

Ngịch Độc Thiên Cường Phi Phật Yêu Nghiệt

Sa Thân

Editor:
ngocthuylbachdang,
Song Ngư Nhi , Hoa_Yuri

Mục lục

<u>Chương 1: Hoàng Thượng Người Vô Si Vạn Phần</u>
<u>Chương 2: Nàng Này Thật Cường Vọng</u>
<u>Chương 3: Cho Hai Người Tức Chết</u>
<u>Chương 4: Một Phát Đá Chết Người</u>
<u>Chương 5: Vẻ Ngoài Xinh Đẹp Kỳ Thực Rất Xấu Xí</u>
<u>Chương 6: Đêm Tối Và Bóng Đen</u>
<u>Chương 7: Nữ Nhân, Cô Chọc Tối Ta</u>
<u>Chương 8: Người Của Kiếm Gia</u>
<u>Chương 9: Hai Người Ngu Xuân</u>
<u>Chương 10: Thiếu Niên Xinh Đẹp</u>
<u>Chương 11: Ánh Mắt Xanh Quý Dị</u>
<u>Chương 12: Cứu Con Rắn Độc</u>
<u>Chương 13: Người Muốn Tìm Chết</u>
<u>Chương 14: Mặc Ngọc Công Tử</u>
<u>Chương 15: Phấn Ngựa Khí Thế Ngất Trời</u>
<u>Chương 16: Sứ Thần Lê Tử Ngọc Của Lam Đàng Quốc</u>
<u>Chương 17: Nửa Rương Bùn Đất</u>
<u>Chương 18: Trộn Mát Nói Lời Bịa Đặt</u>
<u>Chương 19: Mười Dặm Thâm Đò</u>
<u>Chương 20: Hai Người Điên Loạn Đảo Phượng</u>
<u>Chương 21: Nam Nhân Mặc Áo Hồng</u>
<u>Chương 22: Người Đàn Ông Dưới Mặt Nạ Quý</u>
<u>Chương 23: Nữ Nhân Này Bản Tôn Coi Trọng</u>
<u>Chương 24: Tẩu Từ Các Người</u>
<u>Chương 25: Oan Gia Ngộ Hẹp</u>
<u>Chương 26: Chờ Nàng Thật Lâu</u>
<u>Chương 27: Không Có Cửa Đầu</u>
<u>Chương 28: Rùa Đen Rứt Đầu</u>
<u>Chương 29: Thuộc Hạ Cái Gì Cũng Chưa Nhìn Thấy</u>

[Chương 30: Kén Rẻ](#)

[Chương 31: Nữ Nhân Tức Giận Thật Đáng Sợ](#)

[Chương 32: Người Ra Tay](#)

[Chương 33: Liên Dục Cung](#)

[Chương 34: Thương Quan Đệ Nhị](#)

[Chương 35: Nói Chuyện Đồ Cưới](#)

[Chương 36: Không Cần Thận Hơn Đến Miếng](#)

[Chương 37: Ai Bị Thiệt](#)

[Chương 38: Thương Quan Huyền Mặc Đội Nón Xanh](#)

[Chương 39: Người Lén Vào Là Ai](#)

[Chương 40: Người Thương Tôn Hân](#)

[Chương 41: Ra Oai Phủ Đầu](#)

[Chương 42: Ba Mẹ Con Tính Kế](#)

[Chương 43: Một Màn Khó Coi](#)

[Chương 44: Lại Thấy Yêu Nghiệt](#)

[Chương 45: Kiểm Thập Nhất Động Sát Ý](#)

[Chương 46: Nhân Quả Báo Ứng](#)

[Chương 47: Cảm Ơn Người, Người Có Thể Chết Rồi](#)

[Chương 48: Bị Yêu Nghiệt Hôn Trộm](#)

[Chương 49: Phong Lưu Không Kiểm Chế Được](#)

[Chương 50: Nam Sùng Thần Bí](#)

[Chương 51: Cuộc Chiến Vô Mồm](#)

[Chương 52: Cổ Độc Phát Tác](#)

[Chương 53: Cởi Hết Quần Áo](#)

[Chương 54: Đốt Đèn Nói Chuyện Đêm Khuya](#)

[Chương 55: Cung Yến Kinh Biên](#)

[Chương 56: Điện Múa Làm Kinh Sợ Mọi Người](#)

[Chương 57: Sát Thủ Mộ Dung Thất](#)

[Chương 58: Bại Lộ Thân Phận](#)

[Chương 59: Hai Người Nói Chuyện Thẳng Thắn](#)

[Chương 60: Tâm Tư Của Cơ Mộc Ly](#)

[Chương 61: Ác Quý Khát Máu , Hôn Sâu](#)

[Chương 62: Hạc Thần Uyên](#)

[Chương 63: Bí Mật Kinh Người.](#)

[Chương 64: Gặp Phái Sát Thủ \(Một\)](#)

[Chương 65: Lấy Thân Dương Cổ](#)

[Chương 66: Hóa Kỳ Vương, Đoan Mộc Toái Phong](#)

[Chương 67: Bạch Y Họa- Không Nhiễm Bụi Trần](#)

[Chương 68: Nói Lời Khách Sáo, Phương Pháp Giải Cứu .](#)

[Chương 69: Hán Là Biến Thái!](#)

[Chương 70: Vạn Độc Dược Thánh](#)

[Chương 71: Nhớ Huỳnh](#)

[Chương 72: Rửa Chân, Tán Tinh](#)

[Chương 73: Chàng Chàng Thiệp Thiệp](#)

[Chương 74: Bình Dấm Chua](#)

[Chương 75: Gặp Kẻ Trộm](#)

[Chương 76: Đôi Phu Xương Phụ Tùy* Vô Si.](#)

[Chương 77: Nếu Nàng Muốn , Ta Sẽ Đoạt Lấy Cho Nàng](#)

[Chương 78: Sông Hắc Hà Quý Dị](#)

[Chương 79: Quái Xà Bát Giác.](#)

[Chương 80: Đùa Giỡn Và Bị Đùa Giỡn](#)

[Chương 81: Ước Định: Người Nào Đến Sau Sẽ Là Heo](#)

[Chương 82: Một Bầy Quái Vật Nhện Mặt Người](#)

[Chương 83: Thánh Địa Cổ Cường](#)

[Chương 84: Tế Tư Điện, Quý Dị.](#)

[Chương 85: Đại Tế Tư. \(1\)](#)

[Chương 85 \(2\) : Đại Tế Tư.](#)

[Chương 87: Cơ Mộc Ly Dùng Mỹ Nam Kế\(1\)](#)

[Chương 88: Cơ Mộc Ly Dùng Mỹ Nam Kế\(2\)](#)

[Chương 87: Thân Thế Bắc Đường Liệt](#)

[Chương 88: Về Sau, Ta Bảo Hộ Huỳnh](#)

[Chương 89: Đó Là Một Thiên Tài!](#)

[Chương 92: Bắc Đường Liệt Giải Cứu](#)

[Chương 91: Hoa Ẩn Thệt Người](#)

[Chương 92: Khe Núi Sâu Rộng Trăm Trượng, Vách Đá Cao Vạn Trượng](#)

[Chương 93: Cơ Mộc Ly, Huỳnh Không Xuống Ta Sẽ Chết!](#)

[Chương 94: Nguồn Gốc Tội Ác, Ánh Mát Màu Đỏ Kỳ Lạ.](#)

[Chương 95: Nàng Phái Tin Tưởng Vào Chính Nam Nhân Của Mình](#)

[Chương 96: Hoan Ái](#)

[Chương 97: Đại Tể Tư Trở Về.](#)

[Chương 98: Mẫu Thân Của Con Tên Là Gì?](#)

[Chương 99: Thân Cha Thật Khó Phách !\(1\)](#)

[Chương 99.2](#)

[Chương 100: Lặng Lẽ Ra Đi Không Từ Biệt? Huỳnh Nhất Định Phải Chết.](#)

[Chương 101: Lại Gặp Biến Thái](#)

[Chương 102: Bạch Y Họa , Thật Lâu Không Thấy .](#)

[Chương 103: Người Nào Rình Coi Bốn Vương Tâm Rửa? !](#)

[Chương 104: Đoan Mộc Lôi Đình](#)

[Chương 105: Gặp Được Một Tên Đại Ngốc](#)

[Chương 106: Cái Gọi Là Mỹ Nhân Kế \(Phần 1\)](#)

[Chương 106: Cái Gọi Là Mỹ Nhân Kế \(Phần 2\)](#)

[Chương 107: Kiếm Thập Nhất Muốn Kết Hôn ?](#)

[Chương 108: Yêu Cầu Vô Si Của Thụy Y Họa .](#)

[Chương 109: Đau Khổ Thông Báo \(Tiếp\)](#)

[Chương 110: Yêu Nghiệt Tái Hiện.](#)

[Chương 110: Yêu Nghiệt Tái Hiện.](#)

[Chương 112: Bí Kíp Dụ Dỗ Nữ Nhân Của Cơ Mộc Ly \(1\).](#)

[Chương 117: Tiểu Biệt Thăng Tân Hôn](#)

[Chương 114: Biến Động Ở Hóa Vũ](#)

[Chương 115: Con Hoang](#)

[Chương 120: Người Quen Cũ](#)

[Chương 117](#)

[Chương 122: Ta Là Nam Nhân!](#)

[Chương 123: Cừu Địch Gặp Mặt](#)

[Chương 124: Về Sau Chỉ Là Một Phế Nhân!](#)

[Chương 121](#)

[Chương 126: Kinh Biển, Tin Tưởng](#)

[Chương 127: Thích Giết.](#)

[Chương 128: Địch Chạy , Y Họa Có Thai](#)

[Chương 129: Yêu Mỹ Nhân Không Yêu Giang Sơn](#)

[Chương 130: Chậm Trễ Bốn Vương Hồi Phú Gặp Y Họa , Đáng Chết!](#)

[Chương 131: Lão Tử Làm Cha Rồi !](#)

[Chương 132+128: Tìm Được, Sau Đó Huy Diệt](#)

[Chương 133+129: Thê Nô](#)

[Chương 134: Bộ Mặt Thật](#)

[Chương 135+131: Thánh Điển Tế Kiêm .](#)

[Chương 136: Bắc Đường Liệt Bị Cường Hôn .](#)

[Chương 137: Kiếm Thập Nhất Tầng Kiếm](#)

[Chương 138+134: Huỳnh Đệ Gặp Lại , Hai Nước Giao Chiến .](#)

[Chương 139: Y Họa Sinh](#)

[Chương 136](#)

[Chương 137](#)

[Chương 142: Tiểu Ác Ma Vs Yêu Nghiệt Cha](#)

[Chương 143: Tiểu Gia Hóa Chuồn Êm](#)

[Chương 144+140: Bánh Bao Nhỏ Bị Bắt](#)

[Chương 145: Bánh Bao Nhỏ Làm Nũng Nhận Cha Nuôi.](#)

[Chương 146: Nuông Chiều Không Giới Hạn](#)

[Chương 147: Yêu Nghiệt Cha Xuất Mã](#)

[Chương 148: Cổ Họa Tê Tụ, Bảo Tàng Hiện Lộ.](#)

[Chương 144.2](#)

[Chương 144.3](#)

[Chương 151: Bộ Lạc Vu Tộc , Người Nhà Đoàn Tụ](#)

[Chương 145.2](#)

[Chương 145.3](#)

[Chương 154: Cổ Mộ Di Tinh, Cơ Quan Trùng Trùng](#)

[Chương 155: Huy Bảo Tàng, Thoát Hiểm Cảnh \(1\)](#)

[Chương 156: Đại Kết Cục: Kịch Chiến, Quy Ẩn](#)

[Chương 157: Đại Kết Cục: Kịch Chiến, Quy Ẩn \(2\)](#)

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 1: Hoàng Thượng Người Vô Sĩ Vạn Phần

Thẩm Man Lăng chỉ cảm thấy mí mắt vừa trầm vừa nặng, cố gắng chống đỡ lọt vào trong tầm mắt một là một mảnh sương khói lượn lờ . Tầm mắt đẩy ra sương khói, mơ hồ nhìn đến một đám người, chính bảy miệng tám lời đang nói gì đó.

Nàng là lão đại đen trắng đều ăn , bên ngoài là con gái cả của nhà họ Thẩm , xinh đẹp tao nhã , ngẫm cũng là đặc công bậc nhất của quốc gia , giao tiếp với thế giới ngầm để dò xét tin tức tình báo, chính là lúc này đây, bất hạnh đối phương phát hiện .

Sương khói vây quanh nàng lưu luyến lượn lờ, đâm vào yết hầu khô ráp của nàng , ánh mắt đau nhức, nước mắt cũng không dừng được từ trên khuôn mặt chảy xuống.

Đây là ở đâu, vì sao nàng còn sống?

Mơ hồ suy nghĩ , trong đầu Thẩm Man Lăng rất nhanh lóe lên một tia sáng , hung hăng nháy mắt hai lần mắt, sau khi thoát khỏi cảm giác chua xót lập tức nhìn về bốn phía quanh thân.

Vừa thấy lại làm cho nàng lắp bắp kinh hãi.

Lúc này nàng đang đứng ở một nơi giống như pháp trường , quanh thân bị dây thừng to bằng ngón tay cái trói vào một cọc gỗ , xung quanh cọc gỗ chất đầy củi , sương khói chính là từ củi lửa dưới thân bốc lên ! Lửa càng lúc càng lớn, mắt thấy sẽ đốt tới làn váy của nàng .

"Thieu chết nữ nhân không biết liêm sỉ này đi !"

"Trong bụng cũng không biết là con của ai !"

"Còn chưa lấy chồng , liền đã cho Duệ vương điện hạ đội nón xanh, thật sự là một nữ nhân lẳng loạn !"

"Thieu chết nàng!"

"."

Nghe những lời chửi rủa xung quanh , Thẩm Man Lăng mày càng nhíu thật chặt, ánh mắt khi nhìn thấy những người xung quanh , trong lòng lo lắng càng nhiều .

Nghiêng đầu nhìn hai tay bản thân bị trói ở trên cây cột , tuy rằng đã hiện ra ngón hồng nhưng là mười ngón tinh tế như ngọc không tì vết , mà tóc của nàng cũng là dài đến phía sau lưng, quần áo vốn là màu đen cũng biến thành một bộ quần áo kiểu cổ xưa màu lam nhạt .

Thân thể này rõ ràng không phải là của nàng.

" Mình sống lại ở dị thế sao?"

Thẩm Man Lăng thì thầm tự nói, ngây người một lát, mê mang trong mắt đi qua chỉ còn lại mảng trong suốt , cái loại khí thế sát phạt quyết đoán này trong nháy mắt lại về tới trên người.

Một khi đã như vậy, nàng cũng không muốn không hiểu lại chết thêm một lần nữa .

Làm một đặc công bậc nhất , nàng từng học xong trên trăm loại giải pháp thoát thân , hiện tại nàng chỉ cần nhẹ nhàng vừa động, dây thừng trói trên người nàng đã bị hai ngón trở linh linh hoạt cởi bỏ.

Ánh mắt nhanh chóng nhìn bốn phía , đại khái xác định tình huống xung quanh.

Trước chỗ hành hình có một viên quan đang ngồi , hai bên trái phải có binh lính đeo đao đang đứng , có bốn người đứng ở bên ngoài đám cháy giữ gìn trật tự, dân chúng vây xem có khoảng hai ba mươi người , cách nơi này khoảng hơn hai mươi mét . Mà phía sau bọn họ có một địa đạo rộng mở .

Khóe miệng nàng hơi hơi nhếch lên , ánh mắt bị khói làm cho cay xè , đã từ từ kết một tầng băng sương.

Bỗng nhiên ngay sau đó, nữ tử bị buộc chặt ở trên cọc thiêu , lập tức sẽ bị ngọn lửa nuốt hết lại thoát ra được.

"Lộp độp ——" giống như dã thú mất tiếng thét lên.

Trong tay dây thừng thô dài hóa thành trường tiên, roạt một tiếng hung hăng quét ngang quá .

Trong nháy mắt, tàn lửa văng khắp nơi, lực đạo ngoan tuyệt làm cho đồng củi đang hừng hực thiêu đốt bay vút lên không trung, lượn vòng bay đến xa xa.

Nữ tử có gương mặt bị hun đen từ trên đài cao nhảy xuống, như một con báo đầy mạnh mẽ , trong nháy mắt tiếp theo, không chút do dự hướng viên quan giám hình ngồi chính giữa chỗ hành hình chạy như điên.

Dân chúng vây xung quanh sau một phút sửng sờ mới hoàn hồn, nháo nhác kêu lên, toàn trường hỗn loạn không chịu nổi.

"Mau mau ngăn lại nàng."

Quan giám hình kinh hoảng đứng lên, cặp mắt sắc bén kia gắt gao nhìn hắn làm cho hắn như bị định trụ lại , cả người không thể động đậy.

Bọn binh lính trước hết phản ứng kịp cọ một tiếng rút đao ra, trong nháy mắt rút đao đó, tay cầm đao bị một cái dây dài đập vào , lập tức nhẹ buông tay, cách một tiếng đao rơi xuống trên đất , trên cổ tay của binh lính dĩ nhiên để lại một vết ấn hồng đáng sợ .

"Cút!"

Nữ tử quát một tiếng, ánh mắt chật chội xuyên thấu quá vọt tới vài binh lính, thân mình nhích qua một bên, né tránh một vị tráng hán đang đánh tới. Đột nhiên nghiêng người đá văng một người định đánh vào bên phải , tiếp theo trong lúc mấy người khác nhào lên , thân hình thoăn thoắt bay qua cái bàn, một tay xách lên quan giám hình đang ngồi xồm dưới gầm bàn , một tay kia vung dây thừng quấn trên cổ của hắn, kéo mạnh một cái.

Quan giám hình ngửa cổ ra sau, hai mắt trắng dã, lưỡi thè ra .

"Bảo bọn họ lùi lại , nếu không ông sẽ chết !"

Thẩm Man Lăng kề sát vào lỗ tai hắn nói nhỏ, giọng nói vốn trong suốt nhẹ nhàng như suối lại xen chút lạnh lùng như băng , làm cho màng tai người ta run lên.

Chỉ thấy quan giám hình một khắc trước còn thưởng thức bộ dáng của nữ nhân bị ngọn lửa cắn nuốt , không nghĩ tới sau khi ngọn lửa tắt , bản thân liền giống như đồ chơi sa vào trong tay nàng .

Thẩm Man Lăng kéo quan giám hình sợ hãi chảy cả nước tiểu tới tận ngoài đường ngoài pháp trường .

Đi tới đâu , dân chúng ào ào né tránh, trong mắt hoảng sợ khó nén .

Mọi người đều biết, Thủy Y Họa là vương phi chưa qua cửa của Duệ vương điện hạ , lại cùng nam nhân khác lờ lẫm mà mang thai, thái hậu giận

dữ, cho rằng nàng đánh mất thể diện hoàng gia , hạ ý chỉ phải chịu hoả hình.

Đây là nhị tiểu thư Thủy Y Họa không biết liêm sỉ của Thủy phủ sao ? Vì sao trong khoảnh khắc liền thay đổi giống như một người khác vậy.

Mắt thấy sẽ vượt qua góc đường, Thẩm Man Lăng lơ tai vừa động, bỗng nhiên nghe thấy trong không khí vang lên một tiếng hừ rất nhỏ .

Nữ tử bước chân dừng một chút, ôm cánh tay thét lớn một tiếng.

Từ xa bay tới một mũi tên nhọn cắm thẳng vào chính giữa tay đang cầm dây thừng của nữ tử , cùng với đó là tiếng thổi phì phò trong không khí , xông thẳng tới.

"Giá ——"

Một con ngựa cao to chở một nam tử quần áo màu trắng nhẹ nhàng cuốn gió mà đến.

Người nọ mặt mũi như ngọc, dáng người cao to, ngày thường thập phần tuấn mỹ, hai mảnh môi hồng nhấp nhẹ, buộc vòng quanh một tia lạnh bạc, mũi cao thẳng, một đôi mắt trong đen như địch thạch , trong ôn nhu lại lộ ra lạnh lùng xa cách. Lúc này trong tay còn nắm lấy một cái cung, dây cung vẫn còn rung nhẹ , hiển nhiên mũi tên dài vừa mới rời cung.

"Là Mặc Ngọc công tử!" Có người kinh hô một tiếng.

Nam tử hét lớn một tiếng, từ trên ngựa phi thân lên không trung xoay người một cái thật xinh đẹp , vững vàng dừng ở phía sau nữ tử đang chạy trốn .

"Mặc Ngọc công tử cứu mạng !" Quan giám hình hai tay đang cầm lấy dây thừng quấn quanh cổ , khóc đến nước mũi giàn giụa.

Nam tử áo trắng nhìn vào trong mắt nữ tử đang tràn đầy giận dữ , ánh mắt dần dần nhu hòa xuống dưới, "Thủy cô nương, có bị thương nặng sao?"

Dứt lời, hai ngón tay nhanh chóng điểm vào mấy huyệt đạo trên cánh tay nàng , động tác không mất ôn nhu lại rõ ràng quyết đoán , sau đó rút mũi tên đang cắm trên cánh tay của nàng ra , vẩy thuốc cầm máu , sau đó xé một mảnh vải từ trên áo bào của mình cẩn thận băng bó miệng vết thương.

"Thả hăn đi, hoàng thượng đã phán cô nương vô tội." Hăn nói xong, đôi mắt nhẹ nhàng chớp một chút.

Thẩm Man Lăng tự biết không phải đối thủ, buông lỏng dây thừng trong tay , thả quan giám hình đang bị thít chặt thở không nổi .

Ôn Căn Hiên , tiểu công tử Ôn gia - một trong tam đại gia tộc . Người như mỹ ngọc, đối người luôn ôn hòa, quan hệ rất tốt với đương kim thánh thượng và Duệ vương , có danh xưng là Mặc Ngọc công tử .

Trong đầu lập tức liền làm ra phán đoán.

"Ôn công tử đây là ý gì? Cho một cái tát lại đưa một viên đường sao?"

Nữ tử cười lạnh, trên cánh tay truyền đến đau đớn làm nàng tinh tường biết, người nam nhân cười đến ôn hòa trước mắt này thực ra là một người máu lạnh.

Tuy rằng trí nhớ có chút hỗn loạn, nhưng là những trí nhớ thuộc về Thủy Y Họa vẫn còn tại.

Không lâu trước đó , nàng trong lúc vô ý đã cứu nam nhân này.

"Ta chỉ là không muốn nhìn Thủy cô nương phải vào tù. Bắt cóc mệnh quan triều đình, là đại tội phải chết ." Nam tử áo trắng thản nhiên nói.

Dứt lời, nhìn thoáng qua quan giám hình thân mình đang co rúm lại ,
"Lâm đại nhân, nơi này liền giao cho ta , ta không hy vọng chuyện Thủy cô nương bắt cóc ngài truyền ra ngoài ."

Tuy rằng giọng điệu đậm mạc, nhưng là mơ hồ trong đó phát ra áp suất thấp làm cho Lâm đại nhân gật đầu liên tục , vội ưỡn nghiêm mặt cười nói:
"Đâu có đâu có, việc nhỏ, tại hạ ngay lập tức phái người đi phong tỏa tin tức."

Người của Ôn gia hẳn không thể trêu vào, nhất là vị trước mắt này, nhìn ôn nhuận như ngọc, kỳ thực là một vị chủ nhân không kém so với Duệ Vương hay hoàng thượng bao nhiêu .

"Thủy cô nương cùng ta tiến cung đi, hoàng thượng có việc triệu kiến cô nương ." Ôn Căn Hiên xoay người nhìn nàng, khí chất ôn nhuận như ngọc thật dễ dàng làm cho người ta xem nhẹ sự hờ hững nơi đáy mắt hẳn.

Thủy Y Họa lại ở trong lòng thấp xì một tiếng, ngồi vào kiệu mà hẳn đã chuẩn bị tốt .

Đang nhắm mắt chuẩn bị dưỡng dưỡng thần, những mảng kí ức không thuộc về nàng liền bỗng chốc bùng lên. Tất cả mọi chuyện giống như một cuốn truyện xưa nhanh chóng hiện lên trong đầu nàng , chân thật giống như là tự mình trải qua .

Nhìn đến hình ảnh vạn vật chúng sinh , Thẩm Man Lăng sinh lòng cảm khái.

Thủy Y Họa này thật đúng là người không hay ho .

Thật ra thì một đôi nam nữ cặn bã cũng thật sự là quá vô sỉ !

Nếu nàng đã sống lại ở trên người Thủy Y Họa , như vậy về sau nàng liền lấy thân phận của Thủy Y Họa tiếp tục sống sót.

Sau khi rửa mặt chải đầu xong , Ôn Cẩn Hiên dẫn Thủy Y Họa đi tới cung Long Tuyên nơi hoàng thượng phê duyệt tấu chương .

Thấy nữ nhân phía sau dọc theo đường đi thật bình tĩnh, trong lòng Ôn Xẩn Hiên hơi có chút kinh ngạc, nhưng chính là một cái chớp mắt như vậy mà thôi. Nếu không có thiếu nàng một cái nhân tình, lúc này đây liền sẽ không tự mình đi pháp trường.

Lâm công công nhìn thấy Ôn Cẩn Hiên, vội cung kính nghiêng thân mình nói , "Ôn công tử chờ, lão nô phải đi bẩm báo hoàng thượng."

Một lúc sau , kèm với kết... Một tiếng, cửa lớn của cung Long Tuyên mở ra, Thủy Y Họa đi theo phía sau Ôn Cẩn Hiên tiến vào.

Trong điện, có một người nam nhân trẻ tuổi đang ngồi cúi đầu phê duyệt tấu chương. Nghe thấy động tĩnh, chậm rãi ngẩng đầu, lộ ra một gương mặt khôi ngô tuấn tú , mày kiếm trầm mục, giữa trán tự mang một cỗ uy nghiêm.

Tân hoàng Thượng Quan Huyền Minh của Tuyết Ly quốc mới đăng cơ một năm nay , thủ đoạn cực kì sắc bén, trong vòng một năm liền củng cố toàn bộ Tuyết Ly quốc.

Thủy Y Họa nghiêm cẩn đánh giá hẳn, bỗng nhiên cặp mắt ám trầm quét về phía nàng, dừng một chút, trong mắt hơn một tia miệt mài theo đuổi, "Vốn trầm còn không tin, hiện tại vừa thấy đến người thật , lại tin. Bắt cóc mệnh quan triều đình, một nữ nhân có thể làm ra loại lựa chọn này , thật sự là làm trầm chấn động."

Thủy Y Họa hơi hơi nhíu mắt lại , hẳn quả nhiên phái người nhìn chăm chăm hiện trường hoá hình .

"Hoàng thượng, người đã mang đến, nếu là không có chuyện khác, vì thần trước cáo từ ." Giọng nói ôn nhuận đánh gãy Thượng Quan Huyền

Minh đang xem kỹ .

"Ha ha. Cẩn Hiên khách sáo với trẫm làm gì, cũng không phải người ngoài."

Thượng Quan Huyền Minh thu lại khí thế vừa rồi , giọng nói sang sảng. Nụ cười thiếu vài phần khinh khí, lại càng thêm giống vương giả phía trên mọi người

.

Lâm công công cực có nhãn lực sai người chuyển đến một cái ghế đệm.

Vì thế, hai đại nam nhân thanh thoir ngồi, chỉ còn một mình Thủy Y Họa đứng tại chỗ kia.

"Thần nữ Thủy Y Họa gặp qua hoàng thượng."

Thủy Y Họa hạ thấp người một chút , trong lòng sớm đem hai người mắng ngược đáy lên trời.

Thượng Quan Huyền Minh một tay gõ hai lần ở trên bàn , cánh tay kia để xuống , mặt đầy thích ý nhìn nàng, "Nhị nữ nhi của Thủy ái khanh , tuy là nguyên phối phu nhân sinh ra, đáng tiếc người dòng chính nữ cũng không không có địa vị như nữ nhi của vợ kế Vương thị . Trẫm nói đúng không ?"

Thủy Y Họa hai mắt nhìn xuống hơi hơi nhú lại, Thượng Quan Huyền Minh nói chuyện này là có ý gì?

"Đúng vậy , hoàng thượng nói không sai chút nào ." Ánh mắt nhẹ chớp , không nhanh không chậm đáp.

Thủy Thương Thư vốn có ba nữ nhi đều rất xinh đẹp , Thủy Y Họa so với Thủy Y Cầm và Thủy Y Thi càng muốn đẹp hơn một bậc, lúc này lười

nhắc lại lộ ra khôn khéo lại làm cho gương mặt như hoa phù dung kia càng thêm tỏa sáng rạng rỡ.

Thượng Quan Huyền Minh nhìn nàng vài lần, "Trẫm vốn thưởng thức tính tình nhã nhặn lịch sự của người , đem người gả cho Vương đệ làm chánh phi, nhưng là người lại không giữ mình trong sạch, còn chưa xuất giá liền mang thai con người khác , theo luật lệ của Tuyết Ly quốc, thái hậu để người chịu hoả hình cũng không tính quá đáng."

Khóe miệng Thủy Y Họa hơi hơi gợi lên một nụ cười trào phúng , cũng là một cái chớp mắt rồi biến mất.

Một đường từ pháp trường đến trong hoàng cung , nàng nhớ lại từng chuyện đã xảy ra , cuối cùng thậm chí có một suy đoán lớn mật .

Ngay từ đầu còn không xác định nhưng khi Thượng Quan Huyền Minh hỏi ra một câu không đầu không đuôi sau, nàng liền khẳng định bảy tám phần.

Tất cả mọi chuyện đều có một bàn tay vô hình đang âm thầm thúc đẩy , mà Duệ vương Thượng Quan Huyền Mặc tuyệt đối không có khả năng có loại mưu lược cẩn thận này.

Quét Ôn Căn Hiên liếc mắt một cái, Thủy Y Họa thản nhiên nói, "Có một số việc thần nữ muốn nói với một mình hoàng thượng ."

Ôn Căn Hiên hơi hơi nhú mào.

Thượng Quan Huyền Minh trong mắt đã có không vui, dám nói với hãn điều kiện nữ nhân này vẫn là đầu tiên !

"Căn Hiên không phải là người ngoài , người cứ nói thẳng ."

Trong đôi mắt thông minh kia một tia khinh trào chợt lóe lên, mau làm cho người ta bắt giữ không kịp.

Thoáng dừng một chút, môi hồng khẽ mở, giọng nói âm trầm, trở nên có chút thấp .

"Hoàng thượng, kể này của người một mũi tên trúng ba con chim thật đúng là cao minh ." Lời nói chậm, giọng điệu nhẹ mà nhu.

Lời nói mới rơi xuống, ánh mắt của Thượng Quan Huyền Minh đột nhiên dừng lại , con người u ám bình tĩnh nhìn nàng.

"Đây là ý gì?"

"Hoàng thượng cho rằng thần nữ cái gì cũng không biết? Ta đến cùng có cầu thả với nam nhân khác hay không , hoàng thượng nói vậy là rõ ràng quá rồi."

Thủy Y Họa nhẹ ra một tiếng, "Thủy Y Cầm bỏ cỏ Tử Mẫu vào cơm của ta . Ăn cỏ này, mạch đập sẽ giống như người mang thai , nàng dám làm như thế, đơn giản chính là có Thượng Quan Huyền Mặc làm chỗ dựa, mà người ra chủ ý cho Duệ vương chỉ sợ sẽ là hoàng thượng thôi ."

"Vậy làm sao lại nói một mũi tên trúng ba con chim ?" Trên mặt Thượng Quan Huyền Minh cũng bất giác mang theo một tia ngưng trọng .

"Giúp Duệ vương lui việc hôn nhân này , làm cho hãn tâm tồn cảm kích, là một ." Giọng nói nhẹ nhàng, ánh mắt hơi châm chọc đảo qua sắc mặt Ôn Cẩm Hiên đã chuyển thâm trầm , thản nhiên nói: " Để Mặc Ngọc công tử thuận tiện hoàn trả nhân tình của ta , là hai ."

Vẻ mặt Ôn Cẩm Hiên biến đổi, có chút kinh ngạc.

"Về điều thứ ba ——" khóe miệng Thủy Y Họa nhếch lên, "Hoàng thượng và Hỏa Vũ quốc liên minh , muốn cho ta cam tâm tình nguyện thay thế Liên Nguyệt công chúa gả cho Viêm Đạm vương của Hỏa Vũ quốc ." Ngừng lại, "Hoàng thượng, người ban một đạo thánh chỉ xuống, ta Thủy Y Họa tất nhiên cam tâm tình nguyện gả cho Hỏa Vũ quốc, nhưng người vì sao phải hủy hoại danh tiết của ta như vậy ?"

Hai người đang ngồi giết mình, khóe miệng Thủy Y Họa khẽ mở hơi thở thơm như hoa lan.

"Hoàng thượng, người thật đúng là. Vì tư lợi, vạn phần vô sỉ!"

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 2: Nàng Đây Thật Cuồng Vọng

Thượng Quan Huyền Minh đứng lên, hai bên thành ghế đệm bị hấn đập mạnh , phát ra âm thanh chói tai .

Một đôi mắt thâm thúy lạnh lùng theo dõi hấn, giống như một con báo đang vận sức chờ phát động , trong khoảnh khắc có thể cắn đứt yết hầu con mồi .

"Thủy Y Họa, người không sợ trảm giết người!" Giọng nói trầm thấp đè nén giống như từ yết hầu nặn đi ra .

Thủy Y Họa khẽ cười một tiếng, "Hoàng thượng, tên đã rời cung, nếu là một cái đích cũng chưa bắn trúng, chẳng phải đáng tiếc?"

Thượng Quan Huyền Minh ánh mắt lợi hại híp lại, Ôn Căn Hiên biết hấn lúc này đã bị tức giận vây quanh.

"Người uy hiếp trảm?" .

Đối lại người khác, sợ là đã sớm sợ tới mức né tránh ánh mắt hấn , nhưng là Thủy Y Họa người nào chưa thấy qua, đại ca của thế giới ngầm đều bó tay với nàng, sao lại sợ người trước mắt này.

"Thần nữ cũng không có can đảm đó ."

Chăm chú nhìn sắc mặt cổ quái của Ôn Căn Hiên, Thủy Y Họa nhẹ nhàng hé miệng, "Mặc Ngọc công tử từ trước đến nay trọng hứa hẹn, nếu đã biết chân tướng sự việc , vậy nhân tình của ta hấn coi như cũng chưa trả được , kế hoạch thứ hai của hoàng thượng liền ngâm nước nóng rồi. Về

phần một chiêu của Duệ vương kia , hẳn có thể bịa đặt hủy trong sạch của ta , ta Thủy Y Họa còn có biện pháp hủy thanh danh của hẳn !"

Lời cuối cùng nói xong còn mang theo một chút nhần tâm.

Ôn Cẩn Hiên thấy được Thượng Quan Huyền Minh mày kiếm hơi hơi lay động, hiển nhiên là giận tới cực điểm, vội vàng răn dạy một câu, "Thủy cô nương, không cần trước mặt thánh thượng được một tắc lại muốn tiến một thước!" Là cảnh cáo cũng là nhắc nhở.

Thủy Y Họa nhú mày liếc hẳn một cái, không có cảm kích, trái lại tiếp tục nói, "Lời thật thì khó nghe. Thần nữ nói đều là những câu từ đáy lòng , mong rằng hoàng thượng cân nhắc."

Thượng Quan Huyền Minh lạnh lùng nhìn nàng thật lâu sau, thấy ánh mắt nàng không mang theo chút sợ sệt, trong lòng kinh ngạc đồng thời sự tức giận kia cũng tán đi không ít, vén trường bào lên , lại ngồi trở lại trên ghế đệm.

Trong khoảng thời gian ngắn , không khí trong điện trở nên rất quái dị.

Thượng Quan Huyền Minh không nói chuyện, Thủy Y Họa cũng vẫn đứng như vậy , trong lòng lại đang đánh giá khả năng thắng lần này .

Loại người khí thế vương giả giống như Thượng Quan Huyền Minh này ,dục vọng chinh phục thập phần nồng liệt, uy nghiêm lại càng không dễ dàng xâm phạm. Nếu là hôm nay không có Ôn Cẩn Hiên ở một bên thấy hết thấy, Thượng Quan Huyền Minh rất có khả năng trong cơn giận dữ giết nàng diệt khẩu. Hiện tại ở trước mặt người ngoài, Thượng Quan Huyền Minh vẫn muốn duy trì uy tín của bản thân , vừa muốn lấy lý để cho người ta phục , khẳng định sẽ không không nói hai lời mà giết nàng. Đây cũng là nguyên nhân mà Thủy Y Họa có thể càn rỡ như vậy.

"Thủy Y Họa, ngươi muốn gì từ trẫm ?"

Thượng Quan Huyền Minh đã khôi phục nét mặt bình tĩnh , uy nghiêm
hỏi lại.

Thủy Y Họa không có trực tiếp đáp lời, lại lập tức hỏi: "Nghe nói Viêm
Đạm vương của Hỏa Vũ quốc là một người nam nhân phong lưu, vô sỉ,
lãng nhăng, tàn nhẫn nhất độc ác nhất trong tứ quốc , không chỉ như vậy,
mà hắn vẫn là đoạn tụ?"

Thượng Quan Huyền Minh nhàn nhạt ừ một tiếng, trong lòng đã có chút
không được tự nhiên. Nghe xong những lời này của Thủy Y Họa , trước kia
còn không cảm thấy, lúc này lại phát hiện bản thân thật là có bao nhiêu . . .
. . Ích kỷ vô sỉ?

Không nghĩ để hoàng muội gả tới Hỏa Vũ quốc, liền tính toán đến trên
người nữ nhân tính tình sợ sệt này .

Đại nữ nhi Thủy Y Cầm của Thủy Thương Thư tuy rằng không sai,
nhưng lại là hồng nhan tri kỷ của Vương đệ , hắn tóm lại không đành lòng
chia rẽ một đôi uyên ương.

Tiểu nữ nhi Thủy Y Thi cũng coi như có thể, chính là tính tình xảo quyết
mạnh mẽ một ít, không nên cưới.

Vì thế, chọn tới chọn lui , liền chọn Thủy Y Họa để làm sơn dương thay
gả .

Còn thiết kế hãm hại, hủy trong sạch của nàng?

Làm cho nàng ở Tuyết Ly quốc ở không được?

Cam tâm tình nguyện gả cho Viêm Đạm vương xú danh lan xa của Hỏa
Vũ quốc

. Hóa ra trăm thực sự vô sỉ như vậy!

Thượng Quan Huyền Minh bỗng nhiên có chút phiền chán gõ gõ cái bàn. Trước kia hẳn khẳng định sẽ không bao giờ vì việc nhỏ như vậy mà ưu phiền . Chẳng qua là một nữ nhân mà thôi . Vì củng cố tình hữu nghị của hai nước , hy sinh một chút đó cũng là một loại vinh quang.

Nhưng là lúc này đây, nếu không phải Quốc quân Cơ Lạc Phong của Hỏa Vũ quốc âm thầm lộ ra, con trai bảo bối Viêm Đạm vương của hắn có cái yêu cầu quái dị ,thì làm sao Thượng Quan Huyền Minh lại nghĩ đi hủy hoại thanh danh của Thủy Y Họa .

Mà yêu cầu quái dị của Viêm Đạm vương chính là: muốn làm vương phi của Viêm Đạm vương hắn , phải có xú danh ngang bằng với hắn !

"Hoàng thượng, thần nữ kỳ thực không có gì ý đồ." Thấy Thượng Quan Huyền Minh mặt trầm xuống, Thủy Y Họa không để ý nhún vai, "Viêm đạm vương Cơ Mộc Ly phong lưu , lãng nhãng yêu thích nam sắc, mà thần nữ cũng không kém , chúng ta hai người vừa vặn là nôi nào úp vung này , xứng thật sự."

Thượng Quan Huyền Minh sửng sốt.

Ôn Cần Hiên mắt đẹp môi hình hơi hơi mở.

Hai người hiển nhiên đều bị những lời này kinh đến. Nữ nhân có thể chủ động thừa nhận bản thân mình lãng nhãng , khắp thiên hạ sợ là tìm không ra một người rồi.

"Xì , ha ha ha." Ngoài cửa đại điện bỗng nhiên tuôn ra một trận cười to.

"Thượng Quan Thanh Thành, lăn vào đây cho trẫm !" Thượng Quan Huyền Minh nâng trán thấp quát một câu.

Một người thanh niên dáng cao gầy , chính là đang cười đến run rẩy hết cả người ôm bụng tiến vào. Cầm bào thêu hình tiên hạc cười mây quần thân, tóc đen bị mũ ngọc phỉ thúy buộc thẳng lên, thân phận không phú cũng quý.

"Khụ khụ, thần đệ gặp qua hoàng huynh." Lộ ra cánh môi mỏng hồng nhạt , giữa trán tất cả đều là ý cười.

Thủy Y Họa quét mắt nhìn hắn một cái. Tam hoàng tử còn chưa phong vương của Thượng Quan gia —— Thượng Quan Thanh Thành?

"Ai , thần đệ trong lúc vô tình đi ngang qua đây, không cẩn thận nghe được bên trong nói chuyện, thần đệ tuyệt đối là vô tâm ."

Thượng Quan Thanh Thành biểu cảm vô tội đến cực điểm, khi nói chuyện ánh mắt thường thường liếc về phía Thủy Y Họa, mang theo nồng đậm hiếu kỳ, giống như đang hỏi: cô chính là nhị tiểu thư lãng nhãng bay bướm mà người ta đang đồn ầm lên trong hoàng thành ?

Thủy Y Họa trừng mắt nhìn: Đúng vậy , không sai. Ta chính là nhị tiểu thư lãng nhãng bay bướm không biết liêm sỉ kia của Thủy phủ , hạnh ngộ hạnh ngộ.

Thượng Quan Thanh Thành kém chút nhịn không được lại phì cười ra tiếng, đáng tiếc dưới sự uy hiếp của Thượng Quan Huyền Minh , không dám rên một tiếng , kém chút ghen thành nội thương.

"Đệ ở ngoài cửa nghe được những gì rồi hả ?" Thượng Quan Huyền Minh sắc mặt không tốt.

Thượng Quan Thanh Thành xoa xoa bụng, ngập ngừng nói: "Thần đệ nên nghe được đều nghe được, không nên nghe được cũng nghe được . Còn có, không liên quan tới Lâm công công , thần đệ điểm á huyết (huyết cam) của hắn , lúc này đang đứng ở cửa đại điện , hắc hắc."

Thượng Quan Huyền Minh tức giận trừng mắt nhìn hắn, "Đứng qua một bên cho trẫm ."

Thượng Quan Thanh Thành ngoan ngoãn vâng một tiếng, giống như cọc gỗ lập tức đi đến phía sau Thượng Quan Huyền Minh . Thừa dịp Thượng Quan Huyền Minh nhìn không tới vẻ mặt của hắn, liên tiếp nhìn chăm chăm xem Thủy Y Họa , giống như muốn từ trên mặt nàng nhìn ra một cái lỗ.

Thủy Y Họa chỉ làm như không thấy.

"Thủy Y Họa, ý của ngươi là, ngươi cam tâm tình nguyện gả cho Viêm Đạm vương của Hỏa Vũ quốc?" Thượng Quan Huyền Minh thu hồi kinh ngạc mới vừa rồi , mặt mày vi liễm.

"Không sai. Thần nữ nguyện ý gả cho Viêm Đạm vương – Cơ Mộc Ly nghe đồn phong lưu bay bướm, lãng nhãng vô sỉ lại thích nam sắc ." Thủy Y Họa một hơi trả lời. Không đợi ánh mắt phức tạp khác nhau của mấy người nhìn nàng, vội vàng lại bồi thêm một câu, "Nhưng mà thần nữ có ba điều kiện."

"Nói." Thượng Quan Huyền Minh thập phần rõ ràng.

Thủy Y Họa hai mắt sáng lấp lánh , trên miệng đã có ý lạnh hiện ra, "Con người của ta từ trước đến nay là có oán tất báo, cho nên ——

Điều kiện thứ nhất là:

Duệ vương Thượng Quan Huyền Mặc trong vòng hai năm không được cưới Thủy Y Cầm!"

"." Thượng Quan Huyền Minh nhíu mày. Thượng Quan Thanh Thành trừng mắt to.

"Điều kiện thứ hai, Mặc Ngọc công tử thiếu ta một cái nhân tình, ta muốn hăn tự mình hộ tống ta đi Hỏa Vũ quốc."

"." Ôn Căn Hiên ngẩng đầu nhìn nàng, ánh mắt đen tối không rõ. Thượng Quan Thanh Thành há to miệng.

"Điều kiện thứ ba ——" khóe miệng của Thủy Y Họa giương lên, "Ta muốn hai gã mỹ nam , để buộc lại tâm phu quân tương lai của ta ."

? !

Trong điện ba đại nam nhân đồng loạt ngây ngẩn cả người. Nữ nhân này điên rồi phải không?

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 3: Cho Hai Người Tức Chết

Hai điều kiện trước còn chấp nhận được.

Để Duệ vương trong vòng hai năm không được cưới Thủy Y Cầm chính là điểm này cũng coi như không có thật sự gây đánh uyên ương.

Để Mặc Ngọc công tử đi đưa gả cũng chấp nhận được , dù sao ba tháng trước Ôn Cẩn Hiên bị thích khách đánh trọng thương, là Thủy Y Họa kịp thời giúp hãn cầm máu.

Nhưng là, điều kiện thứ ba !

Trước mắt nữ nhân này nghĩ đến thật đúng là. Chu đáo.

Thủy Y Họa, người thật sự một chút không để ý Cơ Mộc Ly là người chỉ yêu thích nam sắc ? Vẫn là, trong lòng người có kế hoạch gì?

Cứ việc trong lòng có nhiều nghi vấn, Thượng Quan Huyền Minh cũng không có thật sự hỏi ra . Thủy Y Họa có thể nghĩ thông suốt là tốt nhất, hãn cũng có thể bớt việc rất nhiều. Tuy rằng, làm như vậy có chút thiếu đạo đức.

Vì thế, Thủy Y Họa cuối cùng bị đại nội tổng quản Lâm công công tự mình đưa về Thủy phủ. Dọc theo đường đi làm kinh sợ không ít dân chúng.

Kia nhưng là Lâm công công , tâm phúc bên người hoàng thượng !

Lại có thể tự mình hộ tống nữ nhân không biết liêm sỉ này trở về Thủy phủ? !

Mấy người Thượng Quan Huyền Minh nhìn bóng lưng đi xa của nữ tử , tâm tư khác nhau.

". Trầm cảm thấy có thể trước đây đem trên châu xem thành mắt cá." Thượng Quan Huyền Minh ánh mắt sâu thẳm.

Ôn Căn Hiên trầm mặc không nói, cúi đầu xem đường vân lòng bàn tay , ánh mắt chìm nổi trôi giạt.

Thật lâu sau, hần mới thấp giọng hỏi một câu, "Hoàng thượng tính toán khi nào thì đưa Thủy Y Họa đi Hoả Vũ quốc, để vi thần sắp xếp việc trong tộc một chút."

Giọng nói trước sau như một , nghe không ra không chút khó chịu nào.

Thượng Quan Huyền Minh đi qua vỗ vỗ vai hần, mặt hiện xin lỗi nói: "Căn Hiên, lần này không có hỏi ý kiến của người trước , là trầm không đúng . Nhưng là, trầm đối với việc hòa thân của Tuyết Ly quốc và Hỏa Vũ quốc là tình thế bắt buộc . Điệp nhi tính tình người cũng biết, nàng cho dù chết cũng sẽ không thể nghe trầm an bày gả đến Hỏa Vũ quốc . Hơn nữa, Cơ Lạc Phong từng đã bí mật viết một lá thư, nói rõ muốn tìm một cô con dâu bên ngoài xú danh rõ ràng kì thực gia cảnh lại trong sạch , trầm không thể ra tay với Điệp nhi được . Trừ này đó ra, trầm không có phương pháp khác."

"Cho nên hoàng thượng liền tính toán đến trên người Thủy Y Họa ." Ôn Căn Hiên xem xét hần liếc mắt một cái, ần ần có chút không đồng ý.

". Vừa rồi người cũng nhìn thấy , nữ nhân này cam tâm tình nguyện gả cho Cơ Mộc Ly , trầm không có thật sự bức bách nàng." Ánh mắt Thượng Quan Huyền Minh có chút không được tự nhiên lảng tránh đi .

"Nàng kỳ thực thật thông minh." Ôn Căn Hiên than nhẹ một tiếng.

Biết cùng hoàng thượng đối nghịch không có lợi, cho nên cho dù vạch trần âm mưu của hoàng thượng cũng chỉ là cấp bản thân mưu cầu lợi ích lớn nhất, không có phản kháng ngu xuẩn. Bằng không hôm nay muốn từ Long Tuyên cung đi ra ngoài, cũng không phải là một chuyện dễ.

"Một tháng sau là sinh nhật trăm, theo cấp bậc lễ nghĩa của các quốc gia, sẽ có sứ thần của ba quốc gia tiến đến châu mừng." Thượng Quan Huyền Minh không dấu vết dời đề tài. Vừa nói đến chuyện này, hai mắt đột nhiên sắc bén, "Đến lúc đó cũng có thể nhìn xem ba nước Hỏa Vũ, Lam Đăng và Đông Diêu là thái độ gì."

Ngừng lại, nói: "Đám hỏi liền định ở luôn ngày sinh nhật đó!"

Hoàng Thành Nam phố, Thủy phủ.

Thủy Y Họa nghe xong một đường thét chói tai, mày càng nhíu thật chặt.

"Quý a ——"

Lại một tiểu nha hoàn hét lên một tiếng, lòng bàn chân như gió chạy mất.

Quay đầu nhìn Lâm công công liếc mắt một cái, Thủy Y Họa giọng điệu đều bị ghét bỏ, "Xin hỏi Lâm công công, cha ta không phải là nhị phẩm văn huân các Đại học sĩ sao? Thế nào mà Thủy phủ tin tức lại bế tắc như vậy, ta không chết cũng không biết."

"Ta cũng không rõ ràng." Lâm công công mặt không biểu cảm trở về một câu.

Thủy Y Họa hai mắt chột sáng ngời, ánh mắt vòng vo, ngay sau đó liền che miệng ho nhẹ hai tiếng, "Công công, ta bỗng nhiên cảm thấy thân mình có chút không khỏe, muốn về phòng nghỉ ngơi, Lâm công công tự đi chính sảnh tìm phụ thân ta đi, ta sẽ không tiễn rồi."

"Thủy cô nương tùy ý." Lâm công công mang theo hai tiểu thái giám , hướng chính sảnh lập tức mà đi.

Theo trí nhớ trong đầu , Thủy Y Họa bước chân vừa chuyển, theo một phương hướng khác bước nhanh đi đến.

Lão gia Thủy Thương Thư của Thủy phủ là một quan văn , cho nên Thủy phủ cũng bố trí phá lệ u tĩnh thanh nhã. Mà giữa Thủy phủ có một hoa viên trồng toàn hoa lan rất đẹp.

Mặc Lan, Kiếm Lan, Lan Hồ Điệp và đủ loại giống hoa lan nở đầy cả khu vườn, xa xa còn có đình đài lầu các, ngửi hương hoa lan , ngắm hoa lan , uống trà hoa lan , đó là thích ý quá rồi.

Thủy Y Họa hơi hơi híp híp mắt, ôm ngực nhìn một nam một nữ đang ngồi trong đình thưởng thức trà ngắm phong cảnh .

Xa xa xem thật đúng là một đôi kim đồng ngọc nữ.

Nữ tử hai tròng mắt trong vắt như nước mùa thu , đôi môi chúm chím , má hồng hây hây , cười rộ lên như hoa sen hé nở trên mặt nước, ngay cả Thủy Y Họa cũng không khỏi tò mò ngẩng đầu lên nhìn nhiều vài lần.

Mà người đàn ông kia , một thân trường bào thêu những đám mây màu xám , đầu đội mũ gấn kim tử ngọc , toàn thân đẹp đẽ quý giá, khí chất tuyệt vời làm cho người ta trong khoảng thời gian ngắn ánh mắt khó có thể dời đi .

Lại gần vừa thấy, Thủy Y Họa không khỏi trầm mặt.

Một đôi cận bã !

Cố ý bước thật nhẹ , từng chút một tới gần chỗ hai người đang nói nói cười cười .

"Cầm nhi, hoàng huynh đã đáp ứng vì chúng ta chỉ hôn, nàng có thể yên lòng rồi." Giọng nói của Thượng Quan Huyền Mặc trầm thấp hùng hậu, làm cho người ta có một loại cảm giác yên ổn . Nhìn nữ tử trước mắt , tâm địa nam nhi nguyên bản cứng rắn cũng bỗng chốc trở nên mềm mại . Đôi mắt luôn luôn mang theo kiết ngạo lúc này cũng thập phần nhu hòa.

Thủy Y Cầm nghe xong lời này đầu tiên là vui vẻ, lập tức đột nhiên nhớ tới cái gì, sắc mặt khê biến , thấp giọng khóc nức nở , " Được Duệ vương điện hạ yêu, Y Cầm vô cùng cảm kích, nhưng là Y Cầm không xứng với điện hạ . Là ta. Là ta hại Y họa. Tất cả mọi thứ hết thảy vốn nên là của nàng."

Hoa đào khóc , thật sự là khiến người ta thương yêu a!

Thủy Y Họa trong lòng trào phúng không thôi.

"Cầm nhi sao nàng lại nói như vậy . Bốn vương đã nói qua, hoàng huynh sẽ không để nàng ấy chết , còn nguyên nhân, bốn vương nhất thời cũng không thể nói rõ ràng được ." Thượng Quan Huyền Mặc vươn tay ôn nhu lau đi nước mắt của Thủy Y Cầm.

". Y Họa thật sự sẽ không chết sao?" Thủy Y Cầm hai mắt sụp xuống.

"Tự nhiên, bốn vương tuy rằng không thích nàng, nhưng là không tất yếu đoạt tính mạng của nàng . Nàng hiện thời danh thanh cũng coi như không còn . Cầm nhi nàng không phải nói, nàng ấy đã từng cùng gia đình ở cùng nhau sao?" Giọng nói của Thượng Quan Huyền Mặc bỗng chốc lạnh nhạt.

Thủy Y Cầm ánh mắt lóe lóe, lại một mặt tự trách, bi thương nói: "Có lẽ chính là ta nhìn lầm rồi. Mặc dù là thật sự, vậy cũng là đại tỷ ta không quản tốt để cho nàng một người nhã nhặn lịch sự biến thành Biến thành" Bởi vì khó có thể mở miệng, sắc mặt ghen đến mức phẫn hồng.

"Biến thành dân phụ không biết liêm sỉ lẳng nhăng ong bướm thay đổi thất thường ." Một giọng nói thanh thúy trong veo như suối chảy róc rách thập phần rõ ràng nói tiếp một câu.

Hai người đồng thời quay đầu.

Một người sắc mặt nháy mắt đại biến, nguyên bản hai gò má phấn hồng một chút biến thành tái nhợt.

Một người đầu tiên là nao nao, lập tức ánh mắt trầm lãnh, lộ rõ chán ghét, mày gắt gao nhăn lên.

Ở trước mặt bọn họ có một cô gái áo lam đang đứng , nữ tử da thịt trắng hơn tuyết , lông mày lá liễu , một đôi mắt phá lệ sáng trong, như là những ngôi sao trên bầu trời đêm, mà môi như hai mảnh cánh hoa đào lúc này hơi hơi ôm lấy, độ cong tuyệt đẹp.

Cô gái này rất đẹp, đẹp như trong tranh vẽ ra , so với vẽ càng thêm linh động hữu thần. Chính là ——

Một cái chân đạp ở trên tảng đá lớn , hai tay ôm ngực , khóe miệng nồng đậm trào phúng đều nói lên cô gái này chính là thiếu khuyết giáo dưỡng!

Thượng Quan Huyền Mặc thoát nhìn xem còn tưởng rằng là bản thân nhận sai người , bởi vì trước kia Thủy Y Họa luôn luôn là bộ dáng then thùng thuần khiết , hình tượng hoàn toàn khác xa với cô gái trước mắt này .

Nhưng là, cô gái này lại thật sự là Thủy Y Họa.

Thế nào, rốt cục giấu không nổi nữa ?

Thượng Quan Huyền Mặc trong lòng cười lạnh một tiếng, lần trước không cẩn thận đụng vào trong lòng hắc quả nhiên là chiêu lật mềm buộc

chặt của cô gái này . Cầm nhi nói một chút cũng không sai. Cô gái này từ đầu tới đuôi đều vì muốn làm vui bản thân mà giả vờ ngây thơ .

Như vậy sẽ chỉ làm hấn càng chán ghét, trước còn tồn lại một chút áy náy, lúc này cũng là nửa phần đều không có.

"Y Họa, muội không có việc gì là tốt rồi, không có việc gì là tốt rồi!"
Thủy Y Cầm cao hứng chảy cả nước mắt nói, một mặt vui mừng.

Thủy Y Họa cũng hết sức cao hứng, cười đến ánh mắt híp thành hình trăng lưỡi liềm, giọng nói mềm nhẹ lộ ra lãnh ý, "Ta đương nhiên không có việc gì, có việc chính là hai người ."

Ta muốn cho đôi nam nữ cận bã này trong hai năm tới thấy được mà ăn không được .

Ai bảo các người nói xấu sau lưng ta!

Ai bảo các người ước gì ta chết!

Xem ta không làm cho hai người các người tức chết đi !

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 4: Một Phát Đá Chết Người

"Chúng ta có việc? Y Họa, muội đang nói cái gì, ta và Duệ vương điện hạ sẽ có chuyện gì?"

Thủy Y Cầm giống như bị dọa, thân mình rụt lui về phía sau .

Thượng Quan Huyền Mặc muốn ôm nàng vào lòng, nhưng hai người còn chưa thành thân, không tiện có hành động quá mức thân mật , chỉ có thể thấp giọng an ủi: "Cầm nhi không cần nghe những lời điên khùng của cô gái này , bốn vương và nàng có thể có chuyện gì, hoàng huynh đã đáp ứng bốn vương, một tháng sau thọ yến sẽ chỉ hôn cho hai ta . Đến lúc đó, bốn vương sẽ dùng 120 gánh sính lễ, cưới nàng tiến vào Duệ Vương Phủ."

"Chặc chặc chặc, Duệ vương điện hạ thật đúng là thâm tình."

Thân mình yếu điệu của Thủy Y Họa tựa dựa vào thân cây phía sau , hơn nữa bộ dáng hai tay ôm ngực chân đạp lên tảng đá , quả thực chính là đang thưởng thức một hồi trò hay .

"Thủy Y Họa, muốn nổi điên thì bản thân tự tìm chỗ không người mà phát, cô làm Cầm nhi sợ rồi !" Thượng Quan Huyền Mặc sắc mặt trầm xuống.

Hắn chưa bao giờ thương tiếc nữ nhân, Thủy Y Cầm là ngoại lệ , mà hắn cũng chưa bao giờ đánh nữ nhân, nhưng là hắn không đảm bảo Thủy Y Họa nếu cứ tiếp tục khiêu khích bản thân sẽ nhịn không được mà động thủ.

"Thật đúng là vô tình." Thủy Y Họa thở dài một tiếng.

Trước kia Thủy Y Họa làm sao mà lại thích một người đàn ông như vậy . Chẳng qua cũng đúng, đàn ông mà, đa số đều thích phụ nữ mềm mại yếu ớt như Thủy Y Cầm , mỉm cười như liễu đu đưa theo gió, nỉ non như hoa lê đắm sương , đứng ở trong mưa chính là thanh tú như hoa sen hé nở trên mặt nước, đón gió lại như là sen trắng ưu thương .

Nữ tử đứng ở cạnh cây bông nhiên hai mắt hơi trầm xuống , giọng nói trầm thấp mà khàn khàn, tràn đầy bi thương, "Thủy Y Cầm, Thượng Quan Huyền Mặc , hai người vì sao phải hại chết ta? Các người có biết không, ta chết thật đau khổ ~"

Một trận gió lạnh thổi qua, làm người ta không tự chủ được toàn thân phát run.

"Đại tỷ, vì sao muốn hại ta? Ta chết rất thảm, lửa lớn đốt cháy cơ thể của ta, làm ta đau , khói gay mũi hun cho hai mắt ta không mở ra được, đau cắt da cắt thịt , sâu tận xương tủy. Ngọn lửa cắn nuốt da thịt của ta , đau quá, thật sự đau quá."

Thủy Y Họa gắt gao ôm thân thể của chính mình, một đôi đôi mắt đẹp tràn đầy nước mắt, như là một con suối nhỏ , tràn ra ngoài.

Nét mặt nàng nhìn chăm chăm dung nhan tuấn mỹ kia , nam tử khí chất lạnh lùng , một bàn tay hung hăng bắt lấy trái tim mình, giống như muốn đem trái tim trong da thịt vò nát.

"Duệ vương gia, ta nhiều năm yên lặng yêu huynh như vậy , huynh lại coi thường tình cảm của ta như vậy sao? Nếu không phải đi qua âm phủ một lần, ta làm sao có thể thấy rõ sắc mặt đáng ghê tởm của huynh , ta Thủy Y Họa đã làm chuyện gì có lỗi với huynh mà huynh lại muốn hủy ta đi như vậy ? Huynh cũng biết, nữ tử thanh danh một khi bị hủy, vậy cả đời của nàng sẽ bị hủy. Ta chẳng qua là yêu huynh , như vậy cũng là sai lầm

sao? Nếu là như thế này, về sau ta sẽ không bao giờ có suy nghĩ không an phận với huynh nữa ."

Nói xong , từng giọt nước mắt như hạt đậu lớn rơi xuống dưới, như là trân châu rơi vào khay ngọc , phát ra một tiếng đình đàng , rơi xuống đất lại dập nát .

Thượng Quan Huyền Mặc kinh ngạc nhìn , cánh tay run nhè nhẹ vươn tay ra , thế nhưng muốn đi hứng được nước mắt kia .

"Vương gia ——" Thủy Y Cầm sợ hãi kêu lên một tiếng làm cho Thượng Quan Huyền Mặc nháy mắt hoàn hồn.

"Giả thần giả quỷ !" Thượng Quan Huyền Mặc trên mặt ngay sau đó liền tràn đầy tức giận, ánh mắt dừng ở cái bóng sau lưng nàng , chợt cười lạnh đứng lên, "Bốn vương chưa từng nghe qua quỷ còn có bóng !"

Thủy Y Họa ngẩn người, đưa tay lau nước mắt trên mặt .

Vừa rồi nàng quả thật tưởng trên đầu hai người này một chút , nhưng là sau này nói xong , nước mắt giống như vòi phun nước bị vỡ van , tuôn trào chảy ra.

Thủy Y Họa, là cô thương tâm khổ sở sao?

Đàn ông cận bã như vậy có gì đáng lưu luyến ?

Bỗng nhiên không nghĩ ở trong này ngồi lâu , nàng phải trở về suy nghĩ lại một chút . Dù sao thân thể này còn lưu lại chấp niệm của chủ nhân trước kia .

Thượng Quan Huyền Mặc thấy nàng nói dối bị vạch trần sau không nói hai lời liền xoay người rời đi, trong lòng lửa giận hướng ngực nhảy lên.

"Trên đầu bốn vương đã muốn đi, nào có chuyện dễ dàng như vậy !"

Hét lớn một tiếng, Thượng Quan Huyền Mặc hướng nàng mau chóng đuổi theo.

Thủy Y Cầm ở phía sau trong lòng hoảng hốt, vội vàng đưa tay nắm lấy lại chỉ chạm đến một góc áo bào .

Duệ vương điện hạ, không cần đi, nữ nhân kia là muốn lạt mềm buộc chặt ——

Nàng muốn hét to kêu hấn lại , nhưng là nhiều năm tu dưỡng làm cho nàng ghen trở về trong bụng, duy trì dè dặt .

*

Phát hiện phía sau một trận gió đánh úp lại, Thủy Y Họa ánh mắt đột biến lạnh lùng.

Trong nháy mắt khi cánh tay kia sắp với lên bả vai của nàng , thân hình Thủy Y Họa linh hoạt tránh qua bên trái , tay phải nhanh chóng cầm lấy cánh tay của hấn , bắt lấy vai trái của hấn , đùi vừa gập, hung hăng hướng hạ bộ hấn đá tới.

Còn liên tục đạp hai lần!

"A ~" Thượng Quan Huyền Mặc sắc mặt trong khoảnh khắc đau đến vặn vẹo , hai tay ôm hạ bộ.

Bắt lấy cơ hội này, Thủy Y Họa một chân đạp vào lưng hấn.

Thượng Quan Huyền Mặc bị đánh đến phía trước lao đảo hai bước.

Không kịp để ý tới phản ứng của hấn , Thủy Y Họa một tay thành đao, hung hăng một cái bổ về phía sau gáy Thượng Quan Huyền Mặc.

Thượng Quan Huyền Mặc hai mắt tối sầm , vẫn duy trì tư thế hai tay ôm hạ bộ thẳng tắp ngã sấp trên đất , hôn mê rồi.

Tưởng hãn Duệ vương vẫn võ song toàn thể nhưng đối một cái nữ tử không hề phòng bị, kết quả bị chinh đến thê thảm như vậy . Thượng Quan Huyền Mặc biết vậy chẳng làm, trước khi ý thức mơ hồ liền đem nữ tử đặt được cười gian trước mắt này khắc thật sâu ở trong lòng.

Thủy Y Họa, nữ nhân không biết liêm sỉ này , chờ bốn vương tỉnh lại, thù này không báo thù không làm người!

Cuối cùng lại không cam lòng gặm nhẹ một tiếng, Thượng Quan Huyền Mặc thật sự ngất đi.

Thủy Y Cầm trợn mắt há hốc mồm mà xem chuyện vừa mới phát sinh gần gần trong nháy mắt , kinh hách vươn cánh tay run run chỉ vào nàng, "Thủy Y Họa, ngươi. . . .Ngươi cứ nhiên dả thương Duệ vương điện hạ!"

Thủy Y Họa vỗ vỗ tay, liếc xéo nàng liếc mắt một cái, lạnh nhạt nói: "Thì sao nào? Chẳng lẽ cô còn tưởng đi báo quan?"

Thủy Y Cầm bỗng nhiên hét lên một tiếng, "Thủy Y Họa! Ngươi là cố ý đối nghịch với ta sao? Chính ngươi lăng nhăng mất mặt xấu hổ thì thôi, vì sao còn muốn mang họa cho Thủy gia , thương tổn Duệ vương điện hạ nhưng là tội lớn, ngươi muốn hại chết ta và phụ thân sao!"

Thủy Y Họa đưa chân đá đá nam nhân đang nằm trên đất , hướng nàng hơi hất cằm, "Ài , ngươi cũng thấy đấy, chính là hôn mê thôi , không chết cũng không tàn tật ."

"Ngươi. Ngươi này tai họa!" Thủy Y Cầm trợn mắt trừng trừng.

"Nhìn bộ dáng nanh ác hiện tại của cô , thực nên gọi Thượng Quan Huyền Mặc tận mắt nhìn một cái." Thủy Y Họa chặc chặc hai tiếng.

Thủy Y Cầm nghe vậy vội vàng sờ sờ mặt mình, lập tức vừa tức vừa xấu hổ hung hăng liếc nàng, "Thủy Y Họa, người này tiện nhân thế nào không chết đi !"

"Ai, thật đúng là nữ nhân lòng dạ rắn rết . Thủy Y Họa không phải là muội muội của người sao, vì sao rửa nàng chết ?"

Thủy Y Họa mỉm cười từng bước một chậm rãi hướng về phía nàng thông thả đi tới , tư thái nhàn nhã đến cực điểm lại mang theo một cỗ khí thế kinh người khó có thể bỏ qua .

Thủy Y Cầm bị nàng làm cho từng bước một lui về sau.

Sẽ không , trước kia Thủy Y Họa nhất gan sợ sệt, làm sao có thể biến thành bộ dáng người đàn bà đánh đá đáng sợ như hiện thời .

Bị cặp mắt sáng như sao của nàng nhìn xem trong lòng sợ sệt , trái tim Thủy Y Cầm run lên.

"Không cần tới đây ——" Thủy Y Cầm quát, dù sao nơi này không có người khác, nàng cũng không cần lại băn khoăn duy trì bản thân đoan trang tao nhã.

"Không phải ta muốn cô chết , mà là chính cô muốn chết!" Nàng kêu to ra tiếng, như là muốn phát tiết cái gì.

"Ta và Duệ vương điện hạ đã sớm nhất kiến chung tình. Dựa vào cái gì người được làm vương phi? Mẹ ta nói không sai, người và nương người đều là hồ ly tinh chuyên đi quyến rũ nam nhân . Bùi thị đến trước khi chết cũng không quên cho người định ra việc hôn nhân này , tâm cơ của nàng cao hơn so với nương của ta . Nhưng ta sẽ không để cho người như ý! Người căn bản không xứng với Duệ vương điện hạ!"

Thủy Y Cầm đỏ một đôi mắt.

Thủy Y Họa xem nàng kia thay đổi bộ dáng dữ tợn , khẽ cười một tiếng: "Cô phải như thế nào ta mới không xen vào, nhưng là ngàn lần không cần lại đến trêu chọc ta, cô thích Thượng Quan Huyền Mặc , ta liền tặng cho cô."

Thấy nàng không tin, lãnh xuy một tiếng nói, "Nếu không phải ta cam nguyện ăn cỏ Tử Mẫu kia , gánh chịu xú danh dâm phụ này , chuyện của các người cũng sẽ không thành . Chẳng qua ——"

Nàng giọng nói vừa chuyển, cười yếu ớt , như là nụ hoa hồng chớm nở , "Ta như thế vĩ đại thành toàn các người , hướng cô thỉnh cầu một chút thù lao nho nhỏ cũng không tính quá đáng đi?"

Thủy Y Cầm sửng sốt.

Chỉ nghe thấy "Bốp ——" một tiếng vang dội rơi xuống , gương mặt đang cười của Thủy Y Cầm tê cứng .

Trên mặt in hằn năm ngón tay đỏ tươi dị thường bắt mắt.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 5: Vẻ Ngoài Xinh Đẹp Kỳ Thực Rất Xấu Xí

Đánh nàng?

Cô gái này dám tát nàng? !

Thủy Y Cầm trong lòng tức giận vô cùng, hận không thể tiến lên đánh lại nàng vì hai bạt tai vừa rồi nhưng lại nghĩ đến Duệ vương gia vó võ công mà còn bị Thủy Y Họa đánh ngất xỉu , thì nàng làm sao có thể là đối thủ của nàng ấy được.

Che khuôn mặt bị đánh sưng , Thủy Y Cầm ngậm bi thương nhìn chăm chăm nàng, ánh mắt ác độc giống như một mỹ nhân tâm địa rắn rết .

"Thủy Y Họa, cô tốt nhất tuân thủ lời hứa vừa rồi của cô , nếu ngày sau ta nhìn đến cô lại quăn quít lấy Duệ vương, ta nhất định sẽ không bỏ qua cô!"

Thủy Y Họa hừ nhẹ một tiếng, dùng ánh mắt giống như xem trò vui liếc xéo nàng , "Chỉ bằng cô một đoá sen trắng mỏng manh , có thể làm khó dễ được ta?"

Thủy Y Cầm bỗng dừng che miệng cười duyên , trong mắt lướt qua một tia ác độc , "Nhị muội, muội vẫn là hồn nhiên giống như trước kia . Muội cảm thấy hai người chúng ta đứng chung một chỗ, người khác sẽ tin tưởng lời của muội nói vẫn là lời của ta nói. Giống như lần trước ta rơi xuống nước, ta nói là muội đẩy , thì chính là muội đẩy ! Bất kể ai là phụ thân vẫn là Duệ vương, bọn họ đều chỉ tin tưởng ta. Phụ thân phạt muội quỳ gối một ngày đêm ở linh đường của tổ tông , giáo huấn đau như vậy làm sao mà nhanh như thế liền đã quên? Ha ha ha."

Nói xong lời cuối cùng, trong mắt đặc ý cùng thoải mái đã không chút nào che lấp. Một gương mặt mềm mại dễ nhìn bởi vì trong mắt ác ý mà có vẻ có chút vụn vặt.

Thủy Y Họa một bên kinh thán tốc độ biến sắc mặt cực nhanh của nàng , một bên không quên hảo tâm đá đá Thượng Quan Huyền Mặc bên chân.

"Đừng ở trước mặt ta điều võ dương oai, cô vẫn là trước quân nam nhân của cô đi." Thủy Y Họa cười tủm tỉm liếc về phía hạ bộ mà người nào đó lấy hai tay che lại, nhìn xem Thủy Y Cầm then quá thành giận, da thịt trắng nõn roạt một cái trở nên đỏ bừng .

Thủy Y Họa thấy, mặt nàng lúc này thật sự rất giống ớt khi.

"Thủy Y Họa, cô là tiện nhân không biết liêm sỉ !"

Nàng rõ ràng , rõ ràng nhìn chỗ đó của nam nhân !

Thủy Y Họa nhíu nhíu mi , "Cô không thấy lại làm sao mà biết ta đang nhìn?"

"Ta. Ta không có!" Giọng nói của Thủy Y Cầm thập phần bén nhọn.

Lười lại phí võ mồm với nàng , Thủy Y Họa không chút nào lưu luyến đi khỏi nơi quái quỷ này . Nàng cần phải ngủ một giấc dưỡng tinh thần.

Không biết vì sao, nàng cảm thấy hiện tại thân thể này cực kỳ linh hoạt so với bản thân trước kia .

Nguyên bản Thủy Y Họa có võ công, nàng cơ hồ lập tức liền khẳng định chuyện này. Chẳng qua trong trí nhớ, Thủy Y Họa rất ít hiển lộ võ công của bản thân , nàng chỉ hoảng hốt nhớ được Bùi thị để lại cho Thủy Y Họa một quyển bí kíp võ công .

Ha, đây thật đúng là chuyện làm cho nàng vô cùng hưng phấn ! Thân thủ của nàng kỳ thực đã rất linh hoạt , bây giờ công lực của nàng lại nâng cao thêm một bước rồi.

Thủy Y Họa chậm rãi thu lại trí nhớ, ý đồ đi tìm dấu vết của quyển sách kia.

Nhẹ nhàng híp mắt lại , lông mi dài mà cong như cánh bướm vẫy cánh xuống chiếu xuống mí mắt nhàn nhạt hình bóng , lông mi dài run rẩy hai lần , thanh ảnh kia cũng lay động theo .

Bỗng nhiên nháy mắt một cái , cặp mắt kia đột nhiên trợn mắt, tỏa ra ánh sáng loá mắt .

Ha ha, hóa ra quyển sách ở đằng kia!

Thủy Y Họa bước chân nhẹ nhàng hướng Thanh U các đi đến, tóc đen dài đến eo ở trong gió trông như một làn sóng triều đẹp , đơn giản buộc lên, trên búi tóc cắm một cây trâm Lam Bảo Thạch dưới ánh mặt trời thập phần chói mắt, ngay cả mấy trâm hoa thật nhỏ cắm xung quanh búi tóc đều mang đầy sức sống.

Xem nàng càng chạy càng xa, bóng dáng màu lam nhạt nhẹ nhàng mang ra vài phần bừa bãi tùy tính mà trước kia chưa bao giờ có , lại nhớ tới khuôn mặt đẹp hơn mình của Thủy Y Họa , trong lòng Thủy Y Cầm ghen tị chưa bao giờ quá mức nồng nhiệt như vậy .

"Duệ vương điện hạ, Duệ vương điện hạ ngài không có việc gì đi?" Thủy Y Cầm thu hồi ánh mắt, vội vàng đi thăm dò xem Thượng Quan Huyền Mặc, nhẹ nhàng lắc lắc thân mình của hân .

Trên đất nam nhân vẫn không nhúc nhích.

Thủy Y Cầm có chút hoảng hốt. Bởi vì hạ nhân đi theo bị hai người bị phái đi chỗ khác cho nên trong lan viên chỉ có hai người bọn họ . Nếu để người khác biết nàng và Duệ vương không hề cố kỵ mà ở chung một chỗ, bầm báo phụ thân nhất định sẽ hung hăng răn dạy nàng một chút.

Suy nghĩ một lúc sau , trong mắt Thủy Y Cầm lóe qua ánh sáng lạnh , lập tức rời khỏi nơi đây.

Mà sau khi đánh người thướt tha của Thủy Y Cầm vừa mới biến mất, nam nhân chết ngất vẫn không nhúc nhích rõ ràng hai mắt mở ra, trong mắt lạnh ý hiện ra. Thân mình cũng phút chốc ngồi dậy.

Ánh mắt nhìn xa xa, đáy mắt một mảnh đen tối .

Một cổ tức giận chậm rãi tỏa khắp người , làm đông lại không khí quanh mình .

Bỗng nhiên, môi mỏng thâm thúy nhếch lên hết sức trào phúng , còn có nồng đậm tự giễu.

Thượng Quan Huyền Mặc ơi, Thượng Quan Huyền Mặc , uống người tự khoe thông minh đa tài, hiện thời lại bị hai nữ nhân đùa giỡn xoay quanh.

Thủy gia sinh ra nữ nhi thật giỏi , thật sự là một người so một người làm cho người ta khiếp sợ!

Quanh thân vận công một lần, loại trừ cổ đau đớn kia , Thượng Quan Huyền Mặc thở ra một hơi, chậm rãi đứng lên.

Nam tử sửa mình mà đứng , thoát nhìn thập phần cao lớn uy vũ, cái loại khí thế kiết ngạo khiếp người cũng tùy theo mà đến.

Hắn quả thật là đau ngất đi một lát, nhưng là hắn từ thuở nhỏ đã tập võ, thân thể căn bản không tệ, rất nhanh liền tỉnh lại.

Vốn định lập tức tỉnh dậy , hung hăng giáo huấn Thủy Y Họa – nữ nhân không biết sống chết kia nhưng mới vừa nghe được hai người đối thoại, trong lòng liền chấn động một cái, vì thế rõ ràng giả vờ bất tỉnh đến cùng. Cuối cùng lại trúng mấy đá của nữ nhân Thủy Y Họa kia , hắn cũng đều nhất nhất ghi nhớ.

Hắn cũng không biết, trước kia Thủy Y Cầm trong mắt xinh đẹp đáng thương lại che giấu bộ dáng xấu xí đến như vậy!

"Điện hạ ——"

Xa xa truyền đến tiếng la sốt ruột lo lắng .

Thượng Quan Huyền Mặc hơi hơi nhú mày , nhìn đến Thủy Thương Thư và Lâm công công cầm đầu đoàn người chính hướng về bên này vội vàng mà đến.

Thủy Thương Thư hướng hắn thi lễ, nhìn lên xuống khắp toàn thân hắn một lần, xác định vô sự, mới lau mồ hôi nói: "Cầm nhi nói với lão phu , nàng thấy điện hạ bị một nữ tỳ thô tục trong phủ đánh lén, lão phu sợ điện hạ có việc, liền vội chạy đến đây , Duệ vương điện hạ có khỏe không ?"

Thượng Quan Huyền Mặc bỗng nhiên cảm thấy rất nhục nhã, ánh mắt lạnh lẽo đảo qua Thủy Y Cầm đang đứng phía sau Thủy Thương Thư , trong mắt là nồng đậm thất vọng, còn có một chút chán ghét.

"Không vấn đề gì , là Thủy cô nương nhìn lầm rồi, bốn vương chính là chớp mắt một chút, không cần thận đã ngủ, lúc này vừa tỉnh." Thượng Quan Huyền Mặc giọng điệu lạnh nhạt.

Thủy Thương Thư gật gật đầu, "Điện hạ không có việc gì là tốt rồi." Hắn vốn muốn đi cùng, nhưng lúc trước Duệ vương điện hạ nói thích phong cảnh của Lan viên , liền muốn một mình đến ngồi một chút, hắn liền tùy người này đi.

Thủy Y Cầm mấp máy miệng , Duệ vương điện hạ đã tỉnh lại rồi ! Vậy Vậy lúc trước nàng và Thủy Y Họa nói chuyện.

"Không biết Duệ vương điện hạ tỉnh lại khi nào ?" Thủy Y Cầm cười yếu ớt hỏi, trong lòng lại hoảng loạn bồn chồn, hai tay nắm chặt trong tay áo cũng hơi run rẩy .

Thượng Quan Huyền Mặc khước miệng hơi cong lên , ý cười không rõ, "Bốn vương vừa mới tỉnh lại ."

Thủy Y Cầm nhẹ nhàng thở ra, sau đó lại thở dài: may quá, Duệ vương điện hạ không có nhìn đến trò hề của nàng .

Nàng biết Duệ vương điện hạ luôn luôn để ý mặt mũi, cho nên lời nói mới rồi hẳn là hẳn cố ý nói vậy , chẳng phải đã biết cái gì nếu không đã vạch trần bản thân nói dối. Vốn trông cậy vào Thượng Quan Huyền Mặc sẽ theo lời của nàng chỉ ra nữ tỳ thô tục đó là Thủy Y Họa, hung hăng đánh thể diện của nữ nhân kia , nhưng hiện tại xem ra, là nàng quá lo lắng.

"Như vậy , chắc là ta thật sự nhìn lầm rồi."

Thủy Y Cầm xin lỗi nói, mặt hiện ba phần cười yếu ớt, ba phần đoan trang tao nhã, bốn phần mỉa mai hoặc nhân tâm .

Trước kia đây là bộ dạng mà Thượng Quan Huyền Mặc thích nhất , cảm thấy nữ nhân này không làm bộ làm tịch giống những nữ nhân khác , đã đoan trang tao nhã lại có nét quyến rũ của nữ tử , tươi cười cũng làm cho hẳn vô cùng thư thái.

Nhưng là hiện tại, Thượng Quan Huyền Mặc chỉ cảm thấy khuôn mặt kia thực sự làm người ta buồn nôn!

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 6: Đêm Tối Và Bóng Đen

Trên mặt Thủy Y Cầm dặm phấn dày thêm một tầng , che khuất chỗ sưng mới vừa bị đánh .

Nữ nhân kia đã hứa hẹn về sau không lại quẩn quít lấy Duệ vương, nàng không để ý chịu thiệt một lần. Nhưng là, một cái tát kia nàng tuyệt sẽ không liền như vậy từ bỏ ý đồ. Hôm nay không thu thập nàng, về sau sẽ có rất nhiều cơ hội!

Thượng Quan Huyền Mặc đảo qua biểu cảm của nữ nhân này , lần đầu tiên tinh tường bắt giữ đến trong mắt nàng lướt qua ác độc và tính kế, thất vọng cùng hàn ý đồng loạt ập vào lòng.

Hoàng huynh vẫn nói hăn không biết nhìn người, lúc đó hăn tuyệt không cam tâm thừa nhận. Nhưng lúc này, trừ bỏ cười khổ một tiếng đó là tức giận ngập trời.

Chưa từng có người nào dám lừa gạt hăn như vậy !

Hai lời không có nói thêm , khách sáo vài câu với Thủy Thương Thư xong , Thượng Quan Huyền Mặc từ Thủy phủ, một bước không muốn ở thêm nơi này . Nghĩ tới, từng liếc mắt đưa tình với một nữ nhân độc ác như vậy , trong lòng cảm thấy ghê tởm như nuốt phải một con ruồi .

Thủy Y Cầm thường thường nhìn trộm, làm cho Thượng Quan Huyền Mặc cảm thấy khó chịu , nếu như lòng bàn chân có gió trợ giúp , càng chạy càng nhanh thì tốt.

Kết quả, toàn bộ chuyện này đều thu vào mắt Lâm công công đứng phía sau Thượng Quan Huyền Mặc.

Lâm công công trong lòng cười nhạo một tiếng, hắc đảm mình quan trường nhiều năm, người nào mang tâm tư gì, hắc liếc mắt một cái có thể nhìn thấu.

Trừ bỏ tân hoàng Thượng Quan Huyền Minh và Mặc Ngọc công tử ôn hòa hữu lễ lại nội liễm, hắc thật sự nhìn không thấu. Những người khác trong lòng nghĩ cái gì đều không lừa gạt được hắc, liền ngay cả Duệ vương Thượng Quan Huyền Mặc đều chạy không khỏi một đôi mắt khôn khéo lõi đời của hắc.

Trước kia liền cảm thấy đại tiểu thư Thủy Y Cầm của Thủy gia đẹp thì đẹp thật, chính là trong bụng lại cong cong queo queo chút, nhưng là Duệ vương điện hạ thích, hắc chỉ là một hoạn quan cũng không tốt đi nói cái gì. Mới vừa rồi như vậy vừa thấy, Duệ vương điện hạ giống như đã phiền chán nản?

Quả thật là tuổi trẻ hiểu thẳng không hiểu chuyện.

Liền tính Duệ vương điện hạ thủ đoạn có tiếng mạnh mẽ vang dội, nhưng là từ xưa anh hùng không qua nổi cửa mỹ nhân.

Lâm công công lắc đầu, đi theo phía sau Thượng Quan Huyền Mặc. Thẳng đến mỗi người đi một ngã, mới trở về hoàng cung.

*

Từ trong miệng Lâm công công biết được Thủy Y Họa bị hoàng thượng cứu, Thủy Thương Thư thở dài thậm thọt.

Ngay cả nữ nhi này dù không thành khí, nhưng chung quy là đứa nhỏ của Vũ Huyền.

Nhưng là, Vũ Huyền dịu dàng hiền thực làm sao có thể sinh ra nữ nhi dâm đẳng như vậy!

Cùng người tư thông, còn mang thai con của nam nhân khác!

Thủy Thương Thư trong đầu thiên nhân giao chiến. Hắn muốn đối đãi thật tốt với nữ nhi này , vừa giận nàng không tốt. Lúc nàng còn nhỏ, bản thân tìm sư phụ dạy nàng cầm kỳ thư họa, đáng tiếc Cầm nhi đem toàn bộ cầm phổ đều học xong thì nàng vẫn chưa học được cái gì , Thi nhi có thể ngâm một thủ thơ hoàn chỉnh thì nàng vẫn một từ cũng nói không nên câu .

Vốn tưởng rằng nàng có lẽ sẽ giống tên của nàng , có năng khiếu ở môn hội họa nhưng nàng họa thật sự rất là khó coi. Dần dà, hắn cũng đối nữ nhi này càng ngày càng thất vọng .

"Phụ thân, có muốn đi xem Y Họa hay không ? Nhị muội lúc này đây bình yên vô sự thật sự là quá tốt." Thủy Y Cầm thấp giọng khuyên nhủ, một bộ dáng còn sợ hãi .

Thủy Thương Thư chân mới bước ra lập tức thu hồi, cả giận nói: "Ta Thủy Thương Thư không có nữ nhi không biết liêm sỉ như vậy , mặt mũi của Thủy gia đều bị nàng làm mất hết , nàng tốt nhất bị thiêu chết sẽ xong hết mọi chuyện!"

Càng nói càng tức giận , nhớ tới sắc mặt đầy trào phúng của đồng nghiệp , Thủy Thương Thư tức giận trở về phòng ngủ của bản thân .

Thủy Y Cầm ôn nhu cười, mảnh mai lắc nhẹ, xoay người quanh co khúc khuỷu mà đi, trở về khuê các của mình .

Hừ, Thủy Y Họa, chỉ bằng cô cũng muốn đấu với ta ?

*

Thanh U các ở góc tây bắc của Thủy phủ , xem như vị trí hẻo lánh nhất ở Thủy phủ nhưng Thủy Y Họa lại cảm thấy chỗ này không sai. Không người quấy rầy càng dễ dàng cho nàng làm việc.

Từ dưới gầm giường lấy ra một cái rương nhỏ đơn sơ , trong rương là một tập sách thuốc thật dày .

Mẫu thân Bùi Hiên của Thủy Y Họa là một nữ tử thập phần thông minh , nàng biết có chút trân quý gì đó sẽ không giữ được, dứt khoát đem nội công tâm pháp và bí kíp võ công ghi tạc lại giữa quyển sách thuốc này .

Ngón tay ngọc mảnh khảnh bắt đầu cấp tốc lật xem sách , hết một quyển lại đổi một quyển , thẳng đến khi tất cả các bản ghi chép đều vào trong mắt sau, cặp mắt sáng trong mới nheo lên một chút .

Động tác lật sách bỗng nhiên dừng lại , tầm mắt dừng tại ở một tờ. Thủy Y Họa xem chú giải của một loại thảo dược nào đấy , ánh mắt vẫn chưa rời khỏi phần chú giải, mà là lấy ra trong mỗi dòng một từ , từ bên trái tới bên phải .

Quả nhiên!

Những từ giấu ở trong sách này chính là nội công tâm pháp mà Thủy Y Họa luyện tập . Hít vào thở ra , điều hòa khí tức làm cho thân thể trở nên càng thêm nhẹ nhàng linh hoạt , thậm chí có thể phi diêm tẩu bích (một loại khinh công – ai hay chơi game online chắc sẽ biết loại này).

Mặt sau mỗi tờ đều có ghi lại ít hoặc nhiều một ít võ công tâm pháp.

Khóe miệng Thủy Y Họa cong lên , đây chính là phát tài lớn rồi , so với chút vàng bạc châu báu thì đáng giá hơn nhiều !

Tìm gần nửa giờ đem tất cả bí kíp võ công và tâm pháp đều nhớ hết , sau đó tất cả những trang giấy có dấu tâm pháp đều bị Thủy Y Họa xé hết ra .

Đưa tới trước ngọn nến đốt hết , ánh lửa màu vàng nhạt ánh vào trong cặp mắt kia trong đêm tối chiếu lên phá lệ sáng ngời .

Có những thứ giữ lại không được, Thủy Y Họa cũng không muốn trước lúc bản thân trở nên mạnh mẽ đã bị người khác tiêu diệt.

Nha hoàn Bích Hà đưa tới bữa tối, có lẽ là do nhị tiểu thư không được sủng ái, thái độ của tiểu nha hoàn cũng phá lệ đậm mực.

Thủy Y Họa thích thanh tĩnh, ăn một chút đồ cho no bụng liền bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần .

Một ngày này đã xảy ra rất nhiều chuyện , cũng gặp rất nhiều loại người .

Quốc quân Thượng Quan Huyền Minh của Tuyết Ly quốc , khí thế khiếp người, thủ đoạn sắc bén, tinh thông tâm cơ và tính kế.

Ôn tiểu công tử của gia tộc Ôn thị , đứng hàng thứ hai trong tam đại gia tộc , nhìn như là khối noãn ngọc, kì thực nội tâm là một khối băng lạnh thấu tận xương cốt , người này tuyệt không có đơn giản như ở mặt ngoài như vậy. Trong gia tộc Ôn thị có rất nhiều con cháu , mà hắn cũng là người thừa kế duy nhất được trưởng lão của Ôn gia thừa nhận , thủ đoạn sợ là cũng không đơn giản.

Về phần Thượng Quan Huyền Mặc khí chất trác tuyệt , đẹp dễ quý giá trong miệng dân chúng , có khí thế bức người không kém hơn Thượng Quan Huyền Minh , đáng tiếc ánh mắt bị ghen nên thị giác có vấn đề . Nếu theo như Thủy Y Họa xem ra, thì phải là đần độn.

Thượng Quan gia, Hoàng tử Thượng Quan Thanh Thành, không hề tâm cơ, đơn giản thoải mái . Nhưng là ——

Thủy Y Họa cũng không tin tưởng người trong hoàng thất có thể thiện lương , đoán chừng cũng là một vị chủ nhân không đơn giản .

Thủy Y Cầm —— một đóa sen trắng, trắng sáng đến chói mắt.

Nha hoàn Bích Hà —— gió chiều nào che chiều ấy , ai mạnh liền đối với người đó nịnh nọt.

Thở dài một tiếng, Thủy Y Họa day day cái trán, xoay người lại chuẩn bị đi ngủ.

Lông mi thật dài run rẩy hai lần, dần dần yên lặng xuống , cánh cửa sổ bằng gỗ Tử Mộc mở ra để cho gió đêm thổi vào , đem một đầu tóc đen tán ở đầu giường thỉnh thoảng thổi bay một hai sợi.

Có một vài sợi tóc bị thổi tới bên môi mềm , bị khước miệng nhẹ nhàng ngậm chặt, làm cho cánh môi kia càng thêm kiều diễm động lòng người.

Ánh trăng trên mặt đất lặng yên di động, cuối cùng dừng lại ở trên má của nữ tử đang ngủ say .

Trong bóng đêm, một đôi mắt sáng rực gắt gao nhìn chăm chăm người trên giường , trong tay nắm chặt một thanh đao nhỏ sắc bén giơ lên cao , tay động một chút , ánh trăng chiếu vào trên thân đao bị ánh sáng phản xạ dị thường chói mắt, mà ánh sáng màu bạc trên mặt nữ tử cũng di động theo một chút, đúng là ánh sáng trên thân đao chiếu đến trên người nàng !

Bỗng nhiên nháy mắt tiếp theo, thanh đao kia hướng tới trái tim của nữ tử , lạnh lùng đâm xuống .

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 7: Nữ Nhân, Cô Chọc Tới Ta

Lúc thanh đao tiếp cận tới trái tim nữ tử còn không đến hai tấc thì nữ tử trên giường hai mắt đột nhiên mở ra , tỏa ra lợi quang còn lạnh hơn cả thanh đao kia .

Thân mình thoăn thoắt tránh sang bên cạnh , thanh đao sắc bén kia bỗng chốc đâm vào giữa ván giường . Vీu một tiếng ở trong bóng đêm yên lặng thập phần rõ ràng, là tiếng động của thanh đao đâm thủng đệm giường .

Thủy Y Họa có chút kinh ngạc nhìn vị trí mà thanh đao kia đâm vào , nếu là nàng mới vừa rời nằm bất động, thì thanh đao này cũng sẽ không thể đâm vào trái tim nàng , mà chính là bên hông.

Như vậy, nam tử che mặt này không phải đến lấy mạng của nàng ?

Người tới một thân quần áo màu đen , trên mặt cũng che một băng vải đen, cặp mắt như một đầm nước sâu mà lạnh , trong lúc vô tình tản mát ra một hơi lạnh khí. Giống như xuyên qua bóng đêm mà đến, trên người mang theo đầy hơi lạnh đêm khuya , mà bàn tay nắm thanh đao thon dài hữu lực như là một người trường kỳ dùng kiếm .

Thấy nữ tử trên giường né tránh, trong mắt nam nhân xẹt qua kinh ngạc, lại có ánh mắt phức tạp nhìn lại nàng, như là tìm tòi nghiên cứu, xem kỹ, chất vấn.

Thủy Y Họa tranh thủ giây phút hăn thất thần ngăn ngừa này, chân dài hướng cao đá tới , trong không trung xẹt qua một cú đá nhanh mà có độ cong thật đẹp , một cước đá vào cổ tay của người bịt mặt , một cước này sử dụng đầy đủ chín thành công lực.

Đình một tiếng, thanh đao rơi trên đất.

Thân mình Thủy Y Họa nhảy lên một chút , một phen vịn chặt cánh tay bị nàng đá kia , đẩy hẳn vào phía trong, túm lấy hai cái cánh tay hẳn , trói hẳn vào trên đầu giường.

Hai chân đứng vững ở trên hai đùi của hẳn , hai tay gắt gao chế trụ cánh tay của hẳn , để hẳn không thể động đậy.

Hết thầy chỉ phát sinh trong chớp mắt!

Người nọ chỉ còn kịp kinh ngạc, cả người cũng đã bị tiểu nữ nhân thoát nhìn yếu đuối gắt gao áp ở dưới thân. Lúc muốn phản kháng , chỉ nghe kéo kẹt hai tiếng, các đốt ngón tay bị nữ nhân này làm trật khớp.

Nam tử đau thét lớn một tiếng.

Khá lắm nữ nhân độc ác !

Quan trọng hơn là, nam nữ thụ thụ bất thân, mà cô gái này rõ ràng áp ở trên người hẳn? Quả nhiên đúng như nghe đồn không biết liêm sỉ !

Nam tử che mặt thẹn quá thành giận, tuy rằng các đốt ngón tay trật khớp đau đớn đối với hẳn mà nói không tính cái gì, nhưng là lúc này đây lại bại trên tay một nữ nhân , nếu là bị bọn họ biết, còn không biết sẽ trào phúng bản thân như thế nào .

Thủy Y Họa dần dần cúi đầu xuống, cách mặt người nọ càng ngày càng gần , thẳng nhìn xem tâm can đảm chiến của người nọ.

Này. Nữ nhân này sẽ không phải là muốn hôn hẳn đi?

Hắc y nhân một đôi mắt che đầy hàn ý , nữ tử trán càng ngày càng gần, rõ ràng sáng ngời. Điều này làm hẳn càng ngày càng nổi giận.

Khởi đoán, trán kia chính là dừng lại ở phía trên, một đôi mắt sáng trong hữu thần hơi hơi híp híp.

Ngay sau đó, miếng vải đen trên mặt hăn roạt một tiếng bị kéo ra.

Sau đó , hăn thuận lợi nhìn đến biểu cảm hơi giật mình của nữ nhân này .

Nam nhân nổi giận!

"Ha ha." Thủy Y Họa nhin không được cười ha hả.

Thật sự khó có thể tưởng tượng, một đôi mắt mang theo hàn ý giống như u đàm lại ở trên một gương mặt như vậy .

Này không phải là trong truyền thuyết Tiểu Chính Thái sao(từ gốc là: 小正太 (tiểu chính thái) = từ tiếng Nhật: Shotaro/Shota: Bé trai. Chỉ những cậu bé/thiếu niên/ những chàng trai trẻ tuổi, ngây thơ..) Cái mũi cao thẳng , môi nhỏ hồng nhạt mê người , khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn .

Chắc chắc, một đôi mắt như vậy thật đáng tiếc.

Thấy biểu cảm tiếc hận của Thủy Y Họa , đôi mắt của nam tử dưới thân bỗng trở nên màu đỏ tươi, hai luồng lửa giận càng cháy càng lớn.

Kèo kẹt hai tiếng, nam tử vận công, các đốt ngón tay bị Thủy Y Họa làm trật khớp thể nhưng tự động khép lại.

Thủy Y Họa biến sắc, thầm than một tiếng không ổn.

Hữu một chút né tránh, nam tử kia trên tay dùng lực, một phen bóp đứt giá đầu giường , nhẹ buông tay, một chút vụn gỗ rơi xuống , bị gió đêm thổi trúng tản ra bốn phía .

Thủy Y Họa thối lui nhú mi nhìn hăn, thần kinh căng thẳng .

"Nữ nhân, cô chộc tới ta rồi."

Giọng nói của nam tử tràn đầy khí phách, xen vào trầm thấp và thanh thúy có một phen phong vị khác . Chính là, lúc này khuôn mặt dễ nhìn kia che kín khói mù, đen giống như đáy nồi.

Hắn chậm rãi đến gần Thủy Y Họa, buông xuống hai tay gân xanh hiển lộ, ngưng tụ nội lực định cho nàng một chưởng .

Nếu chịu một chưởng như vậy thì sao , Thủy Y Họa suy nghĩ bản thân mà chống lại hẳn có bao nhiêu phần thắng . Đáp án rõ ràng là không có.

Tuy rằng nàng có một chút nội công trụ cột, nhưng là nếu so sánh với nam nhân này thì căn bản không có cách nào so , kỹ thuật vật lộn gần người mặc dù không sai, nhưng là một chưởng tàn nhẫn này hay là năm tay của nàng mau, nàng không có mười phần nắm chắc.

Chung quanh chỉ nghe tiếng côn trùng kêu và tiếng gió thổi xào xạc.

Sau mấy cái nháy mắt .

"Ha ha ha." Nữ tử bỗng nhiên cười khẽ , giống như một cái búa khua vỡ bầu không khí đang bị đóng băng.

Hắc y nam tử nhíu mày nhìn nàng, trong tay lực đạo không giảm chút nào.

"Này , tiểu ca, nếu một chưởng này đánh ra , ta không chết thì cũng sẽ nửa chết nửa sống, nói như vậy cậu sẽ nói với người nọ thế nào ?"

Thủy Y Họa hướng hắn trừng mắt nhìn.

Hắc y nam tử quả nhiên bước chân dừng một chút, trong mắt xẹt qua nghi hoặc, bàn tay buộc chặt cũng buông vài phần.

Cô gái này làm sao mà biết bản thân là người nợ phải tới ?

Mi dài nhãn lên, theo ánh trăng ngoài cửa sổ chiếu vào , đem nữ nhân này từ đầu đến chân đánh giá một lần.

Không thể không nói, cô gái này quả thật có chút tư sắc, một đôi mắt sáng ngời rạng rỡ , mũi cao, khóe miệng luôn hơi hơi cong lên , mang theo vài phần lười nhác, lại có thể ở trong nháy mắt biến thành con báo nhỏ hung ác . Về phần dáng người yếu điệu của cô gái này , hắc y nam tử không có ý tứ xem.

Người nợ quả thật dạn hăn chỉ đến xem xem nữ nhân này bộ dạng ra sao , thuận tiện hù dọa một chút , không thể đả thương người

.

Hắc y nam tử cả người hàn khí chợt tắt, chậm rãi trấn định lại. Mệnh lệnh của người kia hăn không thể không nghe theo.

Mà Thủy Y Họa xem xét chính là giờ khắc này, ánh mắt mang cười đột nhiên lạnh lên , thân mình mau lẹ như báo xông đến, một bàn tay nhanh chóng điểm vài huyết đạo trên người hăn , tay kia thì túm lấy hăn đem hăn ném đến trên giường.

"Nữ nhân chết tiệt , lại đánh lén!"

Hắc y nam tử hung tợn trừng hướng nàng , ánh mắt hung ác không ngừng mà bắn về phía Thủy Y Họa .

Thủy Y Họa cười tủm tỉm vỗ hai lần trên mặt hăn , giọng nói trong màn đêm thập phần thanh thúy.

"Xú tiểu tử, muốn đấu với lão nương , cậu còn non lắm ."

Dứt lời, từ trong ngăn kéo lấy ra một bình sứ nhỏ, đổ ra một viên đan dược màu đỏ , sau đó nắm lấy cầm nam tử cứng rắn nhét vào.

Hắc y nam tử muốn nôn mửa ra cũng là phí công, chỉ phải khoét nữ nhân kia hỏi, "Nữ nhân chết tiệt , cô cho ta ăn cái gì?"

Thủy Y Họa thành thoi hai tay khoanh trước ngực, chân trần dẫm trên ngực hắc nói " An phận chút cho lão nương nghe chưa! Cậu hỏi ta cho cậu ăn cái gì, ta cũng không rõ , giống như gọi là cái gì Tam Thi Nảo Thần Đan. Biết cái gì là Tam Thi Nảo Thần Đan sao, thuốc này vào miệng sẽ tiến vào trong máu, biến thành ba loại độc trùng, một loại tiến vào óc của cậu , ăn óc của cậu , cho cậu thống khổ, đau cả người lẫn lộn."

Khóe miệng giương lên, làm cho cô gái này như là một yêu tinh hút máu người trong bóng đêm .

"Cô cho là như vậy có thể hù sợ ta, nữ nhân, cô quá ngây thơ rồi."

Nam tử hừ lạnh một tiếng, âm thầm bắt đầu vận công giải huyết đạo, như loại điểm huyết đơn giản này , chỉ cần thời gian một chén trà nhỏ có thể bị nội lực giải khai. Về phần nàng nói cái gì Tam Thi Nảo Thần Đan, hắc cho tới bây giờ đều không nghe qua, nhất định là cô gái này lừa hắc. Độc dược phổ thông hắc sao lại sợ nó, trở về tìm Lăng thì tốt rồi. Tên kia là một cao thủ giải độc.

"Thế nào, cậu không tin lời nói của ta?" Thủy Y Họa cười khê nhú mày.

"Không tin, hiện tại cậu cảm giác bụng dưới có phải đau một chút hay không , đây mới là hiện tượng bắt đầu của thi trùng , chúng nó sẽ chậm rãi cắn nát máu của cậu , luôn luôn du đãng đến trong đầu của cậu , ăn sạch óc của cậu."

"Nữ nhân đáng chết , cầm miệng cho ta!"

"Chẳng qua cậu yên tâm, thuốc này một tháng mới phát tác một lần, chỉ cần ăn giải dược liền không việc gì , một chút đau đớn đều không có cảm giác ." Thủy Y Họa lặng lẽ thu ngân châm trong tay , híp mắt cười nói.

Đâm huyết đau trên bụng của cậu , không đau mới là lạ!

Hắc y nam tử vốn không tin, nhưng là mới vừa rồi bụng quả thật đau một lúc . Chẳng lẽ nữ nhân đáng chết này thực cho hắn ăn độc dược độc như vậy ?

Nhìn hắn trong mắt thoáng hiện sát ý, Thủy Y Họa lập tức bôn cho hắn một khóa đan dược màu nâu .

"Này đây là giải dược, chẳng qua chỉ có thể giải trong một tháng , mà ta hiện tại chỉ có một viên như vậy , còn chưa có làm thêm , cho nên, ngàn vạn lần không cần có hành động thiếu suy nghĩ gì , bằng không cậu sẽ mất nhiều hơn được ." Ngón trở mảnh khảnh ở trước mắt hắn lấp ló, bộ dạng xinh đẹp rõ ràng giống như tiên tử ban đêm , lại nói những lời ác độc làm cho người ta run như cây sậy .

"Ta khuyên người tốt nhất không cần lấy tính mạng của chính mình đùa, liền tính người biết cao thủ giải độc gì đó , loại dược này cũng không phải dễ dàng có thể giải , bởi vì đây là một độc môn bí dược của Vạn Độc dược thánh luyện chế ." Thủy Y Họa hảo tâm bỏ thêm một câu.

Hắc y nam tử cũng là biến sắc.

Vạn Độc dược thánh? !

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thôn

www.dtv-ebook.com

Chương 8: Người Của Kiếm Gia

Vạn độc được thánh? Là sư phụ cổ quái hàng năm tới vô ảnh đi vô tung của Lăng?

Hắc y nam tử mày nhăn lại, nhất thời không cách nào phân biệt được lời nói của nữ nhân này có vài phần có thể tin. Đó là một nữ nhân thập phần giáo hoạt , cũng thập phần ác độc !

"Cô muốn làm gì ?" Nam nhân lạnh lùng hỏi, chăm chú nhìn cái chân trơn bóng dẫm xuống trên ngực bản thân , sau lại lập tức dời ánh mắt.

Không biết liêm sỉ, không biết liêm sỉ, không biết liêm sỉ.

Rõ ràng để chân trần ở trước mặt nam nhân !

"Những lời này ta nên hỏi cậu mới đúng chứ. Đêm đen gió lớn chạy đến khuê các của nữ tử , còn ý đồ phi lễ ta ." Thủy Y Họa trên cao nhìn xuống nhìn hẳn, ý cười nơi khóe miệng mang theo một chút tà ác.

"Ta phi lễ cô ?" Đôi mắt trong suốt mang đầy hàn ý hơi hơi trừng lớn, " Nữ nhân đáng chết , cô thật đúng là trợn mắt nói lời bịa đặt!"

Nương, đến cùng là ai phi lễ ai a, nữ nhân này chân trần còn giẫm ở trước ngực hẳn đâu!

"Như vậy đi, ta không truy cứu cậu mạo phạm ta , cậu cũng không cần để ý ta vô lễ , ta huề nhau được không ? Dù sao cậu lại không thể giết ta giải hận." Thủy Y Họa cười tủm tỉm đề nghị nói.

Hắc y nam tử gắt gao mím môi. Huề nhau? Mơ tưởng!

Lập tức có thể giải khai huyết đạo , hắc mới không cần linh tình của nữ nhân này .

Nhưng là, Thủy Y Họa lại giống như xem xét chuẩn thời cơ , ở lúc hắc lập tức sẽ giải khai huyết đạo , hai ngón tay ở trên người hắc nhanh chóng điểm một chút.

"Cô !" Hắc y nam tử tức giận đến nghẹn đỏ cả mặt.

"Tốt lắm, chúng ta hai người không thiếu nợ nhau rồi." Thủy Y Họa cười đến phá lệ xán lạn, chỉ chỉ cửa sổ mở một nửa , "Tạm biệt không tiễn."

"Độc ở trên người ta làm sao bây giờ?" Nam tử ma xui quỷ khiến hỏi một câu, vừa hỏi xong liền âm thầm phỉ nhổ bản thân. Chẳng qua cũng không sợ nữ nhân này chạy mất , không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, vạn nhất nữ nhân này cho hắc ăn đích thực là độc dược mà Vạn Độc dược thánh phối chế thì sao . Nếu là như thế này, liền tính Lăng cũng không có biện pháp.

"À, vấn đề này hả , hàng tháng cậu đến chỗ ta lĩnh giải dược là được ." Thủy Y Họa không chút để ý nói.

Khuôn mặt mỉm mao của hắc y nam tử nhíu chặt .

"Được , liền tin tưởng cô một lần. Nhưng là ——"

Trong nháy mắt có sát ý từ trên người hắc phát ra, khuôn mặt thanh tú đẹp mắt kia cũng bịt kín một tầng sương mù thật dày , "Nếu để ta biết cô lừa giỡn ta, hậu quả cũng không phải là cô có thể thừa nhận !"

Thủy Y Họa giương mi lên . Hậu quả? Cậu cứ việc phóng ngựa lại đây.

Dứt lời, hắc y nam tử thân hình chợt lóe, giống như quỷ my từ trong cửa sổ bay đi ra ngoài.

Thủy Y Họa cười ha ha hai tiếng, đem Thi Nãi Thần Đan mà bản thân hư cấu đổ một viên ra ăn, "Ngu ngốc, nói cái gì cũng sẽ tin . Cái này là thuốc bổ mà Bùi thị luyện chế khi còn sống mà thôi."

Ánh trăng lên cao , ánh sáng xuyên thấu qua song cửa sổ chiếu vào võ thành một mảng , như là chiếc vẩy màu bạc , mà thanh đao còn sót lại liên lẳng lẳng nằm ở dưới ánh trăng , phản xạ ra một luồng ánh sáng chói mắt .

Thủy Y Họa nhặt lên đến, ánh mắt đảo qua thanh đao , đầu ngón tay mảnh khảnh nhẹ nhàng xẹt qua lưỡi đao , khoe miệng đột nhiên vừa vén, "Thật đúng là bảo đao ."

*

Tuyệt

Hoàng Đô, Ly quốc , gần nhất lại nhiều thêm một chuyện làm đề tài tiêu khiển sau khi trà dư tửu hậu .

Trong một quán trà , mọi người trò chuyện rôm rả.

"Này , lão Trương, nghe nói sao? Ngày hôm qua thái hậu hạ ý chỉ sẽ thực hiện hỏa hình đối với nhị tiểu thư của Thủy phủ . Kết quả Mặc Ngọc công tử kịp thời đuổi tới đám cháy, tự mình cứu lấy lãng nữ này !"

"Ta đã nói rồi, Thủy phủ nhị tiểu thư gả cho Duệ vương điện hạ đó là giày xéo người . Rõ ràng có hôn ước với Duệ vương điện hạ lại cầu thả với nam nhân khác , còn mang thai , thật sự là không biết liêm sỉ!"

"Các người nói, Mặc Ngọc công tử đến kịp thời như vậy , có phải là âm phu của nữ nhân kia hay không ?" Bên cạnh một người xen vào nói.

Mọi người ào ào quay lại nhìn kẻ ngu ngốc kia liếc mắt một cái.

"Nàng một nữ nhân dân dã như vậy , tất cả thiếu gia ở Hoàng Đô này đều chú ý mắt nàng, cho còn không ai cần . Mặc Ngọc công tử là loại người nào, là truyền thừa đời sau của Ôn gia , ôn nhuận như ngọc, nho nhã trác tuyệt, sao lại coi trọng nàng!"

"Y lão tử xem ra, nữ nhân này xảy ra chuyện về sau chỉ sợ không gả ra được ." Có người vui sướng khi người gặp họa.

"Vậy cũng không nhất định, ít nhất địa vị của Thủy Đại Học Sĩ ở trong triều nhưng là không người theo kịp , gia tài cũng không kém ."

"A a, ngài đây là muốn làm rể ?"

Những người khác nghe được, cười ầm lên.

Bang một tiếng, là tiếng động của vật nặng bị ném ở trên bàn .

Một thanh trường kiếm rõ ràng xuất hiện tại trên bàn, trên vỏ kiếm điêu khắc hai con mãng xà quấn vào nhau , trông rất sống động, mắt xà nhìn trừng trừng giống như xem xét người đang nhìn nó , làm cho người ta cảm thấy thập phần âm trầm.

Người chung quanh bị dọa đến thân mình run lên, nháy mắt cấm miệng, chậm rãi ngẩng đầu nhìn lại.

Bên cạnh bàn chẳng biết lúc nào đứng một vị công tử mặc áo gấm , ánh mắt trầm lãnh nhìn chằm chằm một bàn người đang nói bậy lảm mồm này , hắn hai tay ôm ngực , thân mình thon dài cao ngất, chính là gương mặt quá mức tinh xảo, có vẻ có chút non nớt, cùng cặp mắt che kín hàn ý cực kì không ăn khớp , cánh môi hẹp mà bạc lúc này hơi hơi nhếch lên, hiển nhiên tâm tình cực kỳ khó chịu.

"Ta muốn ngồi chỗ này ." Nam tử lạnh mặt nói.

Bên cạnh bàn mười mấy người từ từ tản ra. Đại gia, bàn này tặng cho ngài còn không được sao!

Công tử áo gấm không nhanh không chậm đem trường kiếm trên bàn thu hồi lại trong lòng, ôm kiếm ngồi xuống. Hãy còn lấy ấm trà và chén trà không trên bàn , bản thân châm trà chậm ẩm.

Cúi đầu mới mút nhẹ một ngụm, cặp lãnh mâu mới vừa cụp xuống mạnh vừa nhắc, nhìn về phía nhĩ gian nào đó ở lầu hai .

Một đôi mắt yên lặng ôn hòa chống lại cặp mắt của hắn, thấy bản thân bị phát hiện, người nọ cũng không tránh né, hướng hắn nhẹ nhàng gật gật đầu mới chậm rãi dời ánh mắt.

Công tử áo gấm hơi hơi nhú mày nhìn căn phòng kia thật lâu sau, sau đó tiếp tục uống.

Trong gian phòng bài trí tinh xảo trang nhã, bên cạnh bàn bát giác làm bằng gỗ tử mộc có một nam tử tuấn mỹ ngồi, nam tử một thân thanh sắc thắt lưng thêu từng đám mây , trên thắt lưng có một khối bảo thạch , ở giữa khối bảo thạch là một viên mã não tối màu , mũ cột tóc bằng vàng , toàn thân đẹp đẽ quý giá, hơn nữa khí chất trác tuyệt kia , thật sự là một sự tồn tại loá mắt .

Lúc này một ly rượu mạnh, một gương mặt tuấn mỹ sáng như vậy hơi chút hiển lãnh ngạo , giữa trán nhiễm lên một tia u sầu nhàn nhạt , càng xác thực nói là giận tái đi.

"Cần Hiên, đi lại theo giúp ta lại uống mấy chén." Nhìn nam tử áo trắng đứng ở bên cửa sổ , giọng điệu thiếu cái loại quen có vênh mặt hất hàm sai khiến.

Tại trước mặt người này , hắn cũng không tự xưng bốn vương.

Ôn Cẩn Hiên nghe vậy quay đầu nhìn về phía Thượng Quan Huyền Mặc đang uống rượu , ôn nhã cười, bước chậm rãi thong thả mà đến, ngồi ở bên cạnh hắn . Rót một ly rượu dẫn đo trong lòng bàn tay chậm rãi thưởng thức, giờ tay nhấc chân trong lúc đó tự mang một cỗ khí chất tao nhã . Cặp mắt ôn hòa kia lại âm thầm nặng nề, không biết đang nghĩ cái gì.

"Mới vừa rồi huynh đang nhìn cái gì?" Thượng Quan Huyền Mặc đảo qua khuôn mặt trầm tư của hắn.

Ánh mắt hướng ngoài cửa sổ lại nhìn thoáng qua, cánh môi hơi hơi cong lên , mang theo một loại thâm ý không rõ ràng , "Một người rất giống như đến từ Kiếm gia ."

"Kiếm gia đứng đầu trong tam đại gia tộc ? !"

Tam đại gia tộc, Ôn gia chiếm cứ ở Tuyết Ly quốc , Diệp gia ở Lam Đằng quốc , còn có Kiếm gia đó là ở Hỏa Vũ quốc và Đông Diệu quốc rồi !

Kiếm gia vì sao lại đến Tuyết Ly quốc ? Thượng Quan Huyền Mặc mày càng nhíu thật chặt.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 9: Hai Người Ngu Xuân

"Chính là đoán mà thôi, không cần để ở trong lòng. Huống hồ, liên tính là người của Kiếm gia, ở Tuyệt ly quốc cũng không tạo nổi sóng gió gì." Ôn Cẩn Hiên thản nhiên nói.

Thượng Quan Huyền Mặc mày nhú chặt chậm rãi giãn ra, nở nụ cười một tiếng, "Vẫn là Cẩn Hiên phân tích chu đáo." Dứt lời lại ngửa đầu uống một ly rượu.

Thấy người trước mắt đã uống đến có chút say, Ôn Cẩn Hiên giật lấy cái chén trong tay hắn, lắc đầu cười, "Mặc, vì một nữ nhân biến thành bộ dạng này, đáng giá không?"

Thượng Quan Huyền Mặc liếc hắn một cái, cười nhạo một tiếng, "Cẩn Hiên, ta và huynh cùng nhau lớn lên, huynh cảm thấy ta sẽ vì nữ nhân sao?"

Ôn Cẩn Hiên lại cười lên, giọng nói thanh thanh đậm đậm, "Quả thật không giống, vậy huynh lại là vì sao?"

Khóe miệng lơ đãng hơi hơi nhếch lên, trong mắt mang theo khinh miệt và đương nhiên, "Nữ nhân từ nhỏ chính là làm nền cho nam nhân, chẳng qua là có hài lòng và không hài lòng thôi. Trước kia thấy Thủy Y Cầm điệu dáng đoan trang, mà muốn nàng làm nữ chủ nhân của Duệ Vương Phủ, hiện tại mới phát giác nữ nhân này chẳng qua là giả vờ, cho nên tức giận vì bị lừa thôi."

"Ai, quả nhiên là tác phong của Thượng Quan Huyền Mặc huynh."

Không biết nhớ tới cái gì, biểu cảm của Thượng Quan Huyền Mặc bỗng nhiên trở nên âm trầm : "Còn có một chuyện , Cẩn Hiên huynh có lẽ không biết."

"Chuyện gì?" Ôn Cẩn Hiên không chút để ý hỏi, thuận tay cầm ly rượu trong tay một hơi uống cạn.

"Nữ nhân kêu Thủy Y Họa kia là giả vờ !" Giọng nói trở nên nghiêng rằng nghiêng lợi

Ôn Cẩn Hiên tay cầm ly rượu dừng một chút, đôi mắt nâng lên , liếc hân một cái sau mới tiếp tục động tác trong tay, đem ly rượu uống cạn sau thả lại trên bàn, " Sao ? Vậy bộ dáng của nàng vốn là như thế nào ?"

"Miệng không chừng mực, giả thần giả quỷ, hai mắt, lạt mềm buộc chặt, thích đánh lén, nữ nhân cuồng vọng vô sỉ !"

Thượng Quan Huyền Mặc cơ hồ là gần từng tiếng mồm miệng rõ ràng hôc ra một câu đánh giá như vậy .

Ôn Cẩn Hiên đầu tiên là sửng sốt, lập tức cười khẽ , "Khó ai đó có thể được đến Duệ vương gia đánh giá sắc bén như vậy , xem ra Thủy Y Họa trước kia thật đúng là tàng thâm."

"Đâu chỉ là tàng thâm, cô gái này khi ra tay quả thực không giống nữ nhân!"

Nhớ tới bản thân trúng mấy chiêu kia , khuôn mặt tuần tú của Thượng Quan Huyền Mặc hiện lên một chút đỏ ửng đầy khả nghi , vội vàng rót một ly rượu một ngụm uống cạn.

"Hoàng huynh nói, Thủy Y Họa cũng sẽ tham dự cung yến tháng sau ?" Môi mỏng nhấp một miệng rượu mạnh, Thượng Quan Huyền Mặc ánh mắt chớp lên.

Ôn Cẩn Hiên nhàn nhạt ừ một tiếng.

Thượng Quan Huyền Mặc đột nhiên cười cổ quái , "Ta nhớ được hôn sự của ta và nữ nhân này còn không có chính thức giải trừ đi."

Ôn Cẩn Hiên đôi mắt hơi trợn lên , liền nghe thấy người bên cạnh lầm bầm lầu bầu, mỗi một con chữ đều như là tẩm qua nước đá.

"Đến lúc đó, bốn vương muốn làm cho nàng hối hận vì đã khiêu khích quá bốn vương!"

Bất đắc dĩ lắc đầu, Ôn Cẩn Hiên đi tới bên cửa sổ, nhìn xuống đã không có bóng dáng thiếu niên ôm kiếm kia nữa , trên bàn chỉ còn một cái chén trà không , giống như tản ra một chút hàn ý .

*

Hoàng Thành Nam phố, Thủy phủ.

Trong phủ bọn hạ nhân thường thường xì xào bàn tán, mặt mày hớn hở , cũng không biết lại nói chuyện gì mà lý thú đến như vậy . Mà lúc này chính sảnh Thủy phủ cũng có mấy người ngồi ngay ngắn .

Một nam nhân trung niên râu dài ngồi ngay ngắn ở chủ vị , bên người là một vị phụ nhân dung nhan xinh đẹp . Ba thiếu nữ diện mạo xinh đẹp ngồi ở hạ vị.

Mấy người sắc mặt đều rất không tốt nhìn, trừ bỏ trong đó có một nữ tử cúi đầu đang nghịch mấy ngón tay tinh tế của bản thân , khóe miệng luôn luôn mang theo nụ cười yếu ớt như có như không .

"Cha, tuy rằng nhị muội lần này may mắn thoát nạn, nhưng là hiện thời toàn bộ Tuyết Ly quốc đều biết nhị muội Chuyện gièm pha kia , nếu mà truyền đến trong tai hoàng thượng và thái hậu , tháng sau phải tham gia

cung yển không tốt lắm đâu." Giọng nói dịu dàng của nữ tử giống như ăn hàm lo lắng.

"Phụ thân, đại tỷ nói không sai, nhị tỷ nàng làm mất hết mặt chúng ta , làm gì còn có tư cách tham gia cung yển, loại người không sạch sẽ này mà tham gia cung yển, chẳng phải làm dơ bẩn hoàng cung sao !

Duệ vương điện hạ trước kia liền mấy lần ám chỉ, người ta thích là đại tỷ, mà nhị tỷ lại tha thiết mong muốn bò lên Duệ vương, quẩn quít mãi không thôi , lại không chịu nổi tịch mịch, tìm nam nhân khác tăng tị với nhau, đội nón xanh cho Duệ vương điện hạ . Ta Thủy Y Thi cũng không có một tỷ tỷ không biết liêm sỉ như vậy!"

Trong lời nói những câu đều mang theo đao, trên đao lại mang theo nồng đậm khinh thường và độc dược vô hình , đúng là tam nữ nhi Thủy Y Thi.

"Đủ, lão tam! Vì phụ bình thường chính là như vậy dạy con chửi bới tỷ tỷ bản thân sao ? ! Lại miệng nói không chừng mực , liền đến từ đường suy nghĩ lỗi lầm đi !" Thủy

Thương Thư một tiếng quát chói tai, đánh gãy lời nói khó nghe của tiểu nữ nhi Thủy Y Thi . Nét mặt già nua chuyển màu xanh đen.

"Lão gia bớt giận, Thi nhi cũng là nhất thời không khống chế được mới miệng nói không chừng mực ." Vương thị làm vợ kế lập tức dịu dàng khuyên bảo.

Thủy Thương Thư ập úng bật hơi, quét về phía đầu sổ gây nên, "Ta Thủy Thương Thư một đời anh danh hiện thời toàn bộ hủy ở trên người nữ nhi không biết liêm sỉ này !"

Thủy Y Họa cười cười , "Đâu có đâu có, con không nên người là lỗi của cha mẹ , phụ thân cũng không cần quá mức tự trách."

"Người !" Thủy Thương thư không nghĩ tới nhị nữ nhi bình thường tính tình yếu đuối cũng dám mở miệng tranh luận, còn nói ra loại lời nói đại nghịch bất đạo này , tức giận phun không ra.

Vương thị ngồi ở một bên vội vàng cho hần thuận khí, không đồng ý liếc về phía Thủy Y Họa, "Họa nhi, làm sao có thể nói chuyện với phụ thân con như vậy !"

Thủy Y Họa hướng nàng cười lạnh như băng , bàn tay mềm vòng quanh sợi tóc mai , "Cha ta cũng chưa nói cái gì, phu nhân không cần mở miệng răn dạy ta . Không biết người khác còn tưởng rằng bà là tốt với ta đâu, kỳ thực bà với hai nữ nhi của bà giống nhau, ước gì ta chết ở đám cháy. Ta nói có đúng không, phu nhân?"

Vương thị khó có thể tin há to miệng, biểu cảm trên mặt giống như cực kỳ ần nhẫn, nước mắt đã đảo quanh mắt hạnh "Họa Nhi, con. làm sao có thể nói ta như vậy . Lão gia, ta." Nói xong thanh âm trở nên nghẹn ngào.

Thủy Thương Thư lập tức ôm nàng vào lòng, vỗ vai của nàng an ủi, "Lời nói của đứa con bất hiếu này nàng để ở trong lòng làm gì ."

Tức giận trừng đứa con bất hiếu kia , "Chống đối trường bối, miệng nói uế ngôn, hôm nay không dùng gia pháp xử lý , cánh của người chẳng phải sẽ cứng hơn rồi ! Người tới, đem nhị tiểu thư đưa tới từ đường suy nghĩ , trừ bỏ đưa nước đưa cơm, không có mệnh lệnh của ta, bất luận kẻ nào cũng không được tiếp cận!"

Tiếng nói vừa dứt, hai ma ma thân thể khỏe mạnh đi đến, đưa tay sẽ tóm nàng kia.

Thủy Y Họa cười lạnh một tiếng, một cước đá văng hai người, đau đến nỗi hai lão ma ma ôm chân gào khóc kêu to.

Một đôi mắt trong suốt gắt gao nhìn chăm chăm Thủy Thương Thư ngồi ở chủ vị , khóe miệng mang theo nồng đậm trào phúng.

"Phụ thân, người cho là. nữ nhi đã từng nhu thuận nhã nhận lịch sự biến thành hiện thời như vậy là ai làm hại?"

"Lúc ta hơi kém táng thân biến lửa người đang làm cái gì? Có thể có chút áy náy?"

Chỉ chỉ vào Vương thị mang nước mắt , “ Lúc bà ấy ở bên cạnh người ôn nhu nhỏ nhẹ , người còn nhớ tới mẫu thân Bùi thị của ta ?”

Ánh mắt lại đảo qua hai tỷ muội đang xem kịch vui , "Các nàng ở trong mắt người là châu là bảo, mà ta đó là bụi trần là đất ?”

Sắc mặt Thủy Thương Thư nhất thời trở nên xanh trắng, trong mắt cũng xẹt qua áy náy.

Thủy Y Họa cười nhạo một tiếng, "Thực cho rằng ta so với hai nữ nhi bảo bối của người kém sao? Trước kia chẳng qua là thấy các nàng ngốc đến đáng thương, mới kệ các nàng thôi, hai người ngu xuẩn như vậy , căn bản không xứng cùng họ với Thủy Y Họa ta !”

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 10: Thiếu Niên Xinh Đẹp

Ngu xuân?

Thủy Y Họa không phải là ngu ngốc sao , lại còn nói các nàng là ngu xuân? !

Thủy Y Cầm và Thủy Y Thi nổi giận trợn tròn tròn mắt.

"Thủy Y Họa! Ta kính người là tỷ tỷ ta , ta mới gọi người một tiếng nhị tỷ, người không cần cho mặt mũi mà lên mặt!" Thủy Y Thi tính tình "thẳng thắn" hướng nàng gầm nhẹ một câu.

Nói nàng không biết xấu hổ? Ha ha, nữ nhân không biết cái gì !

Thủy Y Họa một cái lưỡi trượt đảo qua đi, ánh mắt ở trên khuôn mặt nhỏ nhắn như hoa của nàng qua lại lảng trí.

"Mặt ta là mẫu thân ta cho , ta yêu quý như châu như bảo , làm sao có thể không cần? Nhưng là người, nếu không muốn gương mặt xinh xắn này , ta có thể dùng dao găm sắc bén rạch một đường rồi sau đó lột ra , còn có thể cam đoan một giọt máu cũng không có lưu lại!"

Sắc mặt Thủy Y Thi một chút trở nên trắng bệch, cảm giác trong dạ dày cuộn cuộn ghê tởm muốn phun.

Gương mặt ủy khuất xin giúp đỡ nhìn về phía Thủy Thương Thư , đã thấy hắn ngồi ngây ngốc , không biết đang nghĩ cái gì, một chút ý tứ cản trở đều không có.

"Nhị muội, muội làm ta và tam muội sợ rồi." Thủy Y Cầm nhu nhu nhược nhược nói, bộ dạng chần kinh rất đáng thương.

Môi giống như cánh hoa, hơi hơi vừa vén, Thủy Y Họa thẳng tắp xem xét nàng, "Đại tỷ cứ việc phóng một vạn cái tâm, ta cũng không có ăn cỏ quay đầu, không cần nam nhân. Cho nên, Thượng Quan Huyền Mặc cận bã kia người buông tay đi quyền rũ, ta sẽ không tranh với người."

Nghe nói những lời này, Thủy Y Cầm đầu tiên là ngẩn ra, sau đó môi bắt đầu không ngừng run run, trong mắt có nước mắt nổi giận quay cuồng.

Khẽ cười một tiếng, Thủy Y Họa xoay người rời khỏi đại sảnh, bóng lưng thướt tha, dáng đi bừa bãi.

"Người kính ta một thước, ta kính người một trượng. Người khi dễ ta nửa thước, ta đẩy người vạn trượng! Đã nhìn nhau thấy ghét, về sau đừng có quấy rầy Thanh U các, nếu không tự gánh lấy hậu quả!"

Giọng nói thanh lãnh từ trong miệng nữ tử truyền đến, mang theo hàn ý làm cho người ta phát run.

"Lão gia ——" Vương thị giọng nói đầy ủy khuất làm Thủy Thương Thư hoàn hồn.

Thủy Thương Thư nhìn bóng dáng màu lam nhạt càng lúc càng xa, nâng trán thở dài một tiếng, "Thôi, thuận theo nàng đi, nàng nói rất đúng, là ta làm phụ thân xin lỗi nàng." Trong lời nói không dấu hết một mối và tang thương.

Vương thị im lặng, cúi thấp đầu xuống, gắt gao mím môi, trong mắt hận ý và ghen tỵ càng ngày càng đậm.

Bùi Vũ Huyền, người một người chết còn muốn tranh với ta, tiện nhân!

Nữ nhi của người cũng giống người, cũng là kẻ tiện nhân!

*

Trừ bỏ nha hoàn Bích Hà mỗi ngày đưa nước đưa cơm , không có người nào không thức thối lại đến quấy rầy.

Thủy Y Họa mỗi ngày ở Thanh U các đều cố gắng tập võ, rõ ràng cảm giác được thân thể của chính mình càng ngày càng nhẹ , bước chân giống như muốn bay lên .

Nàng không biết Bùi thị từ nơi nào được đến loại bảo bối này , nhưng quả thật là một quyển bí tịch võ công cấp tốc .

Chẳng qua , bây giờ võ công của nàng đến cùng tính rất mạnh, không có người tương đối, nàng cũng vẫn phải tìm người để kiểm tra .

Chống cảm nghĩ nghĩ, Thủy Y Họa từ dưới gầm giường lấy ra một bộ quần áo của gia đình mặc vào.

Lại nói tiếp, đây là chuyện tốt của đôi cận bã nam tiện nữ làm ! Thừa dịp trước kia Thủy Y Họa không chú ý vụng trộm đem quần áo của nam nhân mang đến căn phòng này, may mắn lúc trước Thủy Y Họa kịp thời phát hiện nên đem dấu đi, có thể này miễn trừ một hồi tai nạn.

Đáng tiếc a đáng tiếc, đôi nam nữ cận bã kia dứt khoát muốn làm bại hoại thanh danh của nàng , thế nhưng bỏ cỏ tử mẫu vào trong cơm của nàng .

Chỉ cần ăn cỏ tử mẫu , sẽ có hiện tượng ôn ọc , lúc đó có nhảy đến sông Hoàng Hà cũng rửa không sạch.

Ra mưu kế chính là Thượng Quan Huyền Minh, mà thực thi mưu kế còn lại là Thượng Quan Huyền Mặc và Thủy Y Cầm. Người của Thượng Quan

gia thật sự là một người so một người vô sỉ!

Trước kia Thủy Y Họa không hiểu được thảo, có thể này mới trúng mưu kế của bọn họ.

Rõ ràng có thể phản kháng, nhưng là phụ thân không quan tâm , làm vợ kế giả nhân giả nghĩa, tử muội ác độc, vô tình bóp chết nàng , còn có nam nhân mà bản thân luôn luôn ái mộ kia , thờ ơ lạnh nhạt, tàn nhẫn vô tình, càng làm cho nàng một kích trí mệnh.

Như vậy ở một nơi không còn gì vui trên đời, không bằng đi xuống với mẫu thân.

Cô , lúc trước là nghĩ như vậy đi?

Thủy Y Họa thương tiếc thở dài một hơi. Nàng là một người ích kỷ , lại là một người vô tình , nếu là nàng, nàng cũng sẽ không trơ mắt xem nhóm người này ở trước mặt mình nhảy lên, mà sẽ từng chút chinh chết bọn họ!

Rút đi ngọc trâm , một đầu tóc dài buông xuống dưới, Thủy Y Họa soi vào gương búi lên mái tóc của nam tử , lại dùng ngọc trâm cố định lại búi tóc.

Lúc mặc quần áo , bên hông quần thêm một tầng vải dày, cho nên vòng eo sẽ không có vẻ quá mức tinh tế, lông mày dùng bút chì tô lại , thô mà mạnh mẽ , một đôi mi dài làm cho cả nhiều người thêm vài phần oai hùng chỉ nam tử mới có , hơn nữa nguyên bản dung mạo liền đẹp như vẽ , đứng ở trước gương lại biến thành một thiếu biên tuấn mỹ bất phàm .

Vừa mới dùng xong bữa ở Thanh U các, Bích Hà sẽ không lại bước vào nơi này.

Những ngôi sao thưa thớt tỏa ra vàng sáng nhợt nhạt , trăng tròn bị mây che khuất chỉ còn một nửa, cong mắt cười ở phía chân trời .

Dần dần bóng đêm âm đạm xuống dưới , một bóng đen mạnh mẽ linh hoạt bay qua tường cao hậu viện , đảo mắt biến mất không thấy.

Trên đường tiểu thương đã bắt đầu thu quán, nhưng là có nơi lại ngoại lệ.

Dần dần màn đêm hạ xuống trên đường phố , rất nhiều nam nhân muốn hình vạm vỡ dần dần hướng một chỗ dừng mãnh lao tới.

"Ôi này , vị này hình như là lần đầu đến đây , nhưng là đến đúng nơi rồi , Mẫu Đan ta bảo đảm công tử đã đến lần đầu tiên còn muốn lần thứ hai. . . ."

Trước cửa Nguyệt Mãn lâu đứng hai nữ tử làm dáng ông ẹo , trên mặt trang điểm xinh đẹp , cười đến đa tình mà quyến rũ.

Thoạt nhìn vị tiểu ca mới tới này mặc quần áo gia đình , trong mắt nữ tử xẹt qua khinh miệt, đợi sau khi thấy rõ khuôn mặt của vị tiểu ca này sau, trên mặt nhất thời mặt mày hớn hở. Nhìn toàn thân khí chất, không chừng là công tử nhà giàu cải trang mà đến.

Thủy Y Họa nhíu mày đảo qua khuôn mặt hồng hào của hai nàng kia , cảm thấy giống như nhiễm máu , khó coi cực kỳ, trên người hương vị nồng đậm cũng thập phần gay mũi.

Bước chân chính là một chút tạm dừng liền rời đi .

Vốn định tại nơi ngư long hỗn tạp tìm hiểu chút tin tức, nhưng là buổi tối giống như không phải là thời gian tìm hiểu tin tức , xem ra lần sau ban ngày lại đến rồi.

"Này, này tiểu ca chớ đi a! Ta bảo đảm sẽ hầu hạ tiểu ca thoải mái dễ chịu ——" nữ nhân trang điểm đậm vội vàng kêu to nói.

Thủy Y Họa nhíu chặt mày , bước chân càng lúc càng nhanh.

Không phải nói Nguyệt Mãn lâu là thanh lâu lớn nhất trong hoàng thành sao, liền chỉ có thể này ? Khóe miệng Thủy Y Họa không khỏi rút rút.

Đáng tiếc Thủy Y Họa không biết là, nàng vừa rồi đi tới đó là cửa giữa , cửa chính là chuyên môn nghênh đón vương công quý tộc, phía sau còn có ba cửa nhỏ, cửa đón khách hàng là cô nương càng muốn thô xấu một ít.

Không chỉ như vậy, bên trong Nguyệt Mãn lâu các cô nương cùng phòng ở cũng đều chia làm cấp bậc khác nhau . Ba thứ bậc khách lẫn nhau không đụng chạm , cũng không có xung đột gì . Trừ bỏ ở trong phòng có thể nghe thấy âm thanh dâm dăng, ở lâu chính mỗi người đều là một bộ dáng tác phong nhanh nhẹn , liền ngay cả khách hạ đẳng cũng không ngoại lệ.

Cũng chỉ là ở cửa thứ hai và thứ ba mới có mời khách là nữ nhân, còn khách vào cửa chính tuyệt đối không dám có người tự mình hạ giá trị con người đảm đương môn khách.

Vòng qua Nguyệt Mãn lâu, Thủy Y Họa thấy được mấy nhà bán mì. Rất khó tưởng tượng ở đây còn có quán nhỏ. Nhưng là hơi chút suy tư cũng hiểu ra rồi.

Nơi này cách cửa sau của Nguyệt Mãn lâu tương đối gần. Có chút khách thích từ cửa sau đi ra , nếu đói bụng sẽ thuận tiện ăn luôn ở đây.

"Vị tiểu ca này , buổi tối trời mát, muốn ăn một chén mì nóng hay không ?"

Thủy Y Họa chính đang ngửa đầu xem nhĩ gian thượng đẳng ở trên đỉnh , một vị trung niên dáng người thấp bé chẳng biết lúc nào bu lại, cười hề hề dò hỏi.

Có thể ở chỗ này không cố kỵ nghe ngôn từ phóng dăng mà làm ăn.
Quả nhiên bộ dạng thập phần đáng khinh.

"Cho một chén mì nhỏ ." Thủy Y Họa thản nhiên nói, chọn một chỗ đối diện ngã tư đường ngồi xuống, vừa khéo tránh đi những hình ảnh ái muội hắt lên cửa sổ giấy .

Nơi này vừa đúng là sau lưng nhà gian thượng đẳng , trong gian phòng trang nhã ánh nến lay động, Thủy Y Họa vừa rồi không nghĩ qua là liền nhìn thấy hai người đang ôm nhau .

Hình ảnh hắt lên trên giấy lót cửa sổ, diêm dúa lẳng lơ mà mê hoặc tâm thần.

Thủy Y Họa nghĩ lực vốn là so người thường tốt hơn nhiều , nghe được âm thanh dâm đãng giống như là xảy ra cách nàng ba bước .

Nhưng là, nàng hướng kia xem có gì khác thường không , mà là.

Kia hình ảnh rõ ràng là hai nam nhân!

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 11: Ánh Mắt Xanh Quỷ Dị

Ông chủ quán mì giống như nhìn ra nghi hoặc của khách , đem một chén mì đặt tới trên bàn sau, để sát vào hân, hạ giọng nói: "Vị tiểu ca này chẳng lẽ chưa từng nghe qua đoạn tụ sao ? Đừng nhìn Nguyệt Mãn lâu cô nương nhiều, kỳ thực ngẫm cũng chiêu vào không ít tiểu quan xinh đẹp , hơn nữa a ——"

Một đôi mắt chuột to cỡ hạt đậu ngăm nhìn xung quanh một chút , tiếp tục nói: "Trong triều không hề thiếu đại nhân tới nơi này , tú bà của Nguyệt Mãn lâu tiêu phí rất nhiều công phu sưu tập các loại tiểu quan đủ loại phong tình ."

Nói đến đây, lại làm một cái thủ thế, hâm mộ ghen tị nói: "Khách tới đây ra tay hào phóng , tú bà kiếm được không biết bao nhiêu bạc đây."

Thủy Y Họa cầm đĩa dừng một chút, trong đầu bỗng nhiên lướt qua tên một người .

Cơ Mộc Ly.

Muốn so đoạn tụ, trên đời này chỉ sợ không có người có thể so sánh quá hân.

Ai chẳng biết Hỏa Vũ quốc Viêm Đạm Vương hậu viện mỹ nam vô số, một người so một người tuyệt sắc. Có thể quang minh chính đại nuôi mỹ nam, trong bốn quốc gia chỉ sợ chỉ có hân một người kỳ hoa như vậy rồi.

Hương vị của tô mì cũng là thường thường, tăng hai bỗng nhiên truyền đến một tiếng thét như giết heo của một người nam nhân .

"Tiện nhân, dám đá huynh đệ lão tử ! Người tới , bắt lấy hắn ——"

Cửa sổ bị phá , một thiếu niên hơi chút hiển gầy từ trong cửa sổ nhảy ra, cùng với tiếng va chạm leng keng của kim loại , ở trong màn đêm có vẻ càng rõ ràng.

Mà cửa sổ bị phá kia vừa đúng là chỗ mà Thủy Y Họa lúc trước mới xem

.

"Đứng lại! Lại chạy đánh gãy chân chó của người——"

Phía trong tường viện truyền đến tiếng hô của gia đình .

Thủy Y Họa dựng lỗ tai , tinh tường nghe được ở bên trong truyền tới tiếng bước chân hỗn độn gấp gáp và tiếng thở dốc ngày càng gần .

Nỏ mạnh hết đà rồi hả ?

Chưa quá bao lâu, một đôi tay thon dài hữu lực lại hơi chút trắng nõn đã đặt lên đầu tường.

Đầu người nọ cũng lập tức chui ra.

Tuy rằng cả người chật vật, lại như trước không che được gương mặt làm người ta ghé mắt .

Ánh mặt hẹp dài bọc một đôi con ngươi như lưu ly , tuy rằng thanh lãnh như chải quét một tầng sương lạnh, lại bởi vì thật đẹp rất động lòng người, làm cho người ta tình nguyện bị lạnh đến phát đau cũng muốn sa vào , cánh mũi ngay thẳng như là một khối ngọc, óng ánh trong suốt, chóp mũi giống như còn hội tụ một chút ánh sáng dưới ánh sao , mà môi mỏng gắt gao nhếch lên kia cũng mang theo một loại hấp dẫn nói không nên lời .

Thủy Y Họa hơi hơi híp híp mắt. Khó trách khiến cho nhiều người đuổi bắt như vậy , quả thật là một cái vưu vật.

"A ~"

Thiếu niên xinh đẹp đột nhiên khẽ kêu một tiếng, chân còn chưa tới kịp trên tường chân giống như bị người nào bắt được.

Một khắc kia , Thủy Y Họa từ trong mắt hắc thấy được sát ý và sự ẩn nhẫn.

Hắn quay đầu nhìn nhìn người dưới tường , từ trong lồng ngực lấy ra một thanh chủy thủ, cúi người nhắm ngay bàn tay người nọ liền đâm đi xuống, hung hăng đâm thủng bàn tay, thậm chí đâm đến chảy cả máu của chính mình .

Một lúc sau, hừ một tiếng, chủy thủ rút ra dính liền cả thịt lẫn máu .

"A —— tay của lão tử !" Trong tường truyền đến một tiếng gào khóc thảm thiết.

Thiếu niên thở phì phò trên bờ tường, giống như thể lực chống đỡ hết nổi, đầu óc một trận choáng váng mắt hoa, cả người từ trên tường ngã xuống dưới.

Bịch một tiếng ngã vào trên bàn cơm dựa vào tường .

Ông chủ quán mì sớm sợ tới mức nhượng bộ lui binh. Những người làm ăn nhỏ sao dám chọc tới người của Nguyệt Mãn lâu .

Khách ở xung quanh chẳng quan tâm vội vã rời khỏi quán . Chỉ để lại tiểu tử ngốc không biết sống chết vẫn đang ăn mì .

Thủy Y Họa không nhanh không chậm bưng bát ăn xong nốt sợi mì cuối cùng , sau đó đem bát không quăng sang một bên.

Cái bàn phía trước đã bị người từ trên tường rơi xuống nện đứt làm đôi , bàn nghiêng đi xuống.

Thiếu niên ghé vào trên mặt bàn hô hấp càng ngày càng trầm, lúc này cũng không quên dùng cặp mắt âm trầm nhìn chăm chăm người trước mắt.

Thủy Y Họa tùy ý ánh mắt cảnh giác của hắn bắn phá ở trên người mình , biểu cảm nhàn nhạt nhìn lại.

"Tiện nhân ở nơi kia !" Phía sau có người hô to một tiếng, tiếng bước chân hỗn độn nổi gót tới.

Tay của thiếu niên nắm mép bàn càng ngày càng gấp, xương ngón tay cũng nhanh lồi ra, ngón tay trở nên trắng, bởi vì mất máu mà trên mặt cũng trở nên tái nhợt.

"Cứu ta." Hắn gắt gao nhìn chăm chăm Thủy Y Họa, giọng nói khàn khàn.

"Dựa vào cái gì cứu người?" Thủy Y Họa nhìn lướt qua xiềng xích trên hai chân hắn . Khó trách vừa rồi nghe được tiếng va chạm của kim loại , hóa ra là có chuyện như vậy.

Cánh môi của thiếu niên nhấp nhanh phải chết , nghe phía sau tiếng bước chân càng ngày càng gần , trong mắt bịt kín một tầng tro tàn.

"Cứu ta, ta cho người rất nhiều vàng bạc châu báu ." Giọng nói của hắn dữ phát âm trầm , giống như giấy dựa.

" Được , thành giao."

Giọng nói rõ ràng làm thiếu niên ngẩn ra, đôi mắt sương mờ tràn đầy hàn khí cũng từ từ sáng lên .

Thủy Y Họa túm lấy vạt áo trước của thiếu niên , nhấc cả người hắn tới trên lưng mình, tay kia thì nắm lên cái bàn đã bị hủy , chân dài khẽ đạp, cái

bàn bay ra thật xa, đập vào trên người ba tên chó săn đang hướng này chạy tới .

"Vô liêm sỉ, tiện nhân này lại có đồng lõa, khó trách kiêu ngạo như vậy , đuổi theo cho lão tử !" Chó săn cầm đầu hiển nhiên tức giận đến không nhẹ.

Chỉ tiếc, đợi mấy người chạy tới , quán mì tiền đã không có bóng dáng hai người .

"Chạy không xa , hai người này nhất định trốn ở khu rừng phía trước , tìm cho lão tử !"

Thiếu niên chỉ cảm thấy người khiêng bản thân mình khinh công rất cao, bởi vì phi quá nhanh, gió vù vù tạt ở trên mặt, còn có một chút đau đớn.

Ở trong rừng rậm nhảy lên một lúc lâu , cuối cùng đứng ở phía dưới một gốc cây cổ thụ .

Nam tử kéo xuống đai lưng bản thân đem hắc trói chặt ở trên eo, hạ giọng nói: "Năm chặt ta, ngã xuống mà chết ta cũng mặc kệ."

Thiếu niên theo bản năng bắt được bờ vai của hắc, nam tử này bả vai nhưng lại so với chính mình còn muốn nhỏ .

Ngay sau đó, một đôi tay trắng nhỏ tinh tế bám lên thân cây, tay chân mạnh mẽ sắc bén giống như một con báo đốm , cầm lấy thân cây vài cái liền leo đến cành cao nhất.

Thủy Y Họa đem tiểu tử này bỏ qua một bên , lau mồ hôi.

Tiểu tử đáng chết , nhìn có vẻ gầy, công lên liền nặng như vậy.

Thấy không có người đuổi theo, Thủy Y Họa bẻ bẻ cổ và tay , lập tức nhìn chăm chăm thiếu niên ở trước mắt.

Hắn cũng nhìn chăm chăm Thủy Y Họa , một bộ dáng vận sức chờ phát động .

"Vì sao cứu ta?" Thiếu niên giống như luôn duy trì một bộ dáng cảnh giác , trong mắt thường thường xẹt qua một tia sát ý, như là bầm sinh .

“ Không phải cậu nói sẽ cho ta vô số vàng bạc châu báu sao?" Thủy Y Họa miễn cưỡng ngáp một cái, tùy ý đáp.

"Ta bộ dáng này , người cũng tin tưởng?" Thiếu niên biểu cảm cổ quái nhìn hắn, giống như là đang nhìn một người ngu ngốc.

"Người bất kể bề ngoài, cậu nói có ta đây liền tin tưởng cậu có."

Tìm chặc cây thô dựa vào, Thủy Y Họa hơi hơi nhắm lại con ngươi chớp mắt một chút . Một lúc sau , môi hồng khẽ mở, "Bọn họ đến đây."

Thiếu niên cắn miệng, không lại ngôn ngữ.

Cây đuốc chói lọi dần dần tới gần, xen lẫn vài tiếng chó sủa.

Nghe được tiếng chó sủa Thủy Y Họa vừa mở mắt, mày nhanh nhú lại .

Mà thiếu niên còn lại là cười lạnh một tiếng, "A , vì tìm ta, thế nhưng mang đến chó săn khửu giác linh mẫn nhất !"

Dứt lời, quanh thân hàn ý và sát khí càng ngày càng nặng, lại giống như bị cái gì ngăn chặn lại , kêu gào muốn ra khỏi nhà giam. Chính là, cặp mắt xinh đẹp chứa hàn ý kia lập tức biến thành màu xanh đầy quỷ dị , trong bóng đêm dày đặc phát ra nhàn nhạt u quang.

Giống như Ma quỷ trong bóng đêm .

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 12: Cứu Con Rắn Độc

Thủy Y Họa có chút sững sờ theo dõi đồng tử mắt của hắc biến hóa .

Đồng tử mắt chuyển thành màu xanh thẫm ? Thật ly kỳ.

Người nọ chậm rãi quay đầu, dùng cặp mắt xanh thẫm quỷ dị kia liếc nàng, khóe miệng giương lên, cười đến âm trầm vô cùng, toàn thân đều bao phủ một tầng sát khí lạnh lẽo .

"Ta còn suy nghĩ, nếu người sợ hãi hét ra tiếng, ta nhất định một đao cắt vỡ yết hầu của người ."

Bởi vì tận lực đè thấp, giọng nói của hắc so nguyên bản còn muốn trầm thấp , giống như có cái gì ngăn trong cổ họng, cải biến âm sắc nguyên bản của hắc.

"Ha ~" Thủy Y Họa khẽ cười một tiếng, "Giết ta , ở trên cao như vậy một mình người đi xuống như thế nào ?"

Thiếu niên nhất thời nghẹn lời, bị nói cho không thốt nên lời. Hắc hôm nay nội lực toàn bộ bị che lại , quả thật làm không được.

Trầm tĩnh một lúc sau , hắc chậm rãi để sát vào nam nhân ở trước mắt, hai con mắt xanh thẫm thẳng tắp nhìn vào trong mắt hắc, toàn thân đề phòng cảnh giác không chút nào giảm, thậm chí so lúc trước càng mạnh chút.

"Thấy rõ ràng , đồng tử màu xanh thẫm . Người không biết là đáng sợ sao?"

"Quý mị, âm trầm, điềm xấu, tượng trưng cho vận rủi ." Môi mỏng màu hồng phấn nhẹ nhàng đóng mở , phun ra mấy chữ , đọc nhấn rõ giống như đều mang ra một cỗ lãnh khí, đem từng chữ đông lại thành băng, lại không lưu tình chút nào phun ra , ý đồ đâm phá biểu cảm bình tĩnh của người trước mắt .

Thét chói tai, sợ hãi, đây mới là hấn nên nhìn đến , mà không giống như người này không một chút sợ hãi nhìn lại hấn .

Thủy Y Họa lườm hấn một cái, "Có cái gì đáng sợ , không phải là giống ánh mắt của sói sao, ở trong một ít bộ lạc, người có được loại ánh mắt tràn ngập dã tính này thường thường bị coi là vương giả, được mọi người tôn sùng."

Dứt lời, không nhanh không chậm từ trong lồng ngực lấy ra một cái bình nhỏ, đem thuốc bột bên trong rắc trên thân hấn.

Thiếu niên nhú mày, "Người rắc cái gì lên người ta ?" Trong mắt đề phòng phai nhạt rất nhiều.

"Người người là mùi gì ?"

"Thật thối." Giọng nói lạnh lùng cứng nhắc .

"Đúng , một loại phấn thối có thể che giấu hương vị trên người người ." Thủy Y Họa nhẹ nhàng giải thích , rồi sau đó bịt mũi cách hấn xa chút.

Trời ạ, phấn thối này quả thực thật thối, mẫu thân Bùi thị của nàng trước kia đến sao lại ác đến thú vị như vậy.

"Này , người nói thật ?" Phía sau một ngón tay chọc chọc phía sau lưng nàng , cứng rắn giống như một cây gậy thép.

"Đương nhiên là thật , ta ước gì có thể một cước đem người đá xuống." Thủy Y Họa hất móng vuốt của hắc ra , liếc hai mắt hắc nói.

". Người nói, ánh mắt ta giống ánh mắt sói , chẳng những không dọa người, còn có thể được một ít người tôn sùng?" Giọng nói của thiếu niên thiếu rất nhiều lãnh ý.

"Hả ? À , đúng vậy , ở một số bộ lạc xưa , chỉ có nhân tài thân phận tôn quý mới có được đồng tử xanh lục khác hắc với người thường ." Thủy Y Họa tiếp tục vô căn cứ.

Cậu bé này rất tự ti , tính tình cũng âm trầm, không phải là một đôi mắt xanh lục quỷ dị sao, quả thật không khó xem, thoạt nhìn xem cũng chỉ cho rằng một con sói đang nhìn chăm chăm bản thân mà thôi.

Hơn nữa, đem người này dỗ tốt lắm, thì vàng bạc châu báu mới có thể đến tay. Nàng ngay lập tức liền nhìn ra, thiếu niên này không phải là người bình thường, quan trọng hơn là trước mắt thiếu niên này không có bản lĩnh đả thương người . Bằng không, nàng cũng sẽ không thể mạo hiểm nguy hiểm để cứu một người xa lạ như vậy , chẳng may cứu một con độc xà trở về làm sao bây giờ.

Hai người lại không nói chuyện, trong đêm đen yên tĩnh chỉ nghe tiếng chim hót và côn trùng kêu vang, xa xa có tiếng chửi bậy và tiếng chó sủa gần lại xa.

Đợi đến một bóng người cũng nhìn không thấy, Thủy Y Họa cúi đầu thở ra một hơi.

Không khí xung quanh hai người giống như đều trở nên thoải mái.

Đang lúc hai người lơ lửng , trong đêm bỗng nhiên vang lên tiếng động leng keng .

Thanh âm quá mức thuần túy, thế cho nên bị không khí và gió đêm thổi quét phát ra bốn phương tám hướng.

Leng keng. Leng keng.

"Hồngбет!" Thủy Y Họa hung hăng trừng mắt sợi xích trên hai chân thiếu niên, mà thiếu niên hiển nhiên sợ sệt nhìn chăm chăm chân của bản thân. Vừa rồi không nghĩ qua là động cái chân, xích sắt lại phát ra thanh âm va chạm.

"Bên kia có động tĩnh, ở bên kia!"

Cây đuốc và tiếng chó sủa đã đi xa lại nhanh chóng hướng bên này tụ lại.

Trên cây hai người theo bản năng ngừng lại hô hấp, mặc dù biết cách xa như vậy, người bình thường căn bản nghe không được tiếng hít thở của bọn họ.

Dưới tàng cây càng ngày càng sáng, hơn mười cây đuốc hội tụ ở cùng một chỗ.

"Ba lão đại, cái cây này hình như cao nhất trong rừng này, hai tiểu tử kia sẽ ở trên sao?" Tùy tùng nghi hoặc nói.

"Tiểu tử này cũng không phải là tiểu quan bình thường, nếu để mất hẳn, cuộc sống sau này của chúng ta đều sẽ không tốt!" Người bị gọi là Ba lão đại thanh âm thô ráp.

"Mấy người các ngươi nhanh đi lấy vài cái rìu đến!"

Thủy Y Họa vừa nghe lời này, sửng sốt.

Này đàn chó săn chẳng lẽ muốn. Chặt cây?

Chưa quá bao lâu, nhánh cây quả nhiên một trận lay động, người ở phía dưới đã bắt đầu chặt cây, động tác rất hung tàn.

Thủy Y Họa hai tay ôm ngực tựa vào chạc cây , thân mình theo nhánh cây rung động , một bộ tư thái tự nhiên .

"Làm sao bây giờ?" Thiếu niên mặt không biểu cảm nhìn hăn.

"Chờ." Thủy Y Họa miễn cưỡng ngáp một cái, bắt đầu mệt rã rời rồi.

Thiếu niên nhíu mi, ánh mắt như lưu ly ở dưới ánh sao có vẻ thập phần trong trẻo, lộ ra một dòng lãnh ý xua không đi .

Nhìn hăn không hiểu, Thủy Y Họa hé miệng thích, " Một thân cây lớn như vậy , đợi đến bọn họ chém gãy đã sớm mệt đến kiệt sức , lúc đó ta liền tính đi xuống, bọn họ cũng không khí lực lại bắt ta ."

". Liền điểm ấy tiền đồ?" Thiếu niên khinh bỉ theo dõi hăn nhắc hai chân lên bắt chéo.

"Người như so với ta có tiền đồ, sao không sớm chút đào tẩu, trước đó không lâu là ai cầu ta cứu ?" Thủy Y Họa giọng điệu hơn khinh thường.

Người đối diện nhất thời không rên một tiếng. Đó là sỉ nhục lớn nhất cả đời hăn !

Đại khái quá hai ly trà , hai mắt Thủy Y Họa nhíu lại, đề khí từ cành cây cao phi thân xuống.

"Đừng chém, ta ở chỗ này."

Mấy người đang vui đùa chặt cây ngẩng đầu liền nhìn đến một vị công tử diện mạo tuấn mỹ, khí chất bất phàm , lại nhìn đến quần áo của người này mới giật mình hiểu được, đây là đồng mưu cứu tiểu quan kia !

"Bắt lại cho lão tử !" Ba lão đại gầm nhẹ một tiếng.

Thủy Y Họa hừ lạnh một tiếng, "Chỉ bằng người, cũng dám ở trước mặt ta tự xưng lão tử?" Phi thân xoay tròn, một cước đá văng mấy người . Đá bay rìu trong tay mấy người , đưa tay chính là cho mấy bạt tai.

"Ha ha, tay lão tử có thể lợi hại hơn rìu của các người ." Thủy Y Họa càn rỡ cười to. Vài cái con dao đánh vào bọn họ, thuận tiện bổ mấy đá vào sau lưng , sau mới vừa lòng trèo lên trên cây đem thiếu niên xinh đẹp kia đưa xuống.

Thiếu niên nhìn lướt qua mười người đang nằm trên đất , giọng nói lạnh như băng , "Vì sao không giết bọn họ?"

"Không cần , hơn nữa sẽ bẩn tay ." Thủy Y Họa lắc lắc tay của chính mình , trả lời.

Trong bóng đêm, một đôi đồng tử xanh thẫm có u quang lúc ẩn lúc hiện, lạnh lẽo ngủ đông mà nguy hiểm.

"Nơi đây không nên ở lâu, đi thôi."

Thủy Y Họa chân bước tới phía trước một bước sau liền thế nào cũng đi không ra .

Người phía sau thừa dịp người trước chưa chuẩn bị điểm huyết đạo của nàng !

Mặt Thủy Y Họa trầm xuống , trong đầu tránh qua dự cảm bất hảo.

Giọng nói trầm thấp từ phía sau chậm rãi kéo dài đi lại, mang theo sát ý dày đặc.

" Người thấy qua ánh mắt này của ta , đều , chết , người, cũng không ngoại lệ."

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 13: Người Muốn Tìm Chết

Muốn hỏi Thủy Y Họa đời này đã làm chuyện gì hối hận nhất , đáp án chỉ có một. Đó chính là cứu cậu thiếu niên xinh đẹp mà tâm địa lại độc ác này.

Ai nói rắn rết mỹ nhân chuyên chỉ nữ nhân , cậu thiếu niên xinh đẹp này quả thật so với nữ nhân còn hay thay đổi!

Người này âm trầm giống như là Diêm La dưới địa ngục , là quỷ câu hồn , mà một câu kia cố ý hạ giọng thấp xuống giống như muốn từ từ dệt thành một cái lưới gió thổi không lọt. Một khi con mồi rơi vào trong đó, hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Thủy Y Họa có thể cảm giác được hắc khom lưng nhặt chiếc rìu trên đất , sau đó từ từ giơ lên cao. Ngay sau đó , chính là giơ tay lên , hung hăng chém vào cổ của nàng.

Xung quanh hoàn toàn yên tĩnh, yên tĩnh ngay cả tiếng gió thổi qua cây Diệp Lạc cũng có thể nghe được.

Đợi một lúc lâu, phía sau nhưng không có một chút động tĩnh.

Chỉ nghe được tiếng hô hấp đục ngầu dồn dập, theo sau chính là bịch một tiếng.

Sau lưng người nọ hình như là ngựa đầu thẳng tắp ngã xuống.

Đã hôn mê?

Trong mắt Thủy Y Họa xẹt qua ánh sáng lạnh. Cái gì kêu là ác hữu ác báo, lần này, ông trời có thể mở mắt. Khó được một lần chuyện tốt, nếu là bởi vì làm một chuyện tốt mà mất mạng, vậy trên đời này mẹ kiếp sẽ không còn người tốt.

Đại khái dùng thời gian một nén nhang giải khai huyết đạo trên người , vừa quay đầu liền nhìn về phía thiếu niên xinh đẹp đã hôn mê này.

Thủy Y Họa từ từ ngồi xổm người xuống, ánh mắt miêu tả đường cong dịu dàng của thiếu niên , da mặt rõ ràng trắng nõn , một tay thăm dò vào trong ngực của hắn, lấy ra cây chủy thủ lúc trước hắn đâm người kia.

Dưới ánh sao, lông mi của hắn thật dài cụp xuống, che khuất cặp mắt lưu ly , môi mỏng màu hồng nhạt vẫn mím chặt rồi cuống tách ra, phần môi khe tách ra một cái khe nhỏ , mơ hồ lộ ra hàm răng trắng nõn.

Thủy Y Họa nhìn chăm chăm khuôn mặt dễ nhìn kia , miệng nhếch lên một đường cong mờ, ánh mắt lạnh lùng lại gần hắn, âm thanh trầm nhẹ.

"Mỹ nhân à, con người của ta nói thiện lương cũng thiện lương, nói ác độc cũng ác độc, đều xem người ta như thế nào đối đãi ta. Vừa vặn, cậu. Chọc, đến, ta, rồi."

Dứt lời, tay cầm chủy thủ thật nhanh lên xuống, hung hăng đâm vào bàn tay hắn.

Thiếu niên đau đớn rên lên một tiếng, mắt mơ mơ màng màng mở ra nhìn nàng một cái, sau đó mệt quá lả đi . Một đêm này, hắn mất sức quá nhiều , kiên trì đến bây giờ đã sớm đến cực hạn.

Thanh chủy thủ kia cắm thẳng ở trên lòng bàn tay hắn , máu tươi từng giọt chảy xuống .

Thủy Y Họa nhàn nhạt quét mắt nhìn hắn, xoay người rời đi.

Nếu những người trên đất tỉnh lại trước , vậy cậu cứ tiếp tục trở về Nguyệt Mãn lâu làm tiểu quan đi. Nếu là cậu tỉnh lại trước, vậy coi như tiểu tử cậu may mắn, đã tránh được một kiếp.

Thủy Y Họa đề khí hương hậu viện Thủy phủ bay đi, không có nhìn sau lưng một cái.

Nàng không biết là, thiếu niên có ý chí cường đại lại một lần nữa tỉnh lại, sau đó mặt không biểu cảm rút thanh chủy thủy đâm xuyên thấu lòng bàn tay ra , dùng tay nhiễm đầy máu tươi kia cầm chủy thủ cắt vỡ yếu hầu của những người đang miên man ở bên cạnh .

*

Cung yến gần tới , việc này đại biểu cho ước định của mình và Thượng Quan Huyền Minh cũng càng ngày càng gần. Thủy Y Họa cũng biết , y theo tính cách hồ ly của Thượng Quan Huyền Minh kia thì hẳn nhất định sẽ tuyên bố hôn sự ở bữa cung yến này.

Thật ra thì, đối với Thủy Y Họa mà nói, ở Tuyết Ly quốc tiếp tục làm nhị tiểu thư của Thủy phủ cũng tốt, đến Hỏa Vũ quốc làm vương phi của Viêm Đạm vương cũng được, đều là một ít thân phận râu ria .

Trong Thủy phủ, người khác đừng nghĩ quan tâm tới chuyện riêng của nàng ,tới Viêm Đạm vương phủ, người khác cũng đừng mơ tưởng quản thúc hay nhúng tay vào chuyện của nàng. Viêm đạm vương Cơ Mộc Ly là một người đồng tính, vừa vặn như ý của nàng .

Chỉ là một hư danh, nếu hư danh này còn là một danh hiệu dè chết người không có đền mạng , nàng vì sao phải cự tuyệt.

"Nhị tiểu thư."

Bích Hà nhẹ nhàng gõ cửa, thái độ sợ hãi.

Trước kia nàng căn bản khinh thường nhị tiểu thư bị thất sủng này , thế nhưng mấy ngày này mỗi lần chống lại ánh mắt của nàng, trong lòng liền không nhịn được sợ hãi . Làm nàng càng không nghĩ đến chính là, hai ngày trước, hoàng thượng thế nhưng tự mình hạ thánh chỉ, khiến nhị tiểu thư tham gia cung yến.

Lúc ấy, ánh mắt khó có thể tin của đại tiểu thư , tam tiểu thư trợn tròn mắt hạnh, lão gia và phu nhân ngẩn ngơ, nàng đến bây giờ đều nhớ rất rõ ràng.

Trời sanh nô tính để cho nàng đối với người này càng ngày càng cung kính, huống chi hôm nay tới đây mục đích cũng thế.

"Đi vào."

Bên trong truyền ra âm thanh mang theo vài phần lười biếng, giọng nói thanh thúy lắng đọng xuống, trở nên mềm mại, ngọt đến tận xương tủy.

Bích Hà không dám chậm trễ, trên tay bê một khay mang vào .

"Nhị tiểu thư, Lâm công công phụng mệnh hoàng thượng đưa tới một bộ quần áo làm bằng tơ bạc , nói là ngày mai cung yến , tiểu thư cần phải mặc nó vào."

Thủy Y Họa đang nằm nghiêng ở trên giường êm đọc sách, ánh mắt liếc lên trên khay đồ mà tay nàng bưng , mắt không khỏi sáng lên, đưa tay liền đem quần áo kia kéo qua tới .

Sau khi tỉ mỉ thăm dò , Thủy Y Họa chặc chặc ra tiếng.

Thượng Quan Huyền Minh vì hai nước kết thân thật đúng là hạ cả tiền vốn .

Bộ quần áo làm bằng tơ bạc màu tím , nếu chỉ là như vậy cũng không tính là gì, đặc biệt là ở bên ngoài có một tầng áo khoác bằng lụa mỏng như cánh ve , làm từ tơ bạc , lại có sợi ngọc xen kẽ, chi phí chính là không rẻ.

Không biết mang đi hiệu cầm đồ có thể đổi bao nhiêu tiền. Thủy Y Họa chống cằm nghĩ.

Xem ra lúc này đây , Thượng Quan Huyền Minh là quyết tâm để cho nàng đại xuất danh tiếng rồi, chính là không rõ ràng lắm, sứ thần của Hỏa Vũ quốc có mua sổ sách hay không thôi.

Người ta Viêm Đạm vương phong lưu đa tình đó cũng là cùng nam nhân , không giống nàng, danh tiếng cũng đã thổi đến mười dặm tám phố rồi.

Lăng nhăng , không có liêm sỉ, hoàng thất Hỏa Vũ quốc có thể tiếp nhận loại nữ nhân này làm vương phi?

"Đồ cứ để đấy ." Thủy Y Họa thanh nhạt nói.

Bích Hà liền vội vàng khom người, "Nô tỳ xin được cáo lui trước, nhị tiểu thư nếu có cần gì tùy thời cho gọi nô tỳ."

Dứt lời, rón rén rời đi Thanh U các.

Thủy Y Họa lười biếng nằm lại giường , tay phải để ở trên đầu giường , thỉnh thoảng gõ lách cách theo tiết tấu

Cánh môi mềm mại khẽ mở, trong miệng thấp đọc, "Tuyệt ly quốc, Hỏa Vũ quốc, Lam Đằng quốc, Đông Diệu quốc."

Hôm nay Tuyệt Ly và Hỏa Vũ kết thân, các người sẽ phản ứng như thế nào?

Tuyệt Ly quốc một lần cung yến, người nào lại nguyện ý tay không mà về.

Trên bữa tiệc chúng sinh muôn màu, Thủy Y Họa thích nhất chính là giải độc những tính toán xấu xí núp ở dưới những nụ cười .

Tay thon duỗi một cái, thuận thế cầm bộ quần áo làm bằng tơ bạc sợi ngọc đến trước người tỉ mỉ quan sát.

Thợ khéo tinh xảo, xúc cảm trơn mượt , nếu như đây không phải là vật phẩm hoàng gia , Thủy Y Họa rất muốn mang nó đi đổi một chút tiền để dùng.

Tùy ý lật qua lại , sau một khắc, tay Thủy Y Họa cầm bộ quần áo tơ bạc sợi ngọc chột cứng đờ, hai mắt trừng lớn, sững sờ nhìn chăm chăm chỗ nào đó trên quần áo .

Màu tím vốn là nhạt nhẽo rõ ràng có một mảng lớn bị nhiễm mực !

Bích Hà không có lá gan làm chuyện như vậy.

Hủy hoại vật phẩm hoàng gia ?

Thủy Y Cầm, Thủy Y Thi , vì sao các người cứ như vậy không kịp chờ đợi nghĩ. muốn chết đâu !

Người để cho ta không thoải mái , ta rất vui lòng đưa người một tòa địa ngục!

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 14: Mặc Ngọc Công Tử

Nếu không mặc bộ quần áo này , đó chính là cái lại hoàng mệnh, nhưng nếu thật sự mặc nó đi tham gia cung yến ngày mai thì một vết mực lớn như vậy mà rơi vào trong mắt người có tâm tư xấu thì đó chính là công khai hủy hoại thân phẩm hoàng gia .

Thủy Y Họa đưa tay mơn trớn vết mực trên làn váy , rõ ràng cảm thấy phía trên vẫn còn ướt.

Lần này, các người cũng đừng trách ta. Vô tình.

Đem làn váy bị nhuộm mực đặt lên bàn, Thủy Y Họa liền mài mực.

Tay nàng cầm bút chấm vào nghiên mực , sau đó liên tục vẽ một lớp mực mới trên làn váy .

Lấy vết mực cũ làm trung tâm, xung quanh từng đóa mẫu đơn màu đen nở rộ , thần bí mà xinh đẹp, mang theo một chút yêu mị, lại giống như hoa yêu(yêu tinh) , trong lúc vô tình tản mát ra một loại hơi thở mê hoặc lòng người .

Giống như là thật sự nở trong đêm tối!

Khóe miệng hài lòng vểnh lên , đợi cho mực nước khô một chút , Thủy Y Họa từ trong ngăn tủ lấy ra một cái bình được khắc họa tinh xảo .

Những ngày qua vừa vận nhàm chán, đang nghiên cứu sách thuốc đồng thời cũng luyện chế một chút thuốc bột .

Ha ha, mà trong đó có một chai thuốc bột Thú vị nhất .

*

Ngày kể một buổi sáng tinh mơ, Thủy Thương Thư liền mặc xong một thân triều phục . Hôm nay sứ thần của ba quốc gia khác tới Tuyết Ly quốc chào mừng, Thủy Thương Thư cùng Vân lão Tướng quân đồng thời phụng mệnh nghênh đón sứ thần.

Không ngờ hoàng thượng lại đem nhiệm vụ lớn như vậy giao cho hẳn, Thủy Thương Thư tự nhiên không dám có chút chậm trễ, sớm một chút sẽ cùng Vân lão Tướng quân đi cửa thành nghênh đón.

Thanh U các.

Thủy Y Họa ngủ thật thoải mái sau mới rời giường.

Lần này cung yến bắt đầu từ giờ Thân (từ 3h-5h chiều) , mãi cho đến giờ Tuất (7h-9h tối) mới kết thúc, ước chừng còn có hai canh giờ .

Vừa nghĩ tới muốn ngồi ở tại chỗ không động đậy trong một thời gian dài, Thủy Y Họa cũng có chút nhức đầu, cũng may trong bữa tiệc có ca múa và diễn tấu nhạc khí. Vậy thì một lần nghiêm túc xem biểu diễn ca múa thì tốt rồi .

"Nhị tiểu thư, nô tỳ đưa cơm tới."

Được cho phép Bích Hà rón rén vào Thanh U các.

Ở trong mắt mọi người của Thủy phủ , Thủy Y Họa chính là một người con bất hiếu, ngông cuồng, trong mắt không coi ai ra gì.

Người ngoài chỉ biết là nữ nhân này từ lúc danh tiếng bại hoại sau liên núp ở Thanh U các không ra ngoài, ngay cả thức ăn đều là nha hoàn đúng giờ xác định đưa tới . Trong lòng cũng hết sức khẳng định, là nữ nhân này thâm đang xấu hổ đến không muốn gặp người.

Mà chân tướng như thế nào, sợ rằng chỉ có người làm ở Thủy phủ là rõ ràng nhất.

Thủy Y Họa vừa lòng nằm ở trên giường êm đọc sách, một chân thả xuống đất còn một cái chân khác để lên trên thành hình chữ ngũ , đúng là tư thế của một đại lão gia .

Bộ dạng này đặt ở trong mắt Bích Hà chính là không có tư cách, không có giáo dục.

Nuốt một ngụm nước bọt, Bích Hà đặt khay thức ăn nhìn như nhẹ kì thực cũng rất phong phú bày ở trên bàn tròn nhỏ.

Lần trước tam tiểu thư để cho nàng len lén đổi một chút cơm thừa đồ ăn thừa tới đây, nhưng Bích Hà nào dám, lúc ấy liền bị Thủy Y Thi đánh cho hai bạt tai . Trong phủ này tiểu thư nào tướng mạo cũng xinh đẹp tựa như hoa, thật ra thì không có một người nào là dễ chọc.

"Hai khắc sau tới đây lấy bát đĩa."

Trên giường cô gái lạnh nhạt nói, quyển sách trên tay vừa lúc lật một tờ.

Tiếng xột xoạt của việc lật sách làm cho Bích Hà trong lòng hốt hoảng, vội vàng ứng tiếng lui ra ngoài.

Đợi cho cánh cửa làm bằng gỗ tử đàn mau đóng lại đến chỉ còn dư một cái khe nhỏ , Bích Hà không nhịn được liếc mắt nhìn vào trong.

Nhị tiểu thư thật đẹp .

Nàng hôm nay mặc bộ quần áo màu tím làm bằng tơ bạc và sợi ngọc mà Lâm công công đưa tới . Mặc dù tư thế không quá ưu nhã, nhưng bởi vì chân trái cong lên, một cái chân khác gác lên trên nó, cho nên chân thon dài mảnh khảnh liền cách một tầng quần lụa mỏng màu tím hiện ra, phá lệ câu

hồn đoạt phách, làm cho người ta không nhìn được liền đem ánh mắt lưu lại ở trên cặp chân đó .

Giầy thêu màu tím ở trên chân nhỏ còn theo đùi phải khẽ đung đưa , làm cho người xem rất muốn một tay cầm lấy , đặt ở trong tay tỉ mỉ vuốt ve.

Lại không dám nhìn lâu, Bích Hà vội vàng rời đi nơi đây.

*

"Bích Hà, nhị tiểu thư có gì khác thường hay không ?"

Thủy Y Cầm nửa đường ngăn cản nha hoàn đang cúi đầu đi thẳng , trên mặt thoáng qua vẻ mặt cổ quái.

Bích Hà vội vàng phúc phúc thân thể hành lễ, quy củ trả lời : "Nô tỳ cũng không phát hiện khác thường gì."

"Không có xảy ra chuyện gì khác thường? Làm sao có thể." Thủy Y Cầm tự lẩm bẩm, sắc mặt có chút khó coi.

"Nhị tiểu thư hôm nay có phải mặc bộ quần áo tơ bạc sợi ngọc hay không ?" Thủy Y Cầm lại hỏi, môi dưới trong lúc lơ đãng bị hai hàm răng hung hăng cắn, đôi mắt xinh đẹp xẹt qua một tia tàn khốc.

Bích Hà gật đầu một cái, trong lòng buồn bực.

Thủy Y Cầm nghe lời này, đột nhiên che miệng cười nhẹ , âm thanh không giấu được kiêu my.

Nhị muội à, người cũng đừng trách ta lòng dạ ác độc, danh tiếng của ta làm sao cho phép người cướp đi đây? Chỉ là, hôm nay hoàng thượng tâm tình tốt, sẽ không trị tội người, nếu không tốt hoàng thượng giận dữ
Thật là tốt biết bao!

Thủy Y Cầm thướt tha mà đi xa, khoe miệng nụ cười bộc phát không che giấu được đố kỵ.

Người khác có lẽ không biết, nhưng trong lúc vô tình nàng từ trong miệng Duệ vương biết được, Hỏa Vũ quốc và Tuyết Ly quốc sớm có tính toán kết thân mà bộ quần áo tơ bạc sợi ngọc kia là Do sứ thần của Hỏa Vũ quốc tự mình đưa tới.

Thủy Y Họa - tiện nhân này chỉ có thể cô đơn tới già, hoàng thượng hẳn đến tận cùng là nhìn trúng điểm nào của người lại cho người đi kết thân! Người cũng xứng ?

Mới tới tiền viện, liền nghe một hồi xô xao.

Thủy Y Thi cúi đầu đi tới, khuôn mặt ửng hồng, nhìn thấy Thủy Y Cầm tới đây, vội nhỏ giọng tiến tới nói: "Đại tỷ, phụ thân còn chưa trở lại, nhưng là trong phủ khách tới rồi."

Nhìn bộ dạng ngượng ngùng này của nàng, Thủy Y Cầm cũng đại khái đoán được ba phần.

"Mặc Ngọc công tử tới?"

Thủy Y Thi vội vàng gật đầu, "Quản gia đang tiếp đón."

"Theo ta đi xem một chút."

Trên ghế vuông làm bằng gỗ tử đàn có một vị công tử mặc cẩm bào màu trắng ngồi ngay ngắn .

Một thân cẩm bào trắng triển lộ bản lĩnh hoàn mỹ của hắn ra ngoài, trên tay áo thêu hình kỳ lân trông rất sống động , khiến cho màu trắng đơn điệu nhiều hơn mấy phần nhân tình .

Mà cả người hẩn mặt mày giãn ra, trên mặt cười yếu ớt, một phong cách dịu dàng làm cho người ta như tắm gió xuân .

Lúc này, trong tay hẩn bưng một ly trà, đưa tới gần sống mũi tinh xảo hít hà, khoe môi khê nhếch , "Lý quản gia chiêu đãi tại hạ trà nhưng là trân phẩm Trúc Lý Thanh của hoàng gia ?"

Nam tử trung niên cung kính đứng ở một bên lập tức gật đầu trả lời, "Ôn công tử hỏa nhãn kim tinh (có khả năng nhìn xuyên thấu- theo GG) , trà này đúng là Trúc Lý Thanh mà hoàng thượng thưởng cho lão gia nhà ta ."

Ôn Cẩn Hiên khẽ nhấp một cái, cười khen: "Trà này cực kỳ ngon miệng, lá trà xanh tươi , trong mơ hồ giống như có thể ngửi được mùi thơm ngát của trúc , cho nên liền gọi Trúc Lý Thanh."

Lý quản gia vội vàng khen: "Ôn công tử quả nhiên là cao thủ thưởng thức trà ."

Hai người đang nói chuyện , Thủy Y Cầm và Thủy Y Thi nhẹ nhàng đi tới , hướng nam tử mặt mày trơn bóng như ngọc cười nhạt gật đầu, “ Ôn công tử ."

Ôn Cẩn Hiên đứng dậy chấp tay, "Ta và cô ngang hàng, Thủy cô nương không cần đa lễ."

Thủy Y Thi đầu đẹp cụp xuống, nghe nói lời này, vội mắc cỡ đỏ mặt phản bác: "Vậy làm sao được , Ôn công tử nhưng người truyền thừa duy nhất của Ôn gia , hơn nữa còn ——"

"Hôm nay ta tới có chuyện quan trọng." Nam tử tác phong nhanh nhẹn khoe miệng khê nhếch cười, giống như vô ý cắt đứt lời nói của Thủy Y Thi.

Thủy Y Thi xấu hổ mặt đỏ bừng, cúi đầu không nói nữa.

"Thủy Đại Học Sĩ sẽ về sau , mà ta lần này đến là đặc biệt đón nhị tiểu thư vào cung ."

Dứt lời, cũng không xem hai người trong nháy mắt vẻ mặt cứng ngắt, hướng hai người khẽ mỉm cười, đi thẳng ra khỏi phòng khách.

Sau lưng Lý quân gia tự nhiên chạy tới dẫn đường.

Người nam nhân này trong mắt vĩnh viễn đều là cười , mọi người chỉ thấy trong mắt của hắn dịu dàng, chung quy lại là bỏ quên lạnh lùng ẩn núp ở dưới sự dịu dàng đó.

Thủy Y Thi trên mặt đỏ ửng đã sớm biến mất tích, biến thành trắng bệch.

Thủy Y Họa , ta nhìn trúng nam nhân người cũng dám giành!

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 15: Phần Ngựa Khí Thế Ngất Trời

Ôn Cần Hiên hai tay chấp sau lưng , bước chân lớn mà thông dong.

Lý quản gia một đường dẫn hăn hướng Thanh U các, vụng trộm liếc về người bên cạnh , phát hiện lông mày như vẽ của hăn hơi hơi nhăn lên.

"Nhị tiểu thư nhà người luôn luôn ở tại nơi như vậy ?"

Giọng nói của hăn trơn bóng dễ nghe, nhưng là người bên cạnh lại nghe ra một đầu mồ hôi lạnh.

Lý quản gia vội cười ha ha trả lời: "Kỳ thực lão gia đã sớm muốn cho nhị tiểu thư chuyển đến La Diệp các, nhưng là nhị tiểu thư cho rằng Thanh U các tương đối yên tĩnh, cho nên liền luôn luôn ở tại nơi đó."

Ôn Cần Hiên hơi hơi gật đầu, không có hoài nghi lí do thoái thác của hăn , mới vừa rồi trong đầu bỗng nhiên liền xẹt qua bộ dáng càn rỡ vô lễ của Thủy Y Họa kia .

Này chính xác là tác phong của nữ nhân kia .

"Ôn công tử, lúc đi vào nhất định phải nhớ gõ cửa." Lý quản gia bỗng nhiên không đầu không đuôi dặn dò một câu.

Xuất phát từ nam nữ chia phòng , nam tử không thể tùy ý tiến vào khuê các nữ tử , mà Ôn Cần Hiên từ đầu cũng không tính toán đi vào. Nhưng là

Lúc này ánh mắt hơi lóe lên của Lý quản gia Ngược lại gợi lên hứng thú của hăn .

Khóe miệng Ôn Căn Hiên có chút hứng thú hơi nhếch lên , thoáng quay mặt dạn dò nói: "Lý quản gia đi xuống trước đi, ta có chuyện quan trọng cần thương lượng với nhị tiểu thư ."

Lý quản gia gật gật đầu, cung kính lui xuống.

Nếu đổi lại là đại tiểu thư hoặc tam tiểu thư , Lý quản gia cũng không dám tùy tiện để một người nam nhân tiến vào khuê các của nữ tử nhưng là nhị tiểu thư thanh danh đã sớm thối đến không được, nên không cần lo lắng này đó. Ôn công tử không ghét bỏ đã là phúc khí của nàng .

Đám người đi xa, ánh mắt Ôn Căn Hiên dừng ở trên cửa làm bằng gỗ tử đàn .

Hai ba bước thông thả đến gần, không có gõ cửa , mà là chậm rãi đưa tay đẩy cửa phòng đang đóng .

Két... Một tiếng, cửa bị mở ra đến hơn phân nửa.

Vẫn chưa có cái gì khác thường, Ôn Căn Hiên cười nhạt đi vào trong phòng.

Nhưng vào lúc này, trong phòng vang lên một tiếng hừ cực kì ngắn ngủi .

Trước mắt bỗng nhiên xẹt qua một đạo ánh sáng màu bạc tràn đầy hàn khí phá không mà đến.

Bước chân đi tới mạnh dừng lại.

Một cây chùy thủy sắc bén thẳng tắp bay về phía bên này, xẹt qua mặt hần vững chắc đâm vào trên khung cửa gỗ tử đàn phía sau .

Chùy thủ mang theo dư vị chấn động cấp tốc rung lên, thanh âm ong ong.

"Ai cho người tùy tiện bước vào khuê phòng của ta ? !"

Phòng trong nữ tử thấp quất một tiếng, mắt lạnh trừng Ôn Căn Hiên, tay phải ngón tay hơi cong, hiển nhiên là thủ thế vừa ném chủy thủ .

Ôn Căn Hiên sững sờ sau, đột nhiên cười, đem chủy thủy phía sau linh hoạt rút ra, không chút nào sợ hàn ý tản mát trên người nàng , cầm chủy thủ chậm rãi đến gần nàng.

"Xem ra, Thủy cô nương tinh thần tốt lắm, ta còn nghĩ đến cô sẽ vì chuyện đám hỏi mà ăn không ngon, ngủ không yên."

Dứt lời, cầm chủy thủy trong tay đưa trả lại cho nàng, ánh mắt lúc lơ đãng đảo qua thân đao , lúc nhìn thấy ký hiệu hoa mai thì hơi hơi sửng sốt , trong mắt rất nhanh xẹt qua một tia sáng , trên tay động tác nhưng không có chút tạm dừng.

Thủy Y Họa tiếp nhận chủy thủ, đặt ở trong tay thường thức.

Ngón tay tinh tế mà trắng nõn mỗi lần đều khó khăn xẹt qua lưỡi đao, lại bị nàng linh hoạt vượt qua, động tác lộn thân đao nhanh đến cơ hồ như múa ra ngân hoa.

Một đôi mắt sáng trong linh động không tốt nhìn chăm chăm nam tử trước mắt , "Hoàng thượng phái người tới ?"

Thấy hần một chút nhượng mảy, liền biết bản thân đoán đúng tám, chín không thiếu mười phần , giọng điệu có chút hèn mọn nói: "Chẳng lẽ sợ ta trốn chạy , cho nên cố ý cho người giám thị ta?"

Ôn Căn Hiên nghe vậy, ha ha cười sảng khoái hai tiếng, "Thủy cô nương suy nghĩ nhiều, hoàng thượng chính là có việc trước tiên triệu cô vào cung."

Dứt lời, tinh tế đánh giá hai mắt nàng , kinh diễm xẹt qua kinh ngạc, "Bộ quần áo chỉ bạc sợi ngọc này quả nhiên rất xứng với Thủy cô nương, chính là làn váy này khi nào hơn những đóa hoa mẫu đơn đen này ?"

Thật quý dị lại rất thần bí mê người, không biết là giống mẫu đơn đen nào. Là Ô Long hay là Mặc Ngọc.

Mẫu đơn đen nở rộ ở trên làn váy màu tím nhạt nhìn như là một đóa mẫu đơn tử ban .

Thủy Y Họa nếu là biết hẳn đang nghiên cứu giống hoa mẫu đơn , nhất định sẽ trợn trắng mắt , cái này là lão nương vẽ nguệch ngoạc có được hay không !

Không tính toán giải thích nghi hoặc cho hẳn , chính là miễn cưỡng nói: "Ôn công tử ra ngoài cửa chờ , thân là nữ nhân đều cần thời gian trang điểm ."

Ôn Căn Hiên mắt lộ ra hoài nghi liếc nàng một cái.

Cô gái này nhìn cứ như không xương cốt nằm ở trên ghế quý phi , tuy rằng đã thay quần áo chỉ bạc sợi ngọc nhưng bởi vì nàng ở trên giường nằm lâu lắm, làn váy đã nổi lên nếp nhăn.

Một đầu tóc dài cũng chỉ là búi sơ rồi cắm một cái lược vào , không có bất kỳ một loại trang sức nào.

. Nữ nhân này quả thật cần quản lý một chút.

Ôn Căn Hiên vừa mới ra cửa thì nghe được bên trong bùm bùm vang lên một tiếng , một lát sau lại gần như yên lặng.

Không biết nữ nhân kia đến cùng đang làm trò gì .

Ôn Căn Hiên lần đầu tiên ở bên ngoài khuê các của nữ tử . Ở trong nhận thức của hần nữ nhân trang điểm bình thường là muốn tiêu phí ít nhất nửa canh giờ .

Đang lo lắng muốn tìm một chỗ ngồi một lát hay không , ý niệm mới xẹt qua, cửa phòng phía sau liền kẹt một tiếng bị đẩy ra.

Nữ tử như trước mái tóc buộc kiểu đuôi ngựa gọn gàng linh hoạt , chính là hiện tại dây buộc tóc biến thành một dải tơ lụa màu tím , cùng một thân quần áo chỉ bạc sợi ngọc thập phần tương xứng. Trên đầu thêm một vòng hoa nhỏ màu tím , vành tai đeo một đôi hoa tai dài màu tím hình trăng lưỡi liềm , cả người thoát nhìn giống như là một tiên tử.

Sạch sẽ, tinh khiết , không nhiễm bụi trần .

Rất nhanh thu hồi ánh mắt, Ôn Căn Hiên một bước đi ở phía trước, Thủy Y Họa rất nhanh đuổi kịp.

Ôn Căn Hiên chỉ thoáng kinh ngạc nhìn nàng một cái, rồi sau đó im lặng không nói gì tiếp tục đi phía trước.

Dọc theo đường đi, hai người sóng vai mà đi.

Ở trong mắt Thủy Y Họa , không có khiêm nhường , lịch thiệp từ mắt, cho nên sóng vai cùng nam nhân bên người này mà đi cũng không có gì không ổn.

Nhưng là, một màn này dừng ở trong mắt người khác đó là chấn kinh rồi.

Thủy Y Cầm và Thủy Y Thi lại đứng là nhìn đến hai người chuẩn bị cách phủ , hai mắt đồng thời trừng lớn.

Một đôi thủy mâu tràn đầy kinh ngạc: vì sao trên váy chỉ bạc sợi ngọc lại nhiều ra những đóa mẫu đơn đen nở rộ , mực nước mà nàng vụng trộm vẩy

lên đi đâu rồi ?

Một đôi mắt hạnh toàn là lửa giận: tiện nhân, cũng dám sóng vai cùng Mặc Ngọc công tử mà đi, quả thực bẩn thanh danh của Mặc Ngọc công tử !

Ôn Cẩn Hiên xa xa quét thấy hai người, ôn hòa cười, hơi hơi vuốt cằm, mà Thủy Y Họa từ đầu làm bộ như không phát hiện hai người.

Nhưng là, có người cũng không tính toán cứ như vậy để nàng đi.

Thủy Y Cầm bỗng nhiên kêu lại Thủy Y Họa, "Nhị muội, quần áo trên người muội sao trông không giống bộ chỉ bạc sợi ngọc mà ta nhìn thấy ?"

"Hả , chỗ nào không giống ?"

Thủy Y Họa giống như đột nhiên đến hưng trí, lập tức dừng bước , quay đầu nhìn nàng.

"Trên váy rõ ràng không có. Không có mẫu đơn đen."

Giống như là trong một đêm hiện ra , thần bí mà xinh đẹp.

Khóe miệng Thủy Y Họa cong lên , "Đại tỷ không tin thì để sát vào nhìn xem, hay là lấy tay kiểm tra, này. Đến cùng có chỗ nào không giống với đâu?"

Hai mắt Thủy Y Cầm nhìn chăm chăm váy kia , cử chỉ có chút điên rồ , giống như bị mê hoặc thể nhưng lại thật sự lấy tay nâng váy lên . Bàn tay vuốt ve chỗ mấy đóa mẫu đơn đen hơi hơi phát run.

Này rõ ràng là người vẽ lên đi .

Không. Không có khả năng, Thủy Y Họa là phế vật làm sao có thể vẽ ra hoa mẫu đơn đen xinh đẹp lại rất thật như vậy !

Thủy Y Họa thu lại ý cười , trên mặt biểu cảm bỗng nhiên trở nên lạnh, một tay giật làn váy từ trong tay nàng ra, khẽ quát một tiếng, "Đây là hoàng thượng ban cho , đại tì tì cái gì ? Nhưng lại cũng dám chạm vào!"

Dứt lời, bước chân bừa bãi thành thói đi xa, để lại Thủy Y Cầm và Thủy Y Thi hai người đứng yên tại tại chỗ, tức giận đến giương mắt nhìn.

Ôn Cẩn Hiên đứng chờ ở xa , thấy Thủy Y Họa mặt mày hớn hở đi lại , không khỏi cười hỏi một câu, "Đạt được rồi hả ?"

Thủy Y Họa cũng không nghĩ giấu diếm người khôn khéo trước mắt này , khoe miệng cong lên , đầu ngón tay vòng vòng sợi tóc mai phía trước , ánh mắt lại cực kì nghiêm nghị.

"Là các nàng tự làm tự chịu, không trách người khác được!"

Dính phần ngựa độc môn đặc chế của ta , xem ta không nóng chết các người ! Ngựa chết các người! Cho các người ở cung yến làm trò hề !

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 16: Sứ Thần Lê Tử Ngọc Của Lam Đăng Quốc

Cung yến cử hành ở đình Bách Hoa lớn nhất trong hoàng cung .

Sở dĩ gọi là đình Bách Hoa , là vì bốn phía quanh đình gồm hoa rực rỡ.

Sắc vi, dâm bột, phù tang, tử đẳng, mỹ nhân , tử mạt ly vây quanh nở rộ, đẹp nhất chính là bên đình có một cái ao thật lớn , bên trong nụ sen hai màu hé nở, trên lá sen vẫn còn sương đọng lại , óng ánh trong suốt, thập phần đẹp mắt.

Trong triều quan viên ngũ phẩm cùng với phu nhân đưa con đều đã vào ngồi.

Các đại thần đều là hàn huyền với nhau , phu nhân cùng các tiểu thư lại thích ganh đua so sánh, hoặc là xoi mói lẫn nhau.

"Này. Mọi người xem hai nữ nhi của Thủy Đại Học Sĩ đi , rất kỳ quái, đặc biệt là Thủy Y Cầm bình thường tự khoe tài mạo song toàn ấy. Chậc chậc, hôm nay làm sao không biết ,hai tay giống như quẩn không được , một lát gãi chỗ này một lát gãi chỗ khác."

"Xì ——" một vị tiểu thư khác thấp trào ra tiếng.

"Nghe nói Thủy gia đại tiểu thư và tam tiểu thư đều là do vợ kế sinh ra, mà người vợ kế này nguyên bản chính là một tiểu thiếp, chờ sau khi phu nhân qua đời không biết dùng thủ đoạn gì dụ dỗ mà ngồi trên chủ vị ."

"Thảo nào , nhìn một nhà ba người này , nói không chừng đều là lòng dạ rắn rết."

"Hừ, ta đã sớm thấy hai nàng không vừa mắt , một người tự cho là thanh cao, một người lại ra vẻ duyên dáng . Không phải là bộ dạng xinh xắn chút sao , lại rõ ràng dính tới Duệ vương điện hạ và Mặc Ngọc công tử!"

Một vị tiểu thư khác lập tức cười duyên xen vào nói: "Nói đến Duệ vương điện hạ, ta đã nghĩ đến nhị tiểu thư của Thủy phủ . Tất cả nữ nhân của Thủy phủ một người so một người đều tiện đâu? Cùng nam nhân lỡ lầm mang thai, mặt của nữ tử chúng ta đều bị Thủy Y Họa không biết liêm sỉ kia làm mất hết rồi !"

Một đám nữ nhân vây quanh đang muốn tiếp tục huyên náo, lại chợt phát hiện bốn phía yên tĩnh trở lại.

Xa xa, một hàng đội ngũ thật dài chính hướng bên này chậm rãi đi tới.

"Hoàng thượng giá lâm —— hoàng hậu nương nương giá lâm ——"

Lâm công công hắng giọng hét vang một tiếng, quần thần bách quan và mệnh phụ tiểu thư vội vàng đứng dậy hành lễ.

"Ha ha, chư vị ái khanh và phu nhân không cần đa lễ." Thượng Quan Huyền Minh cười to nói.

Hôm nay, hần mặc một thân trường bào màu đỏ thêu hình rồng , hai tay chấp ở sau lưng, trên mặt tươi cười hiền lành lại có vẻ uy nghiêm mười phần.

Cùng hần sóng vai mà đi là hoàng hậu Vân Thanh Ảnh chính là trưởng nữ của Vân lão tướng quân , bộ dạng thanh lệ thoát tục, đoan trang không mất ôn hòa.

Duệ vương Thượng Quan Huyền Mặc cùng Tam hoàng tử Thượng Quan Thanh Thành theo sát phía sau.

Thượng Quan Thanh Thành như trước là một bộ dạng luôn cười tủm tỉm , mà Thượng Quan Huyền Mặc lúc này nhếch môi lên , sắc mặt thật thối.

Mà hết thấy này tất cả đều là bởi vì nữ nhân đi theo phía sau hẳn !

Đợi đến lại ngồi xuống , mọi người có thể này phát hiện đi theo sau Duệ vương điện hạ ngồi xuống không phải là Liên Nguyệt công chúa Thượng Quan Điệp Nhi, mà là một nữ tử xinh đẹp mặc quần áo màu tím .

Váy dài màu tím được phủ một tầng lụa mỏng bên ngoài , giống như ẩn ẩn sáng bóng, lại giống như mang theo một màu sáng xanh , đợi đến gần xem mới phát hiện, kia rõ ràng là chỉ bạc cùng sợi ngọc dệt mà thành!

Váy lụa mỏng màu tím tôn lên dáng người yếu điệu thướt tha , mặt như hoa đào , da như mỡ đông, lông mày lá liễu, mắt sáng giống như sao, môi như cánh hoa.

Thật là một giai nhân xinh đẹp!

Lần này, chỉ là bề ngoài liền đem tất cả tiểu thư đang ngồi đều so không bằng.

"Ai vậy, vì sao trước kia chưa thấy qua?" Có người nói thăm hỏi.

"Nếu nói nữ tử đẹp nhất Tuyết Ly quốc thì Liên Nguyệt công chúa và Thủy gia đại tiểu thư chẳng phân biệt được sàn sàn như nhau, nhưng hôm nay, ta xem cô gái này so các nàng không biết đẹp hơn bao nhiêu lần."

Thủy Y Cầm ngồi ở cách đó không xa nghe rõ ràng lời nói của các nàng , thực hận không thể lập tức tiến lên cho các nàng mấy bạt tai.

Thủy Y Họa, tiện nhân này , cái gì cũng đều phải theo ta tranh !

Từ lần trước thấy Duệ vương điện hạ xong , Duệ vương liền luôn luôn trốn tránh nàng, khẳng định là bị tiện nhân Thủy Y Họa kia mê hoặc!

Nhưng là, Thủy Y Cầm hiện tại lo lắng nhất không phải là chuyện này, mà là nàng đến cùng là ăn phải cái gì vậy?

"Đại tỷ, tay của ta rất ngứa." Thủy Y Thi nhú mào thấp giọng nói.

Thủy Y Cầm miễn cưỡng cười, "Không có việc gì, cố gắng chịu đi , lát nữa bảo phụ thân tìm Tần thái y đến xem."

Nói xong, bản thân lại vụng trộm đem hai tay để trong tay áo xốc lên một ít.

Mới nhìn liếc mắt một cái, lập tức lại rút tay về.

Đôi tay trắng nõn tinh tế của nàng hiện thời đầy vết cào hồng hồng , thoát nhìn khủng bố đến cực điểm.

Thủy Y Thi chính là ngứa tay, mà nàng cũng là toàn thân đều ngứa, không chỉ như vậy, mà nàng cả người đều nóng lên, nóng đến nỗi chỉ muốn xé rách quần áo .

Chống lại ánh mắt của nữ tử ngồi cùng Thượng Quan Huyền Mặc , đã thấy khóe miệng nàng đột nhiên cong lên , cười đến rất vui vẻ.

Chẳng lẽ là Thủy Y Họa tiện nhân kia hạ được với nàng? !

Nghĩ đến khả năng này, Thủy Y Cầm tức giận ánh mắt đều đỏ.

Hai tay giấu ở trong tay áo bóp chặt vào nhau , như là muốn bắt lấy khuôn mặt tươi cười của nữ nhân kia , kết quả lại làm đau bản thân đến nhe răng trợn mắt làm cho khuôn mặt dữ tợn đến cực điểm.

Tiện nhân, chúng ta chờ xem!

*

Hoàng thượng cùng hoàng hậu sau khi ngồi xuống, các sứ thần sáng sớm vào ở hành cung mới bắt đầu chính thức yết kiến.

"Ha ha, các sứ thần đến đây." Thượng Quan Huyền Minh cười sảng khoái nói, ánh mắt dừng ở trên ba nhóm người cách đình không xa .

Mỗi nhóm đều đại khái có bốn năm người , rõ ràng theo ba hướng nam bắc đông đi tới.

Nhóm người từ phía bắc đến trước một bước tiến vào đình Bách Hoa . Người cầm đầu hơi hơi cúi người hành lễ.

"Lam Đăng quốc sứ thần Lê Tử Ngọc gặp qua hoàng thượng, cung chúc hoàng thượng long thể an khang, phúc chí tứ hải."

"Sứ thần không cần đa lễ." Thượng Quan Huyền Minh cười nâng tay , ý bảo hần đứng dậy.

Người nọ cười yếu ớt ngẩng đầu, một gương mặt mặc dù không đẹp bằng Mặc Ngọc công tử nhưng cũng là tuần lãng có thêm.

Nhưng là, văn võ bá quan nghe được hần tự báo tên sau lại kiêng kị nhất tề ngẩn ra.

Lam Đăng quốc có một vị mưu sĩ nổi tiếng , có "Mưu toán tử" danh xưng Lê Tử Ngọc? !

Lam Đăng quốc phái người này tiến đến chúc thọ, không khỏi đại tài tiểu dụng thôi?

Phía trên Thượng Quan Huyền Minh nhìn phản ứng của mọi người thu hết vào đáy mắt, khóe miệng hơi hơi cong.

Hần chưa bao giờ cho rằng Văn Nhân Dịch là dùng đại tài vào việc nhỏ . Văn Nhân Dịch, đó là một lão hồ ly gian trá .

Lê Tử Ngọc không để ý đến ánh mắt tìm tòi nghiên cứu của mọi người , đứng sang một bên, để cho hai tùy tùng phía sau đem một cái khay đồ đựng hộp gỗ trình lên.

Đợi đến vài đồ xốc lên, mọi người thấy đến một cái hộp báu tinh xảo , bên ngoài được khảm bằng đá quý nhiều màu , thật là loá mắt.

Lê Tử Ngọc cười yếu ớt, động tác cẩn thận đem nắp hộp mở ra, lộ ra gì đó ở bên trong .

Mọi người xung quanh nhất tề bùng nổ một tiếng kinh thán.

Một viên dạ minh châu thật lớn !

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 17: Nửa Rương Bùn Đất

Hạt châu phi thúy to bằng nắm tay trẻ con tỏa sáng bảy màu , bên trong giống như có vài dòng nước đang chảy róc rách , không biết đến ban đêm, hạt châu này sẽ phát ra ánh sáng loá mắt thế nào nữa!

" Khóa dạ mình châu này vào buổi tối sẽ hấp thu ánh sáng của sao , cho nên được gọi là Trích Tinh châu, ngụ ý kéo dài tuổi thọ, là thọ lễ mà Ngô Hoàng đưa cho hoàng thượng ."

Lê Tử Ngọc giải thích nói, lời nói cử chỉ trong lúc đó cực có phong độ.

Thượng Quan Huyền Minh cười sảng khoái, "Lam Đẳng quốc quân có tâm , sứ thần phải tất yếu thay trăm nghìn lòng biết ơn và yêu thích đối với món quà này ." Trên mặt biểu cảm cũng không có quá nhiều gợn mình.

"Thần chắc chắn chuyển đạt lòng biết ơn của hoàng thượng ." Lê Tử Ngọc nho nhã cười, tiến thối thỏa đáng rồi ngồi xuống.

Bên này sứ thần vừa mới ngồi xuống, mọi người liền nghe một tiếng quát mắng từ xa xa.

"Đứng lại!" Thị Vệ Trưởng cánh tay duỗi ra, ngăn lại một người trong nhóm sứ thần mới tới.

"Bất luận kẻ nào cũng không có thể đeo đao kiếm vào , mời để lại kiếm ."

Lối vào, hai người cầm đầu nghe vậy bước chân dừng một chút.

Trong đó một người mặt mũi rộng rãi râu dài, ăn mặc theo kiểu quan văn , hai mắt sáng rọi , chính một mặt đồng tình nhìn người bên cạnh bị thị vệ ngăn đón , giống như muốn nói: ngốc tử, tiểu tử này người cũng dám chọc?

Tên còn lại thân cầm bào, dáng người cao lớn, trong lòng ôm một thanh trường kiếm.

Hắn luôn luôn cúi đầu lúc này nâng lên một chút , lộ ra một gương mặt vẫn còn non nớt lại thập phần tinh xảo , trong mắt hàn ý chợt lóe . Khóe miệng bỗng nhiên vừa vén, thanh âm trầm lạnh tận xương.

“ Người của Kiếm gia , kiếm trong tay cũng không rời khỏi người, chặn đường , chết!”

Một cổ hàn khí từ trong miệng hắn phun ra chậm rãi tỏa khắp nơi.

Thị Vệ Trưởng nghe vậy, sắc mặt nháy mắt biến.

Người Kiếm gia ? !

Một trong tam đại gia tộc, Kiếm gia?

Người này hắn căn bản không thể trêu vào, nhưng là hoàng mệnh lại không thể không tuân.

Ngay tại lúc khó xử , một tiểu công công bỗng nhiên chạy tới, để sát vào bên tai Thị Vệ Trưởng nói nhỏ vài câu.

Thị Vệ Trưởng thân mình buộc chặt nhất thời buông lỏng, tránh ra một đường.

"Mới vừa rồi mạo phạm, mong rằng Kiếm công tử thứ lỗi."

Người ôm kiếm kia ngay cả khóe mắt cũng chưa chớp một cái, lập tức đi về phía trước.

Vị nam tử trung niên râu dài đồng hàng cùng hần bất đắc dĩ lắc lắc đầu, hướng Thị vệ trưởng mồ hôi lạnh ướt lưng kia cười xin lỗi , vừa sải bước tiến lên, cùng người ôm kiếm kia thấp giọng nói đùa vài câu.

Tùy tùng phía sau vội vàng nâng một cái rương lớn đi theo .

Mấy người dẫm lên thảm đỏ dưới chân , một đường đi đến tận đình Bách Hoa , trên đường lặng ngắt như tờ, không có người nào nói chuyện.

Ánh mắt mọi người không chỗ nào không dừng ở trên người cầm kiếm kia . Đánh giá , kính sợ , tìm tòi nghiên cứu

Nam tử trung niên xoay người hành lễ, "Hỏa Vũ quốc sứ thần Liễu Uyên gặp qua Tuyết Ly quốc quốc quân, cung chúc hoàng thượng sinh nhật vui vẻ."

Khi trung niên nam tử kia nói chuyện, thiếu niên ôm kiếm chính là cúi đầu hành lễ, vẫn chưa mở miệng nói chuyện.

Mọi người mới giật mình hiểu ra , người này chính là tùy tùng. Nhưng là

Tùy tùng này cũng quá con mẹ nó cố chấp thôi!

Một tùy tùng cũng dám cầm kiếm ngồi vào vị trí?

Chẳng qua , ai bảo tiểu tử này là người Kiếm gia . Cũng không biết, đây là công tử xếp thứ mấy của Kiếm gia ?

Thiếu niên ôm kiếm ánh mắt bằng phẳng đảo qua mọi người, mỗi nơi đi qua giống như thổi qua một trận gió lạnh.

Bỗng nhiên, ánh mắt lạnh lùng kia dừng ở nơi nào đó , một gương mặt có như vậy trong nháy mắt biến thành xanh xao. Luôn luôn ngẩng đầu hơi cúi, tránh được một nơi nào đấy .

Là nữ nhân vô sỉ dâm dăng mà chủ tử bảo hần tìm hiểu

Nhìn cái gì vậy, thù ta còn chưa có tìm người tính đâu!

Thiếu niên ôm kiếm vô lễ cũng chỉ là để cho Thượng Quan Huyền Minh ngừng mắt nhìn sơ qua, lập tức ánh mắt liền dời đi , cười nhạt nói: "Đều không cần đa lễ."

Trên miệng mặc dù nói như vậy , nhưng trong lòng lại đang cân nhắc: Liễu Uyên, Hỏa Vũ quốc Liễu Thượng Thư? Vậy thiếu niên này là nhân vật nào của Kiếm gia ?

Nam tử trung niên râu rai kêu Liễu Uyên để tùy tùng tiến lên, ngay sau đó một cái rương lớn liền bị mang lên phía trước.

Mọi người hai mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm cái thùng kia , cái gì mà muốn thần bí như vậy ?

"Đây là hạ lễ mà Ngô Hoàng đưa cho hoàng thượng , mong rằng hoàng thượng vui lòng nhận cho." Liễu Uyên cung kính nói.

Thùng mở rộng ra, mọi người cho rằng cũng sẽ nhìn thấy một hồi lóa mắt giống lúc trước .

Kết quả ngoài dự đoán của mọi người.

Trong rương rõ ràng là —— nửa thùng đất !

Bùn? Đất !

"Hỏa Vũ quốc nhục ta quá đáng!" Lý thừa tướng đứng đầu quan văn chụp bàn đứng lên, mắng to.

Những người khác cũng ào ào giận dữ đứng lên mắng mỗ .

Thượng Quan Huyền Mặc nắm tay thật chặt, hừ nhẹ một tiếng, "Hỏa Vũ quốc đến cùng có ý tứ gì?"

"Nhị ca, ta lại cảm thấy hạ lễ này rất mới lạ ." Thượng Quan Thanh Thành hắc hắc cười nói, lại bị đối phương cùng với mắt lạnh trừng lại không dám nói thêm một câu.

"Không biết có ý tứ gì , đợi nghe đối phương nói đi , các người thực àm ỉ."

Bên cạnh một giọng nói nhẹ nhàng như gió mát của nữ tử đánh gãy đối thoại của hai người .

Thủy Y Họa cúi đầu uống một ngụm rượu quỳnh hoa ngọc nhưỡng , cánh môi bị thấm vào thập phần sáng trong. Một đôi mắt chính tràn đầy hứng thú nhìn chăm chăm nửa thùng đất kia xem, ánh mắt thường thường đảo qua thiếu niên đang ôm kiếm kia , hơi hơi trầm xuống.

Xú tiểu tử, hóa ra cậu là người của Kiếm gia .

Như vậy, đêm đó người phái cậu tới tìm hiểu ta sẽ là ai? !

"Thủy Y Họa, người đây là giáo huấn bốn vương?" Thượng Quan Huyền Mặc tức giận trừng mắt nữ nhân bên người , đã thấy ánh mắt nàng căn bản không có nhìn bản thân, nắm tay buông xuống không khỏi vang lên khanh khách .

Thượng Quan Thanh Thành thấy nhị ca này từ trước đến nay chỉ áp bức người khác nay phải cam chịu, che miệng lại cười trộm.

Nếu không phải cô gái này phải gả tới Hỏa Vũ quốc thì làm của Vương tẩu của hắn cũng không sai.

Giữa sân không khí càng thêm giương cung bạt kiếm, sứ thần Liễu Uyên trái lại tự giải thích nói: "Đây là bùn đất của Hỏa Vũ quốc ta , Ngô Hoàng muốn cho nó hòa vào đất đai của Tuyết Ly quốc , ngụ ý hai nước vĩnh viễn giao hảo."

Vừa nói xong, mọi tiếng ồn ào náo động dần dần im lặng xuống dưới.

Một lát trầm mặc.

Ghế trên đột nhiên bùng nổ một tiếng cười to sang sảng .

"Hay, hay !" Thượng Quan Huyền Minh tâm tình thật tốt nói.

Những đại thần khác nghe xong lời này cũng đều ào ào thay đổi khuôn mặt tươi tắn, phụ họa trầm trồ khen ngợi.

*

Cuối cùng tiến lên chúc mừng chính là Đông Diêu quốc sứ thần.

Sứ thần tự báo tên chúc mừng, khuôn mặt đen xì xấu xí, chính là một đôi mắt lại phá lệ hữu thần. Đưa lên ngọc như ý do thợ khéo tinh xảo làm . Nhưng so với hai kiện đại lễ lúc trước , hạ lễ của Đông Diêu quốc thật sự thường thường không có gì lạ, cũng rất ít có người chú ý tới sứ thần cầm đầu.

Thủy Y Họa chú ý tới gương mặt người nọ tuy rằng thật đen , một đôi tay lại thon dài trắng nõn.

Ha ha, thật là thú vị.

Càng kỳ quái chính là , trên thân người kia có một dòng khí nàng rất quen thuộc vờn quanh thân .

Đó là. Sát khí!

NGỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 18: Trợn Mắt Nói Lời Bịa Đặt

Giống như nhận thấy được có người đang đánh giá bản thân, người nọ nhú mày hưởng Thủy Y Họa nhìn lại.

Chỉ hơi hơi sùng sốt một cái chớp mắt, liền lễ phép gật gật đầu, lập tức thập phần tự nhiên chuyển ánh mắt.

Lúc người nọ nhìn Thủy Y Họa rồi quay đi , thì cổ sát khí thật đậm kia đã không dấu vết mất đi.

Vừa rồi phát ra sát khí là vì thấy được ai mà trong lúc vô tình phát ra ?

Vẫn là, người này. Chuẩn bị tới giết ai?

Thủy Y Họa vẫn cảm thấy cơ hội thứ nhất khả năng rất lớn . Dù sao lấy thân phận sứ thần tiến vào hoàng cung Tuyết Ly quốc mà nói. Nếu có vấn đề gì thì gì thông qua quá trình kiểm soát , hẳn là đã sớm bị phát hiện rồi.

Vậy hẳn vừa rồi lại là đang nhìn ai?

Nhìn xung quanh một lúc , ánh mắt không tự chủ được liền dừng ở trên người thiếu niên ôm kiếm kia.

Có lẽ, qua không được bao lâu, thân phận tiểu tử này có thể vạch trần , mà người đứng sau lưng hẳn tìm hiểu nàng cũng sẽ dần dần lộ ra .

Mọi người ngồi xuống, Thượng Quan Huyền Minh hơi hơi nâng tay ra hiệu , tiếp theo liền có tiếng đàn sáo vang lên.

Vài vũ cơ từ một bên nhẹ nhàng tới, ti trúc theo thân mình lắc nhẹ vang lên .

Quần thần thấp giọng đàm tiếu, mỗi người theo thứ tự kính rượu , nói lời chúc mừng , mệnh phụ và đưa con liền ở một bên phụ họa.

Trong khoảng thời gian ngắn, ăn uống linh đình, rất nhiệt náo.

Cung yến quá non nửa thời gian , Thượng Quan Huyền Minh bỗng nhiên ho nhẹ một tiếng, vẫy tay ý bảo vũ cơ lui ra.

". Thừa dịp hôm nay là ngày vui , trẫm vừa đứng trước mặt văn võ bá quan cùng sứ thần các quốc gia tuyên bố vài việc vui."

Mọi người nghe vậy, dừng lại động tác trong tay , ào ào hướng triều tòa nhìn đi qua.

Vài đạo ánh mắt ý tứ hàm xúc không rõ hỗn tạp trong đó.

"Chuyện thứ nhất, trẫm nhị đệ Duệ vương hiện thời cũng đến tuổi thành gia , trẫm trong lòng vừa khéo có một người tuyển chọn, nàng này làm người lương thiện hiền thực, cùng Duệ vương cực kì xứng đôi , hai người lại là lưỡng tình tương duyệt . Cho nên trẫm quyết định hôm nay liền vì hai người chỉ hôn. Nàng này đó là Thủy Đại Học Sĩ ——"

"Hoàng huynh!"

Thượng Quan Huyền Mặc bỗng nhiên ngắt lời Thượng Quan Huyền Minh , hơi hơi nhíu mi nhắc nhở: "Hoàng huynh chẳng lẽ đã quên, mẫu hậu đã đánh quá thân cho Vương đệ sao, hiện thời làm sao có thể thêm chỉ hôn?"

Hắn đã đoán ra, hoàng huynh là muốn đem Thủy Y Cầm chỉ hôn cho hắn.

Nếu đổi thành hơn một tháng trước, hẳn nhất định cảm thấy hành động này của hoàng huynh chính là giúp người thành toàn ước vọng, bản thân cũng sẽ tâm tồn cảm kích.

Nhưng là, chính mắt kiến thức nữ nhân kia làm ra vẻ sau, lại bảo hẳn cười nữ nhân kia , chẳng phải là ghê tởm hẳn!

Thủy Y Cầm trong lòng kích động không thôi đang nghe Thượng Quan Huyền Mặc cự tuyệt sau, trong lòng mất mát hơn phân nửa. Quả nhiên. . . . Duệ vương điện hạ bị tiện nhân Thủy Y Họa kia mê hoặc!

Toàn thân càng ngày càng khó chịu , Thủy Y Cầm trong lòng táo bạo không thôi, một đôi tay ngọc sớm bị gãi không thành hình dạng.

Thượng Quan Huyền Minh nghe xong lời này sau, sắc mặt một chút trầm xuống dưới.

Những lời này của Thượng Quan Huyền Mặc rõ ràng đã dẫn theo vài phần khiển trách .

Hôm nay ở trước mặt văn võ bá quan thành toàn hẳn và Thủy Y Cầm, hẳn lại cố tình làm trái ý bản thân ?

Đây là Vương đệ tốt của hẳn !

"Hoàng huynh, vương phi của thần đệ là Thủy gia nhị tiểu thư Thủy Y Họa, đây là hôn sự lúc trước mẫu hậu và Thủy phu nhân định ra ."

Thượng Quan Huyền Mặc cúi đầu, không nhìn tới sắc mặt biến trắng của Thượng Quan Huyền Minh .

Hẳn là tuyệt đối sẽ không cười Thủy Y Cầm , liên tính cười Thủy Y Họa về phủ tra tấn còn tốt hơn.

Trong lòng mọi người kinh ngạc, Duệ vương hôm nay đầu óc cháy hồng sao, rõ ràng chủ động thừa nhận bản thân và nữ nhi dân đảng của Thủy gia kia có hôn ước?

Trong tiếng ồn ào truyền đến một tiếng cười khẽ của nữ tử , thanh thúy như chim oanh, lại có vẻ đột ngột đến cực điểm.

Tất cả nhìn lại, thanh âm này đúng là phát ra từ nữ tử ngồi ở bên người Duệ vương .

"Duệ vương điện hạ, ngài thật sự là buồn cười đến cực điểm."

Nữ tử cười duyên nói, ngón tay tinh tế như ngọc tiếp tục chơi đùa chén ngọc phỉ thúy tinh xảo trong tay .

Một vị quan văn lập tức bất mãn nổi giận nói: "Hoàng thượng và Duệ vương nói chuyện , nữ tử như cô sao lại dám chen vào, cô nghĩ cô là ai ?"

Thủy Y Họa hai mắt hơi thu lại mạnh nhắc lên, hàm chứa lợi quang quét về phía người nọ, môi hồng đóng mở , khẽ cười nói: "Ta là Phủng Nguyệt công chúa hoàng thượng mới sắc phong , lại là Viêm Đạm vương phi sắp gả cho Hoả Vũ quốc , ông nói, ta là cái thá gì ?"

Nói xong lời cuối cùng, trong mắt lóe lên hàn ý lạnh thấu xương .

Lời này rơi xuống, giống như một viên đá làm gợn ngàn tầng sóng.

Phủng Nguyệt công chúa vừa mới sắc phong ?

Viêm Đạm vương phi sắp gả tới Hoả Vũ quốc ?

Là Thủy Y Họa - nữ nhân không biết liêm sỉ , lăng nhăng !

"Hoàng huynh, ngài nói phải không ?" Thủy Y Họa nhìn về phía Thượng Quan Huyền Minh đang ngồi trên cao kia , cười tủm tỉm hỏi, tiếp theo ánh

mắt miễn cưỡng đảo qua Thượng Quan Huyền Mặc , "Kể từ đó, ta lại làm sao có thể trở thành vương phi của vương huynh được ?"

Thượng Quan Huyền Mặc mặt bỗng chốc trở nên phẫn khích vạn phần, cuối cùng lại trở thành lại xanh lại xám , ánh mắt mang theo ý hỏi, nhìn về phía hoàng huynh bản thân .

Thượng Quan Huyền Minh từ trong sững sờ hoàn hồn, ánh mắt hơi hơi híp híp.

Thật sự là một nữ nhân gian trá, trầm khi nào thì nói muốn sắc phong cô thành Phụng Nguyệt công chúa rồi hả ? Chẳng qua , hẳn quả thật là có quyết định này, chính là còn chưa nói ra miệng mà thôi.

"Không sai, trầm trước đó không lâu vừa mới sắc phong Thủy gia nhị tiểu thư vì. Phụng Nguyệt công chúa." Thượng Quan Huyền Minh không nhanh không chậm đáp lại một câu.

Âm ỉ ——

Xung quanh một chút ồn ào lên.

Hoàng thượng lại có thể sắc phong nữ nhân không biết liêm sỉ này thành Phụng Nguyệt công chúa?

Còn muốn đi Hỏa Vũ quốc hòa thân ? !

Không phải nói nàng đã âm thầm cầu thả với nam nhân khác , trong bụng đã có thai sao?

"Thủy gia nhị tiểu thư Thủy Y Họa dịu dàng hiền thực, thông minh hơn người, trầm cảm thấy nàng cùng với Viêm Đạm vương của Hỏa Vũ quốc thập phần xứng đôi , hai người thật sự là kim đồng ngọc nữ, trai tài gái sắc."

Mọi người ngốc trừng mắt.

Hoàng thượng, ngài xác định không phải là ngài đang trợn mắt nói lời bịa đặt sao?

Kim đồng ngọc nữ? Trai tài gái sắc?

A phi!

Ai chẳng biết Viêm Đạm vương Hỏa Vũ quốc Cơ Mộc Ly là có tiếng phong lưu, lòng dạ độc ác , có thù tất báo. Quan trọng hơn là ——

Người ta thích là nam nhân là nam nhân cơ!

Về phần Thủy Y Họa, càng không cần nói, lẳng nhăng bay bướm , thay đổi thất thường, không biết liêm sỉ là cái gì!

Đối với những lời bịa đặt của Thượng Quan Huyền Minh , mọi người thật ăn ý lựa chọn mở một con mắt nhắm một con mắt.

"Không biết Hỏa Vũ quốc quân đối với đám hỏi này thấy thế nào?"
Thượng Quan Huyền Minh nghiêm nghị nhìn về phía sứ thần Liễu Uyên của Hỏa Vũ quốc .

Liễu Uyên vuốt râu cười trả lời: "Ngô Hoàng nói, hắn tin tưởng vào ánh mắt của hoàng thượng , hơn nữa lần này giải quyết một việc đại sự trong lòng , Ngô Hoàng đối với việc này vô cùng cảm kích, sẽ không soi mói ."

Mọi người nhếch nhếch miệng.

Xem ra, hoàng thượng hai nước đối với Thủy Y Họa đều thập phần. . . .
. Vừa lòng .

Trong lúc mọi người ở đây đã kinh quái không biết nói cái gì thì thiếu niên ôm kiến luôn luôn im miệng không nói kia đột nhiên ngẩng đầu, ngữ

điều nhân nhậ bồi thêm một câu.

" Vương gia nhà ta đối vương phi tương lai cũng thật vừa lòng, hơn nữa hứng thú thập phần Nồng hậu."

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 19: Mười Dặm Thảm Đỏ

Thủy Y Họa nhú mắt lại nhìn hăn .

Tiểu tử này là người của Viêm Đạm vương ?

Chẳng lẽ người ra lệnh cho hăn tới tìm hiểu nàng chính là Cơ mộc Ly!

Thủy Y Họa thu hồi ánh mắt, bàn tay mềm ở trên viền cốc nhẹ nhàng xẹt qua, cúi đầu suy nghĩ cái gì.

Mọi người nghe xong những lời này lại nổ oanh.

Không phải tò mò Viêm Đạm vương đối với Thủy Y Họa chưa bao giờ gặp mặt sinh ra hứng thú, mà là, mấy chữ mà thiếu niên ôm kiếm mới vừa nói ra .

Vương gia nhà ta ?

Chẳng lẽ thiếu niên này là Kiếm Thập Nhất trong truyền thuyết ?

Kiếm gia là đứng đầu trong tam đại gia tộc , bản thân kiếm gia luôn luôn thay đổi , mà con cháu nhà họ kiếm chỉ có một con trai trưởng, vừa khéo xếp thứ mười một, người ngoài đều gọi hăn là Kiếm Thập Nhất.

Này đó đương nhiên không đủ để thế nhân nhớ kỹ tên của hăn.

Làm cho người ta nhớ kỹ tên của hăn là vì một người như vậy thế mà lại là một trong ngàn vạn nam sủng của Cơ Mộc Ly phong lưu kia.

Người của Kiếm gia muốn địa vị có địa vị, đòi tiền tài có tiền tài, như vậy một người cháu ruột trực hệ lại rõ ràng làm nam sủng của người khác . Người ngoài tự nhiên lòng mang khinh bỉ.

"Không sai, ta chính là Kiếm Thập Nhất."

Người nọ ôm kiếm một bàn tay chậm rãi vuốt ve đường vân của mãng xà khắc trên thân kiếm , khóe miệng hơi hơi cong lên , khuôn mặt tinh xảo bịt kín một tầng ý lạnh như ẩn như hiện .

Mọi người ngừng lại hô hấp, sợ không nghĩ qua là hô hấp dồn dập , người nọ liền hướng bản thân trừng lại, ánh mắt như đao, dừng ở trên người giống như lăng trì.

Mọi người thầm nghĩ: muốn khinh bỉ thì ở trong lòng lạnh lẽ mà khinh bỉ

.

"Đã quốc quân Hỏa Vũ quốc đối với hôn sự này cũng thật vừa lòng, như vậy việc này liền như vậy định rồi." Thượng Quan Huyền Minh cười lớn đánh gãy trầm mặc trong sân , "Trẫm sẽ lựa chọn ngày tốt , phái người hộ tống Phùng Nguyệt công chúa tiến đến Hỏa Vũ quốc."

"Hoàng thượng, việc chuẩn bị đồ cưới liền giao cho nô tì là được ." Hoàng hậu Vân Thanh Ảnh cười nhận việc .

"Ha ha, được , có hoàng hậu tự mình xử lý việc này, trẫm có thể yên tâm 100% rồi."

Hai người trình diễn một hồi để hậu ân ái, Thủy Y Họa lại ở một bên mắt tròn mắt dẹt. Ngài phải hiểu rõ một việc , ta phải gả đi Hoả Vũ. Nếu là không có đồ cưới phong phú , vậy ngài liền bản thân gả tới Hoả Vũ quốc đi . Dù sao hãn Cơ Mộc Ly thích là nam nhân.

Chẳng qua , cái tên Kiếm Thập Nhất đến cùng sao lại thế này? Thật sự là nam sủng của Cơ Mộc Ly sao ?

Thủy Y Họa nhường mày, thoải mái cười, sự thật như thế nào, chờ nàng đi Viêm Đạm Vương vương phủ, hết thấy sẽ rõ.

Kiếm Thập Nhất không dấu vết hương Thủy Y Họa liếc mắt một cái, tiếp tục giống cây cọc gỗ đâm tại chỗ. Trong lòng nói thầm: không phải là bản thân không cẩn thận trúng chiêu bị gia đã biết sao, thế mà gia bởi vì chuyện này liền đối nữ nhân đáng chết này sinh ra hứng thú!

*

Thượng Quan Huyền Minh tiếp tục cùng sứ thần Liễu Uyên của Hỏa Vũ quốc thương thảo một ít chi tiết, những người khác tâm tư khác nhau.

Lam Đăng quốc sứ thần Lê Tử Ngọc không nhanh không chậm bưng lên một ly Quỳnh Hoa Ngọc Nhường uống xong , khoe miệng mang theo cười yếu ớt. Mà Đông Diệu quốc sứ thần họ Hạ kia một đôi mắt lúc sáng lúc tối, trên mặt nhìn không ra biểu cảm.

". Đến lúc đó, còn mong hoàng thượng báo cho biết ngày tốt , Hỏa Vũ quốc chúng ta cũng tốt ra khỏi thành ngênh đón vương phi tương lai ." Liễu Uyên cười nhắc nhở một câu.

"Rất tốt, trẫm Phụng Nguyệt công chúa liền an tâm giao cho Viêm Đạm vương của các người rồi."

Đám hỏi của hai nước cũng coi như xác định, mọi người ào ào bưng mặt tươi cười, liền ngay cả Lam Đăng quốc và Đông Diệu quốc sứ thần cũng kính rượu chúc mừng.

"Nghe nói Tuyết Ly quốc Liên Nguyệt công chúa tài nghệ song toàn, dung nhan xinh đẹp , thần vốn định hôm nay chiêm ngưỡng một hai.

Nhưng là, Liên Nguyệt công chúa giống như vẫn chưa tham dự?"

Giọng nói mang theo tràn đầy tiếc hận đột ngột vang lên.

Mọi người nghe tiếng nhìn lại, cũng là sứ thần Lê Tử Ngọc của Lam Đăng quốc . Lúc này hắn một vẻ mặt thất vọng, ánh mắt dừng lại ở trên người Thủy Y Họa , giống như đang so sánh giữa hai người .

Tuyệt Ly quốc có Liên Nguyệt công chúa như hoa như ngọc , hoàng thượng vì sao vừa muốn đem nữ nhân xú danh đầy trời gả tới Hỏa Vũ quốc đâu?

Là luyện tiếc, vẫn là thành ý không đủ?

Thượng Quan Huyền Minh trong mắt xẹt qua một tia sáng lạnh , trên mặt lại cười giải thích nói: "Liên Nguyệt công chúa và thái hậu hai người gần đây thân mình không khỏe, cho nên đều không có tham dự."

Lê Tử Ngọc cười nhạt à một tiếng, tựa cười như không cười nhìn sứ thần Liễu Uyên của Hỏa Vũ quốc liếc mắt một cái.

Liễu Uyên trong lòng cười lạnh. Tưởng châm ngòi ly gián? Tưởng Hỏa Vũ quốc ta mọi người là ngu ngốc sao.

Chẳng qua , lời này nghe đích xác căm tức!

Thượng Quan Huyền Minh thật là luyện tiếc Liên Nguyệt công chúa gả cho Viêm Đạm vương, cho nên tìm kẻ chết thay?

Hừ, hoàng thượng và Viêm Đạm vương đều không có ý kiến, hắn làm sao lại so đo vị vương phi tương lai này mặt hàng gì . Lại nói, người nọ đứng phía sau hắn cũng chưa nói cái gì, hắn liền càng không tất yếu miệt mài theo đuổi việc này . Chính nghĩ như vậy , người phía sau bỗng nhiên liền mở miệng .

"Vương gia nói, hân đối vương phi tương lai hết sức hài lòng, đến lúc đó sẽ ở trên đường đón dâu trái lên mười dặm thảm đỏ, đợi vương phi của hân."

Kiểm Thập Nhất im lặng nói , trên mặt không biểu cảm đảo qua mọi người, thình lình toát ra một câu như vậy kinh sát người khác .

Muốn trái lên mười dặm thảm đỏ để đón nữ nhân này?

Mười dặm thảm đỏ!

Ra tay thật lớn ! Chỉ sợ phải dùng hết tất cả thảm đỏ và lụa gấm đỏ của Hỏa Vũ quốc mới làm được đi.

Trong khoảng thời gian ngắn, mấy vị quan gia tiểu thư còn đang vui sướng khi người gặp họa trong lòng lại là hân mộ lại là ghen tị.

Liên tính Viêm Đạm vương không thích nữ nhân, nhưng là lại làm cho Thủy Y Họa mở mang mặt mày như vậy , về sau danh hiệu Viêm Đạm vương vương phi cũng coi như có thể diện. Nếu có thể sinh con, về sau càng là phong quang vô hạn.

Thủy Y Họa hé miệng cười cười, "Viêm đạm vương có tâm rồi." Trong lòng lại suy đoán không thôi.

Cơ Mộc Ly, người tới cùng là có ý gì?

Bên dưới phong cảnh vô hạn lại giấu tính kế gì đây ?

Thủy Y Họa néo néo mi. Trước bỏ qua việc này không nói, chuyện mà Thượng Quan Huyền Minh đáp ứng nàng giống như còn chưa có thực hiện.

Thượng Quan Huyền Minh đối với kết quả này vạn phần vừa lòng, trong lòng có bao nhiêu thoải mái. Còn chưa có cao hứng bao lâu, liền thấy nữ

nhân kia hướng bản thân trông lại, tiếp theo quay đầu nhìn ngó Duệ vương đang ngồi bên cạnh .

Ý tứ không cần nói cũng biết.

Hoàng thượng, ta đáp ứng ngài rồi , như vậy ngài đâu? Nếu là bội ước, đừng trách lão nương trở mặt!

Thượng Quan Huyền Minh khước miệng ngoéo một cái.

Thật đúng là nữ nhân mang thù , Vương đệ đắc tội nàng thật là không hay ho. Tuy rằng Thủy Y Cầm tâm nhãn hơn chút , nhưng vẫn có thể xem là một giai nhân mỹ mạo cảnh đẹp ý vui .

"Hôm nay trăm tâm tình cực kỳ vui mừng, liền thừa dịp ngày lành làm Nguyệt lão se một mối lương duyên."

Thượng Quan Huyền Mặc chau mày, mạnh ngẩng đầu.

Thượng Quan Huyền Minh lại ở trước khi hắt mở miệng cao giọng tuyên bố : " Đại tiểu thư Thủy Y Cầm của Thủy đại học sĩ lương thiện thực đức, trăm ban cho Duệ Vương vì. Trắc phi, hai năm sau thành hôn."

Vừa nói xong, quần thần thốn thức.

Chỉ ban cho trắc phi thì cũng thôi, lại phải đợi hai năm sau mới có thể thành hôn!

Hoàng thượng, ngài là cố ý làm cho Duệ vương chỉ có thể nhìn không có thể ăn đi?

Chiêu này tuyệt, thật sự là rất tuyệt rồi !

Người nghĩ ra chiêu này thì lại càng tuyệt!

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 20: Hai Người Điên Loạn Đảo Phượng

Thủy Thương Thư luôn luôn trầm mặc ít lời hận không thể làm rùa đen rút đầu sắc mặt cứng đờ, "Thần tạ chủ long ân."

Mặc kệ là ánh mắt hâm mộ hay là trào phúng của mọi người , đều làm hấn cảm thấy như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than.

Vương thị ngồi cùng bàn mệnh phụ cũng liền vội đi theo tạ ơn. Cúi đầu , trong mắt lướt qua không cam lòng. Nữ nhi ưu tú như thế của nàng lại chỉ có thể làm trắc phi ?

Mà đến phiên Thủy Y Cầm tạ ơn , mọi người có thể này mới phát hiện, Thủy Y Cầm lại rõ ràng không ở trong bữa tiệc.

Có lẽ là trên đường đi đi ngoài rồi hả ?

Mọi người ở đây thầm than có phải Thủy Y Cầm dự triệu diềm xấu hay không thì thấy một tiểu công công vội vã đi vào , tiến đến bên người Lâm công công thì thầm vài câu.

Lâm công công sắc mặt nhất thời đại biến, hốt ha hốt hoảng đuổi kịp Thượng Quan Huyền Minh nhỏ giọng bẩm báo việc này.

Thủy Y Họa tuy rằng gần đây nhĩ lực tăng nhiều, nhưng là chỉ mơ hồ nghe được mấy chữ "Đông Diêu" , "Tùy tùng" , "Cung nữ" . Bỗng nhiên nhận thấy được cái gì, mí mắt Thủy Y Họa nhìn về phía Đông Diêu quốc sứ thần đang ngồi đối diện .

Khuôn mặt có chút đen tuy rằng nhìn không ra biểu cảm gì , nhưng trong mắt hẳn rõ ràng tránh qua sát khí mãnh liệt cùng tức giận.

Tiểu công công vội vàng mà đến kia đến cùng là nhìn thấy gì?

Sắc mặt Thượng Quan Huyền Minh bỗng dưng trầm xuống dưới, chỉ trong chốc lát lại khôi phục tươi cười, "Xem ra, tùy tùng phía sau của sứ thần Đông Diệu quốc lạc đường ở hoa viên , gặp chút chuyện phiền toái."

Lúc nói chuyện hai mắt nhìn thẳng vào sứ thần Hạ Minh Hiên của Đông Diệu quốc không chớp mắt , khóe miệng gợi lên độ cong lạnh lẽo làm cho người ta cảm thấy không hiểu .

Hạ Minh Hiên vội vàng đứng dậy, vái chào hẳn, "Là thần quân giáo không tốt, làm hẳn chạy loạn lạc đường, thần đi dẫn hẳn trở về."

Thượng Quan Huyền Minh cũng không ngăn cản, liếc nhìn sắc mặt thối đen của Thượng Quan Huyền Mặc , " Để Duệ vương đi theo đi, dù sao trong cung này, sứ thần cũng không quen."

"Đa tạ hoàng thượng."

Thượng Quan Huyền Mặc tuy rằng đối với chuyện hoàng huynh chỉ hôn khó chịu, nhưng là vừa rồi hẳn cũng nhìn ra một chút không thích hợp.

Hai người đi theo tiểu công công rời tiệc.

Còn chưa đi ra vài bước, Thượng Quan Huyền Minh như có chút ám chỉ đối với bóng lưng của Hạ Minh Hiên nói: "Nên xử lý như thế nào, sứ thần xem làm đi."

Mọi người nghe được có chút hồ đồ.

"Thần nhất định cho hoàng thượng một câu trả lời thỏa đáng." Người nọ trầm thấp trả lời.

Hai người đi xa, Thượng Quan Huyền Minh tiếp tục cùng quần thần uống rượu, giống như không có phát sinh chuyện gì.

Thủy Y Họa trong lòng tò mò, lại trở ngại thân phận, không thể tùy tiện rời tiệc.

*

Tiểu công công dẫn đường đi đến sau một cái núi giả , rồi sau đó một tay che mặt, một tay chỉ chỉ xa xa.

Hai người theo phương hướng hắc chỉ nhìn lại, này vừa thấy kém chút máu mũi phun trào.

Một bức hình ảnh điên loạn đảo phượng !

Ở một cái góc xó âm u , một nam một nữ chính đang dây dưa cùng nhau.

Nữ tử quần áo thoát ra một nửa , bởi vì đưa lưng về phía mấy người, cho nên thấy không rõ mặt nhưng mơ hồ trong đó lộ ra da thịt trơn nhẵn như tơ lụa, trắng nõn như tuyết, thập phần hấp dẫn.

Hai chân thon dài quặp chặt trên vòng eo của nam nhân trắng kiện .

Hai người chính đang trầm luân ở trong vui thú của bản thân . Nam nhân thở gấp, nữ nhân phóng đăng than nhẹ.

Hai người đi tới trên mặt biểu cảm khó coi tới cực điểm.

"Duệ vương điện hạ, tại hạ sẽ cho Tuyết Ly quốc một cái công đạo . Này tiện nô rõ ràng dụ dỗ tỳ nữ trong cung , xem ta không đánh gãy chân chó của hắc !" Hạ Minh Hiên thanh âm càng lạnh , trong lúc mơ hồ lại mang theo một cỗ uy nghiêm.

Tùy tùng cùng đi người người đều mang võ nghệ, tên tùy tùng kia đang hoạt động hăng say bỗng nhiên ý thức được có chút không thích hợp.

Lén lút nhìn bên này , vừa thấy người đến kém chút bị dọa thành liệt dương!

Hai người đang dây dưa cùng nhau lập tức tách ra, thân mình nữ tử thuận thế ngã xuống tại chỗ , bộ ngực sữa lộ ra .

Cung nữ nào không biết liêm sỉ lại rõ ràng ở chỗ này cùng nam nhân cầu thả?

Thật sự là làm mất hết mặt Tuyết Ly quốc !

Thượng Quan Huyền Mặc chán ghét nhìn nam nhân thân mình trắng kiện vôi vàng sửa sang lại quần áo , rồi sau quét cung nữ kia liếc mắt một cái.

Bỗng nhiên, cặp mắt mang ghét trong giây lát trừng lớn, khó có thể tin nhìn nữ nhân vừa ngã xuống đất kia.

Nữ nhân này nơi nào là tiện tì không biết liêm sỉ trong cung ? Rõ ràng chính là trắc phi hoàng thượng vừa mới chỉ cho của hân —— Thủy Y Cầm!

Thượng Quan Huyền Mặc ngực một phen lửa giận bốc lên, mãnh liệt đốt cháy.

"Tiện nhân không biết liêm sỉ!"

Thượng Quan Huyền Mặc gầm lên rồi như gió cuốn chạy vội đi qua, một phen cầm lên vạt áo của Thủy Y Cầm , hướng gò mà phiếm hồng kia cho mấy bạt tai .

Bốp bốp vài cái, gương mặt xinh đẹp liền sưng lên thật cao.

Thủy Y Cầm còn có chút mơ màng lúc này hoàn toàn thanh tỉnh , nhìn nhìn bản thân , lại nhìn nhìn nam nhân trong cơn giận dữ trước mắt , bỗng nhiên bùm mặt hét lên một tiếng.

Sao lại thế này? Tại sao có thể như vậy? !

Nàng rõ ràng chính là rất nóng , cho nên ra ngoài hóng gió lửa. Sau này, sau này.

Bỗng nhiên xuất hiện một nam nhân trắng kiện , ôm cổ nàng, bón cho nàng ăn một viên đan dược.

"Vương gia, là hắc! Là tặc nhân kia hạ dược ta , vương gia ngài nên vì ta làm chủ" Thủy Y Cầm ôm lấy đùi Thượng Quan Huyền Mặc , thê lương lớn tiếng khóc lên, một tay chỉ vào nam nhân đang quỳ lạy ở dưới chân Hạ Minh Hiên .

Trong sạch của nàng không còn , bị tặc nhân này hủy đi, cái gì đều không có!

Nếu là Thủy Y Cầm biết bản thân vừa mới bị sắc phong vì trắc phi của Duệ vương , lúc này càng muốn giậm chân kêu trời , lại muốn cắt cổ tay tự sát, lấy chết chứng minh.

Thượng Quan Huyền Mặc một cước đá văng Thủy Y Cầm, hai mắt đỏ rực nhìn chăm chăm nam tử đang không ngừng dập đầu kia .

Nam tử kia lúc này sợ tới mức hai chân như nhũn ra, không ngừng tại trước mặt sứ thần Hạ Minh Hiên cầu xin tha thứ.

"Gia ——" lời vừa ra khỏi miệng lập tức sửa lại , "Đại nhân, thuộc hạ biết sai! Nhưng là, nếu không phải nữ nhân này quần áo tụt xuống, ông ọ làm đáng, thuộc hạ cũng sẽ không thể bị nàng dụ dỗ."

Lúc đó, Thủy Y Cầm thấy xung quanh không có người, toàn thân lại khô nóng không chịu nổi, liền vụng trộm mở vạt áo, nào biết bộ dáng này dừng ở trong mắt nam nhân chính là chuyên môn quyến rũ người.

Tên tùy tùng này vốn là so những người khác háo sắc, bình thường cũng hay đi thanh lâu tìm nữ nhân hô mưa gọi gió, có khi còn có thể mang theo các loại dược trợ hứng. Nhưng người này thắng ở võ công không kém lại thập phần trung tâm, Hạ Minh Hiên có thể này dẫn theo hắn cùng nhau tiến đến.

Chính là thiên tính vạn tính, liền tính rơi rớt người này sắc tâm không thay đổi! Cung nữ thì thôi nhưng mà nữ nhân này lại là trắc phi vừa mới bị chỉ hôn cho Duệ vương .

" Muốn chết như thế nào , chính người tuyển chọn đi." Hạ Minh Hiên lạnh lùng nhìn hắn.

Lời này vừa nói ra, người nọ biết bản thân không còn đường lui. Hướng người phía trước hung hăng đập đầu mấy cái , ngửa đầu nhìn hắn, sắc mặt tro tàn.

"Đại nhân, thuộc hạ mấy năm nay đi theo ngài không có nửa phần hối hận, hiện thời tất cả đều là thuộc hạ tự làm tự chịu, đại nhân không cần cảm thấy khó xử."

Liền tính trước mắt người này biểu hiện lại lãnh khốc vô tình, hắn vẫn là trong mắt chủ tử bắt giữ đến một chút tiếc nuối.

Cái này đủ!

Dứt lời, người nọ một đầu vọt tới núi giả bên cạnh , cả người nhất thời đầu rơi máu chảy, một đôi mắt sáng rọi dần dần trở nên u ám, cả người run rẩy vài cái, liền chậm rãi tắt thở.

Hạ Minh Hiên chậm rãi nhắm mắt, khi mở mắt lại đã trở nên không có nửa phần cảm xúc.

"Hiện thời tiện nô đã chết, không biết có thể bình ổn lửa giận của Duệ vương hay không ?"

Trên mặt Thượng Quan Huyền Mặc mây đen dày đặc, hãy còn cười lạnh, "Đã đầu sỏ gây nên đã chết, bốn vương cũng không thể đem trách nhiệm đuổi tới trên đầu sứ thần . Chẳng qua , về sau sứ thần vẫn là xem trọng mấy con chó săn của mình đi."

Hạ Minh Hiên khẽ gật đầu, "Tại hạ tự nhiên sẽ xem trọng chó săn của bản thân . Chẳng qua , một cây làm chẳng nên non, Duệ vương điện hạ cũng phải để ý đồ chơi của bản thân Thật tốt ."

Nói xong, xoay người đi xa.

Đưa lưng về phía Thượng Quan Huyền Mặc hai mắt đông lạnh thành băng, khóe miệng lần đầu tiên câu lên, cũng là cười đầy tàn nhẫn .

Hôm nay nhục, bốn vương sẽ hết thấy tính ở trên đầu Tuyết Ly quốc !

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 21: Nam Nhân Mặc Áo Hồng

Khi Đông Diệu quốc sứ thần trở về , Thủy Y Hoạ không khỏi nhăn lại mi , nhẹ nhàng hít hít không khí , quả nhiên ngửi được mùi máu tươi nhàn nhạt.

Thượng Quan Huyền Mặc sau một lúc lâu mới đi theo về, đầu cúi xuống, xung quanh thân giống như vờn quanh một cỗ lãnh ý trầm lãnh .

Vừa rồi Thượng Quan Huyền Mặc ra lệnh cho hai người tâm phúc vụng trộm đưa Thủy Y Cầm ra cung. Bởi vì hiện tại chỉ cần vừa thấy đến nữ nhân kia , hấn sợ bản thân nhện không được lại tát nàng mấy bàn tay!

Thủy Thương Thư đến cùng là nuôi dạy nữ nhi như thế nào , vì sao một người so một người càng tiện!

Không nói đến Thủy Y Hoạ trước kia có phải thật sự có quan hệ bất chính với gia đình hay không , chỉ nói nữ nhân Thủy Y Cầm này. Hôm nay lại tăng tị với nam nhân khác , bị hấn tận mắt nhìn thấy, bộ dáng hai người kia liều chết dây dưa dâm đăng rơi vào trong mắt hấn, làm hấn cảm thấy so nuốt một con ruồi bọ còn ghê tởm!

Cung yến như trước, ca múa không ngừng.

Thượng Quan Huyền Mặc một ly lại một ly uống , nhìn xung quanh một vòng , luôn có loại ảo giác người khác đang che miệng cười trộm . Tay to gắt gao nắm chén phi thúy trong tay , thoáng dùng lực, cái cốc liền vỡ vụn .

Hơi nghiêng đầu, nhìn về phía Thủy Y Hoạ ngồi yên tĩnh bên người .

Nàng lẳng lẳng uống ly rượu Quỳnh Hoa Ngọc Nương trong tay , một đôi mắt sáng như sao , lại trong như nước.

Thượng Quan Huyền Mặc quơ quơ đầu óc có chút mơ màng , vì sao hân vừa rồi đột nhiên cảm thấy nữ nhân này đẹp hơn Thủy Y Cầm gấp trăm lần ? Rõ ràng hai nữ nhân này đều lẳng nhăng bay bướm giống nhau .

Giữa lúc hoảng hốt nhớ được, trước kia Thủy Y Họa mỗi khi nhìn thấy hân đều ngượng ngùng đỏ mặt , cũng không dám nhìn thẳng ánh mắt hân, nhu thuận giống như một con thỏ nhỏ.

Nữ nhân thế nào luôn thay đổi bất thường, hay là các nàng che giấu quá tốt ?

Nếu không phải là bị Thủy Y Cầm mềm mại ôn nhu mê hoặc, thì cô gái này sẽ trở thành vương phi của hân .

Nhưng là, không có nhưng là.

Hân là Duệ vương người người trong nước kính sợ của Tuyết Ly quốc , chưa bao giờ suy nghĩ một chuyện không có khả năng . Nhưng là, Thủy Y Cầm nữ nhân kia cố tình làm ra vẻ để vào Duệ Vương Phủ của hân , cũng đừng nghĩ sẽ có ngày lành quá!

Lúc yến hội kết thúc , sắc trời đã dần dần tối sầm xuống dưới.

Mọi người nhất nhất rời tiệc, sứ thần của ba nước phân biệt trở về hành cung mà Tuyết Ly quốc đã an bày cho bọn hân .

Mấy người Thủy Thương Thư nghe Duệ vương nói, đại nữ nhi thân mình không khoẻ bị hân âm thầm sai người đưa về trước , mấy người trong lòng vui mừng đồng thời vội vàng chạy về. Thủy Thương Thư thậm chí tìm lão Tồn thái y tiến đến xem chân giúp.

Thủy Y Họa bị sắc phong vì Phủng Nguyệt công chúa, dựa theo lễ nghi hoàng thất , trước khi xuất giá đều phải ở tại trong hoàng cung. Nhìn mọi người tán đi, mà toàn gia đình kia giống như căn bản không có nữ nhi này vậy, Thủy Y Họa không khỏi cười lạnh một tiếng.

Nhìn xem, đây là phụ thân của nàng . Liên tính nàng sắp gả đi Hoả Vũ quốc, cũng không có nửa phần lưu luyến.

Như thế cũng tốt. Cái gia đình kia không có tình người nàng cũng coi như chưa từng có quá.

Đi theo hai tỳ nữ dẫn đường đi tới tấm điện tên là Thần Lộ cung , Thủy Y Họa thở dài một hơi, tìm cái ghế đệm ngồi chợp mắt một chút, hai chân nhếch lên, vừa khéo gác lên bàn gỗ nạm vàng .

Hai tỳ nữ hầu hạ trừng mắt nhìn nhau , tuyệt đối không nghĩ tới công chúa mới sắc phong hôm nay lại không tuân thủ lễ giáo như vậy.

"Công. Công chúa, không biết ngài còn có gì dặn dò ?" Một tỳ nữ cúi đầu dò hỏi. Hai người hiển nhiên chịu dạy dỗ quá tốt , cử chỉ đều thập phần thỏa đáng.

"Không có chuyện gì , đều đi xuống đi." Thủy Y Họa ánh mắt nhàn nhạt đảo qua hai người.

Hai tỳ nữ hơi nghiêng thân mình, đang chuẩn bị lui ra, lại nghe thấy giọng nói lạnh nhạt của nàng kia , "Mấy ngày này ở trước khi ta xuất giá , trừ bỏ một ngày ba bữa, không cần tùy tiện vào quấy rầy ta, ta là người thích thanh tĩnh ."

"Nô tì hiểu ." Hai người luôn luôn nghiêng mình thối lui đến cửa, mới xoay người rời đi.

Nhìn chung quanh một vòng , Thủy Y Họa bắt đầu ngồi xuống luyện công.

Tuy rằng trong sách ghi lại tâm pháp và bí tịch đều là học cấp tốc nhưng chung quy thiếu một ít căn bản . Nàng phải siêng năng luyện tập mới bù lại thiếu khuyết trong đó.

Mới vừa tiến vào trạng thái, Thủy Y Họa liền đột nhiên mở mắt, cực kỳ không vui nhìn phía ngoài cửa sổ.

Nàng tối phiền chính là, người khác quấy rầy nàng luyện công!

Cửa sổ rầm một tiếng bị phá , nguyên bản nữ tử đang ngồi xếp bằng ở trên giường trong khoảnh khắc đã bay ra ngoài cửa sổ.

"Công chúa!"

Hai tỳ nữ canh giữ ở cửa cung đột nhiên nghe được động tĩnh, vừa quay đầu lại liền nhìn đến một bóng tím bay vút lên không trung, thẳng tắp bay về phía cây đại thụ dựa vào tường Thần Lộ cung kia.

Lộp bộp vài tiếng, vài miếng lá Diệp Tử từ trên cây đại thụ rơi xuống dưới. Ngay sau đó, một bóng dáng màu tím từ trên cây tung bay xuống dưới, trên tay tóm một người mặc áo đen , trên tay cầm cây chùy thủ sắc bén để ở trên ngực của hắn.

"Ai phái người tới !" Thủy Y Họa khẽ quát một tiếng,

Người áo đen căn bản không dám phản kháng, trong nháy mắt rơi xuống đất liền quỳ lạy trên mặt đất, mở miệng giải thích nói: "Thuộc hạ là ám vệ hoàng thượng phái tới âm thầm bảo hộ công chúa , làm công chúa bị sợ hãi."

Giọng nói của hắn khàn khàn, rõ ràng cho thấy tận lực đè thấp tiếng nói nguyên bản .

Thượng Quan Huyền Minh phái người tới ? Thủy Y Họa hơi hơi nhíu mày.

"Chỉ một mình ngươi ?"

Nam tử cúi đầu nửa quỳ trên mặt đất khẽ lắc đầu, đáp: "Nóc nhà có hai người, trên tường có ba người , trên cây chỉ một mình ta ."

Thủy Y Họa có chút không vui đảo mấy nơi mà hắn nhắc tới , lọt vào trong tầm mắt cũng không có bóng đen nào.

Xem ra, cũng còn trốn kín.

Tuy biết rằng những người này là bảo hộ an nguy của nàng , nhưng là loại cảm giác bị người khác nhìn trộm để cho nàng rất là khó chịu.

"Khí tức của cậu quá nặng. Nếu ngay cả ta đều không thể gạt được, lại có tư cách gì bảo hộ ta?" Ánh mắt Thủy y Họa lạnh nhạt nhìn người trên đất .

Trên mặt người áo đen xẹt qua tức giận, hắn thân là đầu lĩnh ám vệ của Tuyết Ly quốc , bị hoàng thượng phái tới bảo hộ một nữ nhân đã không nói, lại còn bị nữ nhân này ghét bỏ? Chẳng qua , nữ nhân này quả thật ngoài dự đoán của mọi người, tuy rằng cảm thụ không ra nội lực của nàng có bao sâu , nhưng là người này khinh công và tính cảnh giác rất cao.

"Thuộc hạ về sau sẽ chú ý thu liễm hơi thở ."

Người áo đen tiếng nói vừa dứt, liền đề khí bay trở về trên đại thụ , thấy lại đã nhìn không thấy nửa phần bóng người.

Hai tỳ nữ hiển nhiên không biết xung quanh có vài ám vệ , sợ tới mức không nhẹ.

Thủy Y Họa thu lại chủy thủ trong tay , quét hai người liếc mắt một cái, "Đều đi ngủ đi, có bọn họ ở đây, các cô không cần gác đêm." Nói xong liền nâng váy vào cung điện. Thầm nghĩ: như vậy cũng tốt, nàng có thể thoáng buông cảnh giác, ngủ yên ổn.

Chính là này ý tưởng rơi xuống, Thủy Y Họa liền hối hận rồi.

Vừa đóng cửa lại, nàng bước chân hơi mạnh một chút, một đôi mắt đen vừa mới yên lặng xuống dưới đột nhiên nheo lại, lông mày cau chặt, ánh mắt gắt gao nhìn vào giường êm của mình .

Trên giường êm của nàng chẳng biết lúc nào lại có thêm một nam nhân , đang nửa nằm nửa ngồi.

Hắn mặc một thân trường bào màu đỏ tươi như máu có thể làm mù mắt chó , trường bào tản ra ở trên đệm giường, giống như là một bãi máu loãng đỏ sẫm , chân đi đôi ủng màu đỏ , chân co chân duỗi trong cực kỳ đẹp mắt .

Một bàn tay chống đầu, đầu hơi nghiêng, giống như đang nhìn bên này; trên mặt đội một chiếc mặt nạ đỏ như máu , như là một con bướm bướm, hoặc như là hai cánh hoa ghép lại với nhau , mũi cao đẹp kề sát mặt nạ huyết sắc , môi mỏng hơi hơi gợi lên , được sự trợ giúp của một thân trường bào và mặt nạ màu đỏ , giống như nhiễm một tầng máu tươi, mùi máu tươi nhàn nhạt chậm rãi rơi xuống, lẫn quá mùi hoa trong gió đêm .

Một đầu tóc dài đen tỏa sáng không có gì trói buộc, miễn cưỡng rối tung mở ra, như là dòng suối nhỏ, xẹt qua cằm , cổ trắng nõn , bả vai rắn chắc , luôn luôn uốn lượn đến sau lưng , rũ xuống hồng bào xinh đẹp phân tán một vòng, như là một đóa hoa màu đen , lộ ra hấp dẫn trí mạng .

Cặp mắt kia giấu ở dưới mặt nạ , đen mà sâu thẳm, hơi hơi nhíu lại liền nhiễm một tia yêu mị, quyến rũ ánh mắt người không thể rời khỏi.

Rồi sau đó , cặp mắt thâm thúy lại mang theo một loại yêu khí vòng vo một chút liền dừng ở trên người nữ tử mới vừa mới vào cửa .

Thủy Y Họa cả người rùng mình , tính cảnh giác đạt tới mức độ cao nhất, trong lòng không quên rất nhanh đưa ra một lời nhận xét :

Thật là một nam nhân xinh đẹp !

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 22: Người Đàn Ông Dưới Mặt Nạ Quỷ

Trong nháy mắt , ánh mắt hai người nhìn nhau , Thủy Y Họa đã rút chủy thủ trong tay ra khỏi vỏ.

Nam tử áo hồng nhìn phản ứng của nàng , không khỏi cúi đầu buồn cười ra tiếng.

Bỗng nhiên trước mắt xẹt qua một bóng màu hồng , chỉ trong nháy mắt ngắn như vậy , người đàn ông nửa nằm ở trên giường đã đứng sừng sững trước mặt Thủy Y Họa .

Bởi vì dừng chân quá nhanh, trên mặt thậm chí thổi qua một trận gió lạnh, đem một đầu tóc dài thổi tung bay lên rồi lại chậm rãi hạ xuống.

Nhưng mà, hắn cũng chỉ đứng ở khoảng cách ba bước, không có tới gần nữa, chính là cặp mắt nhìn không ra cảm xúc kia không kiên nhẫn gì đánh giá nữ tử trước mắt .

Thủy Y Họa cảm thấy trước ánh mắt này , tất cả mọi thứ đều không chỗ nào che giấu.

Lòng bàn tay nắm chủy thủ không biết tự lúc nào ra một tầng mồ hôi.

"Người là ai ? Vì sao phải lên vào phòng ta?" Thủy Y Họa trầm giọng hỏi, không dám chớp theo dõi từng động tác của hắn.

Trên đời này có một loại cao thủ, trong nháy mắt có thể lấy đi tính mạng của người khác . Mà Thủy Y Họa rất không đúng dịp liền gặp phải loại này.

"Đừng khẩn trương, ta sẽ không lấy tính mạng của cô."

Hai cánh môi giống như hoa nở giữa vũng máu chậm rãi hơi cong lên , giọng nói hơi nhấn mạnh , giống như trong lúc lơ đãng liền mang ra một loại hương vị khiêu khích trên tức .

Thủy Y Họa lẳng lẳng nhìn hắn, hắn bất động, bản thân cũng liền bất động.

Nóc nhà, trên cây, ngoài tường, tất cả những chỗ đó rõ ràng đều ẩn núp ám vệ bảo hộ nàng nhưng mà người này thế nhưng có thể né tránh mọi người, giống như đi vào chỗ không người. Nàng biết, bản thân không phải là đối thủ của hắn.

Nam nhân áo hồng hơi hơi cúi người, nhẹ nhàng ngửi ngửi hương vị trên người nàng , rồi sau đó vừa lòng gật gật đầu, "Không có hương vị son phấn , tốt lắm."

Đem nàng từ đầu đến chân đánh giá một lần, khước miệng giương lên, "Thân thể lồi lõm hấp dẫn , còn có võ công, không sai."

Thủy Y Họa nhú mày, nàng có cảm giác giống như người khác đang chọn thịt heo .

Thoáng bước một bước nhỏ đến phía trước , lại thấy nam nhân kia lui về phía sau một bước , trong mắt Thủy Y Họa xẹt qua một tia sáng.

Như là muốn nghiệm chứng cái gì , Thủy Y Họa giả vờ như vô tình đến gần hắn, quả thật nam tử áo hồng theo bản năng liền lùi ra sau một bước.

Nam nhân này quả nhiên không thích nữ nhân tới quá gần!

Khước miệng Thủy Y Họa cong lên , một đôi mắt trở nên sáng trong .

Nam tử áo hồng không có bỏ qua bất kì một biến hóa nào trên mặt nữ tử dù rất nhỏ, tò mò ồ lên một tiếng, đang muốn tinh tế nghiên cứu một chút,

liền thấy nàng kia hướng hẳn nhường mày cười, xán lạn đến cực điểm.

Biến hóa ngay tại trong khoảng khắc.

Thủy Y Họa trên mặt nụ cười rực rỡ bỗng chuyển lạnh lùng, cả người ngã vào ôm lấy cổ của hắn , hai chân cuốn lấy eo của hắn , động tác nhanh chóng, giống như một con sói hung ác.

Nàng có thể tinh tường cảm giác được nam tử này cả người cứng đờ, một khắc kia không có phản ứng gì . Lúc Thủy Y Họa ôm chặt lấy hắn đồng thời hai ngón tay rất nhanh điểm mấy huyệt đạo trên người hắn , làm hắn động không được cũng không dùng nội lực được.

Xác định nam tử không hề nhúc nhích , Thủy Y Họa có thể này mới chậm rãi tách ra khỏi thân mình hắn , lúc nhìn về phía hắn , không có bỏ qua trong mắt hắn còn sót lại khiếp sợ và kinh ngạc.

Thủy Y Họa thấy hắn đứng yên một câu cũng không nói , trong lòng miễn bàn có bao nhiêu thoải mái, ở trước mặt hắn chống nạnh ha ha nở nụ cười. Thanh âm thanh thúy như con suối nhỏ ở núi thần , lại trong lại mát, mang theo khoan khoái nói không nên lời .

Hai lời chưa nói, Thủy Y Họa kéo đai lưng trên eo hắn xuống , xé làm hai nửa.

Đem người kéo đến trên ghế dựa ngồi xuống sau, một nửa đai lưng dùng để buộc hai tay của hắn, một nửa kia trói chặt hai chân.

Xoạt một tiếng, áo choàng làm mù mắt chó của nam tử kia cũng bị kéo xuống hơn nửa, sau bị xé thành hai mảnh , rồi cột vào cánh tay và trên đùi nam tử .

Nam tử im lặng không nói nhìn Thủy Y Họa làm hết thấy, khóe miệng ý cười không giảm, không có chút sợ nào dù bản thân đang bị vây trong hiểm

cảnh , ngược lại giống như đang quan sát một chuyện cực kỳ thú vị.

"Mỹ nhân , dây buộc hơi lỏng rồi ." Nam tử áo hồng thập phần hảo tâm nhắc nhở.

Thủy Y Họa lờm hẩn một cái, rồi sau đó hung hăng buộc mấy vòng thật chặt trên cổ tay hẩn .

Ánh mắt nam tử giấu ở dưới mặt nạ màu đỏ thẳng tắp nhìn chăm chăm nàng, u ám thâm thúy, sâu không thấy đáy. Quá một chút, trong mắt lại nhiễm lên một chút lẳng lơ phóng đãng, mang theo trêu tức không kèm chế được .

Đợi cho tay chân nam nhân này đều bị trói ở trên ghế tựa xong , Thủy Y Họa nhe răng cười, trong mắt lộ ra vài phần giáo hoạt.

Thấy nàng muốn gỡ mặt nạ trên mặt mình ra , nam tử áo hồng cúi đầu cười, giọng nói mỉa người đến cực điểm, "Mỹ nhân , nàng xác định muốn lấy đi mặt nạ trên mặt ta ?"

Kỳ thực, hẩn cũng thập phần tò mò, khi nữ nhân này nhìn đến khuôn mặt dưới mặt nạ sẽ như thế nào , có phải giống như những nữ nhân khác luôn miệng nói ái mộ bản thân rồi sau đó hét lên một tiếng, sợ tới mức quay đầu bỏ chạy hay không ?.

Thủy Y Họa liếc mắt nhìn hẩn một cái, không nghĩ ngợi nhiều một tay liền xốc lên tấm mặt nạ màu đỏ tinh xảo trên mặt hẩn .

Đợi nhìn đến khuôn mặt kia , Thủy Y Họa hơi sững sờ, cánh môi phẩn nộn hơi mở rồi sau đó cười nhẹ hai tiếng, không phải trào phúng, càng như là vui sướng khi người gặp họa, "Chậc chậc, quả nhiên , người mang mặt nạ nếu không phải bộ dạng thật đẹp chính là bộ dạng quá xấu."

Nam nhân hơi hơi nhú mào, có chút kinh ngạc trước phản ứng của nữ nhân này , chỉ thế thôi?

Không có thét chói tai, cũng không có chán ghét hoảng sợ .

Thủy Y Họa đảo qua gương mặt hắc, không chút nào che lấp trong mắt đáng tiếc . Nguyên bản phải là gương mặt anh tuấn ôn nhu lại có một vết bông thật lớn , nhiều vết chấm đỏ , có vẻ trông đáng sợ đến cực điểm, mà một nửa gương mặt kia lại là không tỳ vết, giống như là kiệt tác hoàn mỹ nhất trên trời . Một nửa là thiên sứ, một nửa kia chính là ma quỷ. Hai nửa đối lập hình thành sự tương phản mãnh liệt .

Bàn tay mềm nâng lên cằm của hắc , không mang theo sự ghét bỏ .

Nam tử áo hồng lẳng lẳng nhìn chăm chăm nàng, một đôi mắt lẳng đọng lại tạp chất, thoát nhìn thập phần trong suốt sạch sẽ.

"Có!" Hai ngón tay vừa gập, búng tách một tiếng, Thủy Y Họa hướng hắc cười nói: "Yên tâm, người còn không phải xấu đến bất trị, xem bút pháp thần kỳ của ta đây."

Chính là, nụ cười này rõ ràng mang theo một phần hương vị đùa dai . Vừa vặn gần nhất nhằm chán quá , không ngại cùng hắc chơi đùa.

Một đôi mắt u trầm của nam tử áo hồng dõi theo nữ tử đi tới đi lui, rồi sau liền thấy nữ nhân kia bưng nghiên mực đã mài xong đi tới, trên tay còn cầm một cái bút tinh tế.

Nàng lúc này, hai mắt sáng lấp lánh , lúc cúi người để sát vào hắc , hắc thậm chí có thể nhìn thấy trong đôi mắt đen thuần túy kia ảnh ngược của bản thân . Một chút màu đỏ chen vào trong đó, giống như là nhiễm hai luồng lửa.

Khóe miệng hơi hơi ngoéo một cái, nam tử áo hồng hứng thú nông hậu xem nữ nhân này tiếp tục làm mưa làm gió.

Căn vết bỏng kia thật chuẩn , Thủy Y Họa cầm bút nhúng vào nghiên mực nước rồi bắt đầu phác hoạ. Không cần một lát, một đoá mẫu đơn đen liền nở đầy trên mặt của hắc hân . Tranh tối tranh sáng, khuôn mặt nửa yêu bán mị câu hồn đoạt phách, tràn ngập cảm giác diêm dúa loè loẹt .

Nam tử áo hồng ánh mắt hơi hơi nhìn xuống , quét thấy dưới làn váy của nàng cũng là hoa hoa mẫu đơn đen như vậy , khóe miệng hơi hơi cong.

Thủy Y Họa cầm gương đồng đi lại, để hắc hân nhìn xem.

Chỉ thấy mi dài của hắc hân giương lên, giống như có chút kinh ngạc, nhưng không có quá nhiều ngạc nhiên

Nam tử áo hồng đang lo lắng có muốn khen nữ nhân này hai câu hay không , bỗng nhiên đã bị hành động kế tiếp của nữ nhân này biến thành cả người ngẩn ra, cơn tức vọt nhảy lên.

Thủy Y Họa không chút nào dè dặt kéo vạt áo của hắc hân , lộ ra một mảng lớn da thịt trước ngực bóng loáng như lụa.

Da dẻ rõ ràng, rắn chắc mà hữu lực, nữ tử tán thưởng cười nheo mắt, đưa tay ở trước ngực vỗ nhẹ hai lần, cầm lấy bút lông một trận rồng bay phượng múa.

Mực nước mang theo hơi lạnh ở trước ngực hắc hân chạy một hồi , có cảm giác hơi ngứa .

Một lát sau, nữ tử cũng vẽ xong , rời khỏi khối da người nàng coi như vải vẽ tranh sơn dầu này.

Hơi hơi cúi đầu nhìn chăm chăm trước ngực một con rùa đen.... vô cùng lớn ,nam tử áo hồng khoe miệng nhẹ nhàng run rẩy, dờ khóc dờ cười, "Ta nghĩ nàng sẽ vẽ mấy đóa mẫu đơn đen xinh đẹp trước ngực ta , ai ngờ là một con rùa."

Mà Thủy Y Họa nhưng không có chú ý tới, nam tử vốn dĩ bị điểm huyết đạo vừa rồi rõ ràng thấp cúi đầu.

Hãy còn từ trong lồng ngực lấy ra vài cái chai chai lọ lọ, tìm ra trong đó một lọ, Thủy Y Họa ánh mắt cong cong , đem thuốc bột bên trong đổ vào nước trà , rồi sau đó hướng vào bức tranh vừa mới hoàn thành trên ngực hân hất lên.

Từng giọt nước trong suốt từ trên cơ ngực trắng nõn rần chắc của hân chảy xuống, lại rơi vào bụng dưới bị ngăn trở của nam tử , lúc lơ đãng liền vẽ phác thảo ra một phong cảnh hết sức mê người .

"Mỹ nhân vẩy thuốc bột gì vào vậy ?" Nam tử cười nhẹ hỏi, giọng nói trong nháy mắt trở nên trầm thấp thuần hậu, ngay sau đó lại lập tức biến trở về lắng lơ .

"A, cái này hả ?" Thủy Y Họa chống cằm cười ha ha , "Một loại thuốc bột có thể để kiệt tác này mười ngày nửa tháng đều không có mất đi."

Nam tử áo hồng thụ giáo gật gật đầu, hơi hơi ngửa đầu, hướng mặt bên kia bữu bữu môi, "Hoa mẫu đơn trên mặt cũng đến chấm chút đi."

Tay Thủy Y Họa còn bưng chén trà đột nhiên cứng đờ, đột nhiên ngừng đầu nháy mắt trong mắt phát ra ý lạnh .

Nam tử hướng nàng nhếch môi cười, cười đến hết sức quyến rũ .

Xoẹt xoẹt hai tiếng, giơ tay , dây buộc trên cổ chân đã tự động đứt ra

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 23: Nữ Nhân Này Bản Tôn Coi Trọng

Đai lưng nguyên bản bị nàng buộc rất chặt bị hấn dễ dàng kéo đứt, rồi sau đó hấn cả người thành thoir từ trên ghế đứng lên, cười đầy lẳng lơ làm cho người ta cảm thấy không có ý tốt .

"Ta rõ ràng đã điểm mấy huyết đạo trên người ngươi , ngươi sao lại có thể dùng nội lực?" Thủy Y Họa lạnh lùng theo dõi hấn, thân mình không dấu vết lui về sau.

Đây đã không phải là lần đầu tiên nàng rơi vào trạng thái bị động , nàng chán ghét loại cảm giác này. Tuy rằng không có cảm nhận được sát ý , nhưng là không có phần thắng, cũng đoán không ra ý đồ của đối phương làm nàng cực kỳ khó chịu.

Quả nhiên, không đủ nội lực vẫn là không được.

Nam tử áo hồng cười hết sức phóng đãng , thân mình thon dài cao ngất bị áo choàng đỏ tươi bao vây, trong xinh đẹp mang theo uy áp khó có thể kháng cự , làm cho người ta sợ hãi lại nhìn không được bị hấp dẫn. Một nửa gương mặt bị bóng hiện thời bị một đóa mẫu đơn màu đen làm đẹp, cả người thoát nhìn càng là yêu mị không gì sánh nổi.

Hấn từng bước một đến gần nữ tử, áo choàng đỏ thẫm bị xé rách như xơ mướp mặc trên người hấn lại tạo ra một loại khí chất tao nhã .

Thủy Y Họa nhíu chặt mi, chỉ do dự ngăn ngừa một lát, nháy mắt tiếp theo , thay đổi thân mình bỏ chạy, tốc độ nhanh làm cho người ta lú lờ, bỗng nhiên nàng hét to một tiếng, "Người tới, có thích khách ——"

Mới đầu nàng còn sợ hãi bản thân kêu ra tiếng thì trong khoảnh khắc người này liền lấy đi tính mạng của mình nhưng là nàng rõ ràng nhận thấy được người này chính là thích đùa nàng, vẫn chưa có tính toán giết người lấy mạng .

Cùng hẳn chơi thời gian dài như vậy, Thủy Y Họa cũng không muốn tiếp tục làm đồ chơi của hẳn.

Ám vệ ẩn núp ở bên ngoài nghe được bên trong một tiếng gào thét, ào ào biến sắc. Trên nóc nhà bị phá vỡ một lỗ hổng lớn , cửa sổ bị phá rách , cửa chính bị đá bay, ám vệ ở mọi nơi tuôn vào tới, rồi sau đó đồng loạt nhìn chăm chăm nữ nhân trong phòng .

Đầu lĩnh ám vệ trong mắt xẹt qua không vui vì bị trêu chọc , nặng nề nói: "Công chúa nếu là cảm thấy không thú vị sớm đi nghỉ đi."

Dứt lời vẫy tay một cái, năm sáu ám vệ rất nhanh biến mất tại chỗ.

Thủy Y Họa đứng ngây tại chỗ, một tay ôm má phải , phía sau đã mất một người.

Lần đầu nhìn thấy loại cao thủ tới vô ảnh đi vô tung như vậy , trong lòng Thủy Y Họa có một loại kích động muốn phấn đấu . Một ngày nào đó, nàng cũng muốn trở thành cao thủ như vậy , rồi sau đó để cho tên yêu nghiệt trêu chọc bắt nạt nàng này không chết tử tế được.

Dám hôn lên mặt nàng , yêu nghiệt chết tiệt kia !

Thủy Y Họa một đá đã đem ghế dựa bên người đạp cái đập nát.

Yêu nghiệt nào đó vừa bị mắng lúc này đang ngồi ở trên một cái nóc nhà cách không xa lắm , hai chân bắt chéo trộm vui vẻ, hoàn toàn không có khí chất tao nhã như mới vừa rồi .

Xa xa nghe được tiếng chửi bậy của Thủy Y Họa , cúi đầu cười hai tiếng. Thanh âm này không lắng lơ quỵến rũ như lúc ban đầu ngược lại lại nhẹ nhàng khoan khoái.

Đưa tay vuốt vuốt môi của bản thân , chẹp chẹp hai ba lần, nói thầm: "Hương vị cũng không tệ."

Ngồi một lúc , thân mình chợt lóe, chỉ thấy trong không trung xẹt qua một bóng dáng màu đỏ , giây lát sau liền bay đến ngoài mười trượng, vài cái thuần di đã thoát ra thật xa.

Đi đêm trăm dặm, nam tử áo hồng đội mặt nạ đỏ rất nhanh đến một chỗ ẩn nấp cực kỳ kín đáo dưới ngọn núi, thủ vệ nhìn thấy người tới ào ào xoay người nhường đường.

"Cung nghênh tôn thượng hồi cung!"

Nam tử áo hồng miễn cưỡng nâng tay phất phất tay, bước nhanh đi nhanh, rất nhanh liền trở về Tiêu Dao cung ở trên đỉnh núi.

Thấy người đi xa , mấy người mới nhỏ giọng trao đổi, trong lời nói khó nén nổi tò mò .

"Tôn thượng phong lưu phóng khoáng, thiên hạ vô địch của chúng ta là bị người đánh cướp sao? Lúc đi ra ngoài áo bào không có tí nếp nhăn, làm sao mà lúc về áo bào giống như là bị chó cắn vậy ?"

"Ngu ngốc! Tôn thượng không làm cho người ta gần hăn trong ba bước , người cảm thấy có ai có thể giựt lông trên người ma quỷ không ?"

"Chẳng lẽ là tôn thượng tự mình xé quần áo của mình thành như vậy ?"

"Hừ, cuối cùng thông minh . Tôn thượng là cảm thấy như vậy càng có vẻ bản thân không giống người thường, phong lưu tiêu sái."

"Lão ca, huynh thật thông minh."

.....

Truyền thuyết, trong chốn giang hồ có Tiêu Dao cung làm người ta nghe tin đã sợ mất mật , Tiêu Dao cung mọi người thủ đoạn độc ác , giống như ma quỷ dưới địa ngục. Tiêu Dao cung có si mị vôong lượng (là một loài quỷ quái ở gỗ đá hóa ra- theo GG), có đầu trâu mặt ngựa, làm cho người ta tránh không kịp, mà người có thể làm cho người khác sợ tới mức chảy cả nước tiểu đó là Tiêu Dao cung cung chủ —— Quỷ sát huyết tôn!

Nghe nói, Quỷ Sát huyết tôn một thân trường bào màu đỏ , tóc tai bù xù, trên mặt còn đội một cái mặt nạ đỏ như máu có linh tính , mà mặt nạ máu này mỗi ngày đều phải ngâm trong hồ máu , để duy trì linh tính của nó .

Hồ máu từ đâu mà có ? Tự nhiên chính là do nhóm tiểu quỷ của Tiêu Dao cung giết hại dân chúng vô tội , bọn họ sẽ chậm rãi tra tấn người ta tới chết , ép khô máu trên người ta.

"Đủ." Nam tử áo hồng ngồi ở chính giữa ghế huyết mãng quần giao khoát tay, đánh gãy cấp dưới đang bẩm báo.

"Bạch Hổ." Hai mắt giấu ở dưới mặt nạ tinh xảo không chút để ý quét mắt nam tử đứng ở phía trước liếc mắt một cái, trong mắt có tức giận nhật nhều vờn quanh.

Nam tử một thân áo trắng , mặt nạ bảo hộ màu bạc nhướng mày một chút , khom người trả lời: "Chủ tử yên tâm, thuộc hạ sẽ nỗ lực tiêu trừ thành kiến của người trong giang hồ đối với Tiêu Dao cung chúng ta ."

"Một tháng. Một tháng sau vẫn là như vậy, bản tôn liền lấy đầu của các người."

Lúc nói ra lấy đầu người ta vẫn là yêu mị mà tao nhã như trước nhưng trong điện người nghe cũng là toàn thân phát lạnh.

Mọi người hiểu ý lui ra ngoài, chỉ để lại tam đại hộ pháp Thanh Long, Bạch Hổ và Chu Tước.

Ba người hai mặt nhìn nhau, chờ Quỷ Sát huyết tôn dặn dò.

Nam tử ngồi lên chậm rãi đứng dậy rời khỏi ghế dựa, ngón tay thon dài trắng nõn sờ đầu hai con huyết mãng quấn giao trên thành ghế, môi mỏng hơi hơi cong lên, "Lúc này đây bản tôn hồi cung là tới giao cho các người một nhiệm vụ mới." Bỗng nhiên, "Toàn thể các người đều ra, đi bảo hộ một người."

Lời nói chậm rãi phun ra nghe qua quyến rũ lại đa tình.

"Một nữ nhân."

Ba người kinh ngạc không thôi, tuy rằng Tiêu Dao cung là hang ổ của chủ tử nhưng là chủ tử từ trước đến nay thần long kiến thủ bất kiến vĩ (rồng thần chỉ thấy đầu không thấy đuôi – ý chỉ sự bí ẩn), mười ngày nửa tháng không đến một lần đều là chuyện thường. Mỗi lần trở về cũng đều là có chuyện lớn an bày, không nghĩ tới lúc này đây dĩ nhiên là bảo hộ một nữ nhân? !

Quỷ Sát huyết tôn cũng không làm cho người ta thân cận, hiện thời Quỷ Sát huyết tôn mùa xuân cũng muốn đến đây?

Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước trên mặt đều đội mặt nạ, mà dưới mặt nạ không chỗ nào không là hơi hơi giật mình.

"Không nên coi thường nhiệm vụ lần này, nếu như bản tôn đoán không sai, lúc nàng gả đi Hoả Vũ quốc dọc theo đường đi sẽ có không ít người muốn lấy mạng nàng."

Bạch Hổ nghe vậy, đôi mắt buông xuống đột nhiên vừa nhấc, giống như mơ hồ đoán được nữ nhân mà chủ tử ngụ ý .

"Nghe nói Tuyết Ly quốc sẽ cùng Hỏa Vũ quốc hòa thân, nữ nhân mà chủ tử nói chẳng lẽ là Phủng Nguyệt công chúa ?

Quý Sát huyết tôn cúi đầu nở nụ cười , "Bản tôn chút nữa đã quên, Bạch Hổ người là người Tuyết Ly quốc, tin tức nơi này phát ra là nhanh nhất và chuẩn nhất. Không sai, Tuyết Ly quốc hôm nay mới sắc phong Phủng Nguyệt công chúa không lâu sẽ gả đi Hỏa Vũ quốc, mà cô gái này, bản tôn coi trọng rồi." Nói xong lời cuối cùng, ngữ điệu hơi hơi nhấn mạnh .

" À, thì ra là thế." Bạch Hổ theo bản năng ứng một câu, mặt nạ màu bạc tinh xảo trên mặt lấp lánh sáng lên.

Thanh Long và Chu Tước đi theo gật gật đầu.

Đáng tiếc chỉ im lặng một cái chớp mắt. Mấy người mạnh ngẩng đầu, nhất tề mở to hai mắt nhìn.

Chủ tử chưa bao giờ gần nữ sắc vừa rồi nói câu gì? Coi trọng nữ nhân này rồi !

Coi trọng rồi. Coi trọng rồi. Coi trọng rồi hả ? !

Nương ơi , tôn thượng cũng sẽ có một ngày coi trọng nữ nhân !

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 24: Tẩu Tử Các Người

"Chủ tử yên tâm, thuộc hạ thề sống chết bảo vệ tốt an toàn của tôn hậu!"

Mấy người toàn thân chấn động, bỗng nhiên cảm giác khí lực đến đây . Cướp người tử trong tay Viêm Đạm vương vô sỉ ngoan độc , thật sự là một chuyện đại khoái nhân tâm .

Tôn thượng uy vũ, tôn thượng khí phách!

Quỷ Sát huyết tôn quét mắt liếc mấy người một cái, miễn cưỡng ừ một tiếng. Đợi cho ba người lui ra, nam tử từ từ đi vòng quanh trong cung điện , sau một lúc lâu, bỗng nhiên vỗ tay phát ra tiếng.

Một nam tử áo xanh ngoài cửa điện nghe tiếng đi tới , trên mặt đeo một cái mặt nạ màu xanh , có ánh sáng lộng lẫy của ngọc phi thúy , nhìn kỹ, người này đúng là Thanh Long hộ pháp vừa rồi cùng hai người khác đi ra ngoài.

"Gia."

Nam tử áo xanh cung kính kêu một tiếng, đưa tay tháo xuống mặt nạ trên mặt , lộ ra khuôn mặt thanh tú tuấn mỹ.

Quỷ Sát huyết tôn nghĩa hãn, cũng đem mặt nạ đỏ tình xảo trên mặt tháo xuống để qua một bên, hiện ra gương mặt quý mị trong truyền thuyết làm cho người ta gào khóc thảm thiết.

Nhìn lên vết bóng bị một đóa hoa mẫu đơn đen lớn che đây, Thanh Long nhất thời gào khóc , nhảy dựng lên, đau lòng nói: "Ai lại ngu ngốc làm vậy

! Kiệt tác của ta , kiệt tác a ! Đáng chết !"

Không nhìn bộ dạng giơ chân của hắn , Quỷ Sát huyết tôn nhẹ nhàng xoa xoa cằm , chậm rãi hắn lên một tầng nếp nhăn, rồi từ nếp nhăn kia kéo nhẹ một chút đem mặt nạ da người kéo xuống , ném lên không trung , xẹt qua một đường cong duyên dáng .

Thanh Long lập tức hai chân khễ đạp, thân mình bay vút lên không trung, nâng hai tay tiếp được, rồi sau đó cầm lấy mặt nạ da người mỏng như cánh ve kia đánh giá, miệng lầm bầm chửi bậy không ngừng.

Tấm mặt nạ da người này là tâm huyết hắn nghiên cứu chế tạo thật lâu , giống như thật , bóng loáng co giãn. Một tầng mỏng manh dán lên trên mặt hoàn toàn không có cảm giác khó chịu , ngược lại mát lạnh , vết bỏng trên mặt nạ da người cũng là hắn mất bao nhiêu công sức mới làm được , thật sự giống nhau như đúc.

"Gia, ngài làm sao có thể đạp hư tâm huyết của ta như vậy?"

Thanh Long u oán liếc mắt quét nam tử đang khoanh tay đứng một cái, lên án nói. Lúc nhìn thấy hình dáng của hắn thì trong lòng mặc niệm một tiếng yêu nghiệt.

Nếu là không có vết bỏng kia , người này nghịch ngợm tuy rằng thoát nhìn âm nhu một chút, cũng là có thể cùng bộ mặt thật của gia so sánh một phen.

"Lăng, nghĩ biện pháp làm cho đóa mẫu đơn đen đó vĩnh viễn bảo tồn ở trên mặt nạ đi."

Ánh mắt u ám thâm thúy của nam tử theo dõi tấm mặt nạ da người hắn tiếp ở trong tay , âm sắc biến đổi, giọng nói lạnh lơ mang theo khiêu khích chuyển vì trầm thấp dễ nghe .

Thanh Long nghe xong lại nhảy dựng chân, "Gia, hoa mẫu đơn thấp kém như vậy , ngài xác định muốn ở để lại trên mặt nạ da người ?"

Nghe được hai chữ thấp kém , cặp mắt hẹp dài đẹp mắt của Quỷ Sát huyết tôn hơi hơi nhíu lại, "Gia liền thích thấp kém này đó, thế nào, có ý kiến?" Chữ cuối câu rõ ràng mang theo nồng đậm không vui và uy hiếp.

"Hắc hắc, gia ngài nghe lầm , thuộc hạ cảm thấy người này bút pháp thật là thần kỳ ." Thanh Long cười gượng , ưỡn nghiêm mặt khen không dứt miệng.

"Chẳng qua gia, thuộc hạ còn chưa từng luyện chế ra loại thuốc nước này , khả năng cần ít nhất một tháng"

Đây không phải là lãng phí thời gian chế thuốc quý giá của hãn sao? Thanh Long ở trong lòng phỉ báng.

Ánh mắt hèn mọn của Quỷ Sát huyết tôn quét mắt nhìn hãn một cái, rồi sau bắt đầu cởi quần áo của bản thân .

Thanh Long trừng mắt, vội vàng nhảy dựng về sau , vẻ mặt cầu xin, "Ta nói gia, nơi này là Tiêu Dao cung, cũng không phải là trong phủ, ngài không cần coi ta như tấm gỗ , thuộc hạ lần này thà chết không theo!"

Nói xong, gắt gao ôm lấy ngực của bản thân , một bộ dạng giống như nàng dâu nhỏ sắp bị lăng nhục .

Nam tử đứng đó trắng mắt liếc hãn , thản nhiên để lộ ngực đi đến trước mặt hãn, liền tính là một bộ dạng quần áo rộng lưng thùng , cũng không có làm cho người ta nghĩ đến chơi bởi trắng hoa , ngược lại nhìn đến một loại khí thế ngang tàng không kèm chế được .

Thanh Long đặt mình trong trường hợp đó , bất đắc dĩ hí mắt vừa thấy, lại nhìn đến trước mắt trên cơ ngực trắng nõn bóng loáng bằng phẳng có

một hình vẽ bằng mực , miệng mở ra đến mức không thể khép lại rồi.

"Gia, ngài. Ngài khi nào thì có loại ham thích này?"

Chỉ vào con rùa cơ hồ trải rộng toàn bộ trên ngực kia , vừa sợ vừa nghi.

Rùa đen mà cũng có thể vẽ sinh động đáng yêu và giáo hoạt như thế , vậy người vẽ tranh khăng định cũng không kém.

Quan trọng hơn là ——

Muốn vẽ rùa đen này tất nhiên là phải tới gần người mới làm được!

Gia cơ hồ cũng không làm cho người ta gần người, bọn họ này vài người cấp dưới đặc lực cũng không dám xúc phạm tới giới hạn của hãn , bình thường khi diễn trò , tinh thần của tất cả bọn họ đều dâng lên cao nhất , ngoài cười nhưng trong không cười cùng vị tôn đại Phật này diễn chàng chàng thiếp thiếp. Đợi sau khi xong việc , đừng nhìn tôn đại Phật này có khuôn mặt nhân thần cộng phần , một cước sẽ đá người ra thật xa.

Thanh Long cắn chặt răng, lấy tay xoa xoa mộng cảm thấy lúc này mộng vẫn còn đau . Ai bảo hãn là một nam sủng được gia tối "cưng chiều " đâu.

A phi! Ai muốn đi làm thì làm đi , dù sao hãn là làm đủ.

Nếu không phải hãn có một chút tài lẻ , đã sớm bị vị tôn đại Phật này ghét bỏ không biết đá tới góc nào rồi.

Thấy hãn một gương mặt giống như thuốc màu đối tới đối lui , Quỷ Sát huyết tôn kia còn không biết ý tưởng của hãn , mi dài giương lên, "Xem tính tình rụt đầu rụt đuôi của người , lại không bảo người đi ăn phân."

Vừa nghe lời này, gương mặt tuần tú của Thanh Long càng là tái rồi lại xanh . Kém chút quên, lần trước có người bởi vì không làm tốt chuyện xấu,

bị tôn Phật trước mắt này sai người ném vào trong hầm cầu. Kết quả ba ngày ba đêm, trên người đều là một mùi phân , người gặp người trốn.

"Hắc hắc, gia bảo ta làm gì, ta liền ngoan ngoãn làm ." Thanh Long cười hề hề trả lời, "Không biết gia để thuộc hạ xem con rùa đen này , là có phân phó gì ?"

Quỷ Sát huyết tôn đưa tay lên con rùa đen ở trước ngực mình vuốt vài cái, ánh mắt trở nên thâm thúy trầm tĩnh, nói: " Bề mặt con rùa đen này bị tẩu tử người động tay động chân, mười ngày nửa tháng đều rửa không sạch. Ngày mai bản tôn sẽ hồi phủ , tổng không thể để người có chồng nhìn đến."

Thanh Long như gặp phải sét đánh.

Mấy câu sau chủ tử nói gì hắn hoàn toàn không có nghe đi vào, trong đầu không ngừng mà xoay quanh hai chữ.

Tẩu tử. Tẩu tử? Tẩu tử!

Còn nói tự nhiên như vậy ! Giống như người này đã sớm thành tẩu tử của chính mình, đã nhiều năm rồi.

"Gia, ngài vừa rồi nói gì? Tẩu tử? Chúng ta lúc nào có tẩu tử rồi hả ?" Thanh Long thật sự không nín được, tò mò hỏi ra tiếng. Vừa hỏi xong , lập tức nhảy ra thật xa, chỉ sợ tôn Phật đột nhiên giận dữ.

Quỷ Sát huyết tôn hai mắt liếc hắn , khí thế bướng bỉnh không kèm chế được , "Đương nhiên, nữ nhân kia trừ bỏ ta còn có thể gả ai." Không biết nhớ tới cái gì, giọng nói hơi hơi chậm lại, "Thanh danh đều thối thành như vậy , ai còn nguyện ý cùng bốn vương thưởng?"

Một bộ dáng đương nhiên .

Thanh Long miêng há tộng , từ giữa những hàng chữ đã hiểu được chủ tử nói nữ nhân kia là ai rồi. Vừa rồi lúc mấy người Bạch Hồ nói chuyện , hẳn còn tưởng rằng chủ tử nói coi trọng nữ nhân này, mục đích là tưởng nửa đường cướp đi nữ nhân này, làm nàng gả cho Viêm Đạm vương không thành , vậy mà rõ ràng là thật sự!

"Gia, thuộc hạ lời này nói thật ." Thanh Long rụt rụt thân mình, ở dưới khí thế bức người của chủ tử hạ thấp giọng nói: "Nữ nhân kia phải nhận tiếng xấu như hiện thời , toàn bộ do ngài ban tặng. Nếu không là ngài lấy cái loại này nói cho hoàng thượng, hoàng thượng cũng sẽ không ép người ta không còn cách nào khác, kết quả người ta hoa cúc khuê nữ cứ như vậy bị Thượng Quan Huyền Minh kia tính kế."

Thanh Long tâm đồng tình tràn ra. Nghĩ nghĩ tới Thủy Y Họa vô tội , liền cảm thấy đáng thương. Nếu không có gia nói hẳn vương phi tương lai phải có tiếng xấu giống như hẳn thì người ta là một cô nương trong sạch lúc nào trở nên tiến thoái không được, cuối cùng chỉ có thể gả cho hẳn.

"Phái người đi tìm hiểu một chút nữ nhân này, người lại đứng ở bên phía nàng rồi hả ?"

Quý Sát huyết tôn lạnh lẽo liếc hẳn , đối với nữ nhân của mình bị người khác đồng tình, trong lòng rất không thoải mái.

Thanh Long vội vàng che miệng, xuyên thấu qua khe hở ấp úng nói: "Gia, thuộc hạ lập tức phải đi nghiên cứu chế tạo thuốc bột." Ngắm ngực hẳn liếc mắt một cái, bay nhanh bỏ thêm một câu, "Bảo đảm rửa đen mà tẩu tử lưu lại rất nhanh có thể xóa!"

Nói xong, không dám nhìn biểu cảm của tôn Phật , lập tức chạy tóe khói , trước khi ra cửa không quên đội mặt nạ màu xanh của bản thân .

Trong điện không có một bóng người , ánh sáng u ám , mấy khóa dạ minh châu khảm ở trên vách tường phát ra ánh sáng màu xanh âm đạm ,

làm cho cả căn điện đường càng thêm u ám quỷ dị.

Nam tử lẳng lặng đứng ở trước ghế , không biết nhớ tới cái gì, trong mắt bỗng nhiên xẹt qua một tia sáng , khóe miệng chậm rãi gợi lên một chút cười, mang theo tự tin nhất định .

Mèo hoang , trước mặt ta có núi đao biển lửa, hiện thời chính nàng xông vào, về sau chỉ có thể theo giúp ta . Muốn chạy trốn, cũng không phải do nàng!

"Ha ha. Ha ha ha."

Trầm thấp tiếng cười đột ngột vang lên, quanh quẩn ở trong điện trống rỗng , làm cho người ta cảm giác lạnh tới tận xương tủy.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 25: Oan Gia Ngổ Hẹp

Yến hội qua đi, mấy người Đông Diệu quốc cũng không có nán lại ở Tuyết Ly quốc .

Sứ thần Hạ Minh Hiên giống như là nhận được tin tức trọng yếu , mang theo người hầu vội vàng chạy về. Mà sứ thần Lê Tử Ngọc của Lam Đăng quốc nhưng là thập phần thanh thoi tiếp nhận sự chiêu đãi của Thượng Quan Huyền Minh , tâm tư làm người ta đoán không ra.

Về phần sứ thần Liễu Uyên của Hỏa Vũ quốc và vị Kiếm công tử rầm thú kia, lấy danh nghĩa bảo vệ vương phi tương lai nên công khai ở lại.

Tiệc sinh nhật của Thượng Quan Huyền Minh qua không lâu sau, dân chúng Tuyết Ly quốc nghênh đón một lễ hội được chào đón nhất mà mỗi năm chỉ có một lần —— xảo duyên chương.

Xảo duyên chương là lễ hội mà thanh niên nam nữ yêu thích nhất . Một ngày này, các tiểu thư và thiếu gia trẻ tuổi đều xuất môn mà không phải chịu ràng buộc của lễ nghi, chỉ cần mang một chiếc mặt nạ che giấu lại tướng mạo là xong.

Dân gian càng là lấy thế làm vui, còn tổ chức thêm cuộc thi đấu văn thơ và rất nhiều hoạt động nhỏ lẻ khác . Thương nhân tiểu thương còn có thể tranh thủ ngày này kiếm được một khoản kha khá , bày ra các loại đèn hoa đăng thật đẹp , hấp dẫn ánh mắt của các cô nương và công tử trẻ tuổi .

Thậm chí người trong hoàng thất cũng thường thường cải trang để đi chơi đùa trong dân gian .

Thủy Y Họa đã nhiều ngày tuy rằng luôn luôn đứng ở Thần Hi các, lại ngẫu nhiên từ trong miệng mọi người biết được cuộc sống của Thủy Y Cầm và mấy người trong phủ .

Nghe nói đêm đó ở yến hội , Thủy Thương Thư mời Tần thái y có tiếng ở trong cung đến trong phủ xem chẩn, kết quả bị Thủy Y Cầm quát to chạy ra, giống như bà điên . Tự sau ngày đó , Thủy Y Cầm liền thường thường phạm bệnh thần kinh, không là mắng to hạ nhân đó là ném đồ , hoàn toàn không có một chút khí độ mà một trác vương phi nên có .

Ngày đó đến cùng đã xảy ra chuyện gì, Thủy Y Họa suy nghĩ liên hệ, trong lòng liền ần ần có đoán.

Thật là ông trời có mắt đâu, vẫn là Thủy Y Cầm xứng đáng không hay ho. Bản thân mình chỉ có hạ phẩn ngựa trên người nàng , cũng không có trợn lẩn tình dục gì cả . Chẳng qua , Thượng Quan Huyền Mặc có thể đem chuyện này giấu diếm đi , xem ra hẳn là tính toán giữ yên lặng vụ cảm sừng này rồi.

Phốc ——

Nói lão nương cảm sừng người , hiện thời nhưng là chính tiểu tình nhân cảm cho người một cặp sừng rõ to , mà vẫn là ngăn nắp vô cùng.

Thần Lộ cung.

Nha hoàn Thu Diệp gõ vang cửa , được cho phép tiến vào trong điện sau, không cần thận nhìn đến sự lạnh lùng trong mắt nữ tử , trong lòng không khỏi lộ bộ phận nhảy dựng.

"Công chúa, nô tì mang thêm nước trà cho ngài ?"

Thu Diệp cúi đầu nói, đem nước trà hồng nhiễm sương còn nóng bốc hơi lên đưa tới, rồi sau đó cung kính thối lui đến một bên.

"Nghe nói Tuyết Ly quốc có một loại trà tốt nhất, đứng thứ ba là hồng nhiễm sương, trúc lí thanh và đài thượng tuyết, không nghĩ tới hiện thời ta dính thân phận Phùng Nguyệt công chúa , còn có thể hưởng thụ đến đãi ngộ tốt như vậy ."

Thủy Y Họa khẽ cười, nâng chung trà lên miệng nhỏ uống một hớp , cử chỉ bừa bãi tự nhiên.

Lá trà hồng nhiễm sương màu hồng , gần đầu lá hơi hơi trở nên trắng, giống như là nhiễm sương trắng giống nhau, Thủy Y Họa hơi hơi nheo lại mắt, nháy cũng không nháy nhìn chăm chăm lá trà màu đỏ trong nước , trong đầu đột nhiên liền xẹt qua một màu đỏ rực , nam nhân áo bào đỏ bao trùm , ngay cả mặt nạ trên mặt người kia cũng giống như là nhuộm từ máu tươi .

Yêu nghiệt chết tiệt !

Thủy Y Họa cảm thấy má phải bỗng nhiên trở nên nóng bừng.

Lúc đó một màn kia chỉ phát sinh trong nháy mắt . Rõ ràng mắt thấy bản thân lập tức sẽ lao ra cửa điện, ám vệ trên cây và nóc nhà cũng chạy đi lại, nàng thậm chí nghe được một chút âm thanh xột xoạt của quần áo trên người ám vệ .

Nhưng là, ngay tại một giây sau, cả người giống như bị định trụ , một cánh tay dai từ phía sau vươn ra , rắn chắc hữu lực ôm lấy vòng eo của nàng , áo bào đỏ xẹt qua làn váy của nàng , tiếp theo trên gương mặt nàng nhẹ nhàng bị cái gì đó lướt qua.

Có chút lạnh , có chút mát.

Là môi của yêu nghiệt chết tiệt kia dừng ở trên gương mặt nàng!

Tốt lắm, người dám xúc phạm nàng , nàng tuyệt sẽ không dễ dàng buông tha! Có lẽ lão nương hiện tại không bằng người, nhưng là hai năm sau, năm năm sau, mười năm sau đâu?

Đừng làm cho lão nương gặp lại người, bằng không lão nương không lột da của người không thể!

Thu Diệp thấy nàng một bộ nghiêng rằng nghiêng lợi, không biết nghĩ đến cái gì hận không thể đem đối phương nuốt vào bụng, cả người khẽ run rẩy, vội khom người nhắc nhở: "Công chúa, canh giờ nhanh đến rồi."

Thủy Y Họa nghe nói như thế, ánh mắt chợt lóe, trong lòng không khỏi có chút ảo não, bản thân luôn không bị người ngoài ảnh hưởng giống như bị yêu nghiệt đáng chết kia ném tảng đá, nên trúng rồi.

Hoàn hồn sau, không khỏi khẽ cười một tiếng, "Ta đều là người sắp xuất giá , lễ hội xảo duyên chương giống như không thích hợp ta. Chẳng qua , đã hoàng thượng không có ý kiến gì , ta tự nhiên là ước gì đi chơi đùa giỡn."

Nếu có thể gặp phải hai đóa hoa đào thật rất tốt , dù sao Thủy Y Họa ta trong mắt người ngoài thâm đẳng vô sỉ không phải sao . Thủy Y Họa khoe miệng giương lên, nghĩ đến như vậy .

"Ta ở trong cung này mấy ngày, vì sao không thấy Liên Nguyệt công chúa tài nghệ song tuyệt trong truyền thuyết ?" Trong lúc vô tình nhớ tới một chuyện , Thủy Y Họa hơi hơi nhú mày, hướng nha hoàn Thu Diệp hỏi.

Thu Diệp nghe xong lời này, sắc mặt đột nhiên biến đổi, lập tức rất nhanh liền khôi phục bình thường, " Bẩm công chúa , Liên Nguyệt công chúa ngày gần đây thân mình không khỏe, mấy ngày nay đều ở Liên Dục cung."

Thủy Y Họa gật gật đầu, không có hỏi nhiều.

Nếu không phải nàng ban đêm dò xét Liên Dục cung, cũng sẽ không thể biết trong toàn bộ hoàng cung Tuyết Ly quốc phòng thủ tối nghiêm mật nhất lại là Liên Dục cung của Liên Nguyệt công chúa !

Liên Nguyệt công chúa Thượng Quan Điệp Nhi đến cùng mắc phải bệnh gì , vẫn là nói trên thân nữ nhân này có bí mật gì không thể cho ai biết , đủ để cho Thượng Quan Huyền Minh và Thượng Quan Huyền Mặc tìm các loại lý do giữ gìn nàng?

Mọi người đều biết Thượng Quan Điệp Nhi tài nghệ song tuyệt , nhưng là người nhìn thấy bộ mặt thật của nàng lại thiếu, liền ngay cả hoàng thượng tín nhiệm nhất Mặc Ngọc công tử Ôn Cẩn Hiên khả năng đều không có gặp qua.

Thủy Y Họa chống đầu nghĩ nghĩ, không nghĩ ra nguyên do gì , liền buông tha cho tính toán tiếp tục tìm tòi nghiên cứu , thay đổi thân quần áo , lập tức đi đại điện. Lúc đi đến ngoài cửa điện , không khỏi đứng lại nghỉ chân.

Trong điện truyền đến tiếng nói chuyện của mấy người với nhau .

"Tại hạ từ lúc ở Lam Đăng quốc liền nghe nói tới mỹ danh của Mặc Ngọc công tử , không nghĩ tới tại nghe thấy không bằng mắt thấy , danh hiệu Mặc Ngọc công tử này, Ôn công tử người làm không thẹn."

Trong điện truyền đến tiếng cười của sứ thần Lê Tử Ngọc của Lam Đăng quốc . Mà cách đó không xa đồng thời truyền đến một tiếng hừ lạnh , trừ bỏ Kiếm Thập Nhất, ai lại dám làm càn như thế .

"Sứ thần khách khí , đều là dân chúng dân gian ưu ái."

Ôn Cẩn Hiên nhàn nhạt trả lời, không có để ý tiếng hừ lạnh kia , mà giọng nói của hắn tổng mang theo một loại lạnh nhạt khó có thể xem nhẹ .

Chẳng qua , Thủy Y Họa càng thích đi bắt giữ sự ôn hòa trong lời nói xen lẫn lạnh lùng này . Đây là sự hờ hững của Thượng Vị Giả mới có được, trên tay hắn có lẽ nhiễm máu tươi cũng không so Thượng Quan Huyền Minh thiếu.

Ôn gia đứng thứ hai ở tam đại gia tộc , ở trước mặt hoàng thượng từ trước đến nay tự xưng thần tử nhưng cũng không tham dự triều chính. Đây cũng là nguyên nhân Ôn Căn Hiên không có xuất hiện tại cung yến .

Thủy Y Họa dẫm mạnh chân tiến vào, hướng Thượng Quan Huyền Minh hơi hơi vuốt cằm, "Thần muội gặp qua hoàng huynh."

" A ? Là hoàng muội đến đây." Thượng Quan Huyền Minh nở nụ cười một tiếng, "Tối vừa vặn, trẫm đang chuẩn bị để Căn Hiên mang vài vị sứ thần đi dân gian chơi, để thấy một chút xảo duyên chương chỉ Tuyết Ly quốc mới có . Hoàng muội người rảnh rồi nhàn chán, cũng cùng nhau đi đi."

Thủy Y Họa đôi mắt chợt lóe, giả bộ vui vẻ nói: "Đa tạ hoàng huynh!"

Tuy rằng trên mặt hưng phấn vô cùng, trong lòng lại vòng vo 180 vòng.

Thượng Quan Huyền Minh chẳng lẽ lại đang tính kế cái gì? Một con hồ ly giáo hoạt!

Mấy người mặc thường phục cùng đi trong phố lớn ngõ nhỏ, xung quanh tiếng rao hàng cùng âm thanh náo nhiệt làm tâm tình Thủy Y Họa tốt lên rất nhiều. Mà phía sau nàng đi theo hai vị ôn thần, một vị mang mặt nạ tiểu quỷ , một vị khác lại mang theo cái mặt nạ nho sĩ , đúng là tùy tùng Kiếm Thập Nhất và sứ thần Liễu Uyên của Hỏa Vũ quốc .

"Đường đường người của Kiếm gia lại làm cận vệ cho ta , thật đúng là uất ức người rồi."

Thủy Y Họa nhàm chán vô nghĩa xem chung quanh các loại hoa đăng, hai mắt giấu ở dưới mặt nạ Cửu Thiên huyền nữ (1) , ẩn ẩn nhìn lướt qua thiếu niên ôm trường kiếm ở phía sau .

"Hừ, cô cho là bản thiếu gia vui, nếu không phải chủ tử hân ——" Kiếm Thập Nhất lạnh lẽo liếc nàng một cái, đang lúc nói ra lời này lại nhìn thấy một bóng dáng màu hồng sau bỗng nhiên dừng lại.

Ánh mắt Thủy Y Họa theo ánh mắt của hân vừa thấy, cũng là ngẩn ra, con người đen một chút nheo lại, ở dưới ánh trăng lại sáng trong lòng lầy .

Thật sự là oan gia ngõ hẹp .

Yêu nghiệt chất dầm kia , xem lão nương lần này chinh chết người!

(1): Cửu Thiên Huyền Nữ trong giới Huyền Thuật cũng được coi như 1 vị Thánh Tổ, trong giới Huyền Môn Việt Nam coi Cửu Thiên Huyền Nữ là 1 trong 3 vị Thánh Tổ gồm có Thái Thượng Lão Quân, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Cửu Thiên Huyền Nữ, Trong tín ngưỡng thờ Mẫu của Việt Nam Cửu Thiên Huyền Nữ cũng rất được kính trọng.

Cửu Thiên Huyền Nữ còn gọi là Cửu Thiên Nương Nương , Cửu Thiên Huyền Nữ Nương Nương , hoặc nói gọn Oa Huỳnh, Huyền Nữ, là một vị nữ thần trong những truyền thuyết thần thoại của Trung Quốc từ xưa, về sau được Đạo Giáo tin tưởng trở thành một vị nổi danh trong hàng nữ tiên.

Sở dĩ nói “cửu thiên” là ý nói tám phương và trung ương , cho nên cửu thiên là khắp nơi ,bốn mặt tám hướng đều có. Nói cách khác, Huyền Nữ là nữ thần duy nhất trong trời đất. Tại Đài Loan, ở những vùng nông thôn tin vào những truyền thuyết thần minh, thì Cửu Thiên Huyền Nữ được gọi thân mật là “Mẹ”, gồm trên hết là Mẹ cả, Mẹ hai, Mẹ ba....đến Mẹ chín để chỉ chín vị thần tượng thờ phụng.

Còn có một thuyết cho rằng, Cửu Thiên Huyền Nữ tức là Nữ Oa Nương Nương , thuyết này còn phải xem xét lại.- Theo GG

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 26: Chờ Nàng Thật Lâu

Thủy Y Họa bước chân vừa chuyển, đang chuẩn bị đuổi theo hướng bóng dáng màu hồng kia thì bóng dáng màu hồng đó chính là chợt lóe lên, ngay sau đó liền biến mất không thấy nữa.

Oán hận chà chà chân, ánh mắt Thủy Y Họa lại do dự nhìn dòng người bên trong. Nhưng là, trừ bỏ đủ loại kiểu dáng hoa đăng đó là dòng người chật chội, nơi nào còn có tung tích tên yêu nghiệt kia !

Quay đầu nhìn về phía thiếu niên ôm kiếm, ánh mắt Thủy Y Họa nhẹ nhàng lóe ra hai lần.

"Người nọ người nhận thức." Ngữ khí vạn phần khẳng định.

Xú tiểu tử này tuy rằng đeo một chiếc mặt nạ tiểu quý, làm cho người ta thấy không rõ biểu cảm dưới mặt nạ nhưng là Thủy Y Họa vẫn là nhận ra, người này lúc nhìn thấy bóng dáng màu hồng kia thì cảm xúc hơi hơi dao động một chút.

Trong lỗ mũi khẽ hừ một tiếng, Kiếm Thập Nhất quay đầu không nhìn tới nàng. Thầm nghĩ: dù sao ta mang theo cái mặt nạ, người cũng nhìn không ra biểu cảm của ta .

"Người cho là không nói ta cũng không biết?" Thủy Y Họa một bộ biểu cảm nhìn người thật ngốc thẳng nhìn xem làm cho Kiếm Thập Nhất một bụng cơn tức.

Nếu không có gia căn dặn muốn âm thầm bảo hộ nữ nhân này an toàn, hẳn mới không đến Tuyết Ly quốc chịu tội này!

Bỗng nhiên nhận thấy được có người chạm vào vạt áo của hân , Kiếm Thập Nhất quay đầu thế nhưng quét đến một tiểu cô nương đội mặt nạ hoa thần vụng trộm đeo một cái hầu bao ở trên eo của hân , rồi sau đó thường thường xem xét hai mắt hân.

Tiểu cô nương thu được ánh mắt như dao găm kia , lập tức thân mình run lên, sợ hãi trốn vào trong đám người.

"Ha ha. Kiếm công tử, người đem chung tình của người dọa tiểu cô nương chạy mất rồi ."

Lê Tử Ngọc đi cùng một chỗ với Ôn Cần Hiên trong lúc vô tình thấy đến một màn như vậy, cười nhạt lắc lắc đầu. Dọc theo đường đi cũng có không ít nữ tử tiến đến đưa cho hân hầu bao , chẳng qua đều bị hân khéo léo từ chối rồi.

Trong lễ hội xảo duyên chương , nữ tử nếu là coi trọng nam tử nào , sẽ đem bản thân hầu bao tự thêu đưa cho hân, mà nam tử nếu là coi trọng cô nương nào , sẽ mua hoa đăng đưa cho nàng.

Đáng tiếc a, tiểu cô nương người ta thật vất vả nổi lên dũng khí đưa lên hầu bao mà bản thân đau khổ tự tay thêu lại bị Kiếm Thập Nhất tiểu tử lạnh như băng này liếc mắt một cái dọa chạy .

Thủy Y Họa tiếc hận liếc nhìn tiểu cô nương vừa chạy đi , nghĩ rằng tiểu cô nương người ta sao lại coi trọng xá tiểu tử này . Quả nhiên sau khi đeo mặt nạ , gương mặt non nớt tinh xảo kia cũng bị vùi lấp rồi hả ? Mặc cho ai cũng tưởng tượng không ra , thân thể cao to hữu lực sẽ có khuôn mặt như thế nào .

Kiếm Thập Nhất mặt không đỏ tim không đập , giọng nói đều đều , "Ta là người của gia , làm sao có thể thích cô nương khác?"

Nghe thấy lời này, ánh mắt của mấy người đều nhìn Thủy Y Họa liếc mắt một cái.

Thủy Y Họa nhưng là mặt không đổi sắc, cũng nhìn lại , thuận tiện liếc xéo Kiếm Thập Nhất một cái : tiểu tử thối này , mỗi lần đều xô nàng xuống đài. Làm nam sủng, người còn có mặt mũi hả ? Nhưng lại chỉ là một trong ngàn vạn nam sủng mà thôi !

Bỗng nhiên ngay sau đó, tầm mắt của nàng lướt qua Kiếm Thập Nhất, ngừng ở một chỗ nào đó.

Thủy Y Họa hai mắt sáng ngời, mạnh đem người phía trước đẩy ra , rồi sau đó thấy khe hở liền chui đi vào.

"Thủy cô nương!"

Ôn Căn Hiên vội vàng kêu một tiếng, người nọ cũng đã giống con cá chạch chuồn đi rất xa. Mà Ôn Căn Hiên không khỏi nhăn lại, nhanh chóng theo hướng nàng biến mất tìm đi.

Bất kể như thế nào, cô gái này không thể xảy ra sai lầm gì . Mặc dù xung quanh có ám vệ ẩn núp, nhưng có đôi khi sai lầm ngay tại trong nháy mắt đó.

"Mặc Ngọc công tử không cần lo lắng, Thập Nhất đã cùng đi qua." Hỏa Vũ quốc sứ thần Liễu Uyên thấy hăn lộ ra thần sắc lo lắng , không nhanh không chậm nói một câu.

Công phu của Kiếm Thập Nhất như thế nào, hăn nhưng là rất rõ ràng, có hăn ở một bên che chở, vương phi tương lai rất khó xảy ra chuyện gì .

Ôn Căn Hiên nghe vậy, mi nhăn lên cũng buông lỏng. Người của Kiếm gia quả thật cũng không là bọn chuột nhắt.

Đột nhiên, đám người đều hướng một chỗ dừng mãnh lao tới. Khi Ôn Căn Hiên quay đầu lại thì sứ thần Lê Tử Ngọc của Lam Đăng quốc đồng hành cùng hãn đã biến mất. Mà Liễu Uyên cũng không biết bị đụng đến chỗ nào đi.

"Công tử." Một vị cô nương trẻ tuổi nhẹ giọng kêu, cúi đầu đưa qua hầu bao trong tay .

Nữ tử đội mặt nạ xấu hổ chờ đối phương đáp lại, đã thấy người nọ chính là nhàn nhạt liếc nàng một cái, trực tiếp đi thẳng về phía trước .

Không phải là hãn keo kiệt ôn nhu, mà là hãn hiện tại thật sự không có tâm tình.

Náo nhiệt còn đang tiếp tục, Thủy Y Họa một đôi mắt xuyên thấu quá đám người ngược dòng mà lên , đi theo bóng dáng màu hồng thoát ẩn thoát hiện kia .

Thẳng đến đi tới một cái cầu cong bằng đá, người nọ mới ngừng lại mà bên này dòng người đã nhỏ đi, chỉ có lựa thưa lớt thớt vài người đứng ở trên cầu xem ngọn đèn và dòng người ở xa xa .

Mục tiêu khóa chặt lại rốt cục đến trong tầm mắt của bản thân , khoe miệng Thủy Y Họa không khỏi hơi nhếch , không dấu vết tới gần người nọ.

Cũng không biết nam tử áo hồng kia là thiếu quần áo mặc hay vẫn là cảm thấy quần áo này rất vừa người, cho nên còn mặc áo bào đỏ rực từ lần trước , có vẻ diêm dúa loè loẹt vô cùng. Chẳng sợ vật áo bào lần trước bị Thủy Y Họa xé rách giống như bị chó cắn , làm cho người ta buồn cười, còn làm cho người khác thường thường lấy ánh mắt quái dị đảo qua đi. Mà trên mặt hãn cuối cùng là thay đổi một cái mặt nạ, lại có vẻ dữ tợn hơn , là một chiếc mặt nạ Diêm La địa ngục mà người ta thập phần kiêng dè .

Lúc này, thân mình nam tử tựa ở lan can cầu cong bằng đá , một gương mặt chính là đang nhìn rằng liễu đối diện bên bờ , như là ở cảm khái cái gì.

Giả bộ thu buồn xuân đau cái gì , yêu nghiệt chết tiệt kia ! Thủy Y Họa ở trong lòng nói thầm một câu.

Không một tiếng động tới gần người này, gần như dùng tới mười thành khinh công, Thủy Y Họa xác định ở trong hoàn cảnh ồn ào như vậy , cho dù là tuyệt thế cao thủ, cũng có rất ít người có thể dễ dàng nghe ra tiếng bước chân của nàng .

Thuận lợi đi đến phía sau yêu nghiệt này , đùi phải chậm rãi nâng lên, nhắm ngay cái hông của hắn , rồi sau đó hung hăng đá tới!

"A ~"

Một tiếng thét kinh hãi vang lên.

Đáng tiếc, kêu lên không phải là yêu nghiệt kia, mà là Thủy Y Họa chuẩn bị đánh lén .

Thủy Y Họa trừng lớn một đôi mắt sáng, nổi giận nhìn một màn trước mắt này .

Ngay tại nàng một cước sắp đá vào người kia thì người này nhanh chóng xoay người, tay trái chuẩn xác bắt lấy cổ chân của nàng rồi sau đó kéo nàng hướng vào trong lòng mình , đem cái chân thon dài để tại ngang hông của hắn, tay phải của hắn thuận thế liền bóp chặt vòng eo của nàng .

Hai người mặt đối mặt, cách quá gần, hơi thở đều phun đến hai gò má lẫn nhau .

"Mỹ nhân, động tác của nàng cũng thật chậm, ta đã đợi đến không còn tính nhẫn nại rồi." Hắn cúi đầu cười, từ dưới mặt nạ Diêm La địa ngục dữ

tợn truyền ra, khàn khàn mà gợi cảm.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 27: Không Có Cửa Đâu

Thủy Y Họa nghe xong lời này, kinh dị há hốc mồm. Hóa ra tên yêu nghiệt đáng chết này sớm đã ở trong này chờ nàng rồi hả ? Còn chê nàng động tác chậm?

Trong lòng một cỗ lửa giận bốc lên , làm cho hai mắt Thủy Y Họa bùng lên đốm lửa nhỏ.

Phát giác đùi của bản thân bị cánh tay của hắn kẹp càng chặt , nhúc nhích cũng chẳng được, càng là then quá thành giận, "Yêu nghiệt chết tiệt kia , nếu không buông ra , đừng trách ta không khách khí!"

"Ha ha." Nam tử yêu nghiệt giống như là nghe được chuyện gì đó rất thú vị, bàn tay nắm chặt eo nhỏ của nàng nhẹ nhàng sờ sờ thịt bên hông , cười trêu tức, " Hả ? Mỹ nhân nàng sẽ không khách khí như thế nào ? Có chiêu số gì cứ việc sử dụng đi , không cần khách khí với ta đâu."

Thủy Y Họa chỉ cảm thấy bên hông ngứa ngứa, tê tê đại đại , gót chân mềm nhũn, hơi kém không đứng nổi , cũng may một chân khác không bị hắn cầm , có thể cố định lại.

Cũng may ? Thủy Y Họa mở trừng hai mắt, nàng vừa rồi thế mà lại cảm thấy may mắn? !

"Người, con mẹ nó , đồ rùa đen rụt đầu, nếu lại không buông tay, lão nương với người đồng quy vu tận!" Thủy Y Họa chửi ầm lên . Đánh không lại người, còn chửi không chết người, quần không chết người?

Dưới mặt nạ Diêm La là nụ cười hết sức khoa trương , bởi vì nam nhân cười ha ha lên, cái chân bị hấn kẹp ở nách cũng vì thế mà cảm nhận được sự rung động bởi vì cười to này.

Thủy Y Họa thừa dịp hấn lơ lửng là lúc vội vàng kéo chân lại , lại phát hiện chỉ trong thời gian ngắn như vậy hấn lại lập tức gia tăng độ mạnh yếu, còn tại trên đùi không nghe lời kia sờ soạng một cái.

Ta x con mẹ ngươi !

"Ta nói mỹ nhân à , nàng tại sao lại thích rùa đen như thế , khó trách muốn vẽ một con ở trước ngực ta , hóa ra nàng thích ta như vậy a."

Nam tử yêu nghiệt một bộ biểu cảm bừng tỉnh đại ngộ .

Thủy Y Họa hai mắt trừng đều lớn , ở dưới ánh trăng sáng lấp lánh , còn mang theo một chút nước , thẳng nhìn xem một tên yêu nghiệt nào đấy ngoan tâm nổi lên.

Bỗng nhiên cặp mắt tròn căng kia nheo lại một chút , ẩn ẩn có hàn khí tỏa ra ngoài.

Nam tử yêu nghiệt lập tức ý thức được, móng vuốt của con mèo nhỏ lập tức sẽ cào đến đây. Môi mỏng nhấp nhẹ không biết từ bao giờ liền nhếch lên .

Đến đây đi, làm cho gia nhìn xem, móng vuốt nhỏ của nàng đến cùng sắc bén bao nhiêu .

Rồi một khắc sau đó , hấn mới bắt đầu biết, con mèo nhỏ này là không có thể tùy tiện trêu chọc , bằng không móng vuốt sắc bén kia có thể giết người.

Ý cười nơi khóe miệng còn chưa kịp biến mất , liền có một tia sáng nhanh chóng xẹt qua, mà bàn tay to nằm ở eo nhỏ kia cũng lập tức buông lỏng, nhanh chóng chặn trước trái tim của bản thân , hai ngón tay đã chặt chẽ kẹp lấy thanh chủ thủy sắc bên kia . Lưỡi dao ở trong đêm phát ra ánh sáng làm chói mắt , đâm vào mắt người .

Lực đạo bàn tay nắm giữ chủ thủ chưa lui, thấy vậy trái phải liền phiên chuyển, lực đạo to lớn giống như mang theo tràn đầy tức giận.

" Hí ~" nam tử yêu nghiệt buông lỏng hai ngón tay , máu chảy ra ngoài xương ngón tay .

"Nếu không phải người buông nhanh , hai đầu ngón tay đã bị ta cắt đứt !" Thủy Y Họa miệng cong lên nhìn hắn, trong mắt mang theo lạnh lùng hờ hững .

Cứ việc tại thế giới này nàng không phải là mạnh nhất, nhưng là nàng có nguyên tắc một khi bị người xúc phạm, nàng là tuyệt đối không có một chút nhượng tay. Giống như yêu nghiệt đáng chết này dám can đảm xúc phạm nàng !

"Mỹ nhân, nàng thật nhẫn tâm ." Lời nói của nam tử yêu nghiệt không còn có ý trêu tức người nữa , ngược lại lại bình thản thu lại một cỗ ý lạnh tự phát tràn tới . Ánh mắt u ám thâm túy dưới mặt nạ nhìn chằm chằm nàng, hiện lên ảnh ngược biểu cảm lạnh lùng của nàng.

Móng vuốt của con mèo nhỏ này rất sắc bén a . Tuy rằng trên mặt mồ yêu nghiệt trở nên lặng im nhưng trong lòng lại cảm thấy thập phần thú vị.

Người biết rõ hắn sẽ cảm thấy hắn là một con sói bùng bùng dã tâm giấu ở trong rừng rậm , âm thầm quan sát con mồi chờ thời cơ mà ra tay , một khi xuất động, nhất định cắn đứt yết hầu con mồi , một chiêu mất mạng. Mà hắn lại cảm thấy bản thân lại giống như là một thợ săn nhẫn nại tung lưới ,

nhìn con mồi chậm rãi rơi vào trong lưới, cuối cùng biến thành vật sở hữu của bản thân , bị hăn một mình hưởng thụ.

Hiện tại, hăn đã xem xét chuẩn con mồi, bây giờ điều phải làm chính là chờ tự bản thân con mèo hoang này ngoan ngoãn chui vào lưới rồi.

"Nếu bàn tay còn lại cũng không muốn, vậy người có thể tiếp tục cầm lấy chân của ta ."

Thủy Y Họa liếc nhìn chân mình bị hăn kẹp ở dưới nách , lạnh mặt nói.

Nam tử yêu nghiệt không thể không nể hà nhún vai, chậm rãi buông đùi nàng, thu hồi mu bàn tay để ở sau người, trong lòng bàn tay nhẹ nhàng khép lại xoa xoa.

Thịt trên đùi của mèo nhỏ thật mềm lại trơn nữa .

Thấy hăn biến quy củ , Thủy Y Họa có thể này mới dứt thanh chủy thủy cầm trong tay vào bao kiếm, thối lui vài bước xa.

Nhưng là, lúc nam tử yêu nghiệt kia nhìn thấy ấn ký hoa mai trên thanh chủy thủ trước khi nàng dứt vào vỏ thì ánh mắt u ám trong nháy mắt trở nên sáng bóng , trong lòng vạn phần thoải mái.

Tiểu tử thối Kiếm Thập Nhất kia nói không cẩn thận đánh mất đao của hăn , không nghĩ tới nhưng lại rơi vào trên tay nữ nhân này , còn bị nàng mang theo bên người ?

Ừm , tốt lắm.

Bảo đao chẳng những bị trộm đi, còn bị tiểu tử Kiếm Thập Nhất kia đánh mất, vốn nên để hăn nhận đến nghiêm trị, nhưng hiện thời đã biết nơi bảo đao này rơi xuống, nam tử yêu nghiệt cảm thấy bản thân vẫn là có thể thoág mở một mặt . Hăn luôn luôn là một chủ tử thập phần nhân từ .

". Người đối ta hai lần khiếm nhã , mà lúc này đây ta chỉ làm bị thương hai đầu ngón tay của người , về sau chúng ta liền hai không thiếu nợ nhau rồi." Thủy Y Họa đem chủ thủ thả lại trong lòng, nhàn nhạt lướt mắt nhìn hắn, cứ việc không có chiếm được ưu việt gì , nàng cũng chỉ có thể ăn một, ai bảo nàng đánh không lại tên này.

Chờ về sau nàng có bản lĩnh , sẽ tìm yêu nghiệt này tính sổ!

Vội vàng nói xong câu đó, Thủy Y Họa liền hướng trong đám người đi tới.

Nhưng là, người nào đó hiển nhiên chưa cho nàng cơ hội này.

Bên hông không biết lúc nào liền bò lên một chiếc roi dài màu đỏ , cuốn cả hai tay của nàng lại , không thể động đậy, mà ngay sau đó một cỗ lực đạo thật mạnh ập đến , chiếc roi màu đỏ liền kéo nàng bay nhanh về sau .

Lần này là rơi vào một cái ôm thật dày rộng rãi chắc , một bàn tay vòng qua eo của nàng , tay kia thì nhẹ nhàng nắm cằm của nàng , làm cho nàng hơi hơi ngửa đầu ra sau , để nhìn đến chiếc mặt nạ Diêm La làm cho người ta khiếp sợ kia.

"Như vậy đã nghĩ huề nhau?" Nam tử râu rĩ cười, " Không , có , cửa , đâu."

Trên đời này, chịu thiệt chỉ có thể là người khác, không thể là gia.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 28: Rùa Đen Rút Đầu

"Đồ rùa đen , người muốn làm gì ?" Thủy Y Họa giận dữ hỏi một câu.

Dây dài màu đỏ trói chặt nàng không biết làm từ chất liệu gì mà càng là giấy dứa thì trói càng chặt, đến cuối cùng nàng chỉ có thể buông tha cho giấy dứa, ngoan ngoãn tùy ý roi cột lấy. Rồi sau đó trơ mắt nhìn tên yêu nghiệt này sờ xoạng mình!

"Đừng giấy dứa , nhìn xem gia đều đau lòng rồi." Nam tử yêu nghiệt tiếc hận than một tiếng, dây dài trong tay hơi hơi buông chút, Thủy Y Họa có thể này mới cảm thấy thoải mái một chút.

Liếc xéo hắn một cái, Thủy Y Họa nhàn nhạt hỏi, "Thế nào mới tính huề nhau?"

Nàng cảm thấy bản thân có đôi khi đã thập phần bá đạo vô sỉ , không nghĩ tới hôm nay còn có thể gặp được một người so với chính mình còn vô sỉ bá đạo mười phần!

"A , này thôi, không bằng mỹ nhân lấy thân báo đáp?" Nam tử yêu nghiệt thấp giọng nở nụ cười.

Thủy Y Họa nghe xong lời này, cũng không giận, nhưng là đi theo hắn khẽ nở nụ cười, "Được."

Cúi đầu xuống , chui vào trong lòng hắn, có vẻ nhu thuận đến cực điểm, còn ở trước ngực hắn cọ cọ.

Nam tử yêu nghiệt thân mình lập tức cứng đờ, ánh mắt hơi hơi lóe ra một chút, lập tức liền ha ha nở nụ cười, vừa lòng gật đầu, đưa tay vuốt mái tóc dài của nàng , vui cười nói: " Nha đầu ngoan , có thể này mới đúng thôi, không cần luôn gương nanh múa vuốt , ta sẽ không thích ."

Trong lòng nữ tử giống như nghe được lời nói của hắn , khuôn mặt kề sát ngực của hắn , tiếp tục cọ , chỉ chốc lát sau liền đem cổ áo đều cọ mở, lộ ra một mảng ngực rộng lớn rắn chắc .

Nam tử yêu nghiệt bị nàng cọ có chút vui sướng thoải mái , lỗ tai không biết đã đỏ ửng từ bao giờ.

Chờ nàng cọ tới gần chính giữa ngực , cũng không ngừng đầu lên, giọng nói nặng nề lại mang theo một chút lạnh lùng , còn bổ sung nốt một câu mà lúc vừa rồi không có nói hết , "Chỉ cần người có bản lĩnh !"

—— không bằng mỹ nhân lấy thân báo đáp?

—— được, chỉ cần người có bản lĩnh

Giọng nói mới vừa dứt , cặp mắt hẹp dài u ám dưới mặt nạ của nam tử đột nhiên trợn trắng , bỗng chốc đem nữ nhân trong lòng đẩy ra xa.

Nữ tử hơi hơi phun ra đầu lưỡi đang từ từ thu hồi, cánh môi phẫn nộ nhẹ nhàng ngậm lấy, lẳng lặng xem xét hắn.

Chỉ thấy chính giữa ngực kia bị nàng cọ mở , có một chiếc ngân châm thật nhỏ đã cắm nhập vào, ẩn ẩn có thể nhìn đến đuôi châm .

Nữ nhân này thế nhưng, thế nhưng ——

Ánh mắt nam tử trở nên lạnh lẽo, trong mắt lửa giận cháy mãnh liệt .

Đông Phương Lăng từng đã nói qua, trên thân người có ba tử huyết, trừ bỏ Bách Hội, huyết cam , thì huyết thiên trung chính giữa ngực cũng là một

đại tử huyết .

Nữ nhân này thế nhưng muốn mạng của hần!

Hần chưa từng có phần nộ quá như thế , lần đầu tiên không bài xích người khác tới gần, thậm chí là bản thân chủ động tiếp cận, đối lấy cũng là kết quả suýt chết .

Thủy Y Họa gian kế đạt được, thật không có phát hiện trên người hần chậm rãi phát ra hàn khí, chỉ cười lạnh cảnh cáo nói: "Có cảm thấy toàn thân run lên , cả người vô lực hay không ? Lần sau lại không biết sống chết như vậy , thì ngân châm này sẽ không phải là huyết hoa cái (là huyết giao nhau của đường dọc giữa xương ức và đường ngang qua giữa 2 khớp xương ức) , mà sẽ là tử huyết của ngươi !"

Không phải tử huyết?

Nam tử hơi sững sờ, ánh mắt chìm nổi trôi giạt, cuối cùng trở về bình tĩnh, chính là nhìn nàng chăm chú , hàn khí xao động trên người cũng chậm chậm bình ổn xuống dưới.

Vừa rồi một châm kia quả thật chính là làm hần tê dại vô lực một chút, tiếp theo nội lực liền mãnh liệt tới, tự động bảo vệ kinh mạch các nơi và huyết đạo của hần . Hần cho rằng đâm vào là tử huyết, hóa ra không phải.

Nam tử yêu nghiệt sững sờ nháy mắt, Thủy Y Họa đã đem doi dài quần trên người gỡ ra , từ trong tay hần đem roi kéo lại . Người này hiện thời toàn thân vô lực, còn không phải tùy ý bản thân ép buộc. Nghĩ đến chỗ này, trong lòng Thủy Y Họa liền vui vẻ đến không được.

Vừa rồi nàng chẳng qua là giả vờ mềm mại chút, vùi đầu ở trước ngực hần cũng là vì muốn cọt tung vạt áo, lộ ra huyết đạo nàng muốn tìm , rồi sau đó đem ngân châm giấu ở trong kẽ răng cắm vào đi. Bởi vì nàng phát hiện,

mỗi lần chỉ cần bản thân chủ động tới gần yêu nghiệt này , hẳn đều có chút "Ăn không tiêu" . Nhưng là, nàng không nghĩ quá lấy mạng của hẳn.

Nàng từ trước đến nay luôn luôn tuân theo nguyên tắc người không đụng ta ta không đụng người, tuy rằng yêu nghiệt này đáng giận chút, nhưng là tội không đáng chết, hơi dạy dỗ một chút thì tốt rồi.

Về phần dạy dỗ gì ?

Ha ha.

Nam tử yêu nghiệt không hề nhúc nhích, con mèo nhỏ đã nói ngân châm chỉ cắm vào huyết hoa cái của hẳn , sẽ làm thân thể hẳn run lên, cả người vô lực, như vậy hẳn không bằng phối hợp một chút, nhìn xem mèo nhỏ này đến cùng chuẩn bị làm gì.

Thủy Y Họa đem roi dài màu đỏ làm từ chất liệu xa xỉ kia thu vào trong lòng mình , xem ra là chuẩn bị chiếm thành.

Nam tử yêu nghiệt nhìn đến hành vi cho rằng vô sỉ này của nàng , khóe miệng dưới mặt nạ hơi hơi giương lên, trong mắt nổi lên một tầng ý cười nhạt nhẽo .

Bỗng nhiên đồng tử tối tăm của hẳn xoay một vòng, giả vờ như cả người mềm nhũn, ngã vào trên người nữ tử .

Thủy Y Họa theo bản năng đưa tay tiếp được hẳn, mày nhíu lại. Chính là dùng ngân châm đâm huyết hoa cái mà thôi, làm sao mà hẳn ngay cả chân đều đứng không nổi?

"Mỹ nhân, tâm nàng cũng thật độc ." Đầu của yêu nghiệt gối lên trên vai nàng, uể oải nói thầm.

Nghe xong lời này, ánh mắt Thủy Y Họa híp thành một đường nhỏ , học bộ dáng đùa giỡn bản thân của hần , một phen nắm lấy cằm của hần , "Nam nhân, tốt nhất không cần chọc ta, bằng không ta sẽ cho ngươi biết chữ chết, viết, như, thế, nào ?"

"Ta cũng muốn để mỹ nhân tự mình dạy , nhưng là chữ chết ta đã sớm biết viết như thế nào , không bằng mỹ nhân dạy cái khác đi ?" Một cái móng vuốt vô lực của nam tử yêu nghiệt khoác lên trên bờ vai của Thủy Y Họa , trêu tức nói.

Thủy Y Họa trợn trừng mắt, trực tiếp túm vạt áo của yêu nghiệt này bước nhanh đi về phía trước.

Nam tử yêu nghiệt bị nàng túm bất ngờ chột lảo đảo vài cái, thấp giọng oán giận, "Mỹ nhân, nàng chậm một chút."

Đi đến một cái quán nhỏ làm hoa đăng , biểu cảm lạnh như băng của Thủy Y Họa biến đổi, cười tủm tỉm hưởng vị đại thẩm đang ngồi dán hoa đăng nói: "Vị đại thẩm này , ngài có thể cho ta mượn kéo và dây thừng dùng một chút được không ?"

Vị đại thẩm kia ngẩng đầu, nhìn đến mặt nạ trên mặt hai người sợ tới mức rút lui một bước, một người là Cửu Thiên huyền nữ thần thánh , một người là Diêm La địa ngục dữ tợn , này khác biệt, cũng quá lớn, hù chết lão bà nàng rồi.

Thủy Y Họa vội vàng lấy đi mặt nạ trên mặt mình , đang muốn tháo xuống mặt nạ trên mặt yêu nghiệt , đột nhiên nhớ lại người này có một nửa mặt bị hủy , chẳng may dọa đến người khác sẽ không hay rồi. Vì thế, tay vươn ra kéo mặt nạ xuống một nửa lại lập tức ẩn về.

Hương vị đại thẩm cười ấm áp , "Đại thẩm đừng sợ, đây là đệ đệ của ta , tỷ đệ chúng ta thật vất vả được ra ngoài một lần, muốn tự bản thân làm một cốc hoa đăng, cũng tốt lưu chút kỷ niệm."

“ Đệ đệ” bên cạnh chính vụng trộm liếc xéo nàng.

Thế nhưng muốn nhận thức gia làm đệ đệ, ga thật là to a!

Vị đại thẩm lúc nhìn thấy bộ mặt thật của hai người sau hoàn toàn ngây dại. Trên đời này thực sự có người xinh đẹp như thế ! Nữ đẹp như tiên , nam đẹp giống như yêu , tuy rằng nàng chỉ mơ hồ nhìn đến nửa bên mặt.

"Cầm, đều cầm." Thím vội vàng nhặt lên kéo giấy và thẻ trúc bên người .
Đưa cho cô nương xinh đẹp như hoa kia .

Tiểu cô nương chỉ tiếp nhận kéo trong tay nàng , rồi sau đó đem bó dây gai nằm dưới đất cầm đi.

"Này, tiểu cô nương, dây thừng là dùng để buộc hoa đăng , không phải để làm hoa đăng ——" đáng tiếc một câu nói chưa nói xong, đôi tỷ đệ như hoa đã bước đi xa. Đệ đệ vẫn là bị tỷ tỷ cầm vạt áo lôi đi.

". Mỹ nhân , nàng muốn kéo và dây thừng làm cái gì?" Nam tử yêu nghiệt thập phần tò mò.

Tháo mặt nạ xuống biểu cảm của nữ tử nhìn một cái không xót gì, khóe miệng nhếch lên, cười đến không có ý tốt , "Như thế này người sẽ biết."

Một nén nhang sau.

Trên một con phố dòng người thưa thớt , một gốc cây hòe cao lớn , một nam nhân đeo mặt nạ Diêm La nửa người trên toàn bộ lộ ra , hai tay bị trói, treo trên nhánh cây , cả người theo dây thừng buộc hằn bay qua lại trong không trung .

Trên bụng bằng phẳng rắn chắc của nam nhân có mấy chữ thật to : ta là rùa đen rụt đầu.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 29: Thuộc Hạ Cái Gì Cũng Chưa Nhìn Thấy

Thủy Y Họa vỗ vỗ tay, vừa lòng xem kiệt tác của bản thân , nhướng mày hướng về phía hắc cười, "Ta xem ngươi cả người đầy mùi hôi, hôm nay ở chỗ này hong đi."

Một đôi mắt ẩn ẩn dưới mặt nạ của nam tử yêu nghiệt nhìn chăm chăm nàng, "Mỹ nhân, như vậy sẽ làm thương tổn hình tượng , vẫn là cho ta khoác lên cái áo khoác đi."

Dán dưới tàng cây, thân thể lạnh lẽo run rẩy nhẹ nhàng dao động , trong lời nói mang theo một loại khẩu khí giống như thương lượng

Thủy Y Họa khước miệng nhẹ nhàng cong lên , híp mắt, miễn cưỡng phun ra hai chữ, "Muộn, rồi."

Tiếng nói vừa dứt, liếc nhìn vài chữ cái to đen kia , không có tí ti ý tứ muốn ở lại , sạch sẽ lưu loát xoay người rời đi, thân thể tinh tế giống như mỹ ngọc kia thẳng rơi xuống đất , trên bụng còn ghi mấy chữ "Ta là rùa đen rút đầu ", làm như sợ người khác nhận không ra .

Đợi đến người đi xa , nam nhân vừa bị treo trên cây kia mới buồn cười ra tiếng, khàn đến tột cùng.

Loạt xoạt hai tiếng, dây thừng buộc trên cổ tay bỗng nhiên tự động đứt ra, rồi sau đó cánh tay để trần của nam nhân giống như một mảnh lá rụng , nhẹ bỗng dừng ở trên đất, vững vàng đứng lại.

Hai tay để sau lưng, trên người khí khinh người lộ hết, chỉ tiếc mấy chữ “ ta là rùa đen rút đầu “ trên bụng làm cho khí thế này hung bạo giảm mức

chiết khấu đến cùng.

Bỗng nhiên ngay sau đó, đôi mắt dưới mặt nạ Diêm La dữ tợn mạnh quét về phía bóng dáng ở xa xa , trong lời nói mang theo nồng đậm nguy hiểm, "Lại tránh ở nơi đó không đi ra, tin hay không gia sẽ cho người một chương ?"

Giọng nói yêu mị bỗng nhiên lắng xuống . Mà lời này vừa ra, một bóng người ở trong góc xó âm u cơ hồ là lập tức nhảy ra, rồi sau đó gắt gao cúi thấp đầu, khoe miệng căng đến hết cỡ , thấp giọng trở về câu, "Thuộc hạ gặp qua gia."

Người tới mặt đỏ bừng, như là cực lực chịu đựng cái gì, tất cả khí lực đều nghẹn đến trên mặt , rồi sau đó mặt nạ tiểu quỷ mang theo vụng trộm nâng lên , không cần thận quét đến mấy chữ to trước ngực chủ tử , khoe miệng hơi hơi toét ra.

Một người mang theo mặt nạ Diêm La , một người mang theo mặt nạ tiểu quỷ ở địa ngục , phải nói hai người như vậy thật là có một chút cảm giác quỷ từ quỷ, mã từ mã.

"Kiếm Thập Nhất, người thật là có bản lĩnh , dám theo dõi gia hả ?."

Mi dài dưới mặt nạ của nam tử yêu nghiệt nhú lại , khẽ hừ một tiếng.

Kiếm Thập Nhất đi theo Thủy Y Họa mà đến trong lòng cảm thấy nao nao , thấy thế nào giống như gia đây là then quá thành giận rồi.

"Gia, thuộc hạ cái gì cũng chưa nhìn thấy, không có nhìn thấy nữ nhân kia đối với ngài sử dụng mỹ nhân kế, cũng không thấy được nữ nhân kia đem gia lột sạch treo dưới tàng cây, càng không thấy được vài chữ trước bụng gia . Ha ha."

Gương mặt lạnh cứng từ trước tới nay của Kiếm Thập Nhất xuất hiện một loại biểu cảm lấy lòng , cười gượng, trợn mắt nói lời bịa đặt .

Vốn đang cảm thấy không có gì, hiện tại nghe Kiếm Thập Nhất nói như vậy, gương mặt dưới mặt nạ Diêm La nhất thời thay đổi mấy lần.

"Kiếm Thập Nhất, nếu chuyện hôm nay người dám tiết lộ ra ngoài, một khi bị gia phát hiện, bản thân người liền xuống hầm cầu đi ."

Nuốt một ngụm nước bọt, Kiếm Thập Nhất vội nói : "Thuộc hạ thật sự cái gì cũng chưa nhìn đến."

"Không thấy được tốt nhất." Mỗ yêu nghiệt lạnh liếc hắt một cái, liền để trần cánh tay như vậy khoanh tay đi xa rồi. Không có biện pháp, ai kêu quần áo của hắn bị một tiểu nhân mang thù nào đẩy xé nát tan tành rồi.

Chưa đi thật xa, một câu nhẹ bỗng truyền ra, "Giống như đến đây vài cái tiểu lâu la, xử lý sạch sẽ cho ta chút." Dứt lời, liền lại không thấy tung tích.

Chung quanh Âm Ảnh bỗng nhiên toàn động đứng lên.

Kiếm Thập Nhất thu lại toàn bộ biểu cảm trên mặt , cười lạnh một tiếng. Dám đi trêu chọc gia? Thật sự là một đám kiến con không biết tự lượng sức mình !

Nhưng vào lúc này, trong bóng đêm đột nhiên nhảy lên mười mấy người mặc áo đen , trong tay ánh đao lờ lờ.

"Quý Sát huyết tôn mới rời đi không lâu, chạy nhanh đuổi theo!" Trong đó một người đứng đầu nói.

Nghe thấy lời này, trong mắt Kiếm Thập Nhất hàn quang lóe lên , bảo kiếm trong vỏ cạo một chút ra , mang theo ánh sáng lạnh lẽo , trong không

trung lượn vài vòng , thẳng tắp đâm tới, người áo đen vừa rồi lên tiếng chỉ cảm thấy cổ chợt lạnh, một cổ máu tươi liền phun tung toé ra ngoài.

Lúc máu tươi chuẩn bị phun đến thân kiếm kia , bảo kiếm hình như có linh tính nhanh né tránh, rồi sau đó lần lượt lướt qua những người áo đen khác . Một số người áo đen còn chưa phản ứng kịp nháy mắt liền mất mạng. Mà một số người khác phản ứng kịp thì thất kinh, bỏ quên đao bỏ chạy, đáng tiếc chung quy là chạy không khỏi bảo kiếm sắc bén như quỷ mỵ trong đêm đen kia.

Xa xa người nọ thân thể giống như nửa bước chưa động, mọi người lại nhất nhất bị kiếm vô tình cắt yết hầu, thậm chí không kịp hô đau thì đã chết .

Tinh tế quan sát, mới có thể phát hiện thiếu niên kia khóe môi nhếch lên cười lạnh hai ngón tay linh hoạt lay động , mà ngón trỏ bên tay phải quấn lấy một dây thép mỏng , luôn luôn hướng chuôi kiếm đang múa trên không trung .

Bỗng nhiên hai ngón tay vừa thu lại, bảo kiếm dính đầy máu tươi xẹt một tiếng thu hồi, dây thép mỏng tinh tế kia cũng chui vào một cái rãnh nhỏ ở chuôi kiếm .

Cuối cùng một người áo đen hai mắt vừa đóng, ngã trên mặt đất, máu tươi trên cổ chảy tràn ra ngoài.

Kiếm Thập Nhất khóe miệng cười lạnh chưa lui, không nhanh không chậm từ trong lồng ngực lấy ra một chiếc khăn lụa màu trắng , rồi sau đó lau vết máu trên bảo kiếm cho đến khi khôi phục sắc màu như lúc ban đầu , mới hừ một tiếng đút vào bao kiếm.

"Tiêu Dao cung, Quỷ Sát huyết tôn, các người cho rằng người này chỉ có danh tiếng ? Một đám ngu xuẩn!"

Khăn lụa dơ bẩn ném xuống đất, thiếu niên ôm bảo kiếm của bản thân cũng không quay đầu lại đi xa, mùi máu tươi chậm rãi bay đầy không trung, nồng đậm làm người ta buồn nôn.

*

Thủy Y Họa một đường trở lại chỗ cũ, lại phát hiện Ôn Căn Hiên và Lê Tử Ngọc chẳng biết đã đi đâu, chỉ nhìn đến cách đó không xa một cái võ đài ở trước quán rượu, dưới võ đài đầy áp người, rất nhiều thanh niên tài tuấn vây quanh.

". Ha ha, các vị xem, chỉ cần có thể đổi ra vé trên mà công tử nhà ta viết ra, trong vòng một năm, tất cả đồ ăn và rượu của Cam Vũ lâu đều không thu một xu!"

Trên đài một người trung niên ôm quyền cười, rồi sau đó nghiêng người lui qua một bên.

Mọi người chỉ thấy võ đài gắn liền với tầng hai của Cam Vũ lâu, một dải lụa trắng từ trong cửa sổ buông, rồi sau từ từ rơi xuống dưới, cuối cùng trải ra thẳng tắp.

Mặt trên một hàng chữ thẳng tắp làm cho người ta trong lòng thầm khen, tiếp theo mới bắt đầu chú ý nội dung trên đó.

Trên tấm vải viết: viễn kiến sơn phong thủy tận đầu, long tàng thủy vĩ. (Thứ cho mỗi không tìm được bản dịch câu thơ này, mà tài văn chương có hạn không dịch thành thơ được nên để nguyên a..)

Không hổ là Mặc Ngọc công tử nổi tiếng khắp bốn nước. Khí chất này, thân thể này, chắc chắn.

Khóe miệng Thủy Y Họa ý cười càng sâu, rồi sau đó đưa tay chỉ chỉ tấm lụa dựng thẳng phía trước, "Không thành vấn đề, chỉ cần Ôn công tử giúp

ta đổi về dưới , ta lập tức liền hồi cung với huynh ."

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 30: Kén Rẻ

Ôn Cẩn Hiên trên mặt đội một chiếc mặt nạ học sĩ nho nhã , cùng với khí chất tao nhã quanh thân hẳn có chút xứng đôi. Vừa rồi hẳn xa xa nhìn đến một đám người chật chội ở phía trước, đang muốn vòng qua đi, không nghĩ tới trong lúc vô tình thoáng nhìn, liền liếc đến Thủy Y Họa đứng ở trong xó góc.

Nàng giống như mọi người , hơi hơi ngửa đầu, nhìn tấm lụa trắng buông xuống từ lâu hai . Mặt nạ che lại dung mạo của nàng , lại ngăn không được chiếc cổ trắng nõn bởi vì ngửa đầu mà lộ ra kia .

Hơi hơi dời ánh mắt, Ôn Cẩn Hiên cúi đầu xâm nhập dòng người, đi đến phía sau nàng. Hẳn từ trước đến nay không thích chỗ đông người , lúc này đây lại chủ động chen lách chỗ nhiều người , chỉ cần nghĩ như vậy, Ôn Cẩn Hiên liền cười khổ lắc lắc đầu.

Đều là bản thân thiếu cô gái này , ân tình lần đó vẫn còn .

Chính là không nghĩ tới, nàng cũng thích những hoạt động này của dân gian , thế nhưng còn bảo bản thân giúp nàng đối vế dưới. Ôn Cẩn Hiên hơi hơi ngửa đầu nhìn về vế trên, có chút kinh ngạc nhìn chữ viết xinh đẹp này.

"Này, việc này đến cùng huynh có giúp hay không ?"

Thủy Y Họa vụng trộm liếc hẳn một cái, đoán không ra người này đến cùng suy nghĩ cái gì.

Ôn Cẩn Hiên quay đầu nhìn nàng, trong lời nói mang theo cười yếu ớt, "Thủy cô nương, đối xong cái này nên đi trở về." Dừng một chút, xem như

ứng thừa, "Lần sau không được việu có này nữa."

Khóe miệng dưới mặt nạ của Thủy Y Họa cười không có ý tốt , thúc giục nói: "Ôn công tử nhưng là mau chút, rất nhiều người đi lên võ đài viết câu đối rồi."

Mặc Ngọc công tử vừa ra, ai dám tranh . Lúc này đây, thắng tuyệt đối là Ôn Căn Hiên.

Trên võ đài có một góc để một cái bàn gỗ, chuyên môn có người hầu hạ bút giấy , có bảy tám công tử nho nhã đã chấp bút viết ra vế dưới, mỗi người mỗi vế.

Thấy nữ tử bên người bắt đầu sốt ruột, Ôn Căn Hiên thấy buồn cười, quanh thân vừa đề khí, cả người từ trong đám người chậu chội bay vút không trung, rồi sau vững vàng dừng ở giữa võ đài .

Cho dù nhìn không tới diện mạo của hắu , nhưng tính tình ôn hòa cũng làm cho người ta nhin không được ghé mắt nhìn lại.

Thanh âm ồn ào có một lát tạm dừng, ánh mắt của tất cả mọi người đều dừng ở trên người công tử áo trắng kia, đợi đến công tử kia có động tác, tiếng ồn ào mới lại chậm rãi tăng trở lại.

Ôn Căn Hiên liếc nhìn mấy vế đối vừa viết xong kia , kêu vị trung niên nam tử đứng ở một bên , hướng hắu nói nhỏ vài câu.

Vị trung niên nam tử biểu cảm nhất thời trở nên có chút khó xử , do dự một lát mới gậu gậu đầu, bước nhanh vào Cam Vũ lâu phía sau võ đài, xem bộ dáng là đi tìm chủ nhân của bọn họ rồi.

Chỉ chốc lát sau, trên một cái cửa sổ khác cũng thả xuống một tấm lụa trắng , nhưng là mặt trên trống không.

Chỉ thấy công tử áo trắng vừa mới bay lên võ đài kia từ trên giá bút lấy một chiếc bút , cầm bút nhanh chóng hướng về phía nghiên mực đã mài sẵn thấm đẫm mực . Hai lời chưa nói, hai chân khê đạp, thân thể thẳng hướng mà lên, bay đến chỗ tấm lụa trắng mới thả xuống , rồi sau đó bút cầm trong tay bay qua lượn lại, thân mình cũng theo bút bay lên giáng xuống.

Ngắn ngủn vài cái lên xuống , người nọ đã thu tay , bút trong tay hướng xa xa ném đi, nhưng lại không sai chút nào dừng ở trên giá bút .

Mọi người há hốc miệng xem một màn này, đợi cho phục hồi tinh thần lại, mới phát hiện trên tấm lụa trắng đã có một hàng chữ to . Hơi hơi viết ngoáy cũng không mất cân đối , lực đạo mạnh mẽ lại không mất dịu dàng . Đợi đến khi đọc nội dung trên đó , trong lòng càng là đại thán ra tiếng.

Công tử nhà này ra vẽ trên là: viễn kiến sơn phong thủy tận đầu, long tàng thủy vĩ.

Mà vị bạch y công tử mới vừa rồi viết ra vẽ dưới cũng là: minh tri lộ đoạn vân đôi lý, khách thượng vân trung.(Một bài thơ của tác giả La Phong)

Không chỉ đối trận tinh tế, trong này ý cảnh hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh.

Mọi người chính kinh ngạc là lúc, chợt nghe công tử áo trắng kia lại cười nhạt ra tiếng, "Hoành phi này không bằng kêu thủy viễn vân thâm."

Mấy vị nhĩ sĩ lên đài đến đối vẽ dưới khác thấy công tử áo trắng đối ra vẽ dưới, đều bị tâm phục khẩu phục, trong lòng thầm khen . Đêm nay người viết vẽ đối tốt nhất đó là vị công tử áo trắng trước mắt này là không thể nghi ngờ.

"Có thể có phần thưởng?" Ôn Căn Hiên quay đầu liếc nhìn nữ tử đứng trong đám người, rồi sau đó hỏi vị trung niên nam tử đang xử lý câu đối .

Vị trung niên nam tử cười liên tục gật đầu, "Vị công tử này, lão gia nhà ta rất thưởng thức tài hoa của ngài , trong Cam Vũ lâu đã dọn xong một bàn thức ăn và rượu tốt nhất , chuyện khác không bằng đợi lát nữa nói rõ."

Ôn Căn Hiên nhíu mày, chưa từng có nhiều do dự liền thân nhiên nói: "Tại hạ lát sau còn có chuyện quan trọng, nếu phần thưởng không thể lập tức thực hiện, tại hạ liền đành phải bỏ qua rồi." Dứt lời, quay đầu bước đi.

Vị trung niên nam tử nóng nảy, vội vàng đi ra ngăn đón, mà lúc này chính chủ nhân đang ngồi ở lầu hai luôn luôn xem diễn cũng đi ra rồi.

"Công tử không biết điều như vậy , chẳng lẽ là khinh thường Cam Vũ lâu ?"

Một vị trung niên nam tử vẻ mặt dữ tợn, to béo từ trong Cam Vũ lâu đi ra, theo sát người là vài người thanh niên hung thần ác sát . Nam nhân này mặc đẹp dễ quý giá, vừa thấy tư thế của hắn liền biết hắn là ông chủ của Cam Vũ lâu.

"Tại hạ cũng không có ý tứ này, chính là có chuyện quan trọng khẩn thân, có thể này mới không thể ở lâu."

Ánh mắt Ôn Căn Hiên nhàn nhạt đảo qua mấy người, bước chân chưa ngừng. Chờ hắn lại nhìn xuống trong đám người thì bóng dáng bề ngễ dễ thấy của nữ tử kia đã sớm biến mất không còn thấy tăm hơi. Quả nhiên. . . .

Nữ nhân này vĩnh viễn là không chịu thiệt . Lần trước một mũi tên kia , nàng chắc là ghi ở trong lòng , không có lúc nào là không nghĩ trả thù lại.

Ôn Căn Hiên ánh mắt bất đắc dĩ nhắm lại , khi mở mắt ra , bên trong dụ dàng đã sớm bị lạnh lùng che giấu, lạnh nhạt nhìn về phía mấy người thanh niên ngăn chặn lối đi của hắn .

"Tránh ra." Hãn thấp giọng nói, giọng nói bình tĩnh không gợn sóng , lại làm cho người ta không hiểu cảm thấy lạnh lẽo .

Ông chủ bụng to khệ nệ của Cam Vũ lâu hiển nhiên không có ý muốn thả hãn đi , chuyển ánh mắt, bảy tám gia đình khỏe mạnh liền đem công tử áo trắng vây lại chặt như nê m cối.

Dưới đài mọi người vừa thấy tình huống không đúng, ào ào thối lui thật xa. Có mấy người thần sắc tế nhị bắt đầu nói thầm .

Người qua đường Giáp: nghe nói ông chủ Cam Vũ lâu họ Cổ, gia tài bạc vạn, đáng tiếc dưới gối chỉ có một nữ nhi, coi như bảo bối . Mà ông chủ Cổ có tiếng kiêu ngạo bá đạo, lại keo kiệt .

Người qua đường Ất: chính là bởi vì không có con trai , cho nên ông chủ Cổ chuẩn bị tìm con rể ở rể.

Người qua đường Bính: nhưng là ta nghe nói, nữ nhi của ông chủ Cổ này bộ dạng xấu xí kì dị, thế cho nên năm vừa rồi đã hai mươi còn chưa có gả đi ra ngoài. Các người nói, người keo kiệt như ông chủ Cổ hôm nay vì sao lại tổ chức làm một cái võ đài lớn như vậy , còn quật khởi làm một bộ văn nhân kia ?

Mọi người xung quanh dựng thẳng lỗ tai lắng nghe :

Rồi sau đó , mọi người đều đồng loạt ngẩng đầu, nhìn về phía cửa sổ lầu hai kia .

Chỉ thấy trên bậu cửa sổ có một bàn tay tinh tế như ngọc , dáng người ẻo lả ẩn ẩn chiếu vào trên giấy cửa sổ , thoạt nhìn có một phen phong tình khác . Có người ngưỡng dài quá cổ nhìn, đã thấy một đầu tóc dài đen thui sáng bóng chậm rãi từ bên cửa sổ nghiêng ra, rồi sau đó có nửa cái đầu của thiếu nữ thanh xuân vụng trộm thăm dò và vói. khuôn mặt của nàng .

Một đôi mắt nhỏ như khe hở , lỗ mũi hướng lên trời , lại có một đôi môi to cực kỳ , mặt trên còn vẽ loạn chu sa hồng hồng . Lúc này, đối với mọi người, thiếu nữ thanh xuân nháy mắt nhỏ đưa tình , miệng lớn hướng lên trên toét ra một cái vòng cung , cười một cái kêu "Nụ hoa sắp nở" , "Đào mạn nguyệt ngừng" .

Mọi người: nôn!

"Nương a, mọi người chạy mau ! Ông chủ Cổ là muốn chọn rể cho nữ nhi xấu xí !" Trong đám người không biết ai hô một tiếng, nguyên bản đám người tích thành núi nhỏ nhất thời lập tức giải tán, đặc biệt bộ dạng này còn làm cho thiếu gia dưới chân như có gió , chạy so với ai đều nhanh.

Nguyên bản một chỗ phi thường náo nhiệt bỗng chốc trở nên vắng lặng , chỉ còn lại công tử áo trắng bị một đám người vây quanh .

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 31: Nữ Nhân Tức Giận Thật Đáng Sợ

Lúc mọi người ở đây chuồn mất , trên đài mấy người nam tử vây quanh Ôn Căn Hiên cũng bắt đầu hành động.

Đáng tiếc còn chưa có kịp tiến thêm một bước , trước mắt người nọ bỗng nhiên nhoáng lên một cái. Chỉ thấy một bóng trắng nhanh chóng di chuyển ở trong đám người , sau một lát, công tử áo trắng chậm rãi từ trong vòng vây đi ra, động tác tao nhã mà thông dong.

Phía sau bảy tám thanh niên vẫn duy trì động tác lúc trước , hoặc là chân trái bước lên trước , hoặc là há mồm trừng mắt, hoặc là cánh tay giơ lên trước.

Nam tử ánh mắt nhàn nhạt đảo qua ông chủ Cổ về mặt dữ tợn , rồi sau đó thông thả bước đi xa.

Ông chủ Cổ đã sợ đến nói không ra lời, vừa rồi cái nhìn kia nhìn như bình thản, kì thực bao hàm một tầng sát ý bên trong .

*

Cách nơi này hai con hẻm , trên đường nhỏ truyền đến từng đợt tiếng cười lạnh lạnh dễ nghe của nữ tử .

"Ha ha ha." Thủy Y Họa ôm bụng cười lăn lộn . Nàng thực không phải cố ý , nàng cũng là sau này mới không cẩn thận nhìn thấy diện mạo của vị tiểu thư kia , nguyên bản thực không nghĩ đem Mặc Ngọc công tử ôn nhu như nước, tinh khiết như ngọc đẩy vào trong hố lửa.

Cười cười, Thủy Y Họa dần dần dừng bước, tiếng cười cũng chậm chậm thu vào.

Ở dưới ánh trăng sáng trong , trên đường giống như khoác lên một tầng lụa mỏng màu bạc , phòng ốc lay động, bóng cây trùng trùng điệp điệp, vốn nên là một màn cảnh đẹp , đáng tiếc lụa mỏng màu bạc này chẳng biết lúc nào lại có hơn bốn năm bóng người kéo dài , chính hướng chỗ nàng chậm rãi đi tới.

Đêm nay có người chủ động đưa lên cửa cho nàng sửa chữa , thế nào liên nhiều như vậy đâu? !

Thủy Y Họa chậm rì rì bước đi thong thả , phía sau mấy người cũng đi nhanh bước theo .

Giống như sợ người trước mắt này chạy đến dòng người ở ngã tư đường đi, mấy người nhất thời xem xét thời cơ, bỗng chốc vây quanh đi lên.

"A, mỹ nhân đi có một mình hả, không bằng chơi đùa với mấy ca đi ?"

Một người diện mạo thập phần đáng khinh nhảy đến trước mặt Thủy Y Họa , chặn đường của nàng . Vài người đồng lõa cũng cười gian rộ lên, hoàn toàn một bộ quỷ háo sắc chờ đợi ăn cơm .

Xung quanh có vài tiểu dân chúng lựa thừa lốt thốt đi qua , nhìn thấy tình huống này sau vội vàng lẩn rất xa. Không phải là bọn họ không nghĩ giúp cô nương này , mà là bọn họ có muốn cũng là vô lực. Không có bản lĩnh kia , xông lên chỉ có thể là chịu chết.

Thủy Y Họa ha ha cười nhẹ hai tiếng, tiếng cười lạnh lạnh như nước ở khe núi ở trong màn đêm có vẻ cực kì êm tai, vài người nam tử đáng khinh không khỏi tâm thần nhộn nhạo lên, nghĩ đến cảnh tượng đem tiểu mỹ nhân này hung hăng áp ở dưới thân làm nhục , kia tư vị, chắc chắn, phải là mỹ vị như thế nào.

Quét thấy bộ dáng nước miếng giàn giụa của mấy người , Thủy Y Họa nhìn xuống cảm giác ghê tởm trong lòng , từ trong lồng ngực lấy ra chủy thủy , nghĩ nghĩ, vẫn là cất trở về.

Đối phó này vài cái lâu la còn muốn dùng chủy thủ này , quả thực là dơ bẩn bảo đao của nàng . Bỗng nhiên đôi mắt buông xuống vừa nhấc, khoe miệng Thủy Y Họa giờ lên , từ trong túi nơi tay áo lấy ra chiếc roi màu đỏ .

Dùng gì đó của yêu nghiệt để đối phó mấy tên đàn ông ghê tởm đáng khinh này , thật sự là thỏa đáng quá rồi.

Đồm đồp hai tiếng vang dội , roi dài nằm ở trong tay , ở trên đất vung hai lần, phát ra âm thanh vang dội .

Vài nam tử đáng khinh liếc mắt nhìn nhau, giống như không nghĩ tới mỹ nữ thế nhưng sẽ còn múa roi , thoát nhìn còn rất lợi hại .

"Chẳng qua là một nữ tử, các người không lên , đợi lát nữa đừng có giành với lão tử !"

Trong đó một người bộ dạng thấp lùn lắc lắc ống tay áo, làm bộ sẽ nhào đi lên. Những người khác thấy thế lập tức không có bản khoăn, cùng nhau đi lên.

Nhìn dáng người lung linh của mỹ nữ, áp ở dưới thân tư vị phải là như thế nào . Vì hạnh phúc nửa người dưới của bọn họ , như thế nào cũng muốn bắt được mỹ nữ này .

Ngay sau đó.

Tiếng kêu thê thảm xen lẫn tiếng roi đồm đồp , trong đêm tối có vẻ phấp phấp vang dội rõ ràng.

"Ôi, mặt lão tử , hủy dung ——" một người che mặt kêu thảm thiết, trên mặt vắt ngang vài đường màu đỏ .

"Nữ hiệp, cầu ngài đừng đánh , đừng đánh , tiểu nhân mộng đã nở hoa rồi ——" một người khác hai tay ôm mộng, khóc to.

Còn có người hai tay gắt gao ôm lấy hạ bộ , nước mắt giàn giụa, một phen nước mũi một đồng lệ, "Cô nãi nãi, tiểu nhân cũng không dám nữa rồi ! Khẩn cầu cô nãi nãi thủ hạ lưu tình, tiểu nhân còn trông cậy vào nó nối dõi tông đường a."

Hai người khác càng là thê thảm hơn , bị roi đánh cho da thịt nở hoa, đau gào khóc vẫn kêu gọi.

Thủy Y Họa đem roi dài vung hai lần trong hư không , phát ra tiếng ong ong rõ ràng , làm cho mấy người sợ tới mức cả người run lên.

"Thế nào, có còn muốn tiếp tục không ?" Nữ tử cười khê, trong tay roi dài múa càng linh hoạt .

Trong đó một người nhát gan sợ phiền phức vội vàng ôm đầu, khóc nói: "Nữ hiệp tha mạng , chúng ta cũng là nhất thời bị tiền tài mê tâm hồn, bằng không nào dám trêu chọc nữ hiệp lợi hại như vậy ."

Thủy Y Họa hơi hơi híp híp mắt, lời này có vấn đề . Hóa ra bọn họ là bị người thu mua , chuyên môn đến khi nhục nàng?

Mấy người trao đổi ánh mắt một chút , rồi sau đó đem sự tình trải qua cẩn thận nói một lần.

". Chính là như vậy. Nếu không có người nọ chủ động tìm tới chúng ta, cho năm trăm lượng bạc, muốn chúng ta lẳng nhục cô nương, ca vài cái chính là lại có gan cũng không dám đánh chủ ý tới cô nương ngài . Người nọ còn nói cô nương hôm nay đội mặt nạ Cửu Thiên huyền nữ , có

thế này chúng ta mới có thể tìm được cô nương." Một người lau nước mắt nói.

Thủy Y Họa quanh thân lãnh khí vờn quanh. Nghĩ người dùng thủ đoạn hạ lưu như vậy đối phó với chính mình , trừ bỏ vài vị ở Thủy phủ kia , nàng thật sự nghĩ không ra còn có ai.

Tốt lắm, vốn không tính toán tiếp tục cùng các người truy cứu , các người đã phải muốn thanh toán xong mới từ bỏ, vậy thì nhìn xem, thanh toán xong sau kết quả có phải các người có thể tiếp nhận được hay không !

"Vâyh năm trăm lượng bạc hiện thời ở nơi nào?" Thủy Y Họa ánh mắt lạnh lùng, nhất nhất đảo qua mấy người.

"Ngay tại hang ổ của chúng ta , chúng ta lập tức đi lấy mang tới cho cô nương !" Mấy người lập tức trả lời.

Thủy Y Họa miễn cưỡng vẩy vẩy tay, khóe môi nhếch lên một chút cười, nụ cười kia chứa đầy tàn nhẫn làm cho mấy người nhìn xem cảm thấy quá tim run lên.

"Năm trăm lượng kia coi như là phí vất vả ta tặng cho các người , các người chỉ cần làm một chuyện cho ta là được."

"Cô nương chỉ cần nói, chúng ta tuy rằng là đi ra từ tổ khất cái nhưng là đã hứa với cô nương nhất định làm được!"

Mấy người nam tử vẻ mặt đáng khinh lúc này chỉ có khúm núm nhận lời , nghe xong một câu này, tự nhiên là lập tức vỗ bộ ngực cam đoan.

Lườm mấy người liếc mắt một cái, Thủy Y Họa không biểu cảm nói: "Các người làm xong xuôi , người nọ khẳng định còn có thể tìm người , như lần này tìm các người chỉ là một hạ nhân truyền lời thì các người liền đem hấn đánh cho chết khiếp , nửa người dưới bại liệt . Nếu tới là một nữ

nhân dáng người xinh đẹp , như vậy các người liền càng không cần khách khí, cứ việc thoải mái đùa giỡn lãng nhục cho lão nương , để cho nàng xấu hổ và giận dữ hận không thể chết!"

Nói xong lời cuối cùng, trong mắt ác độc lộ hết, mấy người nam tử bên cạnh luôn luôn chặt chẽ chú ý hướng đi nhất tề rùng mình một cái.

Về sau bọn họ không bao giờ nữa chọc nữ nhân! Trời ạ, nữ nhân tức giận thật đáng sợ.

Mấy người nhận lời xong , thấy nữ nhân này không có phân phó khác, bàn chân vội vàng như bôi dầu chạy mất rồi.

Nàng kia còn đứng ở ngõ nhỏ , trong đêm , tay áo bay bay , một đôi mắt sáng trong hàn quang lờ lờ.

Thủy Y Họa trong lòng lãnh xuy một tiếng: người kính ta một thước, ta kính người một trượng. Người nếu như muốn đi tìm cái chết, ta đây sẽ thành toàn tâm nguyện của các người , nhất định cho các người sống không bằng chết!

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 32: Người Ra Tay

Đợi đến vài nam nhân đáng khinh kia đi xa , Thủy Y Họa mới không nhanh không chậm chọn chỗ nhiều người ở ngã tư đường bước vào.

Kỳ thực, nàng luôn luôn biết có ám vệ đang âm thầm bảo hộ nàng, chính là nàng vì đuổi tới yêu nghiệt kia , liên sử xuất tám phần khinh công, ám vệ âm thầm nhìn chăm chăm nàng cũng bị nàng trong lúc vô tình làm lạc mất. Hiện tại nghĩ lại khó tránh khỏi có chút ảo não, ngộ nhờ gặp phải người mà bản thân ứng phó không được, đám ám vệ kia tuy rằng không làm gì được thì tốt xấu cũng có thể giúp một tay.

Đi tới đi lui, Thủy Y Họa bước chân đột nhiên dừng một chút, kinh ngạc nhìn chăm chăm nam tử cách đó không xa . Không nghĩ tới mình sẽ ở xó xỉnh như vậy mà gặp được hắn.

Người nọ cầm mặt nạ trong tay, một đôi mắt bắn khoắn nhìn xung quanh , giống như đang tìm người nào . Hắn là tìm Ôn Căn Hiên đi, Thủy Y Họa nghĩ.

Người này đúng là sứ thần Lê Tử Ngọc của Lam Đăng quốc đi cùng Ôn Căn Hiên .

Thủy Y Họa đi qua, đại khái đến gần mười bước , người nọ mới nhận ra nàng, không khỏi mặt lộ vẻ vài phần vui sướng, " Hóa ra Phùng Nguyệt công chúa đã ở nơi này, tại hạ còn tưởng rằng một mình ta lạc đường."

"Sứ thần vì sao lại một mình ở nơi đây?" Thủy Y Họa nghi ngờ theo dõi hắn.

Lê Tử Ngọc cũng không kiêng dè ánh mắt đánh giá của nàng , then thùng mỉm cười, "Công chúa không biết thấy cái gì , nhanh như chớp liền nhảy lên không thấy người , khi đó vừa khéo một đám người chen lách đi lại, ta cùng Ôn công tử mấy người liền bị chen lách chung quanh , ta vốn định tại chỗ chờ , nhưng là trong lòng tò mò, bỏ chạy đến nơi khác ngắm hoa đèn ."

Hắn nói không nhanh không chậm, trên mặt tuấn tú mang theo ba phần cười dịu dàng , tự dừng làm cho người ta cảm thấy người này mặc kệ thân ở chỗ nào, đều sẽ là loại bộ dáng bình tĩnh này.

Thủy Y Họa hướng xa xa nhìn nhìn, thân nhiên nói: "Sứ thần đi cùng ta đi , Ôn công tử hẳn là còn tại trên con đường kia."

"Phùng Nguyệt công chúa vì sao như thế xác định?" Lê Tử Ngọc tò mò hỏi.

Thủy Y Họa nghĩa hắn một cái, sung sướng giải thích nói: "Bởi vì ta vừa cùng hắn tách ra không lâu. Ôn công tử lúc này sợ là đang bị người quần quít lấy làm con rể đâu."

Lê Tử Ngọc đầu tiên là hơi sững sờ, tiếp theo cười khẽ ra tiếng, "Vừa rồi ta ở trên đường liền thấy người qua đường vội vàng , nói cái gì ông chủ Cổ của Cam Vũ lâu có một nữ nhi xấu xí kì dị , lúc này chính bắt buộc một vị công tử áo trắng khí chất bất phàm làm con rể, vốn đang tưởng nói giỡn, nghe Phùng Nguyệt công chúa nói như vậy, ta mới xác định, chuyện này là thật ."

Đương ho hai tiếng, Lê Tử Ngọc bỗng nhiên đến gần một ít, thấp giọng hỏi, "Tại hạ cho rằng, Ôn công tử sẽ không vô duyên vô cớ bị đẩy đến chuyện này đi , chẳng lẽ là công chúa ngáng chân ?"

Thủy Y Họa lúc đầu còn không rõ ràng vì sao Lê Tử Ngọc ở Lam Đăng quốc được xưng là mưu toán tử, lúc này đại khái có như vậy một chút liên

hiếu ra rồi.

Có thể nhanh như vậy liền rõ ràng chân tướng sự việc này , tiến tới tìm ra nàng là đầu sỏ gây nên, nhìn một chuyện như cực kỳ đơn giản , trong lúc này lại phải cân nhắc được nhiều ít cong cong queo queo , Lê Tử Ngọc người này. Cũng không đơn giản.

Chẳng qua , người được phái tới tham gia cung yến ở Tuyết Ly quốc giống như không có một người là đơn giản , bao gồm Hạ Minh Nhiên vội vàng rời đi kia . Thủy Y Họa cũng không quên người nọ vụng về cải trang , gương mặt đen vàng lại xứng với một đôi tay trắng nõn sạch sẽ , người thay hăn cải trang nhất định là kẻ ngu ngốc.

Lê Tử Ngọc thấy nữ nhân này trầm mặc không nói, một đôi mắt lại lờ lờ sáng lên, cũng không biết nghĩ chuyện gì, bộ dáng nghiêm cần suy xét còn làm cho người ta thích. Hăn luôn luôn kính nể trí giả, vô luận người nọ là nam là nữ.

Hai người còn chưa đi tới võ đài trước của Cam Vũ lâu , một nam tử áo trắng liền bước đi thật nhanh tao nhã thông dong mà đến. Trên mặt mặt nạ chẳng biết lúc nào bị hăn vứt bỏ, lúc này, một gương mặt không biểu cảm đảo qua hai người nghênh diện mà đến , càng là ở trên người Thủy Y Họa trệ một cái chớp mắt.

Thủy Y Họa mặt không đỏ tim không đập nghênh đón tầm mắt của hăn , tuy rằng không từ trên mặt hăn nhìn đến tức giận, nhưng nàng vẫn là thoáng cảm giác được một chút không vui.

"Ta đưa các người hồi cung." Ánh mắt Ôn Căn Hiên nhàn nhạt đảo qua hai người.

"Không tìm Hỏa Vũ quốc sứ thần cùng tiểu tử họ Kiếm kia hả ?" Thủy Y Họa thuận miệng hỏi một câu.

Ôn Cẩn Hiên không để ý nàng, tiếp tục đi về phía trước, nhưng là phía sau đi theo Lê Tử Ngọc nhìn không được cười nhẹ lên. Thầm nghĩ: Mặc Ngọc công tử ôn nhu như nước cũng có lúc hờn dỗi. Chính là, cười cười, vẻ mặt của hắn hơi dỗi, tay hắn vô tình xoa cánh tay trái của bản thân, cầm lấy nơi nào đó hơi hơi buộc chặt lại chậm rãi nói ra.

Trở lại hành cung sau, Thủy Y Họa mới biết được Hỏa Vũ quốc sứ thần Liễu Uyên và Kiếm Thập Nhất đã trở về cung.

Long Tuyên cung.

Trong điện ngồi ba người sắc mặt nặng nề.

". Nói như vậy, có người ra tay rồi hả?" Ôn Cẩn Hiên ánh mắt thanh lãnh.

"Không chỉ ra tay, thiếu chút nữa xông vào Liên Dục cung." Thượng Quan Huyền Minh mặt âm trầm nói, "Nếu không có trẫm phái vài cái cao thủ đứng đầu bảo hộ Điệp nhi, còn không biết xảy ra chuyện gì nữa."

"Hoàng huynh, vẫn là để hoàng muội lộ mặt đi, bằng không những người tâm tồn hoài nghi vĩnh viễn sẽ không hết hy vọng." Thượng Quan Huyền Mặc mày rậm nhanh nhú chặt, nắm tay nắm thật chặt, đè thấp thanh âm nặng nề nói: "Tổng không thể trốn cả đời."

Ôn Cẩn Hiên cúi đầu trầm tư, nhẹ thở dài một hơi, "Để Liên Nguyệt công chúa xuất ra trông thấy thế nhân cũng tốt, chỉ cần cảm xúc không có dao động quá lớn, chỗ quái dị của nàng người khác là phát hiện không được."

Thượng Quan Huyền Minh không lại nói nữa, hiển nhiên còn không có dứt khoát quyết định, chính là vòng vo đề tài hỏi, "Hôm nay trẫm cho người mang sứ thần hai nước đi dân gian du ngoạn, chẳng qua là trẫm muốn âm thầm dẫn người hiện thân. Đã bọn họ đều cùng Cẩn Hiên người

một tắc cũng không rời, như vậy đêm xâm nhập vào Liên Dục cung lại là người nào?"

Ôn Cẩn Hiên nghe lời này, nhú nhú mày xin lỗi nói , "Hoàng thượng, là vì thần thất trách . Thần cố ý làm cho bọn họ tẩu tán, lại để ám vệ theo dõi, bốn người đi cùng có ba người bị lạc mất . Kiếm Thập Nhất và Thủy cô nương khinh công đúng là thượng thừa, ám vệ không thể nhìn thẳng, mà Lam Đăng quốc sứ thần Lê Tử Ngọc cũng bị đám người xô đẩy , không biết chạy tới chỗ nào."

Thượng Quan Huyền Mặc nghe được Ôn Cẩn Hiên nói Thủy cô nương khinh công thượng thừa, không khỏi thấp xuy một tiếng, mặt lộ vẻ khinh thường. Lập tức giống như nhớ tới chuyện cũ không chịu nổi , sắc mặt bởi vì nổi giận mà phiếm hồng.

"Cẩn Hiên, chuyện này không trách người, cũng không oán ám vệ võ công quá yếu, có đôi khi gặp được cao thủ, sai lầm là khó tránh khỏi."

Nói đến đây , Thượng Quan Huyền Minh khé miệng lạnh lùng hơi cong lên , " Chẳng qua, liên tính người nọ võ nghệ cao cường tới đâu , trên cánh tay trái bị đâm một đao . Vài người né ra khỏi tầm mắt ám vệ , tất cả đều tra cho trầm !"

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 33: Liên Dục Cung

Vừa nghe lời này của Thượng Quan Huyền Minh , Ôn Cẩn Hiên và Thượng Quan Huyền Mặc đều là nao nao.

Có thể ở trong thời gian ngắn như vậy lên vào hoàng cung Tuyết Ly quốc , thiếu chút nữa xâm nhập Liên Dục cung nơi phòng thủ tối sâm nghiêm nhất , người này hẳn là một người võ nghệ cao cường , không nghĩ tới dễ dàng như vậy lại đánh một đao.

"Nhưng là hoàng huynh, tra như thế nào , cũng không thể công khai vén lên tay áo của bọn họ, nhìn xem có vết thương hay không đi?" Thượng Quan Huyền Mặc nhíu mày hỏi.

Tuy rằng người lên vào hoàng cung thật sự có thể là một trong những người này , nhưng là nếu làm như vậy có khả năng liền bị mất hòa khí giữa các quốc gia , chẳng phải vì nhỏ mất lớn? Hỏa Vũ quốc xem như đồng minh của Tuyết Ly quốc , mà Lam Đằng quốc cũng nhất định bảo trì trung lập , thật sự không cần phải đắc tội bọn họ.

Ôn Cẩn Hiên nghe xong cũng là cười, "Trên đời này tối không thiếu chính là biện pháp." Dứt lời, thoáng để sát vào hai người, cúi đầu thì thầm .

Hai người nghe xong đều là ánh mắt sáng ngời, Thượng Quan Huyền Minh cười to nói: "Cẩn Hiên không hổ là Cẩn Hiên, loại này biện pháp cũng nghĩ ra đến."

"Hoàng thượng tán thưởng, nếu là không có chuyện khác, thần vẫn là xin được cáo lui trước ." Ôn Cẩn Hiên cười nhạt chấp tay chào hẳn, xin chỉ thị.

Thượng Quan Huyền Minh nhìn hẩn, tiếc hận than nhẹ một tiếng, "Nếu là Cẩn Hiên có thể vào triều làm quan, nhất định là phụ tá đắc lực của trẫm, đáng tiếc rồi."

Duệ vương Thượng Quan Huyền Mặc hơi hơi mấp máy miệng, "Cẩn Hiên huynh, không bằng huynh liền ngoại lệ làm quan đi, mặc kệ tổ huấn đi."

Ôn Cẩn Hiên mặt cười yếu ớt, nhẹ nhàng lắc lắc đầu, "Hoàng thượng cùng Duệ vương cất nhắc thần, chẳng qua là một chút tài mọn, không làm được gì. Tuy rằng người Ôn gia không thể trong triều làm quan, nhưng là người Ôn gia vĩnh viễn đều thần tử của hoàng thượng, cũng tùy thời nghe theo hoàng thượng sai phái, hưởng chi một cái hư danh mà thôi, làm gì để ý."

Thượng Quan Huyền Mặc nghe xong lời này, vội cầm bờ vai của hẩn, ở trước ngực hẩn đấm một cái, nói: "Lời này nói cũng không đúng, Cẩn Hiên huynh nhưng là ban thân của ta và hoàng huynh, bình thường giả vờ giả vịt là tốt rồi, âm thầm ta lấy huynh đệ tương xứng."

"Đương nhiên." Ôn Cẩn Hiên nắm tay nắm chặt, ở trước ngực hẩn đấm trở về.

Đợi đến người nọ đi xa, Thượng Quan Huyền Mặc mới dần dần thu hồi cười trên mặt.

"Hoàng huynh, vì sao không đem tứ. chuyện tứ hoàng muội nói cho Cẩn Hiên, như vậy luôn luôn gạt hẩn, cũng không thể nào nói nổi."

Thượng Quan Huyền Minh lướt mắt nhìn hẩn, ánh mắt sâu thẳm thâm trầm, giọng nói cũng xen lẫn mỗi một, "Nhị đệ, người cho là trăm mấy năm nay giấu giếm dễ dàng sao? Ngay cả thái hậu trẫm cũng phải nghĩ ra các loại lý do để tránh, tiên hoàng trước khi lâm chung kêu trẫm nhất định phải bảo vệ tốt bí mật của hoàng muội, bằng không ta Tuyết Ly quốc chắc chắn

sẽ có một hồi đại chiến , chuyện này người biết đến càng ít càng tốt, cho dù là Cẩn Hiên cũng không có thể."

". Ta hiểu bản khoản của hoàng huynh , vừa rồi là ta nói lỡ . Kỳ thực, hoàng huynh cũng không có toàn bộ gạt hấn, hoàng muội là bị quái bệnh quỷ dị , chính là Cẩn Hiên không biết là quỷ dị như thế nào mà thôi." Thượng Quan Huyền mặc nói, không biết nghĩ đến cái gì, đưa tay sờ sờ hai mắt của mình, thấp giọng thở dài: "Vì sao cố tình sinh một đôi mắt quỷ , hấn cùng Thanh Thành cùng tuổi , lại chỉ có thể từ nhỏ bị giam cầm ở Liên Dục cung."

Nghe được hai chữ mắt quỷ , Thượng Quan Huyền Minh đồng tử chợt co rút lại, thấp xích một tiếng, "Nhị đệ, trẫm không muốn lại nghe đến hai chữ đó !"

Thượng Quan Huyền Mặc thấy bộ dáng hấn giữ kín như bưng , môi hơi hơi mở mở, không nói nữa.

Giữa hai người nhất thời trầm mặc .

Hai chữ "mắt quỷ " là hấn kiêng kị, càng là toàn bộ Tuyết Ly quốc kiêng kị.

". Đợi lát nữa, trẫm đi Liên Dục cung nhìn xem tứ hoàng muội đi." Thở phào một hơi, Thượng Quan Huyền Minh mới nói.

*

Ở trong hoàng cung Tuyết Ly quốc , có một ao sen rất lớn , hiện thời lá sen che đầy toàn bộ ao sen, rải rác có vài nụ sen màu hồng nhạt điểm xuyết , phong cảnh cực đẹp. Nhưng là, chỗ này cũng là nơi lạnh lẽo nhất trong toàn bộ hoàng cung , chỉ vì sát ao hoa sen là Liên Dục cung .

Chủ nhân Liên Dục cung điện —— Liên Nguyệt công chúa cũng không bước ra cửa cung một bước, người bên ngoài chỉ nghe nói qua nàng tài nghệ song tuyệt mỹ danh, nhưng lại chưa bao giờ thấy mỹ nhân liếc mắt một cái.

Hầu hạ Liên Nguyệt công chúa có hai người, một thái giám, một cung nữ. Nhưng là hai người này đều có điểm giống nhau, bọn họ sẽ không nói, từng đã dùng ăn độc dược sau liền thành câm điếc.

"Nha nha." Nha hoàn Ngọc Diệp kêu hai tiếng, đem quần áo tắm rửa khoác lên trên bình phong .

Người phía sau bình phong khẽ gật đầu, ý bảo bản thân đã biết được. Nha hoàn kia thấy nàng vuốt cằm, có thể này mới cẩn thận lui đi ra ngoài.

Trong chậu gỗ ngồi một người, tóc dài đen thui buông rơi xuống dưới, một chút nước trong lúc lơ đãng dính vào trên lọn tóc , hội tụ thành từng chuỗi hạt ngọc bị đứt, rầu rĩ rơi xuống trên đất , hình thành lên một bãi nước nhỏ.

Rào rào một tiếng, người nọ bỗng nhiên từ trong nước đứng lên, như một con cá nhảy ra khỏi lưới, thân hình đưa lưng về phía bình phong mà đứng ánh xạ ở trên bình phong , có vẻ cực kì thon dài, còn không kịp tinh tế phẩm xem bóng dáng kia , cánh tay thon dài đã nhanh chóng lao đi tới chỗ áo khoác, chặt chẽ bao lấy thân thể của chính mình.

Sau đó , một nữ tử dáng người cao to từ bình phong chân trần đi ra, tóc đen thật dài che khuất gương mặt nàng, chỉ mơ hồ lộ ra chiếc mũi cao thẳng và cánh môi bị hun đến đỏ tươi .

Ngay sau đó, người nọ bỗng nhiên nhận thấy được cái gì, hai chân trắng nõn chợt dừng lại, chậm rãi nghiêng đầu, nhìn nam tử áo hồng chẳng biết lúc nào ngồi ở ghế tựa uống trà , giọng nói thường thường không gọn sóng lại dẫn theo hai phần kính sợ.

"Ngài đã đến rồi." Nàng nói, thanh âm không uyển chuyển du dương giống nữ tử, ngược lại mang theo vài phần từ tính chỉ nam tử mới có .

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 34: Thượng Quan Đệ Nhị

Nam tử áo hồng ngồi ở ghế tựa miễn cưỡng lướt mắt nhìn hắn, trên mặt mang theo mặt nạ màu đỏ ở dưới ánh nến có vẻ vô cùng chói mắt.

Hắn tao nhã mút nhẹ một miệng nước trà, khẽ cười một tiếng, giọng nói cũng mang theo vài phần mỉa ý cùng lười nhác, "Võ công ta dạy cho người luyện như thế nào rồi ?"

Ánh mắt của Liên Nguyệt công chúa sâu kín lóe ra hai lần, cung kính đáp: "Đã luyện thành bảy tám phần rồi. Chính là, ta không rõ, tôn thượng vì sao lại lựa chọn ta, còn truyền thụ võ nghệ cho ta . Tôn thượng đến cùng là có ý đồ gì?"

Nói đến cuối cùng, giọng nói đã không thấy nửa phần dịu dàng của nữ tử , ngược lại hơi khàn khàn.

Người nói chuyện rõ ràng là một nam tử!n.

Nam tử áo hồng khoe miệng chỉ hơi hơi hơi cong , đầu ngón tay gõ vài cái vào mặt bàn, chậm rì rì nói: "Tuyệt Ly quốc không có tứ công chúa Thượng Quan Điệp Nhi, chỉ có Tứ hoàng tử. Thượng Quan Điệp Nhi, chuyện này sớm muộn gì sẽ bị thế nhân biết. Người cảm thấy, Thượng Quan Huyền Minh và Thượng Quan Huyền Mặc có thể che chở người bao lâu?"

Tuyệt Ly quốc cho tới bây giờ liền không có Liên Nguyệt công chúa, này đó bất quá là thân phận mà tiên hoàng Tuyệt Ly quốc hư cấu ra . Vì cái gì, phòng lại là cái gì, không có người so với Quỷ sát huyết tôn hắc càng rõ ràng.

"Liên Nguyệt công chúa" nghe xong lời này, khóe miệng gợi lên một chút cười trào phúng , "Phụ hoàng và hoàng huynh cho tới bây giờ cũng không có che chở ta, bọn họ chính là sợ hãi hai mắt này của ta sẽ mang đến đại nạn cho Tuyết Ly quốc , cho nên coi ta giống như phạm nhân nhốt tại Lân Dục cung này , vèn vèn đã là 16 năm."

Cuối cùng một câu nói mang theo oán hận thật sâu .

Quỷ sát huyết tôn kia ăn mặc thập phần lờ lợt lại lắc lắc đầu, miễn cưỡng nói: "Nếu chỉ là sợ người mang đến đại nạn cho Tuyết Ly quốc , sao không Đại Nghĩa Diệt Thân giết người, ngược lại làm nhiều công công queo queo như vậy ? Cho người đường đường là tứ hoàng tử của Tuyết ly quốc thay đổi giới tính, thành Liên Nguyệt công chúa."

Nói xong , trong lời nói liền mang theo vài phần trào phúng.

"Tôn thượng ý tứ là. Trên người ta có vật bọn họ cần tìm?" Thượng Quan Diệt Nhị theo dõi hẩn, cặp mắt màu xám kia giống như mơ màng lúc này chợt căng thẳng, thì thào hỏi.

Quỷ Sát huyết tôn thần bí cười, mặt nạ màu đỏ hình như có linh tính, một dòng máu đỏ chảy xuống mặt nạ , cuối cùng lại chậm rãi khôi phục như lúc ban đầu.

" Mắt quỷ đối với dân chúng mà nói thì đó là điềm không may, nhưng là ở trong mắt Thượng Vị Giả , nó cũng là bảo bối thập phần khó có được ." Hẩn chậm rãi nói, môi mỏng nhợt nhạt hơi cong lên , lộ hết thần bí.

"Ý của tôn thượng là gì ?" Thượng Quan Diệt Nhị mi dài nhíu lại, thuận tay lấy một chiếc trâm ngọc , nhẹ nhàng búi tóc lên , nửa gương mặt bị sợi tóc che liền hoàn toàn lộ ra, tuần tú lại mang theo vài phần mỉa mai.

"Ý của bản tôn là, người căm thù mắt mình đến tận xương tủy lại có một loại năng lực kỳ dị làm người ta không tưởng được , rất nhiều người đối với

nó xua như xua vệt." Cánh môi lạnh bạc nhẹ nhàng đóng mở , vẽ ra độ cong phong lưu mà mệnh mông .

Thượng Quan Diệt Nhị hiển nhiên đối với lời nói của hãn nghi hoặc không hiểu, bỗng nhiên cười nhạt một tiếng, cũng là trào phúng đối bản thân , "Tôn thượng đang nói giỡn đi, mắt quý có thể là bảo bối gì?"

Người nọ một tay chống cằm , hãy còn cười khẽ hai tiếng, ngay cả tiếng cười đều mang theo phong tình quyến rũ .

"Bản tôn nói vậy thì chính là như vậy . Chẳng qua , trên đời này người có được mắt quý cũng không phải chỉ một mình người ." Hãn chậm rãi nói.

Thượng Quan Diệt Nhị nghe xong lời này nhất thời chấn động, mang theo vài phần vội vàng hỏi: "Trên đời này còn có người khác giống như ta , có một đôi mắt màu xanh lục ư ? !"

Quý Sát huyết tôn đang muốn nói tỉ mỉ, cặp mắt hẹp dài lại nhàn nhạt quét ngoài cửa sổ liếc mắt một cái, "Có người đến đây."

Lời này rơi xuống, chỉ thấy thân hình nam tử áo hồng nguyên bản nhàn nhã thường thức trà chọt lóe, trước mắt có một bóng hồng xẹt qua, nhanh làm cho người ta tưởng rằng ảo giác, trong nháy mắt , ghế tựa đã không có một bóng người, chỉ có cánh cửa sổ nhẹ nhàng đóng đưa một chút.

Thượng Quan Diệt Nhị kinh ngạc nhìn người nọ không dấu vết biến mất ở Liên Dục cung, bất luận là thấy bao nhiêu lần, trong lòng như trước là kinh ngạc không thôi.

Hãn từ nhỏ bị giam cầm ở Liên Dục cung nhỏ này , một bước không được rời đi, cung nữ và thái giám hầu hạ hãn đều là câm điếc. Mỗi ngày cương một gương mặt, không có biểu cảm gì . Hãn giống như bị toàn bộ thế giới vứt bỏ, cái gì đều không có, chỉ có một mình hãn , chịu trách nhiệm một cái hư danh không tồn tại , sống ở trong cung điện tịch mịch này.

Hắn cho rằng bản thân cả đời cứ như vậy , nhưng từ khi gặp được nam nhân áo hồng thần bí này , sinh hoạt của hắn mới bắt đầu biến hóa. Người nọ ôm bí mật không thể cho ai biết tiếp cận hắn, lại truyền thụ hắn hơn phân nửa võ công. Mà võ công của người nọ càng là bí hiểm.

Thượng Quan Diệt Nhị tự giễu cười, nếu là có thể rời đi Liên Dục cung, chẳng sợ bảo hắn làm giao dịch cùng ma quỷ , hắn cũng không chút do dự!

Chỉ cần. Hắn có thể sống cuộc sống của một người bình thường .

Luyện võ sau, Thượng Quan Diệt Nhị tai mắt so người thường hẳn cảm nhiều lắm, hắn rõ ràng nghe được tiếng động ngoài ba trượng , một người chính chậm rãi hướng về bên này mà đến.

Nhiều năm như vậy, hắn nghe được nhiều nhất đó là tiếng bước chân của người này , đó là hoàng huynh tốt của hắn lại đây nhìn hắn rồi. Nhưng là, hắn tới làm cái gì? Bảo đảm hắn không có lại tìm chết? Vẫn là sợ hắn cầm điếu giống hạ nhân ?

Bên ngoài Liên Dục cung.

Thượng Quan Huyền Minh ở cửa cung qua lại vài lần , sau một lúc lâu , thở sâu một hơi, rồi sau mới đẩy cửa đi vào.

Trong phòng hơi nước còn chưa có tán hết , lượn lờ tạo thành một tầng sương mờ ẩm áp , hắn hồi lâu không thấy "Tứ hoàng muội" lúc này mặc một bộ áo choàng rộng lưng thùng , trên lọn tóc còn đọng lại nước , hắn liền lẳng lặng ngồi ở trên ghế dựa , có vẻ nhu thuận mà yên tĩnh, trong mắt một tầng hơi nước mênh mang , đen mà trong.

Thượng Quan Huyền Minh trên mặt vẻ xấu hổ dày đặc, há miệng thở dốc, lại chỉ cảm thấy trong cổ họng bế tắc, chần chờ hồi lâu mới nói: "Tứ. Hoàng đệ, mấy ngày nay có tốt không ?"

Thượng Quan Diệt Nhị nhàn nhạt quét mắt nhìn hắn một cái, không nói tiếng nào, khóe miệng không khỏi giơ lên một chút cười lạnh.

Xấu hổ đứng sừng sững thật lâu sau, Thượng Quan Huyền Minh hãy còn tìm cái ghế ngồi xuống, bỗng nhiên phát hiện trên ghế dựa còn sót lại một chút hơi ấm , trong lòng không khỏi có chút kinh ngạc.

Người nọ không tính toán nói chuyện, Thượng Quan Huyền Minh cũng nhất thời không có đề tài nói , một lúc lâu sau giọng nói âm trầm vang lên : "Tứ hoàng đệ nếu là cảm thấy phiền muộn cũng có thể đi xung quanh Liên Dục cung , chỉ cần. Chỉ cần thay cung trang là được."

Vừa nghe lời này, Thượng Quan Diệt nhị mạnh ngẩng đầu nhìn hắn, trong mắt màu đen thuần túy đều rút đi, chậm rãi thay vào bằng một màu xanh lục quý dị .

Buồn cười, còn muốn cho hắn tiếp tục làm nữ nhân sao? !

Ánh mắt của Thượng Quan Huyền Minh tiếp xúc đến cặp mắt quý kia , trong lòng chột căng thẳng.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 35: Nói Chuyện Đồ Cưới

Cặp mắt xanh lục kia tản ra hàn quang , giống như mắt quỷ nơi địa ngục , chỉ như vậy lẳng lặng nhìn chăm chăm người , khiến cho người cảm thấy tầm mắt đã bị nó hung hăng giữ lấy , bản thân không thể động đậy, chỉ có thể vô ích chờ bị quỷ hỏa trong ánh mắt này cắn nuốt từng chút một.

Thượng Quan Huyền Minh vội vàng dời đi ánh mắt, sắc mặt khẽ biến thành trầm xuống, "Tứ hoàng đệ nếu là nguyện ý đứng ở Liên Dục cung cũng tốt, dù sao Liên Dục cung này so bên ngoài an toàn nhiều lắm."

Dứt lời đã đứng lên, không muốn lại nhìn thêm hắn nữa , tay áo dài phất một cái liền rời đi địa phương quỷ dị và đầy khí âm trầm này.

"Hoàng huynh đi thông thả, thần đệ không tiễn."

Phía sau người nọ lại cười nhẹ bỗng , trong mắt màu xanh lục chậm rãi biến thành màu xanh đen , quỷ dị dày đặc làm người ta trong lòng sợ hãi.

Thượng Quan Huyền Minh bước chân hơi dừng một chút, quay đầu liếc hắn một cái, này vừa thấy liền làm hắn mày nhíu chặt hơn. Hoàng đệ của hắn đang tức giận, chỉ có khi cảm xúc dao động rất lớn , cặp mắt bình thường nhìn qua giống như thường nhân mới có thể chậm rãi chuyển biến thành màu xanh lục , càng là kích động và nổi giận, thì màu xanh càng đậm .

Nhưng là, liền ngay cả chính hắn cũng không biết như thế nào đối mặt với tứ hoàng đệ này . Hắn là hoàng đệ của bản thân , càng là người thừa kế mắt quỷ , hắn nhất định không thể sống cuộc sống bình thường giống người khác .

Sâu kín thở dài, Thượng Quan Huyền Minh muốn nói nhưng vẫn không nói , cuối cùng vẫn là nói một câu tứ hoàng đệ bảo trọng , liền không có quay đầu.

Cửa kết... Một tiếng đóng lại , Liên Dục cung to như vậy lại khôi phục yên tĩnh như lúc ban đầu , chủ nhân tắm rửa ấm áp còn chưa tán đi, lại trống rỗng thêm vài phần khí lạnh , làm cho người ta không dám tới gần.

"Tôn thượng, ngài còn ở tại sao?" Màu xanh lục trong mắt Thượng Quan Diệt Nhị chậm rãi rút đi, dần dần biến thành màu xanh nhạt, lại tiếp tục trở thành nhạt, khôi phục tối đen nguyên bản .

Giọng nói của hắn ở trong điện quanh quẩn một lần, càng hiển tịch liêu. Trong điện, chỉ có tiếng vọng , không có bất luận kẻ nào trả lời hắn .

*

Xa xa, bóng dáng màu hồng cách Liên Dục cung giống như một u hồn trong đêm , lúc sắp tới cửa cung , không biết nhớ tới cái gì, thân mình mạnh thay đổi, quay ngược lại đường lúc đến . Chẳng qua , lần này đi không phải là Liên Dục cung, mà là Thần Lộ cung cách Liên Dục cung không xa .

Trong cung Thần Hi , có hai nữ tử xinh đẹp ngồi nghiêm chỉnh . Một người dịu dàng như nước, một người ánh mắt thanh lạnh mang theo linh động khó có thể bỏ qua .

"Không biết hoàng hậu nương nương đêm khuya tới chơi, thần nữ sợ hãi." Thủy Y Họa nhìn thoáng qua nữ tử đối diện ngồi ngay ngắn , hơi hơi cup mắt nói.

Nàng kia dịu dàng cười, trong nụ cười lại mang theo giới giang tháo vát của tướng môn hổ nữ mới có , người này đúng là hoàng hậu Vân Thanh Ảnh của Tuyết Ly quốc , cũng là trưởng nữ của Vân lão tướng quân .

"Không cần phải khách sáo với bản cung , nếu theo bối phận, cô hẳn là gọi bản cung một tiếng hoàng tấu ." Vân Thanh Ảnh cười nói, "Bản cung sợ hoàng muội ở trong cung cô đơn , cho nên lúc rảnh liền đi lại nói chuyện với hoàng muội, thuận tiện cũng nói chuyện đồ cưới lần này gả đi Hoả Vũ quốc ."

Mút nhẹ một ngუმ hồng nhiễm sương trong tay sau, lại sáng khoái nói thêm một câu, "Lần này chuyện đám hỏi là hạnh phúc cả đời của hoàng muội , hoàng muội nghĩ muốn của hồi môn là cái gì , không cần ngại ngùng, cứ việc nói với bản cung ."

Vân Thanh Ảnh cũng là một người nhanh nhẹn , khó trách trong hơn một năm đem hậu cung để ý thoả đáng như thế , Thủy Y Họa thầm nghĩ. Nghĩ như vậy, trong lòng liền bắt đầu tính toán.

"Như thế rất tốt, hoàng muội ta nghĩ muốn của hồi môn thật đúng không ít." Bàn tay mềm của Thủy Y Họa che miệng, nhìn như then thùng e lệ, kì thực là ôm lấy miệng cười trộm.

Vân Thanh Ảnh cười khẽ một tiếng, xem bộ dáng then thùng của nàng , không khỏi buồn cười lắc lắc đầu. Đến cùng là người muốn xuất giá , nói đến việc đồ cưới , gương mặt xấu hổ giống như rặng mây đỏ phía cuối chân trời .

"Hoàng muội không cần e lệ, trước đây bản cung cũng là như vậy , mới một năm thôi mà cảm thấy bản cung và hoàng thượng đều nhanh thành vợ chồng già rồi." Nói đến đây , trên mặt hơi hơi mang theo một phần then đỏ.

Hoàng thượng Thượng Quan Huyền Minh và hoàng hậu Vân Thanh Ảnh luôn luôn là cầm sắt hòa minh, trở thành tấm gương của văn võ bá quan , cảm tình này không phải giả dối hư ảo. Không từ mà biệt, chỉ nói việc hậu cung , Thượng Quan Huyền Minh thập phần tín nhiệm hoàng hậu, rất nhiều việc đều giao cho nàng quản lý.

Thủy Y Họa âm thầm bĩu môi, đàn ông giống Thượng Quan Huyền Minh một lòng đặt ở quốc sự , căn bản không đáng giá ái mộ , Vân Thanh Ảnh này chỉ sợ đã lồm vào, cũng không biết ngày sau kết cục của hai người sẽ là như thế nào.

"Hoàng tấu và hoàng huynh tình cảm thâm hậu, hoàng muội ta chỉ có hâm mộ . Nếu hoàng tấu đã nói như vậy , hoàng muội sẽ không khách khí rồi." Thủy Y Họa cười đến híp mắt, rồi sau đó môi hồng phấn nộn mở ra, ngay sau đó đã nói ra đồ cười làm cho Vân Thanh Ảnh vạn phần kinh ngạc vừa khóc cười không được . ㄟDiễn - đàn - Lê - ㄟQuý - Đôn

"Ta muốn hoàng kim sáu ngàn lượng, bạc trắng sáu ngàn lượng, tiền đồng 600 xâu . Ta còn muốn tơ lụa mười rương, điểm tâm mỹ thực mười phần . Mặt khác, tám kiện lụa tằm ti tốt nhất của phường Thái Y , tám đôi giấy thêu áng mây , theo người xưa nói bát bát phát tài , cuối cùng, lại đến hai tiểu quan làm của hồi môn ."

Thủy Y Họa cười nhạt nhìn nàng, "Hoàng tấu có phải cảm thấy đồ cưới của hoàng muội rất khó coi phải không ? Nếu không, hoàng tấu xem lại cho thêm một ít?" Tuy rằng câu sau nghe như là hỏi nàng, nhưng giọng điệu rõ ràng đã kết luận.

Vân Thanh Ảnh khóe miệng hơi hơi run rẩy một chút, nhìn ánh mắt của nàng giống như xem một vị Phật gia mắt mào kim quang .

"Ha ha, việc này để bản cung thương nghị một chút cùng hoàng huynh , hoàng muội liền ở Thần Lộ cung chờ bản cung báo tin vui đi ." Vân Thanh Ảnh nói xong liền vội vàng đứng lên, nàng sợ lại ngồi thêm một chút , trên mặt mình cười sẽ chịu không được rồi.

Đám người đi xa, Thủy Y Họa ha ha nở nụ cười, muốn gả ta đến Hỏa Vũ quốc không thành vấn đề, xem cô nãi nãi ta không lột một tầng da của người !

Chính là trong lòng đặc ý còn chưa có được bao lâu, ánh mắt liền trợn trắng , mang theo tức giận .

Lại là mùi vị quen thuộc này !

Bỗng nhiên quay đầu vừa thấy, yêu nghiệt kia quả nhiên chính đang ôm ngực tựa vào cửa cung , một bộ dáng rất là nhàn nhã.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 36: Không Cần Thận Hờn Đến Miệng

"Tiểu mỹ nhân sao lại giả hoạt như thế chứ ?"

Nam tử áo hồng đứng dựa ở cửa cung vẫn mang một chiếc mặt nạ màu đỏ tinh xảo như trước , khóe môi nhếch lên lười nhác lại yêu mị . Hắn ôm ngực nhìn về phía nữ tử trong mắt mang giả hoạt , một chân hơi cong, một chân gác lên chân còn lại , tao nhã lại dẫn theo vài phần bĩ ý.

Thủy Y Họa cảm thấy , mỗi lần gặp phải yêu nghiệt này , đều sẽ nhìn đến một mặt khác nhau.

Đến cùng đâu mới là bản tính thực sự của hắn ?

Người này cũng không chỉ trên mặt đội mặt nạ, hắn toàn thân đều khoác một lớp da, cho nên căn bản người không thể đoán được tâm tư của hắn .

Ở một khắc khi phát giác hắn kia , Thủy Y Họa liền toàn thân cảnh giới lên, lông mày dài nhỏ nhíu lại nhìn hắn , trào phúng nói: "Thế nào, yêu nghiệt người nhanh như vậy liền không làm rùa đen rút đầu rồi hả ? Cảm giác thân thể trần truồng trước mặt thuộc hạ như thế nào ?"

Nam tử áo hồng nghe xong lời này, cúi đầu cười lộ lên, cười tủm tỉm trả lời: "Lần đầu tiên trong đời bị người ta treo dưới tàng cây, cảm giác này kỳ thực thật đúng là không sai."

Nói xong lời này, hơi có ám chỉ đưa tay vào trong áo , ở trước ngực mình sờ soạng một cái, coi như đang vuốt ve mấy chữ mà người nào đó để lại trên ngực hắn .

Thủy Y Hoa thấy động tác không e dè của hấn , trong lòng không hiểu nóng lên, lập tức liếc trắng mắt, cười lạnh hai tiếng, "Nói như vậy, liền tính ta lại đem người lột sạch treo dưới tàng cây, người cũng vui vẻ chịu đựng?"

Yêu nghiệt kia cười đến càng vui vẻ , cảm hưởng về phía nàng , "Nếu có mỹ nhân đi theo, ta khẳng định vui vẻ chịu đựng. Nhưng mà mỹ nhân vẫn là để lại cho ta kiện áo khoác ngoài đi, gió đêm thổi vào người lạnh lẽo . Ta bị đông lạnh hỏng rồi , về sau còn ai dám đến đùa giỡn mỹ nhân, mỹ nhân chẳng phải sẽ cô đơn tịch mịch?"

Thủy Y Hoa mi mắt cong lên , thanh âm lại bằng trắc không gợn sóng , "Nếu người chết , ta sẽ vỗ tay bảo hay, không có nửa phần cô đơn tịch mịch. Cho nên, người có thể yên tâm đi tìm chết rồi !"

Cùng với chữ chết nghiêng răng nghiêng lợi phun ra kia , có bảy tám căn gân châm nhỏ bé từ trong tay nữ tử bay đi ra ngoài, vài đạo ánh sáng rất nhỏ chợt lóe lên, tốc độ cực nhanh mắt thường căn bản nhìn không đến.

Nam tử yêu nghiệt thấy nàng như thế, khóe miệng chế nhạo cười hơi hơi vừa thu lại, ánh mắt tối đen như mực xẹt qua một chút hưng phấn .

Ngay sau đó, chỉ thấy hai cái cánh tay của hấn nhanh chóng giơ lên , ống tay áo màu đỏ đều bị múa thành một mảnh tiên lệ , giống như chu sa trên giấy Tuyên Thành bỗng nhiên nhuộm mở ra .

Ngắn ngủn chỉ quá mấy nháy mắt, động tác làm người ta hoa cả mắt đã ngừng lại, hai bàn tay thon dài mà trắng nõn của hấn giao nhau, năm ngón tay khép chặt, ở khe hở trên bàn tay kẹp lấy một cây gân châm thật nhỏ , tay kia thì kẹp lấy ba cây còn lại .

Rồi sau đó , ở dưới cái nhìn trừng trừng của mỹ nhân , yêu nghiệt từ trong ngực lấy ra một chiếc khăn lụa trắng , bảy tám cây châm bạc bị hấn coi như bảo bối đặt ở trong khăn lụa , bao lại ba tầng, cuối cùng mặt không đỏ tim không đập nhét vào trong lòng bản thân.

"Mỹ nhân kỳ thực có thể lại nhiều đến mấy căn ."

Nam tử yêu nghiệt hình như có chút bất mãn với mấy cây ngân châm này , biểu cảm hơi hơi bất mãn đề nghị nói.

Thủy Y Họa bị một loạt động tác của hắc biến thành sững sờ không thôi. Hắc thể mà có thể tránh thoát toàn bộ ngân châm! Còn có. Yêu nghiệt chết tiệt này đến cùng đang làm sao? Lại đem ngân châm của nàng đều thu vào, còn giấu ở trong lòng? !

"Mỹ nhân cũng hết giận, không bằng chúng ta đến làm chút chuyện có ý nghĩa đi ?"

Nam tử yêu nghiệt thanh thoir bước đi , tư thái tao nhã hướng nàng thông thả mà đến.

Thủy Y Họa mày càng nhíu thật chặt, chỉ có thể trơ mắt nhìn yêu nghiệt kia chậm rãi nhích lại gần mình.

"Đều nói chúng ta đã thanh toán xong, các hạ vì sao cố tình tiếp tục trêu chọc ta?" Nàng liếc nam tử yêu nghiệt, giọng điệu không tốt.

Nam tử yêu nghiệt cũng không cho rằng đúng buông tay, "Nhưng là, bản tôn một chút cũng không muốn thanh toán xong. Mỹ nhân, nàng nói vậy phải làm sao bây giờ?"

Khi nói chuyện, dưới chân bộ pháp tao nhã không giảm, nhìn như lững thững mà đi, kì thực trong nháy mắt liền đem ba bước làm thành một bước. Chỉ trong nháy mắt , hắc liền đến trước mặt mỹ nhân .

Mặt nạ màu đỏ tinh xảo đối diện mặt nàng, khóe miệng gợi lên ý cười luôn ái muội phong lưu.

Thủy Y Họa nhìn hắc , đứng sừng sững tại chỗ cũng chưa hề động .

Nàng tinh tường biết, liên tính của nàng khinh công đã tính thượng thừa, nhưng cũng không kịp yêu nghiệt này , đánh thì căn bản đánh không lại hẳn, lần trước chẳng qua là thừa dịp hẳn thất thần may mắn đạt được. Mà nếu như có ý đồ hô to một tiếng dẫn tới ám vệ ẩn núp ở quanh mình , yêu nghiệt này cũng nhất định sẽ trước đó lập tức liền điểm á huyết của nàng .

Dù sao đều chạy không thoát, không bằng nhìn xem, yêu nghiệt này là muốn làm cái gì?

Nếu là muốn phi lễ nàng, vừa vặn đúng như ý của nàng .

"Thực ngoan."

Nam tử yêu nghiệt thấy mỹ nhân lẳng lặng đứng ở tại chỗ , vẫn không nhúc nhích tùy ý hẳn tới gần, tuy rằng biết rõ tính nết của nàng , lại vẫn là nhìn không được khen ngợi một câu, khéo miệng cũng cong rất cao rồi.

Hai tay ngửa ôm eo mềm của mỹ nhân , trong lòng không khỏi thỏa mãn than thở một tiếng, một bàn tay còn không quy củ ở trên eo nàng sờ tới sờ lui.

Thủy Y Họa đôi mắt nheo lại một chút , nhưng không có nửa phần ý tứ ngăn cản hẳn.

Bỗng nhiên ánh mắt tối đen như mực của yêu nghiệt hơi hơi co rút lại, giơ tay lên nắm cằm của nữ tử , lực đạo không nặng lại đủ để cho nàng cười toe toét.

Ngắm hàm răng chính tề đẹp mắt kia nhìn qua lại mấy lần, xác định trong hàm răng nàng không cất giấu ngân châm gì sau, nam tử yêu nghiệt hết sức hài lòng cười khẽ hai tiếng, rồi sau đó nâng khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng lên , đối với khuôn mặt nhỏ nhắn trắng mềm kia một miệng liền hôn đi xuống.

Nhưng vào lúc này, một bên mặt nhu thuận không động của nữ tử vừa quay lại , nụ hôn kia vừa vận không khéo liền dừng ở trên môi nàng.

Môi của hai người thập phần phù hợp dán tại cùng nhau.

Nam tử yêu nghiệt hai mắt trợn trắng , trong mắt đồng tử căng lớn, trong nháy mắt hai môi chạm nhau đó , chỉ cảm thấy một luồng điện theo cánh môi hai người kề sát luôn luôn truyền đến tứ chi của bản thân , làm cho hần cả người kích động không thôi. Mà đi cùng là một loại cảm giác thập phần không ổn .

Mặc kệ , chết dưới hoa Mẫu Đơn , thành quỷ cũng phong lưu.

Bản thân còn nghĩ đến cái hôn sâu, ai đoán nàng kia trên tay bỗng nhiên dùng lực, một tay đẩy hần ra, làm cho nam yêu nghiệt không hề hình tượng lao đảo hai bước.

Chép miệng hai ba lần , nam tử yêu nghiệt cười đến ái muội, "Mỹ nhân cũng thật vô tình, trở mặt sẽ không nhận thức."

Thủy Y Họa cười tủm tỉm nhìn hần. Ở trong lòng căn rằng hung hăng nói: yêu nghiệt đáng chết , nụ hôn đầu của lão nương đổi lấy cái miệng của ngươi , coi như tiện nghi ngươi rồi !

Nam tử yêu nghiệt rốt cục phát hiện vấn đề, đôi môi có độ cong duyên dáng của hần vào lúc này đã bắt đầu bành trướng, thoát nhìn xem giống như hai đoạn lạp xương, lại tiếp tục như vậy, miệng mình xác định liền phế đi.

"Ô ô. Nàng , nữ nhân ác độc !" Yêu nghiệt lập tức che miệng nói.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 37: Ai Bị Thiệt

Nam tử yêu nghiệt che miệng lên án, vẻ mặt u oán, lại kỳ quái không có nửa điểm tức giận, ngược lại hai tinh đoàn trong mắt , lại đen lại sáng .

" Ô ô. Thiên ha (hạ) độc nhất ụ hân (phụ nhân) tâm." Hắc mớ hồ không rõ lên án nói, đôi môi như cánh hoa sừng thành lập xưởng hoàn toàn không có độ cong như lúc ban đầu .

Thủy Y Họa học bộ dáng của hắc , khoanh hai tay tựa ở đầu giường , tư thái nhàn nhã , rồi sau đó vươn ngón trỏ hướng hắc lắc lắc, "no no no, lão nương còn không lập gia đình đâu, không tính là phụ nhân, nhiều lắm là thiếu nữ xinh đẹp thôi."

"Phì ——" nam tử yêu nghiệt nhin không được nở nụ cười một tiếng, kết quả cười đến miệng lập xưởng đau vừa kéo , vội vàng lại dùng lòng bàn tay che lại.

"Mỹ ngân (nhân) , nàng ế nào (thế nào) có thể ư vậy (như vậy) đối a (ta)?" Nam tử yêu nghiệt mang một đôi mắt đen láy tức giận nhìn về phía nàng, u oán giống như nàng dâu nhỏ bị khinh bỉ .

Thủy Y Họa chỉ miễn cưỡng nhú mày, khóe miệng cong lên đảo qua miệng lập xưởng của hắc , hảo tâm nhắc nhở: "Người nếu không đi tìm người trị liệu miệng người , cái miệng chán ghét này khả sẽ bị phế bỏ. Từ nay về sau ta rất cục có thể thanh tịnh rồi."

Nam tử yêu nghiệt lập tức vươn tay, ôm miệng ngồi phịch ở trước mặt nàng, " Vậy mỹ ngân (nhân) xin thương xót , cho ta ả (giải) được."

Lòng bàn tay bày tại trước mặt nàng to mà rộng rãi , mỗi một ngón tay thon dài đẹp mắt, trắng nõn như ngọc, rất khó tưởng tượng một đôi tay sạch sẽ đẹp mắt như vậy bình thường đều là dùng để làm cái gì. Không là dùng đao, bởi vì trên tay hắn không có vết chai , cũng không phải sử dụng kiếm, nếu sử dụng kiếm , trong quá trình trường kỳ luyện võ , chuôi kiếm sẽ ở cổ tay hình thành một vết chai.

Đã không dùng đao cũng không sử dụng kiếm, mà võ công của hắn lại cao cường như thế , từng cao thủ đều sẽ có một vũ khí vừa lòng đẹp ý , như vậy vũ khí của hắn lại là cái gì?

Thủy Y Họa trong giây lát đã nghĩ tới cây roi dài màu đỏ mà bản thân cướp đoạt từ trên người hắn , chẳng lẽ đó là của vũ khí của hắn ?

Không, không có khả năng. Phàm là các loại cao thủ, bên người vũ khí cũng không rời khỏi người, giống như người của Kiếm gia , bọn họ tự khoe lấy kiếm làm chủ , cho nên trên người kiếm cũng không rời khỏi người.

Nếu cây roi kia đối hắn rất trọng yếu , lúc mà bản thân lấy đi kia thì yêu nghiệt này nên tản mát ra sát khí cường đại và tức giận mới đúng, nhưng là khi đó nàng cái gì đều không có cảm giác được. Hơn nữa yêu nghiệt đáng chết này cũng không có tính toán lấy lại roi đỏ .

"Mỹ ngân (nhân) , giải ược(được) !" Nam tử yêu nghiệt đối nàng thất thần tương đương bất mãn. Lại không cấp giải được thì cái miệng này cũng thật liền không biện pháp khôi phục độ cong duyên dáng phong lưu đa tình như trước rồi.

Thủy Y Họa không nhanh không chậm xem xét hắn liếc mắt một cái, "Trên miệng ta bôi một loại thuốc bột vừa luyện chế ra phòng sói ngoan độc , về phần giải được, trước mắt còn chưa có nghiên cứu chế tạo ra."

Thấy hắn giương mắt nhìn, vô tội nhún vai, "Cho nên ta mới đề nghị công tử sớm rời đi nơi đây, chạy nhanh đi tìm người có y thuật tinh thấu

giải độc được này , bằng không, miệng của công tử khả năng sẽ bị vỡ toác ra a

Cuối cùng một tiếng a còn tận lực tha dài, nghe qua giòn tan , giống móng vuốt nhỏ cào cào vào lòng tên yêu nghiệt nào đó , làm cho quả tim của hắn ngưng.

"Mỹ nhân(nhân) , àng (nàng) đang gạt a(ta), àm ao ó (làm sao có) việc đó ?" Nam tử yêu nghiệt nâng miệng lập xướng của bản thân , tuy rằng mồm miệng không rõ, nhưng giọng điệu u oán lên án lại một chút đều không có hàm hồ.

Thủy Y Họa trông mắt rất nhanh trượt đi vừa chuyển, biểu cảm thật có lỗi lại vạn phần đồng tình nói: "Vốn là có một viên giải độc , kết quả ta trí nhớ không tốt, quên mất phương thức chế giải độc , một viên duy nhất kia đã vào bụng của ta ."

Nam tử yêu nghiệt nửa tin nửa ngờ liếc nàng, vốn đang muốn nói cái gì, nhưng là miệng vừa đau lại dặt . Thầm nghĩ: thôi, lần tới sẽ tìm lòng dạ hẹp hòi này tính sổ.

Cuối cùng xem xét nàng kia liếc mắt một cái, ánh mắt ý tứ hàm xúc không rõ.

Hữu một tiếng, một bóng dáng màu hồng xẹt qua, người nọ trong giây lát liền biến mất không thấy.

Thủy Y Họa đang muốn buông lỏng một hơi, một trận gió thổi qua , yêu nghiệt vừa biến mất kia lại bỗng nhiên xuất hiện trước mắt nàng.

Thủy Y Họa lập tức tiến vào tình trạng báo động.

Nam tử yêu nghiệt kia thế nhưng không có thêm động tác gì nữa , chính là dùng cặp mắt đen nhánh thâm thúy chớp cũng không chớp nhìn nàng .

"Mỹ nhân chỉ có thể đối với một mình ta như vậy , người khác không thể."

Nam tử áo hồng đứng ở trước mặt nàng mấp máy hai miếng lập xướng , nói ra một câu này không có lại mơ hồ không rõ, ngược lại rất có khí phách.

"Bằng không, ta sẽ giết người nọ." Hắn lại bồi thêm một câu, ánh mắt trong nháy mắt giống như kết băng, đông lạnh làm cho người ta ngỡ ngàng.

Thủy Y Họa hơi hơi dời ánh mắt, giọng điệu xen lẫn bất mãn, cảm giận nói: "Trừ người ra , ai có thể dễ dàng như vậy tiếp cận ta?"

Nam tử yêu nghiệt lỗ tai vừa động, nghe lời nàng nói một chữ cũng không sót , xem thế này trong lòng vừa lòng cực kỳ, chỉ cảm thấy cả người thư sướng, miêng lập xướng giương lên.

Hữu một tiếng , nam tử yêu nghiệt lần nữa biến mất ở Thần Lộ cung.

Từ trên bàn phát ra ra một tiếng thanh thúy , Thủy Y Họa kinh ngạc nhìn về phía trên bàn . Là nam tử yêu nghiệt kia trước khi đi ném ở trên bàn .

Nhanh chóng nhặt lên vừa thấy, lại cảm thấy trong lòng bàn tay một mảnh nóng rực, đó là một chiếc mặt nạ tinh xảo bằng bạc , sắc màu đỏ tươi, mặt trên giống như có máu loãng lưu động, giống như có vật sống ở bên trong .

Đây là —— mặt nạ của yêu nghiệt kia !

"Mỹ nhân, đây là hạ lễ ta đưa cho nàng thành thân , đáng giá hơn rất nhiều so với vàng bạc châu báu , hãy nhận đi."

Trong lỗ tai bỗng nhiên toát ra giọng nói của yêu nghiệt kia , sợ tới mức tay Thủy Y Họa run lên, mặt nạ màu đỏ suýt chút rớt xuống đất.

Người đã rời đi rất xa, lại có thể cách không truyền âm, nội lực của yêu nghiệt này đến cùng có bao sâu ? !

Thủy Y Họa đem mặt nạ tinh xảo kia ném thật xa, đánh lên vách tường , phát ra âm thanh thanh thúy , lại nghĩ tới lời nói của người đó, vẫn là đem mặt nạ nhặt lên đến để vào trong rương của mình.

Nàng mới sẽ không thể ngoảnh mặt với bạc được . Chính là, lúc này đây vì sao vẫn là cảm thấy bản thân bị tổn thất nặng?

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 38: Thượng Quan Huyền Mặc Đội Nón Xanh

Sứ thần Hỏa Vũ quốc và sứ thần Lam Đăng quốc đã lưu lại mấy ngày ở Tuyết Ly quốc , lần này sứ thần hai nước đã có ý muốn rời đi .

"Hôm qua may mắn được thấy lễ xảo duyên mỗi năm một lần ở Tuyết Ly quốc , tại hạ đã không có gì phải băn khoăn nữa , lần này còn muốn đa tạ quốc quân đã khoản đãi." Sứ thần Lê Tử Ngọc của Lam Đăng quốc hướng về phía Thượng Quan Huyền Minh liền ôm quyền, cười yếu ớt nói.

Sứ thần Liễu Uyên của Hỏa Vũ quốc cũng không nhanh không chậm nói tiếp , "Vi thần cũng nên cáo từ , trước đó vài ngày quốc quân của Hỏa Vũ quốc ta đã thúc giục, vi thần không tiện lại nán lại."

Thượng Quan Huyền Minh cùng hai người khách sáo một phen, cũng không mạnh mẽ lưu người , chỉ nói buổi tối cử hành yến hội, tính làm để tiễn hai người , sáng sớm hôm sau lại đưa sứ thần xuất phát.

Lê Tử Ngọc và Liễu Uyên nhưng là sáng khoái đồng ý. Chẳng qua là ở thêm một ngày rượu nữa , bọn họ tự nhiên không thể phất mặt mũi của Thượng Quan Huyền Minh .

Sắc trời dần tối , trong đại điện rất náo nhiệt, ca múa rượu ngon không ngừng, lần này cung yến chỉ mời quan viên đại thần từ ngũ phẩm trở lên , thành viên hoàng thất đã ở trong hàng. Cho nên trên yến hội tất cả đều là các nam nhân nói nhỏ cười khẽ.

Trong đám hoàng tử thân vương , Thượng Quan Thanh Thành cười ha hả xem vũ cơ uốn éo thân mình trong điện , thấy bên người Thượng Quan Huyền Mặc chỉ lo cúi đầu uống rượu, liền tiến đến bên tai hắn , trêu chọc

nói: "Nhị ca diễm phúc sâu, có thể lấy được đại nữ nhi của Thủy Đại Học Sĩ làm trắc phi, tự nhiên chướng mắt đám dung chi tục phẩn này . Ai không biết Thủy Y Cầm và tứ hoàng muội đều nổi danh, là đại mỹ nhân nổi tiếng của Tuyệt Ly quốc ta ."

Thượng Quan Huyền Mặc buông cốc rượu trong tay , nhàn nhạt nhìn hắt liếc mắt một cái, trong mắt là chán ghét không che không giấu, "Về sau đừng nhắc lại nữ nhân này ở trước mặt ta !"

Thượng Quan Thanh Thành hơi sững sờ, khuôn mặt tuấn tú chậm rãi trở thành một nắm, nói thầm: "Trước kia không phải vì nàng mà bắt nạt nhị tiểu thư của Thủy phủ sao, thế nào này lại thay đổi bất thường? Ta nghĩ nhị ca là một nam nhi thê nguyên không đổi , kết quả còn không phải giống những người khác , đứng núi này trông núi nọ."

Tuy rằng nói rất nhỏ nhưng Thượng Quan Huyền Mặc lại một chữ cũng nghe không thiếu , trong bụng nhất thời nổi lên một trận lửa.

"Tam đệ vừa rồi nói cái gì?" Thượng Quan Huyền mặc giọng điệu lạnh như băng hỏi.

Thượng Quan Thanh Thành thấy hắt sắc mặt có biến, vội vàng lắc đầu, "Nhị ca, ta vừa rồi không có nói gì , huynh nghe lầm rồi."

Thượng Quan Huyền Mặc đem rượu trong chén uống một hơi cạn sạch, rồi sau đó như quả bong xì hơi ném vào trên bàn, " Có những chuyện không hiểu thì không cần nói lung tung. Thủy Y Cầm tiện nữ nhân kia cho bốn vương đội nón xanh nhiều không đếm được , bốn vương không có cho nàng chết đã là không sai lầm rồi!"

Ở Tuyệt Ly quốc, thiếp thất địa vị thấp, phạm là phát hiện thiếp thất đã xuất giá lại có quan hệ cầu thả với người khác , trượng phu có quyền lợi xử tử thiếp thất này . Thượng Quan Huyền Mặc tuy rằng còn chưa thành thân với Thủy Y Cầm , nhưng đây đã là chuyện như đinh đóng cột , hơn nữa

Thủy Y Cầm thân là trắc phi, vốn là thuộc loại thiếp thất nếu là cầu thả với người khác , Thượng Quan Huyền Mặc một kiếm đâm chết cũng không sai.

Thượng Quan Thanh Thành nghe xong lời này, miệng há thật to, vội vàng đề thấp thanh âm hỏi, "Nhị ca ý gì? Ai không biết Thủy phủ đại tiểu thư dịu dàng như nước, tiến thối hữu lễ, nữ tử như vậy làm sao có thể." Câu nói kể tiếp trực tiếp tình lược.

Thượng Quan Huyền Mặc nói ra câu mới vừa rồi đã có chút hối hận, chuyện này mà truyền ra , mất mặt chính là hãn! Nhưng là, hãn hiện tại thật sự là ghen đầy mình .

Ngay tại tối hôm qua, ám vệ mà hãn phái đi ra mang đến một tin tức làm hãn nổi giận không thôi .

Thủy Y Cầm tiện nữ nhân kia thế nhưng kém chút cùng năm nam nhân cầu thả. Năm!

Thật sự là bỉ ổi hết sức !

Hãn sợ nữ nhân kia lại làm ra chuyện gì ngu xuẩn, liền phái một ám vệ vụng trộm nhìn chăm chăm động tĩnh của nữ nhân kia , rồi sau đó đem hành động của nàng đều nói cho bản thân. Cũng là từ sau khi đó, hãn từ trong miệng ám vệ mới biết được các loại sắc mặt đáng ghê tởm của Thủy Y Cầm , cứ nghĩ đến trước kia hai người liếc mắt đưa tình, ghê tởm hơi kém ngay cả cơm đêm qua đều phun ra.

Hôm qua nếu không có ám vệ kia nhớ kỹ thân phận trắc phi của Thủy Y Cầm , ra tay cứu giúp, lúc này sợ là đã sớm làm cái việc đâm đâm đó rồi.

"Tam đệ, về sau ngàn vạn lần không cần tùy tiện tin tưởng nữ nhân, đặc biệt những người nhìn như thanh thuần dịu dàng ." Thượng Quan Huyền Mặc tức giận đến nổi đầu lông mày nhíu chặt lại với nhau.

Thượng Quan Thanh Thành à một tiếng, nhân cầu xoay một vòng, thấp giọng hỏi: "Ý tứ của nhị ca là, nữ nhân giống như ngũ hoàng muội , hoàng đệ ta liền có thể tin sao?"

Thượng Quan Huyền Mặc động tác dừng một chút, hung hăng trừng mắt nhìn hắn, "Nữ nhân kia sao lại tính là ngũ hoàng muội, về sau đừng có gọi nàng như vậy ! Phong hào Phụng Nguyệt công chúa chẳng qua là hoàng huynh tùy tiện đưa , nàng nơi nào xứng là người trong hoàng thất chúng ta ? !"

Thượng Quan Thanh Thành cảm thấy hắn tức giận , không khỏi có chút không hiểu gì .

"Nhị ca chẳng lẽ cũng tin những lời đồn đãi đó ? Nói thật, ta cảm thấy nàng so với những nữ nhân ta đã gặp qua cực kỳ thẳng thắn đáng yêu, nhị ca quá mức thành kiến rồi."

Thẳng thắn đáng yêu? Thượng Quan Huyền Mặc lại càng tức giận .

"Tam đệ , đệ chớ để bị bề ngoài của nữ nhân kia mê hoặc, nữ nhân này gian trá thật sự, rõ ràng có võ công lại cố tình giả vờ gan nhỏ hèn nhát. Lần trước ta chính là không có lưu tâm đã bị dính chiêu của nàng !" Chỗ bị thương đến bây giờ thỉnh thoảng vẫn còn đau.

Một câu cuối cùng Thượng Quan Huyền Mặc không có ý tứ nói. Tưởng hắn đường đường Duệ vương gia, thế mà lại bại dưới tay một nữ nha đầu , ngẫm lại liền cảm thấy vạn phần dơ bẩn.

Thượng Quan Thanh Thành hiển nhiên không nghĩ tới nhị ca mà bản thân sùng bái lại rõ ràng trúng chiêu của một nữ nhân , kinh ngạc xong thì đối với Thủy Y Họa liền càng thêm bội phục rồi.

Nữ nhân kia dám làm dám chịu, lại từng chính miệng thừa nhận bản thân là một người lãng nhăng , dám đương không biết liêm sỉ, tuy rằng việc này

tám chín phần không thể tin.

Nữ nhân kia vừa nói ra là những lời kinh người, thế mà muốn nhị ca trong hai năm không thể cưới người mà hấn yêu . Tuy rằng nhị ca của hấn hiện tại ra vẻ không thích Thủy Y Cầm , chẳng những không thích ngược lại lại cực kỳ chán ghét.

Nữ nhân kia uy vũ khí phách, ngay cả nhị ca từ nhỏ tập võ đều bại trong tay nàng.

Thượng Quan Thanh Thành còn muốn hỏi nhiều vài câu về Thủy Y Họa , quay đầu vừa thấy, lại phát hiện ánh mắt Thượng Quan Huyền Minh đã quét về phía Thượng Quan Huyền Minh đang ngồi trên cao kia , một đôi mắt nén giận đã một lần nữa trở nên lạnh lẽo .

Hai người gật gật đầu.

Yến hội bị Thượng Quan Huyền Minh làm một cái thủ thế đánh gãy, chỉ nghe hấn cười sảng khoái một tiếng, đối với hai vị sứ thần nói: "Hai vị sứ thần sắp rời đi Tuyết Ly quốc, vì muốn tiễn đưa hai vị sứ thần và tùy tùng cùng đi , trẫm muốn đích thân vì các vị cài lên nơ hồng may mắn , trợ giúp các vị một đường bình an , an toàn về đến gia quốc."

Liễu Uyên và Lê Tử Ngọc nghe xong lời này, mặt không khỏi lộ vẻ kinh ngạc.

Bốp bốp hai tiếng, Thượng Quan Huyền Minh vỗ vỗ tay, một vị tỳ nữ liền bưng một cái mâm gỗ khắc hoa tinh xảo đi ra.

Trên mâm gỗ khắc hoa có mấy dải nơ hồng nhỏ.

Thượng Quan Huyền Minh cười, "Sứ thần và các tùy tùng chỉ cần lộ ra cánh tay trái, trẫm sẽ đem nơ hồng may mắn thay các vị cài lên."

Vừa nói xong, đôi mắt Lê Tử Ngọc chợt co rụt lại, khóe miệng lại có một nụ cười không rõ ý tứ.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 39: Người Lẻn Vào Là Ai

Lê Tử Ngọc nho nhã khẽ cười một tiếng, dẫn đầu đem ống tay áo vén lên, lộ ra cánh tay trái. Có lẽ văn nhân phần lớn mười ngón tay không dính nước nên cánh tay của hắn thoát nhìn thập phần trắng nõn, không có nửa điểm dấu vết dư thừa .

"Quốc quân thật là có tâm , có quốc quân tự mình tặng nơ hồng may mắn , chúng ta trên đường tất thuận buồm xuôi gió ." Hắn cười, lộ ra cánh tay trái đã kéo tay áo lên.

Ánh mắt của Thượng Quan Huyền Minh nhanh chóng đảo qua cánh tay của hắn , thấy trên cánh tay không có chút dấu vết bị thương, trong lòng đã có khẳng định , liền một bộ nghiêm trang lấy một chiếc nơ hồng từ mâm gỗ khắc hoa ra buộc vòng quanh khuỷu tay của hắn .

Những người khác thấy vậy, tự nhiên là học theo, trên cánh tay đều là hoàn hảo không tổn hao gì, cuối cùng chỉ còn lại một người, mặt không biểu cảm đứng ở phía sau Liễu Uyên, không có ý tứ muốn vươn cánh tay trái ra.

"Kiếm công tử, nơi này cũng không phải là Hỏa Vũ quốc , người phải hiểu được nhập gia tùy tục." Thân mình Liễu Uyên hơi hơi ngửa ra sau, đối với mõ công tử ăn mềm không ăn cứng thấp giọng khuyên một câu.

Kiếm Thập Nhất miễn cưỡng nhếch mi mắt lên , ngăm hắn liếc mắt một cái, thờ ơ.

Liễu Uyên bất đắc dĩ lại tức giận, nghĩ nghĩ liền thấp giọng nói: "Gia nhà người lập tức sẽ cưới Phùng Nguyệt công chúa của Tuyết Ly quốc , người

là sẽ không gây chuyện cho gia nhà người đi. Đến lúc đó vị chủ nhân kia phát hỏa, đối ai đều không có ưu việt."

Viêm Đạm vương của Hỏa Vũ quốc không chỉ có tiếng phong lưu hoang đường, thủ đoạn của hắn càng là cay độc nham hiểm , tính tình nói một không hai, người chọc tới hắn cho tới bây giờ liền không có kết cục tốt.

Trong đầu Kiếm Thập Nhất xẹt qua gương mặt tuần tú lại mịn lại lạnh của gia nhà mình , trái tim bỗng nhiên liền run rẩy.

Hừ nhẹ một tiếng, có thể này mới tâm không cam tình không nguyện đem ống tay áo kéo lên, lộ ra cánh tay trái,

Ánh mắt của Thượng Quan Huyền Minh chạm đến cánh tay trái của hắn , hai mắt đột nhiên trầm xuống, những người khác thấy thế cũng không khỏi hút miệng khí lạnh.

Chỉ thấy trên cánh tay mảnh khảnh kia là những vết đao chi chít nông sâu không đồng nhất , có những vết thương cũ hiển nhiên là lâu năm , còn lại là những vết thương gần một hai tháng mới thêm, đã kết vảy.

Thượng Quan Huyền minh tận lực thả chậm động tác, một bên buộc nơ, một bên nhìn vết thương trên tay hắn tra xét mấy lần, nhưng không có phát hiện vết thương mới nào trong vòng một hai ngày mới lưu lại .

Cái này quái , đêm qua đến cùng là ai lên vào Liên Dục cung ?

Đợi hắn buộc lại nơ hồng , Kiếm Thập Nhất lập tức đem tay áo kéo xuống, ngăn trở những vết thương chi chít này , trên mặt lộ ra vẻ không kiên nhẫn . Thân là người Kiếm gia , trên người sao có thể không có một hai chỗ bị đao chém. , những người này thật sự là chuyện bé xé to.

Thượng Quan Huyền Minh không dấu vết thu hồi trầm tư trong mắt , hướng vài vị sứ thần và các tùy tùng nâng chén nói: "Hiện thời vận may

mấn đã tặng, các sứ thần nhất định thuận buồm xuôi gió, cho trăm gửi lời vắn an đến quân chủ của các người."

Lê Tử Ngọc nho nhã cười, bưng ly rượu lên đáp lễ, "Quốc quân ngài thật sự là khách sáo , chúng thần sẽ hướng Ngô Hoàng nhân dùm quốc quân ân cần thăm hỏi."

Liễu Uyên cũng vội giơ lên cái cốc, cười nói: "Đa tạ quốc quân, vì thần tự nhiên chuyển đạt." Bỗng nhiên , trên mặt ý cười bỗng chốc trở nên vui mừng đứng lên, "Có một việc, thần cũng là đêm qua trở về hành cung sau mới biết được ."

Thượng Quan Huyền Minh hơi hơi chính sắc, liền nghe hẳn tiếp tục nói: "Ngô Hoàng dùng bồ câu đưa tin cùng thần, nói là Viêm Đạm vương đối quốc quân ngài chọn vương phi vừa lòng cực kỳ , hi vọng có thể mau chóng cưới vương phi, mong rằng quốc quân trong ba ngày liền chuẩn bị thỏa đáng. Công chúa đi , Viêm Đạm vương sẽ sai người nửa đường đón ."

Nghe xong lời này, quần thần im lặng.

Viêm Đạm vương không phải là thích nam sắc sao, làm sao có thể đối một nữ nhân có hứng thú? Huống chi nữ nhân này thanh danh đã thối đến mười dặm tám phố rồi.

Có lẽ chỉ là hình thức thôi . Mọi người đều nghĩ thế.

"Ha ha ha." Thượng Quan Huyền Minh cười ha hả, trong lòng một tia thất vọng và tức giận kia bởi vì không tìm ra thích khách , bỗng chốc tan thành mây khói.

"Viêm Đạm vương vừa lòng là tốt rồi, trăm vì Phụng Nguyệt công chúa chuẩn bị đồ cưới và đội ngũ đưa dâu đã sớm chuẩn bị tốt, từ nay trở đi nhất định có thể đúng giờ xuất phát, Viêm Đạm vương chỉ để ý chờ." Thượng

Quan Huyền Minh cực kỳ vui mừng, hoàn toàn đã quên hoàng hậu Vân Thanh Ảnh nhắc tới đồ cưới lòng tham không đáy kia.

Thần Lộ cung.

"Hả ? Hoàng thượng thật nói như vậy ?" Khóe miệng Thủy Y Họa cong lên , nhìn tỳ nữ trước mắt .

Tỳ nữ vội vàng trả lời: "Nô tì không dám lừa gạt công chúa, là hoàng thượng trước mặt Hòa Vũ quốc sứ thần chính miệng nói , công chúa ngài hai ngày sau sẽ xuất giá, đồ cưới cùng đội ngũ đưa dâu đều chuẩn bị thỏa đáng rồi."

"Vậy Tuyệt ly quốc có thể có nơ hồng trù tà như hoàng thượng nói không ?" Thủy Y Họa miễn cưỡng nằm ở trên sạp , từ từ hỏi một câu.

Tỳ nữ kia thoáng suy nghĩ , mới nói: "Trước kia là có , chính là hiện thời có rất ít người làm như vậy rồi."

Thủy Y Họa được đến tin tức bản thân muốn, liền từ trong tráp lấy một chiếc trâm bằng ngọc phỉ thúy nạm vàng ném cho nàng, "Cây trâm này mang ra hiệu cầm đồ , ít nhất có thể được sáu trăm lượng bạc trắng, xem như ta khen thưởng người. Nhớ kỹ, hôm nay việc người biết ta biết, trời biết đất biết."

Tỳ nữ kia nghe được mắt đều sáng, chính là trong lòng vẫn là có chút không nỡ.

Thủy Y Họa quả thật liếc nàng một cái, thản nhiên nói: "Thứ nhất ta không bảo người giết người phóng hỏa, thứ hai không bảo người sát hại người khác , cho nên người không cần cảm thấy chột dạ."

Tỳ nữ nghe xong lời này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, đem cây trâm cài thu vào trong lòng, rồi sau bưng ấm trà không đi ra ngoài.

Nàng là nha hoàn trà nước trong đại điện , tự nhiên rõ ràng chuyện đã xảy ra trong điện . Đợi cho trong điện không quá cần các nàng , nàng đó là vội vàng vào Thần Lộ cung, đem chuyện phát sinh trong điện bẩm báo cho Thủy Y Họa.

Thủy Y Họa lẳng lẳng nằm ở trên sạp , nhìn xà ngang trong điện ngẩn người.

Nàng mơ hồ phát hiện hôm qua trước khi hồi cung đã xảy ra một chút việc, đáng tiếc, không có một chút dấu vết nào để lại làm cho nàng biết đã xảy ra cái gì.

Chẳng qua , nàng hiện tại càng lo lắng chính là một chuyện khác .

Trên đường đi Hoả Vũ quốc , khẳng định có rất nhiều người muốn mạng của nàng. !

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 40: Người Thương Tồn Hãn

Tuy rằng không có tra được người bịt mặt đêm đó mưu toan lên vào Liên Dục cung là ai , nhưng là Thượng Quan Huyền Minh sẽ không quá rối rắm vào việc này, hãn càng nguyện ý dùng nhiều công phu vào chuyện đàm hỏi .

Nhiều năm qua, Hỏa Vũ quốc, Tuyết Ly quốc, Lam Đằng quốc và Đông Diệu quốc nhìn như thân cận, nhưng ai nấy đều biết mọi người đều âm thầm chờ người phát động, trên đời này thứ không thiếu chính là người có dã tâm. Theo thám tử mà hãn âm thầm bố trí báo lại, quốc quân Đoan Mộc Lăng Thạch của Đông Diệu quốc vài năm nay đều không ngừng phát triển binh lực, trong lòng mang tâm tư gì , tất cả mọi người đều biết rõ, chẳng qua là không có vạch trần mà thôi. Lão thất phu kia muốn binh tướng gặp nhau là vấn đề sớm hay muộn , bởi vì dã tâm mấy năm nay của hãn đã bành trướng tới cực điểm.

Mà Lam Đằng quốc , quốc quân Văn Nhân Dịch tuy rằng chủ trương lấy văn trị quốc, nhưng cũng là chiếu cố cả văn lẫn võ . Lam Đằng quốc ở phương bắc, mà Tuyết Ly quốc lại ở phía nam, hai nước từ trước đến nay nước giếng không đáng nước sông, quan hệ coi như ôn hoà.

Chỉ có Hỏa Vũ quốc ở phía tây , cách Tuyết Ly quốc gần nhất, hơn nữa binh lực cường đại, mấy năm nay cũng không có ý tứ xâm phạm lãnh thổ , nếu có thể đàm hỏi thành công , ngày sau sẽ không sợ hai nước khác đánh bất ngờ.

Yến hội kết thúc, Thượng Quan Huyền Minh tâm tình thật tốt sai người hướng Thần Lộ cung tặng rất nhiều thứ , cái gì vàng ngọc trầm cài, vòng

tay lưu ly mã não , còn có tơ lụa , gấm hoa thượng đẳng.

Thủy Y Họa nhìn xem hai mắt ứa ra tinh quang.

Nguyên nghĩ từ chỗ Thượng Quan Huyền Minh hung hăng xảo trá kiếm chút ít , chiều này xem ra, đồ cưới mà nàng nói với hoàng hậu không đáng kể chút nào.

Chắc chắc, ra tay hào phóng như vậy , cũng không uổng nàng "Cam tâm tình nguyện" như vậy gả đi Hoả Vũ quốc.

"Thu Diệp , đem tất cả những thứ này đều thu lại cho ta , chờ lúc ta xuất giá , đừng quên cho vào đồ cưới cho ta ." Thủy Y Họa miễn cưỡng ngáp một cái, dằn dò nói.

Nha hoàn Thu Diệp che miệng cười trộm, vội hỏi: "Công chúa yên tâm, nô tì khẳng định một cái cũng không thiếu đều cho vào đồ cưới cho ngài."

Mấy ngày nay ở chung, chủ tớ mấy người càng ngày càng hòa hợp rồi.

Thượng Quan Huyền Minh biết Thủy Y Họa thích yên lặng , đưa tới hai tiểu nha đầu tính nết cũng đều là yên tĩnh . Một người gọi là Xuân Hoa, một người gọi là Thu Diệp, cung nữ Xuân Hoa tuy rằng yên tĩnh, lại quá mức cứng nhắc . Mỗi ngày trừ bỏ máy móc bưng trà đưa nước, đều là im lặng , mà Thu Diệp yên tĩnh không nói càng là thông minh có thêm, rất biết xem sắc mặt người khác , làm việc cẩn thận.

"Thu Diệp, có nghĩ là theo ta cùng đi Hỏa Vũ quốc?"

Thủy Y Họa miễn cưỡng cúi hạ mí mắt hơi hơi vén lên một khe hở, xem xét nàng liếc mắt một cái hỏi. Xuân Hoa đi đổi nước trà , lúc này chỉ còn hai người các nàng.

diendanlequydon.com

Thu Diệp trong lòng chấn động, đối với đề nghị của vị chủ tử này hơi có chút giật mình.

Nàng và Xuân Hoa đều là lâm thời bị an bày đến hầu hạ vị Phủng Nguyệt công chúa mới sắc phong này , bản thân chưa bao giờ nghĩ tới có thể luôn luôn đi theo nàng. Chẳng qua , nàng xác thực thật thích tính tình vị chủ tử này.

Nữ tử này có khí thế khinh người của Thượng Vị Giả lại sẽ không làm cho người ta cảm thấy không dễ thân cận. Trong mắt nàng cũng không có cấp bậc nhưng cũng không ngăn cản người đối nàng khen tặng. Nhưng mà , làm cho nàng cảm thấy xấu hổ chính là , vị chủ tử này ra vẻ đặc biệt ái tài, mặc dù không mạnh chiếm đoạt lấy nhưng là tổng sẽ biến đổi biện pháp xảo trá người .

Nếu là về sau chuyên môn hầu hạ một mình nàng , rời xa triều đình phân tranh, cũng là không sai.

"Công chúa nếu có thể mang theo nô tì , nô tì là cầu còn không được." Thu Diệp mỉm cười trả lời.

Nàng thật thông minh không hỏi chủ tử có mang theo Xuân Hoa hay không , bởi vì loại chuyện này không tới phiên nàng quản, mà nàng cũng không phải là một người dễ đồng tình . Xuân Hoa không nhất thiết sẽ có suy nghĩ giống nàng .

Khóe miệng Thủy Y Họa nhếch lên. Đây mới chỉ là bắt đầu , nàng muốn chậm rãi lung lạc người của chính mình , mà những người này đối nàng nhất định phải trung tâm không có hai lòng !

Sáng sớm hôm sau, sứ thần hai nước ào ào thở dài cáo từ.

Sau khi khách sáo một phen , Lê Tử Ngọc hướng biên cảnh phía bắc chạy tới, một đoàn người khác do Liễu Uyên cầm đầu, bước trên đường

hướng tây .

Mọi người không nghĩ tới chính là , Hỏa Vũ quốc sứ thần lại để lại một người, người này còn công khai ở lại hành cung cách Thần Lộ cung gần nhất .

Người này luôn mang một bộ mặt lạnh như băng, đó là Kiếm Thập Nhất.

Thủy Y Họa nghe vậy không khỏi đau đầu , lúc trước lừa hãn , xú tiểu tử này nhưng là một ngày không quên. Hãn đến cùng là tới bảo hộ bản thân, hay vẫn là đến nhắc nhở thù ngày đó của hãn ?

*

Ngoài biên thành của Tuyết Ly quốc .

Một chiếc xe ngựa đát đát chạy ra tường cao, ngoài thành sớm chuẩn bị tốt kỵ binh thấy chiếc xe ngựa quen thuộc kia chạy ra, liền có trật tự tự động tiến nhập đầu đuôi theo chiếc xe , làm thành một trận thế bảo hộ .

Tuy rằng tiến đến tham gia cung yến tùy tùng chỉ có hai ba người , kỵ binh hộ tống cũng không ít hơn trăm người, chính là nhiều ngày qua toàn bộ đóng quân ở ngoài thành Tuyết Ly quốc .

Đi khoảng bảy tám dặm , bên trong xe người đột nhiên nhẹ giọng ho khan , một bàn tay hơi chút tái nhợt chậm rãi đem rèm xe vén lên, ánh mắt nhàn nhạt quét về phía non xanh nước biếc xa xa .

Tuyết Ly quốc thật là một nơi non xanh nước biếc . Ánh mắt người nọ không khỏi càng sâu thêm một phần.

"Lê công tử, không bằng dừng xe nghỉ tạm, ta thấy bệnh thương hàn của công tử lại tăng thêm rồi." Bên trong xe người hầu hạ nước trà thấp giọng hỏi, thái độ vô cùng cung kính.

"Đừng nên dừng lại, tiếp tục đi. Nơi này vẫn là lãnh thổ của Tuyết Ly quốc , ta lo lắng."

"Thuộc hạ toàn bộ nghe Lê công tử ." Người hầu kia nói, rồi sau đó vén rèm lên hướng người lái xe dặn dò vài câu.

Thân mình theo xe ngựa xóc nảy đứng lên, cái trán Lê Tử Ngọc không khỏi chảy ra một tầng mồ hôi lạnh, tay phải đỡ lấy cánh tay trái cúi đầu ho khan vài tiếng.

Người hầu thấy hần ho khan lại bưng cánh tay trái của bản thân , lo lắng hỏi: "Lê công tử nhìn như bị thương không nhẹ, không bằng đến trấn nhỏ gần đây xem thương thế một chút."

Lê Tử Ngọc cười khẽ lắc lắc đầu, trước mặt hần, đem tay áo kéo lên , rồi sau đó xoa nắn một chút trên cánh tay trắng nõn . Đột nhiên , một tầng sợi nhỏ như bì lợn bị hần nhẹ nhàng kéo xuống dưới, lộ ra một vết đao trên cánh tay . Vết đao còn chưa hoàn toàn đóng vảy, hồng một đoạn , mơ hồ còn có thể nhìn đến thịt tươi.

"Một chút tiểu thương sao có năng lực ảnh hưởng đến ta ?" Lê Tử Ngọc lơ đãng đảo qua miệng vết thương kia , ánh mắt trở nên thâm thúy , "Thương tổn ta không phải là điểm ấy , mà là người nọ cho ta một chưởng."

Người hầu nghe vậy nhíu mi, "Công tử gặp được cao thủ , chẳng lẽ không phải là ám vệ thương tổn công tử ?"

Ánh mắt Lê Tử Ngọc bình thản mang theo vài phần khinh thường, a một tiếng, " Vài ám vệ kia làm sao là đối thủ của ta , người thương tổn ta thân hình nhanh như quỷ mị, liền ngay cả ta đều không có thấy rõ diện mạo của hần ." Nói xong lời cuối cùng, mày càng nhíu thật chặt. D♡iễnđànL♡êquýĐ♡ôn.

Nhưng mà Hãn mơ hồ nhìn thấy được một bóng màu hồng .

Người nọ sẽ là ai chứ?

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 41: Ra Oai Phủ Đầu

Không nói tới sứ thần hai nước đã bước trên đường về nước , lại nói tới Thủy Y Họa bên này. Bởi vì Hỏa Vũ quốc nhất phương đã chọn ngày chính xác , ba ngày sau Thủy Y Họa phải đi theo đội ngũ đưa dâu đi Hỏa Vũ quốc, thời gian khó tránh khỏi có chút vội vàng.

Thượng Quan Huyền Minh cho Thủy Y Họa hai ngày nghỉ , về Thủy phủ ở, đợi cho ngày thứ ba, liền trở lại hoàng cung Tuyết Ly quốc , lấy thân phận Phủng Nguyệt công chúa chính thức xuất giá.

Kỳ thực, đối với Thủy Y Họa mà nói, có trở về địa phương kia hay không đều không quan trọng , ở Thủy phủ còn không thoải mái bằng Thần Lộ cung . Quan trọng hơn là, những người của Thủy phủ đó một người so một người càng làm cho người ta sốt ruột, thuần túy là ảnh hưởng tới tâm tình thềm ăn của nàng .

Xe ngựa chạy ở trên đường lớn , bánh xe ma sát với mặt đất phát ra tiếng vang .

Lái xe chính là tiểu thái giám trong cung , mà hai bên xe ngựa đi theo một nam một nữ, nữ làm tỳ nữ trang điểm, không thể nói rõ thật đẹp lại xinh đẹp có thêm, đi đường đầu hơi sụp xuống, cử chỉ hào phóng; mà nam tử kia hoàn toàn tương phản, khuôn mặt tinh xảo, cằm khế nâng, làm cho người ta có một loại cảm giác cả vú lấp miệng em , cấm y trên người hằn và thanh bảo kiếm trong lòng càng làm cho có vẻ không hợp nhau.

Bên trong xe ngựa nữ tử chậm rãi vươn tay ngọc , vén lên rèm cửa sau, nữ tử trán nghiêng nghiêng, mắt mang bờn cợt nhìn về phía nam tử kiếm

bất ly thân kia, trêu tức nói: "Kiếm Thập Nhất, lần này hồi phủ, từ đầu ta không tính cậu ở trong đó, nếu như cậu kiên trì theo ta cùng đi, chẳng lẽ tính toán chen lách cùng bọn hạ nhân một phòng, vẫn là nói, cậu chuẩn bị nghỉ ở nóc nhà hoặc trên cây ?"

Kiếm Thập Nhất xì một tiếng, liếc xéo nàng một cái, "Cô cho là ta thích đi theo cô , nếu không phải. Hừ!" Nói một nửa liền nuốt đi xuống, tiếng hừ cuối cùng dương thật cao, thoát nhìn ngạo mạn cực kỳ.

Nếu không phải vị tổ tông kia cố ý dặn dò , muốn một tắc cũng không rời theo nữ nhân này, chính là lấy Thanh Phong bảo kiếm tốt nhất trao đổi, hắn cũng sẽ không thể đi theo xú nữ nhân này!

Rõ ràng tuổi tác chỉ đại loại bằng hắn , suốt ngày giả vờ thâm trầm làm cái gì ? Để cho hắn nghi hoặc không hiểu chính là , hứng thú của gia tại sao lại đột nhiên trở nên lớn như vậy, như nói đối nữ nhân này có hứng thú, cũng chỉ là có tí xiu như vậy mà thôi, nhưng hôm nay đã qua vài ngày a.

Thủy Y Họa nhìn tính tình lỗ mũi chỉ thiên của hắn kia , trong lòng cân nhắc tiểu tử này có phải đã quên chuyện mình lừa hắn hay không . Bằng không, hắn làm sao không có nhắc lại bản thân trúng " Tam Thi nào thần hoàn" rồi ?

Vụng trộm nghĩa hắn một cái, thấy tiểu tử này không có gì dị thường, Thủy Y Họa mới chậm rãi buông rèm xe xuống .

Hiện thời thân phận nàng không giống ngày xưa, được tin tức mọi người của Thủy phủ sáng sớm liền ở cửa phủ , đợi đến xuống xe ngựa, Thủy Y Họa mới phát hiện ở cửa sớm chính tề đứng vài gia đình, Lý quản gia đứng đầu .

"Lão nô cung nghênh Phùng Nguyệt công chúa hồi phủ." Lý quản gia vội vàng khom người nói.

Thủy Y Họa mĩa mai quét mấy người liếc mắt một cái, thản nhiên nói: "Đừng cho ta đại lễ như thế , ta một tiểu thư không được sủng ái đảm đương không nổi."

Nói xong lời này lập tức từ cửa chính đi vào, để lại Lý quản gia tại chỗ xấu hổ không thôi. Rồi sau trở mắt xem xét tùy tùng của nhị tiểu thư bỏ qua hẳn đi theo sau, thái độ một người so một người ngạo mạn. Nhất là thị vệ trẻ tuổi kia , rõ ràng công khai ôm kiếm vào phủ rồi.

Lý quản gia há miệng thở dốc, một câu ngăn cản cũng không kịp nói ra miệng.

"Nhìn cái gì, còn không mau đem xe ngựa an trí đến hậu viện!" Lý quản gia hướng vài gia đình đang châu đầu ghé tai khiến trách một câu, theo Thủy Thương Thư nhiều năm như vậy, hẳn coi như là một người tao nhã, mà hôm nay lại ghen đầy một bụng khí.

Xét thấy thân phận Phủng Nguyệt công chúa của Thủy Y Họa , vài vị chủ nhân của Thủy phủ đều phải ra hành lễ đón chào.

Mới tới chính sảnh , Thủy Y Họa liền thấy được đoàn người Thủy Thương Thư . Thủy Đại Học Sĩ Thủy Thương Thư đi đầu tiên , phu nhân Vương thị theo sau, tiếp theo đó là Thủy Y Cầm thần sắc hoảng hốt và Thủy Y Thi vẻ mặt khó chịu .

Thủy Thương Thư từ trước đến nay chú ý cấp bậc lễ nghĩa, lúc này thấy Thủy Y Họa đến gần, liền thoáng hạ thấp người hành lễ, "Cựu thần gặp qua Phủng Nguyệt công chúa ." Phía sau mấy người tự nhiên là không cam không nguyện phúc thân hành lễ theo.

Thủy Y Họa hai bước đi qua, hư giúp đỡ một phen, mặt hiện nôn nóng gắt gỏng: "Phụ thân thật sự là ngại chết nữ nhi , nữ nhi làm sao thụ nổi lễ này . Ta hiện thời chính là nữ nhi của phụ thân , cũng không phải là Phủng Nguyệt công chúa gì cả ."

Thủy Thương Thư nghe xong lời này mặt hơi hơi giãn ra, trong lòng có chút vui mừng, càng nhiều cũng là chua xót và ngượng ngùng nói không nên lời .

Vương thị lặng lẽ liếc nàng một cái, hơi cong đầu gối cũng chậm đứng lên , chính là thân thể còn chưa hoàn toàn đứng thẳng , liền nghe nàng kia bất mãn hướng nàng khẽ quát một tiếng, "Thủy phu nhân, bản cung cũng không bảo bà đứng dậy, bà đây là không đem thân phận công chúa của bản cung để vào mắt rồi hả ? !"

Một tiếng trách này làm cho Vương thị sợ tới mức hai chân mềm nhũn, lập tức lại vẫn duy trì tư thế quỳ gối cúi đầu . Mà sau lưng nàng hai người Thủy Y Cầm và Thủy Y Thi càng là không dám ra một tiếng, lại cúi đầu là lúc, trong mắt xẹt qua nồng liệt ghen tỵ và hận ý.

Thủy Thương Thư thấy thế, sắc mặt khẽ biến , còn không kịp mở miệng liền bị Thủy Y Họa lôi kéo đi vào nhà, dọc theo đường đi đối hăn còn nói nói giỡn cười , xa xa xem đó là cảnh tượng cha con hòa thuận .

Mà vị chánh chủ này đi rồi, tùy tùng lại giữ lại.

Thu Diệp đến cùng là cung nữ chịu quá dạy dỗ , mới vừa rồi liền đã hiểu ý tứ của công chúa , hiện tại tự nhiên là làm tốt nhiệm vụ mà Thủy Y Họa lưu lại cho nàng . Một đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm ba nữ nhân đang quỳ gối cúi đầu , hơi có nhúc nhích, liền một cái mắt lạnh đảo qua đi.

Ánh mắt của Kiếm Thập Nhất miễn cưỡng đảo qua mấy người, không biết nhớ tới chuyện cũ gì , trong mắt chán ghét càng ngày càng đậm.

"Còn dám vọng trộm ngẩng đầu nhìn, ta liền một kiếm chọc mù mắt các người !"

Thủy Y Thi mới định ngẩng đầu nhìn xem tình huống vừa nghe lời này, trong lòng bùm nháy dựng một cái , cả người nhin không được run rẩy .

Trên người thị vệ này phát ra hơi thở quá mức âm lãnh, nói vậy kiếm trong tay kia cũng không phải đùa giỡn .

Xem ra, tiện nhân Thủy Y Họa kia là quyết tâm cảnh cáo các nàng , thù này nàng sớm muộn gì muốn trả trở về. Hơn nữa nàng vừa mới biết được một tin tức, Mặc Ngọc công tử thế mà lúc này đây làm lễ quan đưa dâu !

Dám để cho nam nhân nàng để ý đưa dâu , tiện nhân này cũng quá mức kiêu ngạo rồi !

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 42: Ba Mẹ Con Tính Kế

Vương thị , Thủy Y Cầm và Thủy Y Thi ba người dưới sự giám sát của Kiểm Thập Nhất vền vẹn đứng hai canh giờ, đầu gối hơi cong đã chết lặng , cổ cũng có chút phát cứng.

Ba người dúi dúi lẫn nhau trở về phòng , trong mắt xẹt qua một tia ác độc.

"Nương, con không cam lòng, con nhất định phải để tiện nhân này trả giá đại giới!" Thủy Y Cầm sắc mặt tiêu tụy nhìn hư vô ở xa xa , chỉ có âm ngoan ở trong mắt càng ngày càng sâu.

Kê đơn cho nàng , làm cho nàng mất hết trinh tiết , cùng với thù hận lần trước làm cho năm tiện nam nhân dâm loạn nàng , giống như một con độc xà chui vào lục phủ ngũ tạng của nàng , ngày đêm không ngừng cắn nuốt nàng, làm cho nàng thống khổ. Duệ vương gia không còn đối nàng nồng tình mật ý, ngược lại không chút nào che lấp trong mắt trào phúng và chán ghét.

Hết thảy đều là do tiện nhân Thủy Y Họa kia ban tặng!

Thủy Y Thi cũng lập tức thêm dầu vào lửa nói: "Nương, đại tỷ biến thành hiện thời như vậy tất cả đều là do tiện nhân kia làm hại, không chỉ có như thế, tiện nhân kia lại còn muốn Mặc Ngọc công tử tự mình vì nàng đưa gả! Thật sự là không biết xấu hổ mà ! Nương từ trước đến nay có nhiều biện pháp , còn mong nương ra một chút biện pháp sửa trị tiện nhân này , con và đại tỷ cũng không muốn cho nàng tốt hơn!"

Vương thị nghe xong hai nữ nhi bảo bối xúi giục, không nhanh không chậm thở dài, "Nhấn nhất thời gió êm sóng lặng. Cầm nhi à , nam nhân đều thích loại nữ nhân ôn nhu sẵn sóc , con ngày sau gả đi chỉ cần đỡ hãnh lên giường của con , có lần đầu tiên liền có lần thứ hai, chờ về sau các người có đứa nhỏ của bản thân , mọi chuyện không thoải mái trước kia cũng sẽ chậm rãi quên mất .

Còn có Thi nhi, muốn làm chủ mẫu Ôn gia , con nên biểu hiện rộng lượng một ít, Ôn gia từ trước đến nay nhiều con nhiều cháu , ngày sau Ôn Căn Hiên không có khả năng chỉ có một thế tử. Cùng với lãng phí thời gian trên người của nó , chẳng bằng đi lấy lòng mấy lão nhân của Ôn gia kia ."

Thủy Y Cầm và Thủy Y Thi rầu rĩ gật gật đầu, hai người đối diện một người, đều từ trong mắt đối phương thấy được không cam lòng.

Nhưng vào lúc này, một tiểu nha hoàn bước nhanh mà đến, để sát vào bên tai Vương thị nói thầm vài câu .

Vương thị sắc mặt nhất thời đại biến, một chương vỗ vào trên bàn, giọng nói trở nên bén nhọn đến cực điểm, " Tiểu tiện nhân kia thật nói lời này? !"

Tiểu nha hoàn vội vàng gật đầu, "Nô tì nghe rất rõ ràng , nhị tiểu thư nói lão gia không có hậu, không bằng lại nạp mấy phòng tiểu thiếp, để nối dõi tông đường."

Tiện nhân!

Vương thị thường ngày ôn nhu quyến rũ , lúc này này cực độ vằn vẹo , dám xúi bầy lão gia nạp tiểu thiếp, nàng nhất định phải cho tiểu tiện nhân này một bài học mới được !

Thủy Y Cầm và Thủy Y Thi thấy thế, nhất tề cười lạnh , nói như vậy, ba mẹ con nàng đồng tâm hiệp lực, tiểu tiện nhân này còn không bị các nàng chinh cho chết !

Đêm nay, bóng đêm phá lệ yên tĩnh.

Bóng cây lắc lư, một cơn gió lay động, xa xa nhìn như mấy bàn tay giương nanh múa vuốt , hung hăng vừa thu lại, có thể đem cổ người cắt đứt; ánh sao ảm đạm, lúc ẩn lúc hiện phát ra ánh sáng le lói mà một vòng trăng tròn lại ngoài ý muốn sáng ngời, làm cho hết thảy đều không chỗ nào che giấu.

Hai bóng đen lén lút hướng Thanh U các sờ soạng, thân hình bị ánh sáng trong của ánh trăng kéo dài thật dài, từ bóng dáng kéo dài mơ hồ có thể nhận ra, đây là hai nam tử thân thể khỏe mạnh , mà trên vai bọn họ không một tráng đinh rắn chắc không kém.

Ở lúc chuẩn bị tiếp cận Thanh U các , hai bóng dáng đột nhiên dừng lại.

Ở trước mặt bọn họ chẳng biết lúc nào nhiều ra một người.

"Cần hỗ trợ sao?"

Một giọng nam trầm tức mười phần mang theo một tia lười nhác, cùng khí chất của hãn phá lệ tương xứng.

Chẩn ở phía trước hai tráng đinh là một nam tử mặc áo hồng thân hình vo cùng cao to , trên mặt của hãn còn đeo một chiếc mặt nạ đỏ như máu tinh xảo lại hết sức quý dị , làm cho cặp mắt hẹp dài ẩn ở sau mặt nạ giống như nhiễm lên một tầng huyết sắc.

Lúc này, một cánh tay của hãn miễn cưỡng để ở trên thân cây bên cạnh, tay kia thì để ở sau lưng, cả người dựa vào bên cây , thoát nhìn mềm nhũn , lại làm cho người ta có một loại cảm giác hết sức quý mị .

"Cần hỗ trợ sao, hả ?" Hãn lại lười biếng lập lại một lần, chính là từ hả cuối cùng kia , không chút để ý lại dẫn theo vài phần cho thấy không kiên nhẫn.

Hai tráng đinh liếc nhau, trong đó một người có chút run run trả lời:
"Không. Không cần phiền toái rồi."

"Hả , vậy thôi."

Dứt lời, người nọ nhất thời hóa thành một bóng màu hồng , biến mất ngay tại chỗ.

Một mảnh lá cây bay bổng dừng ở trên đất, đúng là vị trí mà hân mới vừa đứng thẳng .

"Quý a ——"

Hai tráng đinh kinh hô một tiếng, nâng người trên vai hướng Thanh U các phi nước đại mà đi. Trong đó một người vừa chạy , đũng quần dần dần ướt đầm một mảng lớn, hai chân phát run.

"Vương Nhị , người nói có phải bởi vì chúng ta đang làm việc trái với lương tâm, cho nên quý tìm tới cửa rồi hả ?" Giọng nói đều run lên.

"Ta phi, người gặp qua quý mang mặt nạ sao? Ta làm chuyện này cho thoả đáng , lập tức cầm bạc chạy lấy người. Cho dù có quý tìm tới cửa, vậy cũng nên tìm vài vị trong phủ kia, ta chính là tiểu lâu la chạy việc cho người mà thôi."

Vương Nhị hùng hùng hổ hổ vài tiếng, cùng Lý Tứ ném người vào Thanh U các . Sau lại châm một chút thôi tình hương vút vào phòng, rồi sau đó đóng lại cửa sổ , hai người liền yên lặng rút lui .

Lại nói tiếp, trong phủ vị phu nhân thoạt nhìn dịu dàng như nước kia thật đúng là ác độc, thế mà tìm hạ nhân thô bỉ xấu nhất bẩn nhất . Vương Nhị và Lý Tứ nghĩ tới gương mặt của Lưu mặt đỏ kia , còn có mùi phân thối trên người kia , hơi chút không ghê tởm nổi ra.

Không sai, người nọ chính là chuyên môn phụ trách thanh lý bồn cầu Lưu mặt rỗ của Thủy phủ , cả người tanh tưởi không nói, còn một mặt rỗ gồ ghề , miệng nhếch lên, sẽ thấy lộ ra hai hàng răng vàng lệch lạc không đều .

Như vậy một con cóc ở hố phân , hiện thời cũng có thể ăn vào thiên nga xinh đẹp như nhị tiểu thư , thật sự là hãn đã tu luyện phúc khí mấy đời !

Thanh U các , nữ tử tựa vào cửa sổ hai tay khoanh trước ngực, một đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm tráng đinh nằm hôn mê trên đất , khóe miệng run rẩy.

Thu Diệp đứng ở phía sau nàng, lúc này biểu cảm xấu hổ và giận dữ không thôi, "Công chúa, các nàng thế mà nghĩ ra biện pháp ác độc như thế , thật là tâm tư ngoan độc !"

Vừa nói xong, cửa sổ liền bị người phá nát .

Hai người nghe tiếng ngẩng đầu, đã thấy Kiếm Thập Nhất phá cửa sổ mà vào, một cái xoay người lưu loát rơi xuống trước mặt hai người, thanh âm trầm lãnh, "Các người không có việc gì đi?"

Vừa rồi thậm chí có người phóng mê hồn hương trong phòng của hãn ! Ý thức được khả năng có người đổi nữ nhân này bất lợi, Kiếm Thập Nhất cơ hồ là lập tức liền rất nhanh chạy tới.

Thủy Y Họa đem cầm hương tráng đinh trên đất chỉ chỉ , không chỉ có không giận ngược lại cười nhẹ nói: " Đây , đây là tính toán của mẹ con các nàng ."

Kiếm Thập Nhất có thể này chú ý tới tráng đinh thối hoắc trên đất kia , lại ngẩng đến gương mặt xấu đến Nhân Thần Cộng Phần , mày nhíu lại , trong mắt ánh sáng lạnh nở rộ.

Liên tính hăn không thích nữ nhân này, nhưng là dám như thế vũ nhục người mà gia xem trọng , thật sự là đáng chết!

"Nữ nhân, có nghĩ là báo, thù lại không ?" Trong bóng đêm, gương mặt non nớt ẩn vào trong bóng mờ, chỉ có một đôi mắt lạnh như băng phát ra ánh sáng lạnh càng già càng nồng liệt , mơ hồ còn xen lẫn vài phần sát ý.

Thủy Y Họa lại khó được tâm đồng tình tràn ra, ánh mắt đảo qua tráng đình vừa xấu lại vừa thối nằm trên đất kia , nhún vai nói: "Bộ dạng xấu không phải là hăn sai, hại người đều không phải hăn mong muốn, vẫn là trước đem người này tổng xuất phủ đi."

Kiểm Thập Nhất nhìn chăm chăm nàng như thấy quý : nữ nhân, cô có bệnh?

Cơ hội tốt cực tốt bày trước mắt lại không cần , đây là xú nữ nhân trừng mắt tất báo kia ? !

Chính là nghi hoặc còn chưa được bao lâu, Thủy Y Họa liền cười đến không có ý tốt , hướng Thu Diệp nói: "Thu Diệp , đem bình thuốc màu đỏ trong ngăn tủ của ta mang tới."

Thu Diệp ngẩn ra, chỉ nhìn chủ tử kia cười liền cảm thấy trong lòng thối qua từng cơn gió lạnh.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 43: Một Màn Khó Coi

Hôm nay, Thủy Thương Thư nghỉ ở chỗ của Vương thị , còn chưa kịp đi ngủ, liền nghe được từ trong miệng hạ nhân một tin tức làm cho hấn vô cùng giận dữ .

"Lão gia bớt giận , chắc là bọn hạ nhân nói hươu nói vượn mà thôi." Vương thị vội vàng vỗ lưng hấn cho thuận khí .

"Vũ Huyền làm sao có thể sinh ra một nữ nhi không biết liêm sỉ như vậy !" Thủy Thương Thư tức giận đến mức gương mặt nghẹn thành màu đỏ tía còn chòm râu thì rung lên.

"Có thể nhầm lẫn thì sao , Họa Nhi dù không có tài cán gì nhưng dù sao cũng là nữ nhi của tỷ tỷ , làm sao có thể dâm đẳng như thế , còn ở chung với gia đình ?"

Vương thị vừa thuận khí cho hấn , vừa nói giống như vô ý lại giống như khiêu khích , "Hơn nữa, Họa Nhi lập tức sẽ gả tới Hoả Vũ quốc , liền tính trước kia có cái gì, thời gian này cũng sẽ không thể làm càn như vậy . Khẳng định là hạ nhân lừa mồm bậy bạ ."

"Có phải hạ nhân nói bậy hay không , vừa thấy liền biết!"

Thủy Thương Thư phẩy tay áo giận dữ bỏ đi, trong mắt tất cả đều là thất vọng chỉ tiếc rèn sắt không thành thép . Liền tính trước kia hấn bỏ quên nữ nhi này nhưng mà hấn chưa bao giờ dự đoán được nữ nhi này sẽ sa đoạ như thế!

Vương thị vội vội vàng vàng đi theo phía sau hân, đi lên nhìn chăm chú vào nha hoàn vô ý nói lỡ miệng kia . Hai người trao đổi ánh mắt , không nói mà trong lòng đều ngầm hiểu.

Lúc này vốn đã là thời gian đi ngủ , trừ bỏ nha hoàn hầu hạ cởi áo những người khác cơ bản đã đi vào giấc mộng. Thủy Thương Thư giận giữ dùng dùng vội vàng mà đi, nếu như hân cứ mặc kệ thì nữ nhi đánh mất thể diện của hân và Thủy phủ không nói, về sau bản thân xuống địa phủ càng không mặt mũi gặp Vũ Huyền!

Phía sau Vương thị bước nhanh đi theo Thủy Thương Thư , trong ngày thường bước nhỏ lúc này cũng biến thành bước nhanh , khéo môi nhếch lên một nụ cười độc ác , tiểu tiện nhân, xem ta lần này chinh chết người , nương người sớm làm quỷ ở dưới địa phủ thấy một màn này, tốt nhất tức giận đến không thể đầu thai , ha ha.

Biểu cảm của Vương thị trong nháy mắt trở nên điên cuồng vặn vẹo : Bùi Vũ Huyền, ta đánh không lại một người chết như cô , còn đấu không lại nữ nhi ngu ngốc của cô ! Chớ có trách ta độc ác , muốn trách thì trách nàng đầu thai sai rồi!

Đi được nửa đường , Thủy Thương Thư đang tức giận thì lại nhìn thấy nữ tử từ xa xa lượn lơ mà đến , bực một cái lửa giận bị dập tắt.

Nàng mặc một chiếc váy dài màu xanh nhạt , tay áo thêu hoa đào, khuôn mặt điềm tĩnh, khéo miệng mang cười, một đôi mắt đẹp dưới ánh trăng sáng rực rỡ , giống như hai khối bảo thạch , mái tóc quất vào mặt, vướng vào làn môi hồng, trong lúc vô tình làm cho người ta cảm thấy vô cùng đẹp mắt.

"Vũ Huyền." Thủy Thương Thư nhìn người nợ thì thầm một câu, trong mắt nước mắt trộn lẫn kích động và hối hận vòng quanh .

Hắn nuốt lời , hắn không có chiều cố nữ nhi của Vũ Huyền , khúc mắc trong lòng hắn vẫn buồn cười như trước, Họa Nhi biến thành bộ dạng như bây giờ, tất cả đều là hắn sai, hắn đã sai.

Nàng kia càng chạy càng gần, cử chỉ lại có vài phần bừa bãi tiêu sái.

Thủy Thương Thư tập trung nhìn vào, người nọ không phải là Bùi Vũ Huyền, rõ ràng chính là Thủy Y Họa mà hắn vừa mới biết được đang cầu thả cùng gã sai vật .

"Phụ thân và phu nhân đi đâu vậy ? Là tới xem đại tỷ và tam muội sao?" Thủy Y Họa đi đến trước mặt hai người, trong mắt toàn là không hiểu. Bọn họ dừng lại ở chỗ này vừa đúng đi đến khuê các của Thủy Y Cầm và Thủy Y Thi .

Sắc mặt Thủy Thương Thư khẽ cứng đờ.

Họa Nhi rõ ràng êm đẹp ở chỗ này, nơi nào ở cùng gã sai vật , quả nhiên là hạ nhân lắm mồm nói hươu nói vượn! Nghe nàng vừa hỏi như vậy , càng cảm thấy ngượng ngùng.

"Ừm. Đúng vậy , nghe nói Cầm nhi gần đây thân mình không khỏe, cho nên tới xem một cái." Thủy Thương Thư có chút lúng túng nói.

"Phụ thân, nữ nhi lập tức sẽ xuất giá , hai ngày này chủ yếu khâu thùa , vừa khéo có chỗ không biết khâu , thế nên tới hỏi đại tỷ." Thủy Y Họa cười yếu ớt, vẫy vẫy chiếc khăn lụa thêu cá trong hồ sen trong tay.

Thủy Thương Thư khẽ thở dài, giống như đem tất cả cảm xúc phun ra, có áy náy cũng có vui mừng, còn có không cam lòng mà nhiều năm qua luôn luôn giấu kín .

"Phụ thân đã đến đây, không bằng cùng nữ nhi đi thăm đại tỷ?" Nàng nói, hai mắt sáng ngời nhìn hắn.

Thủy Thương Thư giật mình, Họa Nhi vẫn là vô tư hồn nhiên như trước kia , làm gì có bộ dáng lảng lơ dâm đãng, không biết liêm sỉ đâu ? Trước kia hẳn vì sao sẽ tin ?

Nhìn nữ nhi nhu thuận có hiểu biết trước mắt này , Thủy Thương Thư có rất nhiều lời muốn nói , cuối cùng chỉ phun ra hai chữ, "Đi thôi."

Hai cha con bước vào khuê các của Thủy Y Cầm và Thủy Y Thi , mà Vương thị đi ở phía sau hai người , trên mặt biểu cảm từ khiếp sợ chuyển vì nghi ngờ , cuối cùng biến thành bất an không yên .

Tiện nhân kia vì sao không có chuyện gì? Vương Nhị cùng Lý Tứ không phải nói mọi chuyện đều làm tốt sao, đến cùng là chỗ nào xảy ra vấn đề? Vương thị cúi đầu suy nghĩ sâu xa, bất ngờ giật mình, phía trước hai người đã thả chậm bước chân.

Tiếng thở gấp yêu kiều từ trong khuê các truyền ra, giọng nói mềm mại ngọt ngào cả người , mà tiếng thở gấp giống như là tiếng nuốt bật hơi khi người ta cười ngửa rong ruổi trên chiến trường .

"A. ừm. muội muội, nhẹ chút" Giọng nói tràn đầy hưng phấn của Thủy Y Cầm vang lên.

Giọng nói hờn dỗi của Thủy Y Thi , " ta đã làm đúng chỗ rồi mà"

Hai người vừa hỏi vừa đáp, trong đó còn xen lẫn tiếng thô rỗng đầy hưng phấn của nam nhân khác , " Đệ đệ , ca hầu hạ đệ thích không?"

Tên còn lại nói tục : "Vương Nhị ca, huynh nhanh chút." Nhưng lại cũng là giọng nói của nam nhân .

Thủy Thương Thư cả kinh , hai mắt sững đỏ , bàn tay nắm chặt vang kẻo kệt .

"Súc sinh!"

Thủy Thương Thư nổi giận gầm lên một tiếng, một cước đá văng cửa.

Cảnh tượng trước mắt làm cho ba người ngây ngẩn cả người !

Chỉ thấy trong phòng, trên chiếc giường lớn duy nhất , toàn là thịt trắng nộn , đúng vậy , là thịt trắng nộn ! Thủy Y Cầm và Thủy Y Thi toàn thân trần truồng , gắt gao ôm lấy nhau, hai cái miệng nhỏ dán chặt vào nhau , hai tay ra sức nắm lấy cặp tuyết lê của đối phương , đùi đẹp thon dài cũng dầy dứa ở trên thân đối phương.

Mà trên nền đất trống dưới sàn nhà , là hai nam nhân đen chũi, vừa ôm vừa cắn, chính là Vương Nhị cùng Lý Tứ.

Hai đôi dường như không để ý ở mọi người trước mặt , vẫn đang làm chuyện của mình .

Vương thị hét lên một tiếng, rồi sau hai mắt trợn ngược, hôn mê bất tỉnh.

Chuyện khác nhau một trời một vực như vậy thật sự là đả kích quá lớn đối với nàng , một khắc trước còn tưởng bắt gian tiện nhân Thủy Y Hòa kia tại giường, để lão gia nhìn đến hạ nhân xấu xa nhất, thô bỉ nhất, thối tha nhất đang dập dờn trên người tiện nhân kia .

Nhưng là giờ khắc này, hiện tại xuất hiện trước mặt mấy người , lại là cảnh tượng khó coi đến như vậy !

Vương thị tức giận đến ngất đi, Thủy Thương Thư tức giận đến hai mắt đỏ sọng , chửi bậy nói: "Súc sinh, thật không biết xấu hổ !" Rồi sau đó tiến lên một bước lớn , đạp một cước vào đoàn thịt đen kia, rồi đưa tay nhằm tách hai người đó ra .

"Bốp bốp ——"

Tiếng vỗ tay vang dội vang lên, hai người Thủy Y Họa và Thủy Y Cầm còn đang ôm nhau nhất thời bồng tỉnh . Nhìn nhìn phụ thân đang nổi giận đùng đùng trước mắt , nhìn lại bản thân , nhất tề hét ầm lên, vội vàng đem chăn che trên người .

Thủy Y Họa thờ ơ lạnh nhạt , khóe môi nhếch lên một chút cười nhạt gần như vô tình .

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 44: Lại Thấy Yêu Nghiệt

"Phụ thân, không phải như người nhìn thấy đâu , không phải!" Thủy Y Cầm thét chói tai giải thích , ánh mắt không cần thận quét đến hai người trần truồng ở cuối chân giường , lại là một tiếng thét chói tai, vội vàng mặc quần áo, hai chân nhấc lên , liền thẳng rơi xuống quỳ gối trên đất. Thủy Y Thi càng là sợ tới mức cả người phát run, lớn tiếng khóc thét lên.

". Là Thủy Y Họa, phụ thân, nhất định là tiện nhân Thủy Y Họa kia hãm hại con và tam muội !" Thủy Y Cầm bỗng nhiên nhớ tới cái gì, rồi sau đó ngẩng đầu, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm Thủy Y Họa đang đứng bên người Thủy Thương Thư .

"Đại tỷ cùng tam muội làm ra chuyện không biết liêm sỉ như vậy , còn đổ tội cho ta, hai người quả thực làm phụ thân rất thất vọng rồi!"

Thủy Y Họa cười lạnh một tiếng, trong mắt xẹt qua một chút mỉa mai .

Loại trả thù này , với nàng coi như là nhẹ nhất rồi !

Các người muốn tìm nhạ nhân vừa xấu lại thối đến lẳng nhục ta, mà ta chẳng qua là cho tỷ muội các

Vương Nhị cùng Lý Tứ bị đá đến chân giường vẫn còn đang ôm nhau làm vận động tiến lên nào đó , lúc này rốt cục cũng đã nhận ra tình cảnh hiện tại, trong mắt một tầng sương mù nháy mắt đã bị sợ tới mức tan thành mây khói, vội vàng xốc lại quần áo, khóc hô quỳ xuống đất cầu xin tha thứ .

Bọn họ cũng không biết làm sao mà đi tới khuê phòng của đại tiểu thư , còn làm ra chuyện như này . Chỉ nhớ rõ không lâu sau gáy tê rần, rồi sau đó mất đi ý thức .

Vương Nhị hơi chút khôn khéo vụng trộm quét mấy người liếc mắt một cái, trong đầu vòng vo một lúc , nhất thời hiểu hơn phân nửa, chắc là phu nhân nàng trộm gà không được còn mất năm gạo, định tính kế nhị tiểu thư , cuối cùng hẳn và Lý Tứ cũng bị ném vào hố .

Hãm hại nhị tiểu thư bị phạt nặng hay vẫn là chuyện cầu thả bị phạt nặng , hơi chút suy nghĩ liền biết rồi.

Vương Nhị tròn mắt vừa chuyển, lập tức gào khóc nức nở, "Lão gia , chúng tiểu nhân oan uổng , tiểu nhân cùng Lý Tứ đều là bị bắt buộc, lần trước tiểu nhân cùng Lý Tứ thấy được chuyện của đại tiểu thư và tam tiểu thư , vì thế hai vị tiểu thư liền lôi kéo tiểu nhân và Lý Tứ cùng làm chuyện này. Tiểu nhân thật sự là bị bắt Lão gia, cho dù tiểu nhân có 1000 lá gan , tiểu nhân cũng không dám biểu diễn ham mê long dương trong khuê các"

"Im miệng!" Thủy Thương Thư rống giận , một hơi chút nữa không có hồi được.

"Họa Nhi, con trước tiên đi xuống, đừng để chỗ này làm ô uế mắt của con !" Thủy Thương Thư căn dặn Thủy Y Họa một câu.

Thủy Y Họa tuy rằng cũng muốn nhìn đến tận cùng nhưng là lúc này quá thật có chút mệt mỏi, nghĩ còn không bằng trở về ngủ một giấc , liền giúp Thủy Thương Thư thuận khí , rồi sau hướng Thanh U các mà đi.

Nàng từng nghĩ, nếu vẫn là Thủy Y Họa trước kia , như vậy chuyện ngày hôm nay sẽ đổ hết ở trên người nàng rồi hả ? Đáp án là không thể nghi ngờ . Cho nên, nàng cũng không có đồng tình với những người lòng dạ ác độc

này , người khác trả thù nàng như thế nào , nàng liền trả lại y như vậy, có lẽ gấp mười gấp trăm lần cũng nên.

Nói nàng độc ác cũng được , nói nàng lãnh huyết cũng thế, nếu như không có người chủ động đánh nàng , nàng cũng sẽ không rảnh rỗi đến nỗi làm việc này.

Thủy Y Họa đang lững thững bước đi , chợt ngửi được một hương vị quen thuộc nào đó , bước chân hơi ngừng lại, rồi lại tiếp tục đi trước, chính là trên mặt vẫn mơ hồ lộ ra vài phần vô thức .

Trên đời này thế mà vẫn còn có một loại người như vậy : thần bí khó lường, võ công quỷ dị , cử chỉ phong lưu yêu nghiệt cũng thôi, còn cố tình làm cho người ta đoán không ra tâm tư cùng mục đích của hắn , cuối cùng còn mặt dày mày dạn bỏ lên nàng nữa.

Ý nghĩ này vừa xuất hiện , liền nghe trong không trung vang lên một tiếng cười nhẹ , là âm sắc câu hồn lại mang theo dụ hoặc không nói lên lời của yêu nghiệt kia .

"Tiểu mỹ nhân thật đúng là tròng mắt tất báo a. Nhưng mà theo ta thấy , tròng phạt như vậy cũng quá nhẹ chút, hắn là trực tiếp chặt tay chân các nàng mang cho chó ăn ."

Thủy Y Họa ngửa đầu , nhìn thấy nam tử áo hồng nằm trên cây đại thụ , mặt nạ màu đỏ trên mặt ở dưới ánh trăng sáng lên rạng rỡ, hai cánh môi mỏng tỏ rõ vô tình lại đa tình cong lên nhìn trông xinh đẹp đến cực điểm . Lúc này hai cánh tay để ở trên chồi cây, vui vẻ nhìn chăm chăm nàng.

Thủy Y Họa miễn cưỡng lướt mắt nhìn hắn, bước chân chưa ngừng mà tiếp tục đi về phía trước.

Thấy thế, nam tử kia liền có chút bất mãn mấp máy miệng, bỏ qua nhánh cây nhìn như thoải mái dưới thân kia , thân mình nhẹ nhàng bay xuống

dưới, giống như một đóa hoa đỏ tươi , từ từ nở ở trước mặt nữ tử .

"Tránh ra." Thủy Y Họa hơi hơi nhíu mày, giọng điệu rất là thản nhiên .

Nam tử yêu nghiệt lập tức lui qua một bên, cũng là đứng thẳng sát vai với nàng , hơi hơi cúi người để sát vào nàng, giọng điệu u oán nói: "Mỹ nhân chẳng lẽ không nhớ ta?"

". Ta đương nhiên nhớ ngươi."

Nam tử yêu nghiệt lập tức cười tươi rạng rỡ.

" Nhớ ngươi lúc nào thì chết ." Thủy Y Họa bồi thêm một câu.

Ý cười nơi khóe miệng nam tử yêu nghiệt nhất thời thu lại, "Mỹ nhân rất vô tình, miệng của ta chút nữa liền phế đi."

Thủy Y Họa nghiêng đầu nhìn hắn, sắc mặt nhàn nhạt, "Không phải là thưởng ngươi một cái hôn sao?"

Nam tử yêu nghiệt nghe thấy lời này, ánh mắt tối tăm lóe ra hai lần, rồi sau đó cười tủm tỉm đưa tay lên môi mình vuốt qua lại , miệng mấp máy , chép chép hai ba lần, giống như là nhớ lại tư vị. Đôi mắt ám hắc dưới mặt nạ kia mang theo vài phần hưởng thụ dường như cong lên , hít một hơi rồi nói , "Lần sau hôn nhất định phải lâu một chút, ta còn chưa kịp phẩm ra vị vừa mỹ nhân a."

Một câu còn chưa kịp nói xong, nam tử yêu nghiệt lập tức lắc mình nhảy dựng.

Chỉ thấy chỗ hắn vừa mới đứng , một chiếc roi dài màu đỏ vung qua, lực đạo mạnh mẽ khiến cho con đường rải bằng đá cuội biến thành một cái rãnh nhỏ.

Thủy Y Họa một đôi mắt đẹp chứa đựng lửa giận, lạnh lùng theo dõi hẩn. Nàng luôn luôn không thích bị chèn ép , mấy lần nhường nhịn yêu nghiệt chết tiệt này , đơn giản là bởi vì bản thân đánh không lại hẩn. Nhưng là thắng nhãi này lại nhiều lần xúc phạm nàng, quả thực là đã chạm đến giới hạn của nàng!

Nam tử yêu nghiệt ôm hạ bộ nhảy loạn , bộ dạng lúc bão nổi của tiểu nha đầu này cũng thật đẹp mắt. Hẩn nhất định là điên rồi , nhất định điên rồi.

"Mỹ nhân , có chuyện gì thì từ từ nói, nàng xem nàng kia , lông mày nhíu lại thành một đống , ánh mắt cũng lạnh như băng, như là muốn ăn tươi nuốt sống người ta , một bàn tay còn chống nạnh, khó coi chết đi được." Nam tử yêu nghiệt chạy tới chạy lui trốn tránh , động tác linh hoạt tránh thoát roi của mỹ nhân , mồm mép cũng càng động càng nhanh.

Kỳ thực, nội tâm của nam tử yêu nghiệt là độc thoại như này : bộ dạng nhíu chặt lông mày của tiểu nữ nhân thật là đẹp mắt, hai mắt hừng hực lửa giận vừa đen lại vừa sáng, hết sức có thần, chỉ muốn chạy lên cắn một miếng. Ôi, còn có cái miệng nhỏ ở trước mắt hẩn lúc ẩn lúc hiện kia , như là đang câu mất linh hồn nhỏ bé của hẩn . Quan trọng hơn là, chiếc roi mà nữ nhân này đang cầm trong tay vung lên một cách hăng say lại là vật bên người hẩn , nhìn xem hẩn như mở cờ trong bụng.

Hai người tới tới lui lui một trận sau, Thủy Y Họa thở nhẹ một hơi, hướng về phía chỗ tối thấp quát một tiếng, "Kiếm Thập Nhất, người xem đủ không, còn chưa lên hỗ trợ!"

Giọng nói mới lạc, Kiếm Thập Nhất đành ngậy ngốc từ góc tối đi ra, trong mắt tràn đầy kinh ngạc.

Hẩn không phải là hoa mắt đấy chứ , rõ ràng nhìn thấy gia nhà mình đang cùng nữ nhân này. Tán tỉnh?

Chủ tử nhà bọn họ nhìn như phong lưu đa tình kì thực là một tảng băng ,
cả người tản ra hơi thở người sống chơ lại gần , thế mà lại đang liếc mắt
đưa tình với nữ nhân này ? !

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 45: Kiểm Thập Nhất Động Sát Ý

"Kiểm Thập Nhất, tên yêu nghiệt chết tiệt này muốn phi lễ vương phi nhà ngươi , còn không qua đây giết hẳn!" Thủy Y Họa vừa mới chém ra một roi, quay mặt về phía tiểu tử đang thất thần kia trách mắng.

Ánh mắt Kiểm Thập Nhất sau giây phút thất thần cuối cùng cũng dần dần chuyển dời đến trên người tổ tông kia . Chỉ thấy hẳn hai tay ôm ngực, thành thoi trốn tránh roi đỏ trong tay Thủy Y Họa , trên mặt đúng là một bộ biểu cảm cực kì hưởng thụ .

Chủ tử, bây giờ thuộc hạ đi qua được không ? Kiểm Thập Nhất không tiếng động hỏi.

Mà nam tử yêu nghiệt kia chính là lạnh như băng quét mắt nhìn hẳn một cái: nếu là quấy rầy nhã hứng của gia , tự gánh lấy hậu quả.

Sắc mặt Kiểm Thập Nhất khế cứng đờ. Nhã hứng? Cũng chỉ có ngài đem việc này trở thành nhã hứng. Nếu không phải chủ tử võ nghệ cao cường, thì mỗi một roi của nữ nhân này đủ để da thịt nở hoa rồi . Nàng thực sự là muốn mạng của ngài , mà ngài lại coi là một loại lạc thú, còn chơi nghiện rồi.

Thủy Y Họa thấy tiểu tử kia vẫn không nhúc nhích, còn một bộ dạng xem kịch vui , trong lòng tức giận . Kiểm Thập Nhất xú tiểu tử này rõ ràng chính là nhớ lại chuyện bị lừa lần trước , cho nên không chịu giúp nàng.

Muốn nhìn trò hay? Được , bản thân các người diễn đi !

Roi dài đồm độp trong không trung vang lên một tiếng , bàn tay trắng nõn linh hoạt đem roi đỏ thu trở về, tùy ý quấn lại ở trên eo nhỏ , nhìn trông như một cái đai lưng màu đỏ , mà ngọn lửa giận dữ trong mắt nháy mắt cũng chậm tắt. Thủy Y Họa liếc mắt nhìn yêu nghiệt kia một cái, quay đầu bước đi.

Nam tử yêu nghiệt sững sốt, dưới chân động một cái , trong nháy mắt cả người liền chuyển tới phía sau nàng, hành tung quỷ bí khó lường.

"Mỹ nhân hết giận rồi hả ?" Nam yêu nghiệt trêu tức hỏi.

Thủy Y Họa mấp máy miệng, không coi ai ra gì tiếp tục đi.

"Mỹ nhân? Mỹ nhân. Y Họa !"

Thủy Y Họa bước chân hơi hơi dừng một chút, tiếp theo đi nhanh hơn.

Y Họa ? Ai cho tên yêu nghiệt chết tiệt này gọi thế, nàng nghe cũng thấy nổi lên một thân da gà.

Mắt thấy bàn tay của yêu nghiệt kia lập tức chạm đến eo nhỏ của Thủy Y Họa , Kiếm Thập Nhất đứng ở trong bóng đêm cuối cùng là có phản ứng rồi.

Trong bóng đêm roạt một tiếng vang lên ,bảo kiếm trong tay Kiếm Thập Nhất dĩ nhiên ra khỏi vỏ, không trung xẹt qua một tia sáng màu bạc, đao phong sắc bén thẳng hướng nam tử áo hồng kia , lực đạo nửa phần không giảm.

Nam tử áo hồng hai mắt đột nhiên nhất lẳng, bàn tay mới vừa rồi thăm dò thu hồi, cấp tốc thối lui vài bước xa. Hai người rất nhanh liền đấu ở cùng một chỗ.

"Các người chậm đánh, ta sẽ không phụng bồi ." Thủy Y Họa nhàn nhật ném ra một câu, rồi sau đó cũng không quay đầu lại đi xa .

Mấy người ở nơi này vừa vặn hẻo lánh, cơ bản không có tuần tra hộ viện gì , nhưng hai người cũng không tưởng đưa tới phiền toái, dây dưa đánh nhau liền bay ra khỏi Thủy phủ. Đến một mảnh rừng cây tươi tốt sau, hai người mới thu lại chiêu thức.

Kiểm Thập Nhất vội vàng thu kiếm, cung kính đứng ở trước mặt nam tử áo hồng , cúi thấp đầu nói: "Gia, thuộc hạ mới vừa rồi nhiều có mạo phạm."

Nam tử yêu nghiệt lờm hẩn một cái, "Nếu không phải ta vừa rồi dùng nội lực truyền âm, người chắc sẽ đứng ngoài nhìn đến cùng rồi hả ? Quả thực đúng là đàn độn! Tiểu nữ nhân kia là một con hồ ly rất狡 hoạt , nếu là gia bại lộ thân phận , hậu quả người tới gánh vác?"

"Thuộc hạ biết sai." Kiểm Thập Nhất đầu cúi thật thấp , có lẽ bản thân gia cũng chưa phát hiện, khi hẩn nhắc tới nữ nhân kia , giọng điệu thoải mái rất nhiều, chân khí tự động hộ thân cũng tản mạn một ít.

Nhận thấy được chuyện này , trong mắt Kiểm Thập Nhất bỗng dưng xẹt qua một đạo hàn quang . Xem ra, gia thật là ham mê nữ nhân kia . Trước kia gia không có nhược điểm gì , làm cho đối thủ không thể nào xuống tay. Nếu ngày sau có người phát hiện gia để ý gì đó, do đó đối gia tạo thành ảnh hưởng và uy hiếp, như vậy, hẩn có nên hay không ——

"Kiểm Thập Nhất!" Nam tử áo hồng bỗng nhiên khẽ quát một tiếng, lạnh lùng theo dõi hẩn, "Không cần đánh chủ ý tới nữ nhân kia , có nghe hay không?"

Giọng hẩn trầm mà chắc , thanh âm lại lạnh lẽo thấu xương, trong mắt hiện ra lãnh ý , trong nháy mắt xâm nhập ngũ tạng lục phủ, nhưng lại làm cho người ta ở trong nháy mắt đó không thể động đậy, giống như là cá ở trên thớt gỗ , tùy ý người xâm lược.

Kiểm Thập Nhất có thể này mới giật mình, vừa rồi có một khắc bản thân thế nhưng đối nữ nhân kia động sát ý.

Nhưng là, hẳn nghĩ không có sai. Nữ nhân kia có bản lĩnh gì mà có thể đứng ở bên người gia , chẳng qua chỉ có túi da mà thôi . Ban đầu hẳn cho rằng thái độ của gia đối với việc đám hỏi của hai nước này chính là có cũng được mà không có cũng không sao nhưng hành động gần nhất đã hoàn toàn vượt qua dự kiến của hẳn .

Bắt hẳn ở bên người nữ nhân này bảo hộ thì thôi, thế mà còn điều động lực lượng của Tiêu Dao cung !

"Gia, ngài thật sự đối nữ nhân kia" Kiểm Thập Nhất tay cầm kiếm càng xiết càng chặt.

Hẳn tuyệt không cho phép bất luận kẻ nào tha chân sau của gia , chẳng sợ chính hẳn cũng đối với cô gái này có tí xiu hảo cảm như vậy.

"Chuyện của ta khi nào đến phiên người hỏi đến!"

Nam tử áo hồng giận dữ nói, chính là cánh tay nhấc lên , phóng ra nội lực liền làm cho Kiểm Thập Nhất lui về sau hai bước, khóe miệng chậm rãi tràn ra một chút máu đỏ tươi , làm cho gương mặt trắng nõn tinh xảo càng thêm nổi bật .

Kiểm Thập Nhất đưa tay lau đi vết máu nơi khóe miệng , không chút nào hồi cái cười lạnh hai tiếng nói , " Mạng của Kiểm Thập Nhất này vốn là gia cứu , khi nào gia muốn , tùy thời lấy đó là! Nếu là chuyện có lợi đối gia , chính là bảo Kiểm Thập Nhất ta lên núi đao xuống biển lửa cũng không thành vấn đề, nhưng nếu là chuyện đối gia bất lợi , ta nhất định sẽ là người đầu tiên đem nó bóp chết ở trong nôi!"

Nói xong lời này, cũng không nhìn phản ứng của người nọ , mang theo bảo kiếm của bản thân hướng đường lúc đến bay đi.

Phía sau , mi của nam tử áo hồng nhăn lên hơi hơi buông lỏng, ánh mắt lạnh trầm theo dõi phương hướng mà hẩn biến mất , thanh âm thản nhiên nói: "Ít nhất ở lúc này không có nửa phần nguy hại , không nên động nàg."

Thanh âm này tuy nhỏ, nhưng nội lực thâm hậu truyền vào trong tai Kiếm Thập Nhất đã bay xa.

Kiếm Thập Nhất ngạc nhiên , nhẹ nhàng gật gật đầu, rất nhanh biến mất trong đêm đen .

Nam tử áo hồng lấy mặt nạ xuống , lộ ra một gương mặt vô cùng yêu mị , một nửa bên mặt còn giữ lại một đóa hoa mẫu đơn đen không được tinh xảo cho lắm . Đưa tay day day mi tâm , bộ dạng có chút buồn rầu .

Vì sao thuộc hạ của hẩn không người nào làm cho người ta bớt lo, còn gan lớn quản cả chuyện của chủ tử hẩn nữa ? Đối lại trước kia, hẩn đã sớm phế đi một nửa võ công của bọn họ nhưng hôm nay lại chỉ cho Kiếm Thập Nhất một chút giáo huấn nho nhỏ .

Quả nhiên là lâu lắm không có động thủ, cho nên ngay cả tâm cũng biến nhuyển rồi hả ?

Lắc lắc đầu, hẩn chậm rãi đi xa. Một chút màu đỏ chói mắt tiên diễm như máu liền dần dần biến mất trong bóng đêm, nơi đi qua, không để lại bất cứ dấu vết gì, giống như nơi này chưa bao giờ có người tới.

Mà một đêm này nhất định là một đêm không hề bình tĩnh .

Hành động loạn luân của Thủy Y Cầm và Thủy Y Thi bị Thủy Thương Thư bắt quả tang , lửa giận trùm người Thủy Thương Thư tát mỗi người một cái rồi sau đem hai người nhốt vào linh đường đóng cửa suy nghĩ . Về phần Lý Tứ cùng Vương Nhị , bởi vì hai người làm chuyện cấu thả mỗi người bị phạt 50 đại bản, giống y như chó bị ném ra Thủy phủ.

Vương thị tuy rằng ngắt đi nhưng Thủy Thương Thư căn bản không nghĩ để ý cũng mặc kệ nàng, cho đến khi nhìn đến hạ thể nàng có máu tươi chảy ra , mới vội vàng sai người mời đại phu .

". Phu nhân , thai này đã có hơn hai tháng, lập tức sẽ thành hình rồi. Hiện thời tức giận nộ hỏa công tâm , thêm thân thể hàn âm , thai nhi chẳng những là không bảo đảm, phu nhân chỉ sợ về sau sẽ không thể có thai." Lão đại phu bị tìm tới kia không nhanh không chậm nói.

"A —— a ——"

Nghe nói như thế Vương thị ôm đầu thét chói tai hai tiếng, hình dung thê lương, "Không —— con của ta , con ta ——"

Nhi tử nàng trông nhiều năm như vậy a, nói không sẽ không có. Nàng hận, nàng hận!

Đều do hai tiện nữ nhi không biết liêm sỉ của nàng kia , đều do các nàng!

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 46: Nhân Quả Báo Ứng

Vương thị đẻ non, Thủy Thương Thư tuy rằng tiếc hận, nhưng không có chính là không có, trong lòng lại đối với hai nữ nhi không nên thân kia càng thêm tức giận , đều là các nàng không biết liêm sỉ đi làm chuyện cầu thả kia , mới gián tiếp hại chết đệ muội bản thân !

Vội vàng trấn an Vương thị, Thủy Thương Thư đem đại phu mời đến một bên, tiếp tục nghe hẩn căn dặn.

Đại phu dặn một ít cần phải chú ý , lại viết vài phương thuốc bổ thân mình đưa cho hẩn.

Bỗng nhiên nhớ tới Thủy Đại Học Sĩ cho tới nay không có con trai , đại phu liền thấp giọng khuyên một câu, "Thủy lão gia ngài nếu là muốn con trai nối dõi tông đường, vẫn là sớm đi nạp thêm tiểu thiếp đi, dù sao tuổi trẻ vẫn dễ dàng thụ thai một ít."

Vương thị từ lúc mới vừa nghe nói bản thân có thai lại hỏng mất , liền trở nên có chút mất hồn lạc phách , ánh mắt không có tiêu cự nhìn chăm chăm xà nhà , thần bí lẩm nhẩm nhớ kỹ cái gì.

Nàng cả đời này liền không thể mang thai con trai, rất khó khăn mới có thể làm nữ chủ nhân của Thủy phủ , không nghĩ tới thật vất vả mang thai lại bị hai nữ nhi của bản thân làm cho tức giận không có. Cho đến lúc nghe thấy lời đại phu nói, sợi dây buộc chặt trong lòng Vương thị bỗng chốc liền chặt đứt.

"Người xú lão đầu này nói bậy bạ gì đó? Nhi tử còn ở trong bụng ta , vẫn còn tại! Lão gia hẩn sẽ không lại nạp thiếp , nghĩ cũng đừng nghĩ!"

Vương thị gào to rống lớn còn nắm lấy râu trên mặt đại phu , thần thái điên cuồng giống như bà điên , làm cho đại phu sợ tới mức ngay cả tiền thuốc men đều không lấy liền bỏ chạy lấy người.

Thủy Thương Thư chưa từng thấy qua bộ dạng đánh đá của Vương thị như vậy , sắc mặt thay đổi mấy lần . Cuối cùng chỉ có thể sai hạ nhân đưa người đến Tĩnh Tâm các dưỡng bệnh, bản thân lại suy tư lời nói của đại phu .

Trước kia trong phủ cũng có hai người thông phòng, sau này không biết vì nguyên nhân gì mà bệnh chết , chết thì chết, mà Vương thị lại quả thật hầu hạ hần thật thoải mái. Mỗi ngày lời ngon tiếng ngọt, đa dạng không ngừng, làm hần cực kì hưởng thụ, tâm tư nạp tiểu thiếp liền chậm rãi tiêu đi xuống. Hiện thời Vương thị không thể thể sinh dục, mà hần lại chính trực tráng niên , đúng là thời điểm thân thể cường tráng , chuyện nạp thiếp liền không thể lại trì hoãn rồi.

Nghĩ như thế, một tháng sau Thủy Thương Thư liền nâng một phòng tiểu thiếp nhập phủ, mà khuôn mặt tiểu thiếp lại có vài phần tương tự giống phu nhân Bùi Vũ Huyền trước kia , Thủy Thương Thư càng thấy càng yêu, ngày ngày sung hạnh, trừ bỏ thỉnh thoảng thăm Vương thị một chút , liền không có ở lại qua đêm . Mà Vương thị cũng càng ngày càng điên, thấy người liền khóc rống đòi nhi tử.

Đương nhiên, này đó chính là nói sau.

Tất cả mọi việc đều phát sinh trong vòng một ngày , toàn bộ phố lớn ngõ nhỏ đều truyền ra chuyện gièm pha kia .

Trong tửu lâu lớn nhỏ , dân chúng đều nhỏ giọng nghị luận chuyện kia , biểu cảm cực kì phong phú.

Dân chúng giáp thần thần bí bí nhìn chung quanh liếc mắt một cái, nói thầm: "Nghe nói đại nữ nhi và tam nữ nhi của Thủy Đại Học Sĩ có tư tình!"

Dân chúng ất một miệng nước trà phun ra , một bộ biểu cảm như bị táo bón , " Ặc. Đùa đi, hai nàng đều là nữ nhân."

Lúc này, dân chúng Bính hèn mọn liếc mắt một cái, "Chẳng qua là người hiểu biết nông cạn thôi. Nam nhân thích nam nhân thì gọi là đoạn tụ , nữ nhân thích nữ nhân kêu bách hợp a . Chính là ta tuyệt đối thật không ngờ, hai mỹ nhân như hoa như ngọc lại có loại ham mê cổ quái này , còn làm cùng nhau, này không là loạn luân sao? Quả thực thiên lý bất dung a!"

Lại một người gật đầu chen vào nói, "Như thế xem ra, nhị tiểu thư liên tính lãng nhãng cũng tốt hơn so với hai nàng ."

.

Duệ Vương Phủ, chính sảnh , Thượng Quan Huyền Mặc cầm chén trà trong tay ném trên mặt đất , nghiêng rằng nghiêng lợi nói: "Muốn bốn vương cưới một nữ nhân ghê tởm như vậy , còn không bằng kêu bốn vương đi tìm chết!"

Thượng Quan Huyền Mặc nổi giận đùng đùng đi hoàng cung tìm đến Thượng Quan Huyền Minh. Lần này Thượng Quan Huyền Minh thật không có nói thêm gì với hắn , sắc mặt cũng không tốt .

Lúc đó thánh chỉ ban ra , Thủy Y Cầm đã xem như Duệ Vương Phủ trắc phi, cũng là nửa người của hoàng gia , nhưng là hiện thời lại truyền ra chuyện gièm pha này , liền không thể làm cho hoàng thất mất thể diện như vậy.

". Một khi đã như vậy, trăm liền rút thánh chỉ về , ba ngày sau tuyên bố." Thượng Quan Huyền Minh lạnh mặt nói.

Về phần vì sao chọn ba ngày sau, tự nhiên là bởi vì ba ngày sau nữ nhân trường mứt tất báo Thủy Y Họa kia đã ở trên đường xuất giá . Dù sao cuộc hôn nhân này là nàng đề xuất .

Thượng Quan Huyền Mặc được hoàng huynh chấp thuận, có thể này thoáng nhẹ nhàng thở ra, trong lòng hờn dỗi lại thủy chung tiêu tán không đi.

Nữ nhân của Thủy phủ có "Duyên phận" thật sâu với hần , hết nón xanh, lại tới mũ đỏ cũng không biết đội cho hần bao nhiêu cái ! Thật sự là tốt , vô cùng tốt.

Thủy Y Họa, đừng tưởng rằng người lấy chồng ở tận Hỏa Vũ quốc, ân oán của chúng ta liền kết thúc , người đá bốn vương mấy đá kia , sớm hay muộn có một ngày bốn vương sẽ đòi lại đến!

Thượng Quan Huyền Mặc cũng không biết vì sao bản thân liền nhớ mãi chuyện nữ nhân kia mạo phạm không tha , nhưng là thấy nàng sống qua ngày thật tốt như vậy , trong lòng liền toát ra một cỗ cảm xúc nói không nên lời , luôn luôn ngăn ở ngực hần, làm cho hần rất là khó chịu.

Hai nàng Thủy phủ cầu thả truyền ồn ào huyên náo trong dân gian , Thủy Thương Thư nổi giận đan xen, cầm đầu ngã vào trong phủ không dám ra ngoài , cực độ tức giận vì thế mà bị bệnh ở trên giường, Vương thị bởi vì chuyện đẻ non nên vẻ mặt cũng trở nên hoảng hốt, thần bí lẫm nhẫm, Thủy Y Cầm và Thủy Y Thi đều quỳ gối trước linh vị của tổ tông , quỳ đến khi hai mắt biến thành màu đen.

Mà lúc này Thủy Y Họa lại ngồi ở trong kiệu mềm trở về hoàng cung , nhắm mắt dưỡng thần, một bộ dáng nhàn nhã .

"Nữ nhân, đối với người nhà chính mình đều có thể lãnh huyết vô tình như thế , người thật đúng hạ thủ được." Bên ngoài cỗ kiệu truyền đến một giọng nói lạnh như băng .

Trong kiệu , Thủy Y Họa chợt thấy buồn cười, xùy nhẹ một tiếng, "Kiếm Thập Nhất, loại chuyện này chẳng lẽ cậu còn không rõ ràng hơn ta sao?

Các nàng vô tình, ta liền vô nghĩa. Cậu sinh ra ở đại gia tộc như Kiếm gia , sao lại không biết trong này âm mưu tính kế?"

Nếu là Thủy Thương Thư đủ dứt khoát , sẽ đem toàn bộ người thấy chuyện này diệt khẩu, chẳng hạn Lý Tứ cùng Vương Nhị, huống chi bọn họ còn thấy được Thủy gia tiểu thư lỗa thể , đáng tiếc Thủy Thương Thư chung quy chính là một văn nhân, quá mức cổ hủ, thế cho nên hai người này thoát ly khỏi Thủy phủ tâm tồn oán hận, nên mới đem chuyện cầu thả của Thủy Y Cầm cùng Thủy Y Thi truyền cho tất cả mọi người đều biết. Bọn họ có năng lực oán ai?

Kiếm Thập Nhất nghe xong lời của nàng, sắc mặt bỗng nhiên cứng đờ, miệng gắt gao mấp máy, cánh tay ôm kiếm cũng không tự nhiên buộc chặt một ít.

Không sai, không là người chết đó là ta sống, năm đó nếu không phải gia cứu hãn, mạng của hãn sợ là đã sớm nằm trong tay thân huynh trưởng rồi.

A, tốt lắm, nữ nhân này thông minh ngoan độc hơn rất nhiều so với tưởng tượng của hãn.

Ngày hôm sau, bọn họ liền bước trên đường hướng Hỏa Vũ quốc , nếu như nàng hữu dụng so với chính mình tưởng tượng, vậy hãn tạm thời sẽ không động nàng. Nếu là. Hãn không để ý trên đường liền lấy mạng của nàng !

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 47: Cám Ơn Người, Người Có Thể Chết Rồi

Trở về Thần Lộ cung , Thủy Y Họa ở trong điện đi lại vòng quanh , lông mày hơi nhíu lại .

Thu Diệp đem nước trà đưa tới, không hiểu hỏi, "Chủ tử đang lo lắng chuyện gì?"

Thủy Y Họa tiếp nhận nước trà khẽ nhấp một ngụm, ánh mắt dừng ở trên người nàng, nhìn thẳng làm cho người ta không chỗ nào che giấu, "Thu Diệp, em đã lựa chọn ta làm chủ tử, có một số việc em không

Chuyện này quấy nhiễu nàng hồi lâu, mà ngày mai phải rời khỏi chỗ này, về sau đến Tuyết Ly quốc tìm hiểu tin tức cũng không dễ dàng như hiện tại . Nàng mơ hồ cảm thấy khả năng bên trong cất giấu một bí mật rất lớn.

Thu Diệp nghe vậy, sắc mặt bỗng chốc thay đổi, nhìn xung quanh một lần, rồi sau đóng cửa sổ lại , đi đến trước mặt Thủy Y Họa thấp giọng nói: "Trước kia là sợ chủ tử rước họa vào thân, đã chủ tử ngày mai sẽ rời đi nơi đây, nói như vậy cũng không ngại."

die»nd٢anl«equ»yd«on

Nói đến đây , vẫn là hơi hơi do dự một chút, mới tiếp tục nói: "Nô tì năm mới liền tới hoàng cung, có một người đi cùng tên là Ngọc Diệp, khi đó đúng lúc nha hoàn bên người công chúa Liên Nguyệt chết bất đắc kỳ tử, Ngọc Diệp liền bị lựa chọn, thành nha hoàn thân cận bên người Liên Nguyệt công chúa , tự lúc đó trở đi Ngọc Diệp và tiểu công công chỉ có thể ở tại thiên điện Liên Dục cung , cũng không thể đi nơi nào . Nhưng là _____"

Trong mắt Thu Diệp lướt qua thương tiếc, giọng nói trở nên có chút khàn khàn, "Có một lần Ngọc Diệp trốn thoát, vừa đúng đụng phải ta , ta phát hiện Ngọc Diệp thế nhưng lại thành câm điếc."

Thủy Y Họa ánh mắt trầm xuống, thần sắc chuyển ngưng trọng.

"Nàng có ám chỉ gì cho em không ?"

Thu Diệp thương cảm lắc lắc đầu, "Lúc đó thật nhanh , không kịp. Nếu không phải ta trốn mau, chỉ sợ ám vệ đuổi bắt đã phát hiện ta, rồi sau một kiếm muốn mạng của ta."

"Còn nha đầu kêu Ngọc Diệp kia."

"Ngọc Diệp nàng không chết!" Thu Diệp vội nói , trong ánh mắt hơn vài phần thần thái, "Lần trước ta nhìn thấy nàng rồi. Chẳng qua vì không cho nàng rước lấy họa sát thân, ta không dám lại tiếp cận Liên Dục cung."

Thủy Y Họa nghe xong , liếc nàng một cái nói: "Cho nên nói, trừ bỏ này đó, em cũng không biết thêm gì ?"

Thu Diệp cười gượng hai tiếng, "Này đó chẳng lẽ không tính là bí mật sao?"

Ánh mắt Thủy Y Họa từ từ chuyển, nghiêm mặt nói: "Việc này có thể thuyết minh, Liên Dục cung ta lại phải đi một chuyến!"

Thu Diệp nghe xong lời này, lông mày xiết chặt, vốn định khuyên nàng buông tha cho những nghĩ tới tính tình của nàng , cuối cùng cũng chỉ có thể dặn một câu mọi sự cẩn thận.

Trong bóng đêm, một bóng đen cực nhanh kèm với gió đêm xẹt qua, thân hình cực nhanh giống như quỷ mị.

Góc tường đứng một người che mặt mặc áo đen , một đôi mắt sáng ngời gắt gao nhìn chăm chăm Liên Dục cung cách đó không xa , giống như đang đo đạc khoảng cách của hai người .

Thủy Y Họa thay một bộ y phục dạ hành, khinh công của nàng hiện thời đã tính đứng đầu, nhưng không thể so với yêu nghiệt võ công xuất thần nhập hóa kia được , mặc một thân hồng rực làm cho chó cũng phải mù mắt cũng có thể ở trong bóng đêm qua lại tự nhiên.

Xung quanh Liên Dục cung ẩn núp bốn ám vệ võ công cao cường , đây là kết quả của Thủy Y Họa sau nhiều lần thử . Chẳng qua , bọn họ võ công mặc dù cao, khinh công lại không kịp nàng.

Trong tay bốn cục đá nhắm bốn phía khác nhau ném ra , giống như bốn miếng ám khí, phá không vọt tới.

Tất nhiên ám vệ sẽ không trúng kế diệu hồ ly sơn này , nhưng bọn họ lại không biết là, Thủy Y Họa muốn là giờ khắc bọn họ thiểm thần này, chính là trong giây phút ngắn ngủn này , thân mình Thủy Y Họa đã mau dung nhập vào trong bóng đêm, cánh cửa sổ bằng gỗ tử đàn bị một trận gió thổi mở, tiện đà lại gắt gao đóng chặt.

Trong điện, nam tử còn đang cúi đầu vẽ tranh nghe tiếng động ngẩng đầu, bốn mắt chạm nhau, đều là sửng sốt.

Trên ngón tay của Thủy Y Họa mang theo một căn ngân châm, chuẩn bị lúc Liên Nguyệt công chúa ngẩng đầu liền che á huyết của nàng nhưng là lại làm cho Thủy Y Họa triệt để sợ ngây người.

Chẳng lẽ đây là Liên Nguyệt công chúa trong truyền thuyết ?

Liên Nguyệt công chúa nhưng lại là nam nhân!

Diễn-Đàn-Lê-Quý-Đôn

Không phải là Thủy Y Họa đưa ra kết luận quá nhanh, mà là ở Liên Dục cung trừ bỏ Liên Nguyệt công chúa , những người xa lạ khác căn bản không có khả năng tiến vào. Cho nên , thiếu niên có khuôn mặt ôn nhuận tuấn tú trước mắt này chính là Liên Nguyệt công chúa!

Thiếu niên nhìn đến nàng sau đó cũng hơi lắp bắp kinh hãi, nhưng không có la to, chỉ liếm mi thấp giọng hỏi một câu, "Người là người nào?"

Mắt của hắn thật đẹp mắt, đáng tiếc lại dựng lên một tầng phòng bị thật dày , thoát nhìn cực kì đậm đặc. Lúc này ánh mắt xoay chuyển , nhìn nhìn cánh cửa sổ , than nhẹ một câu, "Xem ra, võ công của người không kém."

Thủy Y Họa thấy hắn không kêu không gọi, trong lòng hơi có chút kinh ngạc, thu hồi ngân châm trong tay rồi sau đó đi đến trước mặt hắn đứng lại, đưa mắt đánh giá hắn một lần, cũng không phát hiện người này có chỗ nào khác biệt.

Thượng Quan Diệt Nhị ngẩng đầu nhìn chăm chăm nữ nhân áo đen ở trước mắt , trong ánh mắt mơ hồ lộ ra vài phần tò mò. Đây là nữ nhân thứ ba mà hắn gặp kể từ khi hắn có trí nhớ , người thứ nhất là nha hoàn Thúy Nhi, sau này đã chết, người thứ hai là nha hoàn Ngọc Diệp.

Muốn hỏi hắn làm sao mà biết được nàng là nữ nhân, bởi vì mới vừa rồi ánh mắt của hắn không cẩn thận ngắm đến ngực của nàng . Mặc quần áo nịt màu đen , thân hình yếu điệu căn bản không có cách nào che lấp. Còn có, lông mi của nàng vừa dày lại dài, vừa thấy cũng biết là một nữ nhân.

Thượng Quan Diệt Nhị bên tai đỏ hồng, rồi sau đó không dấu vết dời ánh mắt đi . Thầm nghĩ: cô gái này thật sự là không kiêng nể gì, nào có nữ nhân nào lại nhìn chăm chăm nam nhân như vậy .

"Hóa ra cậu là Liên Nguyệt công chúa." Thủy Y Họa thì thào một câu, ngồi xuống ghế dựa bên cạnh hắn .

Thượng Quan Diệt Nhị nghe xong thanh âm nhẹ như gió mát này , bên tai lại là đỏ lên, thấp giọng nói: " Giọng nói của người thật là dễ nghe, ta thật lâu không có nghe đến thanh âm của nữ nhân rồi."

Thủy Y Họa nhìn bộ dạng đăm đăm lại ngây thơ của hắc kìa , trong lòng có một loại cảm giác thập phần quái dị , lập tức quét đến bức tranh hắc đang vẽ dở ở trên bàn , trên giấy vẽ một mỹ nhân không có mặt .

"Đây là mẫu phi của ta , chỉ tiếc khi đó ta quá nhỏ, nhớ không rõ khuôn mặt của nàng rồi." Thượng Quan Diệt Nhị thấy nàng nhìn qua, thấp giọng giải thích vài câu. Hắc dùng tay vuốt ve quá người trong bức tranh , ánh mắt hoài niệm mà thương cảm, đôi tay trắng nõn giống như trong suốt . Nhưng là Thủy Y Họa nghe xong lời này lại là cả kinh.

Hóa ra Liên Nguyệt công chúa căn bản không phải do thái hậu sinh ! Người Thượng Quan gia luôn luôn lừa gạt mọi người?

"Này , người sẽ không sợ ta là tới giết người sao ?" Thủy Y Họa tò mò nhìn chăm chăm tiểu tử đang ngây ngốc này.

Thượng Quan Diệt Nhị nhàn nhạt lắc đầu, "Trên thân người không có sát khí, hơn nữa. Ta cô đơn lâu lắm rồi , cần tìm một người trò chuyện. Đợi đến khi nói đủ, lại giết người không muộn."

Thủy Y Họa khước miệng hơi hơi vừa kéo, nàng làm sao có thể cảm thấy tiểu tử này ngây thơ, nhất tại một nơi hẹp hòi như vậy trong hơn mười năm, trong lòng không biết vận vẹo như thế nào đâu.

" Biện pháp tốt như thế . Không bằng như này, người muốn nói gì thì cứ việc nói với ta , rồi sau đó người lại giết ta?" Thủy Y Họa cười đến vô hại.

Thượng Quan Diệt Nhị nghiêng mặt qua nhìn nàng, tựa hồ đang suy nghĩ đề nghị này . Có một số việc quả thật hắc đã giấu ở trong lòng lâu lắm rồi.

"Kỳ thực, ta cũng không biết phụ hoàng và hoàng huynh vì sao phải nhốt ta ở Liên Dục cung, có một đôi quý đồng tử thì sao, ta cũng sẽ không giết người ." Thượng Quan Diệt Nhị thấp giọng nói, đưa tay sờ sờ hai mắt của mình, thoát nhìn cô đơn và tràn đầy bi thương.

"Đúng rồi, người có biết quý đồng tử nghĩa là gì không ?" Hắc lại đột nhiên quay đầu nhìn Thủy Y Họa.

Nghe được hai chữ quý đồng tử , trong đầu Thủy Y Họa rất nhanh xẹt qua một đôi mắt màu xanh lục ở trong đêm đen phát ra ánh sáng thắm đậm hàn ý , giống như một con sói hoang đói khát thị huyết, đầy mắt sát ý.

Nàng cảnh giác theo dõi hắc, gật gật đầu, "Biết, chính là ánh mắt màu xanh lục ." Không chỉ có biết, một lần kia thiếu chút nữa bị thiếu niên xinh đẹp kia giết. Nhưng là, hắc vừa nói vậy là có ý gì , chẳng lẽ hắc và tiểu tử kia giống nhau?

Ý nghĩ này mới xẹt qua, Thượng Quan Diệt Nhị liền lộ ra một nụ cười cổ quái , "Không sai, ánh mắt ta chính là một đôi quý đồng tử, chẳng qua chỉ có những lúc cảm xúc quá lớn mới có thể hiển lộ ra . Phụ hoàng cùng hoàng huynh giống như đều thật sợ hãi ánh mắt ta, nói là quý đồng tử sẽ mang đến cho Tuyết Ly quốc một hồi đại nạn. Ban đầu ta cũng cho rằng như vậy , nhưng là sau khi tôn thượng xuất hiện, ta mới hiểu được, quý đồng tử của ta rất có tác dụng."

"Tôn thượng là ai?" Thủy Y Họa nhìn không được xen vào một câu .

Thượng Quan Diệt Nhị không có tí ti đề phòng , nghiêm cẩn trả lời: "Tôn thượng chính là cung chủ của Tiêu Dao cung - Quý Sát Huyết tôn mà trong chốn giang hồ người ta nghe tin đã sợ mất mật , năng lực của hắc thập phần cường đại, nhưng là tính tình lạnh nhạt lại thị huyết, không có người có thể tới gần hắc . Tôn thượng bên người có tứ đại hộ pháp: Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ, người người võ nghệ phi phàm, chẳng qua bọn

họ đều đội mặt nạ, không có người biết bọn họ lớn lên trông thế nào, liền ngay cả bốn người đều không nhận thức lẫn nhau ."

"Thật sự là một tổ chức kỳ quái ." Thủy Y Họa thấp giọng nói một câu.

Thượng Quan Diệt Nhị liếc nhìn nàng, "Ngay cả Tiêu Dao cung Quỷ Sát Huyết tôn cùng tứ đại hộ pháp đều không biết, người thật đúng là hiểu biết nông cạn." Không đợi Thủy Y Họa mở miệng, hắn lại tiếp tục lầm bầm nói: " Trong tứ đại hộ pháp thì Huyền Vũ là thần bí nhất, bởi vì hắn rất ít khi xuất hiện tại Tiêu Dao cung."

Thượng Quan Diệt Nhị nói rất nhiều, từ chuyện Tiêu Dao cung trong chốn giang hồ , rồi nói đến hiện trạng bất mãn của hắn , nói xong lời cuối cùng, làm như buồn ngủ , thân thể miễn cưỡng vắn vẹo.

Thủy Y Họa nghe được chuyện mà bản thân muốn nghe , đang chuẩn bị nhảy cửa sổ rời đi, đã thấy khuôn mặt xinh đẹp của thiếu niên kia bỗng nhiên hướng nàng cười đầy quỷ dị , ánh mắt đậm đặc như lúc ban đầu.

"Cám ơn người đã nghe ta lâu như vậy." Hắn nói nhỏ , rồi sau đó cặp mắt tối đen xinh đẹp kia chuyển thành xanh lục , đôi môi xinh đẹp hơi hơi gợi lên, ". Như vậy hiện tại, người có thể đi chết đi ."

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 48: Bị Yêu Nghiệt Hôn Trộm

Vừa nói dứt câu , nam tử mũ mao mới vừa rồi còn giống như vô hại chỉ trong một cái nháy mắt cả người liền tản mát ra sát ý mãnh liệt .

Liên Nguyệt công chúa thể nhưng có võ công! Thủy Y Họa trong lòng kinh ngạc, bay nhanh thối lui vài bước, rồi đi khí thế bức người này.

Thượng Quan Diệt Nhị vẫn cười đến vô hại nhưng là sát ý trong đôi mắt kia càng ngày càng đậm , mạnh mẽ giống như dệt thành một cái lưới rồi sau đó chờ con mồi trước mắt rơi vào trong đó.

Thủy Y Họa lạnh lùng theo dõi hẳn.

Quả nhiên, nam nhân có một đôi quỷ đồng tử đều là biến thái! Trước một người lấy oán trả ơn, giờ một người rõ ràng gặp người liền giết!

"Trốn rất nhanh." Khóe miệng Thượng Quan Diệt Nhị gợi lên , ánh mắt xanh lục giống như một đôi đá mã não xinh đẹp , lại bị sát ý lạnh lẽo bao trùm, làm cho người ta khó có thể nhìn thẳng.

"Chỉ bằng người, cũng tưởng giết ta?" Thủy Y Họa cười lạnh một tiếng. Từ sau khi luyện bí kíp võ công mà Bùi Vũ Huyền để lại cho nàng thì nội lực và khinh công của nàng thay đổi với tốc độ kinh người , mà nàng cũng có thể rất nhanh đoán được thực lực của đối phương.

Trước mắt người này nội lực có lẽ cao hơn nàng một bậc, đáng tiếc kinh nghiệm thực chiến lại không kịp nàng.

Thượng Quan Diệt Nhị có chút tức giận trừng mắt nàng, "Người coi khinh ta?"

Đáng giận, nữ nhân này thế mà dám xem thường hử!

Tay phải nhanh chóng cho vào trong lòng lấy ra một cái gì đó cỡ lòng bàn tay , rồi sau đó đem thứ kia ném ra .

Thủy Y Họa còn không kịp thấy rõ đó là cái gì , liền thấy cánh tay phải của hử nhẹ nhàng giơ lên , thứ kia nhanh chóng xoay tròn đánh về phía nàng , khuấy đảo không khí phát ra tiếng ong ong.

Quay mặt về phía khác , thứ kia bay xẹt qua bên tai nàng , nổi lên một trận gió lạnh , hai cọng tóc chỗ thái dương nhẹ nhàng rơi xuống.

Thứ kia nhanh chóng lướt qua phía sau nàng rồi xoay tròn một vòng , lại bay trở về đến trong tay người nọ.

Thượng Quan Diệt Nhị mỉm cười, giơ tay cầm lấy vật nọ còn đang xoay tròn trong không trung , thế nhưng liền nhẹ nhàng nắm chặt , vật đó liền lập tức ngừng lại.

Có thể này Thủy Y Họa mới nhìn ra, đó là hai thanh đao hơi cong , thoát nhìn giống như là hình chữ S hình.

"Không nghĩ tới, người phản ứng rất nhanh a." Thượng Quan Diệt Nhị chớp chớp cặp mắt xanh lục kia , nhìn nàng tán thưởng một câu.

Thủy Y Họa khẽ cười một tiếng, "Lần đầu tiên khó lòng phòng bị, người sẽ không còn có cơ hội tiếp theo rồi."

Dứt lời, trong mắt lãnh ý vừa hiện, nàng chậm rãi đưa tay cởi bỏ vạt áo bên hông , Thượng Quan Diệt Nhị gò má nháy mắt trở nên đỏ bừng.

"Người. Người muốn làm gì ?"

Một bàn tay của Thủy Y Họa đã chạm đến vòng eo bên trong y phục dạ hành , cánh môn phấn nộn chậm rãi hơi cong lên , trêu tức phun ra hai chữ, " Ăn người."

Lời nói còn chưa dứt , bàn tay trắng nõn linh hoạt đã từ bên hông rút ra một chiếc roi dài màu đỏ , dưới chân động tác cực nhanh, nháy mắt liền bay vút mà qua, trong không trung hồng quang bay lượn, roi dài màu đỏ uốn lượn tựa rồng bay phá không, tốc độ lại nhanh gấp trăm lần.

Thanh âm vù vù vang lên, là thanh âm roi dài đê ép không khí , tiếng động rất nhỏ lại bị khuếch đại lên gấp mười lần , hai người nghe được cực kì rõ ràng.

Bóng đen cùng roi dài thừa dịp hãn chưa chuẩn bị hung hăng đập đi qua, ở lúc hãn phản kích lại nhanh chóng thối lui.

Lúc hai người tách ra , Thượng Quan Diệt Nhị còn duy trì tư thế nghiêng đầu , trên khuôn mặt bên trái để lại một vết thương thật nhỏ , da thịt nứt toát, miệng vết thương tuy nhỏ lại đỏ sẫm dọa người.

Thượng Quan Diệt Nhị đưa tay ôm mặt trái, đôi mắt sụp xuống bỗng nâng lên một chút , trong mắt đồng tử biến thành màu xanh lá cây.

"Ha ha. Ha ha ha." Hãn bỗng nhiên cười nhẹ , sát ý quanh thân so lúc trước mạnh gấp mấy lần.

"Nữ nhân, làm mặt ta bị thương , ngươi, phải , chết !"

Không khí quanh thân Thượng Quan Diệt Nhị bỗng nổi lên sóng gió , mắt thấy loan đao trong tay hãn sẽ lại ném ra mà đôi mắt biến thành màu xanh lá khi quét đến roi đỏ trong tay Thủy Y Họa hơi nhíu mày , kinh ngạc chột lóe lên.

Cùng lúc đó, Thủy Y Họa chợt thấy bên hông căng thẳng, một cánh tay rắn chắc hữu lực bóp chặt eo của nàng , tiếp theo một cổ lực đạo cường đại mang theo nàng nhanh chóng lui về sau .

Cái loại hương vị quen thuộc này bao trùm nàng gắt gao , tràn đầy trời đất mà đến.

Tuy rằng hân ăn mặc đều rất khác người nhưng là Thủy Y Họa không thể không thừa nhận mùi trên người hân một chút cũng không khó ngửi , ngược lại có loại mùi thơm nhàn nhạt như xà phòng , chính là bên dưới mùi thơm ngát đó mơ hồ có thể ngửi thấy mùi máu tươi thoảng thoảng .

" Y Họa , nàng chỉ có thể ăn ta, làm sao có thể ăn người khác đâu." Giọng nói giống như giận dữ lại mang theo một chút ai oán oán bên tai của nàng , ái muội giống như là tình nhân.

Thủy Y Họa lập tức nghiêng đầu liền chống lại gương mặt đội mặt nạ màu đỏ đầy tinh xảo kia . Cặp mắt thâm thúy sâu không thấy đáy dưới lớp mặt nạ kia đang nhìn nàng chăm chăm , lúc này trong mắt mang cười, trêu tức lẫn vào trong đó, môi bạc hơi hơi cong lên , phong lưu không kèm chế được.

Một cánh tay còn chặt chẽ ôm vòng eo nàng , chính là lòng bàn tay hơi mát, xuyên thấu qua một tầng quần áo mỏng manh truyền đến khắp người nàng , để cho trong lòng nàng chợt lạnh theo .

"Buông ra." Thủy Y Họa nhìn lướt qua bàn tay đặt ở bên hông mình , lạnh mặt nói.

Nam yêu nghiệt nhú mày, có chút không quá tình nguyện buông ra.

" Y Họa , nếu không phải ta kịp thời đuổi tới, chỉ sợ nàng bị tiểu tử này làm bị thương , chẳng lẽ nàng một chút cũng không cảm động sao?" Hân u oán nói, trong mắt lại giống như có vài phần chờ mong, nửa thật nửa giả.

Thủy Y Họa nghĩa hăn một cái, "Nhiều chuyện." Liền tính không có hăn, vừa rồi chính nàng cũng có thể né tránh "Liên Nguyệt công chúa" công kích.

Hai người nói mấy câu ngăn ngùn lại làm cho Thượng Quan Diệt Nhị trong lòng chấn động.

Trước mắt người này thật là Quý Sát Huyết tôn lạnh lùng khát máu ư ? Vì sao không giống như người mà hăn gặp . Hăn biết người nọ cũng không làm cho người ta gần hăn , lại càng không chủ động tiếp cận người khác, nhưng là vừa rồi, hăn rõ ràng ôm eo nữ nhân này , lại còn chạm mặt vào nữa .

Cô gái này là ai mà làm cho tôn thượng phá lệ?

Thượng Quan Diệt Nhị chậm rãi buông Lăng Không đao trong tay , trên người sát khí cũng chậm chậm rút đi, đồng tử xanh lá cũng phai nhạt đi chút ít.

" Thế nào , còn muốn tiếp tục?" Thủy Y Họa nhìn về phía Thượng Quan Diệt Nhị, giọng điệu lạnh lùng. Cánh tay đi theo vừa thu lại, roi dài màu đỏ giống như một con rắn linh hoạt bò lên vòng eo của nàng .

Nam yêu nghiệt chăm chú nhìn vòng eo mảnh khảnh của nàng , ánh mắt cười đến hí hí.

Thượng Quan Diệt Nhị quét hai người liếc mắt một cái, đưa tay sờ sờ vết thương trên mặt mình , rồi sau ngời trở lại ghế tựa.

"Các người đi thôi." Hăn thản nhiên nói, lại khôi phục bộ dạng vô hại như lúc ban đầu .

Thủy Y Họa hơi hơi nhú nhú mày, lúc trước còn một bộ dạng muốn chết muốn sống , sao mà từ lúc yêu nghiệt này vừa tới liền thay đổi ?

Thượng Quan Diệt Nhị khẽ hừ một tiếng, "Ta đánh không lại hửn, cho nên lần này không so đo với người nữa."

Dứt lời, hửn cầm bút bắt đầu tiếp tục vẽ nốt gương mặt đang dang dở của mỹ nhân trong tranh, làm như hai người hoàn toàn không tồn tại.

Không nghĩ tới yêu nghiệt âm hồn bất tán kia còn có tác dụng này, Thủy Y Họa cũng không lãng phí cơ hội này, nhắm cửa sổ định chui ra đi.

"Y Họa, đợi ta với!"

Không đợi nàng đi ra hai bước, nam yêu nghiệt quen tay bóp chặt eo của nàng, ở trước khi nàng bão nổi, nam tử yêu nghiệt cười khẽ hai tiếng, dưới chân vừa động, vài cái lên xuống liền rời đi Liên Dục cung.

"Người làm như thế nào?"

Thủy Y Họa trong mắt tinh quang lờ lờ, nàng thừa nhận bản lĩnh của nam nhân này quá lớn, bản thân không phải là đối thủ của hửn, đặc biệt vừa rồi, nàng chỉ cảm thấy gió bên tai thổi qua, chung quanh cảnh sắc mơ hồ, lại mở mắt liền thấy đã rời xa Liên Dục cung. Giống như chỉ đi hai bước, hết thấy liền bị hửn bỏ lại phía sau.

"Muốn học?" Nam tử yêu nghiệt giọng điệu bồn chồn, hô hấp nóng rực phun ở trên mặt nàng.

Hai người đứng quá gần, hửn liền lấy tư thế thân thiết vô cùng ôm lấy eo của Thủy Y Họa, khoe miệng luôn treo một nụ cười lười nhác lại phong lưu.

"Sao, không muốn dạy?" Đôi mắt long lanh của Thủy Y Họa theo dõi hửn, cười như không cười hỏi.

Nam tử yêu nghiệt nghe xong lời này, khóe miệng ý cười càng sâu , cúi thấp đầu, để sát vào bên tai nàng thấp giọng nói: " Công phu của ta không truyền cho người ngoài , nếu như nàng nguyện ý làm nữ nhân của ta , ta sẽ dạy nàng , Y Họa cảm thấy như thế nào?"

Thủy Y Họa hơi hơi nghiêng mặt, tránh đi hơi thở nóng rực của hắn , trong nháy mắt đôi mắt buông xuống có ánh sáng lạnh chợt lóe lên.

Nam tử yêu nghiệt đem tất cả mọi phản ứng của nàng đều thu vào trong mắt, liền ngay cả hàn quang thoáng qua trong mắt kia đều không có bỏ sót , trong lòng chỉ cảm thấy buồn cười.

Tiểu hồ ly, tưởng ra vẻ ở trước mặt ta , nàng còn quá non rồi.

"Vậy thật sự là đáng tiếc , ngày mai ta liền muốn dùng thân phận Phùng Nguyệt công chúa gả đến Hỏa Vũ quốc rồi , gả cho Viêm Đạm vương trong truyền thuyết phong lưu phóng khoáng lại anh tuấn vô cùng , người sợ là không có cơ hội rồi." Thủy Y Họa giống như đáng tiếc nói.

Nam tử yêu nghiệt nghe xong cũng là hơi sững sờ, trong mắt xẹt qua một đạo ánh sáng.

" Y Họa , chẳng lẽ nàng không biết, Viêm Đạm vương của Hỏa Vũ quốc yêu thích nam nhân sao, nàng gả tới đó chẳng phải là nhảy vào hố lửa ? Chỉ cần nàng nói một câu , ta lập tức mang nàng đi, chúng ta cùng nhau lưu lạc chân trời góc biển như thế nào?"

Thủy Y Họa nhìn bộ dạng nửa thật nửa đùa của hắn kia , nhàn nhạt hỏi: "Người có anh tuấn phong lưu như Viêm Đạm vương không ?"

Nam tử yêu nghiệt ngạc nhiên , lắc lắc đầu. Tuy rằng hiện tại tấm mặt nạ da người này cũng không sai, nhưng là lúc trước cố ý bảo Lăng làm cho vết sẹo trông như bị bỏng , tự nhiên không cách nào so sánh được. Chẳng qua

nghe nàng khen Viêm Đạm vương phong lưu anh tuấn, trong lòng hẳn vẫn là ngây ngất .

"Người có quyền cao vọng trọng như Viêm Đạm vương không ?"

Lắc đầu. Tiêu Dao cung làm người ta nghe tin đã sợ mất mật, trong giang hồ không người theo kịp, nhưng là muốn so quyền cao chức trọng, thật đúng là không có cách nào so.

"Người có núi vàng núi bạc không ?"

Vẫn là lắc đầu. Hẳn không quá thích những thứ tục tũn như thế , Tiêu Dao cung tuy rằng không có núi vàng núi bạc, nhưng mà trên châu mã não dạ minh châu nhưng là từng đồng lớn, còn có các loại bí kíp võ công , kinh thư sách thuốc thì đầy.

"Cái gì cũng không có, vậy ta đi theo người làm gì ?" Thủy Y Họa có chút hứng thú nhìn hẳn.

Nam tử yêu nghiệt hơi có chút bị thương, cũng không hết hy vọng hỏi, " Nhưng mà Viêm Đạm vương lại không thích nữ nhân, Y Họa gả tới chẳng phải sẽ khổ cả đời ?"

Thủy Y Họa bĩu môi, "Chính là bởi vì hẳn không thích nữ nhân, ta mới đồng ý gả đi."

"Chỉ giáo cho?" Nam tử yêu nghiệt hơi nghiêm mặt.

" Ta với hẳn sẽ đạt thành hiệp nghị. Về sau hẳn đi sủng hạnh của 3000 nam sủng của hẳn , ta liền đi tìm vài tiểu quan thanh lâu , đôi ta ai đi đường nấy, không liên quan đến nhau ."

Sắc mặt của nam tử yêu nghiệt bỗng chốc trở nên vừa đen vừa thối , thanh âm cơ hồ là nện từ trong kẽ răng đi ra, "Nàng thế nhưng muốn đi tìm

tiểu, quan, thanh, lâu ? !"

Khóe miệng Thủy Y Họa cong lên, "Ta còn chưa có vào cửa đâu, hắc liên vợ vết nhiều mỹ nhân như vậy, nếu là hắc không để ý ta đào góc tường của hắc, ta có thể chọn một hai người ở trong mấy ngàn nam sủng của hắc dùng tạm vậy."

Sắc mặt nam tử yêu nghiệt đã đen thành đáy nồi. Mấy ngàn nam sủng? Ở đâu ra nhiều như vậy, chẳng qua người ngoài nghe nhầm đồn bậy thôi. Nữ nhân này thật đúng là to gan lớn mật, dám tính toán như vậy!

"Y Họa, nàng đã không thích hắc, vì sao không cùng đi với ta?" Nam tử yêu nghiệt cố nén tức giận hỏi, trong lòng kỳ thực còn có một chút ghen tuông.

"Đi, sớm hay muộn là muốn đi, chẳng qua phải đợi ta lấy đến thứ ta muốn ở Viêm Đạm vương phủ đã." Thủy Y Họa như có đăm chiêu nói.

"Nàng muốn lấy cái gì?" Nam tử yêu nghiệt hơi hơi híp híp mắt.

Thủy Y Họa liếc mắt nhìn hắc một cái, "Người quản hơi nhiều!"

Nam tử yêu nghiệt lẳng lặng nhìn chăm chăm nàng, trong mắt hai luồng ngọn lửa còn không có tan đi, dòng khí quanh thân chẳng biết lúc nào đã trở nên lạnh lẽo.

"Y Họa, nàng dùng loại khẩu khí này nói chuyện với ta là không đúng, ta vừa rồi nhưng là cứu mạng của nàng." Hắc lên án nói, thấy nàng lơ đãng, không khỏi thở dài: "Nàng cho là Lăng Không đao của tiểu tử kia là đùa giỡn sao? Lăng Không đao vừa ra, giết người không thấy máu, đao đầu tiên là thử đao, đao thứ hai mới là giết người. Cho dù không lấy được mạng của nàng, nhưng cũng nhất định có thể làm nàng bị thương. Nàng còn quá yếu, Y Họa."

Một câu cuối cùng nghe qua đầy bao dung lại sủng nịch, Thủy Y Họa không khỏi ngẩn ra.

"Cho nên Y Họa , ta muốn chút thù lao ." Nam tử yêu nghiệt đột nhiên cười, thừa dịp nàng thất thần , hai tay nhanh chóng nâng mặt nàng lên , cúi đầu xuống nhanh chóng hạ xuống ba cái hôn trên bờ môi phần nộn của nàng.

Thủy Y Họa mới khoát tay, người nọ liền hừ một tiếng biến mất , bên người nàng trống rỗng không còn ai .

" Y Họa , nàng sớm hay muộn cũng sẽ trở thành nữ nhân của ta"

Mỗ yêu nghiệt trước khi đi không quên dùng nội lực truyền âm, ở bên tai nàng tuyên thệ nói.

"Chủ tử, ngài đã trở lại!" Thu Diệp thấy bóng đen từ ngoài cửa sổ xoay người tiến vào, lập tức nghênh đón.

"Thế nào, đã xảy ra chuyện gì?" Thủy Y Họa vừa hỏi vừa thoát ý phục dạ hành , để vào trong rương của bản thân .

"Mới vừa rồi đại nha hoàn bên người hoàng hậu nương nương đã tới , tặng thứ này ." Thu Diệp trả lời, rồi sau đem một cuốn sổ con đưa tới, thấy ánh mắt nàng dừng ở trên sổ con cũng không hỏi nhiều, Thu Diệp tò mò hỏi, "Chủ tử không hỏi nô tì ứng phó như thế nào sao ?"

Thủy Y Họa cười liếc nhìn nàng một cái, "Nếu là có việc, em còn có thể đứng ở chỗ này sao?"

Thu Diệp bĩu môi, "Được rồi, chủ tử đối mọi sự đều bình tĩnh, nô tì đều theo không kịp chủ tử ."

"Về sau không cần tự xưng nô tì, nếu em đã quen , vậy thì quên đi."

Thủy Y Họa thản nhiên nói, rồi sau đó nghiêm cẩn xem xét danh mục sổ

lượng đồ cưới ghi trong sổ con .

Thu Diệp không nhịn được môi hơi cong lên , thấp giọng đáp lại một câu, "Đa tạ chủ tử."

"Chắc, Thượng Quan Huyền Minh không hổ là Thượng Quan Huyền Minh, ta nói ra chuyện đồ cưới, toàn bộ một cái cũng không thiếu đều ghi tạc trên tấu chương này." Nhìn đến sổ lượng làm cho người ta động tâm này , khi nói chuyện mặt mày Thủy Y Họa đều trở nên hớn hờ .

Thu Diệp che miệng vụng trộm cười cười, nhắc nhở: "Chủ tử sớm đi ngủ đi, ngày mai sáng sớm sẽ có ma ma chuyên môn đến hầu hạ công chúa rửa mặt chải đầu, đến lúc đó lại là một hồi ép buộc."

Nhớ tới chuyện ngày mai , Thủy Y Họa bỗng nhiên cũng có chút phiền chán, cho Thu Diệp lui rồi sau liền sớm lên giường đi ngủ.

Lông mi dài mà cong miến cường nhắm lại , đáng tiếc không đến một phút đồng hồ, cặp mắt đen mà sáng kia lại mở ra , rồi sau đó trở mình một cái rồi mới bắt đầu ngủ.

*

Phùng Nguyệt công chúa mới sắc phong của Tuyết Ly quốc xuất giá tới Hỏa Vũ quốc , cả nước cùng vui .

Tân nương tử chậm rãi đi ở trên đường , tư thái tự nhiên cũng không mất tao nhã, làn váy dài thướt tha quét trên mặt đất, cả người đỏ au giống như một ngọn lửa, nơi đi qua, khiến cho mọi người đều xuýt xoa .

Mọi người đều biết nữ nhi của Thủy phủ người người xinh đẹp , lại không biết Thủy Y Họa mặc trang phục này lại sẽ chói mắt như thế , đẹp làm cho người ta không thể dời mắt đi được .

Thủy Y Họa túm lấy váy đỏ của tân nương , ở dưới ánh mắt của văn võ bá quan lập tức hướng trước mặt hoàng thượng cùng hoàng hậu ngồi ở trên cao , hơi hơi cúi người.

Dựa theo lễ tiết của hoàng thất Tuyết Ly quốc , người hoàng thất trước khi xuất giá đều phải nghe "Dạy bảo" , Thủy Y Họa tự nhiên cũng không ngoại lệ.

"Hoàng muội hôm nay lấy thân phận Phụng Nguyệt công chúa của Tuyết Ly quốc xuất giá tới Hỏa Vũ quốc, cùng Viêm Đạm vương của Hỏa Vũ quốc kết liên cành, trăm cùng hoàng tẩu người trước chúc người thượng lộ bình an , hoàng muội đến Hỏa Vũ quốc, nhớ lấy mọi chuyện phải để ý thể diện của hoàng thất ta , vì Tuyết Ly quốc cũng muốn cùng Hỏa Vũ quốc chung sống hòa bình ." Thượng Quan Huyền Minh ở trước mặt văn võ bá quan, cất cao giọng nói.

"Thần muội ghi nhớ hoàng huynh dạy bảo." Thủy Y Họa cúi đầu nói, cánh môi đỏ tươi hơi hơi cong lên.

Thượng Quan Huyền Minh, nể mặt người đã chuẩn bị nhiều đồ cưới cho ta như vậy , ta liền ngoan ngoãn làm chuẩn tân nương, về phần sau khi ta đến Hỏa Vũ quốc muốn làm như thế nào, vậy thì chuyện không liên quan đến người rồi.

Lẳng nghe lời dạy dỗ xong, nữ tử áo đỏ như lửa lại thản nhiên đi xa, tới tới lui lui không có gì lưu luyến.

Duệ vương Thượng Quan Huyền Mặc cùng Tam hoàng tử Thượng Quan Thanh Thành thân là thành viên hoàng thất, tự nhiên đã ở bên trong đội ngũ . Thượng Quan Thanh Thành vụng trộm kéo góc áo vương huynh , "Nhị ca, ta cảm thấy ánh mắt huynh nhìn nữ nhân này là lạ ."

Thượng Quan Huyền Mặc gương mặt lạnh lùng, không nói gì.

"Cũng đúng, nếu không có chuyện ngoài ý muốn kia thì nữ nhân này đã là nhị tấu của ta rồi." Thượng Quan Thanh Thành thấy hẳn không quan tâm bản thân, liền lặng lẽ nói thêm một câu.

Ngụ ý trong lời nói này chính là lúc trước nghe đồn Thủy Y Họa không biết chừng mực, có quan hệ không minh bạch với nam nhân khác để rồi mang thai. Bởi vì lời đồn đãi này mà chuyện định thân từ nhỏ của Duệ vương cùng Thủy phủ nhị tiểu thư cũng bị thái hậu lui. Sau này sửa thành cưới Thủy phủ đại tiểu thư làm trắc phi, chính là không nghĩ tới Thủy Y Cầm sẽ làm ra chuyện loạn luân như thế.

Nhưng mà mọi người lại càng không ngờ rằng, hoàng thượng đã đích thân đứng ra đính chính lại thanh danh của Thủy Y Họa, thái y lúc trước chẩn đoán nàng ấy có thai chủ động chịu đòn nhận tội, thừa nhận bản thân chẩn lầm, còn chủ động từ chức, mà trong cung lão ma ma cũng chứng minh, Thủy Y Họa vẫn còn thủ cung sa, người ta căn bản chính là một người thuần khiết không hiểu tình hình.

Thấy thế này, dân gian sôi trào rồi. Dân chúng biết chuyện này sau vô cùng thốn thức than thở. Thật không nghĩ tới, Thủy phủ nhị tiểu thư luôn luôn bị cho rằng lăng nhăng bay bướm lại vẫn là thân trong sạch, mà Thủy phủ đại tiểu thư cùng với tam tiểu thư mà mọi người vẫn cho rằng dịu dàng khả ái lại là người không biết liêm sỉ kia!

"Ta đã nói rồi, nữ nhân này căn bản không giống như lời đồn kia, người ta luôn luôn là thanh bạch, nhị ca huynh còn không tin ta." Thượng Quan Thanh Thành lại nói nhỏ một câu.

"Người nói đủ không? !" Thượng Quan Huyền Mặc đột nhiên gầm lên một tiếng, nắm tay buông xuống kèn kẹt vang lên.

Thượng Quan Thanh Thành liền phát hoảng, đối diện với đôi mắt sắc bén của Thượng Quan Huyền Mặc, trong lòng không khỏi ngớ ra, trong

ngày thường cặp mắt rất ít chứa nổi những vật khác kia , lúc này nhưng lại giăng kín tia máu nhìn như một con thú hoang làm cho người ta sợ hãi .

Thượng Quan Thanh Thành không dám nhắc tới Thủy Y Họa nữa , đợi tới khi bóng dáng xinh đẹp màu đỏ đi ra cửa điện, người bên cạnh trong mắt tơ máu đều không có rút đi.

Nhị ca đây là hối hận sao? Thượng Quan Thanh Thành ở trong lòng nói thầm. Cũng đúng thôi , hiện thời mọi người đều đã hiểu rõ về con người của Thủy Y Họa và Thủy Y Cầm . Thủy Y Họa mặc dù không thể gọi là dịu dàng khả ái , nhưng lại thoải mái phóng khoáng , nữ tử như vậy có lẽ nam nhân khác sẽ không thích nhưng hẳn lại thập phần kính nể, mà Thủy Y Cầm đâu, nguyên bản dịu dàng đa tài , hiện thời lại phát hiện đúng là một người giả dối luôn ra vẻ ta đây, còn bị truyền ra có ham mê bách hợp.

Như thế vừa so sánh thì nam nhân nào cũng sẽ chọn Thủy Y Họa!

Đợi đến khi buổi lễ hoàn tất, Thượng Quan Huyền Mặc im lặng không nói liền phát tay áo rời đi, nơi đi qua, một mảnh áp suất thấp.

Ngoài hoàng thành, đội ngũ lễ quan đưa gả sớm đợi tại đây.

Đứng đầu đội ngũ là một nam tử áo trắng cười một con ngựa trắng cao to, thoát nhìn oai hùng bất phàm, mà nam tử áo trắng tao nhã như trước, ánh mắt ôn hòa nhìn về phía cửa hoàng cung, thẳng cho đến khi nữ tử mặc đồ cưới xuất hiện.

Thủy Y Họa nhìn đến nam tử áo trắng rực rỡ lóa mắt trên lưng ngựa , không khỏi khẽ cười một tiếng. Một trong tam đại gia tộc Ôn gia tiểu công tử, Mặc Ngọc công tử ôn nhuận như ngọc tự mình hộ giá, này mặt mũi cũng đủ lớn đi.

"Ôn công tử, thật sự là ủy khuất huynh rồi." Đi qua trước mặt Ôn Căn Hiên , Thủy Y Họa thấp giọng nói một câu.

Ôn Cẩn Hiên cười khẽ, "Công chúa không cần khách khí, yêu cầu này vốn là công chúa đề xuất."

Ý ở ngoài lời, lúc trước khi người đưa ra yêu cầu này đều không có khách khí, lúc này lại càng không cần khách khí rồi.

"Ôn công tử, đây là huynh thiếu Thủy Y Họa. Đợi thuận lợi đến Hỏa Vũ quốc, huynh và ta liền không thiếu nợ nhau rồi." Thủy Y Họa nói, quét mắt nhìn hắn một cái, rồi sau đó xoay người được Thu Diệp nâng ngồi vào xe ngựa.

Về sau liền không thiếu nợ nhau sao? Ôn Cẩn Hiên nghiêng đầu nhìn nàng, ánh mắt hơi lóe lóe. Chỉ sợ sự tình không có đơn giản như nàng nghĩ như vậy, khéo miệng hơi hơi vạch, nâng tay ý bảo, toàn bộ đội ngũ liền bắt đầu di chuyển.

Quốc thổ Tuyết ly quốc không tính nhỏ, lại thêm đội ngũ khổng lồ, chỉ là từ Hoàng Thành đến biên thành liền mất vùn vụt hai ngày, sau khi ra khỏi đại môn biên thành, mới nhìn thấy một cánh rừng lớn, đội ngũ một đường hướng tây, từ đây tới hơn mười dặm phía trước đều không có người ở. Mà hơn mười dặm đường này đó là biên giới giáp ranh giữa Tuyết Ly quốc và Hỏa Vũ quốc.

Hỏa Vũ quốc có một phần nằm ở phía nam, cho nên giống như Tuyết Ly quốc núi rừng, cây cối rậm rạp, hơn nữa càng thêm ẩm ướt mà từ chỗ này tới biên giới giáp ranh có rất nhiều đầm lầy, cho nên căn bản không có cư dân.

Thủy Y Họa xốc lên rèm xe nhìn phía xa xa, xung quanh đều là những bụi cây cao lớn.

"Kiếm Thập Nhất, trong lãnh thổ Hỏa Vũ quốc sẽ không phải cũng đều là Tùng Lâm tươi tốt đi?" Thủy Y Họa chăm chú nhìn nam tử ngồi ở trên lưng ngựa.

Kiểm Thập Nhất là nhất đẳng hộ vệ mà Hỏa Vũ quốc lưu lại , phụng mệnh thời khắc bảo hộ vương phi tương lai , cho nên hắn luôn luôn là cười ngửa đi kèm ở bên cạnh xe ngựa, mà hắn luôn một bộ mặt lạnh như băng , chung quanh không người dám tiến lên cùng hắn bắt chuyện, trên một đường này hắn nói cũng không nhiều hơn một câu.

Chợt nghe có người nói chuyện , Kiểm Thập Nhất liền tà tà liếc mắt một cái, thấy là nữ nhân kia , hừ lạnh một tiếng sau mới đáp lời nói: "Đất đai của Hỏa Vũ quốc chúng ta đều là có người ở , không phải là nơi để trồng cây , người cảm thấy cái dạng này người có thể ở sao? Hay là người gặp được người nào ?"

Thủy Y Họa không có để ý bộ dạng lỗ mũi chỉ thiên của hắn , ha ha nở nụ cười một tiếng, ánh mắt quét mấy bụi cây cao lớn xung quanh mình , lẩm bẩm nói: "Người ở không thấy đến nhưng bóng người lại thấy không ít, bằng không mấy bụi cây chung quanh đây toàn động Lại là cái gì vậy? !"

Lời này vừa nói ra, sắc mặt Kiểm Thập Nhất chợt biến đổi, mà Ôn Căn Hiên cũng đã giơ tay ý bảo đội ngũ ngừng lại.

Yên lặng , chung quanh quá mức yên lặng.

Không có tiếng kêu của chim thú , càng không có tiếng huyên náo của côn trùng . Đây thuyết minh, phía trước khẳng định có người đã qua nơi đây, làm cho chim chóc sợ quá mà chạy mất .

Ôn Căn Hiên sắc mặt vẫn như thường mắt nhìn về phía trước, chậm rãi lấy một chiếc tên dài từ trong túi đựng tên ra .

Cung bị kéo căng , mũi tên nhắm ngay chính cây đại thụ có cành lá rậm rạp phía trước . Thái độ bình tĩnh làm cho bộ dạng của hắn càng trở nên thập phần tao nhã .

"Nếu không đi ra thì một mũi tên này sẽ lấy mạng của người." Ôn Căn Hiên thản nhiên nói, mặc dù nói đến chuyện lấy tính mạng người khác nhưng ánh mắt hân hoan vẫn nhu hòa như trước .

Mọi người nín thở ngưng thần, ào ào nhìn về phía cây cối rậm rạp chung quanh , bên hông bội đao đã nằm trong tay, tùy thời đều có thể tác chiến.

"Còn không ra?" Ôn Căn Hiên khẽ cười cười, chẳng qua trong nháy mắt, ánh mắt đột nhiên chuyển lạnh lùng , tên dài hướng cây đại thụ phía xa hung hăng phá không bay đi, xuyên thấu qua không trung làm cho một mảnh lá rụng xuống rồi sau cắm thẳng vào giữa cành lá .

Mọi người đều cho rằng Ôn Căn Hiên nhắm vào cây đại thụ phía trước , cho đến khi thấy một người áo đen từ trên cây rơi xuống đất sau thì trong lòng không khỏi cả kinh, chẳng lẽ Mặc Ngọc công tử mới vừa rồi nhắm chính là chỗ xa kia?

Hơn hai trăm bước , lực đạo không giảm chút nào , tài bắn cung thật là lợi hại !

Kiểm Thập Nhất nhĩ lực thính hơn thường nhân mấy lần, tinh tường nghe được thanh âm mũi tên nhập vào thấu xương , thần sắc ngưng lại. Ôn gia lấy buôn bán lập nghiệp, không nghĩ tới Ôn gia thế nhưng cũng có loại bản lĩnh này . Chẳng qua nếu chỉ có một người được cho là nhân tài như vậy , Ôn gia vẫn là kém hơn Kiểm gia , hoặc là vĩnh viễn đều không thể qua mặt Kiểm gia!

"Cũng là thông minh, biết xuống tay từ người xa nhất ." Kiểm Thập Nhất không tình nguyện tán thưởng một câu.

Thủy Y Họa nghe vậy, khóe miệng nhếch lên, ánh mắt đóng lại , như là đang nhắm mắt dưỡng thần, kì thực là ở nghe nhất cử nhất động bên ngoài .

Người mai phục ở xa nhất bị một mũi tên mất mạng, những người khác giấu ở chỗ tối đã bắt đầu rục rịch.

Ôn Cần Hiên hướng về phía sau làm thủ thế, hơn mười tinh binh lập tức vây quanh chỗ xe ngựa của công chúa, vây tới kín không kẽ hở.

Trong bụi cỏ rậm rạp bỗng nhiên vang lên một tiếng còi, ngăn ngui mà quyết đoán.

Ngay sau đó, trong bụi cỏ bắn ra vô số tên dài, giống như một trận mưa tên, vung vẩy cắm vào xe ngựa, dẹt thành một cái lưới lớn dày đặc, đem tất cả mọi người đều vây trong lưới đó.

Bọn thị vệ ào ào rút đao ngăn tên, tuy rằng đều là tinh binh số một số hai nhưng dù sao tinh lực hữu hạn, mà mỗi một tên này lực đạo cũng không giống bình thường, có mấy thị vệ đã trúng tên.

Ôn Cần Hiên yên lặng xem xét hơi hơi nhú mào, lên ba mũi tên, nhắm ngay bụi cỏ bắn tới. Trong bụi cỏ vang lên vài tiếng kêu rên, ba mũi tên đều trúng đích.

Rồi sau lại là ba tên.

Còn không ra? Ta đây xem các người có thể trốn đến bao giờ. Ôn Cần Hiên ánh mắt đậm đặc lại cầm lên ba mũi tên.

Vào thời điểm này, ai động trước người đó liền mất cơ hội, mưa tên chậm rãi ít đi, còn chưa hoàn toàn yên lặng thì mọi người lại nghe thấy trong bụi cỏ lại vang lên một tiếng còi ngăn ngui, hơn mười người áo đen che mặt ào ào từ trong bụi cỏ trong rừng cây phi ra.

Cầm đầu đám người áo đen có ba người, mà người lúc trước thối tiêu chính là người áo đen cao lớn đứng ở giữa.

Lần này, tiếng còi lại chuyển, một loại mệnh lệnh khác hạ đạt.

Đám người áo đen nghe tiếng còi, lập tức rút đao tấn công lên, hai đội nhân mã chém giết thành một đoàn.

Một trong ba người áo đen hừ lạnh một tiếng, đề khí liền hướng Ôn Cần Hiên bay qua.

"Lão lục, quay lại " Người cầm còi khẽ quát một tiếng, đáng tiếc vẫn chậm một bước.

"Mỗi lần đều là như vậy, cũng không biết tính tình hãn thế kia làm thế nào mà lại leo được tới vị trí bây giờ ." Một người còn lại lãnh xuy một tiếng, "Liền tính hãn lại nỗ lực, cũng không sánh bằng Tiểu Thất."

"Lão tam, người nói ít đi , hôm nay nhiệm vụ không hoàn thành thì chúng ta đừng nghĩ có ngày lành ." Người cầm còi trầm giọng nói.

Nghe nói như thế, một người áo đen khác sắc mặt hơi biến, thấp giọng nói: "Ta biết, hôm nay nhiệm vụ chính là lấy tính mạng của người trong kiệu . Cho nên, chúng ta còn chờ cái gì!"

Tiếng nói vừa dứt, người áo đen kia đã bay nhanh về phía cổ kiệu .

.....

"Kiếm Thập Nhất, sao ngươi không ra tay?" Trong kiệu Thủy Y Họa thấy Kiếm Thập Nhất thờ ơ lạnh nhạt, nhin không được nhú mi.

Kiếm Thập Nhất như cũ một bộ dạng chuyện không liên quan chính mình , trong lòng bảo kiếm chưa ra khỏi vỏ. Miễn cưỡng nhìn lại nàng liếc mắt một cái, "Ta vì sao phải ra tay, gia nói, nhiệm vụ của ta chính là bảo vệ an nguy của ngươi , đợi đến lúc ngươi sắp chết ta nhất định sẽ ra tay."

Thủy Y Họa ghen lời. , cùng vị gia này nói chuyện tương đương tự làm mất mặt.

Ánh mắt đột nhiên ngừng lại , Thủy Y Họa theo dõi phía sau hần , "Kiếm Thập Nhất, lần này không phải do ngươi , có người tìm tới cửa rồi."

Kiếm Thập Nhất chẳng hề để ý mấp máy miệng, "Tối tốt nhất không là tiểu lâu la gì đó , bằng không ta nhất định làm cho hần chết cực kỳ khó coi." Giọng nói miễn cưỡng hạ xuống sau, hần mới buông cánh tay.

Roạt một tiếng, bảo đao ra khỏi vỏ, ngân quang phản phật.

Người áo đen trong mắt không khỏi sáng ngời, cười lạnh nói: "Không nghĩ tới nơi này còn cất giấu một vị cao thủ. Như vậy chúng ta thử xem, là kiếm của người mau, hay là ám khí của ta mau!" Cùng với một chữ tàn nhãn phun ra, trên tay cầm mấy cái phi tiêu, giống như lá liễu đều ném ra.

Cánh tay tung lên , mấy chiếc phi tiêu nhắm ngay chỗ hiểm của Kiếm Thập Nhất vọt tới.

"Nhàm chán ." Kiếm Thập Nhất lạnh lùng phun ra bốn chữ, trường kiếm trong tay nghênh diện bay đi, ở giữa không trung dừng lại, nhanh chóng xoay tròn , hình thành một cái tấm chắn màu bạc , đem ám khí bay tới nhất nhất cản trở về.

Hắc y nhân cả kinh, "Chỉ bạc nhận kiếm? ! Ngươi là người Kiếm gia !"

Kiếm Thập Nhất khóe miệng nhếch lên, "Hiện tại mới biết được, có phải muộn quá rồi hay không ?"

Trong tay bảo kiếm giống như có linh tính , mang theo khí thế sắc bén hướng hắc y nhân kia đánh tới, mỗi một kiếm đều công vào chỗ hiểm của hần , mà hần (Kiếm Thập Nhất) liền vẫn không nhúc nhích ngồi ở trên con ngựa cao to , thần thái vạn phần nhàn nhã.

Giết người đánh đến tận đây, không thể không nói là một loại cảnh giới.

Hắc y nhân lần mất chặt vật không chịu nổi, trên người đã bị chỉ bạc nhận kiếm đâm hơn mười lỗ hồng, một đôi mắt trở nên âm hàn vô cùng. Bỗng nhiên hắn cười lên ha hả, ánh mắt hung ác nham hiểm, "Người nếu như không có chỉ bạc nhận kiếm này, thì làm sao có thể là đối thủ của ta. Các người Kiếm gia nếu như không có kiếm, người người đều là phế vật!"

Kiếm Thập Nhất nghe xong lời này, hai mắt trở nên đỏ bừng, quanh thân sát ý nháy mắt phóng ra, "Hôm nay ta liền cho người nhìn xem, người Kiếm gia không có kiếm, đến cùng có phải phế vật hay không !"

"Kiếm Thập Nhất, đừng nghe hắn, trở về!" Thủy Y Họa vội vàng quát lên. Đáng tiếc, người nọ đã thu kiếm, phi thân lao tới.

Phép khích tướng đều nghe không hiểu, tiểu tử này cũng quá xúc động rồi !

"Đừng lo lắng, hắn am hiểu không chỉ là kiếm." Trong cổ kiêu, đột ngột vang lên một giọng nói làm cho Thủy Y Họa hô hấp cứng lại.

Bên cạnh nàng chẳng biết từ lúc nào đã có người ngồi, vẫn là một thân trường bào như trước, dưới mặt nạ màu đỏ tình xảo cặp mắt hẹp dài mang theo cười yếu ớt.

"Y Họa, lần trước mặt nạ ta đưa cho nàng, nàng còn giữ không?" Nam tử yêu nghiệt để sát vào bên tai nàng, giọng nói êm ái: "Hai lần trước làm việc vội vàng, đều đã quên hỏi chuyện quan trọng này rồi."

Thủy Y Họa phát hiện người đến là hắn sau lại không biết bất giác thờ dãi nhẹ nhõm một hơi, nghe câu hỏi của hắn, liền thản nhiên nói, "Một cái mặt nạ rách mà thôi, không đáng một đồng, ta đã sớm ném."

Nam tử yêu nghiệt lại cúi đầu nở nụ cười, "Nàng đúng là kẻ nói xạo, ta biết nàng cất ở cái rương châu báu của nàng rồi. Cái mặt nạ kia hoàn toàn khác với cái ta hiện tại đang đeo này , Y Họa nàng phải giữ cẩn thận nhé ."

Thủy Y Họa đang muốn làm thấp đi vài câu, không nghĩ tới bên người một trận gió thổi qua, yêu nghiệt kia trong chớp mắt lại không thấy nữa.

" Y Họa , nàng đừng lo lắng, hôm nay ai cũng không có bản lĩnh lấy đi mạng của nàng" Đi rồi mà dư âm vẫn vang ở bên tai của nàng, giống như hồi âm vọng lại quanh quẩn bên tai nàng .

"Cút đi, yêu nghiệt đáng chết kia !" Thủy Y Họa thắp chú một câu, lại không biết vì sao nghe xong lời này sau lại yên tâm rất nhiều.

Một lát sau, Thủy Y Họa lỗ tai vừa động, trong mắt xẹt qua kinh ngạc.

Trong nháy mắt xung quanh yên tĩnh trở lại, giống như chết yên tĩnh.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 49: Phong Lưu Không Kiểm Chế Được

Một khắc trước vẫn là binh khí giao tranh , hỗn loạn một mảnh mà chỉ trong nháy mắt, tất cả mọi thanh âm đều yên lặng xuống giống như là yết hầu bỗng nhiên bị bóp chặt vậy.

Thủy Y Họa hướng ngoài cửa sổ xe tìm kiếm, khi nhìn đến tình cảnh xong , đồng tử chợt co rụt lại.

Thủ đoạn quá tàn nhẫn !

Đám người áo đen vừa mới giao đấu với nhóm binh lính, giờ phút này đã biến thành từng đoạn , thịt người lẫn trong máu , máu tươi đỏ sẫm dần dần chảy thành sông .

Mấy người hộ vệ tay vẫn còn gươm đao, hiển nhiên là vẫn trong trạng thái tác chiến khi bị vây , không có hoàn toàn từ trong tinh thần tác chiến đi ra, mà bọn họ giờ phút này trong mắt đều lấp đầy hoảng sợ cùng sợ hãi.

Trừ bỏ ba người đầu lĩnh ra , thì không một người áo đen nào may mắn thoát khỏi, hơn nữa tử trạng vô cùng thê thảm.

Phía trước đội ngũ chẳng biết lúc nào xuất hiện ba nam tử dáng người cao ngất . Trên mặt ba người đều đội một chiếc mặt nạ vô cùng tinh xảo , chỉ lộ ra ánh mắt, mũi, môi cùng cái cằm.

Nam tử đứng giữa mặc một thân áo trắng như tuyết , trên mặt đội một chiếc mặt nạ màu trắng , cả người có một cảm giác quý dị nói không nên lời .

Nếu nói Ôn Căn Hiên nho nhã nhu hòa, như vậy người này tuy rằng mặc áo trắng , lại hoàn toàn không dính dáng gì tới nho nhã mà ngược lại , lại giống như là một đóa sen trắng mọc ra từ trong bể máu , nhìn như cao thượng kì thực mùi máu tươi đầy người .

Trong tay hắn còn cầm một thanh trường đao, đầu đao hướng xuống đất , máu tươi vẫn còn dính trên đao , lúc này chính là mỗi giọt rơi xuống, phát ra thanh âm tí tách , ở bên chân hắn nở rộ thành từng đóa hoa mai diễm lệ , phía trên áo bào tuyết trắng không dính bất cứ thứ gì , sạch sẽ làm cho người ta ngay cả chạm đến đều sợ làm bẩn màu trắng kia .

Bên trái là một nam tử thân mình hơi nhỏ gầy, mặc một thân màu xanh , tôn lên thân hình thập phần hoàn mỹ của hắn , mà trên mặt hắn gắn vào một chiếc mặt nạ màu xanh giống như là làm bằng ngọc Phỉ Thúy , so với mặt nạ của nam tử áo trắng kia thì tinh xảo hơn rất nhiều.

Nam tử áo xanh cầm trên tay một cái bình nhỏ, một mùi thơm nhàn nhạt từ trong chai nhẹ nhàng bay ra, ngửi đến mùi này đám người áo đen trước khi chết ào ào biến sắc, cả người run rẩy, rõ ràng là dấu hiệu trúng độc .

Người cuối cùng trong ba nam tử liền có vẻ hơi gầy , hắn có một mái tóc màu hồng hiếm thấy , mọi người vốn tưởng rằng người này sẽ mặc một thân áo choàng đỏ như lửa , cộng thêm một chiếc mặt nạ hỏa hồng nhưng hắn như là tận lực tránh đi ai đó vậy. Hắn mặc một thân trường bào màu đỏ tía , mang một chiếc mặt nạ màu đỏ tía , cầm hết sức nhu hòa, môi đỏ tươi, làm cho người ta có một loại cảm giác thập phần diêm dúa loè loẹt . Hắn hai tay ôm ngực , giống như ở bên xem.

Kiểm Thập Nhất đang cùng Ôn Căn Hiên giao đấu cùng đám người áo đen , khi thấy ba người xuất hiện liền lui trở lại cùng nhau, thân hình đều có chút chật vật.

Ba người tựa vào cùng nhau, trong mắt là ngập trời lửa giận .

"Người của Phong Vân đường ?"

Nam tử đứng giữa ánh mắt lạnh nhạt nhìn về phía ba người còn lại , giọng điệu không mang theo một tia nghi hoặc.

Người áo đen thối tiêu mắt mang sát ý theo dõi hẳn, "Tiêu Dao cung tam đại hộ pháp, Bạch Hổ, Thanh Long, Chu Tước. Chúng ta Phong Vân đường cùng Tiêu Dao cung từ trước đến nay nước giếng không phạm nước sông, các người vì sao xen vào việc của người khác?"

"Trừ bỏ nữ nhân ở trong xe ngựa , các người muốn giết ai thì giết , chính là giết hết mọi người ở đây chúng ta cũng sẽ không nháy mắt. Đáng tiếc a, thủ hạ của các người đều đứng ở gần chiếc xe ngựa này quá , chúng ta đành phải thanh lý ." Khóe miệng của nam tử áo trắng đóng mở liên tục , trong mắt tràn đầy thị huyết.

"Bạch Hổ, khách khí với bọn họ làm gì, một đao cắt cổ bọn họ là xong ." Nam tử áo xanh thúc giục nói, rồi sau lại cầm cái chai trong tay hung hăng quơ quơ.

" Tiểu nhân dê tiện , dám hạ độc chúng ta !" Người áo đen tính cách xúc động nhất tức giận mắng một câu, ánh mắt hận không thể đem người áo xanh kia thiên đao vạn quả.

"Ha hả , thế chắc Phong Vân đường các người là chính nhân quân tử?" Nam tử áo xanh như là nghe được một chuyện rất là thú vị , trào phúng nở nụ cười.

Ai không biết Phong Vân đường chuyên môn lấy việc giết người kiếm tiền để sống , trong giang hồ không có người nào vô sỉ hơn so với Phong Vân đường , người này lại còn ý tứ nói hẳn dê tiện vô sỉ.

Tiếng còi của người áo đen kia đã lạnh nhạt rất nhiều, nhìn chăm chăm cái chai trong tay nam tử áo xanh , "Vì sao chỉ có chúng ta trúng độc,

những người khác đều không có việc gì, Thanh Long hộ pháp có thể nói cho biết hay không ?"

Thanh Long vừa nghe lời này, vui vẻ, chậm rì rì giải thích nói: "Cái này thì phải trách lão Đường chủ của các người , nếu không phải mỗi người các người đều ăn câu mệnh đan, thì ta làm sao mà có thể phối ra độc dược thích hợp các người được ? Mùi này chỉ có thể dung hợp cùng với câu mệnh đan trong cơ thể các người mới có thể phát sinh ra được."

Ba người áo đen vừa nghe lời này, sắc mặt nhất tề biến đổi. Chuyện ăn câu mệnh đan , là nội bộ Phong Vân đường mới biết được , không nghĩ tới người Tiêu Dao cung cũng biết!

Căn cứ vào thân phận thì không cho phép bọn họ buông mục tiêu chạy trốn, nhưng là lúc không có một chút phần thắng , liều mạng đánh thì đúng là ngu ngốc.

Cho nên ngay sau đó liền có đạn mù ném ra , đợi đến sương khói tán đi, ba người đã biến mất không thấy.

Nam tử mặc áo màu đỏ tía đang muốn đuổi theo , Bạch Hồ khoát tay, cười lạnh nói: "Chu Tước, không cần đuổi theo, nhiệm vụ hôm nay chính là bảo hộ nữ nhân trong xe ngựa kia , cái khác mặc kệ."

"Liên như vậy thả ba người bọn họ đi? Dầu gì cũng là những người đầu bảng sát thủ ." Chu Tước giọng điệu có chút tiếc hận.

"Trên bảng sát thủ đó , mười người cũng không bằng một mình Mộ Dung Thất." Bạch Hồ thản nhiên nói, ánh mắt không có tí ti thương hại đảo qua những thi thể đã bị cụt chân tay còn nằm lại trên đất .

Mấy người chậm chạp rời khỏi , lúc đi qua Ôn Căn Hiên , Ôn Căn Hiên vội vàng ôm quyền nói, "Đa tạ vài vị thiếu hiệp ra tay cứu giúp."

"Thiếu hiệp?" Bạch Hổ giọng điệu suồng sã lập lại một lần, ánh mắt lạnh như băng đảo qua dung nhan tuấn lãng của Ôn Cẩn Hiên , xẹt qua một tia sáng lạnh , "Ôn nhuận như ngọc, Mặc Ngọc công tử, tự giải quyết cho tốt."

Cái nhìn kia giống như tùy ý xẹt qua, hoặc như là dẫn theo cảm xúc gì đó nhanh làm cho người ta không kịp bắt giữ.

Đợi đến Ôn Cẩn Hiên còn muốn nhìn kỹ thì mấy người kia đã rất nhanh biến mất ở trong tầm mắt của mọi người.

"Tiêu Dao cung, tam địa hộ pháp của Quý Sát huyết tôn ?" Ôn Cẩn Hiên thì thầm một câu, quay đầu nhìn về phía xe ngựa bị thị vệ hộ gắt gao , trong lòng nghi hoặc ngàn vạn.

Thủy Y Họa cùng với Quý Sát huyết tôn của Tiêu Dao cung , giữa hai người chẳng lẽ có giao tình mới có thể làm cho hãn cử ra ba người trong tứ đại hộ pháp tiến đến bảo hộ nàng?

"Ôn công tử, thi thể này xử lý như thế nào ?" Cấp dưới hỏi ngắt dòng suy nghĩ của Ôn Cẩn Hiên .

Hãn nhàn nhạt nhìn bốn phía liếc mắt một cái, cảnh tượng này giống như đặt mình trong địa ngục cũng không thể làm cho hãn lộ ra biểu cảm khó chịu chút nào.

"Một trận lửa thiêu."

Dứt lời, người đã xoay mình lên ngựa, dẫn dắt đội ngũ tiếp tục tiến về trước, chỉ để lại thị vệ đang trợn mắt há hốc mồm cùng vài người bị thương ở lại.

Đội ngũ dựa theo lịch trình đi trước, giống như chuyện vừa rồi chỉ là một chút nhạc đệm nho nhỏ , không có ảnh hưởng bọn họ chút nào.

"Thật sự là một vị quân tử ôn nhu máu lạnh ." Kiếm Thập Nhất hừ một tiếng, đối Ôn Căn Hiên thực hiện thật không có gì không thoải mái . Rất nhiều phần thi thể chân tay đã bị cụt , có thể bị hoả táng đã là không sai , chẳng qua hẳn thật chán ghét người này luôn mang theo một chiếc mặt trông có vẻ hiền lành.

Thủy Y Họa liếc Kiếm Thập Nhất một cái , vừa rồi cũng không biết là ai xúc động biết rõ là phép khích tướng cũng muốn vội vã đi chịu chết.

Đem rèm xe để xuống, Thủy Y Họa thở dài một hơi, có chút mệt mỏi nhắm mắt lại . Mới vừa rồi nàng đã nghe toàn bộ cuộc đối thoại của mọi người , khi nhìn thấy mấy người đội mặt nạ kia , trong lòng một loại cảm giác quen thuộc dâng lên, nhất thời liền có suy đoán.

Yêu nghiệt đáng chết kia đó là Tiêu Dao cung cung chủ —— Quỷ Sát huyết tôn!

Khó trách hẳn thề nguyện son sắt nói không có người nào dám lấy tính mạng của nàng , hóa ra người ta có lai lịch lớn như vậy, một cái danh vọng có thể đè chết người.

Chẳng qua , ta cũng không kêu người giúp ta, cho nên lần này không tính ta nợ người , về sau mơ tưởng tới tìm ta thỉnh cầu. Thủy Y Họa thầm nghĩ.

Trừ bỏ một chút chuyện ngoài ý muốn đó , trên đường đi đúng là thuận buồm xuôi gió , ngay cả người đi đường cũng chưa nhìn thấy.

Thời điểm còn cách cửa thành Hỏa Vũ quốc khoảng ba bốn dặm , mọi người thấy tình cảnh trước mắt , đồng loạt ngăn ngại.

Sứ thần Liễu Uyên của Hỏa Vũ quốc từng đến Tuyết Ly quốc mừng sinh nhật Ngô hoàng đã từng nói , Viêm Đạm vương sẽ trải mười dặm thảm đỏ để đón tiếp vương phi của hắn , không nghĩ tới đó không phải là lời nói đùa, mà là sự thật!

Trước mắt một con đường tơ lụa màu đỏ trải thật dài , kéo dài đến tận qua trường thành , mà hai bên đường mỗi cách một trượng sẽ có một binh lính đeo đao đứng sừng sững . Liếc mắt một cái trông đi qua, mơ hồ có thể thấy được dưới chân cửa thành Hỏa Vũ quốc đứng một đội nhân mã.

"Mời sứ thần và công chúa đi bên này ." Một binh lính đứng ở cửa thành quy củ khom người hành lễ, rồi sau thối lui đến hai bên.

Mọi người đi ở trên con đường trải đầy thảm đỏ này cũng không dám bước mạnh , sợ giẫm nát chỗ tơ lụa sa tanh tốt nhất này.

Ôn Căn Hiên nhìn về phía đội nhân mã dưới thành lâu , ánh mắt nhu hòa hơi hơi híp lại.

Xem ra, người tới đón tư thế không nhỏ. Sẽ không phải là quốc quân cùng Viêm Đạm vương tự mình tiến đến đi? Nếu là quốc quân tự mình tiến đến, như vậy sẽ mất thân phận, dù sao tới chính là con dâu của hắn . Nếu là Viêm Đạm vương Cơ Mộc Ly yêu thích nam nhân trong truyền thuyết kia Loại khả năng này lại càng nhỏ.

Người nào chẳng biết, Hỏa Vũ quốc Viêm Đạm vương Cơ Mộc Ly không chỉ có là có tiếng yêu thích nam nhân , có ham mê đoạn tụ , lại cực kỳ chán ghét nữ tử. Nói là dùng mười dặm thảm đỏ tới đón tiếp vương phi tương lai , kỳ thực tất cả mọi người trong lòng đều có tính toán, chẳng qua là cho đám hỏi lần này một chút mặt mũi mà thôi.

Mọi người đi tới gần, Ôn Căn Hiên chỉ thị cho kỵ binh đều xuống ngựa, hai bên tránh ra, một chiếc xe ngựa rực rỡ xuất hiện.

Hai ngựa cùng giá xe thoát nhìn thập phần xa hoa, mà bên ngoài đều dùng sơn đỏ tinh tế chải quét một lần, tơ lụa đỏ thắm buộc ở trên nóc xe ngựa, thoát nhìn vô cùng vui mắt.

"Ôn công tử, đã lâu không gặp ."

Liễu Uyên nhìn đội ngũ đưa gả dưới thành, thấy lễ quan đưa gả đúng là Mặc Ngọc công tử Ôn Căn Hiên, trong lòng kinh ngạc không thôi , đồng thời khuôn mặt vội vàng tràn đầy tươi cười tiến lên nghênh đón.

"Không nghĩ tới là Liễu đại nhân đến đón dâu, Liễu đại nhân dạo này có khỏe không ?" Ôn Căn Hiên hướng hẳn ôm quyền, cười nhạt hỏi.

Liễu Uyên nghe xong nửa câu đầu của hắn , vụng trộm nhìn lướt qua xa giá phía sau , hướng hẳn cười ha ha hai tiếng, "Ôn công tử, công chúa một đường vất vả đi đến Hỏa Vũ quốc ta , tại hạ chính là lễ quan đón dâu lần này , tới tự nhiên còn có người khác."

Ôn Căn Hiên ngẩn ra, ánh mắt lướt qua hắn , nhìn về chiếc xe ngựa xa hoa ở phía phía sau .

Hắn vốn cho rằng đây là chiếc xe ngựa giao tiếp , bên trong không có người. Hiện tại xem ra, là hắn nghĩ sai rồi.

Liễu Uyên vượt vượt chồm râu, vui tươi hớn hờ nói: " Muốn nghênh đón vương phi, tới tự nhiên là vương gia nhà chúng ta."

Lời này vừa nói ra, kỵ binh Tuyết Ly quốc cùng đi đều nhất tề sững sờ một chút.

Thanh danh các loại của Viêm Đạm vương đã sớm lan truyền ở tứ quốc , có

người nói hẳn đam mê nam nhân . Trong phủ đủ loại hình dạng màu sắc mỹ nam , nhưng không có một mỹ tử nào cả . Có người nói hẳn dung mạo tuấn mỹ phi phàm , thiên hạ vô song, cho dù là Đông Diệu quốc lấy Ứng Dực vương cường nghị tuấn mỹ hay Lam Đằng quốc lấy Thái tử điện hạ Văn Nhân Lưu tươi đẹp tuyệt độc hay là vị công tử ôn hòa tuấn nhã Mặc Ngọc công tử của Tuyết Ly quốc ở trước mắt này mà so sánh cũng không bằng hẳn, còn có người đồn đãi hẳn phong thần tuấn lãng, rất giống thiên

thần, nhưng là thủ đoạn cực kì tàn nhẫn độc ác, làm cho người ta sợ lú lờ.

Đến cùng là đồn đãi quá mức, hay vẫn là người này bản thân chính là như thế? Người này gần ngay trước mắt, ngay tại trong chiếc xe ngựa kia. Mọi người nghe xong tin tức như vậy làm sao mà không kích động? !

Tại một khắc kia , ánh mắt mọi người giống như đều tập trung ở rèm cửa của xe ngựa . Chung quanh yên lặng đến mức chỉ còn nghe thấy tiếng hít thở phập phồng , dồn dập nhanh chậm không đồng nhất.

Viêm Đạm vương làm cho người ta truyền tụng thần kì như vậy , vậy bộ mặt chân thật của hắn như thế nào?

Một cơn gió thổi qua, rèm cửa màu xanh ngọc bị thổi làm nhấc lên một góc, thoáng lộ ra hình dáng một vị nam tử , một nửa bên mặt tuấn mỹ thoáng một cái đã qua. Gió đi qua , màn hình vừa nặng lại buông xuống, đem phong cảnh bên trong che đậy lại , rốt cuộc xem xét không đến một chút ít.

"Vương gia, đội ngũ đưa thân của Tuyết Ly quốc đã đến, Phủng Nguyệt công chúa ở xa giá phía đối diện ". Liễu Uyên thái độ cung kính bẩm báo nói.

Người ở bên trong nghe tiếng, giống như giật giật thân mình.

Mọi người theo bản năng ngừng lại hô hấp, gắt gao nhìn chăm chăm rèm xe, chờ đợi nhìn thấy chân diện mục.

Người bên trong xe bỗng nhiên cười khẽ , thanh âm nhẹ nhàng thanh mát như thủy trúc va vào nhau, lại giống như nước suối chảy róc rách qua khe núi , tươi mới dễ nghe.

"Liễu Uyên, vương phi của bốn vương đã đến sao?" Giọng nói nặng nề dễ nghe từ trong miệng người nọ nhẹ thở mà ra, mỗi một thanh đều giống

như đem tiểu chùy đập vào nội tâm mọi người , lại nháy mắt bị một cỗ hơi thở nhu hòa hóa thành vòng chỉ nhu.

"Chính thế." Liễu Uyên lại cao giọng đáp lại một câu.

Quét đến biểu cảm của mọi người chung quanh sau, Liễu Uyên trong lòng thầm mắng một tiếng yêu nghiệt. Chẳng qua , chỉ có đám ngốc tử không hiểu chuyện mới có thể bị người này dùng tấm da kia mê hoặc, phàm là người có chút đầu óc , đều biết đến yêu nghiệt này tới gần không được, tuyệt đối không thể tới gần, không nghĩ qua là chộc vị gia này, cuối cùng sẽ bị hấn chính đến cận bã cũng không thừa!

Nghe được trả lời , nam tử lớn tiếng cười sáng khoái , "Ha ha ha. Vương phi làm cho bốn vương chờ thật lâu."

Dứt lời, một bàn tay ngọc đẹp như gấm sứ từ trong rèm xe dò xét ra.

Mọi người kinh thán cho bàn tay hoàn mỹ kia , bóng loáng như ngọc, từng ngón thon dài hữu lực, khớp xương rõ ràng. Mọi người đều cho rằng người nọ sẽ vô cùng tao nhã vén lên màn rồi xuống xe , ai đoán được bàn tay đẹp mắt kia chỉ đem rèm xe vén lên , rồi sau đó , người ở bên trong từ trên xe nhảy xuống dưới .

Động tác nhanh chóng lưu loát .

Đợi mọi người quét đến khuôn mặt của người nọ thì không khỏi hít vào một hơi.

Trên đời lại có nam tử tuấn mỹ như vậy !

Gương mặt kia quả thực chính là kiệt tác hoàn mỹ nhất của ông trời , chỉ nhìn liếc mắt một cái ánh mắt liền rối cuộc không còn cách nào dời đi , như là có ma lực đem tầm mắt của người hung hăng kéo lấy, buộc ở tại trên gương mặt kia.

Đó là khuôn mặt như được tạo hình từ mỹ ngọc , độ cong của gò má và cằm đều vừa đúng, không quá cương nghị càng không có âm nhu của nữ tử , cánh môi màu hồng nhạt , làm cho người ta thật dễ dàng nghĩ đây là một người cực kỳ lạnh bạc nhưng là độ cong hơi hơi gợi lên lại làm cho người ta đã quên hẳn bạc tình, bị nụ cười phong lưu đa tình của hắn mị hoặc tầm mắt.

Mũi vênh cao như mỹ ngọc, nhắn mịn , mà một đôi mắt hẹp dài bao vây lấy một đôi đồng tử u ám thâm trầm, chỉ cần đối diện ngăn ngùn liền giống như cắm đầu ngã vào một đầm nước sâu không thấy đáy , rất khó rút ra.

Giờ phút này, cặp mắt ám hắc kia giống như nhiễm vài phần ý cười, ánh mắt trời làm nổi bật , lạnh bạc dần dần biến ấm, nhiễm lên sóng nước trong veo.

Một thân trường bào màu thủy lam miễn cưỡng khoác tại trên người hắn, nói là treo một chút cũng không đủ, bởi vì kiện áo choàng tính chất xa xỉ kia bị hắn đơn giản choàng tại trên người, vạt áo rườm rà bên hông nhàn nhúm , cuối cùng chỉ dùng một vạt áo màu xanh ngọc buộc lại.

Trước ngực da thịt lộ ra hơn phân nửa , vân da rõ ràng, rắn chắc hữu lực, làm cho người ta rất muốn đưa tay đi vuốt ve, cảm thụ một chút xúc cảm trắng mịn kia .

Chân đi ủng màu đen , một đầu tóc đen vắn búi tóc kiểu nam tử , trên đầu cắm một chiếc trâm gỗ..... khắc hoa .

Rõ ràng là một bộ lưu manh , mà cổ tình bị hắn mặc vào lại ra vài phần tao nhã, giơ tay nhắc chân lại có vẻ phong lưu không kèm chế được, bừa bãi nhàn nhã.

" Vương phi của bốn vương ngay tại trong xe ngựa kia?" Cơ Mộc Ly hỏi, ánh mắt nhìn chăm chăm chiếc xe ngựa có đỉnh nơ đỏ ở cách mấy trượng

ngoài kia , không đợi Liễu Uyên lần thứ ba trả lời, người nọ đã hướng xa giá kia thông thả mà đi , khóe miệng ý cười càng ngày càng thâm.

Mọi người ngưng thần, theo bước chân của hắc dơi đi tầm mắt, lúc lơ đãng bắt giữ được nụ cười vô cùng lộng lẫ lại phong lưu không kèm chế được , trong lòng lại hung hăng cứng lại.

Người này chính là làm cho nam nhân ghen tị, làm cho nữ nhân theo đuổi !

Nam tử như vậy làm sao có thể là đoạn tụ? !

Lúc Cơ Mộc Ly đi qua bên người Ôn Căn Hiên ,, cố ý đem tầm mắt lưu lại trên người hắc , liếc nhìn hắc một cái mới lại bình tĩnh đi qua.

Hai tướng vừa so sánh , thắng bại đã phân.

Mặc Ngọc công tử mặc dù tuấn lãng như ngọc, nhưng không thể bằng cặp mắt sáng lóa giống như có thể câu hồn đoạt phách, trong chớp mắt liền đoạt hô hấp của người ta kia.

Ôn Căn Hiên nhìn đến người này trong mắt chợt lóe lên cảnh cáo, trong lòng nghi hoặc, hơi dừng một chút, khóe miệng lại dấy lên độ cong nhu hòa .

Cơ Mộc Ly sao? Đích xác chói mắt , làm người ta không dời mắt được. Chẳng qua , hắc tò mò hơn chính là , người này có phải không chịu nổi như trong truyền thuyết hay không .

Trong xe ngựa Thủy Y Họa đã sớm đã nhận ra bên ngoài xôn xao. Khi nghe được thanh âm của người nọ , trong đầu liền mơ hồ hiện lên một hình tượng nam tử phong thần tuấn lãng . Nhưng là, khi rèm xe trước mắt bị một tay nhấc lên sau, nàng mới phát hiện, hình tượng trong tưởng tượng của mình phác họa ra có bao nhiêu nhạt nhẽo.

"Đến đây đi, vương phi của ta ." Người nọ cười nhẹ một tiếng, hướng nàng vươn một bàn tay.

Thủy Y Họa nhìn đến trước ngực hăn lộ ra một mảng lớn ngực, mà không thể nhận ra nhú lại , rồi sau đó đem một bàn tay đặt lên trên tay người tới .

Cơ Mộc Ly cơ hồ là lập tức khép lại lòng bàn tay , đem tay nàng nắm thật chặt .

"Vương phi của ta , nàng cần phải cầm thật chặt ."

Hăn nhẹ nhàng cười, giữa trán ý cười tà tứ bay lên, trong lúc Thủy Y Họa còn đang suy ngẫm thâm ý lời nói của hăn , hăn đã dùng một cánh tay quơ lấy hai chân của nàng , cánh tay kia vòng qua eo mềm của nàng , cả người bị hăn bổng chốc bổng lên.

Thủy Y Họa kinh hô một tiếng, vội vàng vòng ôm cổ của hăn , trong lòng suy nghĩ đã vòng vo vài lần.

Liên tính cấp mặt mũi cho Tuyết Ly quốc , cũng không cần làm đến tận đây đi? Cơ Mộc Ly đến cùng là tính toán gì , diễn cảnh này lại là làm cho ai xem?

"Ha ha ha." Cơ Mộc Ly lại cao hứng cười ha hả.

"Vương phi một đường vất vả, còn lại để bốn vương làm đi." Nghiêng đầu liếc nhìn nàng một cái, ôm mỹ nhân trong ngực, bước đi thật nhanh hướng xa giá của bản thân đi đến.

Người chung quanh đã khiếp sợ không thốt nên lời, chỉ có thể trừng lớn mắt nhìn vương gia đoạn tụ , phong lưu vô sỉ lại còn hoa tâm trong truyền thuyết kia , ôm Phùng Nguyệt công chúa mới sắc phong của Tuyết Ly quốc

một đường lên trước, động tác vô cùng thân thiết quen thuộc giống như đã làm không chỉ một lần.

Mà Liễu Uyên theo Viêm Đạm vương cùng đội ngũ đón dâu càng là xôn xao không thôi.

Hỏa Vũ quốc mọi người đều biết đến, Viêm Đạm vương cũng không làm cho người ta gần người, đặc biệt là nữ nhân!

Hôm nay, Viêm Đạm vương nhưng lại phá lệ chủ động ôm lấy một nữ nhân, vẫn là loại tư thế vô cùng thân thiết này!

Nhìn tay nữ nhân kia để ở chỗ nào? Rõ ràng ôm lấy cổ vương gia, cổ ! Nương ơi, trước đây bọn họ cũng không dám tưởng tượng ra chuyện như vậy.

Vương gia ôm nữ nhân kia , giữa hai người chặt chẽ không một khe hở , làn váy màu đỏ quấn quanh ở trên thân hảnh, cùng áo choàng màu thủy lam lộ ra một cổ phong lưu truy đuổi lẫn nhau . Cặp ngọc thủ kia cũng không đụng chạm nữ nhân lúc này ôm vòng eo của nữ nhân , một tay ôm lấy hai chân dài của nữ nhân .

Đám thị vệ trong đội ngũ đón dâu hung hăng chớp mắt vài cái , luôn mãi nhìn lại sau, rốt cục xác định bản thân không có hoa mắt nhìn lầm, nam nhân tuấn mỹ vô song , chói mắt làm cho người ta không thể dời ánh mắt kia , trừ Viêm Đạm vương của bọn họ ra , còn có thể có ai? !

Ông trời, làm ơn cho một tia sét đánh chết bọn họ đi! Bọn họ thế mà thấy được một chuyện đáng sợ nhất trên đời !

Nam tử tuấn mỹ phong lưu kia khẽ nhếch miệng , ánh mắt chậm rãi đảo qua mọi người, ánh mắt lạnh lẽo đáng sợ.

Trong lòng mọi người lộp bộp, lập tức gục đầu xuống. Chúng ta không nhìn thấy cái gì , chưa nhìn thấy cái gì .

Viêm Đạm Vương sẽ không thẹn quá thành giận, đem toàn bộ nhóm thị vệ nhìn thấy những gì không nên nhìn này xử lý ngầm đi ? Suy nghĩ đến việc này , đám thị vệ đầu cúi càng thấp, liền tính nam tử kia lại đẹp cũng không dám liếc mắt một cái.

Cơ Mộc Ly dùng ánh mắt giống như có thể giết người đảo qua tất cả mọi người , trong lòng cực kỳ khó chịu. Nữ nhân của lão tử cũng dám nhìn coi, muốn chết.

Mọi người nếu là biết suy nghĩ trong lòng hẳn , nhất định sẽ khóc kêu trời đập đất cãi lại: vương gia mình giám , chúng tiểu nhân chính là thưởng thức tư thế oai hùng của người , nào dám nhìn vương phi liếc mắt một cái. Mà vương phi tuy rằng cũng là mỹ nhân, lại không có bản lĩnh câu hồn người a , lại nói, Hỏa Vũ quốc ta không thiếu đó là mỹ nhân a. Nếu không phải vương gia ngài thích nam nhân , thì đám mỹ nhân chắc đã sớm đuổi theo ngài mà bám vào rồi a.

" Thập Nhất, nhiệm vụ đã hoàn thành, còn không đi theo gia." Đi mấy bước , ánh mắt người nọ miễn cưỡng đảo qua Kiếm Thập Nhất, sau đó tiếp tục đi về phía trước.

Kiếm Thập Nhất chảy mồ hôi , nhanh chóng xuống ngựa, cúi đầu đi theo phía sau hai người . Gia, làm phiền ngài về sau không cần kêu thân thiết như vậy đi.

•

"Ai , vương phi thẹn thùng rồi hả ?" Cơ Mộc Ly ôm mỹ nhân đi, vẫn còn không quên chế nhạo hai câu.

Đổi lại nữ tử tâm thường khác , đã sớm then thùng hận không thể vui đầu đến mặt đất không đi ra , nhưng Thủy Y Họa là ai, nàng đùa giỡn người khác còn không thiếu , mà thủ đoạn đùa giỡn mỹ nhân của Cơ Mộc Ly theo ý nàng còn tương đối thấp.

Vụng trộm trợn trừng mắt, Thủy Y Họa nhờ vào lớp son phấn vẽ loạn trên mặt giả vờ then thùng , mặt còn cọ cọ chỗ cổ hần .

Nghe nói Viêm Đạm vương người cũng không để nữ nhân gần người, ta đây cố ý chạm vào da thịt người như vậy , người còn có thể giả vờ bao lâu?

Cơ Mộc Ly cảm nhận được gương mặt nhỏ nhắn phấn nộn kia dán tại dưới cổ mình , bàn tay mảnh khảnh cố ý ở trên cổ hần vuốt ve, chẳng những không có biểu hiện ra một tia chán ghét cùng không thoải mái , ngược lại là trong mắt ý cười lại càng sâu một phần.

Tiểu Hồ Ly, chẳng lẽ không có người nói cho nàng , nàng đây là chơi với lửa sao .

Cơ Mộc Ly nhắc chân đá văng rèm xe , ôm nữ tử trong lòng khẩn cấp chui vào trong xe. Hần chán ghét người khác theo dõi nữ nhân trong lòng hần , phi thường chán ghét! Nếu có thể móc mắt bọn họ ra thì tốt rồi, đặc biệt là cái tên Ôn Căn Hiên kia.

Đừng tưởng rằng hần nhìn không ra ánh mắt phức tạp của Ôn Căn Hiên khi nhìn Thủy Y Họa , xen lẫn một tia bất đắc dĩ cùng dung túng như vậy . Nữ nhân của bốn vương có bốn vương yêu thương sủng nịch, sao có thể để cho các người mơ ước!

Đợi đến rèm xe hoàn toàn hạ xuống, chặn phong cảnh bên trong xe , Cơ Mộc Ly mới vừa lòng hí hí mắt.

"Liễu Uyên, khởi giá hồi phủ."

Chỉ thị một chút, Liễu Uyên vội kêu người đánh xe chở xa giá vào thành , đội ngũ đưa gả của Tuyết Ly quốc tự nhiên cũng được mời đi vào.

"Vương gia, hiện thời bên trong xe đã không có người ngoài , ngài cũng không cần gượng cười ở trước mặt ta ." Thủy Y Họa hướng hắc cười nói, ý cười giả dối thật sự, giống như là đeo một chiếc mặt nạ thật dày.

Ở trên đường ôm ngang bản thân cũng thôi, vào bên trong xe, nam nhân này thế nhưng lại để nàng ngồi ở trên đùi hắc, Thủy Y Họa có thể cười được mới là lạ.

Cơ Mộc Ly tâm lý lập tức khó chịu , thầm nghĩ tiểu nữ nhân này vừa rồi cười thật sự là khó coi, còn không bằng đối hắc trọn mắt trừng mi , tốt nhất nũng nịu giống con mèo một chút.

Thủy Y Họa đứng dậy mới vừa rời đi nửa tấc, phía sau liền vươn tới một cánh tay rắn chắc , đem nàng kéo lại , làm cho nàng hoàn toàn rơi vào trong lòng hắc .

"Vương phi nói gì vậy , mới vừa rời ở trước mặt mọi người ôm nàng , vương phi cho rằng gia là đang diễn trò?"

Hắc xoay mặt nàng lại , như là cố ý đem gương mặt điên đảo chúng sinh của bản thân lộ ở trước mặt nàng, còn tà tà nhắm ngay khuôn mặt nàng phun ra hơi thở nóng bỏng , "Vương phi không nhìn mặt gia , chẳng lẽ là ngại gia bộ dạng không đủ đẹp ?"

Thủy Y Họa trong mắt xẹt qua một tia sáng , hồ nghi xem xét hai mắt hắc , ngay sau đó cười xán lạn như hoa, thả lỏng thân thể ngồi ở trong lòng hắc, cánh tay ôm lấy cổ của hắc , thổi khí vào gương mặt nhân thần cộng phần kia , "Vương gia nói đùa, thiếp thân là sợ vương gia chướng mắt ta này liễu yếu đào tơ, có thể mới không dám nhìn chăm chăm vào mặt vương gia , vương gia đẹp như trích tiên, thiếp thân chỉ cảm thấy áy náy."

Cơ Mộc Ly nghe thấy nàng cố ý giả vờ nũng nịu , suýt nữa phun ra một ngụm nước miếng .

Tiểu Hồ Ly, bốn vương hoàn toàn chán ghét loại nữ nhân này , nàng đây là cố tình muốn làm bốn vương chán ghét sao?

"Vương phi không cần xấu hổ, ở trong mắt gia , nàng là đẹp nhất ."

Mẹ ơi ! Thủy Y Họa nghe xong lời này, cả người nổi da gà.

"Nghe nói gia yêu thích nam sắc, mà thiếp thân một kẻ nữ lưu, có thể vào được mắt vương gia sao?" Thủy Y Họa sợ sệt hỏi hăn , một đôi mắt ngập nước , thật sự là chọc người thương yêu.

Cơ Mộc Ly nhìn xem ngẩn ra, lập tức khước miệng nhếch lên. Tiểu Hồ Ly, nàng còn giả vờ.

"Vương phi không cần lo lắng, tuy rằng gia trước đây chỉ thích nam nhân , nhưng là từ lúc nhìn thấy vương phi, cả trái tim gia liền để ở trên người nàng , gia có thể này mới phát hiện, hóa ra gia không là không thích nữ nhân, mà là không có gặp được người thích hợp . Gia về sau nhất định đối với nàng thật tốt."

Cặp mắt hẹp dài giống như đầm nước dưới vực sâu nhìn chăm chặp nàng, luôn luôn tiến vào chỗ sâu nhất của mắt nàng .

Thủy Y Họa cảm thấy bản thân có một cái chớp mắt lâm vào trong đó không nhảy ra được, như là bị câu hồn , bị lạc tại trong đôi mắt đó.

Ánh mắt cố gắng đóng lại , khi mở ra đã thanh tỉnh như lúc ban đầu. Thủy Y Họa mạnh mẽ từ trên chân hăn đứng lên, trên mặt ý cười đều thu.

"Viêm Đạm vương, chúng ta người sáng không nói lời tối. Ta không phải là loại nữ tử khó chơi , người thích nam nhân, ta cũng thích nam nhân,

nhưng cũng không phải người."

Cơ Mộc Ly đang nghe đến câu cuối cùng , trong mắt tránh qua sát ý, chỉ trong nháy mắt liền biến mất không thấy.

"Vương phi thật là thú vị, mới vừa rồi còn chim nhỏ nép trong lòng bốn vương , giờ khắc này lại biến thành một băng mỹ nhân. Nàng đã không thích bốn vương, vậy nàng thích ai?" Nói ra lời này , cặp mắt ám hắc giống như có hai cái lỗ xoáy sâu không thấy đáy đang chậm rãi hình thành , tản mát ra ý lạnh .

Dám cùng hãn cướp người, không biết sống chết!

Thủy Y Họa thản nhiên nói, " Chuyện này không liên quan vương gia , giống như ta không quan tâm trong phủ của người có bao nhiêu nam sủng . Vương gia, người đã không mời ta cũng không muốn, chúng ta thỏa thuận một cái hiệp nghị như thế nào?"

Mi dài như bút mực vẽ ra tà tà nhú lại , "Nàng dựa vào cái gì mà đàm điều kiện với bốn vương ?"

“ Dựa vào cái gì ư?” Thủy Y Họa khẽ cười một tiếng, "Dựa vào chuyện ta có thể không để ý chuyện đàm hời của hai nước , khi nào muốn thì đều có thể rời đi Viêm Đạm vương phủ , như vậy có tính không?"

Ánh mắt nguy hiểm của Cơ Mộc Ly nheo lại. Khá lắm Thủy Y Họa, hóa ra nàng đã sớm có tính toán này , khó trách không biết sợ.

Hồ ly! Tiểu hồ ly giáo hoạt .

Chẳng qua , Viêm Đạm vương phủ của bốn vương cũng không phải là chỗ mà nàng muốn tới thì tới muốn đi thì đi . Gia không cho nàng đi, nàng đừng nghĩ có thể chạy khỏi lòng bàn tay của gia.

"Vương phi lo lắng thật sự là chu đáo, nếu vương phi nói cho bốn vương biết ý trung nhân của nàng là ai, bốn vương liền nghe điều kiện của nàng một chút." Cơ Mộc Ly miễn cưỡng ngửa người về sau, mặt mày lơ đãng biểu lộ phong tình chọc lòng người.

Thủy Y Họa không dấu vết dời tầm mắt. Trước kia nàng cho rằng nam tử áo hồng kia liền đủ táo bạo nhưng mà nam nhân trước mắt này rõ ràng so với người kia còn muốn táo bạo, còn muốn yêu nghiệt hơn !

Tuy rằng không có mặc loại áo choàng đỏ rực làm mù mắt cầu , nói chuyện cũng không mang theo khiêu khích lại quyến rũ giống như nam tử yêu nghiệt kia nhưng là trước ngực hăn lộ ra một mảng cơ ngực bóng loáng rắn chắc còn khoe miệng hơi hơi nhếch lên , giữa trán phong tình như ẩn như hiện đủ để người này biến thành một tên yêu nghiệt càng chói mắt !

Nghe lời hăn mới vừa nói, Thủy Y Họa không chút suy nghĩ liền trả lời : "Người nọ mặc một thân trường bào màu đỏ , mặt đeo một chiếc mặt nạ màu đỏ tinh xảo , hai ta sớm đính ước, còn mong vương gia thành toàn."

Cánh tay Cơ Mộc Ly đang đỡ đầu đột nhiên vừa trượt, nửa người trên bắn lên.

Kinh ngạc nhìn chăm chăm Thủy Y Họa một lúc lâu , Cơ Mộc Ly bỗng nhiên che miệng ho nhẹ vài tiếng, nắm tay dờ là lúc, khoe miệng còn có chút hơi hơi hếch lên .

"Vương phi đang đùa bốn vương đi, sao mà bốn vương chưa bao giờ nghe nói tới nhân vật này nhỉ ? Khụ khụ." Bàn tay lập tức lại che miệng, ho nhẹ dừng không được.

"Hồng Hồng là người trong giang hồ, vương gia tự nhiên sẽ không biết loại tiểu nhân vật này ." Thủy Y Họa nói dối mà không đỏ mặt , hoàn toàn là một bộ dáng nghiêm túc .

Hồng Hồng. Hồng Hồng.

Khóe miệng Cơ Mộc Ly hơi hơi run rẩy hai lần, khóe mắt lại nhịn không được cong lên.

Hóa ra Y Họa nhà hắc đã thích hắc như vậy rồi hả ? Ngay cả biệt danh đều chọn tốt lắm.

"Vương phi muốn nói điều kiện gì với bốn vương ?" Cơ Mộc Ly chỉnh chỉnh thân mình, một bộ dáng dựng thẳng lỗ tai nghe .

Mà những người biết rõ hắc mà thấy bộ dạng này của hắc thì là biết hắc hiện tại rõ ràng bị vây trong trạng thái tinh thần tự do , hơn nữa tâm tình thật tốt, giờ phút này tuyệt đối là thời cơ tốt nhất để chịu đòn nhận tội hoặc là làm đại sự .

Thủy Y Họa ngồi ở một đầu khác của nhuyễn tháp , cũng không thấy hắc, chỉ chậm rãi nói: "Hiện thời tứ quốc trong lúc đó nhìn như bình an vô sự, nhưng là cục diện bế tắc này sớm hay muộn sẽ bị đánh vỡ. Tuyệt Ly quốc tuy rằng không kém, nhưng Thượng Quan Huyền Minh dù sao đăng cơ mới một năm , căn cơ còn chưa ổn định , Thượng Quan Huyền Minh là một người thông minh, hắc chưa từng nghĩ mượn đám hủ để kết minh cùng Hỏa Vũ quốc . Trước mắt chẳng qua là vì muốn kéo dài thời gian , xác định Tuyệt Ly quốc trong vài năm sẽ không có giặc ngoại xâm, rồi sau hắc lại tranh thủ trong khoảng thời gian này tăng cường thực lực của Tuyệt Ly quốc , đủ để chống lại quốc gia khác ."

"Không nghĩ tới vương phi còn có kiến thức như vậy , bốn vương thực nên đối với nàng nhìn với cặp mắt khác xưa rồi." Cơ Mộc Ly cười yếu ớt nói.

"Vương gia tán thưởng." Thủy Y Họa thản nhiên nói, "Cho nên ta muốn nói đó là, ta lấy thân phận Viêm Đạm Vương vương phi ở trong phủ ba năm, sau vương gia liền tự xưng ta bạo bệnh mà chết, mà đợi ta rồi đi

vương phủ, về sau không còn là Viêm Đạm Vương vương phi, chính là một người bình thường , người ta liền không liên quan."

Cơ Mộc Ly ngay từ đầu khóe miệng còn cong lên , nghe nghe một lúc độ cong chậm rãi chuyển làm một đường thẳng , cuối cùng lại mím chặt .

"Vương phi a, bốn vương không thể không nói, nàng tính toán thật sự chu đáo , kế hoạch thật sự là không chê vào đâu được." Cơ Mộc Ly nhìn chăm chăm nàng, giọng nói thanh lãnh chậm rãi trở nên trầm thấp , đáng tiếc người nào đó sa vào bản thân cân nhắc, vẫn chưa phát hiện manh mối.

Thủy Y Họa nghe hẳn đồng ý, khóe miệng lộ một phần ý cười, "Đã vương gia cũng cho rằng như vậy , vậy lúc này liền xác định ——"

"Không có cửa !" Cơ Mộc Ly từ trong kẽ răng phun ra ba chữ.

" Đã bước chân vào Cơ gia , đời này chính là người của Cơ gia ta ." Tiếp theo bồi thêm một câu, khẩu khí đương nhiên .

Thủy Y Họa lẳng phí nhiều lời lẽ như vậy , mà hẳn một chút cũng không thông , nhất thời liếc mắt một cái khoét đi qua, trào phúng cười lạnh nói: "Tiến vào Viêm Đạm vương phủ của người nam sủng nhiều đếm không xuể, chẳng lẽ bọn họ đều là người của Cơ gia , còn hàng năm cùng người đi tế tổ?"

Cơ Mộc Ly vừa nghe lời này, cặp mắt tối tăm chợt trở nên tỏa sáng, " Hóa ra vương phi là đang uống dấm chua . Vương phi yên tâm, chờ nàng chính thức gả đi, bốn vương liền đem tất cả nam sủng phân phát, chỉ còn một mình nàng , bốn vương chỉ cần một cái tiểu tâm can mà thôi , gia thật sự chỉ thích một mình nàng , những người khác đều ——"

Thủy Y Họa nhú mày đánh gãy lời của hắn nói, "Vương gia không cần phải ủy khuất , thiếp thân cũng không muốn vì mình mà lại thành như vậy ." Tuy rằng nam tử không tồn tại quan niệm về trinh tiết nhưng là người đã

chiếm lấy đám mây nam đó lâu như vậy , bây giờ nói phân phát liền phân phát, vậy một thân oán khí của bọn họ chẳng phải sẽ tát vào trên người ta.

Cơ Mộc Ly giống như đoán ra suy nghĩ trong lòng nàng , ở trong lòng hô to oan uổng: gia ngay cả một sợi lông của bọn họ cũng chưa chạm vào, gia oan uổng a, gia thích nữ nhân a !

Nhưng là tai vách mạch rừng, Cơ Mộc Ly một bụng mật vàng chỉ có thể nuốt xuống.

"Dù sao gia là không sẽ thả nàng đi !" Cơ Mộc Ly giọng điệu sống nguội, không được xía vào.

Thủy Y Họa không lại cùng hăn vô nghĩa, thầm nghĩ: mặc kệ người có đồng ý hay không, ba năm sau lão nương trực tiếp cuôm bạc chạy lấy người.

Cơ Mộc Ly nhìn chăm chăm vào đôi mắt trong veo của nàng , bắt đầu tính toán : chờ gia ở làm cho nàng sinh hạ một đồng tử con , nhìn nàng còn đi như thế nào.

*

Hai đội ngũ xếp thành hàng thẳng hướng hoàng thành Hỏa Vũ quốc bước vào.

Đội kỵ binh của Tuyết Ly quốc đóng quân ở dưới chân Hoàng Thành , mà sứ thần đưa dâu Ôn Cẩn Hiên và hai tùy tùng được Liễu Uyển hộ tống vào hoàng cung, bị công công tổng quan trong cung nhiệt tình chiêu đãi, vào ở hành cung xa hoa nhất .

"Vì sao chúng ta không trực tiếp vào hoàng cung yết kiến?" Nhìn xe ngựa chạy rời khỏi đội ngũ, Thủy Y Họa nhin không được phá vỡ không khí ngọt ngào giữa hai người .

Bắt đầu từ vừa rồi ngay cả một câu cũng không nói với nàng , nhắm mắt dưỡng thần, người này thật đúng là chính mình thoải mái vui vẻ.

Cơ Mộc Ly mí mắt vén lên , "Vương phi rất cục chịu mở miệng nói chuyện với bốn vương rồi hả , bốn vương còn tưởng rằng vương phi muốn giả vờ câm điếc trước mặt bản vương cả đời luôn."

"Mong vương gia nghiêm cẩn lo lắng đề nghị của thiếp thân ." Thủy Y Họa đảo qua gương mặt tai họa của hắc , nhàn nhạt lập lại một câu.

Lời này mới vừa ra, nam tử lại nhắm mắt lại , giả câm vờ điếc .

Cho đến khi xe ngựa chạy vào cửa Viêm Đạm vương phủ , người giả vờ câm điếc kia mới ngồi thẳng thân mình nói.

"Vương phi cùng bốn vương hồi phủ chỉnh đốn lại tư trang , rửa mặt trang điểm sau mới tiến cung diện thánh." Cơ Mộc Ly nói, những lời này đúng là trả lời nghi vấn lúc trước của Thủy Y Họa .

Lúc này không giả câm vờ điếc rồi hả ? Thủy Y Họa liếc xéo hắc, thấy hắc đem bàn tay thon dài trắng nõn kia bày tại trước mặt mình, làm bộ đỡ bản thân, liền một cái tát đánh đi xuống, thanh âm vang dội.

"Vương phi khí lực cũng thật lớn , gia thích." Cơ Mộc Ly cười sảng khoái hai tiếng, đang định lại bồng nàng lên , Thủy Y Họa lập tức tránh đi động tác của hắc , từ trên xe ngựa nhảy xuống.

Cơ Mộc Ly giống như tiếc nuối lắc lắc đầu. Đáng tiếc , không thể lại ăn một lần đậu hủ. Ôm lấy chân của nàng , sờ vào eo nhỏ của nàng , cảm giác thật sự là rất thoải mái.

Kiểm Thập Nhất đứng ở bên cạnh xe ngựa , mặt không biểu cảm, những người khác đã hoàn toàn ngây dại.

Hộ vệ Triệu Xương đi theo đánh xe từ trong rừng sồi mới vừa hoàn hồn, thấy Vương lão quản gia đi tới nghênh đón là một bộ dáng ngồn ngảng trong gió, trong lòng vui lên, thuận tiện đưa hân hèn mọn một phen. Không phải là vương gia chủ động đỡ vương phi xuống xe sao, lão quản gia ngài là không thấy được ở ngoài cửa thành, bộ dạng lúc vương gia bỗng vương phi lên, đó mới là kinh sát một đám người!

"Vương gia, hết thấy đều chuẩn bị tốt, chỉ chờ vương phi đi vào." Vương lão quản gia thu hồi kinh ngạc trong mắt, hướng hai người khom mình hành lễ nói, nhưng là trong mắt cũng chỉ có một mình Cơ Mộc Ly.

"Ừ." Nhàn nhạt ứng một chữ, Cơ Mộc Ly liền lôi kéo tay Thủy Y Họa, thẳng tắp hướng trong phủ đi đến, để lại Vương lão quản gia tiếp tục ngăn người ở phía sau.

Gia. Gia thế mà nắm tay nữ nhân này! Gia thế mà để một nữ nhân gần người rồi!

"Triệu Xương, ta không phải là mờ mắt đi, cô gái này là ai mà có thể gần gia như vậy, còn cầm tay nàng?" Vương lão quản gia lấy mu bàn tay xoa xoa ánh mắt, ánh mắt sáng quắc trừng mắt nhìn bóng lưng hai người đi xa.

Hộ vệ Triệu Xương đem xe ngựa giao cho gã sai vặt xong, đối hân cười tủm tỉm nói: "Ngài không nhìn lầm, đó là vương gia, vương gia còn cầm tay vương phi." Ngừng lại một chút, gần từng tiếng cường điệu nói: "Không chỉ như vậy, ở ngoài cửa thành, gia hân còn đem vương phi ôm lên xe ngựa, trên một đường này, gia còn luôn tán tỉnh vương phi."

Nói đến đây, Triệu Xương sờ sờ cằm, như có đăm chiêu nói: "Kỳ thực, trên đường về đây ta không cẩn thận nghe lén được, vương phi giống như đang chiến tranh lạnh với vương gia nhà chúng ta."

Không đợi Vương lão quản gia a ra tiếng, Triệu Xương đã hai ba bước đi theo. Hân quyết định, hân muốn thừa dịp gia lúc này tâm tình không sai,

cùng gia thành thực khai báo, ai bảo hăn không cần thận nghe chuyện của gia cùng vương phi đâu . Quả thực là tự tác nghiệt không thể sống.

Mấy người còn đang chìm trong suy nghĩ , trên tầng hai một tòa viện nào đó , một đôi mắt đem hết thấy thu vào trong mắt, đáy mắt xẹt qua một chút ánh sáng lạnh.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 50: Nam Sùng Thần Bí

Thủy Y Họa thật không ngờ, Cơ Mộc Ly thế nhưng sớm liền sai người chuẩn bị phòng ở cho mình rồi.

Lan Hình các cách Trúc Hương các của Cơ Mộc Ly rất gần, từ Trúc Hương các đến Lan Hình các chỉ cách có một mảng trúc , trúc hương phiêu dật, trúc thanh đào thơm ngát , hơi có chút tình thơ ý họa.

" Thế nào, vương phi có vừa lòng?"

Khoé miệng Cơ Mộc Ly khẽ nhếch , lời kéo tay Thủy Y Họa ngấm nghĩa toàn bộ Lan Hình các .

Vốn định tránh thoát bàn tay hắc, lại phát hiện hắc nắm chặt tay mình không buông . Thủy Y Họa thở dài, thầm nghĩ: thôi, dù sao trên danh nghĩa đã trở thành nữ nhân của hắc , hiện thời chẳng qua là cầm tay mà thôi.

Cơ Mộc Ly nhìn nàng ngẫm thỏa hiệp xem ở trong mắt, trong đôi mắt thâm thúy u ám cũng mang vài phần ý cười.

Thủy Y Họa nhìn thấy người này khoé miệng luôn luôn cong lên, lúc lơ đãng toát ra vài phần mỉa hoặc , mày liễu vừa nhăn, hảo tâm khuyên nhủ: "Về sau tốt nhất không nên cười với nữ nhân , nam nhân lại càng không cần ."

Cơ Mộc Ly giương mi lên , không hiểu hỏi, "Vì sao?"

"Bởi vì người cười lộ lên rất đẹp, rất quyến rũ , ta không muốn người câu thêm nhiều linh hồn nhỏ bé hồi phủ!" Thủy Y Họa lờm hắc một cái,

thừa dịp hăn không chú ý, hất tay hăn ra, bản thân hướng về phía trước đi.

Cơ Mộc Ly nghe xong lời này, đối với hành động hất tay ra của nàng cũng không tức giận , ngược lại ở sau lưng nàng cười lên ha hả.

"Phu nhân yên tâm, gia chỉ cần linh hồn nhỏ bé của một mình phu nhân , tất cả nam nữ khác đều không cần."

Thủy Y Họa đối với tiếng cười phía sau coi như không nghe thấy, đi nhanh vào Lan Hình các.

Hừ, sửa tên thật là nhanh, lúc trước vẫn là kêu vương phi này vương phi kia , lúc này đã biến thành phu nhân!

" Đồ cưới và nha hoàn của ta chắc sắp đến, mong rằng vương gia bảo hạ nhân chú ý chút , đừng làm cho bọn họ ngăn cản ." Thủy Y Họa quay đầu nhắc nhở, rồi sau ném một câu, "Thiếp thân muốn tắm rửa, vương gia về trước Trúc Hương các nghỉ ngơi đi."

Tiếp theo cửa rầm một tiếng đóng lại, như tránh rắn rết.

Cơ Mộc Ly đưa tay sờ sờ cái mũi của mình, hướng về phía Kiếm Thập Nhất theo đuôi mà đến hỏi một câu, " Thập Nhất , gia có đáng sợ như vậy sao?"

Kiếm Thập Nhất mặt không biểu cảm quét về phía cửa phòng khép chặt kia , lại nhìn thoáng qua Cơ Mộc Ly ngoan ngoãn đứng ở ngoài cửa , một bộ nghiêm trang gật đầu nói: "Gia so này đáng sợ hơn."

Cơ Mộc Ly im lặng.

"Gia, thuộc hạ đến chịu đôn nhận tội." Cơ Mộc Ly đang còn không có tỉnh lại , thị vệ Triệu Xương vội vàng vội chạy lại.

Cơ Mộc Ly nhàn nhạt hỏi " Gì vậy ?" , chờ chính hắn nói thẳng ra. Kiểm Thập Nhất thì tại một bên xem diễn.

"Gia, thuộc hạ đã quên phong bế cảm quan, cho nên ở trên đường đã nghe được những chuyện không nên nghe ." Triệu Xương để trần cánh tay quỳ trên mặt đất, trên lưng thật sự cảm thấy cằn mại gai.

" Hả ? Nói thử người nghe được cái gì."

Triệu Xương không biết được vị tôn đại Phật này suy nghĩ gì , vì thế đành bày ra một bộ dạng đáng thương lại bất đắc dĩ , kiên trì nói: "Thuộc hạ không cẩn thận nghe được gia cùng vương phi trao đổi cảm tình."

Cơ Mộc Ly nghe xong híp híp mắt, sợ tới mức Triệu Xương lập tức lại cúi đầu xuống .

" Chuyện này thì tính làm gì , vậy mà còn muốn chính miệng nói với bốn vương , quả thực chính là lãng phí thời gian của bốn vương ." Nói xong liền hướng Trúc Hương các của bản thân thành thối mà đi, mới quay người lại mặt mày liền hớn hở lên.

Triệu Xương trừng lớn mắt nhìn về phía Kiểm Thập Nhất, "Kiểm công tử, gia nói thật ?"

Lần trước có người không cẩn thận đi ngang qua Trúc Hương các, nghe được một câu đối thoại của gia cùng Đông Phương Công tử , kết quả bị gia phế đi ba thành công lực , còn một cước đá vào trong hàm cầu, gia vừa rồi lại còn nói nghe lén không tính là gì? !

Kiểm Thập Nhất lấy ánh mắt nhìn người ngu ngốc quét mắt nhìn hắn một cái, ôm kiểm đi xa.

Triệu Xương bất đắc dĩ ôm đầu. , hắn đã quên Kiểm Thập Nhất không chỉ có là hệ tôn của Kiểm gia , lại còn là một trong những nam sủng mà gia

thích nhất , luôn luôn là không coi ai ra gì, hỏi hẵn tương đương nói chuyện với không khí .

•

Thủy Y Họa đi dạo toàn bộ Viêm Đạm vương phủ , trong lòng không thể không kinh thán kiến trúc xa hoa và độ lớn của phủ đệ .

Lúc nàng nhìn thấy Lan Hình các này , ngoại trừ đình đài lầu các thì trong vườn đủ các loại hoa lan quý hiếm , trong đó có một loại là giá trị thiên kim, nhưng là, lại xuất hiện một mảng lớn ở trong vườn này ! Cơ Mộc Ly cũng không sợ gặp trộm .

Lan Hình các tổng cộng có hai tầng, phòng trong bài trí càng là xa hoa vô cùng, ngay cả bàn tròn nhỏ để ăn cơm cũng đều khảm bạc ! Đầu giường hoa thủy tiên trồng ở trong bồn làm bằng ngọc Phỉ Thúy , đồ sứ làm bằng ngọc bày đầy trong phòng tứ giác, đầu giường khắc hoa ngọc chấm, trên màn có thêu hoa bằng tơ vàng , liền ngay cả bút lông cừu cũng đều làm bằng vàng !

Thủy Y Họa hiện tại mới hiểu được cái gì kêu khác nhau một trời một vực. Cơ Mộc Ly cũng quá giàu có , nếu ở Viêm Đạm vương phủ tròn ba năm, nàng xác định chắc chắn có thể lấy được đầy một sọt vàng bạc châu báu.

"Vương phi, còn cần nước nóng không ?" Ngoài cửa ma ma cung kính hỏi.

"Tạm thời không cần." Thủy Y Họa hai tay chống ở thành bồn tắm , miễn cưỡng trả lời. Thân mình mấy ngày mỗi một hơi dính chút nước ấm, mềm mại giống như không có xương cốt .

Trong vương phủ trừ bỏ vài lão ma ma lớn tuổi , không có một tỷ nữ nào cả , Thủy Y Họa trong lòng nghi hoặc mọc thành bụi.

Nếu là nam nhân tầm thường trong phủ sao có thể không có một nữ nhân, liền tính Cơ Mộc Ly có bị đồng tính đi nữa , nhưng là cũng không đến mức chán ghét nữ nhân đến tận đây. Như vậy ngược lại làm cho người ta cảm thấy có chút khó hiểu.

Mới vừa rồi đi vòng quanh Viêm Đạm vương phủ , hơn nữa nghe lời đồn đãi, trong lòng Thủy Y Họa đối người của Viêm Đạm vương phủ cũng hiểu biết đại khái .

Trong phủ nam sủng hơn hai mươi người , nhưng là Cơ Mộc Ly sủng ái nhất chỉ có bốn người: Kiểm Thập Nhất ở tại Kiểm Dật các , Hàn Lăng các dành cho Đông Phương Lăng, hai người khác ở tại Đan Hạc các và Vũ Lương các, chính là hai vị chủ nhân này tương đối thần bí , bây giờ Thủy Y Họa còn không biết người nào ở nơi nào.

Đám nam sủng còn lại có rất nhiều người là do Cơ Mộc Ly mang về , còn lại là hoàng thượng cùng vương huynh vương đệ đưa tới, nhưng phần lớn tướng mạo xuất chúng.

"Phu nhân? Phu nhân! Nếu nàng không ra, bốn vương liền đi vào." Ngoài cửa bỗng nhiên vang lên giọng nói của Cơ Mộc Ly , Thủy Y Họa suy nghĩ một lúc , hơi hơi nhíu mi, nhanh chóng đứng dậy.

Ngoài cửa , người kia cười nhẹ một tiếng, rồi sau. Một cước đá văng cửa gỗ khắc hoa , thành thoi đi vào.

Thủy Y Họa mới vừa mặc áo trong liền thấy người nọ xông vào, cảm thấy không vui, nói chuyện cũng mang theo một chút khó chịu , "Vương gia tiến vào mà không hỏi ý kiến của chủ nhân sao? Lan Hình các này đến cùng là ta ở , hay vẫn là vương gia người ở? !"

Cơ Mộc Ly nhìn trong phòng hơi nước mênh mênh, nữ tử vừa mới mặc áo trong vào , tóc vẫn còn nước đọng lại , mơ hồ còn nhìn thấy đường cong

như ẩn như hiện , quả thực so không có mặc quần áo càng mê người, con người không khỏi tối sầm lại.

"Phu nhân đừng nóng giận. Bốn vương là sợ phu nhân tắm lâu quá , đối thân mình không tốt, nhất thời lo lắng mới xông vào." Cơ Mộc Ly trình trọng nói, động tác tự nhiên lấy ra quần áo mới, xem như là chuẩn bị thay Thủy Y Họa mặc quần áo.

Thủy Y Họa thấy hắt một bộ thẳng thắn vô tư, bộ dạng nhìn không chớp mắt , tức giận nổi trận lôi đình. Hắt đương nhiên nhìn không chớp mắt, bởi vì hắt chính đang nhìn ngực nàng !

"Dáng người phu nhân thật đẹp , vì phu nhìn liên yêu thích." Cơ Mộc Ly tán một câu, thế này mới ý thức được hai mắt của mình nhìn sai chỗ rồi , không nhanh không chậm giương mắt, nhìn về phía mỹ nhân bị hơi nước hun hồng gò má, còn có cặp mắt như đang nhiễm lửa kia nữa.

Bộ dạng tức giận thật sự là đẹp mắt a. Người nào đó ở trong lòng vụng trộm nghĩ đến.

"Đến, vì phu giúp phu nhân mặc bộ váy này , nhất định phải làm cho phu nhân thật lộng lẫy ."

" Ý tốt của vương gia ta lĩnh , nhưng vương gia vẫn là ra ngoài cửa đi." Thủy Y Họa giật bộ váy màu đỏ trên tay hắt , bắt đầu hạ lệnh trực khách.

Nếu không phải nể người là vương gia của Hỏa Vũ quốc , ta nhất định móc cặp mắt liếc loạn của người ra !

Cơ Mộc Ly nhìn đến trong mắt nàng chột lóe lên sát ý, đành phải nhún vai, lại chậm rãi thông thả bước đi ra ngoài.

Thật tốt a, mỗi lần gặp được ta nàng liền mất bình tĩnh, cảm giác này thật sự là không sai. Cơ Mộc Ly tâm tình cực tốt, hoàn toàn không có coi địch ý

của Thủy Y Họa thành chuyện gì to tát .

"Gia, có thể tìm được ngài rồi !" Một người kinh hô, đúng là Vương lão quản gia .

Thấy vương gia nhà mình từ Lan Hình các đi ra, vội vàng tới nghênh đón, nét mặt già nua đều nhanh vo thành một nắm rồi.

"Chuyện gì?" Khóe miệng Cơ Mộc Ly vẫn còn cong lên , hiển nhiên tâm tình không sai.

Wương lão quản gia nghĩ nghĩ, lau mồ hôi , vội vàng nói: "Hách Liên công tử bệnh tình tăng thêm, mới vừa rồi bỗng nhiên ngất đi , bây giờ Đông Phương công tử hẳn là đã đến."

Cơ Mộc Ly nghe xong lời này, sắc mặt nháy mắt biến đổi, vội vàng bước vào Vũ Lương các , thậm chí còn dùng đến khinh công.

Trong Lan Hình các , Thủy Y Họa xuyên thấu qua cửa sổ nhìn về phía bên ngoài , trong lòng đối với vị nam sủng thần bí tò mò hơn rồi. Tuy rằng thời gian gặp mặt thật ngắn, nhưng nàng chưa bao giờ thấy qua Cơ Mộc Ly lộ ra thần sắc kích động như vậy .

Người bị gọi là Hách Liên công tử có lai lịch như thế nào , mà làm cho Cơ Mộc Ly khẩn trương như thế ?

Trong Vũ Lương các , chung quanh cửa sổ đóng chặt, không khí nặng nề.

Trên giường có một gã nam tử dung nhan tuấn mỹ nằm yên tĩnh , dung mạo thật sự là xinh đẹp, có lẽ không thể nói là tuấn mỹ, chỉ có thể dùng yêu mị để hình dung.

Hắn lẳng lẳng nằm, thoát nhìn cực kì an tường, trong lúc ngủ mơ khoe miệng nhàn nhạt cong lên , giống như mơ thấy cái gì thật đẹp vậy.

Mà nụ cười kia ở trong mắt Cơ Mộc Ly lại chói mắt đến cực điểm!

"Lăng, cẩn thận kiểm tra xem Hách Liên Thiên Mạch lại đang đùa xiếc gì ." Cơ Mộc Ly ánh mắt âm trầm nhìn chằm chằm nam tử nằm trên giường , quanh thân tản mát ra sát ý mãnh liệt .

Nam tử bị kêu là Lăng một thân áo dài màu xanh , thân mình cao to như trúc, dung mạo cũng thanh dật tuấn lãng.

Hắn nhìn nhìn nam tử ngủ say , khoe miệng gợi lên một chút cười lạnh, cùng khí chất trên người hắn cực không tương xứng, "Gia yên tâm, người này tạm thời còn không chết được."

Nói xong, một chiếc ngân châm thật dài nhắm ngay huyệt vị nơi nào đó trên người hắn hung hăng đâm xuống.

Trên giường , nam tử ngủ say đột nhiên mở mắt ra, xoay người bật dậy , một ngụm máu tươi màu đen từ trong miệng phun ra .

Khuôn mặt yêu mị mang theo một chút an tường, nhưng là lúc này cặp mắt nhìn về hai người phía trước mắt , đúng là tràn đầy hận ý .

Cơ Mộc Ly một tay nắm chặt cổ hắn , càng bóp càng chặt, trầm giọng nói: "Không có bốn vương cho phép, Diêm Vương làm sao dám thu người. Muốn chết, nào có dễ dàng như vậy!"

Một phen bỏ hắn ra , Cơ Mộc Ly vội cầm lấy khăn tay từ người bên cạnh đưa tới , hung hăng chà lau tay mình , như là đụng vào thứ gì đó ghê tởm vậy.

Hách Liên Thiên Mạch nhổ một ngụm máu đen xuống đất , cười âm hiểm .

"Đông Phương Lăng, vì sao mỗi lần người đều phải xen vào việc của người khác? !" Hắc lại đưa mắt nhìn sang nam tử áo xanh kia , hận không thể đưa hắc lăng trì trăm lần.

Đông Phương Lăng ha ha cười, "Ai dà , làm sao bây giờ? Ta thích nhất chính là giải độc cho người khác , ai bảo người mỗi lần tìm chết đều là ăn độc được."

Người nọ ánh mắt âm trầm nhìn chăm chăm hai người một lát, đột nhiên cười lên ha hả, "Cơ Mộc Ly , vô dụng , liên tính ta không chết thì thị huyết cổ trên người người cũng không giải được , người sẽ càng ngày càng trở thành kẻ máu lạnh , cuối cùng ngay cả người thân cũng không nhận ra, gặp người liền giết, ha ha. Ha ha ha."

"Lăng, làm cho hắc câm miệng." Cơ Mộc Ly lạnh lùng nói. Ánh mắt nhìn về phía hắc giống như là xem một con tôm tép nhãi nhép.

Đông Phương Lăng phi ngay hai cây châm bạc trong tay cắm vào đại huyết trên người hắc , người nọ trong nháy mắt liền yên tĩnh trở lại, chính là ánh mắt ngơ ngác nhìn chăm chăm đỉnh giường gỗ khắc hoa , trong miệng lẩm bẩm, nghe như là một ít phù chú kỳ quái .

Vũ Lương các nhất thời yên lặng, chỉ nghe thấy thanh âm như muỗi kêu của người nọ , vô cùng quỷ dị.

"Gia, ta sẽ mau chóng nghĩ biện pháp giải trừ cổ độc ." Đông Phương Lăng nói. Những lời này hắc đã nói bao nhiêu lần ngay cả chính hắc đều nhớ không được.

Cơ Mộc Ly giống như không nghe thấy, chậm rãi thông thả bước đi.

Đông Phương Lăng nhìn mặt người nằm trên giường , trong mắt xẹt qua chán ghét cùng sát ý, đối với hắc cười nhạo nói: "Đáng tiếc một gương mặt như vậy nhưng lại sinh ở trên người ghê tởm như ngươi ."

Nếu là Thủy Y Họa tận mắt thấy khuôn mặt kia , nhất định sẽ kinh ngạc vạn phần. Bởi vì mặt của người nọ lại giống nam tử yêu nghiệt mặc áo hồng như đức, khác biệt duy nhất chính là người này khuôn mặt hoàn hảo không tổn hao gì, mà nam tử yêu nghiệt kia trên mặt lại bị bóng một nửa.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 51: Cuộc Chiến Võ Mồm

Người trong cung đã đến thúc giục, Cơ Mộc Ly không hề hoang mang chút nào. .

Tiết công công liên tục lau mồ hôi lạnh, trong lòng u oán không thôi, sao mà lại nhận một chuyện xấu như vậy đâu , thật sự là đau khổ a!

Vương gia , ngài tạm tha Tạt gia (tự xưng của thái giám) đi. Hoàng thượng còn chờ Tạt gia trở về phục mệnh đâu, ngài không thể cho cái tin chính xác một chút sao ?

"Thập Nhất , còn không dâng trà cho công công ." Cơ Mộc Ly miễn cưỡng ngồi ở ghế đệm , hai mắt khép hờ hơi vén lên, hướng về phía vị trí Kiểm Thập Nhất đứng nhìn lướt qua.

" Vâng , gia." Kiểm Thập Nhất lập tức trả lời, quay đầu rời đi, giống như là chuẩn bị đi ngâm trà.

Tiết công công sợ tới mức từ trên ghế nhảy dựng lên, vội vàng hướng hai người lắc đầu xua tay, "Không, không không, Tạt gia cũng không nhọc phiền đến Kiểm công tử , Tạt gia giờ phải về cung phục mệnh rồi."

Đùa, muốn Kiểm công tử pha trà rót nước cho một hoạn quan như hãn , vậy không phải là muốn cái mạng già này của hãn sao? !

"Tạt gia cáo từ , vương gia cùng Kiểm công tử dừng bước!"

Tiết công công tay cầm phát trần nhanh như chớp đi rồi. Lại ở tại Viêm Đạm vương phủ thêm một thời gian nữa, hãn sớm hay muộn cũng sẽ bị

giảm thọ.

"Tiết công công, vương gia hình như chưa nói khi nào thì tiến cung." Tiểu công công làm việc vất vả đi cùng tò mò hỏi. Còn chưa có được thông tin chính xác liền trở về phục mệnh, Tiết công công là càng già càng hồ đồ sao?

"Người thật sự là ngu xuẩn, nói với hoàng thượng thời gian không rõ ràng là được , lại ở lại, người muốn cho Tạt gia chết sớm sao?" Tiết công công gõ một cái vào đầu hắn .

Tiểu công công không hiểu vò đầu, " Vậy thì nói thế nào bây giờ?"

"Đã nói sẽ đến trước khi bắt đầu cung yến ." Tiết công công lắc lắc phát trần trong tay , một bộ dạng cáo già .

Tiểu công công triệt để bị thuyết phục , a một tiếng, "Như vậy cũng được ?"

" Ai chẳng biết hoàng thượng sủng ái nhất là Viêm Đạm vương của chúng ta , đến trễ một hai ngày thì có gì lớn lao , hiểu biết nông cạn. Cố gắng học hỏi Tạt gia đi , về sau còn trông cậy vào người đấy ." Tiết công công nghiêm cần dạy nói.

Hai người càng lúc đi càng xa, quay đầu nhìn lại, hai con sư tử đá ngoài cửa Viêm Đạm vương phủ thoạt nhìn thật sự là uy phong .

"Gia, vương phi đã chuẩn bị tốt rồi." Lão ma ma hầu hạ rửa mặt chải đầu tiến đến bẩm báo nói.

Cơ Mộc Ly có thể này mới phui cổ tay áo, sửa sang lại cổ áo của bản thân , " Bảo vương phi , có thể tiến cung rồi."

Mới vừa nói xong , lại vội đuổi tay ra bảo lão ma ma kia chờ, mày nhúu nhúu, từ từ nói: "Trước hỏi vương phi có mệt hay không, nếu là thân mình mệt mỗi, kêu nàng trước ngủ một canh giờ rồi lại đi ."

Lão ma ma sống đã nhiều năm ở trong phủ , mặc dù bản lĩnh đã sớm luyện thành mặt không đổi sắc trước tất cả mọi việc , lúc này cũng không khỏi kinh ngạc .

Xem ra, công chúa Tuyết Ly quốc bản lĩnh thật sự a , mới gặp mặt thế mà đã làm cho vương gia nhà bọn họ mê thành như vậy !

Thủy Y Họa nghe xong lão ma ma nói, mày hơi nhúu lại , Cơ Mộc Ly lo lắng cho nàng thật đúng là chu đáo. Nàng thật sự muốn nhận lời đề nghị của hắn , ngủ một canh giờ rồi mới lại đi trong cung yết kiến hoàng thượng nhưng như vậy không biết bị người ta nói thành cái dạng gì nữa đây .

"Đi thôi, không cần lại trì hoãn nữa ." Thủy Y Họa thản nhiên nói.

Vẫn là chiếc xe ngựa xa hoa lúc trước , Cơ Mộc Ly dựa vào Thủy Y Họa mà ngồi, giữa trán lộ ra vẻ mệt mỏi .

Thủy Y Họa đẩy đẩy hắn, "Vương gia có mệt hay không , người mệt mỗi phải là thiếp thân mới phải , sao mà trông vương gia có vẻ còn mệt hơn so với thiếp thân vậy."

Cơ Mộc Ly giống như không có xương cốt tựa vào vai của nàng , u oán nói: "Phu nhân thật sự là không có lương tâm, vì phu ngày ngóng đêm trông, rốt cục đợi được phu nhân đến đây. Bởi vì biết phu nhân mấy ngày nay sẽ đến Hỏa Vũ quốc cho nên không có ngủ được thoải mái , bốn vương thật sự là còn mệt hơn gấp trăm lần phu nhân a."

Thủy Y Họa nhìn bộ dạng vô sỉ của hắn hoàn toàn không có một chút khí chất của vương tôn quý tộc nên có, lông mày không khỏi giật giật.

Đang muốn châm chọc vài câu, ai đoán được quay đầu nhìn lại người ta đã ngủ.

Hô hấp trở nên đều đều, vẻ mệt mỏi trên mặt cũng đã phai nhạt dần , chỉ là mày hơi nhả lên, cũng không biết có phải nghĩ tới chuyện gì không tốt hay là thân thể không khoẻ?

Ánh mắt Thủy Y Họa dừng ở trên gương mặt như thiên thần của hắn , tức giận và không kiên nhẫn phai nhạt dần .

Vì sao một chút phòng bị đều không có, sẽ không sợ ta giết người?

Thủy Y Họa than nhẹ một tiếng, than thở cái gì có lẽ ngay cả chính nàng đều không biết. Đưa tay đẩy ra tay hắn đang đặt ở trên vai nàng , làm cho hắn tựa vào trên người mình .

Nàng nhất định là uống nhầm thuốc , Thủy Y Họa nghĩ . Bằng không, nàng làm sao có thể tùy ý để cho nam nhân mới gặp mặt này tựa vào trên người mình mà ngủ đây.

Thủy Y Họa đắm chìm ở trong suy nghĩ của mình, lại không thấy người nọ tựa vào trên vai nàng khoe miệng cong lên, cười thật giảo hoạt.

Tiểu Hồ Ly, chẳng lẽ nàng không biết người có nội lực thâm hậu có thể điều chỉnh tốc độ hô hấp sao, về phần thái độ mệt mỏi , gia gần nhất quả thật có chút mệt, nhưng không mệt đến mức ngồi đâu cũng có thể ngủ .

Cười trộm , không nghĩ tới lại thật sự ngủ, nụ cười vì đạt được nơi khoe miệng kia vẫn còn lưu lại.

Cho đến khi vào cửa hoàng cung , Cơ Mộc Ly mới miễn cưỡng ngáp một cái rồi tỉnh lại.

"Phu nhân, đến nơi rồi hả ?" Cơ Mộc Ly vẫn duy trì tư thế ghé vào trên vai nàng , ánh mắt trong trẻo, trông như trẻ mới sinh.

Thủy Y Họa nhìn thấy bộ dạng mơ màng của hắc , nghĩ muốn đùa hắc , vỗ vỗ đầu của hắc , cười nhẹ dỗ dành nói: "Ngoan, còn có một lúc nữa mới đến, người ngủ tiếp một lát đi."

Trong nháy mắt, ánh mắt của Cơ Mộc Ly trở nên sáng rọi , rồi sau lại chậm rãi mơ hồ , thế mà thật sự ừ một tiếng, tựa đầu gối lên trên đùi nàng, hai mắt nhắm lại , tiếp tục ngủ .

Thủy Y Họa nhìn xem sừng sốt, không biết nói gì .

Vừa rồi đó là ta đùa, ai bảo người ngủ thật ? ! Nhưng là nhìn đến bộ dạng hắc có vẻ cực kỳ mệt mỏi , Thủy Y Họa thế nhưng không có đánh thức .

Thủy Y Họa vội vàng nhắm mắt lại , quả nhiên là gương mặt này chọc họa. Chỉ cần nhìn xem hắc một lúc lâu liền dễ dàng lâm vào trạng thái mơ hồ khó hiểu , không muốn gương mặt đẹp như thiên thần kia lộ ra một chút gì không vui .

Xe ngựa dừng lại, bên ngoài vang lên giọng nói lạnh lạnh của công công , Thủy Y Họa không nhìn hắc, đẩy hắc sang bên cạnh , nhảy xuống xe.

"Phu nhân, đợi vi phu với ." Cơ Mộc Ly bị nàng đẩy, lập tức tỉnh dậy . Lần đầu tiên là ngủ thật , lần thứ hai là giả vờ .

Tiết công công thấy thế không khỏi ngẩn ra, vị vương phi này gan cũng thật lớn , dám để vương gia một mình trong xe còn mình thì tự xuống xe trước. Nhưng mà , trên mặt vẫn cười như gió mùa xuân "Vương phi cùng vương gia đã đến rồi , làm cho hoàng thượng cùng các đại thần chờ thật lâu ."

"Còn nhờ Tiết công công thay truyền báo." Thủy Y Họa khách sáo nói.

"Truyền Viêm Đạm vương và Phủng Nguyệt công chúa của Tuyết Ly quốc yết kiến ——" thanh âm lạnh lạnh vang lên.

Hai người mỗi khi đi qua một cửa thì công công sẽ lớn tiếng lặp lại một câu.

Cho đến khi nhìn thấy đại môn chính điện uy vũ thì Thủy Y Họa rõ ràng cảm giác được bên trong đại điện có vô số ánh mắt hướng về phía nàng , tò mò có , hồ nghi có, châm chọc cũng có , hèn mọn có , còn có ghen tị cùng vui sướng khi người gặp họa.

"Đừng sợ." Cơ Mộc Ly bỗng nhiên cầm lấy tay nàng, biết nàng không thích những trường hợp như thế này , nên hẩn xiết chặt tay nàng , giữa trán ý cười bừa bãi không kèm chế được.

Thủy Y Họa cười nhẹ một tiếng, "Vương gia, người cảm thấy ta cần sợ cái gì?"

Cơ Mộc Ly ánh mắt hơi hơi trầm xuống. Một người mà tâm không ở nơi này tự nhiên cái gì cũng không sợ. Nhưng là, Y Họa a, chuyện trong hoàng cung giống như một cơn lốc xoáy, một khi đi vào liền khó có thể thoát ra rồi. Nàng vẫn là ngoan ngoãn làm vương phi của gia đi.

Nhìn nhìn hai mắt Thủy Y Họa , trong mắt tràn đầy tự tin.

Trong đại điện rộng lớn , văn võ bá quan sớm đông đủ , vì chờ Viêm Đạm vương và công chúa Tuyết Ly quốc , bọn họ đợi vền vện một buổi sáng, trong lòng khó tránh khỏi có chút oán hận.

Sứ thần Ôn Căn Hiên phụ trách đưa dâu của Tuyết ly quốc nửa canh giờ trước liền đã nhập điện, còn bị hoàng thượng của bọn họ khách sáo an ủi một phen , cuối cùng tự nhiên là sai người đem ghế dựa làm bằng tơ vàng điểm hoa ban thưởng hẩn ngồi .

Một tiếng cuối cùng của công công hạ xuống, mọi người trong điện đồng loạt hướng về nữ nhân kia nhìn lại.

Ở cửa đại điện một nữ tử mặc váy dài hồng nhạt cùng Viêm Đạm vương sóng vai mà đến.

Đợi đến gần , quần thần nhìn đến chiếc váy trên thân nữ tử này , trong lòng không khỏi cả kinh, đó là chiếc váy gấm Hồng Hà Truy Vân !

Nó được làm từ hồng ngọc , sau khi tuyển chọn từ những viên ngọc tốt nhất trong hoàng cung sẽ bị nghiền nát thành phấn , khảm thành từng rặng mây đỏ trên váy , dùng những sợi tơ vàng ngâm trong nước tinh khiết dệt thành từng đóa mây trắng trên váy , còn có ngọc khảm viền những đám mây , mã não đan bên hông.

Chiếc váy hao phí tinh lực và công lực này chính là hoàng thượng cố ý vì Như phi tạo ra , chỉ tiếc còn chưa làm xong người nọ liền đi trước rồi. Sau này chiếc váy này không rõ thất lạc đâu mất , không nghĩ tới hiện thời lại mặc ở trên người con dâu Như phi .

Quần thần giật mình, mà hoàng thượng Cơ Lạc Phong ngồi trên cao kia lại vui mừng không thôi. Như nhi, nàng nhìn thấy không, Ly nhi rốt cục đã có người trong lòng rồi.

Lại gần xem, nàng kia mặt như hoa đào , da như mỡ đông, mắt sáng như sao , đúng là một bộ dung nhan tuyệt sắc , đáng tiếc đứng một chỗ với Cơ Mộc Ly, vẻ tuyệt sắc kia liền không tính quá mức chói mắt .

Thủy Y Họa thật không ngờ chỉ là một chiếc váy liền khiến cho mọi người rung động lớn như vậy . Nói thật, chiếc váy Hồng Hà Truy Vân này còn không có đẹp như chiếc váy tơ bạc chỉ vàng trước kia ở Tuyết Ly quốc của nàng , mặc cũng không thoải mái, bởi vì bộ váy này hơi nặng.

Mã nào vàng bạc gì đó đều dát lên váy , nàng không phải là mặc quần áo nữa , mà là mặc một đồng châu báu đi?

Về phần Cơ Mộc Ly , lúc này hẳn có chút hối hận, không nên bảo nàng mặc bộ váy này . Chỉ vì muốn tuyên cáo quyền sở hữu, lại làm cho những người khác sinh ra lòng mơ ước , chẳng phải là mất nhiều hơn được?

Cơ Mộc Ly tiến lại gần nàng .

"Tuyệt ly quốc Phủng Nguyệt công chúa Thủy Y Họa gặp qua hoàng thượng, hoàng thượng vạn phúc."

"Nhi thần thỉnh an phụ hoàng."

Hai người một trước một sau hành lễ nói.

Mọi người nghe xong tất cả đều đổ mồ hôi . Vương gia, người làm như giờ là sáng tinh mơ một mình gặp hoàng thượng hả , nào có ai thỉnh an vào giờ này a ?

Cơ Lạc Phong nghe xong lại rất cao hứng, "Hoàng nhi và nhi tức không cần đa lễ."

Ngay cả nhi tức (con dâu) đều kêu lên , xem ra hoàng thượng đối với Tuyệt Ly quốc công chúa thật vừa lòng a. Nếu là người có đầu óc khẳng định lúc này sẽ không nói ra những lời không xuôi tai làm mọi người mất hứng, nhưng là chỗ nào cũng đều có vài người thích gây sự như vậy .

"Hoàng thượng, vi thần có chút nghi vấn muốn hỏi Phủng Nguyệt công chúa." Một vị quan văn đứng hàng ngũ phẩm bước ra khỏi hàng, bẫm, lúc quét về phía Thủy Y Họa , trong mắt khó nén vẻ khinh thường.

Cơ Lạc Phong cũng muốn nhìn xem bản lĩnh của nữ nhân mà nhi tử của mình coi trọng, liền không chút để ý đáp ứng , " Hòa Vũ quốc cùng Tuyệt

Ly quốc đã kết tình hữu nghị , các ái khanh có gì nghi vấn cứ việc hỏi sứ thần và công chúa."

Nghe lời nói này, Ôn Cẩn Hiên ngồi ở trên ghế tơ vàng hơi hơi ngưng mi.

Quan văn kia được đến cho phép, gan lớn lên , quần thần cũng có chút rục rịch.

"Vi thần nghe nói Liên Nguyệt công chúa tài mạo song toàn , xin hỏi Phủng Nguyệt công chúa , vì sao gả tới không phải là Liên Nguyệt công chúa, mà là người một nữ nhân con của đại thần lại có đầy tai tiếng như vậy ! Là quốc quân Tuyết Ly quốc các người luyện tiếc gả muội muội yêu , bắt người thể thân? Hay là người xung phong nhận mệnh , muốn gả đến Hỏa Vũ quốc, làm Viêm Đạm vương vương phi? !"

Vừa nói xong, Cơ Mộc Ly quăng qua một đôi mắt găm đầy đao . Xen vào việc của người khác, miệng chó không mọc ra ngà voi!

Thủy Y Họa lại đột nhiên cười nhẹ ra tiếng, ánh mắt nhìn về phía hắc giống như nhìn một người ngu ngốc, "Vị đại thần này thật đúng là không để ý đến chuyện bên ngoài, một lòng chỉ đọc sách thánh hiền. Sứ thần các người đến Tuyết Ly quốc chỉ tên nói họ ta cầu hôn vương phi , là Liễu Uyên Liễu đại nhân các người , trải lên mười dặm thảm đỏ nghênh đón ta, là Viêm Đạm vương nhà các người , về phần tên công chúa , lại là Ngô Hoàng ban cho ta, hết thấy đều là người tình ta nguyện , ai cần người đến xen vào!"

Nói xong lời cuối cùng, lạnh lẽo liếc nhìn hắc một cái, khí thế bức người.

"Người!" Vị quan văn kia nhất thời bị ghen không thốt nên lời.

Một đại thần khác lại lập tức tiếp lời , căn lấy thanh danh của nàng không tha, "Nghe nói Phủng Nguyệt công chúa trước khi xuất giá liền đã có tiếng xấu, chính là một người lăng nhăng không biết liêm sỉ , không biết tin đồn này là thật hay giả ? Nếu là thật, công chúa người thật sự không xứng với vương gia chúng ta , càng là sỉ nhục thần dân của Hỏa Vũ quốc ta !"

Thủy Y Họa cười một tiếng, một cái liếc mắt bắn qua, "Vị đại thần này thật sự là tin tức không thông rồi , chẳng lẽ người không biết ta Thủy Y Họa sớm làm sáng tỏ hết thảy ở Tuyết Ly quốc sao , đồn đãi chỉ là giả dối hư ảo mà thôi ! Liền tính ta thật sự là một người bay bướm lăng nhăng , ta lại càng xứng với vương gia phong lưu đa tình lại đoạn tỵ của các người ! Đôi ta một người lăng nhăng ong bướm , một người phong lưu vô sỉ, vậy chính là trời sinh một đôi, đất tạo một đôi!"

Người nọ bị nàng nói được trợn mắt há hốc mồm, chỉ biết đưa tay chỉ nàng, lắp bắp không nói lên lời "Người. Người quả thực là già mồm át lễ phải!"

Lời này rõ ràng là làm thấp đi vương gia của bọn họ , mọi người ào ào nhìn về phía Cơ Mộc Ly đứng ở bên cạnh nữ tử .

Hắn sắc mặt khó chịu , thoát nhìn giống như đang nổi giận .

Hừ hừ, nữ nhân không biết sống chết này, dám chửi bới Viêm Đạm vương đẹp như thần của bọn họ như vậy , thật sự là tìm chết a . Ai chẳng biết Viêm Đạm vương tuy đẹp không thể đụng chạm , trái tim cũng rất là đen tối , đối với người vô lễ mạo phạm thủ đoạn lại tàn nhẫn đến cực điểm.

Hai tay Ôn Căn Hiên để lên ghế dựa không tự giác buộc chặt, cảnh giác nhìn xem động tác của Cơ Mộc Ly.

Mọi người đang chờ xem kịch vui, mà nam tử có gương mặt buộc chặt kia bỗng nhiên buông lỏng, rồi lại cười lên ha hả.

"Vương phi nói đúng! Hai ta chính là trời sinh một đôi, đất tạo một đôi!"

Một đôi mắt lạnh lẽo đảo qua tất cả mọi người trong điện , quát lớn: "Bốn vương liền yêu vương phi như vậy , các người còn nói thêm một câu vô nghĩa nữa , đừng trách bốn vương đối với các người không khách khí!"

Quần thần cấm miệng, vội vàng tránh đi tầm mắt của hân .

Vừa rồi cái nhìn kia giống như ma quỷ , sinh tại trên gương mặt như thiên thần kia , thật sự là rất dọa người .

"Phụ hoàng, vương phi bị sợ , nhi thần trước mang nàng hồi phủ ." Cơ Mộc Ly hướng về phía Cơ Mộc Phong ngồi trên cao nói một câu, không đợi hân trả lời liền đã ôm lấy eo Thủy Y Họa , hướng ngoài điện nhanh chóng rời đi.

Cơ Lạc Phong cũng không giận , ngược lại vui sướng, hướng về phía bóng lưng hai người nhắc nhở một câu, "Hoàng nhi, đêm mai nhớ mang theo nhi tức tham gia cung yến."

"Đã biết." Cơ Mộc Ly xa xa đáp lại một câu.

Ôn Cần Hiên như có đăm chiêu nhìn chăm chăm nơi hai người biến mất , chỗ sâu nơi đáy mắt chìm nổi trôi giạt.

Mà trong đám vương tử hoàng tôn lại bắn ra vài đạo ánh mắt oán hận ghen tị , chính là một cái chớp mắt liền biến mất không thấy.

•

"Ha ha ha." Cơ Mộc Ly cao hứng nở nụ cười trên cả đường về , ôm lấy eo mềm của Thủy Y Họa , thế nào cũng không chịu buông ra.

"Phu nhân, lúc trong điện nàng nói thật sự là rất hùng hồn , vi phu càng ngày càng thích nàng rồi." Cơ Mộc Ly không để ý nàng phản đối, đem cả

người ôm lấy ngời ở trên chân mình, bàn tay to ở trên eo nàng vuốt lên xuống liên tục.

"Vương gia nói đùa, thiếp thân vừa rồi vô ý mạo phạm vương gia, vương gia cũng không giận sao?" Thủy Y Họa giãy dụa, lại phát hiện người này lực cánh tay lớn kinh người, bản thân đều thoát không ra, cuối cùng chỉ đành buông xuôi .

Không nghĩ tới Viêm Đạm vương lại là người có võ công cao cường , nàng mới vừa rồi rõ ràng sử dụng nội lực, lại như là ném đá vào biển rộng, nửa phần không thể động đậy.

Thủy Y Họa không khỏi có chút chán nản . Trước kia gặp được yêu nghiệt táo bạo kia như thế thì thôi, ý vào võ công cao cường chiếm hết tiện nghi của nàng , không nghĩ tới Cơ Mộc Ly cũng là đức hạnh như thế!

"Phu nhân nói đều đúng, bốn vương vì sao phải giận. Đôi ta chính là trời đất tạo nên một đôi, ai cũng không xứng bằng hai ta ." Cơ Mộc Ly cười nói, mặt mày trong lúc đó tất cả đều là ý cười câu hồn người.

"Người đừng cười!" Thủy Y Họa có chút phiền chán nói.

"Ở trong điện ta không chỉ có nói vương gia cùng ta là trời đất tạo nên một đôi, ta còn nói vương gia người phong lưu vô sỉ, vương gia chẳng lẽ cảm thấy lời này cũng không sai?" Thủy Y Họa liếc xéo hằm.

". Một câu này đương nhiên không tính, bốn vương trong lòng chỉ có một mình nàng ." Cơ Mộc Ly để sát vào cổ nàng hít hà hương thơm trên người nàng .

"Cơ Mộc Ly, người nói dối thật trơn tru . Như vậy đám nam sủng trong phủ của người thì sao ?"

Cơ Mộc Ly chẳng hề để ý trả lời: "Bọn họ đều là đế bài trí mà thôi, Y Họa, nàng phải tin tưởng ta."

Những lời này vừa ra, Thủy Y Họa mạnh quay đầu nhìn hẳn, trong mắt hàn ý bùng phát !

Thủy Y Họa hí mắt nhìn hẳn, trong mắt tức giận ngập tràn.

Trước mắt , thân hình người này rất giống tên yêu nghiệt kia.

Trong đôi mắt của Cơ Mộc Ly đột nhiên xẹt qua một tia sáng , ôm vòng eo của nàng ha ha nở nụ cười, "Vương phi hiện thời thành nữ nhân của bốn vương , bốn vương gọi nàng một tiếng Y Họa chẳng lẽ không đúng ? Hay là phu nhân muốn nghe tên khác, Thủy Thủy? Tiểu Y, Tiểu Họa?"

Tươi cười của hẳn quá mức thuần túy, nhưng lại làm cho người ta không thể nào sinh ra tâm hoài nghi .

Ánh mắt Thủy Y Họa nhìn chăm chăm cặp mắt thâm thúy của hẳn , ý đồ muốn nhìn đến tận sâu đáy mắt đi , không nghĩ tới càng nhìn càng sa vào vào trong đó.

Yêu nghiệt câu hồn ! Thủy Y Họa trong lòng thầm rửa một câu.

Có lẽ là nàng nghĩ quá nhiều rồi hả ? Một người là cung chủ Tiêu Dao Cung làm người ta nghe tên đã sợ mất mật gào khóc thảm thiết —— Quỷ Sát huyết tôn, một người là vương gia đồng tính phong lưu không kềm chế được làm cho người ta vừa hận vừa yêu . Giữa hai người này khoảng cách quả thật quá lớn. Huống chi, yêu nghiệt áo hồng kia giọng nói trầm thấp yêu mị, mà Cơ Mộc Ly thanh âm lại giống nư nước chảy trong khe núi , nhẹ nhàng dễ nghe. Nàng từng đoán yêu nghiệt áo hồng kia có khả năng đội mặt nạ da người, nhưng là bản thân nàng lúc vẽ ở trên mặt hẳn đã cẩn thận xem xét quá một lần, khuôn mặt kia giống bình thường , da thịt co dãn đàn hồi, làm sao có thể là một chiếc mặt nạ da người khô quắt được.

Đem suy nghĩ chột lóe lên trong đầu kia ném đi, Thủy Y Họa liếc xéo hắt một cái, rồi sau chậm rãi nhắm mắt lại , bắt đầu chợp mắt .

" Y Họa ?" Cơ Mộc Ly để sát vào nàng cúi đầu kêu hai tiếng, hơi thở ấm áp kia phun trên cổ nàng , làm cho nàng lại nhớ tới yêu nghiệt đeo mặt nạ màu đỏ .

"Vương gia vẫn là đối cách xưng hô đi, thiếp thân không quá quen cách gọi này ." Thủy Y Họa hơi hơi nghiêng đầu, cách hắt xa chút.

"Vì sao? Y Họa chẳng lẽ không thích bốn vương gọi nàng như vậy ? Hay là Y Họa thích gọi là Thủy Thủy hoặc Y Y?" Nàng dịch sang một bên , Cơ Mộc Ly liền lại nhích sát người nàng , luôn muốn dán chặt vào người nàng .

Thủy Y Họa bị hắt phiền đến mức khó chịu , lạnh lùng nói: " Y Họa chỉ có. Hồng Hồng nhà ta mới có thể kêu , vương gia tự trọng."

Thân mình Cơ Mộc Ly cứng đờ, trên mặt tràn đầy ý cười, thừa dịp nàng quay đầu lại lại lập tức biến mất , giả vờ một bộ dạng như là rất buồn đau .

"Y Họa , nàng là vương phi của bốn vương , làm sao có thể ở trước mặt bốn vương nhắc tới nam nhân khác? Nàng làm cho bốn vương biết làm gì bây giờ ?"

Nói đến chỗ này, giữa lông mày mang một cổ ưu sầu, Thủy Y Họa lú lờ không thôi. Nếu không phải trước đó nàng đã biết tính cách của nam nhân này , nhất định sẽ bị bộ dạng thuần lương của hắt lừa đảo rồi.

"Vương gia, thiếp thân không muốn vòng vo nữa , chúng ta nên nói chuyện rõ ràng, tuy rằng thiếp thân trên danh nghĩa là Viêm Đạm Vương vương phi , nhưng thiếp thân biết vương gia cũng không thích nữ nhân. Về sau, ta thay ngài để ý bên ngoài , vương gia có thể tiếp tục vui vẻ thoải mái , cũng không cần để ý mặt mũi của ta , nên tiếp tục sủng hạnh nam sủng ,

coi trọng ai , thiếp thân thay người đem người mang về, vương phủ lớn như vậy, còn có thể nuôi năm sáu chục người nam sủng."

" Y Họa !"

Cơ Mộc Ly ánh mắt nặng nề nhìn chăm chăm nữ nhân không tim không phổi này , trong mắt hàn khí vờn quanh, một lát sau mới thu hồi hết , cười với nàng nói: "Vương phi sao lại không tin lời bốn vương nói vậy , bốn vương nói thích nàng , thì phải là thích nàng , trong phủ nam sủng có chỗ nào bằng một phần của vương phi , về sau nàng muốn xử trí bọn họ như thế nào đều được, bốn vương tuyệt không nói thêm một câu."

"Thật ?" Thủy Y Họa cũng cười , theo dõi mắt hần , từng chữ rõ ràng hỏi, " Thật sự ta nghĩ muốn xử trí ai đều được?"

Không đợi Cơ Mộc Ly vỗ ngực cam đoan, nàng đã cười như không cười hỏi lên tiếng, "Như vậy vị ở Đan Hạc các cùng với Tiên Vũ các Hách Liên công tử thì sao ?"

Cơ Mộc Ly lúc trước còn mang cười ánh mắt bỗng chốc lạnh lẽo , trong mắt cảm xúc lắng đọng lại , thanh âm chuyển trầm thấp, " Y Họa , cách xa hai người kia một chút , bọn họ rất nguy hiểm."

Thủy Y Họa nhìn hần bỗng nhiên trở nên yên lặng , hơi hơi nhú nhú mày.

Nếu theo như lời hần là nhân vật thập phần nguy hiểm , vì sao còn muốn lấy thân phận nam sủng để giữ bọn họ ở lại Viêm Đạm vương phủ, như vậy chẳng phải là càng nguy hiểm?

Hỏi ra câu hỏi vừa rồi giống như làm hần không vui, Cơ Mộc Ly không có lại dính chặt vào người Thủy Y Họa nữa , thân mình ngửa ra sau tựa vào trên xe ngựa , nhắm mắt dưỡng thần .

Thủy Y Họa không biết , nếu là người khác nhắc tới hai người này, chỉ sợ sớm đã bị Cơ Mộc Ly một chưởng chụp chết, rồi sau tới địa ngục gặp Diêm Vương rồi , mà nàng giờ khắc này có thể lông tóc không tổn hao gì ngồi ở bên cạnh hắn.

Xe ngựa lóc cóc chạy trên đường , bên trong xe không khí nhất thời nặng nề, Thủy Y Họa cho rằng người này sẽ không lại chủ động nói chuyện nữa , bỗng nhiên hắn lại túm chặt cánh tay của nàng , đem nàng kéo vào trong lòng mình.

". Y Họa , nhớ kỹ lời ta nói, cách hai người này xa một ít, đặc biệt là Hách Liên Thiên Mạch, đó là một kẻ điên!" Cơ Mộc Ly ở bên tai nàng thấp giọng nói, trong lời nói nhưng lại toát ra vài phần lo lắng.

Nếu là bị kẻ điên kia phát hiện bản thân để ý gì đó, hắn khẳng định sẽ dùng hết sức lực hủy diệt.

Thủy Y Họa nhìn hắn, có chút nghi hoặc nói: "Đã nguy hiểm như vậy , vì sao phải ở lại trong phủ?"

Cơ Mộc Ly đặt tay ở trên eo nàng sờ soạng hai lần, cười lạnh một tiếng nói: "Đã là nguy hiểm , tự nhiên là để ở trước mắt mình mới yên tâm. Hơn nữa, Hách Liên Thiên Mạch , bốn vương là tuyệt đối sẽ không để hắn chết !"

Nói xong lời cuối cùng, trong mắt sát khí thế nhưng làm Thủy Y Họa cũng nhìn thấy mà trong lòng ngỡ ngàng.

Hách Liên Thiên Mạch này có khúc mắc gì với Cơ Mộc Ly, mà mỗi lần vừa nói tới người này liền cảm thấy Cơ Mộc Ly giống như thay đổi là một người khác.

"Ngày mai cung yến, nếu nàng không muốn đi , bốn vương thay nàng chống ." Cơ Mộc Ly bỗng nhiên thay đổi đề tài.

"Không cần , thiếp thân vẫn là đi cùng vương gia , thiếp thân cũng không muốn mới gả tới Hỏa Vũ quốc liền tạo một động lớn địch nhân." Thủy Y Họa thân nhiên nói.

" Vậy Y Họa nàng cần phải chuẩn bị tâm lý , ngày mai cung yến không chỉ là vì nghênh đón nàng đến, càng là bởi vì ngày mai là sinh nhật hoàng hậu , quan viên ngũ phẩm trở lên sẽ cùng với thiếu gia tiểu thư đều sẽ tham gia . Đến lúc đó liền không thể đơn giản như hôm nay nữa . Nữ tử Hỏa Vũ quốc dù sao không dịu dàng như nữ tử Tuyết Ly quốc của nàng , các nàng đều là một đám sói báo." Cơ Mộc Ly có chút đau đầu day day cái trán.

Thủy Y Họa nghe vậy, không khỏi khẽ cười một tiếng, "Khó trách vương gia có ham mê long dương , hóa ra là bị đám nữ nhân kia dọa ."

Cơ Mộc Ly nhún vai, khước miệng giương lên, "Y Họa chỉ sợ không biết, từ lúc thấy nàng , bốn vương phát hiện bản thân lại đối nữ nhân cảm thấy hứng thú , đây đều là công lao của Y Họa nàng."

Trực tiếp xem nhẹ câu nói phía sau của hắn , nhẹ nhàng nói: "Bình đến tướng chẵn , nước đến đất chặn, vương gia không cần thay ta lo lắng." Thủy Y Họa ánh mắt lưu chuyển, trong mắt xẹt qua tia sáng lộng lẫy như sao.

Cơ Mộc Ly nhìn xem nở nụ cười, "Cũng đúng , ai dám chọc Y Họa không thoải mái, vậy người đó nhất định là tự chui đầu vào rọ."

Tới phủ , Cơ Mộc Ly tự mình đỡ Thủy Y Họa xuống xe ngựa, mọi người nhìn xem lại là một trận thốn thức.

*

Màn đêm buông xuống, Vương lão quân gia bưng một cái mâm gỗ đi vào Trúc Hương các của Cơ Mộc Ly.

Trên giường nam tử nằm nghiêng , một bàn tay chống đầu, trên gương mặt như ngọc không tỳ vết không nhìn ra cảm xúc , lông mi dài mà cong dưới ánh nến chiếu hắt ra hình bóng trắng lười liềm . Cánh môi anh đào khê nhếch , mũi cao thẳng phun ra hơi thở tràn đầy nhiệt khí.

Vương lão quản gia thả chậm hô hấp , vội vàng lại bưng mâm gỗ đi ra. Mặc cho ai đều không thể nhẫn tâm đánh vỡ cảnh đẹp lúc này .

Chỉ là vừa lui hai bước, nam tử nằm trên giường lại đột nhiên mở mắt , u ám thâm trầm thấy không ra chút cảm xúc.

Hắn chậm rãi ngồi dậy, miễn cưỡng ngáp một cái, giữa trán lập tức lại toát ra phong tình bừa bãi không kèm chế được .

"Lão quản gia tìm bốn vương có chuyện gì?" Cơ Mộc Ly lười nhác híp mắt.

Vương lão quản gia cung kính bày ra mâm gỗ trên đó có hơn hai mươi tấm mộc bài, "Gia, nên đi ngủ , tối nay ngài ngủ ở chỗ vị công tử nào ?"

Cơ Mộc Ly nhú mày nhìn về phía hai hàng mộc bài có khắc tên kia , giọng nói khàn khàn , "Lão quản gia, người xưa nay biết tính khí bốn vương , bốn vương muốn đi chỗ nào cần người nhiều chuyện hả ? Còn có đồng mộc bài này , đến cùng là ai cho người ý tưởng vớ vẩn này vậy ? !"

Cánh tay gạt lên , liền đem đồng mộc bài có khắc tên đám nam sủng rơi đến trên mặt đất.

Vương lão quản gia ứa ra mồ hôi lạnh, "Vương gia bớt giận, mới vừa rồi lão nô đến hỏi vương phi, vương phi liền ra chủ ý này." Lúc đó , vương phi vẫn là cười tủm tỉm nói rằng vương gia khẳng định sẽ cảm thấy thú vị khi lựa chọn mỹ nhân như thế này . Vương phi sẽ không phải là chinh lão già này đi?

Vừa nghe lời này, Cơ Mộc Ly càng tức giận , trong mắt giống như đang bốc khói lên.

" Chuyện này ai cho phép người đi hỏi vương phi hả ? Khó trách vương phi sẽ nghĩ ra chủ ý vớ vẩn như vậy để chê cười bốn vương ." Cơ Mộc Ly hừ một tiếng, phất phất ống tay áo, hướng Lan Hình các cách không xa bước vào.

Vương lão quản gia còn đứng tại chỗ sững sờ. Hóa ra vương gia giận không phải là vương phi ra loại chủ ý này , mà là hấn đi làm phiền vương phi?

Trong phòng ánh nến lay động, phía trước cửa sổ nữ tử tóc dài xoa vai, ở dưới ánh trăng tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt , một bàn tay tiếp tục lật bản sách thuốc , lúc thì cái trán nhú lại khi thì mặt mày giãn ra, làm cho người xem cũng theo nàng nhú mày nhướn mi.

Một lát sau, nàng kia cầm trong tay sách thuốc buông, một đôi mắt sáng trong quét về phía cửa, giọng điệu hơi có chút không kiên nhẫn, "Vương gia tính toán ở ngoài cửa đứng bao lâu?"

Cơ Mộc Ly có thể này mới đẩy cửa vào, hai tay chấp sau lưng, thong thả bước tới trước mặt nữ tử , mặt mày mang cười, "Phu nhân , có phải lão quản gia ở trước mặt nàng nói linh tinh , lời nói của hấn nàng đừng để ở trong lòng."

Thủy Y Họa ngẩng đầu lướt mắt nhìn hấn, rồi sau cúi đầu cầm lấy sách tiếp tục xem, giọng điệu thản nhiên nói: " Hóa ra vương gia là muốn nói chuyện này. Vương gia lo lắng nhiều , lão quản gia chính là nói đúng, ta thân là nữ chủ nhân của vương phủ , thiếp thân tự nhiên nên vì hạnh phúc của vương gia mà suy nghĩ, vương gia không cần cảm tạ ta."

Cơ Mộc Ly vốn đang tưởng giải thích hai câu, nghe xong lời này cũng là mày lay động, môi mỏng cũng gắt gao nhấp lên.

" Y Họa , đám nam sủng này bốn vương thật sự chưa đụng vào một người nào, vì sao nàng không tin đâu." Khẩu khí không từ bỏ .

Thủy Y Họa cảm thấy không hiểu , nàng căn bản không nghĩ quản chuyện của Cơ Mộc Ly , cho nên cũng không tồn tại vấn đề tin hay không , người này sao mà cứ bám lấy không tha vậy .

"Ta tin thì thế nào, mà không tin lại như thế nào?" Thủy Y Họa kỳ quái nhìn chăm chăm nam nhân này xem. Bọn họ nhận thức mới một ngày, thế mà nói cứ như là tình cảm của bọn họ thật sự là sâu nặng lắm không bằng .

"Nàng không tin, bốn vương liền nhẫn nại giải thích cho nàng nghe, nếu nàng tin ——" khoe môi hơi cong lên . "Chúng ta có thể tiến thêm một bước đó là trao đổi cảm tình."

Thủy Y Họa lập tức đưa đi một đôi mắt hình dao găm , "Ta đây vẫn là không tin thôi."

" Y Họa ——" giọng điệu u oán.

Thủy Y Họa trong đầu lập tức liền xẹt qua bóng dáng của yêu nghiệt áo hồng , người nọ mỗi lần gọi tên nàng đều có thể làm cho nàng một thân nổi da gà, Cơ Mộc Ly rất nhanh có thể đạt tới cảnh giới của hắn rồi.

"Thời gian không còn sớm , ngày mai còn muốn tiến cung tham gia cung yến, vương gia vẫn là sớm đi nghỉ đi." Thủy Y Họa không khách khí đuổi người.

Cơ Mộc Ly cười vang lên, "Phu nhân thật sự là hiểu ý , bốn vương quả thật có chút mệt mỏi."

Dứt lời, người đã đi

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 52: Cổ Độc Phát Tác

Thủy Y Họa hí mắt nhìn hăn, trong mắt tức giận ngập tràn.

Trước mắt , thân hình người này rất giống tên yêu nghiệt kia.

Trong đôi mắt của Cơ Mộc Ly đột nhiên xẹt qua một tia sáng , ôm vòng eo của nàng ha ha nở nụ cười, "Vương phi hiện thời thành nữ nhân của bốn vương , bốn vương gọi nàng một tiếng Y Họa chẳng lẽ không đúng ? Hay là phu nhân muốn nghe tên khác, Thủy Thủy? Tiểu Y, Tiểu Họa?"

Tươi cười của hăn quá mức thuần túy, nhưng lại làm cho người ta không thể nào sinh ra tâm hoài nghi .

Ánh mắt Thủy Y Họa nhìn chăm chăm cặp mắt thâm thúy của hăn , ý đồ muốn nhìn đến tận sâu đáy mắt đi , không nghĩ tới càng nhìn càng sa vào vào trong đó.

Yêu nghiệt câu hồn ! Thủy Y Họa trong lòng thầm rửa một câu.

Có lẽ là nàng nghĩ quá nhiều rồi hả ? Một người là cung chủ Tiêu Dao Cung làm người ta nghe tên đã sợ mất mật gào khóc thảm thiết —— Quý Sát huyết tôn, một người là vương gia đồng tính phong lưu không kèm chế được làm cho người ta vừa hận vừa yêu . Giữa hai người này khoảng cách quả thật quá lớn. Huống chi, yêu nghiệt áo hồng kia giọng nói trầm thấp yêu mị, mà Cơ Mộc Ly thanh âm lại giống nư nước chảy trong khe núi , nhẹ nhàng dễ nghe. Nàng từng đoán yêu nghiệt áo hồng kia có khả năng đội mặt nạ da người, nhưng là bản thân nàng lúc vẽ ở trên mặt hăn đã cẩn thận xem xét quá một lần, khuôn mặt kia giống bình thường , da thịt co dãn đàn hồi, làm sao có thể là một chiếc mặt nạ da người khô quắt được.

Đem suy nghĩ chợt lóe lên trong đầu kia ném đi, Thủy Y Họa liếc xéo hắt một cái, rồi sau chậm rãi nhắm mắt lại , bắt đầu chợp mắt .

" Y Họa ?" Cơ Mộc Ly để sát vào nàng cúi đầu kêu hai tiếng, hơi thở ấm áp kia phun trên cổ nàng , làm cho nàng lại nhớ tới yêu nghiệt đeo mặt nạ màu đỏ .

"Vương gia vẫn là đối cách xưng hô đi, thiếp thân không quá quen cách gọi này ." Thủy Y Họa hơi hơi nghiêng đầu, cách hắt xa chút.

"Vì sao? Y Họa chẳng lẽ không thích bốn vương gọi nàng như vậy ? Hay là Y Họa thích gọi là Thủy Thủy hoặc Y Y?" Nàng dịch sang một bên , Cơ Mộc Ly liền lại nhích sát người nàng , luôn muốn dán chặt vào người nàng .

Thủy Y Họa bị hắt phiền đến mức khó chịu , lạnh lùng nói: " Y Họa chỉ có. Hồng Hồng nhà ta mới có thể kêu , vương gia tự trọng."

Thân mình Cơ Mộc Ly cứng đờ, trên mặt tràn đầy ý cười, thừa dịp nàng quay đầu lại lại lập tức biến mất , giả vờ một bộ dạng như là rất buồn đau .

"Y Họa , nàng là vương phi của bốn vương , làm sao có thể ở trước mặt bốn vương nhắc tới nam nhân khác? Nàng làm cho bốn vương biết làm gì bây giờ ?"

Nói đến chỗ này, giữa lông mày mang một cổ ưu sầu, Thủy Y Họa lú lờ không thôi. Nếu không phải trước đó nàng đã biết tính cách của nam nhân này , nhất định sẽ bị bộ dạng thuần lương của hắt lừa đảo rồi.

"Vương gia, thiếp thân không muốn vòng vo nữa , chúng ta nên nói chuyện rõ ràng, tuy rằng thiếp thân trên danh nghĩa là Viêm Đạm Vương vương phi , nhưng thiếp thân biết vương gia cũng không thích nữ nhân. Về sau, ta thay ngài để ý bên ngoài , vương gia có thể tiếp tục vui vẻ thoải mái , cũng không cần để ý mặt mũi của ta , nên tiếp tục sủng hạnh nam sủng ,

coi trọng ai , thiếp thân thay người đem người mang về, vương phủ lớn như vậy, còn có thể nuôi năm sáu chục người nam sủng."

" Y Họa !"

Cơ Mộc Ly ánh mắt nặng nề nhìn chăm chăm nữ nhân không tim không phổi này , trong mắt hàn khí vờn quanh, một lát sau mới thu hồi hết , cười với nàng nói: "Vương phi sao lại không tin lời bốn vương nói vậy , bốn vương nói thích nàng , thì phải là thích nàng , trong phủ nam sủng có chỗ nào bằng một phần của vương phi , về sau nàng muốn xử trí bọn họ như thế nào đều được, bốn vương tuyệt không nói thêm một câu."

"Thật ?" Thủy Y Họa cũng cười , theo dõi mắt hẩn , từng chữ rõ ràng hỏi, " Thật sự ta nghĩ muốn xử trí ai đều được?"

Không đợi Cơ Mộc Ly vỗ ngực cam đoan, nàng đã cười như không cười hỏi lên tiếng, "Như vậy vị ở Đan Hạc các cùng với Tiên Vũ các Hách Liên công tử thì sao ?"

Cơ Mộc Ly lúc trước còn mang cười ánh mắt bỗng chốc lạnh lẽo , trong mắt cảm xúc lắng đọng lại , thanh âm chuyển trầm thấp, " Y Họa , cách xa hai người kia một chút , bọn họ rất nguy hiểm."

Thủy Y Họa nhìn hẩn bỗng nhiên trở nên yên lặng , hơi hơi nhú nhú mày.

Nếu theo như lời hẩn là nhân vật thập phần nguy hiểm , vì sao còn muốn lấy thân phận nam sủng để giữ bọn họ ở lại Viêm Đạm vương phủ, như vậy chẳng phải là càng nguy hiểm?

Hỏi ra câu hỏi vừa rồi giống như làm hẩn không vui, Cơ Mộc Ly không có lại dính chặt vào người Thủy Y Họa nữa , thân mình ngửa ra sau tựa vào trên xe ngựa , nhắm mắt dưỡng thần .

Thủy Y Họa không biết , nếu là người khác nhắc tới hai người này, chỉ sợ sớm đã bị Cơ Mộc Ly một chưởng chụp chết, rồi sau tới địa ngục gặp Diêm Vương rồi , mà nàng giờ khắc này có thể lông tóc không tổn hao gì ngồi ở bên cạnh hắn.

Xe ngựa lóc cóc chạy trên đường , bên trong xe không khí nhất thời nặng nề, Thủy Y Họa cho rằng người này sẽ không lại chủ động nói chuyện nữa , bỗng nhiên hắn lại túm chặt cánh tay của nàng , đem nàng kéo vào trong lòng mình.

". Y Họa , nhớ kỹ lời ta nói, cách hai người này xa một ít, đặc biệt là Hách Liên Thiên Mạch, đó là một kẻ điên!" Cơ Mộc Ly ở bên tai nàng thấp giọng nói, trong lời nói nhưng lại toát ra vài phần lo lắng.

Nếu là bị kẻ điên kia phát hiện bản thân để ý gì đó, hắn khẳng định sẽ dùng hết sức lực hủy diệt.

Thủy Y Họa nhìn hắn, có chút nghi hoặc nói: "Đã nguy hiểm như vậy , vì sao phải ở lại trong phủ?"

Cơ Mộc Ly đặt tay ở trên eo nàng sờ soạng hai lần, cười lạnh một tiếng nói: "Đã là nguy hiểm , tự nhiên là để ở trước mắt mình mới yên tâm. Hơn nữa, Hách Liên Thiên Mạch , bốn vương là tuyệt đối sẽ không để hắn chết !"

Nói xong lời cuối cùng, trong mắt sát khí thế nhưng làm Thủy Y Họa cũng nhìn thấy mà trong lòng ngỡ ngàng.

Hách Liên Thiên Mạch này có khúc mắc gì với Cơ Mộc Ly, mà mỗi lần vừa nói tới người này liền cảm thấy Cơ Mộc Ly giống như thay đổi là một người khác.

"Ngày mai cung yến, nếu nàng không muốn đi , bốn vương thay nàng chống ." Cơ Mộc Ly bỗng nhiên thay đổi đề tài.

"Không cần , thiếp thân vẫn là đi cùng vương gia , thiếp thân cũng không muốn mới gả tới Hỏa Vũ quốc liền tạo một động lớn địch nhân." Thủy Y Họa thân nhiên nói.

" Vậy Y Họa nàng cần phải chuẩn bị tâm lý , ngày mai cung yến không chỉ là vì nghênh đón nàng đến, càng là bởi vì ngày mai là sinh nhật hoàng hậu , quan viên ngũ phẩm trở lên sẽ cùng với thiếu gia tiểu thư đều sẽ tham gia . Đến lúc đó liền không thể đơn giản như hôm nay nữa . Nữ tử Hỏa Vũ quốc dù sao không dịu dàng như nữ tử Tuyết Ly quốc của nàng , các nàng đều là một đám sói báo." Cơ Mộc Ly có chút đau đầu day day cái trán.

Thủy Y Họa nghe vậy, không khỏi khẽ cười một tiếng, "Khó trách vương gia có ham mê long dương , hóa ra là bị đám nữ nhân kia dọa ."

Cơ Mộc Ly nhún vai, khéo miệng giương lên, "Y Họa chỉ sợ không biết, từ lúc thấy nàng , bốn vương phát hiện bản thân lại đối nữ nhân cảm thấy hứng thú , đây đều là công lao của Y Họa nàng."

Trực tiếp xem nhẹ câu nói phía sau của hắn , nhẹ nhàng nói: "Bình đến tướng chẵn , nước đến đất chặn, vương gia không cần thay ta lo lắng." Thủy Y Họa ánh mắt lưu chuyển, trong mắt xẹt qua tia sáng lộng lẫy như sao.

Cơ Mộc Ly nhìn xem nở nụ cười, "Cũng đúng , ai dám chọc Y Họa không thoải mái, vậy người đó nhất định là tự chui đầu vào rọ."

Tới phủ , Cơ Mộc Ly tự mình đỡ Thủy Y Họa xuống xe ngựa, mọi người nhìn xem lại là một trận thốn thức.

*

Màn đêm buông xuống, Vương lão quân gia bưng một cái mâm gỗ đi vào Trúc Hương các của Cơ Mộc Ly.

Trên giường nam tử nằm nghiêng , một bàn tay chống đầu, trên gương mặt như ngọc không tỳ vết không nhìn ra cảm xúc , lông mi dài mà cong dưới ánh nến chiếu hắt ra hình bóng trắng lười liềm . Cánh môi anh đào khê nhếch , mũi cao thẳng phun ra hơi thở tràn đầy nhiệt khí.

Vương lão quản gia thả chậm hô hấp , vội vàng lại bưng mâm gỗ đi ra. Mặc cho ai đều không thể nhận tâm đánh vỡ cảnh đẹp lúc này .

Chỉ là vừa lui hai bước, nam tử nằm trên giường lại đột nhiên mở mắt , u ám thâm trầm thấy không ra chút cảm xúc.

Hắn chậm rãi ngồi dậy, miễn cưỡng ngáp một cái, giữa trán lập tức lại toát ra phong tình bừa bãi không kèm chế được .

"Lão quản gia tìm bốn vương có chuyện gì?" Cơ Mộc Ly lười nhác híp mắt.

Vương lão quản gia cung kính bày ra mâm gỗ trên đó có hơn hai mươi tấm mộc bài, "Gia, nên đi ngủ , tối nay ngài ngủ ở chỗ vị công tử nào ?"

Cơ Mộc Ly nhú mày nhìn về phía hai hàng mộc bài có khắc tên kia , giọng nói khàn khàn , "Lão quản gia, người xưa nay biết tính khí bốn vương , bốn vương muốn đi chỗ nào cần người nhiều chuyện hả ? Còn có đồng mộc bài này , đến cùng là ai cho người ý tưởng vớ vẩn này vậy ? !"

Cánh tay gạt lên , liền đem đồng mộc bài có khắc tên đám nam sủng rơi đến trên mặt đất.

Vương lão quản gia ứa ra mồ hôi lạnh, "Vương gia bớt giận, mới vừa rồi lão nô đến hỏi vương phi, vương phi liền ra chủ ý này." Lúc đó , vương phi vẫn là cười tủm tỉm nói rằng vương gia khẳng định sẽ cảm thấy thú vị khi lựa chọn mỹ nhân như thế này . Vương phi sẽ không phải là chinh lão già này đi?

Vừa nghe lời này, Cơ Mộc Ly càng tức giận , trong mắt giống như đang bốc khói lên.

" Chuyện này ai cho phép người đi hỏi vương phi hả ? Khó trách vương phi sẽ nghĩ ra chủ ý vớ vẩn như vậy để chê cười bốn vương ." Cơ Mộc Ly hừ một tiếng, phất phất ống tay áo, hướng Lan Hình các cách không xa bước vào.

Vương lão quản gia còn đứng tại chỗ sững sờ. Hóa ra vương gia giận không phải là vương phi ra loại chủ ý này , mà là hấn đi làm phiền vương phi?

Trong phòng ánh nến lay động, phía trước cửa sổ nữ tử tóc dài xoa vai, ở dưới ánh trăng tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt , một bàn tay tiếp tục lật bản sách thuốc , lúc thì cái trán nhú lại khi thì mặt mày giãn ra, làm cho người xem cũng theo nàng nhú mày nhướn mi.

Một lát sau, nàng kia cầm trong tay sách thuốc buông, một đôi mắt sáng trong quét về phía cửa, giọng điệu hơi có chút không kiên nhẫn, "Vương gia tính toán ở ngoài cửa đứng bao lâu?"

Cơ Mộc Ly có thể này mới đẩy cửa vào, hai tay chấp sau lưng, thong thả bước tới trước mặt nữ tử , mặt mày mang cười, "Phu nhân , có phải lão quản gia ở trước mặt nàng nói linh tinh , lời nói của hấn nàng đừng để ở trong lòng."

Thủy Y Họa ngẩng đầu lướt mắt nhìn hấn, rồi sau cúi đầu cầm lấy sách tiếp tục xem, giọng điệu thản nhiên nói: " Hóa ra vương gia là muốn nói chuyện này. Vương gia lo lắng nhiều , lão quản gia chính là nói đúng, ta thân là nữ chủ nhân của vương phủ , thiếp thân tự nhiên nên vì hạnh phúc của vương gia mà suy nghĩ, vương gia không cần cảm tạ ta."

Cơ Mộc Ly vốn đang tưởng giải thích hai câu, nghe xong lời này cũng là mày lay động, môi mỏng cũng gắt gao nhấp lên.

" Y Họa , đám nam sủng này bốn vương thật sự chưa đụng vào một người nào, vì sao nàng không tin đâu." Khẩu khí không từ bỏ .

Thủy Y Họa cảm thấy không hiểu , nàng căn bản không nghĩ quản chuyện của Cơ Mộc Ly , cho nên cũng không tồn tại vấn đề tin hay không , người này sao mà cứ bám lấy không tha vậy .

"Ta tin thì thế nào, mà không tin lại như thế nào?" Thủy Y Họa kỳ quái nhìn chăm chăm nam nhân này xem. Bọn họ nhận thức mới một ngày, thế mà nói cứ như là tình cảm của bọn họ thật sự là sâu nặng lắm không bằng .

"Nàng không tin, bốn vương liền nhẫn nại giải thích cho nàng nghe, nếu nàng tin ——" khoe môi hơi cong lên . "Chúng ta có thể tiến thêm một bước đó là trao đổi cảm tình."

Thủy Y Họa lập tức đưa đi một đôi mắt hình dao găm , "Ta đây vẫn là không tin thôi."

" Y Họa ——" giọng điệu u oán.

Thủy Y Họa trong đầu lập tức liền xẹt qua bóng dáng của yêu nghiệt áo hồng , người nọ mỗi lần gọi tên nàng đều có thể làm cho nàng một thân nổi da gà, Cơ Mộc Ly rất nhanh có thể đạt tới cảnh giới của hắn rồi.

"Thời gian không còn sớm , ngày mai còn muốn tiến cung tham gia cung yến, vương gia vẫn là sớm đi nghỉ đi." Thủy Y Họa không khách khí đuổi người.

Cơ Mộc Ly cười vang lên, "Phu nhân thật sự là hiểu ý , bốn vương quả thật có chút mệt mỏi."

Dứt lời, người đã đi tới trước giường , bắt đầu cởi áo tháo dây.

Thủy Y Họa trừng mắt, "Vương gia có phải hiểu sai ý rồi hay không , ta là bảo vương gia sớm về Trúc Hương các nghỉ ngơi, không phải bảo người ở lại Lan Hình các."

Cơ Mộc Ly lơ đễnh, vạt áo đã bị hắt kéo ra, mắt thấy ngực hắt sắp lộ cả ra , Thủy Y Họa vài bước bay qua, nhắm ngay sau gáy hắt , một chưởng liền bổ xuống.

Theo lẽ thường, người này hắt là ngắt đi mà thôi, nhưng Thủy Y Họa không nghĩ tới sắc mặt của hắt nháy mắt trở nên trắng bệch, rồi sau đó thẳng tắp ngã vào trong lòng nàng.

Thủy Y Họa biến sắc, nhanh chóng đỡ được hắt, hướng cửa hét to , "Người tới ——"

Lão ma ma chạy lại thấy thế , sợ tới mức sắc mặt đều trắng, vội vội vàng vàng tìm hai gã sai vặt đi lại, sau lại nghĩ , vương gia chán ghét người khác gần người, liền lại vội vàng đi Kiểm Duyệt các ở khoảng cách gần nhất , gọi Kiểm Thập Nhất chạy lại.

Kiểm Thập Nhất nghe được tin tức chạy tới , ánh mắt lạnh có thể giết người, hung hăng trừng hướng Thủy Y Họa, "Người đối gia làm cái gì?"

Không kịp đợi Thủy Y Họa trả lời, đã khiêng Cơ Mộc Ly hướng Hàn Lăng các bay đi, bỏ lại một câu , "Nếu gia có chuyện gì, ta nhất định giết người!"

Hàn Lăng các? Nơi đó hình như là nơi ở của Đông Phương Lăng.

Thủy Y Họa không khỏi nhú mày. Nàng chẳng qua là bổ Cơ Mộc Ly một chưởng mà thôi , lo lắng người này nội lực bất phàm, liền hơi gia tăng chút lực đạo, bảo đảm hắt sẽ ngắt đi, rồi sau đó làm cho người ta nâng hắt đi mà thôi. Thế nào hiện tại chuyện xảy ra lại khác xa tưởng tượng của nàng như vậy.

Thủy Y Họa trong lòng cảm thấy kỳ quái, giống như một màn này thường xuyên diễn ra ở vương phủ , liền túm chặt lão ma ma kia , "Vương gia có phải bị quái bệnh gì phải không ?"

Lão ma ma ánh mắt lóe ra hai lần, cúi đầu nói một câu, "Vương phi lo lắng, vương gia chỉ là thân thể có chút mệt mỏi ." Nói xong liền vội vàng rời đi , trong mắt lóe ra một chút không vui.

Vương phi vừa vào cửa, vương gia liền sinh bệnh, thật sự là cái sao chổi.

Kiểm Thập Nhất vận dụng khinh công công người đến Hàn Lăng các, Đông Phương Lăng đang muốn đi ngủ thấy thế sắc mặt kinh hãi.

" Thập Nhất , cởi áo gia ." Đông Phương Lăng phân phó , giọng điệu dồn dập, bản thân rút một chiếc túi từ trong ngăn tủ ra.

Đem túi nhanh chóng mở ra , bên trong gì đó lộ ra, là hơn mười chiếc ngân châm không lớn không nhỏ , nhỏ nhất giống như sợi tóc , dài nhất giống như một chiếc côn nhỏ.

Năm ngón tay đồng thời kẹp lấy mấy căn ngân châm dài ngắn không giống nhau , rồi sau nhanh chóng nhắm ngay mấy đại huyệt trên người Cơ Mộc Ly đâm vào.

Nhưng vào lúc này, ngoài cửa một nam tử toàn thân áo choàng màu đen nạm vàng phá cửa mà vào, cả người hơi thở âm lãnh.

"Gia lại phát bệnh rồi hả ?" Hắc hỏi.

Kiểm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng quay đầu nhìn hắc, ánh mắt ngưng trọng.

"Uyên, người tới vừa vặn, ta cần nội lực của người tương trợ!" Đông Phương Lăng nghiêm mặt nói, "Người tiếp nội lực vào hai huyệt Kỳ Môn ,

xem có thể bức nghiệt súc kia ra hay không !" Rồi sau nhìn về phía Thập Nhất , "Người bảo vệ huyết Thần Khuyết và Trung Cực , đừng để cho nghiệt súc kia chạy loạn!"

Hai người gật đầu, bắt đầu dựa theo lời nói của hắn làm, mà Đông Phương Lăng cầm lấy một chiếc ngân châm, nhắm ngay vài huyết đạo trên ngực bụng đâm vào.

Sau một lúc lâu, chỉ thấy chỗ thắt lưng nguyên bản bằng phẳng , da thịt từ từ nhú lên , rồi sau càng lúc càng lớn, một con vật giống như xà lớn bằng ngón út động đậy trong da thịt, giống như bị buộc đến đó.

Vật kia bị nam tử hắc bào dùng một cỗ nội lực làm cho hiện thân, Kiếm Thập Nhất lập tức ngăn chặn đường đi của nó , làm nó tiến thoái không được. Vật sống bị nhốt giống như bạo nô rồi, tại chỗ giãy dụa qua lại .

Cơ Mộc Ly đang hôn mê bỗng nhiên vừa mở mắt, trong mắt nhưng lại xuất hiện hàn khí thô bạo chưa bao giờ có .

" Thập Nhất , mau đề gia lại !" Đông Phương Lăng rống lên một tiếng, trên tay động tác càng nhanh.

Kiếm Thập Nhất đề lại Cơ Mộc Ly đang giãy dụa , trên trán sớm là mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Đông Phương Lăng vội vàng lấy ra một chiếc ngân châm mỏng như tóc , ánh mắt nhìn chăm chăm vào vật sống đang giãy dụa dưới da thịt kia , nhắm một bộ vị nào đấy , một tay đâm đi xuống, vật sống kia yên lặng một lát , thừa dịp cơ hội này , Đông Phương Lăng từ trong lồng ngực lấy ra một cái bình nhỏ, đem thuốc nước bên trong đổ lên.

Một lúc sau , vật sống kích cỡ bằng ngón tay cái châm rãi ẩn xuống, thắt lưng Cơ Mộc Ly lại khôi phục bóng loáng như lúc ban đầu.

Trên giường nam tử thở gấp vài tiếng, cũng chậm chậm ngủ.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 53: Cởi Hết Quần Áo

Trong khoảng thời gian ngắn, mấy người trong phòng đều lặng im không nói gì.

"Lần này tại sao lại phát tác ?" Nam tử mặc áo hắc bào nặng nề chất vấn.

Đông Phương Lăng có chút suy sút nói: "Ta cũng không rõ ràng, có lẽ Hách Liên Thiên Mạch có liên quan, cũng có lẽ." Liên quan tới nữ nhân mới gả tới kia . Chính là những lời này hắn không dám nói, bởi vì người nọ tuyệt đối không cho phép bất kì kẻ nào ảnh hưởng đến gia . Nếu gia thật sự là bị nữ nhân này làm ảnh hưởng , Đông Phương Lăng sợ nữ nhân này sẽ không dấu vết mà chết ở trên tay hắn.

"Lúc này thị huyết cổ sẽ ngủ say bao lâu?" Nam tử bị gọi là Uyên kia lại hỏi, quanh thân không khí trầm lặng.

Đông Phương Lăng lắc lắc đầu, " Thời gian phát tác càng ngày càng không quy luật , ta cũng không dám chắc ."

Thị huyết cổ, tính khát máu , cùng người hạ cổ đồng sinh cộng tử, nhưng là người bị nó ký sinh không có thể giết chết người hạ cổ . Bởi vì một khi thị huyết cổ chết đi trong cơ thể thì máu của nó sẽ chảy vào lục phủ ngũ tạng , làm cho người ta càng ngày càng trở nên lạnh lùng khát máu, đến cuối cùng thậm chí ngay cả người thân của mình cũng không nhận ra , gặp người liền giết. Nhưng là, nếu không giết chết nó, mỗi một ngày nó sẽ ăn mòn lục phủ ngũ tạng , cho đến khi nào chết thì thôi .

"Hách Liên Thiên Mạch, một ngày nào đó ta sẽ làm cho hắn không chết tử tế được!" Kiếm Thập Nhất nắm chặt bảo kiếm, gằn từng chữ .

"Thập Nhất , không nên động hãn, nếu hãn không thoải mái , thị huyết cổ cũng sẽ không thoải mái, gia cũng sẽ khó chịu." Nam tử hắc bào đã trấn định lại, nói chuyện cũng trở nên nhàn nhạt , chính là trong mắt cổ lãnh khí vẫn lưu lại trong đó.

"Uyên, ta không cam lòng, như vậy thật sự là rất tiện nghi hãn !" Kiếm Thập Nhất giận đỏ cả mắt.

Người hạ cổ gia ở ngay trước mắt nhưng mà hãn chẳng những không thể báo thù, còn phải hầu hạ chăm sóc hãn ! Cho dù phế đi võ công của Hách Liên Thiên Mạch , hãn cũng không cam tâm, không cam lòng!

Nam tử hắc bào mím môi, vỗ vỗ bả vai Kiếm Thập Nhất , "Bình tĩnh chút, một ngày nào đó, ta sẽ nghĩ biện pháp cắt bỏ liên hệ giữa thị huyết cổ cùng Hách Liên Thiên Mạch , rồi sau cho một đao cắt lấy thịt trên người hãn , làm cho hãn chết không toàn thây."

Liên tính lạnh lùng như Kiếm Thập Nhất cũng bị sự tàn bạo từ trên người hãn làm giật mình , chẳng qua lại không bỏ qua tin tức trong lời nói của hãn .

"Người tìm được biện pháp giải quyết rồi hả ?" Kiếm Thập Nhất ánh mắt sáng lên.

Đông Phương Lăng cũng khó giấu vui sướng nhìn đi qua, "Uyên, người có phải là tìm được sư phụ ta rồi phải không hả ?"

Nam tử hắc bào quét Đông Phương Lăng liếc mắt một cái, "Lăng, người xác định sư phụ người còn sống ở trên đời này sao ?"

"Đương nhiên, lúc ta xuống núi , sư phụ hãn còn cười tủm tỉm nghiên cứu độc nhân của hãn mà ." Tuy rằng vài năm nay hãn không có trở về , mà túp lều nhỏ trên núi có thể đã giăng đầy bụi, sư phụ đã không biết tung tích, nhưng hãn vẫn tin rằng sư phụ đi du lịch tứ hải .

"Ta đã đối vạn độc được thánh không ô nhiễm rồi." Nam tử hắc bào nói, một đôi mắt hàm băng sương chậm rãi dâng lên một chút ánh sáng, khóe miệng cong lên, " Nhưng mà ta đã tìm được một biện pháp khác ."

Thấy hai người chăm chú theo dõi hắn, mới từ từ tiếp tục nói, "Chúng ta có thể đi tìm tộc người sáp huyết mà trong sách cổ có nhắc đến . Cổ thư có viết : người tộc sáp huyết nhiều thế hệ lấy thân dưỡng cổ, tinh thông cổ độc cùng cổ thuật, chẳng qua bọn họ bởi vì lấy thân dưỡng cổ, khuôn mặt rất xấu nên sinh hoạt ở những nơi tối tăm ẩm ướt ."

Sắc mặt Đông Phương Lăng vừa vui mừng nhất thời biến mất không thấy, "Ta nghĩ đến người mấy ngày nay vui đầu đọc sách , rốt cục nghĩ tới biện pháp tốt gì , không nghĩ tới đó là những thứ không có thật này . Biết cái gì là sách cổ sao? Thì phải là trong mười câu thì có năm câu là giả , ba câu nói quá , chỉ có hai câu mới là thật . Liền tính người nói tộc sáp huyết thật sự tồn tại, vậy chỉ sợ cũng là rất sớm trước kia, có lẽ hiện tại bọn họ đã diệt sạch rồi."

"Không, bọn họ nhất định còn sống !" Nam tử hắc bào giọng điệu vạn phần khẳng định.

Kiểm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng liếc nhau, khẽ gật đầu.

*

Lúc Cơ Mộc Ly tỉnh lại , chỉ cảm thấy cả người mệt mỏi, miễn cưỡng nâng mí mắt nhìn chung quanh một chút , mới phát hiện bản thân đã trở về Trúc Hương các.

Đông Phương Lăng một thân áo xanh đứng bên cạnh không biết suy nghĩ gì , nghe được tiếng động vội quay đầu nhìn hắn, "Gia cảm thấy thế nào ?"

Cơ Mộc Ly cong chân lên, cánh tay gối đầu, lại khôi phục bộ dáng phong lưu bất cần như lúc trước , vui vẻ cười, "Yên tâm đi, còn không chết được,

chẳng qua là một ít cổ độc nho nhỏ mà thôi."

Đông Phương Lăng thấy bộ dáng không nóng không vội của hắc kị , tức giận đến mức ném lọ thuốc đang cầm trong tay lên bàn , bàn lọ đụng vào nhau, phát ra một tiếng bộp , giọng điệu cực kỳ không vui nói: "Gia, ngài có thể để ý một chút tới bản thân mình hay không ? Nếu chính ngài cũng không quan tâm không để ý vậy chúng ta chẳng phải là phí công ?"

Cơ Mộc Ly nhíu mày nhìn hắc kị, gương mặt không có khuyết điểm mỉm cười, không khỏi trêu tức nói: "Ai, tiểu Lăng Lăng là sợ gia chết đi sau này một mình trông phòng sao? Yên tâm yên tâm, gia đối mạng mình yêu như trân bảo, thật sự rất coi trọng ."

Đông Phương Lăng tức giận nhíu mày , đột nhiên nghĩ đến cái gì, khóe miệng gợi lên một chút cười ác ý , hướng hắc kị ha ha nói: "Gia nếu là không để ý , thuộc hạ liền đem những lời của gia nói kể lại cho vương phi nghe, ý gia như thế nào?"

Cơ Mộc Ly nhất thời nghiêng người, ngồi dậy, lạnh như băng nói: "Đông Phương Lăng, ngươi có phải là muốn thử tư vị hàm cầu rồi phải không ?"

" Thuộc hạ sai lầm rồi, gia ngài đại nhân không chấp nhận lỗi lầm của tiểu nhân , tha ta một mạng đi." Đông Phương Lăng thở dài, quả nhiên a, gia để ý đến nữ nhân kia.

Từ trong lồng ngực lấy ra một lọ thuốc đưa cho hắc kị, "Một ngày ba viên , đừng quên ăn."

"Lần này lại là được gì ?" Biểu cảm của Cơ Mộc Ly có một khắc trở nên chết lặng .

"Gia đừng hỏi , dù sao đối với thân mình ngài có lợi." Đông Phương Lăng tránh đi ánh mắt của hắc kị . Chẳng lẽ lại nói với hắc kị huyết cổ không biết khi nào thì sẽ thức tỉnh, bình dược này là đan dược ức chế cổ trùng

thức tỉnh . Lấy tính tình của gia , chỉ sợ tình nguyện cổ độc đột nhiên phát tác, cũng không nguyện ý ngày ngày ăn đan dược, chỉ vì để ngừa vạn nhất.

Cũng may Cơ Mộc Ly không có hỏi nhiều, đổ ra một viên liên nuốt vào, Đông Phương Lăng nhất thời thở ra một hơi.

"Lăng, lần sau lúc nào sẽ phát tác ? " Cơ Mộc Ly biểu cảm nhàn nhạt, làm cho Đông Phương Lăng mới thở một hơi trong lòng nhảy dựng.

". Lần trước không phải là mới nói với gia sao, ta làm cho thị huyết cổ ngũ say hai tháng sau mới có thể thức tỉnh. Lần này phát tác sớm , chắc là do Hách Liên Thiên Mạch uống thuốc độc, dẫn tới thị huyết cổ sinh ra cộng minh, thức tỉnh sớm ."

Cơ Mộc Ly ừ một tiếng, lộ ra một tia mệt mỏi, "Canh giờ không còn sớm , các người đều đi nghỉ đi."

Đông Phương Lăng nhìn ra ngoài cửa sổ , có chút uể oải nói: "Tất cả mọi người xem ta vào phòng gia , vì gia suy nghĩ, thuộc hạ vẫn là lưu lại đi."

Cơ Mộc Ly mỉm cười, " Vậy thật sự là không thể tốt hơn rồi." Tiện tay đem một cái gối đầu bên giường ném tới, "Nể mặt người tận tâm chiếu cố gia , thưởng cho người."

Đông Phương Lăng vui vẻ, "Đa tạ gia." Rồi sau ôm gối đầu bằng bông vải , cả người đề khí , dừng ở xà ngang phía trên, bắt đầu đi vào giấc ngủ.

Không thể không nói một đám thuộc hạ của Cơ Mộc Ly thật sự rất khổ bức , ngay cả được một cái gối đầu bằng bông vải đều mừng rỡ cười toe toét.

Hai người đang chuẩn bị tắt đèn đi ngủ, ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến tiếng lão ma ma thấp giọng bẩm báo. Thanh âm nhỏ như muỗi kêu , quả thực không phù hợp với hình dáng người chút nào .

"Gia, vương phi đến thăm ngài , ngài nếu là không có phương tiện, lão nô bảo cho vương phi đi về trước."

Lão ma ma đối với tân vương phi mới gả tới của Tuyết Ly quốc này rất bất mãn, cho nên lúc thông báo cố ý dùng thanh âm thật nhỏ để bẩm báo, coi như là ý tứ một chút. Vốn nghĩ, nói nhỏ như vậy , liền tính gia nhĩ lực dù tốt cũng không thể nghe đến , không nghĩ tới bản thân vừa mới dứt lời , bỗng trong lập tức truyền đến thanh âm vương gia nhà hắc "Mau kêu vương phi tiến vào."

Trong phòng Cơ Mộc Ly cơ hồ là nghe tiếng liền ngồi dậy, ánh mắt ở trong một cái nháy mắt thả ra tia sáng lộng lẫy , nam tử nằm trên xà ngang nhìn thấy sau, một đôi mắt kém chút nữa bị ánh sáng kia làm cho bị quáng. Rồi ngay sau đó, Đông Phương Lăng ngừng lại hô hấp, nỗ lực giảm nhỏ cảm giác tồn tại của bản thân .

Thủy Y Họa vốn không tính đi lại, nhưng nghĩ lại, tốt xấu là Viêm Đạm Vương vương phi trên danh nghĩa , đi lại biểu hiện một chút ý tứ cũng tốt. Dù sao quan hệ của hai người không nên quá cương, ngày sau dễ tụ dễ tán.

Mới vừa vào phòng , Thủy Y Họa liền nhìn thấy cặp mắt vẫn không nhúc nhích kia nhìn chăm chăm hai mắt của mình, con người sâu không thấy đáy giống như tản mát ra một cỗ lực hấp dẫn cường đại , giống như một động đen có thể mạnh mẽ hút cả người đi vào.

Mất thật lớn khí lực mới dời được ánh mắt, Thủy Y Họa bưng khay đồ ăn khuya trong tay đi tới, ngồi vào bên người hắc.

"Nghe nói vương gia thân mình có bệnh nhẹ, thiếp thân cố ý tới nhìn xem, thuận tiện mang theo chút đồ ăn khuya tới , là chè hạt sen hoa quế ."

Cơ Mộc Ly thấy tóc của nàng quấn thành búi , hiển nhiên là vội vàng tới xem bản thân, trong lòng khó tránh khỏi rung động . Nữ tử này không

giống đám nữ nhân trong cung hơi tí thì mang đầy trang sức trên người , Y Họa của hãn xinh đẹp rồi nên không cần đến trang sức gì hết .

"Y Họa , nàng tới xem ta, trong lòng ta thật cao hứng." Cơ Mộc Ly bắt được tay nàng, kéo nàng tới gần bản thân chút.

Nam nhân nằm trên xà ngang nghe được hai chữ Y Họa , miệng hơi mở, toàn thân nổi da gà .

Thủy Y Họa không nghĩ cùng bệnh nhân gây sự , liền tùy theo hãn .

"Vương gia thân mình thế nào rồi ?"

Cơ Mộc Ly nghe lời này, sắc mặt mới vừa rồi còn có chút hồng nhuận chẳng biết lúc nào trở nên tái nhợt, ôm eo của nữ tử , tựa vào trên vai nàng, nói chuyện cũng không có khí lực, " Y Họa , kỳ thực ta đã quên nói với nàng , ta bị một loại quái bệnh, thỉnh thoảng sẽ đau đến mức ngất xỉu , lúc ở Lan Hình các có phải làm cho nàng sợ rồi không ?"

"Bệnh này thật đúng là lợi hại, lại làm cho vương gia hùng tráng uy vũ bỗng chốc trở thành bộ dạng tiều tụy như vậy , thiếp thân nhìn thấy đều sinh lòng thương tiếc." Thủy Y Họa không có đẩy đầu hãn ra , chính là đáy mắt gợn sóng không dậy nổi .

Lúc mới vừa rồi người này dựa qua đây , nàng giả vờ như lơ đãng nắm giữ cổ tay hãn, tranh thủ một tia ngắn ngủn kia để bắt mạch . Nhưng là, bắt mạch căn bản không phát hiện vấn đề gì.

Mà nguyên nhân nàng không có đẩy hãn ra là, nàng đang suy xét một chuyện , không nghĩ bị hãn đánh gãy, bằng không đẩy ra người này sau, hãn khẳng định lại sẽ dính chặt . Tạm thời kệ hãn thôi.

" Y Họa , ta thật sự bị bệnh." Cơ Mộc Ly yên lặng nhìn nàng , giữa trán không có chút thần sắc trêu tức nào.

Thủy Y Họa cũng không để ý hăn, trực tiếp bưng lên thức ăn đưa tới bên miệng hăn, "Gia vật lộn với bệnh ma , nói vậy mệt mỏi cũng đã đói bụng, không bằng ăn trước một chút."

"Ta toàn bộ nghe Y Họa ." Cơ Mộc Ly nhìn nàng, ánh mắt u ám.

Rồi sau đó , chờ nàng dứt đồ ăn .

Thủy Y Họa không khỏi ngẩn ngơ, nàng bưng bát một lúc lâu , cũng không thấy người này cầm lấy bát. Mãi cho đến khi thấy hăn nhìn chằm chằm bản thân không chớp mắt , mới phản ứng kịp, người này rõ ràng đang chờ nàng dứt cơm!

"Vương gia, ngài là đang đợi thiếp thân xúc cho ngài ăn sao?"

"Ừ" Người nào đó giả vờ một bộ dạng như tay chân vô lực , ngay cả đáp lời đều cũng không có khí lực .

Thủy Y Họa cảm thấy hối hận, nàng tự dừng đến Trúc Hương các nhìn hăn làm gì a, để bây giờ tự mất mặt đây ! Nghe đồn hăn phong lưu vô sĩ, phong lưu có lẽ là lắm, nhưng vô sĩ là hàng thật giá thật .

" Y Họa, xúc cho ta." Cơ Mộc Ly vô cùng suy yếu nhìn nàng, một bàn tay còn ôm thắt lưng của nàng , mượn lực dựa vào trên vai nàng, miễn cưỡng nâng đầu thúc giục nói.

Trên xà ngang , Đông Phương Lăng không ngừng thu nhỏ cảm giác tồn tại của bản thân, cả người run lên. Nghe Kiếm Thập Nhất nói gia đối với nữ nhân này rất khác biệt , hăn luôn luôn không hiểu từ "Rất khác " này đến trình độ nào , hiện thời hăn tận mắt nhìn thấy, rốt cục đã hiểu rồi.

Gia bình thường liền đủ vô sĩ , nhưng là hiện tại hăn cảm thấy, bình thường gia thực không tính cái gì, lúc này mới là thật vô sĩ! Vô sĩ giả dạng

bị bệnh thân thể yếu kém , vô sỉ mượn bệnh tựa vào người nữ nhân , vô sỉ muốn nữ nhân này. xúc đồ ăn !

Thủy Y Họa mặt không biểu cảm múc một muỗng chè hạt sen hoa quế , động tác vừa nhanh lại thô lỗ đưa tới, kết quả không để ý, liền đưa tới mũi hần.

Đông Phương Lăng nhìn nước chè dính trên cánh mũi gia nhà mình , nhin không được suýt nữa cười ra tiếng.

Thủy Y Họa " vô cùng có lỗi" lấy ra một chiếc khăn tay lau mũi cho hần , sau đó tiếp tục xúc.

Cơ Mộc Ly một chút không tức giận, từng chút ăn xong chè mà nàng xúc.

"Y Họa , sắc trời đã trở thế này, Lan Hình các lại xa như vậy , không bằng nghỉ lại nơi này đi." Người nào đó ăn cảm thấy mỹ mãn được một tắc lại muốn tiến một thước nói.

Cách khá xa? Quân tử leo xà nhà vĩnh tai nghe lén lần này đã thập phần lạnh nhạt, chỉ trợn trừng mắt. Trong toàn bộ Viêm Đạm vương phủ, cách Trúc Hương các gần nhất đó là Lan Hình các rồi. Gia, ngài nói dối mà không chớp mắt sao?

Cơ Mộc Ly vốn là thử thăm dò hỏi một câu, căn bản không tồn hi vọng gì , ai đoán được vừa nói dứt lời , Thủy Y Họa liền gật gật đầu, "Vương gia nói đúng, thiếp thân cũng có chút mệt mỏi, hay là nghỉ luôn ở chỗ vương gia đi ."

Hai mắt trừng lớn , Cơ Mộc Ly có chút khó có thể tin hỏi lại : " Y Họa thật sự muốn nghỉ ở nơi này ?"

"Chẳng lẽ vương gia không thích thiếp thân ở nơi này?" Thủy Y Họa hỏi lại một câu.

Cơ Mộc Ly áp chế nghi ngờ trong lòng , dịch vào phía trong , chuẩn bị lôi kéo nàng nằm xuống.

Thủy Y Họa lại tránh đi tay hắc, hướng hắc ôn nhu cười, "Vương gia trước ngủ đi, thiếp thân chờ ngài ngủ ngon mới nằm xuống."

" Y Họa nhìn ta như vậy , ta ngủ không được." Cơ Mộc Ly càng cảm thấy nghi ngờ , nhưng là trong lòng lại ngứa , cảm giác như có bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve hắc làm cho hắc toàn thân sáng khoái.

Thủy Y Họa yên lặng một lát, cười nhạt đáp: "Được rồi, vậy thiếp thân cùng vương gia ngủ."

Cơ Mộc Ly vốn định bảo nàng cởi quần áo ngủ, nhưng là thật vất vả đồ nàng nằm cạnh , chẳng may chọc giận Tiểu Hồ Ly này , đừng nói ngủ cạnh hắc , ngay cả nơi này có khi cũng sẽ không nán lại.

"Tốt lắm, trời sắp sáng rồi , nhanh chóng ngủ đi , ngày mai còn phải đi tham dự cung yến nữa ." Thủy Y Họa vỗ vỗ phía sau lưng hắc, giọng điệu mềm nhẹ giống như lông vũ, ở trong lòng hắc nhẹ nhàng xẹt qua.

Cơ Mộc Ly liền hưởng thụ loại cảm giác này chỉ một xú là đi vào giấc ngủ , không cần một lát, hô hấp đã trở nên đều đều, khuôn mặt ngây thơ như một hài đồng , sạch sẽ không vướng bụi trần .

Bàn tay Thủy Y Họa luôn luôn nhẹ nhàng vuốt phía sau lưng hắc, như là dỗ hài tử , đợi đến khi xác định nam nhân bên người đã ngủ , nàng mới chậm rãi ngẩng đầu lên. Trong mắt có ánh sáng chợt lóe lên, một bàn tay nhanh chóng điểm huyết ngủ của hắc !

Đông Phương Lăng nằm trên xà ngang vốn luôn luôn xem diễn nhìn thấy một màn này, trong mắt sát ý tỏa ra, lăng lẹng nhìn chăm chăm động tác của nữ nhân kia , chuẩn bị hơi có dị trạng, liền tùy tay kết thúc mạng nhỏ của nàng ! Nhưng là, trong lòng hắc càn lo lắng chính là gia bình thường rất cảnh giác vì sao lại trở nên như thế , rõ ràng không hề phòng bị làm cho nữ nhân này điểm huyết ngủ! Nếu là địch nhân, hiện tại cũng không phải đơn giản chỉ là điểm huyết ngủ như vậy, đối phương muốn sẽ là mạng của gia !

Đông Phương Lăng nghĩ tới động tác tiếp theo của nữ nhân này nhưng là đợi đến khi nữ nhân này thật sự bắt đầu hành động , hắc mới phát hiện, sức tưởng tượng của bản thân rất có hạn rồi !

Này. Nữ nhân lại cởi quần áo của gia ! Nàng đến cùng là muốn làm gì ?

Trong lòng nghĩ đến một khả năng duy nhất , Đông Phương Lăng hai mắt trừng lớn, trong lòng bùm bùm nháy loạn, chẳng lẽ nữ nhân này là muốn thừa dịp gia "Ốm yếu" mà cưỡng gia hả ? Thật sự là quá to gan!

Đang nghĩ tới loại này khả năng này , áo của gia đã bị nữ nhân này cởi sạch !

Đông Phương Lăng căng mắt ra , vẫn không nhúc nhích nhìn chăm chăm chuyện có thể phát sinh tiếp theo .

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 54: Đốt Đèn Nói Chuyện Đêm Khuya

Thủy Y Họa cầm chiếc đèn làm bằng sứ men xanh , vàng sáng vàng nhạt chiếu vào khuôn mặt nam tử , giống như khoác thêm cho hắn một tầng sáng thần thánh , khuôn mặt hoàn mỹ không tỳ vết giống như được tạo từ mỹ ngọc thập phần an tường, khóe miệng còn lưu lại ý cười .

Nửa người trên quần áo đã bị cởi ra , lộ ra ngực và cơ bụng trắng nõn bóng loáng lại vô cùng rắn chắc , không có một vết sẹo nào .

một bàn tay mảnh khảnh vuốt ve ngực và bụng của hắn làm cho Đông Phương Lăng đang nằm trên xà ngang rình coi trong lòng cơn tức càng lớn. Nữ nhân này động tác cũng quá đáng khinh , rõ ràng lột quần áo của gia rồi sau đó công khai sờ thân mình gia?

Vô sỉ, hạ lưu!

Chính là, không đợi Đông Phương Lăng phi thân xuống dùng một chưởng chụp chết nữ nhân kia , chợt thấy cặp mắt hàm chứa lửa giận đột nhiên trợn lên , ngay sau đó cẩn thận che dấu hơi thở , cẩn thận quan sát động tác của nữ nhân kia.

Nữ nhân kia dùng ngón trỏ thăm dò dọc theo các huyết đạo và kinh mạch của Cơ Mộc Ly, giống như là đang thăm dò cái gì vậy.

một lát sau, ngón tay chậm rãi dừng ở bên thắt lưng của nam tử , tại chỗ nào đấy vuốt qua lại liên tục .

Thủy Y Họa sắc mặt khế biến , đầu ngón tay lại tại chỗ kia nhẹ nhàng xoa bóp vài cái, xong đó , thu tay lại rồi mặc quần áo lại cho Cơ Mộc Ly.

Ở bên giường ngồi thời gian khoảng một chén trà nhỏ , cặp mắt sáng trong ở trong màn đêm lóe ra, không biết nghĩ chuyện gì.

Rồi sau đó , nàng rém chăn cho Cơ Mộc Ly đang ngủ say , đứng dậy rời khỏi buồng trong, đi phía trước đối với không khí nói một câu, "Đông Phương Công tử, theo ta ra ngoài , ta có việc hỏi người."

Đông Phương Lăng nằm ở xà ngang chấn động. Nữ nhân này thế nhưng biết bản thân tồn tại? Tai mắt của nàng lợi hại như vậy ? ! đã biết bản thân ở phía trên nhìn coi, mà còn Còn trước mặt hắt cời quần áo gia , không thể không nói nữ nhân này rõ là. Quá mạnh mẽ !

Nam tử nằm trên xà nhà phi thân xuống, Đông Phương Lăng theo sát Thủy Y Họa ra khỏi Trúc Hương các.

Nương ánh trăng, hắt nhìn về nữ tử phía trước , tóc đen bị vãn thành một búi tóc đơn giản , không mang theo bất kì đồ trang sức nào thoát nhìn có một phen phong vị khác , mà trên người nàng khoác một bộ quần áo màu tím , hiện ra vài phần tao nhã lười nhác .

Quả thật là một mỹ nhân, khó trách chủ tử đối nàng khác biệt , Đông Phương Lăng nghĩ . không đúng , là rất khác biệt , nữ nhân khác mặc kệ bộ dạng có đẹp như thế nào chẳng nữa , gia đều sẽ không nhìn liếc mắt một cái, nhưng là cô gái này, khiến cho gia để ý tới nàng rất nhiều .

"Vương phi làm thế nào biết ta trong phòng?" Đông Phương Lăng dùng ánh mắt đánh giá nhìn nàng.

Thủy Y Họa cũng tinh tế xem xét hắt, người trước mắt một thân áo dài màu xanh , lộ ra thân hình đẹp mắt , khuôn mặt tuần tú, trong mắt chớp động sáng rọi làm cho người này thoát nhìn không có yên tĩnh như bề ngoài.

Đông Phương Lăng chủ tử của Hàn Lăng các , một trong những nam sủng mà Cơ Mộc Ly thích nhất .

"Vương phi chẳng lẽ cũng biết thuật Phi Diêm Tẩu Bích ?" Đông Phương Lăng cảnh giác hỏi . Nữ nhân ở bên gia có thể vụng về, có thể là người có lòng dạ hẹp hòi, nhưng là Tuyết Ly quốc đưa tới Phủng Nguyệt công chúa này cũng là một người thâm tàng bất lộ , làm cho hắn không thể không hoài nghi Tuyết Ly quốc cũng là dụng tâm kín đáo .

Giống như nhìn ra Đông Phương Lăng băn khoăn, Thủy Y Họa hướng hắn cười yếu ớt, khách khí mà xa cách, "Đông Phương công tử yên tâm, ta đối vương gia không có ác ý."

"Ta đây dựa vào cái gì có thể tin tưởng cô ?" Đông Phương Lăng trong mắt bắn ra một đạo tinh quang, hiển nhiên là một người không dễ lừa gạt.

Thủy Y Họa mấp máy miệng, thở dài, nói: "không dối gạt Đông Phương Công tử, trong lòng ta sớm có ý trung nhân."

Đông Phương Lăng nghe vậy, nháy mắt hai mắt trừng lớn , dừng một lát mới thu hồi kinh ngạc, không vui hỏi, "Vương phi đem chuyện riêng tư nói cho tại hạ biết, đến cùng là cô có ý gì ? Vương phi đã gả cho vương gia nhà ta , nên toàn tâm toàn ý đợi hắn, làm sao có thể sinh ra nhị tâm? !"

"Đông Phương Công tử trước tiên đừng tức giận, trên thực tế ta với vương gia sớm đạt thành hiệp nghị. Trong ba năm , ta sẽ toàn tâm toàn ý làm vương phi , giúp hắn cùng đối phó tất cả mọi chuyện từ thượng vàng hạ cám , ba năm sau, hắn sẽ để ta rời phủ." Thủy Y Họa thần nhiên nói, cũng không quản Cơ Mộc Ly có đồng ý hay không đồng ý hiệp nghị này .

Đông Phương Lăng không khỏi sửng sốt.

Thủy Y Họa đảo qua biểu cảm run sợ của hắn , tiếp tục nói: "Cho nên công tử không cần lo lắng ta bất trung đối với vương gia , ba năm sau

chúng ta lại là những người xa lạ không hề liên quan ."

"Gia thế mà cũng đáp ứng yêu cầu nhàm chán của cô ?" Đông Phương Lăng kinh ngạc chính là chuyện này. Dựa theo tính tình gia , đã ghét thì là cực kỳ chán ghét, thích cũng là tuyệt đối thích, sau đó sẽ nằm trong tay thật chặt , không để cho những thứ mình thích có khả năng chạy thoát . hần để ý , gia đối nữ nhân này là thích không thể nghi ngờ , lại làm sao có thể đáp ứng ba năm sau để nàng đi.DĐLQĐ

"Đúng vậy ." Thủy Y Họa giọng điệu khẳng định.

"Mới vừa rồi ta cẩn thận thăm dò kinh mạch và đại huyết toàn thân vương gia , phát hiện vương gia là trúng cổ độc. Phải không?" Thủy Y Họa dùng ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm nam tử trước mắt .

Đông Phương Lăng trong lòng chấn động, " Làm sao mà cô có thể nhìn ra ?"

Nữ nhân này chỉ là xem liền có thể xác định gia trúng cổ độc, nàng thế nhưng biết y thuật, hơn nữa y thuật cũng không hề kém bản thân.

Kỳ thực Thủy Y Họa chỉ hiểu chút da lông, nhưng là Bùi thị để lại đồng sách thuốc kia vừa khéo lại nhắc tới cổ thuật cổ độc thần bí này . Cổ thuật là lấy những nghi thức quỷ dị từ xưa hoặc những câu chú ngữ khổng chế tâm thần con người , còn cổ độc lại là lấy cổ trùng để nhập vào trong thân thể người , là một loại độc hại thân thể người .

"Mỗi chỗ cổ trùng đi qua sẽ lưu lại một chút dấu vết mờ mờ, vì vậy ta mới phát hiện ở bên thắt lưng của vương gia ." Thủy Y Họa giải thích nói.

Đông Phương Lăng trong mắt bỗng chốc liền nổi lên sát ý, cô gái này biết cái gì không biết lại cố tình đã biết chuyện gia trúng cổ độc .

Thủy Y Họa lạnh lùng liếc hắt một cái, "Đông Phương công tử vẫn là thu hồi sát ý trong mắt đi , ta đối với chuyện của Hỏa Vũ quốc không có hứng thú, đối với chuyện của vương gia nhà công tử liên càng không có hứng thú rồi. Ta chỉ muốn biết, vương gia là trúng cổ độc gì , như vậy mới dễ đúng bệnh hốt thuốc."

" cô muốn cứu vương gia chúng ta ? Mục đích của cô ?" Đông Phương Lăng không hiểu.

"Ta sợ vương gia nhà công tử không đến ba năm sẽ chết , đến lúc đó hiệp nghị của ta và hắt chẳng phải trở thành hư không ? Cho nên ta muốn bảo đảm vương gia nhà công tử có thể sống quá ba năm." Thủy Y Họa thản nhiên nói.

Đông Phương Lăng chau mày, trách mắng: " cô thật sự là vô tình, đáng tiếc vương gia đối với cô." Thôi, nữ nhân này không thích gia là tốt nhất , gia cũng có thể sớm hết hy vọng.

"Liên tính nói cho cô thì như thế nào, ta đều không có cách , cô có năng lực nghĩ ra biện pháp gì?" Đông Phương Lăng không tin trên đời này còn có người có y thuật có thể vượt qua hắt , tất nhiên, ngoại trừ sư phụ hắt Vạn Độc dược thánh .

" Vậy Đông Phương công tử cũng không tính là cao thủ, nếu người thật sự có bản lĩnh, thì làm sao có thể trơ mắt nhìn vương gia nhà người bị cổ độc hành hạ lại bó tay đây ?" Thủy Y Họa mắt lạnh nhìn hắt, châm chọc nói.

"cô !" Đông Phương Lăng bị nàng nói cho á khẩu không trả lời được, cuối cùng hung hăng phất ống tay áo, trầm giọng nói: "đi theo ta."

đi theo hắt tới Hàn Lăng các, đến khi đẩy cửa vào , Thủy Y Họa hơi khựng lại rồi mới tiếp tục đi vào .

không thể không nói Đông Phương Lăng đối y thuật dược thuật thật sự là trầm mê, trong phòng bày đầy các loại ẩm sắc thuốc, mùi dược liệu ập vào mặt , làm cho người ta giật mình cảm thấy bản thân như đang nằm trong một cái lồng hấp .

đi tới giữa , Thủy Y Họa không cẩn thận đá vào một cái bình sứ , phát ra tiếng động .

Đông Phương Lăng mang đèn sứ men xanh , quay đầu trừng mắt nhìn nàng, "Cẩn thận một chút, trong căn nhà này mỗi thứ dược liệu đều là vật báu vô giá."

Thủy Y Họa cúi đầu nhìn về phía dược thảo màu sắc rực rỡ kia , lông mi khẽ chớp. không nghĩ tới, chỗ này lại có rất nhiều độc thảo.

Đông Phương Lăng chỉ chỉ đám chai lọ trên bàn kia , đại khái hơn trăm bình, giọng nói nặng nề nói: " cô cũng thấy đấy, một bàn này đều là vì gia nghiên cứu chế tạo ra , nhưng là không có thể giải được cổ độc trên người gia . Như vậy, vương phi cô lại có bản lĩnh gì mà huyênh hoang trước mặt ta ?""không thử một lần, Đông Phương công tử lại làm sao mà biết ta không được?" Thủy Y Họa giọng điệu kiên định.

Đông Phương Lăng nhìn chăm chăm nàng một hồi lâu, trong ánh mắt xẹt qua một đạo tinh quang, ngời trở lại trên giường bị dược liệu vây quanh , "Được rồi, nói cho cô cũng không ngại, gia trứng cổ độc gọi thị huyết cổ, này cổ."

Hai người cầm đèn nói chuyện hồi lâu, Thủy Y Họa mày cũng càng nhăn càng sâu. Cho đến khi canh hai , Thủy Y Họa mới mang theo đèn trở về Lan Hình các.

Ngày kế , Cơ Mộc Ly tỉnh lại phát hiện bản thân chỉ có một mình , khó tránh khỏi có chút thất vọng, tiểu tử Đông Phương Lăng kia cũng không thấy bóng dáng, thế nhưng không đến hầu hạ rửa mặt chải đầu.

"Gia, Lâm công tử nói có chuyện quan trọng muốn bẩm báo, muốn gặp gia , thuộc hạ ngăn không được." Thị vệ Triệu xương vẻ mặt đau khổ nói.

Cơ Mộc Ly day huyệt thái dương , trên khuôn mặt tinh xảo lộ ra vài phần không kiên nhẫn, nghĩ mãi cũng không biết bên trong phủ có vị nào là Lâm công tử, liền lạnh nhạt hỏi một câu, "Người này tới như thế nào ?"

Triệu Xương cười hắc hắc trả lời: " Bẩm gia, đây là bản thân ngài đưa tới."

"Vậy sao !" Cơ Mộc Ly sắc mặt nhất thời đen lại , thanh âm nặng nề.

"Gia, thuộc hạ không dám bậy bạ. Tháng trước thái tử điện hạ đến trong phủ ngồi một lát, ngài thấy Lâm công tử hồn nhiên , liền chủ động hỏi thái tử muốn hãn ." Triệu Xương ngoài cười nhưng trong không cười.

Cơ Mộc Ly có thể này mới nhớ lại. Tháng trước Cơ Vũ Trường tới tìm hãn, mà bản thân mình trước khi hãn mở miệng muốn đưa người , đã chủ động mở miệng chọn một người thoát nhìn tương đối vụng về trong đó . hiện thời xem ra, lựa chọn của hãn quả thật không sai, người này thật sự là ngu xuẩn không thể nói , rõ ràng không rõ thân phận bản thân , dám chủ động tìm tới cửa.

"Cho hãn đi vào, bốn vương cũng muốn nhìn một cái, người này là có chuyện gì trọng yếu bẩm báo." Khóe miệng Cơ Mộc Ly cong lên , trong mắt nhưng không có chút ý cười nào.

Triệu Xương ở trong lòng yên lặng đốt ngọn nến, rồi sau dẫn người tiến vào. hãn tuyệt không thừa nhận bản thân kỳ thực rất là nhàm chán , cho nên muốn xem trò hay. Ai kêu bình thường hãn luôn bị bắt nạt đây .

Người tới mặc một thân áo choàng màu lam hơi giống cách ăn mặc thường ngày của Cơ Mộc Ly . Thân hình mảnh khảnh , vòng eo nhỏ như nữ

tử, khuôn mặt cũng là hồn nhiên khả ái , một đôi mắt sùng nước khiến người thương yêu.

"Ta gặp qua gia." Mới mở miệng, giọng nói trung tính ngọt ngào mềm mại.

Cơ Mộc Ly cực lực nhịn xuống cảm giác khó chịu trong lòng , lười biếng ngáp một cái, hỏi, "Nghe Triệu thị vệ nói, người có việc gặp bốn vương, không biết là có chuyện gì quan trọng ?"

Lâm công tử kia muốn nói lại thôi, cuối cùng cắn răng một cái , giống như là hạ quyết định chuyện gì trọng yếu lắm , thấp giọng bẩm báo : "Gia, ta không nghĩ gia bị người ta lừa dối cho nên mới đánh bạo tiến đến tìm gia."

"Có chuyện mau nói!" Cơ Mộc Ly không kiên nhẫn nói. Nếu không phải nể mặt nam sủng này xuất phát từ phủ thái tử , hẳn đã sớm sai người đem người này ném ra vương phủ rồi.

Lâm công tử thấy thế quỳnh lên, trong mắt xẹt qua không cam lòng cùng phần hận , chính là rất nhanh liền thu vào, làm cho người ta tưởng là ảo giác.

"Gia, không phải là ta nói linh tính , mà là ta thật sự không nghĩ gia bị người ta lừa dối . Đêm qua, ta tận mắt thấy. thấy vương phi cùng Đông Phương công tử đi vào Hàn Lăng các, không biết hai người trong phòng nói chuyện gì mà thỉnh thoảng trong phòng có tiếng kéo kẹt, tận đến quá canh hai, vương phi mới từ Hà Lăng các đi về mà quần áo lại có chút lộn xộn..."

Người này hãy còn chưa nói xong lại không thấy người phía trước sớm giận đỏ mắt, sát ý vờn quanh, mà ngay cả không khí quanh mình giống như bị đông lại.

“Triệu Xương!” Cơ Mộc Ly gầm lên một tiếng.

Triệu Xương cả người chấn động, “Gia có gì sai bảo?” hăn quả thật không biết tên ngu xuẩn này nói chuyện quan trọng lại là chuyện này, bằng không hăn xác định chắc chắn đem người này chặn ở bên ngoài.

“Cắt đầu lưỡi của hăn rồi sau ném ra phủ!”

Lâm công tử nghe vậy chợt ngẩng đầu, kinh hách lắc đầu liên tục, quỳ xuống đất cầu xin tha thứ nói: “Gia minh giám, ta nói đều là sự thật! Vương phi quả thật quần áo không chỉnh tề từ trong phòng Đông Phương công tử đi ra!”

Những lời này vừa thốt ra, Cơ Mộc Ly càng tức giận, “Còn không kéo xuống cho bốn vương!”

Triệu Xương cũng không dám do dự, mang theo thiếu niên khóc như mưa liền bước đi đi ra ngoài.

“Gia, ngài không thể như vậy đối ta, ta là do thái tử điện hạ đưa cho ngài, gia tha mạng a --” người nọ một đường hét chói tai, cuối cùng hét thảm một tiếng, liền không còn ồn ào.

một lát sau, Triệu Xương mấy bước đi lại gần, cúi đầu trả lời: “Gia, đã xử lý tốt rồi.”

Cơ Mộc Ly hướng hăn phát tay, sắc mặt ngưng trọng nói: “đi thăm dò xem còn có ai thấy được chuyện không nên nhìn, sau khi tra được trực tiếp xử lý. Rồi sau đó, gọi Đông Phương Lăng tới.”

Triệu Xương xác nhận lui ra.

“Gia, xảy ra chuyện gì?” Đông Phương Lăng vội vàng chạy tới, cẩn thận nhìn lên, quanh mắt lại có hai vòng nhìn như gấu trúc, rõ ràng hôm qua ngủ

không ngon, áo bào giống như vừa mới khoác lên, thoát nhìn quần áo không chỉnh tề.

Cơ Mộc Ly nhìn bộ dạng hăn, ghét bỏ nhú nhú mày, “Lăng, gia hỏi người, tối qua vương phi ở trong phòng người có phải không?”

Đông Phương Lăng không dự đoán được, việc này nhanh như vậy liền truyền đến trong tai hăn, ngừng lại, gật đầu về phía hăn.

“Gia, không phải ngài cho rằng thuộc hạ cùng vương phi...” trên trán Đông Phương Lăng ứa ra mồ hôi lạnh.

“Gia là loại người này sao?” Cơ Mộc Ly lườm hăn một cái, “Hơn nữa, liên tính người muốn, Y Họa nhà ta cũng không vừa mắt người!”

Đông Phương Lăng “...” hiện thời hăn vạn phần khẳng định, vương phi nói chuyện hiệp nghị ba năm gì đó nhất định là bậy bạ, lấy ham muốn chiếm hữu mạnh mẽ như vậy của gia, làm sao có thể đáp ứng thả nàng đi.

một khi nhắm trướng, liền cắn một cái không buông, đây mới là bản tính vô sỉ của gia.

“Gia muốn hỏi là người nói chuyện gì với nàng vậy?” Hai mắt của Cơ Mộc Ly sáng như đuốc nhìn chăm chăm vẻ mặt của hăn.

Cũng may Đông Phương Lăng sớm chuẩn bị tâm lý, lúc này nghe vậy chỉ ha ha cười nói: “Bẩm gia, hôm qua thuộc hạ nằm ở trên xà ngang không cẩn thận bị vương phi phát hiện, vương phi cho rằng thuộc hạ là... Khu khu, ăn trộm, thuộc hạ bị buộc bắt đắc dĩ, đành phải mang theo nàng tới Hàn Lăng các một chuyến, hướng vương phi chứng thực thân phận của bản thân. Sau này, thuộc hạ không ngờ nàng thế nhưng đối y thuật cảm thấy hứng thú, liền nói chuyện với nàng đến gần sáng...”

“Qua hồ đồ.” Cơ Mộc Ly phun ra một câu, thật không có hoài nghi lời nói của hẳn.

“Về sau cách xa Y Họa của ta một chút, nàng rất giỏi hoạt.” Cơ Mộc Ly lại than thở hai câu, Đông Phương Lăng nhìn xem tắc lưỡi không thôi.

Chắc chắn, thần thái giống như bao che cho con này, biểu cảm vô cùng thân thiết này, gia thế mà còn có một mặt như vậy.

“Lễ vật đưa cho hoàng hậu chuẩn bị tốt rồi hả?” Cơ Mộc Ly chuyển đề tài, thần sắc cũng trở nên lạnh lẽo.

Đông Phương Lăng vừa nghe lời này, không tình nguyện trả lời: “Thập Nhất và Uyên đã đặt mua rồi.” Dừng một chút, ngữ khí sáng giọng: “Gia, thọ yến của lão vu bà đây vẫn là đừng đi, chắc chắn không có hảo tâm.”

Cơ Mộc Ly nghe xong lời này cười ha hả, ý cười lại nửa phần không đạt đáy mắt, sau khi cười xong giọng nói bình tĩnh không gợn sóng, trong mắt một mảnh tĩnh mịch, “trên đời này chuyện đau khổ nhất là sống không bằng chết, bốn vương muốn ngày ngày ở trước mắt nàng lượn lờ, dùng gương mặt của mẫu phi để đe dọa nàng, làm cho nàng ngày ngày ác mộng quần thân, ngủ cũng không yên ổn. Bốn vương còn muốn cho nàng tận mắt thấy nhi tử xuất sắc nhất của nàng ở trước mặt bốn vương là không thể ngóc đầu dậy được. Những thứ mà nàng bảo vệ, bốn vương sẽ tự tay hủy diệt từng thứ một!”

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 55: Cung Yến Kinh Biến

Đông Phương Lăng thấy bộ dạng hận ý ngập trời của hắn , trong lòng không khỏi buông tiếng thở dài.

Người người đều nói sinh ở hoàng gia được tận hưởng vinh hoa phú quý , lại không biết mỗi nhà đều có một quyển sách khó đọc, người trong cung đình càng là khúc mắc không ngừng, ân oán đủ loại. Chẳng qua , hoàng hậu lão vu bà kia chống lại gia, về sau nhất định là không quá tốt .

Thủy Y Họa tối hôm qua nói chuyện với Đông Phương Lăng cả đêm , hôm nay thế nhưng ngủ đến tận lúc mặt trời lên mới rời khỏi giường. Không nghĩ tới, vừa mở mắt liền chống lại một đôi mắt vừa giận dữ lại vừa ai oán , cả kinh nàng vụt ngồi dậy, còn chưa thấy rõ người tới liền mắng một câu, "Yêu nghiệt đáng chết !"

Cơ Mộc Ly ngồi ở bên giường nghe thấy vậy không khỏi nháy một cái mắt, trong lòng cảm thấy may mắn bản thân nhẫn công cao cường, mới vừa rồi hắn suýt chút liền lên tiếng trả lời rồi.

" Y Họa , yêu nghiệt đáng chết là bảo ta sao?" Cơ Mộc Ly nhấp nhẹ môi mỏng , trên mặt ý cười lóe lên .

Thủy Y Họa có thể này thấy rõ người tới rõ ràng là Cơ Mộc Ly, không khỏi day day huyết thái dương , nhàn nhạt hỏi, "Vương gia tại sao lại ở trong ở trong phòng thiếp thân ?"

" Y Họa lại còn hỏi cái này , tối hôm qua rõ ràng là nàng nói muốn ngủ cùng với ta , mà khi ta dậy lại không thấy bóng dáng của nàng nữa ." Cơ

Mộc Ly oán giận một câu, rồi sau đó đưa tay lên trên trán nàng , nhẹ nhàng thay nàng day trán.

Thủy Y Họa nghiêng đầu đi một chút, không có tránh đi, rõ ràng nhắm mắt hưởng thụ . Chính là trong lòng nàng không nghĩ ra, bản thân tính cảnh giác luôn luôn cao, vì sao Cơ Mộc Ly dựa vào mình gần như vậy , nàng lại không có phát hiện. Trừ bỏ yêu nghiệt áo hồng võ nghệ cao cường kia là nàng không thể nhận ra , còn người bình thường tới gần lại làm sao không có cảm giác được.

Nàng biết Cơ Mộc Ly có nội lực, lại không biết người này so sánh với yêu nghiệt áo hồng kia , ai hơn lợi hại.

" Y Họa đang nghĩ cái gì?" Hơi thở nóng hầm hập của Cơ Mộc Ly phun ở bên tai nàng, rõ ràng cho thấy tận lực vì này.

Đôi mắt nhẹ nhàng khép kín hơi giật giật, rồi sau đó lông mi dài và dày như bàn chải đột nhiên vén lên , hai mắt mở, thẳng nhìn về phía hắc, nói khẽ: "Ta suy nghĩ, vương gia giấu tài lâu như vậy, vì cái gì?"

Cơ Mộc Ly ngón tay đột nhiên cứng đờ, lập tức lại giống như không có việc gì tiếp tục day huyệt thái dương cho nữ tử , biểu cảm không thay đổi.

"Y Họa , nàng thật sự là thông minh, nhanh như vậy liền phát hiện rồi." Hắc nói, khóe miệng gợi lên.

Thủy Y Họa nâng tay giữ bàn tay hắc đang day trán cho mình , nắm chặt trong lòng, ánh mắt trầm tĩnh như nước nhìn hắc, "Vương gia, thiếp thân trợ người lấy đến vật bản thân cần tìm, ngài đáp ứng thiếp thân một cái điều kiện như thế nào?"

Cơ Mộc Ly nghe xong lời này, không khỏi ha ha cười sảng khoái , bắt lấy tay nàng, đưa đến bên miệng, hôn nhẹ xuống , " Y Họa , nàng thật đáng yêu."

"Vương gia, thiếp thân là nghiêm túc ." Thủy Y Họa không khỏi nhú mi.

"Vậy nàng nói , vật bốn vương cần tìm là cái gì?" Cơ Mộc Ly thường thức tay nàng, như có chút hứng thú hỏi.

Thủy Y Họa thấy hăn lơ đãng , không khỏi mấp máy miệng. Làm như nàng thích lợi vũng nước đục này lắm ấy . Nếu không phải đột nhiên phát hiện nam nhân này không chỉ đơn giản như bề ngoài như vậy, bản thân cũng không đáng nghĩ biện pháp tìm cách trao đổi điều kiện với hăn .

Ánh mắt cảnh giác đảo qua bốn phía, xác định ngoài phòng không có người nghe góc tường , Thủy Y Họa mới hạ giọng, ánh mắt buồn bã nói: "Vương gia muốn là ngai vàng cửu ngũ chí tôn kia ? Nếu là đúng như vậy , thiếp thân nguyện trợ vương gia một tay."

Cơ Mộc Ly hiển nhiên không nghĩ tới, tiểu Hồ Ly này thế mà dám thẳng thắn nói ra loại lời đại nghịch bất đạo này . Nhưng là, đó lại không phải là thứ hăn muốn . Đừng tưởng rằng hăn không biết trong lòng nữ nhân này suy nghĩ cái gì, đợi đến nàng công thành lui thân, khẳng định sẽ trực tiếp vỗ mông chạy lấy người.

Y Họa , nàng nghĩ thật hay a . Nàng có thấy qua sài lang nào đã ngậm dê béo trong miệng mà lại nhổ ra chưa ?

Cơ Mộc Ly hậu tri hậu giác (1) che miệng Thủy Y Họa , thấp giọng nhắc nhở: " Y Họa cũng không sợ tai vách mạch rừng sao , lời này nếu như bị người khác nghe được , sẽ bị mất đầu ."

(1) là một việc gì đó mọi người đều biết hết, chỉ còn mình mình ko biết, mãi sau mới phát hiện ra

Dựa vào nhĩ lực của hăn , tất nhiên là biết ngoài phòng không có người, chớ nói người , chính là mèo cũng không có một con nhưng là không thừa

dịp này chiếm chút tiện nghi, quả thật sẽ làm thất vọng thanh danh phong lưu vô sĩ của hần .

Bàn tay che đậy hai mảnh môi hồng hào , môi hồng giống như hôn lên lòng bàn tay hần, xúc cảm mềm mại làm lòng bàn tay hần ngứa vô cùng, còn có hô hấp nóng rực từ mũi nàng phun đến trên mu bàn tay của hần, làm bàn tay hần trở nên nóng bỏng vô cùng, trong lòng Cơ Mộc Ly không khỏi lại nhộn nhạo lên .

Chính là xúc cảm tuyệt mỹ này còn không có duy trì bao lâu, đã bị nữ tử một phen hất ra.

Thủy Y Họa lạnh lạnh lườm hần , "Vương gia nội lực thâm hậu, cần gì phải giả vờ ở trước mặt thiếp thân ?"

Cơ Mộc Ly một bộ nghiêm trang nói: "Không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, liên tính võ công của ta cao cường bảo vệ không cho một người võ công rất cao cường liên tránh ở bên ngoài cửa sổ. Y Họa , ta là vì nàng suy nghĩ a ."

Thủy Y Họa im lặng , cùng vô lại so mềm mếp, đó là tự mình chuốc lấy cực khổ.

" Y Họa ." Cơ Mộc Ly nghịch tóc mai nàng , tình ý sâu xa nói: "Nàng đã gả cho ta, chúng ta về sau là người một thuyền rồi."

Thủy Y Họa liếc xéo hần.

Cơ Mộc Ly đem liếc mắt kia trở thành mị nhãn, trong lòng hết sức thoải mái , một tay nắm bàn tay nhỏ bé của nàng , một tay khác liên nghịch tóc của nàng, nghiêm cẩn nói: "Gia giấu tài không phải vì địa vị cửu ngũ chí tôn kia , mà là vì tránh đi người khác hãm hại. Bằng không, lấy gia phong lưu phóng khoáng lại tài hoa hơn người đã sớm trở thành cái đinh trong mắt cái gì trong thịt của đám vương huynh vương đệ kia rồi. "

Thủy Y Họa không khỏi nhíu mi. Quả thế, người này ngày thường luôn bày ra một bộ dạng cà lơ phất phơ đều là giả vờ, yêu thích nam nhân chỉ sợ cũng là hăn cố ý lừa người ta . Một người luôn làm mất thể diện hoàng thất như vậy lại làm sao có thể đứng ở vị trí cao cao tại thượng kia được.

"Chẳng qua , nếu như thực cứng đối cứng, bọn họ không phải là đối thủ của gia , chính là gia lười tốn tinh lực đi đối phó bọn họ mà thôi." Cơ Mộc Ly cười nhạt một tiếng, vẻ mặt khinh thường.

"Vậy vương gia còn có tinh lực đi đối phó nhiều nam sủng trong phủ như vậy ?" Theo như nàng chứng kiến, đám nam sủng đó tám chín phần mười đều là cơ sở ngầm mà người khác đưa vào Viêm Đạm vương vương phủ . Ngày ngày phải phòng bị một đám , tiêu phí tinh lực cũng không nhỏ.

Cơ Mộc Ly nghe xong lời này lại mừng rỡ không thôi , nhéo nhéo thịt trên mu bàn tay nàng , để sát vào nàng hỏi, " Y Họa , không phải là nàng đang ghen đấy chứ ?"

"Không có." Thủy Y Họa thản nhiên nói.

Cơ Mộc Ly hơi có chút thất vọng, giận dữ nói: " Trong mắt Y Họa khi nào thì mới có thể có bóng dáng của ta đây ?"

". Thiếp thân trong lòng đã có người kia, vương gia có thể tìm người khác."

"Là cái người tên Hồng Hồng ?" Lúc người khác không chú ý trong mắt hăn ánh sáng chợt lóe lên.

". Ừ."

"Không quan hệ, ta sẽ chờ Y Họa hồi tâm chuyển ý." Cơ Mộc Ly mặt mày giãn ra, trên mặt không thấy thái độ tức giận , nghĩ nghĩ lại nói: "Tuy

rằng ta muốn gì đó không phải là thứ mà Y Họa đoán nhưng có thứ khác . Nếu Y Họa giúp ta có được , đến lúc đó điều kiện gì ta đều cho nàng."

Thủy Y Họa nghe xong lời này, ánh mắt có chút thần thái, "Vương gia nói thật?"

"Bốn vương nói chuyện từ trước đến nay là nhất ngôn cửu đỉnh." Cơ Mộc Ly cam đoan nói. Hắn mới sẽ không nói cho Thủy Y Họa, hắn muốn chính là hai người cùng giường chung gối, cuối cùng sinh một đồng tử con.

Ha ha, đợi đến lúc nước chảy thành sông, gia nhìn nàng còn chạy được không.

•

Mắt thấy canh giờ sắp đến , hai người mới rửa mặt chải đầu thay đổi cung trang , hưởng hoàng cung tiến đến.

Trên đường, Cơ Mộc Ly đơn giản nói về tính tình của mỗi một thành viên hoàng thất , Thủy Y Họa nghe được tắc lưỡi không thôi.

". Đại hoàng huynh Cơ Văn Kỳ do Liên phi sinh ra , hiện thời phong Nho vương, tính ôn hòa. Nhị hoàng huynh Cơ Vũ Trường là do đương kim hoàng hậu sinh ra, phong thái tử, tính cách giả dối đa nghi. Xếp thứ ba đó là ta, phụ hoàng che Viêm Đạm vương. Tứ hoàng đệ Cơ Thịnh Duệ, cũng là hoàng hậu sinh ra, phong Kiệt vương, tính tình âm hiểm tàn nhẫn. Ngũ hoàng muội Cơ Đan Nhã do Vũ phi sinh ra, phụ hoàng có chỉ một mình nàng là công chúa, phụ hoàng thật sủng nàng, cho nên tính cách xảo quyệt."

Nói xong , nhìn về phía Thủy Y Họa, lại phát hiện nàng sắc mặt cổ quái nhìn chằm chằm bản thân.

" Y Họa , nàng nhìn chăm chăm ta làm gì? Chẳng lẽ trên mặt ta có bấn ?"
Cơ Mộc Ly sờ soạng khuôn mặt tuần tú của bản thân.

"Thiếp thân không thể không thán một tiếng, người của Cơ gia thật sự là tập hợp đủ các loại người , ôn hòa , giả dối , tàn nhẫn , xảo quyệt , vô sỉ ."

Cơ Mộc Ly như có đăm chiêu sờ sờ cảm mình , "Không biết theo như lời Y Họa thì người nào là vô sỉ ?"

". Vương gia cảm thấy là đó là ai."

" Y Họa, nàng sao có thể đánh giá bốn vương như thế ? Bốn vương rõ ràng là phong lưu phóng khoáng , đẹp tựa thiên thần!"

Thủy Y Họa, "." Nhắm mắt im lặng.

•

Trong đại điện , văn võ bá quan đã có tám chín phần mười ngồi xuống, lúc này hoàng thượng cùng hoàng hậu còn chưa tới , quần thần khó tránh khỏi lén nói chuyện với nhau .

Các đại thần đàm luận một ít việc vật vãn, nhóm mệnh phụ lại thích ganh đua so sánh trang sức ăn mặc, mà các thiếu gia thích trao đổi văn từ, tiểu thư khuê các không ngừng nói nhỏ, thường thường rình coi một chút thiếu niên anh tuấn trong sân , càng nhiều là xem xét hướng đội ngũ hoàng tử nhìn một cái.

Một nam tử trường bào màu vàng giữa trán đều là lệ khí kiết ngạo hừ nhẹ một tiếng, lướt qua chỗ ghế trống bên người , có chút không cam lòng nói: "Tam ca lần nào cũng vậy , muốn chúng ta chờ thì thôi, còn muốn văn võ bá quan cũng phải chờ. Nếu là ta làm như vậy, phụ hoàng cùng mẫu hậu đã sớm giáo huấn ta rồi."

"Thịnh Duệ, người nói ít một chút." Cách ghế trống là một nam tử có một đôi mắt luôn chuyển động không ngừng, đúng là thái tử Cơ Vũ Trường . Mà nam tử mới vừa rồi nói chuyện đúng cũng là cùng hãn nhất mẫu đồng bào tử hoàng tử, Kiệt vương Cơ Thịnh Duệ.

Ngồi cạnh thái tử Cơ Vũ Trường là một người có bộ dáng nho nhã ôn hòa chính là Nho vương Cơ Văn Kỳ. Đối với hai người nói chuyện, hãn chỉ nhàn nhạt nhú nhú mày, không có tham gia .

Mà ngồi ở trong đội ngũ hoàng tử là một nữ tử có dung mạo xinh đẹp tuyệt trần , đó là ngũ công chúa Cơ Đan Nhã không thể nghi ngờ.

"Ta chỉ là không hiểu , phụ hoàng vì sao dung túng hãn như vậy !" Cơ Thịnh Duệ tức giận cầm ly rượu trong tay uống một hơi cạn sạch.

Nữ tử xinh đẹp cùng ngồi đang muốn rót đầy cho hãn , lại bị Cơ Thịnh Duệ một tay đẩy ra, tức giận nói: "Dựa vào cái gì bốn vương chỉ có thể cưới nữ nhi của đại thần tam phẩm như người , mà hãn Cơ Mộc Ly lại cưới được công chúa của Tuyệt Ly quốc !"

Nữ tử xinh đẹp kia cúi đầu, thân mình hơi hơi phát run.

"Thịnh Duệ! Sao lại nói chuyện với đệ muội như vậy ?" Thái tử Cơ Vũ Trường khẽ nhíu mày, nhắc nhở: "Hôm nay còn có sứ thần Tuyệt Ly quốc ở đây, người tốt nhất không cần mất mặt xấu hổ."

Cơ Thịnh Duệ hừ lạnh một tiếng, không có nói tiếp.

Cho đến khi công công hét lên một tiếng , mọi người lập tức đình chỉ nói nhỏ, ào ào đứng lên nghênh đón hoàng thượng cùng hoàng hậu loan giá.

"Ha ha. Cẩn Hiên ngồi bên này ." Hoàng thượng Cơ Lạc Phong đi cùng với sứ thần Ôn Cẩn Hiên của Tuyệt Ly quốc , ý bảo mọi người ngồi xuống sau, lại cùng Ôn Cẩn Hiên hàn huyên .

"Đa tạ hoàng thượng." Ôn Căn Hiên cười nhẹ, làm người ta như tắm gió xuân. Bốn phía thường thường có một hai ánh mắt nhìn về phía hắn, mà hắn cũng chỉ làm như chưa phát hiện, vẫn cười đến ôn hòa.

Tiết công công đảo qua chỗ trống giữa sân, có chút xấu hổ để sát vào bên người Cơ Lạc Phong, thấp giọng bẩm: "Hoàng thượng, Viêm Đạm vương và Viêm Đạm Vương vương phi còn chưa tới."

Cơ Lạc Phong chỉ hơi hơi nhú nhú mày, không có tí ti tức giận, đang muốn nói cái gì, ngoài cửa điện liền truyền đến tiếng hét của công công.

"Ha ha, Ly nhi lần này tới thực sớm." Cơ Lạc Phong vuốt vuốt chòm râu, cười ha ha.

Tiết công công trong lòng yên lặng rơi lệ. Đây. Đây cũng coi như sớm? Hoàng thượng ngài quả nhiên là lòng dạ rộng lớn.

Ngô hoàng hậu ngồi bên cạnh đem phản ứng của hoàng thượng xem ở trong mắt, trong lòng ghen ghét dữ dội.

Ở ngoài cửa công công hét lên, ngoài điện đi vào hai người, hai người kia quả thực chính là một đôi kim đồng ngọc nữ, mọi người thấy ánh mắt không thể rời.

Ở đây mọi người lại có ai so quá Cơ Mộc Ly? Mà công chúa Tuyết Ly quốc tư thái tao nhã, thần sắc tự nhiên, giống như không có cái gì có thể ảnh hưởng đến nàng, một phen phong tình này làm cho tất cả nữ tử ngồi ở đây cũng không thể so sánh.

Khiến cho người ta kinh ngạc chính là hai người này cầm tay nhau mà đến!

Hôm qua là sóng vai, hôm nay liền đã dắt tay. Chẳng lẽ Cơ Mộc Ly không thích nam nhân sao? Hơn nữa, Cơ Mộc Ly hôm nay quần áo chỉnh tề

sạch sẽ, thái độ không có nửa phần phong lưu .

Hai người đối với các loại ánh mắt trong điện đánh tới coi như không biết.

" Y Họa , đến, ngồi bên này." Cơ Mộc Ly đưa tay đỡ Thủy Y Họa ngồi xuống.

Hai người ngồi cùng bàn dài vốn là nam bên trái, nữ bên phải, nhưng là Cơ Mộc Ly lại làm cho nàng ngồi ở bên trái bản thân , ngăn cách ánh mắt của Kiệt vương phía bên phải đánh tới.

Viêm Đạm vương trên mặt lúc lơ đãng toát ra ôn nhu lại khiến mọi người mạnh mẽ chấn động.

Cơ Mộc Ly trước kia rõ ràng chán ghét nữ nhân, chán ghét đến trình độ làm người ta không hiểu nổi nhưng từ khi gặp gỡ nữ nhân này sau, cả người liền hoàn toàn thay đổi .

Cái cô gái này chẳng lẽ có yêu thuật ? Mọi người đều nghĩ như vậy.

Hiểu rõ Cơ Mộc Ly không lại chán ghét nữ nhân sau, trong đám người một ít danh môn thực viện (những người có danh tiếng) cùng quan gia tiểu thư đều bắt đầu rục rịch.

“Ly nhi, đối với vương phi có vừa lòng?” Cơ Lạc Phong bỗng nhiên cười nhìn về phía Cơ Mộc Ly, hỏi một câu.

Cơ Mộc Ly đang gấp đồ ăn cho Thủy Y Họa, nghe xong lời này, không nhanh không chậm buông đũa trong tay ra, sau mới gật đầu trả lời: “Mấy năm nay nhờ phụ hoàng quan tâm, nhi thần đối với vương phi hết sức vừa lòng, hơn nữa nhi thần chuẩn bị cùng vương phi bạch đầu giai lão, về sau cũng chỉ muốn một mình nàng.

Lời này vừa nói ra, quần thần kinh ngạc đến ngây người.

Người nào vương tử hoàng tôn không là thê thiếp thành đàn? Mà Viên Đàm vương thế nhưng hứa hẹn về sau chỉ có một mình vương phi? Lập tức nghĩ người có ham mê long dương như vậy, trong lòng không khỏi vui lên: Viên Đàm vương người không thích nữ nhân, tự nhiên có một nữ nhân để sinh con nối dõi tông đường là đủ rồi, còn trong phủ ngài mỹ nam vô số a.

đang tiếc ý tưởng này mới hình thành, người nọ lại lạnh nhạt mở miệng, lần này thật sự là kinh sát mọi người.

“Nhi thần trước kia sống hoang dâm vô độ nhưng hai ngày này nghe vương phi khuyên bảo, trong lòng sinh ngượng, cho nên nhi thần quyết định. . . .” nói đến đây, khóe miệng hơi hơi cong lên, ngẩng đầu đảo qua mọi người, gằn từng chữ nói: “Tháng sau liền phân phát toàn bộ nam sủng trong phủ, về sau chỉ toàn tâm toàn ý sủng ái một mình vương phi!”

Nháy mắt yên lặng, ngay cả hô hấp đều trong nháy mắt ngừng lại.

Đây Đây là Cơ Mộc Ly phong lưu hoang đường cải tà quy chính hả?

Giang sơn dễ đổi bản tính khó dời, liền như bọn họ chưa thấy qua chó ăn cứt, cho nên mọi người chỉ ngạc nhiên một lát, liền đem lời nói trở thành gió thoảng bên tai.

Nhưng là hoàng thượng Cơ Lạc Phong lại cao hứng vỗ tay, “Ly nhi nói đúng, trẫm cảm thấy được an ủi a!” Ánh mắt chớp động nhìn về phía Ôn Căn Hiên, vui vẻ nói: “Mong sứ thần nhất định phải chuyển đạt tình cảm của trẫm tới Ngô hoàng, con dâu này trẫm vừa lòng cực kỳ!”

Ôn Căn Hiên mới hoàn hồn lập tức cười nhạt, nói: “Thần vui cực kỳ, Ngô Hoàng cũng sẽ rất vui mừng.”

“Tốt, tốt, tốt” Cơ Lạc Phong gật đầu, rồi sau đối với văn võ bá quan nói: “Hôm nay trăm tổ chức cung yến, vì công chúa Tuyết Ly quốc cùng sứ thần đưa dâu đón gió tây trần. Có lẽ sứ thần cùng công chúa không biết, hôm nay vừa đúng cũng là sinh nhật Hoàng hậu, ha ha Hôm nay thật là ngày đại hỉ”

Cơ Lạc Phong cao hứng cực kì, quay đầu nhìn Hoàng hậu liếc mắt một cái. “Hoàng hậu sẽ không trách trăm đem hai việc vui cùng tổ chức đi?”

Hoàng hậu Ngô Tâm Nghiêm hào phóng cười, “Chuyện vui thế này, nô tì cao hứng còn không kịp đâu, làm sao có thể trách tội Hoàng thượng. Hạ lễ của các đại thần nô tì đều thu được, lễ vật của các hoàng nhi nô tì đều cũng nhận được.”

nói đến hai chữ lễ vật nhưng lạ hướng Cơ Mộc Ly nhìn thoáng qua, hai tay nắm chặt trong áo phượng.

Thế nhưng đưa một đôi Ngọc Như Ý nát cho nàng, là muốn chúc nàng mọi chuyện không như ý sao? Bản cung sao lại như người mong muốn!

“Như thế rất tốt.” Cơ Lạc Phong thấy nàng không có không vui, ý bảo nói: “ Mọi người đã đến đủ, yến hội liền bắt đầu đi”

Dứt lời, vỗ vỗ tay, nhạc khí diễn tấu lập tức vang lên, ca cơ cùng vũ cơ lượn lờ bắt đầu múa.

Thủy Y Họa từ lúc nghe Cơ Mộc Ly nói với mọi người tuyên thệ cảm tình chợt ngẩn ra, lúc này nhàm chán vô nghĩa nhìn vũ đạo trong sân, trong lòng lại có chút lo lắng không nói nên lời.

Mọi người đang xem ca múa, trong đám vũ cơ có một nữ tử thế nhưng trật chân, ngã về phía Cơ Mộc Ly.

Quần thần còn tưởng rằng sẽ nhìn đến một màn ẩm hương trong ngực, ai đoán được ngay sau đó liền nghe đến tiếng thét chói tai của nàng kia.

Cơ Mộc Ly một tay nhanh chóng cầm chiếc đĩa trên bàn lên đối với bàn tay của vũ cơ xinh đẹp không cần thận dừng ở mép bàn kia không lưu tình đem mạnh xuống.

Máu tươi từ trên bàn tay của vũ cơ xinh đẹp ồ ồ chảy ra, màu đỏ sẫm chảy vào mép bàn, theo góc bàn nhỏ giọt xuống đất.

“Phụ hoàng, nữ nhân này chút nữa thì đụng tới cánh tay nhi thân, nhi thần đem tay nàng phế đi”

Mọi người ngẩng đầu nhìn hướng Hoàng thượng trên cao, biểu cảm hồn nhiên như trẻ mới sinh, trên má như gợn sóng còn mang theo chút ý cười tao nhã.

Mọi người ngừng thở trong lòng run sợ không thôi.

“Y Họa, có dọa đến nàng không?” hắc quay đầu nhìn về phía Thủy Y Họa đang ngẩn người, ngón tay dính vào hai giọt nước sờ lên khuôn mặt nàng

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 56: Điệu Múa Làm Kinh Sợ Mọi Người

Thủy Y Họa chỉ là kinh ngạc lúc hăn vừa ra tay , trong nháy mắt đó trong mắt hăn sát ý tàn nhẫn giống như không chịu khống chế như muốn phun trào ra, nhớ tới lời nói của Đông Phương Lăng , mày nhíu lại.

Cầm lấy bàn tay hăn đang vuốt ve gò má bản thân , Thủy Y Họa lấy khăn lụa ra lau vết màu trên mu bàn tay của hăn .

Cơ Mộc Ly hơi sững sờ, trên người lãnh khí dần dần thu vào, tươi cười tràn đầy trên mặt

" Y Họa nhà ta quả nhiên đau ta ." Hăn ôm lấy miệng , vui sướng nói .

Thủy Y Họa mặc kệ ánh mắt của mọi người , chậm rãi chà lau mu bàn tay của hăn , động tác ôn nhu khiến người ta như muốn đi vào giấc ngủ, hai mắt nhìn xuống , thanh âm nhẹ nhàng , " Dẫn dắt với hạ nhân làm cái gì , nếu không thích vương gia tránh đi là được , ta bảo đảm lúc nàng ngã vào trong lòng vương gia thì ta sẽ cho nàng một cước bay ra ngoài ."

Lúc nói lời này vẫn là một bộ dáng đương nhiên .

Mọi người nghe xong, trong lòng phun một búng máu. Đây. đến tột cùng là một đôi vợ chồng kiểu gì a ? Hai người quả nhiên là xứng cực kỳ!

Ánh mắt Cơ Mộc Ly luôn luôn u ám lúc này lại sáng rọi , mặt mày cười đến xán lạn , hăn vốn là tuấn mỹ như tiên giáng trần , như gấm sứ như ngọc không tỳ vết, mà lần này là cười tự nội tâm làm cho người ta ở một trong một khắc này có thể đã quên hăn mới vừa rồi tàn nhẫn như ma quỷ .

"Ừ , lần sau những việc thế này đều giao cho Y Họa xử lý." Cơ Mộc Ly giọng nói êm ái, ánh mắt ôn nhu giống như có thể chảy ra nước.

Chuyển biến cực lớn lại một lần nữa làm cho mọi người thêm một lần mở mắt.

Trong điện ca múa đã ngừng lại, vũ cơ té trên mặt đất kêu đau đến mức hôn mê bất tỉnh, chiếc đĩa chọc thủng mu bàn tay nàng, thẳng tắp cắm ở phía trên, trông buồn cười mà lại đáng sợ . Ngoài điện rất nhanh có mấy công công đem người kéo xuống, những vũ cơ thất kinh khác cũng bị mang ra điện.

Trong điện trầm mặc một lát, Cơ Lạc Phong bỗng nhiên nở nụ cười.

"Ly nhi vẫn lỗ mãng như vậy nhưng mà vũ cơ này cũng quả thật đáng chết , lại dám mưu toan quyến rũ hoàng nhi của trẫm . Người tới, đem vũ cơ vừa rồi đánh 30 đại bản, ném ra khỏi hoàng cung."

Mọi người cấm miệng không nói, trong lòng lại một lần xác định, hoàng thượng sủng ái Viêm Đạm vương còn hơn các hoàng tử khác và công chúa mấy lần.

Cơ Thịnh Duệ ngồi cạnh Cơ Mộc Ly nắm tay thật chặt , trong mắt tràn đầy ghen ghét. Hẳn đến cùng có chỗ nào kém Cơ Mộc Ly , phụ hoàng thế nhưng lại sủng ái Cơ Mộc Ly , lại khắp nơi để ý lỗi lầm của hắn !

"Phụ hoàng tuy rằng sủng ta, lại không bằng một phần vạn của tam ca ."
Ngũ công chúa Cơ Đan Nhã ngồi ở phía sau Cơ Thịnh Duệ nhẹ giọng nói thầm một câu, một chữ cũng không thừa đều lọt vào lỗ tai Cơ Thịnh Duệ .

Cúi đầu nở nụ cười một tiếng, Cơ Thịnh Duệ để sát vào tai nàng , dùng giọng điệu khiêu khích nói: "Ngũ muội, muội không thể so sánh với tam ca được , phụ hoàng sủng ái làm tính tình hắn thành như thế nào , không phải muội cũng không nhìn thấy ."

Cơ Đàn Nhã cũng không cho rằng đúng, lướt mắt nhìn hắn, cánh môi xinh đẹp hơi cong lên , "Tứ ca, chỉ có ngọc tử mới có thể nghĩ cùng tam ca đi so, tiểu muội ta cũng không phải là ngọc tử. Tam ca hắn là do nữ nhân mà phụ hoàng đời này thích nhất sinh ra , phụ hoàng nhìn hắn chỗ nào chả thuận mắt."

Cơ Thịnh Duệ tự đòi mất mặt, nắm chặt bàn tay thành nắm đấm.

Đúng vậy a , Như phi tiện nữ nhân kia lúc trước đoạt toàn bộ sủng ái của mẫu hậu , hiện thời liên tính người đã chết, lại sinh nhi tử bảy tám phần giống nàng , phụ hoàng như thế nào không đau hắn? ! Mà mẫu hậu của hắn cho dù có tìm mọi cách làm cho phụ hoàng vui , đều vĩnh viễn không sánh bằng nữ nhân kia , Như phi đã chết, lại có Liên phi, Vũ phi! Mà tất cả đám nữ nhân đó đều có ít hoặc nhiều giống với nữ nhân đã chết đi kia .

Ánh mắt trong lúc vô tình đảo qua tuyệt sắc nữ tử ngồi cạnh Cơ Mộc Ly , Cơ Thịnh Duệ trong mắt ánh sáng lạnh chột lóe.

"Ngũ muội, trừ bỏ tam ca, phụ hoàng thương yêu nhất đó là muội rồi. Nhưng là theo ta thấy, hiện thời vị trí này của muội vừa muốn xê dịch một chút rồi." Cơ Thịnh Duệ trong lời nói mang theo một chút hương vị tiếc hận .

Nữ tử mới vừa rồi còn chẳng hề để ý giờ mạnh mẽ quay đầu nhìn hắn, nhú mày hỏi, "Tứ ca lời này là ý gì ?"

Cơ Thịnh Duệ cười cười vui sướng khi người gặp họa , "Tam ca thích gì đó, phụ hoàng đều sẽ thích, càng đừng nói lần này tam ca là thiệt tình động tâm , Ngũ muội xem rồi nhìn đi, ngày sau tam tẩu chỉ sợ sẽ chậm rãi đoạt mọi sủng ái của muội , muội trừ bỏ gương mặt có một chút giống với tam ca , thì làm gì còn ưu thế khác nữa ."

"Chuyện của ta không cần huynh quản!" Cơ Đàn Nhã hiển nhiên bị lời nói của hắn chọc đến khó chịu , có chút tức giận nói.

Cơ Thịnh Duệ không lại tiếp tục kích nàg, dù sao tiểu nha đầu này luôn luôn ỷ sủng mà kiêu, hôm nay hẳn liền chờ xem một hồi trò hay.

Quả nhiên không quá bao lâu, Cơ Đàn Nhã liền ngồi không yên, đoạn trang đứng lên, đối Cơ Lạc Phong nói: "Phụ hoàng, chỉ xem ca múa tục khí này khó tránh khỏi nhàm chán chút. Hôm nay không chỉ có đón gió tấy trần cho sứ thần Tuyết Ly quốc và công chúa , lại cũng là sinh nhật của mẫu hậu . Hiện thời thừa dịp văn võ bá quan cùng mệnh phụ và các tiểu thư đều ở đây, nhi thần có một đề nghị."

Cơ Lạc Phong và hoàng hậu vừa nghe lời này, đều cảm thấy hứng thú.

"Ha ha, Nhã Nhi có rất nhiều ý đồ xấu . Được rồi , nói nghe một chút, nói vậy sứ thần cũng xem phiên rồi." Cơ Lạc Phong vuốt râu, cười nói.

Ngồi ở trên ghế tơ vàng , Ôn Cẩn Hiên luôn luôn lặng im không nói nghe vậy cười nhẹ một tiếng, "Hoàng thượng khách khí , thần vẫn chưa cảm thấy phiên chán. Nếu công chúa nếu có ý kiến hay , thần cũng muốn nghe xem."

Cơ Đàn Nhã không nghĩ tới người này thế nhưng lại giúp đỡ chính mình , nhất thời nhìn nhiều liếc mắt một cái, nhìn xem bên tai liền không khỏi đỏ hồng. Nàng luôn luôn tin tưởng ở đây không một thanh niên tài tuấn nào có thể bằng tam ca của nàng nhưng là vừa nhìn lên, lại thấy suy nghĩ của mình thật đúng là điên rồ .

Nam tử ôn nhuận như ngọc , phong độ tao nhã . Hẳn bộ dạng thập phần tuấn mỹ, tuy rằng không bằng Cơ Mộc Ly , nhưng là ánh mắt kia lại như là ánh mặt trời mùa xuân ấm áp thấm vào lòng người .

Cơ Đàn Nhã ho nhẹ một tiếng, xác định thanh âm không có tắc sau, mới mở miệng nhẹ nhàng nói: " Khởi bẩm phụ hoàng, nhi thần đề nghị là, phạm là nữ nhi của tất cả đại thần sẽ thay phiên nhau đi lên, dâng lên một phần tài nghệ mà bản thân mình giỏi nhất , ngâm thơ làm câu đối, thi từ ca phú, đánh đàn múa kiếm đều có thể." Nói đến chỗ này, ánh mắt quét đến Thủy Y

Họa đang cúi đầu uống rượu liếc mắt một cái, dùng giọng điệu nghịch ngợm cố ý cường điệu một chút, "Đương nhiên, vài vị hoàng tẩu cũng không thể chối từ nhé."

Thủy Y Họa miễn cưỡng ngược mắt nhìn ngũ công chúa một cái, rồi sau đó hỏi Cơ Mộc Ly đang ân cần gấp thức ăn cho nàng "Vương gia, thiếp thân cứ cảm thấy ngũ công chúa này là cố ý nhắm vào ta?"

Cơ Mộc Ly nghe vậy ngẩng đầu, như có đăm chiêu sờ sờ tay Thủy Y Họa, rồi sau đó dặn một câu, "Y Họa đừng khi dễ nàng quá lắm là tốt rồi, nha đầu kia kỳ thực tâm không xấu. Đương nhiên, nếu Y Họa nhìn nàng không vừa mắt thì muốn khi dễ thế nào cứ việc khi dễ."

Thủy Y Họa lườm hằm một cái, rút tay mình về, yên lặng vùi đầu ăn cơm.

Cơ Đan Nhã vừa nói ra đề nghị này, Cơ Lạc Phong liền nở nụ cười, "Chỉ cần quần thần không có ý kiến, trẫm cùng hoàng hậu tự nhiên là rất vui vẻ thưởng thức bản lĩnh của bọn nhỏ."

Quần thần trong lòng vụng trộm chảy mồ hôi. Hoàng thượng, ngài đều nói tốt lắm, chúng thần nào dám có ý kiến?

Cũng may đám danh môn khuê tú đều thông thạo một môn sở trường, lúc này cũng không cảm thấy sợ hãi, ngược lại có thể biểu diễn ở trước mặt hoàng thượng hoàng hậu lại cảm thấy vui sướng.

"Đã phụ hoàng cùng mẫu hậu đều đáp ứng, như vậy nhi thần nguyện làm người đầu tiên bêu xấu vậy." Cơ Đan Nhã khiêm nhường nói xong liền rất khách khí đứng dậy, trên mặt lại vô cùng tự tin.

Ngũ công chúa là do đương kim Vũ phi sinh ra, vì vậy vũ kỹ tất nhiên là trò giỏi hơn thầy. Nhạc khí vang lên, nàng kia liền lắc vòng eo, nhẹ nhàng bắt đầu múa. Dáng người khi múa càng nhìn càng cảm thấy đẹp vô cùng,

vòng eo thon nhỏ mềm mại như liễu mạnh mẽ hấp dẫn tầm mắt mọi người .
Cánh tay linh hoạt múa ra tầng tầng cuộn sóng, dải lụa uốn lượn rồi tung lên cao ; vài cái xoay người liên tục làm cho làn váy màu hồng nhạt cũng xoay tròn hình thành nên một đóa xinh đẹp , rần rần nở rộ toàn bộ đại diện.

"Vương gia, công chúa kỹ thuật nhảy cũng bình thường, vì sao mọi người lại có vẻ say mê đến vậy ?" Thủy Y Họa bỗng nhiên nghiêng đầu nhìn về phía Cơ Mộc Ly , trên mặt tràn đầy nghi hoặc .

Cơ Mộc Ly mới nuốt xuống một ngụm rượu sút nữa thì phun ra trước mặt mọi người .

Ho nhẹ hai tiếng sau, tay to đặt ở dưới găm bàn vụng trộm cầm tay nhỏ bé của nàng , tới gần bên tai nàng thấp giọng hỏi, " Y Họa , nàng cảm thấy kỹ thuật nhảy của ngũ muội bình thường không có gì lạ?"

Cơ Mộc Ly không nói cho nàng, Hỏa Vũ quốc ngũ công chúa kỹ thuật nhảy nhưng là danh tiếng lẫy lừng , hơn nữa rất ít khi múa trước mặt người ngoài , hôm nay khó được một lần biểu diễn trước mặt mọi người . Mọi người đều cảm thấy may mắn nên mới có thể nhìn say mê như vậy . Y Họa của hắn lại còn nói ngũ muội kỹ thuật nhảy bình thường? Tuy rằng, ở trong mắt hắn, đám nữ nhân này đối tới đối lui, xoay ngang xoay dọc thì bộ dáng đều không có gì khác nhau lắm.

"Ừ. Trừ bỏ vòng eo dẻo hơn nữ tử khác một chút , xoay nhiều vòng hơn chút , dáng người đẹp chút, thật sự thật bình thường." Thủy Y Họa thản nhiên nói.

Nhưng vào lúc này, Cơ Đàn Nhã làm một tư thế phi điều tận trời (chim bay lên trời) , làm mọi người kinh sợ thì Thủy Y Họa chỉ miễn cưỡng lườm một cái.

Thấy Cơ Mộc Ly nhìn chăm chăm bản thân, bộ dạng còn có chút lơ mơ , Thủy Y Họa trong lòng cảm thấy buồn cười , đưa tay vỗ nhẹ ở trên khuôn

mặt trơn bóng không tỳ vết của hắc nói , "Gia, ngài thật sự là đáng thương, đợi lát nữa thiếp thân cho ngài nhìn xem, cái gì gọi là tuyệt thế ."

Cơ Mộc Ly chỉ cảm thấy trên mặt xúc cảm rất tốt, luyến tiếc không muốn nàng rời tay , động tác này nhìn ở trong mắt người khác , căn bản chính là liếc mắt đưa tình .

Cơ Lạc Phong ngồi trên cao bớt chút thời gian nhìn hai người liếc mắt một cái, trong lòng càng là vui mừng không thôi . Trước kia, Ly nhi ngay cả nữ tử tới gần người đều chán ghét không thôi, hiện tại thế mà tùy ý nữ tử này đối hắc thoải mái xoa nắn, ha ha, hắc lần này cuối cùng là tìm được người có thể trị Ly nhi rồi . Đừng tưởng rằng hắc nhìn không ra , Phủng Nguyệt công chúa trong mắt căn bản không có cái gọi là tình yêu.

Hoàng nhi a, người nên thêm chút sức rồi.

"Y Họa , lát nữa vẫn là đứng lên , ta thay nàng cản." Cơ Mộc Ly mới không muốn bảo bối của bản thân lại bại lộ ở trước công chúng, tới tham gia cung yến lần này hắc kỳ thực không quá vui.

"Hả ? Như thế rất tốt , thiếp thân liền toàn bộ dựa vào vương gia ." Thủy Y Họa cầu còn không được.

Cơ Mộc Ly vừa lòng , Y Họa của hắc thực nghe lời.

Cơ Đan Nhã lui ra sau, mọi người tán dương không ngừng, tiểu nha đầu một bộ dạng dương dương đắc ý .

Bởi vì có "Tuyệt thế kỹ thuật nhảy" này , phía sau tài nghệ liền có vẻ bình thường rất nhiều, con cái nhà võ tướng chủ yếu là múa thương lộng côn, nhóm con nhà võ nhìn xem cực kỳ vui mừng, các quan văn lại có thái độ không kiên nhẫn , nhóm con nhà quan văn lại học đòi văn vẻ ngâm thơ làm câu đối, nhóm quan võ nhìn xem cảm thấy buồn chán vô cùng. Mà

nhóm danh môn thực nữ tài nghệ chủ yếu là múa kiếm rồi vẽ tranh, cũng không có cái gì đặc biệt.

Cơ Đàn Nhã nhìn không khí cũng không kém , giờ phút này mọi người đã không còn nhả hứng quá lớn , cho dù Phụng Nguyệt công chúa bản lĩnh cỡ nào thì tài nghệ của nàng cũng sẽ giảm bớt.

"Phụ hoàng mẫu hậu, các vương tấu còn chưa có biểu diễn đâu, nhi thần muốn xem các vương tấu cơ ." Cơ Đàn Nhã làm nũng nói.

Liên tính là cung yến có long trọng cỡ nào thì nữ tử đã xuất giá cũng rất ít khi ra mặt trình diễn tài nghệ, hơn nữa trong nhóm vương phi còn có công chúa Tuyết Ly quốc mới gả đến , Cơ Lạc Phong liền quở trách , "Các đại thần đã mở rộng tầm mắt , hơn nữa vương tấu của người đã là phụ nhân (phụ nữ có chồng) , không ổn."

"Nhi thần không đồng ý ." Cơ Đàn Nhã làm nũng nói, " Như vậy thì bỏ qua cho ba vị Vương tấu , nhi thần muốn xem tài nghệ của tam hoàng tấu . Nhi thần sớm nghe nói tam hoàng tấu tài mạo song toàn, hôm nay nhìn không tới , nhi thần tiếc nuối không thôi."

Thủy Y Họa trừng mắt nhìn, rất là buồn bực. Cô nương, cô là từ nơi nào nghe được ta tài mạo song toàn vậy ? Thanh danh của ta không phải là lãng nhãng bay bướm , không biết liêm sỉ sao?

Bàn tay ở dưới gầm bàn kéo kéo ống tay áo của Cơ Mộc Ly , chờ hăn thay bản thân giải vây.

Cơ Mộc Ly thấy thế hơi cong môi . Nhìn Y Họa của hăn mà xem , thật sự là rất ỷ lại hăn rồi. Cảm giác này không phải chỉ một chữ thích mà nói hết được !

"Ngũ muội, tam tấu người đi đường mệt nhọc, ta không bỏ được nàng vất vả, chờ nàng về sau rảnh rồi , người tới vương phủ bốn vương , tam tấu

biểu diễn cho một mình người xem." Cơ Mộc Ly thản nhiên mở miệng.

Cơ Đàn Nhã thế nào cũng không nghĩ tới, tam vương huynh bình thường ở cung yến không nói nửa câu vô nghĩa thế mà vì nữ nhân này mở miệng, làm cho nàng lúc này không biết nên nói gì , trong lòng thật sự là tức giận không thôi.

"Tam vương huynh chẳng lẽ là muốn đấu , ai biết ta lần sau đi, tam vương huynh lại lấy lý do khác từ chối hay không ?" Cơ Đàn Nhã dùng khẩu khí hờn dỗi nói, người khác nghe vào cũng sẽ không có cảm thấy đây là đang ép buộc làm khó người khác.

Cơ Mộc Ly hai mắt chậm rãi nhú lại, những người biết rõ hẳn đều biết đến, đây là điềm báo hẳn không vui . Lời mà hẳn nói ra , từ trước đến nay không có người dám phản bác, đừng tưởng rằng trước mắt người này cùng hẳn đánh một chút quan hệ huyết thống , hẳn liền sẽ không động sát ý.

"Bốn vương không muốn vương phi đi lên hiến nghệ, hoàng muội là nghe không hiểu lời nói của bốn vương sao?" Cơ Mộc Ly lạnh lùng nói.

Cơ Đàn Nhã cả người chấn động, nàng chút nữa đã quên tam vương huynh căn bản chính là ma quỷ.

"Là ta đường đột , tam vương huynh cùng tam vương tấu chó trách." Cơ Đàn Nhã vội nói , xám xịt trở lại chỗ ngồi của mình.

Vốn tưởng rằng không có người còn dám khiêu khích Viêm Đạm vương , không nghĩ tới vị mẫu nghi thiên hạ ngồi trên cao kia lại mở miệng .

"Ly nhi, Nhã nhi cũng không có ác ý, người đừng tức giận, hôm nay là sinh nhật bản cung , bản cung cũng sớm nghe nói công chúa Tuyết Ly quốc tài nghệ bất phàm, bản cung còn tưởng sẽ được nhìn đã mắt, thế này xem ra, bản cung khả năng không có phúc khí này ." Trong lời nói toàn là tiếc hận, cũng có một loại mơ hồ áp bách .

Cơ Mộc Ly suýt cười lạnh ra tiếng, đừng có mà lấy cố sinh nhật bà ra áp bốn vương, sinh nhật của bà thì liên quan gì đến Y Họa nhà ta ? ! Muốn nhìn vương phi của bốn vương xấu mặt? Mơ tưởng hảo huyền!

Đang muốn phản bác , lại có một bàn tay mảnh khảnh cầm lấy tay của hắn, ở trong lòng bàn tay hắn vỗ vỗ, ý bảo hắn không cần hành động thiếu suy nghĩ.

Thủy Y Họa ngẩng đầu nhìn hướng mỹ phụ đội mũ phượng đang ung dung ngồi kia , không biết hoàng hậu vì sao mà nhìn bản thân không vừa mắt , sau này nghĩ lại , nàng đơn giản là muốn bản thân mình và Cơ Mộc Ly xấu mặt mà thôi . Đã tạm thời ngồi chung một thuyền, nàng cũng không muốn Cơ Mộc Ly ở trước mặt văn võ bá quan đối đầu với hoàng hậu .

"Đã hôm nay là sinh nhật của mẫu phi , con dâu làm sao không nể mặt mẫu hậu được . Vương gia là sợ con dâu đi đường mệt nhọc, mẫu hậu cũng đừng trách hắn." Thủy Y Họa hướng Ngô hoàng hậu cười nói, tươi cười lại mang theo vài phần giả hoạt.

Ngô hoàng hậu vốn đang tưởng khơi mào lửa giận của Cơ Mộc Ly , không nghĩ tới Phùng Nguyệt công chúa lại chủ động đứng dậy.

Hừ, cũng tốt, bản cung cũng muốn nhìn xem, Thủy phủ nhị tiểu thư của Tuyết Ly quốc có tiếng sẽ dâng lên tài nghệ gì.

Từ lúc Cơ Mộc Ly chỉ định vương phi xong , thì mọi sự tình liên quan đến Thủy Y Họa đều bị nàng tra xét mấy lần. Nhất gan sợ sệt, bình thường không có gì lạ, đêm đăng không biết liêm sỉ, trừ bỏ gương mặt coi như tuyệt sắc, nữ nhân này căn bản chính là phế vật !

Ngô hoàng hậu vẫn còn cười lạnh, Thủy Y Họa cũng đã đứng ở trong điện .

Bởi vì là cô dâu, hôm nay nàng mặc một thân lụa mỏng màu tím , trên vai cùng hai cánh tay còn quấn một dải lụa màu tím dài hơn một trượng , đi trên đường , dải lụa khoác trên cánh tay đong đưa theo bước chân , mềm nhẹ như sương, hơn nữa đám hoa thêu trên lụa mỏng nhìn về nơi xa liền giống như Lăng Ba tiên tử.

Thủy Y Họa đem dải lụa khoác trên cánh tay để xuống , rồi sau đó quấn một vòng trên cổ tay .

Mọi người còn đang suy nghĩ Viêm Đạm Vương vương phi chuẩn bị dâng lên tài nghệ gì , thì tay nàng bỗng nhiên vừa động, dải lụa tím thêu hoa giống như rắn uốn éo trong không trung , cả người bay vút lên không trung, dải lụa tím đồng thời biến thành những hình cung xinh đẹp trong không trung , làm cho mọi người hai mắt sáng ngời.

Động tác thứ nhất mới ra, giữa sân mọi người có chút mệt mỏi chột lẩy lại tinh thần , trong ánh mắt của mọi người tất cả đều là kinh diễm.

Động tác mềm mại mà vẫn có lực , thật đúng là nói không nên lời . Nữ tử đáng người xinh đẹp , lụa mỏng múa ra như một con rồng bơi lội trong không trung . Bỗng nhiên nàng kia xoay người bay lên, những đóa hoa trên làn váy mỏng màu tím như được tung ra, tạo thành một đóa màu tím cực lớn bao gồm ngàn cánh hoa ghép lại , lại giống như từng đợt sóng thay nhau nổi lên, người xem không khỏi mở to hai mắt, sợ lỡ mất cái gì phần khích .

Nữ nhân này mỗi một động tác múa ra đều xinh đẹp phần khích làm cho người ta không thể rời mắt .

Bởi vì bay lên không xoay tròn, nên dải lụa tím trên tay cũng hóa thành từng vòng cuộn sóng , uyển chuyển hoạt động theo thân mình nàng . Bởi vì động tác quá nhanh nên tạo thành một vòng tròn màu tím quấn quanh thân hình xinh đẹp của nữ tử .

Mọi người đều ngẩn cổ , hận không thể xé toạc tấm lụa mỏng bên ngoài để nhìn nữ tử xinh đẹp ở bên trong .

Động tác mềm mại bỗng nhiên sinh lực, trong lực lại bỗng nhiên mềm mại , làm cho sự phối tấu nhạc căn bản là theo không kịp tiết tấu này . Trong điện nhạc khí đã sớm ngừng lại.

Tuy rằng không có âm nhạc hỗ trợ nhưng nàng vẫn nhảy khiến mọi người rung động . Đột nhiên vào lúc này , trong đại điện yên tĩnh không tiếng động bỗng nhiên vang lên một tiếng sáo thanh thúy , tiếng sáo bay bỗng du dương lại vô cùng tương xứng với tiết tấu múa của nữ tử .

Mọi người nghe tiếng nhìn lại, người thổi sáo chính là sứ thần Ôn Căn Hiên của Tuyết Ly quốc .

Tiếng sáo làm người ta chặc chặc khen ngợi không thôi , kết hợp với kỹ thuật nhảy điêu luyện thì thật sự hai người phối hợp có thể nói là không chê vào đâu được, tuyệt diệu đến cực điểm! Chính là không biết vì sao, trong điện này độ ẩm giống như bỗng chốc giảm xuống rất nhiều, hai người không khỏi rung mình một cái.

Cơ Mộc Ly ánh mắt âm trầm nhìn chằm chằm nam tử đang thổi địch kia , tay nắm ly rượu hơi dùng lực, khi thả ra khi đã là một nắm bột phấn.

Tất cả mọi người ở đây , hận hận không thể lấy đi hai mắt của họ ! Cái người kêu Ôn Căn Hiên kia càng là chán ghét, thổi cái chết tiệt gì đó , chói tai cực kỳ, khó nghe phải chết! Rồi sau đó , ánh mắt chuyển hướng nữ tử đang múa kia , bỗng chốc lại trở nên nhu hòa, Y Họa của hắn càng ngày càng làm hắn luyện tiếc buông xuống. Về sau những thứ này đó động lòng người chỉ có thể để cho một mình hắn xem, những người khác đừng mơ tưởng!

Giữa sân nữ tử múa đến chỗ cao trào , lụa tím dài hơn một trượng trong tay đột nhiên ném lên trời cao, tiếng địch cũng chuyển dâng trào dồn dập.

Lụa tím bay lên vừa đúng đánh tới đám hoa hồng kết hình cầu trong điện , bó hoa kia vốn là dùng lụa đỏ buộc lại , lúc này bị dải lụa tím mạnh mẽ đánh vào , lại có một ít tơ lụa rớt xuống, trong khoảng thời gian ngắn, trong điện giống như nổi lên một trận tuyết màu đỏ , nữ tử liền ở trong tuyết đỏ tận tình nhảy múa.

Dải lụa tím lại tung lên , liền lại là một hồi tuyết đỏ rơi xuống , mê người đến cực điểm.

Mọi người đều nhìn xem si mê, có miệng cả kinh mở ra, hồi lâu chưa đóng lại, nước miếng đều chảy ròng ròng.

Ngũ công chúa Cơ Đàn Nhã nhìn xem kinh sợ, trong lòng thán phục không thôi.

Kiệt vương Cơ Thịnh Duệ ánh mắt lộ ra thèm muốn , khóe miệng không hiểu hơi cong lên.

Thái tử Cơ Vũ Trường trong mắt tinh quang không ngừng, tính kế chiếm đa số, Nho vương mặt lộ vẻ kinh diễm.

Thủy Y Họa lấy tư thế bay lên không để kết thúc, trên váy tím vẫn còn lưu lại tuyết đỏ bằng lụa , tuyết vời tuyết luân. Khi nàng yên lặng còn không cảm thấy, nhưng khi bắt đầu đứng lên , nữ tử này quả thực như là tiên tử không người có thể so sánh !

Múa xong , tiếng địch cũng ngừng lại. Ôn Căn Hiên mỉm cười nhìn nữ tử giữa sân , ánh mắt ôn hòa như nước cũng có từng đợt sóng.

Một lát yên lặng sau, hoàng thượng Cơ Lạc Phong hồi thần, vỗ tay cười ha ha, "Ha ha, hoàng nhi cười vương phi tốt , thật phần khích, kỹ thuật nhảy này cực kỳ xuất sắc , trăm hôm nay có thể tính là mở rộng tầm mắt rồi !"

Hoàng thượng lời này vừa ra, mọi người cũng từ trong màn múa tuyệt diệu này hoàn hồn lại , trong mắt đều có không tha. Kỹ thuật nhảy này nếu có thể lưu lại , thật là tốt biết bao.

Thủy Y Họa hướng lên cao liền hơi nghiêng thân mình, lui về chỗ ngồi của mình , trước khi đi là lúc quét đến nét mặt xanh mét của Ngô hoàng hậu , khoe miệng liền không che không giấu đối với nàng ngoéo một cái, làm cho Ngô hoàng hậu tức giận đến móng tay đều đâm vào trong lòng bàn tay.

Mới vừa ngồi xuống, Cơ Mộc Ly liền nhanh chóng đem nàng ôm vào trong lòng, tuyên cáo quyền sở hữu của bản thân , ánh mắt hung tợn quét một vòng quanh điện , thấy có người hướng về bên này nhìn , liền một đao chém giết đi qua, sợ tới mức đối phương vội vàng cúi đầu.

" Y Họa , sao nàng có thể ở trước mặt mọi người múa đẹp đến như vậy , này chẳng phải là tiện nghi bọn người trong điện kia sao?" Cơ Mộc Ly bắt mân ôm eo nàng , giọng điệu chua như dấm , rồi sau đó lại dùng một đôi mắt sắc bén tiếp tục bắn phá bốn phía, đem một loạt ánh mắt càn rỡ đều thanh trừ sạch.

"Gia, thiếp thân là lấy thể diện cho ngài ." Thủy Y Họa dựa vào hăn thấp giọng trả lời, thuận thế đẩy tay hăn ra , đáng tiếc tay to kia giống như có keo dính trên eo nàng , cho dù lại đẩy thế nào cũng đẩy không ra.

"Về sau nếu là gặp tình huống này, gia thà rằng không cần mặt mũi, cũng không để Y Họa quyến rũ mọi người được ." Cơ Mộc Ly hừ một tiếng, lúc nhìn đến Ôn Cẩn Hiên , tên kia thế nhưng không có kiêng dè chút nào , lại còn nhìn lại hai người cười nhu hòa , làm hăn cảm tức không thôi, cánh tay ôm Thủy Y Họa lại càng dùng sức .

"Gia, ngài làm đau ta rồi." Thủy Y Họa khẽ nhú mày, tuy rằng muốn tát một cái vào móng vuốt của hăn nhưng lo lắng đây là cung yến , vẫn là áp dụng chính sách dụ dỗ.

Cơ Mộc Ly nghe xong quả nhiên buông tay, dán lỗ tai nàng , ôn nhu nói: "Xin lỗi , Y Họa, ta nhất thời kích động liên động tác hơi lớn, chờ hồi phủ , ta xoa bóp cho nàng."

Thủy Y Họa yên lặng không nói tiếp tục dùng bữa uống rượu.

"Y Họa , nàng uống ít chút, uống nhiều đối thân thể không tốt." Cơ Mộc Ly lại hất ly rượu trong tay nàng ra . Hắn mới không muốn thừa nhận, bản thân là sợ sắc mặt đỏ hồng của Thủy Y Họa lại câu linh hồn của mọi người .

Thủy Y Họa không khỏi nhú mày, cúi đầu nói: "Gia , kiếp trước ngài có phải là Ma Tước (chim sẻ) hay không ?"

Cơ Mộc Ly nghe xong sửng sốt, không quan tâm xoa eo nhỏ mềm mại của nàng , cười yếu ớt hỏi, " Y Họa vì sao cảm thấy gia sẽ là một con Ma Tước (chim sẻ) , chẳng lẽ bởi vì gia đời còn đẹp hơn cả Phượng Hoàng ?"

Thủy Y Họa khước miệng nhếch lên, để sát vào bên lỗ tai hắn thối một cái , "Không phải bởi vì gia đời này xinh đẹp, mà là bởi vì gia đời này giống Ma Tước (chim sẻ) , riu ra riu rít , âm ỉ, muốn chết !" Trong lời nói đều bị ghét bỏ.

Cơ Mộc Ly sắc mặt nhất thời đen như đáy nồi. Dám ngạo hắn đáng ghét, Y Họa của hắn lại không nghe lời rồi.

Nhìn một hồi điệu nhảy tuyệt kỹ , trong lòng mọi người rất là thỏa mãn, thời gian còn lại đơn giản vui chơi giải trí nói giỡn một phen.

Đợi đến yến hội tán đi, Cơ Mộc Ly đỡ nữ tử sắc mặt có chút đỏ hồng ngồi lên xe ngựa , chờ hồi phủ phải giáo huấn một chút.

Xóc nảy một hồi lâu, xe ngựa đi tới một con đường hẻo lánh , nữ tử vẫn luôn vén màn lên nhìn phía ngoài cửa sổ hai mắt không khỏi sáng rực

, thấp quát một câu, " Yêu nghiệt đáng chết !" (Dien^Đàn^Lê^Quy*Don)

Cơ Mộc Ly cho rằng nàng kêu bản thân, trong lòng không khỏi lộp bộp , nhưng mà Thủy Y Họa vẫn luôn luôn nhìn phía ngoài cửa sổ .

Theo tầm mắt của nàng nhìn lại sau, Cơ Mộc Ly ánh mắt âm trầm xuống . Xa xa có một bóng dáng đỏ như máu chợt lóe lên, trên mặt đội mặt nạ huyết sắc tinh xảo , bộ dáng lại hoàn toàn giống hần !

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 57: Sát Thủ Mộ Dung Thất

Bóng dáng màu đỏ kia cũng chỉ là chợt lóe rồi biến mất, làm cho người ta không kịp để ý .

Thủy Y Họa nhíu mi, không nghĩ ra yêu nghiệt kia thế nhưng cũng tới Hỏa Vũ quốc. Chẳng lẽ nói hăn vì bản thân mà đến? Hay là ,Tiêu Dao cung của Quỷ Sát Huyết tôn ở trong lãnh thổ Hỏa Vũ quốc?

"Y Họa , nàng vừa rồi nhìn thấy ai vậy ?"

Trong nháy mắt , Cơ Mộc Ly đã tiến đến bên tai nàng, nhẹ giọng ní non hỏi, ánh mắt ở trong đêm lóe ra nguy hiểm .

Thủy Y Họa há miệng , thấy bộ dạng để ý của hăn , lời vừa tới miệng cuối cùng lại nuốt vào , thản nhiên nói: "Không có gì, có thể là ta nhìn lầm ."

Cơ Mộc Ly nghe xong lời này, khóe miệng cao hứng cong lên . Tốt lắm, nàng không có nói đồ giả mạo kia là Hồng Hồng nhà nàng . Bằng không, hăn nhất định sẽ tìm được đồ giả mạo kia , rồi sau đó lóc từng miếng thịt.

Hai người dính lấy nhau một đường trở về Viêm Đạm vương phủ. Đương nhiên, đều là hai móng vuốt của Cơ Mộc Ly dính chặt eo nàng, thế nào cũng bỏ không xong, Thủy Y Họa liền đành phải mặc kệ hăn.

Trở lại Lan Hành các sau, Vương lão quản gia vội vàng đến trước mặt Cơ Mộc Ly bẩm báo : 150 gánh đồ cưới của vương phi đã đến, đã vào kho phòng , mà nha hoàn bên người vương phi và. Hai hầu đồng cũng cùng nhau an toàn đến rồi.

Khi nói đến hai hầu đồng , sắc mặt Vương lão quản gia rõ ràng trở nên phấn khích vạn phần. Hắn một bó tuổi , chỉ nghe qua cô nương xuất giá mang theo nha hoàn tùy gả , còn chưa có nghe nói qua, cũng có thể mang theo hầu đồng .

Cơ Mộc Ly tâm tư vẫn nghĩ tới chuyện người giả mạo kia , nghe xong cũng chỉ là tùy tiện hướng hắn vẫy vẫy tay, "Bốn vương biết rồi , lui ra đi."

Vương lão quản gia lau lau mồ hôi trán, vội vàng lui đi ra ngoài, ai đoán được một chân mới bước ra cửa, Cơ Mộc Ly liền hồi thần, hét lớn một tiếng, " Đứng lại cho bốn vương!"

Lão quản gia trong lòng bồn chồn quay trở lại . Hai ngày này thái độ của vương gia đối vương phi như thế nào, hạ nhân bọn họ đều xem ở trong mắt. Lại thêm vào vương gia nhà bọn họ vốn là là người có tính tình thô bạo . Hậu quả này thật. Đáng sợ!

"Cái gì kêu vương phi tùy gả hầu đồng, nói rõ ràng cho bốn vương !" Cơ Mộc Ly ánh mắt lạnh lùng theo dõi hắn.

Vương lão quản gia cười gượng hai tiếng, " Bẩm vương gia, theo như nha hoàn Thu Diệp giải thích, ý tứ hình như là như này , trước khi vương phi xuất giá sợ bản thân không có cách nào thỏa mãn nhu cầu của vương gia ngài , cho nên đặc biệt tuyển hai hầu đồng mặt mày tuấn tú đến. Nếu vương gia đối vương phi không vừa lòng , cũng có thể lui mà cầu tiến , tiếp theo liền đem hai hầu đồng nạp , mà hai cái hầu đồng này lão nô đã thay vương gia xem qua , bộ dạng thật đúng là không sai ——"

"Nói cái gì vô liêm sỉ !" Cơ Mộc Ly tức giận vỗ án dựng lên, cả giận nói: "Lão quản gia hầu hạ bốn vương nhiều năm, bốn vương hành vi lão quản gia người cũng xem ở trong mắt, bốn vương là người đói bụng ăn quàng như vậy hả? !"

Vương lão quản gia trong lòng nói thầm: cũng không phải là sao, lão nô luôn luôn xem ở trong mắt, vương gia người cũng không phải là có hành vi hoang đường sao , trong vương phủ nam sủng khi nào thì thiếu quá?

"Vương gia bớt giận, lão nô bây giờ sẽ đuổi hai hầu đồng kia ra phủ . Nhưng mà vương phi nơi đó, có cần nói trước một tiếng hay không ? Dù sao đó là người của vương phi ."

"Người của vương phi chính là người của bốn vương , hiện tại bốn vương nói, đem bọn họ ném cho ta !" Cơ Mộc Ly gần từng tiếng cắn răng nói, rồi sau đó vội vàng đi tới Lan Hình các.

Vương lão quản gia không khỏi rung mình một cái. Trong lòng yên lặng thì thầm: vương phi, người tự cầu nhiều phúc a.

Cơ Mộc Ly chân phải vừa nhấc, định đá văng cửa , kết quả lại sợ làm cho Thủy Y Họa sợ, chân phải nâng lên lại chậm rãi để xuống, gõ gõ cửa xong mới nhẹ nhàng đi vào.

"Y Họa , bốn vương có việc hỏi nàng ." Cơ Mộc Ly vừa nói , nguyên bản là muốn chất vấn giọng điệu bỗng chốc lại trở nên nhu hòa .

Nhưng là, trong phòng chỉ có một nha hoàn thần sắc lo lắng , chỗ nào còn có bóng dáng Thủy Y Họa .

Cơ Mộc Ly đột nhiên quay đầu, nhìn về phía cửa sổ mở tung , sắc mặt chậm rãi trở nên âm trầm .

"Người chính là nha hoàn hôm nay mới đến trong phủ ?" Cơ Mộc Ly âm trầm chậm rãi chuyển hướng nha hoàn kia.

Thu Diệp kinh thán dung mạo của nam tử này , nhìn đến sát ý trong mắt hắn sau mới đột nhiên cả kinh, cúi đầu tránh được tầm mắt của hắn , cung kính trả lời: " Khởi bẩm vương gia, nô tì Thu Diệp."

"Chủ tử người đâu?" Cơ Mộc Ly lạnh lùng nhìn chăm chăm nàng. Y Họa của hắc sẽ không vô duyên vô cớ rời đi nơi này, nhất định là gặp chuyện gì.

"Mới vừa rời ngoài cửa sổ xẹt qua một bóng dáng màu đỏ , chủ tử liền đuổi theo ——" không kịp nghe Thu Diệp trả lời xong, cửa phòng đã bị người vội vàng đẩy ra, Kiếm Thập Nhất một bước tiến lên, để sát vào bên lỗ tai hắc nói nhỏ .

Cơ Mộc Ly trong mắt nháy mắt phát ra sát ý mãnh liệt , hừ lạnh một tiếng, khinh thường cười nhạo nói: "Tưởng ở trong lãnh địa của bốn vương ra tay , quả thực không biết sống chết!"

Dứt lời, hai người một trước một sau bay ra Lan Hình các, Thu Diệp nhìn xem kinh ngạc không thôi. Người Viêm Đạm vương phủ đều sâu không lường được, chủ tử gả tới nơi này đến cùng là đúng hay không? Thu Diệp thần sắc ngưng trọng , Viêm Đạm vương tướng mạo tuấn mỹ , cùng chủ tử thập phần xứng đôi, nhưng mặt mày lệ khí cũng quá nặng chút.

•

Thủy Y Họa đuổi theo bóng dáng màu hồng kia ra khỏi vương phủ, nhìn người rời đi khoảng cách nhất định mới ngừng lại . Nơi này cách Viêm Đạm vương phủ không tính gần, nhưng cũng không xa, còn trong phạm vi thể lực của Cơ Mộc Ly . Nếu là có cái gì khác thường, Cơ Mộc Ly khẳng định sẽ chạy tới trước tiên .

"Đừng đi , lại đi tiếp ta cũng sẽ không cùng đi qua." Thủy Y Họa khẽ cười một tiếng, hai tay ôm ngực nhìn trước mắt một mảng bóng cây màu đen .

Một lúc sau , một nam tử thân mặc trường bào màu đỏ như máu từ trong bóng cây đi ra, trên mặt đeo một chiếc mặt nạ huyết sắc tinh xảo , nhìn qua không khác Quỷ Sát Huyết tôn mấy ngày trước mới nhìn thấy bao nhiêu,

nhưng là Thủy Y Họa chỉ liếc mắt một cái liền nhìn ra người này không phải là hắc.

Yêu nghiệt kia mặc một thân trường bào đỏ như máu , toàn thân lộ ra một loại khí chất yêu mị mị hoặc nhân tâm , thoát nhìn trông vô cùng lãng lơ , cũng làm cho người ta có một loại cảm giác quý bí khó lường ; mà trước mắt người này, liền tính mặc áo choàng giống như vậy , cũng đội mặt nạ như vậy , vóc người không cao lắm , nhưng là hắc đứng ở nơi đó , trên người tản mát ra hơi thở của sự tử vong rất mãnh liệt .

Dưới mặt nạ cặp mắt như là một hồ nước lạnh, yên lặng, vắng ngắt, căn bản không giống người sống.

"Mượn tướng mạo của Quý Sát Huyết tôn dẫn ta ra đây , người muốn làm cái gì?" Thủy Y Họa ánh mắt bỗng chốc lạnh xuống, lúc người này nhìn nàng , trừ bỏ trên người hắc giống như có cỗ tử khí bẩm sinh , còn xen lẫn một chút sát ý.

Người nọ hơi hơi giơ tay lên, Thủy Y Họa lập tức lui về sau ba bước, cùng hắc bảo trì một loại khoảng cách trong phạm vi khống chế của bản thân .

Nâng lên tay nhưng chỉ là phui phui cổ tay áo.

"Dùng người dẫn hắc ra, xong , giết hắc." Hắc nói chuyện chậm rì rì , nói ra lời ít mà ý nhiều, giống như nhiều một chữ cũng làm cho hắc cảm thấy phiền toái, mà ngắn ngủn một câu này lại mang theo một cỗ tử khí nặng nề làm cho người ta cực không thoải mái .

Thủy Y Họa không khỏi cười lạnh một tiếng, "Các hạ có phải lắm hay không , ta cùng hắc không thân chẳng quen, làm sao có thể dẫn hắc ra?"

Người nọ lại rất nghiêm cẩn ói ra một chữ, "Có thể."

Thủy Y Họa ánh mắt ngạc nhiên , lạnh lùng hỏi, "Nếu hắc không có tới thì sao ?"

Người nọ nghe vậy, hơi nghiêng đầu nghĩ nghĩ, "Ta đây ngày mai lại đến."

Hung hăng ngẩng ra, Thủy Y Họa trong lòng không nói gì. Người nọ là ngu ngốc sao? Hôm nay nàng căn cứ lòng hiếu kỳ mới đi theo hắc , hắc cho rằng ngày mai bản thân còn có thể đi ra để cho người ta gây khó dễ sao ?

Phát hiện trên thân người này tản mát ra sát ý đều không phải nhắm vào bản thân, thần kinh Thủy Y Họa luôn buộc chặt hơi buông lỏng, lại vẫn cứ giữ lại vài phần cảnh giác.

Gió vù vù thổi qua hai người , chung quanh một mảnh yên tĩnh. Người nọ liền giống như cái cọc gỗ đứng ở nơi đó, giống như đang chờ Quỷ Sát Huyết tôn tới thăm.

Thủy Y Họa cảm thấy vừa động, muốn phi thân rời đi , nhưng nghĩ lại, trước mắt người này đã dám một mình tìm tới Quỷ Sát Huyết tôn, vậy người này bản lĩnh khẳng định cũng không nhỏ, vẫn là không cần chọc giận hắc mới tốt.

". Nghe ta khuyên một câu , hắc không có đến đâu , hơn nữa người không phải là đối thủ của hắc, vẫn là buông tha đi." Thủy Y Họa căn bản không tiếp thu vì bản thân có thể đem yêu nghiệt kia đưa tới.

Người nọ quét nàng một cái, tiếp tục dùng ánh mắt trống trơn nhìn chăm chăm tiền phương, môi dày mở ra, thanh âm vẫn là tĩnh mịch không có một tia phập phồng, " Thuộc hạ của hắc giết rất nhiều huynh đệ của ta ."

"Vậy người hắc là đi giết thuộc hạ hắc ."

". Ta tìm không thấy thuộc hạ của hắc ."

Thấy bản thân hỏi một câu, hắt đáp một câu, một chút cũng không phòng bị, Thủy Y Họa cảm thấy người này kỳ quái vô cùng.

"Người có biết, Quỷ Sát Huyết tôn vì sao phải giết huynh đệ người ?"

Hỏi ra những lời này sau, Thủy Y Họa lập tức liền hối hận , bởi vì nàng phát hiện người này thu hồi ánh mắt trống rỗng nhìn về phía xa xa rồi lại dùng một loại ánh mắt làm cho người ta sợ hãi nhìn chăm chăm nàng.

" Huynh đệ của ta muốn giết người, cho nên bị người của hắt giết." Dừng một chút, lại bổ sung thêm , "Ngày đó, ta cũng có mặt"

Ngày đó, hắt nhìn đến một bóng dáng màu đỏ , mặc dù nhanh kinh người, hắt vẫn là phát hiện . Bóng dáng màu đỏ kia rất nhanh liền chui vào trong xe ngựa của nữ nhân này , sau lại biến mất không thấy. Ngay sau đó, tứ đại hộ pháp của Tiêu Dao cung Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước xuất hiện, giết chết toàn bộ các huynh đệ của hắt.

Cảnh tượng vô cùng thảm, nhưng là hắt vẫn mở to mắt xem từ đầu tới đuôi, chưa bao giờ nghĩ tới ra tay tương trợ. Đó là bọn họ tài nghệ không bằng người, thân là sát thủ, chết không luyện tiếc.

Nếu muốn hỏi hắt vì sao muốn giúp đám người đó báo thù , đó là bởi vì hắt thường xuyên ở Phong Vân Đường nghe lão tam lão lục nói muốn báo thù, cho nên bản thân cũng hắt nên giống như bọn họ, vì vậy sẽ đến báo thù .

Thủy Y Họa vừa nghe xong lời nói của hắt , hai mắt mở to, "Ở trên đường tới Hỏa Vũ quốc có một đám thích khách áo đen , người là đồng lõa với bọn họ ? !" Nếu bọn họ là cùng thuyền , vậy bản thân chẳng phải là nằm trong danh sách người bị giết sao!

Người nọ nghe xong lại trì độ lắc đầu, "Người là con mồi của lão nhị, lão tam và lão lục , ta không tham dự vào cuộc săn lùng của bọn họ ."

Cho nên không là đồng lõa. Hãn luôn luôn đều cho rằng như vậy.

Hãn thích một thân một mình , giết người là một chuyện rất tuyệt vời , hãn không muốn cùng người khác chia xẻ. Khả năng cũng là do nguyên nhân này, lão tam cùng lão lục không quá thích hãn.

Thủy Y Họa nghe xong khoe miệng co rúm. Người này thật sự là sát thủ? Vì sao nàng cảm thấy đây là một người ngu ngốc chuyện gì cũng không biết .

Kỳ thực Thủy Y Họa nói đúng, trước mắt người này trừ bỏ giết người cái gì cũng sẽ không, hãn từ nhỏ ở trong hoàn cảnh giết người không chớp mắt mà lớn lên, biết đến trừ bỏ giết người vẫn là giết người.

"Nghe nói trên giang hồ có bảng sát thủ , không biết người đứng thứ mấy?" Thủy Y Họa thuận túy là tò mò vừa hỏi.

Không nghĩ tới trước mắt người này nghe được câu hỏi của nàng lại híp híp mắt , lời nói không chút gợn sóng cuối cùng cũng thay đổi , như là một loại không cam lòng.

"Ta chỉ xếp thứ hai." Hãn nói.

Lại chỉ đứng thứ hai! Thủy Y Họa trong lòng kinh ngạc vô cùng, nếu là người này hôm nay muốn tự tay lấy mạng của mình , mình coi như ở trong phạm vi thế lực của Cơ Mộc Ly thì khả năng chạy trốn cũng chỉ có vài phần . Do nàng sơ suất hay là trong lòng nàng đã tin tưởng, khẳng định rằng Cơ Mộc Ly sẽ đến trước khi nàng có việc ? Thủy Y Họa nghĩ đến việc này liền có chút ảo não. Trong đầu thế mà lại nghĩ đến lời nói của hãn ở trong yến hội , một đời một kiếp này liền chỉ cần một mình nàng?

Lắc lắc đầu, đem cảm giác quái dị trong lòng bỏ lại phía sau, Thủy Y Họa nhìn hãn lên tiếng hỏi một câu, "Người xếp thứ hai, vậy thứ nhất là ai?"

Người nọ ánh mắt bỗng nhiên quét về phía xa xa , trong mắt tản mát ra một loại ánh sáng làm cho đôi mắt tinh mịch không gợn sóng hơn ti thần thái.

" Người đứng đầu bảng. Hẳn đến đây!"

Cơ hồ lời nói vừa dứt, cả người hăn nhất thời hóa thành một luồng lửa , hướng xa xa ném tới.

Một bóng dáng màu đỏ nhanh như âm hồn cấp tốc bay tới, hai luồng huyết sắc đung vào lập tức phân ra.

Yêu nghiệt áo hồng mấy ngày không thấy rốt cục lại xuất hiện trước mắt Thủy Y Họa , làm cho nàng bỗng nhiên sinh ra một loại cảm giác thân cận thật quái dị .

Đúng vậy , so với tên sát thủ cũng mặc trường bào và đeo mặt nạ huyết sắc màu đỏ kia thì yêu nghiệt chết tiệt này quả thật làm cho nàng cảm thấy thân cận hơn.

" Y Họa , mới mấy ngày không thấy nàng lại trêu chọc một cái đại phiền toái như vậy hả ?" Tiếng nói trầm thấp yêu mị vang lên, một đôi mắt tối như mực cũng nhìn phía Thủy Y Họa .

Thủy Y Họa lướt mắt nhìn hăn, hừ lạnh một tiếng, " Yêu nghiệt chết tiệt kia , rõ ràng là người trêu chọc tới."

Thấy nàng vô sự, nam nhân bị nàng gọi yêu nghiệt chết tiệt rốt cục thở phào nhẹ nhõm. Còn có thể cãi nhau với hăn , xem ra thật là không có việc gì .

" Người của Phong Vân đường ?" Quỷ Sát Huyết tôn thu hồi ánh mắt trên người Thủy Y Họa , lại nhìn người trước mắt , ánh mắt đã trộn lẫn tức giận .

Dám ăn mặc giống hăn, đeo mặt nạ giống hăn , người này thoát nhìn thật sự là chương mắt cực kỳ.

Người nọ gật gật đầu, cũng hỏi hăn, "Người là Tiêu Dao cung chủ Quỷ Sát Huyết tôn? Ta nghĩ muốn tỷ thí cùng người một lần."

Quỷ Sát Huyết tôn lại cười lạnh một tiếng, "Chỉ bằng người, còn không xứng!" Dứt lời, hướng về người phía sau vừa mới tới bỏ lại một câu, "Người này giao cho người , không cần ham chiến."

Người phía sau một thân áo xanh , mang mặt nạ màu xanh , đúng là một trong bốn đại hộ pháp của Tiêu Dao cung , Thanh Long hộ pháp.

"Ha ha, người Phong Vân đường chưa hấp thụ đủ giáo huấn sao? Thế nhưng lại tới chịu chết!" Thanh Long trêu tức nói, mặt nhìn về phía người trước mắt đầy khinh thường, " Lại còn dám ăn mặc giống tôn thượng chúng ta , chẳng ra thể thống gì ."

Người bị chế ngạo giấu cột kia cũng không có tức giận , chỉ dùng giọng nói đều đều không gợn sóng hỏi, "Lần trước đó là người thả ra một loại độc khí, làm cho bọn họ bị Bạch Hổ một đao lấy mệnh?"

"Chính là ông nội người đây ." Thanh Long vui tươi hơn hờ cười.

Người nọ mặt vẫn không biểu cảm như trước , lần này nói ra lại mang theo một tia sát ý cùng mùi tử khí dày đặc, "Như vậy, ta muốn giết người."

"Vậy thì xem người có bản lĩnh hay không đã !"

Hai người đấu võ phía trước, Quỷ Sát Huyết tôn vài bước đi tới chỗ Thủy Y Họa , ôm lấy thắt lưng của nàng liền bay đi mất.

"Yêu nghiệt, người làm sao mà biết ta ở chỗ này?" Bản thân không cần vận công cũng có thể bay lên cảm giác tuy rằng không sai, nhưng là Thủy

Y Họa lại chưa từng quên muốn tìm ra đầu mối .

Quỷ Sát Huyết tôn ánh mắt lóe lóe, "Ta với nàng có thần giao cách cảm , cho nên chỉ cần Y Họa nàng có chuyện ta liền chạy đến."

" Hả ? Vậy cũng thật là có thần giao cách cảm a~" Thủy Y Họa kéo dài , cười tủm tỉm nói.

"Y Họa nàng đừng cười như vậy , trong lòng ta ngứa."

"Chỗ nào ngứa, hay là ta gãi cho người ?"

"Y Họa , trên người ta chỗ nào cũng ngứa." Quỷ Sát Huyết tôn hai mắt nhất thời sáng ngời.

Thủy Y Họa nhấc chân liền đá vào trên người hắn , kết quả làm hại hắn hụt hơi , hai người suýt nữa thì từ không trung té xuống.

" Y Họa , nàng không nên động thủ động cước , như vậy rất nguy hiểm ."

"Biết nguy hiểm, người còn tới chịu chết?" Thủy Y Họa mắt lé liếc hắn.

Quỷ Sát Huyết tôn xì một tiếng, "Loại tiểu lâu la này mà cũng xứng với hai chữ nguy hiểm ?"

Thủy Y Họa quay mặt nhìn hắn, cái loại khẩu khí kiệt ngạo không kèm chế được này thật đúng là một chút không thay đổi.

Quỷ Sát Huyết tôn mang theo nàng bay đi , cuối cùng đứng ở trên chạc một cây đại thụ , dựa vào nhau mà ngồi, kỳ thực là nam tử áo hồng liên tiếp dựa vào trên người Thủy Y Họa , đem người dồn vào sát thân cây cho nên nàng không còn cách nào khác mới dựa sát vào người hắn . Ngẩng đầu liền có thể nhìn đến sao trên trời, bầu trời đêm rất là đẹp.

" Y Họa , mấy ngày nay nàng có nhớ ta hay không ?" Nghiêng đầu nhìn nàng, ánh mắt mang theo chút kỳ vọng.

"Không có." Trả lời dứt khoát.

"Nói xảo , vài ngày nay ta thường xuyên hắt xì hơi, nhất định là Y Họa nhớ đến ta."

Thủy Y Họa, "."

"Yêu nghiệt, lần trước có sát thủ đến lấy mạng của ta, người phái người đến tương trợ, ta rất cảm kích. Ta tuy rằng từ trước đến nay là tròng mắt tất báo, nhưng cũng là có ân tất báo. Cho nên ta nợ người một cái nhân tình ." Ngữ khí vạn phần nghiêm cẩn.

" Y Họa , giữa ta với nàng không cần khách sáo như vậy. Chúng ta đã ôm rồi cũng hôn." Nói đến đây , bên tai có chút ửng đỏ.

Thủy Y Họa nhìn xem cả người run lên, nghiêm cẩn giải thích nói: "Ta hiện thời đã là Viêm Đạm Vương vương phi, người đừng nói như vậy nữa . Hiện thời ta nợ người nhân tình, ngày sau có việc cần hỗ trợ cứ việc tìm ta." Nói xong, ra dáng bạn tốt , vỗ vỗ bờ vai của hần, làm cho Quỷ Sát Huyết tôn một trận buồn bực.

Quả nhiên, những lời này của nàng đều là gạt người . Cái gì là có tâm , cái gì mà hồng hồng nhà nàng , đều là gạt người . Thật đúng là đồ nói dối!

Thấy hần cúi thấp đầu, có vẻ tâm tình rất tệ , Thủy Y Họa ho nhẹ hai tiếng, nói sang chuyện khác hỏi, " Người đem thuộc hạ ném ở nơi đó, người không sợ hần gặp chuyện không may?" Thủy Y Họa rất kỳ quái sao không thấy người này lo lắng chút nào , theo nàng suy đoán , người nợ tuy rằng ngốc một chút , nhưng hần lại là một sát thủ rất nguy hiểm .

"Mới vừa rồi ta đánh với hãn một chiêu , hãn không phải là đối thủ của Thanh Long ."

"Yêu nghiệt, người cũng biết sát thủ đứng thứ hai trên giang hồ là ai sao ?" Thủy Y Họa nhin không được lại hỏi.

Quý Sát Huyết tôn có chút kinh ngạc sao đột nhiên nàng lại cảm thấy hứng thú với chuyện này , nhưng là, chỉ cần nàng muốn biết, bất kể chuyện gì hãn đều sẽ nói cho nàng, trừ bỏ thân phận hiện tại này của hãn tạm thời phải giữ bí mật.

Vì thế, hãn từ từ nói , " Người đứng thứ hai trên bảng sát thủ tên là Mộ Dung Thất, đây là một người tương đối tàn nhẫn , không phải là ở chỗ hãn giết bao nhiêu người , mà là hãn ra tay vô cùng ác độc , một khi bị hãn nhắm vào, hiếm khi có người có thể chạy thoát được khỏi lòng bàn tay hãn . Người này là sát thủ thứ nhất của Phong Vân đường , hãn là đệ tử xuất sắc nhất mà lão Đường chủ tự tay bồi dưỡng ra ."

Càng nói càng cảm thấy người ngồi bên cạnh ánh mắt trở nên cổ quái , liền đưa tay sờ sờ đầu của nàng , " Y Họa , vẻ mặt của nàng sao vậy ?"

"Hai người các người, ai lợi hại hơn ?" Thủy Y Họa gắt gao truy vấn một câu.

Quý Sát Huyết tôn nghe vậy, cuồn cuộn cười to hai tiếng, "Trên đời này người có thể thắng ta còn chưa xuất thế đâu."

Thủy Y Họa liếc xéo hãn một cái, "Người cảm thấy Thanh Long sẽ không phải là đối thủ của hãn ?"

Quý Sát Huyết tôn vừa định trả lời, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì , đồng tử chợt co rụt lại, động tác nhanh chóng ôm Thủy Y Họa lại theo hướng lúc đến bay vội đi .

" Y Họa , sao nàng không nói sớm ?"

"Ta thấy người cùng với Thanh Long hộ pháp của người đều đầy tự tin , còn tưởng rằng các người định liệu trước, nào biết đâu rằng các người."

Quỷ Sát Huyết tôn nhất thời đỏ lên mặt, "Chết là không chết được, nhưng là Thanh Long chỉ sợ muốn ăn không ít mệt."

Lúc hai người đuổi tới , trên người Thanh Long đã có bảy tám vết chém , da thịt nứt toác , máu tươi chảy ra thấm đẫm quần áo.

"Tôn thượng, ngài lại không đến, thuộc hạ chắc sẽ chết rồi !" Thanh Long khó khăn né qua kiếm của Mộ Dung Thất , thở phì phò nhìn hai người vừa tới nói.

Tuy rằng đội một chiếc mặt nạ màu xanh , Thủy Y Họa lại có thể liên tưởng đến khuôn mặt đau khổ của hắn dưới mặt nạ .

Quỷ Sát Huyết tôn một tay kéo Thanh Long ra cuộc chiến .

" Người là Mộ Dung Thất của Phong Vân đường ?" Quỷ Sát Huyết tôn hơi hơi híp mắt.

"Ta muốn cùng người đấu một trận ." Mộ Dung Thất cầm kiếm dính máu chỉ thẳng vào hắn.

" Không ai nói cho người biết là bản tôn ghét nhất người khác cầm kiếm chỉ vào mình à !" Tiếng nói vừa dứt, năm ngón tay biến thành móng vuốt , thân hình chợt lóe, trong chớp mắt liền cào một miếng thịt ở trên vai hắn .

Gương mặt Mộ Dung Thất không chút biến hóa, giống như khối thịt bị kéo xuống kia căn bản không phải ở trên người hắn.

"Người rất lợi hại." Sau một lúc trầm lặng thì giọng nói không sóng không gió thừa nhận một câu, rồi sau đó cánh tay vừa động, nhuyển kiếm trong tay mang theo khí thế kinh người tiến lên .

Quỷ Sát Huyết tôn linh hoạt trốn tránh , bắt được chỗ sơ hở trên người hãn liên hung hăng cào một nhát , làm cho Mộ Dung Thất cả người đầy vết thương, Thủy Y Họa nhìn xem cũng cảm thấy vô cùng thâm thâm.

Thanh Long ở một bên nghỉ tạm dưỡng thương, trong lòng thầm mắng một câu: sớm biết rằng tới là người đứng đầu Phong Vân Đường Mộ Dung Thất, hãn liên sẽ không khinh địch như vậy , chiêu thứ nhất chiếm ưu thế, sau đó liên chiêu chiêu chịu hãn không chế !

"Này , bắt lấy ." Thanh Long chính đang lải nhải trong lòng , bên cạnh Thủy Y Họa vung tay lên, một lọ thuốc bột thoa ngoài da liền ném tới.

Thanh Long ngẩn người, thấp giọng nói: "Đa tạ." Rồi sau đó nhìn cũng không thèm nhìn liền đem thuốc bột rắc lên vết thương của mình.

Thủy Y Họa nhìn bộ dạng không hề cảnh giác của hãn , ánh mắt không khỏi lóe lóe.

Trong rừng hai người vẫn còn đang kịch chiến , nói là kịch chiến, không bằng nói là một người công một người thủ, mà người thủ kia vẫn là một bộ dạng thành thối tức chết người không đền mạng.

Trong đôi mắt tinh mịch của Mộ Dung Thất rốt cục tràn đầy tức giận, " Lấy vũ khí của người ra !"

Cao thủ đối chiến, nếu như không dùng vũ khí, đối với đối thủ mà nói, đó là một loại sỉ nhục rất lớn .

"Đối phó người thì không cần ." Cánh môi màu bạc của Quỷ Sát Huyết tôn hơi hơi cong lên , ánh mắt nhìn đến Thủy Y Họa sau, trong lòng chủ ý

đột biến.

"Chờ, bản tôn đi lấy vũ khí." Rồi sau đó bước thành thơi về phía Thủy Y Họa .

"Xong việc rồi hả ?" Thủy Y Họa vừa nói xong , yêu nghiệt bỗng nhiên dang hai tay ôm nàng vào trong lòng.

" Yêu nghiệt, ngươi làm gì vậy ? !" Thủy Y Họa mắng một câu, không ngờ yêu nghiệt thò một bàn tay vào trong vạt áo của nàng . Tuy rằng cách áo sơ mi, nhưng xúc cảm lạnh lẽo vẫn là truyền đến toàn thân, để cho nàng không khỏi rùng mình một cái.

" Y Họa , nàng cho ta mượn Huyết tiên(roi dài màu đỏ theo cách gọi của Thủy Y Họa) buộc trên eo nàng đi ." Nói đến đây, bàn tay to đã sờ đến eo nhỏ của nàng , rồi sau đó chậm rãi tháo ra .

Thủy Y Họa nổi giận , đang muốn đưa tay cho hấn một cái tát, thế nhưng yêu nghiệt kia cũng đã linh hoạt né tránh .

"Y Họa , chờ ta giải quyết xong phiền toái này , lát nữa mặc cho nàng đánh chửi." Quỷ Sát Huyết tôn nhìn nàng cong miệng lên cười, rồi sau đó tâm tình thật tốt cầm lấy roi dài vốn thuộc về bản thân đi rồi.

Vô nghĩa, vừa rồi ăn nhiều đậu hủ như vậy , tâm tình sao có thể không được chứ!

Vì thế, người nào đó tâm tình thật tốt đem sát thủ đứng thứ hai trên giang hồ Mộ Dung Thất giáo huấn một trận, cuối cùng một cái huyết tiên hạ xuống, mặt nạ huyết sắc trên mặt người kia bị chém thành hai nửa, lộ ra một gương mặt thanh tú .

Người này đại khái cũng khoảng mười bảy mười tám tuổi , khuôn mặt góc cạnh còn chưa hoàn toàn rõ ràng, nhưng cũng là một thiếu niên thanh

tú . Chỉ tiếc, trên mặt không có tí ti biểu cảm, giống như một tảng đá không chút sút mẻ .

"Đi thôi." Quỷ Sát Huyết tôn thu roi, thanh âm lạnh nhạt nói.

Cặp mắt tĩnh mịch xẹt qua một tia kinh ngạc, "Người không giết ta, muốn thả ta đi?"

"Mau đi đi , đừng để bản tôn hối hận." Quỷ Sát Huyết tôn nhìn hẩn liếc mắt một cái, rồi sau quay đầu bước đi.

"Người sẽ hối hận ." Thiếu niên mặt không biểu cảm nói, rất nhanh liền biến mất ở trong bóng đêm.

Người đi rồi, Thủy Y Họa vẫn còn đang tức giận .

" Y Họa , hiện tại nàng muốn đánh muốn chửi thế nào cũng được, đều nói đánh là tình mắng là yêu, đánh chửi xong , cảm tình của hai ta lại càng sâu thêm một chút rồi." Mỗ yêu nghiệt vừa nói vừa cầm roi trên tay tỉ mỉ buộc lại trên eo nàng , thuận tiện lại ăn một lần đậu hủ.

"Cút!" Thủy Y Họa giận dữ mắng mỗ một câu, cũng không biết bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, trong mắt sáng ngời cuộn cuộn.

" Yêu nghiệt , ta còn có việc, đi trước !" Nói xong chạy như gió , khinh công dùng mười phần mười thành công lực.

Thanh Long từ lúc thấy tôn thượng chẳng biết xấu hổ ăn đậu hủ của Thủy Y Họa, trong nháy mắt liền đã là khiếp sợ vô cùng, lúc này vừa mới từ trạng thái sét đánh thoát ra, nhìn bóng dáng Thủy Y Họa giống như có quỷ đuổi theo , vượt cảm ấp úng một câu, "Gia, ta cảm thấy hình như vương phi là vội trở về xác nhận chuyện gì đấy ?"

Quý Sát Huyết tôn nghe xong lời này, từ trong ngọt ngào nháy mắt hoàn hồn, hô to một tiếng, " Chết rồi !"

Một phen mang theo Thanh Long đang bị thương , theo một cái đường nhỏ chạy vội mà đi, hướng đi đúng là Viêm Đạm Vương vương phủ.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 58: Bại Lộ Thân Phận

Edit:ngocthuybachdang

Đã tự: webtruyen.com

Thủy Y Họa rất ít khi dùng tới mười thành công lực, mà lúc này đây tại vì trong lòng suốt ruột muốn xác định một chuyện cho nên là dùng hết sức .

Trong vương phủ hết thấy cứ theo lẽ thường, không có người phát hiện nàng mất tích, Thủy Y Họa từ đầu tường phi thân vào, lập tức hướng Trúc Hương các của Cơ Mộc Ly chạy tới.

Bóng dáng nàng ở trong bóng đêm nhanh như quỷ mị , lúc sắp đến trước cửa Trúc Hương các , mới giả vờ như vừa mới từ Lan Hình các đi tới .

Chính là, không nghĩ tới trước của Trúc Hương các còn có người gác đêm.

Kiểm Thập Nhất ôm kiếm đứng ở ngoài cửa , lúc nhìn thấy Thủy Y Họa hướng về bên này mà đến , trong mắt xẹt qua kinh dị. Nữ nhân này đã trở lại, vì sao gia còn chưa có trở về?

"Ta có việc tìm vương gia." Thủy Y Họa liếc nhìn hắn một cái, vượt qua hăn định đẩy cửa vào.

Kiểm Thập Nhất thân hình chợt lóe, chắn ở trước mặt nàng, vẻ mặt không vui, "Vương phi cũng quá vô lễ , vương gia đã nằm ngủ rồi !"

Thủy Y Họa nghe xong lời này không khỏi cười khẽ ra tiếng, "Kiếm công tử có tư cách gì nói chuyện này với ta ? ! Thân là nam sủng của gia ,

người cũng quá làm càn!"

"Cô !" Kiếm Thập Nhất sắc mặt tức giận đến mức hết xanh lại hồng , suýt nữa liền rút kiếm hướng về phía nàng.

"Thế nào, chẳng lẽ người không phải là nam sủng của gia ? Một nam sủng cũng dám dùng loại khẩu khí này nói chuyện với nữ chủ nhân , ai cho người lá gan này vậy? !"

Nói xong cũng không để ý gương mặt khó coi của Kiếm Thập Nhất, đưa ta đẩy hẳn sang một bên , một tay kia trực tiếp đẩy cửa ra.

Mà trong lúc hai người giương cung bạt kiếm , một bóng dáng màu đỏ đã nhanh chóng nhảy cửa sổ mà vào, nhanh chóng chui vào trong chăn.

Đúng lúc này, cửa phòng bị Thủy Y Họa đẩy ra.

Hí mắt nhìn nam tử đã ngủ say trên giường , trong mắt tràn đầy nghi ngờ.

"Gia ngủ rồi hả ?" Thủy Y Họa đi đến bên giường thấp giọng hỏi một câu.

Cơ Mộc Ly nằm trên giường chậm rãi mở mắt ra, thoát nhìn bộ dạng còn có chút còn buồn ngủ , ngáp một cái, miễn cưỡng hỏi, " Y Họa sao còn chưa ngủ, hôm nay cả ngày mệt mỏi , sớm đi nghỉ ngơi đi."

Thủy Y Họa chăm chú nhìn hẳn hồi lâu, xem xét kỹ đến mức làm cho tâm lí của Cơ Mộc Ly cảm thấy hết hoảng.

Kết quả, khóe miệng Thủy Y Họa đột nhiên cong lên , nở nụ cười.

"Gia, đêm nay thật đẹp , không bằng thiếp thân ngủ cùng với ngài ?"

Cơ Mộc Ly chưa từng thấy Thủy Y Họa cười với hân xán lạn như vậy , nhìn xem không khỏi ngẩn ra, còn chưa có kịp trả lời, Y Họa nhà hân đã đến gần , bắt đầu vén chặn.

Cơ Mộc Ly sợ tới mức vội vàng túm chặt chặn , ha ha cười giải thích nói: " Y Họa , gia không mặc gì trong chặn cả , nàng thật sự muốn nhìn ?"

Thủy Y Họa cười tủm tỉm trả lời: "Gia thật sự là khách sáo , ngài với ta vợ chồng đồng thể, không cần chú ý này đó?" Vừa nói vừa bắt đầu bắt lấy chặn chuẩn bị tặc lên.

Cơ Mộc Ly vừa mới bắt đầu còn gắt gao túm chặt chặn, thấy Thủy Y Họa một bộ dạng quyết tâm muốn xem , vì thế liền giận dữ nói: " Y Họa , đây chính là nàng muốn nhìn , cũng là nàng nói muốn ngủ cùng ta , đợi lát nữa không được mắng ta lưu manh, lại càng đừng nghĩ chống chế."

Dứt lời, buông lỏng tay ra , rồi sau đó chặn bị Thủy Y Họa tặc lên.

Phong cảnh bên trong không chút nào che đậy , toàn bộ bại lộ ở trước mặt Thủy Y Họa .

"Cơ Mộc Ly! Người là đồ lưu manh ——" Tiếng rống giận của Thủy Y Họa nhất thời vang vọng toàn bộ Trúc Hương các, Kiếm Thập Nhất đứng gác ngoài cửa miễn cưỡng trợn trừng mắt, phong bế cảm quan của bản thân .

Thủy Y Họa xốc lên chặn đỏ thêu uyên ương hí thủy , cả người Cơ Mộc Ly liền lộ ra , trơn bóng như ngọc , mà giận nhất là hân nửa người dưới đều là trống trơn , ngay cả cái quần lót cũng chưa mặc! Thủy Y Họa liếc mắt một cái liền nhìn thấy một vật nào đấy đang ngẩng cao đầu , cho dù nàng lá gan có to đến đâu khi nhìn trực tiếp thế này , mặt mũi cũng không khỏi đỏ lên.

Cơ Mộc Ly quần bách cười với nàng , vội vàng lại đem chăn giật lại , quần quanh người mình .

"Y Họa , ta đã nói với nàng rồi mà nàng cứ muốn xem, lại còn mắng ta lưu manh, nàng nói ta có oan không ?" Cơ Mộc Ly môi mỏng vừa vén, cười hết sức giảo hoạt.

" Nếu nàng muốn ngủ cùng ta đêm nay , ta tự nhiên là cầu còn không được."

Cơ Mộc Ly đang chuẩn bị nhích người vào phía trong cho Thủy Y Họa nằm , đã thấy Thủy Y Họa đã trước một bước , chạy nhanh rồi đi, lạnh nhạt ném lại một câu, "Vương gia nghỉ ngơi đi, thiếp thân sẽ không quấy rầy ."
.ngocthuymbachdang@diendanlqd

Đợi đến người đi xa , trên giường Cơ Mộc Ly mới thở hắt ra , đem chăn hất xuống . Người hăn quả thật là không mảnh vải, nếu như tinh tế để ý sẽ thấy, cả người hăn dè lên một ít vải đỏ , thứ này đúng là áo choàng màu đỏ bị hăn dùng nội lực làm vụn , về phần mặt nạ huyết sắc bị hăn dùng chân giữ chặt , vừa rồi Thủy Y Họa xốc chăn lên lộ ra hơn nửa người , chỗ riêng tư của hăn cũng lộ ra, lại duy nhất có chân là không bị lộ.

Vì muốn dọa Thủy Y Họa lùi, cả người hăn toàn bộ bại lộ trước mặt nàng, hy sinh này cũng quá lớn. Cơ Mộc Ly nhất thời thốn thức không thôi. Muốn lừa dối tiểu hồ ly giảo hoạt này cũng không phải là chuyện dễ dàng .
.ngocthuymbachdang@diendanlqd

Nhưng là, Thủy Y Họa rời đi căn bản không giống Cơ Mộc Ly nghĩ như vậy, cho rằng đã lừa được nàng đi , ngược lại trong lòng nàng hoài nghi càng sâu .

Nàng cũng không nghe nói Viêm Đạm vương có thói quen ngủ trần , vừa rồi nhìn như thẳng thắn vô tư , kỳ thực căn bản chính là đang che giấu chuyện gì. Hơn nữa ——

Bên giường không có thấy giày! Này thuyết mình hai chân hần vẫn đeo giày nằm trong chăn !ngocthuymbachdang@diendanlqd

Được lắm, Cơ Mộc Ly , người động tác rất nhanh, coi như người lợi hại. Nhưng mà , vì lại xác nhận một chút, nàng giống như còn phải đi xem một người nào đó.

Thanh Long hộ pháp, người cả người đầy vết thương , tưởng giấu cũng không giấu được đâu .

Bởi vì Viêm Đạm vương có lệnh, vương phi có thể thoải mái đi lại trong phủ , cho nên đoạn đường từ Trúc Hương các đến Hàn Lăng các , không người dám ngăn cản, hơn nữa kết quả thâm của Lâm công tử ngày hôm qua vẫn còn lù lù trước mắt , những người khác liên tính thấy cũng làm như không thấy.

Ở trong Viêm Đạm vương phủ, xen vào việc của người khác, vậy có nghĩa là người đã cách cái chết không xa rồi.

Chính là, đi tới đi lui, Thủy Y Họa liền đã nhận ra có chút không thích hợp, trong lòng bỗng nhiên dâng lên một loại cảm giác quái dị .

Lần trước nàng đi theo Đông Phương Lăng đến Hàn Lăng các, chung quanh cũng yên tĩnh nhưng không giống hiện tại, mà lần này nàng vừa đi vào đường nhỏ này , trong nháy mắt, quanh mình liền trở nên quỷ dị , liên tính không có bóng người cũng nên có tiếng côn trùng hay chim thú kêu chứ , nhưng là hiện tại không một tiếng động , một chút tạp âm cũng không , yên lặng đến mức kỳ quái.

Xa xa tòa nhà hai tầng đã xuất hiện trước mắt , thoạt nhìn vẫn là Hàn Lăng các lại giống như có một bầu không khí quỷ dị vờn quanh .

Chậm rãi đến gần lầu các kia , bởi vì là ban đêm, cho nên thấy không rõ bảng hiệu trước mắt , nhưng là ngay cửa sổ lầu hai có một bóng người đứng

đó, vừa xem hiểu ngay.ngocthuybachdang@diendanlqd

Bóng người in trên cửa sổ giấy là một người đang đứng nghiêng , cho dù chính là cái bóng , nhưng hình dáng độ cong của khuôn mặt lại hết sức rõ ràng. Bởi vì hắt nghiêng mặt, bóng dáng vừa khéo buộc vòng quanh độ cong đẹp mắt , cảm hơi có chút nhọn , nhưng không có quá sắc bén .

Thủy Y Họa hơi hơi nhăn mày lại. Cho dù chỉ nhìn đến bóng dáng, nàng cũng có thể xác định, người này căn bản không phải là Đông Phương Lăng.

Có lẽ là để che dấu tai mắt người, cho nên cố ý tìm một người khác đến đóng giả hắt ? Hay là, đây cũng là nam sủng ?

Trước cửa lâu không có treo đèn lồng đỏ , lần trước đến , nàng nhớ được là chỗ Đông Phương Lăng có treo, không nghĩ tới nhanh như vậy đã bị hắt lấy xuống rồi.

Lúc sắp đến gần , Thủy Y Họa hai mắt mở to, lập tức ngừng lại. Tuy rằng đường nhỏ cùng lâu các đình đài đều giống như lần trước nàng nhìn thấy nhưng trước sân căn bản là không có mấy cây đào này.

Sau đó , nàng giật mình hoàn hồn, nơi này căn bản không phải Hàn Lăng các, mà mấy cây đào trước mắt này rõ ràng là một loại trận pháp —— không muốn cho người khác tới gần !ngocthuybachdang@diendanlqd

Thủy Y Họa thu hồi bước chân , vội vàng đi về.

Nhưng vào lúc này, bóng dáng đứng trước cửa sổ kia hình như đã nhận ra có người xâm nhập, chậm rãi đem cửa sổ mở ra, hướng về bên này nhìn lại.

Thủy Y Họa theo bản năng ngẩng đầu nhìn lại, tuy rằng đêm muộn , ở đây cũng không có đèn đường, nhưng là tối nay sao rất sáng , vẫn nhìn thấy khuôn mặt của người kia . Nàng vừa thấy cũng chợt ngẩn ra.

Khuôn mặt kia !

Khuôn mặt kia thế mà lại giống hệt yêu nghiệt áo hồng ! Không, không thể nói giống nhau, bởi vì khuôn mặt của người này không có khuyết điểm, mà khuôn mặt của Quý Sát Huyết tôn hoặc là vết bồng trên chiếc mặt nạ da người tinh xảo kia đã hủy đi phân hoàn mỹ trên gương mặt của hắn.

Khi nhìn đến khuôn mặt này, Thủy Y Họa liền càng thêm khẳng định Cơ Mộc Ly chính là Quý Sát Huyết tôn, mà chiếc mặt nạ da người trên mặt hắn kia chính là lấy nguyên mẫu của người này , chẳng qua người này mặt gầy ốm hơn một chút , cảm thon gọn như nữ tử , so với tấm mặt nạ da người của Quý Sát Huyết tôn kia trông còn thâm hiểm hơn nhiều.
ngocthuybachdang@diendanlqd

Gương mặt không có vết sẹo thoạt nhìn vô cùng xinh đẹp. Đúng , chính là xinh đẹp, tuy rằng trông có vẻ mềm mại nhưng sẽ không làm cho người ta hiểu lầm hắn là nữ tử. Bởi vì lệ khí và sự sắc bén trên gương mặt hắn thì nữ tử khả năng không có được .

Chống lại ánh mắt Thủy Y Họa , người nọ khóe miệng chậm rãi gợi lên một chút cười.

Rất đẹp, cũng rất nguy hiểm.

Thủy Y Họa cau mày nhìn mắt người đó , rồi sau nhanh chóng quay đầu rời khỏi nơi quý dị này .

Nàng quả thật đã đi dạo toàn bộ Viêm Đạm vương phủ , lúc đi đến chỗ này không có nhìn kỹ. Bởi vì, hạ nhân nói bên kia bố cục giống y hệt Hàn Lăng các .

Cho nên, nàng vừa rời nhìn đến lầu các kia căn bản không phải là Hàn Lăng các của Đông Phương Lăng , mà là Vũ Lương các! Người mới vừa

rồi hướng nàng cười quỷ dị chính là Hách Liên Thiên Mạch , kẻ điên mà Cơ Mộc Ly đã từng nói

Nhưng là người nọ thoát nhìn cũng không giống người điên, chính là nhìn có vẻ hơi âm trầm, âm trầm lại có chút quỷ dị nói không rõ.

Mới vừa đi ra khỏi bầu không khí quỷ dị này , xa xa liền có một người bay nhanh đến.

" Y Họa , sao nàng lại chạy đến đây? !" Cơ Mộc Ly đã thay trường bào màu xanh nước biển , nhìn đến Thủy Y Họa hắt liền túm nhanh qua , giống như phía sau có cái gì dơ bẩn đi theo vậy.

Khi hắt nói lời này mặt mày ử dột, xen lẫn một chút kinh hoảng mà Thủy Y Họa không rõ .

Người điên mà Cơ Mộc Ly nói tới đáng sợ như vậy sao?

"Ta định tìm Đông Phương Lăng trao đổi y thuật một chút , không để ý nên đi lầm đường." Thủy Y Họa bắt lấy tay hắt giải thích nói, sau đó thấy hơi thở thô bạo trên người hắt lập tức thu liễm .

"Y Họa , về sau đừng đến nơi này nữa có nghe không?" Cơ Mộc Ly nắm chặt tay nàng , dùng lực nhéo nhéo.

"Ừ." Thủy Y Họa trả lời , có chút không yên lòng. Có một số việc hắt không muốn mình biết, bản thân cần gì phải phải truy cứu, bọn họ chung quy chính là hai người xa lạ mà thôi. Chẳng qua , Cơ Mộc Ly , trên người người trừ bỏ thân phận cung chủ Tiêu Dao cung Quỷ Sát Huyết tôn và chuyện trúng cổ độc , đến cùng người còn dấu mọi người chuyện gì nữa ?

Vốn đang muốn tìm kiếm kết quả ở chỗ Đông Phương Lăng nhưng là hiện tại Thủy Y Họa lại cảm thấy không cần nữa rồi.

Từ ngày đó sau, Cơ Mộc Ly rõ ràng phát giác, Thủy Y Họa đối hấn lạnh nhạt xa cách rất nhiều, trong lòng phiền muộn vô cùng, lại không biết là vì sao, trên người hơi thở ngang ngược tàn nhẫn không chịu khống chế lại thường thường phát ra.

Nhưng mà có chuyện mà hai người cũng chưa nghĩ đến đó là điệu múa trên cung yến của Thủy Y Họa đã nổi tiếng toàn bộ Hỏa Vũ quốc. Nghe nói, ngày đó trong yến hội vừa đúng có một công tử có họa kỹ tốt đã nhanh chóng vẽ lại kỹ thuật nhảy của Thủy Y Họa , trong lúc nhất thời, bức họa này đã bị rất nhiều người tranh đoạt với giá cao ngất ngưỡng.ngocthuymbachdang@diendanlqd

"Gia, đều xử lý tốt rồi." Thị vệ Triệu Xương khom người trả lời.

Cơ Mộc Ly đứng ở phía trước cửa sổ, hai tay chấp ở sau lưng , hơi thở lạnh lẽo vờn quanh thân , nghe tiếng hừ lạnh nói: "Xác định đã thu lại tất cả bức họa ?"

" Bẩm gia , đã thu lại toàn bộ ." Triệu Xương vội nói.

"Được rồi , thiêu hết cho gia ." Cơ Mộc Ly lạnh lùng nói, "Tra ra là ai to gan lớn mật dám trộm vẽ vương phi của bốn vương , rồi sau đó chặt hết bàn tay hấn đi !"

Triệu Xương trong lòng không khỏi rung mình một cái, "Thuộc hạ tuân lệnh ." Hấn cảm thấy vài ngày gần đây gia càng ngày càng tàn nhẫn .

Lan Hình các.

Trong Viêm Đạm vương phủ có rất nhiều sách thuốc, đặc biệt là trong Hàn Lăng các của Đông Phương Lăng , có rất nhiều loại sách cổ kỳ dị chưa hề nghe qua . Đã nhiều ngày , Thủy Y Họa lật xem các loại sách thuốc, mà đa số là đọc các tư liệu về cổ độc .

" Y Họa ?" Ngoài cửa truyền đến giọng nói của Cơ Mộc Ly , Thủy Y Họa lập tức cầm quyển y thuật trên tay nhét vào giá sách , lại lấy xuống một quyển sách khác .

Cơ Mộc Ly nhẹ nhàng đẩy cửa vào, nhìn đến nữ tử lười biếng nằm ở trên sạp đọc sách , hơi thở lạnh lùng trên người bỗng chốc lắng xuống.

"Vương gia ngồi đi. Thiếp thân đang đọc sách , không có khả năng chiêu đãi vương gia rồi ." Thủy Y Họa liếc hắt một cái, thản nhiên nói, sau đó tiếp tục vùi đầu đọc sách.

Cơ Mộc Ly thấy nàng đối bản thân lạnh nhạt , không khỏi có chút nổi giận. Tuy rằng ngay từ đầu, Thủy Y Họa luôn luôn lạnh nhạt với hắt nhưng là chỉ cần bản thân vô sỉ dấn vào , nàng sẽ ngầm đồng ý hành động của bản thân nhưng là đã nhiều ngày nay , hắt rõ ràng cảm giác được, Thủy Y Họa đang tận lực xa cách hắt, như là bỗng nhiên đối hắt rất thất vọng .

" Y Họa , nàng làm sao vậy ? Mấy ngày hôm trước không phải vẫn tốt sao ?" Cơ Mộc Ly trong lòng rất khó chịu.

"Thiếp thân vẫn luôn như vậy, vương gia không biết sao?" Thủy Y Họa có chút kỳ quái theo dõi hắt, chẳng lẽ bản thân mấy ngày hôm trước không phải như thế?

Cơ Mộc Ly ngồi nửa ngày, muốn nói cái gì lại thôi, cuối cùng mấp máy môi mỏng, đứng dậy rời đi.

Đúng lúc nhị ca tốt của hắt đến thăm hắt, Cơ Mộc Ly cười lạnh một tiếng, đi chính sảnh chiêu đãi.

"Bản cung nghe nói tam vương đệ cắt lưỡi Tiểu Mạc , rồi sau đó ném ra vương phủ?" Thái tử Cơ Vũ Trường nhấp nước trà, ánh mắt đen tối không rõ nhìn chằm chằm nam tử ngồi đối diện với hắt . Người bị hắt gọi là Tiểu

Mạc , chính là Lâm công tử lần trước nói luyện thuyên trước mặt Cơ Mộc Ly .

Cơ Mộc Ly nghe xong Cơ Vũ Trường nói, chỉ tao nhã cười, "Nhị ca đã đưa người cho Vương đệ, thì hẳn chính là người của Vương đệ , đã làm sai nên phạt, nhị ca chẳng lẽ lại đau lòng thay một nam sủng nhỏ nhỏ vậy sao , sớm biết như thế, Vương đệ lúc trước thế nào cũng không dám đoạt của nhị ca ."

Cơ Vũ Trường sắc mặt nhất thời đen thui , lập tức lại dường như không có việc gì nở nụ cười, " Sao vương đệ lại nói dối vậy , người đã cho đệ , muốn giết hay xé tóc tự nhiên là tùy đệ xử trí. Hôm nay bản cung đến không chỉ có việc này, nếu Tiểu Mạc không làm cho đệ thích vậy người này đệ xem thế nào?"

Nói xong, hướng về thiếu niên xinh đẹp đứng ở phía sau nháy mắt một cái , thiếu niên tuần mỹ kia lập tức cung kính đi lên phía trước, cúi người hành lễ, "Ta gặp qua vương gia?"

Cơ Mộc Ly chống cằm như có đắm chiêu nhìn mỹ nhân trước mắt , khóe miệng gợi lên một chút cười nhạt.

Người nọ thấy Viêm Đạm vương đang đánh giá hẳn, lập tức hướng hẳn lộ ra một nụ cười tự cho là đẹp nhất . Không ngờ ý cười mới lộ, mọi người liền nghe xẹt một tiếng.

Triệu Xương đứng ở bên cạnh trừng lớn mắt, trơ mắt nhìn bội đao ở trên người bị Cơ Mộc Ly rút ra, rồi sau đó không lưu tình đâm vào trước ngực thiếu niên tuần mỹ kia , rồi sau đó hắn hung hăng rút đao, máu tươi bắn tung tóe đầy đất.

Người nọ trợn mắt ngã xuống đất, trên mặt nụ cười nơi khóe miệng còn chưa hoàn toàn rút đi.ngocthuylachdang@diendanlqd

Cơ Vũ Trường bị một màn này kinh sợ, đợi phản ứng kịp sau giận dữ nói: "Tam vương đệ đây là ý gì? Không thích nói thẳng là được , làm gì lấy tính mạng của hần!"

Cơ Mộc Ly khẽ cười một tiếng, khuôn mặt tuấn mỹ không giống tục vật nơi thế gian càng hiển đẹp mắt .

"Nhị ca hiểu lầm ý của đệ . Đã là thứ mà thái tử điện hạ đưa , đệ nào có thể cự tuyệt . Chẳng qua vương đệ nhận nam sủng này , ngày sau xử trí như thế nào đó là chuyện của vương đệ . Vừa đúng lúc vương đệ thấy hần không vừa mắt, cho nên liền một đao giải quyết hần, miễn cho chướng mắt . Hơn nữa, vương đệ đang chuẩn bị phân phát nam sủng trong phủ , hần tới cũng không phải lúc ."

Cơ Vũ Trường trong mắt lấp đầy lửa giận, cười nhẹ nói , " Tốt , thật sự quá tốt ! Vương đệ quả nhiên là càng ngày càng biết chuyện rồi."

Nói xong, cũng không để ý thi thể đầy máu tươi đang nằm trên đất , dẫn người của chính mình giận giữ phẩy tay áo bỏ đi.

"Triệu Xương, đem thi thể này cắt ra rồi cho chó ăn đi ." Cơ Mộc Ly thản nhiên quét mắt nhìn thi thể kia một cái, vòng qua bãi máu trước mặt , trở về Trúc Hương các.

Triệu Xương đứng ở tại chỗ, ngón tay có chút phát run. Gia đến cùng bị làm sao vậy ?ngocthuybachdang@diendanlqd

Kiểm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng nghe xong việc này, thần sắc đều trở nên ngưng trọng , trong mắt tràn đầy lo lắng.

"Lăng, không phải huynh nói gia không có khả năng lại biến thành như vậy sao, vậy đây là chuyện gì xảy ra? ! Hiện tại gia càng lúc càng giống ba năm trước, ta sợ hần."

Đông Phương Lăng vẻ mặt sầu lo, ôm đầu đong đưa , "Ta không biết! Ta cũng không biết sao lại thế này, ba năm trước sau khi chuyện phát sinh, ta rõ ràng đã giải hết tàn độc trên người gia , làm sao có thể lại xuất hiện bệnh trạng này! Đều do ta vô dụng , nếu không phải ba năm trước ta tự cao tự đại, cho rằng bản thân y thuật không người có thể địch, cũng sẽ không hại gia!"

Kiểm Thập Nhất thấy bộ dạng thất hồn lạc phách lại không ngừng tự trách của hần , bất đắc dĩ an ủi , "Nếu là không có huynh , gia đã sớm chết làm sao còn có thể sống đến bây giờ? Ba năm trước lần đó chẳng qua là huynh tìm không ra mà thôi, gia cũng chưa từng trách huynh."ngocthuybachdang@diendanlqd

Đông Phương Lăng ôm đầu , tự trách nói: " Đáng lẽ ta phải tìm hiểu là loại cổ độc gì rồi mới chữa trị, thì sẽ không hại gia biến thành như vậy."

Ba năm trước, hần đang lúc tuổi trẻ khí thịnh, biết được Cơ Mộc Ly trúng cổ độc liên thê sẽ chữa khỏi . Ai biết được một châm cắm xuống, lại cắm đúng vào thị huyết cổ làm cho nó chảy máu , một phần máu của nó chảy vào trong huyết mạch của Cơ Mộc Ly , dung nhập vào lục phủ ngũ tạng của hần . Chuyện xảy ra mấy ngày qua , bọn họ không nghĩ nó lại xảy ra lần nữa !

Vài năm nay rõ ràng đã quét sạch máu của thị huyết cổ trong lục phủ ngũ tạng , vì sao mấy ngày qua gia lại giống như ba năm trước. Đây vẫn chỉ là bắt đầu mà thôi, nếu không ngăn cản, chuyện phát sinh phía sau mới là đáng sợ nhất !

Đông Phương Lăng lập tức bắt đầu lục tung cả phòng , tìm các loại đan dược mà bản thân luyện được , đã ba năm trước trị được , hiện tại cũng nhất định có thể trị , nhất định có thể.

•

Tại Vũ Lương các bị người lãng quên , nam tử có khuôn mặt tinh xảo yêu mị đang châm ngọn đèn dầu. Ánh sáng của ngọn đèn dầu hắt vào trên thân hắn, một nửa người chìm trong bóng tối nhìn trông càng có vẻ quý mị.

Trước cửa phòng không có treo đèn lồng, chỉ có ánh sáng của sao và trăng chiếu vào con đường nhỏ dẫn vào Vũ Lương các.

Trong phòng nam nhân nương vào ánh sáng ảm đạm đang đùa nghịch thứ gì đó trên bàn , tinh tế vừa thấy chỉ là một đồng mảnh giấy vụn, những mảnh giấy vụn ghép thành một hình dạng rất kỳ quái , ở giữa có một cái lỗ nhỏ trong đó có một sợi tóc đen .

Trong miệng lầm nhẫm những từ ngữ kỳ quái , rồi sau đó hắn dùng tay trái cầm sợi tóc đen đưa tới trước ngọn đèn dầu đốt thành bụi.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 59: Hai Người Nói Chuyện Thẳng Thắn.

"Đây là lần thứ mấy rồi hả ?" Kiếm Thập Nhất ánh mắt hơi trầm xuống, hỏi Triệu Xương.

Triệu Xương ánh mắt lóe ra, giận dữ nói: "Bẩm Kiếm công tử , từ lúc vương phi gả vào vương phủ , đây là lần thứ tám gia tức giận rồi, mỗi một lần không phải là cắt tay thì sẽ là cắt lưỡi người khác , làm cho mọi người trong phủ đều hoảng sợ ." Dừng một chút, có chút do dự hỏi , "Kiếm công tử, ngài nói có phải là vương phi thi triển yêu thuật , cho nên vương gia mới biến thành bộ dạng này?"

" Nói hươu nói vượn ! Người nghe ai nói vậy ?" Kiếm Thập Nhất lập tức quát bảo ngừng lại.

Triệu Xương ngập ngừng trả lời: "Hình như là từ lúc sứ thần Tuyết Ly quốc về nước , dân gian dần truyền ra , còn nói kỹ thuật nhảy của vương phi sở dĩ xuất sắc, là vì dùng yêu thuật mê người."

Kiếm Thập Nhất chau mày, " Nhanh chóng thăm dò người tản lời đồn , rồi sau ngầm giải quyết đi . Tốt nhất là giải quyết trước khi vương gia nghe được tin đồn , nếu không, đến lúc đó bọn họ sẽ không phải đơn giản là chết , chỉ sợ sẽ thê thảm gấp trăm lần!"

Triệu Xương cũng hiểu được, "Kiếm công tử yên tâm, nếu thuộc hạ tra ra có người ác ý chuyên môn rải lời đồn, nhất định sớm xử lý tốt việc này." Dứt lời, liền khẽ thở dài một cái đi ra ngoài.

Đông Phương Lăng từ buồng trong đi ra, cau mày , hỏi, "Chẳng lẽ là thái tử và Kiệt vương thiếu kiên nhẫn, bắt đầu hành động rồi hả ?"

"Rất có khả năng này ." Kiếm Thập Nhất thần sắc ngưng trọng, "Nếu là trước kia cũng không có vấn đề gì nhưng là hiện thời gia đang ở trong thời kỳ nguy hiểm , không để ý liền bạo phát. Hừ, bọn họ đúng là biết chọn thời điểm."

"Đúng rồi, huynh phối dược cho gia như thế nào rồi ?" Kiếm Thập Nhất lại hỏi.

Đông Phương Lăng nghe vậy, lập tức lấy một cái bình ngọc từ trong ngực ra , giữa lông mày sầu lo không giảm, " Viên đan dược này không khác gì so với ba năm trước , chẳng qua ta tăng thêm dược tính, hơn nữa lại cho thêm một loại thảo dược. Có thể trừ hết máu mà thị huyết cố lưu lại trong thân thể gia hay không mới chính là vấn đề, hơn nữa ta còn không nghĩ ra lần này lại dùng lý do gì để gia đồng ý uống thuốc."

Tay Kiếm Thập Nhất gõ gõ ở trên chuôi kiếm , giống như là đang suy nghĩ chuyện gì . Một lát sau, liền dùng khẩu khí thập phần xác định nói: " Chuyện uống thuốc nên giao cho vương phi , gia muốn hỏi thì bảo đi hỏi vương phi , nàng giáo hoạt như vậy , nhất định có biện pháp ."

Nghe được hai chữ giáo hoạt , Đông Phương Lăng khó tránh khỏi chế nhạo nói , "Đúng vậy , rất giáo hoạt, lúc trước người đi Tuyết Ly quốc tìm hiểu nữ nhân kia , kết quả ngày đó buổi tối liền sợ tới mức quay về ngay , người ta cho người ăn rõ ràng là đại bổ hoàn thượng thừa , người lại tin rằng độc dược , mà thân phận thứ hai của ta và gia cũng thiếu chút nữa bị nữ nhân này phát hiện."

Kiếm Thập Nhất nghe xong nửa câu đầu , sắc mặt không khỏi đen lại , đó là nỗi nhục của hắn ! Cái gì mà Tam Thi nào thần hoàn, nữ nhân này chính là lừa đảo ! Nếu không phải Đông Phương Lăng nói bản thân ăn một loại đại bổ hoàn rất tốt với thân thể , thì hắn tuyệt sẽ không dễ dàng bỏ qua cho Thủy Y Họa như vậy , còn cho rằng chuyện gì cũng chưa phát sinh quá.

" Thập Nhất , nhớ lần đó ta từng nói với người không?" Đông Phương Lăng nghĩ đến lúc trước từ trên người Kiếm Thập Nhất tra ra đại bổ hoàn , sắc mặt không khỏi trầm xuống, "Có lẽ vương phi không có lừa người, nói không chừng nàng thật sự là đồ đệ mà sư phụ ta nhận ở bên ngoài ."

Bởi vì công thức phối đại bổ hoàn quả thực giống một loại thuốc mà trước kia sư phụ từng luyện. Trừ phi là người thật thân cận , bằng không lấy tính tình của sư phụ hãn , làm sao có thể đem phương thuốc của bản thân nói cho người khác biết?

"Không phải huynh vẫn nói, Vạn Độc Dược Thánh chỉ có một đệ tử nhập môn là huynh sao?" Kiếm Thập Nhất liếc mắt nhìn hãn.

Đông Phương Lăng mấp máy miệng, hừ nói: "Đệ tử chính thức nhập môn quả thật chỉ có một mình ta , nhưng ai biết hãn ở bên ngoài có thu đệ tử gì hay không ."

Chỉ cần nghĩ đến Thủy Y Họa thật có thể là sư muội đồng môn của hãn , trong

lòng hãn liền là lạ .

"Đúng rồi Thập Nhất , vương phi nàng đã biết gia trứng thị huyết cổ ." Đông Phương Lăng ừ xù nói.

Kiếm Thập Nhất nghe xong lời này sắc mặt nhất thời biến đổi, trách mắng: "Đông Phương Lăng huynh có phải bị điên rồi không ? Chuyện này sao có thể nói cho người ngoài biết. Nếu là bị người có ý đồ xấu biết , còn không biết sẽ đối phó gia như thế nào đâu!"

Đông Phương Lăng lập tức móc móc lỗ tai, "Người cho rằng ta ngu xuẩn đến mức đó sao . Việc này ta cũng không có lộ ra nửa phần, là chính nàng phát hiện , còn nói sẽ cùng chúng ta giải cổ độc cho gia ."

"Chỉ bằng nàg?" Kiếm Thập Nhất hừ lạnh một tiếng, vẻ mặt khinh thường, "Hiện tại ta chỉ đem hi vọng gửi gắm trên người huynh và Uyên . Nữ nhân này trừ bỏ mê hoặc gia, còn biết cái gì?"

Đông Phương Lăng day day cái trán, "Uyên mấy ngày nay đi chung quanh tìm hiểu chuyện của Sáp Huyết tộc , mà ta cảm thấy biện pháp kia không thể thực hiện được."

" Dù sao so với không làm gì vẫn tốt hơn."

•

Cơ Mộc Ly vừa sai người lại chém hai tay một nam sủng nữ , chỉ vì người nọ lúc đi qua bên người hắn , không cẩn thận đụng phải vạt áo của hắn .

Thủy Y Họa hiển nhiên cũng phát hiện Cơ Mộc Ly dị thường, nhìn bình thuốc trên bàn hồi lâu, rồi sau đó cầm lấy cái bình sứ hương Trúc Hương các đi .

Trong phòng , Cơ Mộc Ly lười biếng nằm ở trên sạp chợp mắt , thoát nhìn rất giống một trích tiên không vướng bụi trần .

Giống như cảm giác được trong phòng có người , mới vừa chợp mắt một chút mày nhăn lại, lạnh lùng nói: "Đồ không biết sống chết, không có mệnh lệnh của bốn vương , ai cho người vào? !"

Sảng giọng nói xong , hai mắt mở to, bên trong tràn đầy sát ý, giờ tay lên định tung một chưởng đi qua. Chính là đang nhìn thấy người tới , sắc mặt Cơ Mộc Ly thay đổi , bỗng chốc từ trên giường êm xoay người ngồi dậy, vui vẻ nói: “ Y Họa , nàng chịu tới xem ta rồi hả ?"

Tên này trở mặt thật nhanh , Thủy Y Họa ở trong lòng cảm thán không thôi.

Thủy Y Họa mới ngồi vào bên người hấn, hấn liền lập tức vươn tay ôm eo của nàng .

"Y Họa , cuối cùng thì nàng cũng không giận ta nữa rồi ." Cơ Mộc Ly vùi đầu ở trên cổ nàng, hấn ôm chặt cứ như muốn cắt eo của nàng .

Thủy Y Họa hơi hơi nhúu mày, khó khăn lắm mới bỏ được hai tay trong ngực hấn ra để ôm phía sau lưng hấn rồi vỗ vỗ, "Gia, ta hôm nay có chuyện hỏi ngài , nếu như ngài nói rõ chi tiết cho ta , ta về sau sẽ chân thành đối đãi ngài, nhưng nếu ngài lừa gạt ta , ta về sau liền lại không quan tâm ngài nữa."

Cơ Mộc Ly nghe ra nghiêm túc trong lời nói này , chậm rãi đẩy nàng ra , nhìn thẳng vào mắt nàng, có chút do dự nói: " Mấy ngày nay Y Họa đối ta như gần như xa, đó là bởi vì ta có chuyện gạt nàng ?"

Kỳ thực không phải đầy đủ nhưng Thủy Y Họa vẫn là khẽ gật đầu với hấn.

Thấy nàng đúng là vì chuyện này mà không thân cận với hấn, Cơ Mộc Ly bỗng nhiên yên tĩnh trở lại.

Thủy Y Họa cũng không thúc giục hấn, chính là yên tĩnh ngồi ở bên người hấn, chờ quyết định của hấn.

Đại khái qua khoảng mười lăm phút , Cơ Mộc Ly mới thở dài , nhân lúc Thủy Y Họa không có phòng bị nhanh chóng điểm huyệt nàng .

Thủy Y Họa trong mắt xẹt qua kinh ngạc, ánh mắt ý hỏi nhìn hấn. Ngay sau đó, Cơ Mộc Ly bế nàng lên, ôm nàng đến bên giường, còn đem màn kéo xuống , ngăn cách tầm mắt bên ngoài .

Cơ Mộc Ly chỉ là ôm nàng, không có động tác khác, một đôi mắt nhìn về phía đỉnh màn , thần thờ một lúc rồi sau chậm rãi mở miệng nói: " Y Họa,

nàng nên suy nghĩ cẩn thận , một khi nàng biết mọi chuyện , nàng sẽ không bao giờ có thể rời khỏi ta nữa . Bởi vì một khi nàng biết chuyện này thì nàng đã trở thành người của ta , mà đã trở thành người của ta lại vẫn muốn rời đi , ta khả năng nhất thời không chế không được sẽ giết nàng." Nói xong câu cuối cùng , trong mắt tàn nhẫn không chịu không chế trào ra một ít .

Thủy Y Họa ở trong lòng yên lặng chảy mồ hôi, lúc này người điểm á huyết của ta , ta chính là muốn cự tuyệt cũng không thành . Lời này nói thật đúng là bá đạo, hóa ra ban đầu người không tính toán nói với ta, là vì tốt cho ta ?

Cơ Mộc Ly mặc kệ Thủy Y Họa có nguyện ý tiếp tục nghe hay không , dù sao hẳn vẫn là mở miệng , "Ta không chỉ có một thân phận là Viêm Đạm vương của Hỏa Vũ quốc , mà còn một thân phận nữa là cung chủ Tiêu Dao cung , Quỷ Sát Huyết tôn , người mà trong giang hồ chỉ nghe tên đã sợ mất mật. Y Họa , ta cũng là Hồng Hồng mà nàng thường nhắc tới ." Nói đến đây , hướng nàng cười đắc ý.

Thủy Y Họa ở trong lòng chửi thầm , sớm biết thằng nhãi này chính là yêu nghiệt áo hồng kia thì thà rằng nàng thích căn bã Thượng Quan Huyền Mặc còn tốt hơn hẳn trăm lần . Trước kia nhiều lần nàng nói hẳn là ý trung nhân của mình , còn không biết hỗn đản này ở trong lòng vụng trộm vui vẻ như thế nào đâu.

". Tiêu Dao cung rất phức tạp, ta thực lòng không muốn nàng dính vào vũng nước đục này , nhưng mà hiện tại ngấm lại, nàng có biết cũng không có vấn đề gì . Nàng là nữ nhân của ta , biết chuyện này cũng là tất yếu."

Thủy Y Họa bên tai ửng đỏ, lại nghe hẳn tiếp tục nói: "Còn có một chuyện khác , ba năm trước ta trúng một loại cổ độc tên là thị huyết cổ , loại cổ độc này rất hung tàn , trước khi chết , nó sẽ từ từ ăn hết lục phủ ngũ

tạng , sau khi chết, máu của nó sẽ hòa tan vào trong cơ thể , sẽ ngấm vào toàn bộ kinh mạch , làm người ta trở nên vô cùng tàn nhẫn."

Nói đến đây , Cơ Mộc Ly cố ý nghiêng đầu nhìn ngó nữ tử trong lòng , thấy sắc mặt nàng không có thay đổi , chỉ có đôi mắt tràn đầy lo lắng, trong lòng không khỏi ấm áp, một ít sầu lo cũng bị hắt vút bỏ rồi.

" Nhưng Y Họa đừng lo lắng, ta hơn ở chỗ võ công cao cường, nếu là người khác thì trong vòng ba bốn năm sẽ bị thị huyết cổ hại chết, nhưng ta thì khác, chân khí bảo vệ tĩnh mạch và phế phủ , ít nhất ba mươi năm sau ta mới có thể chết ." Nói đến đây , trên mặt còn tỏ vẻ đắc ý , Thủy Y Họa nhìn xem rất muốn đâm cho hấn một phát.

Đợi cho Cơ Mộc Ly một hơi nói xong , mới giải á huyết cho Thủy Y Họa , mà lại không giải huyết đạo trên người . Nghiêng người ôm nàng, một chân thuận thế quặp chặt hai chân nàng , vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng hỏi, " Y Họa , trừ bỏ một số việc nhỏ không đáng kể, ta đã nói tất cả với nàng . Nàng là của ta , rốt cuộc trốn không thoát , kể cả nàng có chạy thoát ta cũng sẽ bắt mang về."

Thủy Y Họa trên mặt kinh ngạc còn chưa rút đi, nghe thấy thế lập tức hướng hấn trừng mắt một cái, "Lão nương mới không gả cho người đoán mệnh!"

Cơ Mộc Ly hơi hơi há mồm, trong mắt thất vọng chợt lóe lên, lập tức về mặt đầy ủy khuất, kéo dài một tiếng , " Y Họa ——"

"Cho nên Cơ Mộc Ly, nếu muốn làm nam nhân của Thủy Y Họa ta , trước tiên hãy chăm sóc tốt bản thân mình đi! Ta Thủy Y Họa cũng không gả cho quỷ đoán mệnh ." Thủy Y Họa liếc mắt nhìn hấn một cái, khóe miệng lại hơi cong lên . Tốt lắm, lần này cuối cùng là có thể nói chuyện thẳng thắn với hấn rồi.

Yêu nghiệt đáng chết , tổng cộng lại, người chiếm tiêng nghi lão nương bao nhiêu lần rồi hả ?

"Đây, ăn cái này đi ." Thủy Y Họa vận dụng nội lực giải huyết đạo, rồi sau đó đổ một viên thuốc nhét vào trong miệng hắn. Thuốc này là Đông Phương Lăng đưa tới, tên kia dạn đi dạn lại, nhất định phải bắt Cơ Mộc Ly ăn vào.

Thấy bàn tay trắng nõn cầm hai viên thuốc đen sì đưa tới miệng mình , Cơ Mộc Ly hoàn toàn giống như bị hút hồn chủ động hé miệng, tùy ý nàng nhét vào trong miệng mình , rồi sau nuốt xuống, nhãn mặt thở dài: "Thật đáng !"

" Đồ ngốc, huynh không sợ ta cho độc được sao ?" Thủy Y Họa nhìn gương mặt nhăn nhó của hắn , trong mắt ý cười hiện lên . Người này đã lớn như vậy , thế mà còn sợ uống thuốc.

Cơ Mộc Ly nhìn nàng cười , nụ cười lần đầu tiên xuất phát từ nội tâm nhất thời nhìn xem ngây người. Bản thân cũng không tự giác cười lên.

"Y Họa nếu là muốn cho ta ăn độc được, ta sẽ không do dự ăn luôn." Cơ Mộc Ly cười tủm tỉm trả lời, mặt mày lảng lơ , từ nhỏ chính là hấp dẫn người khác .

Yêu nghiệt, Thủy Y Họa ở trong lòng nói thầm một câu.

"Nhưng mà Y Họa , vừa rồi nàng cho ta ăn thuốc gì vậy , ta cảm thấy hương vị có chút quen thuộc?" Cơ Mộc Ly ánh mắt hơi lóe.

Thủy Y Họa bỗng nhiên kéo mặt hắn lại gần hôn chụt một cái lên miệng hắn , nhéo nhéo thịt trên mặt hắn , giảo hoạt cười nói: "Dù sao là thứ tốt, huynh ăn là được rồi."

Cơ Mộc Ly đại ra , đưa tay lên sờ sờ môi mình , trong mắt mừng như điên, mạnh mẽ ôm chặt Thủy Y Họa, nhắm ngay khuôn mặt nhỏ nhắn liền hôn chùn chụt , cao hứng hỏi, "Y Họa , nàng đồng ý với ta rồi phải không ?"

Thủy Y Họa xoa xoa mặt mình, không hiểu hỏi, "Đồng ý chuyện gì ?"

"Đồng ý làm nữ nhân của ta."

". Chỉ cần huynh không phụ ta. Còn nữa , huynh phải cam đoan về sau không được lừa ta bất kì chuyện gì , hơn nữa phải biết quý trọng bản thân mình." Những lời này tương đương với ngầm đồng ý rồi.

Kỳ thực Thủy Y Họa cũng từng suy nghĩ tới vấn đề này, Cơ Mộc Ly hay là yêu nghiệt áo hồng coi trọng điều gì nhất ở nàng , hoặc là nói hẳn đã sớm có chủ ý với bản thân mình , cho nên lần cung yến ở Tuyết Ly quốc , mới có chuyện sứ thần Hỏa Vũ quốc chỉ tên nói họ cầu thân nàng ?

Ngay từ đầu cũng không nghĩ nhất định phải cô đơn một mình, chính là ở cổ đại nam nhân đa số là thê thiếp thành đàn, hơn nữa xem thường nữ nhân, người như vậy liền tính có ngoại hình ưa nhìn thì có đưa cho nàng một xe thì nàng cũng không cần. Ví dụ như Duệ vương Thượng Quan Huyền Mặc tự phụ tự đại , hay là Thượng Quan Huyền Minh , đối với hẳn chuyện quan trọng nhất vĩnh viễn đều là quốc gia đại sự, hay như Ôn Cẩn Hiên , đừng nhìn lớp hào quang bên ngoài của người này , ai biết sau lưng hẳn gia tộc sẽ chi phối hẳn cả đời.

Cho nên vừa gặp phải người như Cơ Mộc Ly , Thủy Y Họa thực sự có chút động lòng.

Xét về phương diện quan hệ nam nữ , người này sạch sẽ vô cùng, nghe nói không để nữ nhân gần người, lại càng không nói đến chuyện chạm vào nữ nhân khác. Về phần nam nhân, vừa mới bắt đầu Thủy Y Họa nghe nói người này có ham mê đoạn tụ , còn tưởng rằng đó là một người lăng nhăng

bay bướm . Sau này đến Viêm Đạm vương phủ, mắt thấy vì thực, hấn ngay cả mấy nam sủng mà mình sủng ái nhất đều không chạm vào, lại càng không nói những người khác .

Nếu xét về khía cạnh cảm tình thì người này đã biểu hiện tình cảm nồng nhiệt đối với nàng , tuy rằng Thủy Y Họa không hiểu hấn vì sao sẽ thích mình.

Quan sát một thời gian , Thủy Y Họa cảm thấy Cơ Mộc Ly là đối tượng để làm chồng cũng không tệ .Điều mà nàng không xác định được chính là tình cảm của người này đối nàng có bao nhiêu là thực tình . Cho đến khi Cơ Mộc Ly thẳng thắn nói hết những bí mật về bản thân hấn với nàng thì Thủy Y Họa thật sự là động lòng rồi.

Nếu người không phụ ta, ta đây liền làm bạn người cả đời.

Thủy Y Họa trong lòng suy nghĩ liên miên , mà Cơ Mộc Ly nghe được câu nói của nàng liền trở nên hưng phấn không thôi.

Mạnh mẽ ôm chặt eo nàng , ấn nàng vào trong lòng bản thân, trầm giọng nói: " Y Họa , ta đáp ứng nàng , về sau chỉ tốt với một mình nàng ! Nữ nhân khác tới gần ta, gia liền một chưởng chụp chết nàng!"

Thủy Y Họa cong miệng, thuận thế bồi thêm một câu, "VẬY còn nam nhân."

Cơ Mộc Ly sửng sốt, rồi sau vui vẻ nói , "Tất nhiên, nam nhân cũng không thể tới gần, nếu nam nhân tới gần ta, gia liền một cước đá bay hấn!"

Thủy Y Họa vui tươi hơn hở , " Đồ ngốc , huynh tưởng thật hả ? Không thân cận với cấp dưới , huynh sao có thể là chủ tử tốt được ?"

Cơ Mộc Ly cũng không để ý hôn cổ nàng , hàm hồ nói: "Mặc kệ , ta chỉ muốn thân cận một mình Y Họa thôi."

Thủy Y Họa một tay đè lại mặt hăn, đẩy người hăn xuống giường , rồi sau đó Cơ Mộc Ly thuận thế cũng kéo nàng ngã xuống, hai người ôm nhau , cười ha hả.

Ngoài cửa , hai người đứng không xa nghe vậy lập tức giãn mày.

"Nữ nhân này thật là có bản lĩnh , làm cho gia ngoan ngoãn ăn xong viên thuốc không nói, thế nhưng còn cười thoải mái như vậy ." Đông Phương Lăng một tay nâng cằm , bộ dạng như có đăm chiêu . Dựa theo quỹ tích phát triển của ba năm trước , gia hiện tại đang trong thời kỳ thô bạo , sẽ rất khó có thể khống chế lửa giận , lại càng không nói giống như lúc , cười đến rung cả khoang bụng .

Kiểm Thập Nhất thành kiến cũng ít đi rất nhiều , bữu môi nói: "Xem ra nữ nhân này vẫn là có chút tác dụng . Nhưng mà thị huyết cổ vẫn như vậy cũng không phải biện pháp tốt , chúng ta phải nhanh tìm cách giải . Hi vọng Gia sẽ không phát tác giống như ba năm trước ."

Hai người nhìn nhau, rồi sau yên lặng rời khỏi nơi đây.

Cơ Mộc Ly ôm được mỹ nhân về, tâm tình sung sướng , lập tức liền tuyên bố muốn phân phát tất cả nam sủng trong phủ , về sau chỉ độc sủng một mình vương phi .

Mọi người sớm biết Viêm Đạm vương trong yến hội đã hứa hẹn, trong vòng một tháng sẽ phân phát tất cả nam sủng trong phủ , chính là hiện thời sớm nửa tháng mà thôi.

Trong Viêm Đạm vương phủ kêu khóc âm ỉ , có nam sủng được ngân lượng, ra đi hay là muốn khóc vài tiếng tỏ vẻ lưu luyến , có người lại gào khóc kêu không đi.

Cơ Mộc Ly mặt âm trầm tuyên bố một câu, " Nói cho bọn họ , không đi cũng được , chỉ cần để lại hạ bộ , muốn làm gã sai vặt cọ rửa bồn cầu , liền

lưu lại đi."

Ngay sau đó , không ai dám khóc, cầm ngân lượng vội vàng rời đi . Buồn cười, liền tính là nam sủng, không có (...) thì coi như là nam nhân sao, chẳng thà vào trong cung làm thái giám , Hơn nữa ở lại cũng không được mặc vàng mang ngọc, mà là làm gã sai vặt chải lông ngựa , chỉ có gốc tử mới có thể tiếp tục lưu lại.

Cứ như vậy, bộ sưu tập mỹ nam của Viêm Đạm vương chỉ trong một hai ngày liền không còn một ai . Chẳng qua , có vài người vẫn không tin Viêm Đạm vương sửa lại bản tính, bởi vì bốn nam sủng sủng ái nhất vẫn êm đẹp ở lại trong phủ kia , chẳng qua là từ nam sủng biến thành thị vệ bên người .

Cắt, ai hiểu được thể thân thị vệ tác dụng là làm gì ?

•

Tại một lầu các u ám trong Viêm Đạm vương phủ , nam tử diêm dúa loè loẹt nhìn trận pháp trên bàn , trong mắt toàn là khó có thể tin.

"Tại sao có thể như vậy?" Hắc lâm bẩm , cả người bị bầu không khí tối tăm bao phủ

Hắn lấy mấy tờ giấy cắt thành những hình tam giác kì quái , có những mảnh giấy vụn từ từ dao động hướng về bốn phía . Nếu nhìn kỹ sẽ thấy hình tam giác này liền thiếu một góc , mà chính giữa hình tam giác đặt một nắm tóc đã bị đốt thành tro bụi bị một trận gió hóa thành hư vô.

Hách Liên Thiên Mạch nhìn đồng giấy rỗng giậm một tiếng, sau đó dùng cánh tay trái hất đổ bàn .

Nếu như cẩn thận nhìn, sẽ phát hiện cánh tay phải của hắn mềm oặt , gân cốt đã bị người đánh gãy. Lúc này chỉ có cánh tay trái linh hoạt lại nhặt

mấy hình tam giác bằng giấy lên, rồi không biết mệt mỗi lại một lần nữa bày trận pháp kỳ quái .

Lần này , hắn lại đem những mảnh giấy vụn làm thành một cái vòng tròn , ở giữa để ra một lỗ nhỏ.

Hắn đưa tay đến bên miệng cắn một cái, máu tươi trên ngón tay nhất thời trào ra, mà lần này hắn đem máu của chính mình nhỏ vào giữa trận pháp .

Sau khi giọt máu rơi xuống rõ ràng tách ra , môi mỏng khẽ mở, hắn lầm bầm một chuỗi chú ngữ kỳ quái. Sau đó thấy giọt máu vừa tách ra tụ lại một chỗ , cuối cùng lại hình thành một hình tam giác.

"Ha ha. Ha ha ha." Hắn âm lãnh nở nụ cười.

Cơ Mộc Ly, lần này người cũng không có may mắn như vậy .

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 60: Tâm Tư Của Cơ Mộc Ly

Trong bóng đêm, nam tử đang ngủ say đột nhiên mở hai mắt ra, cảm giác muốn giết người không chịu khống chế không ngừng gào thét.

Mạnh mẽ chớp mắt , trong lòng cảm giác muốn giết người mới bị đè ép đi xuống.

Ánh mắt Cơ Mộc Ly nặng nề nhìn ngoài cửa sổ, hắn cũng nhận thấy được bản thân biến hóa, không chỉ có đã nhận ra, hắn còn biết người động tay chân là ai .

Cơ Mộc Ly khoanh tay đứng ở trước cửa sổ, môi mỏng cong lên lộ ra tươi cười lại mang theo vài phần tà khí.

Hách Liên Thiên Mạch, chúng ta cùng chờ xem, là cổ thuật cổ độc của người lợi hại, hay là ý chí và công lực của bốn vương lợi hại.

Thí dụ như uống quá nhiều dược thì dược tính sẽ giảm dần , mà cổ thuật cùng cổ độc cũng có đạo lý như thế , đợi cho đến khi thân thể hắn từ từ thích ứng với cổ độc của Hách Liên Thiên Mạch thì một thời gian sau mấy thứ này ảnh hưởng tới hắn càng ngày càng nhỏ .

Hách Liên Thiên Mạch tưởng tra tấn hắn, được , vậy thì hắn sẽ nhìn xem người này có bản lĩnh như thế nào .

Đã nhiều ngày hắn quả thật cảm giác được trong thân thể có một loại lệ khí vờn quanh , chẳng qua hắn cũng không có tận lực áp chế. Đã sớm nhìn đám nam sủng trong phủ không vừa mắt , nếu đã dám đảm đương cơ sở ngầm trong Viêm Đạm vương phủ của hắn thì phải có tâm lý chuẩn bị tính

mạng có thể mất bất cứ lúc nào . Về phần thái tử Cơ Vô Trường , trước kia là không tổn tinh lực ở trên người hắc, nhưng là hiện tại hắc thay đổi chủ ý , cho nên giết nam sủng mà hắc đưa tới , rõ ràng trở mặt thôi, cũng đỡ cho hắc phải nhìn đến khuôn mặt giả dối đó . Hơn nữa - -

Hắc vì họa được phúc, thế nhưng lại làm cho Y Họa lo lắng, càng chiếm được tình cảm của nàng .

Cơ Mộc Ly nghĩ vậy , ánh mắt bỗng chốc trở nên nhu hòa , trên mặt tràn đầy tươi cười .

Hách Liên Thiên Mạch, bốn vương thật đúng nên cảm tạ người.

Kỳ thực, Cơ Mộc Ly đã sớm nghĩ tới sẽ nói hết mọi chuyện với Thủy Y Họa . Chẳng qua hắc từ trước đến nay không làm mua bán lỗ vốn , liền tính nói thẳng với Thủy Y Họa , hắc cũng phải lựa chọn thời gian tốt nhất .

Thừa dịp Thủy Y Họa biết hắc trúng cổ độc , hơn nữa tùy thời có khả năng phát tác , hơn nữa hắc chủ động nói hết mọi chuyện với Thủy Y Họa, còn có lúc nào thích hợp so lúc này . Về phần hắc là làm sao mà biết Thủy Y Họa biết hắc thân trúng cổ độc , nguyên nhân rất đơn giản, buổi tối mà Thủy Y Họa cởi áo hắc , hắc căn bản là không có ngủ .

Đã trải qua nhiều âm mưu quỷ kế như vậy , sự cảnh giác của hắc đã sớm cao đến nỗi mà thường nhân khó mà tin được. Thực ra , ngay từ đầu hắc quả thật là ngủ , vì nữ nhân này làm cho hắc không cần cảnh giác. Hắc không cần phải phòng bị, giống như là ở lễ xảo duyên ở Tuyết Ly quốc lần đó , nàng cầm ngân châm đâm vào trên người hắc nhưng mà không phải tử huyết . Nữ nhân này làm hắc yên tâm.

Ngay từ đầu là hứng thú, hứng thú càng ngày càng đậm, tiếp xúc càng nhiều, hắc liền càng ngày càng thích nữ nhân này , đã sớm không đơn giản là cảm thấy hứng thú như vậy.

Nhưng là, cho dù đã ngủ , lúc Thủy Y Họa điểm huyết ngủ của hần , hần vẫn biết , đây không phải là chuyện mất tín nhiệm, mà là một loại bản năng.

Hần tiếp tục giả vờ ngủ, muốn nhìn xem nữ nhân này muốn làm cái gì, chỉ thấy nàng không chút do dự cởi áo của bản thân sau đó còn dùng tay nhỏ sờ soạng vuốt ve người hần . Cho dù là Cơ Mộc Ly nội lực có thâm hậu đến đâu thì mặt và cổ vẫn là hồng rực .

Cũng may Thủy Y Họa chỉ lo chuyện của bản thân , không có phát hiện hần dị thường, bằng không thì chỉ cần nàng liếc mắt một cái có thể nhìn ra là Cơ Mộc Ly ngủ giả vờ.

Sau khi Thủy Y Họa kêu Đông Phương Lăng ra ngoài thì Cơ Mộc Ly biết chắc chuyện hần trúng cổ độc đã bị phát hiện. Huống chi Đông Phương Lăng bề ngoài trông tuấn tú nho nhã, kì thực là một tên ngốc . Y Họa của hần vốn là một con hồ li, Đông Phương Lăng làm sao có thể là đối thủ của nàng .

Cơ Mộc Ly miễn cưỡng dựa vào cửa sổ, đưa tay sờ sờ môi, cười đầy tà mị .

Y họa, cũng chỉ có người phong lưu vô sỉ như bốn vương mới bắt giữ được hồ li như nàng . Nàng nên cảm tạ ta thu nàng , bằng không chẳng phải là gieo tai họa cho người khác ?

Cơ Mộc Ly vươn đầu lưỡi liếm liếm môi mình , trong màn đêm cúi đầu nở nụ cười.

•

Trong Viêm Đạm vương phủ có một vị công công đến truyền khẩu dụ, là khẩu dụ của hoàng hậu .

"Hoàng hậu nương nương muốn gặp ái phi của bốn vương ?" Cơ Mộc Ly cầm ly trà khẽ nhấp miệng, miễn cưỡng liếc Thái công công một cái. Trừ bỏ một ít cung yến quan trọng , Cơ Mộc Ly sẽ tôn xưng hoàng hậu một tiếng mẫu hậu, lúc khác đều là gọi thẳng địa vị của nàng . Đây là chuyện mà mọi người đều biết , hoàng thượng Cơ Lạc Phong cũng không bắt buộc hẳn.

Thái công công là nô tài bên cạnh Ngô hoàng hậu được sủng ái , liên tính như thế cũng tuyệt đối không dám có thái độ với Viêm Đạm vương , vội nịnh nọt cười trả lời: "Vương gia yên tâm, nương nương chính là muốn nói chuyện tình cảm với vương phi , trừ bỏ Hậu phi , trong cung cũng chỉ có ngũ công chúa là nữ tử, hoàng hậu nương nương cảm thấy buồn, có thể này mới nghĩ truyền vương phi tới trò chuyện."

Cơ Mộc Ly nghe xong lạnh lùng xì một tiếng , "Hoàng hậu muốn tâm sự , tìm vài vị vương tấu của bốn vương là được rồi, vương phi thân mình không khoẻ, không tiện xuất hành."

" Này..." Thái công công bị hần nói cho ghen lời, sắc mặt nhất thời khó xem , tròn mắt giật giật, lập tức cười đến xán lạn vô cùng, "Vương gia nói đúng , nương nương đã nghĩ gọi tất cả các vị vương phi tới trong cung , nương nương nói, lần trước cung yến vài vị vương phi đều vội vàng , cần phải tăng cường tình cảm giữa chị em dâu mới tốt."

Cơ Mộc Ly nhìn hoạn quan này . Khó trách hoàng hậu thích cầu nô tài này , dám lấy mấy vị vương phi làm bia đỡ , lời nói rất hợp lý hợp tình

Đang muốn tìm lý do khác , Thủy Y Họa lại từ buồng trong đi ra, Cơ Mộc Ly lập tức liền dặt tay nàng.

"Gia, đã là khẩu dụ của mẫu hậu , chúng ta vẫn là không nên từ chối ." Thủy Y Họa ngồi ghế dựa bên người hần , hai người sát vai ngồi cùng một chỗ.

Cơ Mộc Ly hừ một tiếng, không e dè nói: "Ta lo lắng một mình Y Họa đi tới cung hoàng hậu , ai biết hoàng hậu định làm gì nàng ."

Thái công công nghe xong lời này sắc mặt khẽ biến đen sì . Rõ ràng trước mặt hần mà dám nói xấu hoàng hậu . Viêm Đạm vương sẽ không sợ bản thân mình đem lời bất kính này nói cho hoàng hậu sao ?

Trên thực tế, Cơ Mộc Ly hần thật không sợ. Hoàng hậu nếu như thật sự có bản lĩnh thì mấy năm nay cũng sẽ không để bản thân mình chọc tức.

"Gia, ngài cảm thấy ta sẽ là người dễ bị bài bố ?" Thủy Y Họa cười khẽ , đưa tay nghịch ngợm vẽ những vòng tròn trên ngực hần .

Nếu là bản thân không có mặc áo thì tốt rồi, ngón tay liền chạm vào ngực mình, xúc cảm nhất định tốt lắm. Cơ Mộc Ly có chút không yên lòng nghĩ đến.

"Đã vương phi muốn đi, vậy bốn vương liền tự mình đưa nàng vào cung, thuận tiện đi thỉnh an phụ hoàng ." Cơ Mộc Ly cũng là cười nhéo chớp mũi của nàng .

Thái công công không khỏi chà xát cánh tay, ây da , thật sự là buồn nôn chết hần rồi.

Xe ngựa chuẩn bị đến cửa cung , Cơ Mộc Ly nhin không được hôn trộm Thủy Y Họa mấy cái , để sát vào bên tai nàng dặn dò diễ~n*đ>àn*lê*q>úy*đ<ôn: " Y Họa , nhớ cho kĩ, nếu hoàng hậu cho nàng ăn uống gì đó thì nàng phải cẩn thận."

Thủy Y Họa cười, đưa tay nâng cằm hần lên , hôn chụt một cái vào miệng hần , diễ~n*đ>àn*lê*q>úy*đ<ôn "Yên tâm, ngài ở chỗ này ngoan ngoãn chờ ta là tốt rồi." Dứt lời, nhảy xuống xe, đi cùng Thái công tới Vinh Đức cung của hoàng hậu . Mà Cơ Mộc Ly đi tới ngự thư phòng tìm hoàng thượng Cơ Lạc Phong.

Nếu không phải không đúng chỗ , Cơ Mộc Ly thật muốn bắt được tiểu hồ ly, kêu nàng quyến rũ xong bản thân rồi hãy đi!

Lúc Thủy Y Họa tới thì vài vị vương phi cũng mới vừa đến, xem bộ dáng rõ ràng là vừa được tin tức liền tới.

"Đến đến, để bản cung cẩn thận nhìn một cái nữ tử mà lão tam coi trọng điểu~n*đ>àn*lê*q>ủy*đ<ôn." Ngô hoàng hậu trong mắt giống như chỉ có thấy một mình Thủy Y Họa , ba người khác khó tránh khỏi có chút xấu hổ, đặc biệt là nữ tử xinh đẹp cầm đầu, càng là bất mãn.

Thủy Y Họa lúc ở cung yến cũng đã ghi nhớ toàn bộ những người này , nữ tử khó chịu đi đầu đúng là thái tử phi. Chắc, đây là cảm thấy bản thân đoạt nàng nổi bật?

Lượn lờ đi lên phía trước, Thủy Y Họa cúi mắt dịu dàng cười, "Vốn nên là nhi tức đến trong cung thăm mẫu hậu, di☹n♣đàn①ê♣quý♣đ☉n không nghĩ tới lại làm cho mẫu hậu tự mình mở miệng , thật sự là nhi tức bất hiếu."

Đối với nàng mà nói, diễn trò hay là nói vài lời ngon ngọt trái lương tâm mà nói , căn bản không làm khó được nàng di☹n♣đàn①ê♣quý♣đ☉n. Thuận tiện có thể đem hoàng hậu ghê tởm một phen, cố sao mà không làm?

Ngô hoàng hậu phân biệt ban thưởng ngồi , làm cho Thủy Y Họa ngồi cách gần nhất.

Ngô hoàng hậu nâng tay nàng, qua lại đánh giá nàng nói: "Thật đúng là một mỹ nhân , khó trách làm cho lão tam điên đảo , ngay cả hơn mười nam sủng trong phủ cũng không cần ."

Những lời này rõ ràng châm chọc rồi. Viêm Đạm vương trước kia là một người đoạn tụ , đây là chuyện mà bốn quốc gia khác đều biết đến đ∞đ∞l∞q∞đ. Nhưng vương phi vừa vào phủ, đoạn tụ lại trở lại bình

thường , bản lĩnh làm cho người không bình thường trở thành bình thường , tự nhiên là không nhỏ.

Ba nữ nhân khác nghe xong lời này, sắc mặt đều hơi đổi. Trên mặt Thái tử phi xẹt qua vui sướng khi người gặp họa, Nho vương phi trong mắt có đồng tình cùng lo lắng, về phần Kiệt vương phi lại cúi đầu, mắt nhìn xuống , một bộ dáng nhát gan sợ phiền phức .

Thủy Y Họa trên mặt không có biểu hiện ra xấu hổ hay giận dữ , chỉ lạnh nhạt cười trả lời: "Đa tạ mẫu hậu khen ngợi."

Lão nương chính là mỹ nhân , chính là chuyên đi quyến rũ mọi người, các người quản được sao?

Ngô hoàng hậu hiển nhiên không nghĩ tới Thủy Y Họa nhưng lại một chút khó chịu cũng không có , trên mặt ý cười cứng đờ, trong mắt lóe ác độc.

Được lắm , khó trách Cơ Mộc Ly lại chọn nữ nhân này làm vương phi, hai người này rõ ràng chính là sao chổi đến ám nàng mà !

"Hôm nay, bản cung gọi các người đến, chính là để cho chị em dâu các người có thời gian làm quen , hơn nữa bản cung một mình cũng thấy buồn , các người coi như theo giúp lão bà cô đơn này một ngày đi ." Ngô hoàng hậu lại khôi phục biểu cảm uy nghiêm trên mặt .
đien♥dan♥lequyd ☺ n: c
☺ m

Thái tử phi lập tức cười nói: "Mẫu hậu ngài nói gì vậy , cứ như là nhi tức chúng con không muốn vào cung gặp mẫu hậu vậy , chẳng phải chúng con sợ làm ầm ĩ mẫu hậu sao"

Lời này nói ra , Ngô hoàng hậu cũng nhin không được nở nụ cười, lộ ra nếp nhăn nơi khóe mắt .

"Bản cung nơi này vừa có một ít trà hoa quế ,diễn♥dan♥lequyđ☺n☼c☺m các người thử xem hương vị như thế nào?" Nói xong, nhìn cung nữ bên ngoài liếc mắt một cái ra hiệu, hai vị cung nữ lập tức nghiêng người , lui đi ra ngoài.

Một lúc sau , cung nữ bưng một cái mâm gỗ đi tới, một cung nữ khác đi theo bên người nàng, trên mâm gỗ bày bốn tách trà, hương thơm toả khắp, nháy mắt liền tràn đầy căn phòng.

Ngô hoàng hậu nhìn lướt qua vài ly trà, ý cười nơi khóe miệng nhiều hơn một phần tính kế.

"Mẫu hậu, trà này thơm thật ." Thái tử phi lập tức tán một câu.

Tâng bốc không tệ , Thủy Y Họa ở trong lòng châm chọc. Chính là nước trà còn chưa đưa đến trước mặt mỗi người ,diễn♥dan♥lequyđ☺n☼c☺m Thủy Y Họa liền phát hiện không thích hợp, liếc mắt một cái nhìn cung nữ đưa nước trà , đã thấy cung nữ này lại trừng mắt nhìn nàng , đầu ngón tay phải hơi hơi chỉ vào một cái ly trà có ký hiệu.diễn♥dan♥lequyđ☺n☼c☺m

Thủy Y Họa liếc mắt nhìn xem, trong lòng nhất thời sáng tỏ. Liền loại mưu kế này cũng dám đối nàng , hoàng hậu bà thật sự là buồn cười.

Bỗng dưng cung nữ kia không cẩn thận giẫm vào làn váy rồi hét lên một tiếng ngã về phía Thủy Y Họa, một tay vịn vào tay nàng , một tay kia lại nhanh chóng đổi nắp trà . Lúc Thủy Y Họa nhìn lại liền phát hiện ly trà đã thay đổi.

Chính là giúp đỡ như vậy một chút liền nhanh chóng nói ra, mà một cung nữ khác lập tức lấy qua, mắt mang khiển trách nhìn về phía cung nữ bị vấp ngã.

"Có việc đó mà còn làm không xong, bản cung lưu trữ người để làm gì? Nơi này không cần người , đi phòng bếp hầu hạ đi." Ngô hoàng hậu trừng

mắt nhìn cung nữ kia liếc mắt một cái, cũng không quá tức giận .

"Nô tì có tội, tạ nương nương không phạt .ngocthuybachdang@D*D*L*Q*D." Nói xong , cung nữ bưng nước trà lập tức lui đi ra ngoài.

Chờ bốn cốc trà đều bưng tới , cung nữ thứ hai nữ cẩn thận bưng cho mỗi vị vương phi một ly trà.

Thủy Y Họa thoáng nhìn, ly trà có vấn đề thế nhưng đến trước mặt thái tử phi .

Nàng biết hoàng hậu khẳng định sẽ không giết nàng diệt khẩu trước mặt nhiều người trong cung như vậy nhưng là trong trà này liền tính không phải là độc dược thì cũng không phải thứ gì tốt.

"Đều ném thử đi, nếu là người khác, bản cung cũng tiếc ." Ngô hoàng hậu đoan trang cười nói.ngocthuybachdang@D*D*L*Q*D.

Thái tử phi gần như là người đầu tiên uống trà , vừa uống vừa khen ngợi, thật sự giống như là một fan trung thành của Ngô hoàng hậu .

Thủy Y Họa cũng từ từ nhấp miệng , đợi cho vài người đều tỏ thái độ , nàng cũng phụ họa nói vài lời hay, " Trà của mẫu hậu thật sự rất ngon , mùi thơm nồng , sau khi uống xong miệng vẫn còn thơm."

Ngô hoàng hậu trong lòng cười lạnh, thấy mục đích đã đạt được , liền kêu mệt mỏi, vài vị vương phi tự nhiên thức thời đứng dậy đi về.

"A Hương , dược đã cho vào trà chưa hả ?" Ngô hoàng hậu nằm nghiêng ở trên giường , hỏi.

"Nương nương yên tâm, nô tì tự tay bỏ vào, không sai được, tam vương phi đã uống hơn nửa cốc trà rồi."ngocthuybachdang@D*D*L*Q*D.

Ngô hoàng hậu nghe xong lời này, khà khà cười to hai tiếng, cười đến rơi nước mắt , hung tợn nhìn hừ không nói : " Ra vẻ si tình , bản cung không tin nàng không sinh được con , người không nạp thiếp! Nam nhân đều giống nhau cả, luôn miệng nói chỉ yêu một người, kết quả còn không phải cưới về một đồng nữ nhân , nhất là phụ hoàng si tình của người!"

Cơ Mộc Ly tuy rằng là đi gặp hoàng thượng nhưng cũng chỉ là ngồi một lúc mà còn không nói lời nào. Mặc dù như thế, trong lòng Cơ Lạc Phong vẫn là vui mừng. Trước kia hắn nào dám trông cậy vào đứa con trai này đến xem hắn, không hận hắn là hắn đã mừng lắm rồi.

Vừa nghe tin vương phi đã ra khỏi cung của hoàng hậu , Cơ Mộc Ly lập tức từ thư phòng của hoàng thượng rời đi , chỉ còn một mình Cơ Lạc Phong ngồi đó cười khở.ngocthuybachdang@D*D*L*Q*D. Như nhi , con của chúng ta chỉ sợ cả đời đều xem thường lắm rồi. Nhưng mà , đời này cuối cùng lắm cũng làm được một chuyện tốt, đó là làm cho Ly nhi cưới được vương phi .

" Y Họa, có sao không ?" Mấy người vừa từ trong cung đi ra, Cơ Mộc Ly liền nghênh đón. Mấy vị vương phi khác nhìn xem không ngừng hâm mộ.

Thái tử phi hừ lạnh một tiếng, bước nhanh đi xa, hạ nhân ở bên ngoài vội vàng đuổi theo .ngocthuybachdang@D*D*L*Q*D.

" Quan hệ của tam đệ và tam đệ muội quả nhiên giống như keo sơn." Nho vương phi giấu cột một câu mới rời đi. Kiệt vương phi luôn luôn cúi đầu cùng đi theo .

Thủy Y Họa liếc nhìn bốn phía rồi mới để sát vào hắn khẽ cười nói: " Lát nữa ta sẽ nói ." Nói xong, liền lôi kéo nam nhân nhà mình lên xe ngựa.

Cơ Mộc Ly nhìn tay nàng đang nắm tay mình kéo đi , trong lòng trộm vui vẻ.

"... Nàng nói trà hoàng hậu đưa có vấn đề ?" Cơ Mộc Ly nghe xong lời của nàng, thanh âm trầm thấp, sắc mặt lạnh lùng.

"Ừm , ta không nghĩ tới tay huynh dài như vậy, ngay cả bên cạnh hoàng hậu đều có người của huynh ." Thủy Y Họa nói xong liền véo một cái vào trên eo hắn , " Sao mà chưa từng nghe huynh nói qua , hả?"ngocthuybachdang@D*D*L*Q*D.

Cơ Mộc Ly cười tủm tỉm ôm nàng vào trong lòng, " Việc nhỏ như vậy nên ta không nói với nàng .Dien!Dan!Le!Qui!Don!. Nếu không phải bên người hoàng hậu có người của ta , nàng nghĩ rằng ta sẽ đồng ý nàng vào cung sao ?"

Thủy Y Họa liếc xéo hắn một cái, rồi sau gối đầu lên đùi hắn ngủ.

Cơ Mộc Ly thoải mái vui vẻ nghịch tóc của nàng, nói khẽ: " Dien!Dan!Le!Qui!Don! Y Họa , mấy ngày nữa ta phải đi ra ngoài có việc ."

"Ừ , đi chỗ nào?" Thủy Y Họa miễn cưỡng híp mắt, không chút để ý hỏi.

"Tiêu Dao cung có một số việc cần xử lý."Dien!Dan!Le!Qui!Don!

"Tiêu Dao cung làm gì vậy ?" Thủy Y Họa thoáng mở mắt, xem xét hắn.

"Thu thập tin tức của thiên hạ ." Cơ Mộc Ly không chút do dự trả lời.

Thủy Y Họa cong miệng cười nói: " Hóa ra nam nhân của ta không chỉ có võ nghệ cao cường mà suy nghĩ cũng là thập phần thông minh."

Cơ Mộc Ly nghe thấy bốn chữ nam nhân của ta thì trong lòng vô cùng sung sướng, tâm tình dập dờn.Dien!Dan!Le!Qui!Don!

Ngón tay đang đùa nghịch sợi tóc của Thủy Y Họa liền đụng đến cổ nàng , vuốt ve một lúc rồi vùi đầu liền hôn .

"Đừng nháo , sắp đến phủ rồi." Thủy Y Họa né tránh màn hôn như mưa của hắn.

"Y Họa , khi nào thì chúng ta mới có thể động phòng?" Cơ Mộc Ly ngẩng đầu lên , một đôi mắt sáng ngời hữu thần chớp chớp nhìn nàng hỏi . Trước kia Thủy Y Họa không có nhận hắn, hắn tự nhiên cũng không muốn bắt buộc. Hiện thời quan hệ của hai người đã khác , đương nhiên là sớm giải quyết việc này mới tốt, bằng không trong lòng hắn còn là có chút không nỡ.[ngocthuybachdang@dien\\$dan\\$le\\$quy\\$don](mailto:ngocthuybachdang@diendanlequydon)

Thủy Y Họa lập tức nghiêng người, mặt hướng vào trong , giọng nói hơi có chút buồn buồn , "Còn phải xem biểu hiện của huynh ."

Cơ Mộc Ly nghe xong lời này, có chút dở khóc dở cười.

Đã nhiều ngày, mọi người đều truyền Viêm Đạm vương ở trong vương phủ toàn tâm toàn ý cùng vương phi. Hai người chỉ biết đến thế giới của hai người , những người trong cung hay đám vương huynh vương đệ tự nhiên cũng sẽ không đến làm phiền Cơ Mộc Ly . Mà mọi người lại không rõ tình hình thực tế bên trong , Viêm Đạm vương căn bản không ở trong phủ, chuyện này chỉ có Thủy Y Họa và Kiếm Thập Nhất biết.

Đông Phương Lăng lấy thân phận Thanh Long hộ pháp của Tiêu Dao cung đi theo Cơ Mộc Ly .[ngocthuybachdang@dien\\$dan\\$le\\$quy\\$don](mailto:ngocthuybachdang@diendanlequydon)

"Chủ tử thế nhưng lại nói với cô !" Kiếm Thập Nhất rõ ràng có chút kinh ngạc, Thủy Y Họa thế mà biết tất cả mọi chuyện .

Thủy Y Họa nhếch môi cười, "Thế nào, thân là nữ chủ nhân của vương phủ , ta không nên biết sao?"[ngocthuybachdang@dien\\$dan\\$le\\$quy\\$don](mailto:ngocthuybachdang@diendanlequydon)

Kiếm Thập Nhất mấp máy miệng, thần sắc khó chịu.

Đúng lúc này, có người bỗng nhiên phá cửa sổ mà vào.

Hai người cùng nhìn lại, chính là Đông Phương Lăng cả người đầy máu tươi !

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 61: Ác Quỷ Khát Máu , Hôn Sâu

Sắc mặt Kiếm Thập Nhất đột nhiên biến đổi, vội vàng đi qua dùi hắc, lại bị Đông Phương Lăng một tay đẩy.

Tuy rằng cả người đầy vết máu, thoát nhìn chặt vật không chịu nổi, nhưng là Đông Phương Lăng cũng không giống như bị thương , chính là trong mắt tràn đầy lo lắng, thần sắc vội vàng.

"Mặc kệ ta , ta căn bản không có việc gì, Thập Nhất người mau cùng ta đi ngăn cản gia!" Đông Phương Lăng vội la lên. Khi nói chuyện thở hổn hển, hiển nhiên là một đường chạy vội mà đến.

"Nhưng là thương tổn trên người huynh -" Kiếm Thập Nhất cau mày nói.

"Không phải máu của ta , người nhanh đi, gia lại nổi điên rồi ! Quả thực giống hệt ba năm trước !" Đông Phương Lăng vội vàng đánh gãy lời của hắc .

Kiếm Thập Nhất nghe xong những lời này, trong mắt khiếp sợ và khủng hoảng chợt lóe rồi biến mất đều bị Thủy Y Họa nhìn thấy .

Đến cùng đã xảy ra chuyện gì? Tại sao lại bảo Cơ Mộc Ly giống như ba năm trước ? Tuy rằng ngoài mặt tỏ ra lạnh nhạt nhưng trong lòng Thủy Y Họa lại dâng lên một loại cảm giác vô cùng lo lắng.

Kiếm Thập Nhất không nói hai lời, buộc một miếng vải đen lên mặt rồi tay không theo Đông Phương Lăng bay ra khỏi vương phủ.

Thủy Y Họa rất rõ ràng kiếm có ý nghĩa quan trọng như thế nào đối với Kiếm Thập Nhất , hiện thời vì Cơ Mộc Ly thế nhưng hấn cũng không để ý, quan hệ của bọn họ rõ ràng thân cận hơn so với nàng tưởng rất nhiều. Có lẽ trước khi nàng xuất hiện , bọn họ đã sớm cùng nhau trải qua vô số cuộc chiến đẫm máu mà quan hệ của bọn họ không hấn là chủ tử cùng thuộc hạ thậm chí có thể gọi là huynh đệ đồng sinh cộng tử .

Khó trách Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng cũng không thích Cơ Mộc Ly quá thân cận với bản thân mình . Bọn họ là đồng sinh cộng tử nhiều năm như vậy mới được Cơ Mộc Ly tín nhiệm, mà nàng lại tính cái gì, chẳng qua là một nữ tử có bề ngoài đẹp mắt căn bản không xứng làm cho chủ tử bọn họ tin tưởng ?

Đông Phương Lăng cùng Kiếm Thập Nhất trong lúc nguy cấp ngay cả liếc mắt nhìn nàng một cái cũng chưa nhưng mà Thủy Y Họa chưa từng trông cậy vào hai người này có thể coi nàng như là người một nhà. Cho nên lúc hai người bay khỏi vương phủ , Thủy Y Họa không nói hai lời, đề khí liền đi theo phía sau hai người . Lúc đi vẫn còn không quên đội một chiếc mặt nạ che giấu thân phận .

Mặt nạ đỏ như máu ... Đúng là chiếc mặt nạ mà Cơ Mộc Ly đưa cho nàng lúc trước.

"Làm sao bây giờ, vương phi theo tới rồi ?" Đông Phương Lăng quay về sau lờm một cái, hơi có chút lo lắng. Đương nhiên, lo lắng không phải là Thủy Y Họa, mà là chủ tử bọn hấn . Dù sao vương gia thích nữ nhân này, nếu là để nàng nhìn đến bộ dạng hiện tại của gia , e rằng sẽ bị sợ hãi rồi để lại bóng ma trong lòng.

Khuôn mặt Kiếm Thập Nhất vẫn lạnh như băng "Là chính nàng muốn tới, mắc mớ gì đến chúng ta? Nếu như ngay cả việc này mà không chấp nhận được thì nàng căn bản không xứng làm nữ nhân của gia !" Nhưng mà khinh công của nữ nhân này thật sự làm hấn kinh ngạc, hấn cùng Đông

Phương Lăng đã dốc hết toàn lực mà nữ nhân này không hề có dấu hiệu mệt nhọc .

Đông Phương Lăng khẽ nhú mày, không có nói tiếp, hai người bay vút trong màn đêm .

Từ lúc hai người đi vào một khu rừng thì ánh mắt Thủy Y Họa trở nên càng ngày càng sâu thẳm. Nàng rõ ràng ngửi thấy được mùi máu tươi , càng đi vào sâu thì mùi máu tươi càng ngày càng đậm, nồng đậm quả thực làm cho người ta buồn nôn.

Đông Phương Lăng ngừng lại, nhìn trước mắt , mày nhanh nhú lại.

Kiểm Thập Nhất chính mắt thấy sau thì hô hấp cũng cứng lại. Cho dù sớm có chuẩn bị tâm lý, nhưng cảnh tượng trước mắt giống như dưới địa ngục vẫn làm cho hấn bờ ngõ.

"Sao mà giống như nghiêm trọng hơn so ba năm vậy ?" Giọng nói Kiểm Thập Nhất bởi vì hạ thấp xuống nên nghe có vẻ khàn khàn .

"Nếu ba năm trước bởi vì ta sai lầm nên không có quét sạch được máu của thị huyết cổ làm cho nó ngấm vào lục phủ ngũ tạng. Hôm nay bạo phát ra, độc tính khẳng định là bá đạo hơn nhiều so với ba năm trước ." Đông Phương Lăng cúi đầu nói, trong mắt tràn đầy tự trách.

Kiểm Thập Nhất vỗ vỗ vai hấn, rồi sau đó đạp qua thi thể đi về phía trước.

Có lẽ những thứ này không thể gọi là thi thể , mà là một ít thịt nằm trong một bãi máu tươi , ngay từ đầu chính là lừa thừa vài cái, nhưng càng đi vào bên trong, những người bị gãy tay tàn chân liên càng ngày càng nhiều, cơ hồ chồng chất thành núi.

Vòng quanh thân chỉ có mùi máu tươi tanh hôi nồng đậm , tất cả mọi hương vị đều bị che giấu đi , ngửi lâu thì khứu giác của bản thân giống như đều mất hết.

Thủy Y Họa có chút sợ run nhìn tình hình trước mắt , trong lòng cảm thụ đã không thể dùng hai chữ khiếp sợ để hình dung rồi. Nơi này đâu phải do người làm , căn bản chính là một ma quỷ đến từ Địa Ngục!

Cho dù nàng trước kia vì hoàn thành nhiệm vụ cũng giết quá không ít người, nhưng là đại bộ phận đều là một phát bắn chết , hoặc là một đao kết liễu, chưa từng gặp qua loại thủ pháp tàn nhẫn này .

Nhìn xuống cảm giác buồn nôn trong lòng , Thủy Y Họa đạp qua đám thi thể không toàn vẹn đi về phía trước, làn váy sạch sẽ vô tình bị đồng thi thể chồng chất nhuộm thành màu đỏ.

Phía trước Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng đã ngừng lại, Thủy Y Họa cũng nghe được tiếng đánh nhau .

Trong đồng thi thể chồng chất đó đứng một nam tử áo hồng , trên mặt đeo một chiếc mặt nạ đỏ như máu , cánh môi tiêm bạc vẫn bảo trì độ cong, cười như không cười . Mà lúc này, hai tay của hắn móc vào trong lồng ngực của hai người , khi rút tay ra, trong lòng bàn tay hơn hai quả tim đỏ tươi , động tác của hắn thật sự quá nhanh, thế cho nên hai quả tim đỏ tươi giống như vẫn còn đang đập .

Rồi sau đó , hắn nắm tay lại hai quả tim đỏ tươi đã dập nát , máu tươi dính đầy trên áo choàng của hắn , lại toát lên một chút diễm lệ.

Cặp mắt đỏ au tràn đầy sát khí, nhìn ngó bàn tay tràn đầy máu tươi , liền đưa tay đến bên miệng, rồi sau vươn đầu lưỡi liếm lòng bàn tay . Giống như mùi vị không tẻ, hai mắt miễn cưỡng híp híp.

Mấy người còn lại sớm bị thảm trạng trước mắt kinh hách nói không ra lời, nhưng là ai cũng không dám chạy trốn, , vừa rồi hai người này có ý đồ chạy trốn liền bị ác ma này phân thành bốn mảnh, ngay cả chết toàn thân đều không có!

"Quý... Quý Sát Huyết Tôn, này .. Lần này là Thiết Lĩnh cung chúng ta làm không đúng , không nên mai phục tấn công tôn thượng, còn mong tôn thượng lưu chúng ta một cái toàn thân!"

Nơm nớp lo sợ nói xong một câu cuối cùng , đang chuẩn bị lấy đao tự vận, thì ma quỷ cả người đầy vết máu kia lại chưa cho hấn cơ hội, cánh tay vung lên , một đao khí đã chém người thành hai đoạn , máu tươi phun tung toé trên đất.

"A a - -" cuối cùng mấy người còn lại tinh thần vỡ tan, tranh thủ trước khi ác ma chạy tới đây liền động thủ ào ào cầm kiếm tự vận trước , trên mặt còn mang theo thỏa mãn : Tốt xấu cuối cùng cũng đầy đủ thi thể...

Giải quyết hơn trăm người , nam tử mang theo mặt nạ đỏ tươi khoe miệng nhếch lên, ánh mắt sung huyết từ từ chuyển hướng hai người Bạch Hồ cùng Chu Tước , cùng với tùy tùng Tiêu Dao cung phía sau bọn họ .

Chu Tước đang muốn nghênh đón, lại bị Bạch Hồ tóm chặt, trầm giọng nói: "Đừng đi qua, tôn thượng hiện tại không có ý thức, nói không chừng giết cả chúng ta ."

Chu Tước há miệng thở dốc, liền tính hấn cùng Bạch Hồ sớm đối với chuyện giết người trở nên bình thản thì hiện thời nhìn thấy tình cảnh trước mắt này cũng có chút khó có thể tin.

"Tôn thượng làm sao vậy ? Trước kia chính là phản nộ, cũng sẽ không thể tàn bạo đến thế này , ngay cả ta xem cũng nhin không được cả người phát run." Chu Tước cau mày nói, mà phía sau hấn mấy người tùy tùng đã che miệng phun ra.

"Tiểu tử Thanh Long đã trở lại." Bạch Hồ không có trả lời, ngược lại nhìn về một phía khác, ấp úng nói: "Hắn mang đến một nam một nữ kia là ai?"

"Người Tiêu Dao cùng chúng ta cũng không quản việc tư của đối phương, Bạch Hồ, người có phải nên quan tâm đến tôn thượng một chút không, tôn thượng tình huống hiện tại thật không thích hợp." Chu Tước không vui nói.

"Chu Tước, đã Thanh Long tìm người tới giúp, ta tự nhiên muốn xác định những người này có tin cậy hay không ?."

Hai người đang nói chuyện, Quỷ Sát Huyết Tôn một thân dày đặc mùi máu tươi đã chậm rãi hướng về bên này đến.

"Không ổn, tôn thượng giống như tẩu hỏa nhập ma, gặp người liền giết, mọi người mau tránh ra!" Bạch Hồ quát một tiếng, che chở mấy người tùy tùng lui về sau đi.

Giọng nói mới dứt, Quỷ Sát Huyết Tôn đã hướng về bên này hung hăng chém một đao khí, nháy mắt liền làm cho mặt đường phía trước thành một lỗ hổng.

"Con bà nó, tôn thượng thật là tẩu hỏa nhập ma rồi !" Một người tùy tùng vừa khéo né tránh thế công vừa chửi bậy nói.

"Thanh Long, người thông minh nhất hãy nhanh nghĩ biện pháp đi !" Bạch Hồ tránh đi hướng về Thanh Long ở phía xa xa quát. Vừa rồi vẫn là xem diễn, hiện tại bọn họ thành người trong cuộc. Đùa, liên tính bọn họ võ công cao cường, cũng sẽ không thể là đối thủ của Quỷ Sát Huyết Tôn, mạng của bọn họ cũng không thể mang ra chơi như vậy !

Đông Phương Lăng bay nhanh nhìn thoáng qua Kiếm Thập Nhất, nghiêm mặt nói: "Đội ta nghĩ biện pháp làm tôn thượng hôn mê, người

dùng huyết tiên trên người vương phi trói chặt!"

Kiểm Thập Nhất hai mắt mở to, " Huyết tiên của tôn thượng thể mà ở trên thân nữ nhân này? !" Nói xong quay đầu liền trừng mắt nhìn Thủy Y Họa , lúc nhìn đến mặt nạ trên mặt nàng lại là mạnh mẽ ngăn ra.

"Không thời gian cùng người nói này đó, nhanh đi ngăn cản tôn thượng!" Đông Phương Lăng quát, lúc quét đến mặt nạ trên mặt Thủy Y Họa cũng là lấp bắp kinh hãi. Đến cùng là có bao nhiêu bảo bối của tôn thượng đã vào tay nữ nhân này vậy !

Thủy Y Họa thấy hai người hoảng loạn lo lắng , lạnh nhạt đảo qua hai người, "Hắn hiện tại không có ý thức, các người đi cũng là chịu chết."

Nói xong, không để ý hai người sửng sốt , từng bước một hướng về phía người đang phát cuồng mà đi . Vừa đi vừa từ trong lồng ngực lấy ra một lọ thuốc bột đỏ trong tay, tay kia thì lấy roi dài từ bên hông xuống.

"Cô điên rồi, mau trở lại!" Kiểm Thập Nhất lập tức khẽ quát một tiếng. Tuy rằng hắn rất bất mãn chuyện chủ tử vô điều kiện tin tưởng nữ nhân này nhưng hắn cũng không chán ghét nữ nhân này. Nếu là vương phủ về sau nhất định phải có nữ chủ tử , hắn tình nguyện muốn người đó là Thủy Y Họa chứ không phải là người khác, ít nhất nữ nhân này đủ độc đủ giả dối.

Thủy Y Họa giống như không nghe thấy, lúc sắp đến gần Cơ Mộc Ly , thấp giọng hướng hắn kêu: "Hong Hong."

Cơ Mộc Ly đang muốn bỏ một chưởng về phía đám người Bạch Hổ , ánh mắt màu đỏ từ từ quay lại , kinh ngạc nhìn về phía nữ tử đứng ở đằng sau.

Bạch Hổ phản công tự vệ không có ý dừng tay, một đao hướng trên lưng hắn tạo thành một lỗ hổng lớn, thấy tôn thượng thể nhưng phân thần không né tránh, trong lòng ảo não không thôi.

Thật sâu nhìn nữ nhân xa lạ liếc mắt một cái, Bạch Hồ hướng về đám tùy tùng phía sau làm thủ thế, nhân cơ hội biến mất ở trong màn đêm.

Thủy Y Họa trong lòng nhói một cái, đồ ngốc này cũng không biết né tránh, một đao kia cũng làm cho lưng rách ra rồi.

Cơ Mộc Ly lẳng lẳng nhìn chăm chăm nàng, trong mắt sát ý cùng lệ khí từ từ biến mất.

"Y Họa..." Giọng nói của Cơ Mộc Ly có chút khàn khàn, cảm xúc phức tạp nhìn nữ tử trước mặt, trong lòng lại bắt đầu sợ hãi.

Nàng thấy được?

Trên tay nàng cầm huyết tiên của mình, là muốn dùng cái kia trói mình lại? Còn có tay trái nắm lại, bên trong có phải là cầm mê dược?

Cơ Mộc Ly theo bản năng cúi đầu nhìn nhìn bản thân, một thân đầy máu, mùi máu tươi nồng đậm vờn quanh hân, vừa rồi sa vào cho giết chóc, hiện tại từ bên trong rút ra, loại mùi này lại làm hân chán ghét vô cùng.

Đem hai tay dính đầy máu tươi lập tức giấu đến sau lưng, rồi sau đó chà lau vào áo bào.

Thủy Y Họa thấy hân thanh tỉnh rất nhiều, trong lòng thở phào nhẹ nhõm, rồi sau từ từ đến gần hân.

Đông Phương Lăng định tiến lên một bước, lập tức bị Kiếm Thập Nhất ngăn lại, thấp giọng nói: "Để nàng đi..."

"Nhờ chẳng may gia lại đột nhiên phát tác làm sao bây giờ?" Đông Phương Lăng còn có chút lo lắng.

"Sẽ không, gia sẽ không thương tổn nàng." Kiếm Thập Nhất khẳng định nói, khi nói chuyện, ánh mắt hơi lóe.

"Y Họa , ta..." Cơ Mộc Ly yên lặng nhìn nữ tử đến gần trước mắt , đem hai tay đã chà lau sạch duỗi đến trước mặt nàng.

" Huynh làm gì vậy?" Thủy Y Họa khẽ nhú mày. Thấy ánh mắt hẩn dừng ở roi dài , mới giật mình hiểu được.

"Đây là chủ động để ta trối huynh ?" Thủy Y Họa vừa tức vừa buồn cười, tay trái không biết khi nào đã xòe ra ném đi thuốc bột bên trong .

Cơ Mộc Ly chính là lặng lặng nhìn nàng, không nói chuyện, một đôi mắt tối đen u ám sâu không thấy đáy, trong mắt lúc này không hề thấy một tia sát khí .

Thủy Y Họa cũng không ghét bỏ mùi máu tươi trên người hẩn , hai tay dang ra ôm lấy eo hẩn , vùi đầu vào trong lòng hẩn.

Cơ Mộc Ly toàn thân cứng đờ, đầu óc quay cuồng, cơ hồ là lập tức ôm lấy nàng. Ôm Thủy Y Họa mạnh mẽ hướng trong lòng mình .

Thấy rõ cảm xúc bất ổn trong mắt hẩn , Thủy Y Họa quyết định cũng không để ý ánh mắt của người bên cạnh ,dien#dan#le@quidon hai tay ôm thắt lưng hẩn buông lỏng , không đợi trong mắt Cơ Mộc Ly hiện lên thất vọng, đã đưa tay kéo cổ hẩn xuống, đôi môi chặt chẽ bắt lấy môi của hẩn .

Cơ Mộc Ly hoàn toàn sửng sốt, đợi đến lúc đầu lưỡi của Thủy Y Họa đảo qua khóe miệng của hẩn thì toàn thân xẹt qua một dòng nước xiết, khiến hẩn cả người không thể động đậy, dieddanlqd thân thể nhẹ bổng giống như sắp bay lên, một khắc trước hẩn còn đắm chìm trong giết chóc giống như dần xa xa, chung quanh đều là một mùi thơm ngát .

Sau khi lấy lại tinh thần, hẩn lập tức chuyển bị động vi chủ động, một bàn tay nâng chặt gáy nàng , một tay khác chặt chẽ ôm lấy eo của nàng .

Dựa vào bản năng, lưỡi của hắn đảo quanh trong miệng nàng , một hồi tình cảm mãnh liệt càn quét, đem tất cả nước miếng tươi ngọt trong miệng nàng một giọt cũng không thừa đều cuốn vào trong miệng mình.ngocthuymbachdang@dieddanlequydon

Hai người gắt gao ôm hôn liền đứng sừng sững ở nơi giống như địa ngục , xung quanh là mùi máu tươi nồng đậm làm người ta buồn nôn , một đồng thi thể không còn nguyên vẹn vô cùng thê thảm vẫn đang chảy máu , thậm chí nam nhân đang kề sát Thủy Y Họa giống như là ma quỷ vừa từ một ao máu đi ra nhưng là Thủy Y Họa vẫn là không hề cố kỵ hắn, thậm chí chủ động hôn hắn.

Đã xác định tình cảm với hắn , lại làm sao có thể bởi vì lúc hắn không có ý thức giết người mà quay lưng lại với hắn . Chẳng những sẽ không quay lưng , nàng còn phải trợ giúp nam nhân này thoát khỏi tình trạng giết chóc này . Nàng thừa nhận nàng thiên vị và trân trọng nam nhân mà nàng nhìn trúng.

Hai người đứng trong đám thi thể ôm hôn, mặt chạm mặt, mũi chạm mũi, răng môi giao hòa, nhất là Cơ Mộc Ly , càng hôn , động tác càng kịch liệt , cuốn lấy làm cho Thủy Y Họa thở không nổi.

Đông Phương Lăng và Kiếm Thập Nhất hai người nhìn xem ngây người. Kiếm Thập Nhất khó có thể tin nhìn chăm chăm hai người, Đông Phương Lăng còn lại là trừng lớn mắt, há to miệng.

Trời ạ, vương phi của bọn họ cũng quá mạnh bạo đi , trước mặt hai người liền... Liền hôn lên Hai người còn hôn đến mãnh liệt như vậy ! Làm bọn hắn nhìn xem trái tim đều loạn lên , toàn thân nóng lên rồi.

"Đi thôi." Kiếm Thập Nhất lạnh lùng tung ra một câu, quay đầu chuẩn bị rời đi.

"Người đi trước, ta lại nhìn một lát." Đông Phương Lăng không muốn đi , tròng mắt vẫn nhìn chăm chăm hai người giữa sân , một đôi mắt tránh đến sắp rơi ra rồi .

Chắc chắn, hẳn nhớ không lầm , gia hình như là lần đầu tiên a, quả nhiên mặc kệ là học võ hay là lĩnh vực khác, lực lĩnh ngộ đều rất cao siêu. Ấy da , động tác hai người ôm nhau hoạt nhìn thật sự là duy mỹ, nếu đem đám thi thể chung quanh đổi thành hoa thơm cỏ lạ liền rất tốt rồi.

"Gia hiện tại đương nhiên không rảnh trị huynh , một khi gia biết huynh rình coi , nhất định đem huynh tháo thành tám khối." Kiếm Thập Nhất bỗng nhắc nhở một câu, rồi sau đề khí bay đi.

Đông Phương Lăng tiếc hận thở dài, cũng đề khí bay đi, chẳng qua lại không phải đi về Viêm Đạm vương phủ, mà là hướng Tiêu Dao cung bay đi. Chuyện đêm nay dù sao cũng phải xử lý một chút, cũng không biết Bạch Hồ cùng Chu Tước sẽ giải thích với mọi người như thế nào , luyện công tẩu hỏa nhập ma quả thật là cái cớ quá hoàn hảo .

Mọi người đã rời đi, hai người ôm hôn cũng từ từ tách ra.

Cơ Mộc Ly thật vất vả mới được thoả mãn một trận, cả người kích động không thôi, cuốn lấy lưỡi của nàng tinh tế mút , vốn đang muốn hôn một phát nửa canh giờ, đáng tiếc Y Họa nhà hắn nhéo một cái vào eo hắn , hắn liền chỉ phải không tha buông miệng.

Hai người dựa vào nhau bình phục hô hấp, Cơ Mộc Ly hoàn hảo, cho dù có hôn thật lâu cũng không thành vấn đề. Cho nên lúc này không thấy thờ hờn hển, chẳng qua là vì tâm tình lên xuống quá lớn, cho nên hô hấp không đều , nhưng là Thủy Y Họa lại không giống hắn , đã sớm bị hắn hôn đến mức đầu óc mê muội, hô hấp cũng bị đoạt đi. Hắn không có việc gì làm cho Thủy Y Họa nhìn xem tức giận đến nghiến răng .

" Y Họa , ta còn muốn một lần nữa ." Cơ Mộc Ly ánh mắt sâu thẳm khóa nhanh môi hồng hé nở như cánh hoa đào của nàng , được một tắc lại muốn tiến một thước nói.

Xác định hẳn hoàn toàn trở về bình thường , Thủy Y Họa trợn trừng mắt, dựa vào trong lòng hẳn khó chịu hỏi diễn biến gần đây của quý đôn , "Cơ Mộc Ly , không phải huynh nói có chuyện gì đó cũng sẽ không lại giấu giếm ta sao, huynh lại đang gạt ta , như vậy ta làm sao có thể yên tâm làm nữ nhân của huynh đây..."

Cơ Mộc Ly hai tay ôm chặt nàng , vội trả lời: " Y Họa , ta không có lừa nàng, chỉ là không muốn nàng lo lắng mà thôi."

" Có phải huynh sớm biết thị huyết cổ sẽ phát tác?" Thủy Y Họa từ trong ngực hẳn ngẩng đầu lên , nghiêng đầu dựa vào vai hẳn, một đôi mắt sáng trong vô cùng, làm cho người ta nhìn vào không thể nào mở miệng nói dối .

"Ta... Quả thật đã sớm đoán được." Cơ Mộc Ly liếc mắt nhìn nàng.

Lúc thị huyết cổ phát tác , đó là lúc cổ trùng thô bạo nhất , sẽ giày vò cả người hẳn như có ngàn vạn xà trùng gặm nhấm . Cho nên tình huống hiện tại không phải là phát tác, mà là cổ trùng trong thân thể hẳn bị người nào đó dùng cổ thuật làm tỉnh lại, làm cho thị huyết cổ mãnh liệt so với ba năm trước rất nhiều . Chẳng qua chuyện này đều đã nằm trong tính toán của hẳn , hẳn sẽ đợi đến lúc về phủ sẽ nói tỉ mỉ với nàng. Y Họa của hẳn đã không ghét bỏ hẳn máu lạnh như vậy , hẳn cần gì lại phải bận khoăn những chuyện dư thừa khác đây .

"Cho nên liền rời khỏi phủ , sợ cổ độc phát tác sẽ thương tổn đến chúng ta?" Thủy Y Họa hí mắt hỏi hẳn.

"... Một phần là như thế với lại bản thân ta cũng có chút việc cần xử lý." Cơ Mộc Ly ôm nàng lực đạo không giảm , trầm mặc một lát, nhẹ giọng hỏi, " Y Họa , vừa rồi ta lúc giết người nàng đều thấy có phải không ?"

"Ừ, thấy được..." Thủy Y Họa khẽ cau mày. Nói thật, lúc Cơ Mộc Ly giết người bộ dáng thật sự rất đáng sợ, hoàn toàn như một ma quỷ khát máu. Nhưng lại nghĩ tới lúc nam nhân này đối với bản thân lúc ôn nhu, lúc vô lại, vô sỉ, liền cũng không cảm thấy đáng sợ.

"Y Họa, nàng đừng sợ, về sau ta sẽ không bao giờ giết người trước mặt nàng." Cơ Mộc Ly thấy Thủy Y Họa nhú mày, trong lòng không khỏi lộ bộp, vội hứa hẹn.

Cho dù Y Họa của hắn rất mạnh mẽ nhưng trong lòng cũng là khó có thể nhìn được hình ảnh tàn nhẫn như vậy đi..

Thủy Y Họa đảo qua thăm cảnh xung quanh, thở dài nói: "Đi khỏi nơi này trước đã."

Cơ Mộc Ly ánh mắt hơi hơi tối sầm lại, một tay ôm eo nàng, vừa đề khí, vài lần lên xuống liền rời đi nơi giống địa ngục trần gian này, còn không vừa lòng, tiếp tục mang theo nàng bay tới phía trước, cho đến khi mùi máu tươi dần dần phai nhạt. Nhưng là mùi hôi thối trên người hắn không có cách nào làm sạch, thế mà Y Họa nhà hắn không có ngại thối và bẩn.

Hai người đứng lại, Cơ Mộc Ly buông nàng rồi đứng ra xa, nhìn đến bản thân để lại vết máu trên áo nàng lại không muốn làm bẩn nàng.

"Ta hỏi huynh, những người này là huynh chủ động muốn giết, hay là bọn hắn tìm tới cửa?" Thủy Y Họa hỏi, cũng không ghét bỏ hắn cả người bẩn thỉu đầy máu, chủ động ôm eo của hắn.

"Là người của Thiết Lĩnh cung muốn mạng của ta, nhưng mà sau này ta liền không có ý thức." Cơ Mộc Ly nói chi tiết, lúc nàng chủ động ôm hắn, hắn đã khẩn cấp lại ôm sát nàng. Nếu Y Họa của hắn không chê hắn, hắn cũng mặc kệ, cùng lắm thì sau khi hồi phủ, hai người cùng nhau tắm uyên ương vậy.

Thủy Y Họa nghe xong hần trả lời, thản nhiên nói: "Cho nên huynh không cần băn khoăn , là chính bọn họ muốn chết hơn nữa lúc huynh giết bọn hần ý thức không rõ ràng. Dù sao bọn họ cũng chết , chẳng qua là tử trạng thê thảm chút, huynh bảo người Tiêu Dao cung hỏa táng bọn họ, cũng coi như không thiếu nợ lẫn nhau ."

Cơ Mộc Ly trong mắt lóe lên kinh ngạc, ánh mắt càng sâu thẳm. Hần lo lắng chưa bao giờ là bản thân sẽ để lại bóng ma trong lòng , hần chỉ sợ Thủy Y Họa nhìn bản thân điên cuồng giết người , đối hần tâm tồn khúc mắc, hoặc là từ đây e ngại hần. Không nghĩ tới...

Nữ nhân mà hần nhìn trúng , quả nhiên không giống người thường? Hần có may mắn, vô cùng may mắn.

Thủy Y Họa nhìn bên môi hần ý cười xẹt qua , trong lòng buông tiếng thở dài.

Nàng không phải là người lãnh khốc vô tình, dễ dàng lấy mạng người , mà là thế giới này vốn là Cường Giả Vi Tôn (kẻ mạnh đứng đầu) , không phải là ta giết người đó là người giết ta. Nếu những người này vốn là đến lấy mạng Cơ Mộc Ly , như vậy nàng khẳng định sẽ không đồng tình những người này. Nàng hiện đang lo lắng nếu như cổ trùng rời khỏi người Cơ Mộc Ly , thị huyết cổ mà chết thì Cơ Mộc Ly có thể biến thành một cỗ máy giết người không chớp mắt hay không , nàng làm sao có thể cho phép chuyện như vậy phát sinh.

"Y Họa , nhất định là ta đã tu bảy kiếp mới may mắn cưới được nàng " Cơ Mộc Ly lôi kéo tay nàng, vừa đi vừa nói.

" Hi hi , Cơ Mộc Ly, ta không thể không nói huynh càng ngày dẻo miệng đó."

"Ta nói với nàng đều là thật, liền tính là lời ngon tiếng ngọt, cũng chỉ nói với một mình nàng."

"Hả ? Huynh xác định mỗi câu nói đều là thật?"

"... Trừ bỏ chuyện giấu diếm thân phận với chuyện bị trúng thị huyết cổ , kỳ thực ta là sợ sẽ dọa nàng chạy mất."

"Ha ha ha... Ta là người nhất gan sợ phiền phức như vậy sao?"

" Y Họa của ta tự nhiên không phải..."

Hai người cùng nhau mà đi, càng đi càng xa, đày giày dính máu để lại dấu chân đỏ tươi trên đường , một lớn một nhỏ, một trái một phải . Mùi máu tươi trong không trung xẹt qua, từ từ lan tỏa khắp nơi , dung nhập vào không khí , giống như chưa từng có tồn tại quá.

Trúc Hương các , hơi nước tràn ngập, hương hoa thơm ngát đầy phòng.

Trong bồn tắm sóng nước dập dờn , Cơ Mộc Ly ghé vào cạnh bồn , thoải mái than thở một tiếng.

Giết người thật sự một việc rất mệt mỏi . Lần này nếu không phải Y Họa của hắc kịp thời xuất hiện, hắc kịp sợ rất khó có thể thoát khỏi sự khống chế của thị huyết cổ . Nghĩ vậy , ánh mắt Cơ Mộc Ly trầm xuống, lạnh lùng trộn lẫn ngoan ý.

Hách Liên Thiên Mạch, lại khiến người thất vọng rồi ? Chờ bốn vương hoàn toàn không sợ thị huyết cổ, đến lúc đó chính là lúc người phải chết !

Hách Liên Thiên Mạch là một người tiếc mạng như vàng , sao mà lại muốn chết , mỗi lần nháo tự sát, cũng chẳng qua là dẫn hắc kịp đến mà thôi. Muốn lấy gì đó từ trên người hắc kịp ? Một giọt máu, hay là một cọng tóc, hoặc là một góc áo của hắc kịp . Cơ Mộc Ly cũng liền y theo tâm nguyện của hắc kịp .

Cơ Mộc Ly không phải không biết gì về cổ độc hay cổ thuật ngược lại hẳn lại quen thuộc vô cùng , chỉ là muốn từ trên người hẳn lấy gì đó , Hách Liên Thiên Mạch liền có khả năng bắt lấy nó thì triển cổ thuật để làm hại thân thể hẳn. Nhưng là người thi triển cổ thuật để lấy tính mạng người khác thì bản thân cũng không thể sống lâu.

Hách Liên Thiên Mạch, người nói người còn có thể sống thêm bao nhiêu năm nữa đây ? Nếu người là tự nhiên chết đi, bốn vương liền có biện pháp làm cho cổ trùng trong cơ thể ngủ say , rồi sau đó sẽ bức cổ trùng ra ngoài . Chính là người không phải là bị ngoại lực giết chết, thì cổ trùng cũng sẽ không thể phóng hết máu trước khi người chết .

Quả thật đáng tiếc , bốn vương biết, người vĩnh viễn không cam lòng chết trước bốn vương , người còn chờ xem bốn vương ngay cả người thân cũng không nhận biết , biến thành một ma đầu khát máu gặp người liền giết .

"Gia, thuộc hạ mang thêm nước cho người ." Kiếm Thập Nhất gõ gõ cửa.

Cơ Mộc Ly từ từ mở mắt, miễn cưỡng nói: "Bốn vương không cần , người mang tới chỗ vương phi đi."

Lời này vừa ra khỏi miệng, Cơ Mộc Ly liền từ trong nước nhảy lên, "Thôi, đặt nước ấm ở cửa, bốn vương sẽ mang đi ."

Ngoài cửa Kiếm Thập Nhất a một tiếng, hồ nghi sờ sờ cằm, rồi sau đặt nước ấm lại .

Đông Phương Lăng sau khi xử lý xong mọi chuyện đã trở về vương phủ, đang chuẩn bị tới báo cáo tình huống cho Cơ Mộc Ly, ai biết vừa mới đi tới đã bị Kiếm Thập Nhất kéo lấy bả vai túm đi rồi.

" Thập Nhất , ta còn có việc bẩm báo với gia , là chuyện Tiêu Dao cung ." Đông Phương Lăng trừng mắt.

" Gia hiện tại có chuyện quan trọng muốn làm, ngày mai huynh lại bẩm báo cũng được ." Kiếm Thập Nhất thản nhiên nói, sắc mặt có chút không được tự nhiên.

Đông Phương Lăng dần dần u mê đã bị Kiếm Thập Nhất lừa đi rồi.

Trúc Hương các buồng trong, Cơ Mộc Ly nhanh tay nhanh chân chụp lấy chiếc áo khoác, rồi sau đó mang theo thùng nước nóng đi tới Lan Hình các.

Thủy Y Họa cả người cũng đầy vết máu, lúc này đang tắm nước nóng. Bình phong cách xa , chỉ có thể mơ hồ nhìn đến gì đó sau bình phong , lúc thấy bóng dáng mang theo thùng nước mở cửa mà vào , Thủy Y Họa còn tưởng rằng là lão ma ma đưa nước ấm , liền ghé vào cạnh bồn không để ý.

Phía sau có người đem nửa thùng nước nóng dè dặt cẩn trọng rót vào trong bồn tắm, nước đang lạnh lập tức lại nóng lên , làm cho Thủy Y Họa thoải mái không thôi.

Ai ngờ phía sau lại vang lên tiếng nuốt nước miếng .

Thủy Y Họa đột nhiên trợn mắt, quay đầu nhìn đi qua, bỗng chốc liền chống lại đôi mắt u ám thâm thúy tràn đầy ham muốn *** của Cơ Mộc Ly.

Gương mặt tuấn dật phi phàm cách nàng rất gần, chóp mũi đều nhanh kề mũi của nàng rồi.

" Y Họa , ta kỳ lưng cho nàng nhé ?" Cơ Mộc Ly hơi hơi nhếch môi cười.

Thủy Y Họa cúi đầu nhìn xuống , nhìn đến nửa người trên cơ hồ toàn bộ lộ ở bên ngoài, sắc mặt nhất thời biến đổi, chân dài vừa nhấc, nhắm ngay gương mặt đang cười tủm tỉm , đập một cước.

"Cơ Mộc Ly, huynh là đồ lưu manh , vô sỉ - -" Thủy Y Họa quát to một tiếng, chân đá qua không lưu tình chút nào, Cơ Mộc Ly không hề nghi ngờ chân này nếu thực đập đến trên mặt hẳn sẽ làm cái mũi lệch , rồi để lại một dấu chân xinh đẹp .

Nhưng là, động tác so phản ứng mau, Cơ Mộc Ly nhanh chóng lập tức nghiêng đầu, tránh thoát tập kích, rồi sau đó nắm lấy bàn chân ướt sũng trong lòng bàn tay.

Tà tà cười, túm chân kéo về phía mình , Thủy Y Họa lộ cả bắp đùi ra ngoài , người nào đó nhìn xem ánh mắt lại sâu hơn một phần.

“ Cơ Mộc Ly , đi chết đi - - ”

Thủy Y Họa thừa dịp hấn thất thần , hai cánh tay ôm lấy cổ hấn , chân dài vừa thu lại, rồi tay kia nhanh chóng túm lấy vạt áo hấn , ném hấn về phía bồn tắm của mình.

Cơ Mộc Ly bị nàng túm hơn nửa người đều ngâm vào trong nước, áo choàng sạch sẽ bị nước thấm ướt, thoát nhìn chặt vật không chịu nổi.

Ý cười lại càng sâu , " Y Họa là muốn tắm uyên ương với ta sao ? Nếu đúng vậy , ta là cầu còn không được, không cần Y Họa kéo ta, bản thân ta liền cởi quần áo tiến vào."

Thủy Y Họa hai mắt lấp đầy lửa giận hơi hơi nhú lại, cười cười với hấn , "Cơ Mộc Ly, mặt của huynh làm bằng gì mà vô sỉ như vậy ?" Nói vừa dứt, trên mặt tươi cười thu lại , một bàn tay nhanh như chớp tóm lấy đầu của hấn , ra sức ấn vào trong nước , "Lão nương muốn người uống nước tắm !"

Cơ Mộc Ly lại từ trong nước ngẩng đầu lên , Thủy Y Họa đã nhanh chóng từ trong bồn tắm nhảy đi ra ngoài, trên người cũng khoác lên một tầng lụa mỏng.

Cơ Mộc Ly bên tai ửng đỏ, nếu hắn nói cho Y Họa vừa rồi không chỉ có không uống nước tắm của nàng mà lại thấy được... Không nên xem, Y Họa nhà hắn có phải sẽ xấu hổ và giận dữ rồi có thể sau lại không cùng hắn viên phòng nữa không ?

Vì thế, Cơ Mộc Ly thức thời không nói năng gì , mà Thủy Y Họa vội vàng mặc áo choàng rồi ra cửa .

Nếu lại ở đây , Thủy Y Họa sợ bản thân tức giận sẽ một cước đá phế hắn. Yêu nghiệt đáng chết , còn ngại sàm sỡ nàng chưa đủ ? !

Thủy Y Họa vòng vòng hai lần ở cửa , quyết định đoạt địa bàn của Cơ Mộc Ly , đến Trúc Hương các của hắn ngủ. Trong phòng nàng nước chảy đầy nền đất để cho Cơ Mộc Ly dọn dẹp đi.

Trúc Hương các và Lan Hình các cách nhau không xa, xuyên qua một đám rừng trúc liền đến . Lúc Thủy Y Họa đang chuẩn bị mở cửa , ánh mắt đột nhiên dừng lại , quét về phía bóng đen cách đó không xa .

"Ai!" Thủy Y Họa quát một tiếng, đề khí đuổi theo đi qua.

Bóng đen kia hiển nhiên không dự đoán được hành tung bản thân thế mà bị người khác phát hiện, mà lại vẫn là một nữ nhân, trong chớp mắt , động tác nhanh hơn rồi.

Kiểm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng nghe được động tĩnh ở Trúc Hương các , lập tức từ trong phòng chạy vội mà đến.

Hai người nhìn đến người áo đen bay về hướng mình , trong lòng đồng thời buông lỏng, còn tưởng rằng là người nào lớn mật dám xông vào Viêm Đạm vương phủ, không nghĩ tới người "Sấm vương phủ" lại là Uyên.

" Nữ nhân phía sau là ai?" Nam tử một thân hắc bào sắc mặt lạnh lùng hỏi. Mặt hắn ẩn trong bóng cây , làm cho người ta thấy không rõ biểu cảm

của hắn lúc này .

"Ta đã sớm nói, gia không thể thành thân , các người coi lời nói của ta như gió thoảng bên tai sao? ! Người nào làm ảnh hưởng đến gia , ta đều phải giết chết!" Hắn gằn từng chữ , thanh âm trầm thấp đáng sợ.

Dứt lời, năm ngón tay hóa thành chưởng , liên hướng tới Thủy Y Họa đang bay tới.

"Mau tránh ra!" Kiếm Thập Nhất bỗng nhiên hét lớn một tiếng. Nữ nhân này căn bản không phải là đối thủ của hắn, chống lại hắn chỉ có đường chết !

Đông Phương Lăng cũng nháy mắt mở to hai mắt nhìn.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 62: Hạc Thần Uyên

Thủy Y Họa hiển nhiên không dự đoán được, người này thế mà biết Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng! Đang chuẩn bị buông cảnh giác, ai biết người ta lại muốn lấy mạng bản thân mình !

Hiện thời khinh công và nội lực của nàng đều đã thương thừa, né tránh không thành vấn đề, thành công tránh đi ngũ trảo của hắn , tay phải đã nhanh chóng rút roi dài bên hông ra , một phát quăng đi ra ngoài.

"Quỷ sát huyết tiên? !"

Nam tử hắc bào thần sắc bị kiềm hãm, lập tức trong mắt xuất hiện lệ khí, lúc roi dài kia đánh về phía hắn , bàn tay định chụp tới nàng cũng lập tức vừa chuyển, bắt lấy roi dài giữ lại trong lòng bàn tay, không nghĩ tới lực đạo lại lớn như thế , lúc vừa nắm giữ huyết tiên đã để lại một dấu ấn thật sâu trên tay hắn .

"Uyen, đừng làm vương phi bị thương !" Đông Phương Lăng hét lớn một tiếng.

Kiếm Thập Nhất cũng liền vội bồi thêm một câu, "Việc này chờ gia đến đây lại nói."

Nam tử hắc bào lại không để ý đến hai người, tay nắm huyết tiên càng thu càng chặt, mắt lạnh nhìn chăm chăm nữ tử phía trước , giống như một con rắn độc theo dõi con mồi .

"Gia vậy mà đem vũ khí bên người hắn cho người, Thập Nhất và Lăng cũng bị người lung lạc . Người thật là bản lãnh!" Hắc âm u nói.

"Các hạ hình như quá nhiều lắm ? Ta cùng Cơ Mộc Ly như thế nào, đây là chuyện của vợ chồng chúng ta . Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng giúp ta nói chuyện cũng không phải là bởi vì ta lung lạc bọn họ, mà là người thật sự có bệnh!" Thủy Y Họa cười lạnh một tiếng nói.

Trong tay roi dài đột nhiên run lên, muốn hất văng tay của người này ra. Đáng tiếc nam tử hắc bào hiển nhiên là một cao thủ, liên tính lực đạo truyền vào đủ để đánh rách cả lòng bàn tay người , hắc vẫn không chút sút mẻ nắm lấy một đầu roi .

"Nữ nhân, người mạnh hơn nhiều so với ta tưởng ." Nam tử hắc bào nhẹ hừ một tiếng, tiếp tục nặng nề nói: "Nhưng vẫn quá yếu!"

Vừa dứt lời , nội lực tự trong cơ thể trào ra, một dòng khí hùng hậu vờn quanh lòng bàn tay.

Thủy Y Họa liếc mắt nhìn ngó hắc, lúc hắc chuẩn bị tung chưởng về phía nàng , liền nhẹ tay ... Buông lỏng.

Nam tử hắc bào thể công mới triển khai, không nghĩ tới nữ nhân này thế nhưng ở trong lúc mấu chốt này, lại buông lỏng quỹ sát huyết tiên ra, chưởng phong liền bỗng chốc khuếch tán đến trong không khí, làm chấn đắc mấy cây đại thụ bên cạnh , để lại vài cái khe trên thân cây .

"Người cũng dám buông tay, đây chính là thứ mà Mộc Ly đưa cho người !" Nam tử hắc bào hiển nhiên đối với chuyện nàng buông tay canh cánh trong lòng.

Thủy Y Họa lại cười lạnh một tiếng, " Nếu không buông tay , tay của ta khả năng đã bị người phế đi, có điên mới sẽ cầm lấy roi."

"Người nhỏ mọn ! Người căn bản không xứng với Mộc Ly !" Nam tử hắc bào tức giận nói.

Kiểm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng liếc nhau, trước khi nam tử hắc bào lại chuẩn bị động thủ, mỗi người túm chặt một cánh tay.

"Ta tuyệt đối không cho phép bất luận kẻ nào ảnh hưởng đến Mộc Ly." Nam tử hắc bào nhìn nữ tử trước mắt, trong mắt sát khí chậm rãi tràn ra. Nói xong, cả người nội lực tăng lên, đem Kiểm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng đang giữ hắc bay ra ngoài.

"Kêu Cơ Mộc Ly đến gặp ta!" Lạnh lùng tung ra một câu nói, nam tử hắc bào đã phi thân rời đi, phương hướng đi tới chính là Đan Hạc các – là nơi ở của nam sủng trên danh nghĩa mà Cơ Mộc Ly thích nhất.

Thủy Y Họa nhìn nơi hắc biến mất, không khỏi nhíu mày. Cơ Mộc Ly đã từng nhắc nhở nàng, muốn tránh người ở Đan Hạc các và Vũ Lương các. Hách Liên Thiên Mạch lần trước nàng đã gặp qua, nhìn hắc có vẻ nguy hiểm, chắc chắn không phải người tốt. Nhưng người vừa rồi làm cho người ta cảm giác như thế hắc khó chịu vì Cơ Mộc Ly rời khỏi sự quản thúc của hắc. Chẳng lẽ...

Chẳng lẽ người nọ là đồng tính? Rồi sau hắc coi trọng Cơ Mộc Ly, cho nên muốn diệt trừ tất cả mọi người ở bên cạnh hắc? Nhưng là cũng không phải, Kiểm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng chẳng phải vẫn ở bên người Cơ Mộc Ly đấy thôi. Hay vẫn là nói, hắc cùng Kiểm Thập Nhất và Đông Phương Lăng đều giống nhau, ngay từ đầu không quá tán thành bản thân nàng? Giống như cũng không đúng, người này vừa nhìn đến nàng liền hận không thể giết nàng, giống như sự tồn tại của nàng sẽ gây trở ngại tới tiền đồ của Cơ Mộc Ly?

"Cô đang nghĩ vớ vẩn cái gì?" Đông Phương Lăng thấy trông mắt lộn xộn của nàng, biết suy nghĩ của nàng khẳng định giống mình lúc trước, không khỏi nuốt một ngụm nước miếng, khụ khụ hai tiếng sau mới giải thích nói: "Đó là Hạc Thần Uyên, trước khi ta và Kiểm Thập Nhất biết gia, người này liền tại bên cạnh gia rồi. Lúc trước ta cùng Thập Nhất cũng là

trải qua rất nhiều chuyện mới được hăn tán thành, hăn đối với người không liên quan luôn luôn có địch ý, nhất là nữ nhân."

"Bề ngoài Uyên cùng chúng ta giống nhau, đều gọi gia một tiếng chủ tử, kỳ thực gia lại hết sức kính trọng người này." Kiếm Thập Nhất tiếp lời Đông Phương Lăng bồi thêm một câu.

Thủy Y Họa cảm giác được địch ý của Kiếm Thập Nhất đối bản thân giảm rất nhiều, nghe hăn giải thích trong lòng đã nghi càng thêm nghi.

Trước đây Cơ Mộc Ly từng đã nhắc nhở nàng rời xa người này, như vậy ý của hăn là người này thập phần nguy hiểm, nhưng là từ Đông Phương Lăng cùng Kiếm Thập Nhất lại biết chuyện không phải như vậy . Hạc Thần Uyên đối với những người thân cận với Cơ Mộc Ly gần như hà khắc, Cơ Mộc Ly lại hết sức kính trọng hăn.

Ấn tình trong đó , nói vậy chỉ có hai đương sự mới biết được. Dám kêu Cơ Mộc Ly tới gặp hăn, người này đã sớm không đơn giản chỉ là thuộc hạ .

"Hạc Thần Uyên là thế nào ?" Thủy Y Họa hỏi.

"Theo ta, hăn cùng chủ tử có một loại ràng buộc kỳ quái , giống như giữa hai người đặt thành hiệp nghị, chẳng qua có lúc , hăn lại vẫn giống như ta và Lăng , mang danh một nam sủng cấp dưới, hơn nữa, hăn đối chủ tử trung thành và tận tâm làm chúng ta không lời nào để nói."

Kiếm Thập Nhất theo bản năng trả lời, đợi đến lúc phục hồi tinh thần lại, không khỏi liếc mắt nhìn Thủy Y Họa , "Thực là, ta sao lại muốn nói chuyện này với cô chứ ?" Hình như có chút ảo não, thân mình nhắc tới, bay trở về Kiếm Duyệt các.

Đông Phương Lăng bĩu môi, ", vậy thì ta đi nói với gia đi, thuận tiện cũng hỏi thăm một chút chuyện Tiêu Dao cung ." Nói xong, nhìn về phía

Thủy Y Họa, nhìn đến quần áo nàng có chút loạn , ái muội cười cười, "Vương phi sớm đi nghỉ ngơi đi, nhưng đừng mệt quá sức ."

Thủy Y Họa bỏ qua ái muội trong mắt người này , lập tức nói: "Ta cùng đi với huynh !"

Dừng một lát, Đông Phương Lăng khẽ gật đầu, "Dù sao gia đã nói mọi chuyện với cô , việc này cũng không cần gặt cô nữa ."

Mới vừa vào Lan Hình các, một mùi hoa lan thơm ngát bay tới, Thủy Y Họa đương nhiên biết, đây là mùi hoa lan mà nàng dùng khi tắm bồn phát ra hương khí. Chính là, hiện tại hương vị còn nồng đậm như vậy , chẳng lẽ tên vô sỉ này không có gọi người dọn dẹp phòng ở?

Chờ đến khi nhìn thấy tình hình bên trong , Thủy Y Họa sắc mặt trầm xuống dưới. Trông cậy vào hắc đi thu thập cục diện rồi rảnh này , không bằng nàng tự làm cho xong.

Bồn tắm vẫn để sau tắm bình phong, nước chảy xuống sàn vẫn tản mát ra hương hoa lan , lúc này đã không còn hơi nước. Cơ Mộc Ly nằm trên giường cuộn lấy cái chăn của Thủy Y họa , lúc này đang ngủ say. Một cánh ta để ngoài chăn , bởi vậy có thể kết luận: Hắc nửa người trên không có mặc áo.

Đông Phương Lăng nhìn thấy một màn này, vội vàng từ buồng trong thối lui đến gian ngoài, trước khi đi không quên hướng Thủy Y Họa quái dị ái muội liếc mắt một cái. Hóa ra , mới vừa rồi hai người tắm uyên ương! Chậc, gia thật sự là có phúc khí, nhanh như vậy liền ôm được mỹ nhân về rồi. Ôm nhuyển hương trong ngực, thật sự là điều thú vị nhất trong cuộc đời , làm hắc hâm mộ ghen tị cực kỳ.

Thủy Y Họa khuôn mặt hơi đỏ lên. Cơ Mộc Ly chết tiệt , hủy hết danh dự của lão nương rồi !

Đang chuẩn bị đi lên kéo lỗ tai hăn , không nghĩ tới tay còn chưa có chạm tới , thẳng nhãi này liền đột nhiên nghiêng người , rồi đưa tay chụp tới, kéo Thủy Y Họa ôm vào trong lòng.

"Cơ Mộc Ly , huynh lại giả vờ ngủ!" Thủy Y Họa tức giận nói, cũng không biết hăn điều chỉnh hô hấp như thế nào , mỗi lần nhìn đều giống như là đang ngủ , kỳ thực thẳng nhãi này luôn luôn giả vờ.

"Y Họa , nàng nghĩ thông suốt , muốn cùng ta ngủ?" Cơ Mộc Ly miễn cưỡng hí mắt nhìn nàng, vui tươi hơn hử nói.

Bắt lấy cánh tay trơn bóng của hăn , bỗng chốc xách lên, thuận tiện trợn trừng mắt, "Đông Phương Lăng có việc gặp huynh , không nghĩ để cấp dưới nhìn đến bộ dạng cà lơ phất phơ của huynh , liền quy củ chút cho ta."

Nghe xong lời này, Cơ Mộc Ly mới đưa móng vuốt để trên eo nàng rút về, "Nhưng là, áo bào của ta bị nàng làm ướt , nàng nói làm sao bây giờ?"

"Vậy thì để trần, Đông Phương Lăng cũng không phải nữ nhân." Thủy Y Họa liếc hăn một cái.

Cơ Mộc Ly hơi hơi khiếp sợ, nói như vậy, Y Họa nhà hăn không ghét bỏ hăn nửa người trên để trần? Nay hăn cầu còn không được a. Một phen liền đem chăn vén lên, lộ ra nửa người trên rắn chắc , liếc trộm nàng một cái, đã thấy nàng mặt không đỏ tim không đập , không khỏi có chút thất vọng.

Nữ nhân nhìn chẳng lẽ không nên đỏ mặt một chút sao?

Ngồi thẳng thân mình, miễn cưỡng nói: "Đông Phương Lăng, còn không lăn tới đây cho gia ."

Đông Phương Lăng nhìn không chớp mắt đi đến. Kỳ thực, vừa rồi hai người này nói chuyện hăn đều nghe rồi. Gia bình thường chính là cùng vương phi trêu đùa như vậy? Những lời này nghe qua thật đúng là vô sỉ.

"Gia, Tiêu Dao cung thuộc hạ đã cùng Bạch Hồ xử lý tốt , chuyện hôm nay gia là vì tẩu hỏa nhập ma, cấp dưới chấn kinh cũng đều an ủi xong, về phần thi thể trong rừng , cũng xử lý xong rồi." Đông Phương Lăng cung kính trả lời.

"Tốt lắm, vất vả người rồi." Cơ Mộc Ly lạnh nhạt đáp lại một câu, ánh mắt sâu thẳm , không biết đang nghĩ chuyện gì .

Thấy Đông phương Lăng còn không có tính toán phải đi , không khỏi hí mắt nhìn hắn, "Thế nào, còn tưởng ở lại xử lý nước tắm cho gia hay sao?"

Đông Phương Lăng khóe miệng giật giật , lập tức trả lời: " Hồi bẩm gia, thuộc hạ còn có chuyện thứ hai muốn bẩm báo. Hạc công tử có việc tìm gia . Hơn nữa vừa rồi, Hạc công tử cùng vương phi - - "

Một câu còn chưa nói nói xong , Cơ Mộc Ly hai mắt đột nhiên trừng lớn , đánh gãy lời của hắn : "Hắn gặp qua vương phi rồi hả ?" Lại vội vàng quay đầu quét về phía Thủy Y Họa, thanh âm sắc bén lại mang theo một phần lo lắng, " Y Họa , hắn có làm nàng bị thương hay không ?"

Thủy y Họa Mi giương mi , cười lạnh một tiếng, "Tự nhiên không có, ta cũng không phải là dễ bắt nạt như vậy. Chính là người này vừa nhìn đến ta đã nghĩ lấy mạng của ta, thật sự là một tên bệnh thần kinh."

Từ lúc tu luyện nội công tâm pháp mà Bùi Vũ Huyền lưu cho nàng sau thì nội lực của nàng càng ngày càng thâm hậu, người tên Hạc Thần Uyên kia nhiều lắm cùng nàng tương xứng, mà Thủy Y Họa kinh nghiệm thực chiến cũng không so với hắn thiếu, đủ để ứng đối hắn.

Cơ Mộc Ly nhưng không có bởi vậy buông lỏng một hơi, nghiêm cẩn nhìn về phía Thủy Y Họa, giọng nói trầm thấp dằn dò: "Người này, nàng vẫn nên cách hắn xa một ít."

Nói xong, cầm lấy áo bào ướt mặc trên người, quanh thân vận công, áo bào rất nhanh đã bị nội lực hong khô, không có ở lại, đã vội vã rời đi.

Thủy Y Họa nhìn bóng lưng hai người rời đi, một tay chống cằm suy nghĩ.

•

Cơ Mộc Ly bước nhanh vào Đan Hạc các, một tay đẩy cửa ra, ánh mắt lạnh lùng nhìn chăm chăm vào nam tử hắc bào đang nhắm mắt.

Dưới ngọn đèn, khuôn mặt nam tử bị một tầng vàng sáng bao phủ, mặt hắc góc cạnh tuấn mỹ, chính là hơi nhíu chặt mi cùng mặt không biểu cảm làm hắn thoát nhìn khó có thể thân cận.

"Gia cuối cùng là tới, thuộc hạ đợi một hồi lâu rồi." Nam tử đang nhắm mắt đột nhiên trợn mắt, ánh mắt u tĩnh quét về phía hắn, "Sao vậy, bộ dạng người như là chuẩn bị đến hưng sư vấn tội?"

Cơ Mộc Ly nhíu mày, không vui nói: "Bốn vương đáp ứng chuyện của người sớm hay muộn sẽ làm được, cho nên người không cần động người bên cạnh bốn vương!"

Hạc Thần Uyên khắc khắc cười hai tiếng, "Mộc Ly, từ lúc người chín tuổi, ta liền luôn luôn đi theo bên cạnh người, chưa bao giờ làm chuyện gì không tốt với người? Đây là thái độ của người đối sư phụ?"

Hai chữ "sư phụ" vừa ra, Cơ Mộc Ly mày nhíu lại, môi mỏng nhếch lên. Một lúc sau, hắn đột nhiên cười lạnh một tiếng, "Hai chữ sư phụ liền miễn đi, lúc trước người ta hai người chẳng qua là theo như nhu cầu. Người truyền thụ bốn vương võ nghệ, bốn vương giúp người đạt thành nguyện vọng."

Hạc Thần Uyên cũng châm chọc nở nụ cười, "Nhưng là, hiện thời người học võ công của ta đã được bảy thành, mà chuyện của ta người lại một chuyện cũng không hoàn thành! Nếu không phải ta chân khí bị đánh tan, chỉ còn lại sáu thành công lực lại cũng không thể khôi phục, ta cần gì phải mượn tay người đi làm việc này, còn đem bí mật động trời này nói cho một người ngoài như người."

"Người cho là hai chuyện này đơn giản giống như giết người ? Nếu thực là như thế này, người cần gì phải tìm tới bốn vương, còn trợ bốn vương phát triển thế lực." Cơ Mộc Ly khóe miệng đông lạnh trụ một chút cười trào phúng .

"Chuyện thứ nhất không hề tin tức cũng thôi, nhưng là chuyện thứ hai, cho người tìm một người có khó như vậy sao? !" Hạc Thần Uyên giọng điệu cũng trở nên trầm lạnh .

Cơ Mộc Ly lơ đãng lướt mắt nhìn hắn, tìm cái ghế đệm ngồi xuống, không nhanh không chậm trả lời: "Nếu là người tìm người nọ hao hết tâm tư tránh né người, thiên hạ này lại rộng lớn , cũng đủ nàng ẩn thân, huống hồ người cũng nói qua , nữ nhân này vô cùng thông minh, bằng không cũng sẽ không thể trốn người mười mấy năm, không để lại dấu vết cho người tìm."

Nghe xong lời nói này, trong mắt Hạc Thần Uyên đầy hối hận, giọng nói khàn khàn nói: "Là ta có lỗi với nàng, nàng trốn ta cũng là cần phải vậy."

"Bốn vương không công phu nghe việc tư của người ." Cơ Mộc Ly ngữ điệu lạnh nhạt đánh gãy hắn, " Nhưng mà người yên tâm, chỉ cần tìm được dấu vết để lại, bốn vương sẽ lập tức báo cho người biết . Về phần chuyện thứ nhất, cũng không phải không có tin tức như người tưởng , ít nhất ta tìm được Song Hàng Quý Tử theo như lời người nói !"

"Song hàng quý tử? !" Hạc Thần Uyên một khắc trước còn đắm chìm ở hồi hận lập tức trừng mắt nhìn hắn , trong mắt mang theo khó có thể tin, " Nhanh như vậy đã bị người tìm được. Người giấu giếm thật kín , chỉ sợ Kiếm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng đều không biết."

Cơ Mộc Ly hơi hơi nhếch môi cười, "Mấy năm nay người cùng Thập Nhất và Lăng ở chung hòa hợp như vậy , có chuyện tự nhiên vẫn là gạt bọn họ . Bọn họ tâm luôn luôn hướng về bốn vương, người cũng chẳng phải sao ."

Hạc Thần Uyên nghe nói lời này, đột nhiên cười lên ha hả, " Tiểu tử ngoan , mấy năm nay cuối cùng không phí công dạy người, thế nhưng như vậy bảo trì bình thân, một mình đem chuyện này giấu giếm thật kĩ."

Cơ Mộc Ly hơi hơi nhú mày. Không đáng xen vào.

"Đúng rồi, Song Hàng Quý Tử hiện thời ở nơi nào?" Hạc Thần Uyên nhìn không được hỏi.

"Một người ở của Tiêu Dao cung của ta , một người khác - -" Cơ Mộc Ly hơi hơi ngưng mi, "Vốn là bị Đông Diêu quốc Hỏa Kỳ vương giam giữ , sau này không biết dùng cách nào chạy thoát đi ra ngoài, trước mắt hắn là chạy trốn tới Tuyết Ly quốc."

"Trong lòng người có tính toán là tốt rồi, còn lại đó là tập hợp đủ bốn bức họa trong truyền thuyết kia thôi." Hạc Thần Uyên cảm giác trên người áp lực nhẹ đi rất nhiều.

Cơ Mộc Ly hướng hắn chậm rì rì gắp từng chữ nói: "Cho nên, bốn vương bên người hơn người nào, cũng không nhọc đến ngài lo lắng rồi."

Hạc Thần Uyên nghe xong lời cảnh cáo, không vui liếc đi qua, "Ta cũng là vì tốt cho người, vạn nhất bên cạnh người có một người không sạch sẽ , thân phận của ta rất có khả năng bại lộ, đối với người cũng rất nguy hiểm.

Lúc trước Đông Phương Lăng cùng Kiếm Thập Nhất vào phủ , ta cũng là quan sát hồi lâu mới tán thành bọn họ. Nhưng là nữ nhân này vừa giả nhập vương phủ, người liền yêu chiều ? Ta mấy ngày nay vội vàng tìm phương pháp giải cổ độc , người lại không nói một tiếng liền cưới nữ nhân vào cửa. Nếu không phải ta ở bên ngoài nghe được đồn thổi , lại tận mắt thấy nữ nhân này , chẳng lẽ người muốn luôn luôn gặt ta. Sợ ta làm nàng bị thương ?"

"Vương phi nàng là nữ nhân mà bốn vương nhìn trúng , đối bản vương cũng là khẳng khẳng một mực, cho nên người không cần thiết sầu lo ." Cơ Mộc Ly thần sắc khó chịu.

"Ha ha, Mộc Ly a, ta đây chính là vì tốt cho người, nếu như là các người viên phòng, trên người người cổ độc khả năng sẽ lại thức tỉnh, phương pháp của Lăng liền rất khó lại bắt cổ trùng ngủ say lần nữa."

Cơ Mộc Ly trừng hăn liếc mắt một cái, "Bốn vương biết, liền không cần người nhắc nhở . Dùng gương mặt trẻ tuổi như vậy nói mấy câu già đời như thế , cũng không ngại kỳ quái!"

"Ha ha... Tiểu tử người nếu như nguyện ý, ngày sau ta cũng giáo người phương pháp hộ nhan."

"Không cần."

"Về phần thị huyết cổ trên người người , người yên tâm, ta sẽ mau chóng tìm được phương pháp giải trừ cổ độc , ta cũng không muốn người còn chưa có giúp ta xong việc sẽ chết rồi."

Cơ Mộc Ly đã đứng dậy rời đi Đan Hạc các, nghe nói lời này, miễn cưỡng quay đầu lên tiếng, "Vậy người sớm làm đi , bốn vương nếu đã chết , mấy năm nay vất vả cũng uổng phí rồi. Còn có, đừng nghĩ lại động nữ nhân của bốn vương , hiện tại người chỉ còn bốn thành công lực, đã sớm không là đối thủ của bốn vương rồi."

Nói xong, đã là hừ cười một tiếng, đẩy cửa đi ra ngoài.

Đợi đến lúc rời khỏi Đan Hạc các, trên mặt ý cười toàn bộ thu lại. Thị huyết cô đáng chết này vẫn là sớm nên giải trừ, miễn cho đối với Y Họa của hân , chỉ có thể nhìn không thể ăn!

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 63: Bí Mật Kinh Người.

Qua vài ngày bình tĩnh , từ Lam Đăng lại truyền đến một tin tức quan trọng. Lam Đăng quốc quân Văn Nhân Dịch muốn đem bức họa tổ truyền trưng bày rồi mời thanh niên tài俊 từ bốn nước đến cùng nhau thưởng thức.

Đối với một ít thanh niên tài tử yêu thích tranh thành bệnh thì điều này tự nhiên là một tin tức vô cùng tốt, nhưng càng nhiều người lại là cười nhạt. Liên tính tác phẩm này có đáng giá cũng chẳng qua là một bức họa mà thôi, mà bọn họ là người ngoài nghề nhìn cũng không hiểu được sự tinh diệu trong đó .

Trong sự khinh thường đó thì quốc quân của ba nước khác sắc mặt lại càng dăm chiêu.

Hỏa Vũ quốc quân Cơ Lạc Phong triệu cả bốn con trai vào trong cung. Máy người nhìn bộ dạng nghiêm túc của phụ hoàng , không khỏi hai mặt nhìn nhau.

"Đã là Văn Nhân Dịch chính miệng mời, trăm tự nhiên không thể không nể mặt mũi hân . Vài vị hoàng nhi, các người ai tính đi ." Ánh mắt của Cơ Lạc Phong thần nhiên đảo qua mấy người, không giận tự uy.

Một lát trầm mặc , Cơ Mộc Ly khước miệng nhếch lên, nói: " Theo ý kiến của nhi thần , lần này để thái tử đi là thích hợp nhất ."

Thái tử Cơ Vũ Trường vốn đang định xung phong nhận việc, nhưng nghe Cơ Mộc Ly nói như vậy, trong lòng ngược lại tồn nghi hoặc. Lam Đăng khẳng định không đơn giản chỉ là mời ba nước tới tham quan một bức họa ,

ai biết Lam Đăng tính toán gì. Nghe nói thái tử Văn Nhân Lưu của Lam Đăng bên người có một người tên là Lê Tử Ngọc am hiểu nhất chính là mưu lược, khó tránh khỏi sẽ không mượn chuyện lần này tính toán .

"Phụ hoàng, nếu là việc triều chính , nhi thần còn đồng ý nhưng mà đi phẩm thi thưởng họa, nhi thần lại không thể vượt qua đại ca và tam đệ." Cơ Vũ Trường suy nghĩ một lát, trả lời.

"Nhi thần cũng cảm thấy đại ca và tam ca là thích hợp." Kiệt Vương Cơ Thịnh Duệ lập tức đồng ý nói. Suy nghĩ của hắn rất đơn giản, muốn thừa dịp Nho vương và Viêm Đạm vương trong thời gian này không có ở đây , sẽ trợ giúp thái tử lung lạc thế lực. Đợi đến lúc thế lực của thái tử như mặt trời ban trưa , phụ hoàng liền tính yêu thương Viêm Đạm vương, cũng không phải do hắn muốn mà có thể ngồi lên ngôi vị hoàng đế! Hắn và thái tử đều cùng một mẹ , về sau tự nhiên không thể thiếu lợi ích.

Nho vương Cơ Văn Kỳ hiền hoà cười, "Phụ hoàng, nhi thần không ý kiến gì, toàn bộ dựa vào phụ hoàng an bày."

Cơ Lạc Phong ánh mắt từ từ chuyển hướng Cơ Mộc Ly lười nhác ngồi ở đằng kia , "Ly nhi, còn con ."

"Nếu là phụ hoàng cho phép nhi thần mang theo vương phi cùng đi, nhi thần liền tranh thủ du sơn ngoạn thủy luôn ." Cơ Mộc Ly lười biếng đáp.

Bộ dạng không chút để ý của hắn làm Cơ Lạc Phong trừng mắt, trong lời nói cũng không tức giận, ngược lại lại có chút dung túng, " Hồ nháo, đi sứ Lam Đăng sao có thể mang theo gia quyến."

"Chính là trên đường làm bạn, đợi đến chính thức tham dự yến hội , nhi thần tự nhiên sẽ không mang theo vương phi." Cơ Mộc Ly trả lời. Hắn mới không nghĩ để cho nữ nhân của mình xuất hiện tại nơi hỗn tạp . Y Họa của hắn để một mình hắn nhìn ngắm là tốt rồi.

"Được , theo ý con . Ly nhi cùng lão đại cùng đi Lam Đăng dự tiệc, muốn lưu ý động tác của Lam Đăng." Cơ Lạc Phong giải quyết dứt khoát, khi nói chuyện đưa tay vuốt ve râu dài của bản thân , ánh mắt u trầm.

"Ly nhi với lão đại ở lại một lúc , trăm có việc nói với các con , lão nhị lão tứ đi về trước đi." Cơ Lạc Phong day day cái trán, thoát nhìn có chút mệt mỏi.

Cơ Vũ Trường cùng Cơ Thịnh Duệ nhìn nhau một cái, hành lễ lui đi ra ngoài.

"Phụ hoàng, chẳng lẽ lần này Lam Đăng tưởng làm ra chuyện gì ?" Nho vương Cơ Văn Kỳ hỏi . Lam Đăng quốc đương kim quốc quân Văn Nhân Dịch từ trước đến nay giả dối , nếu nói lần này chính là đơn giản trao đổi văn học, triển lãm họa tác, sợ rằng không ai dám tin.

Cơ Lạc Phong mày rậm giương lên, "Đúng vậy, Văn Nhân Dịch là một con hồ ly , trăm chưa từng có nắm bắt được tâm tư của hắn . Kỳ nhi, ở phương diện thi họa con có hiểu biết khá cao, trăm phái con đi, trong lòng cũng kiên định không ít. Lúc xem họa , con phải lưu ý họa tác , nhìn xem có phải có gì không phải . Còn nữa, đến lúc đó các quốc gia cử người tới cũng nhất định phải ghi nhớ, chú ý hướng đi của bọn họ."

Nghe xong dặn dò , Cơ Văn Kỳ luôn luôn ôn hòa trên mặt đều là thần sắc kiên định , hồi bẩm nói: "Phụ hoàng yên tâm, nhi thần lần này đi tới Lam Đăng , nhất định tận tâm làm tốt mỗi chuyện mà phụ hoàng giao cho."

Cơ Lạc Phong vui mừng gật gật đầu, "Con đi trước đi, trăm còn có chút chuyện nói với Ly nhi."

Đám người cách khá xa , Cơ Mộc Ly mới hơi hơi nhú mày , trào phúng nói: "Phụ hoàng vừa rồi nói mà nhi thần cảm động đến sắp rơi nước mắt rồi. Để đại ca ở lại cũng đơn giản che dấu tâm mắt người khác , phụ hoàng kỳ thực thầm nghĩ cùng nhi thần nói chuyện đi?"

Bộ dạng giả mù sa mưa này cũng chỉ có người đơn giản như Cơ Văn Kỳ mới mắc mưu, hăn liếc một cái liền thấy ra mục đích của Cơ Lạc Phong .

"Ly nhi, con không thể nói chuyện tử tế với trẫm sao ?" Cơ Lạc Phong thở dài, có chút bất đắc dĩ nhìn hăn .

Cơ Mộc Ly thản nhiên nhìn một đầu tóc bạc, không có một tia động dung.

"Phụ hoàng muốn nói với ta cái gì? Chẳng lẽ bí mật động trời ?" Miệng hơi hơi cong lên , ý cười không hiểu.

Cơ Lạc Phong sớm đã thành thói quen tính tình cứng mềm không ăn của hăn , chỉ than nhẹ một tiếng, liền cũng kệ hăn .

"Ly nhi, trẫm quả thật muốn nói cho con một bí mật . Bí mật này chỉ có hoàng đế của bốn nước mới biết được." Cơ Lạc Phong nghiêm mặt nói.

Cơ Mộc Ly chột nhứ mày, trong mắt lóe kinh ngạc, giống như không dự đoán được Cơ Lạc Phong sẽ nói chuyện này với này.

"Đã là hoàng đế mới biết được, phụ hoàng nói cho nhi thần biết , chẳng phải là hại nhi thần?" Cơ Mộc Ly cũng chỉ là hơi kinh ngạc như vậy một chút.

"Chờ không kịp , Văn Nhân Dịch đã tung ra mồi, liền tính biết đó là mồi, vẫn là có người giống như trẫm , muốn tìm kết quả."

Quét đưa con trai mà bản thân thương yêu nhất liếc mắt một cái, ánh mắt Cơ Lạc Phong dần dần ảm đạm , "Ly nhi , trẫm biết mấy năm nay con luôn oán trẫm, nhưng là trẫm cả đời này quả thật chỉ yêu một mình mẫu phi con mà thôi ."

"Được rồi phụ hoàng! Chúng ta vẫn là nói chính sự đi."

Sắc mặt Cơ Lạc Phong có chút khó coi, im lặng một lúc mới mở miệng nói lên bí mật lưu truyền trong hoàng thất kia.

Ở mấy trăm năm trước , hoàng tổ của Hỏa Vũ , Tuyết Ly , Lam Đăng cùng với Đông Diệu quốc , trong một lần may mắn đều chiếm được một bức họa , có một lão nhân vẫn tráng kiện lộ ra một tin tức: Trong mỗi bức họa đều ẩn dấu manh mối, bốn bức hợp lại liền có thể chỉ ra một con đường dẫn đến một kho báu rất lớn . Người tìm được kho báu sẽ được thiên hạ. Quốc quân bốn nước tuy rằng đều có dã tâm chinh phục thiên hạ nhưng lúc đó bốn nước thực lực tương đương, một người tưởng tìm bốn mảnh của bức họa là rất khó. Sau này quốc quân của bốn nước đạt thành chung hiệp nghị , đem bức họa của mình truyền lưu cho đời sau và bí mật này cũng chỉ nói cho quốc quân của mỗi đời.

"... Trẫm nghe xong lời của tiên hoàng , trong lòng cũng là dã tâm bừng bừng , nhưng chung quy không có khả năng vì một truyền thuyết như vậy liền lấy cớ tấn công ba nước kia . Còn nữa, liền tính chiến thắng được một nước thì Hỏa Vũ cũng cần nhiều năm để tu sinh dưỡng tức, quả thực mất nhiều hơn được. Cho nên qua nhiều năm như vậy , bốn nước luôn luôn ở chung hòa bình ."

Cơ Mộc Ly trong lòng cười lạnh một tiếng . Chỉ sợ bề ngoài bình tĩnh sớm hay muộn sẽ bị ham muốn chiếm hữu cùng với dã tâm phá hư.

"Ly nhi, theo trẫm đi xem bức họa ." Cơ Lạc Phong đứng lên , đi tới trước một cái giá sách .

Cơ Mộc Ly vội vàng đi theo, trong mắt sáng ngời.

Đưa tay lấy ra một cuốn sách thật dày, Cơ Lạc Phong tiếp tục thò tay chạm đến một ô vuông nhỏ sau đó ấn vào một cái .

Chỉ thấy ngay sau đó, giá sách bỗng trượt về phía bên trái, đập vào trước mắt hai người là một cánh cửa nhỏ .

Hóa ra , cánh cửa nhỏ này lại luôn luôn giấu ở đằng sau giá sách !

Cơ Mộc Ly lấp bắp kinh hãi, theo sát sau Cơ Lạc Phong đi vào trong cửa nhỏ .

Mới vào cửa , Cơ Mộc Ly nhìn đến cảnh tượng xong thì trong lòng không khỏi khiếp sợ. Cả căn phòng bị vây kín , chung quanh vách tường treo đầy bức họa của một người . Người nọ với hăn mà nói, quen thuộc lại xa lạ.

Cơ Mộc Ly không khỏi lạnh lùng cười rộ lên, " Người đã đi lâu rồi , phụ hoàng cần gì phải như vậy. Lúc còn sống không quý trọng, chết rồi mới nhớ ? Thật sự là buồn cười!"

Ánh mắt Cơ Lạc Phong âm u, không có đáp lời, lập tức hướng bức tường chính diện đi tới , đem bức họa mỹ nhân dè dặt cẩn trọng lấy xuống , lộ ra một hộc hình vuông trong tường .

Hộc hình vuông âm tường liền ẩn ở sau bức họa mỹ nhân . Một bức tranh hoa mai đang nở lẳng lẳng nằm trong hộc tường.

Trong mắt Cơ Mộc Ly lóe lên tức giận, hóa ra bức họa mẫu phi hăn cũng chẳng qua là đạo cụ dùng để che dấu mà thôi. Mẫu phi thật đáng buồn, thế mà lại yêu một nam nhân ích kỷ như phụ hoàng !

"Ly nhi, căn mật thất này chỉ có trẫm cùng mẫu phi của con biết, tất cả những bức họa này cũng đều là trẫm tự mình vẽ mẫu phi con ." Cơ Lạc Phong trầm giọng nói.

" Chuyện của người cùng mẫu phi , ta không có hứng thú, vẫn là nói chuyện bức họa đi." Cơ Mộc Ly giọng điệu miễn cưỡng, đã đem ánh mắt hướng về phía bức tranh hoa mai nhìn như tầm thường này.

Cơ Lạc Phong thấy thế cúi đầu thở dài, không có lại nhắc tới chuyện Như phi , bắt đầu nghiêm cẩn nói đến bức họa trước mắt này , " Những năm gần đây trăm đã xem bức họa này vô số lần , căn bản không có nhìn ra chút manh mối. Có đôi khi trăm cũng nghi ngờ , lời đồn đãi mà hoàng tổ tiên lưu truyền tới nay đến cùng có thể tin hay không ..."

"Cho dù có một chút , người cũng tình nguyện tin tưởng có. Phụ hoàng, nhi thần nói đúng không ?" Cơ Mộc Ly dương môi nhìn hắn, trong mắt lại không có nửa phần ý cười. Không đợi hắn đáp lời, đã hai bước đi tới, để sát vào quan sát.

Thật lâu sau, giống như đáng tiếc lắc lắc đầu, "Theo nhi thần xem, đây là một bức tranh hoa mai bình thường, thật sự tìm không thấy manh mối của bảo tàng như phụ hoàng nói..."

"... Chiều này xem ra, quả nhiên chỉ có Song Hàng Quý Tử trong truyền thuyết mới có thể nhìn ra manh mối." Cơ Lạc Phong nghiêm mặt nói, lại đem bức họa mỹ nhân để xuống, chặn lại tấm họa tương truyền hiếm quý .

"Phụ hoàng ngụ ý Song Hàng Quý Tử là cái gì?" Cơ Mộc Ly giống như không hiểu nhìn về phía hắn.

Cơ Lạc Phong dừng một chút, giống như cân nhắc cái gì, một lúc sau mới trả lời: "Nghe nói cách trăm năm sẽ xuất hiện một đôi quý tử . Cái gọi là quý đó là người có được cặp mắt màu xanh lục , bọn họ luôn xuất hiện thành đôi nhưng cũng không nhất định phải có quan hệ huyết thống . Hơn nữa người có được ánh mắt quý nhất định phải là nam , bọn họ phần lớn sống không lâu, nhiều nhất chỉ quá 30. Còn có một điểm trọng yếu , một khi một trong hai người Song Hàng Quý Tử mà chết, thì ánh mắt của người còn lại cũng sẽ không dùng được, sẽ biến trở về bình thường . Cho nên có thể tập hợp đủ một đôi Quý Tử khả năng tính cực kỳ nhỏ.

Trầm không biết vài năm nay có phải đã xuất hiện Quỷ Tử hay không , dù sao bọn họ mỗi cách trăm năm mới xuất hiện một lần, hoặc là bọn họ hiện tại là trẻ mới vừa sinh ra, cũng hoặc là đang ở vào tình cảnh nguy hiểm."

"Song Hàng Quỷ Tử cùng với bức họa bí mật này có quan hệ gì ?" Cơ Mộc Ly hỏi, con người cụp xuống.

"Nghe nói... Người có được đôi mắt quỷ có thể nhìn được huyền bí của bức họa ."

Cơ Mộc Ly lập tức xì một tiếng, "Buồn cười! Chẳng lẽ mắt quỷ còn có thể nhìn đến những thứ mà thường nhân nhìn không tới ?"

"Tuy rằng nghe qua khó có thể tin , nhưng quả thật như thế."

"Phụ hoàng là cho rằng, Văn Nhân Dịch lấy ra bức họa tổ truyền này , đó là một trong bốn bức họa từ mấy trăm năm trước lưu truyền tới nay ?"

Cơ Lạc Phong gật gật đầu, "Tuy rằng không biết Văn Nhân Dịch đang có âm mưu gì , nhưng là hành động này của hắn đã khuấy động sự an bình tưởng như bình tĩnh bao năm qua . Hãy chờ xem, lần này tất cả những người được mời đến chắc chắn là hướng về phía bức họa này . Văn Nhân Dịch đúng là lão hồ ly a, chỉ một hành động liền đảo loạn nước ao "

"Phụ hoàng muốn ta cùng Đại vương huynh cướp họa về?" Cơ Mộc Ly thản nhiên hỏi.

Cơ Lạc Phong lại ha ha nở nụ cười khỗ, "Ly nhi, trầm là loại người lợi dụng nhi tử làm việc có lợi cho mình như vậy sao? Trầm chỉ là muốn con lưu ý bức họa này , nhìn xem bức họa này có chỗ nào tương tự với bức họa mai thôi , không hơn."

"Một khi đã như vậy, vậy nhi thần cáo lui trước, về phần bức họa kia như thế nào , nhi thần xem xong sẽ báo cho phụ hoàng biết ." Cơ Mộc Ly vái chào hẳn, rồi sau lui đi ra ngoài.

Cơ Lạc Phong lẳng lẳng nhìn hẳn biến mất , đối với hư không từ từ nói: "Ly nhi, con không thể gạt được trẫm, ánh mắt con nói cho trẫm, chuyện này khiến cho con hứng thú... Cũng tốt, trừ bỏ vương phi, con lại cảm thấy hứng thú với chuyện khác rồi..."

•

Trở lại vương phủ Cơ Mộc Ly nghĩ nghĩ, vẫn là đem việc này nói hết với Thủy Y Họa. Hiện thời thật vất vả mới được Y Họa tín nhiệm, hẳn cũng không muốn lại xảy ra chuyện gì nữa .

Thủy Y Họa nghe xong giật mình không thôi, qua một lúc lâu mới tiêu hóa được.

"Nói như vậy, bí mật này chỉ những người đảm nhận vị trí quốc quân mới biết được , mà Cơ Lạc Phong lại nói cho huynh ?" Thủy Y Họa hơi hơi nhíu mày. Cơ Lạc Phong có ý tứ gì, Cơ Mộc Ly cũng không phải quốc quân, căn bản không có tư cách biết việc này.

Đối với việc Thủy Y Họa gọi thẳng tọc danh của đương kim thánh thượng , Cơ Mộc Ly cũng không có cảm thấy không ổn , Y Họa của hẳn , nghĩ đến cái gì thì nói cái đó .

" Y Họa , đây không phải trọng điểm. Trọng điểm là bốn bức họa này có dấu bảo tàng, còn có Song Hàng Quý Tử trong truyền thuyết ." Cơ Mộc Ly bỏ tay ở trên gáy nàng ra , cười tủm tỉm ôm nàng vào lòng.

"Cơ Mộc Ly , bốn bức họa ta không cơ hội gặp, nhưng Song Hàng Quý Tử trong miệng huynh , ta đều gặp qua rồi." Thủy Y Họa thản nhiên nói , thuận thế nằm ở trong lòng hẳn.

"Thật ? Y Họa thế nhưng đều gặp qua rồi ! Ta cũng mới thấy một người trong đó mà thôi." Cơ Mộc Ly có chút kinh ngạc.

Thủy Y Họa điều chỉnh tư thế thoải mái ở trong lòng hắc , hai tay ôm lấy eo của hắc , đầu gối lên trên cánh tay hắc, miễn cưỡng nhìn hắc liếc mắt một cái, rồi sau nhắm mắt lại.

"Y Họa , gia đang hỏi nàng , nàng lại ngủ?" Khẩu khí nghe qua hơi có chút bất mãn, nhưng là thanh âm rõ ràng đã mềm xuống.

Miên cưỡng hừ một tiếng, Thủy Y Họa mở nửa mắt xem xét hắc, "Vậy huynh nói cho ta biết trước, một người mà huynh vừa nói có phải là huynh đã sớm biết phải không ?"

Cơ Mộc Ly vừa nghe lời này, khà khà cười rộ lên, "Quả nhiên là chuyện gì đều không thể gạt được Y Họa ."

Thủy Y Họa khẽ nhú mày, đưa tay捏 một cái trên eo hắc "Đừng cười , làm ta ong cả tai ."

Tiếng cười lập tức ngừng. Cơ Mộc Ly yêu thích mỗi một cái lên môi hồng của nàng , nói khẽ: "Ta quả thật đã sớm phát hiện Thượng Quan Diệt Nhị dị thường, còn tự mình truyền thụ hắc võ nghệ. Kỳ thực, Thượng Quan Diệt Nhị hắc là - -" nói đến đây , để sát vào bên tai nàng thì thầm.

Thủy Y Họa hơi hơi kinh ngạc nhìn hắc, " Một người từ nhỏ sống ở trong cung điện cũng có thể trở thành thuộc hạ của huynh , công phu lung lạc lòng người của huynh thật lợi hại."

Cơ Mộc Ly nhướng mày, hơi có chút đặc ý nói: "Lúc một người rơi vào tuyệt vọng nhất thì mình cho người ta thứ mà người ta khát vọng , người ta tự nhiên đối với mình mang ơn."

"Ồ ly." Thủy Y Họa nhẹ phun một câu.

Cơ Mộc Ly nghe xong nàng hình dung lại ha ha nở nụ cười, ở trên sống mũi nàng vô cùng thân thiết chạm một cái , "Ở trong mắt bốn vương , nàng mới là một con hồ ly giả dối hay thay đổi , bốn vương là một lương dân a."

Thủy Y Họa hai mắt nhìn trời , "Không người nào vô sỉ như huynh , mặt còn dày hơn cả tường thành ."

Mỗ yêu nghiệt không cho rằng vô sỉ ngược lại còn cho rằng vinh quang , "Đa tạ Y Họa tán thưởng." Cười đủ sau, nói một hồi , lại về tới chính đề, "Y Họa gặp qua một người khác có được cặp mắt của quý rồi hả ? Vậy hẳn lớn lên trong thế nào, nàng nhìn thấy hẳn ở đâu ?"

" Lúc ở Tuyệt Ly , trước khi xuất giá khoảng hơn một tháng , ta ở Nguyệt Mãn lâu gặp được hẳn, là một thiếu niên, bộ dạng rất được ."

Cơ Mộc Ly nghe xong lời này, mắt bốc hỏa , " Y Họa , nàng lại dám đi Nguyệt Mãn lâu!"

"Thì sao, ta cũng không đi tìm tiểu quan, chính là tìm hiểu tin tức mà thôi." Thủy Y Họa liếc nhìn hẳn một cái, đầu dúi vào trong lòng hẳn , tiếp tục thoải mái mà gối.

"... Nàng nói hẳn đẹp , vậy có đẹp hơn bốn vương không ?" Cơ Mộc Ly nhéo nhéo eo của nàng , hỏi.

" Đẹp không bằng huynh ." Thủy Y Họa thành thật trả lời. Thiếu niên kia diện mạo quả thật làm người ta kinh diễm, nhưng là diện mạo của thằng nhãi Cơ Mộc Ly này thì hai từ kinh diễm không đủ để hình dung , người này quả thực là yêu nghiệt, yêu nghiệt!

Cơ Mộc Ly nháy mắt vừa lòng , đang muốn lại trộm vài hôn môi , không nghĩ tới Thủy Y Họa đã rời đi ôm ấp của hẳn , đi tới trước bàn gỗ , lấy ra một trang giấy , cầm lấy bút lông nhỏ , chấm vào nghiên mực rồi phác thảo trên giấy , vài nét bút sau liền thu tay.

Cơ Mộc Ly nghiêng đầu qua vừa thấy, trong mắt toát ra ngạc nhiên , cười nói: " Y Họa của ta không chỉ có kỹ thuật nhảy điêu luyện , họa kỹ lại càng siêu tuyệt."

Trên trang giấy chỉ có vài nét bút, nhưng chính là vài nét bút đơn giản như vậy , đã vẽ lên khuôn mặt của một thiếu niên rất sống động , nhìn giống như người thật.

Cơ Mộc Ly lập tức gọi Đông Phương Lăng tới , sai hắc âm thầm tìm người này.

Đông Phương Lăng tuy rằng nghi hoặc người trong bức họa là ai, nhưng Cơ Mộc Ly không nói cho biết, hắc cũng không có hỏi. Có đôi khi chủ tử không nói với người , người liền không nên hỏi thăm. Huống chi gia không nói cho hắc nhất định có lý do .

Nhưng là Thủy Y Họa nhìn thấy Đông Phương Lăng phản ứng, trong lòng có chút kinh ngạc, "Việc này huynh không có nói cho Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng?"

"Bây giờ còn không phải lúc ."

" Vậy tại sao lại nói với ta ?" Thủy Y Họa cười hỏi, trong lòng lại cảm thấy lo lắng .

Cơ Mộc Ly u oán nhìn chăm chăm nàng, "Ta sợ lại gạt nàng , nàng liền bỏ ta chạy mất ."

Đông Phương Lăng cùng Kiếm Thập Nhất lại không như thế , bọn họ luôn luôn vô điều kiện tin tưởng bản thân, liền tính gạt bọn họ , bọn họ cũng sẽ không có một câu oán hận. Nhưng là nữ nhân trước mắt này lại khác , nàng muốn chính là thăng thấn . Cơ Mộc Ly đã bị một lần tự nhiên sẽ không lặp lại lần nữa .

"Tính huynh thông minh." Thủy Y Họa cười mỉm, nâng mặt hắn lên rồi hôn một cái thật kêu vào trán hắn , "Đúng rồi, lần này đi Lam Đăng ta sẽ không đi với huynh , ta còn có chuyện khác muốn làm."

Cơ Mộc Ly đang hưởng thụ hôn, vừa nghe đến câu sau lập tức không vừa ý , nhíu mày hỏi, " Chuyện gì quan trọng mà nàng phải đi như vậy ?"

“ TỬU lâu mà ta âm thầm mua sắm khai trương , ta là chủ dù sao cũng phải tự mình đi xem ."

Cơ Mộc Ly mày nhíu chặt , "Khó trách mấy ngày nay không thấy nha hoàn bên cạnh nàng , hóa ra là bị nàng sai đi làm chuyện này rồi. Nhưng là Y Họa , trong vương phủ không thiếu ngân lượng, mọi thứ của ta đều là của nàng, nàng cứ việc lấy mà dùng."

Thủy Y Họa khẽ cười một tiếng, "Nào có người ngại tiền nhiều hơn, bạc của huynh tự nhiên đều là của ta, chẳng qua ta làm tửu lâu cũng không phải vì kiếm tiền."

"... Y Họa thật sự là một người thông minh ." Cơ Mộc Ly lập tức liền sáng tỏ rồi. Muốn dò xét tin tức tình báo của các quốc gia , mở tửu lâu quả thật là một biện pháp không sai , so với Tiêu Dao cung tìm hiểu tin tức còn muốn dễ dàng hơn nhiều.

"Tửu lâu cần ta tự mình xem qua, cũng muốn xác định Thu Diệp tìm người có đáng tin cậy hay không ."

"Vậy nàng cẩn thận , nếu gặp chuyện gì phiền toái, tìm Kiếm Thập Nhất là được." Cơ Mộc Ly có chút hối hận, sớm biết thế này sẽ không phải Đông Phương Lăng đi ra ngoài tìm người , thêm một người bảo hộ Thủy Y Họa, hắn cũng yên tâm hơn . Tuy rằng Y Họa của hắn cũng rất khí phách.

"Chuyến đi này chậm thì mười ngày, lâu thì một tháng, ta biết huynh võ nghệ cao cường, nhưng là mình thương dễ tránh ám tiễn khó phòng, chính

huynh phải cẩn thận." Thủy Y Họa dặn dò.

Cơ Mộc Ly tâm lí bỗng chốc mềm nhũn , hé miệng cười, "Nàng yên tâm, không ai có thể tính kế đến ta."

•

Năm ngày sau, Hỏa Vũ quốc Viêm Đạm vương cùng Nho vương mang theo năm sáu tài tử giai nhân biết họa đồng hành, tùy tùng theo sát sau đó, đi vào lãnh thổ Lam Đăng.

Đã phải đi thưởng thức họa , tự nhiên phải làm bộ dáng. Vài người đồng hành mặc dù không có tài vẽ trác tuyệt nhưng là công phu thưởng họa phẩm họa cũng là nhất tuyệt.

Mà lúc này, hai nước khác cũng ào ào phái người tới Lam Đăng.

Trong Viêm Đạm vương phủ , ba người chính cùng ở một buồng thương lượng chuyện quan trọng.

"Hiện thời mọi người đều không có chú ý , đúng là thời cơ hành động tốt nhất , chúng ta đi nhanh về nhanh, trên đường không cần trì hoãn, miễn cho bị gia phát hiện." Thủy Y Họa trầm giọng nói.

Kiểm Thập Nhất ôm kiếm đứng ở một bên, nhắc nhở: " Biện pháp này ta với Lăng cũng chỉ là nghe Uyên nói, hơn nữa hắn chỉ nói nhìn thấy người kia giống như người của tộc Sáp Huyết , căn bản không thể xác định."

" Vậy Hạc Thần Uyên đâu? Ta nghĩ muốn hỏi hắn tình huống cụ thể ."

"Vậy cô vẫn là hết hy vọng đi." Đông Phương Lăng vốn hắn là rời đi lúc này lại ngồi ở một bên , nghe xong lời của Thủy Y Họa, bữu môi nói, "Hạc Thần Uyên ba ngày không thấy mặt , hành tung quý bí khó lường, ai đều không biết hắn khi nào thì về . Theo ta được biết, hắn trừ bỏ thay gia tìm

kiếm phương pháp giải trừ cổ độc , ngẫm còn đang tìm cái gì , hoặc là... tìm người."

Thủy Y Họa nhú mày, "Một khi đã như vậy, quên đi. Lúc này có cơ hội cho dù thế nào ta cũng sẽ không buông tay, các người nếu muốn đi, liền cùng nhau, nếu là tâm còn nghi vấn , không đồng ý đồng hành, cũng mong các người không cản cản đường ta!"

Thủy Y họa nói với Cơ Mộc Ly muốn đi kiểm tra tửu lâu sắp khai trương , chẳng qua là gạt người , Thủy Y Họa từ trong miệng Đông Phương Lăng biết được phương pháp giải trừ thị huyết cổ , muốn thừa dịp Cơ Mộc Ly không ở nhà liền đi dò thám tình huống. Theo như lời của Kiếm Thập Nhất với Đông Phương Lăng , Hạc Thần Uyên vài năm nay luôn luôn nghiên cứu sách thuốc, cũng từ trong sách cổ tìm được một ít chuyện về Sáp Huyết tộc . Nếu tộc người này có khả năng tồn tại, hơn nữa Hạc Thần Uyên còn gặp được một người khả nghi , vậy nàng liền nhất định phải thử một lần.

Kiếm Thập Nhất nghe xong lời của nàng, tức giận liếc mắt nhìn nàng một cái, "Ta cùng Lăng ba năm này luôn luôn lo lắng thị huyết cổ trên người gia , chẳng sợ chỉ có một ít hi vọng, chúng ta đều sẽ thử một lần, không cần đem chúng ta tưởng thành người tham sống sợ chết!"

" Trên đường đi ăn uống ngủ nghỉ nghe theo ta an bày, nếu không, ta tình nguyện một người độc hành." Thủy Y Họa đảo qua hai người, thản nhiên nói.

" Ha ha - -" Đông Phương Lăng cười rộ lên, " Nữ nhân này, nói cứ như là chúng ta sẽ kéo chân sau của cô vậy. Để hai chúng ta nghe cô cũng không phải không được, chỉ cần an bày của cô hợp lý."

Kiếm Thập Nhất hơi hơi mấp máy miệng, " Được ."

Đem những chuyện vụn vặt trong Viêm Đạm vương phủ dặn dò lão quản gia, còn có thị vệ Triệu Xương giữ gìn an toàn , lại Thủy Y Họa tuyên bố sẽ

không gặp khách, vì vậy cũng không có ai tìm tới cửa, mấy người liền rời đi Viêm Đạm vương phủ. Mà phương hướng mấy người đi tới lại nằm ở phía đông của nước Đông Diệu .

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 64: Gặp Phải Sát Thủ (Một)

"Giá - - "

Trên đường nhỏ, ba con tuần mã phi nước đại, trên lưng ngựa nam tử thân mình cúi rạp, roi ngựa trong tay lên xuống liên tục , như một cơn gió chạy về tiền phương.

Tuy rằng chạy nhanh nhưng người đi bộ trên đường lại mơ hồ nhìn ra tướng mạo của mấy người , trong lòng không khỏi thở dài: Thật sự là người so người đẹp hơn . Thiếu niên áo vàng khuôn mặt tinh xảo vẫn còn chút non nớt của đứa nhỏ, nam tử áo xanh lại thanh nhã như trúc, còn nam tử áo đen chạy cầm đầu lại có một đôi mắt sáng ngời , tuần mỹ dị thường.

Ba người cưỡi ngựa cấp tốc chạy qua, giống như cuốn lên một cơn gió, vài mảnh lá cây từ trên cây rơi xuống, nháy mắt lại bị vó ngựa chạy qua đập vỡ.

"Thập Nhất, vương phi, hai người cảm thấy với tốc độ này thì trước khi trời tối chúng ta có thể đến trấn nhỏ gần đây không? " Nam tử áo xanh vừa mở miệng hỏi , đúng là Đông Phương Lăng.

Công tử áo đen khẽ cười một tiếng, " Cho dù ngựa của chúng ta có sáu chân thì cũng không thể vào trấn trước khi trời tối được ." Công tử áo đen xinh đẹp này đúng là Thuỷ Y Hoạ , một thân trường bào màu đen có thêu áng mây vừa không quá mức chói lọi lại không làm mất đi vẻ đẹp vốn có của nàng, thoát nhìn giống như là công tử con nhà giàu đi du sơn ngoạn thủy.

Kiểm Thập Nhất không lại ôm kiếm, Thủy Y Họa làm cho hắn một cái túi có thể đeo kiếm trên lưng , khiến cho hắn đi lại thoải mái vô cùng.

"Haizz ? Vậy đêm nay chúng ta sẽ phải ngủ ở trong rừng!" Nghe xong Thủy Y Họa nói, Đông Phương Lăng thấp kêu một tiếng.

Kiểm Thập Nhất thản nhiên nhìn hắn liếc mắt một cái, "Buổi tối hai chúng ta thay phiên gác đêm."

Không chỉ không có giường để ngủ lại còn phải gác đêm, Đông Phương Lăng thật buồn bực. Tuy rằng hắn bình thường thường ra ngoài làm việc, nhưng là dù sao cũng sẽ đến khách sạn ngủ một giấc rồi lại đi. Trong trí nhớ, hình như hắn chỉ có lần đầu tiên xuống núi mới phải ngủ ở nơi hoang dã .

Sắc trời rất nhanh đen lại, ba người thu thập cành khô để nhóm lửa, vây quanh ngồi cùng một chỗ.

" Địa hình Đông Diệu rất phức tạp, có rất nhiều núi và vực sâu , Uyên nói truyền nhân của tộc Sáp Huyết còn lại đến nay, sớm đã phân tán, mà bọn họ thích nhất là sống ở những nơi mà người bên ngoài khó có thể phát hiện. Cho nên thật sự có khả năng vẫn còn những người khác nữa ." Kiểm Thập Nhất thấp giọng nói, thuận tay đem một cành củi thêm vào trong đống lửa.

"Cậu nói không sai, nhưng là đã có sẵn , vì sao phải bỏ gần tìm xa ." Thủy Y Họa dựa lưng vào một thân cây, nhắm mắt, thoạt nhìn có chút mệt mỏi.

Đông Phương Lăng lập tức nói tiếp, "Vấn đề là, người này hình như đang ở trong vương phủ của Hỏa Kỳ vương , mà Hỏa Kỳ vương cũng không phải là nơi muốn đến thì đến . Còn nữa, nếu là người này nhận thức Hỏa Kỳ vương làm chủ tử, hắn lại làm sao chịu giúp chúng ta ?"

"Không thử một lần làm sao mà biết?" Thủy Y Họa thanh âm càng nói càng thấp, sau đã chậm rãi ngủ.

"Nữ nhân đúng là nữ nhân, thể lực vẫn còn kém xa chúng ta ." Đông Phương Lăng cười đùa nói, ai biết được vừa nói xong liền ngáp một cái, bản thân không khỏi cảm thấy xấu hổ.

Kiểm Thập Nhất lướt mắt nhìn hắn, "Hai người ngủ trước đi , ta gác đêm, đến lúc ta mệt liền đổi huynh gác ."

Đông Phương Lăng cũng không khách khí, gật gật đầu, lập tức liền nhắm mắt chợp mắt . Bảo tồn thể lực rất trọng yếu, bởi vì mấy ngày kế tiếp sẽ bận ba cả ngày .

Đến khoảng nửa đêm , Kiểm Thập Nhất đã mệt mỏi không chịu nổi, liền đánh thức Đông Phương Lăng, bản thân vừa nhắm mắt liền không có ý thức.

Ngủ gần nửa đêm Đông Phương Lăng miễn cưỡng ngáp một cái, rồi sau nhìn chăm chăm đồng lửa gần người, nhìn chăm chăm một hồi chỉ cảm thấy mí mắt càng ngày càng nặng. Đột nhiên phía sau có một bàn tay vỗ vỗ vai hắn, cảm thấy cái chụp này lực đạo không thích hợp, vừa quay đầu lại liền đối diện với một đôi mắt sáng ngời .

"Đi nghỉ ngơi đi, ta trông cho ." Thủy Y Họa đi tới thân cây phía sau , ngồi xuống cạnh đồng lửa.

Đông Phương Lăng há miệng thở dốc, trong mắt có chút ngượng ngùng , ngoài miệng lại nhẹ hừ một tiếng, " Cô là nữ tử, nghỉ ngơi nhiều phải là cô , bằng không ngày mai chịu không được, còn có thể gây cản trở."

Thủy Y Họa lạnh lùng liếc hắn một cái, "Ta nghỉ ngơi đủ, mau ngủ đi , đừng lãng phí thời gian!"

Đông Phương Lãng nghe cảm thấy kinh ngạc , mím môi nói: "Ta không cần !"

" Vậy thôi , huynh tiếp tục gác đi ." Thủy Y Họa thản nhiên , dựa vào trên thân cây, nhắm mắt liền ngủ.

Đông Phương Lãng dờ khóc dờ cười. Nữ nhân này thật đúng là thích ứng trong mọi tình cảnh, nói ngủ là ngủ. Chẳng qua trải qua đối thoại vừa rồi , hẳn cảm thấy bản thân không còn buồn ngủ . Một nữ nhân còn không sợ khổ sợ mệt, hẳn liền càng không cần phải nói rồi.

Hừ bài hát ru con, Đông Phương Lãng bắt đầu ngồi nghịch lửa , thỉnh thoảng lại bỏ thêm hai cành củi khô . Hừ hết bài này lại sang bài khác , mắt thấy sắc trời lập tức sẽ sáng , đang hát nốt bài cuối cùng thì đột nhiên dừng lại , Đông Phương Lãng ngẩng đầu, nhìn chỗ sâu trong rừng , khóe miệng hiện lên cười lạnh .

Ngón tay cầm lên hai mảnh lá cây bắn tới hai người phía sau , hai người lập tức tỉnh lại.

"A Kiếm, A Thủy, có người đến bái phỏng chúng ta ." Đông Phương Lãng cười nhạt nói, hai người phía sau cũng lập tức hiểu ý tứ của hắn, dừng thẳng lỗ tai vừa nghe, quả thật phát hiện có người ở gần đây.

Ba người từ từ đứng lên, mắt nhìn phía trước.

Tiếng bước chân dẫm lên cỏ xột xoạt vang lên, tiếp theo có ba người mặc thường phục xuất hiện trong tầm mắt ba người .

" Hả , nơi này thế mà còn có người khác ." Một trong ba người nói, trong lời nói mang theo kinh ngạc, ban đêm người nghỉ ở nơi hoang dã rất ít, trừ phi là người đi đường suốt đêm .

" Lão nhị, đệ nói chúng ta có phải nên giết người diệt khẩu hay không , dù sao chúng ta vừa mới làm mua bán trong lãnh địa của Đông Diêu , bị những người này thấy được bộ mặt thật cũng không hay ." Một người khác tuy rằng là vừa cười vừa nói , nhưng là trong lời nói rõ ràng mang theo sát ý.

Mấy người bọn họ hiển nhiên là vừa từ Đông Diêu đi ra, mà mấy người Thủy Y Họa lại muốn tới lại chính là Đông Diêu .

"Nhị ca, ta cũng cảm thấy nên giết , chỉ có người chết sẽ không nói." Người thứ ba cũng lạnh lùng nói.

Sắc trời càng lúc càng sáng , mấy người Thủy Y Họa lập tức liền nhận ra ba người trước mắt . Lúc trước khi trên đường xuất giá đến Hòa Vũ , chính là mấy người này mang theo một đám người áo đen, tận hết sức lực muốn mạng của nàng!

Lúc đó, Kiếm Thập Nhất làm thị vệ tùy thân , tự nhiên cũng gặp qua mấy tên sát thủ của Phong Vân đường này , mà Đông Phương Lăng khi đó lấy thân phận của Thanh Long xuất hiện quá, càng là nhớ được ba người này.

Có lẽ sát thủ bên này xem, liền hoàn toàn bất đồng , lúc đó Thủy Y Họa ở trong xe ngựa, bọn họ căn bản chưa từng gặp mặt, càng đừng nói lúc này Thủy Y Họa còn mặc nam trang, Đông Phương Lăng liền càng không cần phải nói , lúc đó đội mặt nạ, cũng không có tự mình ra tay, bọn họ cũng không nhận biết, về phần Kiếm Thập Nhất, làm người ta chú ý đó là lúc đó hắn đem chỉ bạc nhận kiếm ra khỏi vỏ , mà hiện thời kiếm giấu ở bao kiếm , nhất thời cũng không chú ý.

"Chúng ta làm việc từ trước đến nay không để lại dấu vết, có trách chỉ có thể trách các người mệnh không tốt." Sát thủ lão nhị lạnh lùng nói.

Lời này vừa nói ra, bên người hắn sát thủ lão tam bay nhanh vung cánh tay lên , một loạt ám khí liền hướng về phía ba người Thủy Y Họa ném bay

qua.

Nếu là người thường sớm bị phi tiêu này cắt qua cổ họng, nhưng mà bọn họ lại không phải là người thường.

Kiểm Thập Nhất cười lạnh một tiếng, đang muốn ra tay , lại bị Đông Phương Lăng đi trước một bước. Trong lòng bàn tay hắn chẳng biết lúc nào nắm mấy hòn đá nhỏ, thấy phi tiêu ném tới , cục đá trong tay nháy mắt hóa thành ám khí, khí thế sắc bén bắn về phía bọn họ . Trong đó có một hòn đá xuyên qua phi tiêu, thẳng tắp bắn về phía sát thủ lão tam.

Hắn bay nhanh để trốn, cục đá kia vẫn là sạt qua đùi , cắt qua áo bào của hắn .

"Không nghĩ tới còn gặp mấy người cao thủ." Sát thủ lão tam ánh mắt độc ác nhìn chằm chằm Đông Phương Lăng.

" Người Phong Vân đường thật sự là càng ngày càng vụng về , ngay cả gia cũng dám chọc." Đông Phương Lăng hừ cười nói.

Sát thủ lão nhị cùng sát thủ lão lục nghe vậy biến sắc. Người này lại biết lai lịch bọn họ ! Ban đầu cũng định không giết, nếu đã biết lai lịch bọn họ , như vậy vài người này phải chết!

Nháy mắt ăn ý , ba sát thủ của Phong Vân đường lập tức tấn công .

Kiểm Thập Nhất nhanh chóng cầm lấy bảo kiếm trên lưng , Thủy Y Họa cũng rút roi đỏ từ bên hông ra , mà Đông Phương Lăng lại dùng phi tiêu mà sát thủ lão tam phóng tới làm vũ khí.

Hai bên giao chiến, không quá một lát, thẳng thua đã phân.

Sát thủ lão nhị chống lại Kiểm Thập Nhất toàn thân đã bị chém mấy chỗ , sát thủ lão lục chống lại Thủy Y Họa cũng trúng vài roi, mỗi một cây roi

tàn nhẫn đã làm hằn da tróc thịt bong. Mà sát thủ lão tam thích sử dụng ám khí một chút thượng phong cũng chiếm không đến, hai đùi đã bị mấy cái phi tiêu cắm vào , máu tươi từ trên đùi chảy xuống.

Mười sát thủ đứng đầu Phong Vân đường đều thuộc hàng cao thủ, đáng tiếc chống lại ba người Kiếm Thập Nhất đều là cao thủ trong cao thủ, lúc này cả người chật vật không chịu nổi , trên mặt tràn đầy tức giận.

Thủy Y Họa cười lạnh một tiếng, đang muốn quật tiếp một cây roi đi qua , động tác lại đột nhiên đình trệ, trong mắt xẹt qua kinh ngạc. Màng tai khẽ nhúc nhích, xa xa chính có người đang từ từ đi tới , mà người nọ hơi thở nàng rất quen thuộc. Tuy rằng chỉ thấy quá một lần, nhưng cổ tử khí và sát khí trên thân người kia dày đặc vô cùng, làm cho nàng vừa thấy liền rất khó quên .

Người này... Gặp qua nàng.

Thủy Y Họa lập tức thu roi quay đầu lại , chạy tới cỡi dây buộc ngựa , nhanh chóng cưỡi ngựa chạy vội mà đi.

Động tác liền mạch lưu loát, xinh đẹp vô cùng, làm cho mấy người còn đang đánh nhau nhìn xem sửng sốt.

"A Kiếm, A Lăng, ta đi trước một bước, gặp ở Hoàng thành Đông Diệu nhé !" Nữ tử đi xa bỏ lại một câu, bóng lưng cưỡi ngựa càng ngày càng nhỏ .

Mộ Dung Thất, người này khó đối phó, hơn nữa người này còn biết bản thân nàng , Thủy Y Họa tự nhiên sẽ không lấy thân phạm hiểm. Không xác định bản thân có thể đánh quá địch nhân , tự nhiên tránh đi là thượng sách . Mà trong lòng nàng cũng có tính toán, Đông Phương Lăng một mình đối phó Mộ Dung Thất còn có chút miễn cưỡng, nhưng là có Kiếm Thập Nhất ở bên thì mọi chuyện sẽ khác .

Kiểm Thập Nhất cắn chặt răng, nữ nhân này!

Đông Phương Lăng cũng sửng sốt, đây là bỏ lại hai người bọn họ một mình chạy trước? Trước mặt ba tên sát thủ này tuy rằng không phải tiểu lâu la, nhưng đối phó bọn họ cũng không quá khó khăn. Hắn không nghĩ ra Thủy Y Họa vì sao liền chạy trốn chết.

Cho đến lúc từ sau ba tên sát thủ này đi ra một người, Đông Phương Lăng hai mắt hơi trầm xuống, giờ mới hiểu được chuyện gì xảy ra. Trong lòng có chút may mắn, hoàn hảo Thủy Y Họa phát hiện sớm, bằng không để Mộ Dung Thất nhìn thấy nàng, khẳng định sẽ nghĩ lại chuyện bị sỉ nhục ngày đó, vậy thì ý chí chiến đấu cũng sẽ tăng nhiều.

"Tiểu Thất!" Sát thủ lão nhị kinh hãi nói, mà lão Tam cùng lão Lục thấy hắn sau cũng đồng loạt thở ra, chính là trong mắt mơ hồ lộ ra vài phần ghen tị.

Kiểm Thập Nhất hơi hơi nhíu mi, đứng cạnh Đông Phương Lăng, thấp giọng hỏi, "Lăng, ta thấy huynh thần sắc kỳ quái, chẳng lẽ người này huynh gặp qua?"

Đông Phương Lăng đưa tay viết mấy chữ ở phía sau lưng hắn, sắc mặt Kiểm Thập Nhất nhất thời biến đổi.

Thiếu niên có khuôn mặt tuần tú tay cầm thanh trường kiếm, lướt qua mấy người đi lên phía trước, ngocthuymbachdang@dien&dan&le&quy&don sắc mặt lạnh lẽo liếc mắt nhìn hai người Kiểm Thập Nhất, rồi sau quay đầu nhìn về phía huynh đệ của mình, ánh mắt không sáng không tối, thản nhiên hỏi, "Hai người bọn họ là nhiệm vụ của các người?"

Sát thủ lão Lục nhăn cầu xoay một vòng, lập tức gật gù đầu, nói: "Tiểu Thất, bọn họ lợi hại hơn so với chúng ta tưởng tượng, ba người chúng ta không có cách nào lấy mạng của hắn ngocthuymbachdang@dien&dan&le&quy&don. Lần trước đã thất thủ, nếu

như lần này còn thất thủ, Đường chủ khẳng định sẽ không bỏ qua chúng ta..." Nói xong lời cuối cùng, giọng điệu tiêu điều lạnh lẽo.

Mộ Dung Thất vẫn chưa có chút động dung, "Đã là việc của các người , Mộ Dung Thất ta sẽ không ra tay, đây là ước định đã có từ rất lâu rồi ." Nói xong, tránh qua hai người đi thẳng về phía trước.

Sát thủ lão Lục cùng lão Tam sắc mặt nháy mắt trở nên khó xem , ước định là bản thân bọn hắn trước kia nói ra ngocthuymbachdang@dien&dan&le&quy&don. Khi đó Mộ Dung Thất luôn đoạt nhiệm vụ của mấy người bọn họ , làm cho bọn họ ở Phong Vân đường một chút danh vọng đều không có. Nhưng là hiện thời Mộ Dung Thất không ra tay giúp đỡ , hai người trước mắt này sớm hay muộn sẽ lấy mạng bọn họ .

" Lời nói trước kia không cần tính , mong Tiểu Thất hỗ trợ!" Sát thủ lão nhị thành khẩn nói. Hắn biết Mộ Dung Thất là một người vô tâm vô tình, nhưng nếu để cho hắn có càng nhiều cơ hội giết người , ngocthuymbachdang@dien&dan&le&quy&don hắn liền nhất định sẽ hỗ trợ! Trừ bỏ giết người theo thỏa thuận , thì sát thủ của Phong Vân đường không thể tùy tiện thương tổn tính mạng của người khác , nhiều lắm thì làm cho kẻ thù nửa chết nửa sống là cùng ngocthuymbachdang@dien&dan&le&quy&don. Nếu không phải như thế, Mộ Dung Thất cũng sẽ không thể đoạt nhiệm vụ của bọn họ . Vì vậy người rất thích giết chóc , lại không thể không tuân thủ đường quy, khắp nơi chế ngự .

Mộ Dung Thất nghe lời này, mặt hơi quay lại , trong mắt lóe lên một chút ánh sáng, " Hà ? Nhị ca nói thật?"

Đám người bị buộc đến tuyệt cảnh nhìn nhau, đồng loạt gật gật đầu.

"Mộ Dung Thất, nói chuyện nhanh lên chút ." Kiếm Thập Nhất có chút không kiên nhẫn thúc giục.

Mộ Dung Thất nghe vậy, lúc nhìn hắc mang theo vài phần nghiêm cẩn, biết tục danh của hắc còn có thể không chút hoang mang, xem ra người này đáng giá một tá.

Roạt một tiếng, kiếm đã ra khỏi bao . Mà Kiếm Thập Nhất hướng hắc nhếch nhếch miệng, kiếm lúc trước còn nằm trong tay, bỗng chốc bay lên.

"Là hắc, lần trước ta nhìn thấy người Kiếm gia !" Sát thủ lão Tam nhìn thấy kiếm bay lên , hô nhỏ một tiếng ngocthuymbachdang@dien&dan&le&quy&don. Chỉ bạc nhận kiếm, đó là vũ khí dành riêng cho hậu bối kiệt xuất nhất của Kiếm gia , trước mắt người này hắc gặp qua, đó là lúc ám sát Phụng Nguyệt công chúa ở Tuyết Ly , bản thân còn thảm bại dưới tay hắc .

Mộ Dung Thất nghe vậy, hai mắt sáng quắc, lờ ra khỏi miệng mang theo đầy tử khí .

"Đến đây đi, để cho ta xem bản lĩnh của người Kiếm gia ." Hắc trầm giọng nói.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 65: Lấy Thân Dưỡng Cổ

Tuyệt Ly đã phồn hoa , Thủy Y Họa không nghĩ tới dân chúng Đông Diệu cũng cũng không hề thua kém , tuy rằng mặc vải thô áo gai nhưng cũng tương đối khá giả rồi.

Tìm khách sạn ở gần vương phủ của Hỏa Kỳ vương nhất , Thủy Y Họa ở tại tầng hai của khách sạn để tiện cho việc quan sát hoàn cảnh xung quanh . Nhìn qua cửa gỗ tử đàn nhìn ra ngoài , nhìn thấy cỗ kiệu quý giá từ từ đi tới vương phủ của Hỏa Kỳ vương .

"Hỏa Kỳ vương Đoan Mộc Toái Phong..." Thủy Y Họa thì thầm một câu, một đôi mắt long lanh như sao hơi hơi nheo lại. Nghe nói Đông Diệu quốc có song vương ngocthuymbachdang @d*i*e*n*dan*l*e*quy*d*o*n, một người tuấn mỹ cường nghị xưng Ứng Dực vương Đoan Mộc Lôì Đình, người thứ hai đó là Hỏa Kỳ vương Đoan Mộc Toái Phong ôn nhu đều có . Về phần thái tử Đoan Mộc Thương Khung , so sánh với hai người kia , rõ ràng thua kém rất nhiều.

Thủy Y Họa không hiểu quốc quân Đoan Mộc Lăng Thạch của Đông Diệu đến cùng là nghĩ như thế nào, người xuất sắc nhất tuyệt đối không phải là Đoan Mộc Thương Khung ngocthuymbachdang @d*i*e*n*dan*l*e*quy*d*o*n, nhưng là vì sao cố tình chọn hắn làm thái tử? Ứng Dực vương Đoan Mộc Lôì Đình cùng Hỏa Kỳ vương Đoan Mộc Toái Phong cả hai người đều cực kỳ xuất sắc. Còn hơn gấp mấy lần Đoan Mộc Thương Khung.

Có lẽ, chính là vì đều rất xuất sắc , cho nên Đoan Mộc Lăng Thạch mới chọn biện pháp này ? Thủy Y Họa trong nháy mắt giống như hiểu ra cái gì.

Ở trong khách sạn đợi hai ngày, Đông Phương Lăng và Kiếm Thập Nhất cũng không có chạy tới, Thủy Y Họa tuy rằng không lo lắng hai người không đối phó được Mộ Dung Thất, nhưng chờ hai ngày cũng không thấy bọn họ xuất hiện , trong lòng khó tránh khỏi có chút sốt ruột. Kiếm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng tuyệt sẽ không không chào hỏi liên tục tiện trở lại Hỏa Vũ , việc này không giống như là tác phong của bọn họ.

Chẳng lẽ nói, bọn họ giữa đường gặp chuyện quan trọng hơn ?

Thủy Y Họa cảm thấy này khả năng này rất lớn. Bản lĩnh của hai người này nàng vẫn biết, võ công của Kiếm Thập Nhất hơn Đông Phương Lăng một chút, Đông Phương Lăng lần trước đánh nhau với Mộ Dung Thất tuy rằng không chiếm được lợi thế , nhưng cũng không đến mức khó giữ được tính mạng ngocthuỵ @d*i*e*n*dan*l*e*quy*d*o*n. Như vậy một mình Kiếm Thập Nhất liền có khả năng ứng phó được Mộ Dung Thất. Mặt khác, trong lòng Thủy Y Họa vẫn hi vọng hai người không có việc gì, nếu là hai người này xảy ra chuyện, nàng hoặc nhiều hoặc ít cũng sẽ không thoát được trách nhiệm. Dù sao cũng là nàng xúi giục hai người này cùng nhau đến Đông Diệu quốc tìm hiểu tin tức.

Đã đợi không được người , Thủy Y Họa cũng không có ý định buông tha cho cơ hội lần này . Chạy tới thử thực lực phòng vệ của vương phủ Hỏa Kỳ vương sau , Thủy Y Họa thừa dịp bóng đêm liền nhảy vào Hỏa Kỳ vương vương phủ.

Vương phủ của Hỏa Kỳ vương còn lớn hơn trong tưởng tượng của nàng nhưng lại tương xứng với vương phủ của Cơ Mộc Ly ngocthuỵ @d*i*e*n*dan*l*e*quy*d*o*n, phải biết rằng Cơ Mộc Ly là đứa con trai mà quốc quân Cơ Lạc Phong thích nhất , cho nên vương phủ tự nhiên là phô trương lớn nhất.

Vương phủ rộng lớn , làm ăn trộm hay làm thích khách quả thật rất là khổ cực..

Thủy Y Họa tránh đi thị vệ tuần tra của vương phủ , cẩn thận dời vị trí ở nóc nhà và trên cây . Không nói khác, hiện thời khinh công của nàng cũng thuộc dạng thượng thừa rồi , hơn nữa hiện tại cố ý thay đổi một thân quần áo màu đen , cho nên hiếm có người phát hiện.

Qua lại nhảy lên vài lần sau, Thủy Y Họa không khỏi nhú mi . bố cục nhà ở lầu các của Hỏa Kỳ vương phủ thật sự kỳ quái, theo lý thuyết phòng ngủ của Hỏa Kỳ vương Đao Mộc Toái Phong hẳn là ở gần phòng ngủ của vương phi hoặc là trắc phi tiểu thiếp gì đó ngocthuyl@đ*ì*e*n*dan*l*e*quy*d*o*n , để thuận tiện cho hắ khi lên cơn ...rất nhanh được giải quyết, nhưng là phòng ngủ của Hỏa Kỳ vương lại không gần các nữ nhân , khoảng cách lại cách xa không ít . Mà tương phản, phòng ngủ của Đao Mộc Toái Phong lại gần với phòng ngủ của cấp dưới hơn .

Thủy Y Họa đoán rằng, Đao Mộc Toái Phong chắc chắn không phải là một nam nhân tinh trùng lên não , hắ càng thích dùng thời gian của mình cùng cấp dưới thương lượng chuyện quan trọng hơn ngocthuyl@đ*ì*e*n*dan*l*e*quy*d*o*n . Mà cấp dưới của hắ phần nhiều là người tài ba dị sĩ, có tài văn chương , có võ công cao cường, còn có người có bản lĩnh biết một ít lĩnh vực khác.

Phải biết rằng, Đao Mộc Toái Phong không thu người vô dụng. Cho nên, lúc Thủy Y Họa biết được Hạc Thần Uyên phát hiện một hậu duệ của tộc người Sáp Huyết , trong lòng nàng liền tin bảy tám phần.

Đến gần chỗ ở của cấp dưới , động tác của Thủy Y Họa càng cẩn thận , ngay cả hô hấp cũng ngừng lại.

Những người của tộc Sáp Huyết am hiểu thao túng cổ thuật cổ độc, như vậy người này võ công hẳn là không cao , nàng chỉ cần xác định người nọ có phải là người của tộc Sáp Huyết hay không thôi , liền tính không cần thận bị phát hiện , nàng cũng có thể thoát đi Hỏa Kỳ vương phủ.

Thủy Y Họa phủ phục ở trên nóc nhà , nhắm mắt lắng nghe động tĩnh trong phòng , rồi sau căn cứ tiếng bước chân và hô hấp của người trong phòng để xác định thực lực. Nếu là người có nội lực cao cường , diện ^ dan ^ le ^ quy ^ don nàng chỉ cần hơi động , người nọ liền sẽ phát hiện sự tồn tại của nàng .

Hoàn hảo không có phát hiện người có võ công cao cường cỡ như Cơ Mộc Ly , Thủy Y Họa thở phào nhẹ nhõm , nhẹ nhàng bóc một miếng ngói lên .

Giờ phút này đại đa số đều không có ngủ, đám thủ hạ đặc lực bị Đoan Mộc Toái Phong lung lạc cũng đang tiến hành cuộc sống về đêm của riêng mình , có người đang nhìn binh thư, TdiendanleqydonT có người vẽ tranh, có người ngồi xuống luyện công, mà lúc nhìn đến gian phòng cuối cùng , hai mắt Thủy Y Họa suýt nữa bị cảnh tượng kiều diễm trên giường làm cho đui mù.

Nàng rõ ràng nhìn đến hai thân thể trắng bóng quấn giao cùng nhau !

Trong phòng ngọn đèn cũng không có bị thổi tắt, một mảnh sáng ngời, hai người nhưng lại công khai chuyển động trên giường . Tầm lưng của nam tử đối diện nóc nhà , mà dưới thân thể của hắn nằm một nữ tử có khuôn mặt xinh đẹp .

Khuôn mặt của nữ tử tràn đầy thỏa mãn nói không nên lời , gương mặt đỏ bừng, làm cho dung nhan vốn là thập phần xinh đẹp càng nhiều thêm một tia mị hoặc. Nữ tử hai tay ôm lấy nam tử, cùng hắn quấn giao cùng nhau, thỉnh thoảng than nhẹ hai tiếng, thanh âm yếu ớt như chim oanh , vô cùng dễ nghe. Mà nam nhân cũng gầm nhẹ hai tiếng, mê đắm vào trong đó.

Thủy Y Họa nhú mày, nàng không có tâm tình xem đôi nam nữ diễn phim con heo , nàng tò mò chính là những thứ bày trên mặt bàn.

Đó là một cái vạc có ba chân , cái vạc này trông rất khác lạ , trên đỉnh vạc chỉ có một cái nắp rất nhỏ , từ bên trong tản mát ra một mùi tanh tươi. Mà cái vạc này cũng không giống lư hương, bởi vì không có những lỗ nhỏ để hương thơm toát ra.

Trong mắt xẹt qua một chút ánh sáng , khóe môi Thủy Y Họa từ từ cong lên , thật sự là đến khi gặp được chẳng tốn chút công phu. Nếu nàng không có đoán sai , cái vạc này chính là để dưỡng cổ trùng .

Nói như vậy, một trong hai người đang chìm đắm trên giường kia , có một người đó là người của tộc Sáp Huyết ? !

Nhưng vào lúc này, nam nhân đang nằm ở trên người nữ tử một trận cuồng dã đoạt lấy, thô thở gấp vài tiếng sau, hai người rốt cục ngừng lại.

Giống cá chết nằm yên vẫn không nhúc nhích , một lát sau nam nhân kia lại lập tức ngồi dậy, nhân tiện đem nữ tử dưới thân kéo lên, ôm đến trên đùi, hai người thay đổi tư thế , lập tức lại bắt đầu vận động . Hình ảnh này so với xem Xuân Cung Đồ không biết hương diễm biết bao nhiêu lần.

Mà Thủy Y Họa cũng vào lúc này thấy rõ diện mạo của nam nhân kia, chính là vừa nhìn suýt chút nữa phun hết đồ ăn trong bụng ra .

Trên đời lại có người xấu như vậy ! Quả thực làm cho nàng biết được thế nào là xấu không có giới hạn !

Vừa rồi chỉ thấy cái lưng, cho nên không phát hiện người này dị thường. Lúc này nhìn đến chính diện mặt cùng ngực bụng, Thủy Y Họa mới phát hiện người này tại sao lại có một bộ mặt xấu như vậy.

Nam nhân này khoảng gần bốn mươi tuổi , sở dĩ Thủy Y Họa có thể phán đoán như thế là dựa vào bộ râu trên cằm hăn , mà người này bộ mặt phù thùng có chút kỳ quái , thoạt nhìn hơi có chút mập mạp. Cái này cũng

chưa tính là gì, làm cho Thủy Y Họa không thể chịu đựng được chính là trên mặt trên bụng người này thế nhưng lại có mấy bướu thịt !

Mấy bướu thịt đại khái to bằng tròng mắt , mọc lan tràn trên người hẳn . Chỉ là bướu thịt thì cũng thôi đi , mấu chốt là, bên trong bướu thịt giống như có cái gì đang nhúc nhích , thoát nhìn giống như là vật còn sống !

Thủy Y Họa lại nhìn lướt qua nữ tử xinh đẹp . Nữ tử này vẫn triển miên cùng nam nhân kia , hai người đều là một bộ biểu cảm rất hưởng thụ .

Cô nương, cô thật là trâu bò !

Thủy Y Họa ở trong lòng dừng dừng ngón tay cái. Nam nhân ghê tởm như vậy mà cũng có thể để cho cô lộ ra biểu cảm thỏa mãn như vậy , trong lòng cô thực sự là cường đại ? Chẳng lẽ cô không thấy mấy cục thịt ở trên mặt và bụng của nam nhân này !

Nhưng là nữ tử xinh đẹp kia càng ngày càng say mê rồi.

Đợi đến lúc hai người rốt cục không lại động dục , Thủy Y Họa cũng mau nhàm chán gấp rồi.

Hai người ngửa mặt lên trời nằm, nam nhân xấu xí thoải mái mà than thở ra tiếng, mà nữ tử như chim nhỏ nép vào người dựa vào trong lòng hẳn.

"Hạ gia, ta hầu hạ thoải mái sao?" Giọng nói của nữ tử nũng nịu, hai mắt ẩn tình.

Nam nhân xấu xí nở nụ cười, thanh âm có chút lạnh lạnh chói tai , sau lại thấy bàn tay thô kệch xoa nắn vài cái trên người nữ tử , có chút ý còn chưa hết nói: "Tiểu tâm can lại bồi gia thêm mấy ngày, gia liền đem dưỡng nhan cổ thưởng cho nàng ?"

Trong mắt nữ tử xẹt qua một tia chán ghét , lập tức trên mặt vừa cười , gắt giọng: "Thật đáng ghét, ta đều bồi Hạ gia bảy ngày bảy đêm rồi."

"Chính là bồi cả đời, gia đều ngại không đủ ." Nam nhân xấu xí đưa tay lên vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp của nữ tử , trong mắt mang theo tí si mê cùng không nở.

Nàng kia cả người cứng đờ, lập tức cười duyên đánh hắt, "Ta cũng muốn luôn luôn cùng gia, chính là ta sợ đến lúc đó lớn tuổi sắc suy, Hạ gia bên người lại có nữ nhân khác rồi."

Nam nhân xấu xí hiểu ý cười, chính là ý cười có chút cổ quái không hiểu , ngay sau đó hắn đã từ trên giường xoay người đứng lên, thân thể trần truồng đi tới trước bàn, hai mắt nhìn chăm chăm cái vạc đang tản ra mùi hôi tanh tươi kia .

Nữ tử cũng đi tới sau lưng hắn , không biết liêm sỉ dùng thân thể trắng bóng cọ cọ ở trên người hắn , cho đến lúc nam nhân này lại động dục. Kết quả lại lập tức kéo nữ nhân này đến bên cạnh bàn tiếp tục chiến đấu.

Cái bàn phát ra tiếng kẽo kẹt , Thủy Y Họa ở trên nóc nhà nghe được da đầu run lên. Vốn tưởng lại nhiều quan sát một hồi , nhìn xem người của tộc Sáp Huyết có cái gì khác người , kết quả nàng liền xem người này động dục cả một đêm ? Thủy Y Họa buồn bực chửi bậy trong lòng.

Ngay lúc Thủy Y Họa quyết định lần sau lại đến , thì nam nhân kia cũng rốt cục giải quyết xong , chỉ chỉ cái vạc trên bàn , cười tủm tỉm vỗ mặt của nữ tử , "Tiểu tâm can , gia luôn luôn nhớ kỹ nàng đấy , nàng xem, trong cái lò này chính là thứ nàng muốn đó."

Thủy Y Họa đang muốn rời đi lập tức lại ổn định tâm thần xuống, con mắt chăm chú nhìn chăm chăm cái vạc trên bàn .

Nàng biết trong lò nhất định có cổ trùng.

Nữ tử xinh đẹp vừa nghe lời nói của nam nhân lập tức vui vẻ ra mặt, "Hạ gia, trong lò đốt này chính là dưỡng nhan cổ mà ta mơ ước ?"

Nam nhân kia cúi đầu cười, "Không sai, đây là gia cố ý nghiên cứu chế tạo dưỡng nhan cổ cho nàng ." Nói xong, đã đưa tay mở nắp vung , lấy cổ trùng bên trong ra .

Thủy Y Họa hí mắt nhìn lại, mơ hồ nhìn ra đó là một con trùng nhỏ màu trắng trong suốt , mới vừa rời trong lò tản mát ra mùi tanh tươi đó là do cổ trùng nhả khí ra .

Thủy Y Họa ở khoảng cách xa như vậy đều bị hun đến sắp chết , đừng nói là nữ tử xinh đẹp ở khoảng cách gần như vậy .

Nữ tử xinh đẹp quả nhiên che cái mũi, cười mỉa hỏi, "Hạ gia, con sâu nhỏ này chính là dưỡng nhan cổ sao?" Thật sự là thối chết người !

Nam nhân xấu xí nhếch miệng cười, " Chính xác , vì nó mà ta mất rất nhiều dược liệu quý hiếm . Đến, mỹ nhân, đuổi tay ra."

Nữ tử bán tín bán nghi vươn tay ra. Cổ trùng bị đưa tới cổ tay nàng , ngay sau đó lập tức chui vào bên trong da thịt của nàng .

"Như vậy ta có thể trẻ mãi không già phải không?" Mắt thấy con trùng chui vào da thịt, lòng của nàng tuy rằng sợ hãi, nhưng cũng tràn đầy hưng phấn, trong ánh mắt sáng lấp lánh.

Nam nhân không có trả lời nàng, ngược lại lui về sau một bước, gương mặt phù thùng từ từ lộ ra một chút cười kích động , như là sắp nghiệm chứng cái gì trọng yếu , tà ác lại tàn khốc.

Ngay sau đó, nàng kia thế nhưng cả người bắt đầu run rẩy , khuôn mặt hết xanh lại biến tím, cuối cùng chuyển vì màu đen, còn chưa kịp kêu đau một tiếng liền chớp mắt, ngã xuống đất mà chết.

Nam nhân bị kêu là Hạ gia cạc cạc nở nụ cười, "Xem ra là thành công rồi."

Một trận cười quái dị sau, hắt một cước dẫm nát gương mặt tối đen của nữ tử, hung hăng giày xéo, khuôn mặt vặn vẹo lắm bầm nói: "Xú nữ nhân, dám chê chê ta xấu, lại còn tham lam, giẫm chết người! Ghê tởm!"

Gương mặt xinh đẹp bị giẫm biến hình, lại tối đen, thoát nhìn xấu xí vô cùng.

Giống như là cảm thấy nữ nhân này còn xấu hơn cả mình, nam nhân bị gọi là Hạ gia rốt cục thu chân, sau đó thấy hắt móc từ trong ngực ra một cái địch ngắn, thổi ra một loại âm thanh quái dị. Tiếp theo, chỗ trái tim của nữ tử đã chết bỗng nhiên nhú ra một cái bươu thịt, bươu thịt nghe thấy tiếng địch di chuyển ở trên thân nữ tử, cuối cùng chạy đến chỗ cổ tay nữ tử, xé da mà ra, ngóc đầu nhìn nhìn sau, bay nhanh bật đến lòng bàn tay của nam tử kia.

Mà nam nhân xấu xí lập tức sờ soạng trên người một cái, rồi đem cổ trùng để ngoài làn da, cổ trùng thể nhưng tự động chui vào, không bao lâu, chỗ da thịt đó lại nhú ra một cái bươu thịt.

Hóa ra những bươu thịt trên thân hắt là như vậy mà có! Thủy Y Họa nhìn xem kinh ngạc, trong đầu bỗng nhiên nghĩ tới một câu: Lấy thân dưỡng cổ.

Không sai được, người này chính là người tộc Sáp Huyết trong truyền thuyết!

"Người tới." Giọng nói lạnh lạnh của người này làm cho màng tai của người khác khó chịu.

Hai người thị vệ đẩy cửa vào chỉ thấy nhìn lướt qua thi thể đen sì trên đất, đảo mắt liền dời ánh mắt đi, giống như loại sự tình này bọn họ

sớm tập mãi thành thói quen.

"Không biết Hạ công tử có gì phân phó ?" Thị vệ cung kính hỏi. mỗi người có thể ở lại Hỏa Kỳ vương phủ không phải là người mà thị vệ nhỏ nhỏ như bọn họ có thể khiêu khích.

Nam nhân cạc cạc cười rộ lên, đưa tay sờ sờ môi mình , "Thay ta cảm ơn Vương Gia , nữ nhân này ngon cực kỳ, nhưng mà ta có chút ngấy , cho nên liền thừa dịp nàng trở nên càng chán ghét , đã lấy mạng của nàng ."

Hai người thị vệ nghe xong , đối với việc này thấy nhưng không thể trách, nhưng vẫn là nhin không được trong lòng mắng chửi: Cũng bởi vì chán ngấy , cho nên liền giết người ? Con mẹ nó không phải là người mà !

"Đúng rồi, lại bẩm báo với Vương Gia một tiếng, ta đã có manh mối của phạm nhân chạy trốn kia ."

Hai người thị vệ vừa nghe này nháy mắt nâng đầu, rồi sau liếc mắt nhìn nhau.

Nghe nói Vương Gia đã nhiều ngày tâm tình nóng nảy không thôi, là vì một phạm nhân bị giam trong mật thất chạy thoát , mà mấy ngày nay Vương Gia cũng luôn luôn phái người tìm kiếm người nọ . Người này hiển nhiên đối Vương Gia vô cùng trọng yếu .

Động tác nhanh nhẹn đem thi thể trong phòng chuyển đi ra ngoài, lại qua loa xử lý , hai người đi thẳng đến phòng ngủ của Đoan Mộc Toái Phong bẩm báo việc này.

Thủy Y Họa nằm trên nóc nhà quan sát toàn bộ quá trình, cũng nghe được đối thoại của mấy người , ánh mắt lóe lên , khóe miệng liền từ từ cong lên.

Có lẽ tìm được người này, có thể làm giao dịch cùng vị truyền nhân của tộc Sáp Huyết này rồi.

Bay nhanh khỏi nóc nhà, đi theo hai người thị vệ tìm được phòng ngủ của Hỏa Kỳ vương Đoan Mộc Toái Phong . Thủy Y Họa vẫn là ẩn người ở trên nóc nhà. Hai người gõ cửa mà vào , đợi tiếng mở cửa , Thủy Y Họa liền thừa dịp thanh âm này phát ra , nhanh chóng bóc một miếng ngói lên , che giấu tiếng động thật nhỏ này.

Người nọ đang ngồi ở trên ghế đệm đọc sách, bởi vì là đưa lưng về phía Thủy Y Họa , cho nên, Thủy Y Họa chỉ có thể nhìn thấy bóng lưng thon dài của người này , tóc được cột bằng ngọc Phỉ Thúy , chỉ cần là một cái bóng lưng cũng khiến cho người ta cảm thấy đẹp đẽ quý giá vô cùng.

"Có chuyện gì quan trọng mà giờ này đến bấm báo?" Đoan Mộc Toái Phong buông sách trong tay , giọng nói mang theo một chút không vui.

Thủy Y Họa nằm trên nóc nhà vừa nghe lời này, hai mắt nhất thời trừng lớn . Giọng nói này nàng đã từng nghe qua ! Nhưng đến cùng là nghe ở đâu, trong đầu nàng nhất thời còn nghĩ không ra.

Thị vệ gõ cửa mà vào lập tức nói: " Bấm vương gia , Hạ công tử trụ ở trong sương phòng nói, hắn đã phát hiện tung tích phạm nhân trốn trong mật thất ."

Đoan Mộc Toái Phong lúc trước còn có chút không để ý chột từ ghế đệm đứng lên, giọng nói trầm thấp mang theo chút vội vàng , " Hạ Tuyệt Tuyên nói hắn tìm được người nọ? !"

"Hạ công tử chỉ nói có manh mối của người nọ ." Thị vệ nói dứt khoát .

Đoan Mộc Toái Phong nghe lời này , vội vã liền chạy tới phòng ngủ của nam nhân xấu xí kia .

Thủy Y Họa hai mắt lóe lóe, nhanh chóng lại bay nhảy ở trên nóc nhà ,
trước một bước dừng ở nóc phòng của người quái dị

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 66: Hỏa Kỳ Vương, Đoan Mộc Toái Phong

Người quái dị Hạ Tuyệt Tuyên giống như dự đoán được Đoan Mộc Toái Phong rất nhanh sẽ tới , lúc này đang tự tại ngồi ở trên ghế chờ.

Thủy Y Họa nhìn mấy bước thịt của hắn vài lần, lập tức lại dời mắt đi . Chẳng lẽ nói, người của tộc Sáp Huyết lấy thân dưỡng cổ đều có một bộ dạng như quỷ vậy sao ?

Nếu muốn nàng ngày ngày đối mặt với người như vậy , chỉ sợ cơm cũng nuốt không trôi.

Ngoài cửa tiếng bước chân thong thả tới gần, tuy rằng đi càng lúc càng nhanh, cũng không mất phong độ, sẽ không làm cho người ta có một loại cảm giác suốt ruột khó nén .

Thị vệ đẩy cửa ra , một người chậm rãi thong thả bước mà vào, mà thị vệ lập tức lại đóng cửa , canh giữ ở cửa.

Nam tử vờ vào mặc một thân cẩm bào màu nâu viền vàng , toàn thân đẹp đẽ quý giá khó diễn tả bằng lời, nam tử ở trong ấn tượng của Thủy Y Họa thì Duệ vương Thượng Quan Huyền Mặc đã xem như tuần mỹ quý giá , không nghĩ tới Đoan Mộc toái phong còn hơn hắn một bậc, gương mặt của hắn góc cạnh rõ ràng, có một loại cương nghị có hình mỹ, chính là khi quay mặt lại lại cảm thấy ôn hòa , cương nhu kết hợp , cũng không có cảm thấy có gì xung đột mà ngược lại làm cho người ta cảm thấy thoải mái vô cùng.

Đây là một người chỉ cần nhìn thoáng qua cũng sẽ làm cho người ta sinh ra hảo cảm .

Thủy Y Họa nghĩ , khó trách dưới trướng của hắn lại có nhiều người tài ba dị sĩ như vậy . Thủ đoạn mượn sức người của Đoàn Mộc Toái Phong tính ra lợi hại hơn bất cứ người nào mà nàng từng gặp qua . Cơ Mộc Ly dựa vào đồng sinh cộng tử để được lòng người , Thượng Quan Huyền Mặc dựa vào quyền quý trên người , còn Ôn Căn Hiên lại dựa vào thế lực trong gia tộc . Mà Đoàn Mộc Toái Phong này hoàn toàn dựa vào thủ đoạn thưởng phạt phân minh và gương mặt gây thiện cảm cho người đối diện.

"Mấy ngày nay ở trong vương phủ đã quen chưa ?" Đoàn Mộc Toái Phong đối với việc tìm tung tích của phạm nhân chạy trốn cực kỳ sốt ruột, nhưng lúc này lại một bộ dáng không chút hoang mang , tìm cái ghế ngồi xuống, đầu tiên là hỏi tình hình gần đây của Hạ Tuyệt Tuyên .

Thủy Y Họa ở trong lòng tán dương, chặc chặc, xem phong độ , cách đối nhân xử thế đâu vào đấy, khó trách thủ hạ có nhiều người trung tâm như vậy.

Nam nhân xấu xí kêu Hạ Tuyệt Tuyên lập tức khặc khặc cười, đứng dậy vỗ tay nói: "Đa tạ Vương Gia khoản đãi, vì báo đáp ân tình của Vương Gia , lão phu cũng nên vì Vương Gia ra tay rồi."

Thủy Y Họa ở trên nóc nhà nghe hắn tự xưng lão phu, mày khê nhếch. Nhìn bề ngoài hắn trông như một người trung niên gocthuybachdangddlequyydonn , mà hắn tự xưng lão phu, chẳng lẽ người này không phải khoảng bốn mươi tuổi? Nếu đã dùng dưỡng nhan cổ , không chừng người này thật đúng khoảng bảy tám mươi tuổi rồi . Mà dưỡng nhan cổ chắc là ở một trong những bấu thịt nhỏ kia .

Đoàn Mộc Toái Phong ừm một tiếng, âm cuối lơ lửng, "Bốn vương nghe nói người tìm được tên tội phạm chạy trốn , chẳng lẽ Hạ tiên sinh ngài thật sự phát hiện hành tung của hắn ?"

Hạ Tuyết Tuyên nguyện ý vì Đoan Mộc Toái Phong cố gắng hết sức, một người là vì hưởng thụ sơn trân hải vị, rượu ngon mỹ nhân, một người khác chính là Đoan Mộc Toái Phong tuy rằng địa vị là vương gia cao quý nhưng lại không làm cao, còn tôn xưng hãn một tiếng Hạ tiên sinh, lúc đối mặt hãn càng không có lộ ra thần sắc chán ghét. Đã hãn như thế nỗ lực mình, bản thân lại được ưu việt, như vậy hãn xác thực nên làm chút việc rồi.

Hạ Tuyết Tuyên khẽ miệng nói: "Lão phu nghe nói nhiều ngày nay Vương Gia đang phát sầu vì một đào phạm trong mật thất ngocthuymbachdangddlequyydonn, làm môn khách của Vương Gia, lão phu tự nhiên là muốn ra một phần lực."

"Hạ tiên sinh có tâm, không biết đào phạm này hiện thời ở nơi nào?" Đoan Mộc Toái Phong khách khí hữu lễ hỏi.

Hạ Tuyết Tuyên thấy hãn cử chỉ hữu lễ không mất phong độ, trong lòng càng vừa lòng rồi.

"Vương Gia không cần sốt ruột, lão phu hiện tại cũng không biết người nọ ở chỗ nào." Hãn từ từ nói.

Đoan Mộc Toái Phong nghe xong lời này, trong mắt loé lên một tia tức giận, chính là bị hãn ấn dấu tốt lắm, mà ánh mắt Thủy Y Họa vừa đúng chống lại hãn không có bỏ qua một chút cảm xúc dao động trong nháy mắt đó.

"Ha ha... Vương Gia không cần nóng vội. Tuy rằng hiện tại lão phu còn không biết, nhưng là rất nhanh sẽ có tin tức ngocthuymbachdangddlequyydonn." Hạ Tuyết Tuyên cười ha hả, mấy bước thịch trên mặt rung lên theo, thoạt nhìn ghê tởm vô cùng.

Không chỉ là nữ tử xinh đẹp lúc trước, nay cả Hỏa Kỳ vương Đoan Mộc Toái Phong từ nhỏ sống trong nhung lụa đều là một bộ dáng không sống

không gió , làm cho Thủy Y Họa không thể không hoài nghi, chẳng lẽ là định lực của nàng quá kém?

"Hạ tiên sinh nói vậy là có nắm chắc ?" Đoan Mộc Toái Phong cười khê hỏi.

Hạ Tuyệt Tuyên biết người trước mắt này trong lòng không thoải mái, nhưng là hãn cam đoan đợi lát nữa sẽ nhìn đến thần sắc khiếp sợ trên mặt hãn .

"Còn muốn làm phiền Vương Gia tìm người mang vết máu của đào phạm hoặc là sợi tóc hay là da thịt trên người hãn đến đây là được ngocthuymbachdangddlequyydonn." Giọng nói lạnh lạnh của Hạ Tuyệt Tuyên tràn đầy tự tin.

Đoan Mộc Toái Phong nghi ngờ nhìn hãn một cái, rồi sau lập tức triệu một ám vệ trong mật thất đến . Kéo lỗ tai hãn thấp giọng dặn dò một câu sau , chỉ thấy ám vệ áo đen không bao lâu liền lấy vài cọng tóc , còn mang đến một ít vết máu đã khô , vết máu bị hãn nghiền thành phấn , lấy một chiếc khăn tay gói lại.

Thuộc hạ đặc lực của Hỏa Kỳ vương đều biết Vương Gia bọn họ có giam giữ một người quan trọng trong mật thất , sở dĩ không gọi là mật lao vì trong mật thất có đầy đủ mọi thứ, chẳng khác nào một phòng ở bình thường , thậm chí còn có chút xa hoa , mà tội phạm bên trong được hưởng đãi ngộ cực kỳ cao ngocthuymbachdangddlequyydonn. Chẳng qua , trừ bỏ Đoan Mộc Toái Phong cùng với ám vệ ẩn ở ngoài mật thất , không có người có thể tiến vào mật thất, càng không biết mật thất ở chỗ nào. Cho nên, khi Đoan Mộc Toái Phong lảng tránh hãn để dặn dò thủ hạ , Hạ Tuyệt Tuyên cũng không có cảm thấy không ổn.

"Ha ha, năng lực làm việc của ám vệ quả nhiên không sai, chẳng những mang tới tóc của đào phạm , ngay cả vết máu cũng mang tới rồi

ngocthuymbachdangddlequyydonn." Hạ Tuyết Tuyên vừa lòng hí hí mắt, đôi mắt nhỏ nằm trên gương mặt phù thũng nheo lại , thoát nhìn càng đáng khinh.

Đoan Mộc Toái Phong liền tò mò theo dõi hần, hần tiếp nhận sợi tóc cùng vết máu sau bắt đầu làm một ít động tác cổ quái .

Hạ Tuyết Tuyên đem sợi tóc cẩn thận đưa tới trước ngọn nến đốt cháy, đốt cháy xong hần cẩn thận hứng bụi vào lòng bàn tay . Rồi sau hần đem bụi tóc để ở trên bàn, tiếp theo bưng lên một ly nước trà, nhỏ theo hướng Đông Tây Nam Bắc mỗi nơi một giọt.

"Vương Gia nhìn xem. Hướng Bắc, chính là Lam Đăng , hướng Nam chính là Tuyết Ly , hướng tây, là Hỏa Vũ , hướng Đông, là Đông Diệu ta ." Hạ Tuyết Tuyên vừa bày mọi thứ lên bàn , vừa giải thích cho người đứng bên cạnh .

Đoan Mộc Toái Phong nghiêm mặt nói: "Dựa theo cách nói của Hạ tiên sinh , vậy bụi tóc kia không phải là của Tần... của đào phạm?"

"Vương Gia ngộ tính rất cao ." Hạ Tuyết Tuyên tán thưởng nói, chỉ vào đám bụi tóc nói: " Đám bụi tóc này là người chạy ra từ mật thất . Kế tiếp, Vương Gia cần phải để ý . Chỉ cần một lát , chúng ta liền có thể tìm được vị trí của đào phạm này ."

Đoan Mộc Toái Phong hai mắt bất động, nhìn chăm chăm đồ án trên bàn . Mà Thủy Y Họa nằm trên nóc nhà cũng có chút khẩn trương nhìn chăm chăm vài thứ kia. Trong lòng cảm xúc khẩn trương không hiểu nàng cũng nói không rõ là cái gì.

Chỉ thấy người quái dị rầm rì ngôn ngữ kì quái , hoặc như là đọc phù chú gì đó , mà bốn giọt nước trên bàn cũng bắt đầu từ từ động đậy.

Một màn làm người ta khiếp sợ vô cùng bắt đầu xuất hiện !

Chỉ thấy bốn giọt nước trà sau một lúc động dậy thì thấy có một giọt từ từ biến hình, cuối cùng thể nhưng chủ động hướng về phía bụi tóc ngocthuymbachdangddlequyydonn. Giọt nước giống như suối chảy vòng quanh , cuối cùng dung nhập vào trong bụi tóc .

Giọt nước khác thường này ở góc phía nam, đúng là vị trí của Tuyết Ly .

"Người nọ chạy trốn tới lãnh thổ của Tuyết Ly rồi hả ?" Đoan Mộc Toái Phong hai mắt sáng ngời. Hắn vẫn cho rằng tiểu tử này chỉ ở trong một xó xỉnh nào đó của Đông Diệu hoặc nếu không liền đi tới Lam Đăng ở phía Bắc ,ngocthuymbachdangddlequyydonn không nghĩ tới hắn lại một mình băng qua dãy núi Bình Sơn của Đông Diệu để đi vào lãnh thổ của Tuyết Ly !

Nếu là đi trên đường lớn tự nhiên sẽ phải người đuổi theo , nhưng tiểu tử này là đào phạm, tuyệt đối không dám đi đường lớn . Chẳng lẽ là năm đúng suy nghĩ của hắn , cho nên mới đi qua núi Bình Sơn ? Đoan Mộc Toái Phong đối người nọ lại thêm một phần bội phục. Lúc bình thường hắn phong bế nội lực , không khác gì người thường , không nghĩ tới lại có nghị lực như thế.

"Hạ tiên sinh, biện pháp này liệu có chuẩn xác?"

Hạ Tuyết Tuyên nhú mày, "Vương Gia nếu không tin , lão phu lại dùng vết máu của hắn kiểm tra một chút, phương pháp là giống nhau, chính là niệm cổ ngữ khác nhau mà thôi."

Dứt lời, hắn lại đổi sang chỗ khác , bào mịn vết máu khô thành bột phấn, để vào giữa , bốn phía Đông Tây Nam Bắc lại vấy một giọt nước trà.

Lúc này tình huống không khác gì lúc trước , giọt nước đại biểu cho Tuyết Ly vẫn chảy vào vết máu , hòa nhập làm một thể. Máu và nước trà hòa tan với vết máu thành màu đỏ sậm thoạt nhìn có chút chói mắt.

Trong lòng Thủy Y Họa bất an càng ngày càng nặng. Cổ thuật của người này đã quý dị đến nước này! Hiện tại bọn họ tìm chỉ là một đào phạm nhỏ , nếu là bản thân chống lại người này, nàng chẳng phải là không thể nào ẩn thân, tùy thời đều có khả năng bị người này dùng cổ thuật tìm ra?

Cơ Mộc Ly chỉ nói cho nàng trên người hấn trúng thị huyết cổ, nhưng là lại chưa bao giờ đề cập tới người hạ cổ . Cho dù người nọ không phải là người của tộc Sáp Huyết , cũng chắc chắn hiểu được một ít cổ thuật và cổ độc gocthuymbachdangddlequyydonn . Vừa nghĩ vậy , Thủy Y Họa không khỏi càng lo lắng . Nếu là dùng một cọng tóc hoặc là vết máu có thể sử dụng cổ thuật, vậy thì Cơ Mộc Ly trước kia chẳng phải là thường xuyên chịu ảnh hưởng của cổ thuật ?

Hiện tại Thủy Y Họa không thể không hoài nghi chuyện xảy ra lần trước , khẳng định cũng là có người đang âm thầm thao túng!

Đủ loại sầu lo cùng nhau nổi lên, Thủy Y Họa lại có chút xúc động muốn lập tức rời đi nơi này đi tìm Cơ Mộc Ly. Nhưng là bây giờ còn chưa được, nàng thật vất vả tìm được người của tộc Sáp Huyết , kiểu gì cũng phải tìm đến phương pháp giải thị huyết cổ !

Trong phòng hai người vẫn còn tiếp tục. Đoan Mộc Toái Phong biết được người nọ ở Tuyết Ly sau, lo lắng mấy ngày qua lập tức buồn lòng . Chỉ cần biết nơi người này ẩn thân, cho dù là Tuyết Ly có rộng lớn như vậy , hấn chắc chắn sẽ tìm được người kia.

Nhưng là Hạ Tuyết Tuyên lại tung ra một câu nói làm hấn hưng phấn không thôi .

"Vương Gia có muốn biết vị trí chính xác của người này ?" Nam nhân xấu xí biểu cảm rất là kiêu ngạo, đối với Đoan Mộc Toái Phong lại hơn vài tia cam tâm tình nguyện thần phục.

"Hả ? Hạ tiên sinh thế nhưng có thể tìm được nơi ẩn thân của người này ?" Nếu như lúc trước vẫn là bán tín bán nghi, lúc này Đoan Mộc Toái Phong cũng là hoàn toàn tin vào bản lãnh của hắn .

Đối với Đoan Mộc Toái Phong mà nói, vật tần kỳ dụng là đạo lý lớn, hắn cũng không cự tuyệt những người tài ba dị sĩ chủ động tìm tới cửa,ngocthuybachdangddlequyydonn tuyên bố vì bản thân mà ra lực . Có lẽ trong đám người này có rất nhiều người là thật giả lẫn lộn, nhưng là cũng có rất nhiều người giỏi liền giấu ở trong đó.

Cho nên, trước đây khi nam nhân xấu xí kì dị này tìm tới cửa , hắn cũng sai người chiêu đãi, ngay từ đầu hắn cho hắn ăn uống thoải mái , mấy ngày trước đây nghe nói người này háo sắc, còn từ Câu Lan viện mua một nữ tử đưa đi.

Sự thực chứng minh hắn làm đúng rồi, người này đích xác rất có tác dụng, thậm chí còn trong thời gian ngắn tìm được người kia cho hắn .

Hạ Tuyết Tuyên giống như đặc biệt thích cười, lúc này lại cạc cạc nở nụ cười, thanh âm bén nhọn chói tai.

Cười xong , hắn cung kính trả lời: "Chỉ cần Vương Gia có thể mang về đất ở những vùng khác nhau của Tuyết Ly , lão phu liền có biện pháp tìm ra vị trí cụ thể của người này ."

Hắn nói khẳng định, Đoan Mộc Toái Phong lại nghe kinh nghi. Nếu quả thật có loại biện pháp này , về sau nếu là truy tung người nào, vậy quả thực quá dễ dàng !

Đoan Mộc Toái Phong lúc này liền tìm đến hơn mười người thị vệ, mệnh những người này vào sáng sớm ngày hôm sau liền xuất phát, lấy tốc độ nhanh nhất mang về mẫu đất của các nước xung quanh .

Thủy Y Họa nghe xong thần sắc càng thêm ngưng trọng . Khá lắm Hỏa Kỳ vương! Tuyết Ly thì thôi, lại còn có Lam Đăng và Hỏa Vũ !

Có lẽ là trong lúc vô tình cảm xúc dao động, khiến cho hô hấp tăng thêm, trong phòng người nọ cơ hồ là trong giây lát nâng đầu, con người sắc bén liếc mắt một cái chống lại nàng.

"Người nào? !" Đoan Mộc Toái Phong quát một tiếng, nhanh chóng cầm lấy một cây bút lông trên bàn , ném về phía nóc nhà .

Thủy Y Họa trong lòng nhảy dựng, nhanh chóng nghiêng đầu tránh thoát.

Không ổn, bị người phát hiện rồi ! Vẫn là bị Hỏa Kỳ vương tự mình phát hiện!

Đề khí bay nhanh rời khỏi nóc nhà, hướng tới tường viện gần nhất chạy vội mà đi, phía sau đã có người đuổi sát nàng .

Thủy Y Họa không nghĩ tới Đoan Mộc Toái Phong lại tự thân xuất động, bình thường chủ tử đều thích ẩn dấu, nhưng Đoan Mộc Toái Phong lại dùng hết sức truy nàng.

Những thị vệ tuần tra khác phát hiện người áo đen xâm nhập , cũng ào ào xuất động , chỉ tiếc khinh công không bằng hai người này, chỉ có thể đuổi theo phía sau .

Xem ra, Đoan Mộc Toái Phong định là muốn chuẩn bị giết người diệt khẩu , ai bảo nàng nghe được một bí mật quan trọng như vậy .

Thủy Y Họa không rõ thân là người trong hoàng thất vì sao lại có võ công cao siêu như vậy ? Đoan Mộc Toái Phong thế nhưng có thể đuổi kịp nàng.

Khóe miệng hơi hơi hơi cong lên , Thủy Y Họa nở nụ cười, Đoan Mộc Toái Phong chung quy là đuổi không kịp ta! Cả người dùng hết mười thành nội lực , vài cái nhảy lên , người đã biến mất ở trong màn đêm .

Phía sau Đoan Mộc Toái Phong thu khí ngừng lại, trở mắt nhìn người áo đen biến mất ở dưới mí mắt mình.

"Ai , Đông Diệu ta khi nào thì có người có khinh công cao như thế ?" Hắc cười nhẹ một tiếng, giận quá hóa cười.

Vô phương, không phải là đã biết Hạ Tuyệt Tuyên biết cổ thuật sao .

Đám tùy tùng tới sau mặt ảo não, đồng loạt quỳ lạy , "Thuộc hạ vô năng, làm Vương Gia bị sợ hãi!"

Đoan Mộc Toái Phong phát phát tay , giọng nói thản nhiên, "Đều đi nghỉ ngơi đi, người này võ công cao cường, các người cho dù phát hiện sớm , cũng không phải là đối thủ của hắn."

Mọi người nghe xong càng là xấu hổ, "Vương Gia , bọn thuộc hạ về sau nhất định sẽ chú ý canh phòng cẩn thận , cho dù người tới võ công cao cường, cũng sẽ làm cho hắn tới mà không thể đi!"

Bọn thị vệ khóc lóc hứa hẹn hạ quyết tâm muốn tăng cường phòng bị một lúc sau mới lui xuống.

"Vương Gia, người nọ thế nhưng giấu ở nóc nhà rình coi chúng ta nói chuyện! Hiện thời lại để cho hắn chạy, nên làm gì bây giờ ?" Hạ Tuyệt Tuyên hồng hộc chạy tới , sắc mặt khó coi.

"Hạ tiên sinh không cần lo lắng, bốn vương sẽ phái người bảo hộ tiên sinh an toàn." Đoan Mộc Toái Phong vỗ vỗ bờ vai của hắn.

"Người nọ chẳng lẽ muốn mạng của lão phu ? !" Hạ Tuyệt Tuyên mặt lập tức biến thành xanh mét . Hẳn tuy rằng tinh thông cổ thuật cùng cổ độc, nhưng là võ công cũng là tạm tạm . Lúc tỉnh táo còn hoàn hảo, hẳn có cổ độc cổ thuật bên thân sẽ không sợ đối thủ tìm tới cửa , nhưng là chờ hẳn ngủ say liền phiền toái rồi. Nghe được Đoan Mộc Toái Phong nói như vậy, trong lòng liền hơn một tia cảm kích.

Ngày kế, Đoan Mộc Toái Phong quả nhiên phái vài thị vệ đặc lực bảo hộ bên ngoài phòng ngủ của Hạ Tuyệt Tuyên , Hạ Tuyệt Tuyên ban đầu vẫn chỉ là tính toán hỗn ăn hỗn uống , bây giờ xem như chính thức trở thành cấp dưới của hắn .

Mà ngày thứ hai sau khi thích khách lên vào Hỏa Kỳ vương vương phủ , một công tử áo trắng chủ động tìm tới cửa.

Thủ vệ gã sai vật vừa thấy người này, hai mắt lập tức sáng ngời. Trong lòng thở dài: Thế Ngoại Cao Nhân, này tuyệt đối là Thế Ngoại Cao Nhân a!

Người này một thân cẩm bào trắng như tuyết , toàn thân khí độ bất phàm, đặc biệt bên miệng luôn có một nụ cười thường trực , làm cho khuôn mặt tuấn mỹ của người này có vẻ càng thêm dễ gần nhưng hắn ôn hòa lại làm cho người ta không dám chạm đến, sợ hơi chút vừa tựa vào gần sẽ làm cho người sợ quá chạy mất rồi.

"Vị tiểu huynh đệ này, làm phiền thông báo một tiếng. Tại hạ Bạch Y Họa, hôm nay mộ danh mà đến, muốn bái phỏng Vương Gia." Công tử áo trắng cười nhạt nói, giọng nói nhẹ nhàng êm tai như suối chảy , lại thoáng trầm thấp một ít.

Gã sai vật lập tức hoàn hồn, liên tục gật đầu, "Công tử chờ, tiểu nhân lập tức phải đi bẩm báo Vương Gia!"

Đợi đến lúc gã sai vật quay đầu chạy xa, ngoài cửa công tử áo trắng ý cười càng sâu .

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 67: Bạch Y Họa- Không Nhiễm Bụi Trần

Đoan Mộc Toái Phong nghe nói có công tử áo trắng cử chỉ khí độ bất phàm tìm tới cửa, hơn nữa theo hạ nhân hình dung, thật có thể là Thế Ngoại Cao Nhân hiếm thấy , lúc này liền buông quyển sách trong tay xuống , tự mình đi ra ngoài đón.

Lúc đến ngoài cửa , trong mắt Đoan Mộc Toái Phong lóe lên kinh diễm. Đúng vậy, là kinh diễm, nam tử áo trắng bộ dạng cực kỳ tuấn mỹ, một thân áo trắng như tuyết làm cho người này thoát nhìn giống như không nhiễm bụi trần ngocthuymbachdang, mặt nõn nà, mũi cao , cánh môi phiếm hồng, so với nữ tử còn dễ xem hơn nhiều , tóc đen được cuốn lên lại làm cho người này tăng thêm vài phần oai hùng .

Nhưng là, hắn cảm thấy người này giống như đã từng gặp ở nơi nào .

Đoan Mộc Toái Phong còn đang tinh tế đánh giá người này, thì thấy người nọ khóe miệng khẽ nhếch cười, trước mở miệng rồi.

"Nghe nói Đông Diệu quốc Hòa Kỳ vương chiêu mộ nhân tài , không biết tặc nhân như ta có thể vào mắt của Vương Gia không ? ." Nam tử áo trắng nói, ngay cả nói chuyện cũng mang theo một cỗ hương vị thoát tục .

Đoan Mộc Toái Phong tự nhận kiến thức rộng rãi, những người tìm hắn từ trước tới nay không phải vì danh liền là vì lợi, nhưng người trước mắt này có một đôi mắt đẹp sáng như sao lại sạch sẽ tinh thuần, làm cho hắn nhìn không ra tạp chất. Hoặc là nói, người này tàng quá sâu rồi ?

"Không biết vị huynh đài này xưng hô thế nào ?" Đoan Mộc Toái Phong che dấu cân nhắc trong lòng , cười với hắn hỏi. Nụ cười làm cho người ta

cảm giác như tắm gió xuân, gương mặt cương nhu kết hợp cũng tựa hồ trở nên càng thêm nhu hòa .

Thủy Y Họa trong lòng cười khẽ. Đoan Mộc Toái Phong quả nhiên là một người có năng lực , đối đãi những người khác nhau thái độ cũng khác nhau . Cũng may nàng giả trang làm một cao nhân , vào phủ sau đài ngộ khẳng định không kém rồi.

"Tại hạ Bạch Y Họa, hôm nay là mộ tên Vương Gia mà đến." Thủy Y Họa nhợt nhạt mà cười, đối mặt Hỏa Kỳ vương cao cao tại thượng, thái độ không kiêu ngạo không siểm nịnh.

"Huynh đài , mời." Đoan Mộc Toái Phong làm tư thế mời , hai người sóng vai vào phủ.

Trong vương phủ của Hỏa Kỳ vương cảnh đẹp làm cho người ta không khỏi cảm thán , hoặc là biểu hiện ở trên mặt, nếu là người trấn định thì trong mắt cũng sẽ có kinh diễm xẹt qua . Nhưng là, Đoan Mộc Toái Phong có tâm quan sát thiếu niên kêu Bạch Y Họa này nhưng lại không có nhìn thấy biểu cảm gì từ trên mặt hắn .

Trong lòng có chút thất vọng , đồng thời cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

"Không biết huynh đài là người nơi nào ?" Đoan Mộc Toái Phong thuận miệng vừa hỏi.

Thủy Y Họa cười nhạt nói: "Sơn thôn dã phu mà thôi , có nói ngài cũng không biết . Đây là lần đầu tiên ta xuống núi, rất nhiều chuyện đều không hiểu lắm , trên đường cũng là nghe xong mỹ danh của Vương Gia , mới ngưỡng mộ mà đến."

Vì biểu hiện ra bộ dáng Thế Ngoại Cao Nhân , Thủy Y Họa nói những lời này nghe có vẻ chua xót không thôi, nghe được ngay cả bản thân nàng đều nhanh muốn rung đùi đắc ý .

Đoan Mộc Toái Phong nghe xong lời này tâm tình cũng là thật tốt, cười lên ha hả, "Nghe xong lời của Bạch huynh đệ, bốn vương cảm thấy đây gọi là duyên phận đi. Người lần đầu tiên xuống núi, còn chưa tiếp xúc với người bên ngoài liền tới vương phủ của bốn vương, xem ra là ông trời cố ý đem Bạch huynh đệ đưa đến bên người bốn vương."

Nói xong, còn một bộ dạng bạn tốt vỗ vỗ bờ vai nàng.

Thủy Y Họa hơi nghiêng người, tránh đi tay hắn. Trong lòng rung mình, lời này nói ra nghe thật là tục khí. Nếu không phải bản thân đóng giả thành nam nhân, vậy những lời này mà nói cho nữ nhân nghe, chẳng phải biến thành thổ lộ?

Đoan Mộc Toái Phong thấy hắn không dấu vết nghiêng người, tránh đi tay mình, trong mắt tránh qua xấu hổ, vội vàng bồi tội nói: "Là bốn vương đường đột, Bạch huynh đệ chớ để ở trong lòng."

Thủy Y Họa vẫy vẫy tay, tư thái tự nhiên, thản nhiên nói: "Là ta có chút thích sạch sẽ, Vương Gia chớ trách."

Đoan Mộc Toái Phong sáng tỏ gật gật đầu, mới vừa rồi xấu hổ có thể này mới tiêu tán rất nhiều.

Hai người ngồi đối diện trong thư phòng. Đoan Mộc Toái Phong ngay từ đầu còn ôm thái độ tùy tiện tâm sự nhưng là không nghĩ tới bản thân sẽ tán gẫu với Bạch Y Họa vui vẻ như vậy. Người này tuy rằng là người không hiểu sự đời, nhưng kiến thức của hắn lại vô cùng rộng lớn, hai người nói chuyện trời đất, từ việc vụn vặt nói đến quốc gia đại sự, thậm chí còn phân tích tình hình hiện tại.

"... Hiện thời bốn nước bình an vô sự, nhưng sớm hay muộn có một ngày sẽ bị đánh vỡ." Thủy Y Họa dẫn đo xoay xoay ly trà, thưởng thức.

"Hả, căn cứ vào đâu mà thấy được?" Đoan Mộc Toái Phong cười hỏi, nhìn về phía nàng ánh mắt càng sáng sủa.

Thủy Y Họa có thâm ý cười, đem ly trà trong tay thả lại trên bàn, rồi sau đưa tay nhúng vào ly trà rồi vẽ một hình tứ giác, "Vương Gia xem, nếu là một cái giá bằng tứ giác, thì từng cái chân sẽ rất khó cố định lại, lắc trái lắc phải, trôi nổi bất định, mỗi một chân đều có thể dài ra, có khi cũng có thể ngắn lại, nhưng là vô luận dài ngắn, chỉ cần nó còn có bốn góc, nó liền sẽ không có một ngày ổn định. Nếu như Vương Gia xóa đi một trong bốn cái chân đó, thì tứ giác liền biến thành hình tam giác, cũng là cái giá ba chân thông thường của chúng ta."

Đoan Mộc Toái Phong nghe thế ánh mắt càng ngày càng sâu thẳm, nhìn về phía Thủy Y Họa cũng thêm vài phần thưởng thức. Hắn đã đoán được lời kế tiếp mà người này muốn nói.

Quả nhiên, Thủy Y Họa nhìn hắn liếc mắt một cái, cười nói: "Xem ra Vương Gia đã hiểu ý của tại hạ, giá ba chân sẽ chắc chắn hơn so với giá bốn chân, muốn cứng chắc không ít. Giống như bốn nước hiện tại, trong bốn nước sớm hay muộn sẽ có một quốc gia sẽ bị ngốn sạch, hoặc là mười năm, hai mươi năm, ba nước còn lại sẽ duy trì tạo thế chân vạc."

Nói đến đây, Thủy Y Họa lại xòe ra một ngón tay, "Xóa một nước, liền thừa lại hai nước, nếu là một dài một ngắn. thì một nước yếu thế hơn sớm hay muộn cũng sẽ bị tiêu diệt, cuối cùng liền thừa lại một nước, mà một nước đó sẽ là bá chủ."

Đoan Mộc Toái Phong nhin không được vỗ tay bảo hay, "Bạch huynh đệ nói thật sự tinh diệu! Bốn vương lấy trà thay rượu, kính người một ly." Nói xong, hãy còn rót đầy ly trà trong tay, hướng hắn một lần, rồi sau ngửa đầu uống một hơi cạn sạch.

Thủy Y Họa cười cười, đáp lễ một ly, "Tại hạ không biết uống rượu , còn muốn cho Vương Gia bồi tại hạ uống trà, thật sự ngại quá ."

"Bạch huynh đệ khách khí, bốn vương nghe xong lời của người , đã đem Bạch huynh đệ cho rằng tri kỷ của bốn vương , bình thường lúc không có người , Bạch huynh đệ có thể gọi thẳng tọc danh của bốn vương" Đoan Mộc Toái Phong lúc cười và lúc không cười thật sự khác rất nhiều, gương mặt nghiêm túc lạnh lùng cười lên , liền giống như vén lên màn sương , cả người thoát nhìn vô cùng hiền hoà.

Thủy Y Họa lại nghĩ tới bộ dạng người này lúc đuổi nàng ngày hôm qua , ngay cả không có nhìn lại, nàng lại có thể tưởng tượng ra gương mặt giận tái đi của hắn , cánh môi nhếch , hai mắt hơi trầm xuống, bên trong có sát khí vờn quanh, liền như một nhánh tên đã lên dây .

"Ha ha, chúng ta người ngoài thế tục luôn luôn không chú ý thân phận , đã Vương Gia cũng không để ý, vậy tại hạ liền gọi thẳng Vương Gia tọc danh đi . Đoan Mộc huynh!"

"Đoan Mộc là quốc họ của Đông Diệu ta , có chút không ổn, Bạch huynh đệ vẫn là gọi bốn vương là Toái Phong đi." Đoan Mộc Toái Phong cũng cười rộ lên. Nghe Bạch Y Họa dùng giọng nói dễ nghe kêu ra tên dòng họ, trong lòng lại có chút không hiểu khác thường , nhin không được muốn nghe hắn gọi ra tên của bản thân.

"Toái Phong, sắc trời không còn sớm , có thể an bài chỗ ở cho ta không ?" Thủy Y Họa trong lòng chỉ để ý chính sự , thấy Đoan Mộc Toái Phong bị nàng hồ lộng kha khá , đương nhiên vội vã làm chuyện của bản thân . Chính là thái độ của nàng vẫn bình tĩnh như cũ , làm Đoan Mộc Toái Phong có tâm giữ lại , trên mặt không nổi biểu hiện cực kì rõ ràng.

Nghĩ , Đoan Mộc Toái Phong đột nhiên từ sau khoác lên vai nàng , cười nói: "Bốn vương cùng Y Họa huynh trò chuyện với nhau thật vui, không

bằng tối nay ngủ chung, Y Họa huynh ý thế nào?"

Thủy Y Họa bản năng đem cánh tay vừa mới khoát lên trên lưng nàng hất ra, mày không khỏi nhăn lại.

Đoan Mộc Toái Phong hơi có chút xấu hổ, cười nói: "Bốn vương lại đã quên Y Họa huynh thích sạch sẽ." Hướng ngoài cửa vỗ vỗ tay, lập tức có một thị vệ đẩy cửa vào, cúi đầu đợi mệnh.

"Tìm người lập tức dọn dẹp sạch sẽ Trắc Điện Thanh , huynh đệ của bốn vương sẽ vào ở ." Đoan Mộc Toái Phong khi đối với hạ nhân , trên người đã dẫn theo vài phần khí thế Thượng Vị Giả , nhưng không làm cho người ta cảm thấy phản cảm.

Thị vệ trong mắt xẹt qua kinh ngạc, vội vàng xác nhận lui xuống.

"Chậm đã !" Thủy Y Họa vội vàng ra tiếng ngăn cản , thấy Đoan Mộc Toái Phong nhìn qua, liền xấu hổ giải thích nói: "Vương Gia , Trắc Điện ở đây hẳn là chỗ ở của tỳ nữ hoặc gã sai vặt , Vương Gia để ta ở tại Thiên Điện, đến cùng ý gì? Nếu Vương Gia không chào đón tại hạ, tại hạ ngay lập tức rời đi là được!"

Đoan Mộc Toái Phong sửng sốt, lập tức phục hồi tinh thần lại, muốn đi tóm hãn, lại nghĩ tới hãn thích sạch sẽ , liền vội giải thích nói: "Y Họa huynh hiểu lầm ý tứ bốn vương , Thiên Điện trong viện này đã sớm hoang phế , căn bản không có ấm giường tỳ nữ cùng gã sai vặt, bốn vương chính là muốn cùng Y Họa huynh tùy thời tâm tình, không có ý tứ khác ."

Thông thường trong vương phủ hoặc là nhà quan lại quyền quý , chính chủ Thiên Điện thật là trụ một ít nha hoàn ấm giường , để chính chủ có phương tiện giải quyết nhu cầu của bản thân . Bởi vì chính phu nhân cùng di nương đều có chỗ ở độc lập , lại không ở gần chính chủ .

Nhưng là, Đoan Mộc Toái Phong lại khác , hấn chán ghét nhất đó là đám nữ nhân lắm chuyện , cũng chỉ là sai thị vệ đem tỳ nữ đưa đến trên giường, giải quyết nhu cầu xong lại lập tức tiến bước, cũng không ngủ lại ở trong phòng ai , lại càng không làm nữ nhân cùng hấn cùng giường chung gối.

Vừa rồi chỉ nghĩ đến làm cho Bạch Y Họa cách bản thân gần nhất , khi nào muốn tìm hấn nói chuyện cũng dễ dàng . Dù sao người này cho hấn cảm giác giống như là tri kỷ khó gặp , ai ngờ hấn đã quên người bình thường kiên dè.

"Nếu Vương Gia tôn trọng tại hạ , vẫn là nhường tại hạ ở sương phòng đi. Nghe nói trong vương phủ có rất nhiều người tài ba dị sĩ, ta cũng tưởng đi bái phỏng kết giao một chút, về sau cũng tốt chiếu ứng cho nhau ."

Đoan Mộc Toái Phong nghe xong lời này, trong lòng nửa vui nửa buồn. Vui chính là Bạch Y Họa rõ ràng có tâm ở lại vương phủ , buồn chính là Bạch Y Họa bộ dạng tuấn tú đẹp mắt như thế , nếu sống cùng đám mãng phu kia , thấy thế nào cũng không hợp.

"Được rồi , vậy nghe Y Họa." Nghiêng đầu nhìn thị vệ nói , "Mang vị tiểu huynh đệ này đi sương phòng, tìm hai tì... Gã sai vật đưa đi." Vốn muốn nói tỳ nữ Đoan Mộc Toái Phong bỗng chốc sửa lại miệng, đổi thành gã sai vật, hấn cảm thấy nam tử như Bạch Y Họa , hấn là giới sắc. Có lẽ, trong lòng theo bản năng cũng không muốn nữ nhân tới gần hấn, giống như như vậy sẽ làm bẩn hấn .

Thủy Y Họa hơi hơi ôm quyền, "Đa tạ Vương Gia khoản đãi."

Nhìn theo công tử áo trắng đi xa, Đoan Mộc Toái Phong mới chậm rãi thu hồi ánh mắt. Mới đi về hai bước, hai mắt hơi hơi trừng lớn . Hồng bét! Hấn giống như đã quên gian sương phòng cuối cùng là... Hạ Tuyệt Tuyệt.

Một người có gương mặt xấu xí như vậy có làm cho Bạch Y Họa sợ hay không ? Nhưng là hiện tại đi ngăn cản ngược lại có vẻ không hay . Nếu như

bị Hạ Tuyết Tuyên biết, trong lòng cũng sẽ sinh ra khúc mắc, mà loại người này là không thể đề cập tới chuyện dung nhan rồi. Cho nên hẳn không có lộ ra chán ghét khi ở trước mặt Hạ Tuyết Tuyên . Mà trên thực tế, hẳn cũng không quá để ý dung mạo người khác , chỉ cần người này hữu dụng là được.

Nhưng là, Đoan Mộc Toái Phong bản thân không ghét bỏ, không có nghĩa là người khác sẽ không, Bạch Y Họa lại là người tùy tính đơn thuần , tất cả biểu cảm đều sẽ viết ở trên mặt, chẳng may nhìn đến Hạ Tuyết Tuyên , bị bộ dạng xấu xí kia làm kinh sợ, lộ ra biểu cảm quá mức khác người , khó bảo toàn sẽ không chọc tới Hạ Tuyết Tuyên. Người này lại là tính tình trừng mắt tất báo .

Càng nghĩ càng kinh hãi, Đoan Mộc Toái Phong lập tức đẩy cửa ra đi tới chỗ ở của Bạch Y Họa .

Chính là còn chưa tới gần cửa, Đoan Mộc Toái Phong liền nghe được tiếng hai người đàm tiếu , một tiếng thanh thúy như suối chảy, trong trẻo mang theo ít trầm thấp, vô cùng dễ nghe, một tiếng khác lại là lạnh lạnh , giống như là lấy vật nhọn mài trên tảng đá , có chút chói tai.

Đoan Mộc Toái Phong rất nhanh liền nhận ra hai người nói chuyện , một người là Bạch Y Họa vừa mới nói chuyện với bản thân , người kia đó là Hạ Tuyết Tuyên .

Hai người kia thế mà có thể ngồi nói chuyện với nhau được , nghe tiếng cười nói này giống như còn rất hài hòa?

Đoan Mộc Toái Phong hơi hơi nhíu mày đứng nghe , rồi sau quay đầu đi về .

Hắn có chút không vui, thật vất vả mới tìm được tri kỷ , mà hắn lại giống như với ai cũng có thể thoải mái mở rộng tấm lòng . Bạch Y Họa có lẽ tri

kỷ của hần , nhưng hần cũng tuyệt đối không phải là tri kỷ của Bạch Y Họa .

Than nhẹ một tiếng, Đoan Mộc Toái Phong chậm rãi đi xa.

Trong phòng hai người quả thật trò chuyện rôm rả.

Thủy Y Họa cố gắng tưởng tượng mấy bướu thịt trên mặt và ngực của Hạ Tuyệt Tuyên thành từng đóa hoa hồng, biện pháp này quả thật thần kỳ , cảm giác ghê tởm trong lòng lập tức không có, biểu cảm cũng có vẻ rõ ràng, lúc này nàng đang ha ha cười, bội phục ôm quyền đối với nam nhân xấu xí trước mắt nói , "Hạ đại ca thế nhưng hiểu được Vu Cổ thuật, còn có thể khống chế cổ độc, tiểu đệ bội phục không thôi!"

Hạ Tuyệt Tuyên hai canh giờ trước liền biết trong phủ mới có một người thiếu niên đến đầu nhập vào Vương Gia , nghe nói người này cùng trò chuyện với Vương Gia gần nửa ngày, vốn trong lòng có chút khó chịu, nhưng là lúc gặp được người sau , trong lòng thật sự là vô cùng thoải mái.

Tiểu tử này bộ dạng xinh xắn không nói, còn không ghét bỏ hần , nhưng lại có tâm kết giao với bản thân ! Xem cái miệng nhỏ nhắn này phun ra những lời nói thật sự làm cho hần vô cùng hưởng thụ. một tiếng Hạ đại ca càng làm cho hình tượng của hần cao lớn lên.

"Thấy bộ dạng này của huynh đệ , hình như là đối cổ độc cổ thuật cảm thấy hứng thú?" Hạ Tuyệt Tuyên hỏi, còn cố ý để sát vào nam tử áo trắng này , xác định người này trên mặt không có biểu cảm miễn cưỡng gì , trong lòng luôn luôn tồn tại đề phòng mới chậm rãi để xuống.

Thủy Y Họa cười thần bí, "Không đối gạt Hạ đại ca, ta trước kia ở trong núi, sư phụ có cất chứa rất nhiều sách cổ, mà ta từng đọc được một quyển sách cổ có nói về cổ độc cổ thuật , hơn nữa bên trong còn nhắc tới người của tộc Sáp Huyết ."

Nói đến đây , Thủy Y Họa bắt giữ đến một chút ánh sáng lóe ra trong mắt Hạ Tuyệt Tuyên . Nàng coi như không thấy, tiếp tục nói: " Nhưng hình như người của tộc Sáp Huyết chỉ là truyền thuyết, ta cùng sư phụ chưa từng gặp quá."

"Nghe khẩu khí của Bạch huynh đệ , giống như thật đáng tiếc?" Hạ Tuyệt Tuyên thử hỏi.

Thủy Y Họa hai mắt lập tức tỏa sáng , "Đó là tự nhiên, theo ta, người của tộc Sáp Huyết rất lợi hại, đã có thể lấy thân dưỡng cổ , lại có thể lợi dụng cổ ngữ thi hành Vu Cổ (Phù thủy) thuật, là một danh tộc rất giỏi !"

Hạ Tuyệt Tuyên nghe xong lời của hắn nói, tâm huyết nhất thời sôi trào hừng hực, suýt chút nữa thốt ra thân phận của mình. Chính là sau này không biết nghĩ đến cái gì, ánh mắt sụp xuống , liền đem lời này thu trở về.

"Thật sự là đáng tiếc, ta sinh thời đã không còn cơ hội nhìn đến người của tộc Sáp Huyết rồi ." Thủy Y Họa thở dài, tiếc hận không thôi.

" Người của tộc Sáp Huyết còn không có diệt chúng!" Hạ Tuyệt Tuyên bỗng nhiên toát ra một câu , lập tức lại chột dạ quay mặt đi .

Thủy Y Họa xem xét hắn, nhìn toàn thân hắn từ trên xuống dưới , ánh mắt sáng ngời, bưng bình nói: "Chẳng lẽ Hạ đại ca là hậu duệ của tộc Sáp Huyết ?"

Hạ Tuyệt Tuyên hừ một tiếng, xem bộ dáng là cam chịu rồi.

"Xú tiểu tử, người kêu vài tiếng Hạ đại ca thật dễ nghe, cho nên lão phu mới không có ngăn cản người, trên thực tế, người nên gọi ta một tiếng Hạ gia gia." Hạ Tuyệt Tuyên kiêu ngạo nói.

Thủy Y Họa nghe xong lời này, há miệng thở dốc, lần này không phải là giả vờ , là thật giật mình.

Dừng một chút, thấp giọng hỏi, "Không biết ngài hiện thời bao nhiêu tuổi?"

Gương mặt xấu xí của Hạ Tuyệt Tuyên tràn đầy tươi cười, chậm rãi vươn hai ngón tay.

"110 tuổi?" Thủy Y Họa nghi ngờ theo dõi hẩn hỏi.

Người quái dị lại phá lên cười, "Ha ha, tiểu tử ngươi đã đoán sai, lão phu hiện thời hai trăm tuổi rồi !"

Thủy Y Họa như bị sét đánh.

Hai trăm tuổi? Hai trăm tuổi!

Ngài đã hai trăm tuổi ... Còn cùng nữ tử mười mấy tuổi làm chuyện ấy ?

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 68: Nói Lời Khách Sáo, Phương Pháp Giải Cứu .

Giống như nhìn ra Thủy Y Họa hoài nghi, Hạ Tuyệt Tuyên cười đến đáng khinh lại đặc ý, "Ta biết tiểu tử ngươi không tin, bởi vì lúc lão phu luyện ra dưỡng nhan cổ chỉ có bốn mươi lăm tuổi, sau này cùng dưỡng nhan cổ hợp hai thành một, cổ bất tử, nhan không suy. Mà lão phu tinh thần và sức khỏe liền dừng ở tại lúc bốn mươi lăm tuổi , thân thể và ham muốn thể xác cũng duy trì ở độ tuổi đó."

Thủy Y Họa trong lòng yên lặng bỏ thêm một câu: Cho nên lúc ấy ông là một con dê xồm , nhiều năm trước là một con siêu dê xồm , hơn nữa năng lực XXX của ông rất mạnh. Hơn một trăm năm qua, có không biết bao nhiêu thiếu nữ bị ông hãm hại quá ? !

Cho dù trong lòng tức giận, nhưng Thủy Y Họa vẫn đè ép đi xuống.

"Vãn bối vừa rồi xưng hô tiền bối vì đại ca, thật sự là thất lễ, còn mong tiền bối chớ trách." Thủy Y Họa chấp tay về phía hăn, một mặt ảo não.

Hạ Tuyệt Tuyên tùy ý vẫy vẫy tay, "Người không biết không có tội, hơn nữa tiểu huynh đệ ngươi kêu lão phu một tiếng Hạ đại ca, lão phu nghe cũng thoải mái."

Chỉ cần có hai ngày , quan hệ của Thủy Y Họa và Hạ Tuyệt Tuyên đã tốt lắm , có đôi khi Đoan Mộc Toái Phong tìm nàng nói chuyện, cũng bị nàng tìm lý do qua loa tắc trách tránh đi qua.

Đoan Mộc Toái Phong buồn bực không thôi, thầm nghĩ: Chẳng lẽ hăn lại thích cùng người quái dị sống chung một chỗ?

•

"Đến đến, Bạch tiểu huynh đệ, đến xem xem lão phu luyện chế cổ độc như thế nào ." Hạ Tuyết Tuyên tiếp đón Thủy Y Họa đến xem lò luyện cổ trùng .

Thủy y Họa tò mò hỏi: "Tiền bối, cái lò kỳ lạ này trong sách cổ có ghi là cổ lô , chuyên dùng để luyện chế cổ trùng?" Ngón tay sờ sờ cằm, nói thầm: "Chẳng lẽ trong cái nắp này lại có bí mật gì hay sao ?"

Hạ Tuyết Tuyên nghe nàng lẩm bẩm, cười ha hả nói: "Này người chính là không hiểu , cổ lô này cũng là có linh khí, luyện chế cổ độc càng nhiều, nó linh khí cũng càng nhiều, phân trùng cũng đều là bảo bối!"

Thủy Y Họa nghe xong cảm thấy buồn nôn.

"Tiền bối, đem đám sâu này bỏ vào rồi còn làm gì nữa ?" Thủy Y Họa trên mặt tràn đầy hứng thú , ít nhất bề ngoài thoát nhìn như thế.

"Đương nhiên phải làm , luyện cổ cần phải học cẩn thận , người phải không ngừng mớm thuốc cho trùng , thuốc này có thể là thượng đẳng , cũng có thể là hoa cỏ có kịch độc , nhưng là mỗi ngày chỉ cho một lượng nhất định , làm cho đám trùng tự giết lẫn nhau, đợi một thời gian, con cuối cùng có thể sống sót thì đó là cổ trùng ."

Hạ Tuyết Tuyên vừa nói tới cổ độc cổ thuật đó là thao thao bất tuyệt, đầy mặt tự hào.

"Tiền bối, lúc ta ở trên núi từng đọc ở trong cổ thư thấy rất nhiều loại cổ độc , cũng không biết có phải là thật không . Tiền bối giúp ta nhìn một cái ?" Thủy Y Họa bắt đầu từ từ dẫn dắt nói.

" Hà ? Không biết Bạch tiểu huynh đệ ở trong cổ thư thấy được loại cổ độc nào ?" Hạ Tuyết Tuyên ra dáng tôn sư , ngồi ngay ngắn ở trên ghế,

Thủy Y Họa lập tức đưa qua một ly nước trà, trong lòng cực lực không để ý đến ngón tay của Hạ Tuyệt Tuyên đụng phải tay mình , tay kia vừa mới bắt quá sâu, nôn!

"Văn bối ở sách cổ nhìn đến Ngự tình cổ , Thực tâm cổ, Thị huyết cổ." Lúc nói đến Thị huyết cổ , Thủy Y Họa vụng trộm nhìn Hạ Tuyệt Tuyên, lại thấy một tia dị sắc từ trong mắt hắn .

Sửa sang nỗi lòng, Thủy Y Họa từ từ nói, "Ngự cổ tình sau khí ký túc vào thân thể , sẽ không làm tổn hại đến tuổi thọ mà là từ từ chui vào trong đầu , tìm được trí nhớ của người bị hạ cổ , rồi sau đem tất cả nhân vật có trong trí nhớ của người này đổi thành người hạ cổ ."

Hạ Tuyệt Tuyên nghe xong, vừa lòng gật gật, "Không sai , tiếp tục nói."

"Về phần Thực tâm cổ, trong sách ghi lại, loại cổ trùng này cực kì đáng sợ, sẽ ăn sạch trái tim của người bị hạ cổ , cuối cùng trái tim suy kiệt mà chết. Trọng yếu nhất là người bị hạ cổ mỗi một ngày sẽ phải chịu đựng đau đớn cho đến chết mới thôi."

Hạ Tuyệt Tuyên nghe thế , khinh thường xì một tiếng, " Người tộc Sáp Huyết chúng ta cổ độc cổ thuật Bác Đại Tinh Thâm, Thực tâm cổ chỉ là một loại cổ độc bình thường cơ bản nhất mà thôi ." Dừng một chút, thần sắc chuyển ngưng trọng, nhìn Thủy Y Họa liếc mắt một cái, thấp giọng nói: "Nhưng là người nói loại cổ độc thứ ba , liên tính trong địa bàn của tộc Sáp Huyết cũng không thường thấy ."

Thủy Y Họa trong mắt ánh sáng chợt lóe rồi biến mất, cười với hắn nói: "Tiền bối, văn bối muốn nói đúng là loại cổ độc thứ ba này , Thị huyết cổ. Sách cổ cũng không có ghi chi tiết , chỉ nói loại cổ độc này bá đạo hung tàn vô cùng, chỉ cần bị Thị huyết cổ ký sinh , vậy chủ nhân hắn phải chết không thể nghi ngờ, hơn nữa... những cổ độc khác đều có thể dẫn từ trong

cơ thể của chủ nhân ra ngoài , mà Thị huyết cố lại giống như đến chết không rời, còn có - - "

"Thúi lắm!" Hạ Tuyệt Tuyên buông lời thô tục, ngắt lời Thủy Y Họa .

Cặp mắt nhỏ đáng khinh trừng mắt nhìn Thủy Y Họa , tức giận nói: " Sách nào ghi linh tinh thế , toàn là nói bậy!"

" Vậy theo tiên bói đoán, Thị huyết cố này có bộ dáng gì ?" Thủy Y Họa một bộ khiêm tốn thỉnh giáo , một tay ở sau người lại căng cứng.

Hạ Tuyệt Tuyên uống ngụm nước trà nhuận hầu, từ từ nói: "Trong tộc Sáp Huyết của ta có ba loại cổ độc bá đạo nhất: Thị huyết cố đó là thứ nhất. Thị huyết cố rất khó luyện chế, chỉ có những lão nhân có kinh nghiệm phong phú mới biết được."

Thủy Y Họa khước miệng co rút , “ Lão nhân “ trong miệng lão 200 tuổi này chắc là già lắm đây ?

"... Thị huyết cố có thể làm cho người nhiễm cổ trở nên phát rồ, thậm chí ngay cả thân nhân cũng không nhận ra , cuối cùng trở thành một quái vật chỉ biết giết người ."

Những câu sau , Thủy Y Họa tự nhiên đã nghe Đông Phương Lăng nói tới.

" Vậy nếu tiên bói gặp được Thị huyết cố thì có biện pháp dẫn cổ trùng từ trong thân chủ ra được không ?" Thủy Y Họa thuận thế hỏi, làm cho người ta phát hiện không có gì không ổn.

"Nếu là lão phu - -" Hạ Tuyệt Tuyên hơi ngừng lại, suy nghĩ một lát sau đáp: "Tìm được người hạ cổ , lại tập hợp đủ hai thứ này, hẳn là không thành vấn đề."

Thủy Y Họa nghe xong mừng như điên, chẳng qua vui sướng không có biểu hiện ở trên mặt .

Không cần Thủy Y Họa tiếp tục hỏi, Hạ Tuyệt Tuyên theo thói quen tiếp tục giải thích, " Trong quá trình luyện Thị huyết cổ , là lấy phệ hỗn hoa cùng với máu của rắn hoa xanh cho nó ăn , hai thứ này đối cổ trùng rất hấp dẫn. Dem hai loại này trộn với máu của người hạ cổ , rồi vẽ loạn lên da thịt của người trúng cổ , Thị huyết cổ thật sự có khả năng bị hấp dẫn mà ra."

Thủy Y Họa nghe xong, sắc mặt khê biến , "Vân bối cũng biết một chút y thuật , mà phệ hỗn hoa và máu của rắn hoa xanh theo như tiền bối nói ... Hình như đều là vật kịch độc, vậy Thị huyết cổ khi ăn những thứ này , vậy người bị hạ cổ chẳng phải bản thân cũng có kịch độc?"

Hạ Tuyệt Tuyên giống như thật thích vấn đề mà Thủy Y Họa đưa ra , sờ sờ một cái bấu thịt trên mặt , cạc cạc cười nói: " Thị huyết cổ không phải là dùng sâu bình thường luyện thành, trước khi trở thành Thị huyết cổ , nó vốn là một con rắn nhỏ bằng ngón út , phệ hỗn hoa cùng với máu rắn hoa xanh chỉ là độc bình thường , tiến vào trong cơ thể nó sau sẽ bị chuyển hoá thành những vật khác."

"Vân bối đã hiểu! Hai loại độc tố kia sẽ bị nó từ từ hấp thu rồi loại bỏ độc tố, sau lại khiến cho máu huyết bản thân biến hóa, mà máu huyết biến hóa sẽ làm cho người bị hạ cổ trở nên khát máu . Vì vậy mà gọi là Thị huyết cổ ."

"Ha ha... Bạch tiểu huynh đệ trẻ nhỏ dễ dạy a." Hạ Tuyệt Tuyên đối với người trước mắt này tương đối vừa lòng, nếu không phải người tộc Sáp Huyết có quy định: Không được thu người ngoài làm đệ tử, bằng không hẳn nhất định phải làm cho Bạch Y Họa làm đồ đệ bản thân!

Thủy Y Họa biết được chuyện của Thị huyết cổ , không còn tâm tư nán lại, tùy tiện tìm cơ rời đi, chính là người vừa mở cửa, chỉ thấy Đoan Mộc Toái Phong đang thông thả đi về bên này .

Đoan Mộc Toái Phong hiển nhiên là có chuyện quan trọng muốn thương lượng với Hạ Tuyệt Tuyên , Thủy Y Họa bỗng nhiên nghĩ đến đối thoại ngày hôm qua của hai người , xem ra hôm nay bọn họ là chuẩn bị tìm vị trí cụ thể của đào phạm kia.

"Y Họa, bốn vương có thể thấy người rồi , hai ngày nay người trốn tránh bốn vương phải không ?" Đoan Mộc Toái Phong không làm cho Thủy Y Họa có khả năng trốn , trực tiếp vừa vào cửa liền đưa tay giữ cửa . Thị vệ đứng bên cạnh nhìn xem xấu hổ, loại việc này hẳn là hẳn làm đi?

Thủy Y Họa lập tức cười gượng , "Hai ngày nay ta với Hạ tiên bối rất là hợp ý, có thể này mới không để ý tới Vương Gia mời , Vương Gia chớ trách."

Đoan Mộc Toái Phong nghe xong lời này, ánh mắt lại lướt qua hai người, cảm thấy có một loại cảm giác khó chịu ập vào lòng. Không chỉ là bởi vì hai người tướng mạo khác biệt, một trời một vực, cũng có một loại kỳ quái không nói lên được.

Chẳng qua , Đoan Mộc Toái Phong cũng không suy nghĩ tới việc nhỏ như vậy, liền hướng Thủy Y Họa cười nói: " Đã Y Họa huynh tại nơi này , liền cùng nhau tới gặp để biết một chút cổ thuật của Hạ tiên sinh đi."

Thủy Y Họa trong lòng kinh ngạc, Đoan Mộc Toái Phong thế nhưng sẽ không e dè bản thân, còn để cho nàng cùng hẳn tham dự?

Chẳng lẽ Đoan Mộc Toái Phong đã phát hiện manh mối gì , hiện tại muốn thử nàng? Vừa nghĩ vậy , Thủy Y Họa trong lòng hơi trầm xuống, vội vàng nhìn Đoan Mộc Toái Phong khoát tay, "Vương Gia chắc có chuyện quan trọng , ta không tiện ở một bên quan khán."

"Ai, Bạch tiểu huynh đệ , nếu Vương Gia đều không để ý, người cũng đến xem đi." Hạ Tuyệt Tuyên dùng cái tay không có rửa qua , chụp một cái trên vai Thủy Y Họa .

Áo choàng trắng như tuyết liền bị một dấu tay làm bẩn , Hạ Tuyệt Tuyên vốn không cố ý , trong lúc vô tình nhìn tới dấu tay, Đoan Mộc Toái Phong cũng nhướn mày không vui.

Thủy Y Họa khách sáo hai câu , liền thối lui đến một bên, hai tay ôm ngực đứng ở góc bàn .

Đoan Mộc Toái Phong nhìn bộ dạng hăn bỗng chốc trở nên thành thoi bừa bãi , hé miệng cười cười, liền cầm lấy đồ mà thị vệ đưa tới.

"Tiên sinh, bốn vương đã mệnh thuộc hạ lấy đất từ bốn hướng Đông Tây Nam Bắc của Tuyết Ly , tiên sinh hãy nhìn xem vị trí của đào phạm ."

Thủy Y Họa trong lòng tuy rằng đã đoán được đại khái, nhưng không nghĩ tới Đoan Mộc Toái Phong thế nhưng thật sự có thể trong thời gian ngắn như vậy liền làm được !

Hạ Tuyệt Tuyên hiển nhiên cũng không dự đoán được, vội khen: " Thuộc hạ của Vương Gia quả nhiên lợi hại!

"Ha ha... Chỉ là biện pháp đơn giản mà thôi. Bốn vương thấy Hạ tiên sinh dùng số lượng ít , như vậy đất chắc cũng thế , cho nên mới sai thuộc hạ ẩn nấp ở Tuyết Ly dùng bả câu đưa tới." Đoan Mộc Toái Phong cười nói, ánh mắt nhìn lướt qua phía Thủy Y Họa .

Hai mắt Thủy Y Họa luôn luôn nhìn ngoài cửa sổ, giống như đối với cuộc nói chuyện của hai người cũng không có hứng thú. Nhưng là trong lòng lại không hề bình tĩnh.

Hóa ra ba nước khác đã sớm có người của Đoàn Mộc Toái Phong . Hẳn quả nhiên là một người có dã tâm !

Nhưng là, Thủy Y Họa lại không thể không thừa nhận, lúc ở chung với Đoàn Mộc Toái Phong , người này làm cho nàng có một loại cảm giác hết sức thoải mái. Nếu không vì muốn lừa hãn, nàng cũng không cần phải nhiều lời vô nghĩa với hãn như vậy . Người này giống như còn có một loại ma lực, có thể làm cho người khác ở trước mặt hãn nhin không được lộ ra thật tình.

Chẳng lẽ đây là sức quyến rũ trong truyền thuyết ?

Hạ Tuyệt Tuyên đã bắt đầu sử dụng cổ thuật, Đoàn Mộc Toái Phong khoanh tay đứng ở một bên, lẳng lẳng xem vị kia làm cho đất của bốn hướng tụ lại một chỗ , nghĩ đến cái gì , bỗng nhiên hướng về phía Thủy Y Họa vẫy vẫy tay, "Y Họa, lại đây ."

Thủy Y Họa nhướng mày, đi tới bên người hãn.

"Hạ tiên sinh cổ thuật, người nhất định phải chính mắt thấy ." Khóe miệng Đoàn Mộc Toái Phong khẽ nhếch cười, khi nói chuyện, tay phải khoát lên trên vai nàng, vừa vịn che lên đầu tay bấn in trên áo nàng .

Thủy Y Họa không biết hãn là cố ý hay vô tình , lần này không thể nào lấy cớ thích sạch sẽ nữa , dù sao người ta chạm vào chính là chỗ bấn trên người mình , làm sao còn có thể nói thích sạch sẽ gì nữa đây.

Hơi hơi nhú nhú mày, Thủy Y Họa liền bỏ qua cái tay trên bờ vai kia.

Trên bàn vẫn sắp xếp như trước , đất được bày theo bốn hướng đại biểu cho Tuyệt Ly , ở giữa là bụi tóc của đào phạm .

Hạ Tuyệt Tuyên lăm răm , một lát sau, đám đất trên bàn đột cục có động tĩnh, chỉ thấy chỗ đất phía tây và phía bắc từ từ thay đổi , cuối cùng dừng

lại cùng với đám bụi tóc tạo thành hình tam giác.

"Thật thần kỳ!" Thủy Y Họa vội vàng kinh hô một tiếng, lần đầu tiên nhìn thất tình cảnh này cho nên bản thân tự nhiên muốn biểu hiện giật mình chút.

Đoan Mộc Toái Phong nhìn đến bộ dáng này của nàng , khóe miệng cong lên , nở nụ cười.

Hạ Tuyết Tuyên sử dụng cổ thuật xong , trên trán toát ra mồ hôi , lập tức nhìn Đoan Mộc Toái Phong nói: "Vương Gia, đào phạm ở hướng Bắc, cũng ở hướng tây, chính là hướng Tây Bắc của Tuyết Ly ."

Đoan Mộc Toái Phong nghe giải thích , mày nhăn lại, hừ lạnh một tiếng, "Hắn là có thể chạy tới hướng Tây Bắc của Tuyết Ly ? Chẳng phải là sắp đến Hỏa Vũ quốc rồi."

Nếu người này chạy trốn nhanh , như vậy Đoan Mộc Toái Phong cũng không có tính toán tìm vị trí cụ thể của hắn , biết vị trí đào phạm ở hướng Tây Bắc của Tuyết Ly đã đủ . Hắn một thân một mình làm sao có thể trốn được nhiều người đuổi bắt .

Đoan Mộc Toái Phong lúc này liền ra lệnh , triển khai Thiên La Địa Võng tìm tòi.

Mà Thủy Y Họa đã không còn tính toán ở lại vương phủ , từ lúc nàng rời khỏi Hỏa Vũ cho tới bây giờ, đã qua ba ngày rưỡi, nàng còn muốn tìm Kiếm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng , không thể không nói thời gian quá mức gấp gáp. Cho nên, một ngày này buổi tối, Thủy Y Họa liền hướng Đoan Mộc Toái Phong chào từ biệt.

"Cái gì? Y Họa huynh phải rời khỏi vương phủ ? !" Đoan Mộc Toái Phong vội đứng lên, hai mắt chăm chú nhìn chăm chăm thiếu niên tuấn tú trước mắt .

Thủy Y Họa trên mặt lộ ra chút tiếc nuối , nói: "Đa tạ Toái Phong hai ngày qua khoản đãi, nhưng là ta còn có sứ mệnh trong người, không thể không đi tìm một người."

"Tìm người nào? Bốn vương giúp người tìm , Y Họa huynh cần gì phải vội vã rời đi." Đoan Mộc Toái Phong ánh mắt khó hiểu .

"Đây là chuyện của bản thân ta , không muốn làm phiền Vương Gia, hơn nữa việc này quả thật không tiện bẩm báo. Nhưng là Vương Gia yên tâm, chờ ta nhất định tìm được người sẽ đến vương phủ tìm người." Mới là lạ! Thủy Y Họa ở trong lòng bổ sung một câu .

" Dù sao cũng ở lại đây đêm nay đi, sáng sớm ngày mai bốn vương đưa người ." Đoan Mộc Toái Phong thấy khuyên bảo vô dụng, đành phải thỏa hiệp.

Thủy Y Họa đắn đo , gật gật đầu. Nàng sở dĩ không có lựa chọn phương thức im lặng rời đi , là vì không nghĩ để lại hậu hoạn. Đoan Mộc Toái Phong nhìn như hiền hoà, nhưng là nàng nhìn thấy chỉ là mặt "Nhu" của hắn , còn mặt “ Cương” trong miệng mọi người chắc chắn không phải giả . Người này có thể không chọc liên không chọc, đỡ phải lưu lại tai hoạ ngầm.

Chẳng qua , trước khi đi, Thủy Y Họa còn muốn làm một chuyện.

•

Hạ Tuyệt Tuyên uống rượu ngon mà Thủy Y Họa hiếu kính , cảm thán nói: " Mới ở có hai ngày mà đã đi , tiểu tử này đến cùng muốn đi làm đại sự gì ?"

"Là đại sự sư phụ giao phó , vẫn bối không làm không được." Thủy Y Họa cười nói, lại vì hắn rót một bầu rượu.

"Người đi rồi, lão phu lại một mình làm bạn với cổ trùng , trong vương phủ những người khác đều là mắt chó nhìn người thấp, nào có thức thời như Bạch tiểu huynh đệ người ." Hạ Tuyệt Tuyên hừ một tiếng.

"Có rượu ngon lại không mỹ nhân, thật sự là tiếc nuối , aiz." Hạ Tuyệt Tuyên lại thở dài.

Thủy Y Họa đợi được chính là những lời này, "Ha ha... Tiền bối, văn bối ngày mai sáng sớm liền phải rời khỏi , không bằng đêm nay hiếu kính tiền bối một chút đi ."

Hạ Tuyệt Tuyên nghe xong lời này, mắt nhỏ đáng khinh bỗng chốc sáng ngời , " Ý của Bạch tiểu huynh đệ là?"

Nửa canh giờ sau, trong phòng hạng nhất của Túy Hương lâu truyền đến tiếng dâm . Một nam nhân trung niên xấu xí kì dị trái ôm phải ấp hai nữ tử xinh đẹp như hoa , mà đối diện người quái dị , nam tử áo trắng mỉm cười ngời.

Trên đời có câu : Có tiền có thể bắt quỷ đẩy cối xay.

Thủy Y Họa hướng về phía tú bà ném ra hai nén vàng, gọi đến hai người đứng đầu bảng của Túy Tiên lâu , lại cho hai nữ nhân một người một nén vàng, cố ý dẫn dò hầu hạ chu đáo vị gia trước mắt này.

Cho nên mỹ nhân liền tự động ôm người quái dị, mơ mộng thành công tử áo trắng vừa trả thù lao , cho nên trêu đùa đàm tình biến thành vô cùng thân quen.

Thấy thời điểm đã đến , Thủy Y Họa chủ động lui ra ngoài, vút cho Hạ Tuyệt Tuyên một ánh mắt, Hạ Tuyệt Tuyên trong lòng vừa lòng tiểu tử này thức thời, rồi sau ôm hai mỹ nhân ở trên giường lăn lộn.

Thủy Y Họa đợi đến hơn nửa canh giờ tiếng rên rỉ mới ngừng lại , rốt cục đợi đến cửa kết... Một tiếng mở ra, đi ra ngoài không phải là người quái dị Hạ Tuyệt Tuyên , mà là một trong hai cô nương đứng đầu bảng .

"Công tử, ta lấy đến rồi." Cô nương quần áo nửa kín nửa hở đưa cho Thủy Y Họa một cái địch thật nhỏ , thuận tiện liếc mắt đưa tình .

"Vất vả Hải Đường cô nương rồi." Thủy Y Họa đem một cái địch khác tương tự cho nàng, thản nhiên nói: "Đem này đeo lại trên cổ hân ."

Địch: loại giống sáo nhưng ngắn hơi sáo

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 69: Hẳn Là Biến Thái!

Thấy nữ nhân này còn nhìn chăm chăm mình , Thủy Y Họa âm thầm cắn răng, con bà nó, bao nhiêu vàng nàng mang theo đều tiêu hết vào việc này rồi .

Cắn chặt răng, Thủy Y Họa đem thỏi vàng còn lại đưa cho nữ nhân này, dặn dò: "Nhớ kỹ, chuyện này không thể nói cho bất kì ai , chỉ có ba người chúng ta biết, bằng không các cô sẽ đưa tới họa sát thân."

Hải Đường cô nương lập tức vui vẻ ra mặt, vội đem thỏi vàng đút vào trong tay áo , nhìn Thủy Y Họa dịu dàng nói: "Công tử yên tâm, chuyện ngài giao cho ta , ta và Hoa Hồng đều làm thỏa đáng . Công tử còn dặn dò chúng ta cho người quái dị ăn được, ta cũng đã cho vào rượu và thức ăn , bảo đảm hẳn ngày sau sẽ không thể xxx ."

Thủy Y Họa vừa lòng gật gật đầu. Nàng muốn lão dê già này nửa người dưới bất lực, miễn cho ngày sau lại hại cô nương, tuy rằng hẳn qua lại đều là nữ tử thanh lâu , nhưng những nữ tử này không đáng vì hầu hạ xong lại bị hẳn thử cổ mà chết!

Hải Đường cô nương hơi hơi dừng một chút, bỗng nhiên cười đùa nói: "Kỳ thực mới vừa rồi ta chỉ là muốn nhìn công tử thêm một chút , không nghĩ tới công tử thấy ta nhìn ngài , lại cho ta thêm nén vàng, công tử thật sự là người tốt. Không bằng, ta bồi công tử một đêm đi ? Lúc này không cần bạc."

"Không cần , mau đi làm việc đi !" Thủy Y Họa lạnh giọng.

Hải Đường cô nương cười mĩa hai tiếng, kết... Mở cửa, lại kết... Đóng cửa.

Thủy Y Họa hồi hận ruột gan đều đau , đấy là vàng tươi , vàng tươi a ! Thế mà nàng lại hiểu sai ý, chủ động chấp tay đưa ra ngoài rồi !

Nếu không phải vì tránh đi Hỏa Kỳ vương Đoan Mộc Toái Phong, nàng cũng sẽ không nghĩ đến dùng loại này biện pháp này , lại càng không nghĩ tới sẽ động vào người ngoan độc như Hạ Tuyệt Tuyệt . Dù sao Hạ Tuyệt Tuyệt là người của Đoan Mộc Toái Phong , giết hãm chẳng phải sẽ làm cho Đoan Mộc Toái Phong sẽ trả thù nàng , còn có một nguyên nhân quan trọng nữa , đó là sát hại người của tộc Sáp Huyết sẽ bị toàn bộ tộc Sáp Huyết nguyên rủa, tuy rằng đây có thể là một ít đồn đại lừa người ta , nhưng là Thủy Y Họa từ trước đến nay đối với thuật nguyên rủa lựa chọn tránh.

Nếu Vu Cổ (Phù thủy) thuật tồn tại, như vậy nguyên rủa nói không chừng cũng tồn tại.

Thủy Y Họa cúi đầu nhìn nhìn dịch trên tay , dịch màu vàng, trên mặt có ba cái lỗ, thoát nhìn có chút cũ kỹ.

Chỉ là một cái dịch bình thường như vậy mà khi thối có thể không chế cổ độc? Thủy Y Họa cảm thấy có chút không thể tin.

Hiện thời, mọi chuyện đã làm xong , Thủy Y Họa liền một mình rời Túy Hương lâu, trở về Hỏa Kỳ vương phủ.

Không nghĩ tới vừa đẩy cửa ra lại phát hiện bên trong ngồi một người , không phải Đông Phương Lăng thì là ai? !

"Sao cậu lại tới đây?" Thủy Y Họa nhanh chóng đóng cửa , giận trừng mắt hằm. Tiểu tử này, cũng không nhìn xem đây là nơi nào , thế mà công khai ngồi ở chỗ này!

Đông Phương Lăng liếc nàng một cái, hạ giọng nói: " Cô chạy thật nhanh , ta chỉ chậm một ngày rưỡi, cô đã trở thành khách quý của Hỏa Kỳ vương phủ rồi."

Nghe thấy câu "Chạy thật nhanh " ,Thủy Y Họa hơi có chút xấu hổ sờ sờ cái mũi, "Mộ Dung Thất nhận được ta, ta tự nhiên muốn chạy . Lại nói, cậu với Kiếm Thập Nhất cũng đủ ứng phó hần."

Hừ một tiếng, Đông Phương Lăng mới bắt đầu nói về chuyện ngày đó .

"... Cô không biết ngày đó tình hình chiến đấu kịch liệt như thế nào đâu , Thập Nhất vốn là hiếu chiến, mà Mộ Dung Thất cũng là người thích đánh nhau , hai người đánh một cái trời đất mù mịt, Mộ Dung Thất nhìn thấy chỉ bạc nhận kiếm của Thập Nhất , càng là hăng máu . Trong lúc hai người đánh nhau , mấy huynh đệ của Mộ Dung Thất nhân cơ hội trốn , mà ta sợ Thập Nhất có chuyện , liền nhìn chăm chăm vào hai người."

"Về sau thế nào?" Thủy Y Họa đưa ly trà xanh đi qua.

Đông Phương Lăng nhất thời đã quên Thủy Y Họa là vương phi, cũng là nửa của tử của mình , vô tư tiếp trà , uống một hớp, tiếp tục nói: " Thập Nhất tuy rằng hơi kém Mộ Dung Thất , nhưng hơn ở chỗ binh khí lợi hại , cho nên Mộ Dung Thất cũng không chiếm được ưu thế , chính là ta thấy hai người không dứt, liền gia nhập , đánh lui Mộ Dung Thất . Chắc chắn, cô không nhìn thấy mặt Thập Nhất lúc đó đâu, y như kiểu làm hỏng chuyện tốt của hần . Haizz, người này!"

Thủy Y Họa nhìn bộ dạng căm giận của hần , một tay nâng trán, Kiếm Thập Nhất tiểu tử này nghĩ hần là kiếm khách du đãng sao, chuyên môn nhận người khác khiêu chiến? Lại còn muốn đại chiến 300 hiệp ? Bọn họ là vì chính sự mới rời đi Hỏa Vũ quốc được không !

"Hai người so chiêu với Mộ Dung Thất liền hai ngày hai đêm?" Thủy Y Họa lạnh mặt hỏi.

Đông Phương Lăng cười hắc hắc khoát tay chặn lại, "Làm sao có thể, đánh nhau với Mộ Dung Thất chỉ có một ngày, chúng ta không có kịp chạy tới gặp cô , là vì nửa đường có chút chuyện ngoài ý muốn."

Thủy Y Họa hơi nhú mày, chờ câu sau của hắn .

Đông Phương Lăng ho hai tiếng, "Vốn là muốn lập tức đuổi theo cô , nhưng là ta chợt phát hiện bóng dáng sư phụ !" Nói xong lời cuối cùng, rõ ràng hết sức kích động.

"Vạn Độc Dược Thánh? !" Thủy Y Họa cũng có chút kinh ngạc.

Đông Phương Lăng gật gật đầu, cảm thán nói: "Từ lúc ta xuống núi liền không có biết tung tích của sư phụ , túp lều nhỏ trên núi đã sớm đầy bụi, sư phụ cũng không biết chạy đến nơi nào rồi." Nói đến đây , hơi có chút lúng túng nói, "Cho nên ta thoát nhìn đến sư phụ , liền tức thời đã quên , vội vàng đuổi theo hắn . Thập Nhất cùng ta ba năm này luôn luôn tìm tung tích sư phụ , vì thế cũng khẩn cấp vội vàng đi theo. Cho nên..."

Cho nên hai người liền đem lão nương quăng ở trong này rồi ! Thủy Y Họa ở trong lòng rất khinh bỉ.

Đông Phương Lăng cười gượng hai tiếng, "Sau này chúng ta tự nhiên nhớ lại cô một mình đi Đông Diệu quốc, cho nên ta để Thập Nhất xem trọng sư phụ, một mình ta tới. Sư phụ trước mặt người ngoài vẫn tương đối chú ý cử chỉ bản thân , tạm thời chạy không được."

"Kiếm Thập Nhất cùng sư phụ cậu hiện tại ở nơi nào?"

"Lúc ta đi làm cho bọn họ ở lại túp lều nhỏ của sư phụ chờ, khi nào tìm được cô sẽ tới hội họp cùng bọn họ . Đến Đông Diệu sau , ta mất nửa ngày tìm cô , không nghĩ tới cô đã trà trộn vào Hỏa Kỳ vương phủ!"

Đông Phương Lãng bội phục ngắm Thủy Y Họa liếc mắt một cái. Nữ nhân này không chỉ có hồn vào được, còn hồn tốt như vậy. Hắn nghe hạ nhân trong phủ nói, Hỏa Kỳ vương đối với công tử áo trắng mới tới coi trọng thế nào , suýt nữa thì ngủ chung rồi. Lúc đó hắn nghe thế tức giận đến giờ chân, kiểu gì cũng phải vì gia bảo vệ cho trinh tiết chi vương phi .

Thủy Y Họa đang định nói cho hắn mình đã tìm được phương pháp giải cổ , chợt nghe từ xa có tiếng bước chân đi lại , hai người nhìn nhau một cái, lập tức im lặng . Đông Phương Lãng lẩn một vòng, chui xuống gầm giường.

Vốn là muốn làm "Đầu trộm đuôi cướp", nhưng Đông Phương Lãng phát hiện Hỏa Kỳ vương Đoan Mộc Toái Phong người mang võ nghệ. Vì bảo đảm an toàn , đương nhiên là muốn chọn một nơi để tránh đi , còn vì sao hắn xác định người đến là Đoan Mộc Toái Phong, bởi vì bước chân của hắn so người bình thường nhẹ hơn một chút , bước đi không nhanh không chậm, chỉ có loại người có thói quen nắm mọi việc trong tay mới có bước đi tao nhã bừa bãi như thế .

Một lát sau, cửa bị gõ vang, nói chuyện quả nhiên là Đoan Mộc Toái Phong.

"Y Họa, bốn vương nghe nói người đã trở lại, hiện tại bốn vương có thể vào sao ?"

Thủy Y Họa nghe nói lời này hơi nhú mày . Đoan Mộc Toái Phong quả nhiên phái người giám thị nàng, có lẽ không chỉ là một mình nàng , còn có những môn khách tự khoe tài hoa chủ động đến đầu nhập vào vương phủ.

Đông Phương Lãng nằm dưới gầm giường nghe nói như thế trong lòng nổi oanh một cái . Y Họa? ! Đoan Mộc Toái Phong thế nhưng gọi thẳng khuê danh của vương phi !

Gia, thuộc hạ đau lòng hộ ngài ! Vương phi không hề kiêng dè nói cho người khác khuê danh của mình , xem ra, vương phi thật sự có tính toán muốn hồng hạnh xuất tường a !

Thủy Y Họa nào biết Đông Phương lăng trong lòng nói lảm nhảm, sửa sang lại áo bào , liền đi mở cửa.

"Ta vừa trở về, Vương Gia tới thật sự là đúng dịp." Thủy Y Họa cười nhạt nói.

Đoan Mộc Toái Phong rất quen thuộc ngồi ở ghế đệm đối diện nhìn Thủy Y Họa , lăng lẳng nhìn hồi lâu, cũng không nói chuyện. Làm cho Thủy Y Họa trong lòng sợ hãi.

"Y Họa huynh, thực không dám đấu diêm, bốn vương phái ám vệ giám thị người..."

Nói cũng có thể thản nhiên như thế , Thủy Y Họa trong lòng cười lạnh. Chính là nàng không nghĩ tới Đoan Mộc Toái Phong sẽ nói cho bản thân mình.

" Cho nên ?" Thủy Y Họa không chút để ý hỏi.

"Bốn vương biết ngươi là cố ý tận lực tiếp cận Hạ Tuyệt Tuyệt, hơn nửa canh giờ trước còn cùng với hắc đi Túy Hương lâu, lúc này trở về lại cũng chỉ có một mình ngươi ." Đoan Mộc Toái Phong khi nói chuyện luôn luôn nhìn chăm chăm Thủy Y Họa, một đôi mắt sắc bén như chim Ưng lóe lên cảm xúc khó hiểu.

"Nếu Vương Gia đã nói rõ ràng như vậy , ta đây cũng không cần giấu giếm Vương Gia nữa . Đêm hôm đó người lên vào Hỏa Kỳ vương phủ chính là ta!" Thủy Y Họa đã biết Đoan Mộc Toái Phong đã bắt đầu nghi ngờ bản thân , như vậy nàng liền thẳng thắn , hừ hừ thực thực làm cho Đoan Mộc Toái Phong nhận không rõ.

Nghe xong lời này, bàn tay Đoan Mộc Toái Phong khoát lên ghế dựa đột nhiên vừa thu lại.

"Cho nên, người cố tình tiến vào vương phủ ? Người tiếp cận bốn vương cũng là có mục đích khác?" Đoan Mộc Toái Phong nói ra lời này , biểu cảm chưa biến, vẫn giống như lúc hai người tâm tình , giống như hết thủy không thay đổi.

Thủy Y Họa nhìn ra hắn đang đè nén lửa giận, thừa dịp trước khi hắn biến sắc mặt , bật thốt lên nói: "Ta biết ngay từ đầu lừa gạt Vương Gia là ta không đối, nhưng là ta cũng bất đắc dĩ. Vương Gia biết ta vì sao phải ban đêm xâm nhập vương phủ không ?"

"Vì sao?" Đoan Mộc Toái Phong nhìn nàng, ánh mắt sâu thẳm.

Thủy Y Họa hít sâu một hơi, như là sắp chuẩn bị nói ra chuyện bi thương , biểu cảm đau kịch liệt.

"Ta nghe nói trong vương phủ có một vị cao nhân tinh thông cổ thuật cổ độc , mà ta mấy năm nay luôn luôn tìm người như vậy . Cho nên ta liền tranh thủ ban đêm nhập vương phủ, muốn nhìn một chút có phải đúng như vậy hay không . Về phần ta ở trên nóc nhà nghe được hai người các người nói chuyện, cái đó là ngoài ý muốn. Bởi vì muốn nhìn cổ thuật của Hạ tiên bối lợi hại như thế nào , liền nhất thời nhìn xem đã quên lãng tránh."

"Người vì sao phải tìm người biết cổ thuật cổ độc ? Chẳng lẽ... Người có thân nhân trung cổ độc?" Đoan Mộc Toái Phong hơi thả lỏng , nếu là như thế này, hắn liền tha thứ người này lừa gạt.

Thủy Y Họa gật gật đầu, "Là nội tử(vợ) của ta , 'Nàng' trúng cổ độc đã nhiều năm rồi."

Đông Phương Lăng nằm dưới gầm giường vừa nghe lời này , nhất thời ngẩn ngơ trong gió . Nội tử? Nội tử! Vương phi quá vô sỉ, thế nhưng bảo

Vương Gia là nội tử! Thanh danh Vương Gia oai hùng bất phàm đã bị cô làm hỏng rồi !

Đoan Mộc Toái Phong nghe lời ấy, đôi mắt hơi co rụt lại, theo bản năng hỏi, "Người đã có gia thất rồi hả ?"

" Vâng , nội tử dịu dàng hào phóng, ta thật yêu 'Nàng', chính là từ lúc 'Nàng' bị cừu gia hạ cổ độc sau, tính tình đại biến, càng ngày càng táo bạo lạnh lùng , ta sợ nếu cứ tiếp tục như vậy , ngay cả ta nàng cũng không biết. Đã tính toán cùng 'Nàng' bạch đầu giai lão, ta tự nhiên hi vọng 'Nàng' có thể khỏe mạnh giống ta ." Thủy Y Họa đau buồn nói, trong ánh mắt lo lắng căn bản không có khả năng là giả vờ.

Đoan Mộc Toái Phong tâm vừa buông lại không hiểu không thoải mái . Hắn vẫn cho là nam tử như Bạch Y Họa hẳn là không nhiễm bụi trần , lẻ loi một mình, không nghĩ tới hắn thế mà đã đón dâu rồi.

Là nữ nhân như thế nào ? Đoan Mộc Toái Phong bỗng nhiên tưởng chính mắt nhìn một chút.

" Hai ngày vừa rồi người cố ý tiếp cận Hạ Tuyệt Tuyệt, là vì muốn từ trên người hắn tìm được phương pháp giải cổ độc ? Vì sao không trực tiếp nhường hắn hỗ trợ giải cổ độc?" Đoan Mộc Toái Phong lửa giận đã chậm rãi bình ổn.

"Không sai. Ta tiếp cận hắn chỉ là vì tìm phương pháp giải trừ cổ độc . Về phần vì sao không để hắn trực tiếp giúp đỡ, nói vậy Vương Gia so với ta còn rõ ràng đi, người này vì tư lợi, tính tình âm ngoan, làm sao có thể cam tâm tình nguyện giúp ta?"

Đoan Mộc Toái Phong nhất thời ngậm miệng. Hắn cuối cùng phát hiện khó chịu từ đâu mà tới , Bạch Y Họa là một người chính trực , mà Hạ Tuyệt Tuyệt lại là một người ích kỷ tàn nhẫn , hai người làm sao có thể giao hảo.

Hóa ra , người này vì đạt tới mục đích cũng là có thể nhẫn thanh nuốt khí, vậy hẳn ở trước mặt mình có bao nhiêu phần là thật đây ?

"Hiện thời ta đã tìm được phương pháp giải trừ cổ độc từ hẳn , cho nên mới vừa rồi mời hẳn đi Túy Hương lâu, rượu ngon sắc đẹp đều đã thay hẳn chuẩn bị tốt, xem như hồi báo. Ngày sau ta cũng không muốn có liên quan tới hẳn ." Thủy Y Họa cố gắng đem hình tượng bản thân mình chính trực hóa.

" Vậy còn bốn vương ?" Đoan Mộc Toái Phong bỗng nhiên nhíu mày hỏi, thấy hẳn sững sốt, lại lập tức ép hỏi nói: "Người cũng muốn không còn dính dáng gì tới bốn vương sao ?"

Thủy Y Họa khiếp sợ, tinh thần bay lộn, lập tức trả lời: "Vương Gia vì sao lại hỏi như thế ? Người nọ không thể so sánh với ngài , đợi ta giúp nội tử giải độc, ta nhất định sẽ lại đến tìm Vương Gia. Cùng Vương Gia tâm tình cảm giác vô cùng thoải mái , Vương Gia giống như là một tri kỷ."

Đoan Mộc Toái Phong nghe xong lời này, mặt mày vui vẻ , "Một khi đã như vậy, người liền đứng ở trong vương phủ, nội tử của người bốn vương cũng đón tới , bốn vương cùng người sẽ giải cổ độc cho nàng ."

"Vương Gia, tuyệt đối không thể! Nội tử là nữ nhân, làm sao có thể ở lại trong vương phủ? Hơn nữa bị Hạ Tuyệt Tuyên biết đến , hẳn chẳng phải sẽ phát hiện ta lợi dụng hẳn, chúng ta ngày sau đó là Thủy Hỏa Bất Dung, Vương Gia cũng không tốt vì ta biến thành mấy người đều không vui ." Thủy Y Họa thật sự nóng nảy. Đoan Mộc Toái Phong, người có yên hay không!

Đoan Mộc Toái Phong thật lâu không nói chuyện, một lúc lâu sau chỉ tiếc hận thở dài, "Vậy người giải cổ độc muốn được liệu gì , có thể báo cho bốn vương biết , bốn vương cũng có thể tìm giúp ."

"Này..." Thủy Y Họa bắt đầu khó xử. Đoan Mộc Toái Phong thể lực lớn , nếu có thể giúp đỡ cùng nhau tìm, nàng tự nhiên cầu còn không được, nhưng là Đoan Mộc Toái Phong thật sự cam tâm tình nguyện giúp nàng? Hay là , ngày sau sẽ có yêu cầu gì ?

"Y Họa chẳng lẽ không tin bốn vương?" Đoan Mộc Toái Phong hơi hơi nhướn mày.

"Không tin được!" Một giọng nam thanh lãnh vang lên, có vẻ đột ngột đến cực điểm, dưới giường lớn có một nam tử áo xanh nhanh chóng chui ra , trong nháy mắt, một tay túm chặt Thủy Y Họa thối lui đến chỗ cửa .

"Chuyện của chúng ta cũng không nhọc đến Vương Gia lo lắng !" Đông Phương Lăng cười lạnh một tiếng. Vừa thấy chỉ biết Đoan Mộc Toái Phong không có hảo tâm!

Đoan Mộc Toái Phong nhìn nam tử đột nhiên xuất hiện , trong mắt ôn hòa đều thu hồi, mắt lạnh nhìn chăm chăm Thủy Y Họa, thanh âm nặng nề, "Bạch Y Họa, bốn vương nhiều lần tin người, người chính là như thế lừa gạt bốn vương? !"

Thủy Y Họa hận không thể dùng hai ngón tay bóp chết Đông Phương Lăng, mắt thấy bình an vô sự, ngày mai sáng sớm có thể rời đi Hỏa Kỳ vương phủ. Tiểu tử này lại chạy ra chặn ngang một cước!

"Toái Phong, đây là gia đệ, hẳn là tới tìm ta. Vừa rồi sợ người có hiểu lầm, cho nên ta hẳn trốn dưới gầm giường." Thủy Y Họa giải thích nói.

Không đợi Đoan Mộc Toái Phong phản ứng , Đông Phương Lăng lại xù lông , "Toái Phong? Toái cái rắm, người một người đã thành gia , còn gọi người ngoài thân thiết như vậy , cũng không sợ hấn ghen! Đi, hiện tại liền theo ta đi!"

"Người có thể câm miệng cho lão tử hay không !" Thủy Y Họa trách mắng.

Đáng tiếc lúc này Đoan Mộc Toái Phong đã không còn muốn nghe nàng tiếp tục giải thích , ánh mắt giống như băng , cười lạnh một tiếng, " Hỏa Kỳ vương phủ là chỗ muốn tới thì tới còn muốn chạy liên đi?"

Thủy Y Họa trong lòng thầm than một tiếng: Không ổn!

Không đợi Đông Phương Lăng thúc giục nàng, Thủy Y Họa đã túm chặt Đông Phương Lăng phá cửa mà ra. Hai người đằng không bay lên.

"Người tới, bắt hai người này lại !" Phía sau truyền đến tiếng hét phẫn nộ của Đoan Mộc Toái Phong .

Trải qua chuyện lần trước , thị vệ của Hỏa Kỳ vương phủ rõ ràng lại nghiêm mật rất nhiều. Vừa ra lệnh một tiếng, nhất thời có mấy trăm thị vệ từ bốn phía vọt tới.

Thủy Y Họa từ trên cây tóm lấy năm lá cây , cánh tay nhẹ nhàng vun lên , mấy chiếc lá mang theo khí thế sắc bén hướng về đám thị vệ phi tới .

Vài tiếng kêu rên vang lên, một đám thị vệ ngã xuống .

Đoan Mộc Toái Phong trên người lãnh ý càng ngày càng đậm, gần từng tiếng giống như từ trong kẽ răng nặn ra , " Không thể bắt sống ,liền giết chết cho bốn vương !"

Thủy Y Họa ở trong lòng rít gào một tiếng: Mẹ nó, Đoan Mộc Toái Phong người chính là một tên biến thái!

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 70: Vạn Độc Được Thánh

1. Chạy trốn.

Đông Phương Lăng cũng không phát hiện tình cảnh nguy hiểm lúc này , ngược lại lại đối với chiêu Phi Diệp Loạn Vũ của Thủy Y Họa có hứng thú.

" A ha , chiêu này thật đẹp ! Ta cũng đến ." Đông Phương Lăng vui cười một tiếng, động tác linh hoạt nhảy lên đến một gốc cây đại thụ , hai tay khua loạn trên cành cây , cả bàn tay đầy lá cây .

Nhàn nhã bay đến đám thị vệ đang bay tới , rồi sau cấp tốc xoay tròn, áo choàng màu xanh theo động tác xoay tròn bay lên, có vẻ phiêu dật đến cực điểm, vô số chiếc lá hóa thành ám khí từ trên người hắt bay ra, giống như một nhánh cây màu xanh , lúc này vạn lá bay xuống , cảnh sắc đẹp cực kỳ , chính là đám lá này lại có thể trong khoảnh khắc lấy máu người .

Thủy Y Họa ở một bên xem, miễn cưỡng trợn trừng mắt. Đông Phương Lăng, lão nương thật sự là bội phục người , giờ là lúc nào , thế mà người còn ở đó biểu diễn !

"Còn không mau đi!" Đông Phương Lăng biểu diễn xong , một cước đá văng vào vai thị vệ đang chạy tới , quay đầu hướng về phía Thủy Y Họa hô to một tiếng.

Thủy Y Họa sử dụng nội công, bước chân nhẹ nhàng, nháy mắt liền đến bên người Đông Phương Lăng , hai người đề khí hướng tường viện bay đi.

"Một đám phế vật!" Đoan Mộc Toái Phong sắc mặt âm trầm. Dưới tay hắt những người có chút thực lực đều bị phái đi ra làm việc , còn lại đều là

một ít thị vệ trình độ trung đẳng , như thế cũng đã coi như là một ngàn chọn một trong đám thủ vệ vương phủ quanh kinh thành rồi . Hãn không nghĩ tới Bạch Y Họa khinh công cao như thế , hai ngày này ở trước mặt hãn ấn dấu quả thật là sâu !

" Lấy cung tên đến." Mím môi lại từ từ cong lên, Đoan Mộc Toái Phong nhìn theo hai bóng lưng lập tức sẽ rời đi vương phủ , một xanh một trắng, cuối cùng ánh mắt dừng tại bóng dáng màu trắng như tuyết .

Cấp dưới nhanh chóng mang tới một cây trường cung , toàn thân được chế tạo từ chất liệu thượng đẳng , ba khóa ngọc Hồng Bảo nằm ở giữa thân cung . Mọi người chỉ liếc mắt một cái liền biết đây là một cây cung tốt nhất .

Đoan Mộc Toái Phong ánh mắt gần như điên cuồng mà dính tại điểm trắng trong bóng đêm , tròn mắt vẫn không nhúc nhích, bên trong lại bắt đầu khởi động quay cuồng , đó là lửa giận , có lẽ còn kèm theo một ít cảm xúc khác .

Hãn Đoan Mộc Toái Phong cả đời này chán ghét nhất chính là người khác lừa gạt phản bội! Liền tính hãn từng đã thưởng thức người này, nhưng hiện tại người này phải vì bản thân nói dối mà trả giá thật nhiều!

Trường cung bị kéo đến hết mức , mũi tên nhắm thẳng điểm trắng càng ngày càng nhỏ , trên tay lực đạo buộc chặt , nổi gân xanh, ngừng lại một lát, tay đột nhiên buông lỏng.

Tên dài cắt qua hư không, xé gió mà đi, ngay cả không khí giống như đều bị xuyên thấu phát ra âm thanh bén nhọn .

Thủy Y Họa chính vận công đề khí, cho dù màng tai khê nhúc nhích, đem tiếng động dị thường thu vào trong tai , nhưng lúc này cũng chỉ có thể cố gắng tận lực tránh né mũi tên này . Chẳng qua , nếu không tránh được thì bị thương cũng không vấn đề gì , miễn không chết là được .

Lúc mũi tên càng ngày càng gần , Thủy Y Họa cũng đã phát hiện vị trí mũi tên định nhắm tới .

Mẹ nó, Đoan Mộc Toái Phong biến thái này thế mà nhắm ngay trái tim nàng!

Đang muốn vận công tránh sang trái , ai đoán được Đông Phương Lăng một tay tóm lấy nàng đến trước mặt mình, dùng thân thể bảo vệ nàng, mà mũi tên tàn nhẫn này liền cắm vào cánh tay của Đông Phương Lăng .

Đông Phương Lăng đau đớn thét lớn một tiếng, một hơi không nâng lên nổi , cả người ngã xuống phía dưới , Thủy Y Họa lập tức ôm lấy eo hắn, mang theo hắn cùng nhau bay ra tường viện trước mặt này .

Cũng may thương tổn không phải là chân, cho dù phía sau có người truy đuổi , hai người cũng bỏ xa một đoạn dài .

"Đông Phương Lăng, cậu thế nào?" Thủy Y Họa dừng lại nghỉ ngơi , thuận tiện xem xét thương thế trên cánh tay Đông Phương Lăng , lời nói cũng mang theo chút vội vàng. Nàng không nghĩ tới Đông Phương Lăng sẽ vì ngăn tên cho nàng , kỳ thực liên tính hắn không có đỡ , bản thân cũng sẽ tránh đi được , một mũi tên này nhiều lắm thì thương tổn đến một ít da lông, cũng không ảnh hưởng đến tính mạng .

Đối với hành động ngăn tên của Đông Phương Lăng , Thủy Y Họa là buồn bực lo lắng rất nhiều lại có chút quan tâm. Buồn bực chính là bản thân căn bản không cần hắn chắn mũi tên, lo lắng chính là một mũi tên tàn nhẫn như thế , cũng không biết cánh tay của hắn có bị phế đi hay không . Hắn đã thay bản thân ngăn tên , Thủy Y Họa đương nhiên quan tâm thương thế của hắn .

"Để xuống đi, không chết được, chỉ là hơi đau." Đông Phương Lăng vui tươi hơn hờ cười, tuy rằng cười đến không chịu để tâm, nhưng sắc mặt thoát nhìn đã có chút trắng.

"Trên người mang thuốc cầm máu không?" Thủy Y Họa nhìn bộ dạng này của hãn cảm thấy tức giận , thân mình đến cùng là của hãn có phải hay không ? Quả nhiên cấp dưới của Cơ Mộc Ly cũng cùng một cái đức hạnh giống hãn !

"Ai da , cô không nhắc nhở ta đều đã quên, hình như ta có mang theo một ít thuốc trị thương, thuốc cầm máu chắc cũng có." Đông Phương Lăng nhất thời kêu to một tiếng, đang chuẩn bị đưa tay đi lấy , kết quả không nghĩ qua là động tới cánh tay bị thương , đau gào khóc kêu lên.

Thủy Y Họa thở dài một tiếng, nàng trước kia thế nào lại không phát hiện, Đông Phương Lăng lại là người như vậy đâu? Tiếc cho hãn có bộ mặt quá tuần tú , thật sự là phí của trời .

"Cậu đừng động , ta lấy thuốc cho cậu ." Không đợi Đông Phương Lăng cự tuyệt, Thủy Y Họa đã đưa tay vào trong ngực hãn lục lọi , sờ soạng làm cho Đông Phương Lăng đỏ mặt . Trong lòng ấp úng nói: Không biết được nếu gia mà nhìn thấy có phải sẽ làm thẹn hãn hay không .

Kết quả Thủy Y Họa từ trong ngực hãn lấy ra một đồng bình sứ lớn lớn nhỏ nhỏ ! Khó trách thoát nhìn áo choàng của hãn so người bình thường rộng rãi chút, hóa ra đều dùng để đựng mấy thứ này .

" Bình màu xanh có hoa văn đó là thuốc cầm máu." Đông Phương Lăng hữu khí vô lực dùng cầm chỉ chỉ.

Thủy Y Họa chột nhú mày, lấy ra thuốc cầm máu , rồi sau đem mấy bình còn lại nhét vào trong lòng hãn, " Đưa tay ra ."

Đông Phương Lăng vươn cánh tay không tốn hao gì ra , chờ nhìn đến Thủy Y Họa trợn trừng mắt sau mới giật mình , vương phi đây là muốn rút tên ra hộ hãn .

Nghĩ đến chỗ này, Đông Phương Lăng sắc mặt nhất thời biến thành xám trắng , " Gì vậy , nếu cứ như vậy mà rút ra , thật sự sẽ chết người. Vẫn là đợi lúc gặp sư phụ và Thập Nhất đi..."

" Nếu như không kịp thời rút tên ra , đoạn đường này bôn ba, miệng vết thương của cậu càng lúc càng lớn, chẳng lẽ cánh tay này cậu không không muốn nữa rồi hả ? !" Thủy Y Họa cả giận nói.

"Vương phi cô... cô biết rút tên sao? Đầu tiên phải cắt bỏ chỗ đuôi thừa ra , rồi sau đó - - "

"Đông Phương Lăng, cậu yên tĩnh một chút đi!" Thủy Y Họa chặn lời hăn , thuận tay liền một chương đem đuôi tên cắt xuống dưới, chỉ để lại đầu tên còn cắm trong thịt .

Thủy Y Họa trên người mang theo hỏa chiết tử, còn có thanh đao nhỏ tinh xảo sắc bén .

Đông Phương Lăng vừa thấy nàng móc ra thanh đao kia , nhất thời vui vẻ, cười hì hì nói: "Không nghĩ tới thanh đao nhỏ này thế nhưng ở trên người cô . Cô khả năng không hiểu được, thanh đao này kỳ thực là vật bên người gia , sau này Thập Nhất bị phái đi Tuyết Ly quốc tìm hiểu lai lịch của cô , gia liền đem thanh đao này tạm thời cấp cho hăn. Dù sao chỉ bạc nhận kiếm của hăn rất gây chú ý . Cô nhìn một cái đi , phía mặt trên của thanh đao còn có một đóa hoa mai đấy ."

Thủy Y Họa lông mày hơi nhướng lên, "Ta đây chẳng phải là đem mọi thứ bên người Cơ Mộc Ly đều chiếm hết rồi ?"

Được rồi, trong lòng kỳ thực có một chút áy náy.

Đông Phương Lăng nghe lời này, mới đột nhiên nhớ tới Quỷ Sát huyết tiên cũng ở trên người nữ nhân này , khoe miệng không khỏi giật giật . Lợi

hại, vương phi cô thật sự lợi hại! Hai thứ vũ khí bất ly thân của gia đều bị cô hại lừa gạt đi.

Thủy Y Họa cầm dao nhỏ đưa tới trên hỏa chiết tử hơ nóng , Đông Phương Lăng nhìn xem đau lòng không thôi, nữ nhân này thế nhưng đem dao nhỏ tinh xảo như vậy đem nướng !

Thấy nàng cầm dao nhỏ cắt xuống vết thương của mình , Đông Phương Lăng sợ tới mức nhảy dựng lên , "Cô làm gì vậy ?"

"Giúp cậu lấy đầu tên ra . Dùng dao hơ lửa cho sạch sẽ vệ sinh." Thủy Y Họa liếc hắt một cái, túm lấy cánh tay bị thương , nhanh nhẹn bắt đầu bóc thịt lấy tên.

Đông Phương Lăng kêu to một tiếng, đau đến nhếch miệng nhe răng. Không nghĩ tới chỉ đau một lúc, Thủy Y Họa cũng đã lấy được đầu tên ra , ngay sau đó động tác lưu loát lại vẩy thuốc cầm máu , rồi sau lại thấy nàng xé một miếng vải trên vạt áo bào của hắt , trường bào nguyên bản xinh đẹp của Đông Phương Lăng liền rách một miếng .

Thủy Y Họa đem miếng vải vừa xé từ áo bào xuống buộc lại miệng vết thương, còn thắt một cái nơ con bướm xinh đẹp ở trên cánh tay hắt , vừa lòng nói: " Được rồi ."

Đông Phương Lăng nhìn xem ghen hòng , một khắc trước vẫn là công tử phiêu dật tuấn tú , hiện tại thấy thế nào cũng giống như một công tử nghèo túng bị đuổi chạy chối chết. Hơn nữa động tác của Thủy Y Họa rất thành thực , giống như trước kia làm qua vô số lần vậy.

"Đi thôi, cũng không biết những người đó khi nào thì liền đuổi tới ." Vô vô vai hắt, Thủy Y Họa nhắc chân đi trước một bước .

Đông Phương Lăng theo sát sau đó, nghiêm mặt nói: "Chúng ta phải chạy ra khỏi phạm vi thế lực của Hỏa Kỳ vương , bằng không nếu muốn

thoát đi liền rất khó ."

Vừa nghe lời này, trong lòng Thủy Y Họa liền bốc lên một hồi lửa , quay đầu trừng hăn, "Nếu không phải cậu chen ngang , ngày mai sáng sớm chúng ta liền có thể quang minh chính đại rời đi, bây giờ cậu còn nói? !"

Đông Phương Lăng bữu môi, nói thầm: " Đoan Mộc Toái Phong kia vừa thấy chính là chồn chúc tết gà, không có hảo tâm. Đúng rồi!" Không biết nhớ tới cái gì, Đông Phương Lăng ánh mắt trong khoảnh khắc trở nên sáng loáng , "Lúc ấy Vương phi nói với Hỏa Kỳ vương là thật sự? Cô đã tìm được biện pháp giải Thị Huyết cổ rồi hả ?"

"Đúng , ta tìm được. Nhưng là cậu còn lè mề như vậy , khẳng định chưa kịp về giải cổ độc cho gia thì đã chết thẳng căng rồi !"

" Đây , cô dám rửa ta chết sớm? !" Căm giận nói.

"Vậy cậu còn không đi nhanh !"

...

Thủy Y Họa vừa đi vừa đem áo choàng trên người xé thành những miếng nhỏ buộc vào trên cây.

Đông Phương Lăng thấy nàng còn chật vật hơn cả mình , trong lòng không khỏi vui vẻ, lại đối với hành vi của nàng nghi hoặc không hiểu, " Đây , cô đem quần áo buộc ở trên cây chẳng phải là dẫn bọn họ tới ?"

Nghe xong câu hỏi của hăn, Thủy Y Họa cong miệng cười, hỏi ngược lại: "Nếu là cậu đuổi theo ta , trên đường nhìn đến quần áo của ta , vậy phản ứng đầu tiên của cậu là gì?"

"Phản ứng đầu tiên là cô đã đi qua nơi đây . Nhưng nếu nhìn kỹ , những miếng rách này đều rất chỉnh tề , căn bản không giống như là quệt vào cành

cây mà rách ." Đông Phương Lăng suy nghĩ một chút , phân tích nói.

Thủy Y Họa vỗ tay phát ra tiếng, cười nói: "Không sai , ta thấy đám thuộc hạ của Đoan Mộc Toái Phong kia luôn tự cho mình là người siêu phàm , sẽ cho rằng ta muốn lừa bọn họ , dẫn bọn họ đi theo con đường này đi. Cho nên, bọn họ khẳng định sẽ không đi theo đường mà ta treo quần áo lên, mà sẽ đi theo hướng ngược lại ."

Đông Phương Lăng nghe xong Thủy Y Họa giải thích, nhất thời cười lên ha hả, "Vương phi thật sự là quá thông minh." Tiếng cười đến một nửa thì nhất thời im bặt , Đông Phương Lăng sắc mặt bỗng chốc tái mét . Những người đó sẽ nghĩ tới khả năng thứ hai , bị Thủy Y Họa coi tự cho mình là người siêu phàm , như vậy vừa rồi hẳn cũng cho rằng ... Vậy hẳn cũng là người

Đáng giận! Thế nhưng giả vờ mắng hăn tự cho mình là siêu phàm! Thật sự là nữ nhân đáng ghét. Nhưng mà , hăn giống như đã hiểu vì sao chủ tử thích nàng rồi. Hai người này chính là một đôi trời đất tạo nên! Gia thật độc miệng, nữ nhân này cũng thật độc miệng, gia thật vô sỉ, nữ nhân này cũng không có tốt hơn chỗ nào!

"Hiện tại đã đến giờ cấm đi lại ban đêm, cửa thành chắc cũng đã đóng, chúng ta phải trèo tường, tường thành này cũng không so với tường của Hỏa Kỳ vương phủ , ta thì không vấn đề gì , cậu còn có khí lực sao?"

"Chê cười, khinh công của ta cũng là thượng thừa , tuy rằng cánh tay bị thương, chân vẫn là hoàn hảo vô khuyết, một cái tường thành hơn mười trượng căn bản không làm khó được ta." Đông Phương Lăng lập tức vỗ ngực cam đoan.

Nhưng là, đợi đến khi đến trước mặt , Đông Phương Lăng vẫn là nhịn không được nuốt một ngụm nước miếng , ban ngày vào cửa thành căn bản cũng không có cần thận quan sát, không nghĩ tới hoàng thành của Đông

Diệu còn muốn cao hơn hai trượng so với tường thành của Hỏa Vũ . Nếu muốn một hơi bay đi lên , vậy chẳng phải là muốn mạng người , hẳn xác định nếu bay đến lưng chừng mà rơi xuống , chắc chắn gãy xương.

Thủy Y Họa thân nhiên liếc hướng hẳn, " Cậu có còn giữ lại phi tiêu của đám sát thủ Phong Vân đường không ?"

"... Mấy thứ vớ vẩn đấy giữ làm gì ?" Đông Phương Lăng mặt không hiểu nhìn nàng , suy nghĩ một chút, lập tức hiểu được quyết định của nàng. Nếu đem phi tiêu cắm vào trên tường thành, lúc vận dụng khinh công có thể mượn lực, như vậy liền tính người có khinh công rất kém cũng có thể bay lên tường thành này .

Đông Phương Lăng trong lòng hối hận , sớm biết sẽ có chuyện này liền cắt vài cái phi tiêu trên người rồi.

"Không có việc gì, dùng này cũng được ." Thủy Y Họa chẳng biết từ lúc nào đã lấy ra bốn cây châm bạc , dưới ánh trăng , màu bạc sáng bóng chột lóe lên .

Đông Phương Lăng khóe miệng giật giật , "Cái gì? ! Châm nhỏ như vậy , cắm vào trong tường căn bản nhìn không tới , cô còn trông cậy ta đập vào nó để mượn lực? Đùa đi, nếu ta từ giữa không trung ngã xuống đất thì thật sự chết thẳng cẳng rồi."

Thủy Y Họa trực tiếp kéo miếng vải từ trên áo bào của hẳn xuống buộc một vòng vào châm .

Đông Phương Lăng thấy sau, hai mắt bỗng dừng sáng ngời, "Vương phi quả nhiên thông minh."

Thủy Y Họa liếc mắt nhìn hẳn, ánh mắt này thấy thế nào cũng cảm thấy giống như là đang nói: Thật sự ngu ngốc.

Đông Phương Lăng nhin, ai kêu đầu óc của hần không thể thông minh như nữ nhân này . Nhưng là hần tuyệt không thừa nhận bản thân ngu ngốc. Nếu là một người khác , chắc chắn cũng sẽ không nghĩ tới biện pháp này .

Thủy Y Họa vung tay lên , bốn cây châm bạc vững vàng chui vào hốc tường , miếng vải buộc trên châm còn lắc lư qua lại trong gió , hai người liếc mắt một cái có thể nhìn thấy vị trí của ngân châm .

" Nhanh lên !" Thủy Y Họa vội vàng ra lệnh , vừa đề khí bay qua, đi tới một nửa , hai chân đạp vào châm nhỏ mượn lực, thay đổi một hơi sau, không hề áp lực bay lên phía trên tường thành , rồi sau đó một chưởng đối với binh lính tuần tra còn đang ngủ gà ngủ gật .

Trên tường thành binh lính tuần tra còn chưa kịp phản ứng chuyện gì xảy ra, liền phịch một tiếng ngã xuống, tiếp tục ngủ say .

Đông Phương Lăng cũng bay lên . Hai người lướt qua tường cao liền vội vàng chạy về một trấn nhỏ .

Đến thành trấn , Thủy Y Họa dùng thổi vàng còn sót lại mua hai con ngựa tốt , hai người không cần dùng sức , cưỡi con ngựa cao to bình tĩnh chạy tới.

Đợi đến hai người ngày đêm không ngừng chạy ra khỏi lãnh thổ Đông Diệu sau, Hỏa Kỳ vương phủ treo giải thưởng cùng lệnh bắt cũng đã đưa đến các thành trấn, chẳng qua lúc đưa đến biên thành , đã là chậm quá một bước, vài thủ vệ hối hận không thôi, sớm biết thế liền ngăn hai người này lại . Bạc a , rất nhiều bạc đều bay mất.

Hình vẽ Thủy Y Họa có năm sáu phần giống người thật , nghe đồn Hỏa Kỳ vương tự mình vẽ người này , lại có họa sĩ tài nghệ không sai vẽ lại vài chục tấm.

Bảng treo giải thưởng chỉ vẽ một người , nhưng tiền thưởng lại có hai phần , một nếu có tung tích của nam tử áo trắng , thưởng cho trăm lượng hoàng kim , hai nếu có tung tích của nam tử áo xanh đi cùng nam tử áo trắng sẽ thưởng cho trăm lượng bạc trắng .

Mọi người thở dài: Hai người này khác biệt thật lớn .

Nếu Đông Phương Lăng tận mắt thấy , nhất định sẽ đâm ngực hô to: Doan Mộc Toái Phong người là đồ trứng thối , không chơi đãi ngộ khác biệt như vậy ! Ông nội ta mới chân chính là giá trị thiên kim được không ? Gia là Thanh Long hộ pháp , một trong bốn đại hộ pháp của Tiêu Dao cung ! Giá trị con người rất cao!

Ra khỏi biên thành Đông Diệu , Thủy Y Họa giúp Đông Phương Lăng đổi được , nửa ngày sau mới đi về Hỏa Vũ .

“ Đông Phương Lăng, túp lều của sư phụ cậu bao giờ mới tới?" Thủy Y Họa lau mồ hôi, hỏi.

Hiện thời hai người đã đến lãnh thổ của Hỏa Vũ , Đông Phương Lăng nói rằng lều nhỏ ở trên đỉnh núi trong rừng sâu nào đó . Hai người đi đến bây giờ đã hơn hai canh giờ mà vẫn chưa thấy đâu.

Đông Phương Lăng hiện tại đầu cũng đầy mồ hôi , từng giọt mồ hôi như những hạt đậu rơi xuống đất . Nếu không phải hẳn là một bệnh nhân, cũng không đến mức mệt thành như vậy, mỗi lần đi lên một chút, cánh tay liền đau thêm một phần.

"Này... Ta nhớ hẳn là nhanh đến , lúc trước khi xuống núi cũng không mệt như vậy ." Đông Phương Lăng dừng một chút, trả lời.

Thủy Y Họa không nói gì liếc mắt nhìn hẳn một cái, sau đó tiếp tục yên lặng leo núi. Người cũng không ngấm lại, xuống núi với leo núi chẳng lẽ giống nhau sao ? Có thể sao? !

Đợi đến lúc hai người mệt đến sắp đứt hơi , rốt cục thấy được túp lều nhỏ nằm trên đỉnh núi . Đông Phương Lăng kích động suýt nữa thì rơi nước mắt .

"Sư phụ, đồ nhi đã trở lại - -" Đông Phương Lăng hướng về phía túp lều nhỏ hô lớn.

"Thập Nhất - - "

"Sư phụ - - "

Thanh âm quanh quẩn trong núi , Thủy Y Họa nghe được màng tai đều cảm thấy rung lên .

Đợi đến hồi âm cũng yên tĩnh sau, hai người vẫn không có nghe đến đáp lại.

"Chẳng lẽ hai người bọn họ không có trở về?" Thủy Y Họa nhíu mày hỏi.

Đông Phương Lăng lắc đầu, vô cùng tự tin nói: "Tuy rằng sư phụ hẳn có đôi khi rất không đáng tin, nhưng là lúc này ta cố ý nói với hắc tằm quan trọng của chuyện này , vả lại có Kiếm Thập Nhất đi theo, sư phụ không có khả năng lừa ta."

“ Nhưng - - "

Thủy Y Họa một câu còn chưa có nói xong, trong túp lều trên đỉnh núi liền truyền đến tiếng rống to như gõ chiêng của người đi tuyên truyền giác ngộ.

" Thăng chết tiết kia , rốt cục đã trở lại, nếu người lại không trở về, lão tử liền một cước đá chết ngươi, ta tiền nhận Kiếm tiểu tử làm đồ nhi rồi !" Dứt lời, còn nặng nề mà hừ một tiếng.

"Đừng a, sư phụ, đồ nhi đây không phải là trở về rồi sao, vì tới gặp ngài, đồ nhi còn bị kẻ bắt cóc làm thương cánh tay." Đông Phương Lăng khuôn mặt tươi cười nhất thời biến thành khóc .

"Gì? Tiểu tử ngươi bị người khi dễ hả ? Ai, thằng hồn đản nào dám khi dễ đồ nhi ngoan của lão tử !" Tiếng nói nổi giận vừa dứt, một màu xanh từ túp lều nhỏ bay ra , đứng trước mặt Đông Phương Lăng và Thủy Y Họa .

Lão nhân này đầu tóc tuy rằng đã hoa râu, nhưng cả người thoát nhìn tinh thần vô cùng phấn chấn . Tiểu lão đầu mặc một thân trường bào giống Đông Phương Lăng , vóc người không cao, thân hình vừa phải , điểm sáng duy nhất chính là khuôn mặt, không phải bởi vì tuấn tú , mà là bởi vì thoát nhìn thập phần vui vẻ . Liên tính hăn đang tức giận, người cũng cảm thấy người này giống như đang cười .

Lúc này Tiểu Lão Đầu đang dựng râu trừng mắt nhìn cánh tay bị thương của Đông Phương Lăng , hét lớn một tiếng, "Lăng tiểu tử ngươi sao lại thế này ? ! Lão tử dạy ngươi độc được đều là uống công à? Người không biết lấy độc ra độc chết bọn họ hả, hả ?"

Đông Phương Lăng nghe thế , cười hề hề lắng nghe lão nhân dạy bảo, liên tiếp gật đầu, "Lần này là đồ nhi bị người ta ám toán , chưa kịp dụng độc. Sư phụ yên tâm, đồ nhi cũng không làm bại hoại thanh danh ngài."

Tiểu Lão Đầu có thể này mới hừ một tiếng, "Vậy thì được , nếu ở bên ngoài làm hỏng thanh danh của ta , lão tử nhất định phải bắt ngươi đi luyện độc, đem ngươi luyện thành một Độc Nhân !"

Sư phụ còn nhắc tới Độc Nhân . Cũng không biết Độc Nhân vài năm trước đến cùng có luyện thành hay không.

Thủy Y Họa nghe hai người đối thoại, trong lòng cuối cùng đã hiểu Đông Phương Lăng ngu đần từ đâu mà đến . Quả nhiên là có này sư tât có này đồ, Đông Phương Lăng một khóa mầm non tốt như vậy đã bị Lão Đầu

đầu này dạy thành ngọc thể này rồi. Nhìn hai người này, thế mà mặc đồng phục thầy trò , lại còn thống nhất màu xanh.

Tiểu Lão Đầu diện mạo xấu xí này đúng là Vạn Độc Dược Thánh mà người giang hồ đều biết , đối với độc dược nghiên cứu chế tạo có thể nói tinh thông, trên đời không còn một người có thể cùng người này so sánh.

Kiểm Thập Nhất cũng từ trong nhà tranh đi ra, nhìn đến Đông Phương Lăng và Thủy Y Họa sau, thở phào nhẹ nhõm một hơi .

" Hà ?" Vạn Độc Dược Thánh lực chú ý vừa chuyển dời đến trên người Thủy Y Họa , trong mắt rõ ràng xẹt qua một tia kinh ngạc.

Đông Phương Lăng cả người căng thẳng, chẳng lẽ Thủy Y Họa thật sự là đệ tử mà lão già thu ở bên ngoài ? Không cần a, sư phụ!

"Tiểu nữ oa?" Vạn Độc Dược Thánh hô một tiếng, lời này mới vừa ra khỏi miệng , hắn lại vội vã lắc lắc đầu, "Không phải , người không phải nàng, mặc dù dung mạo của tiểu nữ oa cực kì giống người , nhưng chỉ cần nhìn kĩ vẫn thấy có chút khác biệt."

Thủy Y Họa hơi nhíu mày, "Ta rõ ràng mặc nam trang, lão nhân làm sao có thể nhìn ra ta là nữ tử ?"

"Hừ, lão nhân ta Hỏa Nhân Kim Tinh. Người vừa mở miệng, quả nhiên không phải là nàng , tiểu nữ oa tốt xấu tôn xưng ta một tiếng tiền bối, người lại dám bảo ta lão nhân?" Vạn Độc Dược Thánh mất hứng , trên cằm vài cọng râu hoa râm run lên.

Thủy Y Họa khóe miệng cong lên , "Lão nhân không phải chính người vừa nói sao, ta chẳng qua là nói theo người mà thôi." Lão nhân này bộ dáng thật sự rất buồn cười , một tiếng tiền bối này Thủy Y Họa thật sự kêu không nổi.

"Lăng tiểu tử, người nhanh chóng đem xú nha đầu không thức thời này ném xuống núi, lão nhân ta xem thấy nàng sốt cả ruột ." Tiểu Lão Đầu thì khí nổi lên .

Đông Phương Lăng vội vàng đỡ dành nói: "Sư phụ, nàng không có ác ý, nàng chính là miệng độc, nói ra lời nói khó nghe chút, kỳ thực nữ oa này chính là mộ danh mà đến." Nói xong, lấy khuỷu tay huých nàng một cái.

Thủy Y Họa lập tức hướng hắn làm một lạy dài, nghiêm chỉnh hành đại lễ, "Vãn bối Thủy Y Họa gặp qua tiền bối, mong rằng tiền bối đừng để ý hiềm khích trước kia, làm cho vãn bối vào nhà đi."

Vạn Độc Dược Thánh lông mày hướng cao , "Người họ Thủy? Chẳng lẽ người là nữ nhi của tiểu nữ oa ?"

Thủy Y Họa vừa rồi liền có chút nghi ngờ , nghe xong lão nhân này nói đã hiểu đại khái, lúc này liền hỏi, "Tiền bối chẳng lẽ biết mẹ ta? Nếu biết, mong rằng tiền bối nói rõ !"

Vạn Độc Dược Thánh thấy nàng thái độ coi như thành khẩn, đã đem người mang về túp lều nhỏ, âm dương quái khí nói: "Trước hầu hạ lão nhân ta hai ngày, chờ lão tử cảm thấy thư thái lại nói cho người." Nói xong liền lắc lư trở về nhà tranh.

Kiểm Thập Nhất nghe được Vạn Độc Dược Thánh nói, trên gương mặt không biểu cảm lộ ra một chút ý cười , có điểm như là vui sướng khi người gặp họa. Đông Phương Lăng trong lúc vô tình nhìn thấy sau, hiểu ý cười.

Một nén nhang sau.

"Nha đầu , bên này lại đấm hai lần, ai ai, không phải chỗ này , là bên này, bên này!" Tiểu Lão Đầu nằm ở trên ghế dây mây, Thủy Y Họa đứng ở sau lưng hắn, nắm bóp bả vai cho hắn .

Lão Đầu đáng ghét , còn biết hưởng thụ!

"Nha đầu , lại đi nấu cho ta bình trà . Mà này , nước cần phải lấy ở suối dưới chân núi , bằng không lão nhân ta uống không trôi. Biết suối này ở đâu không , chính là phía sau núi queo trái rẽ phải lại queo trái, nhớ được tay phải sạch sẽ mới được mức nước suối."

Thủy Y Họa hướng hắc cười ha ha hai tiếng, quay người lại liền nghiêng răng nghiêng lợi .

Lão Đầu đáng ghét , người đây là cố ý chinh ta đi? Uống, cho người uống, uống chết người!

Vì thế, Thủy Y Họa cầm một cái thùng gỗ duy nhất trong nhà tranh , đi xuống dưới chân núi mức nước suối .

Kiểm Thập Nhất yên lặng nhìn hết thấy, ánh mắt đồng tình đưa đi . Không cần nói cho nữ nhân này, kỳ thực cái thùng gỗ kia ... Là bị thủng.

Thủy Y Họa đi rồi, Kiểm Thập Nhất tự giác đi lên phía trước tiếp tục dấm bóp cho Tiểu Lão Đầu .

"Kiểm tiểu tử, cũng là người hiếu thuận với lão nhân. Không bằng người về sau liền ở lại trên núi cùng lão già này đi?" Vạn Độc Dược Thánh híp mắt, thoải mái mà râm rì nói.

Kiểm Thập Nhất khóe miệng giật giật, không có trả lời.

Đông Phương Lăng che mặt nhìn sư phụ già mà không kính ép buộc hai cái hậu sinh, không dám đi lên hỗ trợ, hắc biết đây là lão già ác thú vị, người càng giúp đỡ người ngoài , lão nhân liền càng phải chinh bọn họ. Cho nên, Đông Phương Lăng vì hai người , cái gì cũng chưa nói.

"Tiền bối, hai ngày trước văn bối đã nói với ngài chuyện đó , ngài xem..." Kiếm Thập Nhất ăn nói khép nép hỏi.

Vạn Độc Dực Thánh đưa tay xoa cằm, không chút để ý nói: " Bằng hữu của người trúng cổ độc, vậy người nên đi tìm nhân tài chuyên cổ độc cùng cổ thuật mà hỏi , lão già ta chỉ biết thi độc giải độc."

Kiếm Thập Nhất tay hơi ngừng lại, lập tức lại dường như không có việc gì tiếp tục đâm bốp , "Ta biết tiền bối nhất định có biện pháp, liên tính tiền bối không nghĩ tự mình rời núi, nói cho văn bối phương pháp giải cổ độc cũng được ."

Đông Phương Lăng lại yên lặng che mặt, có nên nói với Thập Nhất hay không , kỳ thật vương phi đã tìm được phương pháp giải Thị huyết cổ rồi ? Thôi, vẫn là để cho sư phụ hẳn nhiên hưởng thụ một chút hành động ác thú vị này đi . Dù sao vương phi còn giống như có việc muốn nhờ.

Hai canh giờ sau, Thủy Y Họa mang theo một thùng nước đầy đã trở lại.

Vạn Độc Dực Thánh hai mắt sáng trưng , "Tiểu nha đầu khinh công không sai , nhanh như vậy đã trở lại rồi hả ? Ai nha nha!" Như là phát hiện Tân Đại Lục, Tiểu Lão Đầu lập tức từ ghế mây nhảy lên đến, nhìn chăm chăm thùng nước nói , "Nha đầu người đã sửa lại thùng gỗ cho lão nhân ta rồi hả ?"

Trong lòng Thủy Y Họa có một đám Thảo Nê mã (giống lạc đà Nam Mỹ không có bướu , tiếng lóng cũng có nghĩa là một câu chửi bậy ..) đát đát chạy qua .

Lão Đầu đáng ghét này là cố ý ép buộc nàng! Làm nàng cầm một cái thùng gỗ bị thủng đi múc nước, cũng may nàng ở dưới chân núi gặp được vài cái cọc gỗ, dùng nội lực chém thành mấy tấm ván , lại lấy ngân châm đóng mấy tấm ván bịt lại chỗ thủng . Lúc xuống núi vốn là dễ dàng, chỉ tốn thời gian khoảng hai ly trà , lên núi tự nhiên phải sử dụng khinh công.

Vạn Độc Dực Thánh nhìn đến cái thùng gỗ bị thủng nhiều năm được sửa lại sau , tâm tình thật tốt, vén áo choàng lên , đứng dậy ngồi trở lại ghế mây, nói: " Nể tình các người có thành tín như vậy , có vấn đề gì cứ việc hỏi đi, có cái gì cần lão già này hỗ trợ cũng cứ việc nói ra."

Thủy Y Họa cùng Đông Phương Lăng nghe xong hai mắt đồng loạt sáng ngời, Kiếm Thập Nhất cũng là giật mình trợn tròn mắt.

Lão nhân đáng chết này , ta tận tâm tận lực hầu hạ lão gần bốn ngày, còn không lại Thủy Y Họa thay lão sửa lại cái thùng hỏng ? ! Lão là cố tình khi dễ ta đi!

Nhớ tới còn có chính sự, Kiếm Thập Nhất cả người tức giận chột tăt, im lặng không nói ngồi xồm xuống một bên. Ngay cả cái ghế đều không có, căn phòng này hẳn đã sớm ngốc đủ.

Thủy Y Họa ánh mắt trầm tĩnh nhìn chăm chăm Tiểu Lão Đầu, giọng điệu thành khẩn hỏi: "Văn bối muốn hỏi tiền bối chuyện thứ nhất chính là Kiếm Thập Nhất hỏi ngài. Thị huyết cổ có thể có cách giải nào khác không ?"

Vạn Độc Dực Thánh không chút cảm giác ngoài ý muốn, ngược lại hèn mọn liếc nhìn nàng một cái, "Quả nhiên là có người trong lòng sẽ không cần nương , thế nhưng hỏi trước chuyện giải cổ độc , mà không phải là nương người ."

Thủy Y Họa xấu hổ. Lão Đầu đáng ghét này làm sao mà biết được người trúng cổ độc là người trong lòng nàng ? Tuy rằng Bùi Vũ Huyền là nương trên danh nghĩa của nàng , nhưng là hai người thật sự không có nửa phần cảm tình, hơn nữa một người đã chết thật nhiều năm , nàng đương nhiên lấy người sống làm chủ, cho nên trước hỏi chuyện Cơ Mộc Ly trúng cổ độc .

Vạn Độc Dực Thánh biểu đạt bản thân khinh bỉ xong , ho nhẹ hai tiếng, không nhanh không chậm nói: "Nói thật, lão nhân ta đối cổ độc cổ thuật

không tinh thông. Chỉ cần tìm được người tinh thông cổ độc cổ thuật chắc hẳn có biện pháp rồi."

Lão nhân, người nói thật vô nghĩa. Thủy Y Họa ở trong lòng khinh bỉ .

Thấy mấy người nhìn chăm chăm bản thân , Vạn Độc Dược Thánh xấu hổ , vội vàng nói thêm , "Tuy rằng lão nhân ta sẽ không giải cổ độc, nhưng là lão nhân ta biết những người đó sống ở chỗ nào."

Những người đó? Mấy người liếc nhau, trong mắt đều có kinh ngạc xẹt qua.

"Tiền bối nói chẳng lẽ là... Tộc Sáp Huyết ?" Thủy Y Họa hỏi.

Vạn Độc Dược Thánh sờ soạng chòm râu thưa của mình một cái, gật đầu nói: "Không sai, chính là người tộc Sáp Huyết , bọn họ sống quần cư ở một chỗ thần bí."

"Quần cư? !" Mấy người đồng loạt hô một tiếng.

"Chẳng lẽ bọn họ đều sinh hoạt tại một chỗ, trong sách không phải nói - -"

" Sách vở đều viết linh tinh ." Vạn Độc Dược Thánh đánh gãy lời nói của Thủy Y Họa , " Người tộc Sáp Huyết vốn là nhiều thế hệ quần cư, những người xuất hiện bên ngoài hoặc là bị đuổi ra ngoài, hoặc là chính là bản thân chống cự không nổi sự hấp dẫn của thế giới bên ngoài mà chạy ra , những người đó đều sẽ bị người tộc Sáp Huyết vứt bỏ hoặc đuổi bắt !"

"Còn có, địa bàn của bọn họ chỉ có thể vào không thể ra, các người nếu xông vào địa bàn của tộc Sáp Huyết, hoặc là ở lại trở thành một thành viên của bọn họ , đi theo bọn họ học tập luyện cổ dương cổ thuật! Hơn nữa về sau đó là dân chúng hạ đẳng ở chỗ bọn họ . Cho nên, các con, các người

cân nhắc kỹ đi , nơi đó không nên đi ." Vạn Độc Dược Thánh vuốt chòm râu thưa thớt , khuyên nhủ.

Thủy Y Họa bữu môi, ai nói bọn họ nhất định phải tới địa bàn của người khác.

"Không dối gạt tiền bồi, ta đã tìm được biện pháp giải cổ , chính là không xác định được phương pháp này có đúng hay không thôi ." Thủy Y Họa nói.

Kiểm Thập Nhất hai mắt đột nhiên nhìn nàng , sáng rọi.

“ Hả? “ Nói thử ta nghe xem." Vạn Độc Dược Thánh hiểu kỳ nói.

"Chỉ cần tìm được Phệ Hồn Hoa và máu của rắn xanh lục , hòa lẫn với máu của người thi cổ , liền có thể dẫn cổ trùng trong cơ thể của người bị trúng cổ."

Vạn Độc Dược Thánh sau khi nghe xong, ha ha cười hai tiếng.

Thủy Y Họa không hiểu nhìn hẩn cười, trong lòng có loại dự cảm không tốt . Quả nhiên - -

Vạn Độc Dược Thánh lập tức lại tung ra một cái xem thường vĩ đại , "Ta nói nha đầu a, không có người nào nói cho người biết rằng hai thứ đó chỉ có ở trong địa bàn của tộc Sáp Huyết à ?"

Thủy Y Họa tức giận đến suýt nữa thì phun ra một búng máu!

Thảo, nê, mã gào thét mà qua.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 71: Nhớ Huynh

Đời trước Thủy Y Họa có học châm cứu , còn biết một ít thảo dược, nhưng cũng chỉ là một ít thảo dược thông thường . Cho nên nàng cũng không nhận biết Phệ Hồn Hoa hay máu của rắn hoa xanh ,nhưng Thủy Y Họa cảm thấy, chỉ cần những thứ này tồn tại, nàng có thể nghĩ biện pháp tìm được , liền tính là mọc trên vách núi, nàng cũng có thể dùng dây thừng buộc vào người để đi hái đến, tóm lại biện pháp còn nhiều. Nhưng là!

Nhưng là Lão Đầu đáng chết này lại còn nói, hai loại này chỉ có ở chỗ của tộc Sáp Huyết .

Mà những người của tộc Sáp Huyết này vừa nghe đã biết là những người không dễ trêu chọc. Hơn nữa, hiện tại không phải là một người , mà là một đám, thật sự là đòi mạng!

Đông Phương Lăng và Kiếm Thập Nhất nghe nói như thế cũng nóng nảy.

"Sư phụ, chẳng lẽ chỗ khác không có?" Đông Phương Lăng vội hỏi. Cả bốn nước lớn như vậy, không có khả năng chỉ có trên địa bàn của bọn hắn mới có đi.

"Hừ, xú tiểu tử dám chất vấn lão nhân ta , lão tử nói không có là không có!" Vạn Độc Dược Thánh dựng râu tròng mắt nói.

Đông Phương Lăng yên lặng thối lui đến một bên.

" Theo ta đoán vị bằng hữu của các người võ công chắc chắn hơn các người, đã hãn đối cổ độc không thể không nể hà, vậy thì các người liền

càng không phải là đối thủ. Nếu như thực sự đến đến địa bàn của tộc Sáp Huyết , các người ngay cả chết như thế nào đều không biết!"

"Nhưng là sư phụ - -" Đông Phương Lăng muốn nói lại thôi. Chẳng lẽ ngay cả sư phụ đều không có biện pháp ? Thị huyết cổ trên người gia hân không thể luôn luôn áp chế , cứ nghĩ đến hậu quả, Đông Phương Lăng nghĩ mà sợ.

" Mong tiền bối chỉ chỗ ở của tộc Sáp Huyết , ta Kiếm Thập Nhất cho dù chết ở đó cũng phải tìm ra hai thứ này!" Kiếm Thập Nhất ánh mắt kiên định nói, tay cầm kiếm bóp chặt. Mạng của hân là gia cứu, hiện thời vì gia trả giá bằng tính mạng này cũng không có gì đáng ngại , hân chỉ lo lắng trước khi mình chết vẫn chưa tìm được Phệ Hồn Hoa và máu của rắn hoa xanh .

" Hơi chút mở miệng là nói đến chết , người làm như người sinh ra là vì đi tìm chết vậy ?" Vạn Độc Dược Thánh lườm hân một cái, rồi sau liếc mắt về phía Thủy Y Họa. Nha đầu kia ngay từ đầu bị giật mình, sau liền im lặng không tiếng động, chỉ thấy hai mắt tối như mực di chuyển, trong lòng khẳng định không nghĩ chuyện gì tốt .

"Nha đầu, chẳng lẽ người không có gì muốn nói?" Vạn Độc Dược Thánh nhìn Thủy Y Họa hỏi. Trong lòng nha đầu này tuyệt đối có quỷ.

Thủy Y Họa hướng hân mỉm cười, "Tiền bối đã biết tộc Sáp Huyết ở nơi nào, còn biết chỗ của Phệ Hồn Hoa và máu rắn hoa xanh , như vậy ta nghĩ , tiền bối ngài hân là ở chỗ đó một khoảng thời gian đi, bằng không ngài làm sao mà biết rõ ràng như vậy?"

Vạn Độc Dược Thánh biểu cảm nhất thời nhất úm rừ, hừ nói: "Quả nhiên là xú nha đầu giáo hoạt , chuyện này mà cũng bị người đoán được."

"Cái gì? Sư phụ ngài thật sự ở nơi đó ?" Đông Phương Lăng kinh ngạc vô cùng , hân là được sư phụ nhật về , truyền thụ rất nhiều độc thuật cùng y thuật, hai người cũng luôn luôn ở cùng một chỗ, hân còn tưởng rằng sư phụ

vẫn ở tại túp lều nhỏ , không nghĩ tới sự phụ còn đi qua rất nhiều nơi mà hẳn không biết .

"Lăng tiểu tử, người cho là sự phụ ta liền trốn tại túp lều rách nát này vài thập niên ? Sai, mười phần sai! Lúc lão tử còn trẻ tuổi tranh cường hạo thắng, nơi nơi tìm người tỷ thí độc thuật, sau này liền... Khụ khụ, không nghĩ qua là gặp phải người tộc Sáp Huyết ." Vạn Độc Dược Thánh nhớ tới chuyện cũ, sắc mặt khẽ biến thành hồng.

"Tiền bối vẫn là nói trọng điểm đi, có phải ngài trà trộn vào địa bàn của tộc Sáp Huyết , sau này lại là như thế nào bình yên vô sự mà đi ra?" Thủy Y Họa có chút khẩn cấp hỏi.

"Aha ha, tiểu nha đầu người cũng bắt đầu nóng nảy." Vạn Độc Dược Thánh một mặt đắc ý.

Sửa sang lại cổ áo bản thân , Vạn Độc Dược Thánh ngồi ngay ngắn, chậm rãi nói: "Bọn họ ở một nơi gọi là Cổ Cương. Nơi này nói lớn cũng không lớn nói nhỏ cũng không nhỏ, nhưng là thật sự kỳ lạ . Lúc trước ta liền là đụng phải một tiểu tử chạy ra khỏi Cổ Cương . À , mà không đúng , tên kia tuy rằng bộ dạng tuổi trẻ tuấn mỹ, kỳ thực tiểu tử này đã 300 tuổi, 300 tuổi! Cả ngày bày ra gương mặt lạnh lùng , làm cho người ta nhìn thấy tâm tình cũng thấy khó chịu!"

Tuy rằng hẳn miệng nói khó chịu, nhưng là Thủy Y Họa vẫn thấy được bội phục từ trong mắt hẳn . Mà Kiếm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng nghe được người nọ 300 tuổi lại vẫn là dung mạo không thay đổi , trong lòng kinh ngạc không thôi.

Nhưng nghe thấy hẳn tiếp tục nói: "Lúc trước tiểu tử kia nhìn đến ta đối người khác thi độc, liền thả ra thực độc cổ mút vào độc tố trên thân người kia . Ta thấy kém chút tức chết, tiểu tử này vậy mà dễ dàng liền giải độc của lão tử , còn ngay trước mặt lão tử!"

"Sư phụ, người lại lấy người thử độc rồi hả ?" Đông Phương Lăng hỏi, rồi sau nói thầm: "Không nghĩ tới người nọ nhiệt tâm như vậy ."

Vạn Độc Dược Thánh nghe được câu nói thầm của hắn , nhất thời hét lớn một tiếng, "Nhiệt tâm? Nhiệt tâm cái rắm, tiểu tử lạnh như băng kia dùng thực độc cổ đem độc tố hút khô sau, lại khiến nó phun ra một loại kịch độc khác , lúc này làm cho người kia đau đến chết đi sống lại. Chắc chắn, các người là không thấy đến tình cảnh lúc người đó trúng độc đâu , ngay cả ta nhìn quen độc dược mà vẫn cảm thấy vô cùng thâm hiểm."

Đông Phương Lăng nhất thời nuốt một ngụm nước bọt.

Mặc dù đã gần bốn mươi năm qua đi , Vạn Độc Dược Thánh vẫn nhớ rõ tình hình lúc đó . Người kia diện mạo tuấn mỹ dị thường , nhưng là trong mắt hắn không có một cảm xúc mà nhân loại sẽ có , khuôn mặt giống như kết băng, nhìn không tới chút biến hóa . Hắn lẳng lặng nhìn người kia tàn phá bản thân đến độ người không ra người quý không giống quý, đợi đến người nọ bắt đầu đổ máu , hắn mới quay đầu nhìn về phía Vạn Độc Dược thánh, thản nhiên hỏi, "Hiện tại độc này người có thể giải ?"

Lúc đó Vạn Độc Dược Thánh cũng mới ba mươi mấy , tuổi trẻ hiếu thắng lại vô cùng tự đại, lúc này liền tìm mọi biện pháp giải độc này , sau lập tức hạ một loại độc khác , để tên tiểu tử này giải, tiểu tử kia lại xuất ra Thị huyết cổ, hút hết sạch độc tố , Vạn Độc Dược Thánh tức giận đến nghiến răng nghiến lợi.

Hai người liền như vậy thay phiên giải độc cùng thi độc, cuối cùng thế nhưng kết giao thành bằng hữu. Đáng thương nhất chính là người bị lấy ra thử độc kia , bị giày vò đến không còn hình người nữa , cuối cùng cắn lưỡi, tự sát mà chết.

Sau đó , hai người cùng nhau ở lại túp lều trên núi tham thảo độc dược cùng cổ độc cũng có hai mươi mấy năm , cũng là khi đó, Vạn Độc Dược

Thánh mới bắt đầu hiểu biết một chút cổ độc cùng cổ thuật .

Làm cho người ta đáng giận chính là , trong khoảng thời gian hai người ở chung , Vạn Độc Dược Thánh là càng ngày càng già đi, tiểu tử này lại vẫn tuấn mỹ như lúc ban đầu. Nếu không phải nhìn đến mặt tang thương còn lảng động nơi đáy mắt hắc , Vạn Độc Dược Thánh nhất định cho rằng bản thân hai mươi năm qua đều là ở cùng một tên mao đầu tiểu tử ở tham thảo độc thuật y thuật.

Sau tiểu tử này xuống núi một chuyến , khi trở về liền trở nên kỳ quái, rồi không đến mấy ngày, tiểu tử kì liền cùng hắc nói lời từ biệt .

" Tiền bối , đến cùng là ngài có đi qua Cổ Cương hay không?" Thủy Y Họa nghe rất lâu mà vẫn chưa nghe thấy trọng điểm.

"Gấp cái gì , lão nhân còn chưa nói xong đâu." Vạn Độc Dược Thánh hừ một tiếng.

"Một năm sau hắc lại tới tìm ta, mời ta đi Cổ Cương làm khách." Vạn Độc Dược Thánh sờ sờ vài sợi râu thưa thớt trên cằm , ánh mắt hữu thần vụt sáng ngời .

"Tiền bối, nếu ta không đoán sai , người nọ là mời ngài tới giúp đỡ đi?" Thủy Y Họa khẽ cười nói.

"Tiểu nha đầu quả nhiên thông minh hơn so hai tiểu tử gốc kia ." Tiểu Lão Đầu khó được khen ngợi một câu.

Kiểm Thập Nhất và Đông Phương Lăng nghe xong buồn bực không thôi.

"Ai, Hiên Viên U Băng xú tiểu tử kia , lừa lão phu rõ lắm. Ta cho rằng thật là đi làm khách, ai ngờ Cổ Cương xuất hiện náo động. Lúc đó ta mới biết được hắc là ái đồ của vị Đại Tế Ti địa vị tối cao tại Cổ Cương , Đại Tế Ti đột tử, chưa kịp truyền ngôi, cho nên có người mơ ước vị kia trí, khơi

mào nổi dậy , tứ tế đường rất nhiều người đều bị đối thủ mượn sức , Hiên Viên U Băng lẻ loi một mình, chỉ có lão già ta có thể giúp hăn. Lòng người dễ thay đổi , lòng người dễ thay đổi a ." Vạn Độc Dược Thánh cảm thán nói.

Thủy Y Họa liếc mắt nhìn hăn một cái, còn không phải bị lừa đi, nếu nói trước chuyện này, lão già này xác định không đi cùng làm việc xấu.

Thủy Y Họa thực sự đoán đúng rồi. Lúc trước Vạn Độc Dược Thánh vì vậy suýt nữa thì tuyệt giao với Hiên Viên U Băng , nhưng là mọi người bị lừa đi, trả lại cho hăn là một thân phận mới tại tộc Sáp Huyết - - cái loại đẳng cấp thấp nhất , Vạn Độc Dược Thánh chỉ phải khổ bức đứng ở trên cùng một mặt trận thống nhất, nhận đối phương khiêu chiến.

Cuối cùng tự nhiên là Hiên Viên U Băng thắng được, bởi vì thực lực của hăn quả thật thật cường hăn.

"... Lại sau này lão tử giả chết, mới trốn thoát khỏi chỗ đó , tiếp tục quá cuộc sống tiêu dao của lão tử . Chẳng qua lão nhân ta bỗng nhiên cảm thấy có chút cô đơn , liền ở dưới chân núi nhặt được cái oa nhi." Nói đến đây , lờm Đông Phương Lăng một cái.

Đông Phương Lăng a một tiếng, "Sự phụ, ta thật sự là đứa trẻ bị vứt bỏ a, ta còn tưởng rằng là ngài cướp từ trong tay người nào chứ ." Lúc nói lời này , cười tủm tỉm.

"Nói nhảm, lão tử đem người một vốc cứt một vốc đá mới nuôi lớn như bây giờ , thật sự là vất vả! Có nhiều lần định biến người thành Độc Nhân rồi . Nếu không phải là xem người bộ dạng đáng yêu, lão nhân ta khẳng định sớm xuống tay rồi."

"Tiền bối, vậy theo ý của ngài , Đại Tế Ti đương nhiệm của Cổ Cương chẳng phải là Hiên Viên U Băng, các người đã là Lão Bằng Hữu, tiền bối vì

sao không đi thỉnh cầu một cái nhân tình?" Thủy Y Họa ánh mắt sáng lấp lánh.

"A phi, tiểu nha đầu người nghĩ hay thật ! Lão tử thật vất vả mới thoát khỏi nơi đó , muốn ta chủ động đưa lên cửa, nghĩ cũng đừng nghĩ! Lúc trước lão tử nhưng là giả chết, tiểu tử kia sớm liền cho rằng lão tử đã chết!" Vạn Độc Dược Thánh nháy mắt xù lông.

"Tiền bối, hình như người nói tiểu tử này đã 300 tuổi , hẳn là xem như tiền bối của ngài đi ?" Thủy Y Họa nhắc nhở.

"Nói vậy, Hiên Viên U Băng tên kia chính là một cái xú tiểu tử, 300 tuổi tính cái gì, bọn họ Cổ Cường còn có lão tư tế gần 800 tuổi . Hẳn so với những trưởng lão đó , chẳng phải là tên tiểu tử sao."

Mấy người bị dọa đến há to miệng .

"Sư phụ, trên đời này thực sự có người Trường Sinh Bất Lão sao ? Thật thần kỳ!" Đông Phương Lăng kinh ngạc nói. 800 tuổi? Đây chẳng phải thành Lão Quái Vật rồi hả ? !

"Nếu là bị dân chúng bốn nước biết được , chỉ sợ lại muốn nhấc lên gió tanh sóng máu , dù sao ai cũng muốn Trường Sinh Bất Lão." Kiếm Thập Nhất ôm kiếm đứng ở một bên biểu cảm ngưng trọng nói. Khó trách tại sao người của tộc Sáp Huyết đều không tiếp xúc với người bên ngoài.

"Cho nên lão nhân ta nếu như bị bọn họ phát hiện không chết, bọn họ khẳng định sẽ bắt ta trở về, đến lúc đó tự nhiên trở thành đào phạm bị mọi người phỉ nhổ rồi." Vừa mới nói xong lời này Vạn Độc Dược Thánh lập tức hắt hơi một cái, nhớ tới cái gì sau lập tức kêu to một tiếng, " Mong rằng không phải tiểu tử kia suy nghĩ ta, dù sao 'Ngày giỗ' của ta giống như nhanh đến rồi."

Đông Phương Lăng nhìn bộ dạng lo lắng hãi hùng của hắn , trong lòng vui vẻ, ai bảo lão nhân này bình thường thích bắt nạt người khác . Cuối cùng có ai đó có thể trị hắn rồi.

"Tiền bối, không bằng ngài đi cùng chúng ta đi, thuận đường nhìn xem Lão Bằng Hữu, hiện thời hắn là Đại Tế Ti thân phận tôn quý nhất , liền tính ngài giả chết , hắn khẳng định cũng sẽ không so đo." Thủy Y Họa lại bắt đầu lừa gạt.

Nhưng là, mặc kệ Thủy Y Họa như thế nào lừa gạt, Vạn Độc Dược Thánh là đánh chết không đi, chỉ vẽ một bức bản đồ chi tiết vị trí của Cổ Cương cho mấy người .

Chờ nhìn đến vị trí này xong , Đông Phương Lăng và Thủy Y Họa sắc mặt rõ ràng cứng đờ.

Hóa ra ở trong địa bàn của Đông Diệu , như vậy bọn họ chẳng phải là rất có khả năng gặp lại tên biến thái Đoan Mộc Toái Phong sao !

Thủy Y Họa đem bản vẽ cuộn lại , nhét vào trong lòng. Nếu thực không có biện pháp khác, vậy cũng chỉ có thể xông vào rồi.

"Tiểu nha đầu, lão nhân nói chuyện nương người đi, các người cũng đừng néo lão già không tha , a." Tiểu Lão Đầu cho mặt tươi cười.

"Vậy thì mời tiền bối ." Thủy Y Họa từ trong trầm tư hoàn hồn.

Vạn Độc Dược Thánh nghĩ nghĩ, rồi sau mở miệng: "& ¥ *, ¥ &... Ta cùng nữ oa liên là như thế này nhận thức, xem nàng làm đồ ăn ngon, người lại thông minh lanh lợi, hãy thu để lại , ai ngờ một tháng sau, lão nhân ta bắt mạch cho nàng , phát hiện nàng đã có thai hai tháng . Sau này lão nhân ta khiến cho nàng ăn một viên đan dược, vì vậy hỉ mạch sẽ chậm lại hai tháng, vì thế nương người nhanh chóng liền chọn đại một gốc bí đao

gả đi . Mà gốc bí đao này họ Thủy, đừng nhìn là cái Học sĩ, kỳ thực cổ hủ thật sự, một chút đều không xứng với nương người ."

Thủy Y Họa nghe xong lời này , đỉnh đầu giống như bị một quả ngư lôi giáng xuống , nhất thời chưa kịp thích ứng . Kiếm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng nhìn về phía Thủy Y Họa biểu cảm cũng trở nên có chút đồng tình.

Vạn Độc Dược Thánh không hề cảm thấy bản thân nói chuyện gì không nên nói , lúc nhìn đến mấy người vẫn không nhúc nhích theo dõi hẳn , mới giật mình lấy lại tinh thần .

"Khụ ~ nha đầu , tuy rằng nương người chưa kết hôn mà có con có tổn hại phụ đức, nhưng là nương người tuyệt đối là bị bắt buộc . Nếu không phải vì an toàn sinh hạ người, nương người lại làm sao có thể ủy khuất cho người cha vô dụng của người bây giờ ."

"... Thôi, mọi người đã chết, việc này ta cũng không muốn truy cứu nữa ." Thủy Y Họa thản nhiên nói. Nàng là thật không nghĩ truy cứu, dù sao hiện tại Thủy Y Họa đã không còn là Thủy Y Họa trước đây nữa , những chuyện năm đó có nói cho nàng nghe lại có thể thế nào.

Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng lại đem bộ dáng lạnh nhạt này của nàng quy kết vì bị đả kích quá nặng, lúc này khó được im lặng.

Chẳng qua Vạn Độc Dược Thánh nghe xong lời này cũng là trừng mắt, "Ai nói nương người đã chết rồi hả ? Chẳng lẽ nương người trước khi đi không nói với người sao ? Nhưng mà cũng đúng, lúc đó người quá nhỏ, nói cũng không hiểu."

Thủy Y Họa lần này quả thật là ngây dại. Bùi thị không chết? Vậy những năm gần đây nàng vì sao chưa bao giờ nhìn Thủy Y Họa liếc mắt một cái?

"Lúc nương người sinh người sau, thân thể không bằng lúc trước, đương nhiên đây chỉ là bề ngoài , dựa theo tính tình nương người , liên tính giả cho cha người , cũng sẽ không dễ hấn chạm vào người , về phần đêm tân hôn là như thế nào đi qua, vậy thì phải hỏi nương người rồi. Chẳng qua , người cảm thấy nương người vì sao phải giả chết ?"

Thủy Y Họa ánh mắt thản nhiên đảo qua lại , lặp lại nói: "Vì sao phải giả chết?"

" Thứ nhất , là vì tránh cho cha người hoài nghi người sinh ra, vì thế nương người chết, sẽ làm cho hấn vĩnh viễn đối với hai mẹ con người ấy này , ngày sau hấn cũng nhất định đối xử tử tế với người. Hai là tâm nguyện của nương người chưa xong, chỉ sợ là lẻ loi một mình đi ra ngoài tìm cha người ."

Thủy Y Họa nghe được mày càng nhúu thật chặt, đây lại là chuyện gì nữa

.

Vạn Độc Dược Thánh sờ sờ chòm râu thừa thớt trên cằm , " Chuyện các người muốn biết lão nhân ta đều nói , lão nhân ta sẽ không lưu các người, tạm biệt."

" Đây , hiện tại đều tối rồi, Lão Đầu đáng chết này, người còn bắt chúng ta giờ phút này xuống núi? !" Thủy Y Họa tâm tình vốn là có chút trầm trọng, lúc này nghe xong lời này rất là khó chịu.

" Lão Đầu đáng chết ? Xú Nha Đầu người vừa rồi lễ phép quả nhiên là giả vờ !" Tiểu Lão Đầu dựng râu tròng mắt, rồi sau vung tay lên, ném một ít thuốc bột về phía nàng .

Thủy Y Họa phản ứng nhanh nhẹn , lách mình tránh ra, kết quả đám thuốc bột tạt hết đến trên mặt Đông Phương Lăng , gương mặt tuần tú nhất thời sưng thành đầu heo.

"Sư phụ, ngài có thể đổi loại thuốc khác hay không , thuốc bột này ngài đã dùng vô số lần rồi." Đông Phương Lăng oán hận nói.

Thừa dịp này , Thủy Y Họa bay nhanh cách xa vài bước , nhìn Kiếm Thập Nhất quát một tiếng, "Kiếm Thập Nhất, đi!"

Kiếm Thập Nhất đã chán ngấy ở tại túp lều nhỏ này rồi , liền tính qua đèo ngoài nơi hoang dã còn hơn là đứng ở chỗ này . Vì thế Thủy Y Họa vừa rống, Kiếm Thập Nhất lập tức liền vội vàng đi theo, hai người vừa đề khí, ... Bay xuống núi .

Dưới chân núi vừa đứng buộc hai con ngựa, vừa khéo đủ hai người chạy về Viêm Đạm vương phủ. Về phần Đông Phương Lăng, vẫn là ở lại túp lều nhỏ cùng đoàn viên với sư phụ hắn đi , hai thầy trò này đã nhiều năm không gặp nhau rồi. Lại nói Đông Phương Lăng vốn là bị Cơ Mộc Ly sai đi làm nhiệm vụ , nếu tạm thời không có kịp trở về cũng không có vấn đề gì .

Đông Phương Lăng đến giờ đã hiểu mình bị hai người bỏ lại rồi.

Tính tính thời gian, ba người rời đi vương phủ cũng đã sáu ngày, Cơ Mộc Ly giờ phút này hẳn là vẫn còn ở Lam Đăng , hoặc là đang trên đường trở về .

Hai người nếu là trên đường không có nghỉ ngơi thì chỉ đi một ngày nữa là có thể đến hoàng thành Hỏa Vũ . Nhưng là, có đôi khi cố tình có người không có mắt lại nhảy ra chặn đường.

Nơi này là hoang dã , mà trên đường nhỏ lại có một cô nương đi một mình , cô nương này tuy rằng làn da hơi đen , nhưng lại rất ưa nhìn. Vì thế tiểu cô nương lại gặp hai hán tử đáng khinh .

"Tiểu nương tử, đi chơi cùng hai ca ca nhé ?" Nam tử đáng khinh cười tủm tỉm chà xát tay . Hai người một trước một sau vây quanh cô nương xinh đẹp .

Cô nương mặc một bộ váy bằng vải thô , tóc được buộc bằng dây vải , tóc mái dài chặn ngang ánh mắt nàng, lúc này nàng cúi đầu, im lặng không tiếng động.

Thủy Y Họa nhíu mày nhìn mấy người chặn đường , khi nhìn thấy nữ tử này , quay sang Kiếm Thập Nhất trêu tức nói: "Anh hùng cứu mỹ nhân , giao cho cậu đấy."

Kiếm Thập Nhất miễn cưỡng liếc nàng một cái, thúc ngựa chạy qua , trường kiếm nắm trong tay , gọn gàng linh hoạt đặt tại trên cổ nam tử đáng khinh kia , lạnh lùng nói: "Cút!"

Hai người nhìn thấy bảo kiếm sắc bén kề trên cổ , hét to một tiếng, sợ tới mức cả nước tiểu ra quần , nhanh chóng chạy mất.

Cô nương kia ngẩng đầu nhìn ngó hai người, hai người lúc này mới nhìn thấy rõ ràng đôi mắt của nàng, hẹp dài sâu thẳm , đồng tử giống như hai quả trân châu sáng ngời, thập phần đẹp mắt.

Kiếm Thập Nhất thản nhiên liếc nhìn nàng, "Tránh ra, người chặn đường rồi."

Trong đôi mắt nàng kia lóe lên kinh ngạc, rồi sau khẽ gật đầu, thối lui sang một bên.

Mắt thấy Thủy Y Họa cùng Kiếm Thập Nhất sẽ rong ngựa rời đi, nàng kia bỗng nhiên mở miệng, "Có thể chở ta đoạn đường hay không ?" Nói lời này là nhìn chăm chăm Kiếm Thập Nhất.

Kiếm Thập Nhất mấp máy miệng, không có đáp lời, nhưng là Thủy Y Họa cười tủm tỉm mở miệng nói: "Cô nương còn không biết chúng ta đi chỗ nào, cô xác định là cùng đường với chúng ta ?"

"Ta lẻ loi một mình , đi chỗ nào cũng được, chỉ cần là chỗ nhiều người là tốt rồi." Nàng kia không chút hoang mang đáp.

Giọng nói của nàng mượt mà lại có chút trầm thấp , mơ hồ còn mang theo vài phần từ tính, làm cho người nghe cảm thấy vô cùng thoải mái.

Thủy Y Họa nhìn ngó Kiếm Thập Nhất, lại nhìn ngó nữ tử này , khoe miệng đột nhiên hơi cong lên , lại hỏi, "Hai chúng ta vội vã chạy đi, cô nương có chịu được ngựa xóc nảy không ? Nếu là có thể, chúng ta liền chờ cô đoạn đường."

Nàng kia lập tức gật gật đầu, " Khổ thế nào ta cũng có thể chịu ."

Không đợi Kiếm Thập Nhất phản ứng, nàng đã đỡ lưng ngựa nghiêng người, ngồi ngay ngắn ở phía sau Kiếm Thập Nhất .

Kiếm Thập Nhất thân mình không khỏi cứng đờ, Thủy Y Họa cũng giật mình liếc mắt nhìn nữ tử này một cái. Nữ tử thật đúng là... Không câu nệ lễ tiết.

Kiếm Thập Nhất xiết chặt dây cương , lập tức thúc ngựa chạy băng băng về phía trước , nữ tử phía sau hấn thân mình ngã về sau một cái , rồi sau lập tức ôm lấy eo của hấn .

Kiếm Thập Nhất hai tai hồng rực .

Thủy Y Họa yên lặng xem, cười đến không thấy mi mắt . Tuy rằng cô nương này thân phận có chút khả nghi, nhưng chỉ cần không phải là người gian ác , nàng cũng vui vẻ thử một lần làm bà mai .

Đi tới hoàng thành Hỏa Vũ sau, Kiếm Thập Nhất chuẩn bị buông nữ tử phía sau ra , ai ngờ nàng kia lại ôm eo của hấn chặt cứng , không có dấu hiệu thả ra .

"Hoàng Thành đã đến, đi xuống!" Kiểm Thập Nhất lạnh mặt nói.

"Hiện thời ta lẻ loi một mình không có chỗ có thể đi, ta thấy hai vị công tử đều là người có thân phận, hi vọng công tử có thể thu lưu ta, chẳng sợ làm nha đầu làm việc nặng, ta chỉ cầu có thể có miếng cơm ăn." Nàng nói thật khẩn thiết, trong lời nói mang theo một tia mệt mỏi không dễ dàng phát giác.

Kiểm Thập Nhất lại cảm thấy vừa rồi sao lòng mình lại mềm lòng, tức giận từ trong mắt xẹt qua, giọng điệu nhất thời tăng thêm, "Người nếu không đi xuống, đừng trách ta đá người xuống ngựa."

"Ta..." Nữ tử buông hai tay ra, môi mỏng phẫn hồng nhếch lên, đôi mắt buông xuống, chặn lại tất cả cảm xúc.

"Kiểm Thập Nhất, cô nương này ta thấy cũng được, cậu liền mang theo nàng hồi phủ đi, vừa vặn ta cũng thiếu nha hoàn sai sử." Thủy Y Họa mở miệng.

"Nữ tử này lai lịch không rõ ràng." Kiểm Thập Nhất không chút e dè, mặt trầm xuống nhắc nhở.

"Ha ha, trước khi điều tra rõ nàng, cậu liền nhìn chăm chăm nàng ấy là được. Nếu là người này có vấn đề, liền một đao giết chết ném ra phủ đi. Nếu là không thành vấn đề thì cho ở lại." Thủy Y Họa không chút để ý nói.

Kiểm Thập Nhất nhíu mày trừng nàng, lại không nói cái gì,

Mà nữ tử kia nghe xong lời nói đầy đe dọa của Thủy Y Họa cũng không có phản ứng gì, vẫn luôn cúi thấp đầu, tóc mái dài chặn lại đôi mắt đẹp kia, nhìn nàng như một thôn nữ hết sức bình thường.

Hai người về tới phủ sau, Vương lão quản gia cuối cùng là nhẹ nhàng thở ra, đã nhiều ngày qua hẳn đã tìm đủ các loại lý do để từ chối quan gia

tiểu thư tới bái phỏng , khiến cho thanh danh của vương phi cũng không tốt , nói cái gì mà tâm cao khí ngạo, khinh thường người ta.

Thủy Y Họa nghe xong chỉ cười, "Tùy các nàng đi thôi, thanh danh tốt ta đã sớm không hiểm lạ rồi."

"Đúng rồi vương phi! Hôm nay sáng sớm lão nô nhận được thư của Vương Gia ." Lão quản gia vội mang thư đến, dè dặt cẩn trọng đưa cho Thủy Y Họa.

Đợi đến bốn bề vắng lặng , Thủy Y Họa nằm ở trên giường, lười biếng mở thư ra đọc .

Nhìn đến câu mở đầu , Thủy Y Họa nhin không được trọn tròn mắt.

Mở đầu là như này : Y Họa , nương tử yêu dấu . Mấy ngày không thấy, rất là nhớ nàng.

Đến khi đọc hết thư , sắc mặt Thủy Y Họa trở lên nghiêm túc.

Nàng đã lường trước Cơ Mộc Ly cố ý gửi thư về , khẳng định là trong thời gian ngắn cũng sẽ chưa về, đợi khi thấy nội dung, phát hiện quả thế.

Trong yến hội ở Lam Đẳng có chút phiền toái, quốc quân của Lam Đẳng nói rằng bức tranh tổ truyền của hãn đã bị người đánh cắp . Tuy rằng Văn Nhân Dịch không cố ý giữ bọn họ lại , nhưng là ai rời đi trước thì người đó liền dính hiểm nghi liền lớn nhất. Cơ Mộc Ly cũng không muốn bị mang tiếng.

Chẳng qua , khi nhìn đến trang thứ hai , Thủy Y Họa vẫn là nhin không được đỏ mặt.

Thư viết :

Mới xa nàng mấy ngày mà ta rất nhớ nàng, chỉ mong nhanh chóng được trở về bên nàng, ta nhớ đôi môi thơm ngọt của nàng, chỉ muốn ôm nàng thật chặt.

Tái bút : Nhớ nàng muốn chết . Hồng Hồng.

Tên lưu manh! Thế này mà cũng dám viết ra , vậy mà cũng không đỏ mặt.

Thủy Y Họa mắng thầm trong lòng , nhưng là mắng xong vẫn là nhịn không được lại lôi thư ra xem mấy lần.

Đã quen Cơ Mộc Ly cả ngày dính nàng, thỉnh thoảng nói mấy câu buồn nôn ở bên tai nàng , bây giờ đột nhiên không có, nàng chợt cảm thấy thiếu thiếu . Nhiều ngày qua vội vàng tìm biện pháp giải Thị huyết cổ , căn bản không có thời gian suy nghĩ tới , hiện tại rảnh rồi mới phát hiện bản thân mình thật sự rất nhớ tên yêu nghiệt kia .

Lăn qua lăn lại , Thủy Y Họa không biết khi nào thì ngủ , khi tỉnh lại đã là ngày thứ hai rồi. Ngồi bần thần ở trên giường một lúc , Thủy Y Họa nhảy chồm lên, vài bước chạy tới Kiểm Duyệt các .

" Thập Nhất , ta có chuyện phải đi ra ngoài một chuyến , nhanh thì bốn năm ngày, chậm thì đến mười ngày, cậu ở trong phủ đừng có chạy lung tung đấy !" Thủy Y Họa đem bản vẽ đưa cho hắn, "Đây là bản đồ của Vạn Độc Dược Thánh , cần phải giữ cẩn thận . Còn có, nữ nhân kêu Hòa Khuyết kia cậu cũng phải để ý ."

Kiểm Thập Nhất bị quyết định nhanh chóng của nàng biến thành ngẩn ra, chờ phục hồi tinh thần lại, người nọ đã chỉ để lại cái bóng lưng, "Nữ nhân, cô nói rõ ràng! Ta không thể để cô đi một mình được !" Cơ Mộc Ly cố ý dằn dò hắn phải bảo vệ nữ nhân này , nữ nhân này nếu xảy ra chuyện , thì hắn là người đầu tiên không thoát khỏi can hệ.

Thủy Y Họa nhìn Kiểm Thập Nhất chặn ở trước mặt , trong lòng có chút phiền chán, một tay đẩy hẳn ra nói , "Ta muốn đi Lam Đăng ."

"Đi Lam Đăng làm cái gì?" Kiểm Thập Nhất càng thêm nghi hoặc .

"Tìm gia gia người !" Thủy Y Họa tức giận ném lại một câu, rồi sau nhảy lên con ngựa liền chạy mất.

Kiểm Thập Nhất hơi sững sờ, trong mắt xẹt qua một chút ý cười nhạt nhẽo .

Hóa ra , nữ nhân này nhớ gia rồi.

Hai ngày sau, ở một nơi nào đó trong hành cung của hoàng cung Lam Đăng .

Cơ Mộc Ly đang tản bộ trở về, vừa đẩy cửa ra liền ngửi được một hương thơm quen thuộc . Trong mắt là cực độ không tin cùng khiếp sợ.

Vừa nghiêng đầu, một nam tử áo đen liền từ trong góc nhảy đến trước mặt hẳn, gương mặt tuấn mỹ lúc này cười vô cùng xán lạn , ánh mắt linh động .

"Cơ Mộc Ly , ta nhớ huynh .

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 72: Rửa Chân, Tán Tỉnh

" Y Họa ? !"

Trên gương mặt tuần mỹ của Cơ Mộc Ly rõ ràng hiện ra một tia ngu đần, hai tròng mắt tràn đầy không tin nhìn chăm chăm tiểu tử bỗng nhiên xuất hiện trước mắt mình .

Trình độ cải trang của Thủy Y Họa kỳ thực rất thành công, lông mày dài nhỏ cong cong đã bị nàng lấy bút vẽ lại thành lông mày kiếm , thoát nhìn cực kì anh tuấn, mà thân hình nàng lại cao gầy , bên hông lại quấn mấy lần vải dày , nên thắt lưng mảnh mai cũng biến thành cường tráng .

Mặc dù như thế, Cơ Mộc Ly chỉ là liếc mắt một cái liền nhìn ra rồi. Cặp mắt lóng lánh tràn đầy ý cười , đôi môi như cánh hoa đào cong lên .

" Đồ ngốc , huynh choáng váng ?" Thủy Y Họa khẽ cười một tiếng. Xem ra hành vi ngàn dặm truy phu của mình đã dọa đến Cơ Mộc Ly . Nàng là người muốn cái gì liền lập tức đi làm, giống như là biết trong vương phủ Hỏa Kỳ vương có khả năng có người của tộc Sáp Huyết tồn tại , nàng liền lập tức rủ hai người Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng cùng đi . Mà lúc này, nàng bỗng nhiên cảm thấy nhớ người trước mắt này, cho nên nàng liền tới.

Cơ Mộc Ly khiếp sợ một lát sau, một tay liền tiến lên ôm lấy eo Thủy Y Họa , cặp ở trên lưng mình , nôn nóng sốt ruột đi về phía giường lớn . Nói là đi kỳ thực so chạy còn nhanh hơn , một bước giống như mười bước, động tác còn vô cùng tao nhã.

"Cơ Mộc Ly huynh nổi điên làm gì , còn không mau buông ta xuống!" Thủy Y Họa lập tức duỗi chân, ai ngờ không có để ý, đá vào chỗ không nên đá .

Cơ Mộc Ly ôi một tiếng, suýt chút nhảy lên, " Y Họa ! Nàng thật độc ác , nàng mà đá hỏng tiểu đệ của ta , về sau ai sẽ mang lại hạnh phúc cho nàng ?"

Thủy Y Họa đưa tay nhéo một cái ở trên eo của hắn , thấp giọng mắng: "Xứng đáng, ai bảo huynh vừa thấy mặt liền động thủ động cước! Nếu không thể cam đoan mang lại hạnh phúc cho ta , ta lập tức đá huynh đi tìm người khác." Nói xong, trong mắt lóe lên một chút giảo hoạt cùng trêu cợt .

Cơ Mộc Ly nghe xong lời này, quanh thân không khí giống như bị đông lại , trong mắt xẹt qua lạnh lùng , hừ nói: "Về sau có tên nam nhân nào dám tới gần nàng , ta thấy một tên giết một tên , gặp hai tên giết một đôi, móc mắt bọn họ , chặt tay chân bọn họ , cắt bộ hạ của bọn họ ! Ta xem ai còn dám muốn nàng ."

"Cơ Mộc Ly , huynh thật vô sỉ." Thủy Y Họa trách một câu, vừa rồi nghe hắn nói xong trong lòng cũng không khỏi hoảng một chút, những lời này làm cho nàng cảm giác như Cơ Mộc Ly không phải đang nói đùa . Nếu nàng thực sự chạy theo người khác, nam nhân này sẽ không thương tổn đến nàng, lại sẽ làm cho người khác chết không tử tế được.

Ở trước mặt Thủy Y Họa , ngoài lần trước cố độc phát tác Cơ Mộc Ly mới lộ ra bản tính hung tàn ra thì những lúc khác đều như là một người bình thường chỉ biết vui cười đánh chửi . Nhưng là Thủy Y Họa rất rõ ràng, người này chung quy không phải là một người thiện lương , lòng nhân từ và sự quan tâm của hắn cũng chỉ là đối với những người mà bản thân hắn coi trọng mà thôi .

Chỉ là một hai câu nói , Cơ Mộc Ly liền ôm bảo bối của mình đi tới giường lớn.

Hai người ôm nhau nằm , một cánh tay rắn chắc còn vắt ngang bên hông Thủy Y Họa , để cho nàng chỉ có thể nằm tại trên ngực hắn mà thôi .

" Phòng ở này cách âm thế nào?" Thủy Y Họa thấp giọng hỏi.

Cơ Mộc Ly nghe xong lời này, sắc mặt nhất thời biến đổi, vừa rồi gặp đến người ngày nhớ đêm mong , không nghĩ qua là cao hứng quá, kết quả giọng hơi lớn, nói vậy tin tức trong phòng hắn có người lạ xuất hiện chắc đã truyền ra đi.

Thủy Y Họa nhìn lên sắc mặt hắn liền hiểu được , tròng mắt hơi đổi, nói: "Một khi đã như vậy, rõ ràng thừa nhận là được ."

"Hả? Thừa nhận như thế nào ?" Cơ Mộc Ly hếch mày, nghiêng người đối diện với nàng, môi mỏng đẹp mắt cong lên .

"Tự nhiên nói ta là vương phi của huynh , nhớ huynh liền tới ." Thủy Y Họa giơ bàn tay lên , một cái tát dán lên gương mặt càng ngày càng tới gần của hắn .

Cơ Mộc Ly cầm lấy tay nàng , bộ dạng nhìn nàng vô cùng đứng đắn , nhất thời ha ha phá lên cười, " Y Họa , nàng thật sự nghĩ như vậy hả ? Nàng sẽ không sợ nếu ta nói như vậy , về sau thanh danh của nàng sẽ mất hết sao ?"

"Chẳng lẽ trước kia thanh danh của ta còn ?" Thủy Y Họa lông mi khẽ chớp, hỏi ngược lại, lập tức không chút để ý xì một cái , "Trước kia là lăng nhăng bay bướm , hiện tại cùng lắm thì lại thêm một câu ngàn dặm truy phu kinh thế hãi tục , cùng lắm là làm trò cười cho dân chúng trà dư tửu hậu , không hơn. Mà đây là chuyện của hai chúng ta người khác thì quan tâm làm gì "

Nghe xong lời này, ánh mắt sâu thẳm như lốc xoáy của Cơ Mộc Ly vẫn không nhúc nhích khóa lại khuôn mặt của nàng , một lát sau mới khẽ cười nói: " Y Họa nói đúng, đây chính là chuyện của hai chúng ta , quan tâm cách nhìn của người khác làm gì . Hơn nữa, thanh danh của ta cũng thật thối, nàng có thêm vài tiếng xấu đi nữa thì chẳng phải chúng ta càng đáng đối !"

Đôi mắt xinh đẹp của Thủy Y Họa nhú lại, "Cơ Mộc Ly , thanh danh của huynh đã thối như vậy , huynh còn không cho rằng đó là sỉ nhục ngược lại còn cho rằng vinh ? Còn muốn ta cũng giống huynh ? Hả?"

Cơ Mộc Ly môi mỏng cong lên , cười đến không có hảo ý, nghiêng người đem mỹ nhân đặt dưới thân mình , hai chân dài mà hữu lực cuốn lấy nàng, hai tay vuốt ve qua lại trên eo nàng .

" Y Họa , nếu thanh danh của nàng giống như ta , trừ bỏ ta, liền không có người lại muốn nàng . Như vậy thật tốt ." Hắc thì thầm bên tai nàng .

"A phi! Hóa ra huynh tính toán như vậy , quả nhiên đủ vô sỉ!" Thủy Y Họa đưa tay đẩy hắc xuống giường , thuận tiện liếc xéo hắc một cái.

" Lúc Y Họa tức giận rất xinh đẹp , hai mắt như là bỏ bùa ấy , làm cho ta nhìn xem không dời mắt được." Cơ Mộc Ly ôm lấy miệng vui vẻ, Thủy Y Họa mới đẩy hắc ra , hắc lại lập tức sẵn tới , làm không biết mệt.

Thủy Y Họa vừa nhắm mắt, nàng ngày đêm không ngừng chạy đi, đã sớm mệt mỏi, mới không công phu chơi mấy trò nhàm chán này cùng hắc . Ai ngờ vừa nhắm mắt, toàn thân liền lập tức như ngã vào trong ao , mệt mỏi không thể dậy nổi . .

" Y Họa ..." Cơ Mộc Ly để sát vào bên tai nàng nhẹ giọng gọi nàng, thấy nàng không có phản ứng, khó tránh khỏi có chút thất vọng, " Y Họa , nàng ngủ?"

"... Lúc vừa rồi khi nhìn thấy nàng , ta còn tưởng rằng là bản thân đang nằm mơ ... Y Họa , nàng không ngại vất vả, cố ý đến xem ta, trong lòng ta rất cao hứng, thật sự..." Cơ Mộc Ly từ trên người nàng lật xuống dưới, một đôi mắt u trầm nhìn chăm chăm đỉnh màn, lăm bắm.

"Thật vất vả mới có được ấm áp... Về sau cho dù có bất cứ chuyện gì xảy ra ta đều không buông tay nàng ..." Hắc chậm rãi nhếch môi cười, tươi cười đẹp rạng ngời , lại cũng có chút tối tăm nói không nên lời .

Một lát sau, hắc lại nghiêng người nhìn ngắm nữ tử đang ngủ này , dùng ánh mắt vẽ khuôn mặt của nàng , giống như muốn khắc họa từng bộ phận để ở trong lòng.

Lông mi thật dài giống như hai cánh quạt , che khuất tao nhã trong mắt , mũi vểnh cao xinh đẹp da trắng nõn nà , môi hồng như cánh hoa đào , còn có cái cằm cong cong đẹp mắt làm cho người ta nhìn không được muốn sờ .

Y Họa của hắc thật sự là càng nhìn càng đẹp rồi.

"Cốc cốc cốc." Ngoài cửa bỗng nhiên vang lên một tiếng gõ cửa thật nhỏ , tiếng gõ cửa nghe qua có chút mềm nhẹ, làm cho người ta không tự giác liên liên tưởng đến một bàn tay ngọc trắng nõn .

Mà lúc tiếng gõ cửa vang lên , Thủy Y Họa mới ngủ không lâu đột nhiên vừa mở mắt.

" Y Họa , sao nàng lại tỉnh? Không có chuyện gì , nàng tiếp tục ngủ đi." Giọng nói của Cơ Mộc Ly nhẹ nhàng chậm chạp, nhìn ngoài cửa liếc mắt một cái, trong mắt tràn đầy không vui, còn có chút tàn nhẫn như ẩn như hiện .

Thủy Y Họa vừa tỉnh hoàn toàn là cảnh giác theo quán tính , lúc này vừa thấy Cơ Mộc Ly tại bên người, lại thực sự tiếp tục ngủ , liền miễn cưỡng

ngáp một cái, đẩy đẩy hẳn, " Huynh đi xem sao lại thế , có việc gì cần thảo luận thì đừng vào nhà, ầm ĩ lắm ."

Cơ Mộc Ly đưa tay điểm mũi nàng, cười nói: "Ngủ đi, ai dám ầm ĩ nàng , gia là người đầu tiên không buông tha hẳn ."

Ai ngờ , Cơ Mộc Ly vừa nói xong , ngoài cửa liền vang lên giọng nói mềm mại .

"Vương Gia, tiểu nhân mang nước rửa mặt đến cho ngài đây."

Thủy Y Họa mới vừa nhắm mắt lại nghe tiếng từ từ mở mắt, ánh mắt trêu tức nhìn Cơ Mộc Ly , "Aiz , hóa ra mấy ngày ta không có ở đây , gia hoa đào luôn không thiếu , chắc chắc, nghe giọng nói này , hình như là nam. Gia vốn định nam nữ đều xơi sao?"

Cơ Mộc Ly bất đắc dĩ nhíu nhíu mày, đưa tay đẩy trán nàng , "Chỉ biết giễu cợt gia, nàng biết rõ những thứ này đều là Lam Đăng đưa tới, gia một người cũng chưa chạm vào, chớ nói gia không có ham mê đoạn tụ , chính là có, cũng không vừa mắt đám dong chi tục phẩn này đó ."

" Vậy ý của gia là, nếu có ham mê đoạn tụ , thì những người kia không phải dong chi tục phẩn, gia liền thu toàn bộ ?" Thủy Y Họa cười hỏi.

Cơ Mộc Ly lườm nàng một cái, rồi sau cầm chăn mỏng ở cuối giường kéo lên , cẩn thận đắp trên thân thể nàng, đem chăn che hết nửa khuôn mặt xinh đẹp của Thủy Y Họa , giống như sợ người khác mơ ước . Vừa đắp chăn cho nàng vừa miễn cưỡng trả lời: " Nếu như đời này Y Họa là nam nhân , nói không chính xác gia thực sẽ có ham mê đoạn tụ . Nhanh ngủ đi , có gia ở đây, cam đoan trong vòng mười bước không có ai tới gần nàng ."

Thủy Y Họa cong miệng , xoay người tiếp tục ngủ.

Một lúc sau , hần tận lực bước nhẹ chân đi về hướng cửa , rồi sau kết một tiếng rất nhỏ ... lại kết , cửa được mở ra lại đóng lại.

Thủy Y Họa không nghĩ tới Cơ Mộc Ly là một người cẩn thận như thế , khóe miệng vốn là hơi cong lên giờ lại cong thêm một phần .

Ánh mắt Cơ Mộc Ly lạnh lùng bề ngễ nhìn người ngoài cửa , ánh mắt giống như xem một con kiến.

Trước mắt là một thiếu niên tướng mạo bắt mắt , mắt to tròn , lông mi dài mà cong , thắt lưng mảnh mai như liễu . Nếu không nhìn thấy hầu kết và một thân nam trang, Cơ Mộc Ly suýt cho rằng đó là một nữ nhân.

Nhưng là, một nam nhân lại giống như nữ nhân mà hiện thời lại dùng ánh mắt ngập nước theo dõi hần , Cơ Mộc Ly nhìn xem lại cảm thấy tức giận .

Tuy rằng mọi người nghe đồn gia có ham mê đoạn tỵ , nhưng là gia có bụng đói ăn quàng như vậy sao? Tìm một người bất nam bất nữ đến dụ dỗ gia, còn không bằng tìm nữ nhân cho xong .

Thiếu niên đã bưng một chậu nước đứng hồi lâu, lúc này thấy chánh chủ đi ra , vội vàng thu hồi bất mãn trên mặt , nhìn Cơ Mộc Ly liếc mắt đưa tình.

" Nước đưa bốn vương, người ở bên ngoài đứng, chờ bốn vương rửa xong rồi lại mang đi." Cơ Mộc Ly một tay đã cầm lấy chậu nước , không đợi người nọ mở miệng, lại nhẹ nhàng mở cửa, lại đóng cửa.

"Vương Gia, tiểu nhân hầu hạ Vương Gia rửa chân đi." Thiếu niên xinh đẹp hướng về phía bóng lưng còn chưa có hoàn toàn biến mất nói.

Trả lời thiếu niên chỉ có : Cánh cửa trước mặt đóng chặt , thậm chí một khe hở cũng không có .

Chẳng qua thiếu niên vẫn là cười cười, mấy ngày hôm trước vị gia này không chỉ có chưa cho hấn sắc mặt tốt xem, còn một cước đạp cửa , nhưng là hôm nay động tác rõ ràng mềm nhẹ rất nhiều, cũng không còn bày ra sắc mặt thối cho hấn xem . Hừ, hấn đã nói rồi , phàm là nam nhân có ham mê đoạn tụ làm sao có thể thoát được sắc đẹp của hấn , cái gì mà Viêm Đạm vương phong lưu , hiện tại không phải là bị hấn làm cho tâm thần xao động sao.

Thiếu niên đặc ý ôm ngực đứng ở trước cửa, ảo tưởng đến tình cảnh Viêm Đạm vương bị hấn mê hoặc , đến lúc đó hai người ở trên giường hô mưa gọi gió.... Người này bộ dạng tuấn mỹ như thế , hấn không hề thiệt thòi , ngược lại là kiếm được rồi.

Không thể không nói, thiếu niên này hoàn toàn mơ mộng sai lầm rồi. Vị chủ nhân kia vẫn là không dễ chọc như cũ , mấy ngày nay đã sớm hận không thể giết chết tên bất nam bất nữ này , nhưng là lo lắng đến bây giờ đang là thời kỳ nhạy cảm , cho nên hấn liền nhịn. Hôm nay nhẹ nhàng dịu dàng tự nhiên là không nghĩ âm ỉ đến bảo bối trong nhà , không có bãi sắc mặt cho hấn đó là bởi vì không có thời gian a, người ta vội vã chạy về trong phòng thưởng thức bảo bối của bản thân .

Trong phòng, Cơ Mộc Ly cẩn thận bưng chậu nước đi về, đem khăn lau mặt thấm ướt rồi lại vắt khô, rồi sau lau mặt cho Thủy Y Họa đang ngủ say.

Cơ Mộc Ly không thích người ngoài gần người hầu hạ, cho nên những sinh hoạt thường ngày đều là bản thân tự làm , nhưng đó là hầu hạ mình, hiện thời cầm khăn lau mặt cho người khác , đây chính là lần đầu tiên .

Thủy Y Họa cảm giác khăn nóng hầm hập ở trên mặt, nhịn không được thoải mái râm rì một tiếng, Cơ Mộc Ly nghe được ha ha cười.

" Y Hoa , gia là lần đầu tiên hầu hạ người khác , nàng có phải nên hồi báo một chút hay không hả ?"

Rồi sau không đợi Thủy Y Họa quay đầu, hắn liền cúi đầu xuống , ngậm lấy cánh môi phẩn nộn vào trong miệng, mút qua lại , đến lúc cánh môi đỏ ửng mới từ bỏ. Nếu không phải sợ đánh thức thiên hạ đang ngủ , Cơ Mộc Ly xác định muốn một nụ hôn thật sâu .

Lau mặt cho người trên giường xong rồi , Cơ Mộc Ly cũng không ghét bỏ, tiếp tục dùng khăn này tùy tiện lau bản thân vài cái. Làm xong hết thấy , Cơ Mộc Ly lại bắt đầu tháo giày tất của Thủy Y họa .

Một đường bồn ba, trên chân khó tránh khỏi ra mồ hôi , nhưng là Cơ Mộc Ly để sát vào chân trần của Thủy Y Họa ngửi ngửi, thế nhưng không hề thấy thối , ngược lại có chút hương thơm nhàn nhạt , thiếu chút liền muốn hôn lên , đợi đến khi lau chân thật sạch , Cơ Mộc Ly vẫn là nhịn không được liền cắn một cái vào ngón chân cái , rồi hôn một cái vào bàn chân nàng .Chân trần co rút lại một chút, giống như cảm thấy có chút ngứa.

Chờ đến phiên bản thân , Cơ Mộc Ly thoát vớ giày, trực tiếp ở trong chậu rửa hai lần liền lấy ra.

Ngoài cửa thiếu niên đã sớm hết kiên nhẫn , còn chưa kịp thu hồi trên mặt biểu cảm, Cơ Mộc Ly liền đã thần không biết quỷ không hay xuất hiện tại trước mặt hắn, cứ thế yên lặng không một tiếng vang .

Thiếu niên có chút xấu hổ, lập tức chuyển sắc mặt hướng hắn nở nụ cười xán lạn , "Vương Gia đã ra , làm cho tiểu nhân chờ thật lâu ."

Cơ Mộc Ly tâm tình lúc này rất tốt , lười nhìn mặt hắn , trực tiếp đem chậu nước quăng tới chỗ hắn .

Động tác rất thô bạo, nước rửa chân bắn lên thật cao, bắn hết lên mặt và quần áo của hắn . Thiếu niên mũi mọp trong nháy mắt liền biến thành ướn sùng.

"Không nghĩ hầu hạ liền cú!" Cơ Mộc Ly lạnh lùng tung ra một câu, rồi sau đóng cửa, về phòng , tiếp tục ôm nàng dâu.

Thiếu niên lau mặt , sắc mặt xấu hổ và giận dữ , cầm chậu nước rửa chân tùy tiện ném vào trong góc , oán hận đi rồi.

Hắn cũng không tin, trị không được người này!

•

Trăng tròn treo cao, bóng đêm rất sâu .

Đông cung của thái tử Lam Đăng , hai người đang thành thới đánh cờ.

Người cầm quân đen một đầu tóc đen dùng trâm ngọc cài lên, diện mạo cực kì tuấn mỹ, một đôi môi có độ dày vừa phải thoạt nhìn có chút đỏ sẫm, cả người khí sắc vô cùng tốt, mà bàn tay cầm quân cờ cũng thon dài đẹp mắt, lúc này cầm quân cờ đen trong tay đặt xuống , cười nói: "Tử Ngọc, người lại thua rồi."

Người còn lại một thân áo bào trắng, dung mạo cùng so sánh với kém cỏi không ít, nhưng lại thẳng tắp khí chất thanh nhã, người này đã từng lấy thân phận sứ thần - Lê Tử Ngọc đã từng tới Tuyết Ly .

Cầm trong tay quân cờ trắng bỏ vào trong lọ , Lê Tử Ngọc ha ha cười nói: "Xem ra tài đánh cờ của Điện hạ lại tiến bộ không ít, vì thần nhất định thắng không nổi Điện hạ. Luyện tập mấy lần, cũng là phí công."

Người đối diện nghe vậy cười lên ha hả, tướng mạo quả nhiên là đẹp tuyệt trần .

Tiếng cười qua đi, người nọ phất tay một cái, trên bàn cờ quân cờ đã bị đảo loạn, nhìn về phía Lê Tử Ngọc, hỏi: "Tử Ngọc cũng biết, cầm kỳ thư họa , vì sao bản cung lại chung tình với cờ?"

Tự xưng bản cung, đương nhiên đó là Lam Đăng Đông Cung Thái Tử - - Văn Nhân Lưu. Thế nhân nói Văn Nhân Lưu đẹp nhưng độc , phàm là những người gặp qua hẳn đều sẽ cảm thán một câu: Đồn đãi không giả.

Lê Tử Ngọc cười nhẹ, "Vi thần đoán rằng, Điện hạ là thích loại cảm giác toàn cục nắm trong tay , mà chơi cờ nhiều là như thế. Đúng hay không?"

"Ha ha... Tử Ngọc quả nhiên là tri kỷ của bản điện , trong phần đông môn khách , cũng chỉ có người, dám tại trước mặt bản cung không hề cố kỵ nói ra lòng mình ."

"Điện hạ khen trật rồi." Lê Tử Ngọc lắc đầu cười.

" Vậy Tử Ngọc cảm thấy, họa tác bảo bối của phụ hoàng là bị ai đánh tráo rồi hả ?" Văn Nhân Lưu có chút hứng thú hỏi.

Lê Tử Ngọc nghe vậy, khuôn mặt đang cười chậm rãi chuyển ngưng trọng, dừng một chút, nói: "Chuyện này... Khó mà nói."

" Hả ? Tử Ngọc suy nghĩ việc này như thế nào ?" Văn Nhân Lưu hỏi, tay không đã bắt đầu nhặt quân cờ, xem bộ dáng là chuẩn bị lại đến một mâm.

"Hiện thời đã qua gần mười ngày, mà bức họa vẫn không có tin tức , đã có thể làm như thế nghiêm mật, khẳng định không phải là người bình thường, vi thần cảm thấy, thật có thể là người nọ tự mình động thủ. Nhưng kỳ liên kỳ ở đây, lần này sứ thần các quốc gia đều không có cách yện hội , không đạo lý có thể thoát thân đi đánh tráo, mà tranh này giống như trước khi đưa tới đại điện liên bị đánh tráo rồi ." Lê Tử Ngọc tinh tế nói tới.

Văn Nhân Lưu nghe xong cười cười, "Tử Ngọc quả nhiên là nghĩ giống ta . Thật không biết vị cao nhân xen lẫn trong đám sứ thần này sẽ là ai."

"Điện hạ vậy mà còn có thể cười được? Đây chính là bảo bối tương truyền của Lam Đăng , không thể so tầm thường được ." Lê Tử Ngọc thán

liếc hăn một cái.

Văn Nhân Lưu hai tay sau gối, trêu tức cười: "Phụ hoàng hăn đều bỏ được, bản cung lại keo kiệt làm gì." Hăn hiểu biết phụ hoàng mình , đã dám xuất ra thứ này, khẳng định đã sớm nghĩ tới các loại hậu quả có khả năng xảy ra. Mất trộm chẳng qua là một trong những khả năng lớn nhất , không nghĩ tới thực sự lại xảy ra rồi.

"Luôn luôn như vậy cũng không phải chuyện tốt ." Lê Tử Ngọc nhú nhú mày.

"A, vậy thì thả hổ về rừng đi." Văn Nhân Lưu hoàn toàn thất vọng.

Lê Tử Ngọc giật mình , lập tức cười, "Quả thật là biện pháp tốt."

Một ván cờ mới lại bắt đầu, Văn Nhân Lưu thay đổi quân trắng , Lê Tử Ngọc cầm quân đen .

"Tử Ngọc đối với những sứ thần này có nhận định gì không ?" Văn Nhân Lưu vừa hạ cờ , thuận miệng vừa hỏi.

Lê Tử Ngọc tay cầm cờ ngừng một chút, theo sau hạ xuống, khoan thai nói: "Vi thần chính là nói cái nhìn của bản thân , cụ thể như thế nào, còn cần thái tử cẩn thận châm chước. Đông Diệu quốc lần này phái thái tử Đoan Mộc Thiên Khung tới , người này yếu đuối vô năng, không đáng giá nhắc tới, vi thần cũng không hiểu Đoan Mộc Lăng Thạch tại sao lại phái một người như vậy đi sứ tới Lam Đăng .

Về phần Tuyết Ly , tới là Duệ vương Thượng Quan Huyền Mặc cùng Mặc Ngọc công tử Ôn Căn Hiên, vi thần từng tiếp xúc với hai người này , Thượng Quan Huyền Mặc về mặt binh pháp có thiên phú , nhưng là người này giống như không biết nhìn người , tổng thể mà nói không đủ sợ hãi, nhưng là Ôn gia người thừa kế Ôn Căn Hiên, người này mặt ngoài xem

nhìn như ôn hòa hữu lễ, nhưng là vi thần cảm thấy người này cực có tâm kế."

Văn Nhân Lưu nghe thế , mày hơi hơi giương lên, "Tử Ngọc vì sao cảm thấy người này có tâm kế?" Hắc ở trong yến hội cũng lưu ý quá người này, quả thật là một nhân tài.

"Nếu không có tâm cơ thâm trầm , thì làm sao có thể đứng vững trong một gia tộc lớn như vậy , lại như thế nào có thể làm cho hai huynh đệ Thượng Quan Huyền Minh đối đãi như huynh đệ? Người này chẳng những có tâm cơ, tâm cơ còn phải là sâu không lường ."

"Ha ha... Tử Ngọc trinh thám không sai, không hổ là Thần Toán Tử của Lam Đẳng ta ." Văn Nhân Lưu cười trên nói.

" Vậy còn Hỏa Vũ Nho Vương và Viêm Đạm vương ?" Hắc lại hỏi.

Lê Tử Ngọc tay cầm quân cờ rõ ràng chậm lại, sau một lúc tự hỏi , trả lời: "Nói thật, hai người này nếu nhìn bề ngoài thì trông có vẻ vô hại, nhưng nếu tinh tế nghĩ lại ...

Nho vương Cơ Văn Kỳ hiền hoà hữu lễ, nhưng là người này khéo léo, vi thần cho rằng, người này không là đại tài chính là đại dung, nhưng Cơ Văn Kỳ đến cùng là đại tài vẫn là đại dung, thời gian quá ngắn, thứ vi thần nhìn không ra đến; còn có Viêm Đạm vương Cơ Mộc Ly. Lúc vi thần mới gặp hắc , liền giật nảy mình, người này bộ dạng thật sự rất đẹp, mỹ nhân phần lớn tâm tư ác độc, một câu này đồ không sai, người này mặt hiện sát khí, không phải là dễ chọc , nhưng ta mỗi khi tưởng muốn nhìn hai mắt của hắc , đều vừa đúng bị hắc tránh đi, cũng không biết là cố ý hay là vô ý. Người này, cũng không tốt nói.

Lời đồn dù sao không thể toàn tin, chính như ngoại giới đồn đãi hắc thích nam nhân , nhưng là theo ta đã nhiều ngày quan sát,

giống như đều không phải như thế.”

Văn Nhân Lưu lập tức cảm thấy hứng thú, “Hả? Chẳng lẽ Cơ Mộc Ly thích không phải là nam nhân, mà là nữ nhân? Bản cung nghe nói hắc vì cười vương phi, phân phát nam sủng trong phủ, một người phong lưu lại biến thành si tình. Chuyện này chẳng lẽ là sự thật?”

“Cơ Mộc Ly thích nam nhân hay là nữ nhân vi thần không xác định. Vi thần chỉ biết là người này không để cho bất luận kẻ nào gần người, mặc kệ mỹ mạo nữ tử vẫn là nam tử đều không lọt nổi mắt xanh của hắc.”

Văn Nhân Lưu đang muốn mở miệng nói cái gì nữa, ngoài cửa bỗng nhiên xuất hiện một bóng đen.

“Vào đi.” Hắc lạnh lùng nói. Nếu không có gì dị động, thì ám vệ ẩn nấp sẽ không xuất hiện tại nơi này, cho nên hắc biết, nhất định là đã xảy ra cái gì.

Một người áo đen bịt mặt quỳ lạy ở trước mặt Văn Nhân Lưu, khóe mắt nhìn lướt qua Lê Tử Ngọc.

“Nói đi, đã cho người trực tiếp tiến vào, bản cung liền không nghĩ kiên dè Tử Ngọc.”

Có thể này người áo đen mới mở miệng bẩm báo nói: “Hỏa Vũ Viêm Đạm vương khác thường, thuộc hạ phát hiện trong phòng Viêm Đạm vương có người ẩn dấu.”

Văn Nhân Lưu nghe xong, sức mạnh hơi đổi, lập tức lại khôi phục như thường, “Người là như thế nào biết được? Là tận mắt thấy người nọ xâm nhập trong phòng, hay là nghe đến hai người nói chuyện, có thể nhìn đến diện mạo của người này không?”

Liên tiếp vấn đề làm người áo đen không khỏi khiếp sợ, lập tức xấu hổ nói: “Thuộc hạ vô năng, không biết người nọ là như thế nào vào được phòng Viêm Đạm vương, thuộc hạ là nghe được tiếng kinh hô của Viêm Đạm vương mới phát hiện dị thường, người nọ diện mạo là không thấy được.”

“Tiếng kinh hô?” Văn Nhân Lưu ha ha cười. “Hắn kinh hô là cái gì? Đây chắc là nghe được đi?”

Người áo đen gật đầu, khẳng định trả lời: “Viêm Đạm vương kinh hô là tên tự của người này, giống như kêu... Họa Họa.” Về phần là chữ nào, hắn không nói rõ ràng.

“Họa Họa?” Văn Nhân Lưu lập tức nghiêng đầu, nghĩ đến hai chữ này.

Phía sau Lê Tử Ngọc chẳng biết lúc nào đã đi tới, nghe tới hai chữ sau, ánh mắt trầm xuống.

“Là Thủy Y Họa, Viêm Đạm vương phi.” Hắn nói, thần sắc có chút không hiểu.

“Tử Ngọc, vì sao lại phản ứng như thế?” Văn Nhân Lưu đầy hứng thú. Nữ tử làm Lê Tử Ngọc biến sắc mặt thật đúng là hiếm thấy. Hắn bỗng nhiên có chút muốn trông thấy người này rồi.

“... Lúc ở Tuyết Ly, vi thần ở trong lễ hội dân gian Xảo duyên chương thấy được một chút chuyện. Điện hạ đoán, vi thần nhìn thấy gì?”

Văn Nhân Lưu giương mi lên.

“Vi thần nhìn thấy nữ tử này tự mình ra tay thu thập vài tên nam nhân có ý đồ làm bẩn sự trong sạch của nàng. Nàng ra tay cực kỳ tàn nhẫn, không lưu tình chút nào, sau lại vẫn làm cho vài tên côn đồ này đi làm bẩn người hại nàng.”

Ngày nào đó, hần vừa vặn thấy toàn bộ. Sau này mới làm bộ như lơ đãng đụng phải Thủy Y Họa.

“Nàng làm thế nào biết được người thu mua là nữ tử?”

“Vi thần ngay từ đầu cũng cảm thấy người này chỉ là một nữ tử tầm thường ác độc, nhưng sau này vài lần quan sát, phát hiện người này thật sự thâm tàng bất lộ, tuy rằng tính tình trừng mắt tất báo, nhưng lại vô cùng thông minh, có tâm kế.”

Văn Nhân Lưu nghe hần nói, khóe miệng ý cười tràn ra. Hứng thú giống như càng lúc càng lớn rồi.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 73: Chàng Chàng Thiếp Thiếp

Cơ Mộc Ly ôm Thủy Y Họa ngủ một giấc đến tận trưa , sứ thần như bọn họ ở trong cung hoạt động không chịu hạn chế, chỉ cần có công công trong cung đi theo là được . Cho dù muốn đi dân gian du ngoạn ngắm cảnh thì quốc quân Văn Nhân Dịch của Lam Đăng cũng sẽ sai lễ quan đi cùng dẫn đường.

Đông Diêu quốc thái tử Đoan Mộc Thiên Khung thích du hồ, ngày hôm trước và ngày trước nữa đều là ở trên thuyền vui đùa. Duệ vương Thượng Quan Huyền Mặc và Mặc Ngọc công tử Ôn Cẩn Hiên thích ở trong cung ngắm hoa thưởng cảnh , mà hai vị sứ thần của Hỏa Vũ lại chẳng có yêu cầu gì .

Thứ nhất Nho vương Cơ Văn Kỳ thích ở trong hành cung vẽ tranh viết thơ, rất ít đi lại bên ngoài .

Thứ hai Viêm Đạm vương Cơ Mộc Ly mỗi ngày đều ở trong phòng đọc sách, xác thực mà nói là nghiên cứu thơ từ, vẫn là một quyển thơ dâm , mấy ngày hôm trước hẳn viết thư gửi về cho Thủy Y Họa chính là những từ ngữ trong quyển thơ này sao chép ra.

Hiện tại người thật liên ở trong lòng mình , Cơ Mộc Ly liền càng không quan tâm , rõ ràng ôm Thủy Y Họa đi ngủ

.

Cơ mộc Ly đã sớm tỉnh ngủ, nhưng là vừa thấy đến mỹ nhân trong ngực, liền cả người thoải mái không nghĩ động , một chân còn gác lên trên đùi

Thủy Y Họa cọ vài cái, rồi lại ôm chặt người vào trong lòng , ánh mắt cũng nhìn chăm chăm nữ tử trong lòng .

Thủy Y Họa nếu không là cảm giác được tầm mắt mãnh liệt như tia X-Quang thì nàng còn muốn nằm nhiều một lát.

Hai mắt đang nhắm nghiền đột nhiên mở , nói , "Cơ Mộc Ly, huynh nhìn đủ chưa ?"

Khóe miệng khêu gợi của Cơ Mộc Ly khẽ nhếch lên, "Không đủ , nhìn cả đời đều không đủ ."

Hất cánh tay bên hông ra , Thủy Y Họa xoay người ngồi dậy , rồi sau thuận thế cầm vạt áo của Cơ Mộc Ly , kéo hẳn lên , " Bây giờ là giờ nào rồi mà còn nói , cũng không sợ dọa người."

"Bốn vương ôm vương phi của mình ngủ, có gì dọa người?" Cơ Mộc Ly lơ đãng, bỗng chốc từ phía sau ôm lấy nàng, vươn đầu lưỡi liếm lên vành tai nàng , Thủy Y Họa lập tức sợ run cả người.

" Huynh náo đủ chưa? Náo đủ nhanh chóng làm chính sự đi ." Thủy Y Họa nghiêng đầu, đem gương mặt tuần tú ngày càng lại gần đẩy ra.

Mỗi sứ thần của từng quốc gia đều có công công và nha hoàn chuyên môn hầu hạ ăn, mặc ở, đi lại , thấy trong phòng có động tĩnh , nha hoàn và công công đã chờ từ sáng ngoài cửa liền lập tức bưng trà đưa nước, còn có người lập tức đi làm điểm tâm.

" Y Họa muốn ăn gì?" Cơ Mộc Ly mới vừa mở miệng, ngoài cửa hạ nhân trong mắt đều lóe lên đầy kinh ngạc.

Viêm Đạm vương có bệnh thích sạch sẽ này thế mà trong phòng còn có người khác? Mà khẩu khí còn thân thiết như vậy ? Bọn họ không nghe lầm đi...?

" Ăn chút cháo là được." Trong phòng truyền đến thanh âm rõ ràng cho thấy là nữ tử, giọng nói mang theo chút lười biếng , lại lành lạnh dễ nghe.

Mọi người hai mặt nhìn nhau. Hoàng thượng là có cấp các vị sứ thần một ít tỷ nữ xinh đẹp , nhưng Viêm Đạm vương này không là đoạn tụ sao? Nếu dấu người , cũng hẳn là một thiếu niên mới đúng.

Những người bưng trà đưa nước đưa cơm đều bị vị gia này ngăn đón ở bên ngoài, vị nam tử tuấn mỹ đến nhân thần cộng phần này mỗi khi đảo qua những người liên quan , ánh mắt lạnh như băng , chỉ là ngó nhìn liền cảm thấy giống như có hai thanh đao xẹt qua mặt.

Mà thế nào đều cảm thấy vị gia này là đang hầu hạ nữ nhân bên trong này , trời ạ, thật sự là rất ngạc nhiên rồi !

Không đợi mọi người nhìn qua khe cửa , vị gia này đã nhanh chóng đóng cửa, còn phát ra tiếng động giống như không kiên nhẫn.

Bảo vệ đến mức này, thật sự là một loại cảnh giới. Nếu không phải nhìn Viêm Đạm vương bộ dạng thật sự tuấn mỹ, chính là cho các nàng thêm tiền tiêu vật , các nàng đều không muốn đến, tì khí như thế này cũng đã làm cho các nàng khó chịu rồi!

Cơ Mộc Ly không cho Thủy Y Họa đổi về nữ trang, trực tiếp mặc áo bào hôm qua lên vào hành cung , hai người cùng nhau đi gặp quốc quân Văn Nhân Dịch của Lam Đăng.

Truyền thuyết quốc quân của Lam Đăng là một lão hồ ly tính toán chi li , đợi đến khi Thủy Y Họa tận mắt nhìn đến , trong lòng không thể không cảm thán một câu: Nếu nhìn bề ngoài , đồn đãi quả nhiên không giả, nhưng là nhìn ánh mắt thâm thúy kia , Thủy Y Họa liền biết người này không dễ đối phó.

"... Việc này là ta không đúng, không nên gạt hoàng thượng , nhưng ta thật sự không nghĩ cùng ái phi tách ra, cho nên liền kêu nàng cải trang ở lẫn trong đám tùy tùng , mong rằng hoàng thượng chớ trách." Cơ Mộc Ly hơi hơi khom người, hướng về phía Văn Nhân dịch giải thích nói.

Trong lúc hăn nói chuyện, Thủy Y Hoa một thân nam trang liền lặng lẽ đứng ở đằng kia, tuy rằng cúi thấp đầu, nhưng nàng rõ ràng cảm giác được người nọ thường thường dùng ánh mắt đánh giá xem nàng.

Một lúc sau , Văn Nhân Dịch bỗng nhiên cười lên ha hả, lão cười như vậy , khóe mắt càng sâu , thật sự rất giống một con hồ ly.

"Từ xưa anh hùng không qua cửa mỹ nhân , hóa ra Viêm Đạm vương cũng không ngoại lệ. Chính là Viêm Đạm vương như vậy che giấu , cho đến hôm nay mới nói với trẫm , thật sự là không phúc hậu ." Văn Nhân Dịch từ trên ghế ngồi chậm rãi đi xuống, đi tới trước mặt Thủy Y Hoa .

"Đã Viêm Đạm vương nhận sai với trẫm , trẫm tự nhiên không so đo chút việc nhỏ như vậy , các sứ thần đã đến Lam Đăng ta hơn mười ngày , trẫm đang chuẩn bị mời mọi người dự yến hội, Viêm Đạm vương vương phi cũng đi cùng Viêm Đạm vương đến tham dự đi, đến lúc đó nhưng đừng lại mặc như này nhé ." Nói xong lời cuối cùng, khẩu khí đầy giễu cợt .

Quả nhiên có phong cách hồ ly , Thủy Y Hoa ở trong lòng bình luận, câu này hữu lễ khách khí, lại không mất tư cách hào phóng hiền hòa của chủ nhà , lại càng là những câu không mất uy nghiêm.

"Thủy Y Hoa đa tạ hoàng thượng không phạt ." Thủy Y Hoa lập tức tạ ơn nói.

"Ha ha... Được rồi, không cần khách khí , hai người cũng là tân hôn không lâu, đúng là thời điểm tình cảm mặn nồng . Chính là Viêm Đạm vương phi mấy ngày nay nhưng lại luôn luôn xen lẫn ở trong đám tùy tùng

không có bại lộ thân phận, ẩn dấu quả thực kỹ !" Văn Nhân Dịch hít một câu.

Thủy Y Họa ngẩng đầu liếc hắt một cái. Lão hồ ly, ông tướng hai ta nghe không hiểu sao? Nhưng là, liên tính ông hoài nghi lại như thế nào, còn không phải chịu sao .

Đợi đến khi Cơ Mộc Ly và Thủy Y Họa cáo từ rời đi, ánh mắt Văn Nhân Dịch còn nhìn chăm chăm cửa đại điện không rời . Một lúc sau , hướng ngoài cửa hô một tiếng, "Cao công công, gọi thái tử tới."

Ngoài cửa công công lên tiếng, lập tức đi xa.

Trong bốn nước Tuyết Ly , Hỏa Vũ , Lam Đăng hay Đông Diệu , mỗi quốc gia đều tồn tại ít nhiều sự tranh đấu gay gắt của người thừa kế , chỉ riêng Lam Đăng , hòa thuận làm cho người ta hâm mộ. Văn Nhân Dịch có ba con trai và ba con gái , trừ bỏ Văn Nhân Lưu năm vừa rồi mới được phong làm thái tử, còn hai đứa con trai khác đều đã phong Vương, mà hai vương này chưa từng có mơ ước địa vị cao sang kia , một là vì hai vương này tính cách vốn là yếu đuối, mà thái tử Văn Nhân Lưu lại lợi hại , bọn họ căn bản là không có tư cách tranh đoạt với người này .

Vô luận là tài học kiến thức, vẫn là dùng binh mưu lược, Văn Nhân Lưu đều là một thiên tài hiếm thấy , môn khách dưới trướng hắt lại càng không đếm xuể , Thần Toán Lê Tử Ngọc đó là một trong những người mà hắt đặc ý nhất.

Người như vậy, ai lại nguyện ý cùng hắt tranh chấp, mà hoàng thượng Văn Nhân Dịch càng là khẳng định địa vị của Văn Nhân Lưu , cũng đem con trai này thành kiêu ngạo của bản thân.

"Phụ hoàng cố ý kêu nhi thần đến, không biết là có chuyện gì ?" Văn Nhân Lưu cười hỏi, thờ dài hành lễ.

Văn Nhân Dịch hướng hắc vẩy vẩy tay, "Lưu nhi, lại đây ngồi."

Nghe vậy, Văn Nhân Lưu thông thả bước đi tới ghế đệm bên cạnh Văn Nhân Dịch, vén áo bào lên mà ngồi.

"Lưu nhi, Hắc Phong ám vệ của con gần đây có phát hiện động tĩnh gì không?" Văn Nhân Dịch đi thẳng vào vấn đề hỏi. Phụ tử ở chung có thể nói là vô cùng thoải mái. Lúc Văn Nhân Lưu vừa thành lập Hắc Phong ám vệ, liền đem việc này báo cho Văn Nhân Dịch biết, lần này theo dõi hắc tự nhiên cũng biết.

Văn Nhân Lưu than một tiếng, "Phụ hoàng, Hắc Phong ám vệ của nhi thần có lẽ còn chưa đủ mạnh, đã nhiều ngày qua không có tra được chút manh mối nào, bức họa còn không tìm được. Nhi thần làm cho phụ hoàng thất vọng rồi."

"Ai hỏi con chuyện này hả? Bức họa đã mất thì thôi. Nếu luyến tiếc thì làm sao buộc được sói?" Văn Nhân Dịch vuốt râu cười, trong nụ cười chứa đầy hương vị tính kế.

"Phụ hoàng..." Văn Nhân Lưu cũng cười, hắc đã sớm đoán được phụ hoàng tính toán, chẳng qua ngay từ đầu, hắc còn tưởng rằng phụ hoàng sẽ vì chuyện này mà trách cứ hắc một chút, ai đoán được là....

"Trẫm là muốn hỏi con, con có lưu ý đến tùy tùng đi theo các sứ thần?"

Vừa nghe lời này, trong lòng Văn Nhân Lưu liền có suy đoán. Ngừng một chút nói: "Không đối gặt phụ hoàng, Hắc Phong ám vệ số lượng cũng không nhiều, đại bộ phận đều dùng đi nhìn chăm chăm mấy con cá lớn, về phần đám tôm tép đó tự nhiên cũng có người theo dõi, chẳng qua là một ít thị vệ phổ thông mà thôi. Phụ hoàng vì sao hỏi cái này?"

Văn Nhân Dịch ha ha nở nụ cười, tán thưởng nhìn hắc, "Cá lớn cùng con tôm, Lưu nhi hình dung nghe thật chuẩn xác."

"Phụ hoàng tán thưởng."

"Khen con hai câu đuôi con sắp vênh lên trời rồi đấy ." Văn Nhân Dịch vuốt râu liếc nhìn hần , "Trẫm hỏi con , chỗ Viêm Đạm vương liệu có động tĩnh gì không ?"

Văn Nhân Lưu vừa nghe lời này hai mắt hơi trầm xuống, "Nhi thần mới vừa rồi liền tính toán nói chuyện này trước khi thỉnh an phụ hoàng . Hôm qua Hắc Phong ám vệ báo lại, nói là nghe được giọng nói lạ ở trong phòng Viêm Đạm vương . Tử Ngọc đã giúp nhi thần phân tích một chút, người nọ rất có khả năng là Viêm Đạm vương phi."

"Lưu nhi quả nhiên đã biết rồi ."

Văn Nhân Dịch nghe xong không chút kinh ngạc, Văn Nhân Lưu lưỡng lự trước hần khẳng định là đã biết việc này, khó tránh khỏi cảm thấy kỳ quái, "Nhi thần còn chưa tới kịp bẩm báo việc này, phụ hoàng lại là như thế nào biết được?"

Văn Nhân Dịch xì một tiếng, "Hai vị chánh chủ mới vừa tới đây chủ động thừa nhận với trẫm , trẫm tự nhiên đã biết được. Cơ Mộc Ly đến cùng có phải là người thật sự như tin đồn hay không , trẫm nên cân nhắc lại rồi . Viêm Đạm vương phi luôn xen lẫn ở trong đám tùy tùng , việc này thế mà không có người phát hiện, nhắc tới cũng là buồn cười."

"Bọn họ động tác thật đúng mau. Như vậy , chúng ta cũng không có cách chỉ ra sai lầm của hần rồi. Chính là phụ hoàng - -" thanh âm hơi nhỏ , Văn Nhân Lưu xoay chuyển ánh mắt, thần sắc ngưng trọng, "Nhi thần cảm thấy Viêm Đạm vương phi không nhất định là xen lẫn ở trong đám tùy tùng , rất có khả năng là suốt đêm ẩn vào trong hoàng cung!"

"... Điều này sao có thể? Hoàng cung Lam Đẳng ta chẳng lẽ phòng vệ lại kém đến mức đó , Viêm Đạm vương phi chẳng qua là một nữ nhân , sao có thể tùy tiện xông tới?" Văn Nhân Dịch rõ ràng không tin.

"Ha ha... Phụ hoàng nhưng đừng coi thường nữ nhân này, lúc Tử Ngọc ở Tuyết Ly đã thấy qua bản lĩnh của nữ nhân này , nữ nhân này có thể dùng tám chữ để hình dung: Trừng mắt tất báo, thâm tàng bất lộ."

Văn Nhân Dịch nghe xong lời này, thần sắc dần dần chuyển ngưng trọng, " Nếu quả thật là như thế, nữ nhân này... Tuyết đối không thể giữ lại ."

Văn Nhân Lưu hơi khiếp sợ, lập tức lơ đãng cười khẽ , "Phụ hoàng không khỏi lo lắng nhiều , nhi thần cùng Tử Ngọc chính là đoán mà thôi. Chính như phụ hoàng nói, chẳng qua là một nữ nhân , chẳng lẽ còn có thể gây sóng gió trong hoàng cung Lam Đăng hay sao?"

Văn Nhân Dịch thở dài một hơi, vỗ vỗ bờ vai của hắn, "Lưu nhi , phụ hoàng càng ngày càng già đi, thiên hạ này về sau liền là của người trẻ tuổi các con , phụ hoàng chỉ nói với con một câu : Nhân tâm khó dò, mặc kệ là người con xem trọng nhất , hay là người mà con thù hận nhất , đều không cần dễ dàng kết luận, bất kì ai cũng đều có thể lợi dụng, nhưng cũng phải lưu trữ một phần cảnh giác . Còn có, nữ nhân như quần áo , đợi cho đến khi con nắm thiên hạ trong tay , Hoàn phi Yến gầy chẳng phải tùy con chọn lựa.

Nam tử hán đại trượng phu, sự nghiệp làm trọng, đây cũng là nguyên nhân mà trẫm không có buộc con lập gia đình ."

Văn Nhân Lưu dương môi cười, " Lời nói của phụ hoàng , nhi thần ghi nhớ."

"Nhưng mà , từ xưa nam nhi phong lưu, trẫm cũng không ngại con có hài tử trước , điều kiện tiên quyết là con không cần bị đũa nhỏ và nữ nhân ràng buộc ."

Văn Nhân Lưu nâng trán, bất đắc dĩ nói: "Phụ hoàng, nhi thần năm nay mới mười tám tuổi, còn sớm ."

"Sớm? Sớm cái gì! tiên hoàng mười lăm tuổi liền có trăm! Trăm mười tám tuổi đã có đại ca người." Văn Nhân Dịch khiển trách.

"Này... Sau này hãy nói đi, dù sao đại ca nhị ca đều có đứa nhỏ, phụ hoàng đã làm hoàng tử phụ, nhi thần không vội, không làm ra chút thành tích, nhi thần tể không nổi tâm."

Nghe xong lời này, Văn Nhân Dịch mới lộ cười.

"Được rồi, trăm liền buông tay cho con đi làm. Lưu nhi, bức cổ họa đã mất thì thôi, trọng yếu là con nên tìm cho nó giá trị xứng đáng. Tối nay là lúc nên thả bọn họ đi trở về..."

"Nhi thần minh bạch."

•

Sứ thần các quốc gia từ lúc đến Lam Đăng sau, đây là lần thứ hai tham gia loại Đại yến hội này, trong lòng mọi người nhất thời không rõ suy nghĩ của Văn Nhân Dịch. Lần đầu tiên còn chưa kịp xem bức cổ họa, liền phát hiện bức họa bị người lấy trộm, làm mọi người hoảng sợ, hiện tại Văn Nhân Dịch lại muốn làm trò gì?

Đợi đến sứ thần các quốc gia đều đã ngồi xuống, tầm mắt mọi người không có ngoại lệ đều dừng ở chỗ của sứ thần Hỏa Vũ, bên người Viêm Đạm vương Cơ Mộc Ly tự nhiên lại xuất hiện một mỹ nhân!

Nàng kia một thân váy hồng nhạt có thêu cánh hoa đào, tóc đen búi đơn giản, trên đầu trang sức không nhiều lắm, nhưng là vô cùng tinh xảo, một đôi khuyên tai màu hoa đào, làm nổi bật lên vành tai càng thêm trong suốt, môi mỏng cong lên, giống như cánh hoa kiêu diễm ướm át.

Thật là một giai nhân thanh lệ thoát tục.

Ánh mắt Cơ Mộc Ly chuyển lạnh lùng , quanh thân giống như tản mát ra một dòng khí cường đại , dòng khí bắn thả ra vô số lưỡi đao , làm tầm mắt mọi người lập tức bị chặn đứng.

"Thế nào, mọi người có ý kiến với vương phi của bản vương ?" Cơ Mộc Ly giọng nói âm trầm lạnh nhạt , trên gương mặt tuấn mỹ dâng lên một làn sương mù, ánh mắt lúc đảo qua thái tử Văn Nhân Dịch của Lam Đăng , trong mắt giống như băng đã được tôi luyện , giáng xuống sương , lẳng lặng nhìn thẳng hẳn một lát.

Một người là Lam Đăng thái tử, nhận hết dân chúng tôn sùng, một người là Vương gia đoạn tụ phong lưu không kèm chế được của Hỏa Vũ , thanh danh có thể nói thối đến mười vạn dặm , chỉ cần hai người kia nhìn nhau , cũng là một cảnh đẹp làm cho người ta không dời mắt được .

"Thế nào, Viêm Đạm vương không giới thiệu một chút vị nữ tử bên người sao ?" Văn Nhân Lưu cười nói, tầm mắt thường thường nhìn về phía Thủy Y Họa , Cơ Mộc Ly nhìn thấy cảm thấy cảm tức không thôi.

Nữ nhân của bốn vương làm sao có thể để cho Lam Đăng thái tử người nhìn trộm!

Cơ Mộc Ly thật tự nhiên ôm hông Thủy Y Họa , khóe miệng từ từ hé ra ý cười , " Ngồi cạnh bốn vương vị này đúng là Tuyết Ly Phủng Nguyệt công chúa - - Thủy Y Họa, cũng là vương phi bốn vương vừa cưới không lâu . Còn vì sao vương phi nàng xuất hiện tại nơi này, bốn vương đã giải thích với hoàng thượng ."

Nói xong lời này Cơ Mộc Ly miễn cưỡng đảo qua chỗ ngồi của sứ thần Tuyết Ly , cười đầy thâm ý . Duệ vương Thượng Quan Huyền Mặc , trong mắt người cảm xúc rối rắm phức tạp hiện thời là làm cho ai xem đâu? Đừng tưởng rằng Y Họa trước kia từng có hôn ước với người , là người có thể dùng loại ánh mắt không kiêng nể gì để nhìn nàng. Lúc trước người khinh

thường Y Họa , bốn vương còn chưa có tìm người tính sổ đâu, những người bắt nạt ức hiếp Y Họa , bốn vương sẽ làm cho bọn họ chết không tử tế được!

Còn có Mặc Ngọc công tử Ôn Cẩn Hiên, tuy rằng trong mắt người không có cảm xúc đặc biệt gì , nhưng là người cũng nhìn chăm chăm vào Y Họa của bốn vương , hai mắt của người thật sự là chướng mắt!

Cơ Mộc Ly cảm thấy tất cả mọi người trong điện đều chướng mắt cực kỳ, cảm xúc thô bạo hồi lâu không xuất hiện lại từ từ hiện lên.

Tuy rằng Văn Nhân Dịch vì tránh cho một nữ nhân xuất hiện mà xấu hổ, cố ý làm cho con lớn nhất cùng con thứ hai đều dẫn theo vương phi đến, còn làm cho ba vị công chúa cũng ra mặt , nhưng Thủy Y Họa tại trong mấy người rõ ràng là xinh đẹp nhất , cho nên tầm mắt mọi người rất khó không nhìn về phía nơi đó.

Thủy Y Họa đối với ánh mắt của mọi người giống như không nhìn thấy , đưa tay nhéo nhéo bên hông Cơ Mộc Ly, bình dấm chua sắc mặt lập tức đẹp mắt rất nhiều, ngay sau đó lại công khai ôm nàng vào trong lòng.

Ở trong đại điện, một màn này cũng coi như đôi phong bại tục , nhưng hai người này một chút cũng không có tự giác, hai người kề ở cùng nhau, thật sự là chàng chàng thiếp thiếp, chọc người hâm mộ

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 74: Bình Dấm Chua

Nghe xong lời nói của Cơ Mộc Ly , cùng với cảm nhận được sự lạnh lùng phát ra từ trên người hắn , mọi người yên lặng chuyển ánh mắt về phía Văn Nhân Dịch .

Viêm Đạm vương phi đến cùng là xuất hiện từ nơi nào ? Trước đó vài ngày, bọn họ xác định Viêm Đạm vương không mang nữ nhân bên người . Đừng nói là nữ nhân, trong vòng ba bước gần hắn ngay cả nam nhân đều không có, tất cả học sĩ và tùy tùng đồng hành cùng hắn đều bị Nho vương Cơ Văn Kỳ quản, mà Cơ Mộc Ly , luôn luôn là một thân một mình .

Văn Nhân Dịch ho hai tiếng, không biết nên giải thích như thế nào, tuy rằng Cơ Mộc Ly cùng Thủy Y Họa ở trước mặt hắn thừa nhận chân tướng, nhưng một nữ nhân xen lẫn ở trong đám tùy tùng ... Loại chuyện kinh thế hãi tục này mà nói ở trước mặt mọi người thì Viêm Đạm vương cũng ít nhiều bị mất mặt đi.

Thủy Y Họa vẫn đang cúi đầu từ từ ngẩng lên, một đôi mắt long lanh sáng trong giống như có ánh sao chiếu vào mang theo lạnh lùng thản nhiên , nhưng nàng cười thì tầng lạnh lùng giống như bị phá tan , trở nên trong sáng mà lại linh động.

"Hoàng thượng, việc này không bằng để thiếp thân đến giải thích đi." Thủy Y Họa cười.

Cơ Mộc Ly nghe xong lời này, môi mỏng mở ra, sẽ mở miệng tiếp lời của nàng, nhưng là Thủy Y Họa đã mở miệng trước rồi.

"Ta cùng Vương Gia tân hôn không lâu, cảm tình chính nùng , luyện tiếc Vương Gia rời đi , cho nên giả dạng tùy tùng đi theo , Vương Gia ngay từ đầu cũng không biết, cho đến hôm qua, Vương Gia mới biết , nên đón ta đến cùng nhau."

Lúc nói đến đây , trong điện rõ ràng nổi lên một hồi xôn xao.

Trời ạ, thoại bản thể tử ngàn dặm truy phu vậy mà thực bị bọn họ gặp được . Nữ tử này xem chính là một người tướng mạo tuyệt sắc , không nghĩ tới có thể làm ra chuyện như thế .

Tuyệt vời !

Nữ nhân này đến cùng là yêu Viêm Đạm vương nhiều bao nhiêu ? Hay là , nữ nhân này là sợ Viêm Đạm vương ở bên ngoài trêu hoa ghẹo nguyệt, uy hiếp tới địa vị chính thất của nàng ?

Có lẽ trường hợp sau chiếm đa số, mọi người vẫn chưa từng quên lai lịch của Viêm Đạm vương phi , nàng là Phụng Nguyệt công chúa của nước Tuyết Ly , tự nhiên muốn cam đoan địa vị của bản thân không bị xâm hại, bằng không việc đám hỏi này chẳng phải là gió trúc mức nước .

Mặc kệ người khác nghĩ như thế nào , dù sao Cơ Mộc Ly nghe xong, trong lòng kích động không thôi, một ngọn lửa bùng lên trong lòng hân. Y Họa của hân ... Rõ ràng ở trước công chúng, cùng hân biểu đạt tình yêu? !

Đôi mắt thâm thúy vẫn nhìn chăm chăm nữ tử bên người không chớp mắt , cánh tay bóp chặt thắt lưng nữ tử giống như một cái cặp gắp than, giữ Thủy Y Họa trong phạm vi mà bản thân có thể đụng tay đến , hận không thể đem nàng giấu trong áo bào của mình , chặn đi tất cả tầm mắt của mọi người .

Ngay tại lúc Cơ Mộc Ly cảm động đến tột đỉnh, mọi người kinh ngạc giương mắt nhìn , từ chỗ ngồi của sứ thần Đông Diệu quốc truyền đến một

tiếng hừ nhẹ đầy khinh thường , "Loại chuyện này cũng dám nói ra , không biết liêm sỉ!" Nói chuyện chính là một môn khách hộ tống thái tử Đaoan Mộc Thiên Khung , người này luôn luôn là tự cao tự đại , là người thích làm náo động .

Tuy rằng thanh âm không tính cao, nhưng trong điện vốn là yên tĩnh, cho nên những lời này liền một chữ không thiếu đều truyền vào trong tai mọi người .

Mọi người nghe xong không khỏi cười rộ lên. Ngay từ đầu chỉ cảm thấy kinh thế hãi tục, đợi suy nghĩ kỹ thì thấy loại hành vi này quả thật cũng không hay ho gì , một nữ nhân này còn nói đúng lý hợp tình.

Cơ Mộc Ly đem phản ứng của mọi người thu hết đáy mắt, khóe miệng hơi cong lên , đối lập với sát ý đang dần hình thành trong mắt hắc , đồ không biết sống chết. Vốn là không nghĩ gây chuyện ở nước Lam Đăng , nhưng người này đã cười nhạo đến trên đầu hắc , vậy thì một lần ngoại lệ vậy .

Mà Thủy Y Họa chỉ cúi đầu hớp một ngụm rượu, giống như đối tượng mà mọi người trong đại điện đang thảo luận căn bản không có liên quan gì với nàng vậy .

Cho đến khi yết hầu bị rượu nhạt làm cho thư thái sau, nàng mới lại mở miệng, lộ ra một nụ cười châm chọc , "Vừa rồi vị công tử nói chuyện này không đáng nói , có thể nói với ta vì sao không dám nói không ? Ta lo lắng Vương Gia đi đường mệt nhọc , lo lắng hắc gặp nguy hiểm, cho nên đi theo, âm thầm bảo hộ hắc, việc này có gì đáng xấu hổ? Có bản lĩnh người cũng tìm một kỳ nữ tử như vậy đi ."

Tự xưng kỳ nữ tử , không thể không nói người này da mặt có chút dày, nhưng bộ dáng càn rỡ lại mang theo châm chọc làm cho người ta chán ghét

không nổi . Mọi người ánh mắt khác nhau, tự giác chưa bao giờ gặp qua nữ nhân có tính tình như vậy . Thật đúng là "Kỳ Nữ Tử" .

Cơ Mộc Ly nghe xong khói mù biến mất, ôm lấy nàng ha ha phá lên cười, " Y Họa thật sự nói trúng tim đen của bốn vương , nàng là nữ tử Thiên Hạ Vô Song, bọn họ đây là ghen tị hâm mộ bốn vương thì có ." Nói xong, một bộ dạng phong lưu ngả ngớn đảo qua mọi người, kiểu ý tứ “ người có bản lĩnh thì đi tìm một người như vậy đi “ .

Nam tử lúc trước giễu cợt Thủy Y Họa sắc mặt nhất thời trở thành màu gan heo, chưa bao giờ thấy qua một đôi vợ chồng không biết xấu hổ như vậy ! Vô sỉ thì thôi, còn vô sỉ cả đôi nữa !

"Hừ, như vậy mà gọi là thiên hạ vô song , nói là bảo hộ Viêm Đạm vương, thật là làm cho ta cười đến rụng răng, chỉ là một nữ nhân mà đòi bảo hộ nam nhân ? Chẳng qua là sợ hấn ở bên ngoài phong lưu khoáng đạt, trêu hoa - - "

Người nọ một câu còn chưa có nói xong, ánh mắt Thủy Y Họa đã nheo lại , cả người bao trùm bởi sự lạnh lẽo , tay phải nhanh chóng cầm lấy chiếc đĩa trên bàn , ném mạnh về phía hấn , chiếc đĩa làm bằng bạc trong nháy mắt đã hóa thành ám khí trí mạng , thẳng tắp hướng bay về phía người nọ .

Nam tử vừa rồi nói năng lỗ mãng chỉ cảm thấy bên tai thổi qua một hơi lạnh , lạnh hết cả sống lưng , rồi đột nhiên từ lỗ tai truyền đến cảm giác nhói nhói .

Chảy máu , chỉ cần lệch một chút nữa , chiếc đĩa này sẽ xuyên thấu lỗ tai của hấn . Người nọ bị vây trong trạng thái sửng sờ không nói được nửa câu .

"Không biết công tử cảm thấy, như vậy ta có thể bảo hộ vương gia nhà ta hay không ?" Thủy Y Họa nhếch miệng , ngay cả đôi mắt sáng trong hữu

thần cũng hơi nheo lại , vẫn khiến cho người ta tâm động , nhưng là trong lúc vô tình phát ra hàn ý lại làm cho người ta không dám mơ tưởng.

Mỹ nhân này làm cho người ta... Ăn không tiêu a!

Đông Diêu quốc thái tử Đao Mộc Thiên Khung ngay từ đầu vẫn là dùng thái độ vui vẻ ngắm mỹ nhân nhìn Thủy Y Họa, lúc này đã mang theo sợ hãi, ánh mắt cũng không lại liếc về chỗ nàng ngồi , bắt đầu nhìn ngắm mỹ nhân khác , ba vị công chúa của Lam Đăng tuy rằng không sánh bằng Viêm Đạm vương phi, nhưng cũng đều là mỹ nhân .

Đa số người đều có cùng ý tưởng với Đao Mộc Thiên Khung , có mấy người lại không phải như thế.

Thượng Quan Huyền Mặc nhìn chăm chăm nữ tử gần hai tháng không thấy này , ánh mắt kia như là muốn xuyên thủng mặt nàng , lại không mang theo ác ý, mà là một loại cảm xúc phức tạp khó hiểu .

Ôn Căn Hiên ngồi ở bên cạnh Thượng Quan Huyền Mặc chỉ cười ôn hòa , bất đắc dĩ lắc lắc đầu, ánh mắt như là mang theo sủng nịch, "Thủy cô nương tính tình vẫn là bừa bãi như trước ."

Móng vuốt khoắc lên trên vai Thủy Y Họa tuyên cáo quyền sở hữu kia , Ôn Căn Hiên trực tiếp bỏ qua , trên mặt luôn duy trì nụ cười nhu hòa làm cho mọi người cảm thấy như tắm gió xuân .

Cơ Mộc Ly nguy hiểm hí hí mắt, nhìn thoáng qua hân đầy cảnh cáo , "Y Họa đã là vương phi của bốn vương ,die»n。d«an。l«e。qu»y。d«on Ôn công tử trực tiếp xưng hô Thủy cô nương có phải hơi thất lễ rồi không hả ?"

Ôn Căn Hiên cười khẽ , "Viêm Đạm vương nói đúng, mới vừa rồi tại hạ gặp đến cố nhân, cho nên đã quên tục lễ, mong rằng Vương Gia chớ trách."

Đây là ám phúng hẩn chú ý tục lễ rồi hả ? Cơ Mộc Ly nhìn thẳng hẩn một lát, khóe miệng cũng cong lên đầy tao nhã , "Đã là cố nhân của vương phi , lần sau Ôn công tử tới Hoả Vũ , phu thê chúng ta nhất định khoản đãi Ôn công tử thật tốt ."

Ý tứ : Hai ta đã là phu thê , người chính là người ngoài .

Ôn Căn Hiên cười cười, gật đầu về phía hẩn, tính làm đáp lại.

Thủy Y Họa quay đầu nhìn Cơ Mộc Ly liếc mắt một cái, rồi sau lại yên lặng quay đầu. Cảm thấy người này bỗng nhiên trở nên ngây thơ, vẫn là tính tình táo bạo thích hợp hẩn.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 75: Gặp Kẻ Trộm

Vào đêm hôm sau của yến hội , đã xảy ra hai chuyện không lớn không nhỏ .

Chuyện thứ nhất hoặc là không đáng giá nhắc tới, đó là một vị khách nhân theo chủ nhân Đông Diệu quốc tới bị trượt chân rơi vào một giếng cạn, vị trí này lại ở một nơi vắng vẻ của hoàng cung , lại ít người đi qua , đợi đến khi thi thể bị vớt lên , người này đã chết hẵn rồi. Đối với chủ nhân Đông Diệu quốc thái tử Đoan Mộc Thiên Khung mà nói, mạng của những văn nhân này không đáng giá nhắc tới, cho nên chuyện này cũng không có nói cho mọi người , chỉ sai người len lén tìm chỗ chôn.

Chỉ cần có người tinh tế quan sát , liền sẽ phát hiện người này tử trạng có chút quái dị , đầu lưỡi của hắn bị người cắt đứt, hai cổ tay cũng bị bẻ gãy, hai cánh tay mềm buông thõng xuống đất, có chút dị dạng. Mà người này chính là người đã có những lời lẽ nhục mạ Viêm Đạm vương phi ở trên yến hội .

Chuyện thứ hai: bức họa cổ giả kia bị người đánh cắp đi. Chuyện này phát sinh sau, Văn Nhân Lưu cũng không có phong tỏa tin tức , giống như có tâm để cho mọi người biết. Tuy nói bức họa cổ thật đã bị người đánh cắp, thế nhưng bức họa giả vẫn còn ở , hơn nữa còn đặt ở trong một phòng riêng , lại có thị vệ đặc biệt trông chừng, dù sao bức họa giả có thể sẽ lưu lại một ít dấu vết của kẻ trộm .

Nhưng là mọi người không nghĩ tới chính là, ở muộn thêm một ngày , ngay cả bức họa giả cũng không cánh mà bay rồi !

Chuyện này bị phát hiện vào lúc rất khuya, Văn Nhân Lưu mới vừa ngủ không bao lâu, nghe tin tức lập tức từ trên giường ngồi dậy, chân mày hơi nhíu lại . Người tới bẩm báo là Hắc Phong ám vệ ở bên ngoài Thiên điện của Văn Nhân Lưu .

"... Chủ tử từng dặn dò thuộc hạ, trừ phi có người phá cửa vào trộm họa , nếu không thuộc hạ cũng không phải dễ dàng rời đi . Tối hôm qua, trong lúc thuộc hạ thất thần , một bóng đen đã nhảy tới trên nóc nhà, cho nên thuộc hạ cũng không thấy rõ người nọ là từ hướng nào bay tới."

Bởi vì Văn Nhân Dịch an bài sứ thần các quốc gia ở hành cung không giống nhau , tương đối dễ dàng phân biệt, cho nên Hắc Phong ám vệ mới nói thế này .

Văn Nhân Lưu vừa bắt đầu khẽ nhíu chân mày, ngay sau đó cũng là một bộ dáng không nhanh không chậm , chỉ lẳng lặng nghe.

Hắc Phong ám vệ không có được đáp lại , lại tiếp tục cúi đầu nói : "Người nọ vừa bắt đầu chẳng qua là đứng ở nóc nhà, bởi vì thuộc hạ vị trí vị trí không tốt, không nhìn thấy động tác của người nọ , đợi đến lúc nhìn lại , người này đã phi thân rời đi, trên tay còn có thêm một bức họa! Thuộc hạ phát hiện không ổn , vội vàng đuổi theo, đáng tiếc người nọ khinh công rất cao, thuộc hạ theo không kịp, chỉ có thể trơ mắt nhìn hắn bay về hướng đông nam ."

Hướng Đông Nam ở trong cung chính là của người Đông Diêu quốc.

Văn Nhân Lưu nghe được chân mày cau lại, khóe miệng giống như hiện lên cười nhẹ , ngay sau đó lại khôi phục như thường.

"Theo ý của người là, bóng đen kia chỉ ở nóc nhà ngồi một lúc , lần nữa đứng dậy, người nọ liền lấy đi bức họa trong phòng ?" Văn Nhân Lưu quét về phía người đang quỳ trên đất , ánh mắt lưu chuyển.

Hắc Phong ám vệ cái trán toát ra một tầng mồ hôi , nhìn thẳng ánh mắt này , khẽ gật đầu, " Khởi bẩm chủ tử, thuộc hạ tận mắt nhìn thấy."

Trong phòng yên lặng chốc lát, Văn Nhân Lưu chợt cười khẽ một tiếng, tiếng cười ý vị không rõ, "Được rồi, Bồn cung biết, người đi xuống đi, nếu họa đã mất trộm, chỗ kia cũng không cần tiếp tục canh chừng."

Hắc Phong ám vệ được lời này, hừ một tiếng liền biến mất ở trong phòng.

Văn Nhân Lưu xuống giường , hướng phía cửa vỗ tay một cái, " Người đâu , phục vụ Bồn cung thay quần áo."

Vừa nói như vậy xong, hai tỳ nữ lập tức cúi đầu vào hầu hạ Văn Nhân Lưu mặc, mà người nọ là giơ hai cánh tay , hai tròng mắt nhẹ nhàng nhắm lại , an tĩnh dung nhan tuấn mỹ bức người, làm cho người ta không nỡ tiết độ .

Một lúc sau , hai hàng mi đen dày rung lên, ánh mắt chậm rãi mở ra, "Được rồi, đều lui ra đi. Các người đi gọi người canh giữ Thiên Điện tới."

"Dạ." Hai tỳ nữ xinh đẹp nhìn hắc đầy lưu luyến rồi lẳng lặng lui ra , lại không đổi được nam tử cao quý này liếc nhìn một cái.

Hai thị vệ bị gọi tới quỳ trên mặt đất chờ đợi , trong mắt đều là không tin. Bức họa kia cư nhiên mất? Làm sao có thể? ! Bọn họ vẫn canh giữ ở cửa điện, căn bản không có người đến gần nơi đó!

Nhưng là bọn hắc cũng biết, thái tử điện hạ chưa bao giờ nói giỡn, nếu Điện hạ đều nói mất, vậy thì nhất định là mất!

Bọn họ trong lúc kinh nghi cũng hết sức e ngại. Mặc dù lần này bị mất là bức họa giả , nhưng là thái tử điện hạ nếu coi trọng như vậy , chứng tỏ bức

họa giả này nhất định cũng rất quan trọng . Ai ngờ bọn họ trông chừng bất lực, họa thế mà mất.

"20 đại bản , sau đó đi nhận phạt." Văn Nhân Lưu lạnh lùng ném ra một câu, sau đó đứng dậy ra cửa, hướng về Thiên Điện bước đi. Hai thị vệ vội vàng theo ở phía sau.

Sau lưng hai thị vệ nhất thời thở ra, hoàn hảo, chẳng qua là 20 đại bản , không cần mạng. Đừng xem thái tử điện hạ chuyện gì cũng thoải mái , nhưng chỉ cần thật sự phạm vào sai lầm lớn, thái tử điện hạ là tuyệt sẽ không nuông chiều.

Trong cung có rất nhiều Thiên Điện lớn nhỏ , mà Thiên Điện đặt bức họa lại ở một nơi vắng vẻ . Bức họa để lại một nơi không gây chú ý như vậy , ngoài cửa lại có khóa, cửa sổ lại bị chặn gỗ từ bên trong , ai có thể ngờ tới như vậy cũng có thể bị trộm.

Văn Nhân Lưu sờ dọc theo cửa sổ , đều không ngoại lệ sờ tới một lớp bụi mỏng , mà cửa chính bị khóa cũng không có dấu vết bị chạm qua . Quả nhiên là...

Tầm mắt dần dần dời đi, Văn Nhân Lưu ngẩng đầu nhìn hướng nóc nhà, ánh mắt nhẹ nhàng lóe lên một cái . Sau đó, hắn chợt mở miệng, thanh âm thường thường nghe không ra cảm xúc, "Mở khóa."

Trong phòng có một mùi khó chịu bởi vì không khí không lưu thông mà sinh ra , từ lúc bức họa thật bị mất trộm thì bức họa giả liền bị bỏ vào trong Thiên Điện này , ước chừng hơn mười ngày . Trừ Văn Nhân Lưu mỗi ngày sẽ mở cửa tự mình kiểm tra , căn bản không người nào đi vào.

Bức họa giả đặt ở trong hộp dài trên bàn , hôm nay hộp dài bị mở ra, mà bên trong bức họa cũng đã không thấy bóng dáng.

Sau lưng hai thị vệ thấy thế trợn mắt há hốc mồm, bức họa thật sự không có !

Đây là gặp quý sao? ! Bọn họ rõ ràng không nhìn thấy bất luận kẻ nào đến gần nơi này a!

Văn Nhân Lưu mặt không có bất kì cảm xúc gì , từ từ ngẩng đầu nhìn nóc nhà đối diện cái hộp dài , liền cúi đầu nhìn xuống đất , không có để lại bất kỳ dấu chân, cũng không có để lại những thứ khác , như vậy chỉ có thể là nóc nhà rồi.

Bưng hộp dài trên bàn lên tùy tiện nhìn , đang chuẩn bị ném trở lại , ánh mắt Văn Nhân Lưu chợt co rút lại, lại nhanh chóng cầm hộp dài lên nhìn lại lần nữa .

Bên trong hộp gỗ để thi từ họa tác luôn có một lớp tơ lụa màu vàng , hộp này cũng không ngoại lệ, mà Văn Nhân Lưu lại nhìn thấy một cái châm nhỏ nằm trong lớp tơ lụa vàng đó !

Trong đầu chợt thoáng qua cái gì, Văn Nhân Lưu lập tức lại đem nắp hộp lật qua cẩn thận tra xét, quả nhiên cũng phát hiện phía trên có một lỗ nhỏ.

Ánh mắt dừng lại ở cái hộp hồi lâu, lâu đến quanh thân giống như cũng tản mát ra một loại khí thế bức người thì Văn Nhân Lưu chợt cầm cái hộp ha ha nở nụ cười.

"Khá lắm tên trộm giao hoạt !" Những lời này giống như vừa yêu vừa hận, trong đó mang theo một chút tức giận , trong tức giận lại còn xen lẫn một ít hứng thú .

Hai thị vệ không giải thích được liếc mắt nhìn nhau, thế nào cảm giác thái tử diện hạ giống như không hận tên trộm này , ngược lại có vẻ như đang tính toán muốn chiếm dụng về ?

Nhưng thật ra là bọn họ nghe lầm đi, đúng không? Tên trộm bức họa giả này có thể cũng là người đã trộm bức họa thật, mà bức họa cổ này lại là vật lưu truyền mấy trăm năm của hoàng thất, là tuyệt thế bảo bối a! Điện hạ làm sao có thể bỏ qua cho tên trộm này được, tuyệt đối không thể nào!

Chờ thái tử điện hạ tiếp tục nổi giận, hai người liền thất vọng, Văn Nhân Lưu cũng không có thêm chỉ thị, chẳng qua là bưng cái hộp không trở về tẩm cung, để lại hai người hai mặt nhìn nhau, sau đó ngoan ngoãn đi nhận 20 đại bản.

Trở về tẩm cung Văn Nhân Lưu rất nhanh sai người lấy tới một bức họa cuộn tròn, cùng với một cây châm có sở chỉ thường dùng để khâu thùa, đợi đến lúc đồ cũng chuẩn bị xong, mọi người rời đi, chỉ để lại một mình Văn Nhân Lưu, lúc này đang nhìn cây châm ngẩn người.

Bức họa bình thường được cuộn tròn rồi thả vào trong hộp gỗ, mà cây châm thật dài cũng bị hắt cầm trên đầu ngón tay, tiếp, hắt từng bước một lui về sau, cho đến khi cây châm cùng đầu ngón tay cách hộp gỗ đựng bức họa một khoảng cách thích hợp.

Văn Nhân Lưu cầm cây châm nắm ở trong tay ném đi, vũng vàng đâm vào bức họa trong hộp gỗ, sau đó lực đạo vừa thu lại, cây châm mang theo bức họa bị ghim trúng bay về trong tay mình. Đáng tiếc chính là, hắt không chế lực đạo không có chuẩn, lại đâm thủng cả cái hộp, bay tới không chỉ là bức họa, còn có cái hộp.

"Ha ha ..." Văn Nhân Lưu cười nhẹ một tiếng, trong mắt lóe lên, giống như cảm thấy chuyện này thú vị. Liên tiếp thử nhiều lần, hắt mới rốt cục không chế lực đạo vừa phải đem cây châm cắm vào bức họa mà không có đâm vào hộp gỗ. Lần này hắt đem bức họa cầm vào trong tay, từ từ lấy cây châm ra ngoài, giở bức họa ra xem chỉ thấy trên bức họa xuất hiện một lỗ nhỏ, có thể coi như là hoàn hảo không tổn hao gì rồi.

Như vậy giầy vò, gần nửa đêm đã trôi qua , Văn Nhân Lưu trước khi ngủ còn nhìn cái hộp gỗ đặt ở trên bàn , trong mắt ánh sáng thoáng qua , vừa rơi xuống gối liền ngủ thiếp đi.

Ngày kế, sứ thần các quốc gia lần lượt cáo từ rời đi. Chuyện bức họa giả bị mất , mọi người trong lòng thật ra thì ai cũng biết , dù sao những người này đều là có tai mắt , Văn Nhân Lưu cũng không có cố ý phong tỏa tin tức. Chẳng qua , người Lam Đẳng cũng không có nói, bọn họ tự nhiên cũng sẽ không chủ động mở miệng, cẩn thận thịt dê chưa ăn, lại chọc thêm phiền toái.

Mặc dù thời gian các sứ thần rời đi không thống nhất , nhưng theo lễ tiết , đều có đại thần đưa tiễn, mà đám người của nước Hỏa Vũ hẳn là từ thái tử Văn Nhân Lưu tự mình đưa tiễn .

Bởi vì lúc tới hai tay căn bản không có vật gì, cho nên trước khi rời đi, bức tranh cuộn tròn trên tay Thủy Y họa phá lệ chói mắt . Nữ nhân này đứng cạnh Viêm Đạm Vương , hai người dung mạo đều là xinh đẹp thượng thừa , ánh mắt nhìn về bên này vốn đã rất nhiều, hơn nữa trên tay nàng còn cầm một bức họa, mà Văn Nhân Lưu sai người coi chừng bức họa giả mới vừa bị mất , ánh mắt mọi người nhìn lại liền càng nhiều hiếu kỳ.

"Thế nào , thái tử điện hạ có hứng thú với bức họa trên tay ta ?" Nhìn thấy dòng người quét về phía bức họa trên tay mình , Thủy Y Họa giương mi lên, hỏi.

Văn Nhân Lưu nghe xong tự nhiên cười một tiếng, lắc đầu một cái, "Bổn cung không có ý tứ gì khác, vương phi cũng đừng suy nghĩ nhiều."

Vốn còn muốn nói hai câu, nam nhân đang ôm Thủy Y Họa rõ ràng mất hứng, một tay lấy bức họa từ trong tay Thủy Y Họa ra , hướng về phía Văn Nhân Lưu lạnh lùng nói: "Nếu thái tử điện hạ cảm thấy hứng thú, Y Họa để cho hắn nhìn một chút , lại không phải là cái gì quan trọng ."

Nói xong, một tay cởi dải lụa buộc bức họa ra , thả bức họa xuống , là một bức hoa sen bình thường , nhưng người vẽ kỹ thuật tương đối khá, hoa sen này vẽ trông rất sống động, thật sự là một bức họa khó gặp .

Nho vương Cơ Văn Kỳ từ từ dạo bước tiến lên, hướng Văn Nhân Lưu lúng túng ôm quyền nói , "Để cho thái tử chê cười, bức họa hoa sen này là ta trong lúc rảnh rỗi làm, Tam đệ cùng Tam đệ muội sau khi nhìn thấy rất là thích, cho nên ta liền tặng cho bọn họ ."

"Hóa ra là họa tác của Nho vương ... Bốn cung còn tưởng rằng là của họa sĩ nào họa ra ." Văn Nhân Lưu cười khen, lễ độ mà không làm đáng.

"Thái tử khen trật rồi." Cơ Văn Kỳ cười nhạt nói.

"Đã như vậy, Bốn cung cũng không trì hoãn chư vị , hi vọng mấy vị thuận buồm xuôi gió ." Khách sáo mấy câu sau, Văn Nhân Lưu hướng ba người ôm quyền, coi như tiễn đưa .

Cơ Mộc Ly khinh thường liếc mắt nhìn, vội vàng liền ôm thắt lưng Thủy Y họa đi về phía xe ngựa ,lúc tới cửa xe đột nhiên bế xốc Thủy Y Họa ôm lên xe ngựa .

Tất cả mọi người sinh hứng thú với Thủy Y Họa hẳn đều muốn bóp chết từ trong nôi!

Tất cả nam nhân dáng dấp dễ nhìn đều muốn tiếp nhận hẳn khinh thường. Hừ, các người có tuần mỹ đi nữa , hơn được lão tử sao?

Mọi người trong lòng suy nghĩ : Ban ngày ban mặt , thật là một đôi cậu nam cậu nữ!

Đợi đến xe ngựa của Hỏa Vũ càng lúc càng xa, Văn Nhân Lưu nhìn theo , trong mắt thoáng qua một chút ánh sáng , khóe miệng cũng cong lên .

Hắn có một dự cảm mãnh liệt: Sớm muộn có một ngày bọn họ còn có thể gặp mặt lại, mà thời gian này sẽ không quá lâu.

•

Lúc tới Lam Đăng là hai chiếc xe ngựa, trở về tự nhiên cũng không ngoại lệ. Nho Vương Cơ Văn Kỳ một mình ngồi một chiếc, mà Cơ Mộc Ly và Thủy Y Họa ngồi chung một chiếc. Lần này Cơ Mộc Ly vui sướng không thôi. Lúc đi một người cô đơn, hiện tại lại có thể ôm người trong lòng, làm sao không hưng phấn.

Vì vậy, bên trong xe ngựa xuất hiện hình ảnh để mọi người không khỏi đỏ mặt.

"Cơ Mộc Ly, móng vuốt của huynh để vào đâu đấy?!"

"Y Họa, ta thật lâu không thấy nàng, nhớ nàng muốn chết..." Một cái tay ở bên hông nàng sờ soạng đi lên, cuối cùng từ từ dò vào cổ áo, dưới ánh mắt liếc về, tay cũng đi theo mò vào.

"Cút xa một chút cho ta ——" rống giận.

"Y Họa, xe ngựa nhỏ như vậy, nàng bảo ta cút đi chỗ nào?" Giọng nói u oán vô cùng.

"Vậy huynh liền cút xuống xe ngựa đi!"

"Y Họa, nàng chịu sao?"

"..." Lười nói chuyện rồi.

"Y Họa, ta cảm thấy ánh mắt của Thượng Quan Huyền Mặc nhìn nàng cực kỳ đáng ghét, sau này nàng cách hắn xa một chút."

"..."

Còn có tên Ôn Căn Hiên gì đó , vừa nhìn cũng biết đang tính toán cái gì, người này nàng cũng không cần đến gần."

"...."

"Còn có! Ta cảm thấy Văn Nhân Lưu lại càng không phải là người tốt , chúng ta sau này vẫn là ít đến Lam Đăng ."

"... Cơ Mộc Ly, huynh quá lo lắng."

" Y Họa , nàng cứ gọi ta Mộc Ly đi, ta thích cách gọi này , hoặc là Ly Ly hay là Ly ca đều được ." Thật ra thì Hồng Hồng cũng rất hay , nhưng mà tên này dễ khiến người hoài nghi, Cơ Mộc Ly không thể làm gì khác hơn là nhin đau bỏ những thứ yêu thích rồi.

Thủy Y Họa không có trả lời, liếc xéo hăn một cái, sau đó đem chân của hăn kéo xuống , mình gối đi lên, "Ta trước nằm một lát, huynh mới thì đánh thức ta."

Mắt nhắm lại, ngủ.

Trước mặt vẫn còn thao thao bất tuyệt , Cơ Mộc Ly lập tức yên tĩnh lại, vén tóc nàng ra sau tai , nhẹ giọng cười nói: "Tiểu hồ ly, ta làm sao mà nữ đánh thức nàng dậy được , Tiểu hồ ly của ta mau ngủ đi, lần nữa mở mắt, chúng ta đã đến..."

Cơ Mộc Ly cúi đầu nhìn dung nhan nàng , trên mặt chỉ còn lại nhu hòa.

Hăn trước kia mặc dù không tính là ít nói, nhưng là một ngày cũng nói không quá 20 câu, nhưng kể từ khi gặp phải nữ nhân trong ngực này sau, hăn giống như liền thay đổi , tìm mọi biện pháp để trêu chọc nàng cười, nhìn nàng thỉnh thoảng trợn mắt , thỉnh thoảng nghiêng mắt liếc hăn, hoặc là thẹn quá thành giận, hay là găm thét mắng hăn vô sỉ da mặt dày , hăn cũng cảm thấy trong lòng thoải mái.

Cuộc đời này, có người có thể đánh người mắng người, còn trộn mắt với người , đó là một chuyện vô cùng hạnh phúc. Còn có... Y Họa của hãn là một nữ nhân thông minh .

Ánh mắt Cơ Mộc Ly dần dần từ trên mặt Thủy Y Họa chuyển tới bức họa cuộn tròn trên xe ngựa , trong mắt chứa đầy vui vẻ. Còn tưởng rằng chỉ mình hãn phát hiện chân tướng , không nghĩ tới hãn chỉ nói một chút mà tiểu hồ ly này cũng đoán được ! Không chỉ có đoán được, còn bất chấp nguy hiểm tự mình giúp hãn lấy ra ngoài.

Nữ tử như vậy , bảo hãn làm sao mà không thương?

Năm ngày sau, đoàn xe đã đến biên giới Hỏa Vũ , sau Cơ Mộc Ly lại cố ý thả chậm hành trình, ôm Thủy Y Họa nhìn ngắm phong cảnh . Cho đến hai ngày sau mới đến hoàng thành Hỏa Vũ .

" Đợi về phủ sau ta có hai chuyện quan trọng nói cho huynh ." Thủy Y Họa để rèm xe xuống , thấp giọng nói.

"Hai chuyện ?" Cơ Mộc Ly có chút kinh ngạc, trong đó một chuyện nhất định có liên quan tới bức họa kia , vậy còn một chuyện khác là chuyện gì? Chẳng lẽ trong vòng mười ngày hãn rời đi , Y Họa cùng Kiếm Thập Nhất đã gặp phải chuyện gì?

Thấy hãn cúi đầu trầm tư, Thủy Y Họa liền kéo tay của hãn, "Là chuyện tốt, nhưng mà có thể có chút nguy hiểm."

Cơ Mộc Ly mày hơi nhíu lên từ từ buông ra, cong môi nói : "Nếu Y Họa nói là chuyện tốt, vậy thì nhất định là chuyện tốt, về phần nguy hiểm, Y Họa đừng lo, ta sẽ bảo vệ nàng ."

Thủy Y Họa nghe vậy, nghiêng đầu nhìn hãn, yên lặng một lát sau, nhếch miệng khẽ cười , "Thật không biết rốt cuộc huynh yêu thích ta ở điểm nào ..." Giống như là lăm bằm lăm bầu, hoặc như là hỏi hãn .

Cơ Mộc Ly ngớ ngẩn, cúi đầu mổ một cái vào môi của nàng, tiếng cười tràn đầy trong họng .

"Có lẽ là thích nàng vẽ đóa Mẫu Đơn đen ở trên mặt ta , cũng có lẽ là thích nàng vì nàng đem ta treo ngược trên cành cây, thích nàng vì nàng vẽ con rùa đen khốn khiếp ở trước ngực ta , có một lần nàng bôi thuốc trên miệng để phòng ngừa ta ... Rất nhiều rất nhiều, càng về sau ngay cả chính bản thân mình cũng không biết đến tột cùng vì sao lại thích nàng , cũng có thể tất cả mọi thứ trên người nàng Bốn vương đều thích, Bốn vương cũng muốn làm của riêng!"

Nói xong lời cuối cùng, giọng nói trở nên cường thế, gần như cố chấp rồi. Trước đây hẳn rất ít xưng bốn vương với Thủy Y Họa , nhưng là trong lòng sự cường thế không tự chủ được nhô ra sau, xưng hô cũng không bị khống chế đi theo bật ra, hẳn giống như một vương giả bề ngễ thiên hạ , không chỉ thủ hạ tùy tùng của hẳn mà ngay nữ nhân hẳn nhìn trúng cũng nhất định chịu đựng hẳn cường thế bá đạo.

" Y Họa , Bốn vương chỉ muốn một mình nàng ! Nàng cũng chỉ được nhìn một mình bốn vương !"

Cơ Mộc Ly bắt lấy bả vai của nàng, lúc nói chuyện đầu ngón tay cũng bấm chặt vào da thịt nàng .

Thủy Y Họa nhìn hẳn hồi lâu, giống như là muốn nhìn vào chỗ sâu nhất trong mắt hẳn , trước kia cảm giác nhìn vào cặp mắt thâm thúy kia giống như có lực hấp dẫn , sẽ bị hút đi vào không ra được, nhưng là thật muốn vẫn nhìn chăm chăm vào cặp mắt tối tăm kia , bỏ đi tất cả tạp chất bề ngoài liền sẽ thấy một suối nước trong veo , hơn nửa bóng dáng của nàng cũng ở trong đó, giống như đã tan vào.

Giống như, ánh mắt của người này chỉ có một mình nàng, tất cả của nàng đều thuộc về hẳn .

Cảm giác rất kỳ lạ , lại làm cho người ta không thể không rung động .

Nàng từ từ đến gần hẳn, hai tay ôm cổ của hẳn, trong ánh mắt có chút kỳ vọng xen lẫn kích động của hẳn , nàng gặm gặm bờ môi của hẳn .

Cơ Mộc Ly đang muốn ôm nàng để hôn sâu hơn thì Thủy Y Họa đã lui ra , trước khi đi còn cắn mạnh lên môi hẳn một cái , để lại dấu răng thật sâu , nhìn kĩ sẽ thấy vừa chảy máu .

Cơ Mộc Ly đưa tay vuốt cánh môi bị thương , không hiểu vì sao nàng lại hung ác như vậy . Chẳng lẽ vừa rồi hẳn lại chọc tới nàng rồi ?

"Cơ Mộc Ly, nhớ kỹ lời huynh nói hôm nay, mặc dù bây giờ ta không xác định được tình cảm của mình đối với huynh sâu nặng bao nhiêu nhưng là nếu huynh nuốt lời , ta bảo đảm chút hảo cảm của ta với huynh sẽ tan thành mây khói !" Thủy Y Họa nhìn hẳn , dứt lời, còn lè lưỡi liếm liếm vết máu không cẩn thận còn dính trên môi .

Cô lỏ một tiếng, Cơ Mộc Ly nuốt một ngụm nước bọt, vì sao cảm thấy Y Họa như vậy so trước kia còn phải mê người? Hẳn có phải điên rồi hay không nhỉ ?

" Y Họa , ta tuyệt không nửa câu nói dối!" Cơ Mộc Ly vội vàng nói, còn kém giơ tay thề với trời .

Thủy Y Họa nghe xong khóe miệng khẽ cong, "Tin huynh là được chứ gì !."

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 76: Đôi Phu Xướng Phụ Tù* Vô Sĩ.

*"Phu xướng phụ tù": (Nghĩa đen) Chồng định làm gì, vợ cũng làm theo.

Cơ Mộc Ly nghe Thủy Y Họa nói thì lập tức mở cờ trong bụng, đến tận lúc về đến Vương phủ, mặt mày hẩn vẫn vô cùng rạng rỡ.

Lão quản gia hai mắt rưng rưng chạy ra đón họ: "Vương Gia, cuối cùng ngài cũng đã về rồi!"

Trước kia trong phủ có không biết bao nhiêu nam sủng, ông lấy tư cách người đứng xem, vui vẻ bàng quan nhìn đám nam sủng ấy đấu đá, tranh giành sủng ái của Vương gia với nhau. Nhưng mà bây giờ thì vương phủ đã không còn đám nam sủng nữa, chỉ còn lại vài người mà trước kia là nam sủng, nhưng giờ lại biến thành thuộc hạ dưới trướng của vương gia, người nào người lạ nấy thần thần bí bí, toàn là thần long thấy đầu không thấy đuôi*.

Tuy rằng có rất nhiều chuyện Cơ Mộc Ly không nói rõ với ông, nhưng trong lòng lão quản gia vẫn luôn trung thành, tận tâm và hiểu rõ bốn phận của mình. mấy người nam sủng còn giữ lại kia, giờ đã bị chủ tử phái ra ngoài làm việc rồi. Còn cả nha đầu Thu Diệp, nha hoàn bên cạnh Vương phi kia, cũng thường xuyên đi ra ngoài làm việc, hình như là đang làm nhiệm vụ nào đó mà Vương phi giao. Vì vậy, bây giờ trong phủ vắng tanh vắng ngắt, như là chỉ còn mỗi cái vỏ rỗng.

Mấy ngày trước, khi vương phi trở lại có mang về theo một cô nương trẻ tuổi, hẳn còn tưởng là sau bao nhiêu cuối cùng thêm nha đầu kia sẽ đông

vui hơn. Ai mà ngờ được, cô nương kia dù trẻ tuổi nhưng lại cùng một cái đức hạnh với Kiếm công tử, cả ngày chỉ giữ một cái bản mặt, giống y như người chết. Làm sao mà còn thềm để ý tới lão già này là người sắp chết vì buồn chán rồi!

Thủy Y Họa nhìn bộ dạng bức ép đến độ vô cùng đau khổ của Vương lão quản gia, miệng không khỏi cong cong lqđ lên đầy ý cười. Quả thật trong phủ này quá vắng vẻ, lạnh lẽo rồi.

Lão quản gia vội vàng kêu người làm đi nấu cơm và nấu nước nóng, hai vị chủ tử đi đường vất vả, mệt mỏi, chắc là bây giờ đang rất muốn lấp đầy bao tử và tắm rửa sạch sẽ rồi. Cứ lẩn qua lẩn lại như vậy, vốn là trong phủ không có nhiều người làm, nên ngay lập tức đã trở nên vô cùng bận rộn.

Không biết Kiếm Thập Nhất đã bận việc gì, cho nên không có chạy tới đón đầu tiên, phải đợi đến một khắc sau, mới thấy hắc vội vã chạy tới Trúc Hương các.

Cơ Mộc Ly đang chuẩn bị trộm hương thì nghe thấy động tĩnh, ngay lập tức ngoan ngoãn thu lại móng vuốt, mặt không thay đổi nhìn hắc: "Gia trở về đã khá lâu rồi, người sớm không đến, muộn lqđ không đến, lại đến đúng lúc này, quả thật đúng là kẻ chuyên phá hỏng chuyện tốt của gia mà!"

Thủy Y Họa liếc xéo hắc một cái, tiếp tục tựa vào giường êm đọc sách. Ánh mắt trong lúc vô tình quét qua Kiếm Thập Nhất, hơi ngẩn ra.

"Kiếm Thập Nhất, sao trên mặt của cậu lại có dính nhọ nôi vậy?" Thủy Y Họa cười nói, trên mặt người này rõ ràng đã bị hun thành đen sì rồi, trắng đen xen kẽ , giống y như một con mèo tam thể.

Trên mặt Kiếm Thập Nhất luôn không có gì biểu tình vậy mà lúc này lại từ từ hiện lên một tia đỏ ửng.

Có vấn đề!

Thủy Y Họa lập tức ngồi thẳng người.

Cơ Mộc Ly cũng nhận ra Thủy Y Họa đang lqđ đầy hứng thú với việc này, sau đó hẳn cũng bắt đầu nghi ngờ, tiểu tử này tuyệt đối đang có vấn đề !

"Nói đi, trong thời gian gia và Vương phi không có ở đây, tiểu tử người đã làm chuyện gì không muốn cho người khác biết rồi hả?" Cơ Mộc Ly ôm đầu vai Thủy Y Họa, bộ dạng hai người rõ ràng là xem kịch vui. Khóe miệng cười yếu ớt, mang theo ba phần lười biếng, hai phần hài hước. Quả thật hai người này càng ngày càng giống nhau rồi.

Trước kia chỉ có là một kẻ gian trá, da mặt dày, bây giờ đã thành hai !

Kiểm Thập Nhất âm thầm cắn răng, cúi đầu nói: "Khi nghe thấy tin Gia sắp trở về, thì thuộc hạ lại thấy nhân lực trong phòng bếp không đủ, nên vừa rồi mới vào trong phòng bếp giúp một tay. Sau đó, lúc biết Gia và Vương phi đã về, nên đã chạy tới ngay, cho nên không kịp sửa soạn lại."

"Ồ ~ Kiểm Thập Nhất , ta không ngờ người như cậu lại thích chạy tới phòng bếp như vậy đấy ? Từ lúc nào mà kiểm khách lạnh lùng lại trở thành người nhiệt tình giúp đỡ người khác như thế vậy ? " Thủy Y Họa lqđ khẽ cười một tiếng, trong mắt hoàn toàn là sự trêu chọc.

Cơ Mộc Ly chột nhứ mày, cũng cười theo : "Thật ra thì Thập Nhất là vốn người nhiệt tình. Y Họa, nàng đúng là oan uổng cho hẳn rồi."

Nhìn hai vợ chồng đang kẻ xướng người họa trước mắt, nét mặt Kiểm Thập Nhất càng ngày càng trở nên cứng ngắt. Thật ra thì hai người này đang nhàn rỗi không chuyện gì làm, cho nên cố ý lấy hẳn ra để trêu đùa chứ gì? Nếu là Đông Phương Lăng có ở đây, làm sao mà đau khổ, dằn vặt này đến lượt hẳn phải chịu.

"Người còn không mau thành thật khai báo, trong phòng bếp kia có ai mà lại có thể làm cho tiểu tử nhà người không kịp chạy tới tiếp đãi Gia, hả?" Một tay Cơ Mộc Ly ôm cả người Thủy Y Họa, một tay khác để lên hai chân, khỏi phải nói hẳn có bao nhiêu tùy tiện.

Thật ra thì mục đích đầu tiên của Cơ Mộc Ly là vì muốn kiếm một chút việc vui từ tên tiểu tử Kiếm Thập Nhất này; thứ hai lqđ là muốn dạy dỗ cái tên này một chút, rõ ràng hẳn đã cố ý dặn phải luôn luôn theo sát, một tắc cũng không rời Thủy Y Họa, vậy mà tiểu tử này coi lời hẳn thành gió thổi qua tai. Nếu không phải Thủy Y Họa có võ công, mà bản nhân nàng lại xảo trá, thông minh, thì chuyến đi đến Lam Đăng quốc lần này nhất định đã phải bị chịu nhiều uất ức.

Mặt Kiếm Thập Nhất cứng ngắc nhưng vẫn không nói lời nào. Trong lúc không khí giữa mấy người đang căng thẳng, bỗng nhiên có tiếng gõ cửa vang lên.

"Vương Gia, Vương phi, lão nô tới đưa cơm."

Người vừa gõ cửa là lão ma ma trong phủ. Bà vừa nghe tin Vương Gia và Vương phi trở lại, thì vội vàng đi vào phòng bếp cùng những người làm khác, bận rộn cố gắng làm ra một bàn thức ăn phong phú để mừng chủ tử trở về. Mặc dù lão ma ma không hiểu vì sao Vương phi lại về cùng Vương gia.

Chuyện Thủy Y Họa rời đi thì chắc chắn sẽ không thể giấu được những lão nhân thông minh này trong phủ, cho nên ngay từ đầu Kiếm Thập Nhất đã nói rõ với bọn họ là Vương phi đi ra ngoài làm chuyện riêng lqđ rồi. Mà bây giờ hai người lại cùng một lúc trở về, khó tránh khỏi khiến cho người ta cảm thấy kỳ quái.

"Tí nữa sẽ hỏi tiểu tử người tiếp." Cơ Mộc Ly liếc mắt nhìn khuôn mặt lạnh cứng ngắc của Kiếm Thập Nhất, sau đó hướng ngoài cửa nói: "Ma ma

vào đi.

CHƯƠNG 76 : ĐÔI PHU XƯỚNG PHỤ TÙY VÔ SĨ. (2)

Editor + Beta : Song Ngư nhi.

Khi đã được cho phép bước vào, lão ma ma cẩn thận đẩy cửa ra, đem thức ăn trong tay mang lên.

Cơ Mộc Ly không ngờ người bưng thức ăn tiến vào không chỉ có hai lão ma ma hần biết, còn có một cô gái trẻ tuổi mà hần một chưa từng thấy. Nàng cúi thấp đầu, tóc mái thật dài che trước mắt, trong đôi mắt ấy có ánh long lanh lộ ra qua khe hở của những sợi tóc, sống mũi rất đẹp, khuôn môi cũng lợt rất xinh xắn, màu da nàng là màu lúa mạch khỏe mạnh. Thân hình của nàng cao gầy, nhưng vóc người hơi khô quắt, nhìn có chút giống suy dinh dưỡng.

Sau khi cô gái trẻ tuổi bưng lên hai phần cơm và đĩa xong thì liền cung kính thối lui đến sau lưng của lão ma ma, từ đầu đến cuối, nàng ta vẫn luôn cúi thấp đầu.

Ánh mắt Cơ Mộc Ly hơi trầm xuống, hần nhìn chăm chăm vào cô gái xa lạ này, trong giọng nói mang theo chút tức giận: "Không có lệnh của Bốn vương, ai lại cho nữ nhân này vào phủ hả? Lão quản gia!"

Kiểm Thập Nhất lập tức ngẩng đầu nhìn về lợt phía Thủy Y Họa, trong mắt mang theo một chút gấp gáp.

Nữ nhân chết tiết này, rõ ràng là do người mang về, vậy mà bây giờ lại không nói câu nào!

Thủy Y Họa dù nhìn thấy khuôn mặt đầy sốt ruột Kiểm Thập Nhất vẫn cứ ung dung, khóe miệng nâng lên một độ cong thật nhỏ. Ha ha, ta sẽ không nói đâu, để xem tiểu tử người có thể kiên trì tới khi nào.

Mắt thấy chủ tử giận dữ, những người trong phòng lập tức im lặng như ve mùa đông(2).

(2) Nguyên văn câu này là “Cấm nhược hàn thiên” : Chữ “Cấm” ở đây là chỉ ngậm miệng không nói; Còn “Hàn thiên” là chỉ con ve sầu trong trời rét. Câu thành ngữ này có xuất xứ từ “Hậu Hán thư – Truyện lqđ Đồ Mật”. Ý cả câu là chỉ việc muốn nói điều gì đó, nhưng do yếu tố hoàn cảnh, khiến cho không thể nói được.

Hai lão ma ma len lén liếc mắt nhìn nhau, nha hoàn này không phải là do Vương phi dẫn vào sao, vì sao bây giờ Vương phi lại không nói lời nào? Hừ, chẳng lẽ là vì thấy Vương Gia nổi giận, cho nên muốn chối bỏ ?

Trong lòng hai lão ma ma lập tức có sự bất mãn đối với Vương phi.

Lão quản gia vội vàng từ phía sau đi ra, đại khái cũng biết rõ mọi chuyện vừa rồi, nhìn vị Phật sống ngồi kia, à không, phải là hai vị Phật sống chứ, lão thật sự không biết nên trả lời như thế nào nữa. Gia à, rõ ràng nha hoàn này là do chính Vương phi mang về mà! Còn nữa, Vương phi ơi, người phải nói lqđ giúp một chút đi chứ, ai lại như người còn ngồi đấy vui vẻ xem kịch.

"Bốn vương mặc kệ là ai mang vào, các người ngay lập tức ném nạng ném ra ngoài Vương phủ cho ta!" Cơ Mộc Ly vô cùng tức giận nói.

Từ khi Thủy Y Họa gả vào trong Vương phủ, trong phủ của hần, ngoại trừ có mấy lão ma ma lớn tuổi là nữ nhân ra, thì không hề còn nữ nhân nào khác. Mặc dù trong mắt các hạ nhân ngày hôm nay, hần cùng Vương phi của mình ân ái vô cùng, dù thế nhưng cũng không có nghĩa là những lời hần nói trước kia sẽ bị coi thành gió thổi qua tai. Trong tuổi thơ của hần, thường xuyên phải thấy cảnh nữ nhân trong hoàng cung lục đục đấu đá rồi lại đóng kịch giả vờ thân thiết với nhau, cho nên hần rất có ác cảm đối với nữ nhân. Dĩ nhiên, ngoại trừ Thủy Y Họa của hần ra, bởi vì Y Họa khác với

những nữ nhân kia, hẳn rất rất thích nàng, chỉ hận không thể cầm sợi dây buộc tiểu hồ ly bên mình, không bao giờ có thể rời xa hẳn!

Cô gái kia dù sắp bị đuổi đi vẫn cứ cúi thấp đầu, hình như cũng nhận thấy được lửa giận của người trước mắt này rất kinh lqđ khủng, cho nên thân thể theo bản năng mà lui về phía sau.

Kiểm Thập Nhất thấy thế, rốt cuộc không nhịn được nên bộc phát, mở trừng hai mắt, nói mát Thủy Y Họa một câu: "Vương phi, người thật là quá vô sỉ rồi! Hòa Khuyết cô nương là do người dẫn vào phủ, vì sao bây giờ một câu người cũng không nói?"

Cơ Mộc Ly nghe xong thì giật mình, quay đầu nhìn cô gái bên cạnh mình, lại thấy hai mắt nàng sáng lên, bên trong mắt rõ ràng đầy lqđ giáo hoạt và tính toán.

"Hả? Kiểm Thập Nhất, người vừa nói cái gì thế? Ta là người cho nữ nhân không rõ lai lịch vào phủ sao? Tại sao ta lại không nhớ gì thế?" thủy Y Họa nghi hoặc nhìn chăm chăm vào Kiểm Thập Nhất, vẻ mặt đầy vô tội, không hiểu gì cả.

"Người đừng giả vờ giải vệt nữa!" Kiểm Thập Nhất giận đến siết chặt quả đấm. Nữ nhân này sao có thể vô sỉ như vậy chứ! So với lqđ Gia còn phải vô sỉ gấp trăm lần!

Kiểm Thập Nhất ngay lập tức nhìn Cơ Mộc Ly, mong có thể làm chủ cho mình, nhưng Cơ Mộc Ly vẫn như kéo dím, ôm Thủy Y Họa, lười biếng híp mắt: "Thập Nhất, nếu Vương phi đã nói không nhớ rõ, thì là do người nhớ lộn. Còn nữ nhân không rõ lai lịch này thì người mau sai người ném ra khỏi phủ đi."

"Gia!" Kiểm Thập Nhất tiến lên một bước, đang muốn nói gì nữa, thì cô gái bên cạnh chợt níu lại tay của hắn, hình như nàng cũng ý thức được hành động của mình không ổn, nên lập tức buông ra, nhỏ giọng nói: "Đa tạ Kiểm

công tử đã nói giúp nô tỳ, nô tỳ chỉ là một nha đầu quê mùa, không hiểu biết, nếu như nô tỳ vẫn tiếp tục ở lại Vương phủ, quả thật không ổn."

Nói đến đây, cô gái khẽ ngẩng đầu lên, nhìn về phía một nam, một nữ đang ngồi kia : "Ngày mai dân nữ sẽ thu dọn quần áo lqđ rời đi."

Thủy Y Họa nghe vậy, lông mày thon dài hơi nhếch lên, giễu cợt nói: "Ngày mai sao? Hòa Khuyết cô nương này, ta thấy bây giờ vẫn còn sớm, không bằng ngay bây giờ cô nương đi thu dọn quần áo, rồi nhanh chóng rời khỏi đây thì tốt hơn. Thật sự Vương phủ này không thích hợp cho cô nương ở lại."

Ánh mắt Kiếm Thập Nhất đang nhìn cô gái kia, chợt bắn về phía Thủy Y Họa : "Thủy Y Họa, người đừng khinh người quá đáng! Chính người đưa Hòa Khuyết cô nương về phủ, bây giờ lại người nhục nhã nàng trước lqđ mặt Gia, có phải đây mới chính là mục đích của người khi đưa nàng về đây phải không?"

Ánh mắt kia của hắn tràn ngập lạnh lẽo như khi nhìn chăm chăm vào kẻ thù của mình vậy, nhưng bây giờ, trên danh nghĩa, nàng ta lại là nữ nhân của chủ tử của hắn - Viêm Đạm Vương phi.

Thủy Y Họa nhìn thấy thế cũng cảm thấy sửng sốt. Tiểu tử thúi này còn tưởng mình nói thật?

Độ cong nơi khoe miệng càng sâu hơn, Thủy Y Họa nhìn Kiếm Thập Nhất, cười hỏi: "Hòa khuyết cô nương còn không nói gì, thế mà người lại xen vào việc của người khác. Kiếm Thập Nhất, người lấy thân phận gì để xem vào chuyện của Hòa Khuyết cô nương vậy?"

Nói xong, nàng nghiêng đầu chăm chú lqđ nhìn vào hắn, nụ cười khoe miệng đã lộ rõ sự trêu trọc.

"Ta --" Kiếm Thập Nhất bừng tỉnh hiểu ra, sắc mặt ngay lập tức đỏ lên. Không ngờ nữ nhân này lại đang gài bẫy hắc!

Vô sỉ! Gian trá!

Cô gái gọi là Hòa Khuyết kia hình như cũng hiểu được câu nói đầy ý tứ của Thủy Y Họa. Lúc này nàng lại cúi đầu càng thấp, trong lúc cúi xuống, trong mắt có sự xấu hổ lóe lên.

"Được rồi, đây là ta trêu ngươi thôi. Ta rất thích Hòa Khuyết cô nương, nếu không thì đã không đích thân đưa nàng vào phủ rồi." Sau khi Thủy Y Họa trêu ghẹo đủ rồi, rốt cuộc cũng thừa nhận sự thật.

Hai lão ma ma phía dưới nghe được thế thì lqđ chảy mồ hôi lạnh, rốt cuộc cũng thở phào nhẹ lqđ nhõm. Vương phi à, ngài đùa cũng hơi quá rồi đó.

"Hả? Thì ra là Y Họa nói đùa sao, nàng thật đúng là quá nghịch ngợm mà!" Cơ Mộc Ly cứng chiều nhìn nàng, đưa tay đánh nhẹ mũi nàng, trong mắt tràn đầy nụ cười. Hồi nãy hắc vừa nhìn thì đã đoán ra mục đích của Thủy Y Họa rồi. Hắc không ngờ tiểu tử Kiếm Thập Nhất luôn lạnh lùng này cũng có lúc mềm lòng, thật khó tin, vô cùng khó tin. Nhưng mà với tiểu tử ngốc này, tốt nhất nên kích thích hắc mạnh vào, bằng không, cứ với tốc độ này của hắc, chắc chắn sẽ chậm như rùa.

Thủy Y Họa liếc hắc một cái: "Có người ngoài ở đây, huynh thu liễm một chút cho ta!"

Cơ Mộc Ly nhướng mày lên: "Y Họa là Vương phi của Bốn vương, Bốn vương muốn làm điều gì thì sẽ làm điều đấy. Ai dám nói linh tinh, ta cắt lưỡi hắc." Nói xong, ánh mắt sắc bén quét qua tất cả người còn lại có trong phòng.

Thân thể mọi người không kìm chế được sự lqđ khiếp sợ mà phát run, vội vàng cúi đầu, họ không thấy bất cứ thứ gì, không thấy bất cứ chuyện gì cả.

CHƯƠNG 76 : ĐÔI PHU XƯỞNG PHỤ TÙY VÔ SĨ. (3)

Editor + Beta :Song Ngư nhi.

Kiểm Thập Nhất mím chặt môi, cảm giác lúng túng vừa rồi vẫn chưa hết hoàn toàn, nên hai tai hần vẫn hơi ửng hồng.

"Hòa Khuyết cô nương, nếu những điều Vương phi vừa nói đều là nói đùa, thì hiểu lầm vừa rồi cũng đã được giải trừ. Về sau cô nương hãy an lqđ tâm mà ở lại Vương phủ này, có chuyện gì không hiểu thì hãy hỏi Kiểm Thập Nhất. Tiểu tử này là thuộc hạ mà Bốn vương tín nhiệm nhất đấy."

Ý ngoài lời: Tiểu tử này có tiền đồ rất lớn, nếu cô nương đi theo hắn thì sẽ không phải hối hận đâu.

Chỉ một câu nói như thế mà tất cả người làm có mặt trong phòng còn không biết Kiểm Thập Nhất có ý với Hòa Khuyết cô nương thì nuôi ăn bọn họ nhiều năm như vậy thì cũng phí rồi. Hai ma ma lúc trước có chút bất mãn với Vương phi, thì lúc này lại không nhin giờ ngón tay cái ở trong lòng.

Với tính cách đó của Kiểm công tử, dù nếu có coi trọng cô nương nhà nào thì cũng sẽ không chủ động theo đuổi, vậy thì phải chờ đến bao lqđ giờ mới được uống được rượu mừng chứ? Nhưng mà Vương phi vừa mới ra tay một cái, thì, chắc chắn, nhìn Hòa Khuyết cô nương một chút đi, bây giờ người ta còn đang mắc cỡ mặt đến độ không dám ngẩng lên rõ kìa. Ít nhất thì lúc này tiểu cô nương người ta cũng đã được hiểu tâm ý của Kiểm công tử rồi, không đúng sao ?

Wương phi quá cao tay!

"Được rồi, không có việc gì thì tất cả lui xuống đi. Đúng rồi, Hòa Khuyết cô nương đi vườn hoa hái cho Vương phi một chút cánh hoa, để lát nữa Vương phi tắm rửa, nhớ phải chọn nhiều loại một chút, nếu không thì chọn cùng một loại cánh hoa." Cơ Mộc Ly dặn dò một câu, sau đó nhìn Kiếm Thập Nhất một cái, lập tức nói thêm : "Hòa Khuyết cô nương mới đến đây, nên chưa quen với cuộc sống ở trong phủ, Thập Nhất, người đi hái hoa cùng Hòa Khuyết cô nương, không được để lạc người ta giữa đường đấy."

Mọi người yên lặng chảy mồ hôi. Chưa quen với cuộc sống ở trong phủ? Trong vương phủ tổng cộng có bao nhiêu người chứ, Hòa Khuyết cô nương đã làm quen hết với mọi người trong phủ từ lâu rồi, được chưa? Không được để lạc? Mặc dù quả thật Vương phủ rất lớn, nhưng mà cũng không có lớn đến độ có thể để lạc mất người đâu.

Vương Gia à, ngài đang là mở mắt nói mò sao?

Lông mi Kiếm Thập Nhất sụp xuống, nhỏ giọng đáp: "Thuộc hạ đã biết."

Đợi đến khi mọi người đi hết, Cơ Mộc Ly ôm bả vai Thủy Y Họa phá lên cười ha ha: "Y Họa, nàng thật sự quá gian trá rồi, thừa dịp lúc ta không có ở đây, mà tìm về một nữ nhân!"

Thủy Y Họa lập tức lườm hằm một cái: "Lời này của Gia nói sai rồi, không phải là do ta tìm, mà là trên đường bọn họ có duyên nên mới gặp nhau, huynh có lúc biết thế nào anh hùng cứu mỹ chưa? Thập Nhất chính là anh hùng, còn Hòa Khuyết cô nương là mỹ nhân."

Cơ Mộc Ly sau khi cười xong thì mặt nghiêm túc lại, nói : "Y Họa, nàng không sợ người này có vấn đề sao?"

"Trong một lần ta vô tình thay nàng bắt mạch thì biết được người này không có chút nội lực nào, hơn nữa --" Thủy Y Họa dừng lại, đưa tay vuốt ve cằm của mình: "Nếu người này không có vấn đề gì thì là tốt nhất, còn nếu lúc như có vấn đề thì cũng không sao, coi lần này như cho Kiếm Thập

Nhất một bài học kinh nghiệm cũng tốt mà. Để cho hẳn hiểu rằng, nữ nhân vô tội, đáng thương thì không nhất định là một nữ nhân tốt."

Cơ Mộc Ly nghe xong không khỏi run rẩy, yếu ớt nói: "Y Họa, nàng thật là lòng dạ độc ác mà, ta cảm thấy Thập Nhất thật đáng thương."

"Huynh thì biết cái gì, đừng nhìn bình thường tiểu tử này luôn tỏ ra lạnh lùng, nhưng thật ra thì suy nghĩ của hắn rất đơn thuần, rất dễ bị người lợi dụng mà không biết."

Cơ Mộc Ly: "... "

Người bị cho là rất đáng thương cũng chính là Kiếm Thập Nhất vào lúc này đang theo sát sau lưng Hòa Khuyết, kiếm trong ngực không rời người như cũ.

Nếu là cô gái khác thì rõ hái hoa thường được để ở cánh tay, khi muốn hái hoa gì thì sẽ tạo được phong thái rất đẹp. Như là năm ngón tay tạo thành dáng Lan Hoa Chỉ(3) để hái từng đóa hoa. Lúc hái một đóa hoa sẽ vô tình bị hương hoa mê hoặc mà cúi đầu xuống ngửi một chút, hai mắt khẽ nhắm lại, dáng vẻ vô cùng say mê. Đó sẽ là những việc mà khi hái hoa sẽ không nhận được mà làm.

[i](3) “Lan Hoa Chỉ” :[/i] Là kiểu tạo dáng tay khi ngón cái chụm vào với ngón giữa, giống cái tay của mấy ông thái giám í ~~~

Đáng tiếc, nếu là Hòa Khuyết cô nương trước mắt này thì sẽ hoàn toàn không làm như thế này. Một tay nàng cầm giỏ hoa, một cái tay khác khi lẹ mà thấy một đóa hoa nào đó sẽ không chút do dự vặn hái xuống, sau đó ném vào trong giỏ. Đến khi hái đã được bảy tám đóa hoa ở chỗ này, thì sẽ đi ngay tới bụi hoa khác.

Nếu là người khác sẽ phải cần đến hai khắc(4), còn nàng thì chỉ cần thời gian một ly trà(5).

[i](4) “hai khắc” :[/i] 1 khắc = 30 phút -> 2 khắc = 1 tiếng.

[i](5)”một ly trà” :[/i] khoảng gần bằng 15 phút.

Một lát sau, nàng xách giỏ hoa đã hái xong đủ loại hoa tới trước mặt Kiểm Thập Nhất, ngẩng đầu nhìn lướt qua hắn, rồi lại tiếp tục cúi đầu tự đi về.

Kiểm Thập Nhất nhìn dáng vẻ tùy tiện của nàng, chẳng biết tại sao lại cảm thấy có chút buồn cười.

Đi được vài bước, nàng quay đầu lại nhìn hắn, âm thanh hơi trầm thấp, lại tương đối dễ nghe: "Nô tỳ đã hái đủ lượng hoa rồi, chúng ta có thể trở về."

"Ừ. . ." Kiểm Thập Nhất bước nhanh tới đi theo phía sau nàng, mỗi bước đi của nàng không nhỏ, nên Kiểm Thập Nhất cũng sẽ không cảm thấy khó chịu khi phải đi theo sau một cô gái suốt ngày bước đi nhỏ nhẹ, quá chậm chạp.

Dọc đường đi, nàng đều cúi thấp đầu, không có nói lời nào thừa thãi, mà Kiểm Thập Nhất đi theo phía sau nàng cũng đã quen với sự trầm mặc của nàng, nên cũng thích cảm giác an tĩnh.

Cho đến khi sắp tới Lan Hình các của Vương phi, cô gái trước mặt mới đột nhiên quay lại nhìn hắn: "Chuyện hôm nay nô tỳ xin đa tạ ngài, lqđ nếu không phải bây giờ nô tỳ không có chỗ nào để đi, thì cũng sẽ không cần nhất định nương nhờ ở đây."

". . . Cô nương không cần phải khách khí, cô nương cứ an tâm ở lại chỗ này, Vương Gia và Vương phi đều là người tốt, về sau cô sẽ thấy." Kiểm Thập Nhất khẽ nghiêng đầu, né tránh tầm mắt của nàng, trên mặt dần dần xuất hiện một màu đỏ ửng khả nghi.

Hòa Khuyết “Ừ” một tiếng thật thấp rồi xách giỏ hoa đi gõ cửa.

Sau khi đã thấy người đã đi vào nhà, Kiếm Thập Nhất ôm kiếm một lát, rồi mới quay đầu đi.

Bình phong trong phòng đã được dựng lên, bồn tắm cũng đã được đổ đầy nước nóng, trong phòng Y Họa đang định cởi quần áo. Nhân lúc nàng lqđ đang cởi quần áo, Hòa Khuyết liền tranh thủ để giỏ hoa ở bên cạnh bồn tắm, nàng còn đang suy nghĩ phải nói gì, thì Y Họa đã nói trước.

"Nhanh như vậy sao?" Thủy Y Họa có chút giật mình, cơ hội mà Cơ Mộc Ly vất vả mới tạo ra được, cứ như vậy bị bỏ lỡ?

"Vâng, vì vườn hoa cách đây không xa, nô tỳ và Kiếm công tử sẽ hái xong rất nhanh." Hòa Khuyết nhỏ giọng trả lời.

Nàng ta không có tạo cho người ta cảm giác mình là người ở tầng lớp thấp nhất mang nô tính trời sinh, cũng không có ý thức đi hầu hạ người lqđ khác, nên tự xưng là nô tỳ. Mà Thủy Y Họa cũng không ngại, mà ngược lại còn cảm thấy cô gái này rất lạnh lẽo.

Nàng rất tò mò thân phận của cô gái này, chắc chắn nàng ta không phải là một cô gái nơi thôn dã bình thường!

“Lúc ta tắm rửa không thích người khác hầu hạ, nên người lui xuống trước đi.” Thủy Y Họa phân phó nói.

"Vậy nô tỳ lui xuống trước, Vương phi có chuyện gì cứ gọi nô tỳ." Hòa Khuyết cúi đầu nói, sau đó vội vã xoay người rời đi.

Thủy Y Họa nhìn bóng lưng người nọ rời đi, đôi mắt hơi híp lại. Lúc mới vừa rồi khi nàng nói không cần người phục vụ, thì cô gái này lại thở phào nhẹ nhõm?

Xem ra, người này đúng là có vấn đề. Chỉ là nhiệm vụ điều tra thân thể của nữ nhân này đã giao cho Kiếm Thập Nhất rồi. Bây giờ duyên lqđ phận sau này của Kiếm Thập Nhất với cô gái này sẽ như thế nào thì phải đành phải xem vào số phận của hãn thôi.

Chờ đến khi Cơ Mộc Ly và Thủy Y Họa đã tắm rửa xong, hai người đều quay về Trúc Hương các, cửa sổ đều bị khép chặt lại.

Thật ra thì Cơ Mộc Ly rất muốn tắm uyên ương với Thủy Y Họa, nhưng mà Y Họa của hãn nhất quyết sống chết không đồng ý, đành phải hãn chỉ có thể giương mắt nhìn hai người bọn họ chia ra tắm ở hai nơi, tự mình tắm rửa. Nếu là vợ lqđ chồng son khác thì bây giờ không biết đã đại chiến mấy trăm hiệp rồi, còn hãn lại chỉ có thể nhìn và chỉ được sờ có một tí. Hãn chỉ vừa mới nghĩ đến thôi là đã cảm thấy trong lòng vô cùng chua xót.

"Y Họa, không phải lúc này nàng muốn nói hai chuyện gì đó với ta, phải không?" Cơ Mộc Ly vô cùng thương thức nhìn ngắm cô gái sau khi tắm rửa xong thì vô cùng đáng yêu, mái tóc dài tới nửa eo còn chưa khô nên còn vương lại những nước nhỏ log lạnh, làm ướt chỗ vải ở bờ vai mềm mại và vòng eo mảnh khảnh, để lộ ra mơ hồ thân thể linh lung được che dấu sau lớp vải, chọc người ta nghĩ linh tinh.

Ánh mắt Cơ Mộc Ly rơi vào vòng eo mảnh khảnh của Thủy Y Họa, trong mắt càng ngày càng trở nên sâu hơn.

Thủy Y Họa cũng không phải là không nhận ra ánh mắt nóng rực phía sau lưng mình kia, nhưng mà lúc này nàng đang rất bận đấy. Trong lqđ tay của nàng đang cầm bức tranh vẽ đóa hoa sen trắng mà nàng mang từ Lam Đăng quốc về, lúc này đây nàng đang vô cùng nghiêm túc quan sát nó. (Ngư : Có ai còn nhớ nó không, nó chính là bức tranh mà Y Họa xin được từ chỗ Cơ Mộc Kỳ đó !)

Bức tranh hoa sen trắng đang được cầm trên tay Thủy Y Họa này, nếu tỉ mỉ quan sát thì sẽ phát hiện ra nó nặng gấp đôi so với những bức tranh bình thường khác, àm cẩn thận quan sát hơn nữa thì sẽ thấy dọc theo bức tranh này, có tới hai tầng giấy xếp chồng lên nhau!

Thủy Y Họa đổ một loại bột thuốc dọc theo chỗ đã được gắn lại của hai bức tranh, sau đó lại xoa đều dọc theo chỗ đã đổ loại bột đó. Chỉ lqđ một lúc sau thì hai tầng giấy này lại có thể từ từ tự tách ra, bức tranh vẽ đóa sen trắng ở phía trước cùng với bức tranh ở phía sau kia hoàn toàn không có chút tổn hại sau khi tách ra.

Mà bức tranh phía sau kia chính là bức tranh vẽ hoa lan rất tỉ mỉ.

Cơ Mộc Ly nhìn thấy bức tranh vẽ hoa lan sau khi được tách ra, khoe miệng run rẩy, khẽ cười nói: "y Họa, nàng quả thật quá thông minh nên lqđ mới có thể nghĩ ra biện pháp này." Lúc nói chuyện, trong mắt hần chứa đầy sự cứng chiều cùng dung túng.

Thủy Y Họa quay đầu nhìn lướt qua hần, hừ một tiếng nói: "Huynh đừng giả bộ nữa, không phải huynh đã sớm phát hiện rồi sao?"

Cơ Mộc Ly nghe xong cười lên rất vui vẻ, vô cùng thẳng thắn giống như sóng đánh Ngọc Thạch (6) "Quả nhiên chuyện gì cũng qua được mắt của Y Họa. Không sai, mọi chuyện ta đều biết."

[i](6) Nguyên văn của “sóng đánh Ngọc Thạch” là “như lãg kích ngọc thạch” :[/i] đại khái nó có nghĩa là chỉ sự thẳng thắn ><

Nói xong, hần chấp tay sau lưng bước đi thông thả đến phía sau lưng nàng, một tay ôm hông của nàng, một tay khác cầm lấy bức họa kia, cầm tựa trên vai nàng, trong mắt chứa nụ cười: " Y Họa, mọi người đều cho rằng đây là bức tranh lqđ giả, nhưng thật ra thì, bức tranh này mới chính là thật! Các thế hệ hoàng thượng của Hỏa Vũ ta đều tương truyền rằng bức tranh cổ của đất nước mình là Mai Hoa Thổ Diễm, còn của Lam Đằng lại

tương truyền là bức tranh Quân Tử Lan này. Và trong bữa tiệc ở Lam Đăng quốc đó, thì ngay từ đầu bức tranh này vẫn chưa từng bị đánh tráo!"

Hết chương 76.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 77: Nếu Nàng Muốn , Ta Sẽ Đoạt Lấy Cho Nàng

Hôm tổ chức yến hội đó , mọi người liếc mắt một cái liền nhìn đến vết mực nước còn đọng lại trên bức họa hoa lan , đương nhiên cho rằng bức họa này là giả, liền ngay cả lão hồ ly Văn Nhân Dịch cùng thái tử Văn Nhân Lưu đều cho rằng như vậy . Nhưng là, theo Văn Nhân Lưu tra được thì bức họa từ lúc được lấy ra rồi mang đến chính điện thì luôn có người giám sát , vì vậy bức họa bị đánh tráo khả năng rất nhỏ.

Tất cả mọi chuyện chỉ chứng minh một kết luận: bức họa này căn bản không bị đánh tráo.

Chính là mọi người thường tin tưởng vào ánh mắt bản thân nhìn đến gì đó, nhìn đến vết mực nước còn ướt , tự nhiên cảm thấy bức họa này là giả, mà không nghĩ tới, bức họa thật này có thể là có người cố tình thêm vài nét bút . Vì vậy họa thật liền thành họa giả .

"... Tuy rằng không biết là ai đã ra tay , nhưng người này quả thật thông minh." Cơ Mộc Ly cười nói, "Nếu ta không đoán sai , người này muốn nhân cơ hội đánh lạc hướng mọi người , đợi đến lúc bức họa giả không có người để ý , hắt lại đến lấy . Đáng tiếc - -" Cơ Mộc Ly nhìn về phía Thủy Y Họa, trong mắt toàn cứng chiều , đưa tay chạm vào chóp mũi nàng , "Đáng tiếc bức họa giả đã bị nàng ra tay trước , ta nghĩ người kia khẳng định bị nàng làm cho tức chết rồi, khà khà..."

Thủy Y Họa bĩu môi cười cười, " Chẳng qua chiếm chút tiện nghi thôi , đáng thương người nọ mất công làm nhiều như vậy , cuối cùng lại bị ta trộm mất."

" Nhưng mà Y Họa , nàng làm sao mà biết ta muốn bức họa này ?" Cơ Mộc Ly ôm eo nàng xoa xoa , mặt mũi tràn đầy tươi cười .

Thủy Y Họa khước miệng cong lên , " Lúc trước khi huynh nói với ta về chuyện bức họa hoa mai của Hỏa Vũ , trong mắt huynh rõ ràng viết một câu : Bốn bức họa này ta nhất định sẽ có ! Đã là vật huynh cần tìm, ta coi như thuận tiện thay huynh thu hồi đến mà thôi."

Cơ Mộc Ly nghe xong lời này quả thực kiêu ngạo đến không được. Nhìn một cái, hắc cười nữ nhân có nhiều khả năng a, quả thực chính là ngôi sao may mắn của hắc !

"Cơ Mộc Ly, huynh đã thấy qua bức họa mai , vậy huynh cảm thấy hai bức họa này có liên quan gì tới nhau không ?" Thủy Y Họa đẩy đầu của hắc ra , hỏi.

Cơ Mộc Ly không chịu buông nàng ra , cầm lấy bức họa hoa lan cẩn thận nghiên cứu , nhưng là nhìn kỹ từ đầu đến chân cũng đều không có phát hiện, "Nói thật, hai bức họa này trừ bỏ họa sĩ tinh xảo, thì chẳng khác gì với người thường họa . Còn bên trong cất giấu bí mật gì , thật sự ta cũng nhìn không ra."

Thủy Y Họa lấy bức họa từ trong tay hắc ra , cuộn lại cất kỹ, khẽ cười một tiếng, " Không phải huynh nói chỉ cần tìm được Song Hàng Quý Tử mới có thể nhìn thấy bí mật trong đó sao . Một khi đã như vậy, người thường như chúng ta lại như thế nào nhìn ra được ?"

"Ha ha... Y Họa nói đúng, thay vì nhìn chăm chăm bức họa này chẳng bằng sớm đi tìm Song Hàng Quý Tử ." Cơ Mộc Ly vui vẻ, mỗi lần đều là Y Họa của hắc sáng suốt nhất.

"Cầm cất kỹ." Thủy Y Họa đem bức họa cố cầm chắc, đưa cho hắc.

" Y Họa thay ta bảo quản là được ." Cơ Mộc Ly cười thoải mái nói.

Thủy Y Họa không nói hai lời liền ném tới, hừ nhẹ một tiếng, "Giúp huynh trộm đến còn muốn giúp huynh bảo quản, Cơ Mộc Ly, huynh tính toán không tệ nhỉ?"

" Y Họa , nàng lại oan uổng ta, ta là nghĩ đem tất cả những thứ tốt đều giao cho nàng bảo quản, chỗ nào tính toán hả ?" Cơ Mộc Ly thần không biết quỷ không hay thẩu đi qua, thổi khí ở bên tai nàng .

" Y Họa , nàng không hỏi ta vì sao muốn cả bốn bức họa cổ này sao ?"

Thủy Y Họa nghiêng đầu, nhìn nam nhân ghé vào trên vai nàng chột nhú mày, "Chẳng lẽ không phải vì kho báu trong truyền thuyết ? Được kho báu được cả thiên hạ, chỉ cần là người có dã tâm đều sẽ động tâm đi?"

"Ta liền không động tâm." Cơ Mộc Ly lập tức đáp lại một câu, vừa cười vừa sờ soạng bên thắt lưng của nàng , thanh âm có chút khàn khàn, " Y Họa , nói thật, vài thứ kia đối với ta chẳng khác gì một cái xác không hồn , liền tính được đến kho báu hoặc là thiên hạ lại như thế nào. Nếu cuối cùng ở trên vị trí cao nhất lại chỉ có một mình ta , ta đây tình nguyện không cần."

Trái tim Thủy Y Họa đột ngột đập liên hồi , ha ha nở nụ cười, trêu ghẹo nói: "Cơ Mộc Ly , huynh biết hát không ?"

Cơ Mộc Ly ngẩn ra, đối với việc Thủy Y Họa bỗng nhiên chuyển đề tài có chút kỳ quái, nhưng vẫn là theo bản năng trả lời: " Ta không biết hát."

" Hôm nào hát cho ta nghe một bài đi , ta cảm thấy huynh hát còn dễ nghe hơn cả nói ." Thủy Y Họa hé miệng cười nói.

Cơ Mộc Ly sắc mặt nhất thời liền đen lại. Hóa ra Y Họa là ý tứ này , dám trêu đùa hãn. Thật sự là nữ nhân đầy ý xấu .

" Y Họa , ta nói đều là thật."

" Vậy nếu ta nói ta muốn giang sơn này thì sao ?" Thủy Y Họa ngừng lại một chút, giống như không chút để ý nói một câu.

Cơ Mộc Ly nghe xong lời này, tươi cười thu lại , lẳng lẳng nhìn lại nữ nhân bên người . Thật lâu sau, hắn đột nhiên bất đắc dĩ cười, vuốt ve trán của bản thân, thở dài: "Ta không có ý tranh đoạt giang sơn này , nhưng nếu là nàng muốn, ta sẽ đoạt đến cho nàng ."

Thủy Y Họa nhìn chăm chăm vào đôi mắt đen đầy mị hoặc kia , khóe miệng từ từ cười lên , rồi nhân lúc hắn không có phản ứng kịp . Một tay nắm lấy cằm của hắn , cúi đầu mổ một cái vào trên môi hắn , trêu tức nói: "Đây là thưởng cho huynh , mặc kệ vừa rồi huynh nói câu kia là thật hay giả, ta nghe được thật cao hứng."

Nàng hơi ngửa đầu ra sau , thoát nhìn giống như là một nữ vương cao quý , nhưng là Cơ Mộc Ly chính là yêu cực kỳ bộ dáng này của nàng , chép chép miệng hai lần , biểu cảm cực kì hưởng thụ, " Y Họa , nếu nàng ngủ cùng ta đêm nay , về sau nàng nghĩ muốn cái gì ta đều đoạt đến cho nàng."

Thủy Y Họa nghe xong khanh khách cười rộ lên, nâng hai bàn tay kẹp lấy mặt hắn, nhìn gương mặt tuần tú này bị bản thân kẹp lại thành hình cái bánh kẹp , vui vẻ đến mức hai mắt đều hí thành hình trăng lưỡi liềm .

" Y Họa , nàng làm gì vậy ?" Miệng Cơ Mộc Ly bị kẹp lại nhìn như mỏ con gà con , thoát nhìn vô cùng buồn cười.

" Ngốc thế , vừa rồi đều là lừa huynh , ai hiếm lạ vài thứ đó ."

Cơ Mộc Ly nghe xong hai mắt sáng ngời, mỏ gà đóng mở liên tục, " Y Họa nàng lại trêu ta!" Tuy rằng mặt bị bóp biến hình , Cơ Mộc Ly cũng không quên tranh thủ dùng hai cái tay rảnh rỗi mò mẫm trên người Thủy Y Họa .

"Tuy rằng không hiếm lạ vài thứ kia, nhưng là trong phủ tất cả tài sản của huynh đều phải do ta quản, như thế nào? Có ý kiến không?" Thủy Y Họa cười tùm tùm hỏi.

Cơ Mộc Ly vội vàng gật đầu, miệng không còn cách nào để cười, liền nheo mắt lại , " Y Họa , mấy thứ này đã sớm là của nàng , toàn bộ tài sản của vương phủ và của Tiêu Dao cung nếu nàng muốn thì cứ giữ lấy ."

Thủy Y Họa thật sự vui vẻ, nàng cũng là thuận miệng nói, không nghĩ tới Cơ Mộc Ly thật đúng không để ý. Trên đời này không có người nào lại sợ nhiều tiền cả , nàng liền lại càng không , hơn nữa trong lòng nàng cũng có tính toán, tuy rằng Cơ Mộc Ly từ đầu không có ý định tranh đoạt vị trí kia , nhưng khó tránh được người khác sẽ tìm tới cửa , cho nên nàng cần một ít bạc để làm chút việc. Còn có... Cũng không biết việc giao cho Thu Diệp làm như thế nào rồi.

" Y Họa , nàng đang nghĩ gì vậy ?" Tay của Cơ Mộc Ly đã thần không biết quỷ không hay mò vào trong vạt áo của nàng , để ở chỗ không nên để, hai ngọn núi cao ngất , căng đầy , mềm dẻo có thừa .

Thủy Y Họa nhận thấy bàn tay kia , hung hăng cho hấn một cước , " Đừng có động thủ động cước với ta , muốn động cũng là ta động trước!"

Cơ Mộc Ly nhất thời che eo mình , đau đến mức không đứng dậy nổi . Y Họa nhà hấn có đôi khi thật đúng là dũng mãnh !

"Ngồi yên , ta còn có một việc quan trọng nữa muốn nói với huynh ." Thủy Y Họa liếc hấn một cái, biểu cảm ghét bỏ cực kỳ.

" Y Họa , đau thắt lưng." Cơ Mộc Ly ngã vào trên vai nàng, rên rỉ hai tiếng.

Thủy Y Họa vỗ vỗ sau đầu của hấn , "Đừng dựa vào, ta nói chính sự với huynh đây . Ta tìm được cách giải Thị huyết cổ ."

Lời vừa dứt , Cơ Mộc Ly miễn cưỡng híp hai mắt đột ngột mở ra , người hần cũng rời khỏi người nàng , hơi nhú mi nhìn nàng, " Y Họa , những ngày ta không ở đây , nàng đến cùng gạt ta làm cái gì?" Thần sắc đã có chút không vui.

Thủy Y Họa không nghĩ tới hần chú ý không phải là phương pháp giải Thị huyết cổ , mà là này, không hiểu cảm thấy chột dạ , thanh âm cũng thấp vài phần, lẩm bẩm nói, "Không có gì, chính là cùng Kiếm Thập Nhất đi Đông Diệu tìm cách giải cổ độc , rồi sau..."

Cơ Mộc Ly nghe nghe, mày càng nhú thật chặt, nghe đến câu sau không khỏi khẽ quát một tiếng, " Y Họa , mấy người thật sự hồ nháo rồi ! Hỏa Kỳ vương phủ là chỗ nào? Người biết cổ độc cổ thuật nguy hiểm thế nào ? Mấy người có biết hay không? ! Kiếm Thập Nhất với Đông Phương Lăng hai cái xú tiểu tử này , vậy mà cũng dám nghe nàng , chờ ta thấy hai người bọn họ ta nhất định phải bóc da bọn họ !"

"Chúng ta mấy người thân thủ bất phàm, nào có dễ dàng gặp được nguy hiểm như vậy , vả lại không phải đều an toàn trở về sao?" Thủy Y Họa ở trong lòng may mắn, hoàn hảo nàng đã giấu chuyện Đông Phương Lăng ngăn tên hộ nàng, bằng không Cơ Mộc Ly khẳng định càng tức giận.

" Y Họa , nàng làm như phủ của người khác đều chỉ có mấy người thị vệ giống phủ ta ? Mọi người vì ta mạo hiểm, cho dù đã biết phương pháp giải Thị huyết cổ , ta cũng tình nguyện cả đời không giải , dù sao ta bây giờ còn không chết được." Cơ Mộc Ly giọng điệu hơi hoãn, nhưng là sắc mặt vẫn là thối thối. Mặc dù bề ngoài cực kỳ tức giận nhưng trong lòng đã có chút mừng thầm.

Y Họa của hần vụng trộm chuồn ra phủ tìm phương pháp giải cổ độc cho hần . Đáy lòng giống như bỗng nhiên trở nên ấm áp.

"Ta là người tiếc mạng , nếu quả thật có nguy hiểm đến tính mạng , ta căn bản sẽ không cân nhắc đi, huynh xem, mấy người chúng ta đều bình yên vô sự trở lại. Cho nên huynh cũng đừng phạt Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng , bằng không bọn họ chỉ biết oán ta." Thủy Y Họa cười dùng tay vẽ vòng tròn ở trước ngực hắn .

"Bọn họ dám!" Cơ Mộc Ly bày ra bộ dáng chủ tử , hừ hừ nói, trong lòng lại vui chết đi , Y Họa đang tận lực lấy lòng hắn đây , thật không dễ dàng. Hơn nữa ngón tay mảnh khảnh lại còn lượn vòng vòng ở trước ngực hắn , biến thành hắn toàn thân đều tê dại , thoải mái cực kỳ.

"Y Họa , ta không trách mọi người , nhưng là chuyện như vậy không nên giấu ta, chẳng may mọi người xảy ra chuyện gì , ta cũng có thể có chuẩn bị để lập tức đi cứu mọi người ." Cơ Mộc Ly nắm lấy tay nàng , giọng điệu đã nhẹ rất nhiều .

"Ngay từ đầu ta cũng chỉ muốn thử mà thôi , dù sao tin tức của Hạc Thần Uyên cũng không phải thật chính xác , không nói cho huynh , chẳng qua là không muốn huynh hi vọng rồi lại thất vọng . Cho nên chúng ta mới thừa dịp huynh không ở trong phủ mới vụng trộm đi. Ai ngờ , lần này ta thật sự tìm được . Cơ Mộc Ly, ta thật sự tìm được phương pháp giải Thị huyết cổ !" Thủy Y Họa hai mắt sáng ngời , khóe miệng mỉm cười.

Cơ Mộc Ly cắn một cái vào má nàng , "Cảm ơn nàng , Y Họa ." Cảm ơn trong lòng nàng rốt cục bắt đầu có ta rồi.

"Nếu không phải sợ huynh chết sớm, ta sẽ trở thành quả phụ, ta mới không đi đâu!" Thủy Y Họa bỏ qua ánh mắt thâm tình của hắn , cười nhạo nói.

Cơ Mộc Ly nghe được chỉ cười, nữ nhân khẩu thị tâm phi , còn không thừa nhận, rõ ràng liền thích ta rồi.

Chính là, nghe xong phương pháp giải cổ độc mà Thủy Y Họa nói , sắc mặt Cơ Mộc Ly trở nên trầm trọng .

" Y Họa , nàng bảo chúng ta phải lên vào nơi gọi là Cổ Cương kia mới có thể tìm được Phệ Hồn Hoa và rắn hoa xanh ?" Cơ Mộc Ly cảm thấy khó có thể tin , tộc Sáp Huyết lấy thân dưỡng cổ hãn cũng là lần đầu nghe nói, càng không cần phải nói tất cả mọi người của tộc Sáp Huyết đều ở Cổ Cương . Như vậy, Hách Liên Thiên Mạch hạ cổ độc cho hãn cũng rất có khả năng là người của tộc Sáp Huyết ? Nghĩ vậy , ánh mắt Cơ Mộc Ly hơi nhúu lại.

"Không sai, ta nghĩ muốn đi , tuy rằng Vạn Độc Dược Thánh nói về tộc Sáp Huyết thật đáng sợ nhưng nếu thật sự đáng sợ như vậy , hãn lại làm sao có thể sống bình yên mấy ngày ở Cổ Cương được , hơn nữa nghe hãn nói thì Đại Tế Ti cũng không phải là người không hiểu chuyện , huynh đã trúng cổ độc , như vậy chúng ta có xâm nhập Cổ Cương về tình cũng có thể tha thứ, ai bảo Thị huyết cổ là cổ độc từ chỗ bọn họ truyền ra ."

Nói xong, ánh mắt Thủy Y Họa nhìn thẳng về phía hãn, "Tuy rằng Đông Phương Lăng nói với ta chuyện huynh trúng Thị huyết cổ, nhưng không có nói cho ta biết ai là người hạ cổ . Cơ Mộc Ly , nếu như ta đoán không sai thì người này đang ở trong vương phủ đi ?"

Cơ Mộc Ly không nghĩ tới nàng ngay cả chuyện này đều nghĩ tới, cũng không có tâm tư giấu diếm nữa , " Y Họa , trước kia ta không nghĩ nói cho nàng , là muốn nàng cách xa người này một chút , tuy rằng không nghĩ thừa nhận, nhưng cổ độc và cổ thuật quả thật rất là cổ quái lại nguy hiểm . Mặc dù ta phế đi võ công của hãn , vẫn đứt cổ tay của hãn nhưng hãn vẫn có thể gây sóng gió."

Thấy nàng nhìn chằm chằm bản thân, ánh mắt mang hỏi, Cơ Mộc Ly than nhẹ một tiếng, quay đầu nhìn về một chỗ ngoài cửa sổ , giọng nói trở

nên trầm thấp, " Người hạ cổ ta chính là người ở tại Vũ Lương Các - Hách Liên Thiên Mạch."

"Quả nhiên là hắc." Thủy Y Họa hai mắt lạnh băng , "Đã không thể giết, vậy thì trước giữ lại , chờ sau khi giải Thị huyết cổ trên người huynh , chúng ta sẽ từ từ xử lý hắc ."

Nàng sớm đoán được, lấy tâm tư kín đáo của Cơ Mộc Ly thì người hạ cổ chắc chắn không thể chạy ra khỏi lòng bàn tay hắc được , mà sau khi nhìn thấy người quái dị ở trong Hỏa Kỳ Vương phủ ở Đông Diệu sau, nàng lại hiểu thêm về sự lợi hại của Thị huyết cổ : Người bị hạ cổ không thể giết chết người hạ cổ , nếu không cổ trùng sẽ phát cuồng mà chết, trước khi chết còn có thể phun ra hết máu của người mà nó ký sinh ! Nghĩ tới chuyện này, nàng liền hoài nghi người hạ cổ bị Cơ Mộc Ly nhốt tại trong phủ. Mà nam nhân kêu Hách Liên Thiên Mạch liền là người bị tình nghi lớn nhất rồi.

Cơ Mộc Ly thấy bộ dạng hận thấu xương của nàng , giống như người trúng cổ độc chính là nàng vậy , trên mặt không khỏi lộ ra tươi cười, "Được, tất cả nghe theo nàng, chờ Thị huyết cổ giải được , chuyện xử trí người này ta giao toàn bộ cho nàng ."

"Ngày mai huynh tiến cung, nói với hoàng thượng chúng ta muốn đi du sơn ngoạn thủy, chúng ta lập tức xuất phát đi Cổ Cương!" Thủy Y Họa giải quyết dứt khoát.

" Y Họa , có phải quá nhanh hay không "

"Chẳng lẽ huynh không nghĩ sớm đi giải cổ độc, rồi sau đó xxxx với ta... Hả?" Thủy Y Họa trừng mắt nhìn hắc , cười nói.

Cơ Mộc Ly nghe được ghen hòng nhìn trôn trối. Ý của Y Họa là ... sao... Sao? Cả người khí huyết nhất thời dâng lên.

Vì thế, Cơ Mộc Ly nhanh chóng ra quyết định, " Được, ngày mai chúng ta đi!"

•

Cơ Lạc Phong đối với Cơ Mộc Ly là hữu cầu tất ứng (có cầu xin là đáp ứng) , hỏi về chuyện bức họa ở Lam Đăng xong liền hứa cho hắn đi du sơn ngoạn thủy.

"... Tuy rằng bức họa đã mất, nhưng trăm khằng định trong đó có một người đã trộm bức họa, Ly nhi, con cảm thấy thế nào ?"

"Nhi thần không có ý kiến gì , chuyện này đại ca đã sẽ nói tỉ mỉ với phụ hoàng , phụ hoàng có thể hỏi ý kiến đại ca ." Cơ Mộc Ly giọng điệu nhàn nhạt.

Cơ Lạc Phong thở dài một tiếng, "Cũng được , chuyện này trước hết gác lại một bên. Ly nhi, con đã nghĩ đi du ngoạn, phụ hoàng đáp ứng con nhưng chính con phải bảo trọng thân thể." Dừng một chút, có chút kỳ vọng hỏi, "Phụ hoàng phái vài Đại Nội Cao Thủ đi theo con được không ?"

"Đa tạ phụ hoàng , nhi thần lần này là đi du sơn ngoạn thủy, không nghĩ mang theo nhiều người ." Cơ Mộc Ly không có gì do dự trả lời.

Trong mắt Cơ Lạc Phong rõ ràng đầy thất vọng, "Vậy con với vương phi đi đường cẩn thận chút, nếu có chuyện gì liền lập tức sai người quay về báo tin ."

Cơ Mộc Ly thản nhiên ừ một tiếng, thái độ như trước không mặn không nhạt.

"Nhi thần cáo lui." Nói xong, người nọ lại là vội vã rời đi, giống như không muốn ở trong cung này nán lại một lát.

Cơ Lạc Phong nhìn xem bóng lưng của hắn , trong mắt hiện lên hoài niệm , than nhẹ một tiếng sau, tiếp tục vùi đầu xem tấu chương.

•

Sáng sớm hôm sau , trước cửa Viêm Đạm vương phủ đã chuẩn bị sẵn xe ngựa, bên trong xe là hai vị chính chủ: Viêm Đạm Vương và Viêm Đạm vương phi. Mà người lái xe dĩ nhiên là nam sủng được sủng ái nhất trước kia của Viêm Đạm vương - Kiếm Thập Nhất.

Không ai khác ngoài ba người này .

" Thập Nhất , đưa bức vẽ cho gia nhìn một chút ."

Giọng nói của Thủy Y Họa làm cho Kiếm Thập Nhất có chút không yên lòng lập tức hoàn hồn, rồi sau lấy ra bản vẽ trong lòng đưa cho hai người bên trong xe .

"Nơi này thật đúng là hẻo lánh." Cơ Mộc Ly xem xong bản vẽ sắc mặt hơi đổi, " Trên đường đi đỡ nhiều lạnh ít, ta xem vẫn là gọi thêm Lãng nữa đi ."

Lời này mới vừa ra khỏi miệng, cách đó không xa liền truyền đến một tiếng hô , "Gia - -Thập Nhất - - vương phi - - đợi ta với - - "

Xe ngựa còn chưa chạy xa từ từ ngừng lại, Thủy Y Họa vén màn lên vừa thấy, một thân thanh bào, mang theo một đồng bao vải lớn nhỏ không phải là Đông Phương Lãng thì là ai! Thật sự là nhắc Tào Tháo Tào Tháo đến.

Đông Phương Lãng lau mồ hôi trên trán , thở phì phò nói: "May mắn đuổi kịp , bằng không ta coi như mất toi công."

Cơ Mộc Ly nhìn ngó hai gói đồ vĩ đại trên tay hắn , mắt lộ ra ghét bỏ, "Xú tiểu tử, người cho rằng chúng ta thật sự là đi du sơn ngoạn thủy sao , mang nhiều như vậy làm gì ? "

Đông Phương Lăng nghe vậy cười hắc hắc, "Gia không hiểu đi , trong này đều là bảo bối, là sư phụ cố ý chuẩn bị cho mấy người chúng ta , dù sao trên đường đi Cổ Cương sẽ cần dùng đến."

Vì muốn Vạn Độc Dược Thánh đi theo , hai ngày qua Đông Phương Lăng mở miệng không biết bao nhiêu lần , nhưng là Vạn Độc Dược Thánh đánh chết không đi. Nhưng lại sợ ái đồ chết ở trên đường, nên cần chuẩn bị những gì đều chuẩn bị hết cho hắn , còn dặn dò những thứ cần chú ý . Đông Phương Lăng vừa chạy về phủ còn chưa có kịp nghỉ , lại nghe lão quản gia nói mấy người đi du sơn ngoạn thủy , lúc này mới chạy vội mà đến, mệt đến hần nửa chết nửa sống.

"Được rồi, nhanh lên xe đi ." Cơ Mộc Ly bỏ lại một câu, rèm xe thả xuống, phong cảnh bên trong bị chặn đến sát sao. Hắn nói hai chữ "Lên xe" cũng không phải là ngồi ở trong toa xe, mà là ngồi ở ngoài cùng Kiếm Thập Nhất , rồi sau hai người đổi người đánh xe.

Đông Phương Lăng lập tức vui vẻ lên xe, Kiếm Thập Nhất vung roi trong tay lên , bốn người nhắm hướng Đông Diệu mà đi .

Lần này không vội vàng giống lần trước , thuận tiện du sơn ngoạn thủy, đi hết bảy tám ngày mới đến biên thành Đông Diệu .

Chính là không khí của Đông Diệu rõ ràng có chút quái dị.

Không cần mất thời gian , lúc Đông Phương Lăng đi tìm hiểu tin tức về mặt trời xuống .

" Xảy ra chuyện gì rồi hả ?"lqd Cơ Mộc Ly vén màn nhìn thoáng qua dòng người xếp hàng vào thành , những người này phần lớn là thương đội

của những quốc gia khác , chủ yếu trao đổi hàng hóa hoặc là buôn bán, chỉ có một ít dân chúng xen lẫn trong đó .

Cơ Mộc Ly và Thủy Y Họa ăn mặc vừa thấy chính là những người quyền quý đi du ngoạn , mấy người vốn không có gì lo lắng, nhưng là biểu cảm của Đông Phương Lăng hiển nhiên nói cho mấy người, chuyện không đơn giản.

Tránh đi ánh mắt của Cơ Mộc Ly , Đông Phương Lăng vụng trộm nhìn Thủy Y Họa liếc mắt một cái ngocthuymbachdang, "Vương phi, lệnh truy nã vẫn còn ."

Thủy Y Họa nghe xong lời này, trong mắt xẹt qua một tia lạnh lùng . Mẹ nó, tên biến thái Đaoan Mộc Toái Phong chết tiệt kia , lão nương không phải ăn uống trong phủ của người có ba ngày rồi nhân tiện tìm hiểu chút tin tức thôi sao , người vì sao cứ muốn nắm lấy chuyện này không tha đâu!

"Có ý gì? Lệnh truy nã là cái gì?" Cơ Mộc Ly nhìn hai người "Mắt đi mày lại", trong lòng cảm thấy không thoải mái không nói, loại cảm giác bị giấu diếm càng khó chịu!

"Gia, là Đaoan Mộc Toái Phong nắm lấy ta cùng vương phi không tha, mà lệnh truy nã vẫn treo đến bây giờ!" Đông Phương Lăng căm giận nói.

Cơ Mộc Ly nghe xong lời này, ánh mắt trở nên lạnh lẽo , khóe miệng cong lên , " Hả ? Thăng nhãi này gặp qua vương phi của bốn vương rồi hả ? Còn dính chặt không tha?"

Đông Phương Lăng nhất thời nuốt một chút nước miếng. Hắn vừa rồi có phải biểu đạt chỗ nào không rõ ràng làm cho chủ tử hiểu lầm rồi phải không ?

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 78: Sông Hắc Hà Quỷ Di

Cơ Mộc Ly cười, nụ cười đẹp đến nỗi làm cho người ta tự hổ thẹn, nhưng Đông Phương Lăng cũng không bỏ qua sự lạnh lùng trong mắt hắc, thân thể không khỏi rung mình một cái.

"Y Họa, nàng ở trong xe, bốn vương đi xem lệnh truy nã là cái gì?." Cơ Mộc Ly nhìn Thủy Y Họa cười cười, vén rèm xe linh hoạt nhảy xuống.

Đừng nhìn hắc nói lời nhỏ nhẹ với Thủy Y Họa mà tưởng không có chuyện gì, trong ôn nhu nhỏ nhẹ đó rõ ràng nghe thấy tiếng nghiêng răng nghiêng lợi.

Thủy Y Họa day day cái trán, có chút không còn cách nào.

"Kiếm Thập Nhất, đi theo gia nhà ngươi, đừng để cho hắc làm ra chuyện gì khác người." Thủy Y Họa lập tức hướng về phía Kiếm Thập Nhất đang ngồi đánh xe dạn dò một câu.

Kiếm Thập Nhất không hề cảm thấy lời nói của Thủy Y Họa có gì không ổn, gọn gàng linh hoạt xuống xe, theo sát sau Cơ Mộc Ly.

Đông Phương Lăng kỳ quái ồ lên một tiếng, "Vương phi, cô có cảm thấy Kiếm Thập Nhất gần đây trở nên ôn nhu hay không? Nếu là trước kia, cô sai hắc làm chuyện gì, hắc xác định sẽ không đi, cho dù có đi cũng sẽ sừng mặt. Kỳ thực ta đã sớm phát giác, trên đường đi Thập Nhất đều là không yên lòng, hình như có gì không đúng thì phải?."

Thủy Y Họa nghe hắc một mình lẩm bẩm, mỉm cười. Tự nhiên khác rất nhiều, tiểu tử này hiện thời trong lòng đang nhớ người nào đó ở trong phủ

thì làm gì có lòng để ý việc khác nữa.

Nhưng mà Thủy Y Họa cũng không tính toán nói cho Đông Phương Lăng, miễn cho tiểu tử này nổi lòng hiếu kỳ quấy phá, muốn quẩn quít lấy Kiếm Thập Nhất hỏi đến cùng. Nàng xem như phát hiện , Đông Phương Lăng cũng cực kỳ nhiều chuyện , một khi hưng phấn lên sẽ nói không ngừng. Nếu đem Kiếm Thập Nhất phiên chết , xú tiểu tử này khẳng định lại oán trách nàng.

"Đông Phương Lăng, trên bảng truy nã viết cái gì?" Thủy Y Họa hỏi.

Vừa nghe đến chuyện này, sắc mặt Đông Phương Lăng lập tức biến thành xanh , nặng nề hừ một tiếng, "Hỏa Kỳ vương Đoan Mộc Toái Phong quả thực mắt chó nhìn người thấp! Ta đầu gối cũng là đệ tử duy nhất của Vạn Độc Dược Thánh , mà thân phận thứ hai cũng là Thanh Long hộ pháp của Tiêu Dao cung nhưng là Đoan Mộc tiểu nhi vậy mà chỉ cấp cho năm trăm lượng treo giải thưởng , ngay cả bức họa lão tử cũng không có dán lên !"

Thủy Y Họa nghe xong khoe miệng hơi hơi run rẩy, hóa ra tiểu tử này còn muốn bức họa bản thân dán đầy khắp nơi sao ? Hẳn đến cùng có biết bản thân là tội phạm bị truy nã hay không ? !

Oán giận một đồng lớn sau, Đông Phương Lăng rốt cục yên tĩnh một lát, một lúc sau mặt lại đầy khó chịu nhìn về phía Thủy Y Họa, có chút nghi hoặc nói: "Vì sao ta chỉ là năm trăm lượng bạc trắng, mà vương phi cô lại là năm trăm lượng hoàng kim? Tên Đoan Mộc Toái Phong thành kiến cũng quá rõ ràng thôi!"

Mà Đông Phương Lăng không biết là, ngay từ đầu trên bảng truy nã cũng chỉ ghi nếu bắt được hẳn thì tiền thưởng cũng chỉ có một trăm lượng bạc trắng, mà Thủy Y Họa là một trăm lượng hoàng kim . Trong khoảng thời gian này tiền thưởng luôn luôn tăng , liên tăng cho tới mức bây giờ .

" Trên bảng truy nã có bức họa của ta không ?" Thủy Y Họa đánh gãy lời hăn , hỏi trọng điểm.

Đông Phương Lăng thu hồi trong lòng u oán, trả lời: "Vương phi yên tâm, tuy rằng bức họa này có năm sáu phần giống cô nhưng tóm lại là nam trang, vương phi hiện tại mặc nữ trang, muốn lừa dối quá quan rất dễ dàng."

Thủy Y Họa còn muốn hỏi cái gì đã thấy Cơ Mộc Ly đen mặt quay về.

Hai bước đi tới xe, một tay thuận tiện ôm Thủy Y Họa vào trong lòng mình, hướng Kiếm Thập Nhất lạnh lùng phân phó nói: " Thập Nhất , đi thôi."

" Chẳng qua là một cái lệnh truy nã mà thôi, không cần lo lắng." Thủy Y Họa nhéo nhéo bàn tay hăn đang đặt trên eo mình , ý bảo hăn không có việc gì.

Nhưng là, Cơ Mộc Ly không tức giận chuyện này! Làm hăn khó chịu chính là bức họa này thế nhưng có năm sáu phần giống Y Họa của hăn ! Chỉ cần nghĩ đến tướng mạo của Y Họa bị dán tràn lan ở Đông Diệu trong lòng lửa giận lại vọt lên , hận không thể đem tất cả những người nhìn thấy bức họa này đều giết , càng muốn đem Đoan Mộc Toái Phong chặt thành từng khúc !

Duy nhất vui mừng chính là trên bức họa này Thủy Y Họa là mặc nam trang , mọi người thấy đến cũng chỉ là một công tử tuấn mỹ . Nếu không hăn sẽ kéo tấm bảng truy nã xuống, xé nát bươm.

Hừ, nói Y Họa của bốn vương trộm đồ quý của Hỏa Kỳ vương phủ , thối lắm! Y Họa ngày cả mấy tấm họa cổ lưu truyền mấy trăm năm cũng không cần thì Hỏa Kỳ vương của người có gì đáng giá Y Họa coi trọng?

" Y Họa , đến ngồi trong lòng ta , đợi lát nữa kiểm tra xe ngựa nhớ giấu mặt đi." Cơ Mộc Ly cơn giận vẫn còn chưa tan , thanh âm lúc nói chuyện đều trầm trầm, mang theo một chút khói mù cực kì dễ phát hiện .

Thủy Y Họa cong môi cười cười, đáp lời . Nghe được tiếng nói của thủ vệ chỗ cửa thành càng lúc càng lớn, cho đến khi xe ngựa từ từ dừng lại , Thủy Y Họa bỗng nhiên đưa tay giật vạt áo Cơ Mộc Ly ra , làm lộ ra một mảng ngực răn chắc rồi sau úp cả khuôn mặt vào , ngay cả cánh môi cũng hôn lên chỗ da thịt bóng loáng này, hai tay cũng ôm tại ngang hông của hắn.

Cơ Mộc Ly tuy rằng biết Thủy Y Họa đây là thay hắn đắp nặn hình tượng một người phong lưu nhưng trong lòng vẫn kích động không nhịn được , trên người khí huyết dũng mãnh cuộn cuộn lao tới , đến mức hắn cả người nóng lên, hai tai hồng thắm.

Này... Này căn bản không có cách nào khác bỏ qua! Cánh môi mềm mại đang chạm vào da thịt hắn , hơi thở nóng rực từ mũi nàng đánh vào trước ngực hắn, vừa khéo chính là chỗ trái tim đang nhảy loạn, làm cho toàn thân hắn mềm mại run lên . Còn có hai cặp tuyết lê mềm mại cao ngất trước ngực kia lúc này bởi vì hai người dính chặt vào nhau nên thay đổi hình dạng áp ở trước ngực hắn.

Điểm chết người chính là bởi vì hắn luyện võ , cảm quan cực kỳ mẫn cảm, những hành động lơ đãng của nữ tử trong lòng đều bị phóng đại, trêu chọc hắn hô hấp tăng thêm, cả người nóng lên.

"Đừng khẩn trương, bọn họ nhận không ra." Thủy Y Họa nhận thấy được hắn hô hấp bất ổn, cho rằng hắn đang khẩn trương, vì thế ở trên eo hắn vỗ nhẹ , ý bảo căn bản không có chuyện gì .

? !

Cơ Mộc Ly nếu không phải cảm thấy thời điểm địa điểm không đúng , lúc này chuyện muốn làm nhất chính là xách Thủy Y Họa lên đánh vài cái vào mũi nàng .

Hắn đều nhanh bị trêu chọc tới mức không chịu được mà Tiểu Hồ Ly đáng chết còn hồn nhiên không biết chuyện gì ? !

Không bao lâu, ngoài xe có tiếng bước chân hỗn độn đi tới. Cơ Mộc Ly lập tức dùng nội lực điều chỉnh hô hấp, thuận tiện đem mấy chỗ không cần thận bị trêu chọc nóng lên áp chế xuống.

"Hai vị quân gia, bên trong là thiếu gia và thiếu phu nhân nhà ta , lúc này đang ... thật sự không cách nào ra gặp ... Người xem, này..." Đông Phương Lăng am hiểu sâu nói, thuận tay đem hai thỏi bạc vụng trộm nhét vào trong tay hai binh lính thủ thành . Mà Kiếm Thập Nhất chỉ cau mày ở một bên chờ . Nếu không cho đi qua hẳn liền trực tiếp rút kiếm.

Hai binh lính liếc nhau, động tác nhanh chóng đem bạc nhét vào trong túi của tay áo mình, trong mắt rõ ràng mang theo ý cười thoả mãn , "Ta thấy các người cũng là người có tiền đi du ngoạn, nhưng mà gần đây Hỏa Kỳ vương đã đánh mất bảo bối quan trọng , mỗi người hay xe ngựa đi qua nhất định phải kiểm tra . Chúng ta ngó vào trong liếc mắt một cái là được, tuyệt không làm khó dễ thiếu gia và thiếu phu nhân nhà người ."

Đông Phương Lăng mặt lộ vẻ khó xử, rồi sau thấp giọng nói: "Một khi đã như vậy, hai vị quân gia liền nhìn một cái đi." Nói xong hướng về bên trong xe cung kính hỏi , "Gia, Đông Diệu quốc Hỏa Kỳ vương đã đánh mất bảo bối, đang tìm kẻ trộm, hiện tại hai vị gia muốn nhìn vào trong xe một cái ."

Dứt lời đã lâu , trong xe mới truyền đến một giọng nam đầy miễn cưỡng , " Hả ? Một khi đã như vậy khiến cho hai vị tiểu ca nhìn một cái là được ."

Thanh âm cực kì dễ nghe, lại bởi vì lưỡi nhấc mang theo một tia yêu mị mê hoặc nhân tâm , mặc kệ nam nữ nghe xong trong lòng đều tê rần.

Đông Phương Lăng lĩnh mệnh, từ từ đưa tay vén rèm xe , xác định hai vị thủ vệ thấy rõ tình hình bên trong sau lại đem rèm xe để xuống.

Hai vị thủ vệ còn duy trì bộ dáng miệng há rộng , nước miếng đều nhanh chảy xuống rồi.

Nường a, nam nhân đẹp quá !

Màn xe xốc lên, bọn họ liếc mắt một cái liền thấy được hai người đang ôm nhau , nữ tử vui đùa ở trong ngực nam tử cho nên không nhìn thấy tướng mạo của nữ nhân này , mà bọn họ cũng hoàn toàn không có tâm tư đi chú ý nữ nhân kia . Bởi vì người nam nhân trước mắt này quả thực đẹp có thể câu hồn nhiếp phách!

Nam tử thân mình ngửa ra sau, gối luôn lên cánh tay, cánh tay kia lại ôm chặt mỹ nhân trong lòng , mà đầu của hắn cũng hơi hơi giơ lên, khiến cho cặp mắt hẹp dài như đấng tối cao nhìn xuống , giống như hắn nhìn đến hết thấy đều là con kiến không đáng giá , mà trong mắt toàn là lãnh ý , lại sâu thẳm vô cùng, chỉ cần liếc mắt một cái sẽ ngã vào trong đó .

Rõ ràng là một đôi mắt lạnh lẽo không có cảm xúc dư thừa nhưng khóe miệng của hắn cố tình lại cong lên , giống như châm biếm giống như cao giọng, lại phong lưu không kèm chế được, không ai bì nổi.

Áo bào màu xanh nước biển bị hắn mặc chẳng ra cái gì cả, lộ hết cả mảng ngực rắn chắc ra , mỹ nhân úp mặt vào trong đó , quần áo của hai người quấn vào nhau , nữ tử mặc quần áo màu tím nhạt giống như bị nam tử chà đạp trở nên nhả nhịu không chịu nổi. Không chỉ có quần áo dây dưa, hai người ôm lấy nhau chặt cứng như là đã hòa thành một thể .

Vốn là một màn cực kì diễm tình , nhưng phát sinh trên hai người lại vô cùng hài hòa đẹp mắt.

Giống như nhận thấy có người đang đánh giá nữ tử trong ngực hắn , cặp mắt cao ngạo kia nhất thời nhìn thẳng hai người , trong mắt lóe lên sát ý cùng lệ khí làm cho người ta khiếp sợ .

Hai binh lính gác cổng bị cái nhìn kia làm cho kinh hãi , ngay sau đó rèm xe mới hạ xuống, tất cả phong cảnh bên trong đều bị che giấu , rốt cuộc dòm ngó không được nửa phần.

Hai người nuốt một ngụm nước bọt, trong đầu vẫn còn lưu lại một đôi mắt sắc bén . Nam nhân đẹp quá , đáng tiếc nam nhân này thoát nhìn không dễ chọc.

"Hai vị quân gia, không biết bây giờ chúng ta có thể đi rồi hay không ?" Đông Phương Lăng nhìn biểu tình kinh diễm của hai người , trong lòng khinh thường không thôi.

Thấy hai người ngơ ngác gật đầu, Kiếm Thập Nhất đã sớm không kiên nhẫn vung roi ngựa trong tay lên , xe ngựa từ từ chạy vào Dừa theo bản đồ mà Vạn Độc Dực Thánh cung cấp, thì Cổ Cương nằm ở phía đông của Đại lục này, cũng là phía đông của nước Đông Diệu. Nếu nói nghiêm túc thì Cổ Cương cũng không thuộc về Đông Diệu, chỉ là muốn đi Cổ Cương thì phải đi qua Đông Liệt Thành - thành trì đông dân và phồn hoa nhất của Đông Diệu.

Hoàng Thành ở trung tâm của Đông Diệu, muốn đi tới Đông Liệt Thành ở phía đông bắt buộc phải qua Hoàng Thành nhưng dưới sự ám chỉ của Thủy Y Họa, Đông Phương Lăng và Kiếm Thập Nhất quyết định đi đường vòng.

Cơ Mộc Ly nhìn ở trong mắt, chỉ coi như không thấy. Buồn cười, mấy người cho rằng vòng qua Hoàng Thành, bốn vương liên không đi tìm phiền

toái hả?

Vì thế, ngày thứ hai vòng qua Hoàng Thành, thừa dịp mấy người ngủ trong khách điểm, một bóng người từ trong khách điểm bay nhanh ra ngoài, hướng thẳng về Hỏa Kỳ vương phủ trong hoàng thành bay đi, trong lòng vẫn còn không quên mang theo cái hỏa chiết tử.

Sáng sớm hôm sau, Cơ Mộc Ly tinh thần sáng khoái xuất hiện trước mặt mấy người, khoe miệng mang cười, khói mù bao phủ quanh thân mấy ngày vừa qua đã biến mất.

Đông Phương Lăng không hiểu sờ sờ đầu, đối Kiếm Thập Nhất nói thầm: "Thập Nhất, quả nhiên vẫn là ở khách điểm thoải mái, ngay cả gia nghỉ ngơi một đêm sau tinh thần cũng thấy khác rồi."

Kiếm Thập Nhất bữu môi liếc mắt nhìn hắn, "Chẳng lẽ hôm qua huynh không biết chủ tử đi ra ngoài?"

"Không biết." Đông Phương Lăng thành thật lắc lắc đầu. Chủ tử khinh công không người theo kịp, muốn làm chuyện gì đều có thể thần không biết quỷ không hay.

Cùng lúc đó ở Hỏa Kỳ vương phủ. Đám cháy suốt cả đêm rốt cục bị dập tắt.

Tất cả thị vệ vừa dập lửa xong đều cúi đầu đứng ở trước đám phế tích, không dám ngẩng đầu nhìn thẳng.

Ở trước mặt bọn họ có một nam tử quần áo đẹp đẽ quý giá đang khoanh tay đứng, lúc này sắc mặt của hắn lạnh lùng nhìn chăm chăm hai gian Thiên điện bị đốt thành tro, sắc mặt âm trầm đáng sợ.

"Vương Gia, thuộc hạ lập tức tra rõ ràng nguyên nhân cháy !" Thị Vệ Trưởng đứng dậy, gương mặt có chút suy sụp.

Đoan Mộc Toái Phong nhìn mấy người, thản nhiên nói: "Tra cái gì? Chẳng lẽ có người phóng hỏa hay sao? Đã là không cẩn thận cháy, về sau nhiều chú ý chút là được. Được rồi, ở bên trong này cũng không có ai ở. Đều đi xuống đi."

Mọi người nghe xong càng thêm tự trách, tự động lui xuống.

Đoan Mộc Toái Phong đợi đám người đi khỏi, một người đứng ở đám phế tích, từ từ xòe bàn tay đang nắm chặt gì đó ra, trong mắt tràn đầy tức giận.

Thứ mà hắn nắm chặt trong lòng bàn tay chính là một cái hỏa chiết tử đã dùng.

Thieu hết hai toà thiên điện của hắn, lại cố tình để hỏa chiết tử ở lại hiện trường, rõ ràng chính là hướng hắn khiêu khích ! Tốt lắm, nếu để cho bốn vương tìm ra người, bốn vương nhất định phải bắt người trả giá gấp trăm lần cho hành động ngày hôm nay của người !

•

Mấy người Thủy Y Họa một đường tránh đi binh lính tuần tra, rốt cục đến Liệt Thành. Chính là dọc theo đường đi Đông Phương Lăng tiêu hết nhiều bạc trắng làm cho Thủy Y Họa nhìn xem đau lòng.

Cơ Mộc Ly thấy nàng đau lòng, mừng rỡ ha ha nở nụ cười, ôm nàng nói: " Y Họa, liền ít bạc như vậy, cũng không đủ ta nhét kẽ răng, đau lòng làm gì, chờ khi nào về phủ , ta cho nàng nhìn một núi vàng núi bạc trong phủ đảm bảo nàng xem hoa cả mắt!"

Thủy Y Họa có chút động lòng, nhưng vẫn là liếc hắn một cái, oán hận ném ra một câu, "Cơ Mộc Ly, huynh là tên phá của !"

" Y Họa, nếu nàng chê ta phá cửa, vây về sau nàng quản hết tiền tài trong phủ của ta đi." Cơ Mộc Ly cười tủm tủm nói.

"Cơ Mộc Ly, huynh vẫn là đừng cười." Thủy Y Họa dờn ánh mắt.

"Vì sao?" Cơ Mộc Ly không hiểu. Người khác muốn nhìn hắn cười, hắn còn lười cười. Mà Tiểu hồ ly còn ghét bỏ hắn.

Thủy Y Họa cau mũi, quay lại nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ, quá hồi lâu mới không cam lòng phun ra một câu, "Ai bảo huynh cười còn dễ nhìn hơn ta, hiển nhiên là một Đại Yêu nghiệt..."

Cơ Mộc Ly : "... Y Họa, bộ dạng đẹp cũng không phải là lỗi của ta, hơn nữa ở trong mắt ta, nàng đẹp hơn tất cả mọi người."

"Cách ta xa chút!" Một cái tát hất móng vuốt đang dò xét của hắn ra, Thủy Y Họa cho dù ngấm phong cảnh cũng không lại nhìn hắn. Nàng mới không thừa nhận vừa rồi là bị nụ cười của hắn hấp dẫn.

Từ Đông Liệt thành tiếp tục đi về phía đông, người ở càng ngày càng thưa thớt, đến cuối cùng chỉ nghe tiếng côn trùng kêu vang, lại không có người ở, mà cây cối cũng càng ngày càng rậm rạp, trong lúc mơ hồ nhưng lại cảm thấy như có âm khí đánh úp lại, vô cùng quỷ dị.

Mấy người sớm bỏ ngựa xe, chuyển xuống đi bộ, chỗ này ngay cả ngựa đều đi không được, chỉ có thể dựa vào bản thân. Tuy rằng bỏ xe ngựa, nhưng Đông Phương Lăng lại đem hai gói đồ của mình mang theo, một cái nhờ Kiếm Thập Nhất mang, một cái bản thân cầm.

Kỳ thực, trước khi tiến vào khu rừng này, bọn họ cũng từng nghỉ quá ở một thôn nhỏ, vừa mới đầu thôn dân còn nhiệt tình chiêu đãi bốn người, nhất là nhìn đến mấy người tuấn mỹ phi phàm, liền cũng có lẽ khách khí , nhưng sau này vừa nghe mấy người muốn đi về phía đông, thôn dân sắc

mặt ào ào biến đổi, lúc này bắt đầu đuổi người. Có mấy thôn dân hảo tâm còn âm thầm khuyên bảo không cần lại đi về hướng đông.

"Gia, vương phi, hai người nói xem thôn dân vì sao bỗng nhiên thay đổi sắc mặt, chẳng lẽ bọn họ cũng biết chuyện về Cổ Cương? Mà chúng ta phải đi Cổ Cương, sợ chúng ta truyền xúi quẩy cho bọn hăn?" Đông Phương Lăng nghiêm mặt hỏi, sau lại than thở một câu, "Cổ Cương thực sự đáng sợ như vậy sao?"

"Ta nghĩ, bọn họ chắc cũng không biết Cổ Cương tồn tại. Về phần tại sao nghe mà biến sắc, có lẽ là có người đi vào khu rừng này xong không có trở về, bọn họ nghĩ rằng khu rừng này là diêm gở. Mà chúng ta muốn đi tới chỗ này, tự nhiên cũng là người mang diêm xấu, bọn họ không lấy chối đuổi chúng ta là may lắm rồi." Thủy Y Họa nói tiếp.

" Y Họa, nếu bọn họ lấy chối đuổi nàng, ta nhất định che ở trước mặt nàng." Cơ Mộc Ly không quên tranh thủ tán tỉnh.

Thủy Y Họa trực tiếp coi thường, Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng đã tập mãi thành thói quen , ngay từ đầu cảm thấy chủ tử vô sỉ, nghe nhiều lần chỉ có thể bội phục sự kiên trì và bền bỉ của chủ tử. A đúng rồi, còn có nói nhiều như vậy mà không thấy bị lặp lại.

Mở bản vẽ nhìn lướt qua, Thủy Y Họa ngược mắt nhìn về phía sâu nhất trong cánh rừng, liếc nhìn mấy người nói: " Theo như lời lão đầu thối nói thì đi tới cuối khu rừng này là sông Hắc Hà. Nếu vượt qua được Hắc Hà, chúng ta lại gần Cổ Cương một bước."

" Sông Hắc Hà hăn là nhanh đến thôi, đã đi lâu như vậy rồi..." Đông Phương Lăng nói thầm một câu.

Không có người trả lời, bởi vì mấy người đều không biết đáp án.

Bốn người ở trong rừng luôn luôn nhắm hướng đông đi, mệt mỗi lần nghỉ tạm một lát, nghỉ ngơi xong lại tiếp tục đi. Trừ bỏ tiếng kêu của côn trùng và chim thú ra thì rừng sâu yên tĩnh đáng sợ.

"Thập Nhất, chúng ta đã đi bao lâu rồi?" Cơ Mộc Ly sắc mặt cũng từ từ trầm xuống. Khu rừng này không khỏi cũng quá lớn, hơn nữa xung quanh có chút âm u, càng đi vào sâu lại càng thấy lạnh lẽo.

"Gia, theo ta suy tính, hẳn là đã gần ba canh giờ rồi." Kiếm Thập Nhất nhìn bầu trời trên đỉnh đầu, có chút lo lắng trả lời. Bọn họ đi vào này khu rừng này lúc còn sáng sớm, hiện tại cũng đã tới buổi chiều rồi.

"Chẳng lẽ khu rừng này phải đi mấy ngày mấy đêm mới ra ngoài được? Sao sư phụ không nói với ta, sư phụ hẳn dẫn, trở về nhất định phải - -" Đông Phương Lăng lời còn chưa nói hết, đột nhiên bị Thủy Y Họa đánh gãy: "Đừng đi tới!"

Cơ Mộc Ly nghe vậy lập tức gọi lại Đông Phương Lăng và Kiếm Thập Nhất đi phía trước mở đường, hai người không hiểu liếc nhìn nhau. Đông Phương Lăng không hiểu nắm lấy tóc hỏi: "Gia, vương phi, vì sao không tiếp tục đi, chẳng lẽ phía trước có gì khác thường?"

Thủy Y Họa không để ý hẳn, neho mắt lại, con người trong treo mang theo sắc bén hiếm thấy nhìn chăm chăm vào nơi nào đó trong rừng sâu. Một lúc sau, quay đầu nhìn về phía nam nhân đang kề sát sau lưng nàng, "Cơ Mộc Ly, huynh nội lực cao cường, huynh cảm thụ một chút, phía trước có phải có gì đó không? Ta cảm thấy phía trước có vật sống đang di động."

Cơ Mộc Ly nhìn theo phương hướng nàng vừa nhìn, rồi sau cũng từ từ neho mắt lại, hai mắt lợi hại giống như chim ưng truy tìm con mồi, một lúc sau, hẳn bỗng nhiên khẽ cười một tiếng, : "Y Họa cảm giác không sai, phía trước quả thật có vật sống. Hoặc là nói, không chỉ là vật sống, vẫn là một người!"

Đông Phương Lăng vừa nghe lời này, nhất thời lôi kéo Kiếm Thập Nhất chạy lên phía trước, nhìn ngó vật thấp thoáng sau những tán lá cây kia, đợi thấy rõ gì đó đang thông thả di động, hai mắt nhất thời sáng ngời, kêu to nói: " Đúng là có người, đang đứng tại kia... Không phải, không phải là đứng, người nọ đang đi ! Nhìn bộ dáng là một muốn chết rồi. Cừ thật, lại dám một thân một mình đi vào khu rừng âm trầm này, người này gan cũng lớn quá đi, hay là hắn không muốn sống nữa?"

Kiếm Thập Nhất theo tầm mắt của hắn nhìn lại, cẩn thận xem xét vài lần sau, quay đầu nhìn về phía hai vị chủ nhân, chần chờ một chút, hỏi: "Gia, vương phi, ta coi người nọ giống như là người địa phương, hay là... Chúng ta đi xem? Nói không chừng người này có thể mang chúng ta ra khỏi khu rừng này."

Thủy Y Họa lúc trước cách khá xa thấy không rõ lắm, lúc này cũng đến gần một ít, cẩn thận nhìn xem, lú lười nói: "Một người cũng dám tới chỗ như thế này, xem ra người này không phải là tự cao có thể đi ra khu rừng này, hoặc là người này không đếm xỉa đến tính mạng của mình rồi." Nghĩ nghĩ, Thủy Y Họa hơi cong môi một cái, "Xem giống người bình thường, lúc này hắn là đi mệt, không bằng thuận tiện giúp một phen, nói không chừng chúng ta sẽ có được thu hoạch không tưởng."

Người nọ đi tốc độ thật chậm, tay phải giống như còn cầm cái gậy, có lẽ hắn tận lực bảo tồn thể lực, cũng hoặc là hắn bị lạc đường, cho nên không thể không từ từ thăm dò phương hướng, không bao lâu, mấy người Thủy Y Họa đã nhanh đuổi tới rồi.

Đông Phương Lăng vừa đề khí, lớn giọng kêu người kia : " Tiền bối phía trước, trước ngừng một chút! Ai ôi, ngài không muốn sống nữa hả? Phía trước không vàng bạc, lại không mỹ nhân, ngài vội vàng đi đâu thai sao?"

Người nọ tuy rằng đã còng lưng lại chống cây gậy gỗ nhưng hăn tóc đen thùi, thoát nhìn giống như một người trung niên, Đông Phương Lăng gọi hăn là tiền bối cũng là đùa vui.

Người nọ tạm dừng một chút, sau đó tiếp tục đi về phía trước, đợi đến Đông Phương Lăng kêu ra tiếng thứ hai sau, mới quay đầu lại, đưa tay dụi mắt, giống như không thể tin được bản thân thế nhưng có thể gặp được người khác ở trong rừng này.

Lúc này, khoảng cách của mấy người đã không lớn, đều thấy rõ ràng diện mạo của người này. Đó là một người nam nhân trung niên bề ngoài bình thường, trên mặt có một hàm râu cá trê, khuôn mặt bệnh trạng, thoát nhìn cực kì tiêu tụy, thân thể thật gầy, giống như gió thổi qua cũng có thể ngã xuống. Đôi mắt có chút tan rã mê mang, không có thần thái gì. Trong nháy mắt nhìn đến mấy người đó, cặp mắt tan rã kia rốt cục cử động, bên trong rõ ràng lóe lên kinh hỉ, còn có một chút phòng bị.

"Gia, người này giống như là bị bệnh bất trị, chỉ sợ không thể sống quá vài ngày. Ta đã nói nơi âm u như thế này làm sao có thể có người khác, hóa ra người này vốn là sống không lâu." Đông Phương Lăng thấp giọng nói ra kết quả bản thân quan sát.

Vọng, văn, vấn, thiết (4 bước trong khám bệnh theo y học cổ truyền: nhìn, nghe, hỏi, sờ nắn..) mới có thể đoán chuẩn xác bệnh tình nhưng là Đông Phương Lăng là đệ tử của Vạn Độc Dược Thánh, y thuật vốn là cao siêu, thêm người này bệnh tình đã rõ ràng, cho nên ra loại kết luận này cũng không khó.

"Đông Phương Lăng, trên người người có đại bổ hoàn hay không?" Mấy người đến gần trung niên nam tử sau, Cơ Mộc Ly hỏi một câu.

Đông Phương Lăng lập tức hiểu ý tứ của hăn, bữu môi, không cam lòng móc một lọ từ trong ngực áo ra, đổ ra một viên đưa cho nam nhân trung

niên, " Đây, đại bổ hoàn, ăn xong cam đoan người lập tức có tinh thần."

Nam nhân trung niên nghi ngờ nhìn viên thuốc trong tay hẳn, nghĩ nghĩ vẫn là nuốt vào, hướng mấy người ôm quyền, "Đa tạ mấy vị huynh đài."

Đợi đến thân thể thoải mái không ít sau, người này mới rột cuộc thấy rõ bốn người trước mắt, trong mắt lóe lên kinh diễm, xem ra hẳn là gặp gỡ cao nhân rồi, bằng không những người này bộ dạng làm sao lại tuấn mỹ như thế. Đặc biệt là nam nhân với nữ nhân dẫn đầu phía trước này, bộ dạng cực kỳ xinh đẹp, giống như là tiên tử và tiên nữ dưới chín tầng mây vậy.

Chẳng lẽ hẳn đã đến Thánh Địa trong truyền thuyết rồi hả? Ánh mắt của nam nhân trung niên lại bắt đầu mê ly.

"Không biết lão ca vì sao xuất hiện ở trong cánh rừng này?" Thủy Y Họa chưa cho hẳn thêm cơ hội nghỉ ngơi, lập tức hỏi.

Nam nhân trung niên giật mình hoàn hồn, có chút mê ly nhìn chăm chăm mấy người trước mắt, lẩm bẩm nói: "Ta là tìm đến Thánh Địa trong truyền thuyết..."

Một phen giải thích sau, mấy người đại khái hiểu biết tình huống của người này, người này tên là Vương Ngũ. Bởi vì biết được bản thân sống không lâu cuối cùng nhất quyết bỏ vợ con ở nhà, một mình đi tìm Thánh Địa trong truyền thuyết. Truyền thuyết nói rằng tới Thánh Địa sau liền có thể Trường Sinh Bất Lão, giữ mãi thanh xuân.

Vương Ngũ nói đến đây, trong mắt rõ ràng lấp đầy tham lam.

Lại là một người phạm tặc. Thủy Y Họa lập tức sẽ không nói chuyện, thậm chí có chút chán ghét người này rồi.

Vứt bỏ vợ con vì tìm Thánh Địa chó má trong truyền thuyết này ! Cuộc đời này có bao nhiêu lâu, vì sao còn mấy ngày cuối đời không ở nhà với vợ

con?

Hỏi nửa ngày, người này căn bản cái gì cũng không biết, trong miệng chỉ nhắc tới mấy chữ, "Thánh Địa", "Trường Sinh Bất Lão".

Đông Phương Lăng coi như hảo tâm, khuyên người này sớm đi trở về, nhưng Vương Ngũ giống như bị điên, nói phải tìm được Thánh Địa trong truyền thuyết kia mới bỏ qua. Trong khoảng thời gian ngắn, mấy người đều có chút không kiên nhẫn. Bọn họ cũng nghe ra, Thánh Địa trong miệng người này có tám chín phần là địa bàn của người tộc Sáp Huyết rồi. Có rất nhiều người của tộc Sáp Huyết lấy thân nuôi cổ quả thật có thể sống đến mấy trăm tuổi. Nếu so sánh với người thường thì xem như Trường Sinh Bất Lão rồi.

Mấy người tiếp tục đi về phía trước, Vương Ngũ liền đi ở phía sau, thế nào cũng vớt không được.

"Sớm biết thế này liền đi đường vòng rồi, cuối cùng tin tức cũng không tìm được, lại còn mang theo gánh nặng." Đông Phương Lăng giọng điệu ghét bỏ. Kiếm Thập Nhất tuy rằng vẫn là ôm kiếm đi thẳng, trên mặt biểu cảm không thay đổi, nhưng trong mắt cũng rõ ràng mang theo vài phần không kiên nhẫn.

Vương Ngũ tự động bỏ qua thái độ ghét bỏ của mấy người, như vậy xem ra là hạ quyết tâm muốn đi theo mấy người rồi.

Cơ Mộc Ly nhận thấy được Thủy Y Họa trong lòng không vui, cũng liền nhíu mi, để sát vào bên tai nàng thấp giọng nói: "Nếu Y Họa phiền chán hắn, không bằng ta ngay tại chỗ lấy mạng của hắn?"

Thủy Y Họa liếc hắn một cái, "Kệ hắn đi, không gây trở ngại chuyện của chúng ta là được."

" Y Họa nàng chính là quá mềm yếu." Cơ Mộc Ly nói thầm một câu, khóe miệng lại cười.

Tuy rằng trong đội ngũ hơn người nhàn rỗi, nhưng hành trình của mấy người không có vì thế mà chậm lại, ngược lại Vương Ngũ giống như toàn thân bạo phát lực lượng, thế nhưng có thể luôn luôn đi theo bốn người không rời.

Đi một chút nghỉ ngơi một chút, đại khái quá ba ngày, mọi người mới rốt cục đi ra khỏi phiến rừng sâu này, đang muốn tính toán buông lỏng một hơi, cảnh tượng trước mắt lại làm cho mấy người cả kinh trừng lớn hai mắt.

" Nương a, đây là sông Hắc Hà trong bản vẽ hả? !" Đông Phương Lăng kinh hô ra tiếng.

Vương Ngũ râu cá trê càng là kích động hơi kém nhảy lên , "Đây.. Đây thật sự là kỳ quan ! Đối diện nhất định chính là Thánh Địa!"

"A, thật đúng là Hắc Hà..." Thủy Y Họa thì thầm một câu, rồi sau ngẩng đầu nhìn Cơ Mộc Ly liếc mắt một cái, không nghĩ tới Cơ Mộc Ly cũng vừa lúc nhìn nàng, ánh mắt có chút thâm thúy.

" Y Họa, không bằng chúng ta quay về đi, ta có dự cảm không tốt." Cơ Mộc Ly hơi hơi nhíu mày, nếu là trước kia, hẳn là không sợ trời không sợ đất, nhưng là hiện tại Y Họa của hắn ở bên cạnh hắn, hắn lại muốn lùi bước.

"Đã đến đây đừng có bàn lùi, huynh không nghĩ giải Thị huyết cổ trên người , huynh không nghĩ với ta... , hả?" Thủy Y Họa nói xong lời cuối cùng, cười đến thần bí.

Lời của nàng làm cho da mặt dày như Cơ Mộc Ly cũng phải đỏ lên.

"Được, chúng ta tiếp tục đi..." Cơ Mộc Ly cúi đầu đáp.

Mấy người nhìn cảnh tượng trước mắt, thần sắc khác nhau.

Xuất hiện trước mắt mấy người là một con sông lớn, chỉ là nước sông lại là màu đen đầy quỷ dị... ! Nếu không phải là sóng nước di động mới thể nhìn ra là một con sông thì rõ ràng chính là một đại lục màu đen.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 79: Quái Xà Bát Giác.

"Gia, để ta đi xem một chút." Kiếm Thập Nhất nói với Cơ Mộc Ly một câu, rồi sau đó đến gần dòng sông Hắc Hà quý dị kia.

Cơ Mộc Ly gật đầu một cái: "Cẩn thận chút."

Khi đến gần bên bờ sông thì thấy màu sắc của nước sông ở đoạn này nhạt hơn so với đoạn giữa sông Hắc Hà rất nhiều, nó có màu đen nhạt. Kiếm Thập Nhất khom lưng múc một chút nước lên, nhìn kỹ nước trong tay thì lại thấy nước rất trong, không hề giống với màu đen trước đó của sông Hắc Hà.

Đông Phương Lăng cũng lấy một cây gỗ khá dài, để đo thử độ sâu của sông Hắc Hà, không biết độ sâu ở giữa dòng sông Hắc Hà là như thế nào, nhưng độ sâu ở gần bờ sông không tới nửa trượng(1).

(1) : Một trượng = 3.3 m -> nửa trượng = 1.65 m

"Gia, nước của sông này nhìn xa thì có màu đen rất quý dị, nhưng khi thuộc hạ lấy một chút nước lên xem, thì lại thấy nước sông trong như nước suối vậy." Kiếm Thập Nhất quay đầu lại nhìn về phía Cơ Mộc Ly và Thủy Y Họa.

Đông Phương Lăng cũng vội vàng nói một câu: "Hơn nữa dòng sông này không sâu, còn chưa tới nửa trượng." Nói đến đặc điểm này của sông Hắc Hà, Đông Phương Lăng cảm thấy nhớ loáng thoáng lại hình như Vạn Độc Dược Thánh từng nói với hắn một câu gì đó, nói cái gì ấy nhỉ? Lúc đó hắn cảm thấy điều ấy không quá quan trọng, nên không để trong lòng.

"Nếu như nước sông bình thường sẽ có màu xanh lá cây, hoặc màu xanh dương, không thể nào có màu đen như vậy được. Chắc là ở đáy dòng sông này phải có mọc loại tảo màu đen." Thủy Y Họa lqd^Ngư nhìn dòng sông màu đen kia, từ từ giải thích. Có lẽ dưới dòng sông này có mọc thực vật có thể hấp thu tất cả ánh sáng, cho nên không hề có bất kỳ ánh sáng phản xạ ra ngoài, nên chỉ có thể nhìn thấy một màu đen. Dĩ nhiên, nàng không thể giải thích với người khác như vậy, chỉ có thể nói dưới đáy sông này có thể mọc loại tảo màu đen.

Nhưng mà, nếu muốn hấp thu hoàn toàn ánh sáng, thì phải mọc dày như thế nào, dù đó là một loại tảo thì cũng không thể nào. Thủy Y Họa không thể không hoài nghi. . . dòng sông này căn bản không hề cạn như tưởng tượng.

"Cơ Mộc Ly, ta cảm thấy nếu càng đi vào giữa dòng sông này thì sẽ càng sâu, chúng ta vẫn nên cẩn thận một chút thì tốt hơn."

"Vì sao Y Họa cảm thấy như vậy?" Cơ Mộc Ly nhíu mày hỏi cô gái bên cạnh. Vừa rồi hẳn vẫn luôn một mực quan sát tiểu hồ ly của mình, không hề bỏ qua sự thay đổi trong mắt nàng.

"Trực giác. . ." Thủy Y Họa ném ra hai chữ, khiến Cơ Mộc Ly bỗng cười toét miệng. *nguyên văn đây ~*

"Được, vậy thì sẽ tin trực giác của Y Họa." Cơ Mộc Ly cười cười, phân phó với hai người đang đứng ở gần bờ sông kia: "Thập Nhất, Lăng, hai người mau đi làm bè gỗ, phải làm chắc chắn vào!"

Hai người nghe xong thì lập tức bắt đầu hành động. Bọn họ vừa đi từ rừng sâu ra, nên có rất nhiều gỗ để làm. Về phần dây thừng, trước lúc đi thì bọn họ đã chuẩn bị sẵn rồi, chính là vì tình huống bây giờ mà chuẩn bị.

Đông Phương Lăng và Kiếm Thập Nhất đi làm công việc nặng nhọc, còn Cơ Mộc Ly và Thủy Y Họa thì ngồi ở bên bờ dù hai người kia đang vô

cùng bận rộn thì họ vẫn rất ung dung ngồi chờ, tư thái rất tự nhiên, không thể không nói hai người này vô sỉ rất giống nhau.

"Cơ Mộc Ly, huynh nói xem, chúng ta có nên đi giúp họ một tay không?" Thủy Y Họa thấy trong lòng có chút áy náy.

Cơ Mộc Ly nghe vậy, lông mày nhíu dương lên, nói với hai người đang ra sức chặt cây ở đằng kia, nhàn nhạt hỏi: "Các người cần Gia giúp một tay đốn cây cùng sao?"

Hai người cùng nhau lắc đầu : "Không cần! Gia và Vương phi cứ ngồi nghỉ ngơi là được!"

Chuyện cười, chuyện như vậy còn phải để Gia làm, thì thuộc hạ như họ cũng quá vô dụng rồi.

Cơ Mộc Ly hướng về phía Thủy Y Họa nhún nhún vai: “Y Họa, nàng xem, không phải là ta không muốn giúp Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng, mà là bọn họ có thể tự làm hết không cần ta giúp.”

“À, thế được rồi...” Giọng nói của Thủy Y Họa có chút đồng tình với hai người kia.

Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng len lén nghe được đối thoại của hai người đó: vô sỉ, vô sỉ!

Lúc này, người đã bị mọi người phớt lờ đi, trên trung niên đã bị bệnh tật làm cho suy yếu, Vương Ngũ, hẩn từ trong cơn chấn kinh hồi hồn, đi tới trước mặt hai người Thủy Y Họa, nhưng cần là giữ khoảng cách ba bước bởi vì hắn đã phát hiện rằng, cái người nam nhân đẹp như tranh vẽ kia không thích hắn đến gần. Trong đôi mắt đã có chút chán nản của Vương Ngũ thoáng qua sự cố chấp, hành đại lễ với hai người: “Kính xin hai vị cao nhân tiện thể dẫn theo tiểu nhân một đoạn, tiểu nhân vô cùng cảm kích hai vị!”

Dọc theo đường đi này, hắc mớ hồ đã hiểu thân phận mấy người thân phận không tầm thường, thỉnh thoảng còn có thể nghe được từ trong miệng của hai thuộc hạ này gọi Vương Gia và Vương phi. Những người này cũng là đang đi tìm thánh địa trong truyền thuyết, nếu như hắc có thể đi theo mấy người này, nhất định hắc sẽ được lợi làm ít công to, nhưng mà phải làm như thế nào mới có thể đi theo những người này mới được!

Thủy Y Họa thấy tên trung niên bị bệnh này chột lại gần, giấu đi chút không vui trong lòng, suy nghĩ một chút, không nhanh không chậm mà nói: “Bọn ta đi chuyển đi này là vì muốn tới chỗ thần bí ở bên bờ bên kia của dòng sông Hắc Hà này. Chỗ thần bí kia mới chỉ được ghi lại một chút ở trong cổ thư, nên ở chỗ đấy có bao nhiêu nguy hiểm, bọn ta không nói rõ được, nhưng chắc người cũng có thể đoán được. Lúc ở trong rừng sâu kia mới chỉ là bắt đầu thôi, sau này không biết sẽ còn gặp phải chuyện gì nữa. Vương Ngũ người cần phải hiểu, nếu như người cứ tiếp tục đi về phía trước, thì rất có thể sẽ vứt bỏ cái mạng nhỏ của mình ở giữa đường!” Dừng lại một chút, tiếng nói chuyển một cái, đột nhiên trở nên bén nhọn: “Tại sao người không ở nhà, sống nốt quãng thời gian còn lại của mình với thê tử và nhi tử chứ? CHết nơi đất khách quê người, sẽ không có người nào nhặt xác người, đây chính là điều người muốn sao?”

Sau khi nghe đến đoạn sẽ không có người nào nhặt xác mình, thì trên mặt Vương Ngũ lộ rõ sự sợ hãi, nhưng ngay sau đó lại bị cổ chấp và dục vọng che lấp. Cứ coi như bây giờ quay trở về thì thế nào, cuối cùng không phải là ngày qua ngày chờ chết sai! Bây giờ hắc đang là tráng niên, hắc không muốn chết, đúng, hắc không muốn chết chút nào! Hắc còn muốn sống lâu trăm tuổi!

“Van cầu hai vị cao nhân hãy mang theo tôi, dù sau này có như thế nào thì tiểu nhân cũng sẽ không oán người khác, cho dù chết giữa đường cũng không sao cả!” Vương Ngũ khẩn cầu, khuôn mặt với vì bị bệnh nên tái nhợt nhưng giờ vì kích động mà lại có chút đỏ ửng, sợ mình sẽ bị mấy người này

bỏ lại. Thủy Y Họa khẽ vận lông mày, nhìn lướt qua trước nước song Hắc Hà quý dị, lạnh nhạt nói: “Người phải nghĩ cho rõ, mấy người bọn ta chỉ có thể lo tự vệ cho bản thân mình, sẽ không thể nào bảo vệ người an toàn, bây giờ người quay trở về còn chưa muộn. Hya là chúng ta cho người bản đồ đi vào thánh địa, sau đó người tự nghĩ cách khác tìm đường tắt qua song?”

Nghe xong lời Thủy Y Họa nói, Vương Ngũ không khỏi sửng sốt một chút, trong mắt thoáng qua sự giãy giụa, không ngờ đám người này lại có bản đồ đi vào thánh địa! Nhưng mà, nếu một mình hắn đi sẽ rất nguy hiểm, nếu hắn đi theo đám người này còn được, con người đảo một vòng, Vương Ngũ che miệng ho khan, nhìn vô cùng suy yếu: “Ý tốt của cô nương, tiểu nhân vô cùng cảm tạ. Nhưng mà tiểu nhân vẫn mong có thể đi theo mấy vị cao nhân.”

Nhìn cái bộ dạng da mặt dày này của tên chết tiệt này khiến Thủy Y, Y Họa không chịu được cười nhạo một tiếng: “Đã như vậy thì tùy người.” Chỉ là nếu như chết ở giữa đường thì cũng đừng oán chúng ta.

Khóe miệng Cơ Mộc Ly khẽ cong lên, ánh mắt nhìn về phía Vương Ngũ như nhìn một người chết. Không biết tự lượng lực người như thế, sớm muộn gì cũng sẽ đi vào tử lộ! Còn làm cho Y Họa của hắn phiền lòng, vậy thì càng đáng chết!

Cũng không lâu sau đó, Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng đã mang về đủ số gỗ và làm chiếc bè cho năm, sáu người ngồi ném tới bờ song.

Đông Phương Lăng lau mồ hôi, vô cùng ghét bỏ mà nhìn chăm chăm vào tên tên trung niên đã bị bệnh hoạn sắp chết kia, nghe rang hỏi “Gia, chẳng lẽ chúng ta phải mang theo cái tên này để làm gánh nặng sao?”

Vừa đặc chí nói một câu nói như vậy xong, khi Đông Phương Lăng tiếp tục quơ mái chèo, thì bè bỗng giống như là bị trúng tà, dù dùng lực thế

nào, thì cứ vẫn ở nguyên tại chỗ, im lìm bất động.

"Gặp quỷ sao!" Trán Đông Phương Lăng đã rịn ra một tầng mồ hôi mỏng, hai cánh tay ra sức chèo đã có chút ê ẩm.

"Đừng chèo nữa." Sắc mặt Cơ Mộc Ly hơi trầm xuống, hai mắt rũ xuống, nhìn chằm chằm bề gỗ dưới chân nhìn một chút : "Phía dưới chúng ta chắc là đang có thứ gì đó chia vào bề, cho nên làm cho lực chèo không dùng được!"

Lời vừa dứt, thì chân của Cơ Mộc Ly đột nhiên phát lực, giẫm mạnh xuống bề gỗ, nhưng hẫng hoàn toàn khống chế được lực của mình, bề gỗ đang đứng yên bị chấn động mạnh, mà nước sông ở dưới bề gỗ cũng bị chấn động theo, tạo thành những con sóng lớn.

Nhưng mà vào lúc này, trong nháy mắt, có thứ gì đó từ phía dưới bề gỗ bơi ra khắp các phía khác.

"Trời ạ —— đây là thứ gì vậy!" Vương Ngũ hét to một tiếng, sắc mặt hẫng vốn đã tái nhợt vì bị bệnh, giờ ngay lập tức lại biến thành thành trắng bệch. Khi hẫng nhìn thấy những thứ đang từ phía dưới bề gỗ bơi ra kia, thì sợ đến độ toàn thân phát run.

Đó là những sinh vật sống có số lượng tới mấy trăm con, chúng giống như rắn mà cũng không phải hoàn toàn là rắn. Khi chúng từ đáy sông bơi lên thì có thể thấy được toàn thân của chúng đen nhánh, chúng có thể giấu mình trong dòng nước màu đen của con sông Hắc Hà này, nếu như không nhìn kỹ thì chắc chắn sẽ không phát hiện được. Sinh vật sống kia dài khoảng gần một trượng (2), trên thân người dài trơn mịn của bọn chúng lại có tám cái chân giống như chân của thằn lằn. Trên đầu hình tam giác của chúng có hai con mắt đen như mực và khi vừa há miệng thì lộ ra bốn chiếc răng nanh rất sắc bén.

(2) 1 trượng = 3.3m.

Một cái giẫm chân này của Cơ Mộc Ly hình như đã chọc giận bọn chúng, sau lúc bọn chúng rối rít từ phía dưới bè gỗ chui ra, thì ngay sau đó bọn nó bắt đầu bò lên bè gỗ dọc theo mép bè, lúc bò lên còn thỉnh thoảng nghe răng nham ra, giống như là đang cố ý trêu đùa.

Khi Đông Phương Lăng thấy cảnh này thì toàn thân hấn run lên, nếu có một con tới thì cũng may, con mẹ nó, bây giờ có tận mấy trăm con cùng nhau lại xung quanh bè gỗ, thật sự quá đáng sợ, quá dọa người rồi, có được hay không!

"A!" Đông Phương Lăng chợt kêu một tiếng : "Ta nhớ ra sinh vật này là gì rồi, đây là —— Thập Nhất, người ngàn vạn lần không được giết bọn nó!"

Lời của hấn còn chưa nói xong, thì Kiếm Thập Nhất đã vô cùng dứt khoát rút kiếm ra, chặt hết đầu của nhóm quái xà tám chân đầu tiên đang cố gắng bò bè gỗ ra làm hai, máu tươi của bọn chúng bắn ra khắp nơi. Khi nghe được lời Đông Phương Lăng nhắc nhở, thì Kiếm Thập Nhất yên lặng quay đầu lại nhìn hấn, quan sát Đông Phương Lăng đang há hốc miệng một lúc, hỏi đầy nghi hoặc : "Lăng, người làm sao vậy ?"

"Thập Nhất, người. . . Sao người lại giết bọn chúng!" Đông Phương Lăng rên lên : "Thảm rồi ! Bọn chúng nhất định chính là thứ mà ban đầu sư phụ của ta nhắc tới, chính là ‘ tiểu tử đáng yêu ’ mà ! Nếu vừa rồi người không để ý tới bọn chúng, kệ cho bọn chúng chơi một chút thì sẽ không sao. Nhưng nếu như người làm ngược lại, thì bọn chúng sẽ cứ theo người để trêu đùa mà

không biết mệt. Những chuyện này vẫn chưa sao, quan trọng nhất là, sư phụ ta đã từng dặn, ngàn vạn lần không thể giết sinh vật này, nếu không thì thứ kia sẽ bị mùi máu tanh của bọn chúng kích thích và sẽ giận dữ, hơn nữa... sẽ trả thù chúng ta."

Khi vừa nói xong lời cuối, thì giọng nói Đông Phương Lăng dần dần thấp xuống, bởi vì cũng không cần phải hấn tiếp tục giải thích, số lượng quái xà tám chân chung quanh bè gỗ đang không ngừng tăng lên.

Mẹ của ta ơ, tại sao lúc đầu hấn không nghiêm túc ngồi nghe lời sư phụ dặn chứ! Hiện giờ trong lòng Đông Phương Lăng đã hối hận đến độ ruột đều xanh rồi! Mà Vạn Độc Dược Thánh cũng thật kì lạ, lúc nhắc tới quái xà tám chân này thì giọng nói của lão nhân gia lại vô cùng vui vẻ, thậm chí còn dùng hai chữ ‘đáng yêu’ để hình dung về bọn chúng, cho nên lúc đấy Đông Phương Lăng mới không để ý, chỉ nghe được cái có cái không.

Máu chảy lênh láng ra từ xác của những quái xà tám chân bị Kiếm Thập Nhất chặt đứt đầu kia, màu đỏ của máu tươi tương phản với màu đen của dòng nước lại càng nổi bật hơn, mùi vị ngai ngái của máu tươi hòa lẫn vào không khí, hoàn toàn hấp dẫn từng nhóm, từng nhóm quái xà tám chân đến.

Thủy Y Họa nhìn thấy thế, chân mày bên phải nhú lên, một tay nắm chặt tay của Cơ Mộc Ly.

Cơ Mộc Ly liền tranh thủ nắm lại tay của nàng vào trong lòng bàn tay mình, nhỏ giọng nói: “Y Họa đừng sợ, cùng lắm thì chúng tới bao nhiêu sẽ giết bấy nhiêu, giết tới khi qua được bên kia sông là được.”

Thủy Y Họa nghe xong lườm hấn một cái: “Thứ này càng giết thì chúng càng ra nhiều, dù giết tới khi mệt chết cũng chưa giết xong.”

Mắt thấy hàng nghìn con quái xà tám chân đang không ngừng từ dưới đáy sông Hắc Hà bơi tới, trên cả mặt sông gần như có đầy bọn chúng. Tất cả mọi người vừa đá quái xà tám chân đang cố bò lên bè ra, vừa ra sức chèo bè gỗ về phía bờ đối diện.

“Tình huống hiện giờ có chút không ổn, bọn quái xà này đang bắt đầu cắn dây thừng buộc bè gỗ rồi!” Tai Cơ Mộc Ly vừa động, khẽ quát một

tiếng, trong mắt không ngừng ngừng tụ lại sự thô bạo cùng sát ý. Nếu mà bè gỗ bị phá ra, thì chuyện này càng khó giải quyết hơn rất nhiều.

Dù là tên trung niên bị bệnh sắp chết da mặt dày kia, lúc này cũng đã sợ tới mức toàn thân run rẩy, trong mắt có sự hồi hận vô cùng.

“Đông Phương Lăng, người có mang xú phần (phần thối) hay không, hoặc loại phần nào đó có thể dấu đi mùi máu tươi không? Nếu có thì mau vẩy vào trong nước đi!” Thủy Y Họa thúc giục.

Nghe thấy lời Thủy Y Họa nhắc nhở, con người Đông Phương Lăng nhanh chóng chuyển động, kiểm tra lại trí nhớ của mình một chút, đôi mắt không khỏi sáng lên: “Ta có mang theo Hóa Huyết phần! Loại này có thể xóa đi mùi tanh của máu.”

Đông Phương Lăng vội vàng lật đi lật lại hai túi hành lý mình mang theo, còn Kiếm Thập Nhất thì bảo vệ xung quanh hắn, phòng có quái xà tám chân nhân cơ hội tới gần Đông Phương Lăng.

Chỉ một lát sau, bình Hóa Huyết phần đã được Đông Phương Lăng tìm thấy, sau đó hắn lập tức vẩy xung quanh bè gỗ. Sau khi mùi máu tươi bị giấu, đám quái xà tám chân phía sau đang xông tới kia quả nhiên mất đi hứng thú, sau đó chúng từ từ giấu mình, trở về trong dòng nước. Nhưng những con đang sắp tới kia đi rồi, thì vẫn còn mấy trăm con đang vây xung quanh bè gỗ chúng vẫn đang tiếp tục cắn dây thừng buộc bè gỗ.

Nếu không phải thỉnh thoảng Cơ Mộc Ly dùng nội lực làm chấn động bè gỗ dưới chân bọn họ, thì chỉ sợ dây thừng buộc bè gỗ đã sớm bị cắn đứt, bè gỗ cũng sớm đã bị phá tan.

“Tiếp tục như vậy sợ cũng không cách.” Thủy Y Họa trầm giọng nói: “Nếu quái xà tám chân này sông trong nước sông, thì như vậy là bọn chúng thuộc về họ nhà cá hoặc là rắn.” Nói đến đây, nàng vội quay đầu nhìn Đông

Phương Lăng: “Trong hành lý của người có còn loại thuốc bột khác không, ví dụ như loại có mùi mà loài cá hoặc rắn ghét ý?”

Sắc mặt Đông Phương Lăng nghiêm túc nói: “Hiện giờ ta có loại phấn xua đuổi rắn, nhưng ta không biết nó có dùng được với loại quái xà tám chân này hay không?”

“Đừng nói nhảm nữa, các người mau dùng thử đi một lần đi!” Vương Ngũ vì bị dọa sợ đến mức sắc mặt đã tái nhợt đi rồi thúc giục, trong lời nói của hắn đã mang theo một tia nức nở.

“Người, câm miệng!” Kiếm Thập Nhất đá văng ra hai con quái xà tám chân, lạnh lùng cắt đứt lời oán trách của người không phận sự này.

Đông Phương Lăng rất nhanh vẩy phấn xua đuổi rắn vào trong nước, bột phấn từ từ hòa tan vào trong nước sông, mấy người không chớp mắt nhìn chăm chăm mặt sông, hi vọng loại phấn xua đuổi rắn này có tác dụng.

Chỉ một lúc, quái xà tám chân vây quanh bè gỗ hình như bị mùi của loại phấn xua đuổi rắn này ảnh hưởng, chúng từ từ rời khỏi xung quanh bè gỗ, trốn ra xa hai trượng (3).

(3): hai trượng = 6.6m.

“A ha ha... Hình như quái xà tám chân này thật sự sợ loại phấn đuổi rắn này!” Đông Phương Lăng nhất thời mừng rỡ huơ tay múa chân.

“Thập Nhất, người liền thừa dịp hiện giờ, mau chóng chèo bè gỗ đi!” Cơ Mộc Ly lập tức phân phó nói.

Kiếm Thập Nhất không chút do dự, vội vàng nhặt lên mái chèo, lúc chèo còn dùng tới chín phần công lực, chỉ một lần chèo đã đi được rất xa. Cơ Mộc Ly cũng âm thầm giúp bè đi nhanh hơn, nội lực rót vào dưới chân,

mỗi lần giẫm chân bè lại tiến về phía phía một đoạn. Bè gỗ như có thần giúp, đi nhanh gấp mấy lần so với lúc trước.

Quái xà tám chân ở chỗ xa kia hình như phát hiện ra lực tác động vào nước, nên chúng lại vội vàng đuổi theo bè, tốc độ kia cũng không phải là nhanh.

“Hừ, chậm thôi, lần này chúng ta nhất định có thể bỏ xa bọn quái xà tám chân này!” Đông Phương Lăng hả hê cười lớn một tiếng.

Chỉ là, ngay sau khi tiếng cười của hắn bật ra, thì chỗ nước đen cách đó không xa giống như chột sôi trào, sóng nước hơi gợn từ từ xuất hiện, sau đó trở thành một con sóng khổng lồ, cuối cùng con sóng đó đã cao đến khoảng năm, sáu trượng (4), sau một khắc (5), nước kia rèm ‘phạch’ một cái bị xung mở, lộ ra một con quái vật khổng lồ.

(4) năm, sáu trượng = 16.5m ~19.8m

(5) một khắc = 15 phút

Đây chính là phiên bản phóng đại của một con quái xà tám chân mà. Thân của nó so với tiểu quái xà tám chân kia lớn gấp mấy trăm lần! Thân như loài rắn của nó thô nhám như thùng nước, dài khoảng mười trượng (6) trở lại. Cả người nó đen nhánh, nhơ nhớp mà hình như còn ửng sáng. Bốn chân trên nâng lên thật cao, còn bốn chân khác núp trong dòng nước đen đặc. Lúc này, cái đầu của con quái vật khổng lồ này đang thè ra cái lưỡi rắn về phía bè gỗ, mơ hồ có thể nhìn thấy nước miếng đang từ từ chảy xuống theo khoeo miệng của nó.

(6) mười trượng = 33m

“Mẹ của ta ơi – Con quái xà tám chân này sao lại lớn như vậy!” Đông Phương Lăng hét to một tiếng, và khi mọi người thấy vậy, cũng trong nháy mắt biến sắc.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 80: Đuà Giỡn Và Bị Đuà Giỡn

Hai con mắt to như nắm đấm nhìn nhìn chăm chăm năm người trên bè gỗ , không biết có phải nó đem mấy người trở thành đồ ăn hay không , khi nó thè lưỡi , nước miếng vẫn chảy xuống.

Nó dựng thẳng thân thể , đang lúc mọi người không kịp chuẩn bị nó lại nhảy tới đây! Cả thân thể cao lớn cũng nhảy lên khỏi mặt nước , nặng nề đập về phía bè gỗ .

"A —— quái vật này đập tới chúng ta , nó đây là muốn ăn chúng ta, chạy mau! Chạy mau ——" Vương Ngũ cả kinh liên tiếp kêu to, dùng sức lấy tay vọc nước, tại thời khắc nguy cấp này , thân thể ốm yếu cũng có thể bộc phát ra lực đạo cường đại , quấy lên một đám bọt nước, bè gỗ quả thật lại tăng nhanh một chút. Đáng tiếc một ít lực đạo này là không đủ.

Mắt thấy con vật khổng lồ đã nhảy lên, rất nhanh sẽ nện xuống, Cơ Mộc Ly chân trái vừa nhấc, hướng bè gỗ bên trái dùng sức , một tay thuận thể ôm lấy eo Thủy Y Họa .

" Y Họa , ôm lấy ta!" Cơ Mộc Ly quát khẽ một câu, dứt lời, cả bè gỗ từ mặt sông Hắc Hà bay lên, lúc rần rám chân rần đập tới , bè gỗ lại tránh về bên trái mà đi, khó khăn lắm mới tránh thoát được công kích từ con vật khổng lồ .

Thân thể dài hơn mười trượng rơi vào trong nước, một đám bọt nước rất lớn văng lên , trong đó một ít hất tới bè gỗ , làm cho mấy người toàn thân ướt sũng, Thủy Y Họa hoàn hảo, bị Cơ Mộc Ly ôm trong ngực, chỉ ướt làn váy.

"Gia, không có sao chứ?" Đông Phương Lăng vội hỏi.

Cơ Mộc Ly nhú mày nhìn bộ dạng chật vật của hắn , "Không nên khinh thường, quái vật này ở vào đáy sông , tùy thời có thể lại chui ra nữa ."

Bịch một tiếng, bè gỗ lần nữa rơi vào mặt nước, lần này không cần Cơ Mộc Ly nhắc nhở, Kiếm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng rồi rít vịn nội lực đẩy bè gỗ đi về phía trước , mà Vương Ngũ cũng vội vàng cầm mái chèo lên , vừa thở hồng hộc vừa vọc nước .

Mấy người lực đều không yếu, trong phút chốc bè gỗ lại đi được thêm mấy trượng .

Thủy Y Họa vẫn quan sát tình huống dưới sông . Nước sông lúc này đen tối vô cùng, nếu không tinh tế tra xét, căn bản không thể phát hiện được bóng dáng của con rắn tám chân đang lượn lờ trong nước , nhưng nàng vẫn nhận thấy sóng nước lặn tẩn .

Đang lúc Đông Phương Lăng muốn tạm nghỉ , Thủy Y Họa chợt hô một tiếng, "Nó lại tới, mau tránh về bên phải !"

Trong lúc nàng nhắc nhở , Cơ Mộc Ly đã dồn sức vào chân làm cho bè gỗ nhanh chóng bay lên , Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng cũng phối hợp Cơ Mộc Ly , dùng hết sức lực khống chế bè gỗ , để tránh bè gỗ bởi vì lực không đều mà rơi xuống .

Cơ hồ vừa rơi xuống không lâu, mặt nước yên lặng lại bị một con rắn to khuấy động , bọt nước văng khắp nơi, giống như một cột nước. Con rắn tám chân giống như tức giận vì bị mấy người phát hiện , miệng rắn há to , lộ ra hàm răng bén nhọn .

" Miệng con rắn kia chắc chắn có thể nuốt được một người !" Đông Phương Lăng nhìn miệng rắn , không nhịn được cảm khái một câu.

"Đông Phương Lăng , người còn có tâm tư để ý cái này? Nhanh đi phía trước !" Bè gỗ mới rơi xuống , Thủy Y Họa cũng bắt đầu vận dụng nội lực đẩy bè gỗ, giống như thấy được một cỗ lực đạo cường đại đang khống chế hướng đi của bè gỗ , trong mắt Thủy Y Họa lóe lên chút kinh ngạc, nghiêng đầu nhìn về phía Cơ Mộc Ly .

Người này tay vẫn còn ôm hông nàng , chưa từng buông ra , giống như là đem Thủy Y Họa trở thành vật bên người , cho dù tới chỗ nào cũng phải mang theo.

Thấy nàng nhìn mình, Cơ Mộc Ly cười nhạt, " Y Họa đừng sợ, chẳng qua là chơi trò chơi mà thôi, nó đuổi theo chúng ta tránh, sớm muộn chúng ta sẽ tới bờ bên kia."

Thủy Y Họa luôn cho rằng Cơ Mộc Ly nội lực thâm hậu, nhưng không nghĩ tới người này lợi hại đến trình độ này . Nếu không phải bây giờ hoàn cảnh không đúng , nàng nhất định phải tìm hiểu một phen , không thể không nói người này thật sự thú vị !

Nhẹ hừ một tiếng, Thủy Y Họa không thêm để ý , mặc kệ Đông Phương Lăng và Kiếm Thập Nhất chịu ép buộc.

Cơ Mộc Ly nói quả thật không sai , lúc vừa bắt đầu rắn tám chân còn mang theo một chút sát ý, nhưng qua lại mấy lần sau, cả người khí thế thay đổi hoàn toàn, căn bản là giống như một đứa trẻ ham chơi , bè gỗ đi nơi nào , nó liền đuổi kịp nơi đó, thân thể lượn lờ dưới nước , thoạt nhìn giống như có chút hưng phấn.

Thủy Y Họa phỏng đoán trong lòng mấy con rắn tám chân chắc là nghĩ như thế này : Ấy da , lão tử tịch mịch nhiều năm như vậy, cuối cùng tìm được món đồ chơi !

Như vậy qua lại gần mười lần sau , bè gỗ cuối cùng đã tới bờ bên kia , mà con rắn tám chân kia giống như sợ cái gì liền dừng ở ngoài khoảng năm

sáu trượng rồi không có gần thêm nữa, chỉ lộ ra một phần ba thân thể, cả người đứng thẳng ở giữa sông Hắc Hà , con người to lớn nhìn chăm chăm mấy người trên bè gỗ , thân thể to lớn giật giật , thỉnh thoảng thè lưỡi ra .

Đông Phương Lăng thấy thế khóe miệng co giật, "Tại sao ta cảm thấy quái vật này giống như có chút luyện tiếc , nhất định là ta hoa mắt!"

Bất kể là hoa mắt hay không hoa mắt, mấy người cuối cùng yên tĩnh cập vào bờ, mà con vật khổng lồ cũng không đi tới nữa.

Trơ mắt nhìn món đồ chơi của mình tiến vào đất bằng sau, rán tám chân từ từ chìm vào trong nước sông, chỉ lộ ra nửa đầu rắn, miễn cưỡng nấp một cái,nửa đầu rắn cũng từ từ chìm vào đáy nước.

“Chúng ta lên bờ, lên bờ!” Vương Ngũ ôm bụng đầy hưng phấn rời khỏi bè gỗ ướt nhẹp. Mấy lần giao chiến với rắn khổng lồ, hắn vẫn dùng hai tay ôm chặt bè gỗ. Nếu không phải như thế chỉ sợ đã sớm rơi trong nước rồi! Lúc này lên bờ, trong bụng một trận ghê tởm.

Quần áo của mấy người đã sớm rách bầy giờ lại bị nước sông xối ướt sũng, Thủy Y Họa mới vừa hắt hơi một cái thì đã thấy một dòng nước ấm từ lưng truyền vào trong cơ thể, chạy đến lục phủ ngũ tạng.

Cơ Mộc Ly một tay áp vào lưng nàng, một tay khác nắm ở hông nàng, dòng nước ấm là hắn dùng nội lực truyền vào trong người nàng.

“Y Họa, còn lạnh không?” Trong bóng đêm giọng nói của Cơ Mộc Ly có vẻ hết sức nhu hòa.

Thủy Y Họa lắc đầu, “Ta không sao, cũng không lạnh. Còn huynh, huynh nhanh cởi áo bào hong khô, không cần thận bị thương hàn bây giờ.” Nàng nói đều là thật, Cơ Mộc Ly ôm nàng vào ngực, so với mấy người Đông Phương Lăng nàng chỉ bị ướt chân váy, không có gì đáng ngại. Hơn

nữa, mặc dù nội lực của nàng không bằng Cơ Mộc Ly, nhưng bảo vệ thân thể thì tuyệt đối không vấn đề.

Cơ Mộc Ly vốn là muốn nói cái gì, ai ngờ nghe xong đề nghị của Thủy Y Họa lập tức đem lời nói nuốt trở vào. Cởi áo bào, không phải là cởi sao.... Giống như cũng không tệ lắm.

“Lăng, nổi lửa.” Cơ Mộc Ly tâm tình không tệ phân phó.

Hoả Chiết tử bị ướt không thể dùng, cũng may trong gói đồ của Đông Phương Lăng có đá lửa, hai cục đá ma sát với nhau có thể sinh ra lửa. Mà ngay từ khi lên bè Đông Phương Lăng liền buộc hai gói đồ vào bè gỗ, nếu không hai bọc đồ sớm đã bị rơi vào trong sông Hắc Hà rồi. Đông Phương Lăng nghe lệnh, đi trước kiểm củi đốt.

Việc nhóm lửa được giải quyết, mà đồ ăn lại không có. Mấy người mang theo lương khô, bị nước làm ướt, căn bản không thể ăn nữa. Vì vậy Cơ Mộc Ly lại miễn cưỡng liếc Kiểm Thập Nhất và Vương Ngũ một cái, “Thập Nhất, người mang theo Vương Ngũ đi vào rừng tìm quả gì có thể ăn, thuận tiện đánh mấy con thú trở lại.”

Kiểm Thập Nhất gật đầu, “Gia yên tâm, thuộc hạ đi ngay.”

Wương Ngũ hiển nhiên có chút không tình nguyện, quần áo của hắn còn ướt, nhưng là Kiểm Thập Nhất liếc mắt một cái làm cho hắn đang lăm bầm bống im bắt, sau đó theo sát phía sau hắn.

Kiểm Thập Nhất ở trong lòng hừ lạnh một tiếng: Ngu ngốc! Gia rõ ràng là muốn thân thiết với vương phi, đúng là người không có mắt.

Đợi đến mọi người đi hết, Cơ Mộc Ly mới đi lượm mấy nhánh cây khô gần đó, sau đó cắm trên mặt đất, rồi đi đến trước mặt Thủy Y Họa từ từ cởi áo bào ra, lộ ra thân thể cường tráng.

Thủy Y Họa liếc mắt nhìn hắn, đưa tay kéo áo bào mà hắn mới cởi một nửa kéo xuống “Cởi mỗi cái áo mà cũng lè mề như vậy!”

Đem áo bào cởi ra vắt lên cành cây, mới vừa phơi xong, sau lưng liền có một thân thể để trần dán lên.

Cơ Mộc Ly từ phía sau ôm chặt nàng, thân thể hơi có chút phát run,” Y Họa, Ta lạnh.”

Thủy Y Họa định đẩy hắn ra nhưng lại nhận ra thân thể hắn đang phát run, cánh tay mới vừa nâng lên lại từ từ thu về. Đừng tưởng rằng nàng tin lời Cơ Mộc Ly, trên thực tế, Thủy Y Họa biết Cơ Mộc Ly đang giả vờ, hắn có nội lực thâm hậu hộ thể, căn bản sẽ không cảm thấy lạnh. Chẳng qua nghĩ lại lúc trên bè gỗ, người đàn ông này luôn luôn toàn tâm toàn ý che chở mình, lòng Thủy Y Họa liền có chút mềm nhũn.

Tính toán một chút, bị ôm một cái cũng sẽ không ít thiệt.

Dợ một chút, chờ Đông Phương Lăng mang củi về có thể nhóm lửa rồi.” Thủy Y Họa đưa tau, sờ sờ đầu hắn, vỗ nhẹ mấy cái giống như an ủi.

Nhận được an ủi, Cơ Mộc Ly cong miệng cười cười, bộc phát được vui đùa tiên, dùng thân thể ở trần cọ cọ sau lưng Thủy Y Họa, còn gạt tóc trên cổ nàng ra nhẹ nhàng gặm rồi lại hôn, miệng mơ hồ nói không rõ : “Y Họa, chờ giải được Thị Huyết cổ, chúng ta liền viên phòng có được không... Ta muốn sai tất cả mọi người đi, trong phòng chỉ còn lại hai ta, sau đó... Ừm, chúng ta làm ba ngày ba đêm ...”

Thủy y Họa vẫn mặc cho hắn hàm hồ, nghe xong câu nói sau cùng, con người khế híp một cái, thừa dịp Cơ Mộc Ly không chú ý, một cái nghiêng đầu, một tay đè chặt lồng ngực hắn, đẩy cả người hắn xuống đất, sau đó nhảy qua, đặt mông ngồi trên người hắn.

“Bịch!” Cơ Mộc Ly không đề phòng, bị đẩy ngã xuống nền đất bẩn thỉu không nói, Thủy Y Họa còn dùng lực ngồi xuống người hăn, lúc này bị ép tới thở ra một hơi.

“Y Họa, nàng lại dùng thêm chút lực nữa thì ruột gan ta cũng bị nàng nặn ra rồi.” Cơ Mộc Ly u oán nhìn chăm chăm cô gái đang ngồi trên người hăn. Cơ Mộc Ly nhìn tư thế ngồi của hai người trong nháy mắt tâm thần lại bắt đầu nhộn nhạo.

Thủy Y Họa cười híp mắt, từ từ cúi người, vài sợi tóc theo hành động của nàng rơi xuống trên ngực Cơ Mộc Ly, lộn tóc qua lại ma sát, làm dấy lên một trận tê dại, thân thể tiếp xúc làm trong lòng hăn ngứa cực kỳ.

“Y Họa, nàng ...” Nàng làm gì vậy? Cơ Mộc Ly trợn mắt há miệng nhìn chăm chăm nguwoif nọ đang áp ở trên người mình.

Không biết Tiểu hồ ly là cố ý hay vô ý, hai mắt cụp xuống, lông mi đen dài thỉnh thoảng nháy hai cái, che khuất một nửa ánh sáng trong đôi mắt, đôi môi như cánh hoa hơi cong lên, trong lúc nhất thời lại vô cùng quyến rũ.

Tiểu hồ ly giả hoạt hóa thân thành tiểu hồ ly quyến rũ, Cơ Mộc Ly thấy thể tâm thần nhộn nhạo. Còn nói hăn yêu nghiệt, lúc này nàng sao với hăn yêu nghiệt gấp bao nhiêu lần.

Thủy Y Họa dùng lưỡi lướt qua môi hăn, nhất thời đổi lấy một hồi nuốt nước miếng.

“Cơ Mộc Ly, ba ngày ba đêm làm sao mà đủ đâu, dù thế nào cũng muốn mười ngày mười đêm mới đủ. Đến lúc đó ta chỉ sợ thân thể mảnh mai này của huynh không kiên trì được bao lâu, nếu như Tinh Tấn Nhân Vong sẽ không tốt, sau này chẳng phải ta lại phải làm quả phụ?”

Thủy Y Họa vừa nói vừa vẽ vòng tròn trước ngực của hăn, cố ý trêu đùa.

Cơ Mộc Ly nghe lời này, sắc mặt hết hồng lại đen. Tiểu hồ ly này lại dám nghi ngờ năng lực của hắc! Chẳng qua, mười ngày mười đêm cái gì ... Không biết có thể ăn được hay không. Lời này cũng thực dọa nhười, nữ nhân bình thường làm sao dám nói ra miệng. Rất tốt, không hổ là nữ nhân hắc nhìn trúng. Nhưng là Nữ nhân này lại dám hoài nghi năng lực của hắc, không thể tha thứ.

" Y Họa , đến lúc đó nàng sẽ biết ta có được hay không !" Cơ Mộc Ly cắn răng nghiền lợi nói, sau đó một cái lật người lên, đem nữ nhân quyến rũ đáng chết này kéo vào trong ngực . Sau một khắc, hắc lập tức cúi người hướng về phía hai cánh môi xinh đẹp dán tới .

Mắt thấy sẽ phải lên, Thủy Y Họa lập tức đưa tay che miệng hắc, nhìn hắc cười cười rồi nói : "Có người trở lại, lần sau bàn đi."

Dứt lời, hai chân móc tại bên hông hắc còn nhẹ xoa cát , sau đó từ trên đùi hắc đứng lên, vỗ vỗ cái mông, đi.

Sắc mặt Cơ Mộc Ly rất khó nhìn, cực kỳ khó nhìn .

Rất được , bút trưởng này hắc sớm muộn muốn đòi lại ! Trước khi gặp phải Thủy Y Họa , hắc ngay cả hai chữ ham muốn cũng không rõ ràng lắm , nhưng là từ lúc gặp được nữ nhân này sau, hắc càng thêm hiểu nó là như thế nào , đã thế rất nhiều lần hắc bị nữ nhân này đốt hỏa trên người . Mà mỗi lần khơi dậy ham muốn trong hắc xong thì nữ nhân giáo hoạt này lại phui mông một cái đi, làm như chuyện gì cũng không phát sinh.

Y Họa , nàng sẽ vì chuyện hôm nay mà hối hận . Cơ Mộc Ly đè ép xung động trên người xuống , nhìn theo dáng người yếu điệu phía trước , trên mặt bất mãn rút đi, khoe miệng tràn ra nụ cười vô cùng yêu nghiệt .

Lúc Đông Phương Lăng ôm một đồng củi trở lại, nhìn thấy cảnh tượng Cơ Mộc Ly nửa thân trên để trần ngồi ở một bên , vẻ mặt rất quái dị, mà

vương phi lại cười híp mắt ở bên cạnh phơi áo bào cho Cơ Mộc Ly , nhìn qua toàn thân trông rất thoải mái .

Trong lúc hăn không có ở đây đã xảy ra chuyện gì ? Đông Phương Lăng gãi gãi đầu.

Dùng đá lửa đốt củi, chỉ chốc lát sau liền có một đồng lửa hiện lên . Thấy lửa lớn, Đông Phương Lăng đang chuẩn bị cởi áo bào khoác lên cây , thế nhưng vừa mới bắt đầu cởi thì Cơ Mộc Ly chợt trầm mặt xuống , " Ai cho người cởi quần áo?"

Đông Phương Lăng liếc nửa người trên để trần của hăn một cái , lại nhìn ngó áo bào ướt đầm của mình , có chút dở khóc dở cười, "Gia, nhưng là áo của ta cũng —— "

"Mặc hở lửa !" Cơ Mộc Ly cắt đứt lời của hăn, giọng nói trầm trầm , căn bản không được xía vào.

Đông Phương Lăng oán giận nhìn Thủy Y Họa một cái, lặng lẽ ngồi ở bên đồng lửa hở quần áo . Hừ, gia thật là quý hẹp hòi, không phải là sợ vương phi thấy mình cỡ trần sao, gia tại sao lại không kiên dè ? Còn tự mình để lộ thân thể bẽn lẽn trước mặt vương phi nữa !

Không thể không nói, Đông Phương Lăng nói hoàn toàn chính xác , Cơ Mộc Ly là người bá đạo như vậy làm sao có thể cho phép nam nhân khác để trần thân thể được , Y Họa của hăn vẫn đang ngồi nhìn đây . Nữ nhân của hăn chỉ có thể nhìn một mình hăn khóa thân.

"Đúng rồi gia, mới vừa rồi ta vào rừng kiếm củi , phát hiện nơi này cây cối đặc biệt cao lớn, hơn nữa cũng cực hiếm thấy ở các nước khác . Giống như là do sông Hắc Hà nên hai bờ là hai phong cảnh hoàn toàn khác nhau "

Đông Phương Lăng nhớ đến lúc nhìn thấy cây tùng cao lớn , còn có những thực vật kỳ quái chưa từng thấy qua , sắc mặt trở nên ngưng trọng.

Không biết mới đáng sợ , ngay cả những thứ cỏ cây thừa thốt này cũng thừa từng nhìn thấy, càng đừng nói tới côn trùng quái thú ở chỗ sâu . Nói không chừng trong khu rừng này còn rất nhiều quái vật giống như rắn tám chân đang chờ bọn họ !

Cơ Mộc Ly nghe xong chỉ hơi nhú mày, "Không sao, cùng lắm thì binh đến tướng chặn . Không chết được là được."

Ba người không khỏi trầm mặc, dù sao đã không có đường lui, chỉ có thể đi về phía trước, chỉ hy vọng đi qua khu rừng này có thể an toàn đến Cổ Cương.

"Kiếm Thập Nhất và Vương Ngũ thế nào còn chưa có trở lại, sắc trời đã tối , nếu không ra, trong rừng tối đen , không nhìn thấy được gì , quá nguy hiểm." Thủy Y Họa lo lắng đánh vỡ yên lặng.

Đông Phương Lăng nghe vậy, lo lắng nhìn chỗ sâu trong rừng , " Dù sao chỗ này chúng ta chưa quen , không nên để cho Thập Nhất đơn độc đi tìm ăn, sớm biết ta sẽ đi cùng hẳn , Vương Ngũ người kia căn bản cũng không giúp được gì , không nín áo đã coi như tốt!" Tiếng nói dừng một chút, Đông Phương Lăng nhìn về phía hai người, dò hỏi: "Không bằng ta đi trong rừng nhìn một chút?"

Cơ Mộc Ly nhéo nhéo mi, " Thập Nhất từ trước đến nay có chừng mực , hơn nữa còn là tính tình quật cường . Nếu như không phải là gặp phải nguy hiểm, đó chính là không tìm được ăn..."

" Lăng , người ở lại chỗ này bảo vệ vương phi, Bốn vương tự mình đi nhìn một chút." Cơ Mộc Ly đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng Đông Phương Lăng , mở miệng nói.

"Gia, không được, vẫn là thuộc hạ đi đi!" Đông Phương Lăng vội vàng cắt đứt lời của hắn.

Thủy Y Họa không biết đang suy nghĩ gì, chân mày đang nhíu một cái lại lập tức giãn ra, "Đông Phương Lăng , để cho hăn đi đi... Nếu quả thật gặp được nguy hiểm gì, Vương Gia cũng đủ bản lĩnh để ứng phó."

Đông Phương Lăng phản bác còn chưa nói ra miệng, Cơ Mộc Ly đã trước một bước u oán lên tiếng, thẳng tắp nhìn chăm chăm nữ nhân đang đùa nghịch quần áo nữ , " Y Họa , nàng cứ như vậy tin nhiệm ta ?"

Thủy Y Họa biết người này lại đang làm nũng, liền thức thời tới gần , giữ mặt của hăn, chạm nhẹ một cái vào môi hăn , trước khi rời đi còn liếm liếm khe hở môi hăn .

Thấy người này cặp mắt nhất thời sáng lên, Thủy Y Họa khẽ cười vuốt ve gò má của hăn, "Đi nhanh về nhanh, mình cũng cẩn thận chút . Nếu gặp nguy hiểm, đánh không lại bỏ chạy."

Đông Phương Lăng bị hành động vô sỉ của hai người này làm cho nóng mắt , lập tức quay đầu đi, bưng kín hai mắt của mình. Này này... Này thật là quá đáng! Hai người này coi hăn là không khí sao, cứ tự nhiên đường hoàng hôn như vậy . Khốn kiếp, coi khinh hăn cô đơn một mình mà !

" Y Họa yên tâm, ta đi một chút sẽ trở lại, tuyệt đối mang đồ ăn về , kể cả tiểu tử thú kia cũng mang về." Cơ Mộc Ly sờ sờ môi mình bị hôn qua , vừa dứt lời, người đã hóa thành một trận gió không thấy.

" Này , Cơ Mộc Ly , huynh còn không có mặc áo đâu ——" Thủy Y Họa kêu lên, đáng tiếc trận gió này biến mất tương đối mau, căn bản không có nghe.

Thủy Y Họa đưa tay chọc chọc áo bào vắt trên cành cây , lăm lăm nói : "Thật vất vả giúp huynh hong cho khô áo bào, vậy mà liền trần truồng chạy."

Đông Phương Lăng nhìn về phía Cơ Mộc Ly biến mất , muốn nói lại thôi, lại cũng không nói thêm cái gì.

"Thế nào, cậu cảm thấy ta làm như vậy không ổn, cảm thấy ta đối với gia các cậu quá vô tình rồi hả ?" Thủy Y Họa thản nhiên hỏi, Đông Phương Lăng không nói, không có nghĩa là nàng không phát hiện ra được chút bất mãn trên người hắn .

"Chẳng lẽ không đúng?" Đông Phương Lăng hừ nhẹ một tiếng, "Gia đối với cô như thế nào ? Là đem cô trở thành báu vật ! Nhưng cô chỉ coi hắn là như đồ vật gọi thì tới đuổi thì đi không phải sao ? Người nợ là cô , gia mới nguyện ý mặc kệ nó . Nếu đối người khác, dám sai khiến gia đã sớm xuống Địa ngục thấy Diêm vương rồi !"

Thủy Y Họa ngẩng đầu nhìn hắn, ánh mắt không hiểu , đột ngột hỏi ra một câu, "Đông Phương Lăng , cậu đi theo Cơ Mộc Ly đã bao lâu?"

Đông Phương Lăng hơi ngần ngừ, ngay sau đó ngạo nghễ nói: " Ta theo gia được hơn ba năm , Thập Nhất lâu hơn, đã hơn bốn năm rồi. Chúng ta lại không bằng cô , mới có mấy tháng đã được gia ưu ái mà trên danh nghĩa còn là nửa chủ tử của Viêm Đạm vương phủ nữa chứ."

Nói xong lời cuối cùng, giọng nói đã trở nên chua xót.

Thủy Y Họa nghe xong, khẽ mỉm cười, lại có chút đáng tiếc lắc đầu một cái, "Các cậu đi theo gia đã nhiều năm như vậy. Vậy các cậu lại hiểu rõ hắn bao nhiêu?"

" Nữ nhân, cô có ý gì? Bất kể bao nhiêu, khẳng định nhiều hơn cô !" Đông Phương Lăng có chút nổi giận.

Ánh mắt Thủy Y Họa trở nên có chút lạnh nhạt, "Chẳng lẽ cậu không nhìn ra?"

"Cái gì?"

" Mặc dù ngoài mặt hăn không có biểu hiện nhưng thật ra thì hăn đang lo lắng đến an toàn của Kiếm Thập Nhất . Cậu cũng biết, hăn không phải là người dễ dàng ra quyết định , nếu chủ động nói muốn đi tìm Kiếm Thập Nhất, trong lòng hăn nhất định đoán được kết quả không tốt . Bất kể bình thường lạnh lùng vô tình như thế nào , một khi có liên quan đến tánh mạng của các cậu khẳng định chuyện thứ nhất đó là hăn sẽ đi cứu các cậu ." Thủy Y Họa từ từ nói, trong mắt thoáng qua ánh sáng lấp lánh.

Thật ra thì, lần đầu tiên khi Thủy Y Họa nhìn thấy Cơ Mộc Ly , có cảm giác như đã từng quen biết. Rõ ràng là một người trời sinh tính tình lạnh lùng lại luôn làm ra vẻ phong lưu đa tình , mà một khi đổi lại là Quỷ Sát Huyết Tôn thì lại biến trở về bản tính máu lạnh thích giết chóc , thậm chí còn mạnh hơn cả Thị huyết cổ trong người hăn .

Cơ Mộc Ly như vậy thật sự rất giống nàng trước kia ! Chẳng qua nàng có thói quen khoác lên người chiếc mặt nạ của một vị tiểu thư hiền lành ưu nhã , nhưng vì nhiệm vụ mà giết chết không biết bao nhiêu người .

Đông Phương Lăng nghe xong lời của Thủy Y Họa , lập tức nổi giận trách mắng: " Ai cần cô nhắc nhở! Gia vốn là quan tâm tới an toàn của ta và Thập Nhất , ai cần...ai cần cô cố ý nhắc nhở? !"

Nói xong liền quay đầu đi , im lặng cúi đầu không nói. Nữ nhân này nghĩ mình là ai ? Hừ, lại còn nhắc nhở gia là quan tâm Thập Nhất và hăn. Hăn đương nhiên biết, mới không cần nữ nhân này nhắc nhở đâu!

Thủy Y Họa nhìn dáng vẻ kiêu ngạo này của hăn , cười nhẹ một tiếng, sau đó nhặt củi bỏ thêm vào đống lửa, không có nói thêm câu nào với hăn nữa .

Sau một lúc lâu, Đông Phương Lăng không chịu được , quay đầu nhìn nàng, " Đây , vương phi?"

Thủy Y Họa trong lòng cười thầm, mới vừa rồi còn gọi là nữ nhân , bây giờ lại biến thành vương phi rồi.

Thủy Y Họa vẫn luôn rõ ràng, chỉ có những lúc ở trước mặt người khác , Đông Phương Lăng và Kiếm Thập Nhất mới giữ khuôn phép mà kêu nàng một tiếng vương phi, bất kể trong lòng bọn họ cam lòng hay không cam lòng, mà lúc không có người bọn họ nhất trí gọi mình hoặc là "Xú nữ nhân", hoặc là "Nữ nhân", hoặc là gọi thẳng tên Thủy Y Họa , có lúc thậm chí trực tiếp " Này ", đây là lần đầu tiên lúc không có người khác mà Đông Phương Lăng gọi nàng là vương phi.

Trong lòng có loại cảm giác rất quái dị , giống như là bị đồng bọn vẫn bài xích chột đón nhận, hưng phấn không có, nhưng chút vui mừng vẫn phải có.

Thấy nàng không để ý mình, Đông Phương Lăng hơi tiến lên một chút, hỏi nàng: "Vương phi, ban đầu cô vì sao nguyện ý gả cho gia chúng ta ? Nghe hãn phong lưu vô sỉ lòng dạ độc ác còn đoạn tụ , vậy mà cô không sợ chút nào sao ?"

Thủy Y Họa dừng một chút, khẽ cười lắc đầu một cái: "Ban đầu ta tiến thối lưỡng nan, Thượng Quan Huyền Minh nhìn trúng ta , ta tự nhiên không tốt thoát thân. Dĩ nhiên, nếu như ta nghĩ hết biện pháp thì nhất định có thể làm được . Về phần vì sao không có lựa chọn thoát thân, ta nghĩ trước cứ gả đi, sau nữa mưu tính cẩn thận , còn tính toán như thế nào hình như trước kia ta đã từng nói với cậu ."

Đông Phương Lăng lập tức liền nhớ lại trước kia Thủy Y Họa nói ước hẹn ba năm, không khỏi khinh thường một tiếng , "Không phải là ta hướng về gia, một khi hãn nhìn trúng người nào thì vô luận thế nào hãn cũng không buông tay, cô chết tâm đi."

Lời này mới rơi, Đông Phương Lăng không biết nghĩ đến gì, chợt trở mặt, "Vương phi, chẳng lẽ đến bây giờ cô còn nghĩ đến ước hẹn chó má kia? Ta khuyên cô một câu, cô cũng đừng chạm đến giới hạn của gia. Đừng nhìn hắn bây giờ đối với cô nói gì nghe nấy, một khi cô làm tổn thương đến gia, sau này gia khẳng định cái gì cũng không nhận thức!"

"Ai nói ta còn nhớ tới ước hẹn này, chẳng qua lúc đó ta lừa Cơ Mộc Ly mà thôi, mà đó là ước hẹn của người quân tử, cậu cảm thấy gia nhà cậu là quân tử sao?" Thủy Y Họa cười đến không thể làm gì. Cơ Mộc Ly nhiều lắm có thể coi là tiểu nhân vô sỉ, hai chữ quân tử cùng hắn không liên quan.

Đông Phương Lăng nghe thế cũng nở nụ cười, "Hiện tại ta không thể không thừa nhận, cho dù thời gian cô và gia quen biết không dài nhưng trình độ hiểu rõ hắn lại không thua ta và Thập Nhất."

Thủy Y Họa cười cười, không có trả lời. Có thể là bởi vì Cơ Mộc Ly quá giống nàng trước kia đi.

"Đúng rồi, cô có muốn biết chuyện xấu hổ của gia trước kia không?" Đông Phương Lăng hai mắt sáng rực lên.

Hắn câu này, khó tránh khỏi kích thích lòng hiếu kỳ của Thủy Y Họa, "Hả? Cơ Mộc Ly đã làm chuyện gì?"

"Ha ha, há há ... Nghe nói gia lúc nhỏ luyện võ, có một lần bay đến trên cây mà không xuống được, còn có một lần dùng lực chém cây mà cây không đứt, cuối cùng tay lại bị sưng mọng lên, còn có còn có..."

Thủy Y Họa nghe cũng nhin không được bật cười, "Đông Phương Lăng, đây là những chuyện lúc Cơ Mộc Ly còn bé, cậu nghe từ đâu vậy?"

"Là Uyên nói, trước khi ta với Thập Nhất theo gia, hắn cũng đã là trợ thủ đắc lực của gia rồi."

Thủy Y Hoa chống đầu suy nghĩ một chút, " Giữa gia và Hạc Thần Uyên chẳng lẽ chỉ là quan hệ chủ tớ sao? Cảm giác thái độ của Cơ Mộc Ly đối với hắc có chút kỳ quái."

Đông Phương Lăng do dự chốc lát, nhìn nàng bây giờ muốn biết, liền để sát vào nàng thấp giọng nói: "Nói thật, mặc dù Uyên cùng ta và Thập Nhất kễ vai chiến đấu nhiều lần, nhưng ta cảm giác phương thức xử sự của hắc và hai chúng ta khác nhau hoàn toàn . Có lúc ta có cảm giác hắc là trưởng bối mà rõ ràng hắc cũng xấp xỉ cùng tuổi với ta và Thập Nhất . Hoặc giả chính vì hắc làm việc lão luyện, gia mới đối hắc khác , có chút tôn trọng giống như đối với trưởng bối. Dù vậy thì một ít tôn trọng cũng không đáng kể so với tính khí của gia . Những lúc gia tính khí bốc lên thì Uyên cũng không thiếu bị trách phạt."

"Thì ra là như vậy..." Thủy Y Hoa tự lẩm bẩm, trong lúc nghĩ ngợi trong mắt thoáng qua một tia sáng .

Lướt qua đề tài này, Đông Phương Lăng lại tiếp tục nói đến một ít chuyện không thể nói của Cơ Mộc Ly , làm nàng cười đến run rẩy hết cả người.

Đợi đến lúc mấy người Cơ Mộc Ly trở lại, thấy cảnh tượng Thủy Y Hoa và Đông Phương Lăng ngồi chung một chỗ (thật ra thì cách một chút), cười vô cùng vui vẻ (thật ra thì chỉ có Đông Phương Lăng một mình cười ha ha) nhìn trông rất mập mờ .

Cơ Mộc Ly thấy thế khẽ híp một cái mắt, từ từ bước tới gần .

Đông Phương Lăng chợt thấy một trận gió lạnh thổi, lỗ tai vừa động, quả nhiên nghe được động tĩnh, quay đầu nhìn, quả nhiên là mấy người an toàn trở lại . Cơ Mộc Ly đã âm thầm đi tới gần hắc , lúc này đang nhìn hắc , khóe miệng cong lên , cười như không cười.

Đông Phương Lăng cả người khẽ run rẩy, thật nhanh cách xa khỏi Thủy Y Họa mấy bước , cười hắc hắc nói: "Gia, cuối cùng mọi người đã trở lại."

Vẻ mặt âm thầm đưa đám nói: Đây còn không có thể nào đâu, gia liền động hỏa khí, này nếu là không cẩn thận đụng phải người vương phi... ,Vậy chẳng phải là một cước đạp bay hử?

" Đã trở lại ?" Ngược lại , Thủy Y Họa lại không có thấy đến Cơ Mộc Ly tức giận , thấy hử mang theo Kiếm Thập Nhất cùng Vương Ngũ trở lại, liền đứng dậy chào đón .

Cơ Mộc Ly một tay liền kéo qua eo của nàng, mặt mày nhú lại , "Mới vừa rồi hai người nói chuyện gì mà cười vui vẻ như vậy?"

Nghe hử hỏi cái này, Thủy Y Họa giả vờ như không nhìn thấy bộ dạng khẩn trương khoát tay của Đông Phương Lăng , vui vẻ nói : "Đông Phương Lăng mới vừa rồi đang nói chuyện cười với ta . Mọi người thì sao , trên đường gặp phải cái gì?"

Đông Phương Lăng không khỏi thở phào một cái, mà Cơ Mộc Ly cũng không có hỏi sâu , dẫn Thủy Y Họa chỉ về hướng Kiếm Thập Nhất nói , " Y Họa , nàng thấy gì đó trên vai Thập Nhất không ? Mới vừa rồi chúng ta gặp được mấy chục con . Cũng may hiện tại là buổi tối, nếu là ban ngày, vật này lực công kích muốn mạnh hơn gấp mấy lần."

Thủy Y Họa thấy rõ trên lưng Kiếm Thập Nhất có một con heo rừng , hơi mở to mắt, thở dài nói: " Một con heo rừng thật to...sắp bằng một con bò rồi !"

Khó trách Kiếm Thập Nhất sẽ đi lâu như thế .

Cơ Mộc Ly nhìn nàng giật mình , cảm giác đáng yêu vô cùng, đưa tay nhéo mũi nàng một cái , cưng chiều nói : "Đợi lát nữa liền nướng con heo rừng này , cũng không thể để Y Họa của ta đói bụng."

Thủy Y Họa không khỏi mân miệng, mân lên một chút lại cong lên.

Đông Phương Lăng thở phào nhẹ nhõm một hơi rồi chạy đi như một làn khói , cùng Kiếm Thập Nhất và Vương Ngũ đi xử lý thịt heo rừng . Hắn cũng không muốn thừa nhận lửa giận của chủ tử , ham muốn chiếm hữu của gia đã đến trình độ không thể giải thích được . Hắn sau này nhất định phải cách xa Thủy Y Họa .

Vương phi, sau này cô phải cẩn thận . Đông Phương Lăng ở trong lòng mặc niệm một câu.

Việc nướng thịt tự nhiên là Kiếm Thập Nhất cùng Đông Phương , đợi đến thịt nướng chín , mấy người lặng lẽ nhìn Cơ Mộc Ly xé xuống miếng thịt ngon nhất , cũng không sợ tay mình dính đầy mỡ , sau đó đem miếng thịt đưa tới trước mặt Thủy Y Họa .

" Y Họa , miếng này rất mềm ." Cơ Mộc Ly đưa tới miệng nàng .

Thủy Y họa cắn mấy cái liền đưa trả lại cho hắn, " Huynh cũng khổ cực một ngày, ăn nhiều chút, ngày mai mới phải lên đường."

Cơ Mộc Ly cười híp mắt cầm miếng thịt Thủy Y họa đưa qua nhét vào trong miệng, nhai thật vui vẻ .

Kiếm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng miệng to nuốt thịt nhìn không chớp mắt , trong lòng cũng đang kinh ngạc: Gia, ngài có bệnh thích sạch sẽ đấy? Đồ ăn người khác ăn qua cho ngài mà ngài cũng có thể nuốt xuống? ! Quả thực rất ngạc nhiên !

Mọi người ăn xong thịt heo thì nghỉ ngơi một đêm, ngày thứ hai lại bắt đầu bước lên đường tìm kiếm Cổ Cương .

Ở bản vẽ mà Vạn Độc Dược Thánh đưa cho có ghi , chỉ cần vượt qua sông Hắc Hà, rồi đi qua khu rừng này , thì coi như là đã tới biên giới Cổ

Cương , phía trước cũng không có gì quá mức nguy hiểm rồi.

Vì muốn tránh qua đám heo rừng to lớn đêm qua gặp phải nên mọi người chuẩn bị đi vào một hướng khác của rừng sâu .

" Đi hết khu rừng này , là có thể đến thánh địa sao?" Vương Ngũ hiển nhiên hết sức kích động và hưng phấn.

Đã trải qua nhiều ngày một người độc hành như vậy , sau lại đi theo đám người này gặp được rắn tám chân và heo khổng lồ , lá gan của hắn rõ ràng cũng lớn hơn rất nhiều . Vừa nghĩ tới sắp đến Thánh Địa trong truyền thuyết , cả người có vẻ tinh thần toả sáng, khuôn mặt tái nhợt mang theo bệnh hoạn cũng đỏ thắm không ít.

Chẳng qua , mấy người hiển nhiên không tâm tình trả lời hắn. Khu rừng đối diện sông Hắc Hà không có gì nguy hiểm, không có nghĩa là khu rừng này cũng không có nguy hiểm. Huống chi trong rừng này cây cối cũng rất hiếm thấy, mà lại hết sức cao lớn, cơ hồ che lấp cả mặt trời rồi. Cho nên cho dù là ban ngày, chỗ bọn họ đứng vẫn có chút mờ tối.

Mọi người vừa mới bước vào một mảnh đất ươn ướt thì có một thứ gì đó rất nhanh xẹt qua mặt mọi người .

"Gia, là người! Ta thấy được một mặt người !" Đông Phương Lăng hưng phấn nói.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 81: Ước Định: Người Nào Đến Sau Sẽ Là Heo

"Thật tốt quá, rốt cuộc thì cũng nhìn thấy bóng dáng của con người!" Vương Ngũ nghe thấy lời Đông Phương Lăng nói, hẳn vui mừng đến độ huơ tay múa chân. Cái bóng người mới vừa lướt qua đó, nhất định chính là bóng của người trong thánh địa ! Vậy là hẳn có thể trường sinh bất lão rồi, hẳn sẽ không phải chết nữa rồi !

Đáng tiếc, người cảm thấy hưng phấn cũng chỉ có Đông Phương Lăng và Vương Ngũ, còn lqd*Ngư sắc mặt của những người khác vẫn rất lạnh nhạt.

"Sao rồi. . . Cảm thấy thế nào? Mới vừa rồi chúng thật sự đã nhìn thấy bóng dáng của con người rồi." Đông Phương Lăng có chút không hiểu quay lại nhìn nhóm ba người Cơ Mộc Ly đang có vẻ mặt nặng nề. Mặc dù, cái bóng này xẹt qua, di chuyển vô cùng nhanh, ngay trước mặt bọn họ biến mất không thấy đâu, nhưng hẳn thật sự đã nhìn thấy gương mặt của con người.

Kiểm Thập Nhất thu hồi ánh mắt dò xét của mình, nhàn nhạt ném cho hẳn một câu : "Lăng, đúng là người đã nhìn thấy một khuôn mặt của con người, nhưng ta còn thấy mấy cái chân."

"Mấy. . . Mấy cái chân? Thập Nhất, người nói thế là có ý gì?" Đông Phương Lăng nghe thấy vậy thì kinh hãi, Vương Ngũ cũng há to miệng của mình. Con người thì chỉ có thể có một đôi chân, mà cái bóng mới vừa rồi lướt qua đó lại có. . . không chỉ một đôi chân ?

Đông Phương Lăng trợn mắt há mồm nhìn Kiểm Thập Nhất, ngay sau đó lại quét một vòng nhìn Cơ Mộc Ly và Thủy Y lqd*Ngư Họa, vẻ mặt của cả

hai người này dù vẫn rất trấn định, nhưng mà sự cảnh giác trong mắt đã được đẩy lên cao nhất. Thật sự là rất khó có thể tưởng tượng được, nếu như có người có nhiều hơn một đôi chân thì sẽ trông như thế nào mà. Nếu thế thì chẳng phải cái bóng đó sẽ là của một con quái vật có bề ngoài còn ghê tởm hơn so với quái xà tám chân kia sao ? Đông Phương Lăng không khỏi có chút sợ hãi, dù là lúc ở sông Hắc Hà, phải tránh né quái xà tám chân, thì hẳn cũng không có cảm giác e ngại này, lúc ấy cùng lắm cũng chỉ là có chút khẩn trương thôi.

"Không phải là chân của người . . ." Kiếm Thập Nhất lại ném cho Đông Phương Lăng một câu.

Đông Phương Lăng ngay lập tức bị dọa nhảy dựng lên, theo bản năng lui về phía sau, đầu lưỡi có chút lú lại với nhau, nhỏ giọng hỏi : "Thập Nhất, lời này của ngươi là có ý gì vậy hả?"

Từ lúc sinh ra tới giờ, Đông Phương Lăng không sợ bất kì cái gì, phóng độc giết người, hẳn có thể làm mà cũng không nháy mắt. Nhưng hẳn lại sợ nhất những quái vật người không người, quỷ lqđ*Ngư không ra quỷ. Như lúc này, khi gặp phải quái xà tám chân đã đủ để hắn kinh hãi không thôi, bây giờ lại. . . Rõ ràng là vừa rồi hắn đã nhìn thấy được một khuôn mặt của con người mà.

Đông Phương Lăng còn muốn nói gì nữa, thì Cơ Mộc Ly chợt nghiêng đầu, trong nháy mắt, ánh mắt vốn thờ ơ, nhưng thâm thúy, thăm thăm liền biến thành sắc bén. Mọi người bị sự cảnh giác bất ngờ của hắn làm cho sợ hết hồn, không khỏi cũng nín thở, nghiêng tai nghe động tĩnh chung quanh.

"Cơ Mộc Ly, tình hình này hình như có chút không tốt." Đôi mày thanh tú của Thủy Y Họa nhíu chặt.

Một ngón trỏ của Cơ Mộc Ly vượt dọc theo bờ môi của nàng: "Y Họa, trước hết nàng đừng lên tiếng. Tất cả chớ động."

Hắn hơi khép lại hai mắt, cẩn thận lắng nghe, lỗ tai khẽ động.

Không bao lâu sau, những người có nhĩ lực hơi kém hơn hắn là Kiếm Thập Nhất và Đông lqđ*Ngư Phương Lăng cũng có thể nghe thấy âm thanh kỳ quái này rồi, nó là từ một thân cây cao lớn, cách chỗ này khá xa truyền tới, hình như là thứ gì sát qua lá cây với tốc độ rất nhanh, truyền vào trong không những âm thanh va chạm "sột sột soạt soạt", giống như có thứ gì rất to lớn có thể che khuất cả bầu trời đang lao rất nhanh tới gần chỗ bọn họ.

Giọng Cơ Mộc Ly trầm xuống, lập tức phân phó: "Tất cả hãy đứng gần vào nhau, không được cách nhau quá xa. Thập Nhất, Lăng, chuẩn bị sẵn sàng, tùy thời đánh ra !"

Dứt lời, toàn thân Cơ Mộc Ly vận công, định ngưng tụ nội lực vào lòng bàn tay. Nhưng lúc hắn sắp ngưng tụ xong thì lqđ*Ngư có một cây roi màu đỏ như máu đã được đặt vào trong lòng bàn tay hắn.

"Y Họa?" Cơ Mộc Ly chợt quay đầu nhìn Thủy Y Họa.

"Cây roi Quỷ Sát Huyết cho huynh mượn dùng trước một chút. Tập trung chiến đấu, không được phân tâm." Thủy Y Họa không có nhìn hắn, một đôi mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm nơi xa.

Cơ Mộc Ly nghe vậy thì dở khóc dở cười, mặc dù cây roi Quỷ Sát Huyết này là hắn cam tâm tình nguyện tự mình đưa cho Thủy Y Họa, nhưng mà tiểu hồ ly này cư nhiên đường hoàng tự cho mình là chủ nhân của nó rồi, một chút cảm giác xấu hổ cũng không có.

"Được, chờ ta dùng xong thì sẽ trả lại cho nàng." Cơ Mộc Ly cắn từng chữ, lại còn cố ý cắn mạnh vào chữ "trả lại".

Thủy Y Họa cũng không cảm thấy có chút xấu hổ gì cả, không sao cả "ừ" lại một tiếng, sau đó lại dặn dò thêm một câu: "Tốt nhất là huynh đừng

có lqđ*Ngư làm bẩn nó, nếu không thì huynh phải đi rửa sạch nó, rồi sau đó mới trả lại cho ta."

Nhìn bộ dạng vô cùng nghiêm túc nói chuyện kia của nàng, khóe miệng Cơ Mộc Ly hơi cong lên, nếu không phải là tình huống không cho phép, thì nhất định hẳn sẽ ôm Thủy Y Họa, ra sức hôn hai cái thật mạnh.

Sau khi nghe Cơ Mộc Ly phân phó, thì Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng cũng không dám trì hoãn gì thêm nữa.

Kiếm Thập Nhất nhanh chóng rút kiếm của mình ra. Trước kia chỉ khi gặp phải kẻ địch, hẳn mới rút kiếm, nhưng hôm nay đến kẻ địch còn không biết là thứ gì, đã ngay lập tức rút kiếm, những thứ mà mình không biết rõ, thì so một kẻ địch mạnh mẽ còn đáng sợ hơn. Còn Đông Phương Lăng thì một tay nắm chắc bình độc dược, một cái tay khác thì cầm một vốc những viên đá nhỏ, dùng để làm ám khí.

Người bị mọi người bỏ quên là Vương Ngũ thì cũng đang rất nóng nảy, vội vàng trốn sau lưng của Kiếm Thập Nhất và lqđ*Ngư Đông Phương Lăng, trên tay hẳn cũng cầm một cây gậy gỗ thô ráp, thân thể không khống chế của lí trí, đang run nên như cái sàng.

Thủy Y Họa quan sát một chút, cũng hơi thả lỏng tinh thần một chút, nhưng vẫn đứng lặng yên một chỗ bên cạnh Cơ Mộc Lý cũng không có động tĩnh gì. Theo như nàng suy đoán, thì những quái vật mà họ đang không biết sắp phải đối phó này, sẽ chỉ chiếm ưu thế ở ngoại hình kinh người của bọn chúng, nếu là khi phải đối đầu với bọn chúng thì chỉ cần nghĩ rằng, mình chỉ đang đối phó với kẻ địch bình thường, thì sẽ cảm thấy bọn chúng cũng không quá đáng sợ.

"Càng ngày càng gần. . ." Thủy Y Họa thì thầm một câu, một đôi mắt dưới ánh sáng mờ tối của rừng sâu lại càng rất có hồn, giống như đang lóe sáng. Từ trong lòng ngực của mình, nàng lấy ra mấy phi tiêu, phi tiêu này là

do nàng cố ý chuẩn bị vì chuyển đi tới Cổ cương lần này, dùng nó để công kích từ xa cực kỳ hiệu quả.

Cơ Mộc Ly trong lúc lơ đãng nhìn lướt qua, vừa đúng nhìn thấy gò má của nàng, hẳn cảm thấy ánh mắt kia thật sự rất sáng, ánh mắt đó so với ánh sao ban lqd*Ngư đêm trên trời kia còn sáng chói hơn rất nhiều. Trong lòng bất đắc dĩ lắc lắc đầu, tại sao hẳn lại cảm giác hình như tiểu hồ ly nhà mình đang rất hưng phấn thế nhỉ?

Đột nhiên, tay của Thủy Y Họa phát lực, vài phi tiêu mang theo một khí thế bén nhọn, phi nhanh về phía bụi rậm phía trước bọn họ, đâm mạnh vào thứ đang trốn trong đó, tầng tầng lá cây rậm rạp cũng bị rách ra một lỗ nhỏ chính tề, nước chảy ra từ bụi cây kia tỏa ra mùi thơm ngát nồng nàn .

Vương Ngũ bị hành động mạnh mẽ của Thủy Y Họa dọa sợ không nhẹ, năm ngón tay mảnh khảnh, trắng nõn của nàng từ động tác ném phi tiêu mới vừa rồi thu hồi lại, mà mấy cái phi tiêu kia cũng không còn vào trong bụi cây nữa, chỉ qua giây lát đã không thấy bóng dáng đâu cả. Âm thanh mấy phi tiêu ma sát sột soạt vào lá cây, vẫn còn vang lên nhưng từ sâu hơn trong bụi cây, ánh mắt của mọi người cũng tập trung nhìn vào chỗ mấy phi tiêu được ném vào ở trên tầng tầng lá cây trong bụi rậm.

Cuối cùng âm thanh thật nhỏ của phi tiêu đâm vào và cắt đứt máu thịt cũng vang lên, mấy có nội lực người nghe được rõ ràng. Ngay sau đó, một tiếng kêu lqd*Ngư vô cùng thảm thiết vang lên, âm thanh đó vô cùng bén nhọn, làm cho sống lưng của người ta lạnh hết, tóc gáy dựng ngược, nhưng quan trọng hơn. . . Âm thanh đó là tiếng kêu thảm thiết giữa giọng của nam và nữ !

Vương Ngũ vừa nghe thấy tiếng kêu thảm thiết này, thì hai chân như nhũn ra, há miệng run rẩy nắm lấy vạt áo của Đông Phương Lăng : "Âm thanh này tại sao lại nghe được giống như. . . Giống như của người vậy? Chẳng nhẽ vừa rồi chúng ta vừa giết người chứ ?"

Không ai trả lời câu hỏi của hắn, cũng không có rảnh phân tâm nghe lời nói nhảm của hắn, mấy người không chớp mắt, nhìn chăm chăm vào chỗ tiếng kêu thảm thiết truyền ra, vô cùng cảnh giác, không dám buông lỏng chút nào.

"Gia, hay là để ta đi ra xem động tĩnh một chút? Tiếng kêu vừa rồi quả thật rất giống như là của con người phát ra." Kiếm Thập Nhất nhỏ giọng nói, trên tay cầm thanh Ngân ti nhận kiếm đã được tuốt ra khỏi vỏ, không khỏi có chút căng thẳng.

Mặt Cơ Mộc Ly không thay đổi, lắc đầu một cái: "Ngoại trừ chúng ta ra, làm gì còn ai tới lqđ*Ngư chỗ như thế này, thứ vừa rồi vừa kêu lên kia không thể nào là người ——" hình như nghe thấy được điều gì đó, giọng của hắn lập tức đề cao : "Thứ kia chưa có chết, nó đang đi tới bên này, mọi người cẩn ——"

Một câu cảnh cáo còn chưa tới kịp nói xong, thì bỗng nhiên ở phía trước truyền đến một tiếng kêu ré lên đầy quái dị, hình như trong đó còn mang theo lửa giận khổng lồ.

Chỗ rừng cây phía ngay trước mặt mọi người đang truyền đến âm thanh rầm rã ngay càng rõ ràng, âm thanh của những cành cây bị bẻ gãy, những bụi rậm bị phá nát, một con quái vật khổng lồ từ trong bụi cây rậm rạp trước phía mọi người đang từ từ chui ra.

Khi mọi người đã thấy rõ hình dáng của con quái vật này thì một nháy mắt tất cả đều cảm thấy choáng váng, quên cả việc lui về phía sau.

Ấn tượng đầu tiên đập vào mắt chính là sẽ cảm thấy quái vật này giống như một con nhện rất to lớn, tám cái chân đầy lông lá giang ra chung quanh, mỗi cái chân dài chừng một cánh tay của người vậy, hai hàng chân ở hai bên giống như lưỡi liềm lại cũng giống như lưỡi dao, nhìn qua có vẻ vô cùng sắc bén.

Nhưng quái vật này lại tuyệt đối sẽ không phải là nhện, bởi vì cũng chưa có ai thấy được con nhện nào lớn như vậy đâu, toàn bộ thân mình của nó còn cao lqđ*Ngư hơn cả khi hai trảng đỉnh kẹp vào nhau, hơn nữa sau lưng quái vật này lại còn có một cái đuôi dài nhỏ như đuôi của con bò cạp !

Đầu của nó cùng đầu người cũng không khác nhau nhiều lắm, lúc này nó mới vừa lao ra từ trong rừng, đang bị ngã trên mặt đất, đầu đang cúi xuống, bộ lông trên đầu kia của của nó cùng với tóc người giống nhau như đúc. Đợi đến sau khi quái vật kia từ từ ngẩng đầu lên. . .

Mọi người đều chấn kinh đến độ há to miệng.

Vương Ngũ trong nháy mắt cứ như bị dọa đến độ sợ mất hồn, mặt hắn tái nhợt sau khi nhìn thấy hình ảnh giạt mình này, khuôn mặt hắn đã không có một giọt máu, hắn lúng ta lúng túng mở miệng: "Đầu của nó. . . Mọi người nhìn. . . Mọi người có nhìn thấy đầu của nó, nó lại có đầu, nó lại có đầu. . ."

Bất kỳ sẽ động vật có thể đi sẽ đều có đầu, nhưng đầu của quái vật mà mọi người nhìn thấy hôm nay đầu lại làm cho mọi lqđ*Ngư người, dù trước đây không lâu mới vừa thấy quái xà tám chân cũng hoàn toàn ngây dại, hoặc là nói họ đã bị dọa không nhẹ.

Không phải là bởi vì đầu quái vật này trông ghê tởm hơn quái xà tám chân, ngược lại thì đầu của nó chẳng những không ghê tởm, mà còn rất đẹp mắt, bởi vì này đầu của quái vật là đầu người —— còn là một đầu người của một nam nhân còn sống sờ sờ! Tóc thật dài xõa xuống, có vài sợi tóc quăn vào những cái chân như lưỡi hái sắc bén của nó, bởi vì cử động của nó, nên tóc dài cuốn vào và bị lưỡi hái cắt đứt, tóc rơi xuống đầy đất.

Gương mặt của nó là khuôn mặt của nam nhân rất là tuấn lãng, mặc dù sắc mặt xanh xao, thế nhưng ngũ quan như cũ khó phân rõ với người bình thường. Đáng tiếc, khuôn mặt này lại quá nhợt nhạt, vì vậy nhìn khuôn mặt kia chỉ thấy nó giống như là một mặt nạ có khuôn mặt mỹ lệ, sẽ không

giống như với loài người, có biểu lộ các vẻ mặt, lại càng sẽ không biểu đạt bất kì cảm xúc dư thừa nào.

Lúc này đây, cái con quái vật mặt người đang đứng cách mọi người khoảng năm, sáu trượng (1), một đôi khê bên ngoài lồi chết đi ngư nhần thẳng chăm lqd*Ngư chăm chăm nhìn mấy người, trước mặt nhất hai cái lưỡi hái chân còn lẫn nhau cọ mài mài, xem ra kinh khủng lại ghê tởm.

(1) Năm, sáu trượng = 16.5m ~ 19.8m

Mà điều làm cho lông tơ của mọi người dựng hết lên đó chính là, ở mi tâm (2) của gương mặt này, thế nhưng lại là nơi mà phi tiêu đang cắm vào. Mấy cái lqd*Ngư phi tiêu đó đúng. . . là cái phi tiêu của Thủy Y Họa mới vừa rồi phi ra, còn mấy cái phi tiêu còn lại cắm vào trong thân thể của nó đều không hề tạo cảm giác đau đớn gì cho nó, chỉ trừ lúc đầu hơi đau, thì những cái phi tiêu này hình như không có tạo ra chút ảnh hưởng nào với nó.

(2) Mi tâm : chỗ ở giữa hai lông mày.

Đông Phương Lăng nuốt một ngụm nước bọt, trong dạ dày có chút cảm giác buồn nôn. Còn Vương Ngũ, kẻ đang nắm chặt lấy vạt áo của hắn thì đùi đã mềm nhũn ra, đứng không vững, nửa người cơ hồ dựa vào người của Đông Phương Lăng.

Lần trải nghiệm này so với lần trải nghiệm trước, lúc mà nhìn thấy quái xà tám chân thì có là gì, dù gì thì quái xà tám chân kia còn trông giống như một con rắn lớn, còn con quái vật này thì đã không còn lời nào có thể diễn tả được nó!

Đông Phương Lăng thật sự rất muốn một đập đá văng tên Vương Ngũ đang treo ngược ở trên người của hắn ra, nhưng lại sợ nếu mình có hơi chút động tác, thì quái vật kia sẽ liền hướng mình nhào tới. Thế nên hắn không thể làm gì khác hơn là mặc cho kẻ nào đó đang há to miệng, run rẩy tím

lấy vạt áo và trốn sau lưng của mình, còn ánh mắt của mình thì không di chuyển, nhìn chăm chăm vào quái vật có hình nhện mà lại có đầu người trước mắt.

Kiểm Thập Nhất cũng có chút bị dọa, mặc dù cũng không có quá mãnh liệt, nhưng lòng bàn tay của hắn đã dần dần toát ra một tầng mồ hôi lạnh, hắn khẽ nhìn lướt qua Cơ Mộc Ly đang lqđ*Ngư nắm chặt tay Thủy Y Họa, thả nhẹ giọng mình nói: "Gia, theo thuộc hạ thấy quái vật này rất khó đối phó. Mấy phi tiêu mà Vương phi bắn đi, lại không có chút nào ảnh hưởng đối với nó, thậm chí phi tiêu đang cắm vào trên trán của nó cũng không có máu chảy ra."

Cơ Mộc Ly nhàn nhạt "ừ" một tiếng, một tay nắm tay của Thủy Y Họa, một cái tay khác cầm cây roi Quỷ Sát Huyết, phân phó nói: "Trước hết đừng hành động thiếu suy nghĩ."

"Đông Phương Lăng, lão già Vạn Độc Dược Thánh thối tha kia có từng nói với người về quái vật này chưa?"

Trong khoảng thời gian ngắn, mọi người đều không hề lên tiếng, thì ngược lại người vẫn luôn bị Cơ Mộc Ly bảo vệ, Thủy Y Họa lại chen miệng hỏi một câu như vậy, giọng nói của nàng vô cùng nhẹ, hạ thấp giọng xuống, giống như là sợ chỉ hơi cao giọng nói một chút thì sẽ kinh động đến quái vật trước mắt này.

Lời này vừa dứt, thì quái vật hình nhện mặt người lại đột nhiên tiến về phía trước một bước, một đôi con ngươi như mắt cá chết trợn trắng lom lom nhìn mấy người.

Mọi người cũng khẽ lui về phía sau một bước.

Gương mặt Đông Phương Lăng đầy chán nản: "Hình như sư phụ chỉ nói với ta về cái chủng loại chúng ta gặp tối qua kia. . . là Đại dã heo, còn quái vật hình nhện mặt người này thì lão nhân gia thật sự là chưa nói qua. Nếu

hình dạng của nó xinh xắn một chút cũng may, nhưng mà lại là một quái vật trông khủng bố như vậy, ta chỉ vừa nhìn thấy thôi thì dạ dày đã cuộn lên, buồn nôn lắm rồi. Không biết một lát phải làm thế nào để xuống tay đây?"

Cơ Mộc Ly trầm giọng nhắc nhở: "Lăng, người thử độc được trên tay người một chút đi."

Đông Phương Lăng nghe xong lời này, mắt lập tức sáng lên: "Đúng rồi! Trên tay thuộc hạ còn nằm một bình kịch độc tán, không chỉ có một bình này, mà trong túi quần áo còn có rất nhiều những thứ khác, ta cũng không tin mình sẽ không đối phó được quái vật này!"

Dứt lời, Đông Phương Lăng khống chế lực trong tay, nhắm ngay cặp mắt của quái vật hình nhện mặt người, bấm tay đem bình độc đang cầm trong tay độc bình bắn đi. Lúc sắp đụng phải quái vật kia, thì bình vừa lúc bị lực ném lqd*Ngư của hãn bắn ra làm cho vỡ vụn. Trong nháy mắt bột thuốc bên trong vẩy lên khuôn mặt của quái vật, đặc biệt là cặp mắt cá chết kia, vào lúc tiếp xúc nó với kịch độc tán thì có phát ra "xoạt" một tiếng.

Mà Vương Ngũ bởi vì quá khẩn trương nên tay hãn khẽ run rẩy, cái cây gậy gỗ mà hãn nhặt trước đó cũng đã bị hãn ném ra về phía quái vật rồi, kết quả trong tay không có thứ gì, mà khi cây gậy gỗ đánh vào một cái chân của quái vật cũng không làm nó cảm thấy đau hay bất kỳ điều gì cả.

"Ô ——" Quái vật hình nhện mặt người chột ngựa mặt lên trời gào to, đầu người kia bởi vì đau đớn nên xoay tròn một vòng, lúc đầu quay trở lại nhìn về phía lqd*Ngư họ thì nó đã biến thành một cái đầu thối rữa không thành đầu người nữa rồi, cả đôi mắt cá chết đều đã bị biến thành hai cái hõm sâu của đầu lâu.

"Thế mà cũng không độc chết được nó!" Đông Phương Lăng vô cùng tức giận, lấy từ trong lòng ngực một cái bình độc được khác.

Mà lúc này, chân sau của quái vật hình nhện mặt người đã đạp một cái, cả người nhắm lqd*Ngư hướng Đông Phương Lăng và Vương Ngũ đánh tới.

Vương Ngũ bị sợ đến độ nhất thời hét lên một tiếng, khi thấy nó tới, thì âm thanh lại biến nhỏ, lại hơi có vài phần giống với tiếng gào ré lên chẳng giống nam mà cũng không giống nữ của quái vật. Tiếng kêu lương của Vương Ngũ thê lương ở trong không gian, cùng với hương thơm nồng nặc tràn ngập trong không khí của nước chảy ra từ thân cây, lại càng làm cho nó trở nên bén nhọn hơn, nó giống như tảng đá vạch qua vạch lại ở trong lòng con người ta.

Ngay lập tức Cơ Mộc Ly khê quát một tiếng: " Mau tản ra!". Sau đó vòng tay qua eo của Thủy Y Họa, lùi sang một bên.

"Không cần bảo vệ ta, huynh mau bảo vệ Đông Phương Lăng đi!" Thủy Y Họa trầm giọng nói.

Quái vật hình nhện mặt người dù nhắm mắt, nhưng vẫn xác định được phương hướng mà bình độc được mà Đông Phương Lăng ném ra rất chính xác. Một tay Đông Phương Lăng nắm lấy áo trên người của Vương Ngũ ném ra thật xa, còn mình thì hướng bên kia tránh đi. Cũng không phải hăn cố ý cứu Vương Ngũ một mạng, chỉ là hăn sợ tên kia cản trở mình mà thôi.

Kẻ bị ném sang một bên, Vương Ngũ thuận thế liền lăn một vòng, nên đã thoát khỏi phạm vi tấn công của nó, tránh ra xa xa.

Quái vật kia vì bắt hụt một lần nên vô cùng giận dữ, nó lại nhắm hướng Đông Phương Lăng đánh tới. Tám cái chân của nó cũng không phải là nhìn bề ngoài mà tưởng sẽ di chuyển vụng về, nó có thể vô cùng linh hoạt chuyển đổi phương hướng, hơn nữa nhảy đánh tốc độ công kích cực nhanh.

Thân thể to lớn hướng tới chỗ Đông Phương Lăng đè lên, những tia ánh mặt trời li ti xuyên thấu qua kẽ lá cây trời phản chiếu lên lưỡi liềm ở chân

của nó, tạo lên những cái bóng thật dài, nhìn cực kỳ kinh người. Mà cũng trong lúc ấy, ở chỗ bụng của quái vật kia lại bỗng nhiên xuất hiện một cái miệng có thể tự do khép mở. Cái miệng đó đang khoe răng nanh trước mặt Đông Phương Lăng, đang tỏa ra hơi thở tanh hôi và thối rữa.

Đông Phương Lăng vừa nhìn thấy gương mặt như tấm mặt nạ người kia, trong lòng liền cảm giác vô cùng kinh hãi và ghê tởm không thôi, trong lúc nhất thời không biết nên làm gì để phản kháng.

May mà lúc này, trường kiếm trong tay Kiếm Thập Nhất rất nhanh đâm về phía quái vật, tư bậc khống chế kiếm bạc, gọn gàng, không hề do dự đánh xuống hai chân trước của quái vật. Quái vật kêu lqđ*Ngư gào lên một tiếng, ngón tay Kiếm Thập Nhất nhẹ nhàng chuyển động, một kiếm mạnh mẽ đâm tới, đâm liên tiếp tạo ra nhiều vết thương sâu tới tận xương.

Đông Phương Lăng lập tức nhân cơ hội này để lật người né tránh, thuận thế lại “tặng” thêm cho quái vật một bình độc được nữa.

Quái vật rống to lên đầy thê lương, từ chỗ vết thương sâu đến tận xương kia không ngừng chảy xuống máu có màu tím sẫm, chảy dọc theo lưỡi hái ở chân chảy ra đất, tiếng kêu thảm thiết này làm cho tai của mọi người lqđ*Ngư đều đau nhức, tiếng kêu của nó rất giống của con người, tiếng kêu bén nhọn không phân được của nam hay nữ, nhưng lại vừa giống như tiếng dã thú hí lên.

Vương Ngũ đang núp ở phía xa đã bị dọa sợ đến độ hai chân phát run, chỉ cảm thấy hạ thân căng thẳng, đáy quần đã ướt sũng.

Đáng tiếc, cho dù quái vật đã bị Kiếm Thập Nhất đâm tạo ra vô số vết thương sâu đến tận xương, và máu có mùi hôi thối từ vết thương chảy đầy đất, thì con quái vật này vẫn có thể nhảy lên như cũ. Cho đến khi có một tiếng roi “vun vút” lao đến từ trong không khí, cây roi cũng không quét thẳng lên thân người của quái vật, thế nhưng khi một cây roi mạnh mẽ

mang theo nội lực hùng hậu lqđ*Ngư của chủ nhân sử dụng cây roi, xé rách hư không, tạo thành hình của một thanh đao ẩn hình, có thể nhìn thấy cổ khí bị đè ép đã mất đi sự nhu hòa vốn có. Cây roi kia xẹt qua chỗ cứng nhất của quái vật.

Mọi âm thanh ở chung quanh chợt lặng hẳn xuống.

Sau một khắc, thân thể khổng lồ của quái vật hình nhện mặt người bị chia làm hai nửa, từ từ tách ra, cuối cùng đã bị chia thành hai khúc, máu màu tím sẫm có mùi hôi chảy ra từ chỗ bị cắt ra, máu chảy đầy đất, mùi hôi thối nồng nàn ngay lập tức đánh tới khứu giác của mọi người.

"Thuộc hạ vô năng, còn phải để Gia tự mình ra tay." Kiếm Thập Nhất cúi đầu nói, ngón tay vừa động, kiếm ở nơi xa lập tức trên không trung xẹt qua, bị hắt thu ở trong tay, từ trong lòng ngực lấy ra khăn lụa lau sạch sẽ, sau mới lại bỏ lại trong vỏ kiếm.

Đông Phương Lăng cũng gãi gãi đầu, có chút ảo não. Mới vừa rồi hắc cư nhiên bị quái vật này dọa sợ đến độ đầu óc trống rỗng, nếu không nhờ có Thập Nhất và Gia giúp đỡ, nói không chừng hắc đã bị quái vật này nuốt vào bụng rồi.

Vương Ngũ núp ở phía xa ngهن hợng trên trời nhìn cảnh này, sau khi xác định quái lqđ*Ngư vật đã chết, đôi chân mềm nhũn của hắc ta mới có thể nửa đi nửa bò nhích lại gần.

Chân mày của Cơ Mộc Ly hơi nhíu lên : "Không phải là các người vô năng, mà là do đáng vẻ xấu xí của quái vật này làm cho trong lòng các người sinh ra cảm giác e ngại. Nếu sau này lại gặp lại loại quái vật này, thì nên coi nó là kẻ địch bình thường mà đối phó là được thôi. Gia tin rằng lấy năng lực của các người thì đủ sức để ứng phó với nó."

Cả hai người Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng cùng nhau gật đầu một cái, hành động kia giống như đứa bé đã làm sai chuyện gì.

Thủy Y Họa vẫn không nói tiếng nào nhìn quét qua vết máu dính trên cánh tay của Kiếm Thập Nhất, chân mày nhăn lại : "Thập Nhất, tại sao trên tay của ngươi lại dính máu của quái vật này vậy? Lãng, mau xem một chút, rất có thể máu của quái vật hình nhện mặt người này có thể có chứa kịch độc gì đó."

Kiếm Thập Nhất giơ tay lên nhìn, trên mu bàn tay dính một chút vết máu màu tím lqd*Ngư sấm, hình như là mới vừa khi lau thân kiếm do không cẩn thận nên dính vào .

Đông Phương Lãng nghe xong lập tức nhảy lên, rên lên nói : "Thập Nhất, ngươi thật sự quá không cẩn thận!"

Dứt lời, Đông Phương Lãng lục lọi từ trong túi quần áo của mình ra một bình thuốc viên, lấy ra hai viên nhét vào trong miệng của hắn, lầm bầm nói: "Sư phụ cũng thiệt là, có loại quái vật này cũng không nhắc mình, làm cho trái tim nhỏ bé của mình sắp bị hù vỡ chết rồi . . ."

Đông Phương Lãng cũng không thấy có điều bất thường gì, vậy có nghĩa là máu của quái vật kia không hề có độc tố gì, xem ra quái vật hình nhện mặt người này chỉ là một loại quái vật có lực công kích rất mạnh thôi.

Thủy Y Họa đi tới trước thi thể của quái vật, nhìn hồi lâu như có điều suy nghĩ.

"Y Họa, có phải nàng phát hiện cái gì không?" Cơ Mộc Ly đi tới phía sau nàng, theo thói quen ôm eo của nàng.

Kiếm Thập Nhất cùng Đông Phương Lãng thấy thế, cũng cùng đi qua, tới gần thi thể của quái vật kia tỉ mỉ xem xét.

"Cơ Mộc Ly, huynh có phát hiện không? Miệng của quái vật này ở trên bụng của nó." Thủy Y Họa nhìn chăm chăm vào nửa người trên của quái vật. Nếu khi mà con quái vật này muốn ăn thức ăn, thì cái miệng trên đầu

kia của lqd*Ngư nó dùng để làm gì? Nàng có cảm giác hình như cái đầu kia là do người khác gắn vào, nó giống như với lúc nhìn thấy quái xà tám chân, trên thân thể quái vật hình nhện mặt người, có nhiều chỗ khiến cho nàng cảm thấy không hợp lí.

Quái vật bị tách ra thành hai nửa, cái miệng kia vẫn còn đang mở lớn ở nửa đoạn trên bụng của quái vật. Bởi vì là trực tiếp ngã xuống, nên cái miệng khổng lồ kia liền hiện ở trước mặt mọi người, miệng dài gần 3 đến 4 thước (2), bên trong có hai hàng hàm răng vừa sắc vừa nhọn, mấy cái răng đó so với lưỡi hái ở chân của nó còn sắc bén hơn rất nhiều.

(2) 3 ~ 4 thước = 9.9m ~ 13.2m

Đông Phương Lăng bịt mũi, chân đá đá vào răng nanh cứng chẵn kia hai cái, chặc chặc thở dài nói: "Một hàm răng này thật đúng là không tệ, nếu như chỉ cần khép lại miệng, thì chỉ sợ là vết nứt nhỏ cũng không có." Ngay sau đó chợt như hấn nghĩ đến cái gì, trên mặt khẽ chuyển dần thành trắng bệch, quay lại nhìn Kiếm Thập Nhất : "Thập Nhất, nếu không phải người động tác nhanh, thì nhất định ta đã bị quái vật này cắn đứt cánh tay hay cẳng chân rồi!"

Kiếm Thập Nhất liếc hấn một cái, mặc dù không có nói lời nào, nhưng ánh mắt kia rõ ràng đang nói một câu: chỉ là một lqd*Ngư con quái vật như vậy mà thôi, mà đã có thể dọa người thành như vậy, thật quá mất mặt!

Đông Phương Lăng bị hấn nhìn chăm chú như vậy nên ngượng, vội vàng quay đầu đi xem tình hình hai người Thủy Y Họa và Cơ Mộc Ly. Không ngờ hai người này vẫn đang hết nhìn cái miệng rộng kia lại đi nhìn cái đầu của quái vật.

"Y Họa, có phải nàng cũng nhìn ra cái đầu của quái vật này to hơn so với đầu người hay không?" Cơ Mộc Ly quay đầu lại nhìn Thủy Y Họa, thấy đôi

con người đen láy của nàng không hề di chuyển mà cứ nhìn chăm chăm vào cái đầu.

Thủy Y Họa trầm mặc một chút, nói: "Nếu như cái đầu của quái vật này là do điều kiện mọi trường sinh trưởng mà tạo thành, thì thật sự cũng quá là không thể tưởng tượng nổi. Cái đầu này của nó bằng với hai cái đầu của con người bình thường !" Dừng một chút, có chút tiếc nuối lắm bầm nói : "Nếu như có thể giải phẫu nó để xem một chút thì tốt."

Cơ Mộc Ly nghe thấy vậy, ngay tức khắc vô cùng dứt khoát ra lệnh một câu: "Thập Nhất, lăng, bổ đôi đầu này ra để xem một chút."

Đông Phương Lăng nghe vậy nhìn cái đầu người của quái vật kia một cái, cổ nén cảm giác ghê tởm trong lòng, vẻ mặt đau lqd*Ngư khổ nói: "Gia, xin ngài hãy tha cho thuộc hạ đi, thuộc hạ chỉ vừa nhìn thấy cái đầu người này, thì thịt heo rừng ăn ngày hôm qua cũng sắp ói ra rồi. . ."

Kiểm Thập Nhất lờm hẩn một cái, trực tiếp vụt một cái rút kiếm ra, sau đó nhắm ngay chỗ nối giữa cái đầu quái vật kia cùng với thân thể của nó, kiếm tác đao dụng (3), một kiếm bổ xuống vô cùng mạnh mẽ, lần này chỉ dùng đến kiếm khí, đảm bảo không làm cho bảo kiếm yêu quý trong lòng hẩn sẽ bị dính máu của quái vật kia.

(3) Kiếm tác đao dụng : Ý ở đây là thao tác của kiếm nhưng tác dụng lại như khi dùng đao.

Kẻ đã sớm bị mấy người bỏ quên, Vương Ngũ đang vừa kinh ngạc há miệng vừa run rẩy núp ở đằng xa, thấy phải cảnh này, đôi môi run mạnh, cuối cùng mặt trắng bệch, nghiêng đầu, dựa vào một thân cây để nôn khan.

Thủy Y Họa bình tĩnh đứng ở một bên, khi thấy cái đầu người kia bị chặt ra khỏi thân quái vật, thì mày hơi nhíu lại.

Ánh mắt của Cơ Mộc Ly cũng trầm xuống khi nhìn thấy cái đầu kia bị chặt ra. Chỗ liên kết giữa đầu của quái vật với thân lqd*Ngư thể của nó, sau khi chặt thì có xuất hiện rất nhiều thứ giống như xúc tu gì đó, khi mấy thứ đó lộ ra ngoài không khí thì nó nhanh chóng liền thay đổi màu sắc, từ màu tím biến thành màu đen.

Thủy Y Hoa quan sát chốc lát, chân mày chau lại không khỏi nhíu chặt hơn: "Các người cảm thấy đây là cái gì?"

Đông Phương Lăng khẽ liếc mắt sang nhìn một chút, nhưng sau khi nhìn thấy mấy cái xúc tu kia, thì vô cùng kinh ngạc, cực lực nháy mắt mấy cái: "Không thể nào, chuyện này quả thật quá là khó tin rồi. . ."

"Chuyện này. . ." Kiếm Thập Nhất cũng nhéo nhéo lông mày.

Đông Phương Lăng vuốt mặt mình: "Ta không phải là sư phụ của ta, còn chưa tới tuổi mắt mờ đâu. . . Mọi người nói xem, tại sao trên người quái vật này lại có một cái đầu người to như vậy chứ ? Chẳng lẽ đây là nhện tinh trong truyền thuyết?"

Không người nào trả lời câu hỏi của hắn, chốc lát không khí chìm vào yên lặng, Thủy Y Hoa nhẹ nhàng nói một tiếng: "Chỉ là một bức họa da mà thôi (4)."

(4) : Ý của c Họa là đây chỉ là có nét giống nhau mà thôi ~

"Nếu tất cả mọi người không còn có việc gì, thì nên sớm rời khỏi đây đi." Cơ Mộc Ly nói, trên khuôn mặt tuần mỹ lạnh lùng không nhìn ra cảm xúc gì. Vì để ngừa ngộ nhỡ, mấy người nghe theo lời nhắc nhở của Cơ Mộc Ly, vội vã lqd*Ngư rời xa chỗ này, tránh cho mùi hôi thối từ máu của quái vật hình nhện mặt người kia lại đưa tới những đồng loại khác của nó. Bọn họ còn nhớ rõ, vừa bắt đầu tất cả mọi chuyện này, thì ngay bên cạnh bọn họ đã có xẹt qua bóng của thứ gì đó cũng là một con quái vật như vậy.

Không biết sâu trong phiến rừng này, rốt cuộc còn giấu bao nhiêu con quái vật.

"Y Họa, lần này tới lượt nàng quyết định xem chúng ta nên đi theo hướng nào." Cơ Mộc Ly dừng bước lại, quay lại nói với Thủy Y Họa.

Vì để tránh ra gặp phải đám lợn rừng kia trắng như mập bò Dã Trư, nên hẳn đã lựa chọn đi con đường này, kết quả. . . Còn gặp phải một con quái vật như vậy, Cơ Mộc Ly không thể không suy nghĩ lại, liệu có phải tại vận khí của mình không. Hiện giờ, nếu muốn quay trở về đường cũ là không thể nào, chỉ có thể tiếp tục đi phía trước, cùng lắm thì nặng đổi một con đường.

"Huynh xác định muốn để cho ta quyết định sao?" Thủy Y Họa nhướng mày nhìn hẳn. Thấy hẳn nghiêm túc gật gật đầu, Thủy Y Họa liền đưa tay sờ sờ vào quai hàm của mình mấy cái, tùy tiện nói một câu : "Ta thấy lùm cỏ này có dấu vết giống như là đã có người đi qua, vậy thì chúng ta sẽ đi hướng này đi."

Vì vậy, mọi người liền phải theo cái quyết định nho nhỏ này của Thủy Y Họa mà bước lên một lqđ*Ngư con đường vô cùng bí ẩn bị khổ ép.

Đi không lâu, thì ánh sáng trong rừng vốn là mờ tối, từ từ tối lại.

"Gia, trời tối rồi." Kiếm Thập Nhất nhắc nhở một câu.

"Nghỉ ngơi tại chỗ này." Cơ Mộc Ly hạ quyết định.

Kiếm Thập Nhất cùng Đông Phương lăng thay phiên gác đêm, những người khác dựa vào cây khô nghỉ ngơi.

Cơ Mộc Ly để Thủy Y Họa tựa vào trong lòng ngực mình ngủ, nhẹ nhàng hỏi một câu: "Y Họa, lúc đầu nàng kiên trì muốn tới tìm kiếm Cổ cương, nhưng hiện tại. . . nàng có cảm thấy có chút hối hận không?"

Thủy Y Họa ôm vòng quanh hông của hắn, khẽ khép lại đôi mắt rồi mở ra nhìn hắn. Ánh mắt của nàng vẫn rất sáng, ở trong màn đêm tựa như một viên lqd*Ngư kim cương sẽ phát ra những ánh sáng rực rỡ, làm cho ánh mắt Cơ Mộc Ly luôn là dừng lại ở cặp mắt vô cùng sáng trong đó.

"Cho dù bây giờ ta hối hận cũng đã muộn rồi, ta không thể nào có khả năng quay ngược thời gian trở lại lúc đó, phải không?" Thủy Y Họa cười tròng mắt nhìn, xê dịch trong lòng của hắn, tìm được một vị trí thoải mái hơn dựa vào. Thăm nghĩ, có đẽm thịt người để dựa quả thực là không tồi, so dựa vào thân cây khô, ngủ thoải mái hơn nhiều.

"Y Họa ~" Cơ Mộc Ly kéo dài giọng kêu một tiếng, trong âm thanh có chứa sự uất ức được thể hiện rất rõ ràng.

Thủy Y Họa nhìn cái kẻ đang giả vờ đáng thương với nàng, cười ha hả đưa tay vỗ vỗ mặt của hắn, xúc cảm khi chạm vào da thịt trơn nhẵn chán nản vô cùng, trong lòng âm thầm hâm mộ và ghen tỵ.

"Đồ ngốc, chuyện ta đã quyết định thì chưa bao giờ sẽ hối hận, lúc đầu kiên trì muốn đi tới đây, thì ta cũng đã lqd*Ngư nghĩ đến tất cả các khả năng rồi. Mặc dù gặp phải thứ so với tưởng tượng của ta thì. . . ly kỳ hơn một chút."

"Cho dù có thể sẽ phải chết?" Ánh mắt thâm thúy của Cơ Mộc Ly từ từ dần lan tỏa có một gợn sóng ôn nhu hòa ấm áp, lẳng lặng nhìn người con gái trong ngực của mình.

"Chúng ta sẽ không chết!" Thủy Y Họa kiên định nói.

Lông mày anh tuấn của Cơ Mộc Ly giương lên, cười yếu ớt hỏi: " Vì sao Y Họa khẳng định như vậy?"

"Bởi vì huynh sẽ không để cho ta chết, cho nên cũng sẽ không để mình chết." Khóe miệng Thủy Y Họa thoáng qua một nụ cười: "Hơn nữa, huynh

sẽ cam chịu chết ở đây sao? Hai chúng ta còn chưa có "cái gì kia" đâu?"

Cơ Mộc Ly nghe vậy được khẽ giật mình, ngay sau đó cười không có ý tốt : "Y Họa, " cái gì kia " là chỉ cái gì vậy?"

Thủy Y Họa vốn là muốn dùng từ kín đáo, nói chuyện hàm súc một chút, nhưng thấy yêu nghiệt này lại dám đùa giỡn nàng, trong lòng liền liều mạng lqđ*Ngư luôn. Cơ Mộc Ly, huynh muốn nhìn thấy bộ dạng ngượng ngùng, xấu hổ của ta, vậy thì chỉ có thể để huynh phải thất vọng rồi.

Chỉ thấy khoe miệng cô gái trong ngực khẽ nhếch, cười đến mắt cũng híp lại thành hình trăng lưỡi liềm, sau đó dùng giọng nói tuyệt đối không nhỏ tuyên bố: "Cơ Mộc Ly, chờ khi Thị Huyết cổ trên người huynh được giải trừ, hai chúng ta liền đóng cửa lại để chuyên tâm ân ái cả mười ngày, nửa tháng, người nào không chịu được xuống giường trước, người đó chính là heo! Sau này còn phải nghe lời đối phương!"

Cho dù Cơ Mộc Ly cũng là yêu nghiệt có công lực cao hơn nữa, thì sau nghe xong câu nói y như lời tuyên bố này của nàng, cũng không nhịn được đỏ hết cả hai tai. Cũng may đêm tối, nên hẳn có thể che dấu quần bách của mình, mà Thủy Y Họa cũng không có thấy rõ.

Có được "may mắn" ngoài dự kiến như vậy, Cơ Mộc Ly hung tợn trợn mắt nhìn cô gái trong ngực mình một cái, từng chữ từng chữ nghiền răng lặp lại: "Được, cứ quyết định như vậy đi, người nào không chịu được xuống giường trước, người đó chính là heo."

Thủy Y Họa nghe xong nhẹ giọng nở nụ cười.

Nơi xa đang gác đêm, Đông Phương lẳng chột ho mạnh một tiếng, sau đó nhẹ nhàng truyền đến một câu: "Gia, ngài yên tâm, thuộc lqđ*Ngư hạ sẽ nghiên cứu chế tạo cho ngài một loại cường thân kiện thể đại bổ hoàn, bảo đảm ngài sẽ tuyệt đối không thua!" Trong lời nói còn mang theo nụ cười đang vô cùng vất vả để kìm nén lại.

Đông Phương Lăng nhìn vào khuôn mặt đang đỏ ửng lên của ai đó, ở trong lòng giơ ngón tay cái: Vương phi, người thật lợi hại, lần này ta thật sự là bội phục sát đất người rồi!

"Lăng, hãy quản cho tốt lỗ tai của người đi, còn tiếp tục nghe những điều không nên nghe nữa, cẩn thận Gia phế bỏ người!"

Cơ Mộc Ly trừng mắt phóng như một cây dao găm qua, Đông Phương Lăng lập tức im lặng không lên tiếng nữa. Hẳn cái gì cũng không thấy, thật là làm không đến nghe được.

"Cơ Mộc Ly, ta mệt rồi, ta ngủ trước một lát nhé." Thủy Y Họa ở trong ngực hẩn lẩm bẩm một câu, miễn cưỡng ngáp một cái, sau đó từ từ đóng lại đôi mắt.

Cơ Mộc Ly cúi đầu nhìn nàng hồi lâu, vẻ mặt có chút nhu hòa.

Chung quanh im ắng và rất yên tĩnh, chỉ có Đông Phương Lăng đang phải gác đêm, thỉnh thoảng lại ngậm nga hai tiếng. Cơ Mộc Ly tựa vào trên cây khô nghỉ ngơi, nhưng không có nhắm mắt lại. Cặp mắt đen nhánh, sâu thẳm kia vẫn cứ nhìn về phía khu rừng rộng lớn đang chìm vào trong màu đen của đêm tối ở nơi xa, suy nghĩ không biết bay xa đến tận nơi nào.

Đột nhiên, cặp mắt Cơ Mộc Ly bỗng dừng một xanh, âm thanh trầm thấp có lực cất lên : "Lăng, mau gọi mọi người dậy, cẩn thận đề phòng chung quanh!"

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 82: Một Bầy Quái Vật Nhện Mặt Người

Kiểm Thập Nhất vốn ngủ không sâu , lúc này nghe tiếng phân phó mang theo lực uy hiếp của Cơ Mộc Ly , trong nháy mắt hấn bừng tỉnh lại. Thủy Y Họa mới vừa chìm vào giấc ngủ cũng lập tức ngồi thẳng lên .

Vương Ngũ đang ngủ say nghe thế một tiếng cũng mở hai mắt mệt mỏi ra , dùng sức xoa nhẹ hai cái, sau đó từ từ đứng lên , nhìn mấy người ngưng thần nghe động tĩnh xung quanh, hấn cũng vội vàng nín thở nghe, nhưng mà không nghe thấy bất cứ cái gì . Mọi thứ có vẻ hết sức bình thường, nhưng chính là phần bình thường lại lộ vẻ quỷ dị , sau lưng Vương Ngũ không khỏi toát ra một tầng mồ hôi mỏng , theo bản năng nuốt từng ngụm nước bọt.

Chung quanh rất yên tĩnh , yên tĩnh đến mức đáng sợ . Trước đây xung quanh cánh rừng này dù gì còn có tiếng côn trùng và chim hót nhưng là bây giờ tất cả những âm thanh này chẳng biết lúc nào đã biến mất . Đến bây giờ đã không nghe được bất kỳ tiếng vang nào .

Rào rào rào rào

Từ chỗ sâu trong rừng truyền đến một hồi tiếng động rất nhỏ, giống như là thứ gì đang thả nhẹ bước chân từ từ đến gần mấy người .

"Gia, thuộc hạ và Lãng đi trước xem một chút." Kiểm Thập Nhất sau khi nhìn thấy nhện mặt người thì lá gan hiển nhiên đã lớn lên rất nhiều. Gia nói rất đúng, những quái vật này trông ghê tởm thôi, chỉ cần coi bọn chúng là địch nhân có lực công kích mạnh , sẽ phát hiện cũng không có đáng sợ như mình nghĩ .

Đông Phương Lăng dừng một chút, nói: "Ta với người cùng đi."

"Đều cùng nhau đi thôi." Cơ Mộc Ly ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm vào phía trước.

Mặc dù như thế, Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng vẫn quyết định chủ ý phải đi ở phía trước mặt, Cơ Mộc Ly chân mày khẽ nhéo một cái lại buông ra. Hẳn ở phía sau che chở mấy người cũng giống vậy, đi ở phía sau không nhất định là an toàn nhất.

Giống như là ứng với suy nghĩ của Cơ Mộc Ly , mới đi không có mấy bước, sau lưng Cơ Mộc Ly chợt lao ra một con quái vật nhện mặt người , trong nháy mắt mấy người đều quay đầu lại .

Con quái vật từ trong bụi cây lao ra sau liền nhảy đến trên một cây đại thụ, tám cái chân lưỡi hái vững vàng bám chặt thân cây , mà đầu người lúc này uốn éo thành một góc độ rất kỳ quái , giống như là xoay tròn 180°, hai mắt trắng bệch như cá chết lại gắt gao nhìn chăm chăm mấy người. Mà đầu người này thể nhưng giống y như mấy con quái vật mà bọn họ nhìn thấy lúc ban ngày !

Con quái vật này nhắm ngay phía sau lưng Cơ Mộc Ly , bổ nhào qua.

"Cơ Mộc Ly cẩn thận!" Thủy Y Họa kêu lên một tiếng, sát ý nồng nặc thoáng qua trong mắt .

Cơ Mộc Ly chỉ cười lạnh một tiếng , trong lúc quái vật chưa có chạm vào người chỉ thấy Quỷ Sát Huyết tiên trong tay vung lên , quái vật kia còn không kịp kêu lên thì thân thể liền gãy thành hai khúc, máu tươi hôi thối lại tung tóe đầy đất.

Cơ Mộc Ly tránh thật nhanh mới không để cho máu tươi hôi thối dính đến quần áo , trong khi tránh vẫn không quên mang theo cả Thủy Y Họa . Mà Kiếm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng cũng nhanh chóng tránh ra

hai bên , duy chỉ có Vương Ngũ không có nửa phần võ công liền bị máu tươi bắn khắp người, hăn nhất thời liền phun ra.

Trong lúc mùi hôi thối phát tán , từ sâu trong rừng rậm lại truyền đến tiếng sột soạt càng lúc càng lớn.

" Thập Nhất , Lăng, lên cây!" Cơ Mộc Ly ném ra một câu, một tay ôm chắc eo Thủy Y Họa , nhanh chóng bay lên tới cây cao.

Kiểm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng gật đầu một cái , đều tự tìm cây cao chuẩn bị bay lên , chỉ là lúc Đông Phương Lăng đang muốn đề khí trèo lên cây , Vương Ngũ tay mắt lanh lẹ ôm lấy bắp đùi của hăn, một thân máu tươi hôi thối cũng bôi đến vạt áo Đông Phương Lăng .

Đông Phương Lăng nhú mày, còn chưa kịp chửi mắng một câu, người này cũng đã khóc nước mắt nước mũi đầm đìa : "Cầu xin cao nhân đừng bỏ lại tiểu nhân, những quái vật này nhất định sẽ ăn thịt ta ! Cầu xin cao nhân cứu mạng , tiểu nhân về sau nhất định làm trâu làm ngựa để trả ơn cứu mạng hôm nay ——" nói xong còn kém không gào thét lên.

"Lăng, nhanh lên !" Cơ Mộc Ly sắc mặt lạnh , trầm giọng nói.

Đông Phương Lăng không do dự nữa, một tay túm lấy gáy Vương Ngũ , đề khí bay lên cành cây cao bên cạnh .

Âm thanh sột soạt càng lúc càng gần.

Mọi người ẩn mình vào bên trong cành lá , ngưng thần nín thở , ngay cả Vương Ngũ cũng không ngoại lệ, sợ đến nỗi không dám thở mạnh.

Vương Ngũ bị Đông Phương Lăng xách tới trên cây ,bởi vì tư thế không thoải mái, hơi tụt xuống dưới, vừa lúc liền thấy cảnh tượng dưới tàng cây , vừa thấy không quan trọng nhưng là Vương Ngũ căn bản không có làm tốt chuẩn bị, thiếu chút nữa phun hết thức ăn trong dạ dày ra.

Con quái vật lúc trước đánh lén Cơ Mộc Ly nằm trong vũng máu hôi thối , thân thể chia làm hai nửa . Mà mùi máu tươi giống như dẫn những con quái vật kia tới . Không lâu lắm, một đám quái vật nhện mặt người từ trong đám cỏ cây nhảy ra.

Thấy đồng loại chết , đám quái vật nhện mặt người từ từ di chuyển tám cái chân lười hái của mình băng qua hai nửa thi thể .

Rất nhiều quái vật! Vương Ngũ bị sợ đến sắp khóc thành tiếng rồi.

Tất cả mọi người trợn mắt há mồm nhìn một màn dưới tàng cây , chỉ thấy đám quái vật nhện mặt người kia rất nhanh tụ tập lại , cẩn thận tránh đầu của đồng bọn ra , sau đó há miệng để lộ hàm răng sắc bén bắt đầu cắn nuốt thi thể của đồng bọn.

Trong khoảnh khắc cả thi thể đã bị ăn xong, nếu không phải còn một ít máu tươi màu xanh lưu lại trên đất , mọi người không thể không hoài nghi nơi đó rốt cuộc từng có xác một con quái vật nằm chết ở đó hay không ? Bọn chúng ăn thật sự rất sạch sẽ rồi.

Sau đó, trong đó có một con quái vật lớn nhất đột nhiên ngừng lại , ngẩng đầu người thật dài lên gào thét một tiếng, tất cả quái vật nghe tiếng đều dừng lại, từng đôi mắt trắng như cá chết cũng nhìn chăm chăm con quái vật to lớn kia , nhìn dáng dấp giống như đang chờ đợi một vị thần thánh tế diễn.

Dưới con mắt mọi người, trên cổ nó vươn ra năm sáu cái lưỡi hái đen tua tủa đem đầu người của con quái vật đã chết vẫn không có bị chạm qua nâng lên , từ từ biến thành càng lúc càng lớn , sau đó nó đem đầu người đội lên đầu mình . Sau thấy quái vật kia vốn là có một đầu người xấu xí giống như là bị bài tiết tự rụng xuống, mà ở trên cổ lại lộ ra một đầu người khác . Đó chính là cái đầu vừa bị nó ăn thịt !

"Trời. Trời ạ! Ta hiểu rồi, ta rốt cuộc hiểu rõ rồi !" Lúc mọi người ngừng thở nhìn một màn trước mặt này , Vương Ngũ chột run rẩy ra tiếng , phá vỡ đêm yên tĩnh .

Đông Phương Lăng phản ứng kịp, lập tức lãnh trùng mắt nhìn hăn: "Vương Ngũ, người tự đâm đầu vào chỗ chết à? Kêu la cái gì!"

Đáng tiếc, lúc này Vương Ngũ giống như là bị điên , vẫn lẩm bẩm nói: "Ta hiểu rồi , đầu người là bị bọn chúng ăn thịt người để lại , bọn chúng ăn thịt người nhưng để lại đầu người Bọn chúng muốn đầu người."

Lời vừa dứt , trong nháy mắt đám quái vật nhện mặt người đều ngẩng đầu lên , nhìn chăm chăm Đông Phương Lăng và Vương Ngũ trên cây , lộ ra nụ cười hết sức quỷ dị . Sau đó tám cái chân như lưỡi hái bắt đầu hoạt động.

"Ngu ngốc , đều là người làm chuyện tốt!" Đông Phương Lăng giận dữ mắng mỗ một tiếng, thật hận không thể lập tức ném tên Vương Ngũ đang ở bên cạnh này xuống cho đám quái vật kia .

Mặc dù đã có rất nhiều mạng người qua tay Đông Phương Lăng nhưng phần lớn là những người đại gian đại ác , hoặc là những tiểu lâu la gian trá đối nghịch với Tiêu Dao cung . Nếu bảo hăn giết một người bình thường tay không tắc sắt , thật sự là xuống tay không được. Nhưng không giết Vương Ngũ, không có nghĩa là hăn có thể dễ dàng tha thứ cho sự ngu xuẩn của người này. Thật sự là hỏng việc nhiều hơn là thành công !

"Lăng, cho ta hai chai kịch độc!" Trên cây truyền đến giọng nói của Thủy Y Họa . So với thái độ kinh hoàng của Vương Ngũ và tức giận của Đông Phương Lăng thì thái độ của nàng rõ ràng trấn định hơn nhiều . Thật giống như nghe lời này, tâm tư vốn có chút khẩn trương cũng từ từ trấn định lại.

Nhưng là, Đông Phương Lăng giận đến cắn răng, "Vương phi, cô với vương gia núp ở đó là được rồi , còn lên tiếng làm gì hả ?!"

Bây giờ là một đám quái vật, cũng không phải một con! Nếu thật có cái gì, đầu gì cũng muốn giữ lại mạng của vương gia và vương phi mới được. Không phải Đông Phương Lăng quá bi quan, thật sự là hấn chống lại đám quái vật chán ghét này , tay chân mặc dù không đến nỗi như nhũn ra nhưng phản ứng rõ ràng chậm hơn rất nhiều so với thường ngày .

Đông Phương Lăng tức thì tức, nhưng cũng không quên lấy từ trong lồng ngực ra hai chai kịch độc ném cho Thủy Y Họa .

Đám quái vật kia cũng mặc kệ mấy người trên cây đã nói xong hay chưa , lúc này đã bắt đầu bò lên trên cây . Tám cái chân so với hai chân của người nhanh hơn nhiều lắm, leo cây giống như đi bộ , vô cùng thoải mái .

"Bọn chúng sắp tới đây !" Vương Ngũ sợ hãi kêu to lên.

"Con mẹ nó, người câm miệng cho lão tử !" Đông Phương Lăng cả giận.

Nhưng vào lúc này, Đông Phương Lăng chỉ thấy mấy căn ngân châm lóe lên trong đêm , hai con quái vật nhện mắt người chột hí lên một tiếng , cả thân thể cao lớn từ trên cây thẳng tắp rơi xuống . Còn hai con khác cũng kêu thảm rồi lăn xuống mặt đất.

" Y Họa thật thông minh." Sau tán lá cây chột truyền đến tiếng tán thưởng của Cơ Mộc Ly , trong giọng nói còn bao hàm hả hê cùng kiêu ngạo , lại tràn đầy vị cương chiều .

Đông Phương Lăng nhìn đám quái vật rơi xuống đất , nhìn hồi lâu rồi cuộc hiểu được Thủy Y Họa lấy ngân châm tẩm thuốc độc đâm vào trong mắt chúng nó . Mặc dù không xác định được đầu người quái vật này có phải dùng hai mắt để quan sát hay không nhưng hôm nay đầu người cũng đã thành một phần thân thể của quái vật thì mắt là giác quan miễn cảm nhất,

độc sẽ khuếch tán nhanh hơn, nhất định sẽ truyền tới toàn thân quái vật này .

Đánh úp đánh bất ngờ, trước khi toàn bộ quái vật tiến công , Thủy Y Họa trước vươn tay, mà Kiếm Thập Nhất sau đó cũng nhanh chóng rút kiếm ra khỏi vỏ, lần này không hề đâm vào đầu người nữa mà là trực tiếp đâm vào bên hông của quái vật .

Đông Phương Lăng cũng không có nhàn rồi, trực tiếp bứt một đám lá cây , rắc phần độc lên trên mặt lá . Sau đó lá cây hóa thành ám khí, phi về hướng những con quái vật nhện mặt người đó.

Mặc kệ cái gì cũng có thể dùng , mỗi lần ám khí bay đi lại đánh trúng một bộ vị quan trọng của quái vật .

Đợi đến con quái vật cuối cùng bị Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng cùng tiêu diệt sau, mọi người thấy dưới tàng cây con gãy chân con cụt tay, có rất nhiều con quái vật bị Kiếm Thập Nhất chém thành hai nửa, cũng có con bị chém đứt chân lười hái , tóm lại nhìn trông vô cùng ghê tởm.

"Những con quái vật này hiểu được hành động tập thể , giữa hai bên còn có quan hệ cấp bậc rõ ràng . Bọn chúng thông minh không kém ." Thủy Y Họa nhìn chăm chăm đồng thi thể trên đất , phân tích nói.

Cơ Mộc Ly gật đầu, " Y Họa nói không sai, ta giết chết con quái vật kia lập tức bị con khác cắn nuốt đầu người thay thế. Bọn chúng nếu cắn nuốt đầu người, có lẽ đầu óc cũng bị bọn chúng đồng hóa."

"Trời ạ, nếu không tới nơi này ta sợ là vĩnh viễn đều không hề biết tới còn có những con vật kỳ quái như vậy nữa ." Đông Phương Lăng cố gắng áp chế cảm giác ghê tởm trong dạ dày , trong mắt lại xẹt lên tia hưng phấn .

Mọi người lần nữa trở lại mặt đất, mà Vương Ngũ bị Đông Phương Lăng mang xuống mặt đất rõ ràng đứng không vững , hai chân run rẩy, trong

đồng quần lại ướt một mảng lớn.

Hàng này lại sợ tới mức đá ra quần rồi. Đông Phương Lăng không đành lòng nhìn thẳng. Đúng thôi, người bình thường cũng sẽ giống như Vương Ngũ như vậy, hẳn mới không sợ quái vật này đấy.

Vương Ngũ thật sự là toàn toàn sững sờ, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, hẳn cả đời này sợ rằng cũng sẽ không tin tưởng trên đời lại có quái vật kỳ quái như vậy . Những ngày qua đi theo mấy người này cũng luyện gan lớn lên một chút , mạnh thở dài mấy hơi sau liền bình tâm trở lại .

Mấy người liếc mắt nhìn thăm cảnh trên đất , sau đó tránh né những máu thịt kia tiếp tục đi về phía trước, nơi này không thể ngậy người . Nếu không còn không biết sẽ dẫn tới thêm bao nhiêu quái vật.

"Ai, mấy vị cao nhân chờ. Các người mau nhìn!" Vương Ngũ vẫn theo ở phía sau không biết từ lúc nào đi tới trước mặt đám thi thể quái vật , cặp mắt sáng quắc nhìn chăm chăm vào cái đuôi quái vật , "Quái vật này sau khi chết, trên đuôi thể nhưng lại mọc ra một viên đá quý !"

Thủy Y Họa thần kinh mới buông lỏng xuống đột nhiên căng thẳng, nhìn mấy thi thể bị chém thành vài đoạn nằm trên đất , thi thể nằm yên trong vũng máu, mà cái đuôi dài như đuôi bò cặp kia thể nhưng không biết từ lúc nào đột nhiên lại lòi ra một viên đá nhỏ màu tím . Mà hòn đá nhỏ màu tím này dưới ánh trăng lại có vẻ cực kỳ chói mắt .

Vương Ngũ nói không sai, cái này giống như là một viên đá quý xinh đẹp . Nhưng. Cảm giác vật này tới rất quái dị. Chuyện nuốt đầu người đã đủ kinh dị, không nghĩ tới bây giờ trên đuôi còn lòi ra một viên đá quý .

" Thật kỳ quái ." Cơ Mộc Ly khẽ nhéo nhéo lông mày, muốn đi chạm vào viên đá này , lại bị Thủy Y Họa kéo lại , nhìn hẳn lắc đầu một cái, " Đồ vật này rất cổ quái, chớ đụng lung tung."

Đáng tiếc, Cơ Mộc Ly không có chạm , có người lại chạm vào .

Vương Ngũ trong mắt lộ ra tham lam , lập tức kéo viên đá màu tím từ đuôi của quái vật xuống . Viên đá màu tím to bằng ngón tay cái bị hấn nằm trong lòng bàn tay, sau một khắc liền biến mất .

Vương Ngũ lật đi lật lại bàn tay , kỳ quái ồ lên một tiếng, "Sao lại không thấy rồi nhỉ ?"

Thủy Y Họa trong mắt chợt thoáng qua một tia ánh sáng lạnh, lôi kéo Cơ Mộc Ly lui về phía sau , rời xa Vương Ngũ . Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng liếc mắt nhìn nhau, trong mắt thoáng qua kinh dị, cũng đi theo từ từ lui về phía sau.

Bỗng nhiên , Vương Ngũ vẫn cúi đầu tìm viên đá màu tím trong lòng bàn tay từ từ ngẩng đầu lên, vẻ mặt trở nên vẩn vơ, nước miếng từ khóe miệng chảy xuống , từ trong cổ họng phát ra một tiếng cười cổ quái .

Đông Phương Lăng thấy thế cả người run lên, " Nương của ta , không phải tên Vương Ngũ này bị quái vật nhập thân rồi chứ ? Cũng may chúng ta trốn thật nhanh ."

Giữa cổ họng Vương Ngũ tiếng ừm ực càng lúc càng lớn, hắc hắc vui mừng mà nói: " Đá quý Đều là của ta, đều là của ta, ai cũng đừng nghĩ cướp của ta"

Lời này hình như là một câu chú ngữ, lời nói vừa dứt, những viên đá màu tím xung quanh thế nhưng tự động từ rơi khỏi đuôi của những con quái vật còn lại cùng nhau bay về phía Vương Ngũ, đem hấn bao bọc vây quanh. Lúc này, hấn cười hắc hắc , cả người bị ánh sáng của những viên đá màu tím bao quanh trông lại càng âm trầm quỷ dị .

Những viên đá màu tím dính vào trên người hấn, sau đó từ từ chui vào trong cơ thể. Một lát sau, mấy người trơ mắt nhìn trên cổ của hấn nứt ra

một cái lỗ, mủ màu tím từ bên trong chảy ra, sau đó ở cổ mở ra một lỗ hồng , rồi thấy đầu hần rơi xuống trên mặt đất. Chỗ mủ màu tím chảy ra mọc ra một cái chân , sau đó thấy cái chân kia đẩy cái đầu trở về vị trí cũ .

"Oe ——" Đông Phương Lăng che bụng nôn ra một trận. Thật con mẹ nó ghê tởm!

"Lăng, Thập Nhất, các người nhanh đi nổi lửa!" Cơ Mộc Ly trầm giọng phân phó.

Tiếng nói vừa dứt, trong tay huyết tiên đã vung ra , mang theo lực đạo kiên cường , chém con quái vật còn chưa kịp thành hình thành hai khúc . Một đôi mắt đen nhánh sắc bén nhìn chăm chăm máu thịt trước mắt , khẽ nheo lại. Cho đến khi Kiếm Thập Nhất đưa tới cây đuốc, Cơ Mộc Ly nhận lấy , một tay liền ném tới thi thể kia .

Nhìn thi thể bị thiêu thành bụi, đám người lúc này mới rời đi.

Trải qua lần này, mọi người thậm chí ngủ cũng không dám ngủ, mỗi người cầm một cây đuốc đi luôn trong đêm .

Đi suốt cả đêm, trong rừng sâu hắc ám dần dần bắt đầu có chút ánh sáng, mùi hôi thối tanh tưởi mới từ từ cách xa mấy người .

"Gia, trời đã sáng." Kiếm Thập Nhất khó được cảm khái một câu.

Cơ Mộc Ly gật đầu một cái, nhìn về phía nữ tử bên cạnh , " Y Họa , nàng có mệt hay không?" Lúc này, đôi mắt đẹp của nữ tử rõ ràng có thêm một vòng xanh đen , thấy vậy lòng hần thương cực kỳ.

Thủy Y Họa miễn cưỡng nhìn hần một cái, "Mệt mỗi thì thế nào , không đi ra khỏi khu rừng này , tất cả mọi người không tâm tư nghỉ ngơi. Ta xem chừng phải mất hai ngày hai đêm mới ra ngoài được , ta liền nhịn một chút đi ."

Y Họa của hắn thực sự rất thông tình đạt lý, khéo miệng Cơ Mộc Ly khẽ con lên , không có bất kỳ cảm giác mệt mỏi . Chỗ này không biết có phải là địa bàn của đám quái vật kia không , mấy người đi hồi lâu cũng không có phát hiện những con vật to lớn khác , chỉ trừ một ít chim bay và côn trùng nhỏ.

Đợi đến lúc nên ăn cơm , Đông Phương Lăng và Kiếm Thập Nhất lập tức đổi làm đặc sứ bắt chim , hai người nhìn chăm chăm chim muông bay qua đỉnh đầu , mấy viên ám khí ném đi , ném cái nào chính xác cái đó . Sau đó đem chim đi vặt lông, bắt đầu nướng thịt chim. Đối lại người khác gặp phải tình huống như thế, một trăm lần cũng không dám ăn , thế nhưng đám người này đều là từ trong vũng máu lặn ra đây , trừ chưa từng thấy qua quái vật nhện mặt người thì những thứ khác căn bản không coi là trở ngại.

Thủy Y Họa vừa nuốt thịt chim trong miệng , đang chuẩn bị nhận lấy thịt nướng trong tay Cơ Mộc Ly để tiếp tục ăn thì động tác bỗng nhiên dừng lại, một đôi mắt sáng rực đột nhiên quét về phía bụi cỏ bên trái .

Hiển nhiên, Cơ Mộc Ly đã sớm đã nhận ra khác thường, tay trái còn cầm thịt chim mới nướng xong , tay phải lại như có như không mở rộng thành chưởng đao.

"Những quái vật nhện mặt người này vẫn còn sao ?!" Đông Phương Lăng chửi nhỏ một câu, trong tay cũng đã cầm sẵn ám khí và thuốc độc . Kiếm Thập Nhất tay phải đặt ngay tại trên chuôi kiếm.

Tiếng bước chân nhỏ nhẹ chậm chạp đến gần, chỉ là đi tới nơi nào thì giống như sinh vật ở đó dừng một chút . Sau một khắc, một hồi tiếng địch kỳ quái ở trong rừng sâu vang lên —— một kiểu du dương mà quái dị .

Sắc mặt mấy người nhất thời biến đổi.

"Gia, lần này hình như là người thật !" Đông Phương Lăng rõ ràng có chút kích động.

Cũng đã mấy ngày mấy đêm không có gặp được người sống, có thể không kích động sao? !

Cơ Mộc Ly vẻ mặt vẫn là thản nhiên như cũ , làm thủ thế, ý bảo không nên vọng động.

Tiếng địch du dương réo rắt đứt quãng vang lên hồi lâu, mãi cho đến sau lưng mấy người lại vang lên tiếng sột soạt , mọi người nghe tiếng chợt biến.

" Âm thanh này thật quen Mẹ kiếp , xong chưa!" Lần này người nói tục chính là người mà cả đường đi nhìn như trầm tĩnh dịu dàng - Thủy Y Họa .

Thủy Y Họa phách một cái từ dưới đất đứng lên, ánh mắt lạnh lùng nhìn chăm chăm vào trong bụi cỏ , một bàn tay từ từ nắm thành quả đấm.

" Y Họa , nàng ——"

"Tất cả im miệng cho ta!" Thủy Y Họa mặc dù hai con mắt nhìn như gấu mèo nhưng tính khí tương đối không được, trong lúc Cơ Mộc Ly còn chưa dứt lời liền lạnh giọng cắt đứt lời hắn.

Hai con quái vật nhện mặt người từ trong bụi cỏ nhảy ra, quái vật vốn muốn đi thẳng tới nhưng nhìn thấy nữ nhân đứng trước mặt thì ngừng lại , ngay cả tiếng địch vẫn còn đang thối tràn đầy cảm dỗ cách đó không xa lại không bằng vẻ đẹp mê người của nữ nhân trước mắt này.

Thủy Y Họa cười lạnh một tiếng, từ trong lồng ngực móc ra một thanh đao nhỏ sắc bén , lưỡi đao này còn sắc bén hơn những lưỡi hái trên chân của quái vật kia . Đưa một ngón tay từ từ xẹt qua lưỡi đao , ánh sáng thoáng qua, chiếu vào cặp mắt sáng rực kia càng thêm sáng trong, giống như hai viên đá quý vô cùng chói mắt .

Hai con quái vật nhện mặt người nhếch miệng , nước miếng từ khoe miệng chảy xuống. Bốn chân sau đạp một cái, hai con quái vật đã vung chân lưỡi hái lên nhào về phía Thủy Y Họa .

"Gia, thuộc hạ đi giúp vương phi!" Đông Phương Lăng thấy thế kinh hãi, lập tức sẽ phải xông tới giúp một tay, nào đoán được đã bị Cơ Mộc Ly túm chặt sau lưng , làm cho hấn suýt nữa trượt chân ngã .

Cơ Mộc Ly hai mắt chưa rời Thủy Y Họa , khoe miệng nhếch lên độ cong làm mê hoặc lòng người , " Y Họa của ta làm sao cần người ngoài hỗ trợ ."

Đông Phương Lăng lặng lẽ nhìn dáng vẻ kiêu ngạo của Cơ Mộc Ly , im lặng quay đầu sang chỗ khác.

Lúc này, Thủy Y Họa nhanh chóng né tránh hai con quái vật công kích, trên tay đao nhỏ múa linh hoạt .

Tiếng kêu thảm thiết liên tiếp vang lên, vô cùng thê lương, bởi vì quái vật kia bị nữ tử liên tiếp chém đứt tám cái chân, cuối cùng lại trở thành quái vật không chân .

Ngay sau đó, Thủy Y Họa giơ tay chém xuống, cắt đứt đầu của hai con quái vật .

Ba người Cơ Mộc Ly đứng xem khẽ biến sắc.

Kiểm Thập Nhất nhìn về phía cổ con quái vật vẫn đang chảy máu và đã không còn cái chân nào , hơi mím môi một cái.

Đông Phương Lăng trợn to mắt , đôi môi ngáp ngừng hai cái, xem bộ dáng là bị hành động tàn nhẫn của nữ nhân này dọa sợ.

Cơ Mộc Ly khoe miệng khê nhếch, xem ra tâm tình rất tốt, thần thái bay lên kia rõ ràng để lộ ra hân giờ phút này vô cùng hài lòng , giống như là đang khoe khoang bảo bối trước mặt mọi người .

Mắt thấy Thủy Y Họa chuẩn bị xuống một đao định đâm vào bụng quái vật , nơi xa tiếng địch chợt dừng lại, ngay sau đó vang lên tiếng bước chân dồn dập .

"Dừng tay!"

Một giọng nam trong trẻo vang lên, mơ hồ còn mang theo tức giận.

Nam tử áo đen từ trong bụi cỏ đi ra , áo khoác bên ngoài dùng tơ vàng thêu hoa văn phức tạp ,lại có một con rắn quấn quanh áo , đầu rắn vừa đúng quấn trước ngực hắn , nhìn qua giống như là từ trái tim của hắn chui ra ngoài , làm cho người ta có một loại cảm giác hết sức quỷ dị.

Mà người này diện mạo cũng là tuấn mỹ có thừa , xương gò má khê nổi lên, sống mũi cao, cặp mắt lấp lánh có hồn lại trong suốt, giống như một đầm nước trong veo , trong mắt lấp động gì đó giống như là xem hết tất cả thế gian hoặc như là lạnh lẽo vô tình bàng quan tất cả.

Nhưng là, những người khác thấy cũng không phải cái này, mà là.
Đây là một con người, rốt cuộc thấy được một con người bình thường !

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 83: Thánh Địa Cổ Cường

Lúc này Thủy Y Họa còn đang ở tư thế giơ cao cây đoản đao trong tay lên, khi nghe tiếng quát thì chỉ thản nhiên nhìn lướt qua người nọ một cái . Sau đó nghiêng lưỡi đao, đâm sâu vào bên hông bụng của quái vật, rồi rút mạnh ra, máu màu tím đậm văng tung tóe , có hai giọt văng ra dính vào trên làn váy màu tím nhạt của nàng.

Cho dù phải một mình đối phó với hai con quái vật, nhưng cũng có thể khiến chúng nó không được chết tử tế.

Ánh mắt lạnh lẽo của nam tử xa lạ kia rơi vào trên người Thủy Y Họa, trên tay hắn còn nắm một cái bình. Mà trên cổ hắn đang đeo một cái sáo nhỏ, làm cho Thủy Y Họa cảm thấy rất quen mắt , cái sáo nhỏ đó rất giống với cái mà nàng đã trộm từ trên người Hạ Tuyết Tuyên, nhưng nó lại rõ ràng tinh xảo hơn rất nhiều.

Khóe miệng Thủy Y Họa kéo lên một đường cong thật nhỏ. Rốt cuộc thì họ cũng đến được Cổ Cường rồi sao. . .

Cơ Mộc Ly khẽ nheo mắt lại, nhìn về phía nam tử xa lạ bỗng nhiên xuất hiện này, ánh mắt mang theo sự quan sát kín đáo, trong lòng có chút không thoải mái. Cuối cùng kết luận một câu: nhìn tên này không vừa mắt!

Thủy Y Họa đá một cái làm văng hai con quái vật đã sắp chết ra, sau đó từ từ dạo bước quay trở về, đi tới bên người Cơ Mộc Ly thì đứng lại. Ánh mắt của bọn họ đồng loạt tập trung vào trên người nam nhân xa lạ kia.

"Là người của tộc Sáp Huyết sao?" Thủy Y Họa vừa nhíu mày vừa hỏi.

Trong mắt người kia đều là sự lạnh lùng, hẳn ta không có đáp lời lại, chỉ thản nhiên nhìn lướt qua phía sau mấy người , đi tới trước mặt quái vật, ngồi xổm người xuống, mở nắp nhỏ của cái bình trong tay ra .

Mấy người trơ mắt nhìn một con cổ trùng nhỏ, quanh thân của nó tản ra ánh sáng màu tím nhạt từ trong bình chui ra, sau đó lại bò vào trong đồng huyết nhục của quái vật kia.

"Không ngờ, sau nhiều năm như vậy ta lại gặp được người ở bên ngoài ." Nam nhân đang nửa ngồi trên đất kia dùng giọng nói đều đều không chút cảm xúc nói một câu, giống như là đang nói một chuyện gì đó không quan trọng, đôi mắt trong suốt kia chỉ nhìn chăm chú vào quái vật bị chặt đứt chân ở dưới đất , ánh mắt dường như rất chuyên chú.

"Người có thể dẫn chúng ta tới gặp mặt Đại Tế Tư của Cổ cương một lần được không?" Cơ Mộc Ly dùng âm điệu miễn cưỡng hỏi. Nếu Y Họa nói Đại Tế Tư của Tế Tư Điện ở Cổ cương là người có thân phận cao quý nhất, vậy thì sao bọn họ không đi thử một lần cửa sau .

Động tác mới vừa đưa tay ra của nam tử về phía quái vật có chút dừng lại, thế nhưng hẳn lại cười khẽ một tiếng, chỉ là trong tiếng cười này không có nửa phần ấm áp. Hẳn quay đầu lại nhìn Cơ Mộc Ly vừa mới mở miệng nói lời nói này, tuy là từ phía dưới nhìn lên đi, cũng vẫn là một thái độ bề ngoài.

"Những kẻ ngoại tộc mà có thể tới được Cổ cương phần lớn phải có bản lĩnh giống như các ngươi, nhưng đến cuối cùng bọn chúng cũng chỉ có thể trở thành tộc nhân thấp kém nhất của Cổ cương chúng ta. Thân là tộc nhân thấp kém nhất, thì các ngươi làm sao có thể gặp được Đại Tế Tư tôn quý nhất trong nội đường của Tế Tư Điện được?" Mặc dù lời này của hẳn nhìn như tràn đầy khinh thường, nhưng mà bọn họ lại không hề thấy được sự khinh bỉ hay bất kỳ cảm xúc nào từ trong mắt hẳn. Giống như. . . Người này là một người khách quan, hời hợt bày tỏ một sự thật.

Kỳ quái là, bộ dạng này của hắn lại làm cho người ta không hề cảm thấy đáng ghét, chỉ . . . ngoại trừ Cơ Mộc Ly. Từ lần đầu tiên nhìn thấy nam nhân này, Cơ Mộc Ly đã cảm thấy rất ghét hắn ta, trong lòng có một loại cảm giác mâu thuẫn không nói ra được.

"Chúng ta tới Cổ cương không phải là vì muốn trở thành tộc nhân của các người." Đông Phương Lăng bữu môi nói.

Người nọ không quay đầu lại, hắn vẫn vô cùng chuyên chú nhìn chăm chăm vào quái vật đang nằm thoi thóp ở trước mắt như cũ, nói đúng hơn là hắn ta đang nhìn chăm chăm cổ trùng vừa chui vào trong thân thể của quái vật. Sau khi nghe thấy lời Đông Phương Lăng vừa nói, hắn lộ ra một chút ý cười khó có được : "Phần lớn người tới Cổ Cương của chúng ta đều là có thỉnh cầu, thế nào, chẳng lẽ các người đến không phải là vì thuật trường sinh sao?"

Con mắt Thủy Y Họa mang theo sự tìm tòi, nhìn chăm chăm vào phía sau lưng của hắn, môi hồng mở ra, ngôn ngữ rất là sắc bén : "Đúng là có thỉnh cầu, nhưng không phải vì thuật trường sinh, sống mấy trăm tuổi thành lão yêu quái, chúng ta cũng không hiếm lạ . Mà chúng ta tới đây thỉnh cầu , cũng là vì tộc Sáp Huyết các người nợ chúng ta!"

Người nọ chậm rãi quay đầu lại nhìn Thủy Y Họa một cái, trong đôi mắt trong suốt như nước mang theo một chút tò mò: "Tộc Sáp Huyết chúng ta nợ đám người các người? Nợ cái gì?"

"Tộc nhân của tộc Sáp Huyết các người đối người ngoại tộc chúng ta hạ cổ, hiện thời nguy hiểm đến tính mạng, có tính không? Đại Tể Tư thân phận tôn quý của các người thiếu sư phụ đã chết đi của ta một đại nhân tình, tính hay không tính?" Thủy Y Họa gần như sáng giọng chỉ trích nói.

Người nọ lông mày nhíu lại một chút, thản nhiên tung ra một câu, "Các người chờ."

Đông Phương Lăng ở trong bụng nói thầm: Người tính cái gì vậy, lại còn bảo chúng ta chờ. Gia khi nào gặp qua loại đãi ngộ này.

Vụng trộm liếc nhìn Cơ Mộc Ly một cái , Đông Phương Lăng không khỏi ngẩn ra. Chủ tử nhìn nam nhân này có chút kỳ quái , trong mắt lấp đầy chán ghét và bất mãn ? Dù sao người này vẫn chưa làm gì đâu .

Quái vật đang kéo hơi tàn cổ gãy giữa vài cái, mấy cái chân tua tủa ở cổ mới vừa rồi bị Thủy Y Họa chặt thành vài đoạn, hoàn toàn thành phế vật. Một lúc sau , lại thấy con cổ trùng nhỏ kia từ trong huyết nhục chui ra.

Mọi người nhìn thoáng qua sau liền nhin không được tò mò . Con cổ trùng vừa chui ra rõ ràng to hơn gấp hai đến ba lần so lúc ban đầu , hơn nữa màu tím nhạt trên thân cũng rõ ràng đậm hơn một ít.

"Là cổ thủ huyết , này đó là thủ huyết cổ?" Thủy Y Họa một tay sờ sờ cằm, thấp giọng nói.

Những lời này giống như lâm bầm , không nghĩ tới nam nhân thái độ thanh lãnh kia thế nhưng nghiêm cẩn trả lời một câu, " Đúng vậy , là thủ huyết cổ . Không nghĩ tới các người còn nhận biết cổ trùng của Cổ Cương chúng ta ."

"Không biết không được , để tránh cho người Cổ Cương các người lại ngẫm hạ cổ trên người chúng ta ." Thủy Y Họa trong lời nói mang theo trào phúng.

Nam nhân đem con cổ trùng cẩn thận thả lại vào cái chai , rốt cục đứng lên, ánh mắt đầu tiên dừng ở trên người Thủy Y Họa .

Nhìn đến chi tiết nhỏ này , Cơ Mộc Ly hai mắt lại hơi híp lại.

"Người là nói tộc nhân bị trục xuất khỏi tộc hay là đào phạm một mình rời đi Cổ Cương ?" Ánh mắt của nam nhân đảo qua Thủy Y Họa, rồi sau lại

xẹt qua mấy người khác , tiếp tục nói: "Nếu là tộc nhân bị trục xuất , trước khi bị trục xuất bọn họ sẽ bị lấy đi toàn bộ cổ trùng đang nuôi trên người , cổ dịch của bọn họ cũng sẽ bị hủy đi, từ đây sẽ trở thành một phế vật vô dụng . Hoặc bọn họ sẽ lại luyện ra cổ trùng, nhưng mấy thứ cổ trùng hạ đẳng này căn bản không đáng giá nhắc tới, người Trung nguyên các người không phải là y thuật siêu tuyệt sao, loại cổ độc này đối với các người mà nói không tạo thành uy hiếp."

Thủy Y Họa nghe đến đây, thật sự không thấy có ý tứ khinh thường hay trào phúng . Lúc hẳn nói người Trung nguyên y thuật siêu tuyệt , biểu cảm cũng vô cùng nghiêm cẩn.

"Nếu vậy, tộc nhân một mình thoát đi Cổ Cường đến Trung nguyên tác loạn thì sao ? Bọn họ phạm vào chuyện này, các người quản hay là mặc kệ?" Thủy Y Họa đuổi sát không tha.

"Tự nhiên sẽ quản." Nam nhân đáp lời , trong mắt thản nhiên sinh ra một cổ kính ý, quay đầu nhìn phía xa, giống như thấy được ranh giới rừng sâu và sông Hắc Hà vậy , " Cứ ba năm một lần , Đại Tế Tư sẽ tự thân đi vào Trung nguyên , mục đích chính là thanh lý những đào phạm không biết lượng sức "

Thủy Y Họa nghe được bản thân muốn nghe , tâm tình không khỏi thoải mái , hai tay ôm ngực, một bộ dáng bừa bãi tự nhiên , " Quản là tốt rồi, hiện thời người của ta bị tộc nhân của các người hạ cổ, nguy hiểm tới tính mạng, còn mong huynh đài hỗ trợ giải cổ độc."

Người nọ nghe nói lời này, ánh mắt cẩn thận điều tra trên thân mấy người , xẹt qua Kiếm Thập Nhất, Đông Phương Lăng, cuối cùng dừng ở nam tử cao lớn diện mạo cực kỳ tuấn mỹ .

"Là người trúng cổ độc?" Ngừ khí khẳng định .

Cơ Mộc Ly miễn cưỡng nhún nhún vai , chính muốn trả lời, người này lại tự bổ sung thêm: "Cổ độc hắc là đang ngủ say, khó trách ta mới vừa rồi không có phát hiện..."

"Người là như thế nào nhìn ra?" Liền tính Cơ Mộc Ly khó chịu với người này , trong lòng cũng không thể không bội phục người này có thể lập tức nhìn ra dị trạng trong thân thể hắc .

"Người lấy thân nuôi cổ đều có thể cảm ứng được cổ trùng tồn tại, nếu không phải cổ trùng trên người người còn đang ngủ say, ta có thể lập tức biết được nó thuộc chủng loại nào ." Ngữ khí của hắc không nhanh không chậm, khi nói chuyện vẫn không lộ ra thái độ kiêu ngạo .

Thủy Y Họa nghe xong lời này hai mắt lập tức sáng rực , giọng điệu đột nhiên liền trở nên nhẹ nhàng , "Một khi đã như vậy, mong rằng vị bằng hữu này hỗ trợ giải cổ độc trên người hắc !"

"Vị cô nương này xưng hô như thế nào ?" Nam nhân hỏi.

Hắc hỏi làm Thủy Y Họa hơi sững sờ, theo bản năng trả lời: "Tại hạ Thủy Y Họa, người trúng cổ độc là vị hôn phu của ta , hai người kia là - - "

"Người khác ta không có hứng thú, ." Nam tử thật không khách khí ngắt lời nàng, sau đó dùng một loại ánh mắt thật khó hiểu nhìn về phía Cơ Mộc Ly.

Cơ Mộc Ly cảm thấy không hiểu , ánh mắt nhìn về phía này nam nhân này có chút không tốt.

"Người có vấn đề?" Cơ Mộc Ly hơi nhíu mày.

"Ta cảm thấy người thật vô năng, phu nhân của người thoát nhìn có khả năng hơn người rất nhiều ."

Những lời này làm cho mấy người ở đây nháy mắt chấn kinh rồi. Đông Phương Lăng cảm thấy một tia sét đang bổ xuống người . Người này không tính sai đi, vậy mà đánh giá gia thấp đi như vậy?

Kiểm Thập Nhất cũng nhăn mày lại, lạnh lùng trừng mắt người nọ. Trong lòng phun ra bốn chữ: Nhẫn lực quá kém! Gia võ công nội lực so nữ nhân này rõ ràng cao hơn rất nhiều.

Thủy Y Họa có chút không vui , nam nhân của nàng không cần người khác tới soi mói, vì thế nàng một tay liền bắt được tay Cơ Mộc Ly , trong giọng nói xen lẫn một tia lãnh ý, "Người có vẻ quản nhiều lắm, nam nhân của ta như thế nào không cần người khác quan tâm, ta cảm thấy hãnh tốt là được . Ít nhất so với nhiều người còn lợi hại gấp trăm lần !"

Cơ Mộc Ly đang muốn bão nổi nghe lời này cố gắng đè ép sát ý xuống, nhột nhạt ngoéo môi, lại nắm giữ tay Thủy Y Họa . Chỉ cần nữ nhân này cảm thấy tốt , hẳn có thể không cần để ý cái nhìn của người khác.

Người nọ khẽ cười cười, " Cảm tình của các người thoát nhìn rất sâu đậm , nhưng là ở Cổ Cương chúng ta , kẻ bạc tình rất nhiều . Cho nên nơi này nữ nhân đều thích tìm một nam nhân năng lực không bằng chính mình, sau đó lại vụng trộm hạ ngục độc tình cho hẳn ."

Nói xong, như có đăm chiêu nhìn Thủy Y Họa, "Nếu không phải biết các người vừa mới đến Cổ Cương, ta còn tưởng rằng ngục độc tình ở trong thân thể hẳn."

"Người thật sự là buồn cười, gia và phu nhân chúng ta ân ái vô cùng, làm sao phải cần mấy thứ quỷ quái đó . Còn có, nói tới ba chữ kẻ bạc tình mà mặt người cũng không đổi sắc . Chẳng lẽ người không phải nam nhân Cổ Cương ?" Đông Phương Lăng khinh thường một tiếng.

"Ta tự nhiên khác ." Nam tử bí hiểm bỏ lại một câu, rồi lại quay trở lại phương hướng khi đi đến. Xem như vậy là ngầm đồng ý mấy người đi theo

hắn rồi.

Cơ Mộc Ly ánh mắt sâu thẳm nhìn chăm chăm bóng lưng người nọ ,
khóe miệng hơi cong lên , lộ ra nụ cười cực kỳ khinh thường .

"Còn muốn đi bao lâu mới có thể ra khỏi cánh rừng này ?" Đông Phương
Lăng nhin không được hỏi một câu. Hắn cho rằng người này là từ đâu cánh
rừng này tiến vào, như vậy hắn là ở bên cạnh cánh rừng , không nghĩ tới đi
lâu như vậy còn chưa tới.

Phía trước người nọ không có đáp lời, chính là luôn luôn đi không ngừng
.

Đông Phương Lăng nháy mắt liền nhớ lại, bản thân mình và Kiếm Thập
Nhất ở trong mắt người này là người qua đường không đáng giá nhắc tới .
Ở trong lòng phi một ngum, thiết một tiếng: Tên tự cao tự đại , lại dám xem
thường ta!

Lại quá gần một canh giờ, mọi người mới đi ra hẳn khu rừng sâu này.

Nhìn đến cảnh sắc bên ngoài rừng sâu , mọi người đều ngẩn ra. Không
giống như những bụi cây cao lớn tràn đầy nguy hiểm , bên ngoài rừng sâu
là một nơi giống Thế Ngoại Đào Nguyên, cảnh sắc có thể nói đẹp không
sao tả nổi . Cỏ dài chim bay, gấm hoa rực rỡ, lúc này mặt trời chiều ngã về
tây, một vòng rực rỡ treo ở chân trời, hồng rực một mảng .

"Trời ạ, khác biệt cũng quá lớn đi." Đông Phương Lăng cảm khái nói.

Kiếm Thập Nhất cũng thả lỏng hít một hơi, nơi này không khí thật tươi
mới, mùi thơm của hoa trộn lẫn với mùi ngai ngái của cây cỏ .

Nam tử xa lạ đối với phản ứng của mấy người tập mãi thành thói quen,
nhưng là biểu cảm không mặn không nhạt của Thủy Y Họa và hôn phu của
nàng làm cho hắn có chút giật mình.

Bên ngoài cánh rừng nghe thấy tiếng xe ngựa, mã phu nhìn thấy nam nhân áo đen đi tuốt ở đằng trước , lập tức từ trên xe nhảy xuống tới, cung kính bái, "Công tử, ngài ra ngoài , hết thấy thuận lợi?"

Nam nhân áo đen hơi vuốt cằm, "Lưu thúc vất vả rồi. Thu được máu tươi của nhện , nhưng trên đường gặp nhóm người này ."

Trong mắt Lưu thúc rõ ràng có cảm xúc kích động chợt lóe lên, chẳng qua bị hấn khắc chế tốt lắm , thấp giọng mà cung kính hỏi một câu, "Công tử, những người này là thôn dân gần đây ?"

Nam tử áo đen khẽ nở nụ cười, "Người nhìn bọn hấn giống như là thôn dân sao? Nhóm người này đến từ bên ngoài ." Bỗng nhiên , bồi thêm một câu, "Cũng như người."

Lúc hai người nói chuyện , mấy người Thủy Y Họa cũng chưa quên quan sát, người kêu Lưu thúc trên mặt có mấy cái mụn thịt , cổ cũng có một cái .

Thủy Y Họa mắt trầm xuống, người này làm cho nàng rất nhanh liền liên tưởng tới Hạ Tuyệt Tuyệt . Chẳng qua trên mặt người này mụn thịt rõ ràng nhỏ hơn rất nhiều, giống như mấy hạt đậu. Hấn thoát nhìn khoảng bốn năm mươi tuổi nhưng thực tế là bao nhiêu, Thủy Y Họa không dám phán đoán . Giống như tên quái dị Hạ Tuyệt Tuyệt kia , thoát nhìn hơn bốn mươi, kỳ thực đã hơn hai trăm tuổi rồi.

Lưu thúc vừa nghe nhóm người đến từ bên ngoài , trong mắt kích động thế nào cũng giấu không được , "Liệt công tử, người là nói... Bọn họ đến từ Trung nguyên ?"

Nam tử áo đen - - Bắc Đường Liệt cười khẽ gật gật đầu. Hấn quay đầu nhìn về phía Thủy Y Họa, "Thủy cô nương, vị Lưu thúc này có thể tính là đồng hương của các người , hấn cũng đến từ Trung nguyên . Đã ở nơi này gần mười năm rồi."

Về phần vì sao phải nói với Thủy Y Họa , bởi vì Bắc Đường Liệt xem ra, vị cô nương tên Thủy Y Họa này rõ ràng là người cầm đầu rồi.

Thủy Y Họa và Cơ Mộc Ly liếc nhau, đều từ trong mắt đối phương thấy được kinh ngạc, nghe nói những người ngoại tộc đi đến Cổ Cường sẽ trở thành tộc nhân thấp kém nhất , xem vị Lưu thúc này , tuy rằng là phu xe nhưng cách ăn mặc căn bản không giống như một người ở tầng lớp hạ đẳng .

Giống như nhìn ra hai người nghi vấn, Bắc Đường Liệt giải thích nói: "Từ Đại Tế Tư thượng vị sau, Cổ Cường không còn giống trước kia , người có thực lực có thể nắm giữ địa vị cao, nhưng đại đa số người ngoại lai vẫn không theo kịp người bản địa chúng ta ,vẫn là tộc nhân hạ đẳng như trước mà thôi . Mà ngoại trừ Lưu thúc , thiên phú của hắn tốt lắm, chỉ ngần ngần năm năm , hắn đã học được cổ thuật và cổ độc tới một cảnh giới rất cao ."

Mấy người sáng tỏ gật gật đầu.

Tuy rằng xe ngựa khá lớn, nhưng Bắc Đường Liệt ý tứ chỉ làm cho Thủy Y Họa và Cơ Mộc Ly vào xe, thừa lại hai người bị vô tình từ bỏ...

Cũng may Đông Phương Lăng và Kiếm Thập Nhất khinh công cũng không kém, đi theo xe ngựa cũng không thành vấn đề . Chính là ở trong lòng lại chửi rủa người này một hồi .

Bên trong xe Bắc Đường Liệt bưng cốc trà lên hộp uống , thoạt nhìn thích ý thật sự.

"Thủy cô nương, cô nói Sư Phụ cô và Đại Tế Tư có giao tình, không biết sư phụ cô hiện ở nơi nào?" Bắc Đường Liệt hỏi.

Thủy Y Họa mấp má môi có chút khô , cũng không khách sáo , bưng bình trà lên rót một chén đưa cho Cơ Mộc Ly từ lúc lên xe liền đen mặt , rồi sau đó bản thân cũng rót một chén rồi uống .

" Sứ phụ đã chết hơn mười năm trước rồi..." Thủy Y Họa có chút "Thương cảm" thở dài.

Bên ngoài xe, Đông Phương Lăng không cẩn thận nghe thấy mặt đầy hắc tuyến . Mượn danh Sứ Phụ hẳn còn chưa tính, vậy mà còn rửa sứ phụ hẳn chết , nữ nhân này!

"Tại hạ nói lỡ rồi ." Bắc Đường Liệt có chút áy náy, nhưng vẫn là muốn hỏi đến cùng, " Vậy Sứ Phụ của cô tên họ là gì, Thủy cô nương có thể nói cho tại hạ biết ?"

"Sứ phụ hẳn rất nổi danh ở Trung nguyên , mọi người vẫn gọi hẳn là Vạn Độc Dược thánh." Thủy Y Họa mặt không đỏ khí không gấp, trả lời thập phần thuận miệng.

Bắc Đường Liệt sau khi nghe nói như thế rõ ràng cứng đờ, trong mắt lạnh lạnh lóe lên một tia sáng , không khỏi thì thầm , "Dĩ nhiên là hẳn... Khó trách..."

"Khó trách cái gì?" Cơ Mộc Ly luôn luôn trầm mặc cầm cốc nước trà trong tay uống một hơi cạn sạch , cầm mép cốc , bắn về phía bàn nhỏ , ly trà liền văng văng rơi xuống mặt bàn .

Bắc Đường Liệt hơi có chút kinh ngạc, nhưng trên mặt không có biểu lộ ra, chỉ thản nhiên nói: "Không nghĩ tới người thâm tàng bất lộ."

Hẳn vốn muốn nói, Vạn Độc Dược thánh cường hẳn như vậy, khó trách đồ nhi của hẳn cũng sẽ lợi hại . Mới vừa rồi lúc Thủy Y Họa đâm con quái vật nhện mặt người , sự tàn nhẫn bị hẳn thu hết đáy mắt, nữ tử Cổ Cương đa phần xinh đẹp bá đạo, mà nữ nhân này tuyệt đối còn cường hẳn hơn nhiều so với nữ nhân Cổ Cương .

Nguyên bản còn thấy nữ nhân này không đáng giá, cho rằng nàng gả cho người nhu nhược. Nhưng hiện tại, hẳn rõ ràng nhận thấy được vị hôn phu

của nữ tử này thể hiện công phu của bản thân , xem ra không hề thua kém nữ nhân này . Cũng đúng , nữ nhân cường thế như vậy nếu gả cho một người nhu nhược, về sau cuộc sống cũng sẽ không hạnh phúc.

Cơ Mộc Ly cười lạnh một tiếng, đúng là ngu ngốc , chỉ biết trêu ghẹo cổ trùng và cổ thuật . Võ công của hần vốn là hư thực kết hợp, làm cho người ta nhìn không ra nội lực thâm hậu, người này thế nhưng cho rằng hần chỉ là một tên vô danh tiểu tốt, buồn cười!

Hai người tâm tư khác nhau, nhưng trên mặt đều là vẻ mặt bí hiểm , nhìn trông thật giống hai vị cao nhân mặc kệ sự đời .

Bắc Đường Liệt trầm mặc một lát, nhàn nhạt hỏi, "Từ Trung Nguyên đến Cổ Cường, trên đường này hiểm trở cũng không nhiều, vì sao bộ dạng các người trông chật vật thế ?" Ánh mắt kia thật tự nhiên đảo qua vết máu màu tím trên làn váy Thủy Y Họa , rồi sau đó nhìn về phía Cơ Mộc Ly lại thêm một tia khiển trách.

Rõ ràng bản thân có võ công, lại để cho nữ nhân bảo hộ, nam nhân như vậy cũng chẳng khá hơn người nhu nhược chút nào.

" Vậy rắn tám chân và quái vật nhện mặt người cũng không tính là nguy hiểm , vậy cái gì mới tính nguy hiểm ?" Thủy Y Họa liếc xéo hần một cái , có chút mệt mỏi, miễn cưỡng ngáp một cái.

Không đợi Cơ Mộc Ly mở miệng, Thủy Y Họa liền lập tức nghiêng đầu đổ vào trong lòng hần, ôm eo của hần , chuẩn bị nhắm mắt nghỉ ngơi .

Cơ Mộc Ly lập tức đưa tay ôm Thủy Y Họa vào trong lòng , khước miệng giơ lên, vỗ vỗ phía sau lưng nàng , ôn nhu nói: " Y Họa ngủ đi, khi nào tới ta sẽ đánh thức nàng."

Bắc Đường Liệt khước mắt đảo qua, liếc Cơ Mộc Ly một cái, thản nhiên nói: " Lòng người thật phức tạp, không biết phân nhu tình có thể kéo dài

bao lâu." Khẽ miệng hơi nhếch lên , nói "Hảo tâm nhắc nhở một câu, nam nhân giống như người có diện mạo , ánh mắt dễ đi vào lòng người , nữ tử Cổ Cương chúng ta rất yêu thích. Người phải quản lý tốt bản thân..."

"Không cần người quan tâm , chúng ta cảm tình rất sâu , người ngoài căn bản không có cách nào chen chân vào được ." Cơ Mộc Ly ngữ điệu miễn cưỡng, đối lập với giọng nói thanh lãnh của Bắc Đường Liệt ." À , còn có, người chỉ sợ không rõ ràng, ta chán ghét nhất chính là nữ nhân tới gần ta, nhìn người địa vị không thấp, người lại để ý nữ nhân này , đừng đụng vào ta nếu không sẽ bị ta một chưởng đánh chết..."

Hai người liếc nhau, rồi sau đều tự rời mắt, trong mắt đều có cảm xúc khác thường xẹt qua.

Không biết bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, Cơ Mộc Ly lại nói: "Ta xem người một mình tiến vào rừng sâu, lại lấy máu của nhện mặt người , không biết máu của chúng có tác dụng gì ?"

" Bọn chúng là Nhện ăn thịt người , trước kia không có người xâm nhập khu rừng , bọn chúng chỉ ăn thịt động vật , rồi nuốt đầu chúng nó . Bọn chúng tuy rằng hung tàn, nhưng chúng nó số lượng rất ít , mà máu của chúng vô cùng trân quý, luyện chế rất nhiều cổ độc đều cần máu này làm thuốc dẫn."

"Số lượng còn rất ít sao ?" Cơ Mộc Ly mỉm cười sờ sờ cằm , "Không biết ít đến mức nào?"

Bắc Đường Liệt trong mắt ẩn ẩn có chút không kiên nhẫn, nhưng vẫn là khách khí trả lời: " Cả khu rừng cũng chỉ có hơn ba mươi con."

"Ai , này thật sự là đáng tiếc . Hơn ba mươi con hình như đều bị chúng ta không cẩn thận giết chết rồi..."

Bắc Đường Liệt hơi quay đầu nhìn hăn, lạnh lùng hỏi, " Hả ? Thật không? Đều giết chết rồi hả ?"

Cánh môi hồng bạc của Cơ Mộc Ly chậm rãi cong lên, miễn cưỡng cười, " Đúng vậy , đều bị chúng ta chém thành vài đoạn , người nói máu quý hiểm đó chảy khắp nơi , lúc này chỉ sợ đều chảy khô rồi ."

Bắc Đường Liệt trừ bỏ ngay từ đầu toát ra một chút tức giận, sau này lại khôi phục bộ dáng bình thản nhẹ nhàng , cười nhạt nói: " Nhện ăn thịt trường sinh không chết , chúng nó còn có thể sống lại."

" Ai , nếu như vậy không biết hủy diệt viên đá màu tím ở đuôi nó , chúng nó còn có thể sống lại không ?" Cơ Mộc Ly ý cười khóe miệng càng sâu , hơn nữa hăn lười nhác tựa vào đệm lót , cả người giống như một con mèo cao quý , một cái móng vuốt còn nhẹ nhàng mà vuốt nữ nhân trong lòng , giống như đang dỗ nàng đi vào giấc ngủ.

Bắc Đường Liệt hai mắt luôn cúi hạ rất cực hoàn toàn nâng lên lqđ, thái độ bề ngễ đã không còn tồn tại nữa .

" Tốt lắm, người làm ta nhìn với cặp mắt khác xưa rồi."

"Đa tạ khen ngợi."

Hai người người một câu ta một lời , không khí thật sự là hài hòa nói không nên lời .

Trên đời này còn có một loại người như vậy lqđ, thân phận tôn quý vô cùng, khí chất tướng mạo có thể nói nhất tuyệt, nhưng trong lúc vô tình nhìn đến một người giống như mình , liền theo bản năng chán ghét đối phương.

Hiển nhiên, Bắc Đường Liệt và Cơ Mộc Ly đều thuộc loại người như thế. Nói không nên lời vì sao, bọn họ chính là chán ghét đối phương.

Xuyên qua biên giới thôn trang nhỏ, xe ngựa dần dần chạy về thành trấn phồn hoa nhất của Cổ Cương . Mà trong lúc này, Cơ Mộc Ly thấy được rất nhiều người có diện mạo dị thường xấu xí, những người này được gọi là tộc nhân thấp nhất .

Thủy Y Họa ngủ một giấc, đã tỉnh lại, đang nhìn đến một nam nhân có vẻ mặt giống như cái bánh bao lớn lqd, liền bỏ rèm xe để xuống.

"Có phải tò mò vì sao những người này bộ dạng xấu xí như thế ?" Bắc Đường Liệt mở mắt, quét về phía hai người bên trong xe .

"Người không nói, chúng ta cũng đoán được."Cơ Mộc Ly thấy bộ dáng ra vẻ cao nhân của hần , trong lòng xì một tiếng.

"Ha ha, vậy vị hôn phu của Thủy cô nương nói xem?"

Hôn phu của Thủy cô nương là danh hiệu tạm thời mà Bắc Đường Liệt gán cho Cơ Mộc Ly , hần không có hứng thú biết tên của người này lqd. Đương nhiên, Cơ Mộc Ly càng không có hứng thú biết tên của hần, chỉ một ánh mắt đảo qua đi, Bắc Đường Liệt có thể nhận thấy được Cơ Mộc Ly đang nói bản thân.

Cơ Mộc Ly nghe được mấy chữ hôn phu cũng không không vui, ngược lại thật hưởng thụ.

" Tộc nhân của tộc Sáp Huyết đều lấy thân nuôi cổ, ta đoán không sai thì trên thân những người này những mụn thịt xấu xí đó là cổ trùng,chẳng qua có người có thể đem cổ trùng hoàn toàn dung nhập vào trong cơ thể, có người lại chỉ có thể lấy loại hình thức này chăn nuôi cổ trùng . Bọn họ không chế không tốt mức độ lấy thân nuôi cổ ,nên chỉ có thể làm cho cổ trùng ở lại tầng ngoài cùng của da thịt ."

Bắc Đường Liệt hơi nhướn mi lqd, "Xem ra, hôn phu của Thủy cô nương thông minh hơn ta tưởng ."

"Quá khen."

Dứt lời, hai người lại không lời nào để nói.

Mãi cho đến lúc xe ngựa chạy vào một thành trấn có rất nhiều loại hoa lqđ, trên đường rộng rãi thế nhưng chật ních dân chúng muôn hình muôn vẻ . Có thiếu nam thiếu nữ xấu xí , cũng có những người vô cùng xinh đẹp .

Xấu, xấu tới cực điểm, làm cho người ta không đành lòng nhìn thẳng lqđ; đẹp, lại giống như là tiên nữ từ tranh bước ra .

Hai thái cực lại tập trung ở một chỗ ngocthuybachdang. Đây chính là Thánh Địa Cổ Cường trong truyền thuyết .

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 84: Tế Tư Điện, Quỷ Dị.

"Hình như là Liệt công tử của Tế Tư Điện!" Trên đường phố có người bàn luận xôn xao.

"Liệt công tử lại đi vào khu rừng sâu bên cạnh sông Hắc Hà để lấy máu sao? Không hổ là Liệt công tử, người mà có thể dễ dàng khống chế được nhện ăn thịt người, cả Tế Tư Điện sợ rằng không có mấy người!"

"Các người mau nhìn, bên cạnh xe ngựa có hai người ngoại tộc!" Có người kêu lên một tiếng.

Kiểm Thập Nhất hơi nhíu cau mày lại, ôm kiếm tiếp tục đi, mà Đông Phương Lăng thì lạnh lùng lướt nhìn mấy người kia. Có gì để nhìn chứ, bọn ta cũng giống với các người thôi, có hai cánh tay và một đôi chân !

Thủy Y Họa nghe thấy mấy lời nói nhỏ của đám người ở ngoài xe, đại khái từ đối thoại của đám người này mà cho ra được hai kết luận, một là người đàn ông mà đang ngồi trước mặt này là người của Tế Tư *Ngư Điện, hơn nữa địa vị không thấp, được dân chúng tôn sùng. Hai là người này không chỉ một lần đi vào trong khu rừng kia lấy máu tươi của nhện ăn thịt người, dân chúng cũng biết chuyện này.

"Xem ra, Liệt công tử có thân phận rất cao." Thủy Y Họa không chút để ý nói một câu.

Bắc Đường liệt khẽ mỉm cười: "Ở cổ cương, năng lực đại biểu cho thân phận, nếu như các người có trình độ luyện chế cổ độc cao, thì như vậy các người cũng sẽ có được thân phận và địa vị chí cao vô thượng."

"Thân phận và địa vị thì không cần, chúng ta cũng không định ở lại Cổ cương, đợi đến khi cổ độc trên người tướng công được giải trừ xong, thì chúng ta sẽ lập tức rời khỏi đây." Nói lời này xong, Thủy Y Họa nhìn gò má Cơ Mộc Ly một cái, ánh mắt khó có lúc nhu hòa đi.

Cơ Mộc Ly nắm tay nàng, trong mắt mang theo sự thỏa mãn và nụ cười. Hắn có được giai nhân thế này, người làm tướng *Ngư công như hắn còn đòi hỏi gì nữa, Y Họa thật đúng là một cái áo nhỏ tri kỉ của hắn mà, cái nơi tồi tàn, dù là một khắc, hắn cũng không muốn nán lại.

Bắc Đường Liệt như có như không quét hai người một cái, cười đến ý vị không hiểu: "Đường như hai vị nghĩ chuyện này quá đơn giản rồi, Cổ cương của ta không phải là nơi mà ngoại tộc có thể nói đến là đến, nói đi là đi."

"Liệt công tử, lời này nói là không đúng rồi. Nếu như mà ta nhớ không nhầm, thì người đã nói Đại Tế Tư cứ cách ba năm rưỡi thì phải đi tới Trung thổ của chúng ta một chuyến, vậy thì không phải các người cũng ở Trung thổ của bọn ta muốn tới thì tới, muốn đi cứ đi sao?"

Lần này thì Bắc Đường Liệt hoàn toàn nghiêng đầu sang, ánh mắt không hề di chuyển, nhìn chăm chăm vào Thủy Y Họa, thậm chí Thủy Y Họa có thể nhìn thấy hình ảnh bản thân phản chiếu ở con người trong suốt của hắn.

"Thế nào, chẳng lẽ ta nói sai? Chẳng nhẽ Đại Tế Tư không có thường đi tới Trung thổ sao?" Thủy Y Họa nhàn nhạt nhìn hắn một cái.

"Không, người nói rất đúng. Nhưng Đại Tế Tư là vì chuyện công, mà các người là vì chuyện riêng. Đã có việc cầu người khác, Thủy cô nương cùng vị hôn phu của mình nên có một chút tự giác của kẻ đi *Ngư cầu người khác mới đúng." Một câu đấy của Thủy Y Họa hình như là chạm vào chỗ hiểm của Bắc Đường Liệt, không khí dao động chung quanh ba người rất dễ dàng làm cho người ta nhận thấy được một việc, hắn đang không vui.

Lời Bắc Đường Liệt đáp lại khiến Cơ Mộc Ly cực kỳ khó chịu, trong mắt rõ ràng dần dần tụ lại lửa giận. Thủy Y Họa đưa tay đè lại thân thể đang xao động của hắn, sau đó mới cười nhẹ với Bắc Đường Liệt một tiếng: "Tuy nói rằng phu thê hai người chúng ta đúng là có chuyện muốn nhờ, nhưng cũng không có đến mức cần nhìn sắc mặt của người khác. Chỉ cần Liệt công tử cho phép chúng ta tự do ở trong Cổ cương mấy ngày, chúng ta tự có biện pháp tìm được cách giải Cổ độc."

Nhàn nhạt liếc nàng một cái, Bắc Đường Liệt hiểu rõ nói: "Thì ra là các người có chủ ý này. Chỉ là đáng tiếc, phàm là những kẻ *Ngư xông vào Cổ cương của chúng ta thì đều phải tiếp nhận chiêu đãi của Tế Tư Điện, cho dù các người thiên ty vạn lữ (1) mối quan hệ với Đại Tế Tư, thì cũng không thể ngoại lệ."

(1)“ Thiên ty vạn lữ ” : có nghĩa là rất nhiều, đến hàng ngàn hàng nghìn .

"Thế nào, Tế Tư Điện của các người muốn giám thị chúng ta?" Cơ Mộc Ly cười lạnh một tiếng: "Muốn hạn chế hành động của chúng ta, cũng phải xem các người có bản lĩnh này hay không đã !"

"Thân là người đã trúng cổ độc lại nói những lời này với Tế Tư Điện chúng ta, chẳng lẽ vị hôn phu của Thủy cô nương không cảm thấy rất buồn cười hay sao?" Khóe miệng Bắc Đường Liệt hơi nhếch lên một chút ý cười yếu ớt.

Cơ Mộc Ly giận quá hóa cười: "Người có tin hay không, trước khi độc của ta phát tác, ta có thể một chương đánh chết các người ?"

Hai người nhìn thẳng vào mắt nhau, khí thế vô hình từ từ tản mát ra, một bước cũng không nhường.

Thủy Y họa thở dài, kéo đầu của Cơ Mộc Ly lại, nàng cũng không muốn mình vừa mới tới Cổ cương thì đã rước lấy một đồng lớn phiền phức, nàng còn muốn lợi dụng Đại Tế Tư cho tốt.

"Kính xin Liệt công tử dẫn chúng ta gặp Đại Tế Tư một lần, trước khi sư phụ lâm chung có lời muốn nhờ ta nhắn lại cho Đại Tế Tư."

Ngoài xe, một người nào đó đang đi theo xe ngựa không khỏi lão đảo xuýt ngã, Đông Phương Lăng ở trong lòng khinh bỉ nói: nữ nhân vô sỉ! Nàng nói láo như thật, mắt cũng không chớp cái nào. Sư phụ à, đồ *Ngư nhi thật xin lỗi ngài, chẳng những không có ngăn cản được nữ nhân này thù dệt lung tung, ngược lại bản thân còn cảm thấy. . . Biện pháp mà nữ nhân tạm thời nghĩ tới không tệ, đồ nhi thật là quá bất hiếu rồi.

Cơ Mộc Ly bị Thủy Y Họa kéo quay đầu lại, thuận thế tựa vào trên vai của nàng, hai tay cũng rất tự nhiên vòng chắc qua eo nàng. Hừ, nếu không phải là Y Họa ngăn lại, hẳn nhất định sẽ cho cái tên tiểu tử không biết chết sống kia biết tay. Hôm nay, hẳn còn được mỹ nhân ôm trong ngực.

Bắc Đường Liệt nhìn hai người này ở trước mặt mình vô sỉ thể hiện ân ái, chỉ có chút chau mày, đáp với Thủy Y Họa một câu: "Ta nghĩ, hẳn là Đại Tế Tư sẽ rất vui khi nhìn thấy được ái đồ củ cải cổ nhân. Đáng tiếc. . . Các người lại tới chậm một bước, mấy ngày trước, Đại Tế Tư vừa mới rời khỏi Cổ cương, đi tới Trung thổ của các người rồi."

"Cái gì? "

Người kêu lên không phải là Thủy Y Họa, cũng không phải là Cơ Mộc Ly, mà là người đang đi theo ở ngoài xe, Đông Phương Lăng. Vốn muốn thông qua một chút giao tình của sư phụ và Đại Tế Tư để đi chút cửa sau, không ngờ Đại Tế Tư lại không ở đây!

"Thủy cô nương, hạ nhân của các người có nhĩ lực thật đúng là không tệ. . ."

Cơ Mộc Ly thật thấp khẽ cười lên, dựa vào bên người cô gái nói lại: "Vô công của Trung thổ bác đại tinh thâm, các người đương nhiên kém hơn chúng ta."

Bắc Đường Liệt không hề tức giận, chỉ hơi hơi liếc xéo hẩn một cái, giọng nói lạnh lạnh đáp lại: "Võ công đúng là chúng ta kém hơn Trung Nguyên các người, nhưng nếu luận đến Cổ thuật và Cổ độc, các người làm *Ngư sao là đối thủ của chúng ta? Cổ thuật cả Cổ Độc cả Cổ cương đã có lịch sử lâu đời, nếu như không phải như thế, vì sao hàng năm có rất nhiều người Trung thổ các ngưỡng mộ tiếng tăm mà tìm đến, trong đó tám đến chín phần mười đều đã chết ở trên dọc đường."

Không khí bên trong xe không tốt lắm, mà lúc này xe ngựa cũng dần dần đi vào một đường lớn rộng rãi. Trên con đường này không có dòng người chật chội, cũng không có cửa hàng san sát nối tiếp nhau, hai bên đường đi chỉ có cỏ cây um tùm, và lại cứ cách mỗi một trượng thì lại có đặt một cái đỉnh lớn, khói mù lượn lờ từ bên trong bay lên, làm nổi bật lên khung cảnh chung quanh giống như tiên cảnh.

Ngoài xe Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng thấy rõ ràng, ánh mắt không nhìn được dừng lại ở trên chiếc đỉnh lớn trong chốc lát, thế nhưng hai người lại cảm thấy bên trong chiếc đỉnh lớn kia có thứ gì đó *Ngư đang động đậy. Đông Phương Lăng theo bản năng cách xa chiếc đỉnh lớn kia. Mặc dù hẩn đã thấy qua quái xà tám chân và quái vật nhện đầu người, nhưng hẩn vẫn chưa thể chuẩn bị được tâm lí mà có thể nhìn được thêm quái vật gì nữa cả.

Thủy Y Họa kéo rèm xe lên nhìn một chút sương mù chung quanh, trong lòng cho ra hai chữ: Ra về! Bọn họ cho là làm cho khói khi đốt thuốc lan ra khắp chỗ này thì chính là Tiên cảnh rồi sao? Những người này thật quá là ra về rồi, khó trách một đám dân chúng kia lại coi mấy người ở Tế Tư Điện này là thần thánh tồn tại rồi.

Đi khoảng một nén hương, thì xe ngựa đi xuyên qua một. . . tảng đá khổng lồ. Nói là tảng đá, không bằng nói là vách tường dày thì hơn, xe ngựa chỉ đi bốn năm bước, thì đã mang mấy người xuyên qua cái tảng đá này rồi. Mà lúc vừa xuyên quatang đã khổng lồ này xong, mấy người liền

nhận ra không khí kỳ quái ở chỗ này, trang trọng, nghiêm trang, còn có một loại cảm giác khác nói không ra lời. . .

"Bắc Đường công tử, rốt cuộc thì ngài cũng đã trở lại." Có hai người hạ nhân đi tới, hướng về xe ngựa khom người chào, đối với hai người ở bên ngoài xe ngựa, là Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng làm *Ngư như không thấy. Bọn họ có diện mạo bình thường, nhưng trên mặt lại không có chút nốt thịt xấu xí giống như mấy tộc nhân cấp thấp, hiển nhiên đây là tộc nhân ở giữa tộc nhân cấp thấp và tộc nhân cấp cao.

Lưu thúc Đánh xe ngay lập tức nhảy xuống khỏi xe ngựa, sau đó vén rèm xe lên, hướng cửa xe ngựa đưa ra một cái tay.

Một nam tử tuấn mỹ mặc hắc bào nam vân vàng từ từ đi ra, đưa ra một bàn tay lớn rất đẹp, đập vào tay của Lưu thúc ưu nhã xuống xe. Vẻ mặt của hắn thanh lãnh nhược thủy, dung mạo tuấn mỹ vô cùng, cái trán hơi có vẻ đầy đặn cùng sống mũi cao, cùng với cánh môi mỏng hơi lộ ra, làm cho khuôn mặt của hắn có một loại vẻ đẹp lập thể(2), tóc dài xõa ra tùy ý cũng không xốc xếch, lại làm cho cả người hắn tản mát ra một loại phong tình khác, nam vân vàng trên hắc bào chẳng những không làm cho hắn có vẻ tục khí, ngược lại càng làm hắn nổi bật lên một loại cao quý thoát tục, khiến cho người ta không nhìn được sinh lòng kính ngưỡng.

(2) “ Lập thể ” : nghĩ là hài hòa nhiều tầng lớp, hài hòa trên dưới.

Hai hạ nhân kia không dám đường đột nhìn thẳng, chỉ vụng trộm nhìn lén mấy lần. Người ở Cổ cương phần lớn thích dùng dưỡng nhan cổ, khiến cho dung mạo của mình trở nên càng đẹp hơn, thế nhưng phần lớn đều tạo ra một vẻ đẹp có chút không chân thật, làm cho người ta cảm giác đây là một vẻ đẹp được tạo ra, rất giả tạo. Nhưng mà Bắc Đường công tử của bọn hắn nổi *Ngư danh là mỹ nam tử của Cổ cương, là người không bao giờ dùng bất kỳ dưỡng nhan cổ, là người có một vẻ đẹp mỹ rất tự nhiên và chân

thật hơn nhiều, là vẻ đẹp khiến cho người ta không dám sinh ra nửa phần khinh nhờn.

Hai người còn đang cảm thán này Bắc Đường công tử tuần mỹ thì khi thấy người đi ra từ phía sau hăn, bên trong xe ngựa không ngờ một trước một sau đi ra ngoài hai người. Một nam nhân lười biếng có dung nhan không chút kém hơn Bắc Đường công tử đi xuống dưới xe, sau đó đưa tay về phía xe ngựa, thả rèm cửa xe xuống.

Dáng dấp nam nhân này quá mức xinh đẹp, khuôn mặt không giống với Bắc Đường công tử có một vẻ đẹp thâm thúy lập thể, mà là một vẻ đẹp tinh xảo, quyến rũ gần như hoàn mỹ! Diện mạo của hăn không có chút vẻ âm nhu nào, thế nhưng ngũ quan lại còn hoàn mỹ hơn cả nữ nhân, từ đôi mắt hẹp dài hơi nhếch lên, cho đến sống mũi sáng trong thẳng tắp, rồi đến hai làn môi mỏng như ướm át sáng bóng, không có một chỗ nào không làm cho người ta kinh diễm..

"Y Họa, xuống đi." Nam tử kia hướng về phía cô gái đang xuống xe ngựa nói, trầm thấp thả mềm giọng nói mang theo một loại mỉa mai hoặc không nói ra, thật giống như nghe khi nghe thấy giọng nói này, trong lòng tựa như có một gợn sóng khẽ xao động.

Hình như chú ý tới tầm mắt của người ngoài, người nọ từ từ quay đầu, nhìn về phía hai hạ nhân đang quan sát hăn, trong nháy mắt đó, ánh mắt âm trầm sắc bén liếc sang, khiến người ta cảm thấy làm như bị rắn độc nhìn chăm chú vậy, cả người run rẩy sợ hãi.

Quả nhiên. . . Người càng đẹp càng đáng sợ.

Hai hạ nhân lập tức dời đi ánh mắt, khóe mắt dư quang lại quét đến này nữ nhân đi xuống xe cuối cùng. Tướng mạo nàng kia cũng vô cùng xinh đẹp, khác với những nữ nhân có cấp bậc cao, dung mạo đẹp ở Cổ lwd*Ngư cương kia, vẻ đẹp của nàng là tràn đầy linh động và sức sống, đặc biệt là

cặp con người sáng trong kia, khi nhìn một người thì cả bóng của người đó cũng có thể in trong đó.

Mà hai người xa lạ đi hai bên xe kia mới vừa rồi bị bọn họ sao lãng kia, lúc này họ mới cẩn thận quan sát, cũng phát hiện đều là người có khí chất bất phàm.

Những người này, trước kia chắc chắn bọn họ chưa từng thấy qua, mà dù là chỉ nhìn lướt qua một lần, thì hai người bọn họ có thể khẳng định, những người này không phải là tộc nhân của Sáp huyết tộc. Nếu là tộc nhân của Sáp huyết tộc có được tướng mạo bậc này, thì thân là người của Tế Tư Điện như bọn hắn sao lại không biết được, không có gì có thể tránh được ánh mắt của Tế Tư Điện.

"Nhược Thanh, Nhược Thạch, vì sao các người còn không tới đây?" Bắc Đường Liệt nhìn lướt qua hai người một cái, hỏi, sau đó quay đầu nói với Lưu *Ngư thúc : "Lưu thúc, người trước đi an trí xe ngựa đi, ngựa này chạy một đường, cũng chưa có ăn cỏ."

Lưu thúc cười nhạt nói: "Biết rồi, ta sẽ đi." Sau đó, dắt ngựa hướng về phía đường nhỏ ở bên phải đi tới, bên kia hình như có một lều lớn đặc biệt dành để an trí xe ngựa. Chỉ là Lưu thúc này trước khi đi, vẫn không quên nhìn lại một cái ý vị sâu xa với mấy người Cơ Mộc Ly.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 85: Đại Tế Tư. (1)

Thủy Y Họa nhìn thấy phản ứng của hãn, chân mày lập tức nhíu lại, không đợi Cơ Mộc Ly mở miệng, đã hỏi trước: "Cổ này chắc chắn là Thị Huyết cổ, theo ta biết, không khó lắm để giải được cổ này phải không, vì sao Liệt sư huynh lại lộ ra vẻ mặt này?"

Nàng qua miệng của Hạ Tuyệt Tuyên mà biết được phương pháp giải Thị Huyết cổ, chỉ cần tìm được Phệ Hồn hoa và máu của rắn lqd*Ngư đốm xanh, cộng thêm máu tươi của người thì cổ thì có thể giải Thị Huyết cổ trong cơ thể. Nếu như lời này không giả, vậy vì sao nét mặt của Bắc Đường Liệt lại như có cái gì đó không đúng.

"Thế nào, người cũng giải không được?" Cơ Mộc Ly nhìn Bắc Đường Liệt, trong lời nói mang theo hai phần giễu cợt.

Bắc Đường Liệt nhàn nhạt lướt mắt nhìn hãn, đứng chấp tay, "Không phải giải không được, chỉ là ta kinh ngạc vì cổ độc trên người người trúng thân lại là Thị Huyết cổ thôi."

"Thị Huyết cổ này có cái gì không thích hợp sao?" Thủy Y Họa hỏi. Vẻ mặt của Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng lúc này cũng trở nên có chút khẩn trương.

"Cổ độc ở Cổ Cương chúng ta có nhiều nhất tới ngàn loại, nhưng cổ độc ở tầng cao nhất chỉ có người của Tế Tư Điện mới đi luyện chế được. Mà Thị Huyết cổ chính là cổ độc được xếp thứ nhất." Bắc Đường Liệt thông thả ung dung nói, nói lqd*Ngư đến phần sau, trong mắt thoáng qua một đạo ánh sáng lạnh, "Ta không hiểu tại sao Thị Huyết cổ lại xuất hiện ở Trung

thổ, lẽ ra người của Tế Tư Điện chúng ta chưa bao giờ ra khỏi Cổ Cương, lại càng không thể nào đem phương pháp luyện chế cổ này truyền ra ngoài."

Cơ Mộc Ly nghe xong sắc mặt hơi trầm xuống, hỏi, "Người có biết một tên gọi là Hách Liên Thiên Mạch không? Thị Huyết cổ trên người ta chính là do hắn hạ."

Bắc Đường Liệt suy nghĩ một chút, lắc đầu, "Chưa từng nghe qua người này, hơn nữa ta có thể bảo đảm, người trong Tế Tư Điện của ta đều không đi qua Trung thổ, mà ta chắc chắn rằng những kẻ tự mình rời khỏi Cổ Cương kia, cho dù bọn hắn có biết về Thị Huyết cổ này, thì cũng sẽ không biết phải luyện chế như thế nào."

"Nhưng là, cổ độc trong thân thể của ta lại chính là Thị Huyết cổ, chuyện này người nói như thế nào?" Cơ Mộc Ly lqđ*Ngư nhẹ giều cột một tiếng. Nếu như tất cả những gì mà người này là đúng, rằng Thị Huyết cổ chỉ Tế Tư Điện của hắn mới có thể luyện chế thành, thì vừa lúc hắn có thể mượn lý do này, làm cho cổ độc trên người của hắn được giải trừ.

Bắc Đường Liệt khẽ nhíu mày lên khiến khuôn mặt đẹp bị nhăn nhó lại. Chuyện này. . . Quả thật là đã làm cho hắn kinh ngạc. Thế nhưng bên trong cơ thể của tên này đúng là Thị Huyết cổ. Chẳng lẽ có người đã truyền phương pháp luyện chế Thị Huyết cổ ra ngoài rồi sao ?

"Liệt sư huynh, ta muốn hỏi một chút, trừ người của Tế Tư Điện, thì các tộc nhân khác trong tộc Sáp Huyết có ai có khả năng biết được phương pháp giải Thị Huyết cổ ày không?" Thủy Y Họa hỏi. Nếu Thị Huyết cổ này chỉ có người của Tế Tư Điện mới biết cách luyện chế, vậy thì cái phương pháp giải cổ độc mà Hạ Tuyệt Tuyên nói với nàng kia cũng không biết được có đáng tin hay không nữa.

Bắc Đường Liệt liếc nàng một cái, "Theo lý thuyết, thì dân chúng bình thường sẽ không biết phương pháp giải Thị Huyết cổ, nếu không lqđ*Ngư thì làm gì cần tới việc phân chia các tầng cổ độc cao thấp. Nhưng mà hàng năm, Tế Tư Điện của ta sẽ cử hành một lần cuộc thi luyện chế cổ độc, người có thể lọt năm mươi người đứng đầu thì sẽ có thể biết được phương pháp giải một loại cổ độc cao cấp."

"Vậy tất cả những người tham gia tỷ thí này là ai?" Thủy Y Họa không chờ đã vội hỏi, trong đầu thoáng qua khuôn mặt vô cùng xấu xí và chướng mắt của Hạ Tuyệt Tuyên.

"Có quý tộc, cũng có bình dân."

"Trong mấy năm qua, nhóm những người lén lút rời khỏi Cổ Cường có người nào đã từng đã tham gia cuộc thi này không?"

"Thủy cô nương, hình như cô nương hỏi quá nhiều rồi, hơn nữa những việc này không nằm trong phạm vi quản lý của ta." Bắc Đường Liệt nói chậm rãi, ánh mắt của hắn rơi vào thắt lưng của Cơ Mộc Ly.

Thủy Y Họa có chút thất vọng, xem ra lời mà tên Hạ Tuyệt Tuyên kia nói không thể tin được. Vốn nàng nghĩ, nếu mà Bắc Đường Liệt có thể thành công giải được cổ độc, thì việc mà bọn họ phải ở lại Cổ Cường theo lời hắn đã nói, bọn họ cũng không cần để ý làm gì, dù sao thì nàng cũng đã biết được phương pháp giải cổ, chỉ cần nàng len lén tìm lqđ*Ngư được Phệ Hồn hoa và rắn đốm xanh là được. Hiện tại thì thấy, rõ ràng là nàng đã tưởng tượng quá tốt đẹp, Cái tên Hạ Tuyệt Tuyên xấu xí kia, rõ ràng chỉ là com cá, con tôm nhỏ, làm gì biết được phương pháp giải Thị Huyết cổ!

"Liệt sư huynh có thể nói cho ta phương pháp giải Thị Huyết cổ không?" Thủy Y Họa hỏi giống như tùy ý, như là thuận thế hỏi ra một câu như vậy.

Bắc Đường Liệt nghe xong lại khẽ mỉm cười: "Thủy cô nương, hôm nay sắc trời đã tối, mọi chuyện đợi đến ngày mai rồi hãy nói."

"Liệt sư huynh chẳng lẽ không thể giải thích cho ta một chút đi, tại sao Thị Huyết cổ này lại xuất hiện ở Trung thổ?" Thủy Y Họa lại hỏi, âm thầm căn răng nghiêng lợi, xem ra tên này rất phòng bị mình.

"Chuyện này ta sẽ sai người đi thăm dò, cuối cùng sẽ cho mấy người một câu trả lời thích đáng." Bắc Đường Liệt hướng bọn họ nói một câu như vậy, rồi rời đi với tư thái tự nhiên bình thản, để lại mấy người ở lại hai mặt nhìn nhau.

"Ra về cái gì chứ, mình thật muốn lên đập cho hấn hai cái!" Đông Phương Liệt hùng hùng hổ hổ nói, sắc mặt khó chịu.

"Vậy tại sao lúc này người không nói như vậy trước mặt hấn?" Mặt Kiếm Thập Nhất không thay đổi liếc hấn một cái.

Nhất thời Đông Phương Lăng không có lời nào để nói.

"Y Họa

a, chuyện này nàng thấy thế nào?" Cơ Mộc Ly nhìn về phía Thủy Y Họa.

Thủy Y Họa kéo hấn ngồi xuống, sau đó mình ngồi ở bên cạnh hấn, "Lời Bắc Đường liệt nói đến tám, chín phần là thật. Cơ Mộc Ly, rốt cuộc tên Hách lqđ*Ngư Liên Thiên Mạch kia là ai nào vậy, vì sao hấn hận huynh như thế, lại còn hạ loại cổ này lên người huynh?" Đây cũng là chuyện mà nàng vẫn luôn muốn hỏi.

Đông Phương Lăng không nhịn được cắt đứt lời nàng mà hỏi, "Vương phi, làm sao mà người biết được cái tên thích ra về kia gọi là Bắc Đường Liệt?"

Ba người còn lại đồng loạt liếc xéo hấn một cái, cuối cùng vẫn là Kiếm Thập Nhất tốt bụng nhắc nhở: "Có người gọi hấn là Bắc Đường công tử, mà cũng có người lại gọi hấn là Liệt công tử, gộp lại không phải sẽ gọi là

Bắc Đường Liệt sao? Lãng, vì sao có lúc thoát nhìn người rất thông minh, mà lại có lúc lại người . . . ngu hơn người cả người bình thường vậy."

Đông Phương Lãng: ". . ."

"Có lẽ nào là do mình bị mấy con quái vật ở dọc đường dọa sợ, đến độ đầu óc xảy ra chút vấn đề không nhỉ?" Đông Phương Lãng tự mình phân tích nói.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 85 (2) : Đại Tế Tư.

Lần này đến lượt mọi người không còn lời nào để nói.

"Y Họa, thật ra thì ta cũng không rõ lắm về lai lịch của tên Hách Liên Thiên Mạch kia, nhưng ta mơ hồ cảm nhận được hắn cũng có địch ý rất sâu đối với Phụ lqđ*Ngư Hoàng ta, nhưng nhất là ta. Không đúng, thay vì nói là địch ý, không bằng nói là hận ý rất mạnh, nỗi hận không thể đem nghiền xương ta thành tro, để cho ta không thể chết tử tế được."

Khi Cơ Mộc Ly nhắc tới cái tên Hách Liên Thiên Mạch giống như kẻ điên đó thì rất dễ dàng thấy rõ sắc mặt đã âm trầm xuống, nếu không phải có Thủy Y Họa ngồi ở bên cạnh, thì cả Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng đều có thể chắc chắn rằng Gia của bọn họ rất có thể sẽ một quyền đập bể cái bàn bên cạnh.

A, Vương phi uy vũ, có vương phi, thế giới sẽ trở nên tốt đẹp hơn.

Thủy Y Họa nghe xong chân mày nhíu lại "Cơ Mộc Ly, vì sao cái tên Hách Liên Thiên Mạch này lại cứ để mắt tới huynh vậy? Huynh cảm thấy có khả năng nào, hắn là người của Cổ Cương, hay là liệu cái tên “Hách Liên Thiên Mạch” kia của hắn ta là một cái tên giả không?"

Cơ Mộc Ly yên lặng một lát, trầm giọng nói: "Y Họa, chẳng lẽ nàng không phát hiện, khi ta nhắc tới bốn chữ "Hách Liên Thiên Mạch" thì trong mắt lqđ*Ngư của Bắc Đường liệ rõ ràng có chút biến đổi khó hiểu. Mặc dù hắn rất nhanh che dấu đi sự khác thường của mình, nhưng lại chưa kịp tránh được đôi mắt của ta."

"Ý huynh muốn nói là, rất có thể Bắc Đường Liệt biết Hách Liên Thiên Mạch sao? ! Không chỉ biết, mà hẳn còn đang che giấu chuychuyện gì đó nữa?" Thủy Y Họa cố gắng nhớ lại tất cả vẻ mặt vừa rồi của Bắc Đường Liệt, nhưng vẫn không tìm ra được bất cứ sự khác thường nào, không thể không nói, tên Bắc Đường Liệt này giấu được quá sâu, mà đôi mắt của Cơ Mộc Ly quá sắc bén.

Kiểm Thập Nhất và Đông Phương Lăng sau khi nghe vậy, trên mặt của cả hai người đều biến sắc. Nếu tên điên Hách Liên Thiên Mạch đáng chết kia thật sự là người của Cổ Cường, dù Tế Tư Điện hiện giờ không thừa nhận, thì bọn họ cũng nhất định phải giết chết cái tên điên kia!

"Ta tự nhận mình chưa từng làm chuyện thương thiên hại lý gì, vậy mà không biết từ lúc nào lại chọc tới một kẻ điên như vậy." Cơ Mộc Ly miễn cưỡng híp híp mắt, một cái móng vuốt không quên sờ nắm bàn tay nhỏ bé của Thủy Y Họa.

Kiểm Thập Nhất và Đông Phương Lăng nghe thấy lời Cơ Mộc Ly nói, cả hai người thật muốn ngửa mặt lên trời thở dài một tiếng: Gia, người đã làm bao nhiêu chuyện thương thiên hại lý như vậy còn thiếu sao? Không có sao? !

Mấy người mới nói không được có mấy câu, thì bên ngoài vang lên tiếng hạ nhân gõ cửa, một bàn bày đầy thức ăn cực kỳ phong phú lqd*Ngư . Chỉ là. . . Trong đó, có hai món được bày trên bàn có nguyên liệu là được làm từ một loại côn trùng có diện mạo kỳ quái, và sau khi Đông Phương Lăng nhìn thấy thì thiếu chút nữa đã nôn hết ra.

Kiểm Thập Nhất yên lặng vứt sạch hai đĩa thức ăn kia đi, sau đó mọi người thưởng thức những món thức ăn khác mà không hề bị ảnh hưởng của hai đĩa kia. Ra khỏi Tử Linh Điện, ở giữa có một Chánh điện [phòng chính], thì có khoảng ba tòa Trắc điện [phòng phụ] , Thủy Y Họa ở cùng Cơ Mộc Ly tại căn phòng thứ hai bên trái, mà Bắc Đường Liệt lại đang ở

căn phòng thứ nhất phía bên phải, cũng không biết là có phải hẳn cố ý tách ra như thế hay không, để ngừa tai vách mạch rừng.

Ngoài cửa sổ, sắc trời đã tối, Bắc Đường Liệt lấy Huyết cổ trong bình bỏ vào trong một ly trà nhỏ, sau đó cầm lên cây sáo nhỏ đeo ở cổ để thổi một bài hát có giai điệu nhẹ nhàng chậm chạp. Nhìn sơ qua, sẽ thấy máu trong thân thể mập mạp của cổ trùng kia từ từ giảm bớt, máu ở dưới thân thể của cổ trùng lại chậm ld*Ngư chậm lộ ra máu tươi có màu tím sậm, cho đến khi thấy Huyết cổ kia khôi phục lại kích thước cơ thể bình thường, thì máu tươi có màu tím sậm đã chiếm gần nửa chiếc ly trà kia rồi, đây chính là máu tươi của quái vật nhện đầu người kia.

Nhạc Đông bưng chén nước trà đi vào, ánh mắt liếc thấy chiếc ly có gần một nửa máu tươi của quái vật nhện đầu người, vui mừng nói: " Ngày mọi quần anh thí luyện ở Tế Tư Điện, chắc chắn Bắc Đường công tử sẽ đứng thứ nhất."

Bắc Đường Liệt cười không nói, rót máu tươi của quái vật nhện đầu người kia vào trong một chiếc đỉnh luyện được người thợ làm ra hết sức tinh xảo. Một lát sau, từ chiếc đỉnh luyện cổ chậm chậm toát ra một làn khói cổ màu tím nhạt khói mù, vờn quanh mũi một mùi hương kỳ quái.

"Chỉ là một cuộc thí luyện nho nhỏ mà thôi, thắng hay không thắng thì cũng không sao cả, chỉ cần lần luyện chế cổ độc này lấy được sự tin tưởng của mấy vị trưởng lão là được rồi." Bắc Đường Liệt lạnh nhạt nói, gõ một cái vào nắp của cái đỉnh luyện cổ, mà vật nhỏ trong chiếc đỉnh luyện này cũng dùng đầu đỉnh đỉnh vào thân chiếc đỉnh, tựa như đang đáp lại cái gõ lúc nãy của hắn.

"Ha ha, tiểu tử đáng yêu." Bắc Đường Liệt khẽ cười một tiếng.

"Công tử sớm đi ngủ đi, tiểu nhân xin được lui xuống trước." Nhạc Đông cung kính cúi người, đi lùi lại về phía sau.

Bắc Đường Liệt chợt quay đầu nhìn hẳn, "Nhạc Đông, người ở Tế Tư Điện này đã bao nhiêu năm rồi?"

Mặt Nhạc Đông lộ sự ngượng ngùng nói: "Nói ra thật xấu hổ, tiểu nhân ở trong Tế Tư Điện đã được gần năm mươi năm rồi, nhưng mà vì tư chất quá kém, nên vẫn chỉ có thể làm hạ nhân, không thể sánh với công tử ngài, thiên tư hơn nhân, mới tới Tế Tư Điện chỉ gần hai mươi năm mà năng lực đã đạt tới cảnh giới cao lqđ*Ngư mà từ trước đến giờ, chưa từng có ai có thể đạt được. Nếu mà tư chất của công tử kém, thì Đại Tế Tư cũng sẽ không nhận ngài làm đồ đệ, còn đích thân dạy ngài Cổ độc và Cổ Thuật rồi, hi hi." Hắn gãi đầu cười khúc khích hai tiếng, trong ánh mắt đều là sự sùng bái và hâm mộ đối với Bắc Đường Liệt, không có một chút sự ghen tỵ nào.

Bắc Đường Liệt đáp lại với lời của hắn nói chỉ là cười nhạt, ngay sau đó liếm lông mày hỏi: "Ta mới theo sư phụ chỉ có hơn hai mươi năm, rất nhiều chuyện trước kia của Tế Tư Điện ta cũng không nhớ rõ lắm, nhưng mà ta lại mơ hồ nhớ được hình là trước kia có một gia tộc Hách Liên có tiếng tăm lừng lẫy, sau đó lại im hơi lặng tiếng, còn bị nội đường của Tế Tư Điện xóa tên. Nhạc Đông, chuyện này người cũng biết chứ?"

Nhạc Đông vừa nghe đến mấy chữ gia tộc Hách Liên, thì sắc mặt chợt biến đổi, chần chừ hồi lâu mới đáp lại: "Tiểu nhân không dám dõng dạc Bắc Đường công tử, chuyện này hình như dính đến một chút bí mật của Tế Tư Điện, nên tiểu nhân cũng không biết nhiều lắm. Tiểu nhân chỉ nhớ được, trước kia gia tộc Hách Liên có một Hách Liên tiểu thư rất đẹp, hình như Hách Liên tiểu thư đó tự ý rời khỏi Cổ Cương, sau đó thật nhiều năm thì lại trở lại Cổ Cương, vì vị Hách Liên tiểu thư kia đã chủ động lqđ*Ngư thừa nhận lỗi của mình, nên Tế Tư Điện đã tha mạng cho nàng, nhưng lại lấy đi đỉnh luyện cổ và tất cả cổ trùng đã luyện chế được trên người nàng. Về phần sau này như thế nào, thì tiểu nhân không rõ lắm."

Bắc Đường Liệt gật đầu một cái, chắc hẳn chuyện này là bị tế ti đường người của cho dấu điểm , đem gia tộc Hách Liên tất cả ưu khuyết điểm cũng xóa sạch, cho nên hẳn mới không có ở tế ti đường công danh lực thượng khán đến Hách Liên một nhà bóng dáng của.

Bắc Đường Liệt than nhẹ một tiếng, nhìn ra ngoài cửa sổ, không biết lúc này sư phụ đang ở chỗ nào trên Trung thổ, người có tìm được những tên tự mình chạy trốn phạm nhân. Còn nữa, cái đó gọi thủy theo về đây nữ nhân và hẳn vị hôn phu đến tốt cùng là phúc là họa. . . Đông Diệu quốc, ở một con đường tắt cách Hỏa Kỳ vương phủ không xa, cạnh Túy Hương lâu.

"Đến đây nào, Hải Đường tiểu tâm can của Gia, còn có Mạt Ly tiểu tâm can, các nàng ở đâu vậy, mau tới đây để Gia bắt được, Gia sẽ rất yêu thương các nàng, ha ha ha. . ."

Một nam nhân có đeo một chiếc khăn màu đen che đi khuôn mặt xấu xí đến tận cùng của mình, đôi tay sờ loạn chung quanh, cười vô cùng âm thầm, lay động vô cùng.

Vừa bắt đầu, còn có tiếng cười tiếng nói của các cô gái cùng chơi đùa giỡn với hẳn, nhưng sau một lát, thì tất cả âm thanh trong phòng đều biến mất hết, yên tĩnh đến độ làm cho trong lòng người ta cảm thấy dựng tóc lên.

Trong lòng Hạ Tuyệt Tuyên lộp bộp giật mình, từ từ tháo mặt nạ trên mặt xuống.

Nhìn đứng bóng dáng cao lớn ở trước mắt, đôi mắt càng trừng lớn hơn, hoảng sợ lắp bắp nói: "Đại. . . Đại Tế Tư . . ."

Hết chương 85.

P/s : He he, tối lửa tắt đèn r, đến chương 86 : MỸ NAM KẾ CỦA CƠ MỘC LY đó ~

Cầu comments & Cầu thanks !!!

Được thanks

Xem thông tin cá nhân YIM WWW

21 thành viên đã gửi lời cảm ơn Song Ngư nhi về bài viết trên: Aiki, Bảo Ngọc Trương, Lê Lệ, Manusuri, NoirFleur, Tezuki Ryichi, bách hường, bạch vâng, châulan, co ba la, cún sì tel lar, dương trang, mainp, nhikuty, phuong thi, ruby1209, thanhhue, tranthanh201293, tuyetdem225, tuytranh, windy84

Gửi bài 29.08.2015, 23:59

Hình đại diện của thành viên

ngocthuylachdang

Vương Thần Lam Phượng Bang Cầm Thú

Vương Thần Lam Phượng Bang Cầm Thú

Ngày tham gia: 18.09.2012, 19:43

Tuổi: 31 Nữ

Bài viết: 1995

Được thanks: 6737 lần

Điểm: 10.42

Tài sản riêng:

Gửi bài Re: [Xuyên không] Nghịch thiên độc sủng: cuồng phi thật yêu nghiệt - Sa Thần (86 /148) - Điểm: 12

Chương 86 : Cơ Mộc Ly dùng mỹ nam kế

Edit:ngocthuybachdang@diendanlequydon

Nhìn đến người trước mắt , hai chân của Hạ Tuyệt Tuyên bất tri bất giác đã mềm như đậu hủ, quỳ sấp ở trước mặt người nọ .

"Đại... Đại Tể Tư, tiểu nhân biết sai, cũng không dám tự tiện rời đi Cổ Cương nữa , mong Đại Tể Tư bỏ qua một lần ." Hạ Tuyệt Tuyên cả người phát run, cái loại lãnh ý thấu xương từ trên thân người trước mắt này từ từ tỏa ra khắp nơi , không lúc nào không ăn mòn lục phủ ngũ tạng của hắn , làm hắn bừng tỉnh cảm thấy có vô số lưỡi đao từ bốn phương tám hướng đâm lại.

Từ lúc bắt đầu một mình rời đi Cổ Cương , hắn liền dự đoán được bản thân sẽ có một ngày như vậy . Nhưng là hắn không chống lại được sức hấp dẫn từ bên ngoài , ở Cổ Cương hắn vĩnh viễn là một tên tiểu tốt không có tiếng tăm gì nhưng là đến Trung Nguyên liền khác ngocthuybachdang.lqd. Hắn biết cổ độc và cổ thuật nhưng người khác lại không biết , bản lĩnh của hắn là độc nhất vô nhị, liền giống như hiện tại, Hỏa Kỳ vương cung hắn ăn uống , mà hắn chỉ cần thỉnh thoảng giúp hắn tìm một vài người lẫn trốn . Cuộc sống thoải mái như vậy là hắn chưa từng có hưởng thụ quá, nhưng hiện tại loại ngày này đã đến cùng rồi...

Người phía trước hơi cúi mắt , ánh mắt không độ ấm nhìn thẳng xuống nam nhân đang quỳ sấp dưới đất , ánh mắt lạnh lẽo như băng thấu vào xương , luôn từ ngoài da tẩm nhập vào kinh mạch toàn thân làm cho nam nhân gần như phủ phục, một cử động nhỏ cũng không dám.

"Ai cho người lá gan dám rời đi Cổ Cương ?" Nam nhân đứng thẳng chậm rãi mở miệng, thanh âm lạnh lẽo thấu xương giống như ánh mắt của hắn .

Hạ Tuyết Tuyên toàn thân run rẩy, không còn bộ dáng cả vú lấp miệng em như thường ngày , "Đại Tế Tư, tiểu nhân chính là... Chính là nhất thời tò mò, cho nên tự tiện rời đi Cổ Cương,ngocthuybachdang.lqd chỉ muốn nhìn thế giới bên ngoài một lần ." Lời này mới dứt , hần rõ ràng cảm nhận được chung quanh độ ẩm lại thấp một ít, Hạ Tuyết Tuyên sắc mặt nhất thời cứng đờ, đầu cơ hồ nằm sắp đến trên ủng đen của người nọ , lại không dám đụng vào .

Tại trước mặt người này , tất cả mọi thứ đều không chỗ nào che giấu, nhất là ham muốn tử sắc , tiền tài, quyền lợi .

Không dám giấu diếm, Hạ Tuyết Tuyên đè nén trong lòng sợ hãi, thân mình run rẩy nói: " Bẩm Đại Tế Tư , là tiểu nhân quý mê tâm hồn, nghĩ đến nếu đến Trung Nguyên sẽ trở nên nổi bật, bị vinh hoa phú quý che đậy hai mắt. Tiểu nhân về sau cũng không dám nữa , mong rằng Đại Tế Tư mở con đường sống !"

"Đáng tiếc, người tình ngộ quá muộn rồi..." Hần thở dài một tiếng, giống như mang theo một loại cảm xúc bi thương , đáng tiếc ngay cả thở dài một tiếng như vậy đều ở trong một cái nháy mắt , làm cho người ta tâm bỗng chốc như rơi vào đầm băng, rơi xuống đáy đầm.

Người nằm sắp trên đất nghe vậy lập tức ngẩng đầu nhìn hần, trong mắt hoảng sợ phóng đại vô hạn , rồi sau trơ mắt nhìn nam nhân phía trước nâng cánh tay lên , áo bào rộng rãi bị vén tới khuỷu tay , lộ ra nửa cánh tay săn chắc hữu lực .

Chẳng lẽ Đại Tế Tư muốn... Hạ Tuyết Tuyên trong mắt tràn ngập e ngại , tuyệt vọng từ chỗ sâu nhất trong đáy lòng chưa bao giờ có dâng lên. Hần vội vã trốn về phía sau .

"Đã làm chuyện sai , sẽ nhận trừng phạt." Người nọ mặt không biểu cảm nói tới chuyện không quan hệ tới mình , ánh mắt giống như cục diện đáng

buồn, không dậy nổi nửa phần gợn sóng.

Hạ Tuyết Tuyên trơ mắt nhìn hăn vùng tay, trên nửa cánh tay dần dần hiện ra một tầng vảy màu xanh , rồi sau đó có cái gì đó phá vỡ tầng vảy màu xanh chui ra, là một con rắn nhỏ chỉ bằng ngón cái , mà trên thân nó phủ đầy màu vàng , lúc này quần ở trên cánh tay nam nhân , một đôi mắt gắt gao nhìn thẳng vào những bướu thịt trên người Hạ Tuyết Tuyên , hoặc là nói những con cổ trùng đang ngo ngoay .

Hạ Tuyết Tuyên nhìn đến con rắn nhỏ màu vàng xong , sợ tới mức sắc mặt trắng bệch, môi không ngừng ngấp ngừng nói: "Là cổ hoàng! Cổ hoàng... Cổ hoàng..."

"Đi thôi, vật nhỏ, này đều là của người, nhớ ăn sạch sẽ chút." Nam nhân đưa tay vuốt ve đầu con rắn nhỏ ngocthuymbachdang.lqd, trong mắt là sự lạnh lùng làm cho người ta trong lòng e ngại.

Con rắn nhỏ nghe được lời của hăn , trong mắt nhưng lại xẹt qua một tia sáng , lúc Hạ Tuyết Tuyên còn chưa có lấy lại tinh thần thì thân rắn khéo léo nhảy lên người hăn , trong chớp mắt liền chui vào trong thân thể hăn.

Những bướu thịt xấu xí từng cái một biến mất không thấy, trên da thịt Hạ Tuyết Tuyên nhú ra hình con rắn nhỏ chạy quanh thân , cuối cùng từ cổ của hăn chạy đến trên mặt của hăn, cắn nuốt hết những con cổ trùng trên mặt không còn một cái.

Hạ Tuyết Tuyên toàn thân phát run , cảm thụ được tất cả cổ trùng bị cổ hoàng cắn nuốt, cho đến cuối cùng một con dường nhan cổ cũng bị cổ hoàng cắn nuốt, nguyên bản nam nhân còn tráng niên ngocthuymbachdang.lqd, tóc đen thui bỗng trở nên hoa râm, trên mặt cũng từ từ xuất hiện nếp nhăn . Con rắn nhỏ từ bên trong thân thể của hăn chui ra, vọt lên bay về phía nam tử áo đen , quần ở trên cổ tay hăn, xè xè thè lưỡi rắn , một bộ dạng vô cùng thoả mãn .

"Đại Tể Tư cứu mạng ..." Nam nhân trung niên phủ phục trên mặt đất đã biến thành lão nhân tóc trắng xoá ,ngocthuybachdang.lqd về mặt nếp nhăn nhiều như đường may, hắn định đưa tay túm chặt vạt áo người trước mắt nhưng là toàn thân không có một chút khí lực. Hắn cũng có thể cảm nhận được sinh mệnh bản thân đang bay nhanh đi, mau đến hắn căn bản bắt không được.

"Tự tạo nghiệt không thể sống..." Nam tử áo đen cúi mắt nhìn hắn, thanh âm thanh lãnh giống như tấm nước đá.

Hạ Tuyệt Tuyên tay vừa rơi xuống, không cam lòng nhìn chăm chăm người trước mắt, nuốt xuống một hơi cuối cùng .

Cổ hoàng ăn no thè lưỡi xè xè hai lần, rồi lại chui về trong cánh tay nam nhân .

Vạn cổ hoàng, có thể cắn nuốt tất cả cổ trùng, cũng có thể cảm ứng được cổ trùng trong phạm vi trăm dặm . Đây cũng là nguyên nhân vì sao Hạ Tuyệt Tuyên nhanh như vậy đã bị người này phát hiện . Cổ hoàng, độc nhất vô nhị, hơi kém cổ hoàng đích thị Cổ vương, dưới Cổ vương có cổ quân, xuống nữa chính là cổ trùng phổ thông rồi. Người tộc Sáp Huyết lấy thân nuôi cổ, rất nhiều người đều có cổ bản mệnh của bản thân , người có được Cổ Vương làm bản mệnh ít lại càng ít, càng đừng nói là người luyện chế ra Cổ Hoàng , Cổ Cương hình thành mấy ngàn năm qua, tổng cộng cũng xuất hiện hai người, mà Hiên Viên U Băng đó là thứ nhất, cái con rắn nhỏ màu vàng đó là Cổ Hoàng mà vạn cổ đều sẽ sợ hãi .

"A Thanh , người nói, nha đầu kia đến cùng là chốn ở chỗ nào rồi..." Hiên Viên U Băng sờ sờ cánh tay mình ngocthuybachdang.lqd, thì thầm nói nhỏ , ánh mắt nhìn phía xa xa, con người không có độ ẩm khó được nhiễm lên một tia nhu tình.

Một lúc sau , vật nhỏ trong thân thể giống như nói gì với hần , Hiên Viên U Băng môi mỏng ngoéo một cái, "A Thanh, người nói người cũng nhớ nàng? Ha ha, vậy người mau tìm được nàng, bằng không về sau ta sẽ không cho người ăn nữa ."

Trong cơ thể Cổ Hoàng A Thanh: "... " Chủ nhân người rất vô lương , lão tử muốn ăn, lão tử muốn ăn nhiều giống vừa rồi ! Hừ, người không cho lão tử ăn no , ta mới không giúp người tìm Xú Nha Đầu kia .

"Kháng nghị không có hiệu quả." Hiên Viên U Băng thản nhiên nói, không coi ai ra gì đi ra khỏi gian phòng ở vừa mới có người chết . Cho đến nửa canh giờ sau, Túy Hương lâu mới truyền đến tiếng nữ nhân thét chói tai, "Ngô mẹ, người chết - - "

Hai vị cô nương đi cùng Hạ Tuyết Tuyên không biết bản thân tại sao lại té xỉu , không nghĩ tới vừa tỉnh lại liền nhìn đến một lão nhân tóc trắng xoá chết trên mặt đất, các nàng không biết lão nhân này đến cùng bao nhiêu tuổi , chỉ nhìn đến gương mặt lão nhân này nhân không thành hình dáng , mà tim đã không còn đập nữa .

Đợi đến Hỏa Kỳ vương sai người tới tìm Hạ Tuyết Tuyên thì hạ nhân nâng trở về đó là một cỗ thi thể như vậy.

Đoan Mộc Toái Phong nhìn lướt qua lão nhân này liếc mắt một cái, hơi nhíu nhíu mày, xua tay làm hạ nhân đem thi thể khiêng đi.

"Xác định người này chính là Hạ Tuyết Tuyên?" Đoan Mộc Toái Phong nhìn lướt qua ám vệ phụ trách theo dõi . Tuy rằng quần áo trang sức đều giống người nọ , nhưng nếu như thật sự là hần , trong một đêm già đến như vậy , không thể không nói thật sự quý dị.

Ám vệ vội vàng gật đầu, "Thuộc hạ xác định, Hạ Tuyết Tuyên vào gian phòng này sau không hề đi ra, sau thấy cô nương bên trong kêu lên, nói là phát hiện người chết. Trong phòng hai vị cô nương nói, có một lúc hôn mê

ngocthuybachdang.lqd, không biết kết quả đã xảy ra chuyện gì, thuộc hạ đoán rằng, có người vụng trộm vào phòng giết Hạ Tuyệt Tuyệt."

Đoan Mộc Toái Phong gật gật đầu, không có nói cái gì nữa. Những người biết tà thuật vốn là hết sức kỳ quái, trong một đêm chết già cũng rất có khả năng. Chính là không biết người giết hắc ở nơi nào, nếu không, hắc nhất định phải nạp về cho chính mình dùng.

"Người lên vào phòng ở đâu? Người có nhìn thấy tướng mạo của hắc ?"

Ám vệ nghe vậy cúi đầu, "Thuộc hạ vô năng, tất cả đều là thuộc hạ phỏng đoán, thuộc hạ căn bản không có nhìn đến bóng dáng người xa lạ ."

Đoan Mộc Toái Phong thở dài một tiếng, nâng nâng trán của bản thân. Đây là như thế nào, vì sao gần nhất gặp phải mấy người võ công cao cường , vẫn là nói Hòa Kỳ vương phủ phòng ngự càng ngày càng thấp ngocthuybachdang.lqd, trình độ của Ám vệ cũng không bằng trước kia rồi hả ?

" Không có chuyện gì , đi xuống đi." Đoan Mộc Toái Phong có chút phiền chán cho lui Ám vệ. Hạ Tuyệt Tuyệt vừa chết, tiểu tử đào tẩu từ mật thất kia lại càng không dễ tìm. Tuy rằng Hạ Tuyệt Tuyệt dùng cổ thuật tìm được vị trí của hắc nhưng là hạ nhân báo lại, căn bản không có nhìn đến bóng dáng của đào phạm . Như vậy , tiểu tử này có lẽ đã vào lãnh thổ của Hòa Vũ rồi.

"Tần Khuyết, người sớm muộn gì vẫn là về đến nơi này..." Đoan Mộc Toái Phong thấp giọng nói, trong mắt xẹt qua tia sáng . Hiện thời nhiệm vụ thiết yếu là tập hợp đủ bốn bức họa,ngocthuybachdang.lqd về phần Tần Khuyết và một người nữa có đồng tử quý , hắc sớm muộn gì cũng sẽ tìm ra!

Đoan Mộc Toái Phong từ từ thoát áo khoác, xoay người đang muốn đi ngủ, ai ngờ trong đầu lại xuất hiện một bóng dáng màu trắng , Đoan Mộc

Toái Phong không khỏi ngẩn ra, tiếp theo mắt lộ ra lạnh lẽo, một cước đá văng ghế bên cạnh ra , đập thành mảnh nhỏ, trầm giọng nói: "Bạch Y Họa, bốn vương sớm hay muộn sẽ tính sổ với ngươi, dám đùa bốn bốn vương sẽ phải trả giá !" "Hắt xì!" Thủy Y Họa hắt hơi một cái, day day cái mũi sau,ngocthuymbachdang.lqd dùng khăn lông lau khô thân mình, bọc lấy quần áo Bắc Đường Liệt sai người đưa tới , trèo lên giường.

" Y Họa , đã bảo đừng tắm lâu quá , nàng cứ không nghe." Cơ Mộc Ly chờ ở ngoài bình phong khẽ nhú mày. Xác định Thủy Y Họa đã lên giường xong , mới cho tỳ nữ ngoài cửa vào khênh bồn tắm và bình phong ra . Về phần tỳ nữ là Bắc Đường Liệt từ chỗ nào mượn tới, Cơ Mộc Ly cũng không tâm tư quản.

Hai tỳ nữ chuyển bồn tắm bộ dạng đều rất xinh đẹp, đi vào phòng mà tầm mắt đều giáo ở trên người Cơ Mộc Ly không rời. Nam nhân thật đẹp ! So Đại Tế Tư và Bắc Đường công tử còn hơn .

Cơ Mộc Ly ánh mắt lười nhác đánh đi qua, hai tỳ nữ nhìn xem một hồi mặt đỏ.

Hắn hơi hơi ngoéo môi một cái , "Hai vị cô nương ánh mắt thật đẹp."

Hai tỳ nữ nghe xong lời này, mặt càng đỏ hơn, động tác rời đi càng chậm rãi.

Rồi sau, Cơ Mộc Ly từ từ phun ra nửa câu sau, " Đẹp đến mức ta thật muốn móc chúng ra !"

Hai tỳ nữ nghe vậy hung hăng khẽ run rẩy, vội vàng rời khỏi nơi đây.

Chờ đến trong nhà thu thập sạch sẽ , Cơ Mộc Ly mới thay đổi khuôn mặt tươi tắn, mang tới một chiếc khăn lông khô đi tới giường. Một tay đỡ Thủy Y Họa ngồi dậy, bản thân lại ngồi ở phía sau nàng, lấy khăn lông lau tóc cho nàng , " Y Họa , mấy ngày nay theo ta leo núi băng sông, vất vả rồi."

Thủy Y Họa nghiêng đầu liếc hẳn một cái, hí mắt cười cười, "Cho nên huynh hiện tại giúp ta lau tóc,ngocthuybachdang.lqd lấy này cảm tạ ta?"

" Y Họa , kỳ thực ta có một biện pháp rất tốt đến cảm tạ nàng ." Cơ Mộc Ly ghé sát bên tai nàng nhẹ nhàng thổi hơi nói,ngocthuybachdang.lqd thuận tiện vươn đầu lưỡi liếm một cái ở vành tai nàng , cảm giác được thân mình Thủy Y Họa run rẩy một cái, không khỏi vừa lòng cười.

Thủy Y Họa tầm mắt chuyển qua trước ngực mình, nhìn bàn tay to vụng trộm thò lên, ánh mắt từ từ nheo lại , khẽ nói: "Cơ Mộc Ly, huynh nói biện pháp chính là này?"

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 87: Cơ Mộc Ly Dừng Mỹ Nam Kế(1)

Nhìn đến người trước mắt , hai chân của Hạ Tuyệt Tuyên bất tri bất giác đã mềm như đậu hủ, quỳ sấp ở trước mặt người nọ .

"Đại... Đại Tể Tư, tiểu nhân biết sai, cũng không dám tự tiện rời đi Cổ Cương nữa , mong Đại Tể Tư bỏ qua một lần ." Hạ Tuyệt Tuyên cả người phát run, cái loại lãnh ý thấu xương từ trên thân người trước mắt này từ từ tỏa ra khắp nơi , không lúc nào không ăn mòn lục phủ ngũ tạng của hắn , làm hắn bưng bình cảm thấy có vô số lưỡi đao từ bốn phương tám hướng đâm lại.

Từ lúc bắt đầu một mình rời đi Cổ Cương , hắn liền dự đoán được bản thân sẽ có một ngày như vậy . Nhưng là hắn không chống lại được sức hấp dẫn từ bên ngoài , ở Cổ Cương hắn vĩnh viễn là một tên tiểu tốt không có tiếng tăm gì nhưng là đến Trung Nguyên liền khác ngocthuymbachdang.lqd. Hắn biết cổ độc và cổ thuật nhưng người khác lại không biết , bản lĩnh của hắn là độc nhất vô nhị, liền giống như hiện tại, Hỏa Kỳ vương cung hắn ăn uống , mà hắn chỉ cần thỉnh thoảng giúp hắn tìm một vài người lẫn trốn . Cuộc sống thoải mái như vậy là hắn chưa từng có hưởng thụ quá, nhưng hiện tại loại ngày này đã đến cùng rồi...

Người phía trước hơi cúi mắt , ánh mắt không độ ấm nhìn thẳng xuống nam nhân đang quỳ sấp dưới đất , ánh mắt lạnh lẽo như băng thấu vào xương , luôn từ ngoài da tẩm nhập vào kinh mạch toàn thân làm cho nam nhân gần như phủ phục, một cử động nhỏ cũng không dám.

"Ai cho người lá gan dám rời đi Cổ Cương ?" Nam nhân đứng thẳng chậm rãi mở miệng, thanh âm lạnh lẽo thấu xương giống như ánh mắt của

hắn .

Hạ Tuyết Tuyên toàn thân run rẩy, không còn bộ dáng cả vú lấp miệng em như thường ngày , "Đại Tế Tư, tiểu nhân chính là... Chính là nhất thời tò mò, cho nên tự tiện rời đi Cổ Cường,ngocthuybachdang.lqd chỉ muốn nhìn thế giới bên ngoài một lần ." Lời này mới dứt , hắn rõ ràng cảm nhận được chung quanh độ ẩm lại thấp một ít, Hạ Tuyết Tuyên sắc mặt nhất thời cứng đờ, đầu cơ hồ nằm sấp đến trên ủng đen của người nọ , lại không dám đụng vào .

Tại trước mặt người này , tất cả mọi thứ đều không chỗ nào che giấu, nhất là ham muốn tử sắc , tiền tài, quyền lợi .

Không dám giấu diếm, Hạ Tuyết Tuyên đè nén trong lòng sợ hãi, thân mình run rẩy nói: " Bẩm Đại Tế Tư , là tiểu nhân quý mê tâm hồn, nghĩ đến nếu đến Trung Nguyên sẽ trở nên nổi bật, bị vinh hoa phú quý che đậy hai mắt. Tiểu nhân về sau cũng không dám nữa , mong rằng Đại Tế Tư mở con đường sống !"

"Đáng tiếc, người tình ngộ quá muộn rồi..." Hắn thở dài một tiếng, giống như mang theo một loại cảm xúc bi thương , đáng tiếc ngay cả thở dài một tiếng như vậy đều ở trong một cái nháy mắt , làm cho người ta tâm bỗng chốc như rơi vào đầm băng, rơi xuống đáy đầm.

Người nằm sấp trên đất nghe vậy lập tức ngẩng đầu nhìn hắn, trong mắt hoảng sợ phóng đại vô hạn , rồi sau trơ mắt nhìn nam nhân phía trước nâng cánh tay lên , áo bào rộng rãi bị vén tới khuỷu tay , lộ ra nửa cánh tay săn chắc hữu lực .

Chẳng lẽ Đại Tế Tư muốn... Hạ Tuyết Tuyên trong mắt tràn ngập e ngại , tuyệt vọng từ chỗ sâu nhất trong đáy lòng chưa bao giờ có dâng lên. Hắn vội vã trốn về phía sau .

"Đã làm chuyện sai , sẽ nhận trừng phạt." Người nọ mặt không biểu cảm nói tới chuyện không quan hệ tới mình , ánh mắt giống như cục diện đáng buồn, không dậy nổi nửa phần gợn sóng.

Hạ Tuyết Tuyên trơ mắt nhìn hắc vụ tay, trên nửa cánh tay dần dần hiện ra một tầng vảy màu xanh , rồi sau đó có cái gì đó phá vỡ tầng vảy màu xanh chui ra, là một con rắn nhỏ chỉ bằng ngón cái , mà trên thân nó phủ đầy màu vàng , lúc này quấn ở trên cánh tay nam nhân , một đôi mắt gắt gao nhìn thẳng vào những bướu thịt trên người Hạ Tuyết Tuyên , hoặc là nói những con cổ trùng đang ngo ngoáy .

Hạ Tuyết Tuyên nhìn đến con rắn nhỏ màu vàng xong , sợ tới mức sắc mặt trắng bệch, môi không ngừng ngấp ngừng nói: "Là cổ hoàng! Cổ hoàng... Cổ hoàng..."

"Đi thôi, vật nhỏ, này đều là của người, nhớ ăn sạch sẽ chút." Nam nhân đưa tay vuốt ve đầu con rắn nhỏ ngocthuylachdang.lqd, trong mắt là sự lạnh lùng làm cho người ta trong lòng e ngại.

Con rắn nhỏ nghe được lời của hắc vụ , trong mắt nhưng lại xẹt qua một tia sáng , lúc Hạ Tuyết Tuyên còn chưa có lấy lại tinh thần thì thân rắn khéo léo nhảy lên người hắc vụ , trong chớp mắt liền chui vào trong thân thể hắc vụ.

Những bướu thịt xấu xí từng cái một biến mất không thấy, trên da thịt Hạ Tuyết Tuyên nhú ra hình con rắn nhỏ chạy quanh thân , cuối cùng từ cổ của hắc vụ chạy đến trên mặt của hắc vụ, cắn nuốt hết những con cổ trùng trên mặt không còn một cái.

Hạ Tuyết Tuyên toàn thân phát run , cảm thụ được tất cả cổ trùng bị cổ hoàng cắn nuốt, cho đến cuối cùng một con dường như cổ cũng bị cổ hoàng cắn nuốt, nguyên bản nam nhân còn trắng niên ngocthuylachdang.lqd, tóc đen thui bỗng trở nên hoa râm, trên mặt cũng từ từ xuất hiện nếp nhăn . Con rắn nhỏ từ bên trong thân thể của hắc vụ chui ra,

vọt lên bay về phía nam tử áo đen , quần ở trên cổ tay hăn, xè xè thè lưỡi răn , một bộ dạng vô cùng thoả mãn .

"Đại Tể Tư cứu mạng ..." Nam nhân trung niên phủ phục trên mặt đất đã biến thành lão nhân tóc trắng xoá ,ngocthuybachdang.lqd về mặt nếp nhăn nhiều như đường may, hăn định đưa tay túm chặt vạt áo người trước mắt nhưng là toàn thân không có một chút khí lực. Hăn cũng có thể cảm nhận được sinh mệnh bản thân đang bay nhanh đi, mau đến hăn căn bản bắt không được.

"Tự tạo nghiệt không thể sống..." Nam tử áo đen cúi mắt nhìn hăn, thanh âm thanh lãnh giống như tắm nước đá.

Hạ Tuyệt Tuyên tay vừa rơi xuống, không cam lòng nhìn chăm chăm người trước mắt, nuốt xuống một hơi cuối cùng .

Cổ hoàng ăn no thè lưỡi xè xè hai lần, rồi lại chui về trong cánh tay nam nhân .

Vạn cổ hoàng, có thể cắn nuốt tất cả cổ trùng, cũng có thể cảm ứng được cổ trùng trong phạm vi trăm dặm . Đây cũng là nguyên nhân vì sao Hạ Tuyệt Tuyên nhanh như vậy đã bị người này phát hiện . Cổ hoàng, độc nhất vô nhị, hơi kém cổ hoàng đích thị Cổ vương, dưới Cổ vương có cổ quân, xuống nữa chính là cổ trùng phổ thông rồi. Người tộc Sáp Huyết lấy thân nuôi cổ, rất nhiều người đều có cổ bản mệnh của bản thân , người có được Cổ Vương làm bản mệnh ít lại càng ít, càng đừng nói là người luyện chế ra Cổ Hoàng , Cổ Cương hình thành mấy ngàn năm qua, tổng cộng cũng xuất hiện hai người, mà Hiên Viên U Băng đó là thứ nhất, cái con rắn nhỏ màu vàng đó là Cổ Hoàng mà vạn cổ đều sẽ sợ hãi .

"A Thanh , người nói, nha đầu kia đến cùng là chốn ở chỗ nào rồi..." Hiên Viên U Băng sờ sờ cánh tay mình ngocthuybachdang.lqd, thì thầm nói

nhỏ , ánh mắt nhìn phía xa xa, con người không có độ ẩm khó được nhiễm lên một tia nhu tình.

Một lúc sau , vật nhỏ trong thân thể giống như nói gì với hắn , Hiên Viên U Băng môi mỏng ngoéo một cái, "A Thanh, người nói người cũng nhớ nàng? Ha ha, vậy người mau tìm được nàng, bằng không về sau ta sẽ không cho người ăn nữa ."

Trong cơ thể Cổ Hoàng A Thanh: "... " Chủ nhân người rất vô lương , lão tử muốn ăn, lão tử muốn ăn nhiều giống vừa rồi ! Hừ, người không cho lão tử ăn no , ta mới không giúp người tìm Xú Nha Đầu kia .

"Kháng nghị không có hiệu quả." Hiên Viên U Băng thản nhiên nói, không coi ai ra gì đi ra khỏi gian phòng ở vừa mới có người chết . Cho đến nửa canh giờ sau, Túy Hương lâu mới truyền đến tiếng nữ nhân thét chói tai, "Ngô mẹ, người chết - - "

Hai vị cô nương đi cùng Hạ Tuyết Tuyên không biết bản thân tại sao lại té xỉu , không nghĩ tới vừa tỉnh lại liền nhìn đến một lão nhân tóc trắng xoá chết trên mặt đất, các nàng không biết lão nhân này đến cùng bao nhiêu tuổi , chỉ nhìn đến gương mặt lão nhân này nhân không thành hình dáng , mà tim đã không còn đập nữa .

Đợi đến Hỏa Kỳ vương sai người tới tìm Hạ Tuyết Tuyên thì hạ nhân nâng trở về đó là một cỗ thi thể như vậy.

Đoan Mộc Toái Phong nhìn lướt qua lão nhân này liếc mắt một cái, hơi hơi nhíu nhíu mày, xua tay làm hạ nhân đem thi thể khiêng đi.

"Xác định người này chính là Hạ Tuyết Tuyên?" Đoan Mộc Toái Phong nhìn lướt qua ám vệ phụ trách theo dõi . Tuy rằng quần áo trang sức đều giống người nọ , nhưng nếu như thật sự là hắn , trong một đêm già đến như vậy , không thể không nói thật sự quý dị.

Ám vệ vội vàng gật đầu, "Thuộc hạ xác định, Hạ Tuyệt Tuyên vào gian phòng này sau không hề đi ra, sau thấy cô nương bên trong kêu lên, nói là phát hiện người chết. Trong phòng hai vị cô nương nói, có một lúc hôn mê ngocthuymbachdang.lqd, không biết kết quả đã xảy ra chuyện gì, thuộc hạ đoán rằng, có người vụng trộm vào phòng giết Hạ Tuyệt Tuyên."

Đoan Mộc Toái Phong gật gật đầu, không có nói cái gì nữa. Những người biết tà thuật vốn là hết sức kỳ quái, trong một đêm chết già cũng rất có khả năng. Chính là không biết người giết hắc ở nơi nào, nếu không, hắc nhất định phải nạp về cho chính mình dùng.

"Người lên vào phòng ở đâu? Người có nhìn thấy tướng mạo của hắc ?"

Ám vệ nghe vậy cúi đầu, "Thuộc hạ vô năng, tất cả đều là thuộc hạ phỏng đoán, thuộc hạ căn bản không có nhìn đến bóng dáng người xa lạ ."

Đoan Mộc Toái Phong thở dài một tiếng, nâng nâng trán của bản thân. Đây là như thế nào, vì sao gần nhất gặp phải mấy người võ công cao cường , vẫn là nói Hỏa Kỳ vương phủ phòng ngự càng ngày càng thấp ngocthuymbachdang.lqd, trình độ của Ám vệ cũng không bằng trước kia rồi hả ?

" Không có chuyện gì , đi xuống đi." Đoan Mộc Toái Phong có chút phiền chán cho lui Ám vệ. Hạ Tuyệt Tuyên vừa chết, tiểu tử đào tẩu từ mật thất kia lại càng không dễ tìm. Tuy rằng Hạ Tuyệt Tuyên dùng cổ thuật tìm được vị trí của hắc nhưng là hạ nhân báo lại, căn bản không có nhìn đến bóng dáng của đào phạm . Như vậy , tiểu tử này có lẽ đã vào lãnh thổ của Hỏa Vũ rồi.

"Tần Khuyết, người sớm muộn gì vẫn là về đến nơi này..." Đoan Mộc Toái Phong thấp giọng nói, trong mắt xẹt qua tia sáng . Hiện thời nhiệm vụ thiết yếu là tập hợp đủ bốn bức họa,ngocthuymbachdang.lqd về phần Tần

Khuyết và một người nữa có đồng tử quý , hăn sớm muộn gì cũng sẽ tìm ra!

Đoan Mộc Toái Phong từ từ thoát áo khoác, xoay người đang muốn đi ngủ, ai ngờ trong đầu lại xuất hiện một bóng dáng màu trắng , Đoan Mộc Toái Phong không khỏi ngần ra, tiếp theo mắt lộ ra lạnh lẽo, một cước đá văng ghế bên cạnh ra , đập thành mảnh nhỏ, trầm giọng nói: "Bạch Y Họa, bốn vương sớm hay muộn sẽ tính sổ với ngươi, dám đùa bốn vương sẽ phải trả giá !" "Hắt xì!" Thủy Y Họa hắt hơi một cái, day day cái mũi sau,ngocthuybachdang.lqd dùng khăn lông lau khô thân mình, bọc lấy quần áo Bắc Đường Liệt sai người đưa tới , trèo lên giường.

" Y Họa , đã bảo đừng tắm lâu quá , nàng cứ không nghe." Cơ Mộc Ly chờ ở ngoài bình phong khẽ nhú mào. Xác định Thủy Y Họa đã lên giường xong , mới cho tỳ nữ ngoài cửa vào khênh bồn tắm và bình phong ra . Về phần tỳ nữ là Bắc Đường Liệt từ chỗ nào mượn tới, Cơ Mộc Ly cũng không tâm tư quản.

Hai tỳ nữ chuyển bồn tắm bộ dạng đều rất xinh đẹp, đi vào phòng mà tầm mắt đều giảo ở trên người Cơ Mộc Ly không rời. Nam nhân thật đẹp ! So Đại Tế Tư và Bắc Đường công tử còn hơn .

Cơ Mộc Ly ánh mắt lười nhác đánh đi qua, hai tỳ nữ nhìn xem một hồi mặt đỏ.

Hăn hơi hơi ngoéo môi một cái , "Hai vị cô nương ánh mắt thật đẹp."

Hai tỳ nữ nghe xong lời này, mặt càng đỏ hơn, động tác rời đi càng chậm rãi.

Rồi sau, Cơ Mộc Ly từ từ phun ra nửa câu sau, " Đẹp đến mức ta thật muốn móc chúng ra !"

Hai tỳ nữ nghe vậy hung hăng khẽ run rẩy, vội vàng rời khỏi nơi đây.

Chờ đến trong nhà thu thập sạch sẽ , Cơ Mộc Ly mới thay đổi khuôn mặt tươi tắn, mang tới một chiếc khăn lông khô đi tới giường. Một tay đỡ Thủy Y Họa ngồi dậy, bản thân lại ngồi ở phía sau nàng, lấy khăn lông lau tóc cho nàng , " Y Họa , mấy ngày nay theo ta leo núi băng sông, vất vả rồi."

Thủy Y Họa nghiêng đầu liếc hẳn một cái, hí mắt cười cười, "Cho nên huynh hiện tại giúp ta lau tóc,ngocthuybachdang.lqd lấy này cảm tạ ta?"

" Y Họa , kỳ thực ta có một biện pháp rất tốt đến cảm tạ nàng ." Cơ Mộc Ly ghé sát bên tai nàng nhẹ nhàng thổi hơi nói,ngocthuybachdang.lqd thuận tiện vươn đầu lưỡi liếm một cái ở vành tai nàng , cảm giác được thân mình Thủy Y Họa run rẩy một cái, không khỏi vừa lòng cười.

Tầm mắt Thủy Y Họa chuyển qua trước ngực mình, nhìn bàn tay to vụng trộm thò lên, ánh mắt từ từ nheo lại , khẽ nói: "Cơ Mộc Ly, huynh nói biện pháp chính là này?"

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 88: Cơ Mộc Ly Dùng Mỹ Nam Kế(2)

Cơ Mộc Ly cười ha ha , " Đúng vậy Y Họa , ta nói biện pháp chính là ta lấy thân báo đáp. Như thế nào, thành ý có đủ hay không?" Nói xong lời cuối cùng, giọng nói đã mơ hồ không rõ . Bởi vì hai cánh môi mỏng đã dính vào sau gáy Thủy Y Họa , bắt đầu cắn . Còn vừa cắn vừa mút vào, thỉnh thoảng còn chép miệng hai ba lần, nói thầm: " Y Họa , người nàng thật thơm..."

Thủy Y Họa bị hấn hết căn lại mút , thân thể cũng nổi lên phản ứng, hai tay vòng qua cổ hấn , nghiêng đầu hôn lên, ở trên cánh môi hơi chút lạnh bạc nhẹ nhàng mút vào, rồi sau cạy mở khớp hàm của hấn , đưa đầu lưỡi tiến vào quấy qua lại .

Cơ Mộc Ly có một lát sợ run, hấn có thể rõ ràng cảm giác được đầu lưỡi trắng mịn linh hoạt kia đang tác loạn trong miệng hấn , còn nghịch ngợm quần quít lấy đầu lưỡi của hấn rồi đảo quanh .

Cái gì có thể nhịn chứ cái này không thể nhịn! Hấn nếu không có phản ứng, vậy thì không phải nam nhân , mà là thái giám!

Ngắn ngủn trong mấy nháy mắt sau, Cơ Mộc Ly lập tức ôm lấy người nàng ,xoay mặt nàng lại để nàng đối mặt với bản thân , càng thêm phương tiện tiếp xúc vuốt ve, rồi sau càng thêm mãnh liệt hôn trở về.

Tiếng chụt chụt ở trong đêm yên tĩnh vang lên, vô cùng kích thích .

Đợi đến hai người dính đủ, rời môi, còn dính lại chút nước miếng trong suốt . Thủy Y Họa nuốt nuốt nước miếng, nhanh chóng quay đầu, hơi có chút quần bách . Thằng nhãi Cơ Mộc Ly này kỹ thuật càng ngày càng thuần

thực rồi, vừa rồi chút nữa không ra được rồi. Còn có móng vuốt không an phận kia...

" Lưu manh , huynh sờ chỗ nào vậy !" Thủy Y Họa khẽ trừng mắt, tát một phát vào hai cái móng vuốt đang sờ xuống bụng dưới của nàng .

Cơ Mộc Ly cười sâu kín , trước mặt nàng liếm liếm cánh môi vừa mới hôn xong , làm cho cánh môi càng thêm trong sáng thuần khiết , có một loại phong tình mị hoặc không nói nên lời , như là đang quang minh chính đại dụ dỗ nàng phạm tội .

Thủy Y Họa trong lòng xì một tiếng, đồ vô sỉ, lại dám dùng mỹ nam kế với bản thân . Nếu chút hấp dẫn này còn chống cự không nổi, nàng sẽ không kêu Thủy Y Họa . Nhưng là... Đã người này đã để lại ấn ký trên người mình , vậy mình muốn như thế nào đều được đi, không cần phí phạm .

" Y Họa ..." Giọng nói của Cơ Mộc Ly thoáng trở nên khàn khàn , từ từ tới gần nàng, móng vuốt lại bắt đầu dò xét đi qua. Theo một góc độ nào đó mà nói , thì cặp móng vuốt của Cơ Mộc Ly giống như là con gián đánh không chết , sức sống quả thật đáng nể.

Thủy Y Họa thoáng nghĩ sau, khoe miệng mỉm cười liền mang theo chút quyến rũ , nhìn Cơ Mộc Ly ngoắc ngón tay.

Nếu như đổi lại là người khác làm động tác này , có lẽ Cơ Mộc Ly đã dùng một đao liền cắt ngón tay kia đi , nhưng hiện tại người ngoắc ngón tay là Thủy Y Họa, Cơ Mộc Ly chỉ cảm thấy đầu ngón tay vô cùng đáng yêu, còn muốn ngậm trong miệng cắn vài cái rồi. Nhưng là tâm Cơ Mộc Ly lại cảnh báo mãnh liệt, có vấn đề, Y Họa lại giở trò quỷ gì rồi !

Thấy hấn sừng sờ còn chưa có phản ứng, Thủy Y Họa hơi hí mắt, có chút không vừa ý rồi.

Cơ Mộc Ly nhanh chóng hoàn hồn, cúi đầu đi qua, hơi thở nóng rực phun trên mặt nàng , giống như đang triền miên cùng với hô hấp của nàng .

" Y Họa , như thế nào?" Hắc hỏi, hai người dính chặt đến không còn khe hở . Người nào đó còn vô sỉ tiếp tục dùng móng vuốt của bản thân để vuốt ve mỡ địa phương.

Thủy Y Họa không có ngăn cản lại động tác của hắc , ngược lại miễn cưỡng liếc hắc một cái, cái nhìn này làm cho cả người Cơ Mộc Ly mềm mại, chỉ còn không có hóa thân thành sói bồ nhào qua , nhưng là sợ làm Y Họa của hắc sợ , Cơ Mộc Ly vẫn là nhịn xuống .

Thủy Y Họa lại bỗng nhiên đưa tay nâng cằm của hắc lên , cười tủm tỉm nói: "Cơ Mộc Ly , vừa rồi huynh dùng mỹ nam kế với ta sao ?"

Cơ Mộc Ly liền mặc kệ Tiểu hồ ly giờ trò xấu với hắc , hơn nữa rất hào phóng thừa nhận, cười không đàng hoàng n "Như thế nào, mỹ nam kế của gia có thành công không? Có làm cho Y Họa xuân tâm đập dồn không ?"

Nhìn hắc lông mày nhướn cao , giọng điệu khiêu khích , còn có cánh môi mới bị nàng mút cho sưng đỏ . Thủy Y Họa quyết định, không khách khí với hắc, nam nhân này vốn là của mình, muốn hưởng dụng thế nào là do mình .

Vì thế, ở dưới sự kích động và khiếp sợ của Cơ Mộc Ly , Thủy Y Họa liền đẩy người đến trên giường, cười ở trên người hắc, cúi người cắn xuống, còn vừa cắn vừa cởi quần áo của hắc .

Mỹ nam bị lột trần , mỹ nhân vẫn là quần áo chỉnh tề .

Màn lụa màu đen hạ xuốngche đầy tất cả phong cảnh, chỉ còn lại tiếng thì thầm nhỏ nhẹ của hai người đang triền miên .

" Y Họa , nàng cắn nhẹ chút, thịt trên vai đều nhanh bị nàng cắn hết..."

"Còn nói ta , móng vuốt của huynh còn xuống nữa , có tin ta lập tức chặt đứt hay không ."

"Y Họa , nàng bỏ được sao..."

"Không chém hai móng vuốt cũng được , không bằng... Lấy thứ khác đổi?"

" Y Họa , đừng, đừng chạm vào chỗ đó ! Đừng cầm , lại cầm liền gãy mất !" Mồ yêu nghiệt thở gấp , trong mắt phiếm đầy hơi nước .

Mồ nữ cười rộ lên, "Lần sau lại giở trò xấu, ta có rất nhiều phương pháp tra tấn huynh..."

" Y Họa ..." U oán thêm thở dốc.

"Được rồi , ngủ!"

"A? Như vậy xong rồi, Y Họa nàng không làm gì tiếp với ta sao ?" Thất vọng thêm thở dài.

"Chờ Thị huyết cổ trên người huynh giải được , chúng ta an toàn rồi đi Cổ Cương rồi lại nói..." Nói xong, trở mình , đưa lưng về phía hắc liên ngủ .

Cơ Mộc Ly ôm cả người nàng vào trong ngực, ngực mình thì dính sát vào phía sau lưng Thủy Y Họa . Một nụ hôn nhẹ nhàng đặt lên trên đoạn gáy trắng nõn kia , khóe miệng hơi cong lên,thỏa mãn ôm nàng ngủ. Thủy Y Họa không nghĩ sai, Bắc Đường Liệt căn bản không vội vàng giải cổ độc cho Cơ Mộc Ly, sáng sớm liền biến mất, làm cho Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng tức giận đến suýt nữa thì đốt luôn cả phòng ở . Cơ Mộc Ly từ lúc thức dậy luôn một bộ dạng vui vẻ phấn khởi như tắm gió xuân , biết được tin tức sau cũng không cảm thấy gì, không khỏi làm cho Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng liếc trắng mắt.

"Ha ha, mấy vị an tâm chớ nóng nảy, Bắc Đường công tử hẳn chỉ phải đi gặp Đại Trưởng Lão , không bao lâu sẽ trở lại." Nhạc Đông và Nhạc Tây dâng nước trà , thái độ đoan chính giải thích nói.

Thủy Y Họa thấy người này thái độ cung kính, cũng muốn tìm hiểu tin tức , nhẹ nhàng hớp một ngụm trà xong , cười hỏi, "Liệt sư huynh đi gặp Đại Trưởng Lão . Vậy, Tư Tế điện có mấy vị trưởng lão hả ?"

Nhạc Đông gật gật đầu, giải thích nói: "Tư Tế điện tổng cộng có năm vị trưởng lão, Nhị Trưởng Lão là một nữ tử mỹ mạo ba vị trưởng lão còn lại đều là nam tử trung niên , chỉ có Đại Trưởng Lão là hơi già. Ha ha, tiểu nhân nói này đó tự nhiên là biểu tượng, kỳ thực mấy vị trưởng lão đều ngoài bốn trăm tuổi rồi. Tuy rằng năm vị trưởng lão bối phận cao hơn Đại Tế Tư nhưng từ sau khi Đại Tế Tư nhậm chức thì bối phận lại trở nên cân bằng, đệ tử Bắc Đường công tử của Đại Tế Tư cũng chỉ gọi bọn họ là sư bá..."

Mấy người nghe được lú lờ không thôi, Tư Tế điện chẳng khác nào tổ của đám quái vật, những vị trưởng lão này đều là những Lão Quái Vật. Đại Tế Tư ba trăm tuổi coi như tuổi trẻ? Nói không chừng Bắc Đường Liệt cũng đã gần trăm tuổi rồi.

"Lúc chúng ta nhìn thấy công tử nhà các người , hẳn đang lấy máu của những con nhện mặt người máu đó là dùng để luyện chế cổ độc sao ?" Lần này người mở miệng chính là Cơ Mộc Ly, hẳn miễn cưỡng mở mắt , ánh mắt sâu thẳm, cũng không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

Nhạc Tây nghe xong lời này, lăm mồm nói: "Vị công tử này đoán không sai, Cổ Cương hàng năm đều sẽ có một lần tỷ thí chế cổ dân chúng bình thường hay quý tộc đều có thể tham gia. Mấy ngày trước đây, Tư Tế điện vừa mới tuyển ra năm mươi người , dân chúng hoặc là quý tộc có thể tận mắt chứng kiến quần anh của Tư Tế điện thí luyện!"

"Quần anh thí luyện là cái gì? Cũng là luyện chế cổ độc?" Đông Phương Lăng xen mồm hỏi một câu.

Nhạc Tây đối với quan hệ chủ tớ của mấy người này hơi có chút nghi hoặc, nhưng vẫn giải thích cho Đông Phương Lăng : "Quần anh thí luyện chỉ có người của Tư Tế điện mới có thể tham gia,xác thực nói là đồ đệ của mấy vị trưởng lão . Trong vòng năm ngày bọn họ sẽ luyện chế ra một loại cổ độc mới , đến lúc đó từ mấy vị trưởng lão bình phán, ba người cuối cùng sẽ được Đại Tế Tư tự mình ban phát áo măng bào chí cao vô thượng của Tư Tế điện !"

Nói đến phần sau, hạ nhân kêu Nhạc Tây này rõ ràng bắt đầu kích động .

Không đợi Thủy Y Họa và Cơ Mộc Ly hỏi kỹ, ngoài cửa đi tới một vị nam tử trẻ tuổi mặc áo bào đen ánh mắt hắc thản nhiên đảo qua mấy người trong phòng , hơi có chút cao ngạo nói: "Vài vị là khách quý mà Liệt sư đệ nói? Sư phụ ta muốn gặp các vị . Các vị đi theo ta đi."

Lúc xoay người , một tia âm độc xẹt qua trong mắt hắc , khóe miệng cũng gợi lên một nụ cười âm lãnh .

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 87: Thân Thế Bắc Đường Liệt

edit:ngocthuybachdang

Mấy người liếc nhau, đi theo phía sau người này ra cửa. Thủy Y Họa đi phía trước cố ý liếc mắt nhìn Nhạc Đông và Nhạc Tây, phát hiện hai người này thần sắc đều mang theo một chút lo lắng.

Ai, xem ra Đại Trưởng Lão là người không dễ chọc đây. Nhưng là, chỉ bằng quan hệ của mấy người và Đại Tế Tư, hẳn không có khả năng thật sự hạ sát thủ. Trừ phi... Người này có ý phản.

Năm vị trưởng lão ở Tư Tế điện, mỗi một đệ tử mà trưởng lão thu nhận đều là những người cực kỳ có tư chất ở Cổ Cương. Nam tử dẫn đường phía trước bộ dạng thoát nhìn đại khái hai mươi bảy hai mươi tám, nói vậy tư chất cũng là thượng thừa, bằng không làm sao có thể trở thành đệ tử của Đại Trưởng Lão.

Thủy Y Họa còn nhớ rõ trước đây Nhạc Đông có nói với bản thân, phương pháp luyện chế dưỡng nhan cổ rất phổ biến. Mỗi một người của tộc Sáp Huyết đều biết luyện chế như thế nào. Nhưng vì sao có người nhìn trông trẻ có người lại già, vậy thì do tư chất khác nhau rồi.

Dựa theo cách nói của Nhạc Đông, tộc nhân có được tư chất trung thượng đại khái trong khoảng mười năm có thể luyện ra một con, chỉ cần từ nhỏ bắt đầu học luyện chế cổ độc, sớm luyện cổ, có thể tranh thủ lúc bản thân trẻ tuổi nhất xinh đẹp nhất luyện chế ra một con dưỡng nhan cổ, hơn nữa bản thân tự mình luyện chế dưỡng nhan cổ là hữu hiệu nhất, có

thể duy trì dung mạo và kéo dài sự sống . Đây cũng là nguyên nhân vì sao dân gian có rất nhiều cô nương và thiếu niên vừa xinh đẹp lại trẻ tuổi .

Những tộc nhân này từ lúc bắt đầu học luyện chế cổ độc , việc đầu tiên là luyện chế dưỡng nhan cổ của chính mình , rồi mới bắt đầu luyện chế những cổ độc khác . Nếu là tư chất kém chút, có lẽ giống như là Hạ Tuyết Tuyên , mất khoảng hai mươi đến ba mươi năm mới luyện chế ra một con , lúc đó người cũng bước vào tuổi trung niên rồi .

Cho nên, ở Cổ Cương rất ít nhìn đến những lão nhân , nếu thật sự gặp được những người có bề ngoài như vậy , thì chỉ có một khả năng đó là người Trung nguyên mới tới Cổ Cương, bắt đầu học tập luyện chế cổ , đợi đến lúc luyện chế được dưỡng nhan cổ thì đã già . Còn có một khả năng nữa đó là, người nọ là từ từ sống đến già , những người có được dưỡng nhan cổ của tộc Sáp Huyết có thể kéo dài tuổi thọ , nhưng tuổi thọ cũng chẳng phải kéo dài mãi , bọn họ cũng sẽ già, chẳng qua già chậm hơn so với người thường mà thôi, mà bản mạng cổ cũng sẽ hỗ trợ kéo dài sự sống . Bản mạng cổ sống được càng lâu, thì người mang cổ tự nhiên cũng sẽ sống tới lúc đó .

Hiện tại, mấy người Thủy Y Họa liền gặp một lão nhân như vậy , nói là lão nhân, có lẽ có chút quá, nhưng bộ dáng hắc hơn năm mươi tuổi ngồi giữa một đám tuổi trẻ nên giống một lão nhân cao tuổi , chứ thực chất hắc tóc mới hoa râu, trán cũng chỉ có vài nếp nhăn.

Lão nhân kia một thân uy nghiêm, mày giống như vĩnh viễn nhăn , làm cho người ta có một loại cảm giác phải cẩn thận trong cách ăn nói . Bắc Đường Liệt đứng ở bên người hắc, đang nói gì đó cùng hắc, thái độ thản nhiên mà không mất cung kính.

"Vài vị này là khách của Liệt nhi ?" Tuy rằng kêu Liệt nhi thân mật như vậy , nhưng Thủy Y Họa lại cảm thấy trong lời này không có nửa phần yêu thích .

Tầm mắt của lão nhân này từ Bắc Đường Liệt chuyển dời đến trên người Thủy Y Họa và Cơ Mộc Ly, mà dừng lại trên mặt Cơ Mộc Ly nhiều một lát . Thủy Y Họa đoán rằng, lão nhân này cảm giác được Thị huyết cổ trong người Cơ Mộc Ly . Không hổ là trưởng lão , khoảng cách xa như vậy đều có thể cảm giác được .

Bắc Đường Liệt nhìn Đại Trưởng Lão gật gật đầu, dừng một chút, ánh mắt chuyển hướng Thủy Y Họa, thần nhiên giải thích nói: "Sư bá, đây là Thủy cô nương là đệ tử của Vạn Độc Dược Thánh ở Trung Nguyên , là cố nhân của Đại Tế Tư ."

" Hà ?" Đại Trưởng Lão vừa nghe lời này, sắc mặt hơi đổi, chậm rãi đứng lên, "Là Vạn Độc Dược Thánh hơn mười năm trước trợ giúp Băng nhi bình định náo động?"

" Đúng vậy , Thủy cô nương đúng là đồ đệ của hãn ." Bắc Đường Liệt lại tăng thêm giọng điệu cường điệu một câu. Ý ở ngoài lời, những người này đều có quan hệ tới Đại Tế Tư , không thể tùy ý khó xử bọn họ.

Thủy Y Họa chống lại ánh mắt của lão nhân này , giống như cảm thấy ánh mắt sắc bén này có thể nhìn thấu lòng mình, làm cho nàng cảm thấy sợ hãi. Tròng mắt hơi hơi vừa động, Thủy Y Họa cười hướng tới Đại Trưởng Lão làm một lạy dài, cung kính hành lễ, "Văn bối biết Đại Trưởng Lão không phải người thường, có một số việc không thể gạt được ngài, kỳ thực ta không phải đệ tử của Vạn Độc Dược Thánh , vị công tử áo xanh sau lưng ta kia mới là đệ tử nhập môn của Vạn Độc Dược Thánh “.

Thấy Bắc Đường Liệt nhú mày, Thủy Y Họa vội nói : " Ta cũng không cố ý lừa gạt Liệt sư huynh, sư phụ trước khi đi quả thật thừa nhận thân phận đệ tử của ta , đáng tiếc ta còn chưa kịp học tập độc thuật cùng hãn , sư phụ liền đi ... qua đời ở ở Cổ Cương ..." Nói xong lời cuối cùng, biểu cảm đã chuyển vì bi thống.

Ba người Đông Phương Lãng phía sau , "... " Vương phi cô có phải nhập diễn quá sâu rồi không hả ? Nước mắt đều nhanh rơi xuống đến nơi rồi.

Thủy Y Họa thương cảm quay đầu nhìn Đông Phương Lãng liếc mắt một cái, "Sư huynh..."

Đông Phương Lãng giật mình , lập tức đi lên phía trước ôm quyền hướng về phía hai người , đoan đoan chính chính nói: "Tại hạ Đông Phương Lãng, là đại đệ tử của Vạn Độc Dược Thánh ." Thở dài sau, ngẩng đầu nhìn hướng hai người, hơi có chút phiền muộn nói: "Lúc trước sư phụ chỉ nói cùng lão bằng hữu đi Cổ Cương có chuyện đại sự , ta và sư muội không nghĩ tới sư phụ thế nhưng... Thế nhưng một đi không trở lại."

Nói xong, Đông Phương Lãng lại nhìn Bắc Đường Liệt thật có lỗi nói: "Giấu diếm Bắc Đường công tử đều không phải là ý của ta , chính là sư muội từ trước đến nay đa nghi . Vì vậy chỉ lộ ra thân phận của nàng, lại che giấu của ta. Bắc Đường công tử đừng trách ."

Đông Phương Lãng lúc không ngốc thì giống như như một công tử nho nhã , nho nhã lễ độ xin lỗi, hai người có thể này tin rất nhiều.

Bắc Đường Liệt: "Trách không được ta cảm thấy người làm hạ nhân rất uất ức, hóa ra là giả vờ ." Ngữ khí cũng không có ý làm thấp đi , giống như chính là đang trình bày một chuyện thực.

Đông Phương Lãng và Kiếm Thập Nhất: "... " Bọn họ chưa bao giờ cảm thấy làm thuộc hạ của Cơ Mộc Ly là chuyện uất ức cả , Bắc Đường Liệt thật sự là đáng đánh đòn! Hiện tại bọn họ rốt cục đã hiểu gia vì sao lần đầu tiên gặp người này đã thấy chán ghét rồi !

Cơ Mộc Ly lạnh lùng xem xét Bắc Đường Liệt liếc mắt một cái, rồi sau đó dời ánh mắt, trong lòng thầm nghĩ: Quả nhiên là càng nhìn càng cảm thấy khó chịu.

Ánh mắt Đại Trưởng Lão nhìn Thủy Y Họa và Đông Phương Lăng vài lần, rồi sau mới thu hồi ánh mắt, "Tuy rằng Vạn Độc Dược Thánh lúc trước giúp Đại Tế Tư rất nhiều việc , nhưng là Tư Tế điện quy củ không thể phế . Các người đã đến Cổ Cương, về sau cứ ở chỗ này đi, Đại Tế Tư cũng sẽ tìm sư phụ tốt nhất dạy các người luyện chế cổ độc và sử dụng cổ thuật."

Mấy người: "..."

"Sư bá, mọi chuyện vẫn là đợi Đại Tế Tư trở về lại định đoạt đi." Bắc Đường Liệt hơi hơi nhú mào nhắc nhở một câu.

"Thế nào, sư phụ người không ở, lão nhân ngay cả chuyện này đều không thể quyết định sao ?" Đại Trưởng Lão hơi có chút không vui.

"Sư diệt không có ý tứ gì khác." Bắc Đường Liệt cup mắt , nghĩ nghĩ nói: "Ngày mai là ngày cuối cùng quần anh thí luyện , vẫn nên chờ sau khi thí luyện kết thúc lại an bày mấy vị khách đi."

Đại Trưởng Lão vừa nghe lời này, trong mắt xẹt qua một tia sáng, hỏi vị nam tử áo đen lúc trước dẫn đường , "Nghịệp nhi , cổ độc của người luyện chế như thế nào rồi ?"

Nam tử áo đen đúng là tiểu đệ tử Đoàn Thần Nghịệp của Đại Trưởng Lão , cũng là đệ tử nhập môn cuối cùng . Lúc này nghe vậy, vội hướng về Đại Trưởng Lão khom người nói: " Sư phụ, đồ nhi đã luyện chế tốt lắm, chỉ chờ ngày mai để các vị sư thúc bình phán ." Trong lời nói kia mang theo một chút kiêu ngạo , xem ra hẳn đối với việc luyện chế cổ độc của bản thân vô cùng tin tưởng.

"Liệt nhi, người đâu, chuẩn bị như thế nào rồi hả ?" Đại Trưởng Lão lại hỏi Bắc Đường Liệt. Thủy Y Họa tinh tường nhìn thấy dấu vết tính kế trong mắt hắn .

Bắc Đường Liệt chỉ phải cung kính trả lời: "Sư diệt cổ độc còn kém một chút, hãn là trước ngày mai có thể luyện chế thành công."

Đại Trưởng Lão nghe xong, trầm thấp nói: " Nghiệp sư huynh của người đã luyện chế được cổ độc , mà luyện chế cổ thuật người lại cao hãn một bậc, không bằng người trước nhìn cho hãn một cái, có thể chỉ giáo một hai."

Đoạn Thần Nghiệp vừa nghe lời này, đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng Đại Trưởng Lão, khó có thể tin kêu một tiếng: "Sư phụ, vì sao? !"

Hãn mới không cần lộ ra cổ độc mà mình chế ra , hãn phải chờ tới ngày cuối cùng của đợt quần anh thí luyện , lúc này đây hãn cũng đủ tin tưởng thắng quá Bắc Đường Liệt. Nhưng là, sư phụ lại muốn hãn đưa cổ độc đã luyện chế ra cho đối thủ mạnh nhất xem? Còn muốn hãn chỉ điểm cho bản thân ? Với hãn mà nói, việc này quả thực chính là một loại sỉ nhục!

"Thế nào, sư phụ nói người cũng không nghe rồi hả ?" Đại Trưởng Lão khoét hãn liếc mắt một cái, trên mặt có chút không vui, nhưng trong mắt còn là có thêm bao dung cùng yêu thương.

Bắc Đường Liệt làm sao mà không rõ tính toán của Đại Trưởng Lão , hãn nghĩ Đoạn Thần Nghiệp chủ động trước đưa ra cổ độc đã luyện chế tốt , như vậy bản thân lễ thượng vãng lai, cũng phải lấy ra cổ độc của bản thân . Mà cổ độc chưa luyện chế tốt thì không nên thay đổi hoàn cảnh, chỉ cần hơi chút vô ý, cổ độc luyện chế ra sẽ kém hơn rất nhiều. Mà chút vô ý này , thật khả năng khiến cho hãn bại bởi Đoạn Thần Nghiệp rồi.

Hãn có thể không cần kết quả tỷ thí , thứ nhất hay thứ hai không quan trọng , nhưng là hãn không cho phép cổ độc của bản thân xuất hiện . Mỗi một con cổ trùng đều có ý thức của bản thân , quá trình luyện chế cổ độc cũng là một loại trao đổi ý thức .

Không luyện cổ thì thôi, một khi muốn luyện chế sẽ đem hết toàn lực làm cho tốt nhất.

"Sư bá không cần khó xử Nghiệp sư huynh , ta cùng Nghiệp sư huynh cho tới nay đều tương xứng, làm sao có thể nói hai chữ chỉ giáo , sư bá thật sự là làm ta ngại chết. Hơn nữa ngày mai đó là ngày cuối cùng , đến lúc đó lại tinh tế tham thảo không muộn." Trước khi hăn kịp tính toán , Bắc Đường Liệt thân nhiên nói.

Đại Trưởng Lão chỉ tiếc rèn sắt không thành thép trừng mắt nhìn môn sinh đặc ý của bản thân liếc mắt một cái . Đều do đứa nhỏ này lằng nhằng , kết quả làm cho Bắc Đường Liệt xú tiểu tử này nhìn ra không thích hợp rồi.

"Đã như vậy, vậy thì ngày mai lại nói sau." Đại Trưởng Lão có chút không vui nói, "Về phần mấy vị khách này , các người đường xa mà đến, mà lại cùng Đại Tế Tư có chút sâu xa . Ngày mai Tư Tế điện có tổ chức quần anh thí luyện, các người có thể đi quan sát." Lúc nói lời này , mang theo một chút ý tứ như kiểu ban ân .

Cơ Mộc Ly nghe được cực kỳ khó chịu, lần đầu tiên nghe được có người dùng loại khẩu khí ban ân này nói với hăn, nhưng Cổ Cương đến cùng là địa bàn của những người này , chút khó chịu trong lòng hăn đã áp chế xuống rồi.

Tuy rằng Cơ Mộc Ly nghe không thoải mái, nhưng Thủy Y Họa lại không thể không thừa nhận Đại Trưởng Lão nói thật sự là một loại ban ân. Trừ phi người của Tư Tế điện mới có thể chính mắt chứng kiến những người trong top 50 người dẫn đầu , liền ngay cả quý tộc Cổ Cương cũng không có cách đi cửa sau , phương pháp cũng chỉ có một loại như vậy . Cho nên trong mắt người ngoài xem , bọn họ thật sự chiếm được một loại ban ân vô thượng .

"Đa tạ Đại Trưởng Lão! Mấy người chúng ta đã sớm muốn chứng kiến thượng đẳng cổ độc của Cổ Cương rồi !" Thủy Y Họa lập tức hưng phấn nói, giống như là nhật được bao lớn tiện nghi không bằng.

Cơ Mộc Ly nhìn bộ dạng cao hứng này của nàng , khóe miệng ngoéo một cái. Y Họa của hần mỗi lần cười như vậy, không phải là đang giả vờ , chính là đang tính kế gì đó .

Đợi cho mấy người khách sáo ba bốn câu sau rồi lui ra , Đoạn Thần Nghiệp nhú mày nhìn theo bóng lưng mấy người , không hiểu hỏi: "Sư phụ vì sao đối với mấy người ngoại tộc này khách sáo như vậy ? Đồ nhi mà là sư phụ sẽ trừng phạt bọn họ một phen . Dù sao Tư Tế điện không phải là loại người nào đều có thể xông tới."

Đại Trưởng Lão cơn giận còn chưa tan , đưa tay gõ một cái trên đầu hần , "Người đứng là không tiền đồ, nếu không phải người nhiều lần kém tiểu tử này một bậc, sư phụ ta làm còn phải nể mặt của hần! Nếu không phải xú tiểu tử Bắc Đường Liệt này , lúc trước U Băng đã sớm thu người làm đồ đệ , người hiện thời sẽ là đệ tử duy nhất của Đại Tế Tư . Về sau vị trí Đại Tế Tư mười phần nằm trong tay người."

Đoạn Thần Nghiệp trong mắt xẹt qua một tia ghen ghét , cúi đầu ấp úng nói: "Đa tạ sư phụ nâng đỡ, đồ nhi thề sớm muộn gì có một ngày sẽ vượt qua Bắc Đường Liệt, sẽ không làm mất mặt sư phụ , đồ nhi còn muốn Đại Tế Tư hối hận quyết định năm đó của hần , không thu ta làm đồ đệ, là tổn thất của hần !"

Đại Trưởng Lão sau khi nghe xong có thể này mới lộ ý cười, " Tiểu tử ngoan , không uổng công sư phụ thương người, ta cũng không tin ta đem hết bản lĩnh của mình dạy người , còn không sánh bằng Bắc Đường Liệt kia !"

Tử Linh điện.

"Liệt sư huynh, xem ra Đại Trưởng Lão thật chán ghét người ? Liệt sư huynh có thể nói nguyên do không ?" Thủy Y Họa cười nhạt nói, thái độ chế nhạo .

Kiểm Thập Nhất ôm kiếm đứng ở một bên, Đông Phương Lăng uống ngụm trà, Cơ Mộc Ly thường thức tay Thủy Y Họa đặt ở trên đầu gối , nhưng là mỗi người đều để lại một lỗ tai. Kiểm Thập Nhất quá mức lạnh nhạt, Đông Phương Lăng miệng đầy mê sảng, Cơ Mộc Ly lại không muốn nhìn Bắc Đường Liệt , nhiệm vụ ngoại giao tự nhiên để cho Thủy Y Họa rồi.

Bắc Đường Liệt nghe vậy, ngược mắt liếc nhìn nàng một cái, nói: " Không phải là chán ghét, nhiều lắm là không thích thôi. Đại Trưởng Lão cho rằng ta đoạt hết thầy của Nghiệp sư huynh , cho nên đối với ta tồn bất mãn."

"Chẳng lẽ vị trí và vinh dự của người vốn nên là của hãn?" Thủy Y Họa có chút tò mò hỏi.

Bắc Đường Liệt khẽ gật đầu, "Năm đó lúc sư phụ thu đệ tử còn không phải Đại Tế Tư, nhưng là năng lực và địa vị của hãn đã được mọi người khẳng định . Tất cả mọi người biết, người kế nhiệm Đại Tế Tư là sư phụ không thể nghi ngờ. Có lẽ là vì sư phụ cùng một vị sư đệ đồng môn khác quan hệ không tốt, cho nên sớm tuyên bố về sau chỉ lấy một đệ tử duy nhất ."

"Liệt sư huynh, người nói đệ tử đồng môn của Đại Tế Tư là người tạo nên náo động hơn mười năm trước kia?" Thủy Y Họa nhin không được đánh gãy một câu.

"... Không tính náo động, chính là vị sư bá này không hợp với sư phụ . Lúc trước thừa dịp sư phụ đi ra ngoài rèn luyện , nổi lên tâm tư khác. Nếu

không phải bởi vì hãn, thượng nhân * Đại Tế Tư căn bản sẽ không chết." (* thượng nhân: cách gọi người tu hành một cách tôn trọng)

Nói đến phần sau, biểu cảm Bắc Đường Liệt có chút lạnh lùng. Bởi vì chuyện lúc trước là sau này mới tra ra, ngay từ đầu các vị trưởng lão cũng không biết chuyện. Quả thật có tính toán làm cho vị sư bá kia tạm nhậm chức Đại Tế Tư. Nếu không phải sư phụ kịp thời trở về, chỉ sợ hiện tại hết thầy đều thay đổi. Nếu là quang minh chính đại tỷ thí cũng tốt, năm đó vị sư bá kia lại ở trong quá trình tỷ thí sử dụng thủ đoạn. Cũng may có vị Vạn Độc Dược Thánh kia giúp đỡ, mới không có làm cho gian kế của vị sư bá kia đạt được. Sau này... Sau này sư phụ tra ra chân tướng, ban thưởng vị sư bá kia chết không đau.

Tất cả mọi chuyện, Bắc Đường Liệt đều nhớ rất rõ ràng. Bởi vì hãn luôn luôn có mặt ở đó.

"... Sư phụ lúc trước đầu tiên là coi trọng tư chất của Nghiệp sư huynh, chuẩn bị thu hãn làm đệ tử duy nhất. Nhưng là sau này trong lúc vô ý phát hiện ta, liền thay đổi chủ ý, thu ta làm đệ tử." Bắc Đường Liệt âm điệu thường thường, không giống như là đang nói về chính mình.

"Hả? Trách không được! Nếu ta là Đoạn Thần Nghiệp, ta cũng hận người, cơ hội tốt như vậy lại bị người đoạt đi rồi!" Đông Phương Lăng xen vào một câu, bừa môi.

"Cho dù là như vậy, thì liên quan gì đến Tử Lão Đầu, chẳng lẽ Đoạn Thần Nghiệp là tôn tử của hãn hay sao?" Đông Phương Lăng vừa tức giận hỏi.

Bắc Đường Liệt thản nhiên liếc hãn một cái, "Đông Phương công tử suy nghĩ nhiều, Đại Trưởng Lão độc thân, chưa đón dâu."

"Nói vậy hãn không con không cháu, sống một mình?" Đông Phương Lăng chặc chặc nói. Đều nói người cô đơn thì khí rất tệ, quả thật không sai,

hắn sư phụ lúc đó chẳng phải là tì khí quái đản sao.

" Bản mạng cổ của Đại Trưởng Lão không thích hợp đón dâu, cho nên luôn luôn không có thành gia. Không chỉ Đại Trưởng Lão, Tam Trưởng Lão và Tứ Trưởng Lão cũng là như thế." Bắc Đường Liệt giải thích một câu, "Về phần hắn vì sao luôn luôn không thích ta..."

Nói đến đây , trong đôi mắt không gợn sóng của Bắc Đường Liệt lại hiện ra một chút phiền muộn .

"Bởi vì ta không phải là tộc nhân thuần huyết của tộc Sáp Huyết ." Hắn từ từ nói, con người buông xuống, "Phụ thân ta là người ngoại tộc , giống như các người , cũng đến từ Trung nguyên ."

Mấy người có chút kinh ngạc. Nói nửa ngày, hóa ra là nửa người mình !

"Người trong Tư Tế điện trừ bỏ ta đều là tộc nhân thuần huyết của Sáp Huyết tộc , Đại Trưởng Lão đối ta có ý kiến, ta có thể lý giải." Hắn thấp giọng nói, đưa tay bưng chén lên, uống một hớp trà.

Thủy Y Họa nghe xong lời của của hắn , không khỏi cười nhạo một tiếng, "Khó trách , Tao Lão Đầu ngay cả người đều không vừa mắt, chúng ta liền càng không cần phải nói rồi. Bắc Đường Liệt, chẳng lẽ tại vì phụ thân ngươi là người Trung nguyên , làm cho người cảm thấy sỉ nhục ? Làm cho người thật tự ti sao ?."

Bắc Đường Liệt ngẩng đầu nhìn nàng, trong tay thoáng dùng lực, cái cốc nhất thời biến thành trăm mảnh nhỏ.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 88: Về Sau, Ta Bảo Hộ Huynh

Edit:ngocthuybachdang@diendanlequydon.com

"Thủy cô nương, lòng hiếu kỳ của cô quá nặng rồi." Bắc Đường Liệt vừa buông tay, mảnh sứ vỡ vụn trong tay rơi xuống đất, va chạm phát ra tiếng vang thanh thúy. Lúc này, ngocthuybachdang@lqd.com hần hơi nhếch môi hiển lộ rõ ràng giờ phút này không vui.

Cơ Mộc Ly thấy hần thě nhưng tỏ thái độ với Thủy Y Họa, trầm giọng nói, "Thế nào, chẳng lẽ Y Họa của ta nói không đúng? Người dám nói trong lòng không có một chút tự ti, không có một chút hăm dọa đối với những tộc nhân của tộc Sáp Huyết?"

Bắc Đường Liệt đột nhiên quay đầu nhìn hần, ngocthuybachdang@lqd.com ánh mắt lạnh lạnh như nước, bên trong lại giống như ở trong nháy mắt kết băng.

Cơ Mộc Ly lơ đãng, cánh môi tiem bạc vô cùng yêu nghiệt gợi lên, chặc chặc hai tiếng, "Đây là thẹn quá thành giận sao? Ai nha, người nhưng đừng vì ham vui nhất thời mà giết người diệt khẩu, mấy người chúng ta đều là khách của sư phụ người. Còn có, hình tượng của người ở trong mắt dân chúng vô cùng tôn quý, không cần bởi vì mấy người chúng ta mà hủy hoại trong chốc lát, như vậy là mất nhiều hơn được rồi..."

Đông Phương Lăng suất nữa thì nhin không được cười ra tiếng, công phu ngoài miệng của gia thật sự là càng ngày càng cao rồi. Trước kia thật sự là không cảm thấy, mà sao từ khi gặp được vương phi thì cách nói

chuyện liên lưu loát nhiều như vậy đâu, không chỉ có lưu loát,ngocthuymbachdang@lqd.com quả thực phải nói là độc ác rồi.

Kiểm Thập Nhất cũng hơi hơi cong môi lên , trước kia gia tuy rằng cũng nói năng khó nghe , nhưng hiện tại rõ ràng càng ngày càng vô sỉ độc miệng rồi.

Bắc Đường Liệt nhìn về phía Cơ Mộc Ly , thật lâu sau không có mở miệng nói chuyện. Nhưng Thủy Y Họa lại vụng trộm nhéo một cái ở bên hông của Cơ Mộc Ly , nhắc nhở hẩn thu liễm một ít. Tên Cơ Mộc Ly khốn kiếp này đến cùng có biết là hiện tại bọn hẩn có việc cầu người hay không ! Mẹ nó, không thể để cho nàng yên tĩnh một ít sao!

Thu được mắt lạnh cảnh cáo của Thủy Y Họa vút tới , Cơ Mộc Ly thầm hừ một tiếng, thu hồi ánh mắt khinh thường của bản thân .

"Liệt sư huynh, vừa rồi ta nói lỡ, người đừng để trong lòng." Thủy Y Họa vội nói . Cho dù là người có tính khí tốt bị chọc đến nổi đau cũng sẽ nổi giận , chứ đừng nói tới Bắc Đường Liệt thoát nhìn căn bản không nghĩ là người có tính khí tốt.

Ánh mắt lạnh lẽo của Bắc Đường Liệt đảo qua mấy người, nhìn Nhạc Tây và Nhạc Đông liếc mắt một cái, ý bảo hai người thu dọn mảnh vỡ trên đất . Chờ sau khi hai người mang theo mảnh vỡ lui ra ngoài ,ngocthuymbachdang@lqd.com hẩn mới nhẹ nhàng thở ra một hơi, chậm rãi nói: "Ta chưa bao giờ cảm thấy phụ thân là ngoại tộc lại là nỗi sỉ nhục, ngược lại ta thật tôn trọng và kính yêu hẩn. Các người là người ngoài , có một số việc không biết không cần nói bừa."

Nói xong câu đó, người nọ phất ống tay áo, lạnh lùng bỏ đi .

Đông Phương Lăng duỗi thẳng cổ nhìn ngó ngoài cửa, xác định không có người trộm nghe lén, mới nhiều chuyện nói ngocthuymbachdang@lqd.com, "

Phụ thân Bắc Đường Liệt đã là người Trung nguyên , làm người đồng hương , chúng ta có phải nên đi bái phỏng một chút? Cũng tốt đi cửa sau."

Thủy Y Họa đưa tay sờ sờ cằm, "Nghe nói từ lúc Bắc Đường Liệt theo Đại Tế Tửu , liền không có liên hệ với thân nhân hân , không giống những người khác ở Tư Tế điện . Người nhà bọn họ lấy bọn họ làm vinh dự, bọn họ thỉnh thoảng về thăm nhà sẽ được hưởng chế độ đãi ngộ tốt nhất , mọi người lấy việc được vào Tư Tế điện làm vinh dự."

" Vậy theo như Y Họa nói , thì Bắc Đường Liệt thật sự là người vô tình vô nghĩa, không thể kết giao ." Cơ Mộc Ly lập tức có kết luận, dù sao có cơ hội liền hắt nước bắn lên người hân , quả thực tận hết sức lực.

Thủy Y Họa không dấu vết liếc hân một cái, "Cơ Mộc Ly , hình như huynh cũng không khá hơn chút nào." Tuy rằng không biết rốt cuộc Cơ Mộc Ly và phụ hoàng Cơ Lạc Phong của hân có khúc mắc gì nhưng là thái độ của Cơ Mộc Ly đối với Cơ Lạc Phong không giống như là nhi tử đối phụ thân,ngocthuybachdang@lqd.com mà giống như là đòi nợ Cơ Lạc Phong vậy . Nhưng mà xem thái độ dung túng của Cơ Lạc Phong liền biết, là phụ thân thiếu con trai .

Trong lòng mỗi người đều có một bí mật không muốn nói ra , chuyện đó không liên quan đến chuyện tin hay không tin, mà là một khi nói ra miệng thì vết thương đã kết vảy cũng sẽ bị người bóc ra . Cho nên, cho dù Thủy Y Họa biết trong lòng Cơ Mộc Ly có tâm sự , nàng cũng không có hỏi , trừ khi có một ngày người này nguyện ý chủ động mở miệng, nhớ vết thương đã qua , nỗi đau mới có thể nhỏ nhất.

Cơ Mộc Ly nghe Thủy Y Họa nói xong , môi mím bĩu một cái, im lặng không tiếng động.

Thủy Y Họa vừa thấy hân như vậy, trong lòng nhất thời liền than trời , vừa rồi chính là thuận miệng nói, hoàn toàn không có ý khác . Cho dù

người này đối người khác lạnh lùng vô tình thế nào ,ngocthuybachdang@lqd.com chỉ cần đối nàng tốt là được. Nhưng là, người này sẽ không đem câu nói kia tưởng thật chứ ?

" Này , Cơ Mộc Ly , huynh tức giận? Ta vừa rồi chính là thuận miệng nói." Thủy Y Họa hạ thấp giọng hỏi, tiến lại gần hẳn .

Cơ Mộc Ly trầm mặt, lạnh lùng nói: "Không có, nàng nói rất đúng, gia thật sự là người lạnh lùng . Gia vẫn là Đại Ma Đầu giết người không chớp mắt ."

Thủy Y Họa vội vàng ghé sát mặt vào hẳn , cười hề hề nói: "Làm sao có thể, Hồng Hồng nhà ta ôn nhu sẵn sốc nhất mà ." Nói xong , hôn nhẹ mấy cái vào sườn má hẳn .

Cơ Mộc Ly hơi nghiêng đầu, để thuận tiện cho nàng hôn, chờ nàng hôn xong, tiếp tục quay đầu, cả người phát ra lãnh khí.

Thủy Y Họa: "...". Chẳng lẽ hẳn vừa rồi quay đầu đi là để cho mình dễ hôn , hay đó là một loại bản năng?

Kiểm Thập Nhất nhìn Đông Phương Lăng đứng ở một bên chuẩn bị rình coi tròng mắt một cái . Đông Phương Lăng hiểu ý, đi theo hẳn không tiếng động lặng lẽ ra khỏi phòng ,ngocthuybachdang@lqd.com đi ra ngoài vẫn còn không quên thuận tay đóng cửa .

Trong phòng chỉ còn hai người, Thủy Y Họa thấy người này lúc này cứng mềm không ăn, bất đắc dĩ đỡ trán, thở dài nói: "Cơ Mộc Ly , mỗi nhà đều có một quyển sách khó đọc , ta chưa bao giờ có ý ghét bỏ huynh . Huống chi chuyện xấu của Thủy gia ta huynh cũng đều thấy được. Không phải là chính thê di nương tranh thủ tình cảm, huynh đệ tỷ muội không hòa thuận sao. Ta cũng không muốn biết chuyện của huynh . Cho dù có một ngày, huynh đối với toàn bộ người trong thiên hạ lạnh lùng, đối mọi người

vô tình ta đều không thêm để ý, chỉ cần huynh vẫn giành tình yêu cho ta như cũ"

Nói xong lời cuối cùng, cho dù Thủy Y Họa đã luyện được da mặt càng ngày càng dày cũng nhịn không được có chút ngượng ngùng rồi.

Cơ Mộc Ly nghe xong lời này, quả nhiên lãnh ý vừa thu lại, lập tức đã kéo Thủy Y Họa vào trong lòng mình, ánh mắt dịu dàng giống như có thể nhỏ ra nước được . Vân vê tóc rơi của nàng , môi mỏng hấp háy ,ngocthuybachdang@lqd.com mới chậm rãi hỏi, " Y Họa , chuyện này là ta không đúng . Về sau không dám lại giấu diếm nàng , nhưng là có chút việc nói ra chỉ làm cho nàng phiền não mà thôi ."

Thủy Y Họa trong lòng nhẹ nhàng thở ra, đưa tay ôm lấy cổ hăn , gật gật đầu, nói: " Huynh không có làm sai, đó đã là chuyện quá khứ, không cần phải nói với ta."

Cơ Mộc Ly thấy nàng không muốn nghe, lại mất hứng , " Y Họa , việc này nàng phải nghe!" Trước kia không nghĩ nói những chuyện sốt ruột này ra , là cảm thấy không cần phải nói . Y Họa của hăn chỉ cần biết hăn của hiện tại là tốt rồi, những chuyện ân oán rắc rối trước kia , nói ra cũng chỉ làm cho nàng cảm thấy phiền não mà thôi . Nhưng là hiện tại, nếu nàng muốn biết, bản thân liền nói cho nàng nghe.

" Y Họa , nàng cảm thấy thái độ của Cơ Lạc Phong đối với ta như thế nào?" Cơ Mộc Ly ôm người vào trong ngực, cúi đầu nhìn nàng, đột nhiên hỏi một câu như vậy .

"Hăn đối với huynh không chuyện gì không đáp ứng ." Thủy Y Họa cơ hồ không hề nghĩ ngợi, cứ như vậy nói, đây cũng là ấn tượng đầu tiên của nàng đối với Cơ Lạc Phong .

Cơ Mộc Ly nghe xong lại cười lạnh một tiếng, " Nàng nói không sai, đây đều là Cơ Lạc Phong thiếu ta! Bộ dáng thâm tình của hăn làm cho ta cảm

thấy ghê tởm !"

Khóe miệng Thủy Y Họa hơi run rẩy , đây... đây là khẩu khí nên có của con trai khi nói tới phụ thân sao ?

" Nhưng Y Họa , nàng cứ yên tâm, ta không phải là Cơ Lạc Phong, cả đời này ta chỉ thích một mình nàng." Cơ Mộc Ly giọng điệu mềm nhũn, thì thầm vào tai Thủy Y Họa .

Thủy Y Họa đưa tay sờ vành tai của hắn , nhẹ nhàng nhéo hai lần, động tác vô cùng thân thiết này hiển nhiên là lấy lòng Cơ Mộc Ly ,ngocthuybachdang@lqd.com sự lạnh lùng khi nói đến Cơ Lạc Phong khi này bỗng chốc đã không còn .

" Huynh muốn nói , ta lúc nào cũng sẽ lắng nghe huynh . Huynh không còn phải một mình chịu đựng nữa , ha ha ha ..."

Nghe đến tiếng cười giòn tan của mỹ nhân trong ngực , cho dù Cơ Mộc Ly còn nhớ tới những chuyện sốt ruột trước kia , tâm tình cũng chẳng sa sút như vậy nữa . Lão nhân kia cuối cùng cũng làm được chuyện tốt, ít nhất là tìm cho hắn nàng dâu tốt. Tuy rằng dựa theo tính tình của hắn ,ngocthuybachdang@lqd.com, là tuyệt đối sẽ không nhận ý tốt của lão nhân kia . Nếu không phải sau này hắn nghe được chuyện Kiếm Thập Nhất bị bại dưới tay nữ nhân này . Hắn cũng sẽ không thể tò mò đến nhìn một cái, cuối cùng cả trái tim đều dừng ở trên thân thể nàng.

"Lão nhân kia đến cùng là làm chuyện thương thiên hại lý gì , làm cho huynh ghét như vậy?" Thủy Y Họa hỏi, đưa tay mơn trớn khuôn mặt của hắn . Có lẽ, bộ dạng yêu nghiệt này của Cơ Mộc Ly rất giống mẫu phi của hắn . Vậy chắc là một mỹ nhân làm điên đảo chúng sinh , cũng nhất định là một nữ tử dịu dàng như nước .

Nghe được Thủy Y Họa cũng gọi lão nhân giống mình , lần đầu tiên khi Cơ mộc Ly nhắc tới Cơ Lạc Phong lộ ý cười. Để mặc cho những ngón tay

mảnh khảnh nhẹ nhàng lướt qua mi mắt bản thân , hắt hơi cup mắt , giọng nói có chút trầm thấp, " mẫu phi của ta là một người rất ôn hòa , bộ dạng nàng rất đẹp. Y Họa nàng biết không, ta thật may mắn bản thân lớn lên giống mẫu phi . Bởi vì mỗi lần soi gương ta đều có thể xuyên thấu qua mặt mình nhìn đến mẫu phi trước kia ..."

Thủy Y Họa ru rú trong lòng hắt lẳng lặng nghe, giờ phút này nàng không cần thiết phải an ủi hay làm gì khác , những việc đó đều có vẻ quá mức dư thừa . Nàng chỉ muốn im lặng nghe hắt nói hết .

" Lúc Cơ Lạc Phong gặp mẫu phi hắt đã là thái tử , còn cưới thái tử phi, cũng là đương kim Ngô hoàng hậu của Hỏa Vũ ta .Thế nhưng hắt lại nói với mẫu phi là hắt chưa đón dâu! Sau này lừa mẫu phi ta giao cả trái tim cho hắt, mới phát hiện đồ siêu lừa đảo này vậy mà lại là Thái tử nước Hỏa Vũ ,ngocthuylachdang@lqd.com trong nhà sớm có mỹ thê, đại nha hoàn ấm giường lại sinh con trai cho hắt ! Nàng có biết cảm giác khi bị người yêu thương lừa gạt không ?

Mẫu phi ngoài mềm trong cứng, căn bản không chấp nhận được Cơ Lạc Phong như vậy . Cho nên một mình lẳng lẽ rời khỏi hắt. Nhưng Cơ Lạc Phong lại vô sỉ nửa đường âm thầm bắt mẫu phi trở về! Sau này dùng một đồng hoa ngôn xảo ngữ lừa mẫu phi cam nguyện gả cho hắt, làm trặc phi.

Trong mắt người ngoài, mẫu phi là con nhà thương nhân , có thể gả cho Thái tử của nước Hỏa Vũ chính là đã tu luyện phúc khí mấy đời . Trong phủ thái tử , hạ nhân đều nịnh bợ thái tử phi, căn bản sẽ không cho nàng sắc mặt tốt.

Mẫu phi một khi dùng tình , chính là cả đời. Nhưng là, có người chính là không hiểu, chính là không biết quý trọng, đợi đến lúc tỉnh ngộ lại lại có cái rắm dùng! Mẫu phi thích loại người như Cơ Lạc Phong này , nàng cũng nhận thức rồi. Nhưng là Cơ Lạc Phong năm đó thành công ôm được mỹ nhân về xong , cả ngày nghĩ đến đại sự bản thân , đi sớm về trễ, căn bản là

không có đối xử tốt với mẫu phi. Nếu không phải mẫu phi cũng là người sinh ra trong gia đình giàu có , nhìn quen cảnh người lừa ta gạt, chỉ bằng Cơ Lạc Phong yên tâm đặt nàng ở trong hậu viện như vậy . Mẫu phi đã sớm bị hoàng hậu Lão Vu Bà kia hãm hại không biết bao nhiêu lần rồi !"

Lúc nói đến đây , ngực Cơ Mộc Ly phập phồng bất định, cảm xúc rõ ràng có chút quá khích. Thủy Y Họa vội vàng đưa tay vuốt ngực thuận khí cho hẳn .

Cơ Mộc Ly cầm tay nàng, đưa tới trên miệng hôn hôn , thu lại cảm xúc vừa rồi , trong mắt khôi phục thâm thúy , giọng nói cũng trở nên có chút bình thản, tiếp tục nói: "Việc này có lẽ cũng không tính cái gì, trong nhà cao cửa rộng nào mà không chuyện lục đục với nhau . Nhưng Y Họa, nàng có biết Cơ Lạc Phong sau này lại làm chuyện gì với ta không ?"

Thủy Y Họa theo bản năng liền muốn hỏi chuyện gì, Cơ Mộc Ly đã không dừng lại tiếp tục nói ra, "Không quá bao lâu, phụ thân thuận lợi đăng cơ, Thái tử phi trở thành Hoàng hậu, mẫu phi được phong làm Như phi. Mà nha hoàn ẵm giường sinh con trai cho hẳn cũng sống không lâu lắm, sau được truy phong Liên phi. Mẫu phi nàng không ghét bỏ Đại Vương huynh là đứa nhỏ do nha đầu ti tiện sinh , tự mình nuôi nấng hẳn. Sau này Cơ Lạc Phong chuyên sủng một mình mẫu phi , khiến cho triều thần bất mãn, hơn nữa trong khoảng thời gian này mẫu phi vẫn chưa có thai."

Nói đến chỗ này, khoé miệng Cơ Mộc Ly rõ ràng hiện lên nụ cười đầy trào phúng , "Vì thế sau này, Cơ Lạc Phong dựa vào cái gọi là " áp lực " từ bên ngoài , liên tiếp mấy ngày sủng hạnh Ngô hoàng hậu, sau này... Ngô hoàng hậu mang thai . Ghê tởm chính là , chờ lão yêu bà kia mang thai, Cơ Lạc Phong lại lập tức đi tìm mẫu phi."

Thủy Y Họa nghe thế , mày vô tình nhăn lại . Cơ Mộc Ly đưa tay vuốt lên mi của nàng , hạ thấp giọng nói " Y Họa yên tâm, ta chỉ có mình nàng . Về sau cũng chỉ có có một mình nàng mà thôi ."

"Về sau thế nào?" Thủy Y Họa hỏi, nàng biết chuyện đó hẳn là không đủ để làm cho Cơ Mộc Ly cảm hận phụ thân mình như thế . Nhất định đã xảy ra chuyện gì không thể tha thứ .

Cảm xúc của Cơ Mộc Ly sớm không còn phập phồng bất định giống lúc trước nữa . Lúc nói chuyện giống như là nói về một chuyện xưa không quan hệ tới mình vậy .

"Sau này, mẫu phi cũng có có thai , Cơ Lạc Phong liền không cho nàng nuôi dưỡng Đại Vương huynh nữa , đem Đại Vương huynh ném cho bà vú. Hẳn tưởng vì tốt cho mẫu phi , nhưng hẳn đây là cướp đi chỗ dựa tinh thần của mẫu phi . Dù sao những ngày hẳn không ở đây , đều là Ngô ma ma và Đại Vương huynh ở bên cạnh mẫu phi. Lại sau này... Lúc mẫu phi mang thai được tám tháng ... Tận mắt thấy hẳn cùng một nữ nhân xinh đẹp ôm nhau ở trên giường của nàng , hô mưa gọi gió. Rồi sau đó , mẫu phi khó thở công tâm, sinh non ra ta."

Cơ Mộc Ly giọng điệu thản nhiên , nhưng là Thủy Y Họa biết hẳn đã cười bỏ được vết sẹo trước kia . Còn chuyện sau đó không cần nói tỉ mỉ , Thủy Y Họa cũng có thể nghĩ ra được.

Quên đi tình yêu do bản thân mình lựa chọn nhưng mỗi tình này mang lại cho bà ấy đau khổ nhiều hơn ngọt ngào . Những việc vặt vãnh trước kia đã từ từ làm phai mờ tình cảm của Như phi , mà chỉ cần một chuyện cuối cùng này lại trở thành một cọng cỏ dè chết con Lạc Đà . Bản thân cùng người yêu vô số lần hoan ái trên giường, bây giờ lại là bóng dáng của người yêu cùng nữ nhân khác hoan ái dây dưa , ngấm lại đều phải tức giận đến mức phun ra một búng máu.

Thủy Y Họa rất tin, nếu là bản thân ở vị trí Như phi , nàng nhất định không nói hai lời tiến lên, một đao đâm vào người của nữ nhân kia , lại một đao chặt đứt hạ bộ của Cơ Lạc Phong , nam nhân bỉ ổi !

Giận thì giận, nhưng Thủy Y Họa thân là người ngoài , cũng đoán được một ít nội tình . Cơ Lạc Phong lại cặn bã lại ghê tởm, cũng không có khả năng mang theo nữ nhân khác làm việc này trên giường của Như phi , mười phần là trúng mị được linh tinh gì đó, rồi sau nhân Thiên Thời Địa Lợi Nhân Hòa, nữ nhân tính kế thành công ghê tởm đến Như phi.

Đã nàng có thể nghĩ như vậy , Cơ Mộc Ly tự nhiên cũng nghĩ tới, nhưng này lại như thế nào, Cơ Lạc Phong chẳng lẽ không có đầu óc sao, dám mang nữ nhân vào trong cung của Như phi ? Cho dù không hoàn toàn là lỗi của hắn , hắn cũng không đáng giá Như phi tha thứ!

" Nếu là ta , ta sẽ làm cho nữ nhân này chết không tử tế được, Cơ Lạc Phong cũng đừng nghĩ đến chuyện được tha thứ." Thủy Y Họa trầm giọng nói.

Cơ Mộc Ly nghe xong lời này, thế nhưng cười nhẹ ra tiếng, vuốt mái tóc đen của nàng , nói: "Ta biết, nàng không phải là mẫu phi, nàng không chấp nhận nữ nhân khác , mà ta cũng không phải là loại nam nhân hoa ngôn xảo ngữ như Cơ Lạc Phong ."

" Ngừng lại ! Cơ Mộc Ly , huynh mà không hoa ngôn xảo ngữ, thiên hạ này không có người hoa ngôn xảo ngữ rồi !" Thủy Y Họa liếc hắn một cái.

Cơ Mộc Ly biết nàng nói sang chuyện khác, ý đồ muốn xua tan oán khí trong lòng mình . Nhưng là đã nhiều năm trôi qua như vậy , phần oán khí đã hòa vào trong xương máu , không có khả năng tách ra.

Trong tay hắn ôm Thủy Y Họa, sau liền ngã xuống, tiếp tục nói , "Mẫu phi bởi vì sinh non thân mình suy nhược , không thể điều dưỡng tốt . Cho dù Cơ Lạc Phong tìm được thần y tốt nhất thiên hạ về trị bệnh cho nàng . Nhưng là tâm đã chết, được cũng vô dụng.

Lại sau này... Không, không có sau này , mẫu phi đợi đến lúc ta tròn sáu tuổi rồi cục đi . Cơ Lạc Phong say mềm mấy ngày, lâm triều cũng không có

đi , gần một tháng sau mới phấn chấn lên. Ngay từ đầu ta rất hận hần, hận càng hận ta."

Thủy Y Họa ngửa đầu nhìn hần, một đôi mắt sáng trong hữu thần, ấp úng nói: " Không phải hần nghĩ rằng do huynh mà Như phi mới chết đi chứ ?"

" Y Họa , nàng thật hiểu tâm của hần ." Cơ Mộc Ly cười như không cười tán một câu, "Ta sớm hiểu được , Cơ Lạc Phong đối xử với mẫu phi như thế nào, ta luôn luôn xem ở trong mắt, trừ bỏ cho vật chất , hần cho cái gì? Lúc ta mười một tuổi , chúng ta giống như một đôi cừu địch, xem lẫn nhau không vừa mắt . Hần cũng không quản chuyện của ta . Ai biết có một ngày hần nhìn đến mặt ta , bỗng nhiên gào khóc lên, từ ngày đó về sau bắt đầu sủng ái ta gấp bội ."

Nói đến hai chữ sủng ái , trong mắt tràn đầy trào phúng.

Thủy Y Họa có chút đau lòng hần, tuy rằng hần chưa nói gì , nhưng ở nơi ăn thịt người như hoàng cung , một tiểu hài tử chẳng người quan tâm . Nếu muốn an toàn lớn lên, đã chịu bao nhiêu khổ, người thường không có khả năng tưởng tượng đến. Khó trách Cơ Mộc Ly sống một cuộc sống giả tạo . Nếu là không có sự giả tạo này , có lẽ hần đã sớm biến thành một đồng xương khô rồi .

Cơ Lạc Phong, thật sự là một người căn bã, không xứng làm trượng phu, lại càng không xứng làm phụ thân!

Thủy Y Họa kéo đầu Cơ Mộc Ly xuống, ấn một nụ hôn lên trán hần , con người sáng trong yên lặng nhìn vào mắt hần, "Cơ Mộc Ly , về sau đến lượt ta đến bảo hộ huynh ."

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 89: Đó Là Một Thiên Tài!

Edit:ngocthuybachdang

Mỗi năm một lần , Tư tế điện sẽ tổ chức hội quần anh thí luyện , cuộc thi này khác hẳn với cuộc tỷ thí của dân chúng phổ thông và các quý tộc . Mọi người tham gia đều là những đệ tử nổi tiếng của Tư Tế điện . Năm vị trưởng lão đều có những đệ tử nhập môn tham gia tỷ thí, trong đó Đại Trưởng Lão có bảy đệ tử, mà vị Đoạn Thần Nghiệp hôm qua đó là đệ tử nhập môn trẻ nhất. Nhị Trưởng Lão thu bốn vị, trong đó hai vị giống như nàng , đều là mỹ nhân xinh đẹp . Tam Trưởng Lão có năm đệ tử, Tứ Trưởng Lão năm người , Ngũ Trưởng Lão bốn người .

Mấy người Thủy Y Họa đi theo Bắc Đường Liệt đến quảng trường Tư Tế điện, nơi tổ chức thí luyện . Năm vị trưởng lão đã ngồi ở vị trí , các đệ tử tham gia thí luyện cũng đã sắp xếp ổn thỏa, mà bên ngoài tự động vây đứng gần 50 người , nam nữ đều có, nhìn cách ăn mặc, có người phú quý cũng có dân chúng bình dân .

Bắc Đường Liệt dẫn mấy người tới trong sân , sai Nhạc Đông tìm mấy cái ghế, Thủy Y Họa và Cơ Mộc Ly ngồi xuống , còn Kiếm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng liền đứng ở phía sau hai người. Tuy rằng Đông Phương Lăng biểu lộ mình mới là Đại đệ tử của Vạn Độc Dược Thánh , nhưng mà ngay từ đầu hẳn đã biểu hiện rõ ràng là cấp dưới , Bắc Đường Liệt cũng luôn coi hẳn như là tôi tớ của Cơ Mộc Ly và Thủy Y Họa .

Những người vây xem Bắc Đường Liệt , ánh mắt dừng ở trên người thiên chi kiêu tử này , trong mắt đều mang theo kính ngưỡng và hâm mộ . Người này mới đi theo Đại Tế Tư có hai mươi năm đã học hết những tinh

hoa luyện chế cổ độc cổ thuật , căn bản những người có tư chất trung bình như bọn họ không thể đuổi kịp và vượt qua được . Còn có vị tiểu đệ tử Đoạn Thần Nghiệp của Đại Trưởng Lão cũng là người tài ba mới , đáng tiếc chung quy kém hơn một chút.

Trong lòng mọi người cảm khái đồng thời cũng chú ý tới mấy người đi theo Bắc Đường Liệt , thấy Bắc Đường công tử tự mình gọi người ban thưởng ngồi , mà mấy người Đại Trưởng Lão cũng cam chịu mấy người ngồi ở giữa sân, nhất thời tò mò đứng lên nhìn xem .

Những người có thể đi vào danh sách năm mươi người tốt xấu đều là chút tư chất trung thượng , liếc mắt một cái liền cảm nhận được trên thân mấy người này không có nuôi cổ trùng, mấy người này căn bản chính là... người ngoại tộc ! Người ngoại tộc lại được Tư Tế đường thừa nhận, bọn họ là tộc nhân hạ đẳng ở Cổ Cương nhưng mà bây giờ bọn hắn lại có thể vào Tư Tế điện ? !

Không có người giải thích lai lịch vài người này , mọi người tự nhiên cũng không dám không thức thời tiến lên hỏi . Bọn họ là thân phận gì , trưởng lão và những đệ tử tư chất thượng thừa này lại là thân phận gì , bọn họ vẫn là tự hiểu rõ.

Ở trong sân có đặt một cái lư hương rất lớn , lư hương này cũng giống như của Trung nguyên . Trong lư hương có cắm mười cây hương, lúc này có hai người hạ nhân bắt đầu châm hương , trong lúc nhất thời mùi nồng đậm, Đại Trưởng Lão nâng tay ý bảo, bắt đầu bình xét kết quả thí luyện của các đệ tử .

Bởi vì Đại Tế Tư không ở, lần này hội quần anh thí luyện từ Đại Trưởng Lão thay mặt tổ chức, vẫn có năm vị trưởng lão chấm điểm cùng . Bắc Đường Liệt là đệ tử duy nhất của Đại Tế Tư , luyện chế cổ độc luôn luôn là thứ nhất, lần này liền bắt đầu bình xét từ đệ tử khác .

Người đầu tiên đưa ra bình xét là Đại đệ tử của Đại Trưởng Lão , chỉ thấy người nọ cánh tay duỗi ra, từ trong tay có một con cổ trùng màu xanh đen chui ra , người nọ đem cổ trùng đặt ở trong tay, rồi sau thái độ cung kính hướng mấy vị trưởng lão giải thích nói: " Đệ tử luyện chế Thực tủy cổ, mời sư phụ cùng vài vị sư thúc xem qua."

Dứt lời, đem cổ trùng đưa đến trước mặt vài vị trưởng lão đang ngồi ngay ngắn , để họ xem qua.

"Cơ Mộc Ly, chúng ta về sau vẫn là cách những người này xa một ít đi." Thủy Y Họa nhìn chăm chăm vào con sâu nhỏ , khẽ nhíu mày. Thực tủy cổ, nghe tên này chỉ biết là loại cổ độc rất lợi hại , có thể chui vào trong xương cốt người , hút hết cốt tủy.

Cơ Mộc Ly thấy bộ dáng ghét bỏ của nàng , hơi cong môi một cái, "Cho nên Y Họa à , những người của tộc Sáp Huyết này trong thân thể không biết nuôi bao nhiêu loại sâu ghê tởm này , chúng ta cũng không thể bị vẻ bề ngoài của những người này mê hoặc . Bề ngoài của bọn họ chẳng khác nào một chiếc mặt nạ , cho dù xinh đẹp cũng là giả."

Nói xong, liếc mắt nhìn Bắc Đường Liệt một cái , tên kia như có đăm chiêu nhìn chăm chăm vào con cổ trùng kia , giống như cũng cùng bình phán với vài vị trưởng lão .

Lúc này, mấy vị trưởng lão đã xem con Thực tủy cổ xong rồi , đều thoáng vuốt cằm. Nhị Trưởng Lão là nữ tử duy nhất trong mấy vị trưởng lão , lúc này khuôn mặt mỉm cười , bộ dáng không khác gì thiếu nữ , cười nói: "Đại Trưởng Lão, vị Đại đệ tử này của ngài tư chất phi phàm, Thực tủy cổ này thật sự rất sạch sẽ so với những thứ ta đã từng thấy ."

Đại Trưởng Lão cười tủm tỉm tiếp nhận người khác ca ngợi, vuốt chòm râu nói: "Đều là đứa nhỏ bản thân dụng tâm, lão phu cũng không có truyền thụ bọn họ luyện cổ thuật."

"Lão nhân này trong lòng kỳ thực rất vui vẻ đi ." Đông Phương Lăng thấp giọng cười nhạo một câu. Giả vờ làm gương mặt lão nhân.

Kế tiếp đó là những đệ tử của mấy vị trưởng lão khác thay phiên triển lãm cổ độc mà tự bản thân luyện chế ra trong vòng năm ngày vừa qua . Một vòng qua đi, lại là đệ tử của Đại Trưởng Lão , theo thứ tự tuần hoàn.

Do chỉ có năm ngày , tất cả đệ tử tham gia thí luyện chỉ có thể tuyển chọn những loại cổ độc có thể luyện chế trong khoảng thời gian ngắn , nhưng là đến phiên Đoạn Thần Nghiệp lấy ra cổ trùng bản thân luyện chế , mọi người vẫn là nhin không được kinh ngạc một phen.

Dĩ nhiên là Thực tâm cổ!

Đây là Thực tâm cổ! Ít nhất trong một tháng mới có thể luyện chế ra Thực tâm cổ, mà Đoạn Thần Nghiệp lại có thể trong vòng có năm ngày đã luyện chế ra rồi hả ? !

Liên tính Đoạn Thần Nghiệp hàng năm đều bại bởi thiên tài Bắc Đường Liệt , nhưng mọi người không thể không thừa nhận, Đoạn Thần Nghiệp tư chất thật là hiếm thấy . Đáng thương chính là , đứa nhỏ này mỗi lần đều bị Bắc Đường Liệt đè nặng, mãi mãi là lão nhị .

Con cổ trùng này óng ánh trong suốt, vừa thấy chính là thượng đẳng cổ trùng , liền ngay cả hai người ngoài nghề như Thủy Y Họa và Cơ Mộc Ly đều có thể nhìn ra con Thực tâm cổ này khác hẳn với những cổ độc lúc trước rất nhiều .

Mấy vị trưởng lão nhìn xong đều lộ ra thần sắc vừa lòng , hiển nhiên Đoạn Thần Nghiệp là đệ tử hiếm thấy ở Tư Tế điện . Điều kiện tiên quyết là, không có quái tài Bắc Đường Liệt ở đây.

Đoạn Thần Nghiệp đối với những lời ca ngợi của mọi người chỉ làm như không nghe thấy, được đến lúc được mọi người khẳng định , ánh mắt hơi

quét về phía Bắc Đường Liệt, đã thấy hắc cũng giống như trường bối , đối với tác phẩm của hắc chỉ vừa lòng gật gật đầu, cũng không có lộ ra thần sắc khác .

Trong lòng Đoạn Thần Nghiệp không khỏi bốc lên cỗ lửa giận. Bản thân là đồ đệ của Đại Tế Tư , liền nghĩ bản thân là người nổi nghiệp Đại Tế Tư tương lại rồi hả ? Hừ!

Bắc Đường Liệt, lúc này đây người có năng lực đưa ra cái gì để chống lại ta ? Ta không tin mỗi lần người đều có thể thắng ta!

Ở Tư Tế điện, tất cả đệ tử tham gia quần anh thí luyện đều trình lên cổ độc của bản thân xong , luyện cổ kỳ tài Bắc Đường Liệt trong truyền thuyết rốt cục ở vạn chúng chú mục đi ra.

Hắc không có đem cổ trùng luyện chế nuôi ở trong thân thể , ngược lại nâng cổ lô của bản thân đi đến trước mặt mấy vị trưởng lão , đưa tay lấy ra cổ trùng .

"Liệt nhi, vì sao không đem cổ trùng đã luyện chế nuôi trong thân thể ? Như vậy nó mới càng thêm nghe lời, cho người sở dụng." Nhị trưởng lão xinh đẹp, cười hỏi một câu.

Bắc Đường Liệt khước miệng giương lên , trả lời: "Nhị Sư Bá, sư diệt không có phương tiện đem cổ trùng ký túc ở trong cơ thể ." Nói xong, cũng không chờ mấy người tiếp tục hỏi kỹ, mở cổ lô ra, đưa tay dẫn cổ trùng bên trong ra .

Cuộn mình ở trong lòng bàn tay hắc là một con tiểu trùng màu tím nhạt óng ánh trong suốt , chỉ lớn bằng một phần ba ngón cái .

Mấy vị trưởng lão thấy xong không khỏi liếc nhau, đều thấy được nỗi khiếp sợ từ trong mắt đối phương

Con cổ trùng này chẳng lẽ là... Chẳng lẽ là cổ độc mà tổ tông không có hoàn toàn lưu truyền tới nay ? ! Theo bọn họ biết, phương pháp luyện chế loại cổ độc này đã sớm thất lạc, liền ngay cả mấy người bọn họ cũng chỉ biết là đại khái . Muốn bọn họ hiện tại liền luyện chế ra một con , này căn bản chính là không có khả năng.

Đoạn Thần Nghiệp cùng những người chung quanh đều không có thấy qua loại cổ trùng này , nhưng nhìn đến phản ứng của mấy vị trưởng lão , chỉ sợ là một loại cổ trùng vô cùng hiếm thấy và khó có thể luyện chế .

Thủy Y Họa nhìn biểu cảm khiếp sợ của mấy vị trưởng lão , liền biết Bắc Đường Liệt quả thật có chút tài năng. Nếu Bắc Đường Liệt thật sự có thể đứng ở bên bọn họ , vậy sẽ là một trợ thủ đắc lực.

"Liệt nhi, đây chẳng lẽ là... Thủ ước cổ?" Đại Trưởng Lão cũng có chút không bình tĩnh . Tuy rằng hắn luôn luôn không thích sư điệt này , nhưng hắn hết lần này tới lần khác đều biểu hiện ưu tú , quả thật làm cho hắn khiếp sợ.

Bắc Đường Liệt gật gật đầu, "Không sai, là Thủ ước cổ. Loại này sau khi nhập vào thân thể xong , có thể đọc lấy trí nhớ của thân chủ , sau khi trở lại thân thể của người dưỡng cổ , sẽ đem hết trí nhớ nhả dùm cho người dưỡng cổ ."

Mấy vị trưởng lão cảm xúc rõ ràng kích động , Cổ Cương có hơn mười loại cổ độc thượng đẳng đã bị mai một , mà Thủ ước cổ đó là một trong những loại cổ độc thượng đẳng , không nghĩ tới tiểu tử Bắc Đường Liệt này có thể trong khoảng thời gian ngắn như vậy luyện chế ra một con cổ trùng không có hoàn chỉnh ! Bản lĩnh của hắn thật sự làm cho người ta chấn kinh rồi. Khó trách lúc trước Hiên Viên U Băng liếc thấy hắn xong , ngay cả tài năng như Đoạn Thần Nghiệp đều không cần rồi.

Hội quần anh thí luyện lần này ai là thứ nhất, đáp án hiển nhiên đã rõ ràng . Người vây quanh ánh mắt nhìn về phía Bắc Đường Liệt đã không đơn giản là tin phục , quả thực chính là kính ngưỡng, sùng bái. Thủ ước cổ-bọn họ chỉ có nhìn thấy ở trong sách , lần này là tận mắt nhìn đến , làm sao có thể không hưng phấn? !

Hai mắt Cơ Mộc Ly khóa chặt vào con cổ trùng màu tím nhạt xinh đẹp kia , một đôi mắt hơi nheo lại, "Không nghĩ tới Cổ Cường còn có loại cổ trùng này , có thể đánh cắp trí nhớ . Không thể không nói, thượng đẳng cổ độc của Cổ Cường quả thật thật đáng sợ."

"Ta cuối cùng đã hiểu vì sao người tộc Sáp Huyết dụng tâm lương khổ , không chỉ là bọn họ nghiên cứu chế tạo dưỡng nhan cổ có thể làm cho người sống lâu . Bọn họ có rất nhiều cổ độc và cổ thuật giống như bảo bối làm cho người ta mơ ước . Nếu bị người có tâm bất chính hoặc có dã tâm phát hiện, thì cuộc sống của bọn họ tuyệt sẽ không giống như hiện tại. Ngăn cách, thật là một loại biện pháp tốt." Hai hàng lông mày của Thủy Y Họa cũng hơi hơi căng thẳng.

Đông Phương Lăng đứng sau hai người , ánh mắt nóng rực nhìn chăm chăm vào con cổ trùng này , niềm đam mê với đối độc thuật và y thuật ngấm trong máu hần trỗi dậy, làm cho hần đối với con trùng nho nhỏ này tràn đầy hứng thú. Chẳng lẽ thật sự như lời bọn họ nói , con sâu nho nhỏ này có thể đánh cắp trí nhớ ?

" Nếu Thủ ước cổ không hại thân , vậy không bằng cầm Thủ ước cổ làm thí nghiệm." Đại Trưởng Lão vuốt chòm râu, một đôi mắt xẹt qua chút khôn khéo .

"Này..." Mấy vị trưởng lão khác có chút do dự. Dù sao chẳng ai muốn trí nhớ bản thân bị đánh cắp.

"Không biết ở đây các vị nào muốn đứng ra thử cổ độc?" Nhị Trưởng Lão khẽ mở miệng , nhìn chung quanh hỏi.

Im lặng , cực kỳ im lặng .

Không phải bọn hăn không tin bản lĩnh luyện chế cổ độc của Bắc Đường công tử , nhưng phàm là con người, trong lòng đều có một chút ít bí mật không nghĩ bị người dò xét .

Mấy vị trưởng lão hiển nhiên có chút xấu hổ. Bắc Đường Liệt chỉ lẳng lặng chờ, môi mỏng khẽ nhấp, gợi lên đường cong rất nhỏ . Hăn biết mấy vị trưởng lão có chút hoài nghi năng lực của Thủ ức cổ , vừa vặn hăn cũng muốn tìm một người đứng ra làm thí nghiệm , để xem cổ độc tự bản thân luyện chế ra đến cùng có thành công hay không .

Thấy không có người nguyện ý đứng ra, mấy vị trưởng lão trên mặt hiển nhiên có chút không nhịn được rồi. Đề nghị là Đại Trưởng Lão đưa ra, lúc này Đại Trưởng Lão xấu hổ nhất . Suy nghĩ một lát, Đại Trưởng Lão nhất quyết, cắn răng nói: "Lần này vào tỷ thí chế cổ có 50 người , ai muốn đứng ra thử cổ, lão phu liền nhận thức hăn làm đệ tử thứ tám ."

Vừa nói xong, người chung quanh lập tức liền lộ ra bộ dáng bánh thọt từ trên trời rơi xuống . Người nào cũng biết lấy tư chất bọn họ muốn tiến vào Tư Tế điện cơ hồ là chuyện không có khả năng , liền tính hàng năm cử hành tỷ thí chế cổ , mà người đứng đầu cũng không thấy bị mấy vị trưởng lão của Tư Tế đường nhìn trúng . Gần hai mươi năm, mấy vị trưởng lão đều không có lại thu đệ tử rồi.

Nhưng là!

Hôm nay Đại Trưởng Lão lại tự mình mở miệng, muốn thu đệ tử, còn không nhất định là người đứng đầu ? ! Đây chính là Đại Trưởng Lão , cho dù là Ngũ Trưởng Lão thu bọn họ làm đệ tử, bọn họ đều sẽ từ trong mộng

mà tỉnh lại , chứ đừng nói hiện tại làm đệ tử nhập môn của Đại Trưởng Lão !

Không đợi mọi người phía sau có hành động , người xếp thứ năm mươi đã vọt vào trong sân , hai gối quỳ xuống bịch một tiếng , nhìn về phía Đại Trưởng Lão dập đầu ba cái, hừng phấn kém chút khóc lóc nước nở, "Đa tạ Đại Trưởng Lão cho tiểu nhân cơ hội ngàn năm một thuở này !"

Dứt lời, lại dập đầu ba cái.

Mọi người: "..."

Đại Trưởng Lão miệng đóng mở liên tục , trong lòng ảo não phải chết, trên mặt lại không lộ ra nửa phần hối hận, thẳng hướng hần hơi hơi vượt cằm, "Tốt lắm, người sau này sẽ là đệ tử thứ tám của lão phu , nhiệm vụ đầu tiên đó là thử cổ. Thủ ước cổ đối thân thể cũng không có nguy hại gì , người yên tâm đi làm đi."

Người nọ che lại nước mắt kích động , liên tục gật đầu, "Cẩn tuân sư phụ dạy bảo!" Rồi sau ngoan ngoãn đi tới bên người Bắc Đường Liệt , bày ra một bộ dáng hi sinh vì đại nghĩa .

Những người khác vây xem hiện tại hối hận đến ruột đều xanh đen. Ông trời ơi , vì sao bản thân chỉ lo khiếp sợ, không có đi trước người này , thật quá hối hận !

Bắc Đường Liệt đem Thủ ước cổ cắm vào tai người nọ , con trùng màu tím nhạt trong suốt dần dần chui vào đầu người này . Qua gần một nén nhang , Thủ ước cổ lại chui ra từ tai bên kia , đầu tiên nó xoay chung quanh , sau khi cảm ứng được Bắc Đường Liệt , đầu nhắm ngay hần . Rồi sau đó nhảy tới trong lòng bàn tay hần, lực bật nhảy thoát nhìn thật kinh người.

Rồi sau đó con trùng chui vào trong cổ tay Bắc Đường Liệt , nhưng vào lúc này, trên cánh tay còn lại của Bắc Đường Liệt lại xuất hiện dị thường,

dưới da thịt giống như có một con rắn đang ngo ngoe . Bắc Đường Liệt liếc nhìn xao động dưới cánh tay , vuốt nhẹ lên da thịt , "Vật nhỏ, đừng nghịch ngợm , Thủ ước cổ hiện tại không thể cho người ăn, đợi sau khi quần anh thí luyện kết thúc ta lại giao cho người."

Lời nói vừa dứt, con vật giống rắn kia mới từ từ lắng xuống, ngoan ngoãn ẩn núp đi vào.

Mấy vị trưởng lão thấy một màn như vậy, lập tức không thể bình tĩnh nữa rồi . Đây là... chính là bản mạng cổ!

Rất nhiều tộc nhân tộc Sáp Huyết vì muốn sống lâu, đều luyện chế bản mạng cổ cho bản thân , nhưng có phải ai cũng có thể luyện chế ra được đâu . Kể cả mấy vị trưởng lão đang ngồi đây cũng là hơn trăm tuổi mới bắt đầu luyện chế bản mạng cổ, mà Bắc Đường Liệt này ... Nếu bọn họ nhớ không lầm lời , lúc Hiên Viên U Băng dẫn hãn về Tư Tế điện hãn mới mười bảy tuổi , mà đến nay mới hơn ba mươi.

Bắc Đường Liệt còn trẻ như vậy mà đã luyện chế ra bản mạng cổ cho bản thân ? !

Sau khi luyện chế ra bản mạng cổ , cổ trùng này có thể cắn nuốt sạch tất cả các loại cổ trùng khác tồn tại trong thân thể . Sau đó lại đem tất cả cổ độc của những con cổ trùng đó nạp vào bản thân làm sở hữu, cắn nuốt cổ độc càng nhiều, bản mạng cổ cũng sẽ càng thêm cường hãn.

Xú tiểu tử này làm cho mấy vị lão nhân bọn họ làm sao mà chịu nổi !

Bắc Đường Liệt nhìn phản ứng của mấy vị trưởng lão , mỉm cười. Nếu là mấy lão nhân này biết bản mạng cổ của bản thân đã đến cấp bậc Cổ quân , không biết bọn họ lại sẽ là biểu cảm gì .

Một lúc sau , Thủ ước cổ từ trong cổ tay Bắc Đường Liệt chui ra. Mà thông qua Thủ ước cổ, Bắc Đường Liệt đã tiếp thu tất cả trí nhớ của người

nọ .

"Người kêu Lưu Xuyên, sinh ra ở thôn Sách Lan , mười hai tuổi bắt đầu học tập luyện cổ thuật, hai mươi hai tuổi luyện chế ra đường nhan cổ, cho đến tận bây giờ đã luyện chế ra hơn ba mươi loại cổ độc cấp thấp , hơn mười loại cổ độc loại trung bình , chưa luyện được tới bậc cao nhất ." Bắc Đường Liệt nói một hơi về cuộc đời của người này . Dứt lời, nhìn về phía mấy vị trưởng lão.

Một người bỗng nhiên cười ra tiếng, mọi người vừa thấy là Đoạn Thần Nghiệp - người đứng thứ hai.

" Đó đều là tư liệu cơ bản, mỗi người tham gia tỷ thí chế cổ đều sẽ khai rồi đưa cho Tư Tế điện đi, Liệt sư đệ vẫn nên nói một ít chuyện mà mọi người đều không biết **."

Lưu Xuyên vừa nghe lời này, trong mắt có chút thẹn, đỏ mặt , cúi đầu.

Bắc Đường Liệt liếc mắt nhìn Đoạn Thần Nghiệp , dừng một chút, nhìn về phía Lưu Xuyên, "Người từng đã vụng trộm chạy đến bên ngoài Tư Tế điện , quanh quẩn mấy mươi lần, kỳ vọng mấy vị trưởng lão có thể xem ở sự kiên trì của người mà thu người làm đồ đệ, hoặc là hạ nhân Tư Tế điện cũng xong. Ở cách vách nhà người có vị cô nương phải lòng người, muốn kết thành phu thê , đáng tiếc người sợ sau khi phá thân đồng tử sẽ ảnh hưởng tới việc nuôi dưỡng cổ trùng . Cho nên cự tuyệt mấy lần..."

Khi Bắc Đường Liệt nói rất nhiều chuyện bí mật của hắn , miệng Lưu Xuyên càng ngày càng há to , hiển nhiên việc này cho tới bây giờ không có người biết. Đồng thời, đối Bắc Đường công tử cũng mang cảm kích, tuy rằng nói đều là những bí mật của hắn . Nhưng Bắc Đường công tử rõ ràng chọn mặt tốt để nói , không hề đá động một chữ đến quá khứ u ám của hắn .

"Được rồi , Liệt nhi, chúng ta tin con , đây thật là Thủ ước cổ." Nhị Trưởng Lão thở dài. Đồ nhi tư chất thế này , sao nàng không thu được một

người đầu.

Mấy vị trưởng lão tuyển ra năm người đứng đầu cuộc tỷ thí , Bắc Đường Liệt hoàn toàn xứng đáng thứ nhất, Đoạn Thần Nghiệp vẫn vạn năm đứng thứ hai , còn không chờ quần anh thí luyện hoàn toàn kết thúc, Đoạn Thần Nghiệp liền lạnh mặt biến mất ở giữa sân .

Cho dù hãn có ngàn vạn không cam lòng, hãn không thừa nhận cũng không được, có lẽ cả đời này hãn đều không cách nào vượt qua được Bắc Đường Liệt!

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 92: Bắc Đường Liệt Giải Cỗ

Mọi người quan sát xong hội quần anh thí luyện vô cùng phấn khích , có chút tiếc nuối rời khỏi Tư Tế điện , mà năm mươi người lọt vào vòng sau cùng của cuộc tỷ thí , mỗi người đều chiếm được một phương pháp luyện chế cổ độc thượng đẳng . Mặc dù nói được phương pháp luyện chế cổ độc nhưng những người này cũng không nhất định luyện chế ra được . Đây cũng là một trong những nguyên nhân mà vì sao Tư Tế điện lại hào phóng như thế .

Sau khi thí luyện chấm dứt, Thủy Y Họa và Cơ Mộc Ly là người ngoại tộc , phải chịu sự an bài của Tư Tế điện . Ánh mắt của năm vị trưởng lão dừng ở trên người Cơ Mộc Ly, rồi lại trao đổi ánh mắt .

"Nghe Liệt nhi nói, trong số các người có hai người là đồ đệ của Vạn Độc Dược Thánh ?" Nhị Trưởng Lão hỏi.

Thủy Y Họa cùng Đông Phương Lăng đi lên phía trước một bước.

"Đây là đại sư huynh của ta, chúng ta đều là đệ tử nhập môn của Vạn Độc Dược Thánh , chính là ta còn chưa kịp học bản lĩnh của sư phụ ngocthuymbachdangl.q.d, sư phụ hẳn đã đi rồi." Thủy Y Họa cup mắt nói.

Đông Phương Lăng trong lòng thay Vạn Độc Dược Thánh đốt vài cây hương thơm. Sư phụ, đồ nhi bất hiếu, làm cho vương phi ở bên ngoài rửa người chết.

Đông Phương Lăng biết Thủy Y Họa đây là muốn tranh thủ hảo cảm và sự áy náy không biết có tồn tại không của mấy vị trưởng lão ngocthuymbachdangl.q.d. Dù sao lúc trước nếu không phải bọn họ chết sống

không để cho Vạn Độc Dược Thánh rời đi, Vạn Độc Dược Thánh cũng sẽ không thể chết khó hiểu ở Cổ Cương.

Quả nhiên, mấy vị trưởng lão nghe xong lời nói của Thủy Y Họa , sắc mặt cũng có chút thay đổi , cũng không quá bài xích mấy người , cũng chỉ có Đại Trưởng Lão vậy là một gương mặt thối như cũ . Bởi vì Đại Trưởng Lão luôn luôn chán ghét người ngoại tộc, cho rằng những người ngoại tộc đều là những người ngu dốt về luyện cổ , hơn nữa bọn họ phần lớn có rất nhiều tham muốn . Nếu không có lệnh của tổ tiên , không được tùy ý giết hại người vô tội , thì hẳn đã giết những người này ngay tại chỗ rồi.

"Vài vị vì chuyện gì mà đến đây ?" Tứ Trưởng Lão hỏi một câu.

Thủy Y Họa không nhanh không chậm nói: " Chuyện về sư phụ , nói vậy mấy vị trưởng lão đều rõ ràng, sư phụ mặc dù ở Cổ Cương có mấy ngày, nhưng sư phụ trong lòng luôn luôn nhớ về Trung nguyên. Một trong những mục đích chính của ta và sư huynh đến Cổ Cương là thu hồi tro cốt của sư phụ , đưa hãn mang về Trung nguyên ."

Nói đến đây , Thủy Y Họa dùng ánh mắt sâu nảo đánh hướng mấy vị trưởng lão. Những lời này hiển nhiên làm tăng hảo cảm của mấy vị trưởng lão . Bọn họ cũng có đệ tử , nhưng đệ tử bọn họ không có người nào hiểu thuận giống như đứa trẻ này.

Nhị Trưởng Lão có chút khó xử nói: "Lúc trước, sư phụ người đột nhiên chết , chúng ta vẫn chưa tra ra là nguyên nhân gì ngocthuymbachdangl.q.d. Sau này chúng ta không quản tốt , xác sư phụ người cũng biến mất rồi..."

Thủy Y Họa đầu tiên là lộ ra biểu cảm giật mình, sau đó một mặt thương cảm nói: "Xem ra sư phụ vô duyên hồi trung nguyên rồi."

Đông Phương Lăng chỉ hơi sửng sốt, rất nhanh cũng lộ ra biểu cảm thất vọng phiền muộn .

Nhị Trưởng Lão là một nữ nhân mềm lòng , lại thấy Thủy Y Họa là người nhanh nhẹn lại xinh đẹp , lúc này liền động lòng trắc ẩn, thở dài: "Người hài tử ngốc, chẳng lẽ không biết Cổ Cương ta là có đi không có về sao? Mặc kệ người có mục đích gì, một khi đến đây thì không thể trở về . Đây là quy củ tổ tiên lưu lại , cho dù ta muốn giúp người, cũng không có biện pháp ."

Thủy Y Họa lắc đầu, "Đa tạ hảo ý của tỷ tỷ, nhưng không lấy được tro cốt của sư phụ về , ta làm đệ tử thẹn với hãn ngocthuymbachdangl.q.d. Hơn nữa, ta đến đây còn có mục đích nữa , tướng công của ta trúng cổ độc, nguy hiểm tới tính mạng, ta không thể trơ mắt thấy hãn mất mạng mà thờ ơ."

Mấy vị trưởng lão vừa nghe lời này, ánh mắt ào ào chuyển hướng người áo đỏ đứng sau lưng nàng. Không thể không thừa nhận , đứa trẻ này ánh mắt không sai , tử diện mạo của nam nhân này xem ra , quả thật là xinh đẹp . Nếu không có biết bọn họ là người ngoại tộc , bọn họ đều phải hoài nghi người này trong cơ thể có một con dưỡng nhan cổ. Nam nhân này khí độ cũng bất phàm, vừa thấy cũng biết là người có lai lịch .

Nhị Trưởng Lão nghe được hai chữ tỷ tỷ từ miệng Thủy Y Họa , càng vui vẻ, đưa tay chuẩn bị bắt mạch cho Cơ Mộc Ly , không nghĩ tới tiểu tử này lại lui ra phía sau một bước tránh đi, biểu cảm lạnh lùng, "Ta không thích người khác chạm vào ta, đặc biệt là nữ nhân."

Nhị Trưởng Lão đầu tiên là sửng sốt, lập tức che miệng nở nụ cười, "Tiểu tử này vẫn là kẻ si tình ngocthuymbachdangl.q.d." Hiển nhiên nàng lý giải thành nam nhân này là sợ nường tử của mình ghen, cho nên không cho nữ nhân khác chạm vào. Nào biết đâu rằng Cơ Mộc Ly thật sự ghét nữ nhân đụng chạm, liền ngay cả nam nhân xa lạ cũng phải cách hãn ba bước xa.

"Không chạm vào người , làm thế nào biết trên người người trúng loại cổ độc nào ." Nhị Trưởng Lão cười trêu tức , tiểu tử này nếu là không có đón

dâu , bản thân có hai đệ tử xinh đẹp có thể bán phân phối hẳn, các nàng thích nhất nam nhân xinh đẹp .

"Phu quân hẳn trúng Thị huyết cổ." Thủy Y Họa thay Cơ Mộc Ly trả lời .

Mấy vị trưởng lão vừa nghe lời này sắc mặt biến đổi . Đây là loại cổ độc cao nhất của Tư Tế điện , cho dù hàng năm những người lọt vào năm mươi người của cuộc thi tỷ thí chế cổ rất có khả năng nhận được phương pháp luyện chế Thị huyết cổ , nhưng là có thể luyện chế thành công không có mấy người. Thị huyết cổ như thế nào lưu lạc đến Trung nguyên rồi hả ? Người hạ lại là loại người nào?

"Vài vị sư bá, đệ tử đã xem qua , hôn phu của Thủy cô nương trong cơ thể quả thật có một con Thị huyết cổ đang ngủ say ." Bắc Đường Liệt luôn luôn không có lên tiếng từ từ bồi thêm một câu.

"... Có thể làm cho Thị huyết cổ ngủ say, người làm như thế nào?" Đại Trưởng Lão nhìn về phía Thủy Y Họa, giọng điệu mang theo vài phần cả vú lấp miệng em.

"Không phải sư muội, là ta làm." Đông Phương Lăng thản nhiên quét lão nhân kia một cái , lão nhân này khẩu khí thật làm cho người chán ghét.

"Trước tiên gây tê cổ trùng , phòng ngừa nó thức tỉnh , sau đó ta dùng phương pháp châm cứu riêng của Trung nguyên đâm vào thân nó ngocthuymbachdangl.q.d, mà trên châm có xoa thuốc bột có thể làm cho Thị huyết cổ ngủ say ."

Nghe Đông Phương Lăng giải thích, mấy vị trưởng lão liếc nhau. Quả nhiên là đồ đệ của Vạn Độc Dược Thánh , tên kia độc thuật cùng y thuật sớm đã đến cảnh giới lưu hỏa thuần thanh (Lữ hỏa thuần thanh= Nghĩa tiếng Việt là " Lửa trong lò toàn màu xanh"

Nghĩa đen cụm từ trên đó là ngọn lửa trong lò đạt nhiệt độ cao nhất(lửa màu xanh)

còn nghĩa bóng trong truyện kiếm hiệp chỉ những người đã đạt đến cảnh giới thượng thừa). Nói vậy đệ tử cũng sẽ không thể kém đi nơi nào.

"Còn mong mấy vị trưởng lão lấy Thị huyết cổ ra giúp phu quân ta, chúng ta vô cùng cảm kích các vị ." Thủy Y Họa thừa dịp mấy người biểu cảm buông lỏng là lúc, vội mở miệng nói.

" Chuyện này..." Nhị Trưởng Lão dừng một chút, nói: " Nếu tiểu tử này trúng Thị huyết cổ của Tư Tế điện , lại có chút quan hệ sâu xa với Đại Tế Tư , chúng ta nhất định sẽ hỗ trợ giải cổ . Chính là... Quy củ của Tư Tế điện , chúng ta không thể phớt, các người về sau phải ở lại Cổ Cương, trở thành con dân Cổ Cương ta ."

Cơ Mộc Ly lạnh mặt phun ra một câu, "Điều đó không có khả năng, chúng ta tuyệt đối không - - "

Một câu còn chưa dứt lời, Thủy Y Họa đã đưa tay bưng kín cái miệng của hắn, nhìn mấy người cười yếu ớt nói ngocthuymbachdangl.q.d: "Một khi đã như vậy, vậy thì phiền toái mấy vị trưởng lão , phu quân hắn mấy ngày trước đây vừa phát tác một lần, mong rằng trưởng lão có thể nhanh chóng vì phu quân giải cổ."

Cơ Mộc Ly cảm thụ được hơi ấm từ lòng bàn tay nàng truyền đến , nhin không được vụng trộm thò lưỡi liếm liếm, làm cho Thủy Y Họa khẽ run rẩy. Yêu nghiệt đáng chết , cũng không chú ý trường hợp hiện tại !

"Ha ha... Chuyện này quá dễ rồi. Liệt nhi, nếu chúng ta không nhìn lầm , người hắn là luyện chế ra bản mạng cổ , hay dùng bản mạng cổ của người đến giải Thị huyết cổ này đi." Nhị Trưởng Lão cười hề hề nói, nàng rất hiếu kỳ Bắc Đường Liệt luyện ra bản mạng cổ thể nào ngocthuymbachdangl.q.d.

Thoáng nghiêng đầu nhìn mấy vị trưởng lão khác , quả nhiên đều là một bộ dạng cực kỳ tò mò .

Bắc Đường Liệt dừng một chút, lại nhíu mày nói: " Đệ tử bản mạng cố lực vẫn còn yếu, chẳng may nó làm Thị huyết cố bùng tỉnh , hậu quả thiết tưởng không chịu nổi."

Mấy người Thủy Y Họa nghe được như lọt vào trong sương mù, tuy rằng mọi người trước khi đến Cổ Cương có tìm hiểu rất nhiều chuyện liên quan đến cố độc , nhưng đối với bản mạng cố lại không hề biết , có rất nhiều sách cổ đều không có ghi lại. Nhưng mơ hồ có thể đoán được, bản mạng cố là một loại cố trùng bậc cao có thể cắn nuốt tất cả cố trùng khác . Nếu thật có thể dùng bản mạng cố giải trừ tất cả mọi loại cố độc, vậy bản mạng cố cũng quá lợi hại thôi.

Nhị Trưởng Lão nghe xong lời Bắc Đường Liệt như có đăm chiêu, nhìn Thủy Y Họa hỏi, "Hẳn trùng Thị huyết cố đã bao lâu?"

"Ba năm lẻ bốn tháng." Kiếm Thập Nhất luôn luôn ôm kiếm đứng ở một bên giọng điệu nhàn nhạt trả lời.

Thủy Y Họa gật gật đầu, tính làm phụ họa, trong lòng lại đột nhiên sinh ra cảm giác ngượng ngùng . Nàng chỉ biết Cơ Mộc Ly trùng cố đại khái hơn ba năm, lại không biết thời gian xác thực . Khó trách ngay từ đầu, Đông Phương Lăng và Kiếm Thập Nhất đều đối bản thân thật xa lạ, nàng quả thật chưa từng làm cái gì cho Cơ Mộc Ly .

" Thị huyết cố này ký túc thời gian quá dài, chí ít phải là cố quân mới ăn nó sạch sẽ được ." Đại Trưởng Lão kết luận nói, dùng một tư thái bề nhễ của Thượng Vị Giả nhìn vài người ngoại tộc . Ở đây mấy vị trưởng lão, trừ bỏ Tứ Trưởng Lão và Ngũ Trưởng Lão bản mạng cố là cấp bậc cố quân , ngocthuymbachdangl.q.d còn lại ba bọn họ bản mạng cố đều đã thành cấp

bạc cổ vương , muốn cắn nuốt sạch Thị huyết cổ trong thân thể người này quả thực là dễ như trở bàn tay.

"Chỉ cần vài vị ở lại Cổ Cương , rồi ký tên đồng ý ở trên hộ tịch , các người sẽ là con dân Cổ cương ta , Thị huyết cổ trên người tiểu tử này lão phu lập tức liền giúp hẩn giải trừ."

Đại Trưởng Lão vuốt chòm râu, ánh mắt nhìn về phía mấy người đã biến thành tình thế nhất định . Mặc kệ mấy người này ở Trung nguyên lợi hại như thế nào , còn không phải bị một loại cổ độc nho nhỏ của Cổ Cương bọn họ quản chế sao . Đây cũng là chỗ lợi hại của Cổ Cương .

Thủy Y Họa trong lòng cười lạnh, Đại Trưởng Lão thật đúng là người thông minh lanh lợi. Tuy rằng trong lòng cười lạnh, mặt ngoài vẫn gật đầu đồng ý, "Hết thảy nghe theo mấy vị trưởng lão an bày, chính là hiện tại nhân dịp mấy vị trưởng lão đều ở đây, trưởng lão không bằng thuận thể liền vì giải cổ độc cho phu quân ta luôn , đối với trưởng lão mà nói, còn không phải là nhấc tay chi lao (thuận tay cứu giúp) sao."

Đại Trưởng Lão vốn không muốn hiện tại giải độc cho tiểu tử này, nhưng nữ oa này đã nói là nhấc tay chi lao , bản thân tận lực từ chối sẽ giống như là khi dễ vãn bối . Dù sao Cổ Cương bọn họ có đến không đi, vậy trước giúp hẩn giải trừ thì đã có sao. Không biết nghĩ đến cái gì, trong mắt Đại Trưởng Lão bỗng nhiên lộ rõ tính kế .

"Cũng được , vậy thì trước giải cổ cho tiểu tử này đi." Đại Trưởng Lão một bộ khẩu khí như ban ơn .

Cơ Mộc Ly từ từ nắm chặt tay , người Lão Bất Tử, càn rỡ cái gì, chờ Thị huyết cổ trên người lão tử giải trừ, ta sẽ cho Tư Tế điện các người đẹp mặt !

Thủy Y Họa và Đông Phương Lăng mặt đều lộ vẻ vui mừng, Kiếm Thập Nhất cũng hơi hơi cong miệng lên. Thật tốt quá, rốt cục đợi đến lúc giải cổ độc .

"Đại Sư Bá chờ." Bắc Đường Liệt đột nhiên nói, ánh mắt trong suốt lóe lên ánh sáng .

" Việc nhỏ này vẫn không cần phiền Đại Sư Bá , các trưởng lão khác cũng không cần làm phiền ngocthuylachdangl.q.d , đệ tử vừa rồi thoáng tính toán một cái, Thị huyết cổ của hôn thê Thủy cô nương đệ tử hẳn có thể giải trừ."

Mấy vị trưởng lão nghe xong nhất tề cả kinh, Đại Trưởng Lão cau mày nói: "Liệt nhi, loại chuyện này không cần thể hiện, Thị huyết cổ đã ở trong thân thể tiểu tử này ba năm , không phải bản mạng cổ nào cũng có thể cắn nuốt sạch."

"Đại Sư Bá không cần lo lắng, đệ tử không thành vấn đề." Bắc Đường Liệt thản nhiên nói, hoàn toàn không nhìn bộ dáng dưng râu trổng mắt của hắn .

Mấy vị trưởng lão nghe vậy hơi hơi biến sắc, Nhị Trưởng Lão cả kinh nói: "Liệt nhi, chẳng lẽ bản mạng cổ của ngươi đã đến cấp bậc cổ quân ? !"

Bắc Đường Liệt dưới ánh mắt trổng lớn của vài vị hơi hơi vuốt cằm, " Vật nhỏ này trước đó không lâu vừa đạt tới cấp bậc cổ quân . Ta dùng bản mạng cổ để giải trừ Thị huyết cổ cho hôn phu của Thủy cô nương . mấy vị trưởng lão nếu thấy không đúng , lại trợ giúp đệ tử một tay."

Mấy vị trưởng lão còn chưa từ trong kinh ngạc hoàn hồn, Bắc Đường Liệt đã triệu bản mạng cổ trong cơ thể ra , chỉ thấy ở cánh tay hắn từ từ nhú ra một cái cái đầu nhỏ , nhìn trông giống như một con rắn , nó lượn lờ trong cánh tay , cuối cùng chui ra từ cổ tay .

Vật nhỏ chỉ dài khoảng ba tấc (1 tấc = 3,33 cm , 3 tấc = 10 cm) , to bằng ngón út , cả người màu tím nhạt, thoát nhìn rất xinh đẹp, lúc này thân thể vật nhỏ quấn ở trên đầu hai ngón tay Bắc Đường Liệt , vô cùng thần khí nhìn chăm chăm mấy người ở đây .

"Thủy hôn phu, đợi lát nữa nó chui vào người người, người không nên lộn xộn, đợi khi tìm được Thị huyết cổ, nó sẽ cắn nuốt Thị huyết cổ mà không kinh động đến nó . Nếu người lộn xộn , nó khả năng sẽ cắn chỗ nào đó trong thân thể người để mài răng ." Bắc Đường Liệt nhìn Cơ Mộc Ly dặn dò.

Lần này thật ngạc nhiên vì Cơ Mộc Ly chưa cùng hãn tranh cãi, ngược lại lại vô cùng phối hợp vươn cánh tay phải, lộ ra cánh tay rắn chắc hữu lực .

" Thị huyết cổ ở chỗ thắt lưng ." Cơ Mộc Ly nhắc nhở một câu.

Bắc Đường Liệt cười cười, "Đa tạ nhắc nhở, vật nhỏ này sẽ tự tìm được. Nhưng mà , Thủy hôn phu vẫn nên cởi áo , như vậy có thể tiện cho ta xem xét."

Cơ Mộc Ly lạnh lùng lườm hãn một cái, cởi bỏ áo bào dây lưng, nhét vào trên tay người đưa tới, lộ ra toàn bộ nửa người trên .

Sờ sờ đầu con rắn nhỏ màu tím , Bắc Đường Liệt chuyển nó đến trên cổ tay Cơ Mộc Ly , "Đi thôi, nhớ ăn tiểu trùng này sạch sẽ , ngocthuymbachdangl.q.d đừng làm nó tỉnh dậy , ăn xong rồi ra ngay , không được ham chơi ở trong ."

Con rắn nhỏ theo dõi hãn, rồi sau rất nhanh chui vào cổ tay Cơ Mộc Ly , từ cánh tay chạy đến bả vai, lại từ bả vai từ từ đi xuống dưới, cuối cùng dừng lại ở chỗ thắt lưng .

Động tác của nó bắt đầu dè dặt cẩn trọng , từ từ tiếp cận nơi nào đó. Bỗng nhiên trong lúc đó dưới da thịt chợt như bị kéo căng ra , mấy người cơ hồ có thể tưởng tượng đến này động tác của con rắn nhỏ dưới da thịt ngocthuymbachdangl.q.d. Đầu tiên nó lảng lảng xem con mồi, rồi sau đột nhiên há to miệng nuốt con mồi vào, đầu hơi ngửa , nuốt toàn bộ vào trong

bụng , đây cũng là nguyên nhân vì sao sau này đầu nó lại ngẩng cao như vậy.

Quả nhiên, sau động tác này , vật nhỏ liền đường cũ phản hồi, lại chui ra từ cổ tay Cơ Mộc Ly , rồi sau nhắm ngay Bắc Đường Liệt bắn đi qua, vô cùng thân thiết quần ở trên cổ tay hắn, tê tê lè lưỡi , thoạt nhìn hết sức cao hứng.

"Nhiệm vụ hoàn thành rồi hả ?" Bắc Đường Liệt sờ sờ đầu nó , cười nhạt hỏi.

"Tê tê hí..." Con rắn nhỏ lại thè lưỡi rắn .

Mọi người tinh tường nhìn đến vốn là cổ quân màu tím nhạt , trên người bỗng nhiên xuất hiện vài tia đỏ sọc như máu , một lát sau lại giống như bị cái gì ngăn chặn lại , biến mất.

"Tốt lắm, trong thân thể người Thị huyết cổ đã không tồn tại rồi." Bắc Đường Liệt đối Cơ Mộc Ly nói, lúc này con rắn nhỏ giống như ghét bỏ bên ngoài hoàn cảnh không tốt, lại chui về cánh tay Bắc Đường Liệt .

Cơ Mộc Ly gật gật đầu, thật lâu sau mới nghiêm mặt phun ra hai chữ, "Đa tạ."

"Liệt nhi, người đã cho bản mạng cổ ăn Thủ ức cổ hả ?" Đại Trưởng Lão đột ngột hỏi một câu.

Bản mạng cổ không ngừng cắn nuốt những con cổ trùng khác , nguyên bản thể sắc cũng sẽ tùy theo thay đổi, thân thể sẽ hiện ra màu sắc của con cổ trùng mạnh nhất , bản mạng cổ này hiện ra màu tím nhạt, rõ ràng liền giống Thủ ức cổ như đúc !

Bắc Đường Liệt lơ đãng đáp: " Đúng vậy , đệ tử đáp ứng nó, đợi quân anh thí luyện kết thúc sẽ đem Thủ ức cổ đưa cho nó ăn."

"Loại cổ độc hiểm thấy vậy mà người lại cho nó ăn!" Đại Trưởng Lão khó thở. Vốn đang tưởng lấy Thủ ước cổ nghiên cứu một phen, mà Liệt tiểu tử đã cầm cho bản mạng cổ rồi !

"Đại Sư Bá yên tâm, phương pháp luyện chế Thủ ước cổ ta sẽ viết cụ thể ra, đến lúc đó thượng đẳng cổ độc của Tư Tế điện chúng ta lại nhiều thêm một loại rồi." Bắc Đường Liệt không mẫn không nhạt nói ngocthuymbachdangl.q.d. Một câu nói làm cho nét mặt già nua của Đại Trưởng Lão đỏ bừng.

"Được rồi , hôm nay sắc trời cũng không sớm, các người đều đi nghỉ ngơi đi." Nhị Trưởng Lão cười đánh gãy bầu không khí xấu hổ giữa hai người . Đại Trưởng Lão thiên vị bọn họ cũng biết, chẳng qua là ghét bỏ Bắc Đường Liệt không phải là người thuần huyết của tộc Sáp Huyết mà thôi .

Thủy Y Họa nhìn mấy người chấp tay, "Hôm nay việc đa tạ mấy vị trưởng lão." Lại một mình hướng Bắc Đường Liệt nói: "Đa tạ Liệt sư huynh giải cổ."

Dứt lời, Thủy Y Họa đem áo khoác trên tay choàng lên người Cơ Mộc Ly , mà động tác này lại đổi lấy mắt lạnh của Bắc Đường Liệt , ánh mắt kia nhắm ngay Cơ Mộc Ly.

Quả nhiên, người Trung nguyên đều như vậy, không tay không chân, chuyện gì cũng để nữ nhân làm, vô năng. Chờ trở lại Tử Linh điện, Bắc Đường Liệt lập tức nói với mấy người : "Các người cách Đại Trưởng Lão xa một ít. Người nọ không phải dễ chọc, hắn có thành kiến rất nặng đối người ngoại tộc , sẽ không để cho các người thoải mái đâu ."

"Vì sao mới vừa rồi không để Đại Trưởng Lão cứu giúp?" Cơ Mộc Ly mặt không biểu cảm hỏi, bị người này cứu cảm giác thật sự khó chịu.

Bắc Đường Liệt hơi nhíu mày , "Ta luôn luôn quan sát biểu cảm của Đại Trưởng Lão , sau này phát hiện Đại Trưởng Lão có tâm tư khác . Nếu như

ta đoán không sai , hẳn sẽ tranh thủ lúc giải trừ Thị huyết cổ cho người , động tay chân."

"... Ta thiếu người một nhân tình, về sau nếu là có cơ hội, ta sẽ trả lại nhân tình cho người ." Cơ Mộc Ly liếc hẳn một cái, âm thanh lạnh lùng nói.

Bắc Đường Liệt nghe xong cũng là nhướn mày ngocthuymbachdangl.q.d, "Thủy hôn phu vẫn không cần nói lời này , các người rất khó đi khỏi Cổ Cương."

"Tại hạ Cơ Mộc Ly ." Cơ Mộc Ly đánh gãy lời nói của hẳn .

Bắc Đường Liệt thoáng sửng sốt, cười nói: "Tại hạ Bắc Đường Liệt. Tuy rằng cảm thấy năng lực của người không đủ để làm bằng hữu với ta , nhưng thái độ của người tốt lắm."

Cơ Mộc Ly hơi hơi hí hí mắt, một cổ lãnh khí tràn ngập trong mắt. Tốt lắm, lần đầu gặp được người không thức thời như vậy .

Tuy rằng cảm thấy Bắc Đường Liệt thật không thức thời, nhưng là lần đầu nhìn đến gia cam chịu, Kiếm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng trong lòng kỳ thực thật vui vẻ.

" Mấy người chúng ta khinh công và nội lực không kém , thật sự không có khả năng chạy thoát ?" Thủy Y Họa chặn trước Cơ Mộc Ly , hỏi chính sự.

Bắc Đường Liệt cười yếu ớt, ánh mắt nhìn xung quanh căn phòng, "Thủy cô nương, cô xem gian phòng mọi người ở qua , trong đây đã tràn ngập hương vị của mọi người , chỉ cần thả ra một con cổ truy tung ngocthuymbachdangl.q.d, mọi người căn bản trốn không thoát. Nội lực cùng khinh công cao lại như thế nào, địa hình nơi này chúng ta quen thuộc so hơn nhiều so với các người ."

Mấy người nghe xong sắc mặt đều ngưng trọng .

"Nếu là Đại Tể Tư trở về, hẳn có khả năng thả chúng ta đi hay không ?"
Thủy Y Họa lại hỏi.

Bắc Đường Liệt nghe xong câu hỏi này , thoáng suy tư, lắc đầu nói: "Tuy rằng sự phụ cuộc đời này chán ghét nhất là quy củ tổ tiên truyền lại , nhưng chỉ cần có Tư Tể điện ở đây, hẳn sẽ không vì vài người xa lạ các người mà làm ra quyết định trái ngược với Tư Tể điện."

"Ai nói chúng ta là người xa lạ không đáng nhắc tới ?" Đông Phương Lăng có chút không vui , "Sự phụ ta hẳn từng đã cùng Đại Tể Tư xuất sinh nhập tử , Đại Tể Tư không thể không còn chút tình nghĩa gì !"

"Ha ha..." Bắc Đường Liệt cười rộ lên, "Thủy cô nương, Đông Phương Công tử, lời nói của các người có trăm ngàn chỗ hở, không cần giả vờ nữa , mấy vị trưởng lão không biết, ta cùng sự phụ cũng là cảm kích. Lúc trước người dẫn Vạn Độc Dược Thánh tiên bối ra khỏi Cổ Cường đó là... Ta."

Thủy Y Họa cùng Đông Phương Lăng đều trợn tròn mắt.

Thủy Y Họa tức giận đến nghiến răng nghiến lợi. Mẹ nó, đã sớm biết, lúc nàng nói năng bậy bạ , tên Bắc Đường Liệt này còn gật đầu như thật ? ! Cố ý coi nàng như khi đùa giỡn sao? !

"Thủy cô nương trước đừng tức giận, ta không có vạch trần cô nói dối, ta cũng là có lo lắng . Dù sao lời nói dối này ở trước mặt mấy vị trưởng lão rất hữu dụng, như biết Vạn Độc Dược Thánh còn chưa có chết, mấy vị trưởng lão sẽ không để cho các người đi đơn giản như vậy rồi."

Nhưng là, lúc này Thủy Y Họa vẫn là rất muốn đâm một quyền vào trên mặt hắn .

Bắc Đường Liệt tiếp tục nói: "Sư phụ thật cảm tạ Vạn Độc Dược Thánh lúc trước ra tay giúp đỡ, nhưng là theo sư phụ nói, Vạn Độc Dược Thánh là hãn lữ đến Cổ Cương, cho nên sư phụ lúc trước đối với việc hãn giả chết cũng là mở một con mắt nhắm một con mắt, nhưng là các người lại khác , sư phụ không có khả năng đồng ý các người đi."

"Thật đi không được ?" Cơ Mộc Ly ánh mắt hơi trầm xuống, hỏi.

"Đi không được ." Bắc Đường Liệt khẳng định trả lời.

Dưới ánh mắt mãnh liệt của mấy người , Bắc Đường Liệt chậm rãi nhếch môi, " Chẳng qua , còn có một phương pháp có thể cho các người rời đi. Ở Cổ Cương có một nơi gọi là Vạn Xà Bách Hoa cốc, các người nếu có thể ở bên trong nửa tháng sau an toàn đi ra . Vậy các người đó là sủng nhi trên trời chiếu cố , có thể tùy thời rời đi..."

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 91: Hoa Ăn Thịt Người

Vạn Xà Bách Hoa cốc? Sắc mặt mấy người cũng không vì lời nói của Bắc Đường Liệt mà hay đổi, ngược lại mày càng nhú chặt hơn .

Tên này vừa nghe chỉ biết không phải là nơi tốt đẹp gì . Nếu là chết ở bên trong, chẳng phải là quá thiệt thòi.

"Liệt sư huynh, người muốn cho chúng ta đi chịu chết sao?" Thủy Y Họa âm điệu nhàn nhạt hỏi.

Bắc Đường Liệt cười khẽ, "Thủy cô nương nghiêm trọng , Cổ Cương tồn tại từ mấy ngàn năm nay, chẳng phải không có người thành công quá. Các người tự khoe võ công cao cường, ta cảm thấy hoàn toàn không có vấn đề. Hơn nữa, chỉ cần một người trong các người quá quan , những người khác đều có thể rời đi."

Mấy người nghe xong không khỏi trầm mặc , sau một lúc lâu, Kiếm Thập Nhất dẫn đầu lên tiếng, "Gia, để thuộc hạ đi thử xem ."

"Gia, ta cũng đi!" Đông Phương Lăng nói ngay sau đó .

Cơ Mộc Ly miễn cưỡng quét hai người, "Tất cả im miệng cho ta. Các người có chút công phu mèo cào mà cũng đòi đi, đi là chịu chết."

Hai người sắc mặt nhất thời trở nên vừa xanh vừa trắng. Đông Phương Lăng không phục trừng mắt nói, " Cho dù ta võ công không tốt , nhưng nếu bàn về dụng độc, các người so quá ta sao? Ai cũng đừng tranh với ta, Vạn Xà Bách Hoa cốc vừa nghe liền thích hợp ta đi, các người đi còn không phải chỉ còn xác !"

Kiểm Thập Nhất cup mắt nghĩ nghĩ, gật đầu nói: " Vạn Xà Bách Hoa cốc nói vậy đều là hoa độc và rắn độc, không bằng ta đi cùng Lăng , hẳn phụ trách tránh độc, ta phụ trách mở đường, chỉ cần tìm được một chỗ an toàn, tùy tiện ở lại nửa tháng hẳn là không thành vấn đề."

Bắc Đường Liệt thấy một màn như vậy, khoe miệng hơi co quắp, từ từ nói: "Đều nói người Trung nguyên rất trọng tình trọng nghĩa , hôm nay vừa thấy quả nhiên." Nói xong, nhìn Cơ Mộc Ly liếc mắt một cái, "Cơ công tử thật sự có phúc khí, có hai thuộc hạ trung thành như vậy, còn có một thê tử tốt như thế ." Ngử khí nói không biết là cực kỳ hâm mộ hay còn ý gì khác .

" Chuyện của ta không cần người nhắc nhở." Cơ Mộc Ly hừ lạnh một tiếng, lập tức nhìn về phía Đông Phương Lăng và Kiểm Thập Nhất, còn có Thủy Y Họa, ngưng sắc nói : "Nếu muốn đi vào Vạn Xà Bách Hoa cốc , cả bốn người sẽ cùng nhau đi , có gia ở đây, các người không chết được."

Thủy Y Họa cong miệng, cười yếu ớt nói: "Đã cùng nhau tới Cổ cương , vậy tất nhiên là cùng đi tới Vạn Xà Bách Hoa cốc . Thập Nhất , Lăng, các người không cần cậy mạnh , bốn người chúng ta thiếu một người cũng không được."

Kiểm Thập Nhất mặt hơi chút biến nhu hòa, gật đầu, "Nghe hai người."

Đông Phương Lăng cũng bữu môi nói: " Hai vị chủ tử đã nói như vậy, ta cùng Thập Nhất đương nhiên không dám có dị nghị rồi."

"Nếu là các người chuẩn bị tiến vào Vạn Xà Bách Hoa cốc, như vậy từ nay trở đi đó là thời cơ tốt nhất." Bắc Đường Liệt chưa cho mấy người thời gian nghĩ nhiều , thân nhiên ném ra một câu như vậy .

"Từ nay trở đi? Nhanh như vậy?" Thủy Y Họa mày liễu nhíu lại. Hai ngày căn bản không kịp chuẩn bị cái gì.

"Vì sao nói là từ nay trở đi? Nhưng là có nguyên nhân gì ?" Cơ Mộc Ly hỏi.

Bắc Đường Liệt nhìn xung quanh mấy người liếc mắt một cái, giọng điệu không sóng không gió, "Vạn Xà Bách Hoa cốc có rất nhiều rắn độc ,hoa độc khắp nơi , rắn độc ta sẽ không nói tỉ mỉ , các người có thể tưởng tượng bên trong tất cả đều là rắn độc , về phần hoa độc , ta không thể không nhắc nhở một câu, các người muốn cẩn thận một chút, không nên coi thường mấy thứ này, trong đó có một loại hoa cao lớn , có thể di động, một khi bị chúng nó bò lên, hậu quả khôn lường , còn có, mùa này có hoa ăn thịt người ."

" Hoa ăn thịt người ?" Thủy Y Họa nhin không được đánh gãy , trong mắt toàn là kinh ngạc.

"Ha ha, Thủy cô nương nói không sai. Thứ này trước dùng rễ bao quanh người , rồi sau trực tiếp nuốt sạch. Đợi đến một ngày qua đi, cánh hoa mở ra , bên trong lộ ra cũng chỉ còn bộ xương khô mà thôi ."

Đông Phương Lăng giật mình lạng lẽ trợn mắt, hầy còn nói thầm: "Đầu tiên là gặp được rắn tám chân , rồi đến quái vật nhện mặt người , hiện tại lại chuẩn bị gặp được hoa ăn thịt người ? Đây đến cùng là nơi quái quỷ gì vậy không biết !"

"Đông Phương huynh đệ, chính là vì Cổ Cương ta có nhiều 'Quái vật' như vậy, mới có thể yên tĩnh bình thản qua nhiều năm như vậy. Nếu không phải có mấy thứ này tồn tại, cân bằng của Cổ Cương ta đã sớm bị người Trung nguyên các người đánh vỡ rồi."

Mấy người nghe vậy, không khỏi im lặng , Bắc Đường Liệt nói không sai, Cổ Cương nếu không phải có ưu thế về địa thế địa hình ,lại thêm những thứ kỳ quái gì đó làm cho Cổ Cương cách ly , nếu không nơi này chỉ sợ sớm đã tiêu thất.

Bắc Đường Liệt tiếp tục nói: " Hoa và dây mây lợi hại nhất , nhưng mấy ngày nay đúng là thời gian hoa độc điều tức , tính công kích của chúng nó sẽ giảm bớt . Chỉ cần các người không đi trêu chọc chúng nó, hẳn là không có gì nguy hiểm."

"Vây hoa độc điều tức bao nhiêu lâu?" Thủy Y họa nhú mày hỏi.

"Ba ngày. Ngày mai đó là ngày đầu tiên. Ba ngày qua đi, hoa độc sẽ trở nên hung hãn vô cùng, khi đó, các người càng phải cẩn thận ."

"Cơ Mộc Ly , tận dụng thời cơ , mất rồi sẽ không trở lại, tháng này cơ hội chỉ có một lần như vậy , huynh thấy sao ?" Thủy Y Họa nhìn về phía Cơ Mộc Ly.

Cơ Mộc Ly xoa xoa đầu của nàng , " Không phải Y Họa đã quyết định sao, ý nghĩ của ta cũng giống nàng , chạy trốn đã không thể thực hiện được . Vây thì thử phương pháp này một lần , hơn nữa chúng ta rời đi Hỏa Vũ thời gian đã quá dài, vì phòng ngừa xuất hiện biến cố, chúng ta tốt nhất sớm trở về."

"Quyết định rồi hả ?" Bắc Đường Liệt âm điệu thâm thúy cất lên.

"Quyết định ." Thủy Y Họa cùng Cơ Mộc Ly trăm miệng một lời, hai người nhìn nhau, dương miệng cười cười.

Bắc Đường Liệt đơn giản giảng giải những việc cần chú ý khi tiến vào Vạn Xà Bách Hoa cốc, sau đó trở về Thiên Điện.

Trong phòng, trong khoảng thời gian ngắn bốn người không lời nào để nói.

Một lúc lâu sau , Đông Phương Lăng cười khố phá vỡ yên lặng, "Gia, ba năm qua , ta luôn luôn nghĩ biện pháp giải Thị huyết cổ, cuối cùng cũng chỉ có thể lựa chọn làm cho Thị huyết cổ ngủ say để giảm bớt số lần cổ độc

phát tác . Không nghĩ tới Bắc Đường Liệt chỉ cần thời gian một nén hương , liền hoàn toàn giải trừ Thị huyết cổ trên người gia , thuộc hạ học nghệ không tinh, thật sự hổ thẹn."

Cơ Mộc Ly lướt mắt nhìn hần, " Mỗi người đều có sở trường riêng, về phương diện cổ độc cổ thuật vốn người không tinh thông . Nếu dựa theo lý luận của người , gia chẳng phải là người ngu ngốc?"

Thủy Y Họa phì cười một tiếng , cầm bàn tay to của hần lên thưởng thức, thở dài: " Thị huyết cổ đã giải được , ngocthuymbachdang.lqd về sau Thập Nhất và Lăng cũng không cần lo lắng gia các người lại nổi điên nữa , ha ha..."

"Nổi điên? Y Họa , nàng dám nói gia nổi điên, hả?" Cơ Mộc Ly hí mắt, nhìn chăm chăm nàng.

" Sao vậy , chẳng lẽ ta nói không đúng ?" Thủy Y Họa trừng trở về.

"Đúng , Y Họa nói đều đúng..." Một tay ôm lấy mỹ nhân vào trong ngực, không coi ai ra gì bắt đầu chàng chàng thiếp thiếp .

Kiểm Thập Nhất và Đông Phương Lăng bị bỏ qua một bên : "..."

"Đi thôi , Lăng." Kiểm Thập Nhất túm Đông Phương Lăng đi ra ngoài. Trên nóc nhà , hai người thanh thản mà ngồi. Một người ôm kiểm ngồi ngay ngắn, một người nằm bắt chéo hai chân.

"Ba năm , Thị huyết cổ trên người gia rốt cục giải , luôn có loại cảm giác không quá rõ ràng ngocthuymbachdang.lqd ." Kiểm Thập Nhất nhìn ánh trăng trên đỉnh đầu, gần như thì thầm .

Bầu trời Cổ Cương trong xanh vô cùng, đến buổi tối lại có rất nhiều sao , giống như những viên đá quý, lộng lẫy xinh đẹp làm cho người ta không dời mắt được . Từ từ xem lâu , cảm thấy những ngôi sao trên trời kia giống

như ánh mắt của một người , trong trẻo lại tràn đầy ánh sáng rực rỡ . Giống như khát vọng mãnh liệt đối với cuộc sống này vậy.

Kiểm Thập Nhất không rõ, một nữ nhân bình thường vì sao lại có một đôi mắt kiên cường như vậy , trước kia nàng đã trải qua chuyện gì? Chống lại ánh mắt này , thời gian càng lâu thế nhưng làm cho người ta sinh ra một loại cảm giác đau lòng, thật sự là ngạc nhiên.

" Thập Nhất ? Thập Nhất !" Đông Phương Lăng đưa tay quơ quơ trước mắt hắn .

Kiểm Thập Nhất hoàn hồn, quay đầu nhìn hắn, "Chuyện gì?"

Đông Phương Lăng buồn bực nói: "Đều gọi người năm sáu lần , người đang nghĩ cái gì vậy ?" Dừng một chút, trong mắt hiện lên trêu tức, cười nói: "Ta nói, người không phải là nhìn đến gia cùng vương phi ân ái thành đôi, cho nên bản thân cũng bắt đầu muốn cô nương rồi hả ?"

"Ừ ." Kiểm Thập Nhất vẫn thật là lên tiếng.

Đông Phương Lăng kinh hô một tiếng, thân thể nghiêng lệch lập tức ngồi thẳng , biểu cảm như gặp quỷ ngocthuymbachdang.lqd, "Ta nói Kiểm Thập Nhất, người vừa rồi là thừa nhận sao? Người vừa rồi thật là suy nghĩ cô nương? !"

" Sao vậy , chẳng lẽ ta không có thể suy nghĩ?" Kiểm Thập Nhất học bộ dáng của Thủy Y Họa , ném cho hắn một cái liếc mắt. Hắn cũng là nam nhân bình thường được không , có cái gì kỳ quái.

Đông Phương Lăng kinh ngạc cả người khẽ run rẩy, không có thiên lý , ngay cả tiểu tử không hiểu phong tình như Kiểm Thập Nhất cũng bắt đầu mộng xuân rồi ! Chẳng lẽ, vào một ngày nào đó năm nào đó hắn không biết , Kiểm Thập Nhất nhận thức mỹ nhân nào đó , từ đây liền nhớ mãi không quên rồi hả ?

Nghĩ đến loại khả năng này , Đông Phương Lăng vội vàng hỏi, " Thập Nhất , thành thật khai báo, người có phải đã coi trọng cô nương nhà ai rồi phải không ?"

Kiểm Thập Nhất khẽ thở dài một cái, mày có chút rối rắm , "Ta không biết thích là như thế nào ? Ta chỉ cảm thấy bản thân có chút yêu thương nàng. Mỗi người quá khứ đều là có một chuyện xưa phức tạp , mà quá khứ của nàng nhất định thật gian khổ.

Đông Phương Lăng miệng càng há càng to , hung hăng vỗ một cái vào bả vai hấn , " Thập Nhất , đồ ngốc , người đã thích nữ nhân này , làm huynh đệ tốt , ta xin khuyên người một câu, cô nương tốt muốn nhanh chóng mang về làm của riêng, miễn cho đến lúc đó bị người khác đoạt mất ."

"Đây là thích?" Kiểm Thập Nhất không xác định thì trào nói nhỏ .

"Đúng vậy , khà khà ha... Không biết cô nương nào không hay ho bị người nhìn trúng . Ôi nương của ta , ngocthuymbachdang.lqd thật sự là khó có thể tưởng tượng! Phụt ha ha... Ngày khác nhất định phải nhìn một cái xem người trong lòng người như thế nào ..." Mấy người làm ra quyết định xong liền bắt đầu chuẩn bị, trong hai ngày ngắn ngủn đã chuẩn bị tốt tất cả những thứ cần thiết . Đông Phương Lăng mang đến hai gói đồ trong đó có rất nhiều độc dược hữu dụng và linh đan, vừa vụn dùm một chút.

Hai ngày sau, tại đại điện của Tư Tế điện .

"Cái gì? ! Mấy người các người là muốn đi tìm chết sao?" Nhị Trưởng Lão hô nhỏ một tiếng, " Cho dù đi Vạn Xà Bách Hoa cốc chịu chết, cũng không đồng ý làm con dân Cổ Cường ta ?"

Đại Trưởng Lão cười lạnh một tiếng, hai mắt híp lại lộ ra nếp nhăn nơi khóe mắt , "Mấy vị trưởng lão, các người đều thấy được, không phải là Cổ

Cương dung không được mấy người ngoại tộc này , mà ngay từ đầu là bọn hăn xem thường Cổ Cương ta ."

"Đứa nhỏ, suy nghĩ cẩn thận đi , Vạn Xà Bách Hoa cốc ngay cả ta là tộc nhân của tộc Sáp Huyết cũng không dám tùy tiện xông loạn, trăm ngàn năm qua, từ trong đó đi ra không quá mười người ." Nhị Trưởng Lão còn là có chút không đành lòng nhắc nhở.

Thủy Y Họa khẽ lắc đầu, "Đa tạ ý tốt của Nhị Trưởng Lão , nhưng chúng ta lần này là vì chuyện khác, chưa bao giờ nghĩ tới muốn chiếm ưu việt gì từ Cổ Cương , hiện thời thi cốt sự phụ không rõ, ngocthuymbachdang.lqd ta cùng đại sư huynh đành phải buông tha , mà Thị huyết cổ trên người phu quân cũng đã giải được , Trung nguyên là nhà của chúng ta . Cho dù chết, chúng ta cũng tưởng trở lại cố thổ. Tâm tình này , mấy vị trưởng lão hăn là hiểu . Nếu như mấy vị trưởng lão xa xứ, ở Trung nguyên sống cả đời, mấy vị trưởng lão nói vậy cũng là vạn phần không tình nguyện."

Mấy vị trưởng lão im lặng không tiếng động, Đại Trưởng Lão cũng đã khinh thường khinh trào ra tiếng, "Thật sự là tiểu nha đầu mồm miệng lạnh lợi . Nhưng là người nghĩ tới không, nếu các người chết ở Vạn Xà Bách Hoa cốc, vậy thì không chỉ đơn giản là xa xứ , mà là đầu thân hai nơi!"

"Không thử thế nào mà biết được . Giống như Liệt sư huynh, lúc hăn ở hội quần anh thí luyện tỏa sáng , lúc đó chẳng phải thử vô số phương pháp luyện chế cổ độc đã thất truyền hay sao ?" Thủy Y Họa che lại không kiên nhẫn trong mắt , Tử Lão Đầu là muốn gây khó dễ đây mà . Lão nhân ngoan cố như thế , không biết Bắc Đường Liệt nhiều năm qua như thế nào ở chung với hăn được.

"Đại Trưởng Lão, đã bản thân mấy đứa nhỏ lựa chọn con đường này, vậy thì từ bọn họ đi." Tam Trưởng Lão mở miệng nói, ngocthuymbachdang.lqd các trưởng lão khác theo sau cũng đồng ý phụ họa một câu.

" Nếu bọn họ vội vàng đi chịu chết, lão phu tự nhiên sẽ không ngăn." Đại Trưởng Lão cười lạnh.

Thủy Y Họa nhìn mấy người cung kính nói: "Nếu mấy vị trưởng lão đều đồng ý , vậy hôm nay chúng ta phải đi Vạn Xà Bách Hoa cốc."

Đại Trưởng Lão mạnh mở mắt, trào phúng nói: "Xem ra Liệt nhi đã nói cho các người ngày tốt rồi nhỉ . Mấy vị sư bá chúng ta còn chưa kịp thân thiết với người ngoại tộc các người được một ngày ."

Nhị Trưởng Lão day day cái trán, "Đại Trưởng Lão vẫn là ít nói chút đi, Liệt nhi chẳng qua là làm việc nên làm ngocthuymbachdang.lqd . Hẳn không nói, chúng ta cũng sẽ nói."

Đại Trưởng Lão nghe vậy, dựng râu trềng mắt, im lặng không nói.

"Vạn Xà Bách Hoa cốc ở hướng Tây Nam của Cổ Cường , đi qua núi Đoạn Kiều , thấy vực sâu vạn trượng thì chính là nó ngocthuymbachdang.lqd. Đi như thế nào và về như thế nào đều từ các người bản thân nghĩ biện pháp, nửa tháng sau chúng ta sẽ phái người tới trên vực tiếp ứng, thời gian chờ là năm ngày , quá hạn chúng ta sẽ coi như các người đã chết." Nhị Trưởng Lão nghiêm mặt nói.

"Vì sao là nửa tháng, chín hay mười ngày không được sao?" Thủy Y Họa tò mò hỏi.

Nhị Trưởng Lão nghe vậy nở nụ cười, "Tiểu nha đầu, không cần có ý nghĩ kỳ lạ , ngocthuymbachdang.lqd mấy ngàn năm qua có thể an toàn ra khỏi Vạn Xà Bách Hoa cốc , ngắn nhất cũng là mười ba ngày , dài nhất đó là vĩnh cửu ..."

"Nếu như chúng ta trước tiên quay trở về, có tính sấm quan thành công không ?"

Không đợi Nhị Trưởng Lão trả lời, Đại Trưởng Lão nhếch miệng cười,
"Tự nhiên, nhưng các người phải mang về mật của rắn chấm đỏ."

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 92: Khe Núi Sâu Rộng Trăm Trượng, Vách Đá Cao Vạn Trượng

Vài vị trưởng lão nghe xong lời này, đều lần lược nhíu mày, rõ ràng có chút không đồng ý, đại trưởng lão này cũng quá gây khó dễ đi.

Theo mấy ... tiền bối an toàn trở về từ vạn xà Bách Hoa cốc kia nói, hồng ban xà này ở nơi trung tâm nhất của vạn xà Bách Hoa cốc, chính là một loại trong ngàn vạn loại rắn độc có tính tình nóng nảy nhất, quan trọng hơn là, loại hồng ban xà này số lượng rất nhiều, qua lời kể thì thường xuất hiện thành đàn, độc tính cũng rất lớn.

Người trong tộc đều biết đều biết chủng tộc hút máu, ở cổ cương có một loại rất thường thấy chính là rắn có chấm xanh trên thân, tuy rằng cùng rắn chấm đỏ cũng chỉ kém một chữ, hai loại xà này tập tính lại khác biệt cách xa vạn dặm. Rắn chấm xanh thường sống một mình, tính tình ôn hòa, chỉ cần con người không đi trêu chọc nó, nó sẽ không chủ động công kích người. Đương nhiên, độc tính của rắn chấm xanh cũng không thể khinh thường.

So sánh hai bên, rắn chấm đỏ có tính nguy hiểm rất lớn, đại trưởng lão để mấy người lấy mật của rắn chấm đỏ, rõ ràng là đang làm khó nhóm của hắn.

Xem sắc mặt của mấy vị trưởng lão khác không đồng ý, đại trưởng lão làm như có thật giải thích: "Người có thể ở vạn độc Bách Hoa cốc mà không chết, đó chính là con cưng của trời. Mấy vị trưởng lão chắc cũng biết truyền thuyết từ xưa của cổ cương chúng ta. Nếu bọn họ thật sự là con cưng của trời, lấy được mật của rắn chấm đỏ không phải dễ như trở bàn tay sao?"

Ngược lại, nếu bọn họ không phải, cho dù nửa tháng sau an toàn trở lại, ai biết bọn họ đã tránh ở chỗ nào a."

Nhị trưởng lão có chút không vui, truyền thuyết lâu đời này đã sớm phai nhạt, hiện giờ chỉ cần ở lại vạn xà Bách Hoa cốc nửa tháng thì có thể qua được cửa ải, nhưng đại trưởng lão muốn cố gắng quay lại đi tìm nguồn gốc.

"Tiểu nha đầu, các người." Nhị trưởng lão khó có thể mở miệng. Nói cái gì mà đi đường nhớ cẩn thận hình như quá tàn nhẫn. Có lẽ là nàng thật sự già đi, không muốn thấy loại chuyện chết một cách oan khuất như thế này. Cho dù bề ngoài của nàng thoát nhìn chỉ hơn - ba mươi tuổi nhưng những chuyện này nàng đã gặp qua cũng không ít.

"Nhị trưởng lão không cần lo lắng cho chúng tôi, sống chết có số thành bại do trời, chúng tôi không nhất định sẽ chết." Thủy Y Họa cười thật lòng, tuy rằng gần nhau không nhiều lắm, nhưng nàng cảm thấy nhị trưởng lão này là nữ nhân có tâm địa không xấu.

Khi nhìn về phía đại trưởng lão thì nụ cười trên mặt thủy y họa thu lại toàn bộ, " Theo như lời đại trưởng lão về phần túi mật của rắn chấm đỏ, chúng tôi nhất định sẽ mang về cho người."

"Hừ, nói khoác mà không biết ngượng." Đại trưởng lão thấp giọng giễu cợt một câu. Nhị trưởng lão tốt bụng tìm giúp bốn người hai chiếc xe ngựa, nhân lúc đại trưởng lão không có ở đây, nói lại tỉ mỉ những việc cần chú ý.

". Trên núi Đoạn Kiều có một khe núi sâu, cả tòa núi đứt đoạn ở giữa, mở ra một khe núi sâu không tính chiều rộng, có lẽ chỉ dài hơn một trượng, các người đều là người có khinh công, chắc chắn bay qua không thành vấn đề, chính là các người phải chú ý cẩn thận khe núi sâu đó, ngàn vạn lần đừng ngã xuống.

Qua núi Đoạn Kiều đó là đỉnh núi cao vạn trượng, nói là vạn trượng, nhưng đến cuối cùng ngoại trừ những vị tiên bối trước kia đi xuống qua,

hoàn toàn không có ai biết, về sau chẳng qua là một truyền mười mười truyền một trăm, mới có lời đồn về núi cao vạn trượng này, cho nên các người đừng sợ hãi. Ở trên vách đá cao vạn trượng có sinh trưởng một loại dây leo hết sức bền chắc, các người có thể theo dây kia đi xuống dưới, nếu lời nói không tới đáy vực hãy dùng dây thừng lớn, dây thừng tôi đã đặt ở trong xe ngựa, trên xe còn có lương khô và nước dung trong hai mươi ngày, các người tự lo liệu chăm sóc chính mình."

"Đa tạ nhị trưởng lão, đại ân đại đức của ngài chúng tôi vô cùng cảm kích!" Thủy Y Họa ôm quyền nói.

"Ai, tiểu nha đầu a, ta chỉ có thể giúp người đến đây, các người chính mình cẩn thận." Nhị trưởng lão thở dài, có chút bi thương hoài niệm nhìn mấy người.

Thủy Y Họa lại liên tục cảm tạ vài tiếng, lúc sau mới ngồi lên xe ngựa.

Xe ngựa càng lúc càng xa, cuối cùng biến mất trong tầm mắt. Nhị trưởng lão lắc đầu, nâng trán thì thầm nói: "Hiên Viên U Băng a, người xem ta cũng bị người ảnh hưởng đứng lên trách trời thương dân. Tiểu tử người có phải hay không lại đang tìm người trong lòng mà người nói? Ai, tốt, có người thích rất tốt, chớ học người mấy vị này trưởng lão, vì cổ độc cổ thuật, cả đời cũng làm người cô đơn."

Nhị trưởng lão thở dài đi xa. Nàng còn nhớ rõ ràng mười bảy năm về trước cái ngày mà Hiên Viên U Băng trở thành Đại Tế Tư, hắn nói cho nàng những lời đó: "hắn thích một nha đầu ngọc, phải tìm được nàng."

Có lẽ thật là đã kìm nén quá lâu, cần tìm người có thể bày tỏ, cho nên đứa trẻ kia không nhịn được mà nói tất cả cho nàng, nói cho nàng biết hắn có người trong lòng. Nếu không phải ban đầu cố cường xảy ra biến động, hắn cũng sẽ không vội vã chạy về như vậy, ngay cả nói một câu từ biệt với người trong lòng cũng không kịp.

Chờ hẩn thành công ngồi vững vàng trên vị trí Đại Tế Tư, hẩn lại lấy cớ đi Trung thổ, đáng tiếc rốt cuộc không tìm thấy tung tích của nàng. Mười bảy năm qua, cách ba bốn năm hẩn đều đi Trung thổ một chuyến, mặt ngoài nhìn như là đi tìm con dân phản bội thoát đi cổ cương, trên thực tế hẩn chính là đi tìm tung tích của nữ nhân kia. Chỉ có điểm này là hẩn cố chấp gần như điên cuồng, cùng với bề ngoài luôn luôn lạnh như băng của hẩn đúng là không tương xứng.

Hẩn thậm chí cố ý tạo ra dấu hiệu giả để ung dung rời đi Cổ Cương, buông tha những thành viên trong tộc có ý niệm chiếm lấy tộc để rời đi Cổ Cương, sau đó đi tìm nữ nhân kia trên đường nhân tiện xử lý những người có lòng dạ độc ác. Hẩn vẫn là một nam nhân vô tình mà lãnh khốc.

Nhị trưởng lão không biết lần này Hiên Viên U Băng sẽ đi bao lâu mới trở về. Nhưng thời gian tuyệt đối không vượt qua một tháng, ai bảo hẩn không thể thoái thác trách nhiệm của một Đại Tế Tư."Giá ——" người đánh xe cao giọng hét to, hai chiếc xe ngựa bắt đầu chạy thật nhanh ở trên đường nhỏ. Người đánh xe này có tài nghệ đánh xe cực cao, cho dù chạy trốn mau hơn nữa, xe này cũng bình ổn .

Thủy Y Họa nhắc màn xe lên trước phía, hỏi người đánh xe: "Lưu thúc, có phải hay không Bắc Đường Liệt bảo người tới?"

Người đánh xe ngựa kia đúng là phu xe chuyên dụng khi Bắc Đường Liệt ra ngoài —— Lưu thúc, khi mấy người Thủy Y Họa gặp Bắc Đường Liệt lần đầu cũng là người đó đánh xe. Thủy Y Họa còn nhớ rất rõ, người này là người Trung thổ, giống với bọn họ.

Lưu thúc cao giọng nói: "Cô nương đoán không sai, tiểu nhân đúng là Bắc Đường công tử phái tới, tuy rằng những chuyện phía sau công tử không thể giúp đỡ, nhưng đưa mấy vị an toàn đến núi Đoạn Kiều cũng coi như là một phần tâm ý của công tử."

Khi nói chuyện, vị Lưu thúc này ở trước mặt những người khác cũng không có cảm giác cứng nhắc, ngược lại nhiều hơn mấy phần hiền hoà. Có lẽ là gặp đồng hương ở nơi đất khách quê người, cho nên tự nhiên sinh ra cảm giác thân thiết.

"Lưu thúc vì sao đi vội vã như vậy, chẳng lẽ núi Đoạn Kiều thật sự rất xa?"

Thủy Y Họa chẳng qua mới nói có hai câu, Cơ Mộc Ly phía sau đã không vui kéo người trở về, ôm chặt chẽ vào trong ngực. Thật là, một người đánh xe mà cũng có chuyện để nói...

Lưu thúc cách màng trả lời: "Cổ Cương vốn không lớn, núi Đoạn Kiều này tự nhiên cách đây không tính là xa, nếu đi mau một chút hai canh giờ nữa liền tới nơi. Nhưng Bắc Đường công tử cố ý dận tiểu nhân, phải đưa mọi người tới được núi Đoạn Kiều trước khi mặt trời lên tới đỉnh đầu, như vậy, trước lúc trời tối mọi người mới có thể thông qua khe núi rộng sâu hơn trắng trợn."

"Bắc Đường Liệt thật đúng là có tâm ." câu nói của Thủy Y Họa không rõ ý tứ.

Lúc đầu nghĩ đề tài đến đây liền dừng lại, ai ngờ sau khi Lưu thúc nghe câu trả lời của Thủy Y Họa, lập tức nói thao thao bất tuyệt, "Bắc Đường công tử là người có trái tim lương thiện nhất mà ta đã gặp, đừng nhìn công tử bề ngoài không dễ thân cận, thật ra công tử đối đãi với mọi người hết sức hiền hoà. Mặc dù tôi là người ngoại tộc cho dù có tư chất luyện cổ thật tốt, nhưng với thân phận của tôi hoàn toàn không thể tiến vào Tư tế điện, cho dù là làm người làm. Là Bắc Đường công tử thu nhận tôi, còn thường xuyên chỉ điểm cho tôi một vài cổ độc, tôi mới có thể tiến bộ thật nhanh."

Sự hờn giận trên mặt Cơ Mộc Ly càng ngày càng rõ ràng, hẳn một chút cũng không cảm thấy Bắc Đường Liệt tốt, coi như báo cho bọn họ biết vạ xà Bách Hoa cốc là một chuyện, nói không chừng là muốn bọn họ chết nhanh lên.

". Thử cho tôi lắm miệng, mấy vị nếu đã đến Cổ Cường, sao không sống ở đây luôn, nếu học được cổ độc cổ thuật thượng thừa, thân phận địa vị của các vị sẽ được đề cao theo, đến lúc đó tuyệt đối sẽ không lại có người trông coi các vị. Mà vạ xà Bách Hoa cốc này tôi cũng có biết một phần, thật là một nơi rất nguy hiểm, có khả năng cực lớn là mấy vị có đi mà không có về. Ai, các vị cần gì phải làm vậy?" Lưu thúc nhin không được thở dài.

Mặc dù Cổ Cường cũng có rất nhiều người ngoại tộc, nhưng rất nhiều đều là bốn mươi lăm năm thậm chí trăm năm trước tới, nhưng hoàn toàn không có tán gẫu cùng hẳn, thật vất vả mới gặp được mấy người thời gian tới đây không sai biệt lắm, nhưng bây giờ lại vội vàng đi chịu chết.

Lưu thúc không khỏi cảm thán: "Hiện tại những người trẻ tuổi, lẽ nào đều xúc động như vậy?"

"Ai nói chúng ta có đi mà không có về, người hãy câm miệng lại." Cơ Mộc Ly lạnh lùng nói.

Lưu thúc nhún vai, không hề mở miệng. Những người này quả nhiên thực xúc động.

Hai cái canh giờ sau, xe ngựa thuận lợi đến chân núi Đoạn Kiều, Lưu thúc chấp tay với mấy người, "Chúc cô nương và mấy vị công tử may mắn, tiểu nhân phải đi về trước phục mệnh." Nói xong, cùng một người đánh xe khác điều khiển xe ngựa trở về đường cũ. Mấy người nhìn lên ngọn núi trước mắt, không khỏi thốn thức, mới nhìn chỉ như một ngọn núi bình

thường mà thôi. Vượt qua ngọn núi này thật sự có thể đến được vách đá cao vạn trượng sao?

Không đợi Cơ Mộc Ly mở miệng, Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng đã rất ăn ý một đi trước một đi sau. Trên núi Đoạn Kiều này vẫn không có người tới gần, cây cỏ lớn lên vô cùng tươi tốt, thậm chí có thể che dấu hoàn toàn cả một người đang đứng thẳng .

Kiếm Thập Nhất ở phía trước nhất mở đường, không ngừng cầm kiếm đẩy cỏ dại ra, đi ở phía sau cùng Đông Phương Lăng cũng thu dọn những cành cây lớn, chém đứt hết cỏ dại bên cạnh người Cơ Mộc Ly và Thủy Y Họa.

"Thập Nhất, đừng cố mở đường, hãy chú ý dưới chân người." Cơ Mộc Ly dặn dò, một cánh tay mạnh mẽ ôm vòng eo của Thủy Y Họa.

"Gia yên tâm, những lời nữ nhân kia nói về khe núi sâu thần đều nhớ kỹ." Kiếm Thập Nhất lơ đãng trả lời. Mọi người sẽ nhìn thấy khe núi rộng hơn một trượng đi? Có thể chúng ta sắp đến nơi rồi.

Trên mặt đất trừ một ít rắn độc và côn trùng độc, gần như không có những thứ nguy hại khác. Mà trên người mấy người đều bôi phấn chống rắn lung tung, rắn và côn trùng có độc đều đã tự động tránh đi, ngay cả mối nguy hại duy nhất này cũng bị mất.

Núi này không phải là đặc biệt cao, một bên mở đường một bên leo núi cũng chỉ mất một nửa canh giờ. Mấy người ngồi tại chỗ nghỉ, bổ sung một chút thức ăn và nước uống, nghỉ ngơi trong chốc lát sau đó lại tiếp tục đi về phía trước.

"Gia, giống như đến đỉnh núi." Kiếm Thập Nhất thở phào nhẹ nhõm.

"Không được khinh thường, chúng ta còn chưa từng vượt qua khe núi sâu kia." Cơ Mộc Ly nói một câu.

Kiểm Thập Nhất quay đầu lại nhìn thoáng qua, "Gia yên tâm, chúng ta" một câu còn chưa nói xong, hắn vừa mới bước chân trái ra liền giống như đập vào khoảng không, cả người đột nhiên từ giữa không trung rơi xuống phía dưới.

Hai mắt Cơ Mộc Ly đột nhiên tối lại, phản ứng nhanh chóng bắt được tay trái của hắn.

Lúc này, thân mình Kiểm Thập Nhất đã hoàn toàn chui vào trong mảng cỏ cây trước mắt, nếu không phải Cơ Mộc Ly còn đang nắm lấy tay của hắn, tất cả mọi người không khỏi hoài nghi người này đột nhiên biến mất không thấy.

Đông Phương Lăng kêu to một tiếng, vội vàng tiến lên, dùng cành cây thô đẩy ra đám cỏ trước mắt.

"Trời ạ! phía dưới đám cỏ này đúng là khe núi rộng hơn một trượng!" Đông Phương Lăng hai mắt mở lớn, trên tay sử nội lực, lộ ra bên ngoài lỗ hổng rộng hơn nửa trượng, mà đối diện bọn họ nửa bên kia vẫn còn bị đám cỏ che khuất.

Cơ Mộc Ly làm cho Kiểm Thập Nhất ở trong khe cảm thấy lạnh người, sau đó mới chậm rì rì đưa hắn lên, sau đó mới chậm rãi nâng hắn lên, liếc mắt hắn một cái, "Đã nói tất cả phải cẩn thận nhìn dưới chân, lời nói của gia là gió thoảng bên tai có phải hay không?"

Kiểm Thập Nhất như cũ có chút kinh sợ vẫn còn chưa hoàng hồn, vừa rồi hắn nghiêng đầu nhìn xuống dưới thân mình, phát hiện dưới thân mình đúng là khe núi sâu có độ cao cách mặt đất hơn trăm trượng, nếu thật sự ngã xuống sẽ đến mức nào a?

"Gia, thuộc hạ biết sai." Kiểm Thập Nhất cúi đầu. Vừa rồi đúng thật là sơ suất của hắn.

"Lần sau phải chú ý." Cơ Mộc Ly trầm giọng nói. Tiếp theo quay đầu nhìn về phía Thủy Y Họa, không đợi nàng đồng ý, một bàn tay đã quen thuộc mò tới hông của nàng, đem trường tiên quấn ngang hông nàng rút ra.

Thủy Y Họa đối với hành vi vô sỉ của hắc tập mãi thành thói quen, lúc này còn nhìn chăm chăm khe nứt ở trước mắt, từ từ ghé đầu nhìn xuống. Không ngờ, mới vừa lộ ra nửa cái đầu liền bị nam nhân phía sau kéo trở vào, nam nhân hơi cau mày nói: "Chớ lộn xộn, quá nguy hiểm."

Thủy Y Họa đành phải thôi, sau đó nhìn cây roi màu đỏ trên tay Cơ Mộc Ly, sau động tác múa roi đó là sự anh tuấn tiêu sái, đối diện với đám cây cỏ đang che nửa phần bên kia hắc tập trường tiên cách một khoảng quét qua.

Thật sự là khe núi sâu rộng hơn vạn trượng. Mấy người đề khí bay đến phía đối diện, nhưng lại không dám quay đầu lại liếc mắt nhìn xem khe núi sâu kia một lần. Khe núi sâu này thật là một bí ẩn. Vốn tưởng rằng qua khe núi sâu này còn phải đi thật lâu mới đến vách đá cao vạn trượng, đáng tiếc mấy người đều đã đoán sai, đỉnh núi Đoạn Kiều này gắn liền với vách đá cao vạn trượng. Ngay từ đầu trên đỉnh núi Đoạn Kiều vẫn coi như bằng phẳng tiếp tục đi về phía trước, đỉnh núi càng chạy càng cao, vẫn đi đến cuối, đến cuối núi Đoạn Kiều này thế nhưng chính là vách đá cao vạn trượng trong truyền thuyết .

Mấy người liếc mắt nhìn vách đá, sương khói lượn lờ, liếc mắt một cái nhìn không tới đáy, ầm ầm có gió lạnh theo vách đá thổi đến, làm cho người ta nhin không được sinh cảm giác mát lạnh.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thôn

www.dtv-ebook.com

Chương 93. Cơ Mộc Ly, Huynh Không Xuống Ta Sẽ Chết!

Thủy Y Họa dạo một vòng ở trên vách đá, quả nhiên phát hiện một loại thực vật dây leo màu xanh lá giống dây mây . Dây leo kia mọc từ vách đá kéo dài xuống dưới, thế nhưng không thể nhìn đến đáy.

Kiểm Thập Nhất đưa tay kéo kéo dây leo này, quay đầu nhìn Cơ Mộc Ly: "Gia, dây này vô cùng chắc chắn, chúng ta có thể theo dây này đi xuống dưới, chỉ nhìn không ra dây này dài bao nhiêu thôi ."

Về mặt Cơ Mộc Ly quả nhiên như thế, như nghĩ tới cái gì, liếc nhìn sương mù lượn lờ ở đáy vực dưới chân.

Đông Phương Lăng hừ một tiếng nói: "Nhị trưởng lão này so với lão già Đại trưởng lão đáng chết kia, tốt hơn không biết bao nhiêu lần, còn đặc biệt chuẩn bị cho chúng ta hai bó dây thừng. Thập Nhất, đợi lát nữa hai chúng ta buộc một đầu dây thừng ở bên hông rồi cột đầu còn lại vào chỗ cây nhô ra kia."

Nói là làm, Kiểm Thập Nhất và Đông Phương Lăng cầm hai bó dây thừng mà Nhị trưởng lão đưa cho, chia ra vòng ở bên hông của mình, vì dây thừng quá dài, nên hai người buộc từ trước ngực cho tới bên hông, vừa nhìn giống như con tằm đang nhả tơ, vừa nặng nề vừa buồn cười.

"Nếu thấy có gì khác thường, liền bắn một phát đạn khói, nếu an toàn đến đáy vực, liền bắn hai phát." Thủy Y Họa nói với hai người, sắc mặt có chút nặng nề. Nàng cảm thấy dây này là lạ, nhưng cụ thể lại không nói ra được là làm sao lại lạ.

Cơ Mộc Ly cười liếc nhìn nàng một cái: "Vẫn là Họa Họa nàng suy nghĩ chu đáo. Lăng, Thập Nhất, liền theo lời Vương Phi nói mà làm. Các người hãy cẩn thận mà hành sự."

Đạn khói này do Đông Phương Lăng đã chuẩn bị tốt trước khi đi, không chỉ có thể bắn ra rất xa mà còn có thể phát ra âm thanh vang dội trong không trung. Vì đó là dùng để đề phòng mọi người không cẩn thận bị phân tán ra, có đạn khói là có phương tiện để mọi người nghe tiếng tìm kiếm lẫn nhau.

"Gia và Vương Phi không cần lo lắng, chúng ta đi trước." Đông Phương Lăng bấm báo xong, cả người buộc dây dây thừng vừa nhảy xuống, chẳng mấy chốc liền không thấy bóng dáng đâu.

Hai người Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng đều tự mình chọn một dây leo, rồi theo dây leo bò xuống dưới càng lúc càng xa..

"Họa Họa, có phải nàng cũng phát hiện dây leo này có điểm khác thường hay không?" Cơ Mộc Ly đột nhiên hỏi một câu.

Thủy Y Họa hơi hơi nhướn mày nhìn hẳn, không nghĩ tới Cơ Mộc Ly cũng là người quan sát tỉ mỉ như vậy, vì thế chỉ chỉ về phía vách đá nơi gốc dây đang cắm rễ, trầm ngâm nói: "Cơ Mộc Ly, huynh xem chỗ gốc thân dây này, rõ ràng so với đám dây phía dưới sương mù kia nhỏ hơn một chút, điều này hoàn toàn không phù hợp quy luật thông thường. Những thân cây bình thường, hoa cỏ đều là càng lên cao, càng dài thì càng nhỏ, sẽ không xuất hiện loại tình huống lẫn lộn đầu đuôi như thế này."

Cơ Mộc Ly ôm Thủy Y Họa cùng nhau ngồi xổm bên vách đá cẩn thận siết chặt nàng vào trong ngực, hai người cùng nhau quan sát khe đá trên vách đá nơi dây leo nổi lên này đang cắm vào. Lúc này, dây khẽ lay động, giống như là có ý thức.

"Họa Họa, nàng đừng cố dướn mình về phía trước như thế. " Cơ Mộc Ly siết chặt lấy vòng eo của Thủy Y Họa ôm trở về.

Thủy Y Họa tùy ý hẫ kéo nàng về sau cách xa khe đá, hiển nhiên còn đắm chìm trong suy nghĩ của chính mình, sờ qua hàng lông mày đang ngày càng nhăn lại của nàng, không biết đang nghĩ đến chuyện gì mà càng lúc càng chặt. "Cơ Mộc Ly, ta nghĩ có lẽ vật xuyên qua khe đá nhỏ này. Căn bản không phải là rễ dây leo!"

Nói xong lời cuối cùng, hai mắt Thủy Y Họa đột nhiên mở lớn, sắc bén đến cực điểm, gần như nàng vừa nói xong câu nói đó thì dây leo nhìn có vẻ bền chắc đâm vào trong khe đá kia liền bắt đầu từ từ dần ra. Giống như có sinh mạng dần rút mình ra khỏi khe đá.

Trong mắt Cơ Mộc Ly hiện lên ánh sáng lạnh, đã muốn đưa tay ra trước nàng để bắt lấy dây leo đang sắp rút ra kia .

"Cơ Mộc Ly!" Thủy Y Họa hô nhỏ một tiếng, "Còn dây leo bên Kiếm Thập Nhất cũng muốn rút ra ngoài!"

Cơ Mộc Ly nắm dây trong tay, bởi vì dùng sức mà nổi gân xanh, vừa nghe lời này hai mắt đột nhiên nhìn về phía nàng, nhưng hai dây này cách nhau một khoảng cách nhất định, hẫ hoàn toàn không có cách nào khác đồng thời tóm được cả hai dây. Mắt thấy Thủy Y Họa đưa tay bắt lấy dây leo chỗ Kiếm Thập Nhất, trong mắt Cơ Mộc Ly nhất thời dâng lên một tầng tơ máu màu đỏ , hét lớn một tiếng: "Họa Họa, đừng đụng! Ta đến!"

Vật này không thể chạm vào, nếu chỉ níu lại một người treo ngược cùng với dây leo, Cơ Mộc Ly cũng sẽ không phản ứng kịch liệt như vậy, nhưng ngay tại giây phút hẫ vừa bắt được dây leo kia thì rõ ràng cảm nhận được một luồng sức mạnh đang được tăng cường từ sâu bên dưới, luồng sức lực kia độ sức cùng hẫ, kêu gào muốn thu rễ của mình ở trở về bên trong khe

đá. Đúng vậy, thứ mà đang đâm vào khe đá này hoàn toàn không phải là gốc dây leo mà là phần nhánh của dây!

Đáng tiếc, Cơ Mộc Ly đã nói quá chậm, Thủy Y Họa đương nhiên không thể không chú ý đến tình hình của Kiếm Thập Nhất, liền nhanh tay nắm dây leo đang chui ra khe đá kia vào lòng bàn tay mình, hiển nhiên không ngờ tới một cỗ sức lực cường đại từ phía dưới truyền đến, thân thể Thủy Y Họa bị lôi kéo thiếu chút nữa ngã nửa người ra khỏi vách đá.

Dồn lực về cánh tay, Thủy Y Họa đưa tay bắt lấy vách đá sau lưng, một tay nắm chặt dây leo, dồn toàn bộ nội lực về tay phải, dây leo và nội lực giao đấu khiến cho cánh tay mảnh khảnh khẽ phát run, khuôn mặt mềm mại của Thủy Y Họa đỏ bừng bởi vì dùng lực quá mức.

Cơ Mộc Ly rất muốn đánh một chưởng chết mình, đến lúc này rồi mà hăn lại có thể nghĩ đến bộ dáng này của Họa Họa thật là mê người.

Trong giây lát, Cơ Mộc Ly hét lớn một tiếng, hạ cánh tay xuống nắm trọn sợi dây leo, lập tức lôi hơn phân nửa đi lên, sau đó nhanh chóng quấn trên một tảng đá lớn ở sau lưng, xác định tạm thời sẽ không rơi xuống, lập tức bay đến sau lưng Thủy Y Họa, một cánh tay ôm chặt eo của nàng, cánh tay còn lại nắm lấy sợi dây trên tay nàng, hai người đồng loạt dùng sức kéo dây leo lên, cũng quấn lên trên tảng đá ở sau lưng, thoát khỏi hoàn cảnh nguy hiểm vừa rồi. Tảng đá này là một phần của vách đá , hai bên đã hòa hợp làm một khối cho nên vững chắc vô cùng.

Cơ Mộc Ly ôm Thủy Y Họa tựa vào trên tảng đá điều khí, thay nàng vuốt vuốt cánh tay đang ê ẩm, quả trách: " Lại dùng thêm một chút lực nữa thì nói không chừng cánh tay mảnh khảnh này của nàng liền phế."

Thủy Y Họa ngược mặt lên dò xét: "Cũng không thể mặc kệ Thập Nhất, để cho hăn té xuống được."

"Ha ha, Họa Họa , thật vất vả cho nàng rồi, mới gả cho ta không bao lâu mà đã để cho nàng phải trải qua nhiều khổ sở và khó khăn như vậy." Cơ Mộc Ly trong lòng vừa hả hê, vừa chua xót cảm khái nói.

"Người xưa có câu, lấy chồng theo chồng lấy chó theo chó, ai bảo ta gả cho huynh làm gì." Thủy Y Họa nói xong giống như rất uất ức, khóe miệng lại từ từ nâng lên một đường cong đẹp mắt, nhìn thấy Cơ Mộc Ly đang kích động không thôi. Thị huyết cổ trên người hắn đã được giải rồi, với hàm ý này về sau bọn họ có thể như vậy. Như vậy. Cuối cùng còn như vậy. Ha ha ha ha.

Thủy Y Họa nhìn qua, thấy trên mặt Cơ Mộc Ly vô tình toát ra chút cười gian, liếc mắt xem thường hắn một cái rồi mới miễn cưỡng nhìn lên trời. Cũng không nhìn đây là thời điểm nào rồi mà còn tâm tư suy nghĩ chuyện khác.

Hữu một tiếng, có thứ gì đó bay về phía đỉnh núi, sau đó nổ bùm một tiếng, hai người nhanh chóng đứng dậy lại nhìn xuống dưới, quả nhiên thấy hai luồng đạn khói màu đỏ bắn ra cách đó không xa.

"Chẳng lẽ Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng đều gặp nguy hiểm?" đầu mày Thủy Y Họa nhíu chặt.

"Nàng đừng lo lắng, nguy hiểm này có lẽ là chuyện tốt." Cơ mộc Ly vỗ vỗ bả vai của nàng, thoáng dừng lại, liền có chủ ý, "Họa Họa, nàng theo dây leo này từ từ đi xuống, xem tình hình thế nào, ta ở trên này trông nom, bảo đảm an toàn cho nàng." Nói đến đây, hắn quay đầu lại liếc mắt nhìn hai dây leo đang bị trói trên tảng đá, mặc dù hai dây này đang bị cột chặt nhưng lúc này đang lắc lư không dứt, không biết lúc nào sẽ bị đứt. Vì bảo đảm Thủy Y Họa nửa đường sẽ không gặp nguy hiểm, hắn phải ở trên này trông coi hai dây leo không có ý thức kia.

Thủy Y Họa cũng không khách khí với hăn, hiện tại phải nắm chắc thời gian, huống chi nàng quả thật rất lo lắng cho hai người Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng.

"Cơ Mộc Ly nếu ta an toàn tìm được Đông Phương Lăng và Kiếm Thập Nhất, ta cũng sẽ bắn ra một phát đạn khói, huynh thấy được lập tức xuống tụ hợp cùng chúng ta. Còn có" nói xong, từ trong ngực móc ra một cây đao nhỏ sắc bén, nhét vào trong tay hăn, "Huynh cầm lấy cây đao này, nếu dây leo có vấn đề, nó có thể giúp được cho chàng."

"Họa Họa, nàng." Cơ Mộc Ly còn chưa nói xong một câu, động tác của Thủy Y Họa đã lưu loát vịn dây leo đi xuống dưới. Trong nháy mắt vừa rồi Cơ Mộc Ly thể nghiệm sinh ra một loại ý tưởng, rất muốn liều mạng cùng nàng cùng nhau đi xuống. Nếu như trên đường dây leo bị đứt, hăn liền cùng Thủy Y Họa đồng sinh cộng tử. Chết chưa nói tới, cùng nhau nghênh đón khổ nạn cũng không tệ lắm.

Trong mắt hăn, vách núi cao vạn trượng này thật ra thì không coi là nguy hiểm, người có võ công cao cường luôn có chút khác biệt. Nếu là Cơ Mộc Ly hăn chỉ cần bắt được mấy cây củ gừng, góc tảng đá trên vách đá dựng đứng kia cũng đã đủ để hăn có thể thuận lợi tới được đáy vực, cũng chỉ là hi sinh một chút máu, thêm một vài vết thương nhỏ. Nhưng cuối cùng hăn vẫn không bỏ được việc khiến Thủy Y Họa bị thương, chỉ có theo dây leo này đi xuống mới là an toàn nhất. Bởi vì nơi này có hăn canh chừng, Thủy Y Họa theo dây leo bò xuống dưới mất thời gian khoảng ba tách trà, dưới chân còn chưa hoàn toàn tiếp đất liền nghe được Đông Phương Lăng và Kiếm Thập Nhất kinh ngạc lên tiếng.

"Vương phi, làm sao một mình cô xuống đây? Gia đâu?" Đông Phương Lăng vội hỏi.

"Ta xuống xem các người! Vì các người chỉ bắn một phát đạn khói, Cơ Mộc Ly và ta cho rằng các người có thể gặp nguy hiểm, nên ta xuống trước

xem tình hình thế nào!." Thủy Y Họa nhìn xuống dưới, phát hiện Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng hoàn toàn chưa xuống được dưới đáy vực mà cũng chỉ đứng ở một khối đá to lớn nhô lên, mà hai cây dây leo này căn bản vững vàng đâm vào những khối đá chung quanh.

Đợi đến khi an toàn, nàng nhảy đến khối đá bên cạnh, lúc này Thủy Y Họa mới thở phào nhẹ nhõm nói: "Hai người không có xảy ra việc gì là tốt rồi."

"Vương phi, người xem." Đông Phương Lăng chỉ chỉ vào rễ của dây leo to lớn " Hai đầu dây leo này rõ ràng đều là cây, thật kỳ quái."

Thủy Y Họa thở dài, "Ta nói này Đông Phương Lăng, trong quá trình bò xuống dưới này, chẳng lẽ cậu không cảm thấy dây leo càng ngày càng thô sao? Đâm vào đỉnh núi căn bản không phải rễ mà là nhánh của nó! Mới vừa rồi nếu không phải ta và Cơ Mộc Ly kịp thời bắt được nhánh dây chui từ trong khe núi ra thì hai người các người đã sớm ngã nát thành bánh thịt rồi."

Đông Phương Lăng: "."

"Khó trách ta mới vừa rồi cảm thấy dây leo di động, thì ra là cô và gia bắt được một đầu khác." Đông Phương Lăng lẩm bẩm nói, ngay sau đó giống như chợt nghĩ đến cái gì, kêu khẽ một tiếng, "Gì? ! Cô nói dây leo cắm vào vách đá là một nhánh dây, mới vừa rồi đột nhiên lại chui ra từ trong khe hở, hở ? ! Ta bò đến nửa đường, dây leo bất chợt đi lên một đoạn, chẳng lẽ là người và gia kéo dây leo lên trên?"

Kiếm Thập Nhất và Thủy Y Họa không biểu cảm nhìn chăm chăm vào hắn: phản ứng thật chậm.

"Mới vừa rồi đa tạ." Kiếm Thập Nhất do dự một lát, có chút kỳ cục mà nói lời cảm ơn tới Thủy Y Họa

Mới vừa rồi lúc hần đang bò đến nửa đường, hần cảm thấy rõ ràng dây leo lúi lên trên một đoạn, mặc dù lực đạo này không ổn định như của Cơ Mộc Ly, chắc hẳn chính là nữ nhân này nắm một hồi, hẳn cho là dây leo đầu kia chợt gãy lìa, không ngờ là dây leo của mình từ trong khe đá rút ra.

Nói xong ngẩn một câu ngẩn, Kiếm Thập Nhất ngó mặt sang chỗ khác, nhắc tới chính sự, "Gọi gia xuống đây đi, mặc dù từ nơi này nhìn xuống đáy vực sương mù vẫn dày đặc như cũ, nhưng mới vừa rồi ta ném thử một tảng đá xuống, mơ hồ nghe được âm thanh tảng đá rơi xuống đất, chắc hẳn nơi này cách đáy vực không xa, theo kinh công của mấy người chúng ta dù là tay không bò cũng có thể an toàn đến được đáy vực."

Thủy Y Họa nghe xong, từ trên vách đá dựng đứng lập tức bẻ xuống mấy khối đá khác nhau bắt đầu ném xuống từ viên lớn nhất, cho đến ném xong viên đá có thể tích nhỏ nhất kia, nàng hơi thở phào nhẹ nhõm "Theo ta đoán, độ cao chừng 100 trượng, nguy hiểm không lớn"

"Thật không ngờ vương phi lại thông minh như vậy!" Đông Phương Lăng khen, vừa định học phương pháp của nàng, cũng bẻ xuống mấy khối đá thử một lần, thì Thủy Y Họa lại đưa tay đến trước mặt hần, "Lăng đưa cho ta một cái đạn khói, ta muốn thông báo cho Cơ Mộc Ly xuống."

Đông Phương Lăng không có động tĩnh gì, chỉ hơi hơi há miệng, chần chờ một lúc mới khổ não nói: "Mới vừa rồi ta lật bọc quần áo mới phát hiện ta chỉ mang theo hai cái."

Thủy Y Họa không nói gì chỉ nhìn hần chăm chăm, sau đó ngẩng đầu lên, nhìn về phía vách đá sừng sững, thẳng tắp phía trên, cao vút trong mây, không cách nào thấy được đỉnh núi cách xa vạn trượng, suy nghĩ nói: "Các người nói xem, nếu như ta ở nơi này hét lớn một tiếng, gia các người có thể nghe được hay không?"

Hai người hơi ngừng lại, sau đó cùng nhau lắc đầu, ném ra một chữ: "Khó khăn." Mới vừa rồi bọn họ đại khái bò gần hai trăm trượng, giọng nói rất khó truyền tới đỉnh núi.

"Không thử thì làm sao biết không làm được!" Thủy Y Họa nâng cằm lên, dùng tới mười thành nội lực, ngửa mặt lên trời gào to, "Cơ Mộc Ly. . . . Cơ Mộc Ly. . . huynh mau xuống đây. Nếu huynh không xuống ta liền chết, Thập Nhất và Lăng cũng mau sống không được. . ."

Tiếng nói vừa dứt, tiếng vọng vang lên từ bốn phương tám hướng, đặc biệt một câu cuối cùng kia làm cho người ta cảm thấy kinh hoàng. Trong Bách Hoa cốc bốn phía đều là sương mù và vách đá cao vút, đem vây chỗ thân bí này ở giữa. Từng hồi tiếng vang vọng lại vài lần .

Đông Phương Lăng nghe được những lời Thủy Y Họa nói, không nhịn được cười khẽ một tiếng, ngay cả Kiếm Thập Nhất khóe miệng cũng hơi cong lên. Y theo trình độ coi trọng của gia đối với nữ nhân này, hơn nữa nữ nhân này vừa rồi sử dụng đến mười thành công lực để kêu cứu, một chút thanh âm gia cũng có thể nghe được, tính khả năng nghe thấy những lời này cũng không quá nhỏ. Tiếng hô đỉnh tai nhức óc kia, quả thực thâm trầm vô cùng.

Quả nhiên, cuối cùng nghe thấy một hồi tiếng vang, từ trên đỉnh núi truyền đến tiếng hô vội vàng xao động lo lắng của Cơ Mộc Ly "Họa Họa. . . .Họa Họa. . . .", phát sinh chuyện gì?! Các người kiên trì một lát, ta lập tức đi xuống. . . ."

Lực đạo của thanh âm kia còn muốn lớn hơn gấp mấy lần so với Thủy Y Họa hô lúc trước, tiếng vang vẫn như cũ, Đông Phương Lăng và Kiếm Thập Nhất yên lặng che lỗ tai.

Không cần thiết phải chờ lâu, trên vách đá dựng đứng, trên màu xanh lá của dây leo xuất hiện bóng dáng quen thuộc, chấm nhỏ này thật nhanh đến

gần mấy người.

Mấy người thấy phải tặc lưỡi, Cơ Mộc Ly chỉ đem dây leo này làm vật chống đỡ dưới chân, nhẹ nhàng nhún một chút thì cả người liền bay xuống dưới một đoạn thật dài, đợi đến lúc bàn chân chạm vào trên vách đá dựng đứng phía dưới, mới lại bắt lấy dây leo, tốc độ như vậy nhanh hơn bọn hắc không biết bao nhiêu lần.

Gia không hổ là gia. Bò vách đá cũng có thể tiêu sái, bảnh bao như vậy. Áo choàng màu thủy lam bởi vì tốc độ rơi xuống quá nhanh mà bị gió thổi lên, đợi đến thời điểm dừng lại liền rơi xuống, cả người có vẻ cực kỳ phiêu dật. Một người đang chơi đùa ở Cổ Cương, đồng thời tại Viêm Đạm vương phủ ở Hỏa Vũ quốc cũng đang xảy ra một chuyện khác.

Trong Vũ Lương các, sắc mặt Hách Liên Thiên Mạch xám trắng, nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ vài năm đều không hề thay đổi, trong mắt dần dần xuất hiện chút tử khí, Trong đêm khuôn mặt tinh xảo xinh đẹp giống như mất hết sinh khí, ngay cả khuôn mặt cũng tối tăm và lạnh lẽo giống như biến mất không dấu vết .

"Cơ Mộc Ly, người lại có thể giải được Thị huyết cổ trên người. Người lại có thể giải được? Vậy mà giải được" Hắc không ngừng thì thào tự nói, dáng vẻ có chút điên cuồng.

Những năm nay hắc chịu nhục là vì muốn nhìn thấy Cơ Mộc Ly chết không được tử tế, vì sao ngay cả nguyện vọng này của hắc ông trời cũng không thỏa mãn được? Vì sao?

"Mẫu thân, thật xin lỗi, Mạch Nhi thực xin lỗi người, không thể báo thù cho người." Hách Liên Thiên Mạch chột che mặt khẽ khóc, lúc này trong mắt hắc trút bỏ hết những ngoan độc trước kia, lại có chút giống như đứa bé không chiếm được yêu mến mà uất ức.

Khóc một lát, hắn đi đến trước bàn, bắt đầu cầm lên một đồng giấy vụng. Một lát sau, hắn thất vọng phát hiện, không có Thị huyết cổ trong cơ thể Cơ Mộc Ly, máu của Thị huyết cổ lưu lại trong cơ thể Cơ Mộc Ly hoàn toàn không thể triệu hồi được.

Trụ cột tinh thần nhiều năm nay cứ như vậy không còn, cuộc sống giống như đột nhiên mất đi sắc màu. Hắn biết, Cơ Mộc Ly sẽ không bao giờ để hắn kiểm chế nữa, hơn nữa Cơ Mộc Ly võ công cao cường, hắn sợ là cũng không có cơ hội để lấy tính mạng của Cơ Mộc Ly nữa rồi. Thị huyết cổ giải trừ chuyện đầu tiên khi Cơ Mộc Ly trở về chắc là giết hắn thôi.. . . .

Hách Liên Thiên Mạch cười khổ hai tiếng, thôi thôi, không có năng lực như vậy còn không bằng xuống dưới cửu tuyền bồi mẩu thân của mình, tự mình tạ tội với người cũng được.

Ý tưởng vừa xuất hiện hắn liền nhắm lại hai mắt, ánh sáng duy nhất đó cũng được che giấu trong mắt. Nhắm ngay vách tường bên cạnh, hắn dùng đầu hung hăng đụng tới.

Đáng tiếc, trên trán cảm xúc rõ ràng không phải đau mà là một bàn tay có vẻ hơi lạnh lẽo. Bàn tay này càng ngày càng có lực, hoàn toàn chống được hắn dùng đầu đụng tới. Thời gian trôi qua, một tiếng thở dài bao hàm thất vọng truyền đến.

"A Thanh, ta cũng rất thất vọng, người này cũng không phải nàng. . . .
." Tiếng nói lạnh lẽo không lên xuống, lại cứ thế không mang theo một chút ôn nhu nào.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 94: Nguồn Gốc Tội Ác, Ánh Mắt Màu Đỏ Kỳ Lạ.

Người trước mắt một thân trường bào màu đen, hoa văn hình trăn màu vàng quấn quanh thân, con trăn lớn màu vàng kia mở lớn miệng đầy máu, thân trăn thon dài uốn lượn một vòng ở thắt lưng hắn, nhìn chăm chú thật lâu, lại có thể thật sự thấy được con trăn kia như đang sống. Mà khuôn mặt người trước mắt thật sự là xinh đẹp không gì sánh được, chỉ có cặp mắt kia trong trẻo nhưng lạnh lùng giống như không để bất kỳ vật gì vào mắt, một luồng khí lạnh từ trên người hắn phát ra, kéo theo áo khoác màu đen kia cũng giống như dấy lên một trận gió lạnh thật nhỏ.

Hắn từ từ thu hồi bàn tay của mình, năm ngón tay thon dài như trúc, khớp xương rõ ràng, trắng nõn như ngọc, rất xinh đẹp.

Hách Liên Thiên Mạch hơi ngẩn người nhìn chăm chăm vào nam tử mặc áo bào màu đen trước mắt, chống lại cặp mắt đen lạnh lùng không chút gợn sóng kia, có loại cảm giác như bản thân trở nên thật mềm yếu.

"Người. Người là người phương nào?" Hách Liên Thiên Mạch thoáng lui về phía sau một bước nhỏ, cảnh giác nhìn hắn, trong mắt lại khôi phục sự ác độc lạnh lẽo như trước kia.

Sự thất vọng chỉ xẹt qua trong mắt Hiên Viên U Băng , sau khi nhìn đến người trước mắt, ánh mắt lạnh lùng hơi động: "Mới vừa rồi người sử dụng Cổ Thuật trong phòng là người?" Mặc dù là câu hỏi nhưng giọng nói đã gần như khẳng định.

Hách Liên Thiên Mạch nghe vậy, đột nhiên mở lớn mắt, mới vừa rồi đúng là hắn sử dụng Cổ Thuật, không ngờ người này lại có thể cảm nhận

được Cổ Thuật! Người này rốt cuộc là ai? Chẳng lẽ theo lời mẫu thân là người Cổ Cương?

Người đối diện chỉ thản nhiên quét mắt nhìn hắn một cái, rồi tránh qua hắn ngồi lên cái ghế ở một bên, bắt đầu nhắm mắt nghỉ ngơi.

"Người là ai? Người rốt cuộc là ai? !" Hách Liên Thiên Mạch khẽ quát lên.

Mẫu thân nói mẹ con các nàng là con dân bị Cổ Cương vứt bỏ, là người bị vứt bỏ! Nếu không phải mẫu thân không cho phép hắn trở về Cổ Cương, thì sao hắn lại biến thành nông nổi chật vật như hôm nay, ngay cả người để dựa vào cũng không có. Cho nên hắn hận, hận hận mẹ con Cơ Mộc Ly, cũng hận chính mình và người phụ thân có quan hệ máu mủ nhưng không chịu trách nhiệm với hắn, còn có cái gọi là vùng đất Cổ Cương thần bí kia!

Người trên ghế cứ như vậy ngồi ngay thẳng không nhúc nhích, bày ra khuôn mặt tuấn tú không dính khói bụi nhân gian giống như một khối băng, mang theo hơi thở tràn đầy lạnh lẽo, trường bào màu đen hạ xuống không gió mà bay, làm cho người ta có cảm giác vừa lạ lại thiêng liêng.

Hách Liên Thiên Mạch đứng một bên, cau mày nhìn chăm chăm người xa lạ này, gương mặt âm trầm, cười lạnh nói: "Thế nào, là những lão bất tử Cổ Cương kia cho người đến bắt ta, sau đó muốn giải quyết nghiệt súc ta đây ngay tại chỗ sao?"

Hiên Viên U Băng chậm rãi mở mắt nhìn hắn, có chút tiếc rẻ lắc đầu một cái, than nhẹ một tiếng: "Nàng quả nhiên để lại đứa nhỏ ở Trung thổ.

Nàng? Có ý tứ gì? ! Người này biết mẫu thân mình?!

Hai mắt Hách Liên Thiên Mạch khẽ sáng lên, lập tức hỏi tới: "Người và mẫu thân ta là quan hệ thế nào, người biết nàng có phải hay không?!"

". Khuôn mặt này của người giống mẹ người như đúc, ngay cả sự bướng bỉnh và cố chấp trong mắt cũng giống nhau." Hiên Viên U Băng nhẹ giọng nói, trên mặt không có một tia cảm xúc nào, ngay cả thỉnh thoảng quét qua hai mắt của hắn cũng trước sau như một, giống như phủ một tầng sương lạnh.

Môi mỏng Hách Liên Thiên Mạch khẽ run, hơi không khống chế được tức giận quát: "Người là người của Cổ Cương! Đều là các người, là các người không có tim, không có tình cảm đã hại chết mẹ ta!"

Hiên Viên U Băng khẽ nâng lên mí mắt liếc hắn một cái, giọng điệu lạnh lùng như lúc ban đầu, "Không, là mẹ người cố chấp và sự cố chấp ấy đã hại chết chính nàng. Ban đầu nàng không chỉ có len lén rời đi Cổ Cương, thân thể nàng và người Trung nguyên kết hợp nên càng làm tổn hại thêm cho sức khỏe chính mình, kết quả bản thân bị cố cản trở, làm hại thân thể nàng ngày càng suy yếu. Cho nên sau này nàng mới không thể không trở lại Cổ Cương nhờ giúp đỡ.

Chỉ tiếc nàng ngàn vạn lần không nên không biết hối hận, còn muốn trộm phương pháp luyện chế cổ độc thượng đẳng của Tư Tế điện rồi chạy trốn lần nữa. Vì vậy, tự nhiên Đại Trưởng Lão sẽ xử trí nàng. Đối với việc này, ta cảm thấy sâu sắc có lỗi."

"Tại sao? Tại sao mẹ ta không thể thích người Trung nguyên, nàng rất cuộc có lỗi ở chỗ nào?! Thích một người có lỗi ư? !"

Hách Liên Thiên Mạch trừng trừng hai mắt, bày ra khuôn mặt tinh xảo xinh đẹp nhưng có vẻ hơi dữ tợn .

Nam tử ngồi trên ghế chậm rãi đứng dậy, đi thong thả từng bước một tới trước mặt của hắn, khí thế bức người liếc mắt nhìn hắn, như xem một con kiến với mình không quan hệ: "Không có bản lĩnh kia thì đừng học người khác nói chuyện yêu đương. Ở thời điểm nàng lựa chọn luyện chế bản

mạng cổ đó là cổ đoạn tuyệt tình cảm và tình yêu, nếu đã lựa chọn sau này đổi ý sẽ không còn đường sống. Điều này có thể trách ai?"

Hách Liên Thiên Mạch bị khí thế của hắc bức bách, theo bản năng thối lui về sau .

Mặt người nọ không chút thay đổi tiếp tục nói: "Nương người, vốn là tranh giành háo thắng, lúc đầu ta còn rất thương thức nàng, nhưng sau này những hành động của nàng thật là làm người thất vọng."

"Nương ta chính là không cần thận thích một người nam nhân mà thôi, thời điểm trước kia không hiểu chuyện làm ra chuyện hối hận vì sao vẫn không thể bỏ qua, người đừng nên ở trước mặt ta lộ ra bộ dáng xứng với trách trời thương dân, nương ta kể, một đám người Cổ Cường đều là loại người giống như người không tim không phổi, tự cho mình là thanh cao, đúng là người dối trá !"

"Không, người ích kỷ chính là nương người."

Mắt Hiên Viên U Băng lộ ra thương xót, đáng tiếc so sánh với cảm giác lạnh lẽo trong mắt kia vẫn có vẻ nhỏ bé không có ý nghĩa, mặt hắc giống như đắp băng mỏng, môi chậm rãi khép mở, thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng, như ngâm trong nước lạnh vào một mùa đông gió rét.

"Nếu sinh người ra, nên ở lại Trung Nguyên chăm sóc người lớn lên thật tốt. Cho dù bản mạng cổ của nàng cản trở, nàng ít nhất cũng có thể sống thêm bốn mươi năm mươi năm, đối với người Trung nguyên mà nói, tuổi thọ dài như vậy cũng đủ sống cả đời, nhưng trong lòng nàng không bỏ xuống được cổ độc và cổ thuật của chính mình, cuối cùng chọn người làm người kế thừa cổ độc, cổ thuật."

Hách Liên Thiên Mạch nghe được ngẩn ngơ, tiếp theo đứng lên rống giận với hắc "Người nói vậy, nương ta không có vứt bỏ ta! Hoàn toàn không có!"

"Vậy người cứ tiếp tục lừa mình dối người mà sống, hoặc gặp trở ngại lại chết cũng tốt. Đi thôi, lúc này đây ta sẽ không ngăn cản người."

Hách Liên Thiên Mạch giương mắt trừng hăn, từ đầu đến cuối hăn bị người trong treo nhưng lạnh lùng này dùng vài ba lời nói kích động đến không thể trả lời được.

Kỳ thật hăn vẫn biết mẫu thân cũng không phải thực thích hăn, thời gian bọn họ sống chung một chỗ cũng được vài năm. Nàng ngoại trừ ngày đêm dạy mình học tập chế cổ, hoàn toàn không nói mấy câu với hăn. Hăn luôn luôn tự nói với chính mình ở trong lòng, mẫu thân làm tất cả đều là để cho hăn sớm ngày thành tài, nàng chẳng qua chỉ là một người mẹ nghiêm khắc. Cho dù trên mặt không nói nhưng trong lòng cũng rất thương yêu hăn.

Nhưng mà, nam nhân mặc áo bào đen trước mắt này đã phá vỡ hoàn toàn sự lừa mình dối người của hăn, ngay cả hành động việc làm ba năm nay tại Viêm Đạm vương phủ này cũng có vẻ vô cùng buồn cười .

Hình như nam tử mặc áo bào đen nghỉ ngơi, điều hòa khí tức đủ rồi, không tiếp tục dư thừa liếc mắt cho hăn một cái, vừa động cước bộ đi về phía trước, cả người liền biến hòa kỳ lạ khó lường đi về phía cổng. Áo bào đen trên không trung đảo qua, thắt lưng bị không khí làm cho lay động.

Hách Liên Thiên Mạch chỉ cảm thấy người này giống như vị cứu tinh duy nhất trong cuộc đời có thể cứu mạng hăn, phải chặt chẽ bắt lấy hăn. Ngay sau đó không kịp nghĩ nhiều, hăn đột nhiên quỳ hai đầu gối xuống, bịch một tiếng quỳ gối trên mặt đất, trong mắt vứt bỏ đi tự tôn và kiêu ngạo khổ sở cầu xin.

"Cầu ngài. Cầu ngài nói ra chỗ sai! loại người như ta đây nên dùng lý do nào để tạm thời sống trên đời này? Ta sợ buông hận ý duy nhất kia đi, cuối cùng mê mang không biết làm như thế nào cho phải, nhưng lại cảm

thấy sống không bằng chết!" Hãn chống đỡ hai tay trên mặt đất gắt gao bắt lấy sàn nhà, trong mắt mờ mịt một tầng hơi nước không cam lòng.

Nam nhân phía trước hơi hơi nghiêng sườn mặt, thanh âm lạnh lùng nói: "Nếu người thật long có ăn năn, từng làm sai việc gì, hiện tại chính mình liền đi bù lại. Còn có, ta xem ra đến nay người vẫn có một nỗi băn khoăn không bỏ xuống được. Nếu nghĩ muốn làm lại từ đầu, liền sớm đi hoàn thành nó đi."

"Thế nhưng ta làm không được! Thân phận người nọ giàu sang, ta hoàn toàn không tiếp cận được. Chuyện này đúng là tại vẫn không bỏ xuống được, không cách nào hiểu được. Ta không thể cam tâm. Ta muốn hỏi người kia lúc trước vì sao vứt bỏ mẫu tử chúng ta. Vì sao vì một nữ nhân khác thế nhưng lại đuổi tận giết tuyệt mẹ con chúng ta?! Ha ha."

Người trên mặt đất bỗng nhiên đứng lên vừa cười vừa khóc, ngẩng đầu nhìn nam nhân mặc áo bào đen trước mặt nói: "Người có biết không? Người nam nhân kia từng độc ác phóng một trận lửa, muốn đốt sống hai mẫu tử chúng ta, nửa gương mặt mẫu thân bị thiêu bỏng ở trong trận lửa đó, gần một năm không dám ra ngoài cửa, cho đến dưỡng thành dưỡng nhan cổ khiến trên mặt hoàn toàn thay một lớp da mới. Hãn chính là một người ác độc như vậy. Nếu không đến gần được nam nhân kia, ta liền không thể làm gì khác hơn là bắt người hãn yêu mến nhất mà trút giận, ha ha ha. Mặc kệ mẫu thân đối với ta như thế nào, phụ tử Cơ Mộc Ly quả thật chính là thiếu chúng ta."

"Thật là một người đáng thương." Hiên Viên U Băng than nhẹ một câu. Đây là một người hoàn toàn bị thù hận che mờ, thật đáng thương.

"Người đã nhập ma rồi, mất đi tính cách lúc đầu, người chỉ có thể tự cứu lấy mình."

Thấy người trước mặt ngay cả xoay người cũng không có, Hách Liên Thiên Mạch cười nham nhở, "Ta cho rằng người là một thể ngoại cao nhân trách trời thương dân, hôm nay xem ra người cũng chỉ là thấy chết không cứu, máu lạnh vô tình. Ta thật sự tiến vào trong vũng bùn, càng lún càng sâu nhưng vì sao người không kéo ta ra?"

"Ta không thích lo chuyện bao đồng." Hiên Viên U Băng lạnh nhạt nói: "Dù cho người họ Hách Liên."

Hách Liên Thiên Mạch mắt lạnh nhìn hắn, cười nhạo nói: "loại người không tim, không tình cảm như người nên sống cô đơn cả đời cho tới già!"

Thân thể Hiên Viên U Băng có chút dừng lại, quay đầu nhìn hắn, chân mày hơi nhăn lại, "Giúp người liên có thể không cô độc quãng đời còn lại sao? Lý do?"

Hách Liên Thiên Mạch thấy chuyện có chuyển biến, trong hai mắt xuất hiện một chút tia sáng khao khát, "Ta không cầu xin điều gì, chỉ muốn hóa giải nỗi băn khoăn trong lòng, ta muốn gặp mặt phụ thân, người có chung dòng máu với ta, van ngài giúp ta một chút. Xem xong ra ngoài ta liền cùng người ở đây tìm người, người nọ cũng biết sử dụng cổ độc, Cổ Thuật có đúng hay không. Nếu không vừa bắt đầu người nhìn thấy ta cũng sẽ không lộ ra loại nét mặt thất vọng đó. Ta sẽ dùng danh nghĩa Hách liên thế gia, nếu người giúp ta đạt thành tâm nguyện nho nhỏ này, ta sẽ giúp người tìm được người nọ!"

Cặp mắt Hiên Viên U Băng mang theo tràn đầy lạnh lẽo, con ngươi nhìn thẳng chăm chăm hắn, "Ta tìm gần 17 năm cũng không tìm được nàng, người lại có bản lĩnh gì tìm được. Ta rất ghét những người ăn nói lung tung."

Hách Liên Thiên Mạch giương môi, "Ta có lòng tin có thể tìm được người nọ, vì sao tiền bối không tin ta một lần? Dù sao người cũng tìm 17

năm rồi, tin văn bối lần này lại không lỗ, ngài nói có phải không?"

"Được, như người mong muốn." Hiên Viên U Băng khó chịu quét mắt nhìn hắn một cái, khi hắn còn chưa lấy lại tinh thần, một tay đã hăng hái nhấc vạt áo sau của hắn, không coi ai ra gì bay ra khỏi Viêm Đạm vương phủ.

"Người người muốn tìm ở nơi nào? Tên? Thân phận?"

". Vua của Hỏa Vũ quốc Cơ Lạc Phong." Hách Liên Thiên Mạch chậm rãi nhếch môi, khóe miệng không nói gì hết mang theo nụ cười giễu cợt: "Ha ha, buồn cười quá đi, ta đúng là một trong những hoàng tử của Hỏa Vũ quốc, đáng tiếc, nhưng hôm nay vì một quốc vương đạo mạo nghiêm trang mà rơi vào tình cảnh như thế này."

Động tác Hiên Viên U Băng chỉ dừng một chút, tiếp theo trầm giọng không nói dẫn dắt hắn một đường bay đến hoàng cung.

Đêm từ từ buông xuống trong bóng đêm, hai đạo bóng dáng giống như quỷ mị xuyên qua lầu các phía trên cung điện, chân không tiếng động đạp ngói mà đi.

Hách Liên Thiên Mạch giật mình nhìn theo nam nhân mặc áo bào đen bay thật nhanh trên các phòng ốc, trái tim đập thật nhanh. Mẫu thân nói người Cổ Cương phần lớn chỉ chuyên chú với cổ độc cổ thuật, rất ít học người Trung nguyên luyện võ phòng thân, càng đừng nói võ nghệ cao cường giống người này. Người này rốt cuộc có quan hệ như thế nào với Cổ Cương?

"Tiền bối đối với hoàng cung Hỏa Vũ dường như rất quen thuộc." Hách Liên Thiên Mạch nhỏ giọng nói.

Hiên Viên U Băng thản nhiên ừ, không nói lời thừa thãi.

Hai người một đường đến bên ngoài ngự thư phòng Cơ Lạc Phong, Hiên Viên U Băng lại mang người rơi thẳng xuống đất dừng ở cửa điện, sau đó giơ lên vạt áo phía sau buông lỏng tay.

Hai chân Hách Liên Thiên Mạch rơi xuống đất, có loại cảm giác mơ hồ không có thật, đợi đến khi thân thể đứng vững, mắt cũng hoàn toàn mở ra, thấy tình hình trước mắt trong nháy mắt mắt tròn to, người nọ đúng là ngu ngốc, lại sẽ đưa tới Đại Nội Thị Vệ như vậy đấy! Lâm công công và hai Thị Vệ đeo đao canh giữ ở hai cửa nhìn lên trời rồi gặp hai người thì cùng nhau sững sờ, ngay sau đó hét lớn một tiếng, "Các người là người nào?!"

Cặp mắt Hiên Viên U Băng nhìn thẳng mấy người, hình như có vật gì vô hình từ trong cặp mắt lạnh lùng kia bắn ra ngoài, chỉ trong chốc lát, kể cả Lâm công công và hai Thị Vệ ánh mắt bỗng trở nên đờ đẫn, nhìn về nơi xa giống như mất hồn .

"Tốt lắm, đi vào thôi." Hiên Viên U Băng vô cùng bình tĩnh nhắc nhở Hách Liên Thiên Mạch đang kinh ngạc đến ngây người.

Hách Liên Thiên Mạch sững sờ gạt đầu hai cái, đẩy cửa bước vào. Người này võ công thật cổ quái, thân hình nam tử mặc áo bào đen chột lóe lên, cũng không biết giấu mình ở nơi nào. Không, không thể nói là giấu, người này tới vô ảnh đi vô tung, là một người không có gì cố kỵ. Cho dù hắn là đường hoàng đứng ở cửa đại điện thái độ nhìn người khác bằng nửa con mắt cũng giống nhau.

Trong ngự thư phòng nam tử trung niên đang cúi đầu nhìn tấu chương đã để đồ trong tay xuống, hơi híp mắt lại nhìn người nào gan to bằng trời dám xông vào hoàng cung.

Người nọ đứng ngược với ánh sáng, khuôn mặt chìm trong bóng tối, đợi đến thời điểm hắn từ từ dạo bước đến gần, cặp mắt Cơ Lạc Phong chột tròn to, quát lên: "Tiện nhân táng tận lương tâm này, người còn chưa có chết?!"

Trong lòng Hách Liên Thiên Mạch cười lạnh, cho dù biết trong mắt người này hoàn toàn không có mẹ con bọn hắn, nhưng mà mới vừa rồi tim hắn không nhịn được khẽ đau nhói.

Ngoài cửa truyền đến tiếng một thị vệ đối thoại, giống như có một nhóm thị vệ nghe tiếng mà đến, tiếng bước chân nhiều mà hỗn loạn, "Lâm công công, mới vừa rồi bọn ta nghe được tiếng động, không biết đã xảy ra chuyện gì?"

"Tất cả đều tốt, không có việc gì." Lâm công công trả lời có chút dằn dặt.

Một lát sau, tiếng bước chân đi xa, ngoài cửa lại khôi phục an tĩnh như trước.

Môi mỏng Hách Liên Thiên Mạch cong lên, cười đến xinh đẹp, "Hoàng thượng ngài phải nhìn cho kỹ, thảo dân là một nam nhân, không phải là tiện nhân trong miệng người, mà là nhi tử của tiện nhân kia" Nói đến chỗ này, nụ cười trên khóe miệng càng phát ra nồng đậm, cười đến vô cùng tự giễu.

"Ta chính là con trai của tiện nhân trong miệng người, phụ hoàng."

Trong mắt Cơ Lạc Phong nồng đậm chán ghét làm cho lòng người lạnh, "Người câm miệng cho trầm! Tiện nhân kia sinh nhi tử, cho tới bây giờ trầm cũng không có thừa nhận qua!"

"Vì sao?" Hách Liên Thiên Mạch lại giống như không nhìn thấy chán ghét trong mắt của hắn, nhìn thẳng vào trong mắt hắn, hỏi rõ thắc mắc gần hai mươi năm, "Lúc trước vì sao phải đốt sống hai mẹ con chúng ta, coi như người chán ghét nàng, ngay cả đứa nhỏ trong bụng cũng không bỏ qua được sao?"

Cơ Lạc Phong nhìn Hách Liên Thiên Mạch, trong mắt tràn đầy hận ý mãnh liệt dâng lên, nghe xong chất vấn của hắn, nhưng lại cười lạnh: "Mẫu thân của người chẳng lẽ không nói cho người biết rốt cuộc nàng làm ra chuyện tốt gì sao? Trẫm trong lúc vô tình cứu nàng một mạng, nàng lại hại nữ nhân đời này trẫm yêu nhất!"

Năm đó một lần trên đường ra ngoài làm việc Cơ Lạc Phong cứu nữ nhân vẻ mặt xinh đẹp kia một mạng, nghe thân thể nàng đáng thương, còn thưởng cho nàng một ít ngân lượng. Về sau nữ nhân kia thể nhưng lại trà trộn vào hoàng cung, hạ một loại dược kỳ lạ làm cho hắn đem tiện nhân kia trở thành Như Nhi, còn ở tẩm cung Như Nhi làm ra loại chuyện không bằng cầm thú. Sau lại. Sau lại làm hại Như Nhi sinh non, Như Nhi cũng không tha thứ hắn nữa.

". Những điều này là do kia tiện nhân kia làm hại! Lấy oán trả ơn, là tiện nhân không biết liêm sỉ! Trẫm cứu nàng một mạng, sau lại thu hồi mệnh đó có gì không được?! Trẫm không nghĩ tới một lần như vậy nàng liền có bầu, mỗi khi trẫm gặp khuôn mặt xinh đẹp kia của nàng, liền hận không thể lấy đao vẽ vài đường!" Cơ Lạc Phong nói lên chuyện cũ đã giấu kín thật sâu trong trí nhớ, tức giận cùng hận ý đều cuộn cuộn đến không dứt .

Hách Liên Thiên Mạch nghe nhưng lại thấp giọng nở nụ cười.

Đúng là như vậy sao? Hóa ra là như vậy. Sự thật, chân tướng thật sự thực buồn cười, hóa ra hắn xuất hiện như vậy, là mẫu thân một đêm dùng hết thủ đoạn đổi lấy sự hiện hữu của hắn.

"Đi ra cho trẫm! Khuôn mặt này của người làm cho trẫm cảm thấy vô cùng ghê tởm!" Cơ Lạc Phong chỉ vào đại môn nói.

Hách Liên Thiên Mạch theo dõi hắn nửa ngày, trầm mặc xoay người, vừa đi ra hai bước, bước chân hắn đột nhiên dừng lại, xoay người mạnh một

chút, trong tay nắm một bình khí bén nhọn, hung hăng đâm tới lồng ngực của hắn.

"A ——" Đông Phương Lăng hướng xa xa gào một tiếng.

Còn lại mấy người không nói gì nhìn hắn.

"A ha ha, cuối cùng an toàn đến đáy vực vạn trượng! Gia, người nhìn một chút, thiên tài vừa mới xuất hiện, ta đi từ Tư Tế điện đến đáy vực vạn trượng này thời gian còn chưa đến một ngày. Kế tiếp chỉ cần tìm được con rắn có chấm đỏ, lấy mật rắn, chúng ta theo đường cũ đi về là có thể hoàn thành nhiệm vụ!"

"Thập Nhất, Lăng, nhóm lửa tại chỗ. "Sau khi Cơ Mộc Ly phân phó một câu, biểu tình không tốt nhìn chằm chằm Thủy Y Họa, " Họa Họa, hiện giờ bốn người chúng ta đều đã an toàn đến đáy vực, chúng ta có phải hay không nên tính sổ, hả?"

Thủy Y Họa cười nhẹ hai tiếng, lại chủ động túm cánh tay của hắn đem đặt bên hông chính mình, cười tủm tỉm nói: "Cơ Mộc Ly, không phải chỉ lừa huynh sắp chết sao, huynh thật sự sẽ tin?"

"Bởi vì không muốn nàng xảy ra chuyện gì." Cơ Mộc Ly còn thật sự giải thích, một đôi mắt sâu thăm tĩm mạch giờ phút này ánh lên hình bóng của nàng.

Nụ cười trên mặt Thủy Y Họa chậm rãi thu lại, vươn tay ôm lấy thắt lưng hắn, đầu cũng gối lên trước ngực hắn, ngửa đầu nhìn hắn: "Ta xin lỗi, lần sau sẽ không như vậy nữa."

Cơ Mộc Ly bật người đem mỹ nhân chủ động đưa tới cửa ôm sát, hơi hờn giận nói: "Nàng biết là tốt rồi, phải phạt, ta muốn đòi một nụ hôn môi." Khóe mắt trộm quét hai người Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng một

cái, sau đó quay người lại, làm cho chính mình đưa lưng về phía hai người họ, liền đỡ gáy Thủy Y Họa cúi đầu hôn lên hai cánh môi.

Thời gian uống một tách trà trôi qua.

Thời gian uống hai tách trà cũng trôi qua.

Đột nhiên Đông Phương Lăng ngửa mặt lên trời kêu lên một tiếng, "Không có thiên lý, không nên coi thường người như vậy chứ. Gia, vương phi, hai người đủ chưa ?!"

Sau hồi lâu, Cơ Mộc Ly mới chậm rãi quay thân mình lại, vẻ mặt khó chịu nhìn chăm chăm hai tên chướng ngại vật kia, chỗ đỡ ửng bên tai còn chưa hoàn toàn rút đi.

"Lăng, người không thể học Thập Nhất sao, ít nói một chút."

Đông Phương Lăng vừa nghe, bỗng nhiên nghĩ tới việc vừa rồi, sau đó đôi mắt đột nhiên sáng lên, vui tươi hơn hờ nở nụ cười, "Gia, người có thể không biết, Thập Nhất hẳn đã có"

"Lăng! Sự kiện kia ta còn chưa xác định." Bỗng dưng Kiếm Thập Nhất đánh gãy lời hắn.

Sau khi Thủy Y Họa rời khỏi người Cơ Mộc Ly đi ra, sắc mặt đã khôi phục như lúc ban đầu, vạn phần tò mò hỏi, "Thập Nhất đã có cái gì ?"

"Thập Nhất hẳn có ý trung nhân, ha ha! Các người nói ngạc nhiên hay không ngạc nhiên?" Đông Phương Lăng không để ý cảnh cáo của Kiếm Thập Nhất, cười ha hả trả lời.

"Hả? Thập Nhất, nói cho gia một chút, chuyện khi nào, chính là vị Hòa Khuyết cô nương trong phủ chúng ta kia?" Cơ Mộc Ly thấy lạ khiến trách hỏi một câu.

"Ai nha, ta thấy khổ thay cho nha đầu Hòa Khuyết, thế mà bị nam nhân thất thường như vậy coi trọng." Thủy Y Họa thích thú nở nụ cười.

"Vương phi, tính cách thất thường là như thế nào?" Đông Phương Lăng tò mò hỏi.

"Kiếm Thập Nhất đúng là loại người này, tính cách thất thường, trong nóng ngoài lạnh, nói chung còn thích để bụng chuyên của người khác."

Kiếm Thập Nhất lạnh mặt nhìn mấy người, không có lời nào để nói. Gặp phải hai người chủ tử không biết xấu hổ còn có một người bạn vô lương như vậy, thật là xót xa nói không nên lời.

Ngay lúc mấy người cãi nhau ầm ĩ, trong bụi cỏ cách đó không xa, một đôi mắt đỏ quý dị tức giận nhìn chăm chú mấy người, mắt đỏ lúc sáng lúc tối, lúc sáng ngời giống như hai khối đá Mã Não màu đỏ. Thứ ngủ đông ở trong bụi cỏ kia vẫn nhìn hồi lâu, sau đó từ từ biến mất ở trong bóng đêm.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 95: Nàng Phải Tin Tưởng Vào Chính Nam Nhân Của Mình

Một đêm qua đi, sắc trời từ từ sáng, mọi người nhìn thấy phong cảnh trước mắt, mặt lộ vẻ khiếp sợ. "Thật không thể tưởng tượng nổi, cảnh sắc nơi này thật là đẹp". Bởi vì Thủy Y Họa giật mình, mà đôi mắt hơi hơi trợn to, bên trong trở nên vô cùng linh động.

Những đóa hoa đủ mọi màu sắc bao quanh thành hình tròn, các loại bướm đầy màu sắc nhảy múa tung bay, mùi hương bay tới trước mặt, nồng đậm mà không gay mũi. Trên không trung chim muông màu đỏ, màu xanh dương kì lạ bay qua, còn cách mặt đất rất thấp. Bọn nó bay lướt qua trên đám thực vật, những cánh hoa phân tán bốn phía, rơi xuống trên mặt đất, trận gió thổi qua liền cất cánh bay lên không trung, mô tả hình dạng của gió.

"Đây là Vạn Xà Bách Hoa cốc?" Cơ Mộc Ly không có giật mình giống mấy người, chỉ hơi hơi, thần sắc rất nhanh liền khôi phục lại sự trấn tĩnh.

Đông Phương Lăng sợ hãi nói: " Vạn Xà Bách Hoa cốc này thật sự là một tiên cảnh."

"Đừng thả lỏng cảnh giác, những thứ càng xinh đẹp thì càng nguy hiểm." Cơ Mộc Ly trầm giọng nhắc nhở.

Mấy người thu hồi ánh mắt xem xét phong cảnh, quay đầu nhìn hăn.

"Gia, kế tiếp cần phải đi sâu vào trong kia?" Kiếm Thập Nhất hỏi.

Lông mày Cơ Mộc Ly miễn cưỡng nhướn lên, "Nếu không muốn đi, các người có thể ở lại nơi này tiếp tục ngắm phong cảnh."

Kiểm Thập Nhất: "."

Lần này, Đông Phương Lăng ở phía trước mở đường, tuy rằng trên người mấy người đều bôi bột phấn chống rắn, nhưng từ nhỏ đến lớn hẳn bị Vạn Độc Dược Thánh cho ăn dược, thể chất chống độc so với mấy người nhất định đều mạnh hơn.

". Đừng nhìn những đóa hoa lớn lên xinh đẹp này, thật ra đều mang theo rất nhiều kịch độc. Cho nên mọi người cố hết sức không nên đụng đến nhụy hoa." Đông Phương Lăng vừa đi vừa nhắc nhở mấy người phía sau.

"Gần chạm vào cũng sẽ trúng độc?" Thủy Y Họa tò mò hỏi. Nếu thật sự là như vậy, thì Vạn Xà Bách Hoa cốc này chẳng phải là nơi tụ tập kịch độc.

"Vương Phi, đúng thật là có loại hoa này, nhưng mà trong cốc này có hay không thì ta tạm thời không rõ ràng lắm, nhưng mà dù sao cẩn thận vẫn hơn." Đông Phương Lăng mới vừa nói xong câu này, liền cúi đầu kêu lên một tiếng, vừa cúi đầu thấy, ngón tay phải của hắn hình như bị cái gì cắt qua .

"Lăng, có sao không? !"

"Gia yên tâm, loại cỏ độc nhỏ này hoàn toàn không làm hại được ta , chính là các người phải chú ý, không nên đụng đến cái loại lá cây có răng cưa này. Ha ha, cho dù không cẩn thận bị cắt bị thương cũng không sao cả, ta đây đã chuẩn bị giải dược đủ giải loại tiểu độc này." Đông Phương Lăng đắc ý dương dương tự đắc nói. Vạn Xà Bách Hoa cốc này hoàn toàn là vì hắn mà chuẩn bị, cỏ độc hoa độc nơi này đều là hiếm thấy, đúng là trân bảo . Nếu có thể đem một ít trở về cho sư phụ nghiên cứu, nhất định hắn sẽ cao hứng cười tươi hoa.

Càng đi vào trong, sương mù Vạn Xà Bách Hoa cốc này càng lúc càng nhiều, không khí cũng càng ngày càng lạnh.

"Cơ Mộc Ly, huynh có cảm giác thấy không khí ẩm ướt

rất nhiều hay không ?" Thủy Y Họa nhíu mày hỏi.

"Ừ, ta đoán phía trước chắc hẳn phải có một hồ nước lớn. từ trên đỉnh núi cao vạm vỡ nhìn xuống đáy cốc, chỉ có thể nhìn đến một tầng sương mù, có lẽ có liên quan đến hồ nước lớn trước mặt." Cơ Mộc Ly trả lời.

Quả nhiên, mấy người đi một lát, trước mắt liền xuất hiện một hồ nước, mà những đóa hoa xung quanh hồ nước này nếu so với lúc đầu nhìn thấy rõ ràng thật dày, nhưng mà nhiệt độ hạ thấp mới có thể sinh trưởng ra loại hoa này. Sương mù bay trên mặt hồ, cảm giác mát cả người.

"Thật là một nơi kỳ lạ." Thủy Y Họa đưa tay sờ sờ nước trong hồ kia, trong nháy mắt hơi lạnh từ đầu ngón tay truyền tới lục phủ ngũ tạng thấy lạnh cả người.

"Họa Họa, tiếp tục đi thôi, sớm tìm được rắn chầm đở thì sớm rời đi, nơi này thật sự kỳ lạ, chúng ta không nên ở đây lâu ." Cơ Mộc Ly nhìn xung quanh một vòng, cau mày nói.

Thủy Y Họa gật đầu, lại liếc mắt nhìn hồ nước kia một cái mới xoay người rời đi.

Mấy người vẫn đi ven theo hồ nước đi vào trong chỗ sâu, sương mù dần dần thối lui, trước mắt cảnh tượng cũng rõ ràng lên.

"Gia, tình huống nơi này không thích hợp, có thật nhiều dây và đại thụ." Kiểm Thập Nhất theo bản năng nắm lấy chuôi kiếm.

" Đúng thật, hoa nơi này càng lúc càng lớn." Đông Phương Lăng bồi thêm một câu, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, hai mắt đột nhiên mở lớn, "Đợi một chút, chẳng lẽ hoa nơi này chính là hoa ăn thịt người mà Bắc Đường Liệt nhắc tới?!"

"Ừ, chắc là vậy. Hần nói nếu thấy một loại hoa có nụ màu đỏ, lớn tầm khoảng ba đầu người. Nếu nó nở hoàn toàn. Thật đúng là có thể nuốt cả người." Hai mắt Thủy Y Họa gắt gao nhìn chăm chăm đóa hoa có nụ hoa màu đỏ cách nàng gần nhất, không có gì bất ngờ xảy, lúc tầm mắt hạ xuống thấy được một ít xương cốt của động vật có vú.

Loại hoa này không có lá, nhưng mà có mấy cái dây to khỏe, mặt trên tựa hồ còn mang theo gai bén nhọn. Nếu bị dây này quấn thân, như vậy liền giống như vô số cây kim đâm ở trên người.

"Cư Mộc Ly, huynh nói xem nếu chúng ta hiện tại chặt đứt nụ hoa thì như thế nào?" Khóe miệng Thủy Y Họa giương lên, cười đến không có chút ý tốt nào.

Cư Mộc Ly vừa nghe, khóe miệng cũng nâng lên một độ cong thật tà ác, đưa tay vỗ một cái, "Thập Nhất, chặt đứt một nụ hoa nhìn một cái."

Thập Nhất tuyệt đối phục tùng mệnh lệnh, chỉ bực nhận kiếm trong tay vung lên, rõ ràng lưu loát chặt nụ hoa màu đỏ kia xuống.

"Máu! Hoa này lại có thể đổ máu!" Đông Phương Lăng chỉ vào phần thân cây bị chặt đứt, hô to một tiếng.

Chỗ liền với thân nụ hoa từ từ trào ra một ít máu tươi, nhưng lại không giống với con người. Gần như trong nháy mắt khi Kiếm Thập Nhất chặt đứt nụ hoa tiếp theo, những dây leo to khỏe này từ từ di chuyển về phía mọi người, động tác linh hoạt giống như ba con rắn dài.

"Thập Nhất!" Mấy người kinh ngạc hô to một tiếng.

Kiếm Thập Nhất tránh sang chỗ gần đó nhất, một dây leo đã cuốn lấy thân thể hắn. Trong nháy mắt đã quấn chặt hắn như một cái bánh chưng màu xanh biếc. Mà ngay cả cây kiếm cầm trong tay kia còn chưa kịp chém ra một lần nữa đã bị dây quấn chặt lấy cổ tay.

Thủy Y Họa nhanh chóng rút ra đoạn kiếm, đưa qua chém đứt một dây leo. Đoạn dây đứt kia lại có thể còn nhúc nhích vài cái, tựa như một người nào đó đang giãy dụa, đoạn dây còn lại co rúm lại một chút, thối lui về phía sau.

Đang muốn đi qua giúp Kiếm Thập Nhất, Thủy Y Họa bị Cơ Mộc Ly kéo về phía sau.

"Một chút việc nhỏ ấy cũng giải quyết không được sẽ không phải là Kiếm Thập Nhất rồi." Ánh mắt Cơ Mộc Ly nặng nề nhìn chăm chăm người mà đang bị dây leo bao lấy thành hình bánh chưng kia .

Gần như lời nói vừa dứt, người nọ trong hình dạng bánh chưng bất ngờ quát một tiếng chói tai, sợi dây chặt chẽ cuốn lấy Kiếm Thập Nhất trong nháy mắt đứt thành từng khúc, chỗ dây leo đứt ra mơ hồ có máu tươi thấm ra.

Kiếm Thập Nhất khỏe mạnh không chút tổn hại nào đạp dây leo đi ra, phần dây leo còn lại trên chân tay cũng bị đứt.

"Không có việc gì là tốt rồi." Cơ Mộc Ly vỗ vỗ vai hắn, sau đó cúi đầu đánh giá dây trên mặt đất.

"Gia, dây và hoa này rất kỳ lạ." Đông Phương Lăng sờ sờ trên người thật sự là nổi da gà, gần như lấm bầm.

"Còn cần tiếp tục chém rụng nụ hoa kia hay không?" Kiếm Thập Nhất hỏi một câu, nhận lấy cái nhìn xem thường từ Đông Phương Lăng.

"Thập Nhất, chẳng lẽ ngươi không nhìn ra hay sao, một khi chém nụ hoa này, dây kia sẽ công kích chúng ta. Nếu không chém sẽ không có chuyện gì."

Thủy Y Họa đưa tay vuốt cằm, suy nghĩ nói: “Trước tiên chém rụng phần trên dây leo, không biết hiệu quả như thế nào?”

Cơ Mộc Ly nghe vậy, nâng lông mày nhìn về phía Kiếm Thập Nhất.

Kiếm Thập Nhất hiểu ý gật đầu, một kiếm liền chém mấy dây leo trên gốc cây tiếp theo thành hai đoạn. Sau đó hắn nhanh chóng đẩy ra, nhìn phản ứng của những cây này.

Chỉ thấy nụ hoa màu đỏ khổng lồ kia cảm giác được dây bị chặt đứt, hung hăng run lên, sau đó nụ hoa rất nhanh mở rộng ra, bên trong nhụy hoa đó có một cái lỗ màu đen .

Đóa hoa khổng lồ màu đỏ từ từ nhắm ngay Kiếm Thập Nhất, sau đó tấn công mạnh về phía hắn.

Kết quả, Kiếm Thập Nhất vung tay lên, bổ một đao xuống đóa hoa kia. So sánh với những sợi dây leo mà nói, trước tiên cần phải công kích đóa hoa đang nở rộ, rõ ràng chậm chạp hơn rất nhiều.

"Ha hả, phương pháp kia xem ra không tồi." Thủy Y Họa cười khẽ.

"Họa Họa, nàng quả nhiên thông minh." Cơ Mộc Ly khen ngay lập tức.

Đông Phương Lăng thở dài bất đắc dĩ, gia, người có thể có một chút khí phách hay không? Vương Phi nói gì, người liền làm ngay lập tức. Muốn người chém nụ hoa, người để cho Thập Nhất chém, muốn người chém dây leo, người liền tiếp tục kêu Thập Nhất chém dây leo? Không có thiên lý, người cứng chiều cũng không thể cứng chiều như thế!

Dùng phương pháp tương tự, Kiếm Thập Nhất rất nhanh tiêu diệt hết những nụ hoa màu đỏ nhìn thấy dọc theo đường đi. Nếu như khi trở về đi trên con đường này, như vậy có thể nói trên đường này không còn gì trở

ngại. Bị những hình dung của Bắc Đường Liệt về nhiều mối nguy hại, cứ như vậy hoa ăn thịt người bị dọn dẹp sạch sẽ.

" Vạn Xà Bách Hoa cốc này ghê gớm thật, chúng ta đi lâu như vậy mà không thấy một con rắn có đốm đỏ nào." Thủy Y Họa thở dài.

"Có lẽ là còn chưa tới nơi ở của những con rắn có đốm đỏ" Cơ Mộc Ly trả lời Thủy Y Họa theo bản năng.

Đông Phương Lăng bỗng nhiên hưng phấn mà kêu một tiếng" Ta nhìn thấy, ở đằng kia!"

Con rắn nhỏ toàn thân có đốm đỏ từ trong bụi cỏ trườn qua, cái đuôi rất nhanh biến mất trong tầm mắt của mấy người. Cỏ dại, lá cây, rễ cây màu hồng kia, trườn trong những rễ cây màu đỏ nên con rắn nhỏ thực dễ dàng che dấu chính mình.

"Không sai được, chính là nó!" Đông Phương Lăng lấy ra một lọ thuốc bột trong bao quần áo, đề khí đuổi theo, mấy người dừng một chút, vội vàng đi theo.

"Họa Họa, ta cảm thấy con rắn có đốm màu đỏ này có vấn đề." Lỗ tai Cơ Mộc Ly khẽ nhúc nhích, nghe động tĩnh xung quanh.

Thủy Y Họa nhíu mày, "Bắc Đường Liệt có nói qua, những con rắn có đốm đỏ này thường xuất hiện thành đàn, nhưng tại sao con rắn có đốm đỏ này lại xuất hiện một mình ở nơi này?"

Hai người liếc nhìn nhau, bay nhanh đuổi theo Đông Phương Lăng, Kiếm Thập Nhất dừng ở phía sau hình như trong nháy mắt cũng hiểu được, bắt người đề khí đuổi theo.

Cơ Mộc Ly đuổi tay ra tóm Đông Phương Lăng trở về, đang muốn nói một câu đừng đuổi theo, chẳng qua khi nhìn đến tình cảnh trước mắt, thì

yên lặng nuốt những lời này trở vào.

Bây giờ nói những lời này hình như hơi chậm.

Ở nơi này sau một gốc cỏ dại có lá cây màu hồng, trên tảng đá dần dần xuất hiện một chút màu đỏ. Lúc này trên tảng đá rậm rạp chẳng chịt bò đầy rắn chấm đỏ, có chỗ có thể chồng lên thành 3,4 tầng, những con rắn chấm đỏ này không phải chỉ có toàn thân chấm đỏ, đôi mắt kia cũng có màu đỏ kỳ lạ!

Hai mắt Đông Phương Lăng đã muốn trợn tròn, khó khăn nuốt nước bọt.

Con rắn chấm đỏ nhỏ dẫn bọn họ tới nơi này, dựng thẳng nửa người trên lên, đôi mắt nhỏ giống như hai khối hồng ngọc nhìn chăm chăm mấy người, lè lưỡi kêu tê tê tê, xem ra có chút hài lòng.

Tầm mắt mấy người chậm rãi di chuyển đến một khối đá lớn cách đó không xa, phát hiện một con rắn chấm đỏ khổng lồ thân thể lớn bằng bắp đùi lưỡi biếng nằm. Sau khi nhìn đến mấy người, con người màu đỏ y hệt đá mã não rõ ràng sinh động hơn rất nhiều. Ở xung quanh nó bao quanh rất nhiều con rắn nhỏ có chấm màu đỏ, nhưng không có một con nào dám áp sát quá gần.

"Gia, xem ra chúng ta không cẩn thận vào ổ rắn rồi." Đông Phương Lăng cười khổ nói. Cổ Cương này là nơi tồi tàn gì, vì sao nhiều rắn như vậy!

"Hiện tại nếu như chúng ta quay đầu đi trở về, có còn kịp không?" Thủy Y Họa trừng mắt nhìn, hỏi Cơ Mộc Ly.

Đôi mắt Cơ mộc ly chống lại xà vương kia, chậm rãi nhếch môi cười, "Y Họa, vạn vật trên thế gian đều Tương Sinh Tương Khắc. Nếu như trên thân con rắn có chấm đỏ này mang kịch độc, lại canh giữ nhiều năm ở một chỗ, như vậy trong cái động đá màu hồng sau lưng bọn chúng nhất định có chứa bảo vật. Cứ đi như thế không phải đáng tiếc lắm sao?"

"Gia, người lại có thể đang đánh chủ ý lên con rắn chấm đỏ?" khoe miệng Kiếm Thập Nhất co giật một chút. Hiện tại bọn họ đang nằm trong thế bị động, tại sao gia có thể nói nhẹ nhàng như thế?

"Gia, ngài đừng nói giỡn, nhiều rắn như vậy, ít nhất là một vạn con, mỗi một con đều chứa kịch độc, bị cắn trúng thì không phải đùa giỡn đâu!" Đông Phương Lăng chăm chú nhìn đàn rắn nhỏ trước mặt, sắc mặt khó coi cực kỳ. Nếu như những con rắn này lập tức nhào lên, chắc chắn không tới một khắc đồng hồ có thể cản người không dư thừa chút cận bã nào !

Thủy Y Họa cũng có chút không đồng ý, nếu như mạng nhỏ bị mất, lấy những bảo vật kia có lợi ích gì!

"Cơ Mộc Ly, bảo vệ tính mạng quan trọng. Những con rắn chấm đỏ này sẽ không rời đi nơi này . Chúng ta nên mau mau rời đi thôi."

"Y Họa, không có việc gì, nàng phải tin tưởng vào bản lĩnh nam nhân của nàng." Cơ Mộc Ly nhíu nhíu khoe miệng, cười âm thầm đưa tay vào trước ngực nàng, xấu xa bóp nhẹ hai cái, mới lấy đao ngắn từ trong ngực nàng ra, hơn nữa cây roi màu đỏ bên hông cũng được lấy ra ngoài.

"Lăng, cho ta một chút phấn chống rắn và một chút rượu hùng hoàng."

Đông Phương Lăng vội vàng thò tay vào bọc quần áo lấy ra mấy bình nhỏ và một bình rượu , nhét tất cả vào trong tay Cơ Mộc Ly, có chút lo lắng nói: "Gia, người phải đi giết những con rắn chấm đỏ này sao? Cho dù trên người có dùng phấn chống rắn, nếu bị cắn thì làm sao bây giờ? Mặc dù trên người thuộc hạ có mang theo một chút thuốc giải vạn độc, nhưng không xác định được có thể giải hết độc của những con rắn chấm đỏ kia hay không."

Cơ Mộc Ly bôi phấn chống rắn lên người, rượu hùng hoàng cũng được thoa lên toàn thân, nghe vậy nhàn nhạt lướt mắt nhìn hắn, "Yên tâm, gia

không chết được. Có Y Họa ở đây, gia làm sao mà chết được . Nàng nói đúng không, Y Họa?" Đôi mắt nhìn ra ngoài.

Thủy Y Họa vuốt vuốt trán, "Huynh cẩn thận một chút."

Những con rắn chấm đỏ kia rõ ràng đang chờ cơ hội, chỉ cần mấy người quay đầu rời đi, chúng có thể tấn công từ phía sau, như thế dễ dàng hơn nhiều. Mà mấy người cũng sẽ lập tức bị chúng nó cắn nuốt sạch. Những con rắn chấm đỏ này chính là đói bụng đã lâu.

"Các người từ từ lui về phía sau, cẩn thận những con rắn nhỏ công kích." Cơ Mộc Ly nhỏ giọng nói.

Tiếng nói vừa dứt, trong nháy mắt , hắc đột nhiên vùng roi đỏ ra tạo thành mấy đường rãnh trên mặt đất , mũi chân điểm nhẹ, mượn lực bay đến phía trên khối đá lớn nơi Xà Vương đang chiếm giữ. Ngay lúc Xà Vương kịp phản ứng, muốn đứng dậy cản hắc, Cơ Mộc Ly tay cầm đoản đao bay nhanh đến giơ lên chém xuống, chém đầu con rắn kia xuống. Sau đó đoản đao kéo dọc theo thân thể Xà Vương khoảng bảy tấc , vứt bỏ phần bụng, động tác nhanh nhẹn móc ra một túi mật rắn to. Thân thể rắn bị hắc tàn phá ném về phía sau mấy người.

Thủy Y Họa nhìn đến trợn mắt há hốc mồm. Bản lĩnh Cơ Mộc Ly đúng là không có việc gì không làm được, bên trong hàng vạn hàng nghìn con rắn độc vậy mà có thể lấy được đầu Xà Vương, tất cả mọi thứ phát sinh nhanh chóng như thế. Mặc kệ là trên đường tới Cổ Cương gặp được rắn tám chân, hay là trong rừng sâu nhìn thấy nhện có đầu người, có thể để Cơ Mộc Ly tự mình ra tay đều rất ít, nhưng không ra tay thì thôi, vừa ra tay là kinh thiên động địa, quỷ khiếp thần sầu như thế đó.

Ở thời điểm Cơ Mộc Ly xông vào hang ổ của rắn, xung quanh những con rắn chấm đỏ nhỏ chỉ mới kịp suy nghĩ, ngay sau đó chúng nó nhìn đến xà vương đã bị người này chặt rớt đầu, mật rắn cũng bị tàn nhẫn lấy ra.

Mùi vị của Xà vương bắt đầu tản ra, quẩn vào trên thân thể Cơ Mộc Ly, những con rắn chấm đỏ nhỏ theo bản năng né tránh mùi của Xà Vương.

Đông Phương Lăng hiểu được vội vàng đi tới thân rắn cạnh Cơ Mộc Ly chém thành ba đoạn, trên người mỗi người mang theo một đoạn.

"Mùi của Xà Vương này đúng là làm cho những con rắn chấm đỏ nhỏ sợ hãi, chỉ cần trên người chúng ta dính vào mùi của con rắn này thì chúng nó đối với chúng ta sẽ kính trọng nhưng không gần gũi." Đông Phương Lăng giải thích, chính mình đi trước từng bước, nghiệm chứng lời này. Hắn chậm rãi đi vào bầy rắn, những con rắn ở cùng một chỗ đứng là bò sang xung quanh, cách hắn rất xa.

"Không nghĩ tới thân thể Xà Vương này lại lợi hại như vậy." Thủy Y Họa sợ hãi than, cũng không ghét bỏ thân thể bẩn của xà vương, đem quẩn ở bên hông chính mình.

Trong lúc vô tình lướt qua hông nàng mặt Cơ Mộc Ly hơi sa sầm, nhưng rất nhanh liền khôi phục lại tâm tình của mình.

Cầm mặt rắn và thân rắn bốn người một đường thông suốt đi vào một cái hang đá lớn ở phía sau hang rắn, cúi người đi vào. Ngay từ đầu chính là một lối mòn nhỏ hẹp, nhưng càng đi, lối mòn này càng ngày càng rộng.

"Trời ạ!" Đông Phương Lăng lại gào to một tiếng.

Lúc đầu lối mòn có chút tối đen nhưng lại phát ra ánh sáng màu xanh lam lộng lẫy, nhưng nhìn kỹ, lại thấy đó là màu xanh của biển hoa vọng lại.

Hai đóa hoa màu xanh dương, cánh của nó rất dài Hai đóa hoa vô cùng thân thiết ở cùng một chỗ, giống một đôi không chia lìa.

"Gia, đây chính là bảo bối!" Đông Phương Lăng kích động nước mắt nhanh rơi ra.

"Đây là vật gì?" Cơ Mộc Ly tò mò hỏi.

"Đây là uyên." Lời nói của Đông Phương Lăng bỗng nhiên dừng lại, há to mồm nhìn Gia hái một đóa tặng Thủy Y Họa.

Hết. Xong hết rồi.

"A, hoa này như thế nào mà lại tàn lụi trong nháy mắt?" Thủy Y Họa kinh ngạc nhìn đóa hoa trên tay vừa được hái xuống, sau đó khó hiểu quay đầu nhìn Đông Phương Lăng, đã thấy ba người đều dùng ánh mắt kỳ quái nhìn chính mình.

"Lăng, vừa rồi ánh sáng màu xanh dương chui vào trong mũi Y Họa là cái gì?" Cơ Mộc Ly có chút lo lắng hỏi, vội vàng nắm cầm Thủy Y Họa xem xét.

Sắc mặt Đông Phương Lăng khó coi tới cực điểm, "Gia, đó là linh hồn của bông hoa, người hấp thu linh hồn của hoa uyên ương này liền."

Sắc mặt Thủy Y Họa đã muốm càng ngày càng hồng, sức quyến rũ ngày càng lớn.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 96: Hoan Ái

Cơ Mộc Ly sắc mặt từ từ biến thành đen, đã chặn ngang kéo đầu Thủy Y Họa vào trong ngực của mình, ngăn trở tầm mắt của Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng ở sau lưng.

"Đông Phương Lăng, người tốt nhất cho ta một lời giải thích rõ ràng, hoa này rốt cuộc là thứ gì?!"

Đông Phương Lăng sờ sờ lỗ tai thiếu chút nữa bị điếc, yên lặng gục đầu xuống, có chút xấu hổ giải thích: "Gia, hoa này tên là Uyên Ương, trước kia ta đã từng đọc được trong quyển sách ghi về các loại hoa của sư phụ. Hoa này vô cùng hiếm thấy, cho dù ở Trung Nguyên cũng khó gặp được một lần, không nghĩ tới ở Vạn Xà Bách Hoa cốc này lại có thể xuất hiện thành vùng!"

"Nói thẳng trọng điểm!" Cơ Mộc Ly lạnh lùng trừng hăn. Nhìn phản ứng của Đông Phương Lăng hăn không phải là hoa có kịch độc, trong lòng hăn cũng thoáng buông lỏng.

Thủy Y Họa nghĩ muốn ngẩng đầu lên, không nghĩ tới cái gáy lại bị Cơ Mộc Ly gắt gao đè xuống. Mau ghen đến chết có được hay không, hơn nữa nàng cũng muốn biết đây rốt cuộc là loại hoa gì, làm sao mà hái một bông hoa xong thì cơ thể trở nên có chút kỳ quái, sâu trong thân thể giống như có vật gì đó quấy nhiễu ở trong lòng nàng. Vừa mới bắt đầu Y Họa hoàn toàn không nghĩ tới hái đóa hoa màu xanh lam này, cũng sợ có chứa kịch độc, nhưng khi Đông Phương Lăng vui mừng nói ra đây là bảo bối hiếm có, nàng liền không nhịn được hái một đóa, nghĩ cẩn thận nhìn một chút.

"Họa Họa ngoan, đừng ngẩng đầu." Cơ Mộc Ly nhỏ giọng dụ dỗ, thuận tay vuốt ve tóc của nàng.

"Vậy huynh đừng có ấn chặt như vậy, ta sẽ chết ngạt mất thôi." Cúi đầu ở trong ngực hắn oán hận nhắc nhở. Bởi vì khuôn mặt nhỏ nhắn chôn vào trong ngực hắn, cách một lớp y phục truyền ra thanh âm buồn bực khó chịu, êm ái như đang làm nũng

Cơ Mộc Ly chỉ cảm thấy người nói chuyện trong ngực phun ra khí nóng xuyên thấu qua y phục của hắn, phun đến lồng ngực trần trụi bên trong, nóng rực vô cùng, giọng nói kia so bình thường cũng biến thành càng thêm ngọt ngào. Đoán chừng cho dù là kẻ ngốc hiện tại cũng có thể đoán ra đóa hoa màu lam này có tác dụng gì.

Quả nhiên , lúc sắc mặt Cơ Mộc Ly không còn kiên nhẫn, Đông Phương Lăng nói ngắn gọn, ". Khụ khụ, chính là như thế này, chỉ cần hái xuống hoa Uyên Ương này, hồn hoa có thể tự động chui vào trong thân thể người hái hoa. Truyền thuyết nói rằng hồn hoa này là tà niệm còn lưu lại của hai người yêu nhau say đắm . Cho nên người ăn nhầm hồn hoa phải không ngừng hoan ái, bằng không sẽ không chịu nổi chấp niệm của hồn hoa này, cuối cùng. Khụ khụ, tim phổi bạo liệt mà chết."

Nói xong điều này Đông Phương Lăng che miệng lại khụ khụ vài tiếng, một bên khác Kiếm Thập Nhất yên lặng nhìn Cơ Mộc Ly, ánh mắt kia rất là tế nhị, giống như đang nói: Gia, chúc người hôm nay hoàn thành tâm nguyện.

Thủy Y Họa nghe xong liền xù lông ngay tức khắc, từ trong lòng Cơ Mộc Ly thoát ra, trừng mắt Đông Phương Lăng hỏi, "Có cái gì ... Có phương pháp gì có thể hóa giải được được tính của hoa Uyên Ương này hay không?!"

Đông Phương Lăng hần xin thề, hần vừa nhấc đầu không cần thận chống lại đôi mắt không gợn sóng của Thủy Y Họa, tuyệt đối không phải cố ý, trời ạ, vừa rồi cái nhìn kia thật câu hồn, hần thiếu chút nữa bị câu hồn rồi. Vội vàng gục đầu xuống, trả lời: "Vương Phi vẫn là nhận mệnh đi, theo ta được biết, ngoại trừ cùng một người nam nhân trẻ tuổi cường tráng hoan ái, không có biện pháp nào khác."

Nói đến nam nhân trẻ tuổi cường tráng, Đông Phương Lăng liếc mắt nhìn Cơ Mộc Ly một cái, phía sau Cơ Mộc Ly lại ấn nhẹ đầu Thủy Y Họa trở lại trong lồng ngực của hần, sắc mặt trầm ngâm.

"Chỉ cần cùng Họa Họa. Thì tốt rồi?" Cơ Mộc Ly trầm giọng hỏi, hai chữ chính giữa bị hần qua loa bỏ đi.

"Khụ khụ! Gia, theo những gì ghi lại trên bản chép tay của sư phụ ta, người cùng Vương Phi ít nhất phải hoan ái một ngày một đêm hoặc trên ba ngày."

Cơ Mộc Ly sắc mặt khê biến, Thủy Y Họa bị hần đặt ở trong lồng ngực cũng ngẩng đầu lên, trừng mắt nhìn, trên khuôn mặt nhỏ nhắn xuất hiện một rặng mây hồng tạo nên vẻ đẹp mê hoặc lòng người, "Đông Phương Lăng, như vậy không được, Gia nhà người sẽ hao hết tinh lực mà bỏ mạng."

"Họa Họa, nàng không nên hồ ngôn loạn ngữ, có tin hay không Gia lập tức sẽ yêu nàng !" Sắc mặt Cơ mộc ly đen thành đáy nồi, vỗ một cái vào ngực nàng .

"A, Cơ Mộc Ly, huynh đánh rất mạnh, đau!" Thủy Y Họa hờn dỗi liếc mắt hần một cái, quở trách nói.

Trái tim Cơ Mộc Ly lập tức bị cái trường này trở nên mềm yếu. Người này đúng thật là một Tiểu Hồ Ly!

"Vương Phi yên tâm đi, Gia chắc sẽ không hao hết tinh lực mà bỏ mạng. Bởi vì các người trong quá trình kia có thể tạm nghỉ, chỉ cần Gia và Vương Phi vẫn bảo trì tư thế giao hoan, không tách rời thân thể của người là được. "Đông Phương Lăng nói mặt không đỏ tim không loạn.

Chỉ có hai đường sự là đỏ mặt, Thủy Y Họa hoàn toàn chôn ở trong lồng ngực của Cơ Mộc Ly, hai tai của Cơ Mộc Ly rõ ràng cũng trở nên hồng hồng.

Đông Phương Lăng ở trong lòng cười trộm, xem thường phụ vào: "Ôi, Gia người xấu hổ cái gì, giả bộ cái gì, bình thường không phải đều suy nghĩ đến việc đó nhiều lần rồi sao". Hiện giờ Thị Huyết cổ cũng đã được giải trừ, hoàn toàn không có việc gì buồn phiền, ngài không cần phải khách khí cứ ăn no nê đi.

Kiểm Thập Nhất tuy rằng mặt không chút nào thay đổi, nhưng là ánh mắt của hắn khẽ nâng lên chứng tỏ trong lòng hắn cũng đang trộm vui mừng.

Hai người ngốc đứng ở tại chỗ, Cơ Mộc Ly nhất thời tức giận: "Còn đứng ở chỗ này làm cái gì, còn không đi ra ngoài!"

"Gia, không phải đâu, người bảo chúng ta đi ra ngoài? Ra thế nào được, bên ngoài đều là những con rắn chấm đỏ chứa đầy kịch độc?" Đông Phương Lăng kêu khổ nói.

"Người không đi ra là muốn ở lại quan sát sao hả?" Cuối cùng người hừ một tiếng thật rõ, nguy hiểm đến cực độ.

Tim hai người lập tức run lên, bật người chạy xa. Đông Phương Lăng chu đáo trước khi đi còn không quên lưu lại bao quần áo và lương khô, đến khi chạy ra thật xa, mới dùng nội lực truyền âm nói: "Gia, ngài và Vương Phi nếu mệt mỏi nhớ phải ăn một chút gì vào bụng, dưỡng đủ tinh thần sau đó lại tiếp tục ha ——"trong lời nói kia tràn đầy trêu tức. Dù sao trên người

hai người mang theo phần thân của rắn chấm đỏ, những con rắn chấm đỏ này không có gì nguy hại, đi ra ngoài thì đi.

Xác định hai tên vương bận đã đi xa , Cơ Mộc Ly mới chậm rãi buông người trong lồng ngực ra.

Thủy Y Họa ngửa đầu lên nhìn hân, trong nháy mắt con người như mang theo một loại mị hoặc không thể nói nên lời.

"Họa Họa, thân thể có gì không thoải mái sao? " Thanh âm Cơ mộc ly đã muốn trở nên có chút trầm thấp khàn khàn.

"Không có việc gì, chính là thân thể có chút nóng, cảm thấy trong thân thể như thiếu điều gì." Thủy Y Họa miễn cưỡng mở mắt, thành thật trả lời.

Cánh tay Cơ Mộc Ly dần dần đụng đến bên hông nàng, khẽ dụ dỗ: "Họa Họa, điều nàng thấy thiếu là thiếu được ta yêu. Hôm nay không phải là gia lợi dụng lúc nàng gặp khó khăn, thật sự là tình thế bức bách, Họa Họa nàng nói có đúng không?" Nói xong, một cái tay đã nhẹ nhàng linh hoạt giải khai thắt lưng của nàng.

Thủy Y Họa cảm thấy đầu óc của mình bắt đầu trở nên hỗn loạn, rất muốn ôm nam nhân ở trước mắt, chính là. Thủy Y Họa lắc lắc đầu, có chút bất mãn nói: "Ta không nghĩ ở trong này, nơi này ngay cả cái giường đều không có, hơn nữa trên người của huynh thật thối, ta mới không cần cùng huynh làm chuyện này."

Nghe xong lời nói này, sắc mặt Cơ Mộc Ly trở nên thật đen, giơ cánh tay lên ngửi. Mùi của mật rắn chấm đỏ, rượu hùng hoàng, còn có mùi máu tươi và vài loại mùi vị khác hỗn tạp cùng một chỗ, quả thật có chút tanh.

Cơ Mộc Ly quay người nhìn xung quanh một vòng, quét qua đến giữa biển hoa Uyên Ương này thì ánh mắt khẽ sáng lên, một mảng màu xanh dương trong biển hoa phát ra ánh sáng nhạt nhẽo, một khối đá lớn bằng

phẳng nằm ở giữa, mà một xung quanh tảng đá này lại là nước. Trong sạch vô cùng.

Không biết có phải do tác dụng của hoa Uyên Ương này hay không, Thủy Y Họa hút hồn hoa không chỉ càng trở nên mị hoặc, ngay cả trước kia cũng không có tùy ý lộ ra vẻ mềm mại đáng yêu, bây giờ hoàn toàn nở rộ trước mặt Cơ Mộc Ly, có vẻ có chút ngây thơ, cũng có chút đáng yêu.

Lúc này vẻ mặt Thủy Y Họa có chút không vui ở trong vòng tay Cơ Mộc Ly thầm nói: "Cơ Mộc Ly, huynh không nên ở chỗ này. Lần đầu tiên của ta nhất định phải ở trên một chiếc giường lớn mềm mại, nơi này cái gì đều không có." Ngờ khí thập phần ủy khuất.

Cơ Mộc Ly một tay vuốt khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, một tay đã xấu xa sờ vào ngực của Thủy Y Họa, đợi lát nữa ta sẽ cho nàng một cái giường, nhưng trước đó có thể tắm rửa đơn giản một chút. Như vậy nàng sẽ không có ý kiến đi?"

Thủy Y Họa hé miệng, hơi thở có mùi đàn hương, tò mò a một tiếng, sau đó đôi mắt nhú lại, hừ nói: "Huynh gạt ta, làm sao có thể mang một cái giường đến? Đồ tiểu hài tử cũng không phải là đồ như vậy."

"Họa Họa, ta không lừa nàng, là thật." Cơ Mộc Ly khẽ cười một tiếng, bỗng chốc bế nàng lên..

"Huynh làm gì vậy?!" Thủy Y Họa từ chối, vừa rồi nhoáng lên một cái như vậy, đầu càng trở nên mơ hồ.

“Làm gì ? Đương nhiên là mang Họa Họa nàng đi đến giường để yêu." Hình như đã bị Thủy Y Họa ảnh hưởng, Cơ Mộc Ly cũng bắt đầu trở nên yêu nghiệt, lúc cười lộ lên đủ để khiêu khích lòng người.

Thủy Y Họa lập tức bóp sườn mặt hắn một cái, "Cơ Mộc Ly, không cho phép quyến rũ ta! Còn nữa, về sau huynh mà cười với nữ nhân khác như

vậy, ta nhất định sẽ đánh nát miệng huynh, xem huynh còn cười được không!"

Cơ Mộc Ly cười một tiếng: "Họa Họa, nàng thật sự là không phân rõ phải trái, rõ ràng là nàng quyến rũ ta, còn đổ hết toàn bộ tội lỗi lên người ta. Nàng nói mà không thấy xấu hổ sao hả? Còn có, ta về sau chỉ cười với một người là nàng thôi, nàng có thể yên tâm."

Không đợi nữ nhân trong lòng tiếp tục tra hỏi, Cơ Mộc Ly đã muốn ôm ngang nàng bay lên trời, vững vàng dừng ở trên tảng đá giữa biển hoa, sau đó dìu Thủy Y Họa đặt cẩn thận lên trên tảng đá bằng phẳng, nhéo nhéo cái mũi của nàng, nhẹ giọng nói: "Ngoan ngoan nằm, ta lau người cho nàng."

Thủy Y Họa cảm nhận được dưới thân là một tảng đá cứng có chút lạnh cả người, bất mãn hét lên: "Cơ Mộc Ly, huynh là kẻ lừa đảo! Đây là giường mà huynh nói sao? Ta không cần ở chỗ này, khó chịu gần chết!"

Cơ Mộc Ly cúi người hôn vài cái trên môi nàng, "Ngoan, chỉ có thể chấp nhận một chút, chờ ta trở về phủ, nhất định bù lại."

Thủy Y Họa than thở nói: "Được rồi, đến lúc đó nhất định phải bù lại."

Nghe xong lời này, Cơ Mộc Ly mừng rỡ không thôi, hít phải hoa Uyên Ương sẽ biến thành ngọc sao? Như thế nào Họa Họa trở nên tốt như vậy. Trở về bù lại, hẳn chính là được lợi nhiều nhất, ha ha ha.

Động tác lưu loát rút đi áo khoác cùng áo sơ mi, tất cả làm đệm ở phía dưới Thủy Y Họa. Sau đó cởi bỏ quần áo toàn thân nhẩy vào vũng nước xung quanh tảng đá, nhanh chóng rửa sạch thân thể của mình, đang chuẩn bị bò lên lại trên tảng đá, người nằm ở trên tảng đá lại phát ra tiếng rên rỉ y hệt tiếng mèo kêu.

"Cơ Mộc Ly, ta rất là khó chịu, huynh mau chút." Thủy Y Họa rầm rì thúc giục.

Cơ Mộc Ly cũng sợ kéo dài thời gian, nhanh chóng rút đi váy và áo lót của Thủy Y Họa. Sau khi nhìn đến thân thể trắng nõn xinh đẹp kia, đôi mắt càng thêm tối tăm, nhìn chăm chăm, nhìn hồi lâu không nhúc nhích. Cho đến khi Thủy Y Họa giơ chân đá hấn một cước.

"Không cần nhìn, huynh hãy hành động đi!" Thủy Y Họa liếc mắt xem thường nhìn hấn.

Thủy Y Họa lớn mật nói trắng ra như vậy Cơ Mộc Ly hấn đã sớm thành thói quen, mày hơi nhíu lại, sau đó khẽ cười một tiếng, "Họa Họa đừng nóng vội, ta đã tới rồi đây."

"Ai. Ai gấp hả, huynh cứ xuống cho ta!" Thủy Y Họa then quá thàn giận, hai chân đồng loạt sử dụng, đạp về phía hấn.

Cơ Mộc Ly nhẹ nhàng tránh đi, một tay đã đem hai chân phẩn nộn nằm vào lòng bàn tay, cúi đầu xuống hôn lên hai ngón cái của nàng.

Thủy Y Họa trừng mắt nhìn hấn, đây chính là chân, tên yêu nghiệt chết tiệt này cũng không ngại thôi!

Cơ Mộc Ly từ trên áo bào xé xuống một mảnh vải nhỏ, thấm nước lau người cho Thủy Y Họa, Thủy Y Họa thoải mái rên hừ hừ, "Thật là mát, thật thoải mái, ừm ~"

"Y Họa, bây giờ nàng có thể đứng lên tiếng hay không ?" Trên trán Cơ Mộc Ly mồ hôi lớn chừng hạt đậu từng giọt từng giọt rơi xuống. Đây cũng quá giày vò rồi, nếu không phải biết nữ nhân này thích sạch sẽ, hấn nhất định lập tức, lập tức, nhanh chóng ăn nàng. Không để nàng làm loạn ở nơi này hừ hừ, hấn mau nhện đến nội thương rồi.

Đợi cho đến khi nhiệm vụ số một này rốt cục hoàn thành, Cơ Mộc Ly không nói hai lời, quay thân mình cúi xuống, nằm trên người Thủy Y Họa,

một trận mưa hôn rơi xuống cổ của nàng, ở xương quai xanh, ở ngực nàng, lộ tuyến không ngừng kéo dài đi xuống.

Không lâu sau, một tiếng hét đau bén nhọn từ bên trong truyền ra, "Cơ Mộc Ly, huynh là đồ con rùa khốn kiếp, đi chết đi, đi chết đi —— đau chết lão nương !"

Hai người một ngồi cạnh cửa động, một ôm kiếm đứng, nghe ở phía sau phát ra một tiếng như tiếng quỷ kêu, không khỏi liếc mắt nhìn nhau, ở trong lòng cùng nhau thở dài nói: "Gia, người đây là rất đói khát, giống như người xuất gia tám đời rồi chưa ăn qua thịt".

Một lúc sau, hai người ăn ý móc móc lỗ tai, tiếp tục tự tại mắt to trừng mắt nhỏ cùng một đám rắn chấm đỏ ở ngoài động.

Một tiếng hô đau vừa rồi qua đi, từ từ truyền đến như có như không tiếng rên rỉ và tiếng gầm nhẹ, giống như dần dần theo nhịp nào đó, lúc cao lúc thấp.

Đằng sau tỉnh lược N chữ.

Trên thực tế, cửa động của hang động này cách biển hoa Uyên Ương tận cùng bên trong rất xa, chỉ là Đông Phương Lăng và Kiếm Thập Nhất cũng có nhĩ lực hơn người, muốn phong bế các giác quan, nhưng lại sợ bên ngoài sẽ xuất hiện điều bất thường gì, chỉ có thể vĩnh tai nghe. Điều này thật không thể trách bọn họ, điểm xuất phát của bọn họ cũng là vì an toàn của Gia và Vương Phi mà suy nghĩ.

Nhưng trong lòng thật là mệt nhọc, bên trong âm luật và âm thanh giống như pháp phòng lên xuống, quanh quẩn bên tai bọn họ suốt bốn ngày, quả thật là muốn mạng người!

"Lăng, không phải nói ba ngày là tốt rồi sao?" Kiếm Thập Nhất khó hiểu nhìn Đông Phương Lăng.

Đông Phương Lăng bất đắc dĩ nhún vai, khóe miệng chậm rãi giơ lên một nụ cười đùa dai: "Kỳ thật lúc trước ở trước mặt Gia và Vương Phi ta đã nói dối, người ăn nhăm hờn hoa Uyên Ương này chỉ cần giao hoan hai ngày, là có thể hoàn toàn giải hết dục tính trên người."

"Vậy vì sao Gia và Vương Phi." Kiếm Thập Nhất nói đến một nửa liền ngừng lại.

"Hắc hắc, Thập Nhất ngươi không phải hiểu được sao? Ta thật sự là thông minh, sau này Gia mà biết nhất định sẽ thưởng lớn cho ta, ha ha ha."

Kiếm Thập Nhất lật mắt nhìn hắn: "Ngươi sẽ không sợ ta báo việc này cho Vương Phi sao?"

Đông Phương Lăng chống nạnh cười lớn: "Không có việc gì, đem Vương Phi ăn sạch sành sanh Gia nhất định sẽ che chở ta."

"Vậy sao? Ngươi chắc chắn chứ?" Kiếm Thập Nhất cũng cười, "Theo như hiểu biết của ta về Gia, sau khi gia ăn xong một bữa nếu bị phát hiện nhất định sẽ đẩy toàn bộ trách nhiệm lên người ngươi, dùng cách này sẽ tránh được lửa giận của Vương Phi."

"Ha ha, ha ha ha, Thập Nhất, tình cảm hai ta nhiều năm như vậy, ngươi nhất định sẽ giữ bí mật đúng không?" Đông Phương Lăng không ngừng cười gượng.

Kiếm Thập Nhất khẽ gật đầu, "Đương nhiên là không thành vấn đề, chỉ là. Lần sau lúc làm nhiệm vụ ngươi thay ta làm."

"Gì? ! Thập Nhất ngươi cũng quá vô tình đi, lại có thể để cho ta làm hai phần công việc! Làm sao ngươi có thể vô sỉ như vậy? !" Đông Phương Lăng lên án nói.

"Ta học hai người ở bên trong." Kiểm Thập Nhất ung dung trả lời. Cho đến sáng sớm ngày thứ năm, hai người bên trong rốt cuộc cũng xuất hiện ở cửa động. Chỉ là một người thần sắc vui vẻ ra mặt còn một người đã muốn hôn mê bất tỉnh.

"Gia, ngài cuối cùng cũng đi ra, làm cho hai thuộc hạ chờ thật lâu." Đông Phương Lăng thật muốn chặn lại những giọt lệ chua xót trong lòng.

Cơ Mộc Ly ôm Thủy Y Họa vội vàng thở dài một tiếng: "Người âm ỉ đến Y Họa."

Nói xong lời này, hắn cúi đầu xem nữ tử đang ngủ say trong lồng ngực, vẻ mặt dịu dàng giống như có thể chìm chết người.

Vừa đứng xem Kiểm Thập Nhất và Đông Phương Lăng có loại cảm giác như bị sét đánh. Kể từ khi gặp phải nữ nhân này, trên mặt Cơ Mộc Ly có vẻ như đã xuất hiện rất nhiều điều khó mà tin được. Trước kia ánh mắt dịu dàng cứng chiu như thế tuyệt đối không thể nào xuất hiện ở trên mặt hắn, trên mặt nam nhân này chỉ biết lãnh khốc vô tình và cười lạnh, giả dối. Loại khóe miệng diu dàng nâng lên này, ánh mắt giống như nước ấm ngày xuân hiện tạ là muốn náo loạn đến mức nào?!

Mặt của rắn chấm đỏ được Cơ Mộc Ly buộc ở bên hông, mà Thủy Y Họa bị hắn ôm thật chặt ở trong lòng, giữa hai người gần như không có một khe hở, thân mật giống như là cùng một cơ thể.

Thoát thân thành công, mấy người một đường trở về, từ đầu đến cuối cực kỳ thông suốt không có trở ngại.

Mấy người đến phía sau đáy vực, theo lệnh Cơ Mộc Ly nghỉ ngơi tại chỗ .

"Gia, hiện tại là ban ngày ban mặt, vì sao không thừa dịp lúc này leo lên vách núi cao vạn trượng kia." Kiểm Thập Nhất khó hiểu hỏi.

Cơ Mộc Ly liếc mắt nhìn hẩn một cái, con người trong mắt nhìn nữ tử, nhẹ giọng nói: "Họa Họa quá mệt mỏi, để cho nàng ngủ thêm một lát đi."

Hai người Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng lại gặp phải trở ngại

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thôn

www.dtv-ebook.com

Chương 97: Đại Tế Tư Trở Về.

Theo đề nghị vô lương tâm của Cơ Mộc Ly, mấy người nghỉ ngơi đủ một ngày một đêm ở dưới đáy vực vạn trượng.

Đông Phương Lăng nhìn lướt qua nữ nhân ngủ say sưa trong lòng Cơ Mộc Ly, cảm thấy có chút không thể tưởng tượng nổi. Trên đời này lại có thể có nữ nhân có thể ngủ giống như thế này!

Đợi cho đến khi Thủy Y Họa rốt cục tỉnh, câu đầu tiên khi nhìn thấy Cơ Mộc Ly lại có thể là: "Cơ Mộc Ly, ta đói bụng." Thuận tiện lười biếng ngáp một cái.

Nhìn một chút khẩu khí kia, quả thật chẳng khác nào chủ nợ đang đòi nợ. Mẫu chốt là gia nhà bọn họ lại còn cười híp mắt lên tiếng: "Y Họa nàng ngủ tiếp một lát, ta sẽ để Thập Nhất chuẩn bị những món ăn dân dã mang đến, chờ nướng xong ta lại đánh thức nàng."

Thủy Y Họa thật đúng là lại nhắm mắt đi ngủ, đem đầu cọ vài cái vào trước ngực Cơ Mộc Ly, hình như là đang tìm một vị trí thoải mái nhất.

Không đợi Cơ Mộc Ly phân phó, Kiếm Thập Nhất đã thức thời đi tìm món ăn thôn quê, Đông Phương Lăng phúi phúi đất trên người, cũng vội vàng đi theo. Để cho hẳn nhìn hai vợ chồng chán ngán này, còn không bằng đi theo Kiếm Thập Nhất ra ngoài đi bộ đấy.

"Lăng, giúp ta nhìn xem, nơi này có rắn độc hay không?" đôi mắt Kiếm Thập Nhất nhìn mọi nơi có chút bồn khoăn.

Đông Phương Lăng nghi ngờ nhìn hẳn, "Người tìm rắn làm gì? Gia không phải bảo chúng ta chuẩn bị món ăn thôn quê mang trở về sao?"

Cước bộ Kiếm Thập Nhất dừng lại một chút, dùng ánh mắt khinh thường nhìn hẳn, " Một đường chúng ta đi, có nhìn thấy chim trĩ thỏ hoang sao? Nơi giống Vạn Xà Bách Hoa cốc kịch độc như thế này, nếu không ăn thịt rắn thì quay về căn lương khô đi , còn tìm món ăn thôn quê làm cái gì?"

Đông Phương Lăng á khẩu không trả lời được. Vạn Xà Bách Hoa cốc này đúng thật là không có khả năng ăn được những món ăn thôn quê. Không đúng! Vạn Xà Bách Hoa cốc này trừ bỏ trên mặt đất có rắn , trên bầu trời còn có mấy loại chim bay đấy.

Vì thế, lúc hai người quay về , mang theo bốn con rắn, và năm sáu con chim.

Thủy Y Họa ghét bỏ thịt con rắn kia vì nó lớn lên có bộ dạng quá xấu xí, một mình ăn toàn bộ thịt nướng của năm con chim nhỏ, còn dư lại một con tốt bụng chia cho Cơ Mộc Ly. Về phần Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng, xét thấy vừa bắt đầu khen thịt rắn có vị ngon, vì vậy không có thịt chim để ăn.

Đông Phương Lăng oán hận , cắn một miếng thịt rắn cứng ngắt trong tay, đang muốn nói thầm một câu, đáng tiếc nhìn đến Cơ Mộc Ly đang cười tủm tỉm mang theo biểu tình cảnh cáo thì lời muốn nói ra theo thịt rắn khó ăn tất cả nuốt xuống.

Chủ tử không có lương tâm!

Sau khi ăn no nê, mấy người rốt cục bắt đầu bò lên vách đá cao vạn trượng.

Thủy Y Họa kéo kéo sợi dây từ giữa vách đá cao vạn trượng buông xuống dưới, sợi dây buộc rất chặt, một lát nữa chắc chắn sẽ không bị đứt.

Sợi dây này là lúc bọn họ đi xuống dưới đáy vách đá cao vạn trượng buộc qua khối đá ở trên đó, chính là vì lúc trở về bò đi lên tiết kiệm chút sức lực.

"Sợi dây được buộc thật sự chắc chắn, có thể yên tâm bò lên trên." Thủy Y Họa quay đầu lại nói với mấy người, làm bộ muốn cầm lấy sợi dây thường bò lên trên. Chính là lúc mới nâng chân lên chuẩn bị đi, đã bị Cơ Mộc Ly phía sau kéo trở về.

"Y Họa, nàng cùng Thập Nhất, Lăng ở dưới đây chờ, ta lên trước xem tình huống." Thấy nàng bất mãn trừng mắt, Cơ Mộc Ly cười nhẹ để sát vào bên tai nàng, có chút hơi vô sỉ hỏi: "Nàng xác định chân của nàng còn linh hoạt giống ban đầu? không mỏi sao?"

"Cơ Mộc Ly, huynh đi chết đi ——"

Giữa tiếng rống giận dữ của Thủy Y Họa, Cơ Mộc Ly đã muốn hăng hái bay lên, cầm lấy sợi dây thường kia động tác nhanh nhẹn bò lên trên.

Mấy người ngửa đầu nhìn bóng dáng Cơ Mộc Ly, lúc đầu còn có thể nhìn thấy vô cùng rõ ràng, chờ khi người nọ đi càng ngày càng cao, mây mù che mất tầm mắt, bóng dáng trở nên càng ngày càng mờ hồ.

"Đông Phương lăng, tại sao gói đồ của cậu còn nặng như vậy?" Thủy Y Họa ngửa cổ đau xót, trong quá trình uốn éo cái cổ, liếc mắt nhìn gói đồ trên người Đông Phương Lăng và Kiếm Thập Nhất. Trên lưng Kiếm Thập Nhất là lương khô mà Nhị Trưởng Lão đã chuẩn bị, mà trên lưng Đông Phương Lăng chính là đang mang một cái bọc, điều khiến cho người ta buồn bực chính là, bên trong có các loại binh lợi hẳn là đã dùng không ít, nhưng hôm nay thoát nhìn thế nhưng so với lúc ban đầu còn nhiều hơn.

Đông Phương Lăng vừa nghe lời này, nhất thời mặt mày hớn hở nói: "Ở nơi này đều là bảo bối, ta hái rất nhiều hoa cỏ ở Vạn Xà Bách Hoa cốc này, còn có thịt của rắn chấm đỏ, mà ngay cả hơi sương lúc đi qua chỗ hồ nước

kia ta cũng lấy hai bình nhỏ, lấy mấy thứ này về cho sư phụ xem, khẳng định người sẽ vui đến chết."

Nói đến đây, có chút thềm oán liếc mắt nhìn Kiếm Thập Nhất một cái, hừ nói: "Đáng tiếc là Vạn Xà Bách Hoa cốc này còn có thiệt nhiều này nọ ta không mang đi được. Nếu Thập Nhất chịu giúp ta một chút, ta nhất định có thể mang về càng nhiều."

Kiếm Thập Nhất làm như không nghe thấy, vẫn duy trì tư thế ngựa đầu. Muốn hăn hỗ trợ mang trên lưng loạn thất bát tao gì đó, vạn nhất không cẩn thận đem độc tính truyền cho hăn thì làm sao bây giờ, hơn nữa hăn mang theo một thanh kiếm vốn đã rất nặng rồi, mới không nghĩ mang thêm mấy thứ gì đó.

Mấy người chờ giây lát, ở phần đất bên trên vô tình nghe được tiếng hô của Cơ Mộc Ly.

"Vương Phi, người đi lên trước đi, ta và Lăng theo sau." Kiếm Thập Nhất lập tức nói.

Thủy Y Họa hơi hơi há miệng, không biết nghĩ đến cái gì, gật đầu với hai người, hai tay bắt lấy dây thừng, hai chân đạp vách đá leo lên trên. Trong quá trình đi, ở trong lòng Thủy Y Họa đem Cơ Mộc Ly mang trên trăm lần. đều do tên khốn kia ban tặng, đi lâu, hai chân quả nhiên bắt đầu nhũn ra. Cho dù sử dụng khinh công, trên trán của nàng cũng không khỏi thấm ra một tầng mỏng mồ hôi.

Mắt thấy còn kém vài bước sẽ đi đến vách đá, cùng lúc đó Thủy Y Họa chợt thấy bên hông bò lên một sợi dây, vừa mới bắt đầu còn tưởng là dây leo, làm nàng hoảng

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 98: Mẫu Thân Của Con Tên Là Gì?

Edit:ngocthuybachdang

Người nọ hưng phấn nói: "Là Đại Tế Tư , Đại Tế Tư đã trở lại! Lúc này đang tặng áo bào cho ba người đạt thứ hạng cao nhất của hội quần anh thí luyện !"

Tặng áo bào? Đây là chuyện gì ?

Thủy Y Họa còn muốn hỏi kỹ, nhưng hạ nhân này đã khẩn cấp chạy về hướng quảng trường của Tư Tế điện , cứ như là sợ lỡ mất chuyện đặc sắc gì không bằng.

"Nhìn giống như là một buổi lễ long trọng." Cơ Mộc Ly suy nghĩ nói, lập tức, ánh mắt thâm thúy mang theo ý cười như có như không , "Đi thôi, chúng ta đi nhìn một cái, xem Đại Tế Tư thân phận tôn quý nhất Cổ Cường này đến cùng là bộ dáng gì."

Lúc trước khi bọn họ rời khỏi Tư Tế điện là đi từ cửa sau , lần này trở về lại cũng vào từ cửa sau , chỉ cần trên người có tín vật do Bắc Đường Liệt đưa là bọn họ có thể thuận lợi đi vào mà không bị ngăn trở ngocthuybachdang@diendannlequyydonn. Theo lý thuyết, giờ phút này thủ vệ thấy tín vật, hẳn là trước đi bẩm báo một tiếng mới đúng, nhưng hai gã sai vặt gác cửa sau hiển nhiên tâm không ở chỗ này, ừ ừ vẩy vẩy tay, liền để người đi vào.

"Đại Tế Tư thực sự lợi hại như vậy sao ? Hội quần anh thí luyện không phải là hàng năm đều có sao, theo lý thuyết mấy cái hoạt động tặng áo bào

cũng hẳn là hàng năm đều sẽ cử hành, mà đám hạ nhân này thế nào giống như mấy đời chưa thấy qua vậy?" Đông Phương Lăng không hiểu nói thầm.

"Tận mắt xem chẳng phải sẽ biết ." Thủy Y Họa cũng có chút khẩn cấp , không biết vì sao, từ lúc đi vào Tư Tế điện , giống như có một loại lực lượng kỳ quái đang dắt nàng, mê hoặc nàng dần dần tới gần, ngocthuymbachdang@diendannlequyydonn mà phương hướng đúng là tế đàn ở quảng trường.

Cảm giác thật kỳ quái, nàng có thể cảm giác ra lực lượng này rất ôn hòa, không có chút địch ý.

"Y Họa , nàng đang nghĩ gì vậy ?" Cơ Mộc Ly khẽ nhíu mày, mới vừa rồi hẳn lại thấy ánh mắt nàng có chút mê ly rất quý dị.

Thủy Y Họa lập tức hoàn hồn, nhìn hẩn lắc đầu, "Không có gì, chính là có loại ảo giác, ở quảng trường giống như có cái gì đang chờ ta."

Cơ Mộc Ly mày nhíu lại càng sâu , còn muốn hỏi thêm , Thủy Y Họa đã chen vào dòng người đang đi về hướng quảng trường. Cơ Mộc Ly bước chân nhẹ nhàng, đảo mắt theo sau. Kiếm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng theo sát phía sau.

Quảng trường bị hạ nhân Tư Tế điện vây chặt như nêm cối, ngay cả con ruồi cũng không chen vào nổi . Thủy Y Họa lướt qua trận thế khổng lồ này , đưa tay vuốt cằm, bỗng nhiên ánh mắt sáng ngời, ngẩng đầu nhìn nhà cửa bốn phía . Nhắm một đỉnh cao nhất , Thủy Y Họa vừa đề khí bay đi lên.

Cơ Mộc Ly cười khẽ lắc lắc đầu, thầm nghĩ Tiểu hồ ly còn có thể nghĩ biện pháp, thế nhưng bay lên nóc nhà , như vậy có thể thấy toàn bộ phong cảnh của quảng trường rồi . Chẳng qua , nếu như bị mấy lão già đáng chết của Tư Tế điện phát hiện , tình huống liền có chút không ổn rồi.

Nghĩ là nghĩ như vậy, nhưng là lúc đứng dậy lại hoàn toàn ném qua một bên, Cơ Mộc Ly ngay sau đó liền bay đến ngồi bên người Thủy Y Họa , cùng nhau xem xét tình hình trong sân .

Bởi vì do phương vị , hai người chỉ thấy người giữa sân đứng nghiêng người. Nhưng là, cho dù cự ly cách xa như vậy , liên tính nhìn đến chỉ là một cái quay mặt, ánh mắt cũng nhìn không được dừng lại trên người nam tử xa lạ kia .

Đó là một nam nhân dáng người cao to, mặc một bộ trường bào màu đen , trên áo choàng của các đệ tử của Tứ Tế điện đều có ít hoặc nhiều những hoa văn màu vàng phiền phức, nhưng là trên áo bào của người này lại có hình của một con trăn màu vàng rất to , miệng nó há to hết cỡ , làm cho người ta nhìn cảm thấy kính nể.

Thủy Y Họa nhớ được trên áo choàng của Bắc Đường Liệt cũng có một con trăn màu vàng, nhưng nó chỉ lộ ra nửa đoạn thân mình , còn lại đều giấu ở trong hoa văn. Nếu so sánh với Đại Tế Tử , hiển nhiên nhỏ hơn rất nhiều.

Một nửa gương mặt của người nọ hình dáng cực kỳ đẹp mắt, không quá góc cạnh , lại càng không có mềm mại như kiều nữ tử , nhìn một nửa có thể thấy mũi có vẻ cao thẳng, môi mỏng nhấp nhẹ, không tạo nổi nửa phần độ cong. Tuy rằng chưa nhìn vào mắt người này , nhưng Thủy Y Họa đoán rằng , ánh mắt của người này nhất định sẽ giống như Bắc Đường Liệt trong suốt không gợn sóng , có lẽ so sánh với của hắn, càng mang theo một loại lạnh lẽo băng hàn làm cho người ta kính sợ, thoạt nhìn xem như là cất vạ vật thể gian vào , nhưng vừa thấy, trong mắt kia lại cái gì đều không có giữ , cũng chỉ còn lại có một màu đen thuần túy .

Lúc hội quần anh thí luyện diễn ra , năm vị trưởng lão đều ngồi vào vị trí cao nhất , mà lúc này ở trước mặt Đại Tế Tử , bọn họ lại cung kính không mất hiền hoà đứng ở hàng kia. Ba người đứng đầu cuộc thi theo thứ tự

đứng ở một bên, chờ Đại Tế Tư tự mình tặng áo bào. Vinh dự vô thượng này khiến cho mọi người hâm mộ lại ghen tị không thôi .

"Còn tưởng rằng Đại Tế Tư phải nửa tháng nữa mới trở về, không ngờ buổi tối hôm qua liền trở về Tử Linh điện." Đại Trưởng Lão vuốt chòm râu nói.

Tuy rằng hắn không quá thích Bắc Đường Liệt, nhưng là đối với Đại Tế Tư Hiên Viên U Băng, chỉ có thể dùng một chữ hình dung cảm thụ của hắn , thì phải là phục. Hắn sống gần tám trăm năm, đã trải qua rất nhiều chuyện , có thể nói không ai có thể làm cho hắn tâm phục khẩu phục, ngocthuymbachdang@diendannlequyydonna mà Hiên Viên U Băng là một ngoại lệ duy nhất . Cho dù là Đại Tế Tư đời trước cũng chỉ có thể làm cho hắn miễn cưỡng nhận, nhưng ái đồ của Đại Tế Tư này thật sự cường đại làm cho người ta không lời nào để nói. Nếu không có như thế, lúc trước cũng sẽ không vì tiểu đồ đệ Đoạn Thần Nghiệp cảm thấy đáng tiếc.

Hiên Viên U Băng một tay để sau lưng, ánh mắt lạnh lùng đảo qua ba đệ tử , thản nhiên trả lời: "Bởi vì Trung nguyên có chuyện , cho nên trước trở lại, quá vài ngày còn phải đi ra ngoài một bận. Ba đệ tử này thắng trong hội quần anh thí luyện lần này?"

Nhị Trưởng Lão cười tươi như hoa trả lời: "Đúng vậy , Liệt nhi cùng Nghiệp nhi lại ôm vị trí số một và hai . Đệ tử khác cũng chỉ có thể tranh đoạt vị trí thứ ba mà thôi."

Hiên Viên U Băng hơi hơi vuốt cằm, "Ta không ở nhiều ngày làm phiền năm vị trưởng lão rồi."

"Đại Tế Tư quá khách khí." mấy vị trưởng lão ào ào cười nói.

Ở Cổ Cường tất cả mọi người đều biết Đại Tế Tư của bọn họ là một người nói năng thận trọng , cho nên bộ dạng mặt lạnh lùng không biểu cảm càng làm cho bọn họ sùng kính vô cùng. Mà mấy vị trưởng lão ở cùng Hiên

Viên U Băng gần ba trăm năm, cũng sớm thành thói quen người này lạnh nhạt. Nếu là có một ngày hăn bỗng nhiên nở nụ cười, này mới ngạc nhiên. Đó là gật đầu, bọn họ đều cảm thấy là phản ứng lớn nhất của người này rồi.

Hiên Viên U Băng cũng không lại khách sáo, ánh mắt nhìn ba người đệ tử, "Các người đều đi lại."

Bắc Đường Liệt khoe miệng khê nhếch, trong mắt mang theo ý cười hiểm thấy , dẫn đầu đi tới, Đoạn Thần Nghiệp cùng một vị đệ tử khác theo sát phía sau. Ba người song song đứng ở trước mặt Đại Tế Tư.

"Liệt nhi lần này luyện chế loại cổ độc nào ?"

"Thưa Đại Tế Tư, là Thủ ức cổ. Đệ tử đã đem cách chế tạo ghi chép lại rồi." Bắc Đường Liệt cung kính hồi đáp, không có biểu hiện kiêu ngạo hay tự đắc .

"Được ." Hiên Viên U Băng chỉ nói một chữ, nhưng là có thể làm hăn nói ra một chữ như vậy đã là vạn phần không dễ.

"Nghiệp nhi đâu?" Hăn lại nhìn về phía Đoạn Thần Nghiệp, hỏi.

Đoạn Thần Nghiệp lập tức cup mắt , che lại cảm xúc trong mắt, "Đệ tử luyện chế Thực tủy cổ, không kịp Liệt Sư đệ ."

Hiên Viên U Băng gật gật đầu, "Đã tốt lắm , về sau nhớ không được kiêu ngạo."

Giống như có chút khó có thể tin, Đoạn Thần Nghiệp mạnh ngẩng đầu , lúc chống lại cặp mắt thanh lãnh kia , lập tức lại cúi thấp đầu xuống, "Nhiều... Đa tạ Đại Tế Tư khen ngợi, đệ tử ghi nhớ dạy bảo."

Hỏi xong đệ tử thứ ba, Hiên Viên U Băng chỉ ừ , không có nói thêm lời dư thừa nào . Mặc dù như thế, cũng làm cho đệ tử kia lần đầu tiên được vị

trí thứ ba cao hứng hồi lâu .

"Các người đứng vững, ta cho các người áo bào. Nhớ lấy, trong quá trình ta cho áo bào , tâm vô tạp niệm, bằng không sẽ kiếm củi ba năm thiêu một giờ." Hiên Viên U Băng nói xong lời này, từ từ giơ tay lên.

Mấy người vội vàng đáp: "Đệ tử ghi nhớ."

Trong một khắc này , những người ở xung quanh gần như toàn bộ ngừng lại hô hấp, liền ngay cả Thủy Y Họa và Cơ Mộc Ly cũng chăm chú nhìn chăm chăm mấy người giữa sân , phương hướng ba vị đệ tử vừa vặn đối diện với bọn họ, mà vị trí của Đại Tế Tư lại biến thành quay lưng lại . Mơ hồ nhìn ra Đại Tế Tư nâng tay.

Hiên Viên U Băng bấm một cái trên ngón trỏ, một giọt máu đỏ tươi rất nhanh thấm ra. Chỉ thấy hắt dòng ngón trỏ bắn về phía áo choàng của ba người , ba giọt máu tươi nhanh chóng nhập vào hoa văn màu vàng trên áo , đồng thời trong miệng lẩm nhẩm một loại chú ngữ kỳ quái , ngay sau đó xuất hiện một màn quỷ dị .

Non nửa người con trần trên áo choàng của Bắc Đường Liệt trông giống như đang sống, từ trong đám hoa văn màu vàng lại mọc ra non nửa đoạn thân mình, mà trên áo choàng của Đoạn Thần Nghiệp thấy có nửa đầu con trần chui ra từ đám hoa văn màu vàng , nhưng cũng chỉ là lộ ra một cái đầu hoàn chỉnh , về phần đệ tử thứ ba , áo choàng nguyên bản chỉ có hoa văn màu vàng nhìn như có cái gì phá vỡ hoa văn chui ra, nhìn kỹ vừa thấy, là một nửa đầu trần , ngay cả mắt trần cũng không lộ ra đến. Như thế, cũng làm cho đệ tử này kích động không thôi.

"Sao lại thế này? Đại Tế Tư đến cùng làm cái gì vậy ?" Thủy Y Họa khó có thể tin nói.

Khóe miệng Cơ Mộc Ly ngoéo một cái, "Mới vừa rồi Đại Tế Tư hẳn là dùng cổ thuật."

Cho dù Thủy Y Họa từng chính mắt nhìn thấy người quái dị Hạ Tuyệt Tuyên sử dụng cổ thuật , hiện thời cũng khó tránh khỏi chấn kinh . Hạ Tuyệt Tuyên sử dụng cổ thuật hoàn toàn không thể đánh đồng cùng người này . Hình con rắn thêu trên áo choàng rõ ràng là vật chết , nhưng Hiên Viên U Băng này lại làm cho vật chết sống dậy! Cổ thuật thật quý dị, cũng khó trách người này sẽ trở thành Đại Tế Tư !

"Hóa ra đây gọi là cho áo bào sao?" Thủy Y Họa lăm bẫm, hai mắt chăm chú khóa lại bóng lưng người nọ . Nhìn một màn này sau, dựa theo ý tưởng trước kia , nàng hẳn là cảm thấy người này phải kính nhi viễn chi mới đúng, nhưng là giờ này khắc này, trong lòng nàng lại không có một chút cảm giác sợ hãi, ngược lại rất muốn tìm hiểu về người này.

Cơ Mộc Ly nhìn phản ứng của Thủy Y Họa, hai mắt trầm tĩnh chậm rãi nheo lên. Đại Tế Tư sao.

Nguyên tưởng rằng nghi thức cho áo bào phải diễn ra thật lâu ,cứ như vậy liền kết thúc, người nọ không biết còn nói gì với mấy vị đệ tử , rồi sau nghiêng người vuốt cằm nhìn Đại Trưởng Lão , sau đó xoay người rời đi .

Đại Trưởng Lão tuyên bố nghi thức kết thúc, bắt đầu nói một ít lời cổ vũ những đệ tử khác, mà Đại Tế Tư xoay người đi tới bên này, đám người bên này dần dần tránh ra một con đường, ánh mắt cung kính gần như cúng bái thiên thần.

Bỗng nhiên, người nọ bước chân dừng lại. Mọi người tâm cũng thấp thỏm theo .

Không biết vì sao, Thủy Y Họa hô hấp cũng từ từ dừng lại, không phải vì sau khi hẳn xoay người nàng có thể thấy rõ ràng gương mặt đẹp như thần tiên , mà là... Lúc người này cách bản thân càng gần , trong lòng thậm chí có loại cảm giác nói không rõ .

Cơ Mộc Ly nhận thấy được Thủy Y Họa dị thường, ánh mắt nhìn về phía Đại Tể Tư cũng bắt đầu không tốt , ngocthuymbachdang@diendannlequyydonn hiển nhiên hấn lý giải sai lầm phản ứng của Thủy Y Họa . Không phải nói Đại Tể Tư hơn ba trăm tuổi sao, không nghĩ tới thoát nhìn lại tuần mỹ như thế , so với tên Bắc Đường Liệt đáng ghét kia đều phải đẹp hơn rất nhiều. Thủy Y Họa từng đã nói nàng thích nam nhân bộ dạng xinh xắn , nghĩ vậy Cơ Mộc Ly nháy mắt liền không thoải mái , hấn chán ghét nam nhân bộ dạng còn đẹp hơn so với hấn !

Nhìn đến người nọ chợt dừng bước, Cơ Mộc Ly cảnh giác nhìn qua.

Chỉ thấy Đại Tể Tư người người kính ngưỡng vô cùng từ từ ngẩng đầu nhìn về phía Cơ Mộc Ly và Thủy Y Họa , một đôi mắt thanh lãnh vô cùng nhìn lại Cơ Mộc Ly . Vừa rồi, hấn cảm giác được sát khí, cho dù nó chỉ ngăn ngui bằng một cái chớp mắt.

Cơ Mộc Ly chậm rãi nhếch môi cười với hấn, có thể nói là vô cùng khiêu khích lại cực kỳ tao nhã , chính là hấn không nghĩ tới người nọ sắc mặt đột biến, nhìn kỹ vừa thấy, ánh mắt kia đã chuyển hướng về phía Thủy Y Họa bên người bản thân

Chỉ thấy chỗ Hiên Viên U Băng vừa đứng có một bóng đen như một cơn gió quỷ mị nhảy lên nóc nhà .

Đồng tử Cơ Mộc Ly đột nhiên co rụt lại, vừa chìa tay ra lại chỉ chạm đến góc áo của Thủy Y Họa . Bóng đen kia vậy mà bắt đi Thủy Y Họa ở trước mắt hấn, giỏi, thật sự quá giỏi !

Trận gió thổi qua, nóc nhà lần trước làm gì còn bóng dáng của người nào , chỉ thấy trên không trung, có hai bóng người người chạy ta đuổi, rất nhanh biến mất trong tầm mắt mọi người.

Bởi vì rất nhiều người căn bản không có chú ý đến người trên nóc nhà , mà Đại Tế Tư của bọn họ cũng là trong chớp mắt, từ đầu cũng không biết vừa mới xảy ra chuyện gì, liền ngay cả Kiếm Thập Nhất và Đông Phương Lăng luôn luôn chú ý hai vị chủ tử cũng chỉ có thấy đại khái.

"Lăng, Đại Tế Tư nhưng lại hiểu võ công Trung nguyên , khinh công còn hơn so với gia !" Kiếm Thập Nhất nghiêm mặt nói.

"Ta đi đuổi !" Đông Phương Lăng vừa chuẩn bị nhảy lên đã bị Kiếm Thập Nhất tóm xuống dưới.

"Nếu như ngay cả gia đều đuổi không kịp, người đi thì ích gì ? Chỉ tổ thêm phiền toái thôi." Kiếm Thập Nhất lờm hẩn một cái, dừng một chút, thấp giọng hỏi, "Vừa rồi người chú ý đến biểu cảm của Đại Tế Tư không?"

Đông Phương Lăng không hiểu hỏi, " Biểu cảm gì ? Vừa rồi ta toàn nghĩ tới cổ thuật quý dị kia , nhất thời không lưu ý."

Kiếm Thập Nhất trừng mắt nhìn hẩn, hạ giọng nói: " Đại Tế Tư giống như thật sự biết vương phi."

" Hả ? Không phải đâu, không phải vương phi nói bừa sao, thân là đệ tử Vạn Độc Dược Thánh ta đây còn chưa thấy qua, vương phi lại làm sao có thể gặp qua Đại Tế Tư đó được ." Đông Phương Lăng lắc đầu, vẻ mặt không tin, lập tức nghĩ đến cái gì, nhú mày nhìn Kiếm Thập Nhất, "Ta nói Thập Nhất , sao không thấy người lo lắng cho gia cùng vương phi vậy ?"

"Vì sao lo lắng, ta nhìn Đại Tế Tư hồi lâu, không phải là người lạm sát kẻ vô tội , hơn nữa nhiều ánh mắt đều xem như vậy , hẩn có thể làm cái gì?"

Kiếm Thập Nhất vừa mới nói xong, thấy vài hạ nhân bộ dáng bàng quang vây xem không hiểu , ập úng nói: "Đại Tế Tư thế nào bỗng nhiên không thấy nữa?"

"Đại Tể Tư là thiên thần chuyển thế, thần lực phi phàm, qua lại tự nhiên, người phàm như bọn người làm sao có thể hiểu thấu đáo được ?" Tên còn lại ra vẻ cao thâm nói.

Đông Phương Lăng và Kiếm Thập Nhất yên lặng liếc nhau, thấy á khẩu không trả lời được. Hai bóng người lớn như vậy , nhóm người này là người mù sao?

Đại Trưởng Lão chú ý tới Hiên Viên U Băng bỗng nhiên mất tích còn nói vài câu, rồi sau đó giải tán mọi người . Mọi người tản ra , Kiếm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng tự nhiên liền hiện thân .

Mấy vị trưởng lão mắt tròng lớn nhìn xem hai người, trong ánh mắt đầu tiên là ngẩn ra, lập tức sáng tỏ.

Đại Trưởng Lão quát lên: "Các người không có đi Vạn Xà Bách Hoa cốc! Tiểu nha đầu với tiểu tử kia đâu?"

Trong mắt Bắc Đường Liệt kinh ngạc còn chưa hoàn toàn rút đi, không giống mấy vị trưởng lão, trình độ trung tâm của hai người này đối Cơ Mộc Ly hẳn tận mắt nhìn thấy quá . Hai người này căn bản không có khả năng rời đi, cho nên chỉ có hai loại khả năng, một là, bọn họ bốn người đều không có đi Vạn Xà Bách Hoa cốc, hai là, bọn họ cùng đi rồi đã trở lại an toàn . Bắc Đường Liệt càng tin tưởng khả năng sau.

Người Cổ Cương lấy cổ vi tôn, cho nên từ người của Tư Tế điện , cho tới dân chúng, đều lấy luyện chế cổ độc là nhiệm vụ của mình, căn bản không có dư thừa thời gian tập võ, nhưng hẳn lại khác , trong điện Tử Linh của Đại Tể Tư có cất chứa rất nhiều Võ Công Bí tịch, cũng từng nói rõ, nếu muốn tập võ , có thể xem thoải mái.

Trừ bỏ luyện chế cổ độc và cổ thuật, bản thân Bắc Đường Liệt mỗi ngày đều phải giành ra một ít thời gian tập võ, tuy rằng thời gian không dài , nhưng hẳn tự nhận hơi có chút thành tựu. Vừa rồi tận mắt nhìn thấy sư phụ

bắt đi Thủy Y Họa, thân hình nhanh như quỷ mị, mà Cơ Mộc Ly thể nhưng có thể theo đuổi không bỏ. Bắc Đường Liệt không thể không thừa nhận bản thân xem nhẹ Cơ Mộc Ly, người nọ nội lực thâm hậu đến mức người bình thường căn bản không cảm giác được .

Đông Phương Lăng suýt cười ra nước mắt , mấy lão già mắt chó nhìn người thấp này , thể nhưng nghĩ bọn họ không có đi Vạn Xà Bách Hoa cốc.

Lười cùng bọn họ vô nghĩa, Đông Phương Lăng trực tiếp lấy ra mật của rắn chấm đỏ trong bọc quần , ném đến trước mặt Đại Trưởng Lão , hướng hắc nhún vai nói: "Đại Trưởng Lão, ông thấy rõ chưa , đây là mật rắn chấm đỏ , hơn nữa... Vẫn là của Xà Vương ."

Dứt lời, thuận lợi nhìn đến biểu cảm cứng đờ của mấy vị trưởng lão .

"Không có khả năng, mới không đến chín ngày !" Đại Trưởng Lão nét mặt già nua nhất thời trở nên khó xem , "Các người không nên tùy tiện tìm cái mật rắn đến lừa chúng ta đi?"

Đông Phương Lăng a một tiếng, may mắn hắc để lại một tay. Đại Trưởng Lão lời này mới rơi xuống, hắc lại lực trong bọc quần áo ra một con rắn chấm đỏ đã bị rút răng , sau đó ném đến trước mặt mấy người ngocthuymbachdang@diendannlequyydonn, "Mấy vị trưởng lão xem kĩ đi , đây là rắn chấm đỏ ở Vạn Xà Bách Hoa cốc , nếu không các người móc mật của nó ra rồi sau đó so sánh sẽ biết ?" Trong lời nói tràn đầy mỉa mai.

"Đông Phương công tử, không thể vô lễ với mấy vị trưởng lão . Mấy vị trưởng lão đã tin, chẳng qua là có chút kinh ngạc thôi." Bắc Đường Liệt thản nhiên nhìn về phía hắc, ánh mắt mang theo ý tứ cảnh cáo .

Đông Phương Lăng biết Bắc Đường Liệt là sợ bọn họ chọc giận mấy vị trưởng lão, cho nên liền theo bậc thềm mà Bắc Đường Liệt cấp đi xuống, ho nhẹ hai tiếng nói: " Mong mấy vị trưởng lão có thể xem kĩ ."

Đại Trưởng Lão sắc mặt hơi tốt một chút, hiện tại chứng cứ liền ở ngay trước mắt, không phải do hắc không tin. Làm hắc tò mò chính là , mấy người này đến cùng là như thế nào dễ dàng đến đây vực vạn trượng , lại là như thế nào dễ dàng lấy được mật rắn chấm đỏ này.

"Nha đầu và tiểu tử kia đâu, vì sao không theo các người cùng nhau trở về?" Đại Trưởng Lão hỏi, trong lòng loáng thoáng hoài nghi hai người này có phải chết trong Vạn Xà Bách Hoa cốc rồi không .

Lần này đối Kiếm Thập Nhất đáp lời, thái độ hắc cung kính, biểu cảm đã có chút lạnh lẽo nói: "Mới vừa rồi Đại Tế Tư nhìn thấy Thủy cô nương cùng hôn phu, trước triệu gặp hai người bọn họ rồi."

Vài vị trưởng lão nhìn lẫn nhau , mới vừa rồi Đại Tế Tư quả thật bỗng nhiên không thấy nữa, chẳng lẽ là bởi vì thấy cố nhân nên trước rời đi ? Trên bãi cỏ cách Tư Tế điện hơn mười dặm , một bóng đen giảm bớt tốc độ, đứng ở trên bãi cỏ, nhìn kỹ vừa thấy, cũng là một nam tử áo đen túm cổ tay một nữ tử áo trắng .

Thủy Y Họa thật kinh ngạc phản ứng của bản thân , trên một đường này nàng vậy mà không có phản kháng. Không biết vì sao, tuy rằng trên thân người này có hơi thở lạnh lẽo vờn quanh, nàng lại có cảm giác muốn thân cận .

Cho đến khi nam nhân này nhìn chăm chú nàng hồi lâu, và tay thì cầm tay nàng càng ngày càng chặt , làm cho nàng bị đau , nàng mới nhăn mày lại, rồi hất tay của hắc ra .

Chính là một khắc trước khi Thủy Y Họa có động tác , Hiên Viên U Băng đã chủ động buông tay , ánh mắt có chút phức tạp nhìn chăm chăm nàng, đang muốn mở miệng hỏi , xa xa một bóng màu xanh bay nhanh đánh tới, thân hình Hiên Viên U băng né sang một bên, tránh đi người nọ công kích.

Ánh mắt rớt cục từ trên gương mặt Thủy Y Họa rời đi đi, nhìn về phía người tới.

Cơ Mộc Ly mang theo Thủy Y Họa lùi lại mấy bước, đặng đặng sát khí trườn mắt nhìn Hiên Viên U Băng, diện#dan#lequydon từ trong kẽ răng nặn ra mấy chữ, " Muốn chết ."

Hiên Viên U Băng ánh mắt vừa chuyển, hơi nhú mày , "Lửa giận quá lớn, dễ dàng công tâm. Ta chỉ là muốn hỏi tiểu nha đầu này mấy câu, người này hậu bối không cần đề phòng ta như thế ."

Cơ Mộc Ly cười lạnh một tiếng, "Nói mấy câu thì cần gì đưa tới nơi hoang giao dã ngoại này ? Đại Tể Tư thân phận tôn quý có ý tứ gì ?"

Thủy Y Họa kéo ống tay áo Cơ Mộc Ly , "Cơ Mộc Ly , huynh trước nghe hử nói, ta cảm thấy Đại Tể Tư hẳn là không có ác ý."

Không nói lời này hoàn hảo, Cơ Mộc Ly vừa nghe lời này, lửa giận lớn hơn nữa , "Y Họa , người này muốn bắt nàng đi , vậy mà nàng còn nói chuyện hộ hử ?" Đương nhiên, bởi vì không nỡ tức giận với Thủy Y Họa , cho nên rất nhiều lửa giận đều là hướng về phía Hiên Viên U Băng .

Nếu không có phát hiện người này nội lực sâu không lường được, bản thân có lẽ không phải đối thủ, thì giờ phút này Cơ Mộc Ly nhất định không nói hai lời liền chặt đầu người này .

Hiên Viên U Băng bất đắc dĩ lắc đầu, nhìn về phía Thủy Y Họa, ánh mắt chuyển nhu hòa, hỏi: "Đứa nhỏ, mẫu thân của con tên gọi là gì?"

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 99: Thân Cha Thật Khí Phách !(1)

Dưới ánh mắt nhìn thẳng của hấn , Thủy Y Họa cũng không có nghĩ nhiều liền thành thật trả lời , "Gia mẫu Bùi Vũ Huyền, là chính phu nhân của Thủy Đại học sĩ của nước Tuyết Ly , chỉ là mẫu thân sinh hạ ta không lâu liền qua đời." Dừng một chút, trong mắt có tia sáng lướt qua nhanh , "Thế nào, Đại Tế Tư nhận thức mẫu thân vẫn bối sao?"

Hiên Viên U Băng nghe xong lời của nàng hơi có chút thất thần, thật lâu sau, hấn mới thì thầm một câu, "Bùi Vũ Huyền... Huyền Nhi, đúng là nha đầu kia rồi. Vậy mà lập gia đình ..." Nói xong lời cuối cùng, một chút phiền muộn thản nhiên xuất hiện trên gương mặt ít biểu cảm .

Thủy Y Họa thần sắc hơi đổi, Cơ Mộc Ly đứng bên cạnh ôm lấy eo nàng , đứng trước mặt Hiên Viên U Băng lạnh lùng nói : " Nếu Đại Tế Tư không có việc khác, thứ cho vẫn bối trước cáo từ ."

Nói xong liền muốn dẫn Thủy Y Họa đi khỏi nơi này, Thủy Y Họa lại hơi tránh tay hấn ra , trái lại bắt lấy tay hấn .

Cơ Mộc Ly không khỏi sửng sốt, lúc Tiểu hồ ly có hành động như thế này thuyết minh nàng đang trấn an bản thân mình . Tuy rằng không biết Y Họa của hấn muốn làm gì,ngocthuybachdang nhưng Cơ Mộc Ly luôn luôn nuông chiều nàng , nàng muốn làm gì thì làm đi. Hấn cũng nhìn ra Đại Tế Tư không có địch ý, mà Y Họa của hấn cũng đã không còn phòng bị .

"Đại Tế Tư biết gia mẫu đi." Thủy Y Họa nhìn chăm chăm nam tử thân phận tôn quý trước mắt này . Cho dù từ trong miệng người khác biết được nam nhân thần bí này đã hơn 300 tuổi , nhưng là gương mặt tuấn mỹ không

nhiễm bụi trần này rất khó làm cho người ta nghĩ đến những lão yêu quái giống như Đại Trưởng Lão .

Nàng nói lời này là khẳng định, Hiên Viên U Băng nghe xong từ từ nhếch môi , rồi sau đó vươn một tay về phía nàng , "Đến, đứa nhỏ, đến bên cạnh ta, để ta xem con nào ."

Thủy Y Họa cảm thấy có chút quái dị, một nam tử thoát nhìn trẻ trung tuổi trẻ như vậy gọi bản thân là đứa nhỏ , trong lòng thực sự có chút khó chịu nói không nên lời .

" Y Họa , không cho đi qua." Cơ Mộc Ly nghiêm mặt nói , lão già đáng chết này không phải là có gương mặt xinh xắn sao , bộ dạng thanh cao lạnh lùng làm cho người xem khó chịu ngocthuymbachdang, Bắc Đường Liệt đã làm cho người ta cực kỳ khó chịu , mà sư phụ hẳn càng khó chịu hơn. Một đôi thầy trò làm cho người ta chán ghét .

Hiên Viên U Băng từ từ thu tay, ánh mắt nhẹ quét về phía nam tử bên người Thủy Y Họa , tuy rằng khôi phục mặt không biểu cảm , nhưng Cơ Mộc Ly vẫn nhìn thấy một chút không vui từ trong đáy mắt hẳn . Ha ha, tức giận, đến đi, hai ta tỷ thí một lần . Chỉ cần không vận dụng cổ độc cổ thuật, hẳn rất thích cùng cao thủ như vậy so chiêu .

Sự khiêu khích trong mắt Cơ Mộc Ly cũng không có chọc giận nam nhân ở trước mắt, người nọ chỉ nhìn hẳn vài lần, không chút để ý mở miệng nói: "Tiểu tử, người quả thật càn rỡ,điedanleequyyydonnn sư phụ người có từng nói cho người, cho dù chính hẳn, năm đó cũng là bại tướng dưới tay ta. Ba trăm năm ngưng tụ võ công cùng nội lực, người thường các người không phải là đối thủ của ta."

Cơ Mộc Ly nao nao, tính cảnh giác tăng nhiều, người này biết Hạc Thần Uyên? !

Hắn cười lạnh một tiếng nói: "Đại Tể Tư nói sai rồi, ta không có sư phụ. Về phần Đại Tể Tư người, Aha, đúng là lão yêu quái ba trăm tuổi , tiểu bối ta tự nhiên sẽ không là đối thủ của người. Cho nên... Tiền bối người tưởng lấy lớn lấn nhỏ sao?"

Thủy Y Họa vừa nghe khẩu khí càn rỡ không biết Đông Tây Nam Bắc của Cơ Mộc Ly, trái tim đột nhiên đập thành thịch , yêu nghiệt đáng chết kia , chẳng lẽ không biết Đại Tể Tư lợi hại sao, còn dám công khai khiêu khích! Còn mắng hắn là lão yêu quái,diedanleequyydonnn phàm là nghe xong lời này, người không có tì khí cũng muốn tức giận rồi, huống chi theo nàng biết, Đại Tể Tư cũng chẳng phải người có tì khí tốt.

Vì thế Thủy Y Họa vội mở miệng điều hòa , "Tiền bối, hắn không có ác ý, chính là - - "

Chính là một câu nói còn chưa dứt lời, nam tử tuấn mỹ áo đen thân hình chợt lóe, bay thẳng về phía Cơ Mộc Ly. Cơ Mộc Ly đương nhiên không là ngồi không, cho dù hắn không có chắc phần thắng, nhưng lão già đáng chết này muốn trọng thương hắn cũng là chuyện không dễ .

Chỉ trong nháy mắt , hai người đã thành hai luồng bóng dáng quần lẩy nhau , ở trong cánh rừng chột cao chột thấp, chột trái chột phải.

Thủy Y Họa tự nhận là luyện tập nội công tâm pháp và bí tịch võ công mà Bùi thị để lại cho nàng xong thực lực tăng nhiều, nhưng dù vậy, nàng cũng không thể hoàn toàn thấy rõ chiêu thức của hai người .

Quá nhanh , nàng nhưng lại không biết trước kia Cơ Mộc Ly đều là giữ lại rất nhiều thực lực diedanleequyydonnn. Hiện thời khó gặp được cao thủ, hắn mới hoàn toàn bày ra thực lực của chính mình.

Hiên Viên U Băng đánh một chưởng về phía vai trái của Cơ Mộc Ly , Cơ Mộc Ly bay nhanh tránh né , cây đại thụ phía sau bị chưởng phong chém

thành hai nửa. Con người thâm thúy lập tức hiện lên một tầng băng lạnh , tay phải cong lại , hung ác chụp vào cổ Hiên Viên U Băng ...

Thủy Y Họa nóng nảy, nàng nhìn ra hai người này rõ ràng đều động thực chiêu, không lưu nửa phần tình cảm . Cũng đúng , bọn họ vốn là không có một chút tình cảm. Nhưng là... Nếu mình đoán là thật ... Nghĩ vậy , Thủy Y Họa lập tức hướng về hai luồng bóng dáng hô to một tiếng, "Dừng tay! Đều dừng tay cho ta!"

Không phản ứng.

"Cơ Mộc Ly, nếu huynh không dừng tay, về sau đừng nghĩ ôm ta ngủ! Đại Tể Tư, ngài cần gì phải chấp loại văn bối không kiến thức này ? !"

Vừa nói xong , Cơ Mộc Ly vội vàng tránh đi, lui về sau hơn mười bước. Hiên Viên U Băng cũng hợp thời thu thế công

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 99.2

Đợi đến hai người này hoàn toàn ngừng lại, Thủy Y Họa vội vàng chạy đến bên người Cơ Mộc Ly, nhìn thấy khoe miệng hằn chảy máu, trong lòng căng thẳng, "Cơ Mộc Ly, huynh có sao không?"

Cơ Mộc Ly đưa tay lau máu nơi khoe miệng, hoàn toàn thất vọng: "Không có việc gì." Nói xong, cặp mắt sắc bén lại hưng phấn nhìn chăm chăm vào Hiên Viên U Băng đứng cách đó không xa. Người này quả nhiên thân thủ rất cao, hẳn từng cho rằng học được chín thành công lực của Hạc Thần Uyên thì bản thân sẽ ít có đối thủ, không nghĩ tới Đại Tế Tư của Cổ Cương quả thật rất lợi hại.

Không chật vật như Cơ Mộc Ly, Hiên Viên U Băng hoàn hảo không tổn hao gì đứng ở nơi đó, ngay cả áo bào cũng không có một nếp nhăn, gòn gàng sạch sẽ như lúc ban đầu ngocthuymbachdang. Đôi mắt vẫn lạnh lùng như trước, nhưng là lúc nhìn về phía Thủy Y Họa rõ ràng có hơn một ít cảm xúc.

"Võ công của hãn ngươi lại học được chín phần, quả thật là một kỳ tài võ học". Hiên Viên U Băng thanh âm nhàn nhạt, một câu này tương đương là đã tán thành bản lĩnh của hãn.

Khoe miệng Cơ Mộc Ly giương lên, dương dương tự đắc nói: "Bản lĩnh của ta như thế nào không cần người bình luận, nhưng lão yêu quái ngươi võ công còn rất lợi hại. Lần sau chúng ta lại luận bàn một chút, như thế nào?" Rõ ràng đối với người này có chút bội phục, nhưng lại vẫn dùng khẩu khí khinh thường nói chuyện.

Thủy Y Họa âm thầm trợn trừng mắt, đánh nhiều phát nghiền rồi hay sao ?

Hiên Viên U Băng thản nhiên quét mắt nhìn hắn một cái, sau đó thông thả bước đến gần hai người, hai mắt đã chuyển hướng Thủy Y Họa.

Lúc này đây, Cơ Mộc Ly không có mang Thủy Y Họa tránh đi, hắn biết lão yêu quái không có ác ý với Y Họa của hắn , hơn nữa ánh mắt này cũng chỉ là của trưởng bối xem vãn bối . Thêm trải qua so chiêu vừa rồi , hắn rất hiểu kỳ với võ công của lão yêu quái ngocthuymbachdang, mà lúc này lão yêu quái cũng không có sử dụng cổ độc hay cổ thuật với hắn , cho nên trong lòng cũng không có chán ghét như vừa rồi .

"Đại Tể Tư đối ái thê của ta có nghi vấn?" Cơ Mộc Ly nhú mày nhìn hắn.

Lần này Hiên Viên U Băng ngay cả khước mắt cũng không thêm cho hắn, nhanh chóng vươn tay đến bên cạnh Thủy Y Họa , "Đứa nhỏ, đưa tay con cho ta."

Thủy Y Họa không hiểu đưa tay đến lòng bàn tay hắn , sau đó thấy hắn nhẹ nhàng nắm giữ tay mình , ngay sau đó từ từ nhắm mắt lại , miệng khẽ nhúc nhích, giống như đang đọc chú ngữ .

"Lão yêu quái người đang làm gì? !" Cơ Mộc Ly giận quát một tiếng, lập tức kéo tay Thủy Y Họa về. Vừa rồi hắn mới có chút thiện cảm với lão yêu quái này , thế nhưng hắn liền sử dụng cổ thuật với Y Họa của hắn , quả nhiên không thể khinh thương người của tộc Sáp Huyết .

"Người đến cùng làm gì nàng ? !" Thấy Thủy Y Họa có chút sợ run, Cơ Mộc Ly lập tức đã nghĩ tới lúc người này sử dụng cổ thuật ở quảng trường , trong lòng lại có chút e ngại.

Cho dù lúc sử dụng cổ thuật bị đánh gãy, Hiên Viên U Băng vẫn là thấy được quá khứ của Thủy Y Họa ngocthuymbachdang, thời gian kể từ bây giờ trở về trước , một màn cuối cùng bị đánh gãy, là một nữ tử ôm trẻ mới sinh... Là Huyền Nhi , nha đầu ngốc này .

Khóe miệng Hiên Viên U Băng đóng mở hai lần, ánh mắt nhìn về phía Thủy Y Họa dần dần trở nên khẩn thiết mà nhu hòa.

Thủy Y Họa bị ánh mắt này nhìn đến có chút sửng sốt, lúc hần bước một bước gần về phía bản thân vẫn là theo bản năng lui về sau.

"Đứa nhỏ, mấy năm nay khổ con rồi..." Hiên Viên U Băng đưa tay sờ sờ đầu của nàng .

Cơ Mộc Ly hai mắt trừng lớn , chăm chú khóa lại bàn tay đang để trên đỉnh đầu của Thủy Y Họa , trong lòng đột nhiên cảm thấy tức giận , đang muốn tung một chưởng chụp đi qua , chợt nghe thấy câu nói tiếp theo thì bỗng dừng ngay tại chỗ .

Chỉ thấy Hiên Viên U Băng nhìn chăm chăm vào nữ tử trước mắt , giống như thở dài cũng giống như áy náy nói: "Ta là phụ thân của con..."

Trong nháy mắt hai mắt trừng lớn , Thủy Y Họa sửng sốt nhìn chăm chăm vào nam tử tôn quý nhất Cổ Cường này , cảm thấy trong đầu ong ong , nàng chỉ cho rằng Đại Tế Tư là bạn cũ của Bùi Vũ Huyền , mà giao tình cũng không phải bình thường, ai nghĩ được nàng lại nghe được một tin tức ngoài sức tưởng tượng như vậy!

A, ha ha... Nàng có một người cha hơn 300 tuổi ? Mà cha nàng lại là Đại Tế Tư thân phận tôn quý nhất Cổ Cường ?

Ông trời, ông có thể lại cho thêm tin tức giật mình nữa không ?

"Tiền bối có phải nghĩ sai rồi hay không ?" Thủy Y Họa cười gượng hai tiếng hỏi. Tự nhiên lại cho cha , bộ dạng còn tuổi trẻ lại còn trẻ tuổi . Nếu người như vậy thực sự là cha của chính mình , thì một tiếng cha nàng như thế nào cũng không nói ra miệng được .

Hiên Viên U Băng thế nhưng nhìn nàng cười nhẹ, trong mắt đều là dung túng và sủng ái đối với văn bối , "Hài tử ngọc, con với nương con bộ dạng có sáu bảy phần giống, mà đôi mắt lại giống ta, ta tự nhiên là phụ thân của con . Mới vừa rồi ta còn thấy được trí nhớ của con , thấy được bóng dáng nương con ."

Thủy Y Họa trong lòng lộp bộp , thấy được trí nhớ của nàng ? Sẽ không ngay cả trí nhớ đời trước cũng thấy được đi? Thấy người này biểu cảm không có gì dị thường, Thủy Y Họa không khỏi thở phào nhẹ nhõm, hẳn là tất cả trí nhớ của thân thể này .

Nghe được hẳn nói hai mắt của mình giống hẳn , Thủy Y Họa có chút ngần người quay đầu, nhìn về phía Cơ Mộc Ly hỏi, " Ánh mắt ta rất giống hẳn sao ?"

Cơ Mộc Ly bởi vì giật mình khẽ nhếch miệng vội vàng ngậm lại , ánh mắt nhìn về phía Hiên Viên U Băng đã có chút trốn tránh, nhanh chóng nhìn hai mắt nàng xong ngocthuymbachdang. Cơ Mộc Ly không thể không thừa nhận một chuyện thật , lão yêu quái, à không, ánh mắt của lão nhạc phụ và Y Họa nhà hẳn quả thật là có chút giống, trừ bỏ Thủy Y Họa lông mi dài và cong hơn , ánh mắt linh động hơn , quả thật hai mắt chính là từ trong một cái khuôn mẫu khắc ra.

Vừa rồi hẳn đã làm chuyện ngu xuẩn phải không ?

Dưới ánh mắt hỏi của Thủy Y Họa , Cơ Mộc Ly yên lặng gật đầu.

"Ngài... Ngài xác định là cha ta ?" Thủy Y Họa còn có chút khó có thể tin.

Hiên Viên U Băng ánh mắt càng nhu hòa , "Đến, đứa nhỏ, chúng ta vừa đi vừa nói tỉ mỉ."

Thủy Y Họa giống như bị bỏ bùa chú , chủ động vươn tay, bị hấn nắm giống như tiểu hài tử , sau đó hai người từ từ quay trở về .

"... Ngài đã thấy được trí nhớ của ta , cũng hẳn là thấy được nương ta, nàng đã qua đời, vì sao ngài không thương tâm?"

Ngữ khí của Thủy Y Họa theo một chút thất vọng ngay bản thân cũng nói không rõ. Vạn Độc Dược Thánh nói Bùi thị phải đi tìm cha của nàng , vậy nhất định nàng rất yêu nam nhân này , nhưng là hiện tại nhìn đến phản ứng của Hiên Viên U Băng ,nàng không thể không hoài nghi, nam nhân lạnh lẽo như cục nước đá như vậy đến cùng có hiểu thế nào là tình yêu hay không . Hay là , hết thấy đều là Bùi thị một bên tình nguyện? Nàng cũng từng nghĩ tới nam nhân làm cho Bùi thị chủ động bỏ rơi cốt nhục của mình để đi tìm , đến cùng là người như thế nào . Nhưng là vừa thấy , thế giới hoàn toàn rối loạn .

Nàng nghĩ tới rất nhiều loại người , nhưng chưa bao giờ nghĩ tới người giống như Hiên Viên U Băng này . Người nọ là cha ruột nàng ? Thật sự là cha ruột của nàng !

Nắm tay nàng có chút lạnh lẽo, lại cực kỳ mạnh mẽ . Hiên Viên U Băng nghe vậy, quay mặt nhìn nàng, thanh âm vẫn lạnh lẽo bình thản như trước , nhưng để ý kỹ có thể thấy được một chút ôn hòa không dễ phát hiện .

Hắn chậm rãi nói: "Nương con có chút nghịch ngợm, lúc trước vụng trộm hạ đồng tâm cổ trên người ta ."

Thủy Y Họa có thể nghe ra, lúc hắn nói những lời này , mang theo một nụ cười thản nhiên.

Lại nghe hản tiếp tục nói: " Đồng tâm cổ là một đôi, trên người nàng một cái, trên người ta một cái, chẳng qua của ta bị A Thanh ăn . Mặc dù bị ăn, nhưng Đồng tâm cổ vẫn lưu lại trên người A Thanh , nó có thể cảm nhận được Đồng tâm cổ trên người nương con ngocthuymbachdang. Cổ bắt tử mà nhân bất diệt , cho nên ta biết nương con vẫn còn sống. Mấy năm nay ta luôn luôn đi tìm nương con , nhưng là Đồng tâm cổ lại giống như bị cái gì che chắn , tuy rằng biết nương con không chết, lại tìm không ra vị trí cụ thể của nàng ."

Hiên Viên U Băng nói xong lời cuối cùng, chỉ bất đắc dĩ buông tiếng thở dài.

Thủy Y Họa bỗng nhiên lại nghĩ tới Bắc Đường Liệt đã từng đề cập tới , cứ ba năm một lần Đại Tế Tư phải đi Trung Nguyên một chuyến, tự mình đuổi bắt những con dân trốn khỏi Cổ Cương . Lúc trước nàng còn cảm thấy khó hiểu , hiện tại nghĩ lại , đuổi bắt con dân râu ria làm sao cần đường đường Đại Tế Tư tự mình ra mặt , hản chẳng qua là lấy cớ đi Trung nguyên tìm người thôi.

Nghĩ vậy , trong lòng Thủy Y Họa bỗng nhiên liền cảm thấy thoải mái rất nhiều, hóa ra hai người này luôn luôn tìm lẫn nhau.

"Nếu nương ta còn sống, dựa vào bản lĩnh của phụ thân làm sao có thể tìm mười mấy năm đều không tìm được ?" Thủy Y Họa không hiểu hỏi, bất giác giật mình bản thân có thể thốt ra hai chữ “phụ thân “ nhẹ nhàng đến thế .

Đợi đến lúc phản ứng kịp , Thủy Y Họa má hơi đỏ lên, vốn cho là đối với nam nhân bề ngoài tuấn mỹ lại trẻ tuổi như vậy thì hai chữ này như thế nào kêu không ra miệng, ai đoán được nghe hản nói mới mấy câu, loại cảm giác thân thiết bao dung của trưởng bối lại làm cho nàng thuận miệng liền nói ra.

Bàn tay của Hiên Viên U Băng đang nắm tay nàng hiền nhiên cũng hơi cương một chút, lập tức lại biến đến vô cùng tự nhiên . Thủy Y Họa nghiêng đầu , liếc nhìn thấy khóe miệng hần hơi hếch lên , trong lòng cũng ấm áp theo .

"Ta xới từng tấc đất ở Trung nguyên , đáng tiếc vẫn không có tìm được nương con , ta cũng không biết nương con đã trốn đi đâu?" Hiên Viên U Băng thở dài, trong con người lại có chút cảm xúc cô đơn , "Chắc nàng vẫn còn oán hận năm đó ta đi không từ già ..."

Thủy Y Họa sửng sốt. Bùi thị không phải đi tìm hần sao, vì sao Đại Tế Tư , à không, là cha , vì sao cha nàng lại cảm thấy Bùi thị ẩn nấp rồi.

"Phụ thân , hình như người hiểu lầm gì rồi ." Thủy Y Họa khẽ cười nói.

"Hả? Họa Nhi vì sao nói như vậy?" Hiên Viên U Băng nghiêng đầu nhìn nàng.

Thủy Y Họa không nghĩ tới phụ thân còn theo trí nhớ đọc được tên của bản thân, kêu nàng Họa Nhi cũng kêu rất thuận miệng, trong lòng lại có chút kỳ quái.

"Nghe Vạn Độc Dược Thánh nói, nương phải đi tìm phụ thân , hơn nữa là sinh hạ ta không bao lâu liền đi , cho nên nàng lại làm sao có thể đang trốn người ?"

Hiên Viên U Băng khựng bước , trong mắt lóe lên một tia sáng mê người , giờ phút này con người quả thực không khác nào Thủy Y Họa .

"Nha đầu ngốc cũng đang tìm ta?"

Thủy Y Họa xác định, tuy rằng hần không có biểu cảm quá lớn như trước , nhưng tâm tình của hần lại đang thay đổi . Hần hiện tại hần là hết sức cao hứng.

" Đúng vậy , nương đang đi tìm phụ thân , nương yêu người đến mức không cần nữ nhi nữa rồi ." Thủy Y Họa trêu tức cười.

Nguyên bản lời này không có ý gì khác , Hiên Viên U Băng lại cho rằng đứa nhỏ này trong lòng có chút oán khí, khe khẽ thở dài, nói: "Họa Nhi, không cần oán trách nương,ngocthuymbachdang trong lòng nàng cũng là có bất đắc dĩ . Nếu ta đoán không sai , nàng hẳn là cố kị dưỡng nhan cố trong cơ thể . Cố ở thì dung nhan không thay đổi , nàng không thích hợp ở lâu một chỗ . Trước khi đi , nàng hẳn là đều tính toán trước cho con rồi ."

Thủy Y Họa có cảm giác bưng bình đại ngộ , hóa ra là như vậy. Trước khi Bùi thị đi quả thật vì nàng mưu hoa rất nhiều, nói thí dụ như hôn ước của nàng cùng Duệ vương Thượng Quan Huyền Mặc , tỷ như nàng lưu lại nội công tâm pháp cùng Võ Công Bí Tích, còn có mấy bình thuốc bổ tốt nhất . Chỉ tiếc Bùi thị đã nhìn lầm người, định cho nàng hôn sự không đáng tin . Cũng may về sau thuận lợi giải trừ rồi.

"Phụ thân, người thật đúng hiểu biết nương ta." Thủy Y Họa khẽ cười nói.

Hiên Viên U Băng trong mắt dần dần tràn đầy ý cười , đáp: "Bởi vì trong cơ thể có đồng tâm cố, cho nên tâm ý tương thông."

" Vậy phụ thân có thể tiếp tục tìm nương không ?"

"Có , ta sẽ vẫn đi tìm ."

Thủy Y Họa kinh ngạc quay mặt qua nhìn hẳn hồi lâu, rất khó tưởng tượng một người lạnh như băng như vậy cũng sẽ yêu. Ở mặt ngoài nhìn không ra cái gì, nhưng là nàng lại có thể rõ ràng cảm giác được, người này yêu nồng nhiệt không kém so với bất kỳ ai . Chẳng qua ... Tình cảm của hẳn toàn bộ dấu đi.

Người này là cha nàng đâu. Nghĩ vậy , Thủy Y Họa nhưng lại nhin không được khẽ nở nụ cười.

"Họa Nhi cười cái gì?"

" Ủm , đột nhiên tìm được cha ruột , trong lòng cao hứng ."

Hiên Viên U Băng cũng hơi hơi nhếch miệng, "Cha cũng thật cao hứng, không nghĩ tới nương con năm đó lại mang thai con , với ta mà nói, đây là một kinh hỉ rất lớn ."

"Cha vì sao khẳng định ta là nữ nhi của người , chẳng lẽ thật sự chỉ vì ánh mắt ta lớn lên giống phụ thân ?" Thủy Y Họa là thật tò mò.

"Ha ha, đương nhiên không là, bởi vì nương con đời này chỉ biết sinh đứa nhỏ cho ta mà thôi ."

Thủy Y Họa then vuốt mồ hôi, hình tượng cao quý lạnh nhạt nhất thời sụp đổ , vì sao nàng cảm thấy cha nàng quá tự phụ. Như vậy khẳng định Bùi Vũ Huyền chỉ thích một mình hấn , chỉ sinh con cho hấn ? Nhưng người này tự phụ lại không làm cho người ta khó chịu , Thủy Y Họa lại cảm thấy hấn có chút đáng yêu.

Hai người mãi nói chuyện , hoàn toàn lãng quên một người nào đó rồi .

Cơ Mộc Ly bị lãng quên ử rữ đi theo phía sau hai người, nhưng là một đôi mắt lại chăm chú dính vào bàn tay Hiên Viên U Băng đang nắm tay của Thủy Y Họa .

Cho dù đã biết lão yêu quái là nhạc phụ của hấn , nhưng Cơ Mộc Ly vẫn là nhin không được tưởng chém rớt bàn tay đang nắm tay Thủy Y Họa kia . Chém rớt, chém rớt!

Người này thế nào lại trở thành cha ruột của Y Họa chứ ? Cơ Mộc Ly không nghĩ ra ngocthuylachdang. Nghĩ tới lúc trước bản thân ở trước mặt hắn nói năng lỗ mãng , Cơ Mộc Ly liền cảm giác đau bao tử , hắn đã từng nói nhục phụ là lão yêu quái. Hắn thực nói qua sao? Hình như chỉ là ảo giác đi, Cơ Mộc Ly tự mình thôi miên mình.

Phía trước hai người vẫn cứ vô cùng thân thiết trò chuyện , Cơ Mộc Ly nhìn xem lại càng thấy khó chịu . Vị trí bên cạnh Y Họa vốn nên là của hắn, hiện thời cha ruột vừa xuất hiện, phu quân hắn đây liền thất sủng rồi .

"... Đúng rồi, phụ thân vừa rồi nhắc tới A Thanh là cái gì? Có phải là bản mạng cổ trong cơ thể ?" Thủy Y Họa lại hỏi.

"Đúng , Họa Nhi muốn xem ?"

Thủy Y Họa gật gật đầu, vô cùng chờ mong. Nàng cũng là sau này mới biết được, Cổ Cương mấy ngàn năm qua, tổng cộng cũng chỉ có hai người luyện chế ra bản mạng cổ cấp bậc Cổ hoàng , mà cha nàng Hiên Viên U Băng chính là người thứ nhất .

Bản mạng cổ sẽ không tùy ý hiện thân, nhưng là vừa nghe Thủy Y Họa muốn xem , Hiên Viên U Băng chưa nói hai lời liền triệu hồi Cổ hoàng ra .

Con rắn nhỏ màu vàng từ trong cánh tay hắn chui ra, sau đó giống như chiếc vòng quấn tại cổ tay chủ nhân , rồi thấy nó nhìn về phía Thủy Y Họa đầy thăm dò. Chẳng qua con rắn nhỏ thoát nhìn có chút miễn cưỡng, xem xét Thủy Y Họa liếc mắt một cái xong lại nằm sấp ở trên thân.

"Đây là Cổ hoàng trong truyền thuyết ?" Thủy Y Họa thì thầm một câu, trong lòng lại đang nói thầm, thoát nhìn một chút uy hiếp đều không có, vậy mà còn là Cổ hoàng , trông giống như con rắn tham ngủ .

Chủ nhân vô lương kéo con rắn nhỏ lười biếng ra khỏi cổ tay , sau đó ném cho Thủy Y Họa, "Họa Nhi lấy đi chơi đi."

A Thanh tham ngủ : "... " Lão tử đường đường là Cổ hoàng, vậy mà người đem lão tử trở thành một cái đồ chơi đưa cho đứa nhỏ này nghịch ? Cho dù đứa nhỏ này là nữ nhi của người , người cũng hơi quá đáng, vô lại ! Lão tử không giúp người tìm nha đầu kia nữa !

Thủy Y Họa đùa vài cái, cảm thấy không thú vị, vẫn là trả lại cho thân cha. Sau đó , mỗi trong nháy mắt, Thủy Y Họa bỗng nhiên xấu hổ nghĩ tới một chuyện . Cha nàng đọc được trí nhớ của bản thân , như vậy... Lúc ở Vạn Xà Bách Hoa cốc , nàng cùng Cơ Mộc Ly gì kia ở trong cánh đồng hoa Uyên Ương , cha nàng cũng thấy được?

Năm ngày dây dưa... Tuy rằng nàng cảm thấy , loại chuyện này không có gì, dù sao đều là lưỡng tình tương duyệt, nhưng là phụ thân sẽ không chấp nhận đi .

"Phụ thân, lúc chúng ta xảy ra chuyện ở Vạn Xà Bách Hoa cốc , người cũng đều thấy được?" Thủy Y Họa ấp úng nói.

Hiên Viên U Băng nghe vậy, có thể này nhớ lại có người theo đuôi ở sau người , quay đầu quét tiểu tử này liếc mắt một cái, ánh mắt hơi có chút bất mãn.

Cơ Mộc Ly không khỏi cứng đờ, không biết lão cha vợ vì sao dùng loại ánh mắt này xem bản thân.

"Về sau tiết chế chút..." Hiên Viên U Băng phun ra một câu như vậy xong liền không có nói nữa .

Hai người nghe vậy đều là sửng sốt, vành tai từ từ đỏ lên. Lúc ba người tới Tư Tế điện , làm những người đi đường chấn kinh .

Đại Tế Tư tôn quý như thần của bọn họ vậy mà nắm tay một nữ nhân ? ! Nữ nhân này còn là ngoại tộc mà mấy ngày trước bọn họ nhìn thấy !

Hiên Viên U Băng không để ý đến ánh mắt người khác , năm nữ nhi bảo bối của bản thân, một đường trở về Tử Linh điện.

Bắc Đường Liệt đi ra nghênh đón nhìn đến cảnh tượng trước mắt , trong mắt tránh qua kinh ngạc. Nhưng là hắn là một người sẽ không quan tâm đến chuyện riêng của sư phụ , cho nên nghi vấn cũng áp ở trong lòng.

Nhưng là, lúc này đây Hiên Viên U Băng thế nhưng chủ động mở miệng, "Liệt nhi, tới nói một tiếng với mấy vị trưởng lão , một nén nhang sau ta muốn ở trong chính điện của Tư Tế điện tuyên bố một chuyện , mong mấy vị trưởng lão đúng giờ đến."

Bắc Đường Liệt liếc mắt nhìn Thủy Y Họa một cái, lên tiếng trả lời lui đi ra ngoài.

Thủy Y Họa có chút khó có thể tin nói: "Phụ thân định công bố thân phận của ta?" Nếu nàng nhớ không lầm , Bùi thị là người Trung nguyên , nói ra thân thế của nàng thật sự không quan hệ?

Hiên Viên U Băng xoa đầu của nàng nói: "Sợ cái gì, trời sập xuống có cha chống cho con . Con là nữ nhi của ta , toàn bộ người Cổ Cương cần phải biết."

Thủy Y Họa cười đến ánh mắt đều nhắm chặt rồi. Nàng tìm được cha ruột , còn nhận thức cha, quan trọng là cha ruột của nàng thật sự khí phách , quá tuyệt vời !

Cơ Mộc Ly yên lặng xem cha và con gái nói chuyện, ngấm ngấm cắn răng bạc, ánh mắt đều trừng đỏ

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 100: Lặng Lẽ Ra Đi Không Từ Biệt? Huỳnh Nhất Định Phải Chết.

Trong chính điện Tế Tư Đường, mấy vị trưởng lão đều trợn tròn mắt. Đại Tế Tư giống như tảng băng hết sức tôn quý của bọn họ có nữ nhi, nữ nhi này lại là tiểu nha đầu mà bọn hắn mấy ngày trước đây cố ý gây khó dễ !

"Đại Tế Tư, người nói gì vậy?! Đang êm đẹp thế nào lại xuất hiện một nữ nhi, không phải là tiểu nha đầu này lừa gạt người chứ?!" Đại Trưởng Lão sắc mặt hết sức khó coi.

Không giống với mấy vị trưởng lão khác, Nhị Trưởng Lão sau khi nghe xong lời nói của Hiên Viên U Băng, trong mắt rõ ràng thoáng qua một tia sáng. Chuyện năm đó nàng cũng biết một phần, coi như không biết nữ nhân Hiên Viên U Băng thích tới cùng là ai, thế nhưng người để cho hắn không thể nào dứt bỏ được, nàng đúng là có một không hai.

Nói như vậy, tiểu cô nương gọi là Thủy Y Họa này lại chính là nữ nhân lúc trước sinh cho Hiên Viên U Băng?

" Nếu Đại Tế Tư nói thật thì nha đầu kia thật sự là máu mủ ruột thịt của người?" Nhị Trưởng Lão không nhịn được hỏi một câu. Thật sự là có chút khó có thể tin được, tiểu nha đầu này lại là nữ nhi của hắn, khó trách nàng nhìn thật vừa mắt.

"Vâng" Hiên Viên U Băng lạnh nhạt nói, sờ sờ đầu Thủy Y Họa, giọng nói quyết tuyệt không cho ai chen vào, "Chuyện này chỉ là thông báo cho mấy vị trưởng lão một tiếng, ta không cần nhận được sự đồng ý của các

người, Họa Nhi là nữ nhi của ta, chuyện này ta muốn cho tất cả dân chúng Cổ Cương đều biết."

"Ta không đồng ý! Tiểu nha đầu này coi như chảy một nửa dòng máu của Đại Tế Tư người, nhưng nàng hoàn toàn là một người Trung nguyên , đối với tộc Sáp Huyết của chúng ta mà nói, nàng chỉ là một người ngoại tộc không hơn không kém!" Đại Trưởng Lão nghiêm mặt phản bác. Muốn cho tiểu nha đầu như vậy vào gia phả Tư Tế Đường của hân, đúng là nằm mơ!

Tư Tế Đường thường để mặc cho Đại Tế Tư tự do chọn lựa hôn phối của mình, người được chọn bất kể là thân phận gì, đều sẽ được tộc Sáp Huyết chấp nhận và được kết nạp, chỉ vì đó là người mà Đại Tế Tư chọn lựa , là người được thần linh chúc phúc. Nhưng nếu là người khác của tộc Sáp Huyết , nếu kết hợp với người ngoại tộc , chính là vi phạm đường quy của Tư Tế Đường, quy định này không được viết ra nhưng vẫn kéo dài mấy ngàn năm nay.

Lúc này Hiên Viên U Băng tự nhiên lại xuất hiện một nữ nhi, nữ nhi này lại đến từ Trung nguyên , Đại Trưởng Lão liền đoán được chuyện xảy ra năm đó, nhất định là mấy năm trước Hiên Viên U Băng đi Trung nguyên tu hành đúng lúc gặp được cô gái Trung nguyên , sau đó cùng nữ nhân Trung nguyên kết hợp sinh ra nha đầu này, Đại Trưởng Lão nghĩ đến đây, một gương mặt già nua trở nên xanh đen.

Cho dù Đại Tế Tư có quyền lợi có thể tự do kén vợ kén chồng, nhưng Đại Trưởng Lão rất khó tiếp nhận một người không phải thuần huyết làm tộc nhân.

Thủy Y Họa liếc mắt nhìn lão đầu kia một cái, thật là một Lão Đầu ngoan cố, như vậy so ra, lão đầu Vạn Độc Dược Thánh kia quả thật đáng yêu hơn nhiều.

"Đại Trưởng Lão, ta tôn kính người, mới báo chuyện này cho người biết, ý kiến của người không quản được ta." Hiên Viên U Băng hiển nhiên không thêm nề mặt mũi.

Đại Trưởng Lão nghe xong lời này, giận đến vỗ án, "Hiên Viên U Băng!"

Nhị Trưởng Lão vội vàng đi kéo hần, "Đại Trưởng Lão bớt giận, ta cảm thấy chuyện này chưa chắc không phải là chuyện tốt. Đúng lúc nha đầu này và những người đi cùng với nàng an toàn từ Vạn Xà Bách Hoa cốc trở lại, mấy người này đều là con cưng của trời, con dân Cổ Cương chúng ta nếu biết sẽ rất vui mừng. Lúc này công bố thân phận của Thủy nha đầu là lựa chọn tốt nhất."

Thấy Đại Trưởng Lão vẻ mặt hơi thả lỏng, Nhị Trưởng Lão vội tiếp tục nói: "Cổ Cương ta đã lâu không có ai có thể an toàn từ trong Vạn Xà Bách Hoa cốc đi ra, đây là phúc lớn, là chuyện vui."

Đại Trưởng Lão mặt lạnh không nói gì thêm. Hiên Viên U Băng cũng không để ý phản ứng mấy vị trưởng lão, nắm tay dắt Thủy Y Họa rời đi chính điện.

"Họa Nhi, ngày mai theo ta đi dạo phố ban phúc." Cùng mới vừa rồi hoàn toàn bất đồng có vẻ âm thanh hơi nhu hòa.

"Dạo phố ban phúc? Chẳng lẽ là đi một vòng ở trên đường?"

"Ha ha, cũng gần giống như thế, ngày mai con sẽ biết."

Xa xa truyền đến đối thoại của hai người, mấy vị trưởng lão nghe được vừa cả kinh. Đại Tế Tư lại muốn mang theo nha đầu này dạo phố ban phúc?
!

Ở Cổ Cương cứ qua mười năm Đại Tế Tư và số lượng lớn tùy tùng đi dạo phố thi phúc, dùng thần lực của Đại Tế Tư mang hạnh phúc đến cho

dân chúng xung quanh. Mà ngày đó , tất cả dân chúng mặc kệ là quý tộc hay thường dân, mặc kệ chủ tử hay là tôi tớ cũng sẽ liều mạng đến đường phố chiếm một vị trí, chờ đợi Phúc Trạch phủ xuống, thậm chí có người buổi tối ngày hôm trước liền đến trên đường chờ, chỉ vì muốn tìm được một chỗ có khoảng cách gần để Đại Tế Tư có thể nhìn thấy.

Mà nay, cách lần dạo phố thi phúc trước mới có bảy năm, không ngờ Hiên Viên U Băng lại nói muốn dạo phố trước, còn có quang minh chính đại mang theo nha đầu này. Đại Trưởng Lão quả thật giận đến mau phun ra một bụng máu, Đại Tế Tư vì con nhóc mới vừa biết, lại muốn đem dạo phố thi phúc làm trước!

Nhị Trưởng Lão sâu kín thở dài, thật ra nàng biết Đại Trưởng Lão cũng không có ý gì xấu, chẳng qua hơi cố chấp một chút. Giống như Bắc Đường Liệt, thái độ lúc đầu Đại Trưởng Lão cực kỳ ác liệt, nhiều năm trôi qua, mặc dù lúc trước đối với đứa bé kia có chút thành kiến, nhưng thành kiến so với lúc đầu nhỏ hơn rất nhiều. Hiên Viên U Băng nói liền làm, ngày đó liền gọi Bắc Đường Liệt tìm người dán thông báo, tuyên bố ngày kế mang theo nữ nhi thất lạc đã lâu dạo phố ban phúc. Đồng thời còn đưa ra tin tức, đoàn người Thủy Y Họa xông vào Vạn Xà Bách Hoa cốc, lấy được mật của Xà Vương chấm đỏ , chính là con cưng của trời, có thể mang đến phúc lợi, phúc tinh cho Cổ Cường.

Bảng thông báo và tin tức vừa ban ra, trong nháy mắt dân chúng Cổ Cường trở nên náo động.

Đại Tế Tư thiên thần cao quý lạnh lùng của bọn họ trong một đêm thế nhưng xuất hiện một nữ nhi ruột thịt?! Nữ nhi này và bạn đồng hành lại có thể vào Vạn Xà Bách Hoa cốc, mà còn an toàn trở lại? !

Dân chúng kinh hãi, không hổ là nữ nhi Đại Tế Tư, có thể an toàn từ Vạn Xà Bách Hoa cốc ra ngoài! Mà Cổ Cường sớm có lời đồn đãi cổ xưa, có thể từ Vạn Xà Bách Hoa cốc ra ngoài người người đều là con cưng của trời, là

người mang Phúc Trạch , có thể mang đến cho Cổ Cương bọn họ cuộc sống an bình và phúc lợi lâu dài.

Vẫn chưa tới ngày Đại Tế Tư đạo phổ ban phúc, nhưng trên đường phố đã chật ních người, có người còn cầm chân đến chờ ở nơi đó, chuẩn bị chờ suốt cả đêm. Sau khi Đông Phương Lăng và Kiếm Thập Nhất biết được tin tức, cả người có chút ngốc trệ.

"Gia, Vương Phi nàng lại là nữ nhi của Đại Tế Tư ở Cổ Cương? ! Thật hay giả vậy, chuyện này. Hai người này cũng hoàn toàn không giống nhau, Đại Tế Tư không có nhận lầm người đi, hay là Vương Phi lại bày ra mưu ma chước quỷ gì ?" Đông Phương Lăng hiển nhiên có chút không tin. Mặc dù lúc hăn thấy ba người kia trở về, Đại Tế Tư Hiên Viên U Băng nắm tay Thủy Y Họa lôi đi, chủ tử đáng thương của bọn họ ỉu xiu đập đập theo sát ở phía sau, nhưng hai người này hoàn toàn không giống nhau sao lại lạ phụ tử được hả?

Kiếm Thập Nhất mặc dù không có hỏi, nhưng mím môi thật chặt, trong lòng rõ ràng cũng đang suy nghĩ tới khả năng này.

Sắc mặt Cơ mộc Ly từ sau khi trở lại không có tốt hơn, vẫn âm trầm, lúc này nghe câu hỏi của Đông Phương Lăng, hừ nhẹ một tiếng, "Ta cũng vậy có cảm giác không thể tin được, nhưng sự thật đang ở trước mắt, không phải chúng ta muốn không tin thì không tin. Ta lại hi vọng hăn không phải phụ thân của Y Họa."

"Vì sao? Nếu như là thật, Vương Phi đã có núi lớn để dựa rồi." Đông Phương Lăng kỳ quái hỏi.

Cơ Mộc Ly có chút không thoải mái nghiêng đầu sang chỗ khác, âm thanh từ từ thấp xuống, "Bởi vì ta mắng hăn là lão yêu quái, còn cùng hăn so chiêu." Mặc dù ngay cả một cọng tóc gáy cũng không thương tổn được.

Miệng Đông Phương Lăng giật giật, "Gia, người lại có thể mắng phụ thân của vương phi là lão yêu quái? Theo ta thấy Đại Tế Tư này rất lợi hại, ngộ nhờ đến lúc đó gây đánh uyên ương thì làm thế nào?"

Kiểm Thập Nhất cũng rất tán đồng gật đầu một cái.

Cơ Mộc Ly mở tròng hai mắt, chột quát một tiếng, "Ai cũng đừng nghĩ chia rẽ ta và Y Họa! Coi như hăn là phụ thân của Y Họa, ta cũng phải đánh!"

Đông Phương Lăng và Kiểm Thập Nhất yên lặng quay đầu, vậy cũng phải đánh thẳng mới được, Gia ngài cũng không phải là không thấy qua sự lợi hại của Đại Tế Tư, đặc biệt là Cổ Thuật của người này, đúng thật là một mình người khó có thể làm được.

Từ trong miệng hạ nhân biết được Thủy Y Họa ở cùng với Đại Tế Tư, hơn nữa hai người ngày mai còn phải đi dạo phố ban phúc, thì Cơ Mộc Ly càng khó chịu, trong lòng bất mãn đối với vị nhạc phụ này lại càng tăng. Dạo phố? Vậy chẳng phải là muốn Y Họa của hăn xuất đầu lộ diện, để nhiều người như vậy nhìn đến bộ dáng của nàng sao?

Khó chịu, trong lòng Cơ Mộc Ly cực kỳ khó chịu! Bộ dạng Y Họa càng ít người nhìn đến càng tốt, hăn hận không thể giấu đi tâm can bảo bối của mình được thì lại bị lão yêu quái này mang đi dạo phố?

Không chỉ như vậy, Hiên Viên U Băng còn gọi Thủy Y Họa đi nói chuyện, Cơ Mộc Ly trần trọc trở mình hồi lâu, đợi đến khi trăng lên cao cũng không thấy người về. Hôm sau mới biết lão yêu quái này an bài Thủy Y Họa ngủ ở Thiên Điện, hăn giận đến mức muốn ngay lập tức tìm tới cửa, sau đành nhịn, dù sao sớm muộn gì cũng rời khỏi địa phương quái quỷ này, vẫn là cố gắng không xung đột với nhạc phụ.

Ngày kế, Cơ Mộc Ly cải trang, lẫn vào trong đám người đi theo, trên đường phố tấp nập người suýt nữa thì đè chết hăn. Nhưng hăn phải nhìn

một chút, để đảm bảo Y Họa của hân không bị người khác mơ ước.

Thật ra, Cơ Mộc Ly còn muốn nhiều hơn nữa, cô gái ngồi ở trong kiệu đen theo sát ở phía sau kiệu dành riêng cho Đại Tế Tư, cả người cũng giống như Hiên Viên U Băng kia... Khí thế lạnh lùng bao phủ, cùng hân trở thành một dạng thần thánh không thể xâm phạm, thì có ai dám có lòng mơ ước, bọn họ ngưỡng mộ còn không kịp đấy.

Bởi vì bốn phía của kiệu chỉ cách một tầng lụa thật mỏng, mọi người mơ hồ thấy cô gái đang ngồi bên trong, dáng người yếu điệu, dung mạo diễm lệ. Không hổ là nữ nhi Đại Tế Tư, chỉ nhìn được một bóng dáng mơ hồ như vậy, đều cảm thấy là nhân trung long phượng.

Từ nay về sau, con dân Cổ Cường đều biết, Đại Tế Tư có một nữ nhi, không chỉ có dung mạo, phong cách phi phàm, mà tư chất càng thêm thượng thừa, còn là con trời được trời ban cho Phúc Trạch.

Chia ra đi theo hai bên của kiệu đen là hai hàng đệ tử phổ thông, trong đó mấy người trong tay cầm một cái lọ, đi được một đoạn, lấy tay thấm nước vung vẩy quanh mình.

Dân chúng xung quanh thấy vậy vui mừng không dứt, hận không thể để nước kia vẩy vào trên người mình.

Đi dạo phố ban phúc, cả một ngày liền qua, Thủy Y Họa coi như là chân chính được con dân Cổ Cường tiếp nhận.

Mấy ngày rảnh rỗi, số lần Cơ Mộc Ly thấy Thủy Y Họa thế nhưng càng ngày càng ít.

Bực bội cái kinh Cơ Mộc Ly rốt cuộc tìm tới cửa.

"Người đến tốt cùng là có ý gì? Tìm nhiều chuyện như vậy cho Y Họa làm, rõ ràng là gián tiếp làm quan hệ của chúng ta trở nên xa cách!" Cơ

Mộc Ly nhìn chăm chăm nam tử đang từ từ uống trà này, một đôi con người hẹp dài đẹp mắt híp lại , đừng tưởng rằng người là phụ thân của Y Họa, thì ta không dám làm gì người.

Hiên Viên U Băng không nhanh không chậm để ly trà trong tay xuống, ngẩng đầu lên thản nhiên lướt mắt nhìn hắn, sau đó đứng dậy dẫn hắn đi đến một nơi, thấy hắn duy trì chỉ đứng ở tại chỗ, bước chân hơi ngừng lại, quay đầu lại nhắc nhở: "Người đi theo ta."

Cơ Mộc Ly hoài nghi theo sát sau lưng hắn, đi theo hắn đến trước một hàng kệ sách cao lớn.

Ánh mắt Hiên Viên U Băng ở trên giá sách nhanh chóng quét qua một lần, sau đó từ trong lấy ra một quyển, đưa cho Cơ Mộc Ly.

Cơ Mộc Ly theo bản năng tiếp nhận, mở ra vừa nhìn, đúng thật là tuyệt học võ công đứng đầu. Chợt ngẩng đầu nhìn hắn, "Đại Tể Tư này là ý gì?" Hắn hơi kinh ngạc, Hiên Viên U Băng này lại tùy tiện đặt Bí Tích Võ Công thượng thừa như vậy ở trên giá sách trong điện, cũng không sợ người khác ăn trộm mất? Nếu Bí Tích Võ Công này rơi vào Trung nguyên , nhất định sẽ có rất nhiều người vì tranh giành mà bể đầu chảy máu.

Hình như nhìn ra nghi vấn của hắn, Hiên Viên U Băng lơ đãng nói: "Những thứ đồ này trong mắt tộc nhân của chúng ta chỉ giống một đồng giấy vụn, cho dù phương pháp luyện chế cổ độc thấp nhất cũng có sức hút hơn so với chúng."

Cơ Mộc Ly lật tỉ mỉ nhìn mấy lần, lại phát hiện quyển tuyệt học võ công này cùng thể chất của mình vô cùng thích hợp. Chẳng lẽ người này đặc biệt vì mình mà chọn lựa?

"Tuy nói võ công dày công tu luyện của người bây giờ đã đến mức cao thâm, nhưng vẫn có chỗ cần tăng lên, quyển tuyệt học này có thể giúp võ công của người nâng cao thêm một bước, cầm đi đi." Hiên Viên U Băng

thuận miệng liền đem một quyển bí tịch võ công có thể nhắc lên một hồi gió tanh mưa máu ở trên giang hồ đưa cho hần.

Nhưng Cơ Mộc Ly không có vui sướng chút nào, ngược lại cảnh giác theo dõi hần, "Đại Tế Tư có yêu cầu gì?"

Ánh mắt Hiên Viên U Băng quét qua hần, ý vị không rõ, nói: "Người là vị hôn phu Họa Nhi nhìn trúng, chính là phúc mà người tu được! Nếu không phải đã xem qua trí nhớ của Họa Nhi, chứng kiến người một lòng một dạ đối với Họa Nhi, mà ta cũng rất muốn vì Y Họa tìm một chàng rể tốt. Trong đời Ta ghét nhất chính là những thứ hoàng thân quốc thích như các người."

"Ta sẽ không để cho Y Họa chịu bất kỳ ủy khuất gì, điểm này Đại Tế Tư có thể an tâm." Cơ Mộc Ly thấy hần không có mục đích khác, thoáng thờ phào nhẹ nhõm. Ghét liền ghét, hần cũng không phải rất yêu thích lão yêu quái này. 300 tuổi rồi còn học người khác nói chuyện yêu đương, không then thùng sao, lão yêu quái. Dĩ nhiên, hần một chút cũng không sẽ ghét bỏ Thủy Y Họa, chẳng cần biết nàng là nữ nhi của ai, nàng đều là người mình quý nhất.

Hiên Viên U Băng đối với cam kết của Cơ Mộc Ly chỉ nhàn nhạt ừ, suy nghĩ một chút, còn nói thêm một câu, "Nếu như ta phát hiện Họa Nhi ở với người bị uất ức, ta sẽ dẫn nàng cách xa người."

"Tuyệt đối sẽ không có chuyện này xảy ra." Cơ Mộc Ly trầm giọng nói.

"Mặc dù trong thân thể người Thị Huyết cổ đã bị lấy ra ngoài, nhưng một bộ phận máu của Thị Huyết cổ đã thấm vào trong huyết mạch của người, điểm này chắc người đã rõ." Hiên Viên U Băng đổi đề tài.

Cơ Mộc Ly ngẩn người, tùy tiện nói: "Chỉ là thiếu một phần, lần trước phát tác cũng là vì có người âm thầm thi cổ đối với ta. Một ít máu của Thị Huyết cổ đối với ta cũng không tạo được uy hiếp gì."

Hiên Viên U Băng lạnh lẽo lướt mắt nhìn hắn, "Chết sống của người ta mặc kệ, ta chỉ sợ có một ngày người không khống chế tốt một phần này, sẽ làm thương tổn đến người bên cạnh."

"Tôn thương ai cũng sẽ không tổn thương Y Họa!" Cơ Mộc Ly yên lặng nhìn lại hắn.

"Ừ, vậy thì tốt. Chỉ là người trẻ tuổi hiếu thắng, quá không có tính nhẫn nại, ta không thể tin người."

"Vậy đến tột cùng người muốn như thế nào?!" Cơ Mộc Ly hung hăng bóp nắm tay. Lão yêu quái này rõ là đang muốn làm khó hắn.

Sắc mặt Hiên Viên U Băng không thay đổi chút nào, ngay cả lửa giận như ẩn như hiện trong mắt hắn cũng làm như không thấy, chỉ lạnh nhạt nói: "Thân là Viêm Đạm Vương của Hỏa Vũ quốc, đã đến lúc người nên đi về. Mấy người các người ngày mai liền rời đi đi."

Ánh mắt Cơ Mộc Ly chợt lóe sáng, có chút khó có thể tin, lão yêu quái này và Y Họa xa cách từ lâu mới gặp lại, như thế nào mà lại để bọn họ nhanh chóng rời đi?

Người nọ lại nhàn nhạt lướt mắt nhìn hắn, không nhanh không chậm nói: "Các người là chỉ người với hai thuộc hạ kia của người, Họa Nhi tự nhiên phải ở lại Cổ Cương một thời gian."

Nghe xong lời này, cặp mắt Cơ Mộc Ly đột nhiên trừng lớn, âm thanh đột nhiên cao lên, "Người đừng mơ tưởng! Y Họa là nữ nhân của ta, phải đi cùng ta !"

"Tiểu tử, nói người không có tính nhẫn nại người còn không chịu thừa nhận. Ta cũng không phải là kẻ ác đi chia rẽ uyên ương, chỉ là nói các người xa nhau một thời gian, cũng không phải là chia rẽ các người. Họa Nhi thân là nữ nhi của ta, về lý nên học tập Cổ Thuật cùng cổ độc của Cổ

Cương ta, tách ra gần như vậy, mà người đã không chịu nổi? Ta và mẫu thân của Họa Nhi đã không gặp mặt nhau 17 năm rồi đấy."

Cơ Mộc Ly trợn mắt trừng trừng, lão yêu quái này tuyệt đối không để mình được dễ chịu cho nên cũng không cần để hân tốt hơn.

Hiên Viên U Băng đoán được ý nghĩ của hắn, chân mày nâng lên một chút, "Ta không có nhằm chán như vậy. Đây chỉ là cho các người một cái khảo nghiệm nho nhỏ. Hơn nữa. trước khi người xử lý tốt chuyện Hỏa Vũ quốc, ta không yên lòng để Họa Nhi trở về với người."

Trong lời nói rõ ràng ẩn chứa một tin tức khác, cặp mắt Cơ Mộc Ly nheo lại, vội vàng hỏi tới: "Có ý tứ gì? Hỏa Vũ quốc đã xảy ra chuyện gì?"

"Sau khi người trở về tự nhiên hiểu được."

"Nếu như Y Họa ở lại Cổ Cương, chừng nào ta mới có thể nhìn thấy nàng?" Cơ Mộc Ly lùi một bước hỏi.

Hiên Viên U Băng từ từ nói: "Có lẽ mười ngày nửa tháng, có lẽ một năm nửa năm, đều phải xem tư chất của Họa Nhi rồi."

Cơ Mộc Ly hừ lạnh một tiếng, "Ta mặc kệ những thứ này, chờ ta xử lý xong xuôi chuyện của chính mình, ta liền xông vào Cổ Cương mang Y Họa đi."

Nghe xong những lời này, Hiên Viên U Băng lại hơi cong môi một cái, "Tùy người." Cái tên tiểu tử này cho là cục diện rồi rắm ở Hỏa Vũ quốc ngày một hai ngày có thể xử lý sao, đúng là tuổi trẻ có khẩu khí lớn. Sau khi từ trong chính điện Hiên Viên U Băng ra ngoài, Cơ Mộc Ly rõ ràng có chút không yên lòng, cả đêm mở mắt đến trời sáng.

Sáng sớm hôm sau, Cơ Mộc Ly len lén đi gọi Đông Phương Lăng và Kiếm Thập Nhất, ba người rời đi Cổ Cương. Mặc dù lúc đi rất cẩn thận, Cơ

Mộc Ly còn là nhân tâm chưa nói lời từ biệt với Thủy Y Họa.

"Gia, thật không cần nói với Vương Phi một tiếng?" Đông Phương Lăng cau mày hỏi, như vậy thật sự được sao? Vương Phi biết sẽ oán giận Gia cho xem.

Cơ Mộc Ly nhìn chăm chăm sau lưng mấy lần, trầm giọng nói: "Không có việc gì, ta đã để lại cho Y Họa một bức thư." Nói xong, bước nhanh đi. Hắn cũng muốn tự mình nói với Y Họa, nhưng hắn sợ vừa thấy được nàng, liền không có dũng khí rời đi, câu nói của Hiên Viên U Băng mang hàm ý khác, Hỏa Vũ quốc rõ ràng đã xảy ra chuyện lớn gì, vì suy nghĩ tới sự an toàn của Y Họa, nàng trước ở lại chỗ này cũng tốt.

Kiểm Thập Nhất và Đông Phương Lăng liếc mắt nhìn nhau, vội vàng đi theo ở phía sau. Lúc này ở Tử Linh điện, Thủy Y Họa nhanh như gió đọc xong bức thư mà Cơ Mộc Ly để lại, giận đến mức vo trong bức thư rồi ném xuống đất.

Cơ Mộc Ly, dám can đảm ra đi mà không từ giả, huynh nhất định phải chết!

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 101: Lại Gặp Biến Thái

Edit:ngocthuybachdang

"Tiểu nhị, cho hai gian phòng tốt nhất."

Ngoài cửa khách sạn Liệt Tường có hai nam tử trẻ tuổi mặc áo đen đi tới, trong đó nam tử thấp hơn nói với tiểu nhị.

Tất cả khách đang ăn cơm ở trong sảnh chính nghe đến thanh âm đều theo bản năng liếc nhìn về phía cửa, vừa xem tròn mắt liền dính ở trên người thiếu niên kia dờn không ra.

Tiểu ca thật đẹp !

Hai người ngoài cửa, một người mặc trường bào màu đen có thêu hoa văn màu vàng, mà bên trong hoa văn lại thấy có hình một nửa thân rắn thò đầu ra ngoài, quần áo được may rất tinh xảo, lại lộ ra một loại cảm giác quý dị nói không nên lời ngocthuybachdang die,n; da.nlze.qu;ydo/nn. Mà người nọ thoát nhìn phi phú tức quý, bộ dạng cũng phong thần tuấn lãng, chính là biểu cảm hơi có chút thanh lãnh.

Một người khác lại mặc quần áo kiểu giang hồ, cũng là màu đen, nhưng so với hoa văn phức tạp của người kia thì đơn giản hơn rất nhiều. Người này môi hồng răng trắng, mặt mày như họa, giống như thiếu niên xinh đẹp từ trong bức họa đi ra, đôi mắt kia sáng trong vô cùng, giống như có hai viên bảo thạch khêu vào trong đó.

Sau khi tiểu nhị hoàn hồn, vội đáp: "Được rồi ~, mời hai vị đi theo ta."

Nơi này là thành trấn đông đúc nhất nằm ở phía đông của nước Đông Diêu - - Đông liệt thành ngocthuylachdang die,n; da.nlze.qu;ymo/nn. Mà khách sạn Liệt Tường cũng là khách sạn lớn nhất trong thành Đông Liệt , hỏi thăm mọi việc cũng là nhanh nhất.

Hai người lên nhận phòng ở xong , cũng không có kêu tiểu nhị mang cơm lên phòng ăn , mà là xuống lầu một dùng cơm .

Những người xung quanh khó tránh khỏi nhìn hai nam tử diện mạo bất phàm này nhiều lần , nhưng cho dù có đẹp cũng là nam nhân, cũng không phải mỹ nhân tiền đột hậu kiều (đáng người chữ S) . Cho nên mọi người nhìn không bao lâu liền thu hồi ánh mắt đánh giá , nói đến chuyện của chính mình .

"Ai ai, các người nghe nói gì không, Thái tử bị phế rồi. Hiện thời Hỏa Kỳ vương và Ứng Dực vương thế lực ngang nhau, không biết ai sẽ là Quốc quân đời tiếp theo đây." Có người cẩn thận nói.

"Chuyện quốc gia đại sự người cũng dám nói ra , không muốn đầu rồi hả ?" Một người khác lập tức nhắc nhở.

"Ha ha, trời cao Hoàng Đế xa, thành Đông Liệt lại cách khá xa, sợ cái gì. Đến đến đến, muốn đánh cuộc một lần hay không , ai sẽ Quốc Quân đời tiếp theo của Đông Diêu quốc ta ." Người nọ bắt đầu hét to kêu gọi mấy người xung quanh đặt cược .

Thấy hắn nói có lý, mọi người cũng bắt đầu miệng không chừng mực , ào ào bắt đầu đặt cược .

Một người nói: "Ta đặt Ứng Dực vương, Ứng Dực vương Đoan Mộc Lô Đình cương nghị tuần mỹ, văn võ song toàn, so Thái tử Đoan Mộc Thiên Khung có bản lĩnh hơn."

"Cắt, Ứng Dực vương làm sao so được với Hỏa Kỳ vương Đoan Mộc Toái Phong. Ai chẳng biết Hỏa Kỳ vương luôn luôn chiêu hiền đãi sĩ, môn khách nhiều đếm không xuể, người người tài hoa hơn người. Theo ta thấy, tân Thái tử chắc chắn là Hỏa Kỳ vương!"

Lúc mọi người ào ào đặt cược , một nho sinh ăn mặc giống thiếu gia thờ dài một tiếng, một bộ dáng chỉ tiếc rèn sắt không thành thép , " Bây giờ là lúc nào rồi , các người không biết chuyện còn có thể ở chỗ này vui đùa ? !"

Những người khác nghe xong lập tức bất mãn , quát to nói: "Người thư sinh kêu to cái gì,ngocthuybachdang die,n; da.nlze.qu;ydo/nn không phải là Thái tử bị phế sao, vốn Thái tử cũng không bằng Hỏa Kỳ vương và Ứng Dực vương, bị phế là chuyện tốt, chúng ta làm sao không có thể vui vẻ hả , người nói xem nào ? !"

Nho sĩ kia tức giận đỏ mặt tía tai, "Các người không biết gì cả , nếu triều đình sinh ra náo động , rất có khả năng bị quốc gia khác thừa dịp nhảy vào , đến lúc đó nước không giống nước , bốn bề bất ổn, dân chúng còn có thể trôi giạt khắp nơi!"

Mấy người dân chúng tìm niềm vui nghe xong lời này , sợ tới mức thở cũng không dám thở , trong đó một người ấp úng nói: "Người thư sinh nói cũng quá đi thôi , bốn nước bình an vô sự nhiều năm , làm sao có thể nói đánh giặc liền đánh giặc?"

Nho sĩ hừ nói: "Một đám kiến thức thiển cận, nhiều lời với các người thật vô ích !" Dứt lời, định phẩy tay áo bỏ đi.

Đúng lúc này, một thanh âm trong trẻo dễ nghe vang lên, "Vị công tử này nói đầy chí khí, sao không vào trong hoàng thành tìm nơi nương tựa ở chỗ Hỏa Kỳ vương hoặc Ứng Dực vương, ở trong này chẳng phải là nhân tài không được trọng dụng ."

Mọi người vừa thấy, người nói chuyện đúng là một trong hai nam tử mới vừa tới . Hắn dùng đĩnh bưng ly nước trà hớp một ngụm, ánh mắt thản nhiên đảo qua vị nho sĩ kia .

"Vị công tử này nói không sai, tại hạ đang chuẩn bị chạy tới Hoàng Thành tìm Hỏa Kỳ vương làm nơi nương tựa . Hiện thời bốn nước rối ren , đúng là lúc có thể làm lên đại sự ."

"Rối loạn ? Làm sao có thể rối loạn được ?" Công tử áo đen không chút để ý hỏi .

Nho sĩ nhìn hần hần là người trong nghề , liền không nhin được nhiều lời vài câu, " Lam Đăng hoàn hảo, không có xuất hiện dị trạng, nhưng là Hỏa Vũ và Tuyết Ly lại có chút khó giải quyết , nghe nói Liên Nguyệt công chúa của Tuyết Ly lại là yêu nghiệt chuyển thế, có người tận mắt nhìn đến Liên Nguyệt công chúa hóa thân thành yêu quái, hiện thời dân chúng Tuyết Ly đều thấp thỏm lo âu, ồn ào yêu cầu thiêu chết Liên Nguyệt công chúa..."

Công tử áo đen - - nữ giả nam trang Thủy Y Họa nghe xong lời này, khóe miệng lộ ra nụ cười trào phúng . Một đám đàn độn, hơi chút là nghĩ đến thiêu chết người . Nàng rõ ràng nhớ được, ngày đầu tiên bản thân đến Tuyết Ly thiếu chút nữa đã bị lửa thiêu chết.

Thủy Y Họa gặp qua Thượng Quan Diệt Nhị , tự nhiên biết hần không phải là Liên Nguyệt công chúa, lại càng không phải là yêu quái trong miệng dân chúng , mà là một trong hai người Song Hàng quý tử trong truyền thuyết . Nhưng Tứ hoàng tử Thượng Quan Diệt Nhị thế nào lại trở thành yêu quái đây ? Chẳng lẽ là đôi mắt màu xanh của hần bị hạ nhân phát hiện , rồi sau đó bị đồn thành yêu quái rồi hả ?

Nho sĩ tiếp tục nói: "Hiện thời quốc quân Thượng Quan Huyền Minh và Duệ Vương Thượng Quan Huyền Mặc của Tuyết Ly bị việc này bức đến không thở nổi , triều đình rất nhiều đại thần đều khai tấu xử lý Liên Nguyệt

công chúa, Thượng Quan Huyền Minh Long nhan giận dữ, chung quy không có nghe theo ý kiến của đại thần , nhưng là Thái hậu lại cực lực tán thành việc này. Thái hậu cùng hoàng thượng ý kiến không đồng nhất, đại thần cũng liền chia làm hai phái."

Thủy Y Họa nhẹ nhàng gõ hai lần ở trên bàn , buồn bực nói: "Lời đồn đãi không đáng tin , dân chúng chẳng lẽ đều tin tưởng?"

"Ai, huynh đài người là không biết, nghe nói đêm đó, Liên Nguyệt công chúa ở Liên Dục cung phát cuồng , còn giết mấy người thị vệ, đôi mắt kia lại hiện lên màu xanh quỷ dị , khuôn mặt dữ tợn, hình đồng yêu ma, màn đêm buông xuống rất nhiều người đều chính mắt thấy, lại như thế nào là giả? Nghe nói hoàng thượng đều âm thầm xử tử những hạ nhân tận mắt nhìn thấy Liên Nguyệt công chúa phát cuồng . Sau này không biết tin tức này thế nào truyền ra ngoài, biến thành dân gian nhân tâm hoảng sợ, dân chúng oán niệm khá lớn."

Mới vừa rồi những người khác đánh đổ hiển nhiên cũng là vừa nghe nói chuyện này , ào ào lộ ra biểu cảm khó có thể tin , nghe đồn Liên Nguyệt công chúa diện mạo xinh đẹp lại đa tài vậy mà là yêu quái chuyển thế? !

Thủy Y Họa nghe vậy, mày càng nhíu thật chặt, ngay từ đầu nàng còn không biết , hiện tại nghe xong lời này, mơ hồ cảm thấy là có người ở sau lưng động tay động chân. Đến cùng là ai? Ai biết thân phận của Thượng Quan Diệt Nhị , còn lợi dụng điểm này!

"Vậy Hỏa Vũ thì sao ? Hỏa Vũ đã xảy ra chuyện gì?" Thủy Y Họa bỗng nhiên có loại trực giác không tốt .

Nho sĩ này than một tiếng, "Ta còn tưởng rằng hai vị công tử đều giống ta quan tâm quốc gia đại sự, ai đoán được các người cũng chỉ để ý đến chuyện bên ngoài."

"Đến cùng đã xảy ra chuyện gì? !" Quanh thân Thủy Y Họa không tự giác liền tỏa ra lãnh khí làm cho người ta sợ hãi .

Nho sĩ bị nàng bỗng nhiên chuyển biến sắc mặt liền phát hoảng, theo bản năng trả lời: "Quốc quân Hỏa Vũ bị thích khách đâm trọng thương, hiện thời nhất bệnh không dậy nổi, theo lý thuyết việc triều chính có thái tử tạm xử lý , nhưng là... Vài vị hoàng tử giống như nổi lên nội loạn, tình huống kỹ càng ta không rõ ràng, chỉ biết hiện tại tạm thời xử lý triều chính là Đại hoàng tử - - Nho vương Cơ Văn Kỳ."

Thủy Y Họa hai mắt đột nhiên trợn to, sao lại thế này? Hỏa Vũ đến cùng đã xảy ra chuyện gì? Người tạm xử lý quốc sự lại là Nho vương không bắt mắt nhất !

"Vậy Viêm Đạm vương đâu , hẳn không phải là hoàng tử hoàng thượng sủng ái nhất sao, hiện tại như thế nào rồi hả ?" Thủy Y Họa tận lực làm cho bộ dáng bản thân thoát nhìn trấn định chút.

"Viêm Đạm vương? Nghe nói Viêm Đạm vương tháng trước mới hồi phủ, bỏ lỡ thời cơ tranh đoạt thế lực tốt nhất , hiện tại hình như đứng ở bên Nho vương ..."

Người nọ lại đem những chuyện tự mình biết nói một ít, rồi sau đó cáo từ đi khỏi khách sạn, xem bộ dáng là đi Hoàng Thành đầu nhập vào Hỏa Kỳ vương rồi.

Mấy người lúc trước lắng miệng lại cúi đầu bắt đầu nói nhỏ , Thủy Y Họa nhú chặt mày lại , mãi cũng không có giãn ra.

Từ lúc nàng và Cơ Mộc Ly rời khỏi Hỏa Vũ đến bây giờ mới có gần hai tháng, không nghĩ tới bốn nước lại xảy ra nhiều biến cố lớn như vậy .

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 102: Bạch Y Họa , Thật Lâu Không Thấy .

Giống như nhận thấy được có ánh mắt khác thường dừng ở trên thân mình, Đoan Mộc Toái Phong nhanh chóng quay đầu lại . Đáng tiếc, lọt vào trong tầm mắt chỉ là một ít tiểu thương mua bán , căn bản không có người kỳ quái nào.

Dừng một chút, Đoan Mộc Toái Phong lại quay lại , tiếp tục giá ngựa đi về phía trước . Hiện thời quan hệ của hắn và Đoan Mộc Lôi Đình đang rất căng thẳng, nhưng ở ngoài mặt vẫn duy trì thân cận . Nhưng Đoan Mộc Toái Phong biết, mối quan hệ này sớm hay muộn sẽ bị đánh vỡ, giống như bốn nước bây giờ , một khi thế cân bằng đã bị đánh vỡ, chiến tranh sớm hay muộn cũng sẽ bùng nổ.

Đợi cho người nọ giá ngựa đi xa , bên trong quán nhỏ có treo bảng hiệu bằng vải bạt có hai người chậm rãi đi ra , đúng là Thủy Y Họa và Bắc Đường Liệt.

"Đây là Đoan Mộc Toái Phong mà muội nói ?" Bắc Đường Liệt giọng điệu khẳng định.

Thủy Y Họa gật gật đầu, " Cũng may tránh nhanh , bằng không cảnh giác như hắn đã phát hiện ta rồi. Không biết hắn có còn nhớ bộ dạng cải trang của ta hay không , ta lại hi vọng hắn đã sớm quên . Nếu không một khi bị phát hiện, thật sự thảm ."

Bắc Đường Liệt nghe xong, nhin không được cười khẽ một tiếng, " Cũng may sư muội lúc trước nữ giả nam trang . Nếu bây giờ mặc nữ trang xuất

hiện trước mặt Hỏa Kỳ vương , nói không chừng Đoan Mộc Toái Phong sẽ coi trọng muội ."

Hơn một tháng ở chung cùng Bắc Đường Liệt , Thủy Y Họa đã phát hiện tính cách ác liệt của Bắc Đường Liệt . Một nàng ngay từ đầu còn cảm thấy vị sư huynh trên danh nghĩa này bản tính thanh lãnh cao quý giống cha nàng , ở lâu nàng mới phát hiện, Bắc Đường Liệt căn bản không phải là cao quý lãnh diễm, rõ ràng là ở cùng với cha nàng lâu, dần dần bị ảnh hưởng bản tính ít lời của Hiên Viên U Băng , lại thêm việc mấy vị trưởng lão và sư huynh đệ đều đối hẩn đều có ý kiến, tính tình Bắc Đường Liệt mới dần dần bị áp chế thành như vậy.

Một khi Bắc Đường Liệt gặp được người không có bối phận hay ý đồ lại có thể cùng hẩn tâm bình khí hòa nói chuyện , thì tính cách bị áp chế nhiều năm sẽ bộc phát ra .Mà Thủy Y Họa không thể nghi ngờ chính là một người như vậy .

"Được rồi, đừng ở đằng kia nghiêng răng nghiêng lợi, vẫn là sớm rời đi nơi thị phi này ." Bắc Đường Liệt thúc giục một câu, liền đi trước một bước ở phía trước.

"Dong dài." Thủy Y Họa bĩu môi.

Không nghĩ tới Bắc Đường Liệt thích ứng rất nhanh, hiện tại không cần nàng tự mình dẫn đường, bản thân Bắc Đường Liệt cũng có thể xác nhận phương hướng và tìm chỗ nghỉ trọ rồi . Phải biết rằng nơi này so với Cổ Cương vô cùng khác biệt . Nàng còn nhớ rõ ràng , lúc ban đầu khi Bắc Đường Liệt hỏi đường , bởi vì vận khí không tốt, gặp được một người muốn cho tiền mới nói , kết quả không có nhân lực, bị người nọ hùng hùng hổ hổ một hồi cuối cùng cũng chẳng hỏi được cái gì . Nhưng là hiện tại, khả năng quan sát của Bắc Đường Liệt không thể không nói đã tăng lên đáng kể .

Hai người lẫn vào những người đi đường , đi hơn nửa ngày rốt cục tới cửa thành Hoàng Thành , chỉ cần ra khỏi cửa thành , đi thẳng về phía tây là rất nhanh có thể đến nước Hỏa Vũ .

Nhưng là Thủy Y Họa không nghĩ tới , lúc vào thành không có chuyện gì , nhưng đến khi ra khỏi cửa thành lại muốn kiểm tra nghiêm ngặt .

"Liệt sư huynh, lộ phí của chúng ta còn khoảng bao nhiêu ?" Thủy Y Họa thấp giọng hỏi.

Bắc Đường Liệt không rõ nàng vì sao đột nhiên hỏi chuyện này, nhưng vẫn trả lời chi tiết , "Dựa theo tiêu chuẩn khách sạn Liệt Tường thì chúng ta có thể ở thêm ba lần phòng thượng đẳng nữa ."

Bởi vì Bắc Đường Liệt đi rèn luyện , Hiên Viên U Băng quy định không thể mang nhiều ngân phiếu . Cho dù Hiên Viên U Băng yêu thương nữ nhi nhưng nữ nhi gả ra ngoài giống như bát nước hắt đi , mà nữ nhi này khuỷu tay sớm liền rã ra ngoài, Hiên Viên U Băng cũng chưa cho Thủy Y Họa dư thừa ngân phiếu .

"Sư muội vì sao đột nhiên hỏi chuyện ngân phiếu ? Theo ta tính , ngân phiếu thừa lại mặc dù không nhiều lắm, nhưng là cũng đủ chúng ta thuận lợi đến Hỏa Vũ ."

Thủy Y Họa nhìn mấy vệ binh gác thành bộ dáng hung hãn , không khỏi day trán, thở dài: " Một lát nữa sư huynh sẽ biết." Đau lòng quá , lại phải tiêu thêm bạc . Thủy Y Họa tính toán sau khi trở lại vương phủ nhất định phải lấy tài sản của Cơ Mộc Ly chuyển thành sở hữu của nàng .

Đến phiên hai người Thủy Y Họa cùng Bắc Đường Liệt , thủ vệ vệ binh rõ ràng cảnh giác lên, làm cho trong lòng Thủy Y Họa cảm giác khó hiểu .

"Hai người các ngươi là từ đâu đến, lại muốn đi nơi nào, mục đích là gì?" Trong đó một binh lính vẻ mặt dữ tợn trừng một đôi mắt nhỏ đầy khôn

khéo hỏi.

Thủy Y Họa lập tức cười hề hề trả lời: "Hai vị , ta cùng đại ca từ thành Đông Liệt mà đến,d.dal..q/đôn ngocthuymbachdang muốn đến tìm thúc phụ làm vải dệt ở Hỏa Vũ để nương tựa ." Nói xong , liền đem hai thỏi bạc trong tay vụng trộm nhét vào trong tay của hắn.

Người nọ ngay cả mày cũng không nhú lại đã đem bạc thu vào trong tay áo , ngay sau đó lại lập tức quát to : "Hai người này nói dối là dân thành Đông Liệt , kì thực là mật thám của nước Tuyết Ly phái tới , các huynh đệ, mau bắt hai người kia lại!"

Thủy Y Họa trong nháy mắt sững sờ rồi.

Mẹ kiếp , đúng là tiền mất tật mang ! Đến cùng là lỗi ở chỗ nào rồi hả ?

Lời này vừa ra, những binh lính tuần tra ở cửa thành đều vây quanh đi lại, đầu trường thương đều chỉ vào hai người.

"Sư muội, có nên động thủ không ?" Bắc Đường Liệt thấp giọng hỏi, trong mắt lại lóe lên hưng phấn , cặp mắt trong suốt yên lặng kia lúc này rõ ràng nổi lên gợn sóng.

Thủy Y Họa nhin xuống xúc động muốn mắng người , người này sẽ không phải là lần đầu tiên ra tay đánh người đi, cho nên có vẻ kích động như thế ?

Thủy Y Họa đang muốn gạt đầu , chợt quét đến người phía sau đuổi đi lên , sắc mặt đột biến, vội vàng hướng hắn lắc lắc đầu, ánh mắt liếc về phía sau hắn .

Bắc Đường Liệt hiểu ý, vừa quay đầu lại liền hiểu nguyên nhân.Cách đó không xa, một người cưỡi con ngựa cao to mà đến, đúng là Hỏa Kỳ vương

Đoan Mộc Toái Phong. Chẳng qua , người này thế nào đến cửa thành rồi hả ?

Cùng với tiếng hí dài của ngựa , Đoan Mộc Toái Phong ghìim ngựa ngừng lại, nhìn phía bên này.

Binh lính tuần tra cùng thủ vệ nhìn thấy người tới, liền vội cúi đầu hành lễ, "Tiểu nhân gặp qua Hỏa Kỳ vương Điện hạ!"

"Đã nhiều ngày có thấy người khả nghi ?" Đoan Mộc Toái Phong cười ngựa đến gần một chút , vừa khéo đứng ở phía sau Thủy Y Họa và Bắc Đường Liệt , cũng may Thủy Y Họa đưa lưng về phía hănn, hai người cũng không có mặt đối mặt.

Người thu bạc của Thủy Y Họa giống như là sợ Thủy Y Họa chỉ chứng hănn thu hối lộ, vội vàng đứng ra nói: "Bẩm điện hạ, tiểu nhân vừa rồi vừa vắn phát hiện hai người khả nghi , tiểu tử này còn tưởng lấy bạc hối lộ tiểu nhân, cũng may tiểu nhân kịp thời phát hiện hai người này dị thường, mới không có làm cho bọn họ ra khỏi cửa thành."

" Hả ?" Đoan Mộc Toái Phong nhíu mày, lưu loát xoay người xuống ngựa, ánh mắt dừng ở hai người áo đen trước mắt , càng là ở trên gáy Thủy Y Họa nhiều hơn .

Thủy Y Họa chỉ cảm thấy gáy mình nóng rực , trái tim đập liên hồi . Hay là tên biến thái Đoan Mộc Toái Phong nhận ra nàng ?

Lúc này nàng lại không có vẽ lại lông mày , trên người cũng không có quần vải , nhìn xem chính là một thiếu niên yếu đuối , rõ ràng kém hơn Bạch Y Họa rất nhiều , Đoan Mộc Toái Phong không đạo lý liếc thấy nhận ra được .

Nghĩ vậy , Thủy Y Họa kiên cường đứng thẳng người .

Binh lính thủ vệ lập tức đem bạc trong tay áo trình lên, cung kính nói: "Mời Điện hạ xem qua, đây là bạc mà tiểu tử này ý đồ hối lộ tiểu nhân ."

Đoan Mộc Toái Phong không có đi tiếp, nhìn lướt qua sau, ánh mắt đột biến sắc bén, "Ở trước mặt bản vương cũng dám ăn nói lung tung, quả thực là muốn chết! Người tới, soát người cho bốn vương ."

Binh lính này hiển nhiên không dự đoán được , nhất thời sợ tới mức chân đều nhuễn, cầu xin tha thứ nói: "Vương Gia, tiểu nhân biết sai, cầu Vương Gia khai ân!"

Trong lúc hăn cầu xin tha thứ , có hai tiểu binh khác đã từ trên người hăn lục soát được rất nhiều bạc , tổng cộng lại có hai mươi lượng.

Đoan Mộc Toái Phong cũng chưa nhìn người nọ liếc mắt một cái, trầm giọng nói: "Tha đi xuống đánh 30 quân côn, nếu có tái phạm, trực tiếp xử tử." Nói xong lời này, ánh mắt sắc bén đảo qua những thủ vệ binh lính khác .

Cho dù không nói gì nữa, trong lòng mọi người cũng biết rõ .Những thủ vệ binh lính lấy bạc của dân không chỉ một người này , chẳng qua người này xui xẻo lại đụng phải Hỏa Kỳ vương mà thôi . Hỏa Kỳ vương đây là giết gà dọa khỉ !

Nói cứng sau, Đoan Mộc Toái Phong giục ngựa quay đầu đi khỏi cửa thành, Thủy Y Họa nghe được tiếng vó ngựa xa dần , trong lòng hơi hơi nhẹ nhàng thở ra. Thủ vệ binh lính vừa bị cảnh cáo một phen, tự nhiên không dám lại tùy tiện oan uổng người dân thấy tướng mạo Thủy Y Họa và Bắc Đường Liệt đường đường, không giống mật thám, liền thả bọn họ đi .

Thủy Y Họa cùng Bắc Đường Liệt hai người liếc nhau, bước nhanh đi về phía cửa thành . Mắt thấy đã đi qua cửa thành, cách đó không xa bỗng nhiên có một đội binh lính đi tới , người cầm đầu hét lớn một tiếng, "Hỏa Kỳ vương có lệnh, giữ hai người này lại !"

Thủy Y Họa vừa nghe lời này thấy không ổn, liền túm lấy Bắc Đường Liệt chạy về hướng cửa thành , ai đoán được vừa chạy liền coi như thừa nhận mình là mật thám , binh lính tuần tra vừa rồi còn chưa tán đi cũng đồng loạt nhìn đi lại.

"Sư muội, bọn họ vì sao lại nói rằng ta là mật thám của Tuyết Ly ?" Bắc Đường Liệt cho dù đang ở hiểm cảnh , vẫn tò mò hỏi một câu . Hiện thời đến Trung nguyên , phạm là những việc không hề biết , hẳn đều sẽ thành giáo Thủy Y Họa.

Thủy Y Họa đá văng ra hai binh lính đang nhào lên , liếc hẩn một cái nói: "Ta nào biết , chẳng lẽ là bởi vì chúng ta ăn mặc không giống bình thường? Đã bảo sư huynh thay áo bào khác , người chết cũng không chịu."

Bắc Đường Liệt mỉm cười, "Mặc nhiều năm như vậy, bỗng nhiên thay áo khác thấy không quen. Đã như vậy, lần sau ta sẽ nghe lời muội đổi áo khác."

Thủy Y Họa không nghĩ tới hẩn lại tin là thật , vừa rồi rõ ràng là nàng nói vớ vẩn . Nhóm người này làm sao có thể vì bọn họ ăn mặc mà giữ lại , rõ ràng có người chỉ thị.

Tên biến thái Đoan Mộc Toái Phong này !

" Nếu không đưa tay chịu trói, đừng trách bốn vương ra ngoan chiêu ." Đội ngũ binh lính chậm rãi tránh ra một con đường, người vừa đi rồi quay lại lúc này ngồi ở trên con ngựa cao to , lạnh lùng nhìn chằm chằm hai người đang phản kháng .

Dựa vào bản lĩnh của Thủy Y Họa , muốn xông ra vòng vây quả thực dễ dàng, ở Cổ Cương một tháng, phụ thân Hiên Viên U Băng chẳng những làm cho nàng học tập cổ độc cổ thuật, còn tặng cho nàng hai cuốn bí kíp võ công tương xứng với thể chất bản thân , chỉ trong vòng một tháng , nàng

liền luyện được sáu bảy thành, võ công cùng khinh công đều tiến bộ thần tốc.

Nhưng Bắc Đường Liệt lại khác , người này tuy có sư phụ Hiên Viên U Băng chuyện gì cũng biết , nhưng hãn thân là người Cổ Cương , thuở nhỏ lấy luyện chế cổ độc cổ thuật làm mục đích , còn chuyện nội công tâm pháp và võ công cũng chỉ là những lúc rảnh rỗi không có chuyện gì làm mới luyện hai canh giờ .Nếu so với cao thủ võ lâm ở Trung nguyên , quả thật chỉ là con tôm nhỏ .

Hiện thời Bắc Đường Liệt tuân theo sư mệnh đến Trung nguyên rèn luyện , không được tùy tiện vận dụng cổ thuật cùng cổ độc, bằng không sẽ bị cướp đoạt tư cách đi Trung nguyên rèn luyện . Thủy Y Họa mang theo “con riêng” võ công chỉ có thể tính là trung đẳng , bản khoản cũng càng lúc càng lớn.

Nếu là Đoan Mộc Toái Phong làm cho cung thủ bắn tên, cho dù nàng có thể tránh được vậy còn Bắc Đường Liệt thì sao ? Tốt xấu cũng coi như tiện nghi sư huynh, cũng không thể bỏ lại hãn .

"Sư huynh, đừng đánh nữa ." Thủy Y Họa ngừng tay, thản nhiên phun ra một câu.

Bắc Đường Liệt nghe vậy thu tay, trong lòng hơi có chút cảm khái. Lần đầu dùng võ công đánh nhau , lại có chút cảm giác đê mê, khó trách Trung nguyên có rất nhiều cao thủ võ lâm thích khiêu chiến người khác. Loại cảm giác này thật sự là không sai.

Nếu Thủy Y Họa biết được suy nghĩ trong lòng hãn , xác định muốn phun ra một búng máu. Nàng vì hãn suy nghĩ không thể không đưa tay chịu trời, nhưng là hỗn đản này trong đầu suy nghĩ cái gì ? !

Nhìn hai người bị binh lính vây quanh , khóe miệng Đoan Mộc Toái Phong cong lên.

Hai người này đều mặc áo bào màu đen , nhưng ánh mắt của hần lại rơi thẳng xuống trên người Thủy Y Họa . Lúc này người nọ cúi đầu, hiển nhiên là tránh né Đoan Mộc Toái Phong đánh giá.

"Thật lâu không thấy , Bạch, Y, Họa."

Thủy Y Họa xác định bản thân nghe thấy tiếng nghiêng răng nghiêng lợi từ trong lời nói của hần .

"Bốn vương tìm người tìm thật đúng là vất vả, không nghĩ tới người tự động tìm tới cửa rồi." Đoan Mộc Toái Phong khẽ cười nói.

Mà Thủy Y Họa xem ra, tươi cười có chút lạnh lẽo.

Lặng im một lát, thiếu niên vẫn cúi đầu chậm rãi ngẩng đầu lên , nhìn về phía nam tử cao to trên ngựa . Hần mặc một thân áo bào màu tím , chân đi ủng màu đen , mũi ngọc chòm lấy tóc , có thể nói phong lưu phóng khoáng, anh tuấn nhiều vẻ, nhưng tại trong mắt người nào đấy đây chính là một tên biến thái.

Thiếu niên áo đen có chút sợ hãi theo dõi hần , một đôi mắt ướt mênh mông, thoát nhìn vô tội lại đáng thương, cả người giống như một con nai con nơm nớp lo sợ.

"Gia huynh nói với ta, hần vô ý chọc giận Hỏa Kỳ vương của nước Đông Diệu , bảo ta tránh đi Hoàng Thành , ta còn tưởng gia huynh nói đùa, không nghĩ tới là thật." Giống như là nổi lên dũng khí nói xong một câu này, thiếu niên lại lập tức cúi đầu xuống tránh ở sau lưng Bắc Đường Liệt .

Trên mặt Đoan Mộc Toái Phong hơi có chút đắc ý , sau khi nhìn đến cảnh tượng này , bỗng chốc tan thành mây khói. Sau lại cẩn thận đánh giá người nọ , Đoan Mộc Toái Phong cả người đều cứng đờ.

Người nọ đâu phải Bạch Y Họa ? Bộ dáng ngượng ngùng , lông mi cong vút, miệng nhỏ hồng nhuận . . Người này rõ ràng chính là một tiểu nha đầu lớn lên giống Bạch Y Họa !

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 103: Người Nào Rình Coi Bốn Vương Tắm Rửa? !

Đoan Mộc Toái Phong nhìn người nữ giả nam trang thật lâu sau, cho tận đến khi cấp dưới bên cạnh ra tiếng mới hoàn hồn.

"Điện hạ, hai tên mật thám này xử trí như thế nào?"

"Mật thám?" Đoan Mộc Toái Phong cười lặp lại một tiếng, nụ cười có chút thâm ý .

"Ai nói hai người này là mật thám , bọn họ là khách quý của bốn vương ." Đoan Mộc Toái Phong ngừng cười , ý tứ không rõ nhìn chăm chăm Thủy Y Họa, chậm rãi nói ra một câu như vậy .

Binh lính kia rõ ràng giật mình , lập tức phản ứng kịp, hướng về nhóm binh lính cầm thương đang chĩa về phía hai người này quát : "Tai diếc sao, hai người này là khách quý của Điện hạ , còn không đưa đi lại!"

Vì thế, Thủy Y Họa cùng Bắc Đường Liệt bị hạ nhân "nhiệt tình " mời đi qua.

Lúc Thủy Y Họa chậm rãi đi qua , tâm tư quay mấy vòng, không nghĩ ra Đoan Mộc Toái Phong muốn làm gì. Đã ở trước mặt mọi người xưng hô bọn họ là khách quý, tạm thời hẳn là sẽ không khó xử bọn họ. Nhưng tên biến thái này cười rộ lên thật khiến cho người ta e ngại .

Nếu bảo nàng cho một lời đánh giá về hẳn thì Thủy Y Họa cảm thấy một từ thích hợp hẳn nhất , đó là : Trừng mắt tất báo.

Đoan Mộc Toái Phong đi đến trước mặt nàng, đi quanh nàng một vòng , cười hỏi: " Muội muội của Bạch Y Họa ?"

Thủy Y Họa ra vẻ giật mình nói: "Người làm sao thấy được, ta rõ ràng mặc nam trang!" Thủy Y Họa mới sẽ không thừa nhận, nàng là cố ý mặc thành như vậy, tại ngay từ đầu nàng đã chuẩn bị các loại phòng bị, nếu thật là vận khí không tốt gặp phải Đoan Mộc Toái Phong , nàng khẳng định người này cũng sẽ không nhận ra nàng bây giờ . Nàng không có cố tình cải trang , nếu người ngoài nhìn vào cũng chỉ nghĩ nàng là một thiếu niên tuần tú , hoặc cùng lắm thì bị người ta nhìn ra nàng là nữ tử .

"Kỹ thuật cải trang của người , cũng quá kém chút." Đoan Mộc Toái Phong khinh bỉ nói. Sau khi chế ngạo một câu , ánh mắt chuyển tới trên người Bắc Đường Liệt , hơi có chút địch ý hỏi, " Đây lại là người phương nào, đừng nói cho bốn vương, đây cũng là một người đại ca khác của người , cũng là huynh đệ của Bạch Y Họa ."

Bắc Đường Liệt luôn luôn im lặng liền ôm quyền hướng hân trả lời khách khí : "Tại hạ Bắc Đường Liệt, chính là đại ca kết bái của Bạch cô nương ."

Trong lòng Thủy Y Họa gờ ngón tay cái lên, năng lực học tập của Bắc Đường Liệt có thể nói là số một , lời này không hề có chỗ hổng .

"Hả ? Nếu hai vị đều là thân bằng hảo hữu của Bạch Y Họa , như vậy đó là khách quý của bốn vương rồi."

Không biết vì sao, sau khi Thủy Y Họa nghe xong những lời này , cảm thấy căng thẳng trong lòng.

Lại nghe hân tiếp tục nói: "Các người thật vất vả đến Đông Diệu một chuyến, bốn vương nhất định phải chiêu đãi tận tình ."

Không đợi Thủy Y Họa cùng Bắc Đường Liệt phản ứng, Đoan Mộc Toái Phong đã tự kêu hạ nhân đưa tới hai con ngựa, nhìn hai người nói: "Hiện tại không còn cách nào tìm đến kiệu , liền ủy khuất các người cưỡi ngựa giống bốn vương vậy."

"Điện hạ, ta cùng đại ca kết bái còn có chuyện quan trọng trong người, không bằng ngày khác lại đến quấy rầy Điện hạ." Thủy Y Họa vụng trộm nhìn mắt hắc , lựa chọn ngôn ngữ nói.

Đoan Mộc Toái Phong thản nhiên liếc nhìn nàng, cười đến vô hại , "Chuyện quan trọng gì thì để ngày mai hãy nói , bốn vương chẳng qua là nể mặt Y Họa huynh mới vậy , thế nào, mặt mũi này cũng không cho bốn vương sao?"

Thủy Y Họa không còn lời nào để nói, tin tưởng người mới là ngu ngốc đầu. Tên biến thái đáng chết này rõ ràng là nhớ thù lúc trước rồi .

"Vậy theo ý của Điện hạ , ngày mai chúng ta có thể đi sao?" Thủy Y Họa hỏi. Trong lòng nghĩ, Đoan Mộc Toái Phong tuyệt đối không có hảo tâm như vậy.

Đoan Mộc Toái Phong lại bất ngờ trả lời: "Đây là đương nhiên."

Thủy Y Họa suy nghĩ mãi cũng không đoán được mục đích của Đoan Mộc Toái Phong, chỉ có thể đi một bước xem một bước . Hình tượng Đoan Mộc Toái Phong ở trong mắt mọi người đó là người khai sáng việc chiêu hiền đãi sĩ , như vậy nàng cùng Bắc Đường Liệt không có khả năng bị người này hạ ám thủ . Dù sao tất cả mọi người biết bọn họ bị Đoan Mộc Toái phong "mời " đến Hỏa Kỳ vương phủ làm khách rồi.

Cũng không biết Đoan Mộc Toái Phong là cố ý vẫn là khác, Thủy Y Họa ở vào phòng giống như lần trước , mà Bắc Đường Liệt lại bị đưa đến phòng ở nguyên là của Hạ Tuyệt Tuyên .

Thủy Y Họa tự nhiên giả vờ làm như không biết gì cả , ai đoán được Đoan Mộc Toái Phong lại mở miệng trước , ánh mắt kia như có như không đảo qua trên người Thủy Y Họa , thần nhiên nói: " Huynh trưởng người từng ở nơi này, tất cả mọi thứ bốn vương đều để yên , chờ có một ngày hẳn có thể chủ động quay về."

Thủy Y Họa cười mỉa , "Huynh trưởng cũng từng nói với ta chuyện của hẳn cùng Vương Gia ngài , đối với huynh trưởng vô lễ, ta đợi hẳn ăn năn."

Đoan Mộc Toái Phong như là đầy hứng thú, cười hỏi, " Hả ? Huynh trưởng người nói như thế nào?"

"Huynh trưởng nói hẳn vì giải cổ độc trên người tẩu tử , đầu tiên là đem dò xét Hỏa Kỳ vương phủ, sau lại lấy thân phận môn khách đầu nhập vào Vương Gia ngài, ngay từ đầu chính là nghĩ tìm được phương pháp giải cổ , nhưng là không nghĩ tới huynh trưởng cùng Vương Gia ở chung mấy ngày lại có cảm giác chỉ hận không gặp sớm , Vương Gia ngài chính là tri kỷ của huynh trưởng ta . Huynh trưởng hẳn hiện tại cũng hối hận không thôi, lúc trước hẳn là nên thẳng thắn với Vương Gia , như vậy liền sẽ không có chuyện hiểu lầm sau này ..." Thủy Y Họa thao thao bất tuyệt bịa chuyện .

Đoan Mộc Toái Phong ý cười nơi khóe miệng càng ngày càng quý dị, nghe xong hồi lâu , tò mò hỏi, " Bạch gia các người kết quả có bao nhiêu huynh đệ tỷ muội? Bốn vương nhớ được, lần trước tiểu tử áo xanh kia cũng là tiểu đệ của Bạch huynh ."

"Ha ha, Vương Gia hiểu lầm huynh trưởng ta , huynh trưởng chỉ có một mình ta là thân muội muội , người ở cách vách là ta cùng huynh trưởng cùng nhau kết bái đại ca, còn tiểu tử áo xanh lần trước cùng huynh trưởng mạo phạm Vương Gia là huynh trưởng xuống núi mới kết bạn, ta không rõ lắm." Thủy Y Họa cười đến vô cùng chân thành.

"Thì ra là thế." Đoan Mộc Toái Phong gật gật đầu, nhìn chăm chăm nàng xem một lát mới chậm rãi nói: "Bạch cô nương cùng Bắc Đường công tử ngay tại trong phủ bốn vương nghỉ cho khỏe đi, bốn vương sẽ không quấy rầy nữa."

Thấy người lập tức chuẩn bị rời đi, Thủy Y Họa vội hỏi một câu, "Vương Gia chờ."

Đoan Mộc Toái Phong bước chân dừng một chút, quay đầu xem nàng.

"Chuyện huynh trưởng đã từng lừa gạt Vương Gia đã hồi hận không thôi, vậy Vương Gia thì sao, có phải đã tha thứ cho huynh trưởng rồi phải không?" Thủy Y Họa theo dõi hẩn hỏi.

Đoan Mộc Toái Phong chỉ để lại một nụ cười không rõ ý tứ, rồi sau mở cửa rời đi.

Liên như vậy đi rồi? Đoan Mộc Toái Phong có ý gì? Xác định người đi xa, Thủy Y Họa mới không hề hình tượng nằm lại trên giường, mà không khỏi nhú lại. Thật sự không khoa học, Đoan Mộc Toái Phong tính toán gì, chẳng lẽ liên như vậy thả muội muội và bằng hữu của cừu địch?

Lúc nửa đêm không người, Bắc Đường Liệt ở cách vách thần thần bí bí đẩy cửa đi vào.

"Liệt sư huynh có việc?" Thủy Y Họa vừa thấy bộ dáng cẩn thận của hắn, nhưng lại có chút muốn cười.

"Sư muội, theo ta quan sát, Hỏa Kỳ vương phủ canh gác nghiêm ngặt, nếu tưởng nửa đêm chạy đi, chỉ sợ khả năng tính không lớn." Bắc Đường Liệt như có đảm chiêu nói.

"Trốn? Vì sao phải trốn? Nếu Đoan Mộc Toái Phong chiêu đãi chúng ta, chúng ta cần gì phải lộ ra đuôi của bản thân?" Thủy Y Họa chống cằm nói.

Bắc Đường Liệt kinh ngạc xem xét nàng, "Tưởng thật muốn ở lại chỗ này, vậy hôn phu của muội làm sao bây giờ?"

"Đoan Mộc Toái Phong nói ngày liền để chúng ta đi ."

"Hả? Sư muội có phải lại có kế hoạch gì hay không , liền như vậy tin tưởng Đoan Mộc Toái Phong nói, cũng không phải là tác phong của muội ." Bắc Đường Liệt khẽ cười nói.

"Liệt sư huynh thật sự là xem trọng ta , lúc này đây ta thật sự là kế hoạch gì cũng không có ." Thủy Y Họa thản nhiên nói.

Bắc Đường Liệt mặt không tin.

Ngày kế, Đoan Mộc Toái Phong quả nhiên không có đề cập tới chuyện hai người rời đi , ngược lại dùng lễ đối đãi khách quý để chiêu đãi hai người .

"Vương Gia lại thắng." Thủy Y Họa buông quân cờ trong tay , ngẩng đầu nhìn hắn, hỏi, "Còn muốn chơi ván nữa ?"

"Người cùng huynh trưởng người tài đánh cờ ai tốt hơn?" Đoan Mộc Toái Phong sai người thu bàn cờ, hãy còn bưng trà hộp một ngụm .

"Tự nhiên là huynh trưởng." Thủy Y Họa cười nhẹ, "Nếu Vương Gia cùng huynh trưởng đánh cờ, trừ phi huynh trưởng nhường cho, người tuyệt đối thắng không nổi hắn."

Lời này nói vô cùng khẳng định, làm cho Đoan Mộc Toái Phong nhận không được đánh giá nàng, "Ta cùng với huynh trưởng người chơi cờ vài lần , thắng bại chẳng phân biệt được."

Thủy Y Họa cười cười, "Là sao, vậy định là đại ca nhường Điện hạ."

Đoan Mộc Toái Phong ánh mắt dần dần lạnh xuống, người đối diện lại một chút cũng không nhận thấy được, lẩm bẩm nói: "Đại ca của ta hẳn luôn luôn quyết đoán, vẫn không khiêm nhượng người nào, có thể làm hẳn nhường tổng cộng có hai loại người. Vương Gia người đoán hai loại người nào?"

"Hai loại người nào?" Đoan Mộc Toái Phong theo bản năng nói tiếp.

Thủy Y Họa hé miệng cười nói: "Một loại là nữ nhân, một loại khác đó là người tích tài. Chỉ có người tích tài mới có thể làm đại ca của ta sinh ra cảm giác không cần nói cũng hiểu nhau."

Đoan Mộc Toái Phong nghe xong không khỏi cứng đờ, giọng điệu không tự giác đã chậm rãi chậm lại, "Đây là chính miệng Bạch Y Họa nói?"

"Loại sự tình này không cần hẳn chính miệng nói, tiểu muội ta đã sớm nhìn ra, bằng không hẳn cũng sẽ không thể trong ngày thường nhường ta."

"Mới mở miệng, bốn vương chỉ xem người như tiểu cô nương hay then thùng, không nghĩ tới cũng là người mồm miệng lạnh lợi." Đoan Mộc Toái Phong thuận miệng nói một câu.

"Ha ha, Vương Gia tán thưởng. Giang hồ nữ nhân tự nhiên là không câu nệ tiểu tiết. Ngay từ đầu nhìn thấy Vương Gia chẳng phải bởi vì ngưỡng mộ, mà là ta sợ gương mặt giống đại ca sẽ làm cho Vương gia tức giận, cho nên tránh ở phía sau Bắc Đường Liệt." Thủy Y Họa liếc mắt quan sát phản ứng của Đoan Mộc Toái Phong. Thấy hẳn không có lộ ra thần sắc hoài nghi, trong lòng Thủy Y Họa thoáng nhẹ nhàng thở ra.

Nhận thấy được Đoan Mộc Toái Phong tâm tình coi như không sai, Thủy Y Họa thử mở miệng, "Ta cùng Bắc Đường đại ca còn có chuyện quan trọng muốn làm, thật sự không thể ở lâu, Vương Gia người xem..."

Nguyên bản Đoan Mộc Toái Phong còn thả lỏng , vừa nghe nói như thế , bỗng nhiên lại lộ ra tươi cười không rõ ý tứ .

"Được , đã là muội muội cùng đại ca kết bái của Y Họa , bốn vương đương nhiên không làm khó dễ các người. Như vậy đi, nếu người có thể giúp ta hoàn thành một chuyện , bốn vương liền thống khoái tha các người đi."

Thủy Y Họa tưởng phun đầy máu vào mặt hắn . Như thế mà còn không gọi là khó xử, chuyện trong miệng hắn khẳng định không phải chuyện tốt.

"Ta cùng Bắc Đường đại ca đều là người dân dã phổ thông , không biết có chỗ nào có thể giúp được Vương Gia?"

Đoan Mộc Toái Phong chậm rãi nở nụ cười, "Giúp ta đi Ứng Dực vương phủ lấy một thứ ."

Thủy Y Họa hai mắt tròn mắt, cười lạnh nói: "Vương Gia đang nói giỡn đi, ta chỉ là một tiểu nha đầu biết chút võ công , làm sao có thể lên vào Ứng Dực vương phủ đề phòng sâm nghiêm , còn có thể tìm vật mà Vương Gia cần ?"

Hiện thời nàng đã có thể ẩn nấp tài nghệ thật sự của bản thân , Thủy Y Họa tin tưởng Đoan Mộc Toái Phong không biết của thực lực võ công của nàng . Hơn nữa từ trộm là cố ý nói cho Đoan Mộc Toái Phong nghe. Trộm chính là trộm, còn văn vẻ cái gì.

Đoan Mộc Toái Phong nghe nàng nói từ trộm nặng như vậy , chẳng những không cảm tức, ngược lại gật gật đầu, "Người nói không sai, quả thật là trộm, tuy rằng người là một nữ tử , nhưng bốn vương thấy người là muội muội của Y Họa , nói vậy kiến thức cũng không nông cạn.

Hiện thời Đông Diệu thái tử bị phế, Tam đệ hắn cùng bốn vương đều có tâm tranh đoạt vị kia trí, đều không phải bốn vương tự cao tự đại, Tam đệ

hắn cũng không thích hợp vị trí kia .

Tam đệ hắn từ nhỏ biểu hiện nổi trội xuất sắc, lại không biết thu liễm, làm người thẳng thắn, lại thiếu lễ độ, người như thế làm sao gánh chịu nổi đại cục về sau . Từ lúc hắn bị phong Ứng Dực Vương , bên người hắn tiểu nhân cũng càng ngày càng nhiều, cố tình người này lại không hiểu phân biệt thật xấu, sau này còn muốn cùng Thân Vương huynh là địch rồi. Người ngu xuẩn như vậy , người nói, ta như thế nào yên tâm hắn đi lên vị trí cao cao tại thượng kia ?"

Thủy Y Họa sớm biết Đao Mộc Toái Phong có dã tâm, hắn không chỉ có nghĩ đi lên vị trí quốc quân của Đông Diệu , càng muốn khuếch đại ranh giới. Nhưng mà hắn nói chẳng phải không có đạo lý, nếu như Ứng Dực vương giống hắn nói như vậy, không có định kiến , sẽ bị người nắm mũi dẫn đi, như vậy người này quả thật không thích hợp làm nhất quốc chi quân.

" Cho dù Vương Gia nói là thật, nhưng là Ứng Dực vương phủ lại có thể nói tiến liền có thể tiến? Huống chi lấy bản lĩnh của ta muốn đánh cắp cái gì bí mật, căn bản không phải chuyện dễ dàng . Vương Gia sẽ không nghĩ làm ta đi chịu chết đi?" Thủy Y Họa ở trong lòng lại mắng chửi Đao Mộc Toái Phong vài chục lần.

"Bốn vương tự nhiên có biện pháp đưa người đi vào, còn lại liền xem bản lĩnh của chính người rồi."

"Vương Gia chẳng lẽ là muốn cho ta dùng thân phận hạ nhân trà trộn vào đi?" Thủy Y Họa không khỏi nhíu mày.

Đao Mộc Toái Phong khẽ nhếch miệng , "Không hổ là muội muội Y Họa . Người đoán không sai, bốn vương sẽ làm người lấy thân phận nha hoàn thô sử lẫn vào Ứng Dực vương phủ, rồi sau đó người lẻn vào thư phòng của Đao Mộc Lôi Đình , trộm một phần văn thư cho bốn vương ."

"Vương Gia, chúng ta còn có chuyện quan trọng trong người." Thủy Y Họa thanh âm trầm .

"Cho nên lát sau bốn vương liền làm cho người ta đưa người nhập phủ, còn chuyện sau đó liền xem bản lĩnh của chính người rồi. Muốn sớm rời khỏi Hoàng Thành, liền sớm đi lấy thứ đó cho bốn vương ." Đoan Mộc Toái Phong cười lơ đãng , "Đúng rồi, việc này người đại khái có thể yên tâm đi làm, đại ca Bắc Đường Liệt của người , bốn vương sẽ làm cho người hầu hạ chu đáo ."

Thủy Y Họa âm thầm liếc nhìn hắn một cái, tưởng lấy Bắc Đường Liệt để áp chế nàng ? Đoan Mộc Toái Phong, người liền đánh giá ta cao như vậy ? Bắc Đường Liệt nếu sử dụng cổ độc hoặc là cổ thuật thì Hỏa Kỳ vương phủ lại như thế nào vậy được hắn!

"Có thể, vậy thì như vậy định rồi. Ta giúp Vương Gia lấy đến vật cần tìm, ngày sau huynh muội chúng ta liền cùng Vương Gia không hề liên quan , hi vọng Vương Gia không cần lại nhìn chăm chăm không tha." Thủy Y Họa rõ ràng đáp.

"Đó là tự nhiên." Đoan Mộc Toái Phong mấp máy miệng. Không biết vì sao, nghe được mấy chữ không hề liên quan kia , trong lòng hắn còn có chút không thoải mái. Thủy Y Họa nói rõ mọi chuyện với Bắc Đường Liệt nhưng hắn rõ ràng không đồng ý.

"Việc này rất nguy hiểm ..." Bắc Đường Liệt nhíu lông mày .

"Aiz, nguy hiểm? Ở trên đường đi Cổ Cương nguy hiểm nào ta không gặp qua, liền ngay cả Vạn Xà Bách Hoa cốc đều đi qua , ta làm sao có thể sợ việc này?" Thủy Y Họa mỉm cười nói, lập tức vỗ vỗ bờ vai của hắn, "Sự huynh người liền thoải mái ở đây nghỉ tạm đi , ta cam đoan trong vòng hai ngày sẽ hoàn thành nhiệm vụ."

"Đi thôi, chẳng qua nếu muội chết ở bên ngoài , ta cũng sẽ không thay muội nhật xác." Bắc Đường Liệt cười nhẹ, nói ra toàn lời vô cùng độc miệng .

Thủy Y Họa cười mắng hai câu, sau đó quay lại phòng mình thay quần áo hạ nhân .

Nữ tử trang điểm thỏa đáng đẩy cửa mà ra, thị vệ ngoài cửa hiển nhiên sững sờ một chút, bên tai đỏ rực .

"Cô... Cô nương mời đi theo ta." Thị vệ nói có chút lắp bắp.

"Làm phiền tiểu ca." Giọng nói không lại đè nén có vẻ thanh linh dễ nghe, làm cho người nghe mặt càng đỏ hơn.

Sau khi Đoan Mộc Toái Phong nhìn đến Thủy Y Họa , biểu cảm rõ ràng cũng có chút sững sờ, chẳng qua là hần phản ứng thật sự nhanh , căn bản không làm cho người ta phát hiện.

Nữ tử trước mắt tuy rằng mặc một thân váy thấp hơn nha hoàn , nhưng là thân hình yếu điệu cùng gương mặt tinh xảo như họa làm cho người ta kinh diễm, giống như là một con Phượng Hoàng vừa từ trong ổ gà bay ra , một thân quần áo nha hoàn phổ thông lại càng thể hiện rõ vẻ đẹp của nàng .

Đoan Mộc Toái Phong nhìn khuôn mặt của nàng , trong đầu lại từ từ xuất hiện khuôn mặt của Bạch Y Họa , trong lòng không khỏi chấn động.

"Vẫn là quay về đối nam trang đi, đợi lát nữa người đi từ cửa sau ra ngoài, đi ngoài phố xá tầm uất khoảng hai vòng , ở đầu đường sẽ có ma ma tiếp ứng người, đến lúc đó người lại đổi về nữ trang, nàng tự sẽ an bài người vào Ưng Dực vương phủ." Đoan Mộc Toái Phong quay mặt đi , thần nhiên phân phó nói.

"Hai ngày, ta sẽ ở trong vòng hai ngày lấy đến thứ người muốn , hi vọng Vương Gia nói lời giữ lời." Thủy Y Họa nói xong liền lui đi ra ngoài.

Đoan Mộc Toái Phong giật mình nhìn bóng lưng nàng dần đi xa , ánh mắt dần dần trở nên có chút mê ly lên. Thủy Y Họa quả nhiên tìm được một lão ma ma tiếp ứng ở cuối phố xá sầm uất Lão ma ma đúng là hạ nhân vì bị bệnh nên bị Ứng Dực vương phủ sa thải , hiện thời Thủy Y Họa lấy thân phận ngoại tôn nữ của nàng , đi vào cửa sau, thuận lợi tiến vào Ứng Dực vương phủ, lăn lộn làm nha hoàn hai bậc .

Thủy Y Họa đoán rằng, là do bản thân bộ dạng tốt , nên nghi trọng mới không nhẫn tâm để cho nàng làm nha hoàn tam đẳng chuyên môn làm việc nặng , thân là nha hoàn hai bậc nàng chỉ cần ở trong vườn tu kiến một chút hoa cỏ, thỉnh thoảng đi phòng bếp giúp đỡ một chút Nhưng là, nếu muốn tiếp cận thư phòng của Đoan Mộc Lôi Đình , chỉ có nha hoàn nhất đẳng mới có tư cách.

Thủy Y Họa cũng không phải là người chỉ biết ngồi chờ chết , cho nên lúc nhìn đến một nha hoàn nhất đẳng đi qua bên người , Thủy Y Họa thật không khách khí một chưởng đánh nàng ngã xỉu , rồi sau đó lột quần áo của nàng ra thay , cúi đầu đi tìm thư phòng của Ứng Dực vương . Chỉ cần ban ngày xác định vị trí, buổi tối càng dễ xuống tay .Rẽ ngang rẽ dọc, Thủy Y Họa rốt cục thấy được ba chữ Tĩnh Tâm phòng , đoán đây hẳn là thư phòng không thể nghi ngờ.

Quay đầu nhìn nhìn, xác định không có người , Thủy Y Họa từ từ đẩy cửa vào.Mục đích của nàng chỉ là xem một cái, xác định đây là thư phòng của Ứng Dực vương là xong . Ai đoán được lại nhìn thấy được thứ không nên xem.

Thủy Y Họa hai mắt trợn trắng , sau đó nhanh chóng lui đi ra ngoài. Đáng tiếc người ở bên trong hiển nhiên phát hiện sự tồn tại của nàng , lập

tức hét lớn một tiếng n, "Người nào ở bên ngoài rình coi bốn vương tử tắm rửa? !"

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 104: Đoan Mộc Lôi Đình

Thủy Y Họa không nghĩ tới Tĩnh Tâm phòng căn bản không phải là thư phòng, mà là phòng ngủ của Ứng Dực vương Đoan Mộc Lôi Đình ! Thật sự là xấu hổ quá đi mất , đi loạn mà có thể loạn đến nơi này.

Người nọ chính đang tắm, tuy rằng hơi nước mù mịt , nhưng Thủy Y Họa cũng đại khái nhìn thấy nửa người trên của người nọ trôi lên trên mặt nước , thân hình màu đồng khấn trương căng thẳng , ẩn chứa lực đạo mạnh mẽ . Chỉ là liếc mắt một cái như vậy , Thủy Y Họa liền nhanh chóng dời ánh mắt, trong đầu bỗng nhiên liền hiện lên thân hình trắng nõn của Cơ Mộc Ly, cùng với hình ảnh mồ hôi từ trên thân thể hắt trượt xuống , xinh đẹp mà lại tà mị.

Mấy ngày trong Vạn xà Bách Hoa cốc , Thủy Y Họa mở mắt hay nhắm mắt đều nhìn đến đó là hình ảnh thân thể Cơ Mộc Ly nằm ở trên người nàng , hiện tại nhìn đến người khác đều có chút ghét bỏ. Vẫn là vóc người Cơ Mộc Ly đẹp, cơ bắp vừa phải , làn da trắng mịn , làm cho người ta yêu thích không buông tay.

Người ở bên trong phát hiện có người rình coi, lập tức từ trong bồn tắm nhảy dựng lên, đồng thời đưa tay lấy áo choàng vắt ở trên bình phong kéo xuống , hỗn độn mặc vào trên người .

Thủy Y Họa nghe được ra người này tức giận , nói vậy lúc tắm rửa là không thích người ngoài hầu hạ ở bên người . Nàng muốn lập tức rời đi nơi này hay là nhân cơ hội này tiếp cận Ứng Dực vương. Nghĩ nghĩ, Thủy Y Họa vẫn cảm thấy không cần bắt dây động rừng.

Thủy Y Họa quay đầu bước đi, lại không nghĩ rằng trên người lại rơi cái chuông xuống mặt đất , phát ra một tiếng keng trong vắt . Đang muốn đi nhặt, ai đoán được cửa phòng đã bị người này đẩy ra, một chân to ở trần đạp ra, mơ hồ có thể thấy được gân xanh trên chân .

Thủy Y Họa chau mày, cấp tốc chạy đi. Trong lòng tiếc nuối cái chuông kia . Nó vốn là một đôi, nàng còn chuẩn bị đưa cho Cơ Mộc Ly một cái đầu. Nam tử từ trong phòng ngủ đi ra trên người khoác chiếc áo màu xanh nhạt , trước ngực lộ ra một mảng da thịt màu đồng , gương mặt sáng sủa , cả người thoát nhìn trông thật cương nghị , mày kiếm nhíu lại , mang theo chút sắc bén .

Lúc này, hắc nhíu mày chăm chú đảo qua chung quanh, nhưng lại không có phát hiện người nào . Lúc hắc tắm rửa luôn luôn không thích hạ nhân hầu hạ, trong vòng mấy trượng chung quanh chưa từng có người hạ nhân nào vây quanh, liền ngay cả ám vệ cũng ẩn núp ít nhất ngoài ba trượng . Không nghĩ tới, lại có người dám đụng chạm đến uy nghiêm của hắc , dám can đảm tới gần nơi hắc tắm rửa .

Đoan Mộc Lôì Đình quát một tiếng, "Ám vệ ở đâu? Lăn ra đây cho bốn vương !"

Vừa dứt lời, có một bóng đen lập tức hiện thân quỳ lạy , "Thuộc hạ gặp qua Vương Gia."

"Vừa rồi ai tới nơi này ?" Đoan Mộc Lôì Đình nhíu mày , lửa giận chưa tiêu.

"Bẩm vương gia, là một nha hoàn bậc một . Thuộc hạ xác định nàng không thể thương tổn đến Vương Gia, cho nên vẫn chưa hiện thân. Hơn nữa, thuộc hạ xem bộ dáng của nàng, hẳn là lạc đường mới đến nơi này."

"Nha hoàn bậc một mà lạc đường? Buồn cười! Quy củ đều cho chó ăn hay sao ?" Đoan Mộc Lôì Đình phát giận xong , hướng hắc phất phất tay,

"Thôi, người đi xuống trước đi, lúc này bốn vương đều có định đoạt."

Hắn cũng biết ám vệ chỉ âm thầm theo dõi và bảo vệ , xác định chủ tử không có nguy hiểm , ám vệ là không dễ dàng hiện thân. Nhưng là vừa nghĩ đến có một nha đầu dám can đảm rình coi hắn tắm rửa, trong lòng lại bốc hỏa .

Không phải Đoan Mộc Lôì Đình tự kỷ, thật sự là hắn có tư cách làm cho đám tỳ nữ xua như xua vệt , dung mạo của hắn vốn là hiếm thấy , một thân nam tử khí khái, lại là khí chất bất phàm, địa vị cao siêu, ai không nghĩ gả cho hắn vi phi, chẳng sợ chính là làm một nha hoàn ẩm giường đều có thể nằm mơ cười tỉnh.

Lúc Đoan Mộc Lôì Đình vừa tròn mười ba tuổi , còn có nha hoàn học được trèo lên giường . Lúc đó hắn đối với tỳ nữ thân phận thô bỉ hoàn toàn không có hảo cảm, thậm chí bắt đầu chán ghét, từ đó trở đi, lúc hắn tắm rửa thay quần áo cũng không dùng đám hạ nhân thô bỉ đó , hành vi cổ quái này vẫn kéo dài liên tục đến hôm nay.

Đoan Mộc Toái Phong lại vô tâm lây dính nhi nữ tình trường, mà Đoan Mộc Lôì Đình là từ đầu liền khinh thường đám tỳ nữ chỉ biết trèo lên giường , cho nên đối với đám tiểu thư khuê tú cũng không có hảo cảm gì . Nếu như phụ hoàng muốn chọn chính phi cho hắn , hắn cũng sẽ không thể cự tuyệt. Chẳng qua , làm cho hắn buồn bực chính là hai năm qua rõ ràng đến tuổi nên cưới chính phi , phụ hoàng lại một câu nói đều không có đề cập.

Phụ hoàng đây là làm cho chính bọn họ mở miệng cầu chính phi sao? Như vậy thế lực phía sau chính phi , hắn nên lựa chọn ai mới có thể vừa đúng.

Đoan Mộc Lôì Đình suy nghĩ một lát, ánh mắt lại quét đến một cái chuông nhỏ nằm trên đất , cái chuông này chỉ lớn bằng ngón cái , thiết kế

vô cùng tinh xảo , liền ngay cả Ứng Dực vương nhìn quen châu báu trang sức cũng nhận không được nhặt lên, tinh tế đánh giá cái chuông này .

Lúc nhìn đến phía trong cái chuông có khắc chữ , hai mắt Đao Mộc Lôi Đình nhíu lại .

"Ly ? Chẳng lẽ là của nha hoàn vừa rồi rình coi làm rơi ? Tên của nàng có một chữ Ly ?" Đao Mộc Lôi Đình thì thào lẩm bẩm, bàn tay to cầm chuông nhỏ nắm chặt , mắt thấy chuông nhỏ sẽ bị hấn bóp biến hình , hấn lại bỗng nhiên thu tay.

"A, nha đầu ti tiện này thật to gan lớn mật , quả thực không biết sống chết. Vừa vặn bốn vương rảnh rồi vô sự, không bằng bắt người giết gà dọa khỉ." Đao Mộc Lôi Đình cười lạnh một tiếng, quát lớn : "Người tới!"

Không tới một khắc , mười mấy thị vệ động tác lưu loát xuất hiện trước mặt Đao Mộc Lôi Đình , nếu không có biết vị gia này vừa rồi đang tắm thay quần áo thì thời gian bọn họ xuất hiện còn nhanh hơn vài lần.

"Gia có chuyện gì phân phó?" Thị vệ đầu lĩnh vội hỏi.

"Lập tức triệu tập tất cả nha hoàn trong phủ tới , bốn vương muốn nhìn, là nha hoàn nào to gan dám rình coi bốn vương tắm rửa !"

Vừa nói xong, bọn thị vệ đồng loạt ngấn ra, sau đó cực lực nhấn nháy cắn chặt miệng , mặt ghen đến mức đỏ bừng. Bọn họ vội chạy tới còn tưởng rằng đã xảy ra chuyện đại sự gì , hóa ra là sắc đẹp của Vương Gia nhà bọn họ bị nha hoàn mơ ước rồi.

"Vâng, thuộc hạ sẽ đi ngay!" Thị vệ đầu lĩnh lớn tiếng đáp, không cần một khắc liền tìm được Lâm ma ma chuyên môn phụ trách quản lý nha hoàn , Lâm ma ma vội vàng cầm danh sách thẩm tra , điểm danh không sót một ai sau đó mới dẫn đến trước mặt chính chủ .

Bởi vì nha hoàn bậc ba là đẳng cấp thấp nhất trong nhóm nha hoàn , bọn họ làm những việc như giặt quần áo , chải lông ngựa hoặc những việc nặng nhọc và bẩn khác , hơn nữa các nàng là tuyệt đối không có khả năng tới gần tấm điện của Vương Gia , Lâm ma ma sợ những người thô kệch đó sẽ va chạm Vương Gia, cho nên chỉ gọi đến những nha hoàn nhất đẳng và nha hoàn hai bậc .

"Tất cả nha hoàn trong phủ đều đến đây?" Đuan Mộc Lôi Đình ngồi ở trên ghế đệm , ánh mắt lạnh lùng liếc thống lĩnh thị vệ cùng với Lâm ma ma .

Lâm ma ma vội vàng ưỡn nghiêm mặt cười trả lời: "Còn có nha hoàn bậc ba làm việc nặng , lão nô sợ các nàng làm bẩn mắt Vương Gia , cho nên cũng không có tính cả những người này."

"Đều gọi tới đi, thừa dịp hôm nay, bốn vương có mấy lời phải nói với đám nha hoàn để tiện không biết tôn ti này , đỡ phải lại bẩn mắt bốn vương ."

Cho dù ánh mắt hằn đảo qua những người này mang theo miệt thị và khinh thường ,nhưng vẫn có chút nha hoàn bị cái nhìn này làm cho đỏ mặt , rồi sau đó cúi đầu càng sâu . Lại nhìn một cái, vẫn cảm thấy Vương gia nhà bọn họ hương vị nam nhân mười phần, nhìn xem mày kiếm mắt sáng , ánh mắt sắc bén có thần , còn có gương mặt tuấn mỹ , cho dù là ngồi ngay ngắn hay là tùy ý tựa vào ghế dựa , giơ tay nhắc chân đều phát ra đầy hơi thở nam tính , làm cho người ta cảm thấy lỗ tai nóng rát .

Vì thế, Lâm ma ma rất nghe lời gọi tới toàn bộ nha hoàn thô sử .

Đuan Mộc Lôi Đình nhìn lướt qua , suýt chút thì nhổ hết cơm đêm qua ăn ra .

Mấy người này bộ dạng cũng quá xấu rồi ! Dùng dũa vẹo tảo nứt để hình dung đều là xem trọng các nàng. Còn có, trong đó hai người trên thân thể

nào còn tản ra mùi hôi thối nồng nặc .

Giống như nhìn ra nghi vấn của hân, Lâm ma ma vội vàng giải thích nói: "Vương Gia, hai người này là nha hoàn bậc ba chuyên môn phụ trách chải lông ngựa , vừa rồi lão nô kêu các nàng , các nàng đi rất gấp, chưa kịp rửa mặt chải đầu ."

Đoan Mộc Lôì Đình nhìn cảm giác muốn ói nhìn thống lĩnh thị vệ quát: "Vương thị vệ, nhanh đi đem A Phúc của bốn vương mang đến."

Nói đến A Phúc, đây là một con chó , khứu giác linh mẫn, chỉ cần ngửi qua thứ gì của người , thả người trốn trong vòng trăm dặm, A Phúc đều có thể đánh hơi tìm được người ..

A Phúc thần khí hiện ra như thật ngồi xổm xuống trước mặt Đoan Mộc Lôì Đình , đuôi chó lấy lòng dong đưa qua lại vài cái, chờ nhiệm vụ mới và phần thưởng mới . Chủ nhân nó luôn luôn hào phóng, mỗi lần hoàn thành nhiệm vụ, đều có thể ăn vào một bữa đại tiệc .

"Hiện tại cho các người một cơ hội cuối cùng , chuông nhỏ này là của ai, chủ động đứng ra, bằng không nếu sau khi bốn vương tra được, các người sẽ biết tay !" Ánh mắt Đoan Mộc Lôì Đình ghét bỏ đảo qua một đám nha hoàn cao thấp mập ốm , cao giọng nhắc nhở.

Nhóm nha hoàn xôn xao một lát, cuối cùng vẫn yên lặng . Hiển nhiên, không có người thừa nhận chuông nhỏ này là của mình làm rơi .

Đoan Mộc Lôì Đình mấp má miệng, đã có chút tức giận, hừ lạnh một tiếng , liền đem chuông nhỏ này để ở trước mặt A Phúc , đợi đến A Phúc ngửi đủ, mới lại sai người nhặt lên. Đây chính là chứng cứ mà tỳ nữ đề tiện rình coi hân để lại , bây giờ còn không thể tiêu hủy, tuy rằng Đoan Mộc Lôì Đình nhìn chuông nhỏ này thật không vừa mắt, chỉ hận không thể đem đồ chơi nhỏ bóp nát.

"A Phúc, đi thôi, tìm nha hoàn này cho ta , tìm được bốn vương thưởng cho người hai miếng thịt béo." Đoan Mộc Lôì Đình sờ sờ đầu A Phúc , rất hào phóng tung ra mỗi nhữ .

A Phúc lập tức vui vẻ nhảy đến nhóm nha hoàn , người người bên trái rồi lại người người bên phải , cuối cùng rốt cục chạy tới trước mặt một nha hoàn bậc một mặc váy màu xanh , nhìn nàng sữa hai tiếng , sau đó lại quay đầu nhìn Đoan Mộc Lôì Đình sữa ba tiếng.

Ánh mắt Đoan Mộc Lôì Đình lạnh lùng dừng ở trên người tỳ nữ này , một mặt chán ghét hỏi: "Là người rình coi bốn vương tắm rửa?"

Tỳ nữ này hai chân mềm nhũn, lập tức quỳ trên mặt đất, ủy khuất khóc nói: "Vương Gia minh giám, nô tì nào dám làm loại chuyện đại nghịch bất đạo này , mà cái chuồng này càng không phải của nô tì !"

"A Phúc chưa từng có nhận lầm , trên chuồng đồng này có hương bị của người, mặc kệ là đậm hay nhạt ." Đoan Mộc Lôì Đình lạnh lẽo liếc nàng.

Trên thực tế trong lòng hắn cũng đoán không phải người này, bởi vì khoảng cách của A Phúc cùng nàng gần như vậy , nếu như chuồng đồng này là của nàng thì A Phúc đã sớm đoán được , cũng không cần người lâu như vậy, chỉ có thể thuyết minh tỳ nữ này có tiếp xúc với xú nha đầu rình coi hắn tắm rửa , làm cho ám mùi vào quần áo .

Nha hoàn này nghe vậy, lại hoảng lại vội, cuối cùng hai vừa nhắm mắt, một bộ dáng chẳng còn gì để sợ , "Không đối gạt Vương Gia, nô tì trên đường bị người đánh ngất xỉu, lúc hôn mê mơ hồ nhận thấy được có người thay quần áo của nô tì, chẳng qua sau khi tỉnh lại, quần áo lại mặc ngay ngắn chỉnh tề ở trên người nô tì ."

Nếu không phải vì danh dự bản thân , nàng sẽ không nói đâu. Nhưng là hiện tại, bảo mệnh quan trọng hơn, Ứng Dực vương chán ghét nhất là nha hoàn không an phận , điểm này nàng vẫn tương đối rõ ràng.

Sau khi nghe xong, Đoan Mộc Lôì Đình nhắm mắt dưỡng thần một lát, không biết nghĩ đến gì, khóe miệng nhưng lại từ từ cong lên.

Một lúc sau , hắc lẫm bẩm: "Thật sự là một nha hoàn to gan , vì rình coi bốn vương tắm rửa , thế nhưng có thể làm ra việc lấy trộm quần áo không biết liêm sỉ như vậy..."

Đoan Mộc Lôì Đình chính đang tự mắng từ từ mở mắt ra , lúc này, A Phúc bỗng nhiên quay đầu về một hướng khác sửa như điên

"Thế nào, phát hiện hung phạm rồi hả ?" Đoan Mộc Lôì Đình vỗ vỗ đầu A Phúc .

A Phúc lập tức hướng hắc sửa hai tiếng, giống như là trả lời câu hỏi của hắc .

Đoan Mộc Lôì Đình thản nhiên đảo qua một đám nha hoàn, phất phất tay "Tất cả giải tán đi, bốn vương còn nhiều việc không có thời gian cùng các người ."

Vì thế, đám nha hoàn bị triệu tập chỉ vì một câu nói lại giải tán , nên làm gì thì lại tiếp tục làm . Quả nhiên, Vương Gia mỗi lần lạnh mặt bộ dáng mặc dù dọa người, cuối cùng vẫn sẽ không làm gì cả . Mặc dù như thế, nhưng lần nào các nàng vẫn là sẽ bị dọa ra một thân mồ hôi lạnh, chủ yếu là Vương Gia khí thế quá lớn.

Đoan Mộc Lôì Đình giải tán hạ nhân, một người nắm A Phúc đi về phía trước.

A Phúc phát huy công năng của bản thân , đi một đường, gửi một đường, cuối cùng đem Đoan Mộc Lôì Đình đưa tới lan viên U Hương . Những người có tiền có quyền trong phủ đều có trồng rất nhiều loại hoa trong phủ , càng đừng nói tới Ứng Dực vương phủ . Hoa lan, Cúc Hoa, hoa mẫu đơn đều có.

A Phúc bước chân dần dần chậm lại, cuối cùng một đôi mắt chó dừng ở trên người nữ tử đang đứng ở trong vườn lan .

Nàng kia mặc quần áo nha hoàn bậc hai , đang ngồi tại chỗ kia , đang cố gắng trồng một gốc cây hoa lan nửa sống nửa chết , hai tay nữ tử tinh tế đẹp mắt, chẳng qua lúc này dính rất nhiều bùn đất , chặn lại màu da trắng nõn như ngọc .

Nàng giống như không hề ghét bỏ bùn đất dính trên tay mình , đem gốc hoa lan trồng cẩn thận rồi mới đứng lên khoe miệng chậm rãi cong lên , cực kì đẹp mắt.

Đoan Mộc Lôi Đình hơi hơi híp mắt, cảm thấy ánh mặt trời từ sau lưng nàng chiếu lại, rất chói mắt.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 105: Gặp Được Một Tên Đại Ngốc

A Phúc thấy mỹ nhân , thật không có cốt khí bỏ quên Đoan Mộc Lôi Đình, phe phẩy đuôi chạy tới bên người nha hoàn này , cúi đầu sửa hai tiếng.

Kỳ thật , Thủy Y Họa đã sớm nghe được động tĩnh của người và chó , không chút hoang mang trồng nhánh cây hoa lan sắp chết kia xuống , đồng thời trong lòng cũng đang tự hỏi đối sách. Nghĩ nghĩ, Thủy Y Họa vẫn là quyết định lấy lùi làm tiến.

Cúi người sờ sờ đầu của A Phúc , làm cho A Phúc thoải mái hừ hừ, còn không ngừng dựa vào người nàng , giống như muốn leo lên người nàng vậy .

Ồ chó không cốt khí ! Đoan Mộc Lôi Đình phục hồi tinh thần lại, trong lòng oán hận mắng một câu, bình thường phí công cho nó ăn nhiều thịt như vậy .

Đang nghĩ chuyện đó , nha hoàn kia đã từ từ quay đầu nhìn về phía bên này, ánh mắt đồng thời đối diện Đoan Mộc Lôi Đình.

Đôi mắt kia sáng rực rỡ giống như trân châu , mũi vênh cao, cánh môi phấn nộn, là một mỹ nhân cảnh đẹp ý vui .

Đoan Mộc Lôi Đình rất ít khi nghiêm cần đánh giá một nữ nhân như vậy , nhưng là hắn không thể không thừa nhận ánh mắt này thật sự rất mê người, còn có nụ cười của nàng ,
ngocthuylachdang@diendanlequydon.com nhợt nhạt thản nhiên , không có chút kịch côm, khác hẳn những nữ tử hắn từng gặp qua . Đoan Mộc Lôi

Đình cảm thấy trái tim mình lúc nhìn đến nàng cười , nó cứ đập bang bang rạo rức .

"Người là..." Thủy Y Họa khẽ nhú mày nhìn hăn, ngữ điệu nhàn nhạt, "hộ vệ trong phủ ?"

Đoan Mộc Lôì Đình hơi có chút kinh ngạc trừng mắt nhìn nàng , sau khi cúi đầu nhìn đến bản thân một thân quần áo luyện võ , mới giật mình hiểu được. Mỗi ngày sáng sớm hăn đều tới giáo trường luyện võ công nên mặc tự nhiên không phải là quần áo của Ưng Dực vương nên mặc , mà chỉ là một bộ quần áo luyện võ bình thường nhất.

Nhưng là, thói quen này của hăn trong phủ hạ nhân đều biết đến, vì sao nha hoàn này lại không biết ? Còn có, mới vừa rồi Lâm ma ma vì sao không có gọi nha hoàn này đến . Chẳng lẽ nữ tử này căn bản không phải là nha hoàn trong phủ ?

Thủy Y Họa thấy hăn không nói chuyện, kéo A Phúc đi đến trước mặt hăn, lại lặp lại một câu, "Người là thị vệ trong phủ ?"

Đoan Mộc Lôì Đình ma xui quỷ khiến ừ một tiếng , vừa nói xong , ngay chính bản thân hăn đều phát hoảng. Hăn có bị bệnh không, tự nhiên thừa nhận bản thân là thị vệ? !

"Vậy người là nha hoàn trong phủ ? Nhưng là, vì sao bản... Ta chưa thấy qua người?" Đoan Mộc Lôì Đình cảnh giác nhìn chăm chăm nàng hỏi.

Thủy Y Họa cười yếu ớt gật gật đầu, "Đúng vậy , ta vừa mới vào phủ không lâu, là nha hoàn bậc hai trong phủ , chuyên môn phụ trách tu bổ hoa cỏ."

Dứt lời, đem A Phúc nhét vào trong lòng hăn, "Đừng dă chố đi lung tung , nghe nói Vương Gia tì khí không tốt, nếu như bị chính chủ phát hiện , nói không chừng sẽ phạt người đại bản ."

Người gọi là chính chủ đứng ở trước mặt nàng nhất thời cảm thấy nổi giận vô cùng, gầm nhẹ một câu , "Ai nói bản... Vương Gia tì khí không tốt , hần là chủ tử tính khí tốt nhất ta từng thấy ! Người vừa mới tiến phủ không rõ sự thật liền không nên nói lung tung."

Đoan Mộc Lô Đình tâm tình khó chịu giật mấy sợi lông trên đầu A Phúc , làm A Phúc đau đớn kêu to .

Thủy Y Họa trong lòng thấy buồn cười, hình như Đoan Mộc Lô Đình dễ dàng đối phó so với nàng nghĩ rất nhiều . Mới như vậy liền thẹn quá thành giận, người như thế lại càng dễ đối phó . Bên ngoài đồn đãi phần lớn là Ứng Dực vương cường nghị tuấn mỹ như thế nào , tính cách của hần lại thật thật giả giả, liền ngay cả hạ nhân trong phủ đều nói không rõ ràng.

"Ta chỉ là nghe hạ nhân khác nói, cho dù không đúng, người cảm tức cái gì, chẳng lẽ Ứng Dực vương cho người cái gì tốt sao ?." Thủy Y Họa trêu tức nói.

Đoan Mộc Lô Đình cảm thấy ở cùng nha đầu kia cảm giác không tệ , không có để ý đến chuyện thân phận , có chính là quan hệ ngang hàng giữa thị vệ cùng nha hoàn . Vì muốn loại cảm giác thoải mái này tiếp tục duy trì , Đoan Mộc Lô Đình quyết định làm một lần thị vệ đầy bức tức.

"Tóm lại, Vương Gia không giống như các người nhìn đến đâu , đừng nhìn hần sống vẻ vang , kỳ thực có rất nhiều chuyện đều thân bất do kỷ." Đoan Mộc Lô Đình thở dài. Có trong nháy mắt, hần đột nhiên rất muốn đem tâm sự của bản thân giải bày với nha đầu không quen biết này .

Dần dần , Đoan Mộc Lô Đình cùng A Phúc hình như đều quên mục đích đến đây , chủ yếu trên người nha hoàn này có hương vị làm cho người ta có cảm giác rất thoải mái, người và chó đều dần dần thả lỏng cảnh giác.

"Nói giống như là người rất hiểu Vương Gia không bằng ." Thủy Y Họa đặt mông ngồi ở trên thảm cỏ, động tác mặc dù chương tai gai mắt, lại làm

cho người ta cảm thấy bản tính nàng rất tự nhiên thoải mái .

Đoan Mộc Lôì Đình nhìn chăm chăm nàng, mãi cho đến lúc A Phúc chủ động chạy tới ngồi ngồi ở bên người nữ tử , hắn mới có chút do dự đi tới, cách một con chó , ngồi ở bên kia.

" Đây , tiểu nha đầu, người vì sao muốn tới vương phủ làm nha hoàn, trong nhà thiếu tiền sao?" Đoan Mộc Lôì Đình thuận miệng hỏi . Tuy rằng hắn đoán được nguyên nhân mười phần đều như vậy .

"Ta vì sao phải nói cho người? Chúng ta rất quen thuộc sao?" Thủy Y Họa lườm hắn một cái.

Đoan Mộc Lôì Đình hiển nhiên không dự đoán được có người dám dùng loại khẩu khí này nói chuyện với hắn , trong lúc nhất thời kinh ngạc miệng đều há to .

"... Đúng rồi, người mới vừa rồi đang làm gì vậy , trồng hoa lan?" Đoan Mộc Lôì Đình cố gắng bình ổn cảm xúc tức giận , lại thay đổi đề tài.

"Ừm , Đúng vậy , thấy có cây lan hoa sắp chết, cho nên trồng lại nó ." Thủy Y Họa lơ đãng trả lời, lập tức dùng giọng điệu có chút ghét bỏ nói: " Vấn đề của người thật đúng là nhiều."

Đoan Mộc Lôì Đình á khẩu không trả lời được, nếu như bình thường, hắn nhất định sẽ sai thuộc hạ đánh cho xú nha đầu không biết trời cao đất rộng này không dưới 20 đại bản !

Chẳng qua hôm nay hắn tâm tình tốt , vẫn là thôi.

"Đúng rồi, người có biết thư phòng của Vương Gia ở chỗ nào không ?" Thủy Y Họa bỗng nhiên chủ động hỏi hắn.

Đoan Mộc Lôì Đình trong lòng thành thích một cái, trái tim nóng hồi bỗng chốc như bị dội một bồn nước lạnh, nhúu mày nhìn nàng, "Người hỏi cái này để làm gì? Chẳng lẽ người cũng nghĩ trèo lên giường của Vương gia ?"

Thủy Y Họa nghe xong, sắc mặt nhất thời biến đổi, nhìn hẩn nhố nước miếng phì phì , "Trong đầu người nghĩ gì vậy , một người nghĩ ra được, trèo giường? Lão nương bộ dạng xinh đẹp như , làm sao phải trèo giường . Nếu là thật sự thích một người , bảo đảm hẩn trốn không thoát lòng bàn tay ta, ta còn có thể làm cho hẩn cả đời chỉ có một mình ta !"

Nói xong, tay phải giơ lên hư không mạnh mẽ nắm lại , biểu cảm nhất định phải thế.

Đoan Mộc Lôì Đình nghe xong lời nàng , đầu tiên là sửng sốt, sau đó lập tức phá lên cười, chỉ vào nàng nói: "Người tiểu nha đầu này , thật sự là không biết trời cao đất rộng. Trên đời này người bộ dạng xinh đẹp còn nhiều, nam nhân phàm là có chút thân phận lại làm sao có thể để ý nha đầu thân không một xu như người , có thể nguyện ý cưới người làm chính phu nhân đã tính không sai , người còn trông cậy vào nam nhân cả đời chỉ có một mình người ?"

Cười được một lúc khi Đoan Mộc Lôì Đình nhìn đến biểu cảm của nàng thì tiếng cười dừng lại .

Thủy Y Họa dùng ánh mắt vô cùng nghiêm cẩn nhìn hẩn, khóe miệng lại mỉm cười , "Ai nói không có, ta đã tìm được. Chẳng qua bây giờ ta và hẩn tạm thời ngăn cách , hơn một tháng không gặp mặt thôi ."

Trong lòng Đoan Mộc Lôì Đình chợt xuất hiện cảm giác mất mát khó hiểu , vừa rồi cảm giác cười to thoải mái còn chưa kịp thưởng thức , liền rồi cuộc cười không nổi nữa .

Vì sao nha đầu kia thấy dung mạo hắc xong không có lộ ra biểu cảm kinh diễm gì cả , vì sao Xú Nha Đầu ở trước mặt hắc dùng bộ dáng hạnh phúc như vậy khi nói về người trong lòng mình , còn cười vui vẻ đến vậy ?

Đoan Mộc Lôì Đình lần đầu tiên chất vấn sức quyến rũ của bản thân .

"Hắc làm cái gì?" Trầm mặc một lát, Đoan Mộc Lôì Đình đột nhiên hỏi.

Thủy Y Họa dừng một chút, không nghĩ tới Đoan Mộc Lôì Đình vậy mà vẫn theo lời của nàng tiếp tục hỏi

"Hắc là một người nhàn rồi , ở nhà không làm gì cả ."

Thủy Y Họa không có nói dối , Cơ Mộc Ly quả thật là một Vương gia nhàn tản , nếu có chuyện gì thì đều là giao cho hạ nhân đi làm, chính hắc căn bản không cần phải ra tay .

Đoan Mộc Lôì Đình lại cho rằng người trong lòng nha đầu kia là kẻ ở nhà ăn không ngồi rồi , nhất thời cũng có chút thay nàng không đáng giá .

Thủy Y Họa thấy hắc nhú mày , không khỏi cười nói: "Hắc là nam nhân tuấn tú nhất ta từng thấy ."

"Tuấn tú hơn so với ta ?" Đoan Mộc Lôì Đình không phục hỏi lại một câu.

Thủy Y Họa cười ha ha , "Người cũng tuấn tú , ta chưa từng thấy nam tử tuấn mỹ cường nghị như người , nhưng là hắc ở trong mắt ta vẫn là tuấn tú nhất ."

Đoan Mộc Lôì Đình dùng ánh mắt khó hiểu nhìn nàng hồi lâu . Không phải là hắc tự kỷ, ngocthuylachdang@diendanlequydon.com trên đời này những người có diện mạo đẹp hơn hắc không có mấy người . Nha đầu kia ánh mắt thực không có vấn đề đi ?

"Đúng rồi, thư phòng của Vương Gia ở đâu, người còn chưa có nói cho ta biết đấy ?"

Đoan Mộc Lôì Đình nhàn cầu xoay một vòng, "Người nói với ta vì sao phải tìm thư phòng của Vương Gia , ta lập tức mang người đi. Người không biết đi, ta là thị vệ bên người Vương Gia , ta được hăn cho phép , có thể tự do xuất nhập thư phòng."

Nói xong lời cuối cùng, lại có chút dương dương đắc ý.

Thủy Y Họa trong lòng phun cười ra tiếng, vì sao nói chuyện với Đoan Mộc Lôì Đình lâu lại phát hiện người này cực không tương xứng với bề ngoài của hăn , rõ ràng chỉ là một thiếu niên kiêu ngạo mà thôi.

Thủy Y Họa thoáng suy nghĩ, muốn nói tất cả mọi chuyện với hăn . Người này rất đơn thuần , không nên bị nàng lừa gạt . Nhưng là, nếu nói thật mọi chuyện , người này chắc chắn sẽ xù lông.

Vì thế, nghĩ nghĩ, Thủy Y Họa chọn phương pháp hài hòa nhất.

Thủy Y Họa bán tín bán nghi nhìn hăn, hạ thấp giọng hỏi, "Chúng ta mới nhận thức không lâu, ta có thể tin người sao?"

Đoan Mộc Lôì Đình thấy nàng thay đổi thái độ dè dặt cẩn thận , đoán chắc nha đầu kia là có chuyện gì bí mật không thể cho ai biết , trong lòng không khỏi sôi trào.

Loại cảm giác được người khác chia xẻ bí mật làm hăn cực kỳ hưng phấn, giống như lúc còn nhỏ , hăn cùng nhị ca Đoan Mộc Toái Phong chia xẻ tổ con kiến , chỗ có tổ chim, hai người cùng nhau hi hi ha ha quậy phá . Đáng tiếc, từ khi hai người dần dần lớn lên, lập trường cũng càng ngày càng thay đổi , cho đến bây giờ hai người đã trở thành không đội trời chung .

Nghĩ vậy , Đoan Mộc Lôì Đình thần sắc âm đạm. Chỉ một lần như vậy , hần lộ ra cảm xúc chân thật của bản thân ở trước mặt người khác , không có vẻ ngoài lạnh lùng hay vui buồn khó phân biệt , chỉ là chính hần.

"Này , người làm sao vậy?" Thủy Y Họa đưa tay quơ quơ ở trước mắt hần .

Đoan Mộc Lôì Đình hất tay nàng ra , "Đừng quơ nữa , hai mắt ta đều hoa hết rồi . Người có bí mật gì , có thể nói với ta, ta tuyệt sẽ không nói cho người thứ ba."

" Thật sự ?"

"Ta từ trước đến nay là nói một không hai."

Thủy Y Họa sờ sờ A Phúc sắp ngủ , thấp giọng nói: "Kỳ thật ta là bị bắt vào phủ."

Lời này vừa ra, Đoan Mộc Lôì Đình đang cúi đầu xuống lập tức ngẩng đầu nhìn nàng, "Có ý tứ gì? Ai bắt người vào Ưng Dực vương phủ? Mà tại sao bức người vào phủ?"

Thủy Y Họa nhìn xuống đất , che khuất cảm xúc trong mắt , cười khổ nói: "Là Hỏa Kỳ vương Đoan Mộc Toái Phong."

Đoan Mộc Lôì Đình trong mắt xẹt qua kinh ngạc, đồng thời cũng có cảnh giác.

"Hần muốn làm gì? !" Ngữ khí bắt đầu trở nên đông cứng lạnh nhạt.

"Ta không cần thận đắc tội hần, sau này ta cùng sư huynh trên đường đi qua Hoàng Thành, bị hần phát hiện giữ lại ngocthuylachdang@diendanlequydon.com. Trên danh nghĩa là hần chiêu đãi huynh muội chúng ta kì thực hần là muốn lợi dụng ta làm việc . Nếu ta

chết ở Ưng Dực vương phủ, coi như là tự kết liễu bản thân . Nếu ta thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ thì về sau chúng ta không thiếu nợ nhau. Kỳ thật, ta vốn muốn chạy trốn, nhưng là sư huynh còn tại Hỏa Kỳ vương phủ, hiện thời ta xem như bất cứ giá nào..."

Ánh mắt Đao Mộc Lôì Đình đã hoàn toàn lạnh xuống, nghe xong những lời này, hắn mới đột nhiên nhớ tới mục đích của bản thân và A Phúc tới nơi này. A Phúc là căn cứ vào mùi hương trên chuông nhỏ để tìm người , nữ nhân này đó là người rình coi hắn tắm rửa .

"Người có phải là người rình coi Vương Gia tắm rửa không ?" Đao Mộc Lôì Đình sâu kín nhìn chăm chăm nàng hỏi, làm cho người ta nhìn không ra cảm xúc.

Thủy Y Họa vừa nghe lời này, hơi có chút lúng túng nói: "Mới không phải đâu, ta chỉ là muốn sớm tìm được thư phòng của Vương Gia , nào biết nhìn lộn Tĩnh Tâm phòng cho rằng thư phòng, đẩy cửa liền nhìn đến, khụ khụ... Thấy được nửa người trên của Ưng Dực vương **."

Đao Mộc Lôì Đình đang muốn hỏi nàng có phải thấy mặt mình hay không , lại nghe nàng tiếp tục nói: "Bởi vì hơi nước quá lớn, ta không thấy rõ mặt hắn." Nói đến đây , nghiêm cần đánh giá hai người bọn họ, khoe miệng hơi nhếch lên , "Thị vệ của Vương Gia đều tuần tú như vậy , nói vậy Vương Gia chắc càng anh tuấn đi."

Lỗi tai Đao Mộc Lôì Đình dần dần trở nên đỏ ửng.

"Nói, Đao Mộc Toái Phong đến cùng bảo người đi thư phòng trộm cái gì vậy?"

"Một quyển sách , mặt trên hình như ghi lại tên và thế lực của các quan viên ."

Ánh mắt Đao Mộc Lôì Đình đột nhiên thay đổi sắc bén.

Vì sao, vì sao nhị ca lại khẩn cấp muốn dồn hấn vào thế không đội trời chung như vậy , trở lại như trước không được sao? Nhưng là hấn tình tường biết, bọn hấn hiện tại đã không thể trở về quá khứ được rồi.

"Người có biết quyền sách đó quan trọng thế nào đối Ứng Dực vương không , nếu để cho Đoan Mộc Toái Phong biết , thì thế lực của Ứng Dực vương khả năng sẽ bị hấn tiêu diệt hết ." Sắc mặt Đoan Mộc Lôi Đình có chút khó coi.

Thủy Y Họa đã quan sát hấn thật lâu , đại khái thăm dò rõ ràng tính tình người này , liền nói thẳng : "Thực sự ta luôn không rõ, vì sao Hỏa Kỳ vương cùng Ứng Dực vương lại đi tới tình trạng bây giờ . Tuy rằng hoàng gia vô tình, nhưng bọn hấn đến cùng là thân huynh đệ cùng nhau lớn lên , có gì quan trọng hơn so tình thân ? Là ngôi vị hoàng đế lạnh như băng kia sao ? "

Đoan Mộc Lôi Đình cười khố , "Người cho là Ứng Dực vương hiếm lạ ngôi vị hoàng đế này sao? Ứng Dực vương hấn muốn chỉ là Đông Diệu viễn viễn thái bình phồn vinh, nhưng Hỏa Kỳ vương lại muốn trăm dặm giang sơn ! Hấn muốn nhất thống thiên hạ, muốn máu chảy thành sông, người như vậy Ứng Dực vương làm sao nguyện ý đem ngôi vị hoàng đế Đông Diệu tặng cho hấn? ! Dân chúng muốn là hòa bình, không phải chiến tranh !"

Thủy Y Họa mấp má môi hai lần , nàng lại không biết ý nghĩ của Đoan Mộc Lôi Đình luôn luôn đối nghịch với Đoan Mộc Toái Phong . Có lẽ người này cho tới bây giờ cũng chưa nghĩ tới việc tranh đoạt ngôi vị hoàng đế, chỉ là sợ Đoan Mộc Toái Phong hủy đi hòa bình đã kéo dài hồi lâu . Nhưng là hấn lại không biết , sự hòa bình ở ngoài mặt này sớm hay muộn là sẽ bị đánh vỡ, không phải là Đoan Mộc Toái Phong cũng sẽ là người khác.

"Người nhân từ không thích hợp làm nhất quốc chi quân (người đứng đầu một nước)." Thủy Y Họa bình tĩnh đáp lại một câu.

"Người nữ nhân thì người biết cái gì!" Đao Mộc Lôì Đình trong nháy mắt xù lông, quay đầu trừng nàng, "Đao Mộc Lôì Đình không phải là người nhân từ, hẳn chỉ là không muốn nhìn đến chiến tranh . Nếu là Đao Mộc Toái Phong làm hoàng đế , có lẽ năm năm có lẽ mười năm, chung quy một ngày hẳn sẽ mơ ước quốc gia khác, sẽ phát động chiến tranh! Người muốn nhìn đến dân chúng trôi giạt khắp nơi sao? !"

Thủy Y Họa liếc mắt một cái trừng trở về, "Vậy người lại biết cái gì? Hòa bình giữa bốn nước đã bị phá vỡ , khởi xướng chiến tranh là chuyện sớm hay muộn, khởi mào chiến tranh không phải là Đao Mộc Toái Phong cũng sẽ là người khác. Đến lúc đó nếu như Đông Diệu quốc quân là người, Đông Diệu khẳng định sẽ liên tục thảm bại, người chẳng lẽ muốn nhìn đến Đông Diệu không tồn tại nữa!"

Đao Mộc Lôì Đình nghe được sững sốt, sắc mặt trở nên trắng bệch. Ngay sau đó đột nhiên khẽ cười một tiếng, "Người nói rất giống lão sư của ta , nhưng là ta như trước nhìn không thấu tưởng không ra, hòa bình đang êm đẹp vì sao phải muốn phá vỡ..."

"Bởi vì người có dã tâm không ít, thời đại nào cũng cần ổn định vĩnh cửu , chỉ có quốc gia thống nhất , dân chúng mới có thể chân chính an cư lạc nghiệp. Chẳng qua, đây là một quá trình rất dài , cần người có tài năng thực sự để hoàn thành ."

"Vậy theo như người nói , chiến tranh là không thể tránh khỏi?"

"Đúng!" Thủy Y Họa gật đầu mạnh một cái, "Đã chiến tranh không thể tránh khỏi , vì sao không để người có thể ra trận làm nhất quốc chi quân của Đông Diệu , tuy rằng ta cảm thấy Đao Mộc Toái Phong là một tên biến thái, nhưng là hẳn có khả năng thống trị quản thúc thủ hạ rất tốt ."

Đoan Mộc Lôì Đình nghe xong, từ từ nở nụ cười, "Cũng chỉ có người mới dám như vậy hình dung nhị ca ta."

Thủy Y Họa giật mình trờng lớn mắt. Đoan Mộc Lôì Đình vậy mà dám thừa nhận thân phận với nàng ? !

Ặc , người này kỳ thật là một tên đại ngốc đi! Nào có ai mới gặp qua người khác một lần liền bộc trực hết thủy

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 106: Cái Gọi Là Mỹ Nhân Kế (Phần 1)

Đoan Mộc Lôì Đình lời vừa ra khỏi miệng mới ý thức đến bản thân nói gì đó, vội ho hai tiếng, ra vẻ nghiêm trang nói: "Không sai, ta chính là Đoan Mộc Lôì Đình, là Ưng Dực vương tính khí táo bạo mà vừa rồi người nhắc tới."

Thủy Y Họa có chút sững sờ, nàng giật mình thực sự, không phải vì thân phận của Đoan Mộc Lôì Đình, mà là Đoan Mộc Lôì Đình thế nhưng dễ tin người như thế, người như vậy căn bản không thích hợp làm nhất quốc chi quân, có lẽ suy nghĩ của Đoan Mộc Toái Phong rất đúng, cho dù Thủy Y Họa thật chán ghét tên biến thái kia

"Thế nào, choáng váng?" Đoan Mộc Lôì Đình nhìn bộ dạng vô cùng kinh ngạc của tiểu nha đầu không khỏi cười nhếch miệng, tâm tình phiền muộn vừa rồi cũng tiêu tán rất nhiều. Xem bộ dáng ngu si của tiểu nha đầu này trông thật thú vị.

"Người thật là... Đoan Mộc Lôì Đình?" Thủy Y Họa rất phối hợp tiếp tục biểu cảm giả vờ khiếp sợ.

Đoan Mộc Lôì Đình không khỏi vui lên, kiên định gật gật đầu, "Bổn vương chính là Đoan Mộc Lôì Đình, thật hơn trên châu."

Thủy Y Họa trầm mặc, ngoài mặt thoạt nhìn có chút không biết làm sao, kỳ thực trong lòng đang tự hỏi đối sách tiếp theo. Thật lâu sau, nàng bỗng nhiên đứng lên, hướng nam tử trước mắt cúi đầu hành đại lễ.

Đoan Mộc Lôì Đình vừa thấy bộ dạng này của nàng, nhất thời liền hối hận, quả nhiên những người này sau khi biết thân phận của mình, thái độ

sẽ trở nên khác nhau rất lớn. Sợ hãi, cung kính , thật không thú vị.

Nhưng Thủy Y Họa hiển nhiên không hành động giống người bình thường , cúi đầu chào xong lại lập tức ngồi về vị trí cũ , vẫn là bộ dáng thoải mái như trước .

"Vừa rồi hành lễ là vì bồi tội cho bản thân ta , không nghĩ tới Vương Gia căn bản không giống như lời đồn đãi , mà là một người tính tình hiền hoà ." Giọng nói ngập ngừng , ánh mắt ảm đạm , " Chuyện gì ta cũng đều nói với người , Vương Gia cũng đã biết ta không có hảo tâm, như vậy muốn chém giết muốn bóc lột tùy tiện Vương Gia , ta chỉ cầu Vương Gia có thể cứu sư huynh ta còn đang ở Hỏa Kỳ vương phủ ."

Đoan Mộc Lô Đình nhìn bộ dạng không thêm để ý của nàng , nhin không được cười ra tiếng, " Có ai cầu người như người không ? Người khác đều là quỳ trên mặt đất hoặc nằm sấp xuống , nước mắt nước mũi giàn giụa , người lại thoải mái ngồi ở bên người bốn vương ."

Thủy Y Họa nghiêng đầu liếc hắt một cái, ánh mắt không ngại, nói dối : " Ngay cả Đoan Mộc Toái Phong ta đều dám đắc tội, huống chi Vương Gia người. Việc này ngài có giúp hay không, cùng lắm thì ta cùng sư huynh trên đường Hoàng Tuyền gặp lại ."

Đoan Mộc Lô Đình nhin không được cười ha ha , "Ai bảo người phải chết? Sư huynh người càng sẽ không chết."

"Vậy ý của Vương Gia là..." Thủy Y Họa sững sờ theo dõi hắt.

" Ý của bốn vương là, bốn vương sẽ giúp người."

"Vì sao? Đôi ta không thân chẳng quen." Thủy Y Họa không hiểu hỏi.

Đoan Mộc Lô Đình nhìn vào mắt nàng , hừ hừ nói: "Hiếm khi bốn vương nhìn đến tiểu nha đầu thuận mắt , giúp đỡ một chút cũng không có gì

không thể."

Dứt lời, đem chuông đồng trong tay ném cho nàng, "Người làm rơi chuông đồng này , trả lại cho người."

Thủy Y Họa đưa tay tiếp được, thiết tình nói một câu cảm ơn.

" Nói vậy chuông nhỏ này hẳn là một đôi đi , tên khắc trong chuông đồng có nghĩa gì , đó có phải là tên của người không ?"

Thủy Y Họa cười nhạt lắc lắc đầu, "Không phải , tên khắc bên trong không phải là tên của ta, mà là tên tự của người trong lòng ta . Nhưng mà , quả thật chuông đồng này là một đôi." Nói xong, liền lấy một cái khác từ trong lòng mình ra , trong lòng chuông kia hiển nhiên cũng có khắc một chữ nữa .

Đoan Mộc Lôì Đình liếc mắt một cái nhìn đến chữ kia , hỏi: "Tên của người có một chữ Họa ? Vậy tên đầy đủ của người là gì?"

"Này... Khuê danh của nữ tử hình như là không thể tùy tiện nói cho nam nhân xa lạ , Vương Gia nếu không chê liền gọi ta là A Thủy đi ."

Đoan Mộc Lôì Đình nhú mào liếc nhìn nàng, "Thật sự là nữ nhân keo kiệt , chẳng qua một cái tên mà thôi, chẳng lẽ bốn vương biết tên người là gì xong thì sẽ ăn người?"

Thủy Y Họa nở nụ cười , "Trừ bỏ hẳn, ta không muốn người khác biết tên thật của ta , bằng không hẳn sẽ ghen."

Đoan Mộc Lôì Đình bị nụ cười của nàng làm cho sắp mù mắt , một mặt tiếc hận lắc lắc đầu, nói thầm: "Đáng tiếc , thật vất vả nhìn đến một nha đầu thuận mắt lại là hoa có chủ , nếu không còn có thể nâng lên đến làm nha đầu ấm giường ."

"Trách không được người nhiều năm như vậy vẫn cô đơn một mình ." Thủy Y Họa lườm hăn một cái, hiển nhiên là nghe được hăn vừa rồi nói lắm nhảm.

"Bốn vương như thế nào?" Đoan Mộc Lôì Đình một bộ dạng khiêm tốn lắng nghe .

"Người nếu thực thích một nữ nhân, nên đem tất cả những thứ tốt nhất cho nàng, làm nha đầu ấm giường ? Một người nói ra miệng!" Thủy Y Họa lườm hăn một cái , lập tức cười tủm tỉm nói: "Dù sao Ly Ly nhà ta đời này chỉ có một mình ta, hăn nếu dám cưới nữ nhân khác, ta liền chặt đứt hạ bộ của hăn ."

Đoan Mộc Lôì Đình nghe lời nói của nàng kinh hãi rung mình một cái. Nha đầu kia thật sự là một nữ nhân hung hãn . Từ xưa nam nhân đều là tam thê tứ thiếp , nếu không làm cho nam nhân cưới tiểu thiếp đó là đổ phụ.

"Ly Ly nhà người đó là bởi vì nghèo , lấy không nổi nữ nhân khác, cho nên mới hứa hẹn chỉ có một mình người , một khi chờ hăn khá giả , khẳng định sẽ cưới nữ nhân khác." Đoan Mộc Lôì Đình dùng hết sức lực đả kích, dù sao hăn nhìn đến bộ dáng khẳng định của nha đầu kia cũng có chút không thoải mái. Nam nhân kia khẳng định không bằng hăn đi .

Thủy Y Họa phì cười , " Ly Ly nhà ta vàng bạc châu báu cũng nhiều không kém người , chỉ tiếc chúng ta hiện tại ngăn cách , bạc của hăn ta không dùng được, hiện tại ta chỉ là một kẻ nghèo hèn ."

Thanh âm của Đoan Mộc Lôì Đình nhất thời đề cao, "Hăn nếu là một phú gia , vậy thì lại càng dễ phụ người . A Thủy, người thật sự không cần suy xét lại sao ?"

"Suy xét cái gì? Suy xét về người ?" Thủy Y Họa cười. Đứng dậy vỗ vỗ bần đất dính sau váy , " Nếu Vương Gia đáp ứng sẽ giúp ta, vậy thì hãy thực hiện lời hứa đi."

Đoan Mộc Lôì Đình thờ dài, dẫn nàng đi thư phòng của mình , Thủy Y Họa dẫn theo A Phúc , trên đường hấp dẫn ánh mắt của không ít người .

" Cứ như vậy công khai đi vào thư phòng của Vương Gia , thật sự không có vấn đề gì chứ ?" Thủy Y Họa tò mò hỏi.

Đoan Mộc Lôì Đình cười lạnh , " Trong phủ của bốn vương đã sớm có cơ sở ngầm của nhị ca , hành động của người làm sao mà thoát được ánh mắt bọn họ . Bốn vương liền quang minh chính đại làm cho bọn họ xem." Thư phòng của Ứng Dực vương cách phòng ngủ không xa, chỉ cách có một cái hành lang .

Trước mặt Thủy Y Họa , Đoan Mộc Lôì Đình nhanh chóng lấy ra hai cuốn sổ bìa màu vàng từ trong hộc tối ra , chỉ nhìn bề ngoài, hai cuốn sổ giống nhau như đúc nhưng xem bên trong nội dung lại không quá giống nhau.

Chọn một cuốn trong đó rồi ném cho Thủy Y Họa, Đoan Mộc Lôì Đình cười đến không có ý tốt , " Nếu nhị ca muốn lấy danh sách quan viên của ta , ta đây liền như ý của hã . Người đem này đưa cho hã, trong khoảng thời gian ngắn hã tuyệt đối sẽ không nghi ngờ, người liền thừa dịp này , mang theo sư huynh nhanh chóng rời khỏi Hoàng Thành."

Thủy Y Họa tuy rằng không biết bên trong cất giấu cái gì , nhưng thấy Đoan Mộc Lôì Đình chắc chắn như vậy , nói vậy danh sách này trong thời gian ngắn quả thật có thể lừa được Đoan Mộc Toái Phong .

"Đại ân không lời nào cảm tạ hết được, nếu về sau chúng ta gặp lại, nếu ta có thể giúp được gì , ta nhất định tận lực ." Thủy Y Họa vừa nói vừa đem cuốn sổ nhét vào trong lòng .

Đoan Mộc Lôì Đình cười khổ nói: "Nên tạ là bốn vương mới phải , đây là lần đầu tiên bốn vương có thể nói chuyện thoải mái với người khác như thế , loại chuyện như vậy đối bốn vương mà nói quả thực là một loại xa xỉ."

Thủy Y Họa than nhẹ trong lòng , "Đoan Mộc Lôì Đình, tuy rằng gặp người thời gian không lâu , nhưng ta cảm thấy người là một người tính tình thẳng thắn, đáng giá kết giao . Đứng trên lập trường của băng hữu thì ta thực không hy vọng người đi tranh đoạt vương vị. Trong thời kì thái bình người có lẽ có thể làm một người đứng đầu nhưng là ở loạn thế người tuyệt không thích hợp vị trí này."

Đoan Mộc Lôì Đình lẳng lẳng nhìn nàng một lát, có chút bất đắc dĩ cười, " Chuyện đó bốn vương đều biết , chính là bốn vương tên đã bắn ra , quay đầu không được , hơn nữa thủ hạ của bốn vương rất nhiều tướng sĩ trung tâm , liền tính vì bọn họ bốn vương cũng muốn tiếp tục đi trên con đường đó ." Nói đến đây , hơi ngừng lại, "Nếu cuối cùng bốn vương thua, chỉ có thể hy vọng Đoan Mộc Toái Phong nể tình huynh đệ trước kia , đối xử tử tế với thủ hạ của bốn vương ."

Thủy Y Họa hơi hơi nhú mày, Đoan Mộc Lôì Đình là khuyên không được , chỉ hy vọng hãn ngày sau có thể có kết cục tốt.

Mỗi người đều có mục tiêu cần theo đuổi , Đoan Mộc Lôì Đình như thế, chính nàng cũng vậy .

"Đoan Mộc Lôì Đình, chính người bảo trọng, chúng ta sau này còn gặp lại."

Đoan Mộc Lôì Đình thấy nàng muốn đi, vội vàng kéo nàng quay lại , " Ngốc , người định cứ như vậy mà đi ? Người nghĩ người của Đoan Mộc Toái Phong ăn cơm trắng sao?"

Thủy Y Họa trừng mắt nhìn, " Nếu không đi , vậy còn muốn như thế nào?"

Đoan Mộc Lôì Đình đỏ bừng mặt, ghé sát vào bên tai nàng thấp giọng thì thầm một câu .

Thủy Y Họa nghe xong suýt chút tát cho một cái, hung hăng liếc mắt lườm hăn , "Đoan Mộc Lôi Đình! Một người nghĩ ra, muốn kêu người kêu! Lão nương mặc kệ !"

Đoan Mộc Lôi Đình xì một tiếng , "Người cho là bốn vương đế ý người, không phải là giả vờ sao , người không kêu ta kêu ."

Hăn ho nhẹ hai tiếng, ngẩng cổ kêu lên, "Ừm ... Ai ... Thật là thoải mái , mỹ nhân da thịt của nàng thật mềm mại , làm gia yêu thích không buông tay, ừm... a..."

Thủy Y Họa trợn mắt há hốc mồm mà nghe hăn mặt không đổi sắc kêu ra nhiều âm thanh dâm đãng thế này , nổi lên một thân nổi da gà.

Sau khi kêu vài tiếng ,Đoan Mộc Lôi Đình một cước đá văng cái ghế, chế tạo ra các loại thanh âm ái muội chọc người mơ màng ...

Hết phần 1.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 106: Cái Gọi Là Mỹ Nhân Kế (Phần 2)

Thủy Y Họa nhìn hăn tự biên tự diễn , nhin không được cười ha hả .
Đoan Mộc Lôì Đình học của ai không biết , kỹ thuật diễn cũng quá kém đi .

"Ai nha, gia, ghét thế , người nhẹ chút , làm đau ta rồi..." Trong phòng bỗng nhiên truyền tới âm thanh ngọt ngào .

Đoan Mộc Lôì Đình đang nói chợt im bặt , bên tai bắt đầu đỏ lên.

"Kêu lâu như vậy được chưa?" Thủy Y Họa thấp giọng hỏi.

" Chờ một chút, bốn vương mạnh mẽ như thế , làm sao có thể kêu thời gian ngắn vậy." Đoan Mộc Lôì Đình lập tức nói.

"Vậy Vương Gia ngài vất vả rồi, tiếp tục đi." Thủy Y Họa tìm cái ghế ngồi xuống.

Đoan Mộc Lôì Đình: "..."

Khoảng nửa canh giờ sau, Đoan Mộc Lôì Đình miệng đắng lưỡi khô liên tục uống vài ly trà .

Thủy Y Họa cười tủm tỉm , hai tay ôm ngực dựa vào một bên cửa đứng xem , nói: "Thật sự là vất vả Vương Gia , tiểu nữ tử không gì báo đáp."

"Hừ, người có biết là tốt rồi. Được rồi , người hiện tại có thể đi rồi."

Thủy Y Họa lại cảm tạ câu, xoay người định mở cửa.

Phía sau Đoan Mộc Lôì Đình lại bỗng nhiên gọi nàng lại , đợi đến khi người quay đầu nhìn hắ n , hắ n lại nói không nên lời . Thật lâu sau, môi hắ n mấ p má y và i cá i, nói khế: "Nếu như có một ngày,ngocthuymbachdangdiendanleequydon bốn vương chính là nói nếu, tuyệt đối không phải nguyên rửa người . Nếu như có một ngày tên kia phụ người, mà bốn vương vẫn còn sống , người hãy đến tìm bốn vương , bốn vương nhất định sẽ đối xử tốt với người ."

Thấy nàng sững sờ nhìn chăm chăm bản thân, Đoan Mộc Lôì Đình thấp giọng bồi thêm một câu, "Bốn vương giống như thích người rồi..."

Lời vừa dứt, không chỉ là mặt, toàn bộ cổ đều đỏ hồng .

Thủy Y Họa cười khế , "Tuy rằng khả năng này cực kỳ nhỏ, nhưng ta vẫn muốn cám ơn người. Đoan Mộc Lôì Đình, người là người tốt, nhất định phải còn sống. Còn có... Tên thật của ta là Thủy Y Họa."

Nói xong câu này, nàng không lại lưu lại, xoay người liền rời khỏi thư phòng, một đường ra phủ.

Đoan Mộc Lôì Đình ngắ n người nhìn thư phòng vắng vẻ , một lúc lâu sau mới than nhẹ một tiếng , lắ m bắ m: "Sóng nước xao động mặt Tây Hồ, người đi mang một giấc chiêm bao . Trong họa giai nhân cười ... Thủy, Y, Họa, hóa ra nha đầu kia tên thật là Thủy Y Họa .. Thật sự là cái tên rất hay."

Nếu có thể sớm gặp được nàng thì tốt rồi. Ý nghĩ vừa xuất hiện , Đoan Mộc Lôì Đình liền nở nụ cười khố , cho dù sớm gặp được thì phải làm thế nào đây, chính hắ n tình cảnh đều như vậy , lại làm sao có thể quyết định tương lai bản thân .

Hết thắ y chắ ng qua là người gốc nói mơ mà thôi ...

Hỏa Kỳ vương phủ.

Đoan Mộc Toái Phong xem cuốn sổ Thủy Y Họa lấy đến , ánh mắt càng lúc càng sáng .

Sau khi đọc xong , bốp một tiếng, hần gấp cuốn sổ lại , ánh mắt sáng quắc nhìn Thủy Y Họa, " Mới có một ngày , người như thế nào làm được?"

Thủy Y Họa trong lòng cười lạnh, biết rõ còn cố hỏi, cơ sở ngầm của người ở Ưng Dực vương phủ chẳng lẽ bất tài?

Tuy rằng nghĩ như vậy , ngoài mặt vẫn là trả lời khách khí : "Dùng chút thủ đoạn."

"Mỹ nhân kế sao?" Đoan Mộc Toái Phong hơi hơi nhếch miệng, hơi có chút trào phúng nói: "Người cùng ca ca người thật đúng là giống nhau , dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào. Thân là nữ nhân, ngay cả danh dự cũng không cần sao?"

Thủy Y Họa liếc hần một cái, cười nhạt nói: "Đây không phải là do Vương Gia ngài ban tặng sao, dân nữ ngay cả danh dự đều có thể không cần, mong rằng Vương Gia thực hiện lời hứa, thả ta cùng Bắc Đường đại ca rời đi."

"Đây là tự nhiên." Đoan Mộc Toái Phong ứng thừa nói, trong mắt khinh thường đã không che không giấu.

Trước khi đi, Thủy Y Họa nhìn lướt qua bàn tay thon dài trắng nõn của Đoan Mộc Toái Phong , trong giây lát liền hiểu được bản thân vì sao cảm thấy người này quen mặt rồi. Ban đầu ở trên bữa tiệc trong hoàng cung Tuyết Ly , Đông Diêu sứ thần mặt đen tay trắng không phải là Đoan Mộc Toái Phong này sao!

Buồn cười, vì tìm hiểu tin tức mà có thể cải trang , còn lấy thân phận sứ thần tiến vào hoàng cung Tuyết Ly , đến cùng ai mới là người dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào đây .

Nàng không biết vì sao Đoan Mộc Toái Phong không có nhận ra nàng, lúc trước nàng ở trong yến hội cũng nói qua với hắn mấy câu . Sau này chỉ có thể quy cho Đoan Mộc Toái Phong khinh thường nữ nhân . Năm đó trong yến hội ở hoàng cung Tuyết Ly , chỉ sợ Đoan Mộc Toái Phong đem lực chú ý tập trung vào trên người vài đối thủ mạnh mẽ , như Thượng Quan Huyền Minh và Lê Tử Ngọc, nơi nào để ý tới tiểu nữ tử thân danh hỗn độn như nàng . Hiện tại, vì chuyện này mà Thủy Y Họa cảm thấy vô cùng may mắn.

Đoan Mộc Toái Phong thưởng cho Thủy Y Họa năm trăm lượng làm lộ phí đi đường . Nếu là người có cốt khí sẽ cự tuyệt không thu, nhưng là Thủy Y Họa từ trước đến nay không thể ngoảnh mặt làm ngơ khi nhìn thấy bạc , đem năm trăm lượng bạc nhét hết vào trong gói đồ của bản thân .

"Đa tạ Vương Gia ban ân, hi vọng chúng ta không bao giờ gặp lại." Thủy Y Họa ôm quyền hướng về phía Đoan Mộc Toái Phong đứng ở phía xa , sau đó cùng Bắc Đường Liệt giục ngựa đi , hai con ngựa này cũng là thù lao do Thủy Y Họa thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ .

Dọc theo đường đi, Bắc Đường Liệt không nói tới một chữ, mãi cho đến khi hai người an toàn ra Hoàng Thành.

"Tiểu sư muội, người đến cùng làm cái gì, trong lúc vô tình ta nghe được có người chửi bới danh dự của người , nói người..."

"Nói ta sử dụng mỹ nhân kế đối Ứng Dực vương , cho nên mới lấy được vật Đoan Mộc Toái Phong cần tìm?" Thủy Y Họa chột nhứ mày, liếc xéo Bắc Đường Liệt.

Bắc Đường Liệt thản nhiên cười, "Ta biết những chuyện đó không có thật , ta chỉ tò mò muội như thế nào mà giấu được cơ sở ngầm của Hỏa Kỳ vương ."

"... Bởi vì ta gặp được một tên đại ngốc, khà khà..."

Bắc Đường Liệt: "..."

"Sư muội, lúc ta ở Hỏa Kỳ vương phủ có làm một chuyện xấu, muội tuyệt đối không thể nói với sư phụ."

"Hả ? Liệt sư huynh còn có thể làm chuyện xấu?" Thủy Y Họa cười nói.

"Ta ở Hỏa Kỳ vương phủ vụng trộm thả hai cái dẫn hỏa cổ ..."

"Phốc ~ khà khà ha... Sư huynh, huynh rất đẹp trai !"

Lúc này Hỏa Kỳ vương phủ hỗn loạn không chịu nổi.

"Cháy rồi , người tới mau dập lửa , đi sương phòng dập lửa đi - -" thị vệ đầu tiên phát hiện sương phòng cháy lập tức kêu to lên.

Hỏa Kỳ vương phủ đề phòng sâm nghiêm lần thứ hai đã xảy ra hỏa hoạn .

Đoan Mộc Toái Phong nhìn chăm chăm đồng phế tích sau khi dập lửa , ánh mắt càng ngày càng lạnh . Tuy rằng hắn không biết vì sao sương phòng bỗng nhiên cháy, nhưng hắn khẳng định có người cố tình làm như vậy . Lần trước người phóng hỏa còn chưa tìm được, lúc này lại xuất hiện thêm một người nữa , thực sự coi thường Hỏa Kỳ vương phủ như vậy sao!

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 107: Kiểm Thập Nhất Muốn Kết Hôn ?

Cho đến hai ngày sau, Đoan Mộc Toái Phong mới phát hiện danh sách trong cuốn sổ có vấn đề .Đáng tiếc Thủy YHọa và Bắc Đường Liệt đã ra roi thúc ngựa rời khỏi Hoàng Thành, đến biên cảnh Đông Diêu .

"... Chỉ cần nghĩ đến bộ dạng tức giận la lối ầm ĩ của Đoan Mộc Toái Phong , trong lòng ta cực kì thoải mái ." Thủy Y Họa cười ha hả.

Bắc Đường Liệt lắc đầu, đưa bình nước cho nàng, "Uống một chút nước nhuận hầu đi , muội đã nói cả một đường rồi."

Thủy Y Họa uống một ngụm nước , "Không có biện pháp, ai bảo tên biến thái đó khiến người ta chán ghét . Lúc trước chẳng qua là nói xạo ,kiếm chút tin tức từ chỗ môn khách của hãn , ai biết hãn lại tính toán chi li như thế ."

"Có lẽ lúc trước hãn thật sự coi muội làm tri kỷ, cho nên sau này lúc biết được muội lừa gạt hãn , mới sẽ hành động như vậy đi." Bắc Đường Liệt cười nhạt nói.

Thủy YHọa có chút đuối lý nhìn sang chỗ khác . Nàng thừa nhận lúc trước bản thân lừa gạt Đoan Mộc Toái Phong là bản thân không đúng, nhưng nếu nàng không giành được hảo cảm của Đoan Mộc Toái Phong thì làm sao có thể gián tiếp lấy được tín nhiệm của Hạ Tuyệt Tuyệt . Huống chi cũng không phải tất cả mọi chuyện nàng đều lừa Đoan Mộc Toái Phong , có những chuyện nàng nói với hãn đều là xuất từ phế phủ.

Lui một bước mà nói,ngocthuymbachdang nàng lấy thân phận Bạch Y Họa ở cùng Đoan Mộc Toái Phong cũng chỉ có ba ngày .Co dù nàng che giấu

thân phận cùng mục đích, lại làm sao để hấn oán hận đến nông nổi này , thật sự Thủy YHọa không nghĩ ra nguyên do. Đoan Mộc Toái Phong tâm tư khó có thể cân nhắc, cuối cùng nàng cũng chỉ có thể dùng bốn chữ trừng mắt tất báo để hình dung người này .Hấn không chấp nhận được người khác lừa gạt hấn .

"Thôi, dù sao ngày sau cũng sẽ không gặp lại , chút ân oán nhỏ nhoi đó bỏ đi được rồi . Ta chỉ thấy lo lắng cho tiểu tử ngốc Đoan Mộc Lôi Đình kia thôi ."

" Nếu là ngốc thật sự thì sao có thể chống đỡ được Hỏa Kỳ vương cho tới tận hôm nay . Sư muội, muội xác định Đoan Mộc Lôi Đình không có dùng bề ngoài mê hoặc muội chứ ?" Bắc Đường Liệt bán tín bán nghi hỏi.

Thủy Y Họa cười nói: "Phương diện khác ta không rõ ràng, nhưng tính cách người này thẳng thắn . Nếu không phải lập trường khác nhau , ta rất muốn cùng hấn làm bạn tốt."

Bắc ĐườngLiệt đi ở phía trước chợt khựng lại .

" Sao vậy ?" Thủy Y Họa nhíu mày. Nhĩ lực của nàng mạnh hơn Bắc Đường Liệt rất nhiều, nếu xung quanh đây có động tĩnh không đạo lý nàng không nghe được.

"Sư muội khả năng không biết, bởi vì người tộc Sáp Huyết hàng năm luyện chế cổ độc, mà trong quá trình luyện chế cổ thường xuyên ngửi các loại mùi máu tươi , cho nên vị giác của chúng ta mạnh hơn so người bình thường ." Bắc Đường Liệt vừa nói vừa đánh giá xung quanh , nói: "Vừa rồi ta ngửi được mùi máu tươi thoang thoảng , chỉ ở trong vòng hai dặm quanh đây ."

Thủy Y Họa nghe xong lời này, lập tức cảnh giác . Nơi này là hoang sơn dã ngoại ,ngocthuymbachdang.Lêquyydon xuất hiện chuyện giết người là chuyện rất bình thường . Tuy rằng dựa theo bản lĩnh hiện tại của nàng,

người bình thường không gây sợ hãi, nhưng cảnh giác đã trở thành một loại bản năng.

"Chúng ta vẫn dựa theo đường cũ đi, có một số việc tránh được nên tránh, tránh không khỏi thì mới động thủ."

Bắc Đường Liệt gật đầu, "Liên theo lời sư muội đi."

Hai người giục ngựa đi, chẳng qua là tốc độ đã chậm lại để phòng ngừa ám tiễn xuất hiện.

Lúc càng đến gần nơi như lời Bắc Đường Liệt nói, Thủy Y Họa cũng nghe được âm thanh càng ngày càng rõ ràng, thanh âm này không phải là tiếng đao kiếm chạm vào nhau, mà lại có chút giống như là quyền đâm cước đá, bên trong xen lẫn tiếng chửi bậy không chịu nổi.

"Sư huynh, chúng ta đi nhìn xem, nếu có tiểu lâu la bắt nạt dân chúng, thì anh hùng liền giao cho sư huynh đi làm." Thủy Y Họa nói.

Bắc Đường Liệt liếc nàng một cái, "Ta càng nguyện ý khoanh tay đứng nhìn."

"Ha ha ha... Mộ Dung Thất người cũng có hôm nay! Đánh cho ta, đánh chết thì thôi!"

Một vị cầm y công tử mắt đầy lệ khí nhìn chăm chăm vào nam tử đang cuộn mình trên mặt đất, khóe miệng cong lên đắc ý, những người đang đâm đá này rõ ràng là thuộc hạ của hắn, nghe lời làm việc.

"Biểu ca, đừng đánh, đánh nữa mất mạng người đó." Bên người cầm y công tử có một nữ tử áo vàng xinh đẹp. Lúc nhìn đến một màn tàn nhẫn này, giống như có chút không đành lòng, thấp giọng khuyên nhủ.

" Quả Nhi , người vậy mà thay tên tội phạm giết người này cầu tình?"
Cầm y công tử cả giận nói: " Mộ Dung Thất từng giết người Kiếm gia ta , ta hận không thể phanh thây hắn, người này chết không luyến tiếc!"

"Lúc trước giết Tùng Lâm đại ca căn bản không phải người này, là những người khác của Phong Vân đường ." Nữ tử áo vàng tranh cãi nói.

"Thì tính sao, dù sao đều là người Phong Vân đường ! Nghe nói Mộ Dung Thất chính là sát thủ đứng thứ hai trong Bảng sát thủ trên giang hồ . Nếu như Kiếm Thạch Phong ta giết hắn xong có phải thanh danh sẽ lan truyền rộng rãi hay không , khả khả..."

Kiếm Thạch Phong đang cười ngông cuồng , từ không trung bỗng nhiên truyền tới một tiếng cười nhẹ ngocthuylachdang, "Có phải thanh danh lan truyền rộng rãi hay không ta không biết, nhưng là người khẳng định chết chắc rồi!"

"Ai? ! Tiểu nhân phương nào ?" Kiếm Thạch Phong cảnh giác nhìn bốn phía xung quanh. Nữ tử áo vàng cũng có chút khẩn trương .

Tiếng vó ngựa dần dần truyền tới , Kiếm Thạch Phong lúc này mới phát hiện, phía sau cách đó không xa đi tới hai con ngựa cao to, có hai vị công tử áo đen đang nhìn về phía bên này.

Giọng nói mới vừa rồi chính là của hai người này? Hai người này rõ ràng khoảng cách rất xa, vì sao lại giống như là ghé vào lỗ tai hắn mà nói vậy .

Kiếm Thạch Phong lập tức nắm chặt kiếm trong tay , hai mắt tràn ngập địch ý nhìn chằm chằm hai người càng ngày càng gần .

Thủy Y Họa thật xa liền nhìn đến tình cảnh phía trước , một đôi mắt hơi hơi nheo lại. Mộ Dung Thất làm sao lại đến nông nổi này? Trước mắt hai người này đúng là người của Kiếm gia ?

"Vị huynh đài này là người của Kiếm gia ?" Thủy Y Họa nhìn chăm chăm nam tử cầm đầu kia hỏi.

Kiếm Thạch Phong vừa nghe tiểu tử này hỏi ra hai chữ Kiếm gia , lập tức còn có khí thế, thẳng sống lưng nói: "Không sai, tại hạ đúng là tôn tử Kiếm gia . Ta khuyên hai vị ít quản chuyện của Kiếm gia , bằng không muốn các người chịu không nổi!"

Thủy Y Họa phì cười một tiếng , " Người như vậy mà kêu tôn tử Kiếm gia , tiểu tử này định lừa ta sao? Nếu người có thể tiếp được ba chiêu của ta , như vậy ta sẽ tin người . Nếu tiếp không được , như vậy cũng đừng trách ta không khách khí."

Tiếng nói vừa dứt, ánh mắt đột nhiên lạnh , cả người bay thẳng về phía hắc , đồng thời một chân đá ngang ra ngoài.

Kiếm Thạch Phong còn chưa kịp cầm kiếm ngăn lại , bụng đã bị đá một cước , ruột đều nhanh bị đá ra rồi.

Hắc hét lớn một tiếng, rút kiếm đâm tới .

Thủy Y Họa linh hoạt tránh đi, một nắm tay đánh về phía mặt hắc , chỉ cần một đấm như vậy liền đánh cho hắc mặt mũi bầm dập.

"Hai chiêu rồi." Thủy Y Họa hơi hơi nhếch môi, " Chiêu thứ ba , người tiếp đi ."

Kiếm Thạch Phong giận dữ, cả người vận công, đem trường kiếm trong tay múa nhanh như gió . Người bình thường căn bản nhìn không ra chiêu số võ công , nhưng là Thủy Y Họa ngay cả mắt cũng không chớp , một tay duỗi ra, ngay sau đó, kiếm kia bay tán loạn đã bị nàng phá giải , trường kiếm bị nàng dùng hai ngón tay kẹp lại .

Két một tiếng, hai ngón tay nàng hơi hơi dùng lực, kiếm của Kiếm Thạch Phong liền bị gãy thành hai đoạn

"Trình độ như vậy còn dám tự xưng người Kiếm gia, làm như ông nội ta dễ lừa sao?"

Thủy Y Họa một cước mới nâng lên, Kiếm Thạch Phong liền quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, "Hảo hán có chuyện gì cứ từ từ rồi nói, từ từ rồi nói!"

Nữ tử áo vàng Tần Quả Nhi thấy thế, vội vàng chạy tới đỡ lấy Kiếm Thạch Phong, nhìn Thủy Y Họa phần nộ quát: "Vị thiếu hiệp này cũng hơi quá đáng, biểu ca ta lại không đắc tội với người!"

Thủy Y Họa nhún nhún vai, "Ai kêu hăn tự xưng là người Kiếm gia, thật sự là làm mất mặt Kiếm gia." Nàng gặp qua người Kiếm gia không nhiều lắm, chỉ có một mình Kiếm Thập Nhất, ngocthuymbachdang nàng còn tưởng rằng những người khác đều là bộ dáng ngạo khí lạnh lùng giống Kiếm Thập Nhất. Ai đoán hôm nay gặp được tên ngu xuẩn bỏ đá xuống giếng.

Tần Quả Nhi vội nói: "Biểu ca nói không giả, hăn quả thật là người Kiếm gia, chỉ là không phải con trai trưởng của Kiếm gia, Kiếm bá bá là nhà kê (vợ bé) sinh ra, cho nên biểu ca hăn..."

"Hả, hóa ra là một bàng chi của Kiếm gia, thân phận địa vị như vậy cũng tốt lấy ra khoe khoang, thật là dọa người." Thủy Y Họa cười lạnh. Nói không chừng ông nội của tên Kiếm Thạch Phong này cũng là từ một chi khác nữa, người một nhà bọn họ chỉ là họ hàng bàng chi, chỉ có thể nói là dính một chút hào quang của Kiếm gia.

Kiếm Thạch Phong không thể dễ dàng tha thứ đó là người khác nhắc tới hăn chỉ là họ hàng bàng chi của Kiếm gia. Lúc này không cam lòng trừng mắt Thủy Y Họa, hai bàn tay nắm thật chặt.

"Trừng cái gì trừng, cẩn thận lão tử móc mắt người!"

"Thiếu hiệp bớt giận! Biểu ca không có ác ý." Tần Quả Nhi vội nói .

Thủy Y Họa trào phúng liếc nhìn đôi uyên ương này , lập tức đi đến trước mặt Mộ Dung Thất .

Vừa rồi vài tiểu lâu la quyền đâm cước đá đã sớm trốn đứng sang một bên, trên đất Mộ Dung Thất toàn thân vô số vết thương , lúc này đã thở không ra hơi .

Thủy Y Họa bắt mạch cho hãn , mày nhíu lại , Mộ Dung Thất thế nhưng không có nội lực? ! Trên người hãn kết quả đã xảy ra chuyện gì. Tùy tay lấy ra một lọ hồi hồn đan, đổ ra hai viên nhét vào trong miệng hãn, rồi sau đưa cho Bắc Đường Liệt.

"Sư muội quen người này?" Bắc Đường Liệt tò mò hỏi. Hãn biết Thủy Y Họa là người lạnh nhạt , càng không nói đến dùng hồi hồn đan cứu người , đây là đan dược thượng thừa , nha đầu kia có đôi khi keo kiệt thật sự.

"Chưa nói tới quen nhưng là ta rất hiếu kỳ trên người hãn đã xảy ra chuyện gì." Khóe miệng Thủy Y Họa xet qua một chút cười tính kế .

Bắc Đường Liệt không lại hỏi nhiều, nâng dậy Mộ Dung Thất, giúp hãn uống nước , tiếp theo lại thoa cho hãn một ít thuốc trị thương.

"Không biết Mộ Dung Thất có liên quan gì tới người ?" Thủy Y Họa hỏi Kiếm Thạch Phong mặt mũi bầm dập .

Kiếm Thạch Phong tròn mắt xoay xoay, cung kính trả lời: "Không đối gạt thiếu hiệp, huynh đệ Mộ Dung Thất đã từng giết đường huynh Kiếm Tùng Lâm của ta , bá phụ ta hận Phong Vân đường tận xương, nhưng lại tự biết không phải đối thủ, cho nên nhịn rất nhiều năm rồi ngocthuymbachdang,leequydonn. Vừa đúng ta gặp tiểu tử này, đã nghĩ tìm hãn báo thù. Nhưng mà , hiện tại ta biết bản thân sai lầm rồi, ta không nên tìm hãn báo thù, muốn tìm thì tìm hung thủ chân chính . Thiếu hiệp nếu

không chê , ta nghĩ muốn mời hai vị tới phủ làm khách, thuận tiện chữa thương cho Mộ Dung Thất ."

Thủy Y Họa theo dõi hẩn , đánh giá một lát, khóe miệng nhếch lên, "Được , vậy làm phiền Kiếm công tử rồi."

"Biểu ca, huynh biết rõ đại di đối người Phong Vân đường - - "

"Quả Nhi , muội câm miệng." Kiếm Thạch Phong lập tức đánh gãy lời nói của Tần Quả Nhi , dè dặt cẩn trọng nhìn về phía sau liếc mắt một cái.

Thủy Y Họa hơi ngoéo khóe môi , không có phản ứng dị thường gì , Bắc Đường Liệt biểu cảm thản nhiên , vác Mộ Dung Thất trên lưng .

Từ khi đi theo Thủy Y Họa tới Trung nguyên , Bắc Đường Liệt làm rất nhiều chuyện mà trước kia chưa bao giờ làm . Hẩn lần đầu tiên bị người qua đường mắng là ngu xuẩn, lần đầu tiên sử dụng võ công đánh nhau, lần đầu tiên vụng trộm thả hỏa, hiện tại lại lần đầu tiên công người . Về sau phát sinh cái gì nữa, hẩn đều có thể tiếp nhận rồi.

Hai người đi theo Kiếm Thạch Phong đến Kiếm phủ nằm ở biên cảnh Đông Diêu , dựa vào vị trí địa lý của Kiếm phủ này có thể đoán được địa vị của nhà này . Tuy rằng Kiếm gia vắt ngang Hỏa Vũ cùng Đông Diêu , nhưng là Kiếm gia chủ yếu đều ở Hỏa Vũ ,ngocthuybachdang một ít bàn chỉ trọng yếu thì tại thành trấn phồn hoa của Đông Diêu . Nhà Kiếm Thạch Phong lại ở thị trấn nhỏ ở biên cảnh Đông Diêu , trình độ được coi trọng của bọn họ không cần nói cũng biết.

Kiếm lão gia giống như ra ngoài làm việc, lúc này không ở trong phủ, Kiếm Thạch Phong đem hai người đưa đến gian phòng tốt nhất , lại mời đại phu tốt nhất trong thành tới chẩn đoán thương thế cho Mộ Dung Thất đang hôn mê .

Kiểm Thạch Phong đưa tới những dược liệu tốt nhất trong phủ , lại chiêu đãi hai người cực kỳ cẩn thận .

Thủy Y Họa đều nhận lấy những thứ hãn đưa tới để lấy lòng . Đừng tưởng rằng nàng không biết Kiểm Thạch Phong tính toán điều gì, Kiểm Thạch Phong sắp xếp cho bọn họ tới căn phòng này đều ngăn cách với những gian phòng khác , vị trí như vậy thích hợp với việc giết người phóng hỏa rồi.

Thủy Y Họa đáp ứng vào phủ có hai nguyên nhân, một là Mộ Dung Thất bị thương quá nặng, không thích hợp lập tức chạy đi. Hai là nàng với Bắc Đường Liệt dọc theo đường đi vừa hỏi đường vừa chạy , không có nghỉ ngơi , vừa khéo có thể ở trong phủ này nghỉ ngơi dưỡng sức. Mặt khác, nàng còn có tiểu tâm tư, nếu trước khi rời đi có thể lấy chút vàng bạc châu báu thì ... Ha ha.

Sắc trời dần dần tối sầm xuống , Mộ Dung Thất cũng tỉnh lại. Lúc nhìn đến Thủy Y Họa cùng Bắc Đường Liệt , ánh mắt mê mang một lúc mới chậm rãi trở nên rõ ràng.

Thủy Y Họa nhớ được trước kia trong mắt hãn chỉ có sát khí , hiện tại nàng lại thấy được trong mắt hãn tràn đầy tuyệt vọng , giống như đã trải qua đại nạn , có chút cảm giác tâm như tro tàn .

"Vì sao nội lực của người mất hết ?" Thủy Y Họa hỏi.

Mộ Dung Thất liếc nàng một cái, trầm mặc không nói nhằm nghiền mắt. Mặc kệ Thủy Y Họa cùng Bắc Đường Liệt hỏi cái gì, hãn cũng không mở miệng , sau này thân mình thật sự mệt mỏi, hãn lại ngủ lúc nào không biết .

"Sư muội, muội cứu người này giống như không cảm kích ." Bắc Đường Liệt khó được trêu ghẹo một câu.

Thủy Y Họa nhún nhún vai, "Nếu đổi lại là ta trong một đêm biến thành phế vật, ta cũng không tiếp thụ được, về sau lại cẩn thận hỏi hãn vậy ." Thoáng suy tư , lại nói: "Liệt sư huynh, huynh ở chỗ này xem hãn, ta muốn đi dò thám tình huống."

"Mọi sự cẩn thận." Bắc Đường Liệt dọc theo đường đi đối với quyết định của nàng đều duy trì vô điều kiện , điểm này làm cho Thủy Y Họa vô cùng vừa lòng.

Bóng dáng Thủy Y Họa bay nhanh trong màn đêm , cuối cùng dừng ở trên nóc nhà của phòng chính .

Trong phòng, hai nam nhân trung niên xa lạ đang thấp giọng thương thảo chuyện gì.

"... Lão Tần , tin tức quý giá này ta thật vất vả mới biết được , người muốn thế nào cảm tạ ta?" Một nam nhân trung niên mắt nhỏ cười tủm tỉm nói.

Một người khác lập tức nói tiếp, "Nếu người nói đều là thật , ta sẽ bảo Quả Nhi chuẩn bị đi tới Hỏa Vũ . Nhưng là, ta còn có chút hoài nghi, tiểu công tử Kiếm Gia không phải thích nam nhân sao, vẫn là một trong những nam sủng của Viêm Đạm vương , hiện tại thế nào bỗng nhiên lại thay đổi , còn chuẩn bị cưới nữ nhân?"

Thủy Y Họa vừa nghe đến chỗ này, trong mắt lóe lên kinh ngạc . Tiểu công tử Kiếm gia không phải là Kiếm Thập Nhất sao, Kiếm Thập Nhất muốn kết hôn? !

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 108: Yêu Cầu Vô Sĩ Của Thủy Y Họa .

Thủy Y Họa nghe tin tức xong , phản ứng đầu tiên là giật mình, thứ hai là cảm thấy chuyện này rất khó hiểu.

Người ngoài có lẽ không biết, nhưng nàng thân là nữ nhân của Cơ Mộc Ly , giữa hai người cơ hồ không có gì giấu nhau . Cho nên những chuyện của Kiếm Thập Nhất , Thủy Y Họa biết rất rõ ràng.

Lúc trước Kiếm Thập Nhất bởi vì một nguyên nhân nào đó kém chút bị các trưởng bối Kiếm gia xoá tên, âm thầm còn bị các huynh đệ cùng thế hệ hạ độc thủ . Nếu không có Cơ Mộc Ly phát ra hảo tâm, Kiếm Thập Nhất nói không chừng đã sớm chết ở dưới đao " người nhà " rồi , lại càng không trở thành thị vệ trung tâm như bây giờ .

Cũng không phải mọi người Kiếm gia đều là người ác , chính là loại gia tộc lớn thì chuyện lục đục với nhau cũng không thiếu so hoàng cung , huống chi Kiếm Thập Nhất vẫn là con trai trưởng nhỏ nhất lại được cưng chiều nhất . Vì vị trí trưởng gia của Kiếm gia , có bao nhiêu người đem chính mình biến thành đầu rơi máu chảy, Kiếm Thập Nhất tự nhiên cũng trở thành mục tiêu công kích của rất nhiều người .

Trong số ba gia tộc lớn thì Ôn gia thu tóm các loại từ lâu trải rộng khắp bốn nước , mà Diệp gia thì lại chuyên về các cửa hàng lương thực . Hai gia tộc này mọi người đều là người sành sỏi trong chuyện làm ăn , lại nắm giữ nhiều ngành nghề khác nhau . Nhưng Kiếm gia lại khác , Kiếm gia vốn lấy việc đúc kiếm làm giàu, trong xương cốt đều có chút nhẫn tâm, một khi có chuyện cũng sẽ không chừa lại đường lui , hết thấy chỉ vì ích lợi.

Ở mặt ngoài, Kiếm Thập Nhất vẫn là con cháu được sủng ái của Kiếm gia , trên thực tế hắn đã sớm thoát ly quan hệ với Kiếm gia , bằng không chỉ cần việc Kiếm Thập Nhất trở thành nam sủng của Viêm Đạm vương , thì những lão già của Kiếm gia đó khẳng định đánh hắn đến cha mẹ cũng không nhận được .

Một gia tộc máu lạnh như vậy , lại đột nhiên phải giúp Kiếm Thập Nhất xử lý hôn sự, nói ra ai tin?

Thủy Y Họa chống cằm suy nghĩ : Dựa theo cách nói của lão già này thì Kiếm Thập Nhất hiện tại trở về Kiếm gia, còn đang chuẩn bị hôn sự?

Nếu Kiếm Thập Nhất thật muốn đón dâu, dựa theo tính cách tiêu tử này , hắn là cưới nữ nhân hắn thích mới đúng. Trong phủ Tần khuyết cô nương hiện tại có phải có tình cảm với hắn hay không ? Trong việc này Cơ Mộc Ly lại đảm đương vai trò gì ? Thủy Y Họa có rất nhiều nghi vấn , hết thảy chỉ có thể chờ trở lại Hỏa Vũ mới biết rõ ràng được .

Trong phòng hai người còn đang khách sáo qua lại .

Nam tử trung niên mắt nhỏ lộ ra tinh quang hiển nhiên chính là cha của Kiếm Thạch Phong , mà một người khác nhìn như nho nhã đó là cha của Tần Quả Nhi , xem ra hai người này đã cấu kết với nhau làm việc xấu nhiều năm.

"Lão Kiếm , người cũng biết quan hệ của Quả Nhi với Thạch Phong , chuyện này vẫn là trước gạt hai cái hài tử đi . Nếu là Quả Nhi chuyện không thành , ta còn có thể kết thân gia phải không?"

"Ha ha ha, vẫn là lão Tần nghĩ đến chu đáo, nếu không phải vì tốt cho lão Tần , ta làm sao để nha đầu tốt như vậy gả đến Kiếm gia ..."

Thủy Y Họa không có hứng thú xem hai người tiếp tục cấu kết với nhau làm việc xấu, vận dụng khinh công, rất nhanh rời khỏi nơi này. Mà Thủy Y

Họa vừa rời khỏi , Kiếm Thạch Phong liền xông vào phòng.

"Cha, con tìm được hung thủ giết đường huynh rồi !"

Kiếm Thạch Phong lỗ mãng liều lĩnh đẩy cửa vào, đối lấy Kiếm lão gia một trận thoá mạ, "Không thấy được Tần thúc còn ở chỗ này sao? Hằng ngày lão tử là thế nào dạy người, lễ nghi quy củ đều đi đâu vậy! Lớn như vậy , còn như thế lỗ mãng!"

Kiếm Thạch Phong tức giận , cúi đầu không nói.

"Nói đi, người lại chọc chuyện gì?" Kiếm lão gia lườm hăn một cái.

Kiếm Thạch Phong xem xét Tần thúc liếc mắt một cái, nghĩ không phải người ngoài , liền thấp giọng nói: "Con tìm được sát thủ Mộ Dung Thất của Phong Vân đường , cùng với vài đồng lõa khác , hiện thời con cho bọn họ vào ở sương phòng biệt viện, cha, người xem, chúng ta muốn hay không..." Nói đến chỗ này, làm cái động tác cắt cổ .

"Mộ Dung Thất? !" Kiếm lão gia khẽ trừng mắt, "Người hỗn tiểu tử, làm sao lại đem phiền toái như thế mang về đây , người cho là Mộ Dung Thất dễ đối phó à? !" Kiếm lão gia tức giận đến suýt chút tiến lên đánh hăn một cái tát tai.

Kiếm Thạch Phong vội vàng giải thích nói: "Cha, Mộ Dung Thất không biết vì sao không có nội lực, hiện tại đúng là thời cơ đối phó hăn cực tốt , cha ngài chẳng lẽ đã quên thù của đường huynh , Đại Bá Phụ tra được hung thủ sát hại Tùng Lâm đường huynh đúng là người Phong Vân đường , thù này không báo thì đợi khi nào? ! Chúng ta chỉ cần lặng lẽ đặt một ít củi khô tại xung quanh sương phòng kia , rồi sau đó tìm cơ hội phóng hỏa , thiêu chết bọn họ, có thể - - "

"Đủ, người không biết thì đừng nói !" Kiếm lão gia chặn lời , văng cả nước miếng lên mặt hăn .

Kiểm Thạch Phong không hiểu nhìn về phía phụ thân của mình, không rõ bản thân làm sai chỗ nào.

Nam tử trung niên họ Tần đứng ra thuận khí cho Kiểm lão gia , "Đừng tức giận , Thạch Phong còn nhỏ, không hiểu chuyện cũng có thể tha thứ." Lập tức nhìn Kiểm Thạch Phong nói: "Thạch Phong , Mộ Dung Thất là sát thủ mà đường chủ Phong Vân đường sủng ái nhất , con nói con muốn mạng của hắn, Phong Vân đường làm sao có thể bỏ qua . Phong Vân đường , nhà con chọc được sao, mà Kiểm Gia chủ gia bên kia cũng sẽ không quản loại chuyện này . Còn có, chuyện nhà Đại Bá Phụ không cần con phải quan tâm, ai biết là ai mua người giết người , mấy đứa con trai nhà Đại Bá Phụ con đều nhìn chăm chăm gia tài kia đâu."

Kiểm Thạch Phong khiếp sợ nói không nên lời ,. Tần thúc nói lời này là có ý tứ gì, chẳng lẽ là những vị đường huynh khác của hắn tìm sát thủ giết đại đường huynh? Đây rất vớ vẩn rồi !

Hai lão già khôn khéo liếc nhau một cái, bất đắc dĩ lắc đầu.

"Thạch Phong , về sau những việc này con đừng đi quản , cũng đừng quá thân cận với mấy đường huynh đường đệ nữa ." Kiểm lão gia thở dài. Hắn cả đời chỉ có một mình Kiểm Thạch Phong , trong phủ không có chuyện lục đục với nhau nhưng là những phủ khác lại không giống như vậy .

Kiểm lão gia tiến bước Tần lão gia , rồi sau đó chủ động dẫn Kiểm Thạch Phong đi tới sương phòng để xin lỗi mấy người .

Thủy Y Họa cười tủm tỉm uống ngụm nước trà, "Kiểm lão gia không cần khách khí, chuyện này cũng không thể trách lệnh công tử, nhưng là Kiểm lão gia cũng nhìn thấy , Tiểu Thất hắn bị lệnh công tử đánh trọng thương như thế , nói vậy phải muốn mất thời gian mới hoàn toàn bình phục được . Người xem này..."

Kiểm lão gia vội cười ha hả nói: "Lão phu thay khuyển tử xin lỗi các vị , tiểu huynh đệ người xem như vậy như thế nào, lão phu ta cam nguyện đưa một trăm lượng bạc , coi như cấp Mộ Dung công tử bồi tội."

Thủy Y Họa nghe xong không khỏi cười lạnh một tiếng, “ Phong Vân đường chúng ta tại trong mắt Kiểm lão gia liền giá trị ít bạc như vậy ? Kiểm lão gia cũng biết chúng ta bình thường làm đều là chuyện gì nhỉ ?" Âm điệu bén nhọn một chút , "Lấy người tiền tài thay người tiêu tai họa, Phong Vân đường ta lấy tiền thưởng ít nhất đều là một trăm lượng hoàng kim, giết cũng đều là những người phú quý phóng khoáng lạc quan."

Ý ở ngoài lời, một trăm lượng bạc trắng quả thực là vũ nhục nhân cách chúng ta .

Kiểm lão gia nghe vậy trên trán chảy ra một tầng mồ hôi lạnh , tuy rằng hãn cũng họ Kiểm, nhưng chỉ làm ít mua bán nhỏ , một trăm lượng hoàng kim đối với hãn mà nói quả thực là sư tử mở miệng. Nhưng là vì sớm thỉnh đi Tôn đại phật này , Kiểm lão gia vẫn là đau lòng xuất ra .

Ở một đêm , sáng hôm sau Thủy Y Họa cảm thấy mỹ mãn cầm một trăm lượng hoàng kim lừa được đi rồi .

Thủy Y Họa một mình cưỡi một con ngựa, mà Bắc Đường Liệt cùng Mộ Dung Thất ngồi chung một con ngựa, tên kia ngay từ đầu còn có chút mâu thuẫn, cuối cùng cũng chỉ là im lặng không nói tùy ý hai người bài bố, giống như là đàn độn còn sống.

"Sư muội ..." Bắc Đường Liệt bỗng nhiên mở miệng.

"Hả? Sư huynh muốn nói cái gì?" Thủy Y Họa nhìn về phía Bắc Đường Liệt.

Bắc Đường Liệt châm chước dùng từ nói: "Vì sao ta trước kia không phát hiện, sư muội cũng có... cũng có lúc vô liêm sỉ như vậy ."

Thủy Y Họa cười ha ha , "Sư huynh lời ấy sai rồi, ta không gọi vô sỉ, mà là thông minh, sư huynh cảm thấy nhà Kiếm Thạch Phong giống người tốt sao? Cho dù không phải là đại gian đại ác , bình thường khẳng định cũng không thiếu tai họa dân chúng, ta đây là gián tiếp thay dân chúng trừng phạt bọn họ, một trăm lượng hoàng kim với hãn mà nói chỉ là rớt miếng thịt , xem ta không đau chết hãn!"

Mộ Dung Thất ánh mắt tĩnh mịch không biết nghĩ đến cái gì, quay đầu nhìn Thủy Y Họa liếc mắt một cái, lập tức tiếp tục làm cái xác không hồn.

"Thế nào, Mộ Dung huynh có chuyện nói với ta?" Thủy Y Họa cũng không lơ mất một chút ánh sáng trong mắt Mộ Dung Thất vừa rồi .

"Hóa ra người là nữ nhân." Mộ Dung Thất thân nhiên nói: "Người là nữ nhân Quỷ Sát Huyết Tôn thích..."

"Ai , ta còn tưởng rằng người muốn tiếp tục làm câ điếc chứ ." Thủy Y Họa trêu tức một tiếng, lập tức cường điệu nói: "Mặc kệ người nói như thế nào , hiện tại ta chỉ là Viêm Đạm vương phi."

Bắc Đường Liệt nghe hai người đối thoại, cảm thấy một đầu hơi nước, Quỷ Sát Huyết Tôn lại là người phương nào? Xem ra tiểu sư muội này của hãn trêu chọc thực không ít người đâu.

Mộ Dung Thất nói một câu này sau lại không có tiếp tục , giống như vừa rồi nói một câu kia với Thủy Y Họa cũng là nể mặt Quỷ Sát Huyết Tôn . Hãn cả đời này tiếc nuối nhất một chuyện, đó là không thể đánh bại Quỷ Sát Huyết Tôn. Hãn hiện tại đã thành một phế nhân, về sau cũng không có cơ hội rồi...

"Mộ Dung Thất, võ công theo ý của huynh liền trọng yếu như vậy sao, so mạng sống còn quan trọng ?" Thủy Y Họa hơi hơi hí mắt nhìn hãn, thanh âm chậm lại, "Chỉ cần giữ lại mạng sống , về sau lo gì không thể Đông Sơn tái khởi."

Ở trong mắt Thủy Y Họa xem ra, hiện tại Mộ Dung Thất không có sát khí và lệ khí như trước kia , cả người thoát nhìn trông thoải mái nhiều lắm, chẳng qua có chút suy sụp . Quan trọng là, Mộ Dung Thất là một người rất nặng nghĩa khí , điểm này nàng rất sớm liền nhìn ra rồi.

Mộ Dung Thất nghe xong lời của nàng , chỉ là cúi đầu cười lạnh một tiếng, không có tính toán nói nhiều với Thủy Y Họa .

"Ta biết trong lòng người đang nghĩ cái gì, người nhất định suy nghĩ: Nữ nhân này nói thật đơn giản , mười mấy năm nội lực mất hết, hiện thời không khác nào một phế nhân , làm sao nói Đông Sơn tái khởi?" Thủy Y Họa cười khẽ.

Mộ Dung Thất giật mình, vẫn là im lặng .

Thủy Y Họa không chút để ý thái độ của hã , tiếp tục nói: "Tuy rằng không biết trên người người đã xảy ra chuyện gì, nhưng hiện thời người đối với Phong Vân đường mà nói đã là một phế nhân ."

Nói đến đây , Thủy Y Họa vụng trộm liếc nhìn Mộ Dung Thất , vốn tưởng rằng hã sẽ nghiêng răng nghiêng lợi hay mặt lộ vẻ oán giận , kết quả cái gì đều không thấy được, khó tránh khỏi có chút thất vọng.

"Theo ta được biết, Phong Vân đường đối với người vô dụng bình thường sẽ áp dụng hai loại thủ đoạn, một là làm cho bọn họ biến thành người Hoạt Tử , vì bản thân sử dụng, một cách khác chính là giết người diệt khẩu, miễn cho những người vô dụng đó sinh ra nhị tâm, tiết lộ bí mật của Phong Vân đường . Nhưng là, Mộ Dung Thất người hiện tại lại êm đẹp rời khỏi Phong Vân đường, điều này làm cho ta rất khó hiểu. Chẳng lẽ là lão Đường chủ cam chịu người rời đi? Ha, nghe nói lão Đường chủ rất yêu thương sát thủ Mộ Dung Thất, không nghĩ tới lại yêu thương đến mức này."

Lời nói rõ ràng mang theo vài phần trào phúng làm biểu cảm Mộ Dung Thất thay đổi mấy lần, nhất là lúc nghe được hai chữ yêu thương , trong

mắt tránh qua mĩa mai .

Lúc Thủy Y Họa đã mau muốn buông tay tiếp tục "Dẫn đường" hăn , Mộ Dung Thất rốt cục lại mở miệng nói chuyện.

"Hăn giết cả nhà ta , lại để lại một mình ta." Mộ Dung Thất lạnh lùng nói.

Chỉ một câu như vậy làm Thủy Y Họa chấn động, ngay cả một người trầm mặc không nói như Bắc Đường Liệt ánh mắt cũng đột biến lạnh lùng .

Mộ Dung Thất giống như rốt cục nghĩ thông suốt , những lời ghen trong lòng hồi lâu bị hăn dùng giọng điệu thường thường chậm rãi nói tới, "Ở Phong Vân đường, người ta kính trọng nhất đó là hăn, nhưng là ta lại nhận giặc làm cha vền vẹn 17 năm. Võ công là bản thân ta phế, coi như hoàn trả hăn 17 năm công ơn nuôi dưỡng. Nếu như lần sau tái kiến hăn, ta định lấy tính mạng của hăn!"

Thủy Y Họa quét thấy hăn nắm tay thật chặt , trong lòng thở dài. Không thể không nói, tiểu tử này thật sự là ý nghĩ kỳ lạ, liên tính còn võ công , hăn cũng không nhất định có thể lấy được mạng của lão Đường chủ , huống chi bây giờ còn là võ công bị phế , này không là rõ ràng buông tha kẻ thù diệt tộc sao.

Nghĩ như vậy liền nói, "Ta xem người là từ đâu không hạ thủ được đi, nếu như hăn thật là kẻ thù diệt tộc của người , cho dù là hăn nuôi lớn người , vẫn nên chịu thiên đao vạn quả, người có giết hăn đều không đủ. Đúng là đần độn, người phế đi võ công bản thân , còn trông cậy vào báo thù?"

"Người!" Mộ Dung Thất hung hăng trừng hướng Thủy Y Họa.

Thủy Y Họa lộ ra một nụ cười làm người ta tức chết người không đền mạng , "Có bản lĩnh người tìm đến ta không thoải mái đi , nhưng người có bản lĩnh đó sao?"

Mộ Dung Thất tức giận giống như lập tức bổ nhào qua túm cổ nữ nhân này , nhưng là hãn hiện thời võ công không có , chỉ có thể ngoan ngoãn ngồi ở sau lưng Bắc Đường Liệt .

"Ta chỉ hỏi ngươi, ngươi đến cùng có nghĩ là báo thù?" Thủy Y Họa ngừng cười, chính sắc hỏi.

Mộ Dung Thất mấp máy miệng, oán hận nói một câu, "Thù diệt tộc , không đội trời chung . Nợ hãn ta đã hoàn thành , chỉ còn lại cừu hận!"

"Thù này ta giúp ngươi cùng nhau báo, về sau ngươi giúp ta làm việc như thế nào?" Ánh mắt Thủy Y Họa trong suốt theo dõi hãn nói.

Mộ Dung Thất thất thần, lập tức nổi giận , trầm giọng nói: "Đây là chuyện của bản thân ta , không cần ngươi - - "

Một câu nói còn chưa dứt lời, hãn bỗng nhiên dừng lại , thân mình trước sau lung lay vài cái, cuối cùng bịch một tiếng ngã xuống ngựa.

Thủy Y Họa cùng Bắc Đường Liệt vội vàng ghìm ngựa dừng lại, vội vàng xoay người xuống ngựa.

Mộ Dung Thất chỉ cảm thấy yết hầu ngai ngái, một búng máu phun tới, từ khóe miệng chảy xuống.

Thủy Y Họa nhanh chóng bắt mạch cho hãn , sắc mặt trầm xuống, "Là trúng kịch độc ."

Mộ Dung Thất nghe vậy, cười lạnh nuốt máu tươi xuống , "Hãn vẫn là không có buông tha ta, trước khi đi hãn cho ta ăn căn bản không phải giải dược Câu mệnh , mà là một loại kịch độc khác . Ta sớm nên đoán được, lại cho rằng hãn thủy chung nhớ kỹ tình cảm trước kia ..."

Thủy Y Họa từng từ miệng Đông Phương Lăng nghe qua về Câu mệnh . Nghe nói Phong Vân đường mỗi một sát thủ, mặc kệ cấp bậc nào , đều phải ăn loại độc dược này , mà giải dược Câu mệnh đan hàng năm từ lão Đường chủ tự mình phát cho cấp dưới, trong thời gian ngắn Câu mệnh đan đối bọn họ không tạo uy hiếp gì , nhưng nếu muốn phản bội Phong Vân đường hoặc là rời khỏi Phong Vân đường, kết quả chỉ có đường chết .

Mộ Dung Thất hiện tại trúng độc rõ ràng không phải là Câu mệnh đan mỗi năm phát tác một lần , mà này tự nhiên là lão Đường chủ hạ . Loại người ác độc thể này làm sao có thể giữ lại một cái tai họa ngầm ở đây, chỉ có thể nói Mộ Dung Thất rất ngốc .

"Thôi, xem ra ta mất mạng báo thù rồi..." Mộ Dung Thất thở dài một tiếng, ánh mắt trở nên có chút mê ly, trong mắt còn có nồng liệt không cam lòng. Hẳn cả đời này đều tại vì người nợ bán mạng, kết quả lại biết được hẳn chính là kẻ thù diệt tộc của chính mình , cuối cùng còn chết ở trên tay hẳn, thật sự là buồn cười.

"Mộ Dung Thất, nếu ta cứu người, người tính như thế nào ?" Thủy Y Họa nhân lúc ý thức hẳn chưa mơ hồ liền hỏi .

Mộ Dung Thất tuy rằng cảm thấy nàng đang nói giỡn, lại vẫn mang theo không cam lòng, thân thể run rẩy, g môi mỏng ngập ngừng nói: "Nếu người có thể cứu ta, ngày sau người muốn ta làm chuyện gì đều có thể, chẳng sợ giết người phóng hỏa ." Nói xong một câu, miệng lại phun ra một ngụm máu tươi.

Hắn muốn báo thù, chẳng sợ trả giá hết cả !

Thủy Y Họa được những lời này của hẳn , vội vàng nhìn về phía Bắc Đường Liệt.

"Sư muội xem ta làm cái gì?" Bắc Đường Liệt không hiểu hỏi.

"Sư huynh đừng giả vờ , loại độc này đối với sư huynh mà nói hẳn là một bữa ăn sáng đi. Mau cứu hẳn, bằng không hẳn sẽ chết mất ." Thủy Y Họa thúc giục nói.

Bắc Đường Liệt bất đắc dĩ thở dài: "Sư muội đoán chắc ta sẽ giúp muội phải hay không? Đúng là giáo hoạt . Một khi đã như vậy, muội dùng một chưởng đánh hẳn choáng váng đi ."

Thủy Y Họa không nói hai lời, một cái chưởng liền bổ xuống.

Mộ Dung Thất hai mắt trợn ngược, hôn mê bất tỉnh.

Thủy Y Họa cho rằng Bắc Đường Liệt muốn triệu hồi bản mạng cổ, ai đoán Bắc Đường Liệt chính là cười nhẹ, lấy cái bình nhỏ vẫn mang theo người đổ ra một con cổ trùng , đem cổ trùng bỏ vào trong cơ thể Mộ Dung Thất , thuận tiện giải thích nói: "Đây là một trong những cổ độc thượng thừa của Cổ Cương , tên là hấp độc cổ, có thể hút hết mọi loại độc tố tồn tại trong thân thể ."

"Cho dù là độc tố đã xâm nhập lục phủ ngũ tạng sao?" Thủy Y Họa có chút giật mình hỏi. Nếu quả thật là như vậy, có hấp độc cổ chẳng phải là độc gì cũng không sợ rồi.

"Không phải là tất cả hấp độc cổ đều có thể làm được điểm này, nhưng là ta luyện chế ra hấp độc cổ thì không thành vấn đề." Bắc Đường Liệt nói không có chút ý tứ kiêu ngạo chỉ đơn giản trình bày một chuyện thực.

Quả nhiên, không cần một lát, gương mặt tái nhợt không còn giọt máu của Mộ Dung Thất trở nên hồng nhuận .

"Hẳn là xong rồi ." Bắc Đường Liệt nói, rồi sau đó lấy cổ địch đeo trên cổ ra thối một cái ,chỉ thấy con cổ trùng từ trong thân thể Mộ Dung Thất từ từ chui ra, bò lại vào trong thân thể Bắc Đường Liệt .

"Vì sao hần còn chưa có tỉnh?" Thủy Y Họa hỏi, thay Mộ Dung Thất bắt mạch, phát hiện trong cơ thể hần độc tố quả nhiên đã không thấy nữa.

Bắc Đường Liệt nghe vậy, liếc mắt nhìn nàng một cái , "Sư muội chẳng lẽ đã quên, vừa rồi muội đánh hần hôn mê."

Thủy Y Họa cười gượng hai tiếng, "Hình như là vậy ." Vừa rồi dùng lực đạo giống như hơi lớn, dù sao hiện tại Mộ Dung Thất lại không có công.

Ánh mắt dừng ở trên người Mộ Dung Thất , Thủy Y Họa cong miệng cười, một đôi mắt tặc trợt đi . Nàng có rất nhiều biện pháp làm cho Mộ Dung Thất trở lại lợi hại như xưa !

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 109: Đau Khổ Thông Báo (Tiếp)

Người Kiếm gia từ trước đến nay tự phụ, bởi vì người nào cũng biết võ công , cho nên thủ vệ không nhiều lắm, đây cũng là nguyên nhân Thủy Y Họa dám vội vàng đi thám thính Kiếm phủ .

Đến cùng là trưởng tộc Kiếm gia . Phủ trách rất lớn, Thủy Y Họa tìm thật lâu, mới tìm được được sân của phòng đích trưởng .

Kiếm Lão Thái gia cùng lão thái quân có năm con trai trưởng và hai nữ nhi, Kiếm Thập Nhất lại là con trưởng của trưởng tử , ở tại chính phòng trong khu dành cho con cháu . Không chỉ có phòng của đích trưởng , còn có năm phòng ngủ của cháu ruột , Kiếm Thập Nhất là người ít tuổi nhất , lại được Lão Thái Gia cùng lão thái quân yêu thích.

Trong phủ Kiếm gia đã giăng đèn kết hoa, xem cực kì vui mừng, bên phòng của đích trưởng đỏ au một mảnh, khắp nơi treo đèn lồng màu đỏ, chói lọi giống như ban ngày .

Sáng như vậy buổi tối ngủ được sao? ! Thủy Y Họa ở trong lòng lắm bầm một câu, chọn đường nhỏ lại tối mà đi .

Tránh đi thủ vệ ban đêm , Thủy Y Họa dừng ở trên nóc phòng ngủ của Kiếm Thập Nhất .

Chỗ này rõ ràng mới sửa chữa quá, sơn son ngói xanh, thoát nhìn giống như vừa mới làm xong . Trên cửa sổ dán hai chữ hỉ màu đỏ thắm , suýt chút làm lóa mắt Thủy Y Họa mắt.

Kiểm Thập Nhất ngày mai sẽ đón dâu , chỉ cần nghĩ tới sự thật này , Thủy Y Họa vẫn có cảm giác khó tin .

Ở trên nóc phòng vụng trộm xốc lên một miếng ngói , muốn xác định xem có phải là Kiểm Thập Nhất hay không , không nghĩ tới thật đúng nhìn đến người lạ . Không, cũng không thể nói là người lạ , nữ tử mặt tái xám ngồi ở trên ghế không phải là nha đầu Tần Khuyết trong phủ sao? !

Tiểu tử thôi , quả nhiên muốn kết hôn Tần Khuyết!"Kiểm công tử, ta từng nói với người rất nhiều lần, ta không thích người!" Tần Khuyết không còn trầm tĩnh như ngày xưa , dưới tóc mái dài , một đôi mắt tối đen như lưu ly lạnh lùng trừng mắt Kiểm Thập Nhất, giống như một con mèo hoang đang giơ móng vuốt .

Thủy Y Họa nhìn lên sắp cười ra tiếng , có người có thể chế trụ được Kiểm Thập Nhất rồi.

Kiểm Thập Nhất vẫn ôm bảo kiếm của bản thân , nghiêm nghị đứng một bên. Nghe vậy, hắn mấp má miệng, mở miệng nói: " Tần Khuyết cô nương, ta là thật tâm thích cô ."

"Nhưng là ta không thích người." Tần Khuyết rũ mắt , nói không chút do dự.

Trên mặt Kiểm Thập Nhất rõ ràng hiện lên xấu hổ , còn có xen lẫn chút thất lạc .

Thủy Y Họa nhìn xem không đành lòng, không nghĩ tới Kiểm Thập Nhất lần đầu tiên thổ lộ liền bị cô nương cự tuyệt. Nàng thay Kiểm Thập Nhất cảm thấy đáng thương rồi.

Giữa hai người lại bắt đầu yên lặng , hồi lâu không ai lên tiếng. Thủy Y Họa nghĩ đều là người mình, đang chuẩn bị nhảy cửa sổ mà vào , Kiểm Thập Nhất lại mở miệng .

"Hiện tại cô không thích ta không quan hệ, về sau sẽ thích. Gia nói, cảm tình là có thể bồi dưỡng, cô xem vương phi, ngay từ đầu cũng chán ghét Vương Gia, hiện tại không phải thường xuyên cùng Vương Gia chàng chàng thiếp thiếp sao. Tần Khuyết cô nương, ta có tin tưởng, về sau cô nhất định sẽ thích ta."

Thủy Y Họa đầu tiên là trợn trừng mắt, lập tức vì lời nói của Kiếm Thập Nhất mà yên lặng gật. Không cần nghĩ, lời này nhất định là Cơ Mộc Ly dạy rồi.

Nhưng là, Tần Khuyết cũng không cảm kích, một chương hát ra tay Kiếm Thập Nhất đưa qua muốn đỡ tay nàng, trầm giọng hỏi: "Nếu ta nói người cưới ta ngày sau nhất định sẽ hối hận, vậy người còn muốn cưới ta sao?"

Kiếm Thập Nhất hơi sững sờ, lập tức nói: "Sẽ không, ta Kiếm Thập Nhất làm việc cũng không hối hận."

Thấy nàng vẫn chẳng hề cảm kích, Kiếm Thập Nhất khẽ thở dài: "Nếu là Tần Khuyết cô nương thật sự chán ghét ta, vậy hãy coi như hôn lễ này kiểu gặp dịp thì chơi đi, đợi ta trợ gia hoàn thành đại sự, sau đó sẽ thả cô rời đi."

Tần Khuyết giống như có chút kinh ngạc, giương mắt nhìn hắn, ánh mắt sâu thẳm, trong đôi mắt hẹp dài xinh đẹp hiện lên ảnh ngược của hắn.

Một lúc sau, khóe miệng nàng gợi lên nụ cười tự giễu, "Được, đến lúc đó người nhất định sẽ để ta ra đi, hơn nữa sẽ mang theo một thân oán khí làm ta cúť."

Kiếm Thập Nhất nghe vậy nhíu mày, "Tần Khuyết cô nương, ta sẽ không phụ cô. Về sau ta nhất định đối đãi thật tốt với cô, chuyện cô nói không có khả năng phát sinh."

Tần Khuyết đã lười giải thích, dù sao hiện tại cũng là dựa vào mấy người này che chở, đợi đến phong ba đi qua, bản thân sẽ lập tức rời đi.

"Được , ta liền cùng người bán đường thành thân, coi như đáp trả ân tình đã thu lưu ta . Đợi đến lúc ta nghĩ muốn đi , mong rằng Kiếm công tử không cần cản trở." Tần Khuyết thản nhiên nói, giống như cộc gỗ không có cảm tình .

Kiểm Thập Nhất suy nghĩ một lát, gật đầu nói: "Liền theo lời Khuyết nhi nói." Hắn cũng không tin, hắn sẽ học theo cách đeo bám của gia , Tần Khuyết còn không động tâm.

Tần Khuyết nghe xong hai chữ Khuyết nhi , bỗng dừng hương hắn hung hăng khẽ trừng mắt, "Im miệng, ai cho người gọi như vậy !"

Kiểm Thập Nhất thấy nàng thẹn quá thành giận, khóe miệng chậm rãi cong lên , thanh âm đều mềm xuống , lặp lại kêu vài tiếng Khuyết nhi, sau lại nói: "Khuyết nhi, về sau nàng cũng có thể gọi thẳng ta Thập Nhất."

Thủy Y Họa chà xát cánh tay, trời ạ, chính là một tháng không gặp, Kiếm Thập Nhất khi nào thì trở nên buồn nôn như vậy rồi !

Đang xoa xoa da gà nổi đầy người , Thủy Y Họa bỗng nhiên cảm thấy một trận hàn khí ập tới , cúi xuống nhìn , chống lại đó là ánh mắt tràn ngập sát ý của Kiếm Thập Nhất .

Hắn hai lời chưa nói, cầm lên ly trà trên bàn , sau đó hai tay vênh thành mảnh nhỏ liền ném về phía hai mắt lộ ra của Thủy Y Họa .

Thủy Y Họa phi mau tránh ra những mảnh nhỏ đánh úp lại , nghiêng răng nghiêng lợi nói: Nếu lão nương không phản ứng mau, đám đồ sứ này sẽ chọc mù mắt lão nương rồi !

Nhảy xuống khỏi nóc phòng , theo cửa sổ xoay người mà vào, Thủy Y Họa ánh mắt không tốt trường Kiếm Thập Nhất, kéo xuống miếng vải đen trên mặt , nói: "Thập Nhất , là ta."

Kiếm Thập Nhất trên mặt tránh qua một tia kinh ngạc cùng kinh hãi, vài bước nghênh đón, " Cô đã trở lại, gia gần nhất thì khí không tốt . Ta còn nghĩ nếu cô không trở lại , gia có phải bỏ lại mớ lộn xộn của Hỏa Vũ này rồi chạy tới Cổ Cương tìm cô hay không nữa ."

Tần Khuyết cũng nhận ra Thủy Y Họa, khẽ gật đầu với nàng.

Thủy Y Họa liếc mắt nhìn Tần Khuyết một cái, không nghĩ tới ngay cả chuyện Cổ Cương mà Kiếm Thập Nhất chẳng kiêng dè .

Kiếm Thập Nhất lập tức ý thức đến chính mình nói lỡ miệng, có chút do dự xem xét Tần Khuyết liếc mắt một cái.

Tần Khuyết nhưng là người thức thời, thấy hai người có chuyện riêng tư muốn nói, liền cúi thấp đầu nói: "Đã vương phi cùng Kiếm công tử có chuyện nói, ta đây lui xuống trước ."

Thủy Y Họa định giữ lại nàng, một phen giữ chặt tay nàng, lại phát giác lúc hai người đụng chạm nhau , tay nàng chợt run lên, theo bản năng nhanh chóng bỏ qua tay Thủy Y Họa .

Thủy Y Họa kinh ngạc nhìn chăm chăm nàng.

Tần Khuyết thấp giọng nói: "Vương phi thứ tội, ta không thói quen tiếp xúc thân cận với người khác ."

"Vô phương. Ta chỉ là muốn nói chuyện thân mật một chút với Tần Khuyết cô nương mà thôi ." Thủy Y Họa cười khẽ, giã bớt xấu hổ cho nàng , ý bảo nàng ngồi về trên ghế , sau đó tiếp tục nói: "Vừa rồi Thập Nhất

nói chuyện với cô , ta đều nghe thấy được, nói vậy Tần Khuyết cô nương cũng nhìn ra được , Thập Nhất đối với cô là thật tâm."

Kiểm Thập Nhất có chút cảm tức trừng mắt nhìn Thủy Y Họa liếc mắt một cái, nghe lén góc tường thì thôi còn dám lấy ra nói. Chẳng qua nghĩ đến bản thân vừa rồi suýt chút chọc mù mắt nữ nhân này , Kiểm Thập Nhất còn có chút chột dạ.

"... Thập Nhất người này thoát nhìn đối ai đều lạnh lùng , nhưng là đối với người mà hắn đã nhận thức chuẩn thì đối xử cực kỳ tốt , các người trước cứ nhìn xem, thật sự không được, đến lúc đó ta làm chủ cho cô , cho cô cùng Kiểm Thập Nhất Hòa Ly."

Tần Khuyết cực lực chịu đựng trong lòng không kiên nhẫn, cố gắng nghe xong nhất đồng lớn lời hay của Thủy Y Họa . Thôi, ai kêu bản thân thiếu nữ nhân này hai lần.

Ứng thừa lấy lệ trước mặt Thủy Y Họa vài câu sau, Tần Khuyết liền cáo từ rời khỏi phòng chính , về tới Thiên Điện chuẩn bị riêng cho nàng .

Trong bóng đêm , cặp mắt đẹp như lưu ly sáng ngời, khóe miệng thoáng gợi lên chút cười lạnh n . Đợi đến lúc sắp tới cửa điện , một đạo màu xanh từ trong mắt nàng lóe lên .

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 110: Yêu Nghiệt Tái Hiện.

Tần Khuyết đi rồi, trong phòng chỉ còn hai người Thủy Y Họa và Kiếm Thập Nhất, nói chuyện liên thoải mái rất nhiều.

"Trong hoàng thành tình thế như thế nào rồi?" Thủy Y Họa hỏi, thuận thế ngồi ở trên ghế mà Tần Khuyết vừa mới ngồi.

Kiếm Thập Nhất khẽ nhú mày, sắc mặt lạnh nhạt nói: "Hiện thời trong triều thế lực chia làm hai phái, một phái ủng hộ thái tử, dù sao thái tử đăng cơ danh chính ngôn thuận, một phái ủng hộ Nho vương Cơ Văn Kỳ. Thái tử cùng Kiệt Vương dĩ nhiên ly tâm, nhưng là hai người trên mặt mũi vẫn là huynh đệ tốt. Quan trọng là, Kiếm Song Hoa - một trong những con trai trưởng được coi trọng nhất của gia tộc Kiếm gia âm thầm thành trợ lực của Thái tử, có chút khó đối phó."

Thủy Y Họa chợt nhú mày, "Kiếm Song Hoa lại là người phương nào?"

Nghe được ba chữ kia, khóe miệng Kiếm Thập Nhất cong lên, lộ ra nụ cười đầy trào phúng, "Đương nhiên là Tam ca tốt của ta rồi."

Thủy Y Họa nhìn bộ dạng khổ đại thâm cừu của hắn, chỉ biết vị Tam ca này bình thường chắc không thiếu khó xử hắn, ngẫm ngáng chân sợ là nhiều đếm không xuể rồi.

"Kiếm gia không phải là không nhúng tay vào chuyện triều đình sao? Thế nào, Kiếm gia các người hiện tại cũng tính toán phân một chén canh?"

Hiện thời trong triều đình Hỏa Vũ thế lực chia làm hai phái, rất nhiều quan viên đều nghĩ ủng hộ hoàng tử nắm chắc phần thắng lớn nhất, để

mưu cầu tấn chức về sau . Kiếm gia như ở trong đó phát huy tác dụng, mặc kệ về sau có phải chen chân vào việc của triều đình hay không , đều không thể thiếu ưu việt . .

Kiểm Thập Nhất cười mỉa mai , "Trong tộc những lão nhân kia đều là nhân tinh , trước khác nay khác, trước kia là thái bình thịnh thế, hiện tại không còn như vậy . Nếu như có thể giúp thái tử tương lai thuận lợi đi lên vị trí nhất quốc chi quân kia , Kiếm gia lại lần nữa đi lên vị trí cao nhất , mấy lão nhân tinh kia làm sao có thể buông tha cho cơ hội tốt như vậy. Mấy lão nhân bây giờ còn đang do dự bất định chính là hiện thời đến cùng nên đứng ở bên nào ."

Thủy Y Họa vuốt cằm, nhẹ nhàng gật gật đầu, "Nếu như ta, ta cũng sẽ làm như vậy." Có cơ hội có thể chiếm lời , vì sao không chiếm?

Kiểm Thập Nhất nghe vậy, liếc nàng một cái, không nói thêm gì.

"Ta đã hiểu." Thủy Y Họa cười vỗ tay phát ra tiếng, " Mấy lão hồ li Kiếm gia các người quả thật quá giỏi tính toán . Mặc kệ là người đứng ở bên Nho vương hay là Tam ca người đứng ở bên Thái tử , Kiếm gia ra lực, nếu như Thái tử thắng, các trưởng bối Kiếm gia sẽ bày mưu đặt kế cho Tam ca người , mà người giúp đỡ Nho vương sẽ trở thành nghịch thần tặc tử một mình bán đứng Kiếm gia , đối Kiếm gia mà nói, công lớn hơn tội, ngợi khen vẫn là không thiếu được. Ngược lại cũng thế."

Kiểm Thập Nhất nghe nàng nói trắng ra như vậy , khóe miệng lạnh lùng nhếch lên , hừ nói: "Cô nhưng xem thấu."

Thủy Y Họa than nhẹ một tiếng , "Không nghĩ tới người Kiếm gia thế nhưng cay nghiệt đến vậy , nhưng lại để các người tự giết lẫn nhau."

"Ai , vô luận đám tiểu bối chúng ta như thế nào tranh đấu, ở trong mắt những lão nhân đó đều động không được đến căn cơ Kiếm gia , vì về sau vinh sủng cùng hưng thịnh , hy sinh mấy tiểu bối đó là chuyện bình thường

. Bằng không cô nghĩ xem trưởng bối trong tộc làm sao có thể dễ dàng như vậy liền chấp nhận ta trở về ." Kiếm Thập Nhất châm chọc khiêu khích nói.

"Ta còn tưởng rằng là vì người cải tà quy chính, không lại thích nam nhân , cho nên Kiếm gia lại nhận về ." Thủy Y Họa khõe miệng cong cong .

Bị nàng chế nhạo trong lòng khoan khoái không ít, Kiếm Thập Nhất cũng lười lại nghiên cứu chuyện dơ bẩn của Kiếm gia , mặt mày lệ khí thu liễm không ít, thản nhiên nói: "Kỳ thực cô nói lời này cũng đúng thật là nguyên nhân, ta về sau sẽ phải nổi dãi tông đường, trước kia chuyện làm nam sủng cho gia chỉ do nhất thời quật khởi, trong tộc thể diện đã trở lại , ta trở về cũng không phải việc khó. Hơn nữa, quan hệ của ta và gia vẫn còn , bọn họ còn cần ta đi đầu nhập vào Nho vương."

Thủy Y Họa thấy bộ dạng nghiêm trang của hắn , nhin không được tưởng xé rách gương mặt nghiêm túc này , tròn mắt xoay xoay, cười hỏi: "Chuyện muốn kết hôn Tần Khuyết cô nương là bản thân người đề xuất đi, việc này chẳng lẽ cũng là trong tộc bức người?"

Kiếm Thập Nhất vừa nghe lời này, bên tai quả nhiên đỏ lên, mặt quay sang một bên tránh đi ánh mắt nhìn thẳng của nàng , ấp úng trả lời: "Trong tộc muốn ta mau chóng đại hôn, chẳng qua tần nương là do ta yêu cầu, bọn họ không đáp ứng cũng phải đáp ứng!"

Thủy Y Họa ở trong lòng dựng thẳng ngón tay cái, đây mới là nam tử hán đại trượng phu!

"Ai? Ta giống như nghe dân chúng nói, người còn muốn đồng thời nạp hai thi thiếp? Việc này nhưng là thật?" Thủy Y Họa nhớ tới chuyện này, lập tức lại hỏi.

Nếu là thật, nàng tuyệt đối muốn đánh Kiếm Thập Nhất . Nha đầu Tần Khuyết tuy rằng lạnh lùng chút , nhưng đến cùng là nha hoàn nàng tán

thành . Nếu vừa mới vào cửa liền chịu nhục , nàng là người thứ nhất không đáp ứng.

Kiểm Thập Nhất nghe nói như thế, hơi có chút ỉu rĩ, "Ngay từ đầu trong tộc quả thật là có quyết định này, chẳng qua bị ta cự tuyệt rồi. Ta tuyệt đối sẽ không làm cho nàng chịu ủy khuất, chính là... Chính là Tần Khuyết giống như căn bản không thèm để ý này đó, nói lên chuyện cười gả, biểu cảm của nàng đều là thản nhiên ."

Thủy Y Họa thật không có lương tâm vụng trộm hé miệng cười cười, cũng may Kiểm Thập Nhất lại tự phiền muộn, không có nhìn đến.

" Lòng nữ nhân các cô đều nghĩ cái gì vậy , ta đều dựa theo gia nói mà làm, nàng... Nàng thế nào vẫn là thờ ơ?" Kiểm Thập Nhất oán hận trừng mắt nhìn Thủy Y Họa liếc mắt một cái.

Thủy Y Họa lập tức vô tội cười, giang tay nói: "Một số nữ tử bị người thành tâm thực lòng đối đãi như thế , sợ là đã sớm động tâm , cho nên ta cũng không hiểu được, vì sao Tần Khuyết cô nương tâm liền cứng rắn như hòn đá . Nhưng mà ta tò mò hơn chính là các cô nương khác thế nào người liền không vừa mắt, cố tình nhìn trúng một nữ tử ý chí sắt đá như vậy ?"

Kiểm Thập Nhất lười lại để ý nàng chế nhạo, "Nếu không có việc gì cô có thể đi đi . Gia một tháng này ép buộc chúng ta không thiếu , ta còn đỡ , Lãng bị hấn giày vò đến khổ , cô mau đi giải cứu hấn đi."

"Ha ha ~, Thập Nhất , người khi nào thì học nói chuyện cười vậy ." Thủy Y Họa nở nụ cười , nói: "Đợi ngày đại hôn, ta tặng lễ lại đi. Gia tặng gì không?"

"Không. Gia hiện tại không thể phân thân, tính toán sau khi xong chuyện sẽ bổ sung sau ." Kiểm Thập Nhất không thèm để ý chuyện quà tặng , nếu không phải gia bày mưu tính kế, hấn cũng không thể đá động Tần Khuyết gả cho hấn.

"Một khi đã như vậy, ngày đại hôn ta tới tặng lễ , thuận tiện ăn rượu mừng của người rồi lại đi."

"Cô sẽ không đi gặp gia?" Kiểm Thập Nhất có chút bất mãn xem nàng. Gia một tháng này phản ứng hần đều xem ở trong mắt, nhưng mà vương phi đâu, không có nhớ nhung nhiều như vậy. Thật sự là nữ nhân không chịu để tâm !

Thủy Y Họa nhún vai, không xen vào. Nàng cũng cảm thấy kỳ quái, lúc cách xa Cơ Mộc Ly , trong lòng nàng nhớ điên cuồng , luôn suy nghĩ không biết hần gần đây như thế nào .Nhưng bây giờ chỉ cách một tòa thành thì nỗi nhớ lại không có mãnh liệt như trước kia nữa .

Kiểm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng đều tốt , Cơ Mộc Ly tự nhiên cũng là bình yên vô sự. Chẳng qua, ai... Thủy Y Họa thở dài, có lẽ cũng không phải không có nhớ nhung mãnh liệt ,chỉ là nàng giấu ở đáy lòng , nàng có chút sợ hãi bản thân nhìn thấy Cơ Mộc Ly sẽ luống cuống. Nàng lòng dạ hẹp hòi vẫn nhớ chuyện lúc trước Cơ Mộc Ly âm thầm rời khỏi Cổ Cương , không báo thù này về sau làm sao có thể chấn phụ !

"Thiếu gia, nô tì mang áo bào tân hôn cho ngài ." Ngoài cửa bỗng nhiên vang lên tiếng gõ cửa.

Hai người liếc nhau, Thủy Y Họa đề khí bay lên xà nhà.

Vào cửa là một tiểu nha đầu bộ dạng dễ nhìn , trong tay bưng một khay gỗ ở bên trên có quần áo màu đỏ .

"Thiếu gia, phu nhân nói ngài mặc thử trước áo bào này xem có vừa người không ? Tuy rằng là dựa theo kích cỡ của thiếu gia làm, nhưng vẫn nên cẩn thận đề phòng có sơ xuất gì ."

Tiểu nha đầu mồm miệng lanh lợi nói xong, hai tay cầm áo bào định sẽ mặc cho Kiểm Thập Nhất .

" Ta tự mình mặc ." Kiếm Thập Nhất âm thanh lạnh lùng nói.

Tiểu nha đầu đầu tiên là sửng sốt, chưa từ bỏ ý định tiếp tục nói: "Phu nhân nói , muốn nô tì hầu hạ thiếu gia mặc quần áo, thiếu gia thân thể quý giá , những việc của hạ nhân vẫn là để nô tì làm đi ."

Thủy Y Họa xem tiểu nha đầu như thế ra sức lấy lòng, trong lòng chắc chắc hai tiếng, Kiếm Thập Nhất hoa đào không đến thì thôi, vừa tới nhất đồng lớn , chần chờ ngăn không được.

Kiếm Thập Nhất nhẫn nại đã hết, mắt thấy tiểu nha đầu ma quỷ sẽ đụng tới hần, nổi giận vừa quát, "Ta nói không cần sẽ không cần, đi xuống!"

Tiểu nha đầu mở to hai mắt tràn ngập nước mắt , tủi thân chạy đi ra ngoài, đứng ở sau cửa.

Kiếm Thập Nhất cầm quần áo ném qua một bên , chỉ cầm váy của tân nương lên nhìn nhìn, giống như thật vừa lòng, khoe miệng cong lên . Nhớ tới Thủy Y Họa còn ở trên xà nhà , miệng lại mím chặt .

Đợi đến nha hoàn mang theo hỉ phục rời đi , Kiếm Thập Nhất thật trực tiếp hạ lệnh đuổi khách, " Trời không còn sớm , vương phi vẫn là sớm đi về đi."

Thủy Y Họa bĩu môi, nói thầm: " Giấu diếm liền cho rằng ta không nhìn thấy, làm như mấy đời không cười quá nàng dâu không bằng ."

"Vương phi, cô có thể đi rồi!" Kiếm Thập Nhất trừng nàng.

Để lại một chuỗi tiếng cười thanh thúy , Thủy Y Họa bay ra cửa sổ.

Bắc Đường Liệt đi quanh trong phòng , nhìn đến Thủy Y Họa trở về mới yên lòng.

"Như thế nào, tìm hiểu được tin tức gì không ?" Bắc Đường Liệt đưa cho nàng một ly nước trà.

Thủy Y Họa sắc mặt vui mừng, đem tin tức bản thân tìm hiểu được đều nói ra.

Hai người thương lượng một phen, quyết định đợi ngày đại hôn thừa dịp đông người lẫn vào Kiếm phủ . Hai ngày thoáng một cái đã qua ,ngày đại hôn , Kiếm phủ đỏ rực , ngoài cửa đèn lồng đỏ treo cao , ngoài phủ quần chúng tụ tập đông đúc , tân khách cũng không ngừng.

Thủy Y Họa trực tiếp bắt cóc một vị viên ngoại đi làm khách , sau một hồi uy hiếp , cùng Bắc Đường Liệt trở thành hai đứa con trai của hãn đi Kiếm phủ.

Tân khách ngồi đầy, Thủy Y Họa cùng Bắc Đường Liệt chọn một vị trí không quá bắt mắt , lại vừa vặn dễ dàng quan sát xung quanh .

"Sư muội, tại sao đại hôn lần này không thể không đi ?" Bắc Đường Liệt thấp giọng hỏi.

Thủy Y Họa thường thức ly rượu được ủ từ hoa quế , như có đăm chiêu nói: "Bởi vì trực giác , hôm nay trong buổi tiệc sẽ phát sinh chuyện thú vị . Về phần là chuyện gì, ta cũng không nói lên được, Liệt sư huynh chỉ để ý sau xem là được ."

Hai người chính nhỏ giọng nói chuyện, thanh âm hỗn loạn trong bữa tiệc bỗng chốc yên tĩnh lại.

Mọi người nhìn lại, là tân lang dắt tân nương đi lên thăm dò . Mà lai lịch của tân nương cho tới bây giờ mọi người cũng không biết rõ ràng, chỉ biết nàng là từ trong phủ Vương viên ngoại đến , nhưng tân nương rõ ràng không phải nữ nhi thế gia .

Trong khoảng thời gian ngắn, mọi người suy đoán khác nhau. Có người nói nữ tử này thân phận thần bí, không thể lộ ra bên ngoài, có người lại nói nữ tử này thân phận chính là hạ nhân, nhưng Kiếm công tử lại yêu nàng, mới năn nỉ cha mẹ, cưới nàng vào trong phủ. Kiếm gia lại luôn để ý mặt mũi, cho nên làm cho nữ tử này ở tại trong phủ Vương viên ngoại, lúc đón dâu coi như là nhà mẹ đẻ.

Mọi cách nói không đồng nhất, nhưng lúc mọi người nhìn đến tân lang cũng không thể không tán thành một chuyện thật, thì phải là Kiếm công tử nhất định là cực yêu tân nương này, bằng không người luôn luôn lạnh lùng không cảm hôm nay lại như thế nào nở nụ cười, tuy rằng nụ cười vẫn nhàn nhạt như cũ.

Kiểm Thập Nhất một thân áo bào màu đỏ thắm, cả người thoát nhìn tràn đầy sức sống, chẳng biết lúc nào, khuôn mặt non nớt dần dần trở nên kiên cường, sáng sủa, hơn vài phần khí phách nam tử, có vẻ oai hùng bất phàm. Giờ này khắc này, hắn rốt cục đỡ bảo kiếm trong tay xuống, một bàn tay kéo tân nương của hắn, tay kia thì để sau lưng, hai người sóng vai mà đến.

Cũng không biết có phải do búi tóc kiểu tân nương hay không, cả người tân nương thoát nhìn không kém chủ rể bao nhiêu, chỉ thấp hơn nửa cái đầu.

Mọi người đều nói trai tài gái sắc, hai vị cao đường cũng cười nở hoa. Tuy rằng con trai của bọn họ trước kia không nên thân, vốn dĩ mấy chuyện này kia đều đi qua, hiện tại Kiếm Thập Nhất vẫn là con ngoan của bọn họ.

Tân lang và tân nương chuẩn bị sắp xếp ổn thỏa, đang chuẩn bị nghe lễ quan hô to Nhất Bái Thiên Địa, ngoài cửa một người bỗng nhiên vội vã chạy tới, trước mặt mọi người lớn tiếng bẩm báo nói: "Đại lão gia, Viêm Đạm vương đến đây!"

Vừa nghe lời này, mấy vị trưởng bối Kiếm gia đồng loạt thay đổi sắc mặt . Bọn họ căn bản không có phát thiệp mời cho Viêm Đạm vương , vị Tôn Đại Phật này thế nào không mời tự đến rồi hả ? Nghĩ đến đồn đãi trước kia của Kiếm Thập Nhất và vị vương gia phong lưu này , sắc mặt lại càng thêm đen , chẳng lẽ Viêm Đạm vương là tới phá rối ?

Kiếm Thập Nhất nghe xong bầm báo , khóe miệng ý cười càng rõ ràng , hôm nay khiến cho mấy lão già Kiếm gia này đó biết, có những chuyện không phải dễ dàng như vậy !

"Mau mau mời Viêm Đạm vương vào ." Đại lão gia đứng dậy dặn dò , thân là đại phòng trưởng tử, đạo đãi khách hãn vẫn là rõ ràng. Chỉ cần Viêm Đạm vương không trở mặt, bọn họ vẫn vui vẻ . Nhưng nếu hãn là đến hủy hoại thanh danh Kiếm gia , Kiếm gia bọn họ cũng không phải dễ dàng xoa nắn như vậy !

Thủy Y Họa từ lúc nghe được thông báo , đầu óc liền ông một tiếng. Nàng nghĩ tới vô số tình huống hai người gặp mặt , chỉ không nghĩ tới là dưới tình huống như vậy.

"Xem ra, Kiếm gia vẫn còn kiêng kị vị hôn phu của sư muội ." Bắc Đường Liệt thấp giọng nói, tuy rằng Thủy Y Họa đã sớm nói với hãn về thân phận Vương gia của Cơ Mộc Ly nhưng Bắc Đường Liệt vẫn quen xưng hô Cơ Mộc Ly là hôn phu của Thủy Y Họa .

Thủy Y Họa im lặng cười cười, " Ở Hỏa Vũ không có người nào không kiêng kị Viêm Đạm vương, đặc biệt là Kiếm gia đơn thuần lại sĩ diện này ." Phải biết rằng Kiếm Thập Nhất trước kia là nam sủng của Cơ Mộc Ly , người Kiếm gia lo lắng Cơ Mộc Ly đến sẽ làm bề mặt bọn họ .

Người nọ hôm nay thay đổi một thân quần áo màu đỏ , rực rỡ sắp làm quáng mắt mọi người rồi. Nhưng Thủy Y Họa xa xa nhìn người nọ đến, lại nhớ tới tình cảnh lúc hai người lần đầu tiên gặp nhau , khi đó hãn lấy thận

phận Quý Sát Huyết Tôn xuất hiện tại trước mặt mình, mặc một bộ trường bào màu đỏ như máu , trên mặt đeo một chiếc mặt nạ màu bạc tinh xảo , môi mỏng cong lên , yêu mị phong tình triển lộ hết .

Lúc này, người nọ tao nhã thành thoi đi đến, phía sau đi theo một thiếu niên tuấn tú mặc quần áo màu xanh , đúng là Đông Phương Lăng .

Áo đỏ làm người nọ càng thêm mị hoặc nhân tâm, khoe miệng lơ đãng cong lên , giống như một yêu tinh chuyên câu hồn phách .

Thủy Y Họa vội vàng cúi đầu, nàng mới không thừa nhận bản thân là bị yêu nghiệt chết tiệt này mê hoặc!

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 110: Yêu Nghiệt Tái Hiện.

Tần Khuyết đi rồi, trong phòng chỉ còn hai người Thủy Y Họa và Kiếm Thập Nhất, nói chuyện liên thoải mái rất nhiều.

"Trong hoàng thành tình thế như thế nào rồi?" Thủy Y Họa hỏi, thuận thế ngồi ở trên ghế mà Tần Khuyết vừa mới ngồi.

Kiếm Thập Nhất khẽ nhú mày, sắc mặt lạnh nhạt nói: "Hiện thời trong triều thế lực chia làm hai phái, một phái ủng hộ thái tử, dù sao thái tử đăng cơ danh chính ngôn thuận, một phái ủng hộ Nho vương Cơ Văn Kỳ. Thái tử cùng Kiệt Vương dĩ nhiên ly tâm, nhưng là hai người trên mặt mũi vẫn là huynh đệ tốt. Quan trọng là, Kiếm Song Hoa - một trong những con trai trưởng được coi trọng nhất của gia tộc Kiếm gia âm thầm thành trợ lực của Thái tử, có chút khó đối phó."

Thủy Y Họa chợt nhú mày, "Kiếm Song Hoa lại là người phương nào?"

Nghe được ba chữ kia, khóe miệng Kiếm Thập Nhất cong lên, lộ ra nụ cười đầy trào phúng, "Đương nhiên là Tam ca tốt của ta rồi."

Thủy Y Họa nhìn bộ dạng khổ đại thâm cừu của hắn, chỉ biết vị Tam ca này bình thường chắc không thiếu khó xử hắn, ngẫm ngáng chân sợ là nhiều đếm không xuể rồi.

"Kiếm gia không phải là không nhúng tay vào chuyện triều đình sao? Thế nào, Kiếm gia các người hiện tại cũng tính toán phân một chén canh?"

Hiện thời trong triều đình Hỏa Vũ thế lực chia làm hai phái, rất nhiều quan viên đều nghĩ ủng hộ hoàng tử nắm chắc phần thắng lớn nhất, để

mưu cầu tấn chức về sau . Kiếm gia như ở trong đó phát huy tác dụng, mặc kệ về sau có phải chen chân vào việc của triều đình hay không , đều không thể thiếu ưu việt . .

Kiểm Thập Nhất cười mỉa mai , "Trong tộc những lão nhân kia đều là nhân tinh , trước khác nay khác, trước kia là thái bình thịnh thế, hiện tại không còn như vậy . Nếu như có thể giúp thái tử tương lai thuận lợi đi lên vị trí nhất quốc chi quân kia , Kiếm gia lại lần nữa đi lên vị trí cao nhất , mấy lão nhân tinh kia làm sao có thể buông tha cho cơ hội tốt như vậy. Mấy lão nhân bây giờ còn đang do dự bất định chính là hiện thời đến cùng nên đứng ở bên nào ."

Thủy Y Họa vuốt cằm, nhẹ nhàng gật gật đầu, "Nếu như ta, ta cũng sẽ làm như vậy." Có cơ hội có thể chiếm lời , vì sao không chiếm?

Kiểm Thập Nhất nghe vậy, liếc nàng một cái, không nói thêm gì.

"Ta đã hiểu." Thủy Y Họa cười vỗ tay phát ra tiếng, " Mấy lão hồ li Kiếm gia các người quả thật quá giỏi tính toán . Mặc kệ là người đứng ở bên Nho vương hay là Tam ca người đứng ở bên Thái tử , Kiếm gia ra lực, nếu như Thái tử thắng, các trưởng bối Kiếm gia sẽ bày mưu đặt kế cho Tam ca người , mà người giúp đỡ Nho vương sẽ trở thành nghịch thần tặc tử một mình bán đứng Kiếm gia , đối Kiếm gia mà nói, công lớn hơn tội, ngợi khen vẫn là không thiếu được. Ngược lại cũng thế."

Kiểm Thập Nhất nghe nàng nói trắng ra như vậy , khóe miệng lạnh lùng nhếch lên , hừ nói: "Cô nhưng xem thấu."

Thủy Y Họa than nhẹ một tiếng , "Không nghĩ tới người Kiếm gia thế nhưng cay nghiệt đến vậy , nhưng lại để các người tự giết lẫn nhau."

"Ai , vô luận đám tiểu bối chúng ta như thế nào tranh đấu, ở trong mắt những lão nhân đó đều động không được đến căn cơ Kiếm gia , vì về sau vinh sủng cùng hưng thịnh , hy sinh mấy tiểu bối đó là chuyện bình thường

. Bằng không cô nghĩ xem trưởng bối trong tộc làm sao có thể dễ dàng như vậy liền chấp nhận ta trở về ." Kiếm Thập Nhất châm chọc khiêu khích nói.

"Ta còn tưởng rằng là vì người cải tà quy chính, không lại thích nam nhân , cho nên Kiếm gia lại nhận về ." Thủy Y Họa khõe miệng cong cong .

Bị nàng chế nhạo trong lòng khoan khoái không ít, Kiếm Thập Nhất cũng lười lại nghiên cứu chuyện dơ bẩn của Kiếm gia , mặt mày lệ khí thu liễm không ít, thản nhiên nói: "Kỳ thực cô nói lời này cũng đúng thật là nguyên nhân, ta về sau sẽ phải nổi dãi tông đường, trước kia chuyện làm nam sủng cho gia chỉ do nhất thời quật khởi, trong tộc thể diện đã trở lại , ta trở về cũng không phải việc khó. Hơn nữa, quan hệ của ta và gia vẫn còn , bọn họ còn cần ta đi đầu nhập vào Nho vương."

Thủy Y Họa thấy bộ dạng nghiêm trang của hắn , nhin không được tưởng xé rách gương mặt nghiêm túc này , tròn mắt xoay xoay, cười hỏi: "Chuyện muốn kết hôn Tần Khuyết cô nương là bản thân người đề xuất đi, việc này chẳng lẽ cũng là trong tộc bức người?"

Kiếm Thập Nhất vừa nghe lời này, bên tai quả nhiên đỏ lên, mặt quay sang một bên tránh đi ánh mắt nhìn thẳng của nàng , ấp úng trả lời: "Trong tộc muốn ta mau chóng đại hôn, chẳng qua tần nương là do ta yêu cầu, bọn họ không đáp ứng cũng phải đáp ứng!"

Thủy Y Họa ở trong lòng dựng thẳng ngón tay cái, đây mới là nam tử hán đại trượng phu!

"Ai? Ta giống như nghe dân chúng nói, người còn muốn đồng thời nạp hai thi thiếp? Việc này nhưng là thật?" Thủy Y Họa nhớ tới chuyện này, lập tức lại hỏi.

Nếu là thật, nàng tuyệt đối muốn đánh Kiếm Thập Nhất . Nha đầu Tần Khuyết tuy rằng lạnh lùng chút , nhưng đến cùng là nha hoàn nàng tán

thành . Nếu vừa mới vào cửa liền chịu nhục , nàng là người thứ nhất không đáp ứng.

Kiểm Thập Nhất nghe nói như thế, hơi có chút ỉu rĩ, "Ngay từ đầu trong tộc quả thật là có quyết định này, chẳng qua bị ta cự tuyệt rồi. Ta tuyệt đối sẽ không làm cho nàng chịu ủy khuất, chính là... Chính là Tần Khuyết giống như căn bản không thèm để ý này đó, nói lên chuyện cười gả, biểu cảm của nàng đều là thản nhiên ."

Thủy Y Họa thật không có lương tâm vụng trộm hé miệng cười cười, cũng may Kiểm Thập Nhất lại tự phiền muộn, không có nhìn đến.

" Lòng nữ nhân các cô đều nghĩ cái gì vậy , ta đều dựa theo gia nói mà làm, nàng... Nàng thế nào vẫn là thờ ơ?" Kiểm Thập Nhất oán hận trừng mắt nhìn Thủy Y Họa liếc mắt một cái.

Thủy Y Họa lập tức vô tội cười, giang tay nói: "Một số nữ tử bị người thành tâm thực lòng đối đãi như thế , sợ là đã sớm động tâm , cho nên ta cũng không hiểu được, vì sao Tần Khuyết cô nương tâm liền cứng rắn như hòn đá . Nhưng mà ta tò mò hơn chính là các cô nương khác thế nào người liền không vừa mắt, cố tình nhìn trúng một nữ tử ý chí sắt đá như vậy ?"

Kiểm Thập Nhất lười lại để ý nàng chế nhạo, "Nếu không có việc gì cô có thể đi đi . Gia một tháng này ép buộc chúng ta không thiếu , ta còn đỡ , Lãng bị hấn giày vò đến khổ , cô mau đi giải cứu hấn đi."

"Ha ha ~, Thập Nhất , người khi nào thì học nói chuyện cười vậy ." Thủy Y Họa nở nụ cười , nói: "Đợi ngày đại hôn, ta tặng lễ lại đi. Gia tặng gì không?"

"Không. Gia hiện tại không thể phân thân, tính toán sau khi xong chuyện sẽ bổ sung sau ." Kiểm Thập Nhất không thèm để ý chuyện quà tặng , nếu không phải gia bày mưu tính kế, hấn cũng không thể đá động Tần Khuyết gả cho hấn.

"Một khi đã như vậy, ngày đại hôn ta tới tặng lễ , thuận tiện ăn rượu mừng của người rồi lại đi."

"Cô sẽ không đi gặp gia?" Kiểm Thập Nhất có chút bất mãn xem nàng. Gia một tháng này phản ứng hần đều xem ở trong mắt, nhưng mà vương phi đâu, không có nhớ nhung nhiều như vậy. Thật sự là nữ nhân không chịu để tâm !

Thủy Y Họa nhún vai, không xen vào. Nàng cũng cảm thấy kỳ quái, lúc cách xa Cơ Mộc Ly , trong lòng nàng nhớ điên cuồng , luôn suy nghĩ không biết hần gần đây như thế nào .Nhưng bây giờ chỉ cách một tòa thành thì nỗi nhớ lại không có mãnh liệt như trước kia nữa .

Kiểm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng đều tốt , Cơ Mộc Ly tự nhiên cũng là bình yên vô sự. Chẳng qua, ai... Thủy Y Họa thở dài, có lẽ cũng không phải không có nhớ nhung mãnh liệt ,chỉ là nàng giấu ở đáy lòng , nàng có chút sợ hãi bản thân nhìn thấy Cơ Mộc Ly sẽ luống cuống. Nàng lòng dạ hẹp hòi vẫn nhớ chuyện lúc trước Cơ Mộc Ly âm thầm rời khỏi Cổ Cương , không báo thù này về sau làm sao có thể chấn phụ !

"Thiếu gia, nô tì mang áo bào tân hôn cho ngài ." Ngoài cửa bỗng nhiên vang lên tiếng gõ cửa.

Hai người liếc nhau, Thủy Y Họa đề khí bay lên xà nhà.

Vào cửa là một tiểu nha đầu bộ dạng dễ nhìn , trong tay bưng một khay gỗ ở bên trên có quần áo màu đỏ .

"Thiếu gia, phu nhân nói ngài mặc thử trước áo bào này xem có vừa người không ? Tuy rằng là dựa theo kích cỡ của thiếu gia làm, nhưng vẫn nên cẩn thận đề phòng có sơ xuất gì ."

Tiểu nha đầu mồm miệng lanh lợi nói xong, hai tay cầm áo bào định sẽ mặc cho Kiểm Thập Nhất .

" Ta tự mình mặc ." Kiếm Thập Nhất âm thanh lạnh lùng nói.

Tiểu nha đầu đầu tiên là sửng sốt, chưa từ bỏ ý định tiếp tục nói: "Phu nhân nói , muốn nô tì hầu hạ thiếu gia mặc quần áo, thiếu gia thân thể quý giá , những việc của hạ nhân vẫn là để nô tì làm đi ."

Thủy Y Họa xem tiểu nha đầu như thế ra sức lấy lòng, trong lòng chắc chắc hai tiếng, Kiếm Thập Nhất hoa đào không đến thì thôi, vừa tới nhất đồng lớn , chần chờ ngăn không được.

Kiếm Thập Nhất nhẫn nại đã hết, mắt thấy tiểu nha đầu ma quỷ sẽ đụng tới hần, nổi giận vừa quát, "Ta nói không cần sẽ không cần, đi xuống!"

Tiểu nha đầu mở to hai mắt tràn ngập nước mắt , tui thân chạy đi ra ngoài, đứng ở sau cửa.

Kiếm Thập Nhất cầm quần áo ném qua một bên , chỉ cầm váy của tân nương lên nhìn nhìn, giống như thật vừa lòng, khoe miệng cong lên . Nhớ tới Thủy Y Họa còn ở trên xà nhà , miệng lại mím chặt .

Đợi đến nha hoàn mang theo hỉ phục rời đi , Kiếm Thập Nhất thật trực tiếp hạ lệnh đuổi khách, " Trời không còn sớm , vương phi vẫn là sớm đi về đi."

Thủy Y Họa bĩu môi, nói thầm: " Giấu diếm liền cho rằng ta không nhìn thấy, làm như mấy đời không cười quá nàng dâu không bằng ."

"Vương phi, cô có thể đi rồi!" Kiếm Thập Nhất trừng nàng.

Để lại một chuỗi tiếng cười thanh thúy , Thủy Y Họa bay ra cửa sổ.

Bắc Đường Liệt đi quanh trong phòng , nhìn đến Thủy Y Họa trở về mới yên lòng.

"Như thế nào, tìm hiểu được tin tức gì không ?" Bắc Đường Liệt đưa cho nàng một ly nước trà.

Thủy Y Họa sắc mặt vui mừng, đem tin tức bản thân tìm hiểu được đều nói ra.

Hai người thương lượng một phen, quyết định đợi ngày đại hôn thừa dịp đông người lẫn vào Kiếm phủ . Hai ngày thoáng một cái đã qua ,ngày đại hôn , Kiếm phủ đỏ rực , ngoài cửa đèn lồng đỏ treo cao , ngoài phủ quần chúng tụ tập đông đúc , tân khách cũng không ngừng.

Thủy Y Họa trực tiếp bắt cóc một vị viên ngoại đi làm khách , sau một hồi uy hiếp , cùng Bắc Đường Liệt trở thành hai đứa con trai của hãn đi Kiếm phủ.

Tân khách ngồi đầy, Thủy Y Họa cùng Bắc Đường Liệt chọn một vị trí không quá bắt mắt , lại vừa vặn dễ dàng quan sát xung quanh .

"Sư muội, tại sao đại hôn lần này không thể không đi ?" Bắc Đường Liệt thấp giọng hỏi.

Thủy Y Họa thường thức ly rượu được ủ từ hoa quế , như có đăm chiêu nói: "Bởi vì trực giác , hôm nay trong buổi tiệc sẽ phát sinh chuyện thú vị . Về phần là chuyện gì, ta cũng không nói lên được, Liệt sư huynh chỉ để ý sau xem là được ."

Hai người chính nhỏ giọng nói chuyện, thanh âm hỗn loạn trong bữa tiệc bỗng chốc yên tĩnh lại.

Mọi người nhìn lại, là tân lang dắt tân nương đi lên thăm dò . Mà lai lịch của tân nương cho tới bây giờ mọi người cũng không biết rõ ràng, chỉ biết nàng là từ trong phủ Vương viên ngoại đến , nhưng tân nương rõ ràng không phải nữ nhi thế gia .

Trong khoảng thời gian ngắn, mọi người suy đoán khác nhau. Có người nói nữ tử này thân phận thần bí, không thể lộ ra bên ngoài, có người lại nói nữ tử này thân phận chính là hạ nhân, nhưng Kiếm công tử lại yêu nàng, mới năn nỉ cha mẹ, cưới nàng vào trong phủ. Kiếm gia lại luôn để ý mặt mũi, cho nên làm cho nữ tử này ở tại trong phủ Vương viên ngoại, lúc đón dâu coi như là nhà mẹ đẻ.

Mọi cách nói không đồng nhất, nhưng lúc mọi người nhìn đến tân lang cũng không thể không tán thành một chuyện thật, thì phải là Kiếm công tử nhất định là cực yêu tân nương này, bằng không người luôn luôn lạnh lùng không cảm hôm nay lại như thế nào nở nụ cười, tuy rằng nụ cười vẫn nhàn nhạt như cũ.

Kiểm Thập Nhất một thân áo bào màu đỏ thắm, cả người thoát nhìn tràn đầy sức sống, chẳng biết lúc nào, khuôn mặt non nớt dần dần trở nên kiên cường, sáng sủa, hơn vài phần khí phách nam tử, có vẻ oai hùng bất phàm. Giờ này khắc này, hắn rốt cục đỡ bảo kiếm trong tay xuống, một bàn tay kéo tân nương của hắn, tay kia thì để sau lưng, hai người sóng vai mà đến.

Cũng không biết có phải do búi tóc kiểu tân nương hay không, cả người tân nương thoát nhìn không kém chủ rể bao nhiêu, chỉ thấp hơn nửa cái đầu.

Mọi người đều nói trai tài gái sắc, hai vị cao đường cũng cười nở hoa. Tuy rằng con trai của bọn họ trước kia không nên thân, vốn dĩ mấy chuyện này kia đều đi qua, hiện tại Kiếm Thập Nhất vẫn là con ngoan của bọn họ.

Tân lang và tân nương chuẩn bị sắp xếp ổn thỏa, đang chuẩn bị nghe lễ quan hô to Nhất Bái Thiên Địa, ngoài cửa một người bỗng nhiên vội vã chạy tới, trước mặt mọi người lớn tiếng bẩm báo nói: "Đại lão gia, Viêm Đạm vương đến đây!"

Vừa nghe lời này, mấy vị trưởng bối Kiếm gia đồng loạt thay đổi sắc mặt . Bọn họ căn bản không có phát thiệp mời cho Viêm Đạm vương , vị Tôn Đại Phật này thế nào không mời tự đến rồi hả ? Nghĩ đến đồn đãi trước kia của Kiếm Thập Nhất và vị vương gia phong lưu này , sắc mặt lại càng thêm đen , chẳng lẽ Viêm Đạm vương là tới phá rối ?

Kiếm Thập Nhất nghe xong bầm báo , khóe miệng ý cười càng rõ ràng , hôm nay khiến cho mấy lão già Kiếm gia này đó biết, có những chuyện không phải dễ dàng như vậy !

"Mau mau mời Viêm Đạm vương vào ." Đại lão gia đứng dậy dặn dò , thân là đại phòng trưởng tử, đạo đãi khách hãn vẫn là rõ ràng. Chỉ cần Viêm Đạm vương không trở mặt, bọn họ vẫn vui vẻ . Nhưng nếu hãn là đến hủy hoại thanh danh Kiếm gia , Kiếm gia bọn họ cũng không phải dễ dàng xoa nắn như vậy !

Thủy Y Họa từ lúc nghe được thông báo , đầu óc liền ông một tiếng. Nàng nghĩ tới vô số tình huống hai người gặp mặt , chỉ không nghĩ tới là dưới tình huống như vậy.

"Xem ra, Kiếm gia vẫn còn kiêng kị vị hôn phu của sư muội ." Bắc Đường Liệt thấp giọng nói, tuy rằng Thủy Y Họa đã sớm nói với hãn về thân phận Vương gia của Cơ Mộc Ly nhưng Bắc Đường Liệt vẫn quen xưng hô Cơ Mộc Ly là hôn phu của Thủy Y Họa .

Thủy Y Họa im lặng cười cười, " Ở Hỏa Vũ không có người nào không kiêng kị Viêm Đạm vương, đặc biệt là Kiếm gia đơn thuần lại sĩ diện này ." Phải biết rằng Kiếm Thập Nhất trước kia là nam sủng của Cơ Mộc Ly , người Kiếm gia lo lắng Cơ Mộc Ly đến sẽ làm bề mặt bọn họ .

Người nọ hôm nay thay đổi một thân quần áo màu đỏ , rực rỡ sắp làm quáng mắt mọi người rồi. Nhưng Thủy Y Họa xa xa nhìn người nọ đến, lại nhớ tới tình cảnh lúc hai người lần đầu tiên gặp nhau , khi đó hãn lấy thận

phận Quý Sát Huyết Tôn xuất hiện tại trước mặt mình, mặc một bộ trường bào màu đỏ như máu , trên mặt đeo một chiếc mặt nạ màu bạc tinh xảo , môi mỏng cong lên , yêu mị phong tình triển lộ hết .

Lúc này, người nọ tao nhã thành thơi đi đến, phía sau đi theo một thiếu niên tuấn tú mặc quần áo màu xanh , đúng là Đông Phương Lăng .

Áo đỏ làm người nọ càng thêm mị hoặc nhân tâm, khóe miệng lơ đãng cong lên , giống như một yêu tinh chuyên câu hồn phách .

Thủy Y Họa vội vàng cúi đầu, nàng mới không thừa nhận bản thân là bị yêu nghiệt chết tiệt này mê hoặc!

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 112: Bí Kíp Dụ Dỗ Nữ Nhân Của Cơ Mộc Ly (1).

Cơ Mộc Ly?

Trong lòng Thủy Y Họa nhưng lại có chút khẩn trương. Khẩn trương cái rắm , mình lại không làm việc trái với lương tâm, nghĩ như vậy , liền ngẩng đầu lên.

Ánh mắt thẳng tắp quét qua đi, quả nhiên nhìn thấy nam tử bước đi bừa bãi , hăn mặc một thân trường bào màu đỏ , dung mạo đẹp đẽ , phong lưu đa tình, để cho tất cả mọi người không nhìn được len lén nhìn nhiều mấy lần.

Mọi người không biết được vị gia này thế nào lại ra khỏi phòng khách đi ra bên ngoài , còn nhắm thẳng chỗ phú thương hạ đẳng đi tới . Vậy mà hăn còn chưa đi đến cuối, ánh mắt hơi nhìn lướt qua một hướng khác , lại quay trở về.

Thủy Y Họa trừng lớn mắt, trơ mắt nhìn nam nhân kia đến gần mình rồi lại xoay người lại, nhất thời lại có chút không hiểu được .

Tên khốn này dám giả vờ như không biết nàng? Vậy hăn vì sao muốn đi về phía mình ? Cho rằng mình đi ra trưng bày sắc đẹp sao , khốn kiếp!

Bắc Đường Liệt không nhìn được hơi nhếch môi cười cười, vị hôn phu của Thủy Y Họa chỗ nào vụng về , nhìn ánh mắt hăn sáng quắc liên tiếp liếc về phía bên này , nếu như phát hiện ở xung quanh không có những người khác , người này nhất định sẽ mang Thủy Y Họa đi .

Vốn là hần còn muốn thay sư muối che giấu một cái, nhưng ánh mắt tiểu tử kia khôn khéo như thế , thật xa nhưng lại một cái liền nhận ra Thủy Y Họa mặc nam trang . Công nhận Cơ Mộc Ly nhẫn công cao cường, không có tại chỗ phát tác, còn có thể quay trở về .

Nhìn Cơ Mộc Ly ghen khuất, trong lòng Bắc Đường Liệt rất thoải mái, về phần tại sao, hần cũng nói không rõ ràng . Dù thế nào đi nữa hần nhìn tiểu tử này không quá thuận mắt, hần không thoải mái trong lòng mình cảm thấy rất tốt .

"Sư muối, hần giống như căn bản không thấy muối." Bắc Đường Liệt nhú mày cười nhẹ một tiếng.

Thủy Y Họa hừ một tiếng. Nơi nào là không thấy, rõ ràng là thấy được cũng giả vờ như không thấy. Chẳng qua hôm nay trường hợp đúng là không thích hợp bọn họ làm việc khác, liền tạm thời tha thứ hần .

Đoạn đường này Cơ Mộc Ly thật ra thì cũng không hơn gì, thấy người mình tâm tâm niệm niệm , hần thật hận không được lập tức nhào qua hung hăng ôm nàng hôn vài cái , chẳng qua bây giờ không thích hợp hần làm ra chuyện kinh thiên địa khiếp quỷ thần . Nếu là đổi hoàn cảnh hoặc ở bất kỳ nơi nào khác , hần nhất định không nói hai lời liền bắt đi bảo bối của hần.

Ở điểm này , Bắc Đường Liệt quả thật nhìn rất thông suốt.

"Gia, mới vừa rồi Thập Nhất nói với ngài cái gì, ngài thế nào ra ngoài chạy một vòng lại trở lại? Chẳng lẽ có người của Thái tử lẫn vào ?" Cơ Mộc Ly mới vừa ngồi vào chỗ của mình, Đông Phương Lăng vẫn buồn bực không lên tiếng tiến tới thấp giọng hỏi một câu.

Bởi vì hần lấy thân phận là thiếp thân thị vệ của Vương Gia cùng đi, Kiếm lão gia cũng không có đạo lý chuẩn bị ghế cho hần , hần liền như khúc gỗ vẫn đứng ở sau người Cơ Mộc Ly . Vốn là Đông Phương Lăng tướng mạo cũng coi như thượng thừa, nhưng là đứng chung một chỗ với Cơ

Mộc Ly , muốn coi thường người bên cạnh cũng khó khăn. Vì vậy, từ lúc hôn lễ vừa bắt đầu đến bây giờ, hễ bị mọi người lạng lẽ không để mắt đến.

Cơ Mộc Ly lúc này tâm tình có chút phức tạp, gặp được người thương hơn một tháng không thấy , dĩ nhiên là mừng rỡ như điên, nhưng khi nhìn đến lại làm như không hề quen biết nhau, cảm giác này thật sự hổng bét.

Thấy Đông Phương Lăng hỏi như vậy, liền lăm bầm trả lời: " Trong đám tân khách đã sớm có người của Thái tử rồi , có cái gì ly kỳ. Gia mới vừa rồi chỉ là thấy đến tiểu hồ ly giấu trong đám người, tiểu hồ ly rất giỏi hoạt ."

Đông Phương Lăng nghe lời này, nhất thời suy nghĩ theo không kịp , hồ ly? Gia rốt cuộc là thấy người nào?

Đông Phương Lăng tự nhiên không biết, Tiểu hồ ly là đại danh từ mà Cơ Mộc Ly dành riêng cho Thủy Y Họa .

Không lâu lắm, Kiếm Thập Nhất bị các tân khách đổ vài ly rượu mạnh đỏ mặt trở về phòng khách, hướng Cơ Mộc Ly cùng Đông Phương Lăng lên tiếng chào liền muốn trở về tân phòng, dưới tiếng cười của hai người , gương mặt càng ngày càng đỏ.

Bởi vì Viêm Đạm Vương không thích người ngoài đến gần, Kiếm lão gia liền gọi người sắp xếp một cái bàn nhỏ ở trong phòng khách , rượu uống thức ăn so tân khách bên ngoài còn tốt hơn gấp mấy lần. Lúc này trừ mấy người hầu hạ ngoài cửa , trong phòng khách chỉ còn lại Cơ Mộc Ly cùng Đông Phương Lăng.

Thừa dịp ngoài cửa mấy người làm không chú ý, Đông Phương Lăng liền vội vàng kéo Kiếm Thập Nhất, len lén nhét cho hễ hai bình sứ nhỏ , thấp giọng trêu ghẹo nói: "Gia tới vội vàng, không có chuẩn bị cho người quà tặng gì , nhưng là huynh đệ ta lại khác , quà tặng ta đã sớm chuẩn bị cho người . Cái bình lớn là được hoàn ta mới luyện chế ra lò , ho khan một cái... Là ta lấy những dược liệu tốt nhất luyện chế ra tới, giúp người buổi

tối đại triển hùng vĩ, lại không tổn hại tới thân thể . Một chai khác là chuẩn bị cho tân nương , bảo đảm nàng thừa mứa móc cũng có thể dục tiên dục tử..."

"Lăng , người đủ rồi!" Kiếm Thập Nhất đưa tay đập cho hẵn một cái , thấp giọng trách một câu, nhưng là tay kia lại không nhàn rồi, cầm hai chai thuốc cất vào bên hông, thấp giọng phun câu, "Quà tặng ta nhận."

Đông Phương Lăng thiếu chút nữa ôm bụng cười lớn. Hồn tiểu tử, giả vờ giả vớt, rõ ràng liền rất hài lòng với quà tặng của ta đi .

Trong mắt đặc ý còn chưa hoàn toàn rút đi, bên tai Đông Phương Lăng liền vang lên giọng nói nhẹ nhàng bay bổng của gia nhà mình .

"Lăng , người có phải ngứa tay rồi hay không , đồ nghiêm chỉnh thì không đi làm, lại đi luyện chế ra những thứ này tới hại người?"

Đông Phương Lăng thân thể cứng đờ, lập tức cười khan nói: "Gia có điều không biết, loại thuốc này cũng không phải là thuốc hại người , mà là thuốc bổ trợ giúp người ta có thể có cảm giác phiêu phiêu , người bình thường luyện chế thuốc bổ mới là hại người , ta luyện chế ra tuyệt đối không có tác dụng phụ , có thể nói là thần dược, ha ha..."

Cơ Mộc Ly lườm hẵn một cái, trong mắt chợt lóe lên một đạo tinh quang, lấp bắp hỏi, "Người nói thật? Thuốc này đối với người không có tác dụng phụ ?"

" Tuyệt đối là thật, thuốc này rất tốt , là ta đặc biệt chuẩn bị cho Thập Nhất !" Đông Phương Lăng lập tức vỗ ngực bảo đảm.

Cơ Mộc Ly hừ hừ rất nhỏ , môi mỏng mấp máy kỳ quái , bộ dạng muốn nói lại thôi .

Sau một lúc lâu, Cơ Mộc Ly mới bất mãn hỏi: "Vì sao lúc đại hôn của gia không thấy người đưa đồ chơi này hả ?"

Đông Phương Lăng nhất thời há miệng thật to, suy nghĩ thật nhanh , cười ha ha trả lời: "Gia cùng vương phi vốn là một đôi tình nhân vô cùng tương hợp , làm sao phải dùng tới những thứ ngoại vật này . Trước kia ta cũng định đưa tới, nhưng nghĩ lại, gia ngài hùng phong như thế , căn bản không cần những đồ chơi này mà. Năm ngày năm đêm dưới vách núi sâu vạn trượng kia , lỗi tại ta và Thập Nhất chịu không ít tội đâu..." Nói xong lời cuối cùng, nằm đấm che miệng ho nhẹ một tiếng.

Phàm là nam nhân đều thích nghe nói như vậy , Cơ Mộc Ly lúc này liền buông tha ý đồ tiếp tục chỉ trích , vốn còn muốn hỏi Đông Phương Lăng cũng đòi hai chai, hiện tại sao , dường như thật không dùng được. Vừa nghĩ tới tiểu tử Kiếm Thập Nhất lúc này đang ôm ấp mỹ nhân , suy nghĩ của hắn cũng bắt đầu lộn xộn .

Mỹ nhân của mình mặc dù ngồi ở bên ngoài yến tiệc , thế nhưng hắn lại chỉ có thể suy nghĩ . Hiện tại trong phòng tân hôn , tình cảnh của tân lang và tân nương lại hoàn toàn không giống suy nghĩ của Cơ Mộc Ly chút nào.

Tân khuyết trải qua cả ngày hành hạ đã sớm mệt đến không chịu nổi , không đợi Kiếm Thập Nhất trở lại, đã tự mình thay quần áo tân nương , đắp kín chăn nằm ở trên giường nghỉ ngơi.

Cả phòng đều là màu đỏ , nệm long phượng đỏ , giường chăn màu đỏ , rèm cửa rồi màn , thấy thế ánh mắt của hắn cũng giống như bị nhuộm thành màu đỏ. Bởi vì tâm tình phiền não, cặp mắt của Tân Khuyết đã không thể khống chế dần dần biến thành màu xanh biếc.

Phát giác hai mắt có chút nóng bỏng, Tân Khuyết mới hiểu được hai mắt của mình biến thành Quỷ đồng tử , lúc này mạnh mẽ nhắm mắt lại, trùm chăn đỏ thắm đi ngủ .

Lúc Kiểm Thập Nhất trở lại thấy trên giường có người nằm trùm chăn kín , lúc này rất muốn cười ra tiếng, nhưng sợ đánh thức người nọ, sừng sốt một chút không có phát ra tiếng, ngay cả đi bộ đều là rón rén.

Im lặng đi tới , Kiểm Thập Nhất từ từ cúi người ngồi ở mép giường, sau đó cúi đầu quan sát người nọ, lúc này tóc dài che lại nửa gương mặt nàng , ngay cả lỗ tai cùng cổ cũng bị tóc dày che kín. Một đầu tóc dài đen nhánh cực kỳ đẹp mắt , Kiểm Thập Nhất không nhịn được muốn sờ lên một cái, cuối cùng vẫn là nhịn được.

Thấy sau lưng nàng không có đắp kín chăn , Kiểm Thập Nhất đưa tay kéo chăn long phượng đỏ thắm lên . Mà hắn chưa kịp đắp xong chăn , người đang ngủ say đột nhiên mở mắt ra, tràn đầy sát khí trùng về phía hắn . Sau khi thấy hắn , sát khí thu liễm, cũng là một cái ngồi dậy.

"Người muốn làm gì? !" Hắn lạnh lùng nói.

Một câu nói này có chút khẩn trương , giọng nói gần như trở về nguyên bản . Đáng tiếc Kiểm Thập Nhất lúc này không có chú ý , mà chỉ chú ý tới bộ dạng nổi giận của hắn mà thôi .

"Khuyết Nhi, ta chỉ muốn đắp chăn cho nàng ." Kiểm Thập Nhất hơi có chút đáng thương nhìn hắn. Trong ngày thường cặp mắt kia của hắn luôn lạnh như băng , nhưng là lúc này lại rút đi lãnh ý, mà thay vào đó là tràn đầy tình ý .

Còn đây là một trong những tuyệt kỹ của Cơ Mộc Ly - giả vờ vô tội giả vờ đáng thương . Cơ Mộc Ly trăm lần thử đều không chán, cố ý đem chiêu này nói cho Kiểm Thập Nhất.

Bí kíp dụ dỗ nữ nhân của Cơ Mộc Ly (2)

Tần Khuyết nhìn đến bộ dạng nhu tình mật ý này của hắn , trong lòng nhất thời càng phiền chán . Hắn chán ghét nhất chính là Kiểm Thập Nhất

dùng bộ dáng này theo dõi hắn. Hơn nữa hắn biết bản thân hiện tại ở trong mắt hắn chính là một nữ nhân!

"Ta sớm hay muộn phải rời khỏi đây , họ Kiếm người đến cùng có hiểu hay không? ! Còn có, ta con mẹ nó không thích người, người thế nào liền nghe không hiểu tiếng người hả ?!" Tần Khuyết cảm thấy bản thân thật vất vả luyện được sự nhẫn nại nhưng khi nhìn đến tên ngu ngốc này sẽ hoàn toàn sụp đổ .

Kiểm Thập Nhất lúc này lại không hề tức giận, bởi vì hắn nghĩ tới mấy câu khác mà Cơ Mộc Ly đã từng nói : Nếu như đối phương ở trước mặt người then quá thành giận, vậy thì đại biểu trong lòng nàng kỳ thực đã có người , bằng không người nào nguyện ý tổn nước miếng nói chuyện vô nghĩa với người . Còn có, lúc nữ nhân nói chán ghét thường thường chính là không chán ghét, Y Họa trước kia luôn nhắm vào gia, nhưng là cuối cùng gia còn không phải ôm được mỹ nhân về , khà khà ha!

Khóe miệng Kiếm Thập Nhất hơi hơi cong lên . Dựa theo lời gia nói, Khuyết Nhi trong lòng đã có hắn rồi hả ? Nói chán ghét đó là thích ư ?

Tần Khuyết vô lực nâng trán, có loại cảm giác ông nói gà bà nói vịt . Thái độ chán ghét của hắn đã biểu hiện như thế rõ ràng , tên Kiếm Thập Nhất này là ngu ngốc hay là người mù hả ?

Ở trong mắt Kiếm Thập Nhất , lúc này Tần Khuyết giống như là vì xấu hổ cho nên lấy tay che mặt, Kiếm Thập Nhất lại càng cảm thấy lời nói của Cơ Mộc Ly là thật.

Trong lòng cười trộm vài tiếng , Kiếm Thập Nhất cởi áo khoác xuống , xoay mình lên giường. Mông vừa kề đến bên giường liền cảm thấy sau mông rất nặng , ngay sau đó hắn liền bị người trên giường đá xuống. Cũng may hắn võ công cao cường, lộn một vòng trên không xong liền vững vàng đứng ở trên mặt đất.

"Khuyết Nhi, nàng..." Kiếm Thập Nhất không hiểu nhìn nữ tử che mặt ngồi ở trên giường .

Tần Khuyết cười lạnh một tiếng, lúc này đem chần long phượng đỏ thắm đắp trên người ném cho hắn, không chút khách khí tuyên bố nói: "Người ngủ trên đất, cách ta xa chút!"

Kiếm Thập Nhất kinh ngạc một lát, muốn đi lên phía trước lại lập tức dừng lại, trong đầu hợp thời xuất hiện lời nói của Cơ Mộc Ly : Hừ, nữ nhân thôi đều thích đùa giỡn tính tình, này kêu tình thú, biết không? Người theo nàng là được .

Vì thế, Kiếm Thập Nhất nuốt xuống một bụng mật vàng, trái chần long phượng trên mặt đất, ngoan ngoãn nằm xuống.

Tần Khuyết thấy thế khó tránh khỏi có chút kinh ngạc, hắn nhưng lại thật sự ngủ trên mặt đất rồi hả ? !

Tâm tình phức tạp nằm lại trên giường, vừa rồi còn buồn ngủ hiện tại lại ngủ không được rồi. Liên tính trước kia cha mẹ khi còn tại thế đều không có người như vậy đối hắn, hắn nói cái gì thì là cái đó , cũng không hỏi vì sao. Sau này phụ thân bị hãm hại, hai vị cao đường lần lượt rời đi, hắn bắt đầu theo cuộc sống nô lệ qua tay nhiều người , gặp được người muôn hình muôn vẻ , không ai không nghĩ chiếm lấy ưu việt từ trên người hắn . Cho dù là Hỏa Kỳ vương luôn ra vẻ đạo mạo cũng chỉ là nhìn trúng hai mắt này của hắn .

Cũng chỉ có... Cũng chỉ có tên Kiếm Thập Nhất ngu ngốc này mới như vậy dung túng hắn .

Trong mắt lệ khí vừa mới tụt xuống liền lập tức khôi phục nguyên trạng. Tần Khuyết ở trong lòng cười lạnh một tiếng, này hết thấy chẳng qua đều là giả dối mà thôi, đợi đến khi Kiếm Thập Nhất phát hiện bộ mặt thật của hắn , đến lúc đó hết thấy đều sẽ trở về nguyên dạng. Vẫn là dùng biểu cảm chán

ghét như vậy đối với hăn đi, hăn sớm đã thành thói quen, không thiếu một người như vậy .

Lúc Tần Khuyết đang muốn khép mắt tiếp tục ngủ , phía sau lại có động tĩnh, trong mắt hăn rõ ràng tràn đầy không kiên nhẫn, quay đầu trông Kiếm Thập Nhất. Chính là trông lại lập tức không có lo lắng.

Kiếm Thập Nhất ôm chần long phượng đi tới, hai lời chưa nói đã đem chần đắp ở trên người hăn, thừa dịp hăn thất thần không để ý , sờ sờ đầu của hăn , nói khẽ: " Chần này nàng đắp đi , đừng để bị cảm lạnh ."

Vậy còn người? Tần Khuyết kém chút sẽ thốt ra, may mắn cuối cùng là nhìn xuống .

Kiếm Thập Nhất giống như đọc ra lời hăn định nói , khó được nở nụ cười một tiếng, chỉ vào trên xà nhà nói: "Ta ở phía trên ."

Dứt lời, hăn nhắc thân mình , linh hoạt bay đi lên, nằm xuống xà nhà nhỏ hẹp kia , trước khi ngủ còn nhìn người nằm trên giường , thấp giọng nói: "Mau ngủ đi, ngày mai còn muốn dậy sớm. Tuy rằng ta đối phụ mẫu của chính mình không có hảo cảm gì , nhưng là một chút cấp bậc lễ nghĩa vẫn muốn hoàn thành ."

Tần Khuyết cười nhạo một tiếng, "Muốn cho ta làm con dâu hiếu kính cha mẹ chồng ? Kiếm Thập Nhất, người đừng có hi vọng . Nếu người đã muốn cưới ta, người tốt nhất nên mặc kệ ta muốn làm gì thì làm ." Muốn hăn ngày mai đi kính trà cho cha mẹ chồng ? Quả thực là nằm mơ!

Vốn tưởng rằng nói ra những lời này sẽ làm Kiếm Thập Nhất không vui, ai đoán được tên ngu ngốc này thế nhưng dùng âm điệu vô cùng sung sướng nói: "Khuyết Nhi, lần đầu tiên nàng gọi tên ta đầy đủ. Nàng có thể gọi lại một tiếng cho ta nghe hay không ?"

Tần Khuyết trực tiếp trợn trừng mắt. Hắn tính toán trước khi bản thân rời đi sẽ không lại nói chuyện với Kiếm Thập Nhất , miễn cho tự tìm phiền não! Tiệc rượu ăn được một lúc , Cơ Mộc Ly mệnh Đông Phương Lăng đi chào Kiếm Thu Hàn một tiếng , bản thân sẽ đi trước . Đi lên vẫn còn không quên liếc nhìn về phía Thủy Y Họa , khóe miệng không khỏi cong lên đầy tà mị : Y Họa , nàng chờ đó , xem gia lát sau thế nào thu thập nàng.

Pho tượng Phật lớn nhất đã về trước , tiệc rượu cũng ăn gần hai canh giờ , các nhóm khách cũng lần lượt cáo từ rời đi, thừa lại một bàn chén bát ngổn ngang.

Thủy Y Họa cùng Bắc Đường Liệt thừa dịp nhiều người lại lẫn lộn đi ra ngoài.

"Liệt sư huynh, sư huynh về khách sạn trước đi ." Thủy Y Họa nói .

Bắc Đường Liệt hơi hơi kinh ngạc nhìn nàng, "Sư muội chẳng lẽ là mềm lòng , cho nên đuổi theo vị hôn phu ?"

Thủy Y Họa bĩu môi nói: "Làm sao có thể, ta nói muốn cho hắn đẹp mắt, làm sao có thể đuổi theo hắn." Kỳ thực nghe xong lời nói của Bắc Đường Liệt , trong lòng thật là có một chút ý tưởng như vậy Nàng rất muốn hiện tại liền đuổi theo, rồi sau đó đá cho tên hỗn đản Cơ Mộc Ly kia một cước. Lúc trước đi được im lặng như vậy , có gan làm phải có lá gan chịu lửa giận của nàng !

"Vậy sư muội muốn đi làm cái gì ?"

"Tự nhiên là đưa quà tặng cho Kiếm Thập Nhất , mà quà tặng này ta phải tự mình đưa đến tay hắn mới được. Sư huynh một đường cẩn thận, ta đi trước." Thủy Y Họa hướng hắn khoát tay,vòng sang hướng khác , theo thiên môn lại lên vào Kiếm phủ.

Bắc Đường Liệt xem bóng dáng của nàng rất nhanh biến mất ở trong màn đêm, vẻ mặt hơi có chút cổ quái. Muốn hắt tin tưởng Cơ Mộc Ly liền như vậy gọn gàng linh hoạt đi rồi, quả thực so tin tưởng mặt trời mọc từ hướng tây còn dễ .

Cùng lúc đó, Thủy Y Họa vừa mới quẹo khúc quanh bỗng nhiên đã bị người bịt miệng , hô hấp nóng rực phun ở trên cổ nàng, người phía sau ôm nàng chặt cứng !

Cơ, Mộc, Ly ? !

Tên khốn này dám tập kích lão nương ? !

"U姆 ưm ..." Thủy Y Họa tách bàn tay hắt ra để thở , nàng sắp bị hỗn đản này nghẹn chết rồi

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 117: Tiểu Biệt Thăng Tân Hôn

Lồng ngực rắn chắc dính sát vào phía sau lưng Thủy Y Họa , độ ẩm cực nóng giống như truyền qua quần áo mỏng manh làm cho Thủy Y Họa giật giật thân mình.

Một lúc sau , nam nhân tiến đến bên tai nàng, căn lấy vành tai của nàng , giọng nói khàn khàn trầm thấp vang lên, " Y Họa , ta rất nhớ nàng , mỗi ngày đều nhớ đến nàng , không lúc nào không không nhớ tới nàng . Nàng thì sao , có nhớ ta hay không ?"

Thủy Y Họa tưởng thoá mạ hăn một chút, nhưng hiện thời bị hăn ôm vào trong ngực, lại nghe giọng nói trầm thấp đè nén này , trong lòng không khỏi mềm nhũn .

Nhớ , nàng đương nhiên nhớ tên đáng chết này rồi. Nhưng lúc trước tên đáng chết này dám đi không từ già! Chỉ cần nghĩ vậy nàng liền tức giận răng nghiến lợi rồi .

Tránh thoát ôm ấp của Cơ Mộc Ly , Thủy Y Họa quay đầu trừng mắt nhìn hăn, "Lão nương không hề nhớ tới người! Cút xa ta chút!"

Dứt lời, mấy bước đi xa.

Cơ Mộc Ly thật vất vả đợi đến nàng dâu mà mình nhớ thương , làm sao có thể để nàng chạy trốn, bước chân di động, trong nháy mắt liền cộ đến phía sau nàng , lại kéo người trở về, giọng điệu tràn đầy oán niệm, " Y Họa , một tháng này ta vì nàng mà ăn không ngon ngủ không yên, nàng làm sao có thể như vậy?"

"Đừng ở trước mặt ta nói lời ngon tiếng ngọt! Ta hỏi huynh , lúc trước vì sao đi không từ giã? Huynh đi mà không biết thông báo một tiếng sao?" Thủy Y Họa lạnh lùng trừng hăn, tuyệt không thể nhân từ mà nương tay với tên yêu nghiệt đáng chết này , miễn cho hăn lần sau lại tái phạm!

Cơ Mộc Ly vừa nghe lời này lập tức đã hiểu nguyên nhân vì sao Thủy Y Họa tức giận , trong lòng bỗng chốc trở nên mềm nhũn , bàn tay to ôm lấy vòng eo nhỏ của nàng tinh tế bóp nhẹ vài cái, ôn nhu nói: " Y Họa oan uổng ta , ta không phải để lại phong thư cho nàng sao?"

Thủy Y Họa hừ một tiếng, "Thư không tính! Chẳng lẽ huynh không có miệng sao? Không phải ở trước mặt ta chính miệng nói thì phải là đi không từ giã!"

"Y Họa , lúc đó ta nghe nói Hỏa Vũ xảy ra chuyện, cho nên vội vàng trở về gấp . Khi đó nàng mới cùng thân cha nhận thức , ta làm sao có thể để chuyện đó làm phiền nàng . Hỏa Vũ bên này quả thật không yên ổn, ta nghĩ đợi xử lý xong chuyện bên này sẽ đi đón nàng ." Nói đến đây bỗng mỉm cười, "Không nghĩ tới Y Họa lại tới tìm ta trước ."

"Ai tới tìm huynh , tự mình đa tình. Ta chẳng qua là quay về xem chuyện giao cho Thu Diệp làm thế nào rồi mà thôi ." Thủy Y Họa âm thầm bĩu môi, tên đáng ghét này thật sự là quá tự kỷ .

Nhưng mà hình như nàng đúng là tìm đến Cơ Mộc Ly .

Cơ Mộc Ly từ phía sau ôm lấy eo của nàng , biết nàng không thấy biểu cảm của mình , không khỏi nhếch miệng cười . Y Họa của hăn rất thích khẩu thị tâm phi, rõ ràng chính là nhớ bản thân , cố tình mạnh miệng không thừa nhận.

Không đợi Thủy Y Họa tiếp tục giạ mồm, Cơ Mộc Ly liền bồng nàng lên , Thủy Y Họa cả kinh hô nhỏ một tiếng.

"Đáng chết, huynh làm gì vậy ? Chỗ này lại gần cửa chính của Kiếm gia , huynh muốn người khác nhìn đến hả ?" Thủy Y Họa tức giận tóm lấy lỗ tai hắn .

Cơ Mộc Ly mặt không đổi sắc mặc kệ nàng véo tai mình , âm điệu giương lên, cười nói: " Mặc kệ người khác nhìn đến lại như thế nào, bốn vương sủng ái vương phi của mình , tại sao lại ngại bọn họ ?"

Thủy Y Họa cúi đầu nhìn bản thân mặc quần áo của nam tử , trêu tức một câu , "Ta hiện tại là một thiếu niên ."

"Ha ha ha... Gia vẫn mang tiếng là đoạn tụ , người khác muốn nói gì cứ mặc kệ làm cho bọn họ nói đi." Cơ Mộc Ly cười bừa bãi vô cùng .

Thủy Y Họa lập tức ngăn chặn cái miệng của hắn, để sát vào bên lỗ tai hắn, dùng giọng nói mềm dẻo nhắc nhở: "Ta trước tìm chỗ không người, lát sau lại nói chuyện khác."

Cơ Mộc Ly nghe xong lời này hai mắt ở trong màn đêm trở nên sáng rực , thân mình vừa động, đã ôm tiểu hồ ly trong lòng bay nhanh dời đi .

Trong nháy mắt , hai người liền đến một chỗ góc tối không có người .

Hai người thân hình mới ẩn vào trong bóng tối , Cơ Mộc Ly liền khẩn cấp ấn Thủy Y Họa dựa vào trên tường, hung hăng hôn lên, hôn lên mắt Thủy Y Họa , cái mũi, khuôn mặt, môi, vừa hôn vừa nói mơ hồ không rõ : " Y Họa , gia thật sự là nhớ nàng muốn chết, ưm... Mỗi đêm nằm mơ đều có thể mơ thấy nàng... Nhớ nàng nhớ đến phát điên rồi..."

Thừa dịp hắn hôn đến ý loạn tình mê , Thủy Y Họa cắn một cái thật mạnh lên môi hắn , cánh môi lập tức chảy máu, thoạt nhìn đỏ sẫm nhưng lại làm cho người nọ tăng thêm vài phần phong tình.

Cơ Mộc Ly chẳng buồn hừ lấy một tiếng, một tay vẫn ôm eo của nàng eo, một tay sờ sờ môi bản thân vừa bị nàng cắn nát , xòe tay, nhìn đến hai đầu ngón tay dính đầy máu.

"Y Họa , nàng muốn mưu sát phu quân sao ?" Cơ Mộc Ly hơi có chút oán giận nói. Một chút động tác nhỏ như vậy theo ý hăn chẳng qua là một chút tình thú mà thôi nhưng là trên mặt mũi tuyệt không thể biểu hiện thật cao hứng, bằng không Y Họa của hăn xác định ngày sau sẽ càng làm nghiêm trọng thêm .

Thủy Y Họa nghe rằng trợn mắt nói: "Lần sau nếu huynh còn dám âm thầm bỏ đi xem , đến lúc đó sẽ không đơn giản là cắn nát miệng của huynh , lão nương nhất định đánh gãy chân của huynh !"

Cơ Mộc Ly nhìn bộ dạng giương nanh múa vuốt của tiểu hồ ly , cười ha ha , đột nhiên ôm lấy cả người nàng , ấn sát vào trên tường, đem hai chân thon dài của nàng quấn ở trên eo mình, hơi hơi ngửa đầu xem nàng, " Y Họa , ta sai rồi. Về sau làm gì đều mang theo nàng đi được không ?"

Trong bóng đêm , cặp mắt tối tăm trước kia bây giờ sáng ngời , lúc này chỉ yên lặng nhìn chằm chằm nàng.

Thủy Y Họa khẽ hừ một tiếng, bắt lấy hai lỗ tai hăn : "Đây chính là huynh nói, cho dù là chuyện lớn thế nào cũng không thể một mình huynh đi chịu trách nhiệm, ta cũng không phải con thỏ nhỏ, không cần huynh phải che chở như vậy ."

"Ừ , Y Họa của ta chưa bao giờ là con thỏ, mà là tiểu hồ ly , vẫn là tiểu hồ ly giương nanh múa vuốt ." Cơ Mộc Ly úp mặt ở trên cổ nàng thấp giọng nói, sau đó bắt đầu gập nhấm thịt non .

Thủy Y Họa cảm thụ được hơi thở ấm nóng nơi cổ , trong lòng thiếu một góc giống như bỗng nhiên liền hoàn chỉnh rồi. Mặc kệ trên mặt nàng biểu

hiện không thèm để ý, nàng không thừa nhận cũng không được, nam nhân trước mắt này đã khắc sâu vào trong lòng mình .

Chỉ có đổi bản thân, hắn mới sẽ lộ ra phần nhu tình như thế , bản thân cũng sẽ ở trước người hắn buông xuống tất cả phòng bị. Thay đổi người khác, nàng sẽ làm nũng như vậy sao? Đây quả thực sẽ không giống nàng rồi.

"Mộc Ly , ta cũng nhớ huynh ..."

Một tiếng than nhẹ này làm cho nam nhân đang chôn mặt ở trên cổ nàng hơi hơi cứng đờ, hô hấp cũng trở nên càng thêm nóng rực .

Thủy Y Họa không đợi hắn tỉnh tể thưởng thức, liền chủ động kéo tóc của hắn xuống , cúi đầu hôn lên, động tác có chút kịch liệt. Hai tay vẫn vòng quanh cổ hắn , hai cái đùi lại chặt chẽ quấn quít lấy eo của hắn .

Hai người thân mật giống như không có khoảng cách.

Cơ Mộc Ly mạnh mẽ ôm chặt hai chân nàng , lúc nàng sắp trượt xuống lại xốc bễ lên , mà công việc hôn hít lại vẫn không ngừng.

Đợi đến lúc Thủy Y Họa hôn đủ muốn thối lui , tên đáng chết này vẫn quấn quít lấy không tha, Thủy Y Họa đâm một cái vào ngực hắn , né tránh thế công của hắn sau , cười mắng: "Ta nói gia, gia thật giống như con sói đói, đến mấy đời chưa ăn đến thịt rồi hả ?"

Cơ Mộc Ly mỗ vài cái vào cái miệng nhỏ nhắn đang đóng mở liên tục rồi mới bỏ qua, cười đáp: "Gia thấy nàng liền giống như sói hoang thấy dê béo, tưởng không ăn đều không được."

"Ta xem là dê xồm mới đúng." Thủy Y Họa tà tà trừng mắt nhìn hắn.

Hai người dính hồi lâu, xa xa bỗng nhiên có người hướng về bên này đến gần.

"Gia, có phải người hay không ?" Là giọng nói của Đông Phương Lăng .

Hai người liếc nhau, Thủy Y Họa vội vàng từ trên người hăn trượt xuống, sửa sang lại quần áo hỗn độn , rồi sau đó thay Cơ Mộc Ly cũng sửa sang lại vạt áo.

Kết quả Đông Phương Lăng vừa đúng liền nhìn đến một màn vô cùng thân thiết này , hai mắt nhất thời trợn trắng , chỉ vào người đứng sau Cơ Mộc Ly vừa ẩn vào trong bóng tối kia , run run đầu ngón tay nói: "Gia, ngài vậy mà ...Vậy mà giấu vương phi làm ra loại sự tình này! Ngài làm sao có thể như vậy..."

Người phía sau gia rõ ràng là nam nhân ! Gia chẳng lẽ thực sự là đoạn tụ ? Hay là hồi lâu không gặp vương phi, cho nên "Hồng hạnh xuất tường" rồi hả ?

Đông Phương Lăng trong lòng thất vọng nói không nên lời . Gia trước kia luôn luôn giữ mình trong sạch, tuy rằng sau khi gặp được vương phi bản tính háo sắc lộ hết, nhưng nhân lúc vương phi không có ở đây hăn có thể làm ra chuyện vượt tường như này , thật sự không thể tha thứ !

"Gia, ta coi thường ngài ! Bản thân ngài tự trở về đi, xe ngựa không đợi ngài nữa !" Đông Phương Lăng hừ lạnh nói, khinh thường liếc nhìn thiếu niên ẩn trong bóng tối kia , tức giận phẩy tay áo bỏ đi. Một hăn phát hiện không thấy gia còn đi ra tìm , ai ngờ người ta ở chỗ này phong lưu khoái hoạt .

Cơ Mộc Ly bị phản ứng của Đông Phương Lăng làm cho tức giận cười ra tiếng , Thủy Y Họa ở phía sau rốt cục cũng nhin không được cười ha ha . Tiếng cười trong màn đêm yên tĩnh có vẻ trong sáng dị thường .

Người trong bóng tôi chậm rãi đi ra , nhìn người đã đi ra phía trước vài bước kêu lên : "Lăng, là ta, ta từ Cổ Cương mới về ."

Đông Phương Lăng dừng bước , mạnh quay đầu nhìn, thấy người nọ quả thật là Thủy Y Họa mặc nam trang .

Hóa ra là chính hân nghĩ sai rồi? !

Đông Phương Lăng mặt nóng lên, chỉ cảm thấy vô cùng mất mặt, lần này không nói hai lời, đi càng nhanh hơn .

Thủy Y Họa cùng Cơ Mộc Ly liếc nhau, nhất thời cười khà khà ha... Không nghĩ tới Đông Phương Lăng cũng có lúc đáng yêu như vậy .

"Y Họa , nhạc phụ làm sao nguyện ý cho nàng đi vậy ? Ta còn tưởng rằng bản thân phải đợi ít nhất nửa năm đâu .Nhưng mà lúc này nàng quay về cũng tốt, thế cục bây giờ cơ bản đã ổn định lại rồi." Cơ Mộc Ly ôm lấy thắt lưng Thủy Y Họa đi theo phía sau Đông Phương Lăng .

"Nhạc phụ? Huynh gọi rất thuận miệng nhỉ ?." Thủy Y Họa cười nói, "Phụ thân hân nhìn ra trong lòng ta nghĩ huynh , cho nên để ta quay về ."

"Nàng không cần phải gạt ta, nhạc phụ đại nhân của ta cũng không phải là người dễ lừa , Y Họa có phải nàng đáp ứng hân chuyện gì phải không ?" Cơ Mộc Ly rõ ràng không tin lời nói của Thủy Y Họa .

"Cũng không có gì, chính là trong vòng một tháng học hết phương pháp luyện chế gần một trăm loại cổ độc cùng một ít cổ thuật đơn giản , ngoài ra học thêm cách luyện chế 500 loại thuốc , còn nữa võ công của ta cũng tăng lên rất nhiều ." Thủy Y Họa lơ đãng nói.

Cơ Mộc Ly nghe xong lời này bước chân hơi ngừng lại, lập tức ôm Thủy Y Họa càng chặt hơn. Tuy rằng Y Họa nói rất nhẹ nhàng nhưng là Cơ Mộc

Ly sao có thể không biết trong đó vất vả. Một tháng mà thôi, nàng lại buộc bản thân làm nhiều chuyện như vậy .

Lúc hai người ân ái ngọt ngào , Đông Phương Lăng đã bước nhanh đi tới trong đội ngũ, xấu hổ và giận dữ đứng ở đằng kia .

Bởi vì lần này Cơ Mộc Ly cố ý phô trương thanh thế mà đến , cho nên xe ngựa rộng mở thoải mái không nói, chung quanh còn theo mười mấy hàng thiếp thân thị vệ.

"Đông Phương công tử, Vương Gia đâu, còn không tìm được?" Triệu Xương lập tức hỏi.

Đông Phương Lăng tức giận trừng mắt nhìn hăn, "Vương phi đã trở lại, gia cùng vương phi hai người lúc này đang chàng chàng thiếp thiếp đâu." Nói vừa dứt, lại nghĩ tới nhiều thị vệ như vậy đều đang chờ, lúc này áp chế nổi xấu hổ, lại tinh tế hư cấu giải thích một hồi.

Lúc trước mấy người Cơ Mộc Ly trở về, lại thiếu Thủy Y Họa, cho nên mấy người liền viện cớ, nói Thủy Y Họa trên đường du sơn ngoạn thủy bị bệnh nặng, Vương Gia nghe được tin tức trong triều không thể không vội vã trở về, mà vương phi đành phải ở bên ngoài dưỡng bệnh. Đông Phương Lăng lúc này chỉ nói vương phi hết bệnh rồi, vừa khéo chạy đến thành Hoa Dung , lại nghe thấy Kiểm Thập Nhất đại hôn, vì thế đến Kiểm phủ, vừa đúng liền đụng phải gia.

Triệu Xương không có nghi ngờ , lúc này rất kích động , "Vương phi đã trở lại!"

Mọi người rất thông cảm cho sự kích động của Triệu Xương , bởi vì bọn họ cũng thật kích động. Vương phi trở về có nghĩa là những ngày tháng đông lạnh giá rét ở Viêm Đạm vương phủ sẽ lập tức đi qua, nghênh đón mùa xuân tới . Bọn họ đã sớm chịu đủ tính khí thất thường của Viêm Đạm vương trong một tháng này rồi.

Không phải đợi lâu , mọi người quả nhiên thấy Cơ Mộc Ly ôm một thiếu niên tuổi teen đi tới, nhìn kĩ không phải là vương phi bọn họ hồi lâu không thấy sao!

Cơ Mộc Ly cười nhìn mọi người nói câu vớ vẩn, rồi sau đó đỡ Thủy Y Họa lên xe ngựa.

Mọi người cảm động đến rơi nước mắt chỉ còn thiếu gạt lệ . Từ lúc Vương Gia về trong phủ đây là lần đầu tiên cười với bọn họ . Rất là hiếm thấy! Vương phi người xuất hiện thật sự là rất kịp thời rồi.

" Đợi một chút!" Vừa lên xe ngựa Thủy Y Họa lập tức phục hồi tinh thần lại, mới vừa rồi bị Cơ Mộc Ly rót mật vào tai , làm cho nàng đã quên chính sự rồi !

" Y Họa , làm sao vậy ?" Cơ Mộc Ly rời khỏi chỗ ngồi đi qua ôm lấy nàng, sau đó lập tức phân phó xa phu lái xe.

"Cơ Mộc Ly , huynh bảo bọn họ dừng xe lại đi , ta còn có việc muốn xử lý!"

Cơ Mộc Ly để sát vào nàng ngửi mùi thơm nhàn nhạt trên người nàng , lơ đãng nói: "Y Họa có chuyện gì muốn làm giao cho hạ nhân là được, làm sao phải tự mình đi ."

" Ta đi đưa lễ cho Thập Nhất , ta muốn đích thân cho hân mới yên tâm." Thủy Y Họa đẩy gương mặt hân đang thấu lại gần ra .

Cơ Mộc Ly trong mắt hiện lên bất mãn. Điều lúc này , Y Họa còn nghĩ tới người khác, chẳng sợ người nọ là Thập Nhất , trong lòng hân cũng có chút khó chịu.

Nhưng là Thủy Y Họa hiển nhiên còn chưa nói xong, lại tiếp tục nói: "Hơn nữa Liệt sư huynh lần này theo ta cùng nhau tới , hân còn ở khách

sạn , ta không thể không nói một tiếng liền đi đi?"

Cơ Mộc Ly nghe xong những lời này , ánh mắt hiển nhiên lạnh xuống , Thập Nhất thì thôi, dù sao là người mình, nhưng Bắc Đường Liệt tính cái gì, chỉ là người ngoài , Y Họa thế mà còn nghĩ tới hân!

" Y Họa yên tâm, quà tặng cho Thập Nhất ta đã tính cả phần của nàng rồi , ta đưa cho hân hai chai đại bổ hoàn , có thể nói ngàn vàng khó mua, cho nên nàng không cần để ý chuyện này . Còn có Bắc Đường Liệt, ta sẽ bảo thị vệ đến khách điểm tiếp hân nhập phủ làm khách, Y Họa cảm thấy như vậy được không ?"

Bên ngoài xe ngựa , Đông Phương Lăng vừa nghe lời này, cả người lẫn ngựa lão đảo một chút.

Tuyệt rồi ! Gia nhà hân tuyệt đối là nam nhân vô sỉ nhất trên đời này . Hai chai thuốc bổ rõ ràng là hân lấy danh nghĩa bản thân đưa cho Thập Nhất , hiện tại bị gia lấy ra lừa vương phi? ! Gia, ngài còn muốn gương mặt nhân thần cộng phần này hay không ?

Mắng đi mắng lại, Đông Phương Lăng cũng sẽ không ngốc đến mức đi vạch trần lời nói của Cơ Mộc Ly.

"Này... Đêm hôm trước nghe Thập Nhất nói huynh không chuẩn bị quà tặng , không nghĩ tới hôm nay huynh lại lén lút tặng." Thủy Y Họa nói thầm một câu, " Thôi vậy , quà ta chuẩn bị cho Thập Nhất để lần sau có cơ hội lại cho hân . Đúng rồi, huynh nhanh phái người đi tiếp Liệt sư huynh lại đây , hân ở đây lạ nước lạ cái , sớm đi tiếp đến ta cũng yên tâm."

Cơ Mộc Ly nghe xong những lời này, cả người đều cảm thấy không dễ chịu , nhưng vẫn xốc rèm xe lên sai bảo Triệu Xương một câu, "Triệu Xương, người đi khách điểm đón một người tên là Bắc Đường Liệt về trong phủ ."

Vừa nói xong , Cơ Mộc Ly liền vội vàng buông rèm xe xuống , để lại Triệu Xương một mình ngẩn ngơ. Khách điểm ? Trong thành Hoa Dung này hơn năm mươi nhà khách điểm đi, gia ngài nói rõ là khách điểm nhà ai a!

Triệu Xương nhìn Đông Phương Lăng liếc mắt một cái, Đông Phương Lăng trực tiếp quay đầu tránh đi. Đây rõ ràng cho thấy gia đang lừa vương phi , thật là ngốc, dựa theo lòng dạ hẹp hòi của gia thì kiểu gì cũng muốn cùng vương phi ân ái đủ mới đi đem tên Bắc Đường Liệt chướng mắt kia mang về đến.

Triệu Xương không dám hỏi nhiều, mặt đầy đau khổ tự giục ngựa quay đầu đi. Nếu gia không nói cho hẳn là khách điểm nhà ai , hẳn chỉ có cách tìm lần lượt thôi , đành tìm khách điểm gần Kiếm phủ nhất , chắc cũng không phải rất khó đi.

Nhưng hẳn lại không biết , Bắc Đường Liệt ở khách điểm vừa đúng liền cách Kiếm phủ xa nhất.

Triệu Xương bị ép buộc chết đi sống lại rốt cục sau hai ngày cũng tìm được khách điểm mà Bắc Đường Liệt ở , thật đáng buồn là người này đã đi trước hẳn một bước . Triệu Xương tức giận đến mức không có đường trường phun ra một ngụm máu tươi, lúc chuẩn bị trở về lĩnh phạt lại phát hiện người kêu Bắc Đường Liệt kia đã ở trong phủ!

Tự nhiên, này đó đều là nói sau. Đợi Triệu Xương giục ngựa rời đi , Cơ Mộc Ly mới lại tiếp tục dỗ Thủy Y Họa : " Nàng an tâm chưa ? Hẳn sẽ lập tức tiếp Liệt sư huynh của nàng tới trong phủ ."

Tuy rằng Cơ Mộc Ly ngoài miệng vô tình hỏi thế nhưng kỳ thực ở trong lòng đã sớm đem Bắc Đường Liệt đánh cho dập nát . Đừng tưởng rằng hẳn không thấy được, lúc ở trên bàn rượu tên Bắc Đường Liệt đáng chết kia dám dùng móng vuốt của hẳn đè đầu Y Họa xuống , là không nghĩ bản thân

nhanh như vậy tìm đến Y Họa sao? Thật sự là hồn nhiên, cho dù tùy tiện đưa Y Họa của hắc đế lẫn trong đám người , hắc đế có thể trong thời gian ngắn nhất tìm thấy nàng , càng đừng nói tới kiểu yếm hội thể này .

Thủy Y Họa nghe hắc đế phân phó như vậy quả thật yên lòng, Triệu Xương là một thị vệ làm việc có năng lực , mới có thể nhanh chóng đón Liệt sư huynh về phủ .

Hai người liền chạy suốt đêm về Hoàng Thành, Cơ Mộc Ly có lệnh bài trong người, tùy thời có thể ra vào Hoàng Thành, đoạn đường này có thể nói thuận lợi thật sự. Chính là, chỉ còn cách Hoàng Thành một con đường , hai chữ thuận lợi rõ ràng viết ngược rồi .

Nơi này cực kì hẻo lánh, đường lại nhỏ hẹp , hai bên cỏ cây mọc thành bụi. Cho dù trong Hoàng Thành cũng không thể cam đoan mỗi một con đường hai bên đều là cửa hàng và phủ trách nối tiếp nhau san sát .

Thủy Y Họa đang nhắm mắt dưỡng thần chợt mở mắt ra.

"Tĩnh?" Cơ Mộc Ly vẫn ôm Thủy Y Họa vào trong ngực, hắc đế không nghĩ ngủ, hoặc là nói là luyện tiệp ngủ, cho nên luôn luôn ngấm nghĩa gương mặt Thủy Y Họa , thấy nàng bỗng nhiên mở mắt, biết nàng cũng phát hiện bên ngoài dị thường.

"Gia ôm ấp cũng không thể khiến nàng an tâm đi vào giấc ngủ sao? Việc này không cần nàng lo lắng ." Cơ Mộc Ly ngoéo mũi nàng một cái , một mặt sủng nịch nhìn nàng.

Thủy Y Họa trợn trừng mắt, "Đều làm ra động tĩnh lớn như vậy , ta lại không tỉnh , chẳng khác nào heo sao ?"

Đám người mai phục trong đám cây cỏ bên ngoài hiển nhiên không phải là sát thủ trải qua huấn luyện đặc biệt giống như Phong Vân đường , tuy

rằng võ công cũng coi như không kém , nhưng dưới con mắt của Cơ Mộc Ly và Thủy Y Họa xem ra căn bản không đáng giá nhắc tới.

Đông Phương Lăng đi đầu hiển nhiên cũng phát hiện dị thường, vội vàng ý bảo thị vệ phía sau dừng lại, khẽ quát một tiếng, "Toàn bộ võ trang!"

Một chữ cuối cùng còn chưa nói xong , trong cây cối liền bắn ra vô số phi tên, đều hướng về phía xe ngựa bay tới .

Lần này Cơ Mộc Ly tuy rằng cố ý phô trương , nhưng là cũng không mang theo nhiều người , người khác có lẽ không biết, nhưng Đông Phương Lăng lại nhìn rõ tính toán của chủ tử . Gia vốn định dẫn xà xuất động . Kết quả chứng minh, xà quả nhiên xuất động rồi.

Mưa tên qua đi, hơn mười người áo đen từ trong bụi cỏ nhảy ra, người người giơ đại đao màu bạc , dưới ánh trăng có vẻ cực kì chói mắt.

Cơ Mộc Ly mang ra thị vệ tuy ít lại tinh, là mấy người võ công tốt nhất trong vương phủ , cho dù không thể lấy một đánh mười cũng có thể lấy một chọi năm . Đối phương động tác đều nhịp , rõ ràng chính là trong quân đội huấn luyện ra.

Cơ Mộc Ly trong tâm cười lạnh. Nhị ca của hắc ra tay thật ngoan độc , thế nhưng tưởng ở chỗ này kết liễu mạng hắc ? Đáng tiếc, hắc lại không biết đây vừa vắn vào kế hoạch của bản thân .

Cơ Vũ Trường , người đến cùng là dựa vào cái gì nhận định ta sẽ chết ở chỗ này? Lúc binh khí giao nhau , người trong xe ngựa không chút hoang mang đi ra, Thủy Y Họa cũng theo sát chui ra xe ngựa.

Cơ Mộc Ly quay đầu liếc nhìn nàng, " Quay vào xe ngựa cho ta đi!"

Thủy Y Họa trực tiếp trừng trở về, đẩy ra hắc nhảy xuống xe. Buồn cười, không thấy được đối phương ỷ vào nhân số nhiều đã thương vài người thì

vệ sao, nàng làm sao có thể yên tâm mà ngồi . Trên thực tế, là chính nàng ngửa tay nghĩ muốn đánh thôi .

Những người áo đen đó vừa thấy chính chủ đi ra , lập tức tránh đi thị vệ bay tới .

Cơ Mộc Ly kéo Thủy Y Họa tránh ở sau người, một cước đá người vừa bay đến ra thật xa, chính là một cước liên đá người nọ lục phủ ngũ tạng đều đảo lộn . Mà lúc này Thủy Y Họa đã đoạt lấy một cây đao, chạy vào vòng hỗn chiến , Cơ Mộc Ly tức giận thật muốn đương trường đánh mông nàng .

Tuy rằng biết bản lĩnh của Y Họa không kém , nhưng là như vậy không nghe lời, nên đánh!

Thủy Y Họa dơ đao vào đám người áo đen , động tác chém xuống rất tiêu sái xinh đẹp , chỉ thấy thân mình nàng bỗng nhiên ngửa ra sau, cầm đao đâm vào ngực của một người phía sau chém tới, đồng thời đưa chân phải ra , vẽ một đường cong hoàn mỹ trong không trung , đá văng người phía trước . Lập tức quay người lại, đao lại dơ lên chém xuống một người áo đen phía bên phải chuẩn bị đánh lên .

Cơ Mộc Ly một chưởng bổ ra đánh người áo đen vụng trộm tiếp cận , ánh mắt bất động dừng ở trên người Thủy Y Họa , khóe miệng tươi cười càng ngày càng đậm. Y Họa của hắn cũng quá ham chơi , coi đây là đang xiếc ảo thuật hay sao?

Đông Phương Lăng võ công vốn là so đám người áo đen này cao hơn rất nhiều, chỉ chốc lát sau liền giải quyết mấy người bên cạnh . Nghiêng đầu vừa thấy, liền nhìn thấy trọn vẹn động tác tiêu sái của vương phi nhà hắn , mừng rỡ kém chút hắn đương trường vỗ tay lên.

Mấy người thị vệ cũng nhàn rồi, đồng loạt nhìn chăm chăm Thủy Y Họa xem. Trong đó một cái không dấu vết đi đến bên người Cơ Mộc Ly , cười

nói: "Gia, ddlequyydonnn không nghĩ tới vương phi võ công so ta cũng không kém, chẳng những không kém còn muốn cao hơn rất nhiều đâu."

"Ha ha... Này đương nhiên, cũng không nhìn một cái vương phi các người là nữ nhân của ai ." Cơ Mộc Ly hai tay rảnh rang chống nạnh, đắc ý nở nụ cười.

Cơ Mộc Ly tiếng cười mới lên, liền thấy mỹ nhân phía trước trong giây lát nghiêng đầu , một đôi mắt hàn quang hiện ra, tràn đầy sát ý trường hướng bản thân.

Lúc Cơ Mộc Ly hơi hơi ngậy người , Thủy Y Họa đã một cước đá một cây đao cắm gần đó bay thẳng về hướng Cơ Mộc Ly đang đứng .

"Vương phi, cô làm cái gì? !" Đông Phương Lăng hoảng sợ hét lớn một tiếng. Lúc đang muốn bổ nhào qua bảo vệ Cơ Mộc Ly , dien,,dan.lê quý đôn, lại bị màn tiếp theo cả kinh không thể động đậy.

Đại đao tuy rằng nhìn như nhắm ngay phương hướng Cơ Mộc Ly , kỳ thực đao phong hơi trật một ít, hết thảy phát sinh chỉ trong một cái chớp mắt .

Nhưng nghe thấy một tiếng hét thảm bỗng nhiên vang lên, người thị vệ cách Cơ Mộc Ly gần nhất chẳng biết lúc nào đã bị đại đao cắt ngang qua cánh tay phải đang giơ lên dien,,dan.lê quý đôn, toàn bộ cánh tay phải đều bị đao găm vào vách đá ở phía sau xe ngựa . Mà cánh tay bị găm lại còn nắm lấy một thanh đoản kiếm đã nhiễm độc . Đoản kiếm giấu ở trong tay áo, không nhìn kỹ căn bản thấy không rõ lắm.

Đông Phương Lăng kinh hãi, thị vệ lại muốn mạng gia ? ! Đám thị vệ này đều là gia một tay mang đi !

"Mộc Ly , huynh không sao chứ?" Thủy Y Họa nhanh chóng giải quyết xong mấy người áo đen quanh thân , llequydon để lại hai nhân chứng sống

ném cho thị vệ, vội vàng chạy đi qua.

Cơ Mộc Ly từ trong sững sờ hoàn hồn, nghiêng đầu xem thị vệ này liếc mắt một cái, hai mắt trở nên lạnh lẽo vô cùng. Hẳn nguyên bản liền hoài nghi Cơ Vũ Trường vì sao nắm chắc có thể lấy được mạng của hắn như thế , hóa ra là đã sớm mua được cận vệ bên người hắn !

Đoàn kiếm của người này cách bản thân không đến hai tấc , lại chậm một lát, thanh kiếm này chỉ sợ cũng đâm vào trong thân thể hắn , rồi sau đó Cơ Vũ Trường sẽ vì hắn cố ý chuẩn bị tốt kịch độc nhất định sẽ lập tức tản ra toàn thân hắn , trong khoảnh khắc liền lấy đi tính mạng của hắn!

Nếu là thay đổi bình thường, liền tính là cận vệ hắn cũng vẫn duy trì sự cảnh giác , chính là hôm nay nhìn thấy người trong lòng, một ít lực chú ý bị phân tán đi, thêm nữa thị vệ vừa rồi cũng chống cự lại thích khách, hắn lại làm sao có thể hoài nghi đến trên đầu những người này .

Cũng may... Cũng may có Y Họa , nòng để ý mạng của bản thân mình .

Thị vệ thấy mưu hại không thành, ánh mắt tối sầm lại, định cắn nát túi độc dưng trong miệng . Chỉ tiếc động tác còn chưa kịp thực thi, Thủy Y Họa đã nắm lấy cổ của hắn , rồi sau đó mạnh mẽ bóp nát .

Mọi người chỉ nghe cách một tiếng , cảm người nọ rõ ràng bị bẻ gãy.

"Nam nhân của ta ngươi cũng dám ám toán, muốn chết!" Thủy Y Họa lạnh lùng từ trong kẽ răng phun ra mấy chữ, rồi sau đó quơ lấy một cái đao trên mặt đất , một nhát đâm vào đùi của hắn , sau đó mạnh mẽ rút ra. Dao trắng đâm vào dao đỏ rút ra, máu tươi bắn tung tóe trên đất.

Mọi người đồng loạt hít lạnh một hơi, chỉ có Cơ Mộc Ly nhìn Thủy Y Họa ánh mắt càng ngày càng ôn nhu, vừa rồi hàn khí trong mắt tất cả đều tiêu tán không thấy nữa.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 114: Biến Động Ở Hỏa Vũ

Đông Phương Lăng không dự đoán được người của chính mình cũng sẽ xảy ra chuyện như vậy . Nếu không phải có Thủy Y Họa kịp thời phát hiện sát ý trên người thị vệ này , kịp thời cứu gia thì hắc – thị vệ bên người chủ tử quả thực khó chối tội này. Hơn nữa, lúc này đây vẫn là lần đầu tiên Đông Phương Lăng nhìn đến Thủy Y Họa nảy sinh ác độc như thế .

Thủy Y Họa giả cho gia cũng có một đoạn thời gian rất dài , Đông Phương Lăng cùng Kiếm Thập Nhất rất để ý tới khoảng thời gian chung đụng của hai người . Nói thật, hắc biết Thủy Y Họa so với những nữ nhân khác thì có chút lạnh lùng , nữ nhân này đối với tất cả mọi người đều bảo trì cảnh giác , Cơ Mộc Ly cũng là mất thời gian rất lâu mới làm cho lòng của nữ nhân này ấm lại .

Nhưng là, Đông Phương Lăng cũng chỉ cho rằng nàng tính tình có chút lạnh lùng mà thôi, cho dù lúc cười cũng làm cho người ta cảm thấy tươi cười mang theo vài phần xa cách. Cho đến lúc này tận mắt nhìn đến Thủy Y Họa ra tay , Đông Phương Lăng thực mẹ nó là kinh ngạc nhảy dựng. Thủ đoạn sắc bén độc ác cũng không hề kém gia!

Trải qua mấy ngày ở chung, hắc dần dần tiếp nhận Thủy Y Họa, đó là bởi vì lúc mới bắt đầu Thủy Y Họa thờ ơ lạnh nhạt bây giờ đã bắt đầu quan tâm gia, thậm chí bắt đầu vì thân thể gia suy nghĩ, một chuyến đi Cổ Cương cũng là nàng bày ra. Mà bây giờ, Đông Phương Lăng sinh ra một loại ảo giác, nữ nhân như vậy trời sinh nên đứng ở bên người gia , cùng hắc sánh vai mà chiến.

Mấy người thị vệ nhìn xem trợn mắt há hốc mồm không hé răng , Thủy Y Họa đã đâm liên tiếp hai đao ở trên đùi người nọ , âm thanh lạnh lùng nói: "Ăn cây táo, rào cây sung . Nếu nam nhân của ta ra xảy ra chuyện gì , ta muốn cả nhà người chôn cùng!"

Thủy Y Họa như vậy làm cho Cơ Mộc Ly nhìn xem hết sức mê muội, giống như nhập ma , mãi cho đến khi thấy nàng thật sự muốn giết người, Cơ Mộc Ly mới giật mình hoàn hồn, từ phía sau kéo người vào trong lòng, cũng không để ý vài thị vệ đứng xung quanh nhìn xem , để sát vào bên tai nàng hôn hôn vành tai trong suốt , khàn khàn khẽ cười một tiếng, " Y Họa , đừng tức giận , đừng tức giận , ta không có việc gì ."

Thủy Y Họa có thể này mới cầm đao dính đầy máu tươi trong tay ném đến trên mặt đất, đem mu bàn tay dính mấy giọt máu tươi xoa vào vạt áo của Cơ Mộc Ly , động tác rất là tự nhiên thoải mái , Cơ Mộc Ly cũng tùy ý nàng đem áo bào bản thân trở thành khăn lau.

"Người này đáng chết!" Thủy Y Họa nhìn không được vừa giận mắng một tiếng.

Cơ Mộc Ly vội vàng đỡ nàng, " Đúng vậy , hẳn đáng chết, nhưng là người này còn không thể giết , lưu trữ hẳn hữu dụng." Vừa đỡ vừa ôm người vào trong xe.

Chuẩn bị vào xe ngựa , quay đầu quét nhìn về phía Đông Phương Lăng liếc mắt một cái, dặn dò nói: " Để ý hẳn và hai thích khách còn sống kia , đừng làm cho bọn họ đã chết."

"Gia yên tâm." Đông Phương Lăng vội trả lời.

Chuyện này Cơ Mộc Ly coi như là chuyện nhỏ cũng không quá để ý , tuy rằng chuyện nhỏ này suýt nữa lấy mạng của hẳn.

Thủy Y Họa cảm xúc rõ ràng còn có chút không ổn định, trong mắt ánh sáng lạnh vẫn còn che kín .

Cơ Mộc Ly ôm nàng thật chặt , thấp giọng dỗ, " Y Họa , ta thực không có việc gì, nếu không ta cởi sạch quần áo cho nàng xem?" Nói xong lời cuối cùng đã dẫn theo vài phần vô lại , rất giống giở trò lưu manh.

Thủy Y Họa mạnh mẽ vừa nhắm mắt lại mở, dựa vào ở trong lòng hắn, thở dài nói: " Huynh có biết bản thân vừa rồi suýt mất mạng hay không ?" Trên đời này không hề thiếu độc dược, cho dù có Đông Phương Lăng ở đây , cũng khó bảo đảm không có xuất hiện cái gì ngoài ý muốn.

Vừa rồi nàng nghĩ đến Cơ Mộc Ly có khả năng gặp nguy hiểm đến tánh mạng, trong lòng liền nhịn không được trở nên điên cuồng . Ở cạnh bên người Cơ Mộc Ly , rất nhiều chuyện căn bản không cần phải nàng ra tay, mọi chuyện đều là Kiếm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng ở phía trước chống đỡ, thỉnh thoảng do Cơ Mộc Ly tự mình ra tay giải quyết . Trải qua cuộc sống như vậy , nàng đã suýt quên đi khí của bản thân .

Không chọc đến nàng tốt nhất, nếu là chọc nàng, nàng nhất định gấp trăm lần nghìn lần trả thù ! Thật hiển nhiên, thị vệ kia ý đồ sát hại Cơ Mộc Ly đã đụng tới giới hạn của nàng . Nếu không phải lo lắng đến hắn còn có dùng, nàng nhất định giày vò người nọ chết không tử tế được!

Cơ Mộc Ly nghe xong Thủy Y Họa nói, trong lòng thoải mái , ôm thắt lưng Thủy Y Họa liên tiếp cạo xoa, dùng miệng lưu luyến nhấp nháp miệng và cằm nàng , thở dài nói : "Ta biết sai rồi, về sau sẽ không khinh thường như vậy . Y Họa , vừa rồi lúc nàng vì ta mà tức giận bộ dáng thật sự là mê người, ta lại không biết lúc nàng lấy đao đâm người thế nhưng như thế đẹp mắt."

Thủy Y Họa nghe xong nhịn không được cười mồm ra tiếng, " Huynh có bệnh hả ? ." Yêu nghiệt này lại cho rằng lúc nàng rút đao trắng đâm vào

dao đỏ rút ra mê người? Trên đời này không có ai sinh ra liền thích giết người, chẳng qua là tình thế bắt buộc. Trong thế giới cá lớn nuốt cá bé này , người không giết người khác, sẽ chờ người khác tới giết người đi. Hai người cân nhắc, tự nhiên là tuyển chọn phía trước rồi.

Lúc Cơ Mộc Ly rời khỏi nàng , nàng đã thay đổi suy nghĩ , không chấp nhận được người khác có ý đồ với hần. Nguyên bản sợ hãi Cơ Mộc Ly không tiếp thụ được bản thân như vậy , không nghĩ tới hần chẳng những không hề áp lực tiếp nhận rồi, còn cảm thấy nàng mê người. Thủy Y Họa ở trong lòng tưởng không cười đều không được.

Yêu nghiệt đáng chết , chính là chuyên môn đến để khắc của nàng!

"Về sau cảnh giác cao chút, cho dù là cận vệ cũng không thể khinh thường, biết không?" Thủy Y Họa véo lỗ tai của hần nói.

Động tác vô cùng thân thiết này làm cho Cơ Mộc Ly thoải mái híp híp mắt, thấp giọng lười biếng hừ nói: "Đã biết. Ta cam đoan với nàng , về sau tuyệt đối không lại phát sinh loại chuyện này nữa ."

"Này còn nghe được ." Thủy Y Họa than thở một câu, sau đó đảo thân mình, gối lên trên bắp đùi hần, tiếp tục uy hiếp nói: "Nếu là ngày sau để ta phát hiện huynh bị thương vì những chuyện tương tự , ta nhất định trói huynh ở trên giường , sau đó quất cho mấy roi, rồi sau đó ..."

" Rồi sau đó làm sao ?" Cơ Mộc Ly đang nghe được tới chỗ mấu chốt lại cảm thấy không có thanh âm, cúi đầu vừa thấy, Thủy Y Họa đã gối đầu trên đùi hần đang ngủ, giữa lông mày lại có chút mỏi mệt không dễ dàng phát giác .

Cơ Mộc Ly cười cười, một cử động nhỏ cũng không dám , sợ không muốn làm nàng tỉnh, nhưng là ngoài miệng vẫn nhin không được oán trách vài câu: "Lớn như vậy còn không biết chăm sóc bản thân, một đường này là không nghỉ ngơi vẫn là sao, thế nào mệt thành như vậy..."

Thủy Y Họa mơ mơ màng màng ngủ nghe thế một câu, ở trong lòng theo bản năng trả lời: Ta cũng không biết vì sao, gần nhất cảm thấy mệt rã rời. Một đường ngựa không dừng vó trở về Viêm Đạm vương phủ, Cơ Mộc Ly trước ôm Thủy Y Họa trở về phòng ngủ , rồi sau đó không nói hai lời liền tự mình mang theo tên thị vệ kia cùng hai thích khách còn sống đi Hình bộ đại lao.

Hình Bộ Thượng Thư là một lão hồ ly, vừa không thuộc đảng của Thái Tử , cũng không thuộc đảng của Nho Vương , luôn luôn bị vây trong trạng thái trung lập . Hai bên thế lực lo lắng mượn sức, hẳn cũng chỉ là luôn luôn giả bộ ngớ ngẩn để lừa đảo, nhiều lần qua loa tắc trách đi qua.

Nhắc tới cũng kỳ lạ , hoàng thượng Cơ Lạc Phong hơn một tháng trước gặp thích khách ám sát, tuy rằng một đao kia không có đâm trúng chỗ trọng yếu , nhưng Cơ Lạc Phong nằm hơn nửa tháng. Đợi cho thương thế tốt lắm , thân thể cũng không bằng lúc trước . Tình trạng như vậy còn không bằng chủ động thoái vị làm cho thái tử đăng cơ, nhưng Cơ Lạc Phong lại luôn luôn kéo dài cho tới bây giờ, một lời dư thừa cũng chưa nói.

Đợi đến lúc Cơ Mộc Ly trở về, Cơ Lạc Phong một mình gặp nhi tử yêu thích này xong , trong triều tình huống liền bắt đầu biến hóa .

Nguyên bản Cơ Vũ Trường đi lên vị trí quốc quân là một chuyện rất bình thường , bởi vì hắn là con trai trưởng của hoàng hậu , thái tử danh chính ngôn thuận .

Nhưng phản ứng của Cơ Lạc Phong trong mấy năm nay làm cho chúng thần không hiểu được , nhất là sau khi gặp chuyện , liền không có tính toán thoái vị nhường ngôi cho thái tử . Vì thế, hoàng hậu bắt đầu nóng nảy, âm thầm bắt đầu vì thái tử không ngừng lung lạc thế lực trong triều , mà Cơ Mộc Ly là hoàng tử có khả năng tranh chấp nhất với thái tử lại không biết từ lúc nào bắt đầu ủng hộ Đại hoàng tử - Nho vương Cơ Văn Kỳ.

Trong triều đại thần không ngừng chia làm hai phái, hoàng thượng Cơ Lạc Phong đổi hết thầy thay đổi chính là mở con mắt nhắm con mắt, nhưng là trong triều vẫn có một bộ phận đại thần tiếp tục khoanh tay đứng nhìn, nói là trung lập cũng không chuẩn xá .Bọn họ chẳng qua là muốn dùng thời gian phán đoán, xác định một chút người nào mới là người nên ủng hộ .

Mà Hình Bộ Thượng Thư Triệu Phú Quang chính là một người như vậy .

Nghe nói Viêm Đạm vương tự mình mang theo người đi Hình bộ đại lao, Triệu Phú Quang bất chấp gì khác, từ phủ trách bản thân , ngựa không dừng vó chạy đi qua.

Vị gia kia mặc dù đứng trong đại lao tràn ngập mùi máu tươi và hôi thối , từ xa nhìn lại trông giống như một vị tiên nhân không nhiễm bụi trần nhưng Triệu Phú Quang đối với người này đã quan sát nhiều năm, sớm chỉ biết biểu hiện bên ngoài kia chứng tỏ vị gia này không dễ chọc.

"Nghe nói Viêm Đạm vương nửa đường gặp chuyện, cự thần kinh sợ, thực hận không thể lấy chết để tạ tội, dưới chân thiên tử nhưng lại gặp được loại chuyện này, cự thần... Cự thần tội đáng chết vạn lần!"

Cơ Mộc Ly chậm rì rì ngồi xuống ghế đệm da hổ mà hạ nhân vừa chuyển đến , mắt lạnh quét Hình Bộ Thượng Thư liếc mắt một cái, giả cười nói: "Việc này thì liên quan gì tới Triệu đại nhân , bốn vương muốn trách tội cũng nên tìm Lại Bộ Thượng Thư đi."

Triệu Phú Quang nghe thấy lời này, trong lòng hơi hơi buông lỏng, nhưng lại lập tức căng thẳng, ở trước mặt người này cũng không thể có một chút lơ lỏng.

"Tuy rằng việc này không phải cự thần quản, nhưng là Lại bộ cùng Hình bộ gần như là một bộ phận , Điện hạ xảy ra chuyện, cự thần vẫn là khó chối tội này !"

Cơ Mộc Ly tự mình đi lại một chuyến, cũng không phải là nghe hăn vô nghĩa, cùng hăn khách sáo vài câu, cũng liền bắt đầu nói chính sự.

"... Làm phiến đại nhân trước mặt bốn vương tự mình thăm vấn phạm nhân đi, một ngày tìm không ra hung phạm bốn vương một ngày khó có thể đi vào giấc ngủ. Có người muốn mạng của bốn vương , đại nhân người nói, bốn vương nên như thế nào hồi báo bọn họ?"

Triệu Phú Quang nghe thấy Viêm Đạm vương nói về chuyện trải qua cửu tử nhất sinh giọng điệu nhẹ nhàng như thế, trong lòng cơ hồ có thể tưởng tượng đến tình hình căng thẳng lúc đó . Lại cảm thấy phía sau hăn rõ ràng mang theo sát khí , trong lòng lập bộp nháy dưng.

Xem ra, hôm nay không cho ý kiến, hăn cũng đừng nghĩ bình yên vô sự hồi phủ rồi.

"Khai thăm đi..." Cơ Mộc Ly thản nhiên nói câu, ung dung ngồi ở chỗ kia thường thức các loại hình cụ trong Hình bộ đại lao , cuối cùng lại có nhú mày có chút không hài lòng .

Hai tên thích khách cùng với tên cận vệ lúc bị Cơ Mộc Ly mang tới đã bị cai ngục có nhãn lực đưa đến đại lao bản và thối nhất . Đợi đến Hình Bộ Thượng Thư tự mình đến đây, này mới bắt đầu thăm vấn.

Mà Hình Bộ Thượng Thư Triệu Phú Quang am hiểu nhất phương pháp thăm vấn chính là xa luân chiến, hiện thời thụ hại Viêm Đạm vương liền tại bên người xem, hăn càng muốn bộc lộ tài năng rồi.

Phương pháp xa luân chiến chính là đem một đội người tới lần lượt một mình khảo vấn, đợi đến một nhóm người thăm vấn xong rồi, lại bắt đầu một vòng thăm vấn mới , làm cho bọn họ tinh thần luôn luôn ở trạng thái cực độ khẩn trương .

Cuối cùng chịu không nổi tra tấn , tội phạm đều sẽ nhận tội , mà những phạm nhân thức thời vẫn sẽ bị nhốt tại phòng giam cùng những người khác , chỉ khác là họ sẽ được cung cấp đồ ăn ngon , muốn bọn họ trơ mắt xem chế độ đãi ngộ của bản thân cùng đồng lõa chịu khổ khác nhau như thế nào , coi như là trải qua hai lần hành hạ thâm vắn .

Triệu Phú Quang trước đem hai phạm nhân đề xuất tra tấn ép hỏi, đáng tiếc mọi chuyện lại không được như ý , hai tên thích khách đều cứng rắn như xương cốt , chẳng sợ lấy lửa nóng dí vào người bọn họ , bọn họ cũng không thốt một tiếng.

Triệu Phú Quang có chút thất bại quay đầu nhìn Cơ Mộc Ly liếc mắt một cái, đã thấy vị gia này luôn luôn cười như không cười nhìn chăm chăm thích khách bị tra tấn kia , thoát nhìn nhưng là vô cùng thoải mái .

Đợi đến thích khách này lần thứ năm ngất đi , Cơ Mộc Ly rốt cục chậm rãi đứng lên khỏi ghế đệm, đi tới trước mặt thích khách này .

Thích khách này ánh mắt tĩnh mịch, không có chút sợ hãi, như là đã sớm không để ý chuyện phải chết .

Cơ Mộc Ly cười khẽ , "Người hắn là tử sĩ do Cơ Vũ Trường bồi dưỡng ra đi?"

Thích khách ánh mắt hơi hơi lóe ra một chút, lập tức khôi phục bình thường, nhưng là Cơ Mộc Ly là loại người nào , hắn đem những phản ứng thật nhỏ mà thường nhân khó có thể phát hiện thu hết đáy mắt.

Tử sĩ ư , thật sự có chút khó khăn . Cơ Mộc Ly vuốt cằm suy nghĩ . Những tử sĩ này rõ ràng cho thấy đã trải qua huấn luyện trong quân đội , thoát nhìn hắn là những tinh binh, sau này mới chuyển sang tử sĩ.

Nghĩ vậy , Cơ Mộc Ly hơi hơi híp mắt. Một lúc sau , hắn nhìn về phía những thích khách này ánh mắt đã sắc bén như đao.

"Các người thật ngu xuẩn chỉ biết chịu chết ! Nam nhi nước Hỏa Vũ ta phải chết cũng là chết ở trên chiến trường , nào có chết uất ức giống như các người . Cho rằng chết thay cho Cơ Vũ Trường chính là quang vinh? Thật sự là không biết phân biệt phải trái ! Hiện thời hòa bình giữa bốn nước đã duy trì không được bao lâu, tinh binh như các người không ra chiến trường kháng địch, lại ở chỗ này giết hại người một nhà, đây là lòng trung thành đền nợ nước của các người ? !"

Người nợ bị nói sắc mặt khê biến , lại hỏi người trước mắt : "Thái tử Cơ Vũ Trường ở trong mắt các người có lẽ là thái tử danh chính ngôn thuận nhưng Hỏa Vũ ta không phải là không có chuyện phế trưởng lập thứ . Hiện thời Cơ Vũ Trường không để ý đến tình huynh đệ lại muốn tính mạng của bốn vương , sớm đã không có tư cách làm thái tử , người như vậy có tài đức gì mà các người phải vì hắn chịu chết?"

Cơ Mộc Ly cười lạnh một tiếng, nói: "Người hắn cũng biết phụ hoàng sủng ái bản vương như thế nào , người có tin hay không, nếu như bốn vương có ý nguyện này , phụ hoàng hắn tuyệt đối không nói hai lời sẽ đem ngôi vị hoàng đế truyền cho bốn vương? Nhưng bốn vương cho tới bây giờ liên không có mơ ước ngôi vị hoàng đế nhiều người hâm mộ kia , ngược lại là ủng hộ Nho vương đi làm. Người cảm thấy vì sao?"

Không đợi hắn có phản ứng, đã tự trả lời: " Bởi vì bản vương cảm thấy Nho vương so thái tử thích hợp vị trí này hơn . Thái tử trời sinh tính đa nghi, hẹp hòi ích kỷ, người như vậy như thế nào có thể làm chuyện lớn ?"

Thích khách bị nói kích động tâm huyết đỏ mắt nhìn hắn, "Nhưng là Nho vương quá mức yếu đuối, người như vậy càng không thích hợp làm quốc quân."

Cơ Mộc Ly nghe xong lời này cũng là cười ha ha , "Nên nói cái gì cho phải đây , các người thật sự là kiến thức nông cạn. Nho vương nhiều năm

như vậy luôn luôn giấu tài, dễ dàng tha thứ thế nhưng các người cảm thấy hẳn yếu đuối sao?"

Thích khách hơi giật mình, "Vương Gia là ý nói Nho vương Điện hạ luôn luôn giả vờ?"

"Người cảm thấy bốn vương cùng nghe đồn giống nhau sao? Có một số việc không thể phán đoán suy luận lung tung . Là muốn như vậy thay Cơ Vũ Trường làm con quỷ chết oan, hay là muốn lên chiến trường giết địch kiến công lập nghiệp, chỉ bằng một lời nói của người mà thôi ."

Cơ Mộc Ly nói xong lại ngồi trở lại ghế đệm chợp mắt, để lại người nọ trầm mặc không nói.

Không tới một nén nhang , người nọ vô cùng kiên định nói: "Thay thái tử bán mạng không phải ta tự nguyện, nguyện vọng lớn nhất của tại hạ chính là có thể chết có ý nghĩa, hi vọng Vương Gia ngài nói được thì làm được."

Cơ Mộc Ly mạnh mẽ mở mắt, nhếch môi nói: "Ta còn sống một ngày, lời hứa này còn tồn tại một ngày."

Triệu Phú Quang không nghĩ tới bản thân mất lớn công sức như vậy cũng không thể moi chút tin tức gì từ trong miệng thích khách này , ngược lại là Viêm Đạm vương vừa ra tay liền có kết quả , trong lòng khó tránh càng thêm bội phục. Còn có những lời nói của Viêm Đạm vương chẳng những làm xúc động thích khách, mà còn có cả hân.

Viêm Đạm vương quả nhiên không giống như nghe đồn , rõ ràng chính là một người cực kỳ có chủ kiến , mà Nho vương Điện hạ nhưng lại cũng giấu tài? Khó trách, khó trách...Suy nghĩ thật kỹ sau , Triệu Phú Quang liền quyết định vô điều kiện duy trì đảng của Nho Vương .

Hiện thời lời khai đã lấy, hai tên thích khách đều khai giống nhau , đó là vì thái tử Cơ Vũ Trường âm thầm gợi ý: Tất cả tử sĩ phái đi nhiệm vụ là lấy

được đầu của Viêm Đạm vương Cơ Mộc Ly, nhiệm vụ nếu không thể hoàn thành liền tự cắn độc được.

Về phần thị vệ phản bội kia , ánh mắt Cơ Mộc Ly nhìn về phía hắc giống như nhìn về phía người chết. Hai vị thích khách đã cung khai, người này nói hay không đều không còn quan trọng nữa lequydonnn. Cho hắc ăn ở nhiều năm như vậy, người này nhưng lại muốn lấy mạng của hắc, trong thâm tâm Cơ Mộc Ly không có một chút thất vọng là không có khả năng.

"Gia, thuộc hạ xin lỗi ngài, ngài giết thuộc hạ đi..." Thị vệ sắc mặt tỉnh mịch, trong miệng nói nhiều nhất đó là những lời này.

"Ai , bốn vương đương nhiên muốn giết ngươi. Bốn vương bồi dưỡng ngươi nhiều năm như vậy , cuối cùng nhưng lại chống không lại lời nói bên gối của một nữ nhân sao? Thế nào, Cơ Vũ Trường đem vũ nữ kia ban cho ngươi rồi hả ? Cộng thêm cả đời vinh hoa phú quý?"

Thị vệ khó có thể tin tưởng mắt to nhìn hắc, "Gia, ngài... Ngài cũng biết rồi?" Lập tức khóc lên tiếng, "Thuộc hạ có lỗi với ngài, là thuộc hạ nhất thời quỷ mê tâm hồn!"

Cơ Mộc Ly buồn cười ra tiếng, "Chỉ bằng chút công phu mèo cào của ngươi cũng tưởng giết bốn vương? Quả thực là người ngu xuẩn !"

Thị vệ há hốc mồm, nhưng hắc rõ ràng suýt đặc thủ rồi.

"Ngay từ đầu bốn vương quả thật bởi vì phân tâm không có kịp thời chú ý tới ngươi, nhưng là sát khí trên người ngươi cách bốn vương gần như vậy , bốn vương lại làm sao có thể hoàn toàn không phát hiện?" Cơ Mộc Ly mỉa mai đánh giá hắc.

Hắc quả thật là lơ đãng chút, chẳng qua lúc thị vệ nổi lên sát khí hắc liền cảm giác được , chính là lúc hắc chuẩn bị ra tay , Thủy Y Họa lại phát hiện

trước . Nếu không có như thế, hẳn ngay sau đó có thể đem cánh tay người này tháo xuống.

Thị vệ hiện thời đã nhận mệnh, hẳn ai cũng không trách, chỉ tự trách mình quý mê tâm hồn. Hẳn ở Viêm Đạm vương phủ cống hiến nhiều năm, vốn cũng không có gì không thỏa mãn . Chính là hẳn vừa đúng đến lúc có mối tình đầu , trong lúc vô tình gặp nữ nhân xinh đẹp như tiên kia , vài lần qua lại dây dưa hẳn càng không thể không có nàng, hẳn liền giống như uống phải thuốc độc , chuyện gì cũng đều nghe nữ nhân này .

Nhưng là sau này, vũ nữ bị thái tử đưa đi, thái tử còn sai người âm thầm gợi ý, chỉ cần thay hẳn hoàn thành một chuyện , hẳn sẽ đem nữ nhân trả lại cho hẳn, còn cho hẳn bạc để chuộc thân . Thái tử nói, chỉ cần đâm bị thương Cơ Mộc Ly ,làm cho hẳn trong khoảng thời gian ngắn không thể hành động là tốt rồi , lúc đó hẳn thật sự không biết trên kiếm có độc .

Chẳng qua những lời này hẳn hiện tại không nghĩ nói, cũng không mặt mũi nói, lúc đó rút kiếm hẳn thật sự động sát ý . Bởi vì hẳn sợ Vương Gia truy cứu, mặc dù nổi sát ý nhưng hẳn thật sự không có ra tay đâm vào chỗ trọng yếu của Cơ Mộc Ly .

"Nếu như trong lòng người còn coi bốn vương là chủ tử thì khai hết ra đi , Nếu là không có, vậy thì thôi, bốn vương chỉ xem như nuôi ong tay áo ."

Thị vệ nghe xong lời này lớn tiếng gào khóc khóc lên, "Gia, thuộc hạ xin lỗi ngài! Thuộc hạ đã sai lầm rồi , sẽ không tái phạm nữa ."

Kêu khóc một phen, thị vệ liền nói ra tất cả mọi chuyện một chữ không thiếu , ngay cả tên của vũ nữ cũng nói ra .

Sau , Triệu Phú Quang đối Viêm Đạm vương bội phục không thôi, mà Viêm Đạm vương nhưng chỉ là thản nhiên nói một câu: "Xem trọng ba người này , nếu có chuyện gì xảy ra , bốn vương sẽ hỏi tội người . Ngày

mai người cùng bốn vương dâng tấu chương , lúc này đây bốn vương muốn Cơ Vũ Trường nhường lại vị trí thái tử !"

Hình Bộ Thượng Thư tự nhiên là liên tục gật đầu, đã quyết định quy phục Nho vương , hẳn làm việc tự nhiên sẽ không lại để lối thoát. Lại trở lại vương phủ đã là hơn nửa đêm , Cơ Mộc Ly nhìn nàng dâu nằm trên giường mình , thái độ sát phạt quyết đoán vừa rồi sớm lui tán không còn một mảnh . Chờ thấy Tiểu hồ ly này , mới cảm thấy bản thân có chút mệt mỏi, nhẹ nhàng cởi quần áo, dè dặt cẩn trọng ôm nàng từ phía sau lưng .

Trước kia bọn họ vẫn tách ra hai căn phòng ngủ, bản thân ở Trúc Hương các, mà nàng ở Lan Hình các, nhưng sau khi ở Cổ Cương về, bọn họ không chỉ biến thành vợ chồng chân chính , còn dường thành thói quen cùng nhau đi vào giấc ngủ .

Thủy Y Họa đã quen ôm ấp bản thân . Nghĩ đến đây, Cơ Mộc Ly mới khép mắt hơi hơi đứng dậy, nhắm ngay cặp môi của Thủy Y Họa thơm nhẹ vài cái, tuy rằng cảm thấy không đủ, Cơ Mộc Ly lại sợ hãi đánh thức nàng chỉ có thể đến điểm là dừng.

Chờ trong triều ổn định lại, hẳn nhất định phải quần quít lấy Y Họa đại chiến 500 hiệp. Bọn họ còn có ước định không thực hiện đâu, Cơ Mộc Ly vui tươi hơn hờn nộ cười , vuốt ve vài cái ở bên hông Thủy Y Họa , rồi cục người mùi thơm thoang thoang trên người nàng dâu rồi mới đi vào giấc ngủ .

Mới đi vào giấc ngủ không bao lâu, ngoài cửa liền truyền đến giọng nói của Đông Phương Lăng .

Cơ Mộc Ly khẽ nhíu mày, thấy Thủy Y Họa không bị đánh thức, vội tùy tay khoác lên bộ y phục đi ra cửa .

Nghe được Đông Phương Lăng bẩm báo xong hẳn cũng chỉ cười lạnh một tiếng, "Động tác thực mau, hiện tại đã nghĩ giết người diệt khẩu rồi.

Nhưng vô phương, bốn vương sớm phái ra ám vệ, hãn phái người đi Hình bộ đại lao có đi không có về!" Ngày kế, Hỏa Vũ lâm triều đã xảy ra một đại sự. Thái tử Cơ Vũ Trường không để ý tình huynh đệ, âm thầm phái thích khách ám sát huynh đệ Viêm Đạm vương, thủ đoạn tàn nhẫn ác độc, nhưng lại mua được cận vệ trong vương phủ Viêm Đạm vương, ý đồ sát hại tính mạng Viêm Đạm vương. Không chỉ như vậy, thái tử biết được sự tình bại lộ, còn phái người đi Hình bộ đại lao giết người diệt khẩu!

Chuyện này chứng cứ vô cùng xác thực, không cho phép người khác nghi ngờ!

Hoàng thượng Cơ Lạc Phong biết được việc này, nộ hỏa công tâm, nhưng lại đương trường phun ra một ngụm máu tươi, trước mắt bao người, thái tử phong hào bị đoạt, từ đây biếm làm thứ dân, vĩnh viễn không được vào triều!

Vô luận Cơ Vũ Trường như thế nào chối cãi đều không thể vãn hồi, hoàng hậu biết được việc này sau trực tiếp ngắt xỉu ở trong cung.

Ba ngày sau, Cơ Lạc Phong tuyên bố lập Nho Vương vì thái tử, mệnh này tùy ý đăng cơ, mà hãn thoái vị dưỡng bệnh, lại không hỏi qua việc trong triều.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 115: Con Hoang

Trong triều phát sinh biến cố như thế , đảng Thái Tử bắt đầu ào ào tự tìm đường ra, những quan viên liên lụy không sâu tự nhiên bắt đầu đầu nhập vào tân thái tử . Mà những kẻ cầm đầu đã không có đường đi, hiện thời sẽ được an ủi một ít thời gian thôi. Đợi đến Cơ Văn Kỳ thật sự đảng cơ làm đế, bọn họ sợ là đều sẽ không khá hơn.

Mấy nhà vui mấy nhà buồn , lúc này trong Viêm Đạm vương phủ quả thật một mảnh vui vẻ hòa thuận .

"Tuy rằng thái tử bị mọi người kéo xuống ngựa , nhưng là mọi người cũng muốn dè dặt cẩn thận chút. Kiệt Vương Cơ Thịnh Duệ cũng không phải người dễ chọc, không chừng đang âm thầm làm chuyện gì đó ." Thủy Y Họa cười nhặt nhắc nhở.

Nói thật, Thủy Y Họa hoàn toàn không dự đoán được nhân chuyện ám sát mà lúc này lại hạ được thái tử . Phàm là hoàng thượng trong lòng đối thái tử có chút hiềm nghi , cũng sẽ không dễ dàng chỉ dựa vào lời nói của mấy tên thích khách mà tước bỏ vị trí thái tử . Chuyện này chỉ có thể thuyết minh hoàng thượng từ đầu liền không có tính toán làm cho thái tử đảng cơ .

"Y Họa yên tâm, luôn có người âm thầm nhìn chăm chăm , Kiệt Vương cũng sẽ không tạo ra sóng gió gì ." Cơ Mộc Ly cười cười, ghé sát mặt vào nhìn Thủy Y Họa , cười hỏi: "Phu nhân chẳng lẽ không có chuyện khác muốn hỏi?"

Thủy Y Họa bưng lên ly trà , nhẹ nhàng uống vào vài ngụm , có chút tò mò hỏi, "Ta nhớ được thái tử Cơ Vũ Trường cùng Kiệt Vương Cơ Thịnh

Duệ luôn luôn giao hảo, vì sao sau này hai người lại sinh ra khoảng cách. Thành thật khai báo, huynh với Nho vương sử dụng âm mưu quỷ kế gì ?"

Lúc hỏi cái này , đôi mắt đẹp đều tràn đầy ý cười, Cơ Mộc Ly nhìn xem tâm thần nhộn nhạo không thôi , lập tức híp ánh mắt hẹp dài đẹp mắt , có chút thử hỏi: "Không bằng nàng tự đoán?"

Thủy Y Họa lườm hắt một cái, "Muốn nói thì cứ nói, không cần thách đố, làm như ta cầu huynh nói không bằng?"

Cơ Mộc Ly lập tức bưng khuôn mặt tươi tắn đem người ôm vào trong ngực, hướng tới bên tai nàng thổi hơi nóng , " Nếu Y Họa muốn biết, vậy vì phu sẽ khai báo toàn bộ . Nàng cũng biết Kiệt vương phi vốn là thanh mai trúc mã của thái tử ?"

Thủy Y Họa sửng sốt, nhin không được khẽ cười một tiếng, " Đừng nói cho ta là hai người dùng mỹ nhân kế nhé ."

Cơ Mộc Ly vụng trộm thò tay mò vào trong váy nàng , luôn luôn dò xét hướng lên trên , vừa giở trò lưu manh vừa nghiêm trang giải thích nói: " Y Họa đoán đúng rồi, đúng là mỹ nhân kế. Tục ngữ nói anh hùng không qua khỏi cửa mỹ nhân , tuy rằng Cơ Vũ Trường ở trong mắt bốn vương nhiều lắm tính cầu hùng, nhưng là mỹ nhân kế khi nào dùng thì đều hữu dụng cả ."

Kiệt Vương tuy rằng cũng thích sắc đẹp, nhưng lại thích chơi đa dạng, trong ngày thường không thiếu ép buộc vương phi của mình , ngay từ đầu còn cảm thấy nữ tử này đáng điệu không tệ nhưng xem lâu cũng lại cảm thấy ngấy . Sau này vắng vẻ không nói, còn ở bên ngoài nuôi thêm người .

Nếu là nữ nhân mỹ mạo giống như hoa còn chấp nhận được , mà Cơ Thịnh Duệ chẳng biết lúc nào lại nam nữ đều xoi, nhưng lại nuôi dưỡng một đám tiểu quan. Trong đó có một người được chiều chuộng nhất lại có mấy phần giống Thủy Y Họa .

Cơ Mộc Ly nghĩ tới chuyện này, cố gắng nhịn xuống xúc động muốn lập tức giết chết Cơ Thịnh Duệ , âm thầm bày ra một kế hoạch .

Một màn kia có thể nói cực kỳ ngoạn mục, làm cho Cơ Thịnh Duệ tức giận đương trường cùng thái tử Cơ Vũ Trường xé rách mặt, chửi bậy lung tung rất khó nghe.

Kiệt Vương phi buồn bực không vui, đầy ngập u oán không thể kể ra. Thật vất vả đợi đến ngày đi chùa dâng hương , một người ngồi ở trong góc yên lặng khóc .

Vốn y theo tính cách của thái tử , là rất ít tới chỗ như thế, nhưng là Cơ Mộc Ly âm thầm sai người thả ra tin tức, nói Viêm Đạm Vương và Nho vương thường xuyên ở trong sương phòng trong chùa thương nghị đại sự . Vừa nghe đến này, Cơ Vũ Trường tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội kiểm chứng sự thật , liền cải trang đi hành hương , bên người chỉ dẫn theo hai cấp dưới đắc lực .

Sau này Cơ Vũ Trường không tìm hiểu được tin tức của Viêm Đạm vương cùng Nho vương . Tinh thần chán nản,lại thấy mỹ nhân độc tự rơi lệ , mà mỹ nhân này vốn là thanh mai trúc mã của bản thân , sau này âm kém dương sai bị hoàng thượng chỉ hôn cho tứ đệ. Cơ Vũ Trường trong lòng thương tiếc, muốn tiến lên an ủi một hồi .

Ngai trong viện nhiều người mắt tap, hai người liền tìm một sương phòng tán gẫu. Có lẽ là trong phòng mùi đàn hương quá mức say lòng người, cũng có lẽ là hai người vốn đè nén tình cảm nhiều năm, vì thế trò chuyện một hồi liền tán gẫu đến trên giường.

Củi khô gặp lửa lớn , chắc chắn, thật sự là cháy không thể vãn hồi. Còn chưa tới trên giường , quần áo bên ngoài , áo trong, quần dài, váy cùng với cái yếm liền tự cởi cho nhau , từ vừa mới bắt đầu ở gian ngoài rồi đến gian

trong , cuối cùng cái yếm vẫn là treo một nửa bên mép giường . Đủ thấy hai người này sốt ruột khó nén.

Theo lời của tiểu tăng ngày đó, trong lúc vô tình đi qua gian sương phòng được cách âm cực tốt kia thì nghe được tiếng kêu âm ỉ của hai người này . Tiếng thở dốc của nam nhân , xen lẫn than âm ngậm nga của nữ nhân , quả thực chính là tấu vang một làn điệu dân đang .

Tiểu tăng lúc này niệm một tiếng "Sắc tức là không, không tức là sắc", sau đó giống như gặp quỷ nhanh chóng chạy mất . May mà khách hành hương qua lại không nhiều lắm, bằng không nhất định sẽ ảnh hưởng đến danh dự của chùa . Tiểu tăng là người thành thật, lúc này đem chuyện này báo cho chủ trì biết , chủ trì chỉ niệm câu a di đà Phật, không nói thêm một chữ.

Ngôi chùa này tên là Như Ý , khách hành hương đều nói trong vòng một dặm quanh đây thì chùa Như Ý cực kì linh nghiệm, lời này liền một truyền mười truyền một trăm truyền ra ngoài, gần vài năm, không biết có bao nhiêu dân chúng tới dâng hương, càng có một ít quan liêu hoặc hoàng thất hoàng tộc chọc không nổi tới dâng hương . Người chủ trì đã nhiều tuổi , cũng không muốn bởi vì chuyện này làm mất đi tâm huyết nhiều năm của bản thân , liền mệnh tiểu tăng âm thầm nhìn chăm chăm gian phòng đó , không cho người ngoài đi vào.

Làm khó tiểu tăng nghe đến hơn nửa đêm vẫn phải chịu đựng tiếng gầm nhẹ rồi lại ngậm nga , lúc sắp chịu không được , rốt cục có người đến cứu giúp rồi. Nhưng người nọ rõ ràng là Kiệt vương Cơ Thịnh Duệ nổi giận dùng dùng đi tới .

Tiểu tăng nhớ tới lời nói của chủ trì , vội vàng đi ngăn đón. Nhưng không thể cản lại . Nguyên bản Cơ Thịnh Duệ cũng chỉ là bán tín bán nghi, hiện thời thấy phản ứng thất kinh của tiểu tăng , lúc này khóe mắt trừng mắt hẳn, một tay xô đẩy tiểu tăng, rồi sau đó nhẹ nhàng tiếp cận căn phòng.

Lúc hần càng đi tới gần, tiếng động cũng càng ngày càng rõ ràng truyền vào trong tai hần.

"Thái tử ca ca... Cầu huynh chậm một chút, Oanh nhi chịu không nổi , chậm... Chậm một chút..." Thanh âm thõng khỗ lại giống như vui thích của nữ tử vang lên, thanh âm hờn dỗi , ngâm nga thở gấp không ngừng.

Cơ Thịnh Duệ nghe thế tưởng một đao đâm chết nữ nhân này . Tuy rằng trong khoảng thời gian này bản thân vắng vẻ nàng, nhưng ăn mặc chi phí khi nào thiếu quá nàng, nàng nhưng lại cùng nam nhân khác vụng trộm tại cửa Phật thế này ! Lúc này vừa đúng bị bản thân bắt được , còn trước đây, bọn họ lại gặp gỡ bao nhiêu lần? !

Giờ phút này, Cơ Thịnh Duệ còn không rõ ràng nam nhân đang vụng trộm với nữ nhân này là ai , đợi đến người nọ vừa ra tiếng, hần trong nháy mắt giống như bị sét đánh , nhất thời sửng sờ rồi.

Nhưng nghe thấy trong phòng nam nhân kia dùng thanh âm trầm thấp khàn khàn trêu tức nói: "Chậm một chút? Oanh nhi nàng xác định muốn bản cung chậm một chút? Là như thế này... Còn là như thế này..."

Cho dù còn chưa nhìn thấy cảnh tượng này , nhưng mọi người đều có thể tưởng tượng được đó tất nhiên là lúc nam nhân ở trên thân nữ nhân kia khiêu khích.

"A... Ừm... Thái tử ca ca, cầu huynh nhanh một chút !" Nữ tử năn nỉ lại mang theo tiếng khóc làm cho người ta cảm thấy trù ối vô cùng.

Ngay sau đó, tiếng thở mạnh của nam nhân vang lên.

Cơ Thịnh Duệ xiết chặt năm tay, hai mắt đỏ bừng, đây là ca ca tốt của hần? Tốt đến mức chơi cả nữ nhân của hần ? ! Cho dù là Cơ Thịnh Duệ hần không cần cũng không cho người khác mơ ước!

Cơ Thịnh Duệ mới vừa đi vào gian ngoài , đang nhìn đến quần áo rải rắc trên đất , lửa giận bùng lên mức cao nhất. Hắn mang theo một thân lệ khí nhảy vào gian trong , lọt vào trong tầm mắt là cảnh tượng làm hắn suýt nữa muốn cầm đao đâm thẳng vào người đại ca mà hắn tôn trọng nhất .

Đại ca cùng chung huyết thống của hắn , bây giờ lại đang nằm trên người nữ nhân của hắn , xem bộ dáng của hai người này , thật giống một đôi uyên ương triền miên liễu chết .

Về phần sau này, hai người tự nhiên là âm ỉ cực kỳ . Cơ Vũ Trường bị đệ đệ đương trường bắt được , tự biết đuối lý, vội vàng giải thích là bị người ám toán, nhưng Cơ Thịnh Duệ lúc đó đang cực kỳ tức giận , làm sao còn nguyện ý tin tưởng lời nói buồn cười này .

Từ đây, hai huynh đệ chính thức quyết liệt. Cho dù sau này hai người vì đối kháng Nho Vương và Viêm Đạm vương mà giả bộ hòa hảo , kỳ thực hai trái tim sớm chia đôi . Chuyện gièm pha này hai người giấu giếm thật sự quá kỹ , trừ bỏ vài đương sự cơ hồ không có người khác biết . Cho nên hoàng hậu tự nhiên không biết hai đứa con vốn tương thân tương ái của nàng đã biến thành cừu địch.

Thủy Y Họa nghe xong Cơ Mộc Ly nói, lúc này cũng cười ha ha, xoa nắn một hồi trên mặt hắn, "Ta nói Cơ Mộc Ly , cũng một huynh nghĩ ra loại biện pháp này . Cho dù hai người này bình thường quan hệ tốt , nhưng là để cho nam nhân kia thấy đến một màn như vậy đều sẽ sinh lòng ngăn cách đi, càng đừng nói Kiệt Vương nhìn đến vẫn là ca ca mà bản thân cho tới nay cực kỳ kính trọng."

Cơ Mộc Ly đem tay nàng nắm ở trong tay hôn hai lần, lập tức cười lạnh nói: "Tuy rằng ta làm cho người ta tại trong sương phòng điểm chút thôi tình hương, nhưng nếu như hai người này trong lòng không có vấn đề gì , liền sẽ không bị thôi tình hương ảnh hưởng Nói đến cùng, trong lòng bọn

họ vẫn mang ý nghĩ xấu xa, bằng không lại làm sao có thể dễ dàng như vậy trúng chiêu?"

Thủy Y Họa quét mắt thấy giữa lông mày của hắn nhíu lại , nhin không được đưa tay nhu nhu mi cho hắn, "Hiện thời thế cục nghịch chuyển, huynh cũng không cần tiếp tục như vậy suy nghĩ nữa ."

Có lẽ người khác sẽ cảm thấy Kiệt Vương phi là hồng nhan họa thủy, nhưng là Thủy Y Họa cũng không cho rằng như vậy , thay đổi một người có nhan sắc kém một ít, chuyện đó vẫn không thể tránh né. Chỉ cần cô gái này vẫn là Kiệt Vương phi, Kiệt Vương sẽ bởi vì chuyện này cùng thái tử trở mặt.

"Đúng rồi Mộc Ly , huynh vì sao nghĩ đến muốn ủng hộ Nho vương làm thái tử?" Thủy Y Họa nhin không được hỏi, nàng gặp Nho vương số lần cũng không nhiều, nhưng là cứ việc chỉ có mấy lần, ấn tượng của nàng đối Nho vương cũng chỉ dừng ở chỗ lịch sự tao nhã . Người này nhưng lại làm cho Cơ Mộc Ly cũng có vài phần kính trọng, chắc là có chỗ nào hơn người.

Cơ Mộc Ly nghe nàng hỏi cái này, thay đổi vẻ mặt tối tăm , cười nói: "Ta cũng bị hắn lừa nhiều năm như vậy, đại ca ấn dấu thật sự là thâm. Y Họa còn nhớ chuyện phát sinh trên yến tiệc khi đi sứ ở nước Lam Đăng chứ ?"

Thủy Y Họa không nghĩ hắn bỗng nhiên lại thay đổi đề tài nhưng vẫn rất nhanh trả lời: "Tự nhiên nhớ được, quốc quân Văn Nhân Dịch của Lam Đăng tự xưng có bức họa cổ tổ truyền mời sứ thần các quốc gia cùng nhau phẩm thưởng, ai đoán được bức họa lại bị trộm mất rồi. Sau này..." Thủy Y Họa hơi ngừng lại, khóe miệng cong lên, "Sau này là chúng ta mang đi bức họa hoa lan đó , không có bất kì ai phát hiện."

"Ha ha... Y Họa thông minh hơn người, dự đoán được bức họa hoa lan đó đã bị người động tay động chân, cho nên chúng ta mới thành công trộm đi . Có đôi khi thật đó là giả, giả đó là thật , đáng tiếc rất nhiều người đều bị

hình tượng bề ngoài che mắt. Nhưng nàng có biết người làm việc đó là ai không ? Người nào lại to gan đến tự mình viết lên để che giấu bút tích trên bức họa thật ?"

Thủy Y Họa nghe được ngẩn ra, lập tức nói: "Là Nho vương? !"

Cơ Mộc Ly gật đầu, miễn cưỡng híp híp con ngươi, "Ngày đó ta thấy bức tranh trên bàn đại ca , liền biết đại ca là người có hùng tâm tráng chí. Ngọn núi cao vút trong mây , còn có hình ảnh thiếu niên chấp tay sau lưng đứng trên ngọn núi , nếu như không có hùng tâm tráng chí, như thế nào có thể vẽ ra bức họa như vậy?"

Thủy Y Họa không khỏi lú lẫm, nàng đối với phương diện này cũng không có căn thận như Cơ Mộc Ly , chỉ cần nhìn qua bức họa có thể nhìn ra tính cách người này , không thể không nói Cơ Mộc Ly tâm tư rất kín đáo.

" Nếu Nho vương là người có thể tin được, vậy ngôi vị hoàng đế hẳn làm quả thật không sai." Thủy Y Họa cười cười.

Cơ Mộc Ly trầm mặc , quá một hồi lâu mới có chút thật có lỗi nắm tay nàng, "Y Họa , ta chủ động buông tha cho ngôi vị hoàng đế , nàng có từng cảm thấy tiếc nuối?"

Thủy Y Họa nhất thời lờm hẩn một cái, "Ta cho tới bây giờ sẽ không để ý chuyện huynh làm nhất quốc chi quân hay không .Nếu có thể, ta lại hi vọng khi nào thì huynh có thể cùng ta du sơn ngoạn thủy, chung quanh là nhà ."

Cơ Mộc LY nghe xong lời này trong lòng ấm áp , đây là nữ nhân hẳn coi trọng . Hừ, nam nhân khác tuyệt đối tìm không thấy nữ nhân đã xinh đẹp lại còn tốt nữa .

Nếu Đông Phương Lăng nghe được suy nghĩ trong nội tâm của vị gia này , nhất định sẽ tỏ ra khinh thường : Trên đời này nữ nhân tốt còn nhiều

đi, cũng chỉ có gia coi vương phi là trân bảo tuyệt thế .

Hai người vành tai và tóc mai chạm nhau một hồi , đúng vào lúc cảm tình ấm lên , Thủy Y Họa không biết bỗng nhiên nhớ tới cái gì, hai tay nắm lấy lỗ tai của hân , mạnh mẽ véo , ánh mắt đều híp thành một đường nhỏ , "Ly Ly , chuyện Liệt sư huynh , huynh có nên giải thích cẩn thận cho ta không , hả?"

Cơ Mộc Ly nghe được Thủy Y Họa bỗng nhiên kêu "Ly Ly" , vốn trong lòng mừng rỡ , ai đoán cẩn thận nghe rõ những lời này, sắc mặt lập tức thay đổi.

"Ha ha, Y Họa , ta ngày mai đi Kiểm phủ nhìn xem Thập Nhất đi, phu thê bọn họ cũng đã qua vài ngày nồng tình mật ý , cũng là thời điểm nói chinh sự với Thập Nhất rồi . Còn có, không phải nàng còn có cái gì muốn tặng cho Thập Nhất sao, ngày đại hôn tuy rằng ta lộ diện tặng lễ, nhưng đến cùng không bằng tự mình nàng tới ."

Thủy Y Họa cũng không bị hân lừa dối qua , hướng hân nhếch miệng cười, "Ly Ly, đừng tại trước mặt ta nói sang chuyện khác, ta là đang hỏi huynh chuyện Bắc Đường Liệt . Hôm trước buổi tối lúc hồi phủ , huynh rõ ràng phái Triệu Xương đi đón người, vì sao Liệt sư huynh hôm qua mới đến phủ, hơn nữa là bản thân hân tự tìm tới được?"

Cũng là hai ngày qua Thủy Y Họa quá mệt , hơn nữa Cơ Mộc Ly bởi vì chuyện của thái tử bận tối mày tối mặt, cho nên dù trong lòng Thủy Y Họa còn nghi vấn , cũng không nhẫn tâm đi phiền Cơ Mộc Ly.

Mời đầu, Thủy Y Họa còn tưởng rằng là Triệu Xương cùng Bắc Đường Liệt giữa đường gặp bất trắc, nhưng chờ nàng đến hỏi Đông Phương Lăng chuyện này, thì thấy tiểu tử này luôn luôn mơ hồ không rõ, ánh mắt trốn tránh.

Đông Phương Lăng từ trước đến nay không biết che giấu cảm xúc, Thủy Y Họa nhìn đến bộ dáng này của hắn , lúc này liền đã hiểu mọi chuyện . Hồi tưởng lại tình huống đêm đó , Thủy Y Họa bưng tỉnh đại ngộ , Cơ Mộc Ly căn bản chính là lợi dụng sơ hở, nàng lúc đó bởi vì có chút mệt mỏi, cũng không có đi chú ý lời nói của Cơ Mộc Ly , làm sao nghĩ đến Cơ Mộc Ly căn bản là không có nói tới tên khách sạn .

Tuy rằng buồn bực Cơ Mộc Ly bụng dạ hẹp hòi, nhưng nghĩ đến hắn bởi vì chính mình mới để ý như vậy , mặc dù trong lòng có chút oán trách hắn, đến cùng cũng không nói cái gì. Còn nữa, Thủy Y Họa nghĩ đến Bắc Đường Liệt trên người còn có chút bạc vụn, bản thân lại biết cổ độc cổ thuật, ăn uống không thành vấn đề, cũng cơ bản không có người có thể thương tổn đến hắn, nói vậy trước khi Triệu Xương tìm được hắn sẽ không xảy ra vấn đề gì.

Mãi cho đến hôm qua, Bắc Đường Liệt tự mình tìm lại đây , Thủy Y Họa nhìn thấy bộ dạng phong trần mệt mỏi của hắn , trong lòng này một tia áy náy liền trở nên nặng chút. Tốt xấu là đại sư huynh của chính mình , tuy rằng hai người bọn họ làm sư huynh muội mới có một tháng mà thôi, nhưng bản thân bỏ lại hắn đi trước đích xác không trượng nghĩa.

Bắc Đường Liệt cũng không có ý trách cứ nàng , chính là lấy danh nghĩa bạn cũ của vương phi ở lại Viêm Đạm vương phủ , ngẫu nhiên nhìn về phía chính chủ Cơ Mộc Ly ánh mắt thoáng mang theo một chút khiêu khích .

Cơ Mộc Ly cùng Bắc Đường Liệt hai xem hai ghét, lại bị Thủy Y Họa kẹp ở giữa, làm cho Cơ Mộc Ly động hấn không được.

Hiện thời chuyện thái tử đã xử lý xong , Cơ Mộc Ly không nghĩ tới nàng lại đem chuyện này nói ra. Trong lòng không dễ chịu đồng thời rất muốn đem Bắc Đường Liệt đánh cho một trận .

"Y Họa , nàng hẳn phải hiểu ta, ta không phải loại nam nhân lòng dạ hẹp hòi ,nàng nói muốn đón Bắc Đường Liệt lại đây , ta lập tức kêu Triệu Xương đi đón , lúc đó vội vàng , không cẩn thận đã quên nói tên khách sạn rồi. Muốn trách chỉ có thể trách Triệu Xương, nghe bốn vương sai bảo xong cũng không nhìn ra manh mối, liền hồ đồ như vậy đi luôn , không biết tên khách sạn , tự nhiên liền không có kịp thời tìm được Bắc Đường Liệt rồi."

Cơ Mộc Ly ở trong lòng vì bản thân nói dối giọt nước không rĩ tự mình vỗ tay khen ngợi.

Thủy Y Họa hếch mặt liếc nhìn hẳn . Thầm nghĩ: huynh không cẩn thận mới là lạ rồi. Bình thường nghe huynh sai bảo hạ nhân làm việc, không phải đều rất trật tự sao , cố tình lần này đã quên nói tên khách sạn ?

Cơ Mộc Ly cười mĩa , đem kiêu thê ôm vào trong lòng, định dùng biện pháp riêng của bản thân làm cho nàng quên đi chuyện không thoải mái , chính là còn chưa bắt đầu thực thi, ngoài cửa liền truyền đến thanh âm của Đông Phương Lăng .

"Gia, Bắc Đường công tử có chuyện quan trọng thương lượng."

Thủy Y Họa đẩy ra người nào đó đang nôn nóng , sửa sang lại vạt áo bị hẳn vò rối , ngồi trở lại ghế thái phi .

Cơ Mộc Ly hận người đến quấy rầy chuyện tốt nghiêng răng nghiêng lợi, lại cũng không thể không tiếp đón hai người đi vào.

Đông Phương Lăng mang Bắc Đường Liệt vào cửa trực giác có một cơn gió lạnh buốt thổi lại, tuy rằng đoán được là chuyện gì xảy ra, như trước tự tại đứng ở một bên. Thầm nghĩ: Gia, cho dù ngài từng chết ta cũng không còn cách nào khác , người ta là đại sư huynh của vương phi , cũng không thể để mặc kẻ người ta ở ngoài đi , huống chi Bắc Đường Liệt giống như thật sự có chuyện quan trọng thương lượng.

Bắc Đường Liệt cũng không chờ Cơ Mộc Ly lên tiếng, bản thân tìm tới ghế dựa gần Thủy Y Họa ngồi xuống, hành động cử chỉ thoải mái giống như ở trong nhà mình.

Cơ Mộc Ly lạnh mặt hỏi: "Đã Bắc Đường huynh bảo Lăng tự mình mang người tới gặp bốn vương, nói vậy hẳn là có chuyện thật quan trọng muốn nói đi?" Cố ý nhấn mạnh chữ "thật quan trọng", ngữ điệu rõ ràng cho thấy đang uy hiếp, nếu là nói chuyện không có quan trọng, cũng đừng trách hẳn không khách khí rồi.

Bắc Đường Liệt cười nhẹ, "Cơ huynh yên tâm, theo ta, đây thật sự là chuyện quan trọng."

Cơ Mộc Ly âm thầm cắn chặt răng, hẳn chán ghét nhất là Bắc Đường Liệt gọi hắn là Cơ huynh, bởi vì hai chữ Cơ huynh nghe giống như là "Ngực nhô ra", thật là khó nghe đã chết! (Cơ huynh và Kê hung - ngực nhô ra như ngực gà, phát âm gần giống nhau)

"Đã là có chuyện, Liệt sư huynh nhanh chóng nói đi." Thủy Y Họa thay đổi sắc mặt, thật hiển nhiên đối chuyện quan trọng mà Bắc Đường Liệt nói rất quan tâm. Bởi vì theo ý nàng, Bắc Đường Liệt cũng không phải là người ăn nói lung tung, hẳn nói là có chuyện, vậy thật sự là chuyện lớn.

Bắc Đường Liệt nhìn nàng vuốt cằm, ánh mắt đảo qua Cơ Mộc Ly, "Ta cảm nhận được hơi thở của cổ thuật trong Viêm Đạm vương phủ."

Cơ Mộc Ly cùng Thủy Y Họa vừa nghe lời này, không tự chủ được liếc nhau.

Cơ Mộc Ly thu hồi trong lòng địch ý, nghiêm mặt nói: "Trong vương phủ trước kia quả thật có một người hiểu cổ độc và cổ thuật. Người này bốn vương còn đã từng hỏi qua Bắc Đường huynh, chính là Bắc Đường huynh người nói không biết người này."

"Hách Liên..." Bắc Đường Liệt khẽ nhú mày.

"Hách Liên Thiên Mạch." Thủy Y Họa bổ sung thêm, "Trước kia Liệt sư huynh nếu như có giấu diếm , còn mong Liệt sư huynh hiện tại nói rõ , người này tâm tư độc ác , không từ thủ đoạn dùng tất cả biện pháp muốn đẩy Mộc Ly vào chỗ chết. Qua lại bốn năm hăn đều là bị nhốt ở Vũ Lương các, nhưng bây giờ Hách Liên Thiên Mạch lại mất tích rồi."

Vốn Thủy Y Họa còn tính toán lần này trở lại Viêm Đạm vương phủ muốn tìm Hách Liên Thiên Mạch tính sổ, là hăn làm hại Cơ Mộc Ly mấy năm nay luôn luôn chịu Thị huyết cổ tra tấn . Nếu không thay nam nhân của chính mình trả thù lại , trong lòng nàng thật không thoải mái.

Bắc Đường Liệt nghe xong lời của nàng rõ ràng trầm mặc , mãi cho đến một lúc sau hăn mới giải thích nói: "Kỳ thực lần trước lúc ở Cổ Cương các người hỏi ta , ta quả thật không rõ lắm, chính là mơ hồ nhớ được trong gia phả ở Tư Tế đường có ghi chép về một người như vậy . Người họ Hách Liên, là một nữ nhân xinh đẹp nhưng rất bá đạo , nghe nói nữ nhân này rất giỏi, rất có thiên phú về việc học cổ thuật cổ độc , chính là..."

"Chỉ là cái gì? !" Cơ Mộc Ly bỗng nhiên cảm thấy mí mắt giật giật , trong lòng lại đột nhiên dâng lên một dự cảm bất hảo.

Bắc Đường Liệt khó thấy được bộ dạng thất thường của hăn , vốn định cố ý nhử , nhưng thấy Thủy Y Họa cũng là một bộ dạng sốt ruột muốn nghe , liền buông tha cho tính toán ác liệt này , trả lời chi tiết : "Chính là nữ nhân này sau này tự tiện đánh cắp một vài phương pháp luyện chế cổ độc thượng đẳng bị cấm dùng , không chỉ như vậy, nàng còn một mình rời đi Cổ Cương đi tới Trung nguyên ."

Cơ Mộc Ly một bàn tay nắm chặt lên, ánh mắt trở nên cực kì phức tạp, kinh nghi (king sợ , nghi hoặc) , oán hận, cuối cùng chuyển vì khinh thường.

Thủy Y Họa nhận thấy được Cơ Mộc Ly khác thường, đưa tay cầm lấy bàn tay đang nắm chặt đến phát run của hắn .

Cơ Mộc Ly giấu đi trong mắt căm hận cùng khinh thường, nhìn nàng cười nhẹ, "Y Họa ,ngocthuybachdang@diendanlequydon.com ta đã đại khái biết thân phận thật sự của Hách Liên Thiên Mạch rồi."

"Là gì?" Thủy Y Họa theo hỏi một câu.

Cơ Mộc Ly cười lạnh một tiếng, gằn từng chữ nói: " Một đứa con hoang của phụ hoàng và nữ nhân kia ."

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 120: Người Quen Cũ

Cơ Mộc Ly rất ít dùng loại giọng điệu khắc nghiệt châm chọc nói chuyện, ngay cả Thủy Y Họa nghe xong cũng hơi hơi nhăn mày lại .

Con hoang của Cơ Lạc Phong cùng một nữ nhân ? Vậy Hách Liên Thiên Mạch chẳng phải là con riêng của hoàng thượng , hoàng huynh hoàng đệ của Cơ Mộc Ly? !

Thủy Y Họa trong lòng ngẩn ra. Đã có thêm quan hệ huyết thống , vì sao Hách Liên Thiên Mạch giống như người điên muốn lấy tính mạng của Cơ Mộc Ly ? Chẳng lẽ là trong lòng không thẳng bằng? Cho dù có oán niệm, cũng không đến loại tình trạng muốn giết người đi, huống chi nếu như đầu sỏ gây nên chuyện này , thì phải là Cơ Lạc Phong mới đúng.

Cơ Mộc Ly nói những lời này làm cho ba người đều trầm mặc một lát.

Sau khi bản thân Cơ Mộc Ly biết được sự thật thì trong lòng cũng là vô cùng khiếp sợ. Hẳn trước kia liên luôn luôn không rõ, bản thân và Hách Liên Thiên Mạch đến cùng có cừu oán gì mà làm cho hắn muốn tính kế bản thân như thế , nhìn đến bộ dáng thống khổ của bản thân , người nọ sẽ có khoái cảm vụn vụn .

Nghe xong lời nói của Bắc Đường Liệt , Cơ Mộc Ly cuối cùng hiểu được chút sâu xa của bản thân và Hách Liên Thiên Mạch . Buồn cười chính là muốn hận cũng nên là hận hận hai mẹ con này mới đúng, không nghĩ tới hai mẹ con này trái lại lại hận hắn.

Thật sự là buồn cười cực kỳ !

Bắc Đường Liệt có chút giật mình, sau đó khó tránh khỏi cảm thấy xấu hổ , lại nói tiếp Hách Liên tiểu thư đầu gù cũng là người có thân phận địa vị ở Cổ Cương , không nghĩ tới vậy mà lại có liên quan tới phụ thân của Cơ Mộc Ly.

"Mộc Ly , vì sao huynh lại xác định như vậy , nói không chừng chỉ là trùng hợp." Thủy Y Họa nắm tay hắn nói, ngay cả thanh âm cũng nhu hòa một ít.

Nàng biết uy hiếp tới Cơ Mộc Ly chỉ có chuyện về mẫu phi hãn , như Liệt sư huynh nói Hách Liên tiểu thư kia đó là người hại Như phi sinh non , vậy thì nội tâm Cơ Mộc Ly chỉ sợ oán hận lại nhiều thêm một phần . Mặc cho ai có thể nghĩ đến, Như phi tận mắt thấy Cơ Lạc Phong lên giường với nữ nhân khác còn sinh con trai chứ ?

"Không sai được, chính là nữ nhân này !" Cơ Mộc Ly sắc mặt hoàn toàn trầm xuống , chỗ sâu nhất nơi đáy mắt giống như từ từ nổi lên gió lốc , cũng ẩn sâu trong đó.

Thủy Y Họa nắm tay hắn hơi chặt, "Mộc Ly , huynh bình tĩnh chút."

Cơ Mộc Ly than nhẹ một tiếng, hắn áp chế tối tăm và nổi giận trong mắt xuống, "Kỳ thật , đầu sỏ gây nên chẳng phải hai mẹ con nhà này , nhưng chỉ cần nghĩ đến nữ nhân này là hung thủ trực tiếp hại mẫu thân sinh non , ta liền không chế không nổi cơn tức trong lòng . Nếu không phải là nữ nhân này , mẫu thân không có khả năng giận dữ công tâm, sau này sinh non xong thân thể sẽ lại không bị lụy bại ."

"Cơ huynh vì sao như thế xác định Hách Liên tiểu thư ta nói chính là nữ nhân này ?" Bắc Đường Liệt hỏi, hơi có chút không hiểu. Hắn cũng chỉ là nói dòng họ Hách Liên của nữ nhân này mà thôi.

Cơ Mộc Ly lướt mắt nhìn hắn, "Vốn là không nghĩ tới, nhưng là nghe người như vậy nhắc tới, ta chợt nhớ được một ít lời đồn đại năm đó , có

người nói trong cung nói có cung nữ biết cổ thuật , mà cung nữ này lại có quan hệ với Cơ Lạc Phong . Hiện thời ta liên hệ trước sau , lường trước nàng biết cổ thuật kỳ thuật là cổ thuật của Cổ Cương các người . Cho nên nữ nhân này nhất định chính là Hách Liên tiểu thư mà người nói ."

"Mộc Ly, nếu huynh đoán đúng , như vậy, lúc trước Hách Liên tiểu thư vì sao có thể an toàn sinh hạ Hách Liên Thiên Mạch ,theo hiểu biết của ta đối với phụ hoàng huynh thì hẳn cũng không phải là loại người trong mắt có thể chấp nhận hạt cát . Nếu hẳn thật sự yêu Như phi , thì Hách Liên tiểu thư kết cục chỉ sợ không được tử tế đi." Thủy Y Họa vuốt cằm nói.

Cơ Mộc Ly liếc nàng một cái, không vui nói: " Y Họa, khi nào nàng lại hiểu biết về Cơ Lạc Phong như vậy rồi hả ?"

Thủy Y Họa liếc hẳn, "Nói chính sự đi ."

"Không sai, Cơ Lạc Phong quả thật thật yêu mẫu phi ta , nhưng thì tính sao, ta chán ghét nhất chính là lúc mẫu phi còn sống hẳn không biết quý trọng, đợi đến khi mẫu phi mất mới hối tiếc không kịp, nam nhân như vậy thật đáng buồn làm sao đáng thương." Cơ Mộc Ly khó nén nét trào phúng trên mặt .

Thủy Y Họa gặp nhiều nhất đó là bộ dạng vô sỉ của hẳn , chỉ khi đề cập đến Cơ Lạc Phong , người này mới có thể như thế châm chọc khiêu khích. Kỳ thật người này trong lòng luôn luôn có một quả bom hẹn giờ , không biết khi nào sẽ nổ tung .

Cơ Mộc Ly không biết Thủy Y Họa lo lắng cho bản thân , tiếp tục nói: "Cơ Lạc Phong muốn vẫn hồi tâm mẫu phi , tự nhiên là muốn xử trí nữ nhân tính kế hẳn . Cho nên sau này - -" nói đến đây , Cơ Mộc Ly hơi dừng một chút, "Sau này hẳn dẫn người đến lãnh cung, rồi sau đó sai người đốt cháy nơi đó ."

Thủy Y Họa cùng Bắc Đường Liệt nghe vậy, không khỏi ngẩn ra. Cơ Lạc Phong cũng quá độc ác .

"Lúc trước ta giống như gặp qua nữ nhân này , chỉ nhớ rõ khuôn mặt của nàng cực kì diễm dúa loè loẹt, giống như yêu tinh mê hoặc lòng người . Hiện tại suy nghĩ kĩ , diện mạo của Hách Liên Thiên Mạch có vài phần tương tự nữ nhân này . Đáng tiếc lúc trước ta vẫn cho rằng nữ nhân này táng thân biển lửa , không nghĩ tới nàng lại chạy thoát ra ngoài, còn sinh con . Ai ~ "

Cuối cùng than thở một câu hết sức trào phúng.

"Thị huyết cổ trên người người chính là hắc hạ?" Bắc Đường Liệt như có đăm chiêu nhìn hắc.

"Đúng thế." Cơ Mộc Ly mặt không biểu cảm đáp. Vài năm nay hắc chịu đủ mọi hành hạ của Thị huyết cổ , tất cả những thứ đó đều là Hách Liên Thiên Mạch ban tặng. Chẳng qua, Thị huyết cổ cũng cũng không phải không có ưu việt , tốt xấu hắc thấy được Y Họa cùng hắc đồng cam cộng khổ . Chuyện này quan trọng hơn mọi thứ trên đời .

Bắc Đường Liệt suy nghĩ một lát, bỗng nhiên mở miệng nói một câu, "Không nghĩ tới Hách Liên Thiên Mạch đúng là một kỳ tài , nếu như vào Tứ Tế đường, chắc chắn sẽ phát huy hết tài năng của hắc ."

Những lời này đối lấy ánh mắt cừu thị của Thủy Y Họa cùng Cơ Mộc Ly

.

Bắc Đường Liệt tự biết nói lỡ, vội vàng ngậm miệng. Căn cứ tin tức Cơ Mộc Ly cung cấp , Hách Liên Thiên Mạch chỉ nhỏ hơn Cơ Mộc Ly mấy tháng, tuổi như thế có thể luyện chế ra Thị huyết cổ, không thể không nói quả thật là thiên tài.

Ai, đáng tiếc rồi. Nếu sư phụ gặp được người này , có phải sẽ nhất thời động tâm mang về Cổ Cương hay không ? Bắc Đường Liệt dựa vào tư tâm suy luận , nhưng lại hi vọng Hách Liên Thiên Mạch thay đổi triệt để.

"Cư huynh, mang ta đi xem phòng ở của Hách Liên Thiên Mạch một chút ." Bắc Đường Liệt nói, có lẽ trong phòng hắc ở còn có thể tìm thấy kinh hỉ gì đó . Hách Liên Thiên Mạch ở tại Vũ Lương các , nếu nhìn qua không khác gì những lầu các khác , chỉ khi đến gần mới phát hiện trong đó bất đồng.

Nơi này không có sinh vật khác còn sống , lấy Vũ Lương các làm trung tâm, chung quanh đều là tĩnh mịch nặng nề. Phía trước trồng mấy gốc cây đào , còn từng bách giống như đều chết hết , mà mấy gốc cây đào hoa đào nở rộ đầy cành hồng nhạt , rất là xinh đẹp.

" Trên cây này có phải có bí dược? Bí dược sẽ làm cho trên thân cây không có con vật gì cả , ngay cả chim chóc cũng sẽ không lại gần ." Bắc Đường Liệt nhìn cây cối xung quanh đánh giá .

"Ừ , là công lao của Lăng ." Cư Mộc Ly thản nhiên nói, "Bởi vì Hách Liên Thiên Mạch biết luyện chế cổ độc, cho nên bốn vương không thể không chặn hết mọi khả năng xuất hiện con kiến hay chim thú. Mà những gốc hoa đào này làm thành trận pháp, người tốt nhất theo sát ta cùng Y Họa . Nếu là xa vào, bốn vương cũng sẽ không cứu người ra."

Cư Mộc Ly lôi kéo Thủy Y Họa, bước chân càng chạy càng nhanh.

Bắc Đường Liệt trong lòng lấy làm kỳ, theo sát phía sau hai người. Trong Tử Linh điện có các loại tàng thư, trừ bỏ một ít bí kíp võ công , nhiều nhất đó là thuật Kỳ Môn Độn Giáp . Hắc từng tò mò lật nhìn vài tờ, tuy rằng cảm thấy thuật Kỳ Môn Độn Giáp tuyệt không thể tả, nhưng bởi vì nguyên nhân của bản thân nên không có cơ hội học tập.

Mấy người vừa mới vào Vũ Lương các, một luồng hơi ẩm đập vào mặt. Xem ra chủ nhân nơi này không thích mở cửa sổ đón gió lùa, biến thành cả gian phòng đều là không khí nặng nề , hơn nữa do vị trí địa lý , trong phòng không khí liền hơi có chút ẩm ướt.

Trong phòng bài trí cũng cực kỳ đơn giản, một chiếc giường, một cái bàn, trên bàn có một ngọn đèn nhỏ , trong phòng không còn khác, thoát nhìn vô cùng trống trải.

Bắc Đường Liệt liếc mắt một cái liền nhìn thấy gì đó ở trên bàn , ánh mắt lộ ra thần sắc giật mình , vài bước đi tới.

Thủy Y Họa cũng khẽ nhíu mày xem, đó là một ít giấy vụn bị xé nát , sau đó được xấp thành một hình ngũ giác , mà ở giữa hình ngũ giác có một vòng hình tròn trống rỗng, bên trong còn có một vết máu đã khô .

"Liệt sư huynh, sư huynh cũng biết đây là cái gì?" Thủy Y Họa chau mày hỏi.

"Là một loại cổ thuật , gọi là Triệu Hoán Thuật."

Bắc Đường Liệt đưa tay phá tan hình ngũ giác , chỉ vào vết máu trên bàn nói: " Sử dụng loại cổ thuật này chủ yếu là vì khống chế cổ trùng trong thân thể Túc Chủ . Nói như vậy, người hạ cổ có thể dễ dàng khống chế cổ trùng trong thân thể Túc Chủ , nhưng điều kiện tiên quyết là cự ly của người hạ cổ và túc chủ không thể quá mười trượng , một khi vượt qua cự ly này , thì người hạ cổ liền thông qua Triệu Hoán Thuật đến chỉ dẫn cổ trùng, cũng có thể đạt mục đích khống chế cổ độc ."

"Mộc Ly, huynh trước kia đã đã biết người này âm hiểm, vì sao không trực tiếp đánh gãy gân tay gân chân của hắn , thế nhưng làm hắn chui chỗ trống!" Thủy Y Họa trong mắt có sát ý chột lóe lên.

Cơ Mộc Ly nghe xong, bất đắc dĩ nở nụ cười , "Lúc trước ta quả thật lo lắng như vậy , đáng tiếc Thập Nhất cùng Lăng thậm chí Hạc Thần Uyên đều ngăn cản ta. Sợ sau khi ta biến người này thành người không ra người quỷ không ra quỷ , người này sẽ muốn chết. Tuy rằng, ta biết người này căn bản không muốn chết trước ta . Sau này, ta chỉ phế đi một bàn tay của hắn ."

Thủy Y Họa có thể này vừa lòng gật gật đầu, tiếp tục , "Kỳ thực hắn là lại phế một chân, làm hắn trở thành người què."

Bắc Đường Liệt liếc hai người một cái. Thật sự là phu xướng phụ tùy .

"Liệt sư huynh, tìm được người này đối với sư huynh mà nói, hắn là việc rất nhỏ đi." Thủy Y Họa giọng nói vừa chuyển, nhìn về phía Bắc Đường Liệt.

"Thế nào, sư muội muốn tìm Hách Liên Thiên Mạch, rồi sau đó báo thù cho Cơ huynh ?"

"Đúng , không thể như vậy buông tha hắn, Mộc Ly từng chịu bao nhiêu khổ ta đều phải trả lại trên người hắn !" Thủy Y Họa âm thanh lạnh lùng nói.

"Này... Sư muội , Thị huyết cổ trên người Cơ huynh là ta tự tay giải, ta có thể đổi với muội cái khác hay không ." Lúc Bắc Đường Liệt nói rõ ràng có chút ngượng ngùng.

Thủy Y Họa khẽ cười một tiếng, "Khó được Liệt sư huynh cũng có vật cần tìm, sư huynh cứ việc nói, chỉ cần - -" ánh mắt nhìn thoáng qua gương mặt Cơ Mộc Ly , "Chỉ cần Viêm Đạm vương phủ có."

Cơ Mộc Ly thấy tròng mắt loạn chuyển của nàng , cứng chiều sờ sờ sau gáy của nàng . Tất cả mọi thứ trong Viêm Đạm vương phủ đều là của Y Họa , nàng muốn lấy đi làm gì đều được.

"Đa tạ sư muội cùng Cơ huynh." Bắc Đường Liệt thật tình nói. Hắn đã hiểu , một khi Thủy Y Họa đã đáp ứng , Cơ Mộc Ly sẽ không phản đối . Cho nên việc này được Thủy Y Họa đồng ý, chẳng khác nào Cơ Mộc Ly cũng đồng ý rồi.

"Sư muội, ta nghĩ muốn đổi mạng của Hách Liên Thiên Mạch ." Bắc Đường Liệt nói có chút do dự. Hách Liên Thiên Mạch là kẻ thù của hai người này , hắn đưa ra yêu cầu có lẽ có chút bất cận nhân tình rồi.

Vừa nghe lời này, Thủy Y Họa thật không có thay đổi sắc mặt, chỉ là có chút giật mình hỏi, "Vì sao? Sư huynh cùng hắn không thân chẳng quen."

"Có thể là bởi vì ta trọng tài đi." Bắc Đường Liệt cười yếu ớt nói.

"Chuyện nào có đáng gì? Ta đã đồng ý liền không có thay đổi , Thủy Y Họa lơ đãng nói, rồi sau đó nhìn về phía Cơ Mộc Ly đang ôm lấy nàng cười đầy giáo hoạt .

Cái này đến phiên Bắc Đường Liệt giật mình , không thích hợp , y theo tính tình của tiểu sư muội , không gõ một hồi thế nào liền dễ dàng đáp ứng như thế , căn bản không giống phong cách của nàng .

Không bao lâu, Thủy Y Họa nói một câu khác làm Bắc Đường Liệt nhất thời sáng tỏ. Tiểu nha đầu giáo hoạt cười hề hề nói: " Sư huynh yên tâm, đợi đến chúng ta tìm được Hách Liên Thiên Mạch, đánh hắn một trận chết khiếp , kêu cha gọi mẹ xong , ta nhất định đem mạng của hắn giao đến trong tay sư huynh ."

Cơ Mộc Ly nghe xong, khóe miệng cong lên . Kỳ thật cho dù Y Họa thật muốn buông tha Hách Liên Thiên Mạch cũng có thể, thù của mẫu phi cần gì phải thêm tại trên người con trai của nữ nhân kia . Hách Liên Thiên Mạch là người điên, hắn lại không phải . Chỉ cần Hách Liên Thiên Mạch không chủ động muốn chết tìm tới cửa , hắn có thể bất kể hiềm khích trước kia tha hắn một mạng.

Chẳng qua , đã Y Họa cũng chưa tính toán buông tha người nợ, bản thân liền càng không thể buông tha hãn , đánh cho hãn chết khiếp , quả thật là biện pháp tốt.

Bắc Đường Liệt không nói gì nhìn chăm chăm hai người, lần đầu tiên phát hiện hai người này càng ngày càng có tướng phu thê , đều là tính tình có cừu tất báo . Có thể giữ lại mạng Hách Liên Thiên Mạch đã không tồi , Bắc Đường Liệt cũng không lại được một tắc lại muốn tiến một thước, ngược lại dùng sợi tóc tìm được của Hách Liên Thiên Mạch rơi trên đệm , bắt đầu tác pháp.

Thủy Y Họa thấy qua Hạ Tuyệt Tuyên sử dụng cổ thuật, vốn tưởng rằng Bắc Đường Liệt tìm người cũng sẽ dùng biện pháp giống thế nhưng là đợi đến tận mắt nhìn đến , Thủy Y Họa mới không thể không cảm khái một câu, cổ thuật của người quái dị Hạ Tuyệt Tuyên thật sự là quá trẻ con rồi !

Đầu tiên , Bắc Đường Liệt muốn một tấm bản đồ của bốn nước , sau đó đốt cháy cọng tóc của Hách Liên Thiên Mạch thành phấn . Sau đó rải bột phấn lên khu vực Hoàng thành của Hỏa Vũ , ngay sau đó một màn làm người ta khiếp sợ xuất hiện rồi !

Bắc Đường Liệt im lặng đọc chú ngữ , sau khi đọc xong chú ngữ , bột phấn từ từ xảy ra biến hóa, nguyên bản chỉ là một nhúm bột phấn dần dần biến thành một sợi dây nhỏ, sợi dây nhỏ ở trên bản đồ lãnh thổ bắt đầu chuyển động, cuối cùng dừng lại ở một chỗ hướng Tây Nam của nước Lam Đăng .

Bắc Đường Liệt không ngừng mấp máy cánh môi bỗng nhiên yên lặng, cúi đầu nhìn xem nơi bột phấn dừng lại .

Cơ Mộc Ly cùng Thủy Y Họa đều bị cổ thuật biến hoá kỳ lạ chấn trụ , thật là lợi hại !

Chỉ dùng một cọng tóc có thể tìm được vị trí xác thực . Thật sự là thần kỳ. Cổ thuật tìm người của Bắc Đường Liệt so Thủy Y Họa từng đã nhìn thấy muốn cao siêu hơn.

"Không nghĩ tới cổ thuật của Bắc Đường huynh lợi hại như thế ." Cơ Mộc Ly đảo qua gương mặt không thay đổi của Bắc Đường Liệt , có chút không cam lòng khen.

Hắn từng đã nghe nói, phàm là sử dụng một ít cổ thuật vượt qua khả năng của bản thân , người sử dụng cổ thuật khả năng sẽ bị phản phệ hoặc là tiêu hao tinh lực , nghiêm trọng còn khả năng tổn thọ . Nhưng Bắc Đường Liệt sử dụng loại cổ thuật cao siêu này xong , trên mặt lại không có một chút phản ứng.

Bắc Đường Liệt nghe được Cơ Mộc Ly khích lệ, lơ đãng cười cười, "Chút tài mọn mà thôi, không tính là cao siêu ."

Cơ Mộc Ly khoe miệng giật giật , nắm tay kéo kẹt vang lên . Khoe khoang cái gì , không phải chính là cổ thuật, có bản lĩnh người cùng lão tử so nội lực!

"Liệt sư huynh, dựa theo hướng của bột phấn thì Hách Liên Thiên Mạch lúc này đang ở Ngũ Linh Phong trong lãnh thổ của Lam Đăng ?" Thủy Y Họa hỏi, trong giọng nói còn mang theo kinh ngạc.

" Ừ. Hách Liên Thiên Mạch ngay tại Lam Đăng ." Bắc Đường Liệt gật gật đầu. Tuy rằng hắn không rõ Hách Liên Thiên Mạch vì sao thành trấn đông đúc không đi, lại đi tới Ngũ Linh Phong của Lam Đăng .

Cơ Mộc Ly tìm cho hắn bản đồ lãnh thổ của các nước rất chi tiết , trên bản đồ không những ghi rõ những thành trấn lớn nhỏ của mỗi quốc gia , lại còn đánh dấu những nơi rừng thiêng nước độc của nước đó .

Ngũ Linh Phong tuy rằng ở trong lãnh thổ Lam Đăng nhưng lại cũng là một phần lãnh thổ của Hỏa Vũ . Mà Ngũ Linh Phong rất rộng lớn , cách Lam Đăng cùng Hỏa Vũ một đoạn đường cũng khá xa, người bình thường căn bản sẽ không đi tới nơi này.

"Mộc Ly , chẳng lẽ Hách Liên Thiên Mạch phát hiện huynh đã giải được cổ độc, tự biết không đường thối lui, cho nên chạy đến Ngũ Linh Phong tìm chết ?" Thủy Y Họa đoán mò .

Cơ Mộc Ly cười nhạo một tiếng, lắc đầu nói: "Theo hiểu biết của ta đối với tên điên Hách Liên kia , như hắc sủng mà không thể yêu thì đại khái có thể chết tại Vũ Lương các . Hơn nữa, lúc trước tuy rằng ta không ở trong vương phủ nhưng thị vệ cũng không phải là ngồi không , Hách Liên Thiên Mạch lẻ loi một mình lại không có võ công làm sao chạy trốn khỏi được vương phủ? Ta hoài nghi là có người âm thầm giúp đỡ ."

"Cho nên huynh cảm thấy Hách Liên Thiên Mạch là bị người cứu hắc mang đến Ngũ Linh Phong?"

"Không ngoại trừ khả năng này , ai lại biết kẻ điên này đến cùng suy nghĩ gì." Cơ Mộc Ly không có hưng trí nói. Hiện thời hắc đã giải được Thị huyết cổ trên người , lại biết được thân phận thật sự của Hách Liên Thiên Mạch , nguyên bản hận ý vô hình trung cũng vơi đi một ít.

Lúc trước hắc quả thật rất hận nữ nhân đã hại mẫu phi sinh non , lúc biết được nữ nhân này bị Cơ Lạc Phong thiêu chết , trong lòng lại có cảm giác thoải mái .

Nhưng nếu so sánh nữ nhân này với Cơ Lạc Phong , cũng không tính là cái gì , người làm mẫu phi đau lòng cũng chỉ có một mình Cơ Lạc Phong mà thôi, không phải là hoàng hậu ngồi chính vị kia , lại càng không phải là những oanh oanh yến yến trong hậu cung của hắc ! Tuy rằng những người

khác bản thân cũng thật hận , đặc biệt là hoàng hậu , năm đó cũng không thiếu chèn ép mẫu phi .

"Nếu như đã vào Ngũ Linh Phong, vậy tạm thời đừng tìm Hách Liên Thiên Mạch . Không cần phải vì người như thế mà lãng phí nhân lực . Hôm nay tính tiểu tử này vận khí tốt, ngày sau nếu để cho ta gặp được hãn, nhất định cho hãn biết tay !" Thủy Y Họa cười lạnh một tiếng nói.

Bắc Đường Liệt trong lòng có chút tiếc hận, hãn rất muốn chính mắt trông thấy Hách Liên Thiên Mạch, hiện tại hãn chưa đủ khả năng để đuổi kịp những sư huynh đệ ở Tư Tế đường nhưng với khả năng của hãn nếu muốn cố gắng thì ít nhất cũng phải mất đến mười năm mới có hi vọng vượt qua những người đó. Đương nhiên, những người khác muốn đuổi kịp hãn cũng mất một khoảng thời gian .

"Gia, Uyên đã trở lại, có chuyện quan trọng tìm người !" Ngoài cửa bỗng nhiên vang lên giọng nói của Đông Phương Lăng , ngăn mà dồn dập, nói vậy chuyện quan trọng mà Hạc Thần Uyên nói không phải là nhỏ.

Cơ Mộc Ly nghe xong không có phản ứng rõ ràng , chỉ hơi hơi nhú mi dài đẹp mắt .

Tiểu tử Đông Phương Lăng này mỗi lần nghe được đối phương bảo có chuyện quan trọng liền thật sự tưởng chuyện quan trọng, kỳ thực rất nhiều khi đều là đối với phương nói quá .

"Gia, thật sự là chuyện quan trọng! Ngài cũng biết, Uyên luôn luôn là hỉ nộ không hiện ra mặt , nhưng là lần này sau khi trở về, biểu cảm dao động rất lớn." Đông Phương Lăng cũng không chờ Cơ Mộc Ly lên tiếng trả lời, vội vàng đẩy cửa ra.

"Đã biết." Cơ Mộc Ly thản nhiên nói, lôi kéo Thủy Y Họa cùng nhau đi vào Đan Hạc các .

Ai đoán mới đi ra hai bước, Đông Phương Lăng liền lập tức gọi lại hai người, hơi có chút lúng túng nói: "Gia, Uyên hẳn cố ý dẫn , chỉ có thể một mình ngài đi qua, liền ngay cả ta đều không thể vào ."

Thủy Y Họa hơi kinh ngạc, nhưng là từ từ buông lỏng tay Cơ Mộc Ly , "Nếu Hạc Thần Uyên muốn gặp một mình huynh , vậy huynh đi đi ."

Cơ Mộc Ly không đợi nàng bỏ tay ra liền lập tức lại nắm lại , không vui trừng nàng, "Nàng với ta vợ chồng nhất thể, có chuyện gì ta đều phải ở trước mặt nàng biết. Đi, đi cùng gia , hẳn nếu dám mặt nặng mặt nhẹ với nàng , gia một cước đá bay hẳn."

Thủy Y Họa nghe xong bật cười . Kỳ thật nàng thực không nghĩ không đi không được, Hạc Thần Uyên trước kia cũng chỉ gặp qua một lần mà thôi, hơn nữa lúc trước vẫn là ở ban đêm, hai người ngay cả bộ dáng cũng chưa xem rõ ràng liền đánh lên. Người nọ ngay từ đầu đã nghĩ muốn mạng của nàng , nếu như nàng không có võ công bàng thân, nói không chừng nàng còn phải ăn không ít mệt .

"Đây chính là huynh nói, nếu Hạc Thần Uyên vừa thấy mặt ta lại muốn mạng của ta, này - - "

"Ta đây nhất định một chương đánh chết hẳn." Cơ Mộc Ly cười hề hề nói.

Hạc Thần Uyên đi theo Cơ Mộc Ly thời gian dài nhất, cũng là một “ nam sủng “ thần bí nhất , chính là vì quá thần bí, nên người chân chính gặp qua tướng mạo hẳn cũng không nhiều , liền ngay cả Hạc Thần Uyên khi nào thì vào phủ , đều không có ai có thể nói rõ .

Hạc Thần Uyên ở Đan Hạc các , nhưng phần lớn thời gian hẳn làm việc ở bên ngoài , Kiếm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng đều cho rằng hẳn làm việc cho Cơ Mộc Ly , mà chỉ có một mình Cơ Mộc Ly biết người này kỳ thực chính là đang âm thầm làm chuyện của chính mình . Một người

chính là tìm một nữ nhân , một người khác đó là tập hợp đủ bốn tấm họa cổ rồi tìm được Song Hàng Quỷ Tử .

Hai người mới tới cửa Đan Hạc các , cửa không tiếng động liền tự mở , người ở bên trong mặc một thân quần áo màu đen , tóc buộc tùy ý , hơi có chút giống như kiếm khách lưu lạc giang hồ .

Người nọ ngồi quay lưng về phía hai người , tuy là ngồi, lại có thể nhìn ra hẳn thân hình cao ngất.

Thủy Y Họa không thấy được tướng mạo hẳn . Nhắc tới cũng kỳ, bản thân ở trong phủ thời gian không ngắn, mà nam sủng trong truyền thuyết này nàng lại không có thấy rõ quá tướng mạo . Đêm đó lúc người này biết bản thân là vương phi , một lòng tưởng lấy mạng bản thân , khi đó nường ánh trăng, nàng mơ hồ nhìn thấy bộ dạng tuấn mỹ của người nọ , nhưng bởi vì khi đó hẳn là tính toán lấy mạng bản thân , bản thân đương nhiên không thời gian nhìn kỹ.

"Mộc Ly , ta gọi một mình người đến, người thế nào liền không rõ ý của ta sao ?" Người nọ bưng trà uống một hớp, trong lời nói rõ ràng không vui.

Người dám dùng loại khẩu khí này nói chuyện với Cơ Mộc Ly rất ít, ít nhất Thủy Y Họa còn không có gặp qua.

Rõ ràng là cùng bối phận , nhưng khẩu khí của người này lại có chút giống như là trưởng bối đối với tiểu bối mới có thể nói .

Cơ Mộc Ly nghe nói lời này, chỉ miễn cưỡng nhú mày, "Ta cùng vương phi tuy hai mà một, người có cái gì chuyện quan trọng cứ việc nói thẳng. Y Họa nàng không phải người ngoài ."

Hạc Thần Uyên đứng dậy , toàn thân cao thấp rõ ràng bao phủ một tầng hơi thở tối tăm , sau đó hẳn xoay người lại , ánh mắt thẳng thừng nhìn về phía Cơ Mộc Ly , trách mắng: "Người này tiểu - - Huyền Nhi? !"

Nói đến cuối cùng vừa chuyển, đúng là kinh ngạc mang theo nhu tình.
Hạc Thần Uyên kinh ngạc nhìn về phía Thủy Y Họa, ánh mắt đại ra.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 117

"Huyền Nhi!" Hạc Thần Uyên giật mình bừng tỉnh, lúc hai người còn chưa có phản ứng kịp thì giống như có một trận gió thổi tới kéo Thủy Y Họa ôm vào trong lòng mình.

"Huyền Nhi, ta mấy năm nay luôn đi tìm nàng , nàng trốn ở nơi nào vậy? Ta còn tưởng rằng tên Hiên Viên U Băng kia trước tìm được nàng , ta thật sự - - "

Hạc Thần Uyên kích động nói liên miên chỉ khi tiếng bạt tai vang lên mới ngừng lại .

Lúc Thủy Y Họa đánh bạt tai ,đồng thời Cơ Mộc Ly cũng túm Hạc Thần Uyên sang một bên, động tác có thể nói thô bạo.

"Hạc Thần Uyên, nữ nhân của bốn vương người cũng dám sàm sỡ , người muốn chết!" Cơ Mộc Ly lạnh lùng trừng mắt hăn.

Đừng tưởng rằng võ công của bốn vương là người truyền thụ, bốn vương không dám giết người. Dám ở trước mặt bốn vương sàm sỡ Y Họa, cho dù là Thiên Vương lão tử, bốn vương cũng đánh! Huống chi người ta chưa bao giờ đi qua lễ bái sư, người cũng không tính là sư phụ . Giữa hai người cũng chỉ là lợi dụng mà thôi .

Thủy Y Họa thu hồi tay, nhúu mày xem nam nhân có cử chỉ kỳ quái trước mắt , chậm rãi phun ra một câu nói, "Người nhận sai người."

"Không, không có khả năng, nàng rõ ràng chính là Huyền Nhi." Hạc Thần Uyên thì thảo lăm bầm, đưa tay xoa gò má , cảm giác có chút đau rát,

đợi đến lúc nhìn kỹ khuôn mặt và thần thái của nữ nhân này , trong mắt kích động cùng vui sướng chậm rãi thu vào, thất vọng dần lan tràn ra .

Hắn đã có mười bảy năm không gặp Cửu Lan Huyền , trong ấn tượng của hắn thì tướng mạo của nữ nhân kia không biết khi nào thì bắt đầu trở nên có chút mơ hồ , nhưng là thoát nhìn đến cô gái này, hắn mới phát hiện bộ dáng trong mơ hồ trong nháy mắt trở nên cực kì sáng rõ . Một nụ cười hay một cái nhăn mày của Huyền Nhi đều ăn sâu ở trong óc hắn , nàng vui cười, nghịch ngợm, nhíu mày, cho dù là vụng trộm rơi lệ thì hắn cũng chưa từng quên.

Nhưng mà nhìn kỹ vừa thấy, nữ nhân này trong mắt hơn một tầng lạnh nhạt cùng xa cách, vừa rồi bản thân bởi vì luống cuống bế nàng một chút, trong một khắc đó trên người nàng có sát ý chột lóe lên.

Hắn đang đánh giá gương mặt có bảy phần tương tự với Cửu Lan Huyền , một gương mặt khác liền lập tức chặn lại .

Cơ Mộc Ly trầm mặt che ở phía trước Thủy Y Họa , lạnh lùng nhìn chăm chăm Hạc Thần Uyên, không vui nói , "Người xem đủ chưa ? !"

Trong đầu Hạc Thần Uyên hỗn loạn , một lát sau mới ổn định lại cảm xúc , trạng thái hưng phấn và kích động mới vừa rồi đã hoàn toàn không thấy , quét mắt nhìn hắn một cái, rồi sau đó ngồi trở lại ghế tựa.

Người này không phải Huyền Nhi, chỉ là lớn lên giống nàng mà thôi .

Trong lòng mới có hi vọng, lại lập tức hóa thành thất vọng. Tiếp qua mười mấy hai mươi năm, chỉ sợ thất vọng lại sẽ biến thành tuyệt vọng. Ai , hắn không tin Huyền Nhi đã chết, nàng là một nữ nhân thông minh như vậy , làm sao có thể biến mất trên đời này được .

"Mộc Ly , nữ nhân này là ai?" Hạc Thần Uyên ổn định tâm tình hỏi. Vốn định nhìn nhiều vài lần, tiểu tử Cơ Mộc Ly này lại giấu nữ nhân này sau

lưng , ngay cả góc áo đều nhìn không tới.

Sợ lão tử ăn nàng chắc , Hạc Thần Uyên ở trong lòng hừ lạnh một tiếng.

" Vương phi của bốn vương ." Trải qua một màn vừa rồi , thái độ của Cơ Mộc Ly đối hắc đã không còn tử tế .

"Ta bảo người giúp ta tìm một nữ nhân, người lại cưới một nữ nhân bộ dạng giống nàng . Người liền xác định nữ nhân ta nói không phải là vương phi của người ?" Hạc Thần Uyên trong lòng cũng có chút không vui.

Cơ Mộc Ly nghe xong lời hắc nói, nhướn mày , " Theo lời mô tả lúc trước người nói cho ta , Y Họa hoàn toàn không chút dính dáng tới người mà người nói . Chính người nghĩ lại đi , lúc trước người hình dung tướng mạo nữ nhân kia như thế nào ."

Hạc Thần Uyên nhắm mắt suy tư, có chút không xác định nói: "Da trắng như mỡ đông , mi giống như trăng non , mắt trong như nước , miệng nhỏ nhắn hồng như hoa anh đào , dáng người yếu điệu, tóm lại, Huyền Nhi giống như tiểu tiên nữ . Như vậy hình dung, chẳng lẽ có sai?"

Cơ Mộc Ly hừ nhẹ một tiếng, liếc hắc một cái xong , kéo Thủy Y Họa ở phía sau lên ôm sát vào hắc một ít, "Người xem . Y Họa da nàng quả thật là như mỡ đông, nhưng lông mày lại như lá liễu . Mắt Y Họa làm gì trong như nước , trong mắt nàng chỉ chứa một mình bốn vương . Còn có, người nói cái gì miệng anh đào , Y Họa của bốn vương mới không phải đâu, cánh môi Y Họa giống như cánh hoa đào ngày xuân , thoát nhìn căng mọng ..."

Cơ Mộc Ly nói qua , ánh mắt dừng ở trên môi Thủy Y Họa , ánh mắt hơi hơi nhíu lại.

Thủy Y Họa đưa tay nhéo mạnh một cái vào eo hắc , " Đáng chết , trong đầu huynh đang nghĩ gì vậy ?"

"Ha ha, đương nhiên là muốn nàng ." Cơ Mộc Ly trêu đùa, đỡ nàng ngồi ở ghế tựa đối diện .

Hạc Thần Uyên cố nén suy nghĩ nhìn khuôn mặt kia , xem dáng vẻ đặc ý của Cơ Mộc Ly , thanh âm lạnh nhạt nói: "Cho nên, ý của người là ta sai?"

Cơ Mộc Ly miễn cưỡng nhún nhún vai, "Nói thật, người miêu tả thật sự rất không rõ ràng , dựa theo miêu tả của người , ta cũng chỉ có thể xác định đó là nữ nhân rất đẹp, nhưng muốn đặc điểm cụ thể của nữ nhân này , người lại không có nói tới."

"Người !" Hạc Thần Uyên nhin không được căn răng.

Thủy Y Họa cảm thấy phương thức đối thoại của hai người này hơi có chút kỳ quái, thái độ của Cơ Mộc Ly đối với Hạc Thần Uyên cảm giác vừa giống thầy vừa giống bạn . Nhưng Hạc Thần Uyên rõ ràng thoát nhìn thật trẻ tuổi , vì sao làm cho người ta cảm thấy hẵn rất giống là trưởng bối .

Hạc Thần Uyên từ từ chuyển mắt nhìn về phía Thủy Y Họa , hoảng hốt một lúc sau, thản nhiên hỏi, "Người là vương phi của Mộc Ly?"

Thủy Y Họa quét về phía hẵn, giọng điệu cũng thản nhiên , "Biết rõ còn cố hỏi."

"Nếu không phải nể tình gương mặt của người , người nói chuyện như vậy với ta nhất định sẽ chết ." Hạc Thần Uyên bình tĩnh nhìn nàng, tuy rằng nói ra lời nói đầy uy hiếp nhưng giọng điệu lại rất bình thản .

"Người vừa rồi coi ta như ai?" Thủy Y Họa hỏi, đối với sự uy hiếp của hẵn chỉ làm như không thấy.

"Người không cần phải biết ." Hạc Thần Uyên rõ ràng không nghĩ nhiều lời.

Thủy Y Họa đột nhiên hơi cong môi , cười đầy bí hiểm , "Người cho là... Ta vì sao lại lớn lên giống nữ nhân mà người nói ?"

Nghe xong lời này, ánh mắt hắn đột nhiên biến đổi, "Người là gì của Cửu Lan Huyền ? !"

Cơ Mộc Ly nghe đối thoại của hai người , trong lòng đột nhiên nảy ra một suy đoán.

Thủy Y Họa ý cười khóe miệng càng sâu , "Ta là nữ nhi của nàng . Như vậy người là ai, người lại như thế nào biết mẫu thân ta ?"

Nàng xem ra người này là thích Cửu Lan Huyền , cũng giống như cha nàng , mấy năm nay luôn luôn tìm kiếm nường trên danh nghĩa mà nàng chưa bao giờ gặp mặt kia . Nếu người này biết Cửu Lan Huyền, Thủy Y Họa đương nhiên muốn tìm chút dấu vết từ trên thân người này .

Tuy rằng thời gian nàng ở chung với cha không lâu, nhưng nàng thật sự cảm nhận được tình cảm gia đình ấm áp từ trên người hắn . Cho nên nàng rất muốn giúp cha tìm được Cửu Lan Huyền, người một nhà đoàn tụ, đối với nàng mà nói ý nghĩa phi phàm.

Hạc Thần Uyên nghe xong lời của nàng, cả người hoàn toàn ngây dại. Nữ nhi của Huyền Nhi ? Huyền Nhi lại có nữ nhi rồi hả ? ! Trong lòng cười khổ một tiếng, hắn kỳ thực nên sớm chết tâm mới phải , người mà Cửu Lan Huyền yêu cho tới bây giờ liền chỉ có một người - - cái tên Hiên Viên U Băng ngạo mạn kia .

Ánh mắt Hạc Thần Uyên nhìn về phía Thủy Y Họa trở nên cực kì phức tạp, một lúc lạnh , một lúc ấm, mà một lát nổi ra, một lát lại cau chặt, cuối cùng ánh mắt kia cùng mày đều gần như bình tĩnh.

"Người là nữ nhi của Hiên Viên U Băng cùng Cửu Lan Huyền ?" Hạc Thần Uyên thì thào nói . Không đợi Thủy Y Họa trả lời, hắn lại tự nói tiếp :

"Không sai được, người là nữ nhi của bọn họ . Nhìn hai mắt người rất giống Hiên Viên U Băng, chẳng qua là có hơi ấm của người hơn hẳn ."

Hắn từ từ thở dài một tiếng, "Không thể tưởng được , nữ nhi bọn họ đều lớn như vậy , ta lại vẫn dậm chân tại chỗ. Trong lòng luôn mang một chút hi vọng, cho rằng Huyền Nhi cuối cùng vẫn sẽ lo lắng ta, dù sao ta vì nàng ngay cả vương... Ta đều nguyện ý buông tha hết . Hiên Viên U Băng có gì tốt , ta đến cùng có gì kém hơn hẳn ? !"

Thủy Y Họa càng xác định , Hạc Thần Uyên thật sự là đồng lứa với mẫu thân nàng .

"Thứ ta nhiều lời, vì sao người thoát nhìn trẻ tuổi giống chúng ta , chẳng lẽ trong thân thể người cũng có dương nhan cốt?" Thủy Y Họa hỏi.

Hạc Thần Uyên lắc tay vận công, đem hai cánh cửa đóng lại .

"Vương phủ bảo vệ sâm nghiêm, không cần phải để ý như vậy." Cơ Mộc Ly biết người này thói quen mọi sự lo lắng nhiều, nhưng là hắn tai mắt thông tuệ, không có người có thể trong vòng năm trượng tiếp cận mà không bị hắn phát hiện.

"Cẩn thận là hơn." Hạc Thần Uyên nhẹ giọng nói , ánh mắt vẫn chưa dời khỏi trên mặt Thủy Y Họa .

Hắn suy nghĩ một lát, hơi có chút phiền muộn nói: "Tuy rằng ta thật ghét cha người, nhưng trừ ánh mắt giống hắn ra , còn lại đều giống Cửu Lan Huyền. Năm đó rõ ràng là ta gặp được Cửu Lan Huyền trước , đáng tiếc phụ thân người hắn không biết dùng thủ đoạn gì mà làm cho nương người mê đắm ."

Nói đến đây , nặng nề mà hừ một tiếng.

Thủy Y Họa ở trong lòng giờ ngón tay cái cho cha mình , cha ngài giỏi lắm!

"Ta vì nương người buông tha hết thủy, nhưng là kết quả còn không bằng một lời hứa của phụ thân người đối nàng ." Hạc Thần Uyên vừa nói vừa thở dài, gương mặt tuần mỹ lúc này mang theo vài phần không hiểu cùng vẻ u sầu, có một loại mỹ cảm u buồn .

Thủy Y Họa thở dài: Người như vậy cũng coi như Nhân Trung Long Phượng rồi. Đáng tiếc , chuyện cảm tình không thể miễn cưỡng được , không liên quan đến chuyện tới trước hay tới sau .

"Nàng nói bản thân thích nam tử mặc áo đen , ta từ đây liền đổi thành cẩm bào màu đen , nàng nói nàng thích nam tử ít nói , ta liền từ đây không nhiều lời nữa, nàng nói thích cái gì, ta cứ dựa theo sự yêu thích của nàng . Nhưng là... Vì sao đến cuối cùng nàng vẫn là lựa chọn Hiên Viên U Băng. Tên kia đến cùng điểm nào mạnh hơn ta?"

Tuy rằng biểu cảm của Hạc Thần Uyên hoàn toàn là thất tình , nhưng là lúc này Thủy Y Họa thật sự rất muốn cười. Hạc Thần Uyên thoát nhìn thật khôn khéo, thế nào vừa gặp phải tình yêu liền biến thành ngốc rồi hả ? Cửu Lan Huyền nói những lời này đều là dựa theo phong cách của cha nàng , người này thế nào liền nhìn không ra đến đâu?

Cơ Mộc Ly vỗ vỗ vai hắn, "Ta nói Hạc Thần Uyên, thiên hạ nơi nào không có cỏ thơm, làm gì đơn phương yêu mến một gốc ? Nương của Y Họa rõ ràng không thích người, người chẳng lẽ vẫn không nhận ra ."

Hạc Thần Uyên cảm xúc bất ổn lập tức thối hẳn một ngụm , " Tiểu tử thối , người nói dễ nghe nhỉ , người ta người tám lạng kẻ nửa cân, khác biệt duy nhất chính là nữ nhân này thích người thôi."

Cơ Mộc Ly khước miệng cong lên , "Người biết là tốt rồi. Vậy chỉ có thể thuyết minh ta so với người lúc trước muốn mạnh hơn rất nhiều, bằng

không Y Hoạ sao thấy được ta?"

Thủy Y Hoạ yên lặng trợn trừng mắt. Đó là bởi vì da mặt của huynh quá dày , lão nương bị huynh quần đến phát phìên . Sau này nhìn huynh biểu hiện cũng không tệ, miễn cưỡng tiếp nhận rồi.

"Ngài đã quen biết mẫu thân , ta đây liền tôn xưng ngài một tiếng tiền bối. Hạc tiền bối, ngài vừa rồi nói huyền ... chuyện xưa , chuyện văn bối hỏi tiền bối còn chưa có trả lời đâu."

Hạc Thần Uyên thu hồi phìên muộn trong lòng , mặt không biểu cảm trả lời: "Mẫu thân người lúc trước từng nói với ta, thể chất của nàng không già , mà ta là người thường , khẳng định sẽ trải qua sinh lão bệnh tử , cho nên nàng không có khả năng tiếp nhận ta. Vì vậy , ta đi khắp nơi tìm kiếm loại thuốc có thể trường sinh bất lão , cuối cùng ta đã tìm được. Lúc trước ta vì tìm nó mà rời khỏi nương người , chờ ta luyện thành bí kiếp xong , nương người lại mất tích . Ta tìm nhiều năm không có kết quả, không nghĩ tới... Không nghĩ tới nàng thể nhưng gả cho phụ thân người, còn sinh ra người. Cả đời ta như là một câu chuyện cười ."

Thủy Y Hoạ không còn cách nào nói nữa , Cửu Lan Huyền rõ ràng quanh co lòng vòng cự tuyệt Hạc Thần Uyên, ai ngờ Hạc Thần Uyên chính là nghe không hiểu ý ở ngoài lời. Cơ Mộc Ly hiển nhiên cũng nghe ra , vụng trộm liếc nhìn Thủy Y Hoạ .

Hạc Thần Uyên nghe qua rất đáng thương. Quan trọng hết thầy cũng đều là Cửu Lan Huyền gián tiếp tạo thành, tuy rằng thay đổi người nam nhân khác đều có thể nghe hiểu được ý của Cửu Lan Huyền .

"Tiền bối, mẫu thân lúc trước nói lời này rõ ràng cho thấy người biết khó mà lui, chẳng lẽ người nghe không hiểu sao?" Thủy Y Hoạ nhin không được nhắc nhở một câu.

Hạc Thần Uyên không khỏi nhú mày, "Nương ngươi không làm khó ta, nàng nói là sự thật . Bởi vì theo ta, tướng mạo của nàng quả thật không có đổi quá."

"Hai người mới nhận thức bao lâu, ngài xác định nương ta tướng mạo không biến hóa?" Thủy Y Họa trong lòng bắt đầu nghi ngờ .

Dựa theo cách nói của cha nàng , lúc trước cha quen biết Cửu Lan Huyền cũng hơn một năm, hơn nữa sau này cha mới cho Cửu Lan Huyền dưỡng nhan cổ, Hạc Thần Uyên lại là thế nào phát hiện tướng mạo Cửu Lan Huyền không thay đổi? Sau đó, Cửu Lan Huyền liền mất tích , chẳng lẽ Hạc Thần Uyên trước kia đã nhìn thấy Cửu Lan Huyền thể chất không già ?

"Ta nói rồi, trước khi phụ thân ngươi biết nương ngươi , ta đã biết nàng , ta lần đầu tiên thấy nàng cùng lần thứ hai thấy nàng cách nhau hai năm, nhưng là tướng mạo của nàng không một chút biến hoá , đều là bộ dáng mười bảy tuổi ."

Thủy Y Họa không khỏi nhú mày. Nói như vậy, trước khi cha nàng đưa dưỡng nhan cổ cho Cửu Lan Huyền thì Cửu Lan Huyền cũng đã là thể chất không già rồi hả ? Như vậy Cửu Lan Huyền đến cùng là loại người nào? !

Chẳng lẽ Cửu Lan Huyền giấu cha nàng điều gì ?

" Y Họa , nàng đang nghĩ cái gì?" Cơ Mộc Ly đi tới gần hỏi.

Hiên Viên U Băng nói chuyện về Cửu Lan Huyền năm đó với Thủy Y Họa , Cơ Mộc Ly không biết , cho nên hẳn tự nhiên không rõ ràng Thủy Y Họa lúc này đang rối rắm về thân phận thật sự của Cửu Lan Huyền .

"Không có gì, chính là rất hiếu kỳ nương ta đến cùng là loại người nào." Thủy Y Họa nhìn hẩn lắc đầu.

Hạc Thần Uyên khẽ cười một chút, "Kỳ thực ta cũng rất tò mò thân phận của nương người, chính là nàng giống như có nỗi khổ không thể nói, cho nên sau này ta liền không có hỏi qua nàng. Ta chỉ cần biết rằng nàng là Cửu Lan Huyền thì tốt rồi. Đã biết nàng hiện tại quá rất khá, ta cũng an tâm, hoặc là nói hết hy vọng rồi..."

"Ai nói với người nương ta hiện tại sống rất khá? Nàng hiện tại thân ở chỗ nào, ta cùng phụ thân đều không biết, phụ thân đã tìm nàng 16 năm." Thủy Y Hoạ thanh âm phai nhạt xuống.

Hạc Thần Uyên giật mình, "Ý của người là, nương người thật sự mất tích rồi hả? Ta còn tưởng rằng nàng gả cho phụ thân người, hai người tìm nơi mai danh ẩn tích, cho nên ta tìm nhiều năm như vậy mới không tìm được."

Vừa rồi Hạc Thần Uyên có chút không yên lòng, lúc này bỗng nhiên nghĩ đến dưỡng nhan cổ mà Thủy Y Hoạ nhắc tới, không khỏi cả kinh nói: "Chẳng lẽ Hiên Viên U Băng chính là người của tộc Sáp Huyết mà sách cổ ghi lại?"

Cơ Mộc Ly khẽ cười một tiếng, "Người rời khỏi vương phủ lâu như vậy, có lẽ đều không biết ta cùng Y Hoạ đã tới tộc Sáp Huyết ở Cổ Cương. Phụ thân của Y Hoạ đúng là Đại Tế Tư của Cổ Cương. Nếu không có như thế, trên người ta Thị huyết cổ lại làm sao có thể như thế dễ dàng liền giải hết."

"Mộc Ly, Thị huyết cổ trên người người đã giải rồi hả?!" Hạc Thần Uyên lại là cả kinh. Không nghĩ tới Cơ Mộc Ly lại thật sự tìm được nơi chỉ có ghi chép trong sách cổ. Hiên Viên U Băng lại vẫn là Đại Tế Tư nơi đó?

Hừ, địa vị này nghe qua có vẻ không thấp, khó trách hẳn có khí chất ngạo nghễ tới vậy. Nhưng là, thân phận của mình cũng không kém là bao nhiêu.

"Lúc người về phủ, Lăng chẳng lẽ chưa nói với người?"

"Đi quá nhanh , cho nên chưa kịp tìm hiểu chuyện vài ngày nay ." Hạc Thần Uyên qua loa tặc trách một câu, lập tức hỏi Thủy Y Họa : " Theo lời người , phụ thân người tìm nương người 16 năm qua cũng không tìm được ?"

Thủy Y Họa ừ một tiếng.

Hạc Thần Uyên nghe vậy, ánh mắt tránh qua một tia sáng không cam lòng , " tốt quá , lúc này đây ta ngược lại muốn nhìn, hai chúng ta đến cùng là ai trước tìm được Cửu Lan Huyền!"

Thủy Y Họa bất đắc dĩ nâng trán, tính cách không chịu thua của vị tiền bối này đáng giá tán thưởng nhưng là phía trước rõ ràng là một con đường không lối về, hắn vẫn còn muốn đi lên ? Cửu Lan Huyền nói rõ đối hắn một chút ý tứ cũng không có , người này thế nào liền không hiểu đâu ? !

Trong lòng nghĩ như vậy, nhưng là ngoài miệng Thủy Y Họa lại nói: "Nếu tiền bối có thể tìm được mẫu thân của ta, vẫn bối vô cùng cảm kích."

" Cái gì vẫn bối không vẫn bối, ta với nương người nhiều năm bạn tốt, người bảo ta một tiếng Uyên bá bá là được , Hạc Thần Uyên tâm tình hiển nhiên tốt rất nhiều. Chỉ cần nghĩ đến Hiên Viên U Băng nhiều năm như vậy cũng không có tìm được Cửu Lan Huyền, trong lòng hắn liền thoải mái không ít.

"Này..." Thủy Y Họa nhún cầu xoay một vòng, nói: "Tiền bối nhìn trẻ tuổi như thế , hai chữ bá bá ta thật sự kêu không ra miệng."

Kỳ thực, Thủy Y Họa không muốn quá thân cận với tình địch của cha nàng , y theo tính tình của cha nàng , cho dù có chút không vui, cũng sẽ không thể phản đối.

Hạc Thần Uyên cười rộ lên, "Người thật sự khéo miệng , nếu người không ghét bỏ , ta nhận thức người làm con gái nuôi được không ?"

" Việc này đợi ta hỏi mẫu thân một tiếng đã . Nếu mẫu thân của ta đồng ý, ta liền nhận thức tiền bối là nghĩa phụ ." Thủy Y Họa cười nhạt nói.

"Người này giao hoạt . Xem ra ta không trước tìm được mẫu thân người, này nghĩa phụ liền vĩnh viễn làm không thành." Lúc Hạc Thần Uyên nhìn về phía Thủy Y Họa mặt đã lộ vẻ thương thức. Hắn thích nhất là người có mưu lược lại biết tính kế , không nghĩ tới nữ nhi của Huyền Nhi cũng thông minh như nàng , thật khiến người ta thích .

Hạc Thần Uyên lúc này hoàn toàn đã quên, hẳn lúc trước vừa gặp Thủy Y Họa suýt nữa muốn mạng của nàng .

Cơ Mộc Ly cứng chiều xem Thủy Y Họa lộ ra biểu cảm giao hoạt lại gian trá , nhớ tới chính sự , mới chậm rãi ngắt lời Hạc Thần Uyên đang vui mừng , "Người nói có chuyện gấp tìm ta, không biết là việc gì ?"

Hạc Thần Uyên vừa nghe hắn nhắc tới chính sự, biểu cảm lập tức thu lại , hơi hơi quét Thủy Y Họa liếc mắt một cái, cũng không có kiêng dè nàng, nói thẳng : "Ta trộm được tấm cổ họa trong hoàng cung Tuyết Ly , là một bức Thu Cúc đồ."

Dứt lời, hắn từ trong tay áo lấy ra một bức tranh cuộn tròn , roạt một cái liền đem cuộn tranh triển khai, đặt ở trên bàn.

Trong bức tranh là một gốc cây hoa cúc vàng , hai đóa hoa cúc đứng là trong thời điểm nở rộ đẹp nhất , lẫn nhau ỷ ôi, tranh này cũng giống như hai bức tranh trước mà Cơ Mộc Ly nhìn đến , có tám chín phần là từ tay một người vẽ ra .

"Người là như thế nào mà lấy được ? Ta lên vào hoàng cung Tuyết Ly mấy lần, đều không có phát hiện tấm cổ họa này ." Cơ Mộc Ly thừa dịp nghiên cứu cổ họa hỏi một câu.

Hạc Thần Uyên mỉm cười nói: "Ta tự nhiên có cách của ta , hiện thời Tuyết Ly đang trong thời kì hỗn loạn , Hoàng đế vì chuyện của Liên Nguyệt công chúa bận tối mày tối mặt, Liên Nguyệt công chúa đã là người có được quý đồng tử , hoàng đế tất nhiên sẽ nghĩ đến tổ huấn, rồi sau đó sẽ thường thường đi xem cổ hoạ mà tổ tiên truyền xuống , ta chỉ cần ngày ngày nhìn chăm chăm hành tung của Hoàng đế , tìm được vị trí của hoạ cổ không tính việc khó."

Hoàng đế trong miệng hân nói không thể nghi ngờ chính là Thượng Quan Huyền Minh.

"Người lại biết nghĩ biện pháp, chuyện quý đồng tử sẽ không là người truyền bá ra ngoài đi?" Cơ Mộc Ly liếc mắt hân một cái.

"Không phải là ta, ta muốn chế tạo lời đồn đãi quý đồng tử cũng sẽ không thể tuyển chọn một nữ nhân , Song Hàng Quý Tử rõ ràng là hai nam tử." Hạc Thần Uyên khinh thường nói. Hân cho rằng người chế tạo lời đồn căn bản chính là người ngoài nghề . Nếu là người trong hoàng thất của một trong bốn nước , đều biết Song Hàng Quý Tử chỉ là nam nhân, lại làm sao có thể là một nữ nhân .

Chẳng qua , Hạc Thần Uyên tò mò chính là có người tự xưng tận mắt thấy Liên Nguyệt công chúa một đôi mắt biến thành quý đồng tử, nói còn mô tả như thật .

Cơ Mộc Ly ánh mắt cup xuống, thuận miệng nói: "Một khi đã như vậy, phải là lời đồn rồi."

Thủy Y Họa đưa mắt nhìn Cơ Mộc Ly , im miệng không nói.

Liên Nguyệt công chúa là nam nhân, chuyện này nàng cùng Cơ Mộc Ly đều biết đến. Về phần Cơ Mộc Ly vì sao không nói cho Hạc Thần Uyên, chắc là có quyết định của chính mình.

"Hiện thời chúng ta đã tập hợp đủ ba tấm cổ họa, hiện tại chỉ còn thiếu của Đông Diêu nữa thôi . Song Hàng Quỷ Tử cũng còn thiếu một người ." Hạc Thần Uyên xem tranh hoa cúc trên bàn , ánh mắt xuyên thấu qua bức tranh này không biết xem tới đâu, thoát nhìn có chút xa xưa.

"Đúng rồi Mộc Ly , người nói một người có quỷ đồng tử ở Tiêu Dao cung của người , người nên để ý cẩn thận cho ta , không thể để cho hắn xuất hiện sai lầm." Hắn bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn Cơ Mộc Ly dạn dò.

"Yên tâm, hắn thật sự an toàn ." Cơ Mộc Ly trả lời, khóe miệng cười đầy hàm ý .

" Tất cả họa ta đều giao cho người bảo quản, đợi đến lúc mọi thứ đều đầy đủ ... Bảo tàng trong truyền thuyết sắp mở ra." "Gia, việc lớn không tốt - -" ngoài cửa thật xa lại truyền đến giọng nói của Đông Phương Lăng .

Cơ Mộc Ly gắt gao nhíu mày, xem nam tử áo xanh liêu lĩnh xông tới , gần từng chữ nói: "Lần này lại là đại sự gì ? Nếu là nói không nên lời , người liền tự nhảy vào hố phân đi!"

Đông Phương Lăng thở hỗn hển mấy hơi thở, vội nói : "Gia, Thập Nhất mất tích rồi !"

Thủy Y Họa vội hỏi , "Có ý tứ gì? Đang yên đang lành làm sao có thể mất tích?"

"Không, không đúng , là Thập Nhất cùng tân nương tử cùng nhau mất tích rồi ! Ấm vệ vây quanh Kiếm phủ vừa rồi chính miệng nói, không sai được, hai người này trong một đêm hoàn toàn biến mất rồi !"

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 122: Ta Là Nam Nhân!

"Hai người rõ ràng biến mất dưới mắt ám vệ hả?" Cơ Mộc Ly nhìn về phía Đông Phương Lăng, hai mắt hơi nheo lên.

Tuy rằng hiện tại Cơ Vũ Trường đã bị tước bỏ danh hiệu thái tử, nhưng chỉ cần Ngô hoàng hậu cùng Ngô gia còn tồn tại, Cơ Vũ Trường rất có khả năng tro tàn lại cháy.

Kiểm Thập Nhất dám vào lúc này mất tích, cũng không sợ tam ca Kiểm Song Hoa của hắn mượn cơ hội này âm thầm rat ay sao ?

"Lăng, ám vệ nói như thế nào?" Thủy Y Họa mở miệng hỏi.

Đông Phương Lăng lập tức nói: "Tần Khuyết cô nương xuất phủ mua đồ, kết quả nửa đường mất tích. Bởi vì bên người nữ nhân này không có an bài ám vệ, cụ thể tình huống bên kia cũng không rõ ràng. Thập Nhất biết chuyện này sau lập tức đi ra ngoài tìm người, gia ngài cũng biết bản lĩnh của Thập Nhất, tuy rằng không bằng ngài, nhưng là cao hơn ám vệ một bậc. Những ám vệ vốn chỉ theo dõi động tĩnh của Kiểm phủ, cũng không chú ý, đợi đến lúc phát hiện tình huống không thích hợp, đã hoàn toàn tìm không thấy hành tung của Thập Nhất rồi."

Mấy người nghe xong mày càng nhíu chặt.

Kiểm Thập Nhất không phải là loại người không có chừng mực, khả năng thật sự là gặp phải chuyện gì khó giải quyết.

Thủy Y Họa trầm giọng nói: "Trước kia chỉ biết Tần Khuyết cô nương thân phận không rõ, nhưng cũng không đến mức đưa tới hiểm họa gì quá

lớn , không nghĩ tới là ta khinh thường . Lúc này hai người mất tích chắc hẳn liên quan tới Tần Khuyết ."

"Không phải nói là cô nương nông gia sao?" Cơ Mộc Ly thanh âm lạnh xuống, " Y Hoạ , nàng cũng quá liều lĩnh , không tra rõ ràng thân phận người này liền mang về phủ? !"

Thủy Y Hoạ thấy hấn thật sự tức giận , cảm thấy đuối lý, ấp úng nói: " Tần Khuyết trên người không nội lực, ta đã sớm thử qua , chính là thân phận của nàng luôn không tra ra được . Lúc trước ta xem Thập Nhất đối nha đầu kia có chút ý tứ, liền cố ý làm hồng nương."

"Nàng sẽ không sợ nha hoàn này là người khác phái tới tính kế chúng ta?" Cơ Mộc Ly nắm lấy khuôn mặt nàng , gương mặt trầm xuống nói. Trong lòng cũng là: Ha ha, lúc này không ăn đậu hủ thì đợi tới khi nào? Giờ phút này Y Hoạ là nghe lời nhất .

Thủy Y Hoạ hất ra móng vuốt của hấn , "Hiện thời không phải là lúc truy cứu chuyện đó , việc cấp bách là chúng ta phải xác định hai người này đến cùng có phải mất tích hay không , nhân tiện cũng điều tra luôn thân phận thật sự của Tần Khuyết ."

Cơ Mộc Ly thu hồi tâm tư trên đùa , nhìn Đông Phương Lăng căn dặn nói: "Lập tức phái ra gấp đôi ám vệ, nhìn chòng chọc Cơ Vũ Trường cùng Ngô gia, còn ở Kiếm phủ thì sai người nhìn chăm chăm Kiếm Song Hoa, người này cùng Cơ Vũ Trường nhiều lần âm thầm gặp mặt, phải giám sát chặt chẽ một ít. Còn nữa , phái một nhóm người âm thầm tìm hiểu nơi Thập Nhất và Tần Khuyết mất tích ."

" Vâng , thuộc hạ đi làm ngay ." Đông Phương Lăng chính sắc trả lời. Lúc chuẩn bị rời đi , liếc mắt một cái quét đến Hạc Thần Uyên , ánh mắt hơi sáng ngời, "Uyên, người ngày gần đây nhàn rồi vô sự, không bằng theo ta cùng đi ?"

Hạc Thần Uyên không thú vị lướt mắt nhìn hăn, " Chút chuyện nhỏ như vậy đều làm không xong, còn tưởng ta đi theo người cùng nhau làm chân chạy? Ngày gần đây ta còn có chuyện quan trọng đi làm, đừng có phiền ta."

Đông Phương Lăng sắc mặt cứng đờ. Cắt, người này tự đại trước sau như một . Không phải đều là cấp dưới của gia sao , mà người này suốt ngày thần bí lắm nhằm không biết đang làm gì Hăn hiện tại làm chính là quan hệ đến quốc gia đại sự , người này làm việc sao có thể so sánh với hăn được !

Đông Phương Lăng nói thầm vài câu đi rồi, để lại mấy người thần sắc khác nhau.

"Mộc Ly , dù sao ta ở trong phủ cũng không giúp đỡ được gì, không bằng ta cũng đi ra ngoài tìm Thập Nhất ." Thủy Y Họa đề nghị nói.

Cơ Mộc Ly lập tức bác bỏ , "Nghĩ cũng đừng nghĩ! Nàng và ta vừa mới đoàn tụ mấy ngày, không có ta ở cạnh nàng , nàng đừng mơ tưởng một người xuất phủ!"

Thủy Y Họa không nói gì thờ dài. Suốt ngày ở trong phủ, nàng rảnh rồi đến phát chán rồi .

Hạc Thần Uyên không cẩn thận bị xem nhẹ thân nhiên quét hai người liếc mắt một cái, " Hai người các người xem ta chết rồi hả ? Muốn diễn ân ái đi ra ngoài diễn , ta xem hai người liên phiền lòng."

Thủy Y Họa nhin không được hé miệng cười cười, nàng suýt chút đã quên, phía sau bọn họ còn ngồi một người cô đơn cầu ái bất thành kia .

"Lời nói của ta cũng đừng quên, tấm cổ họa thứ tư ta sẽ mau chóng lấy tới tay, nhưng là người mau tìm nốt người có quý đồng tử thứ hai đi ." Hạc Thần Uyên nhìn về phía Cơ Mộc Ly , nhắc nhở một lần cuối cùng .

Dứt lời, hắn nhìn hai người vẫy vẫy tay, "Nói đều nói xong rồi , hai người đều đi ra ngoài đi."

Trong lời nói lộ ra vài phần mệt mỏi, xem ra là thật mệt mỏi.

Cơ Mộc Ly nghe xong lời này, tất nhiên là rất nhanh lòi kéo Thủy Y Họa rời đi . Dù sao ánh mắt Hạc Thần Uyên nhìn về phía Thủy Y Họa làm hắn không thích, cứ việc hắn biết Hạc Thần Uyên là xuyên thấu qua Y Họa để nhìn một nữ nhân khác."Mộc Ly , huynh thật sự muốn tập hợp đủ bốn tấm cổ họa cùng Song Hàng Quỷ Tử ,rồi sau đó tìm bảo tàng trong truyền thuyết ?" Trở lại Trúc Hương các , Thủy Y Họa nhin không được mở miệng hỏi.

Tuy rằng Cơ Mộc Ly không có giấu nàg chuyện về bốn bức tranh cổ và chuyện kho báu nhưng là nàng không nghĩ tới Cơ Mộc Ly thật sự có ý niệm mở ra kho báu này.

Cơ Mộc Ly nghe vậy khẽ cười một tiếng, "Ta còn tưởng rằng Y Họa biết đâu . Nếu không sao lúc ở Lam Đăng , vì sao nàng phải giúp ta trộm tấm hoa lan đồ ?"

Thủy Y Họa bĩu môi, "Người người đều cần tự nhiên là thứ tốt, hưởng hồ ban đầu lúc ở Lam Đăng , ta nhận thấy huynh muốn bức họa đó . Cho nên liền giúp huynh lấy tới ."

Cơ Mộc Ly khước miệng nhếch lên, nhanh chóng hôn chụt một cái vào má nàng , " Y Họa thật sự là tri kỷ."

"Kỳ thật không phải là ta muốn lấy bảo tàng , mà là Hạc Thần Uyên, hắn đổi bảo tàng trong truyền thuyết có h ứng th ú , mà ta đáp ứng giúp hắn."

Thủy Y Họa không hiểu nhú mày, "Vì sao đáp ứng giúp hắn? Ta cũng không biết huynh cũng có lúc hảo tâm như vậy , hắn có phải d ù ng cái gì trao đổi với huynh không ?"

"Ai nha, Y Hoạ nàng thật sự là thông minh." Cơ Mộc Ly cười tán một tiếng, một phen ôm Thủy Y Hoạ lên giường .Hai ngày này bận chuyện trong triều , đều không có thời gian cùng tiểu kiều thê ôm ấp r ồi .

"Đừng náo loạn, hiện giữa ban ngày ban mặt, hơn nữa ta đang hỏi huynh chuyện chính sự ." Thủy Y Hoạ đẩy đầu hăn ra .

Cơ Mộc Ly tranh thủ hôn vào má lại vào cổ của nàng , vừa hôn vừa cười nhẹ nói: "Ban ngày ban mặt thì làm sao , từ trước tới nay ta muốn làm cái gì đều không nhìn thời gian."

Thủy Y Hoạ bị hăn ôm ở trên giường lăn một vòng, bất đắc dĩ để cho hăn chiếm hết tiện nghi .

Chờ hăn ngẩng đầu lên , Thủy Y Hoạ lập tức nghiêng đầu, ấn một nụ hôn ở trên môi hăn , cười tủm tỉm dụ dỗ nói: "Nói với ta, huynh cùng Hạc Thần Uyên trao đổi cái gì? Há? Nói với ta , ta sẽ thưởng cho huynh ~ "

Cơ Mộc Ly miễn cưỡng nheo mắt lại , nhin không được vươn đầu lưỡi lướt qua chỗ bị Thủy Y Hoạ liếm quá .

Thủy Y Hoạ nhìn xem động tác của hăn trong lòng nóng lên. Ta đi, này đến cùng là ai đang dụ dỗ ai ? ! Trước kia còn chưa có cảm thấy nhưng từ lúc hai người trải qua chuyện kia thì mỗi khi Thủy Y Hoạ nhìn đến Cơ Mộc Ly , liền cảm thấy tên đáng chết này càng ngày càng yêu nghiệt rồi.

"Y Hoạ thật muốn biết?" Cơ Mộc Ly cười đến mất tiếng, thanh âm vô cùng trầm thấp mê người.

"Ừ , huynh nói với ta , ta sẽ lại hôn huynh vài cái ." Thủy Y Hoạ vẽ vòng tròn ở ngực hăn . Một vòng lại một vòng, làm cho thân thể Cơ Mộc Ly tê dại .

Nhưng là mỗ yêu nghiệt vẫn thủ vững trận địa như cũ , bộ dáng không nhúc nhích chút nào.

"Y Hoạ , chỉ hôn ta vài ngụm thế nào đủ đâu, không bằng buổi tối chúng ta làm chuyện gì có ý nghĩa hơn đi , hả?" Cơ Mộc Ly nửa áp ở trên người Thủy Y Hoạ , động tác này vừa không dồn sức nặng của bản thân áp ở trên thân thể nàng, mà lại có thể ôm nàng vào trong lòng, như vậy hai người thoát nhìn vô cùng thân thiết.

"Ta hai ngày này thân thể không khoẻ, ngày khác thế nào?" Thủy Y Hoạ dùng ngón út gãi nhẹ ở hàu kết của hăn .

"Thân thể không khoẻ? Y Hoạ nàng cảm thấy chỗ nào không thoải mái?" Cơ Mộc Ly vừa nghe lời này, bộ dáng yêu mị mê người vừa rồi bỗng chốc thu liễm không ít , lo lắng đánh giá sắc mặt của nàng.

Thủy Y Hoạ bị hăn hỏi có chút chột dạ, thấp giọng nói: "Cũng không có gì, có thể là gần nhất đi lại nhiều , cho nên thân thể cảm thấy có chút mệt mỏi."

Ngay từ đầu, nàng thật là tưởng giả bộ bệnh lừa dối quá quan, nhưng là vừa thấy tên háo sắc như vậy quan tâm bản thân, Thủy Y Hoạ liền không đành lòng . Thân mình có chút mệt rồi, này nhưng là thật sự, không tính là gạt người.

Kỳ thực, nàng chẳng phải không muốn Cơ Mộc Ly , mà là muốn tìm lúc tinh lực bản thân dư thừa nhất , đến lúc đó nàng nhất định sẽ ở trên giường sửa trị Cơ Mộc Ly , để trả thù năm ngày ở dưới dốc núi vạn trượng kia !

Cơ Mộc Ly nghe xong lời của nàng đã không còn tâm tư như ban đầu , ngược lại đưa tay day huyệt thái dương cho nàng .

"Đều do ta gần nhất vội vàng chuyện của bản thân , không có thời gian chăm sóc nàng , về sau nàng thân mình không thoải mái thì cứ nói, có đồ đệ

Vạn Độc Dược Thánh tại bên người, không cần uống phí." Cơ Mộc Ly vừa xoa vừa nói. Đáng thương Đông Phương Lăng lúc này đã trở thành đại phu chuyện dụng cho vương phi nhà hãn .

Thủy Y Họa bị hãn ấn xoa thoải mái không ít, cười nói: "Cũng không phải thật sự bị bệnh, chỉ là có chút mệt mỏi mà thôi, ngủ nhiều mấy ngày thì tốt rồi. Nhưng là huynh , gần nhất luôn luôn vội chuyện của Thái tử , bản thân cần phải chú ý thân thể nhiều hơn , đừng để quá mệt mỏi ."

Cơ Mộc Ly nghe xong lời này, trong lòng lại là một trận kích động, cuối cùng chỉ có thể nỗ lực chịu đựng.

"Nàng yên tâm, bản thân ta có chừng mực." Ánh mắt của Cơ Mộc Ly trở nên cực kì ôn nhu, trên tay càng không ngừng giúp Thủy Y Họa ấn vài cái huyệt vị, mãi cho đến lúc nàng mơ mơ màng màng sắp ngủ.

"Này , Mộc Ly ... Nhớ sớm đi tìm Thập Nhất , chẳng may hãn thật sự gặp nguy hiểm... Huynh nên sớm tìm được hãn..." Thủy Y Họa đã nhắm lại hai mắt bỗng nhiên mở, dặn một câu như vậy xong , ngay sau đó lại ngủ.

Cơ Mộc Ly không vui mấp máy miệng, " Thập Nhất trong thời gian ngắn không chết được, yên tâm ."

Hừ, đều nhanh ngủ vẫn còn không quên nhắc tới Thập Nhất , thế nào không thấy Tiểu hồ ly đối bản thân để bụng như thế ?

Không phải Cơ Mộc Ly không lo lắng Kiểm Thập Nhất, mà là hãn đối Kiểm Thập Nhất có tin tưởng . Dù sao hai người chung sống đã bốn năm , trình độ hiểu biết lẫn nhau không có mười phần cũng có tám phần. Chỉ cần Kiểm Thập Nhất không chủ động đi làm một ít chuyện ngu xuẩn, trên cơ bản không có ai có thể uy hiếp được hãn . Nếu Kiểm Thập Nhất thật sự là không hay ho gặp nhân vật so với hãn còn muốn lợi hại , cho dù đánh không lại cũng có thể bình yên vô sự trốn đi .

Trong một túp lều nhỏ ở chỗ hẻo lánh , hai người bị buộc chặt cùng nhau chính đang xụi lơ vô lực tựa vào đồng cỏ khô . Một người sắc mặt trầm lạnh như băng , con người buông xuống, che lấp mọi cảm xúc bên trong , mà một người khác mặt không biểu cảm, chính là trong mắt rõ ràng mang theo mờ mịt không hiểu.

"Kiếm Thập Nhất, vì sao?"

Người mở miệng là Tần Khuyết, hắn đã khôi phục thanh âm nguyên bản của bản thân , nhẹ nhàng trong trẻo , lại mang theo chút lạnh lùng , càng dễ nghe hơn so với giọng nữ mà hắn tận lực giả vờ .

Trên người nữ trang đã bị xé rách , cổ áo dựng thẳng cũng bị người kéo ra , lộ ra hầu kết chỉ nam tử mới có , búi tóc kiểu nữ tử cũng bị buông lỏng , lộn xộn xoã ở trên vai, như vậy vừa thấy, đúng là một thiếu niên diện mạo cực kì tuấn tú .

Kiếm Thập Nhất vô lực ngã vào đồng cỏ khô hồi lâu không có trả lời, chỉ hơi ngược mắt nhìn hắn một cái, sau đó tiếp tục trầm mặc.

Cánh môi khô nứt của Tần Khuyết mấp máy vài lần, cuối cùng vẫn là nhìn không được mở miệng, "Thật xin lỗi... Ta luôn luôn che giấu thân phận thật sự của bản thân ... Kỳ thật , vừa rồi ngươi hoàn toàn không nên quan tâm ta, bọn họ sẽ không giết ta, cùng lắm thì ta lại trở lại trong căn mật thất kia, bị người nọ giam lỏng , đợi đến lúc cần ta , lại làm ta đi chết..."

Kiếm Thập Nhất hơi hơi mấp máy miệng, nhưng cuối cùng vẫn không nói. Thời gian lui trở lại một canh giờ trước .

Tần Khuyết đã tính toán âm thầm trốn đi , cho nên một ngày này hắn dựa vào thân phận thiếu phu nhân Kiếm phủ một mình ra phủ, đi làm một ít việc gì đó.

Trải qua chuyện Kiếm Thập Nhất đón dâu , hắn như thế nào cũng không muốn lại mặc nữ trang để trốn tránh đũa bắt . Cho nên hắn phải mua mấy bộ nam trang, nam trang trước hết để tại một gốc cây táo ở ngoại ô , đợi đến lúc rồi đi hắn sẽ thay quần áo . Ngoài ra hắn cần mua một ít đồ để cải trang , tuy rằng đổi về nam trang, nhưng hắn phải hoá trang để nhìn không ra bộ dáng nguyên bản .

Tính toán của hắn vốn được xưng tụng là không chê vào đâu được, nhưng lúc hắn vừa mới chuẩn bị mua nam trang , chợt phát hiện phía sau có hai người cố ý nhìn chằm chằm bản thân.

Ngay từ đầu hắn chỉ nghĩ bản thân đa tâm, nhưng là đợi lúc bản thân mua xong xiêm y đi ra ngoài thì thấy hai người vẫn còn đứng đó , ánh mắt nhìn bản thân có chút nghi hoặc không xác định .

Tần Khuyết trong lòng hoảng hốt, nhanh hơn bước chân đi về.

Chẳng lẽ là mình mua nam trang khiến cho bọn họ hoài nghi? Tần Khuyết ở trong lòng nói. Vốn tưởng rằng qua lâu như vậy, người mà Đoàn Mộc Toái Phong phái tới bắt hắn sớm liền buông lỏng cảnh giác, xem ra là hắn nghĩ đến quá ngây thơ rồi!

Tần Khuyết đi đến chỗ đông người nhất , cho rằng như vậy những người đó cũng không dám dính vào, dieendaanleequuydonn ai đoán được có một chiếc xe ngựa chạy tới , có người động tác nhanh chóng bịt miệng hắn lại , nhanh chóng đưa hắn vào bên trong xe . Một miếng khăn tay tẩm mê dược bưng kín miệng và mũi của hắn , cuối cùng trước khi ý thức mơ hồ , chỉ xa xa nghe được thanh âm của Kiếm Thập Nhất .

Hắn cho rằng bản thân đại khái là nghe lầm đi .

Lúc tỉnh lại , xe đã chạy đến một mảnh hoang dã ngoại. Xe ngựa chạy rất nhanh , tiếng vó ngựa đát đát bên tai không dứt .

Bên cạnh hắn ngồi một nam nhân xa lạ ánh mắt nham hiểm , nam nhân kia thấy hắn tỉnh, cười lạnh một tiếng nói: "Khó trách chúng ta tìm lâu như vậy đều không tìm được, hoá ra là đóng giả nữ nhân . Chúng ta vì tìm người, đã ở đây mấy tháng rồi . Người thật đúng là lợi hại! Nếu không phải chủ tử có lệnh không được ngược đãi người, ca thật muốn mỗi người cho người một một đao!"

Người nọ hiển nhiên tức giận , thấy Tần Khuyết lạnh lùng trừng mắt hắn, một cái tát liền đi qua.

"Bốp - -" thanh âm cực kì vang dội, mặt Tần Khuyết lập tức liền sưng lên.

"Đừng tưởng rằng chủ tử nói không được thương tổn người, chúng ta cũng không dám động thủ , người lại trừng mắt thử xem?"

Người nọ khinh thường theo dõi hắn, vô cùng trào phúng nói: "Khuôn mặt cực kì đẹp mắt, khó trách người nghĩ đến phần nữ nhân, khà khà ... Nói không chừng người cũng giống nữ nhân thật đúng nằm dưới thân nam nhân rồi ."

Tần Khuyết lạnh lùng liếc hắn một cái, ánh mắt như là muốn đem hắn cắt nát rồi nuốt vào bụng.

Nam nhân xa lạ giận dữ, lại tát cho một cái. Bàn tay vẫn là dừng ở chỗ cũ , khiến cho gương mặt vốn là phát sưng lại càng thêm một tầng .

Tần Khuyết khinh miệt xì một tiếng, không lại nhìn hắn, từ từ nhắm nghiền mắt, một bộ không muốn nhiều lời .

Sớm biết rằng thoát đi Kiếm phủ sẽ gặp những người này, hắn có còn muốn đi hay không ? Tần Khuyết cũng không biết đáp án. Hắn từng đã cảm thấy, là nam nhân mà mặc nữ trang để tránh những người này đuổi bắt, là

một chuyện cực kỳ sỉ nhục , nhưng là sau này, vì cứu mạng cùng tự do, hẳn vẫn là làm như vậy .

Nếu tiếp tục đứng ở Kiếm phủ, tình huống hiện tại sẽ không xảy ra đi? Tần Khuyết cười khổ nghĩ .

"Không tốt, tiểu tử kia lại đuổi theo rồi !" Một nam nhân có gương mặt bí đao đang đánh xe kêu một tiếng.

"Mẹ nó! Những người khác không phải đi ngăn đón hử sao, đã gần hơn nửa canh giờ , tiểu tử này vậy mà đuổi tới được !" Trong xe nam tử chửi bậy một câu, vội vàng vén màn lên nhìn, quả nhiên thấy phía sau xe ngựa có một công tử áo tím theo sát sau .

Trong tay người kia nắm lấy một thanh bảo kiếm, dĩ nhiên là đi bộ đuổi theo một đường. Cho dù là người có khinh công cao , có thể vận dụng khinh công liên tục lâu như thế ít lại càng ít.

Không quá bao lâu, người đuổi theo xe ngựa mạnh lôi kéo dây cương, ghì ngựa, xe ngựa kịch liệt chồm lên một chút.

"Thả người trên xe , bằng không, chết !" Kiếm Thập Nhất tay nắm chỉ bạc nhận kiếm càng nắm càng chặt, trên trán rịn ra một tầng mồ hôi mỏng.

Tần Khuyết nghe được giọng nói Kiếm Thập Nhất , trong mắt xẹt qua cảm xúc khác thường , nhưng cũng chỉ là ngăn ngừn một cái chớp mắt.

Ngoài xe truyền đến tiếng đao kiếm va chạm vào nhau , một lúc sau , hết thấy quay về bình tĩnh.

Kiếm Thập Nhất cười lạnh chỉ kiếm vào người lái xe , trong mắt sát ý dày đặc , một tay nhắc kiếm, ngay sau đó kiếm kia sẽ hung hăng đâm vào trái tim người này .

"Dừng tay!" Bên trong xe truyền đến tiếng rống giận giữ của tên còn lại, người nọ đem đao đặt tại trên cổ Tần Khuyết , đặc ý nở nụ cười một tiếng, "Nếu không muốn hãn chết, liền ngoan ngoãn buông vũ khí trong tay, sau đó dựa theo ta nói đi làm."

Dứt lời, trên tay hãn dùng lực, trên cổ Tần Khuyết liền xuất hiện vết thương, máu tươi nhất thời thấm ra, nhuộm đỏ cả lưỡi đao .

Tần Khuyết mặt không biểu cảm nhìn Kiếm Thập Nhất, cho dù người nọ cửa một vết đao ở trên cổ hãn , hãn cũng không có nhú mày.

Kiếm Thập Nhất nhìn đến miệng vết thương , trong nháy mắt hai mắt chợt co rút lại, ánh mắt chạm đến gương mặt sưng đỏ của hãn , càng là trầm lãnh trừng mắt người hành hung . Mà người có gương mặt bí đao nằm dưới kiếm hãn có thể kéo dài hơi tàn lập tức né tránh, chạy nhanh đứng cùng đồng lõa hung thần ác sát kia .

"Thế nào, chẳng lẽ người muốn nhìn hãn chết ở trước mặt người?" Nam tử ánh mắt có chút âm lãnh lại cầm đao ấn sâu thêm một phần, miệng vết thương trên cổ Tần Khuyết càng thêm rõ ràng rồi.

"Thả nàng!" Sắc mặt Kiếm Thập Nhất đã như mùa đông băng giá , đông lạnh làm cho người ta không khỏi run lên.

"Thả hãn có thể, chỉ cần người vứt bỏ kiếm trong tay , lại ăn Nhuyễn Cân Tán của chúng ta là được ." Người nọ cười càng đặc ý .

Kiếm Thập Nhất cơ hồ không có nghĩ nhiều, nhẹ buông tay, chỉ bạc nhận kiếm vật bất ly thân bị hãn quăng đến trên mặt đất.

Ngay sau đó , người nọ ném tới một cái bình nhỏ , "Lại ăn viên thuốc này vào , ta sẽ thả hãn."

Thấy hần nhưng lại thật sự ném kiếm, còn muốn dùng Nhuyễn Cân Tán, Tần Khuyết mặt luôn luôn không biểu cảm rốt cục vừa động, quát bảo ngưng lại nói: "Kiếm Thập Nhất, đừng ăn viên thuốc đó , cứ mặc kệ ta!"

"Khuyết Nhi, đừng sợ, ta sẽ không mặc kệ nàng ." Kiếm Thập Nhất nghiêm cẩn nhìn hần, động tác không có chút chần chờ đồ viên thuốc trong chai ra.

Mắt xem xét hần sẽ ăn Nhuyễn Cân Tán, Tần Khuyết khó có thể tin tròng mắt hần, rốt cục thì thốt ra nói: "Mặc kệ ta, ta căn bản không phải Khuyết Nhi mà người thích , ta là nam nhân, người đi, mặc kệ ta!"

Tay Kiếm Thập Nhất nắm bắt viên thuốc hơi hơi cương một chút, cuối cùng vẫn là đem viên thuốc nuốt.

"Người!"

Tần Khuyết cả kinh nói không ra lời, hần đều nói ra sự thật , vì sao tên gốc này vẫn muốn mắc mưu! Hần Tần khuyết đời này đến cùng là thiếu người này cái gì? !

Hai tên bắt cóc hiển nhiên không đoán được người trước mắt này lại vựng về như thế , thế nhưng thực sự nghe lời bản thân . Sừng sốt một lát sau, hai người liếc nhau, khà khà nở nụ cười.

"Vương Thạch, người đi đem người nọ trói lại, hần dùng Nhuyễn Cân Tán, lúc này đã không có khí lực."

Tên là Vương Thạch cùng Lý Phong hai người cột lấy Kiếm Thập Nhất cùng Tần Khuyết đi một cái túp lều nhỏ, một người canh giữ ở cửa, một người khác giống như là đi tìm đồng lõa đi.

Hiện thời trong nhà tranh chỉ còn lại có hai người, một người xấu hổ mà mờ mịt, một người khác sắc mặt nặng nề, nhìn không ra vui buồn .

"Ta đã nói ta là nam nhân, người thế nào còn muốn chịu chết, người thế nào liền nghe bọn hắc ..." Tần Khuyết lại lặp lại hỏi một câu, lúc này đã lâm bầm lâu bầu rồi.

Kiểm Thập Nhất tuy rằng buộc cùng hắc , nhưng là từ lúc bị trói đến bây giờ, một câu nói đều không có nói.

Tần Khuyết không rõ ràng hắc đến cùng đang nghĩ cái gì, nhưng là có một chút hắc thật xác định, Kiểm Thập Nhất không bao giờ có khả năng dùng thái độ trước kia đối đãi hắc rồi.

Bởi vì hắc là nam nhân a. A... Hắc là nam nhân .

Vốn tưởng rằng người này sẽ không bao giờ muốn nói với hắc nữa , Tần Khuyết rốt cục nghe được câu nói đầu tiên của hắc .

"Ta đã sớm đã nhận ra..."

Tần Khuyết nhất thời cứng đờ, giật mình tròn tròn mắt. Ánh mắt hắc rất đẹp , giống như là một đôi ngọc lưu ly xinh đẹp, vừa đen lại sáng.

"Người... Người nói cái gì?" Giọng nói của Tần Khuyết trở nên khàn khàn, thoáng mang theo âm rung. Không biết vì sao, ánh mắt trở nên có chút ướt át.

Ha ha, nam nhân này lại còn nói hắc đã sớm đã nhận ra?

Đã sớm nhận thấy được hắc là nam nhân? !

Vì sao hắc cảm thấy buồn cười ...

"Người nghĩ rằng ta ngốc đến vậy sao ?" Thanh âm của Kiểm Thập Nhất đều đều , như dĩ vãng giống nhau, làm cho người ta nghe không ra cảm xúc.

"Tuy rằng ta chưa có tiếp xúc qua nữ nhân, nhưng là ở chung lâu, ta vẫn có thể phân biệt nữ nhân và nam nhân . Có đôi khi ta cũng chỉ là lừa gạt bản thân thôi.

Ta lại như thế nào đoán trước được , lần đầu tiên có người khiến ta động tâm lại dĩ nhiên là nam nhân ..." Nói xong lời cuối cùng, thanh âm từ từ nhỏ xuống .

Tần Khuyết gắt gao mím môi, ánh mắt phức tạp.

"Đúng... Thực xin lỗi."

"Thôi." Kiếm Thập Nhất cười khổ một tiếng.

Hai người dựa vào cùng nhau, trầm mặc hồi lâu.

Mãi cho đến khi hắn mở miệng hỏi một câu, " Tên thật của ngươi là gì?"

"Tần... Tần Khuyết." Một người khác trả lời.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 123: Cừu Địch Gặp Mặt

Kiểm Thập Nhất nghe được tên thật của hắn , ánh mắt hơi hơi vừa động.

Tốt xấu trừ bỏ họ, tên là giống nhau, cũng không phải hoàn toàn nói dối.

"Người cũng biết bọn họ là loại người nào, lại vì sao phải bắt người?"
Kiểm Thập Nhất nghiêng đầu liếc hắn một cái xong lại lập tức quay đầu sang một bên .

Tần Khuyết nghe vậy, ánh mắt nhất thời trở nên lạnh buốt , cười lạnh một tiếng, "Bọn họ đều là người của Hoả Kỳ vương của nước Đông Diệu , mấy tháng này luôn luôn đi tìm ta ."

Nói xong câu đó, Tần Khuyết hơi hơi nhíu mày quét về phía hắn, "Người là gốc sao , không biết bọn họ là loại người nào liền giơ tay chịu trời, người sẽ không sợ bọn họ ngay tại chỗ giải quyết người?"

Kiểm Thập Nhất im lặng không nói, cũng không tính toán muốn trả lời .

"Kỳ thật vừa rồi người không cần để ý ta, bởi vì ta biết bọn họ tuyệt đối sẽ không giết ta." Tần Khuyết trào phúng cười, "Đoan Mộc Toái Phong coi ta như là bảo bối ."

Kiểm Thập Nhất nghe vậy, nhướng mày.

Tần Khuyết ma xui quỷ khiến vội vàng giải thích một câu, "Người đừng có hiểu lầm, ta là nói hắn coi hai mắt ta như bảo bối ."

Kiểm Thập Nhất cúi đầu ừ một tiếng, hỏi: "Ánh mắt của người như thế nào, vì sao Hỏa Kỳ vương nhìn trúng ánh mắt của người?"

"... Người nghe qua quỷ đồng tử không?" Tần Khuyết theo bản năng hạ thấp giọng , giống như còn mang theo một chút dè dặt cẩn trọng mà bản thân cũng không rõ ràng.

Kiểm Thập Nhất hai mắt hơi hơi trừng lớn , cuối cùng cũng nguyện ý đối diện hẳn, nói: "Người là nói ánh mắt người là quỷ đồng tử?"

"Đúng vậy , sách cổ từng có ghi lại, có người tận mắt nhìn thấy một đôi mắt màu xanh , đối với dân chúng thì mắt màu xanh làm cho người ta liên tưởng đến ác quỷ ở dưới địa ngục , nên những người có đồng tử màu xanh đều bị mọi người gọi là quỷ đồng tử , mà người có được quỷ đồng tử đều sống không lâu, hơn nữa sẽ mang lại vận rủi cho người bên cạnh ..."

Nói đến phần sau, Tần Khuyết cười tự giễu , "Ta trước kia cho rằng sách cổ đều là ghi bậy bạ, mãi cho đến ngày gia nhân ta bởi vì ta mà chết , ta mới không thể không thừa nhận, sách cổ nói cũng là có đạo lý . Hai mắt của ta chỉ biết mang đến tai ương cho thân nhân mà thôi .

Giống như hiện tại, người đường đường là tiểu công tử Kiếm gia bởi vì ta mà xui lơ vô lực ở chỗ này, đây đều là vì ta làm ảnh hưởng đến người..."

Lúc hẳn nói chuyện , Kiểm Thập Nhất mày càng nhíu càng chặt, do dự một lát, rất có khí phách mà nói: "Không có quan hệ gì với người. Mỗi người đều có số mạng riêng , người nhà người gặp nạn không có quan hệ gì với người, ta lạc đến hoàn cảnh này càng không có quan hệ gì với người, hết thấy đều là ta cam tâm tình nguyện."

Tần Khuyết liếc hẳn một cái, khẽ cười nói: "Người người này rõ là... Thôi, chuyện hôm nay coi như là ta nợ người. Nếu có cơ hội, ta nhất định trả người nhân tình này."

Vừa nói xong câu này, hẳn bỗng nhiên cười khổ hai tiếng, "Thật có lỗi, chỉ sợ ta không có cơ hội trả lại nhân tình này cho người rồi."

Tạm dừng một chút, bỗng nhiên lại nghĩ tới một chuyện khác , lập tức đối hần nói: "Ta nói Kiếm Thập Nhất, người nhưng đừng bởi vì ta lừa gạt người, cũng không dám lại thích những nữ nhân khác , trừ bỏ ta, chắc không có ai nhàm chán nam giả nữ trang , người đại khái có thể lại... Lại đi thích nữ nhân khác."

Kiếm Thập Nhất mạnh lườt mắt nhìn hần, "Người câm miệng cho ta!"

Tần Khuyết toàn thân cứng đờ, gắt gao mím môi, " Được rồi , tính ta lảm miệng, ngốc mới nguyện ý quản chuyện của người!"

"Ta... Ta không có ý đó ." Kiếm Thập Nhất giọng điệu chậm lại.

Đáng tiếc Tần Khuyết đã lại không tính toán mở miệng .

Lại là im lặng hồi lâu .

Kiếm Thập Nhất thử nâng tay lên, đáng tiếc dùng Nhuyễn Cốt Tán được lực mạnh mẽ , hai lần đều thất bại, hần hiện tại chỉ có thể làm chút động tác đơn giản như quay đầu quay mặt .

"Giúp ta." Kiếm Thập Nhất thờ hắt ra nói.

Tần Khuyết đã sớm phát hiện động tác của hần , luôn luôn chờ hần xin giúp đỡ, lúc này thấy hần rốt cục mở miệng , đặc ý chột nhứu mày, "Muốn ta hỗ trợ cái gì?"

"Bọn họ mới vừa rồi không có soát người, trong lòng ta có hai chai thuốc, giúp ta lấy ra bình lớn , rồi sau đó đổ ra hai viên đưa ta ăn vào." Kiếm Thập Nhất giận dữ nói.

Hiện thời chỉ có đem ngựa chết chữa thành ngựa sống , tuy rằng ngày đại hôn Đông Phương Lăng tặng hần hai chai dược trợ hững , nhưng là thuốc này cũng coi như Long Hồ dược, hần là có thể tạm thời đề cao thể lực của

hắn . Hơn nữa Đông Phương Lăng cũng nói, hai chai dược đều không có tác dụng phụ gì , hắn có thể yên tâm dùng.

Tần Khuyết không có nhiều lời, dựa theo chỉ thị của hắn từ trong ngực hắn lấy ra hai chai thuốc, đổ ra hai viên nhét vào trong miệng hắn .

"Đây là dược gì , ăn vào có tác dụng gì ?" Tần Khuyết tò mò để sát vào chóp mũi hỏi.

"Tăng cường thể lực ." Kiếm Thập Nhất hơi có chút xấu hổ.

Đại khái thời gian qua một ly trà nhỏ , Kiếm Thập Nhất cảm thấy trong cơ thể một cỗ nhiệt khí dâng lên, lập tức thể lực cũng khôi phục vài thành đương nhiên không thể so sánh như lúc ban đầu .

Kiếm Thập Nhất nhẹ nhàng nhắm mắt lại, lúc mở mắt lần nữa , dây thừng trên tay đã bị hắn cởi ra .

"Người đến cùng ăn cái gì, thế nào mặt trở nên hồng như vậy ? !" Tần Khuyết nhìn gương mặt hắn sung huyết đỏ bừng , trừng mắt hỏi.

Nếu tiểu tử này vì khôi phục thể lực, ăn độc dược gì đó , vậy cũng thật là mất nhiều hơn được! Hắn cũng không muốn lại thiếu nhân tình gì nữa .

Kiếm Thập Nhất không có nhiều lời, giãy đứt dây thừng trên tay mình xong quay sang cởi dây thừng cho hắn , dây thừng buộc chặt hai người cũng bị hắn một tay kéo đứt.

Hai người liếc nhau, sau đó nhẹ nhàng đi ra ngoài cửa .

Lúc này bên ngoài nhà tranh chỉ có một người canh giữ , đối phó hắn căn bản không thành vấn đề.

Lúc người bên ngoài phát hiện khác thường , đã không còn kịp rồi, Kiếm Thập Nhất một tay liền vặn đứt cổ của hắn . Ngay sau đó Tần Khuyết trối

người ném vào nhà tranh.

"Kiếm Thập Nhất, lời cảm tạ ta sẽ không nói nữa , mấy ngày nay ta lừa người, là lỗi của Tần Khuyết ta . Về sau có cơ hội ta nhất định trả người nhân tình này. Hiện tại, chúng ta mỗi người đi một ngã đi."

Tần Khuyết thản nhiên nói, nhìn hắn một lát , sau đó nhắm một con đường hẻo lánh đi tới .

"Người cứ như vậy mà đi hả ?" Thanh âm lạnh lùng từ phía sau hắn truyền tới.

Tần Khuyết hơi ngừng lại , " Đi hay không đi đều không có quan hệ gì với người , người nhanh đi thôi, ta không muốn có gì liên quan tới người nữa ."

Nói xong, nắm tay của hắn nắm chặt lại , rồi lại từ từ buông ra. Bộ pháp cũng càng lúc càng nhanh.

Kiếm Thập Nhất, ta là người không may mắn, không muốn rước họa vào thân thì cách ta xa một chút, càng xa càng tốt!

"Tần Khuyết, người đứng lại đó cho ta!"

Kiếm Thập Nhất vài bước đi đến bên người hắn, một bàn tay mạnh mẽ nắm cổ tay hắn, "Thiếu nhân tình của ta mà nghĩ đi nhẹ nhàng như vậy hả ? Không có cửa đâu!"

"Vậy người muốn như thế nào? ! Ta tùy ý người thiên đao vạn quả? !" Tần Khuyết mắt lạnh trừng đi qua.

"Ta muốn như thế nào? Ta muốn như thế nào..." Kiếm Thập Nhất lẩm bẩm nói, hắn nếu biết thì tốt rồi, mấu chốt là chính hắn cũng không rõ ràng.

Dù sao không thể làm cho tiểu tử đã từng lừa dối hãn đơn giản như vậy liền rời đi!

"Tuồng trả nhân tình thì trả luôn bây giờ đi , ta không cần đợi về sau." Kiếm Thập Nhất giật mình bất giác tay mình cầm càng ngày càng gấp.

Tần Khuyết bị hãn cầm tay nhú mi, mẹ nó, tay sắp bị hãn bóp đứt rồi !

"Người đến cùng có yên hay không? Chẳng lẽ muốn ta trở về bưng trà đổ nước cho người ? !" Tần Khuyết gầm nhẹ một tiếng.

Kiếm Thập Nhất nghe xong lời này, miệng hơi hơi vừa động, " Được ."

Tần Khuyết nao nao, lập tức tức giận mãnh liệt phun trào mà ra, "Kiếm Thập Nhất, con mẹ nó, người thực coi ta như nữ nhân sai sử hay sao? !"

Kiếm Thập Nhất tinh tường nhìn đến, đôi mắt đen nhánh của hãn có ánh sáng xanh lúc ẩn lúc hiện, quỷ dị không hiểu. Sau khi biến hóa vài lần , hai mắt biến thành màu xanh lục , giống như dã thú trong đêm đen .

"Đừng nhìn!" Tần Khuyết ý thức được hai mắt của mình biến thành quỷ đồng tử, vội vàng lập tức nghiêng đầu, né tránh ánh mắt nhìn thẳng của Kiếm Thập Nhất .

Tuy rằng trong hai mắt hãn không có sợ hãi và chán ghét, có chính là kinh ngạc, nhưng Tần Khuyết vẫn không muốn quỷ đồng tử bại lộ trước mặt người ngoài - - hai mắt này tượng trưng cho những tai nạn không hi ếu .

"Hoàn hảo, không tính khó coi." Kiếm Thập Nhất cũng không có phản ứng đặc biệt gì , chỉ thản nhiên bình luận một câu như vậy .

"Theo ta đi, hành tung của người đã bại lộ, không có ta che chở, người căn bản không thể tránh thoát đũa bắt ." Kiếm Thập Nhất liếc nhìn hãn

một cái rồi vẫn tiếp tục đi về con đường lúc mới đi đến .

Thấy hãn ngừng tại chỗ không nhúc nhích, không vui chau mày, "Còn không mau đuổi kịp."

Tần Khuyết bị hành động độc đoán của hãn làm cho giận quá mà cười . Nhưng mà hãn biết Kiểm Thập Nhất nói đúng, hiện thời dựa vào một mình hãn , muốn tránh được Đoan Mộc Toái Phong đuổi bắt, quả thực là khó khăn .

Đi, hay là không đi. Chẳng lẽ thực muốn tiếp tục sống ở Kiếm phủ hoặc là dưới sự che chở của Viêm Đạm vương phủ ? Như vậy chẳng phải là không có tự do rồi.

Ai ~ hãn người như thế ra vẻ không có tư cách nói đến tự do rồi , đối với hãn mà nói, hai chữ này đã sớm xa không thể chạm.

Lần thứ hai Kiểm Thập Nhất chuẩn bị trừng mắt , Tần Khuyết bước chân vừa chuyển, đi ở phía sau hãn.

"Kiểm Thập Nhất, người cũng đừng hối hận..." Tần Khuyết thấp giọng nói.

Kiểm Thập Nhất mắt lạnh quét hãn, "Hãy bớt sàm ngôn đi."

Tần Khuyết bị hãn nhiều lần liếc mắt , sắc mặt xanh hồng đan xen. Cho rằng hãn thích nói những lời nhảm nhí này sao? Còn không phải không nghĩ tiểu tử này về sau khóc hối kêu oan!

"Vì sao muốn quay về đường cũ , người sẽ không sợ nửa đường gặp được người của Hỏa Kỳ vương ?" Tần Khuyết không hiểu hỏi. Lần này lời nói tuyệt đối không phải vô nghĩa.

"Bên ngoài Kiếm phủ có ám vệ của gia , người ta mất tích thời gian dài như vậy, người của gia tám chín phần đã tìm đến đây." Kiếm Thập Nhất giọng điệu thập phần khẳng định.

"Người liên như thế khẳng định?"

"Ừ , khẳng định." Kiếm Thập Nhất trả lời, một đôi mắt bắn khoản nhìn xung quanh .

Mối quan hệ giữa Kiếm Thập Nhất cùng Cơ Mộc Ly như là chủ tớ hoặc như là bạn hữu . Tần Khuyết cũng chưa biết rõ ràng , nếu Kiếm Thập Nhất có thể như thế khẳng định . Nói vậy thì sự ăn ý giữa bọn họ đối với người ngoài như hẳn không thể hiểu biết rồi.

"Người đang tìm cái gì?" Tần Khuyết bản thân đều không biết, hiện tại ở trước mặt Kiếm Thập Nhất , lời nói của hắn trở nên càng ngày càng nhiều.

Kiếm Thập Nhất liếc hắn một cái, khẽ nhú mày nói: " Ta đang tìm chỉ bạc nhận kiếm , ta nhớ lúc ấy rõ ràng bị ném ở đây."

Tần Khuyết cũng đi tìm cùng , qua mấy ngày ở chung , hắn đã sớm phát hiện thanh kiếm này đối Kiếm Thập Nhất mà nói rất quan trọng . Đi đến đâu cũng thấy hắn mang theo thanh kiếm này .

"Xem ra là bị người nhặt đi rồi." Kiếm Thập Nhất thở dài.

"Đổi một thanh khác được không ?"

"Người không rõ, thanh kiếm này có ý nghĩa với ta thế nào . Nó theo ta ròng rã bốn năm, còn làm ta trả giá rất nhiều ... Tóm lại, cho dù là bảo kiếm đều kém nó."

Tần Khuyết trước kia cũng dùng kiếm, nhưng hắn vẫn không rõ, Kiếm Thập Nhất vì sao lúc nói đến chỉ bạc nhận kiếm lại lộ ra biểu cảm phức tạp

như vậy .

Cho đến thật lâu về sau, hắc mới biết được nguyên nhân , trong lòng đối hắc lại thêm nhiều phần thương hại và... Thương tiếc? Hai người đi không bao lâu, một nhóm người liền vội vã chạy lại, cầm đầu đúng là thị vệ Triệu Xương, phía sau hơn hai mươi kỵ sĩ cũng đều là cận vệ trong vương phủ .

Xem trận thế này , Cơ Mộc Ly vì tìm kiếm hai người, đã điều một nửa cận vệ trong phủ tới đây .

"Kiếm công tử, Kiếm phu nhân, các người không sao chứ ? !" Triệu Xương vội vàng từ trên lưng ngựa xoay người xuống, đến gần hỏi.

Tần Khuyết thấy hắc đi lại, tay đã theo bản năng kéo lại cổ áo vừa đúng che khuất hầu kết bản thân .

Nếu để cho người khác biết đường đường Kiếm phủ tiểu công tử cười nam nhân, chỉ sợ sẽ bị cười nhạo cả đời. Vì tiểu tử này , hắc theo bản năng liền làm như vậy rồi.

"Không có việc gì, chính là gặp được mấy tên cướp chợ ." Kiếm Thập Nhất nhìn Triệu Xương gật gật đầu, "Vất vả các người."

Từ Hoàng Thành đến thành Hoa Dung ngựa không dừng vó cũng muốn hơn nửa canh giờ, không nghĩ tới bọn họ vì tìm người chạy đi tổng cộng mới hết một canh giờ. Năng lực làm việc của Triệu Xương quả thực làm cho người ta yên tâm.

Triệu Xương thấy hai người thân hình chật vật không chịu nổi, lập tức bảo cấp dưới chuẩn bị một con ngựa, nói: "Ta tới vội vàng, không có mang hai cái áo choàng , Kiếm công tử cùng Kiếm phu nhân liền chấp nhận một chút đi, chờ vào trong thành, ta lại đi mua hai cái áo choàng ."

"Như thế, làm phiền rồi." Kiếm Thập Nhất khách khí nói, nhìn lướt về người phía sau .

Tần Khuyết hiểu ý, lập tức xoay mình lên ngựa, chờ hăn mới ngồi xuống ổn định, phía sau có người lập tức kề sát hăn ngồi xuống, người nọ thân thể nóng bỏng gần như hỏa lò rồi.

Tần Khuyết nhin không được nhúu mày hơi hơi nghiêng đầu nhìn lướt về sau, không nghĩ tới, liếc mắt một cái thấy được gương mặt Kiếm Thập Nhất càng thêm sừng đỏ .

Tiểu tử này lúc trước đến cùng là ăn phải thuốc gì ? Thế nào toàn thân nóng thành như vậy?

Triệu Xương đã sớm phát hiện Kiếm Thập Nhất dị thường, chỉ cho là hăn thẹn thùng, cũng không hỏi nhiều.

"Ha ha, Kiếm công tử thế nào trở nên khách khí như vậy , tự nhiên lại trở nên xa lạ với chúng ta , không phải là cười nàng dâu về bị quản thúc thành như vậy đi ?" Triệu Xương nhin không được trêu ghẹo một câu.

Mấy cận vệ khác đều có chút giao tình với Kiếm Thập Nhất , nghe vậy cũng phá lên cười, một chút mặt mũi cũng chưa cấp.

Gương mặt Kiếm Thập Nhất đỏ rùng rục , ánh mắt lạnh lùng đảo qua tất cả mọi người . Đáng tiếc mọi người đã sớm biết rõ tính tình của hăn , vẫn cười vui vẻ như trước . Cùng Triệu Xương hội họp xong , Kiếm Thập Nhất cũng không có trực tiếp về Kiếm phủ, mà là nhờ người đưa tin về trong phủ , rồi sau đó mang theo Tần Khuyết cùng đi tới Viêm Đạm vương phủ trong Hoàng Thành .

Tần Khuyết biết Kiếm Thập Nhất muốn nói tất cả mọi chuyện với Cơ Mộc Ly , trong mắt toàn là khó có thể tin, còn có nồng đậm thất vọng.

"Ta đem tình trạng của chính mình nói cho người, là vì ta cảm thấy người là người có thể tin . Nhưng là hiện tại, người thế nhưng muốn đem bí mật của ta nói cho người khác biết? Kiếm Thập Nhất, người nghĩ rằng ta thật sự thiếu nợ người ?"

"Mặc kệ người là nam nhân hay là nữ nhân, tính cách của người một chút cũng không thay đổi, vẫn không bớt lo." Kiếm Thập Nhất than nhẹ một tiếng, "Bốn năm trước ta trải qua một chuyện , vốn là không lại tin bất kì kẻ nào, nhưng là, sau này ta lại cô đơn tin một người, mà trên đời này cũng chỉ có một người là ta vĩnh viễn tin tưởng , người này... Đó là Viêm Đạm vương Cơ Mộc Ly .

Tần Khuyết, người nếu tin tưởng ta, mong người cũng tin tưởng hắn, ta đối gia cũng không giấu diếm chuyện gì , mà hắn cũng không phải loại người lòng lang dạ thú như Đoan Mộc Toái Phong .

Nói sự thật cho hắn biết, người mới có thể được Viêm Đạm vương phủ che chở ."

"Ta không cần bất luận kẻ nào che chở!" Tần Khuyết lạnh lùng nhìn hắn, bỏ cánh tay của hắn ra liền đi ra ngoài.

Kiếm Thập Nhất vội vàng túm chặt cánh tay hắn , thanh âm lãnh trầm nói: "Người như thế nào lừa gạt ta, ta đều không có câu oán hận, nhân là quá khứ ta chưa bao giờ hoài nghi người cái gì. Vì sao người liền không thể tin ta một lần?"

Tần Khuyết bị hắn nói thì ngẩn ra, do dự hồi lâu, mới nhận mệnh mà nói: "Được , ta tin người một lần, nếu Viêm Đạm vương cũng giống Hỏa Kỳ vương , như vậy lúc này đây ta cho dù chết cũng sẽ không lại làm chim trong lồng !"

Lúc Thủy Y Họa biết được Kiếm Thập Nhất cùng Tần Khuyết đều không có việc gì , nhẹ nhàng thở ra.

Cơ Mộc Ly buồn cười nói: "Đều nói không có việc gì, nàng sao phải lo lắng như vậy ?"

"Gia, Kiểm công tử cùng Kiểm phu nhân tới , đang ở bên ngoài." Triệu Xương bầm báo nói.

"Hả ? Tiểu tử này không về Kiểm phủ? Nhanh gọi bọn hắn tiến vào, đừng biến thành gia giống như người ngoài như thế ." Cơ Mộc Ly miễn cưỡng nhướn mày .

Kỳ thực Kiểm Thập Nhất không phải trở nên xa lạ với Cơ Mộc Ly , mà là hắn cần thừa dịp Triệu Xương bầm báo thuyết phục người bên cạnh , quan trọng hơn là hắn còn muốn tìm được Đông Phương Lăng, hỏi hắn giải được Nhuyễn Cốt Tán cùng với phương pháp giảm bớt tác dụng của thuốc bổ .

Giải trên người được tính , Kiểm Thập Nhất trực tiếp mang theo Tần Khuyết vào cửa.

Hai người đầu tiên là hơi chút hành lễ, rồi sau đó hai người vụng trộm liếc nhau.

"Chậc, Thập Nhất , trước mặt ta cùng gia vẫn nên thu liễm một chút, phu thê các người mắt đi mày lại, coi chúng ta nhìn không thấy sao?" Thủy Y Họa cười khẽ trêu ghẹo một câu.

Cũng không biết có phải là ảo giác hay không , nàng cảm thấy hiện tại Kiểm Thập Nhất so trước kia hơn chút tình ý .

"Gia, vương phi, ta lần này mang theo Tần Khuyết đến vương phủ, là tới nhận sai." Kiểm Thập Nhất cân nhắc từ ngữ , chậm rãi nói.

"Nhận sai liền thôi, gia biết người cứu người sốt ruột, nếu thay đổi Y Họa như thế, ta cũng sẽ giống như người ." Cơ Mộc Ly nói xong, vụng

trộm vươn tay sờ soạng bên hông Thủy Y Họa một cái.

Kiểm Thập Nhất không có tâm tư xem Cơ Mộc Ly cùng Thủy Y Họa vụng trộm , nói thẳng: "Ta muốn nói không phải là chuyện này, mà là về thân phận của Tần Khuyết ."

Nói đến đây , Tần Khuyết đã không nhanh không chậm nói tiếp , "Ta tên thật là Tần Khuyết, là nam nhân."

Thanh âm trong sáng, rõ ràng chính là giọng nói của nam nhân .

Thủy Y Họa cả kinh đứng lên, hai mắt trừng lớn.

Cơ Mộc Ly nghe xong, chỉ nhướn mày, rồi sau đó hồ nghi nhìn nhìn Thủy Y Họa. Tuy rằng chuyện này thật làm cho người ta giật mình, nhưng là cũng không tất yếu kinh thành như vậy đi? Huống chi Y Họa vốn là người kín tiếng .

Sau khi kinh ngạc , hai mắt Thủy Y Họa trở nên lạnh lùng , chăm chú nhìn chăm chăm nam nhân mặc đồ nữ trang kia , "Xú tiểu tử, hoá ra là người!"

Tần khuyết chậm rãi đẩy ra tóc mái trước trán , sau đó nâng lên lòng bàn tay phải, giơ ra trước mặt nàng, lộ ra vết sẹo . Sau đó hắc nhếch môi cười, cười như không có chuyện gì , "Không sai, là ta. Lúc trước đa tạ ân cứu mạng của ngài, cũng đa tạ ngài một đao này , hại ta cái tay này suýt chút phế bỏ."

Mấy người nghe được như lọt vào trong sương mù.

Kiểm Thập Nhất theo dõi bàn tay bị đâm thủng kia , không hiểu nhìn về phía Thủy Y Họa.

Có ý tứ gì? Chẳng lẽ hai người này đã sớm quen biết rồi hả ? Mà vết đao xuyên thấu lòng bàn tay kia là do Thủy Y Họa làm ?

Thủy Y Họa rời khỏi ghế , thong thả từng bước đến trước mặt hắn, "Ta còn tưởng rằng người đã chết , không nghĩ tới nhưng là mạng lớn, không chỉ sống tốt , còn ẩn giấu dưới mí mắt của ta."

"Người đã còn sống, như vậy lời hứa lúc trước vẫn còn có nghĩa. Người nói cho ta núi vàng núi bạc làm thù lao, như vậy núi vàng núi bạc của người đâu?"

Thủy Y Họa cười như không cười đánh giá hắn.

Xú tiểu tử, thế nhưng mặc thành nữ nhân, còn dám lắc lư dưới mí mắt của nàng !

Kỳ thực năng lực nhận biết của hai tai Thủy Y Họa tốt hơn ánh mắt rất nhiều , có đôi khi nàng không nhận ra người đang cải trang , nhưng là chỉ cần nghe qua thanh âm người nọ , rồi khi nghe lại lần thứ hai , nàng có chín phần năm chắc có thể nhận ra người nọ.

Tần Khuyết bình thường thay đổi nữ trang không nói, tóc mái thật dài che khuất cặp mắt rất dễ nhận biết của hắn , hiện thời tóc mái vén lên , cặp mắt xinh đẹp lại lạnh lùng như hai hạt châu , làm Thủy Y Họa lập tức liên tưởng đến chuyện phát sinh đêm đó ở nước Tuyết Ly .

Thiếu niên xinh đẹp lấy oán trả ơn , không nghĩ tới mình còn có lúc gặp lại hắn . Bản thân nếu lấy không được những thứ hứa hẹn, thật sự có cảm giác muốn giết người .

"Vương phi nói đúng lắm, hứa hẹn lúc trước vẫn có giá trị như cũ , núi vàng núi bạc của ta có thể giao hết cho ngài ." Tần Khuyết cười nhẹ một tiếng , chỉ là ý cười lại chưa đạt đáy mắt.

Đã nàng muốn, liền cho nàng , chính là không biết nàng có bản lĩnh để lấy hay không !

Của cải của Tần gia nhà hắn nhiều hơn mọi người tưởng tượng rất nhiều , ha ha ~

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 124: Về Sau Chỉ Là Một Phế Nhân!

Thủy Y Họa cười nói: "Chỉ cần người cấp được , ta liền tốt lên."

Tần Khuyết nghe vậy, khóe miệng từ từ cong lên , "Một khi đã như vậy, tất cả đều đưa cho vương phi . Ở dưới hồ Lân Ba huyện Lệ của nước Đông Diệu có trăm vạn lượng hoàng kim mà Tần gia ta giấu . Chỉ cần vương phi có bản lĩnh lấy lên , tất cả những thứ đó đều là của vương phi, coi như là báo đáp ân cứu mạng ngày đó ."

Hắn nói được hào phóng, nhưng Thủy Y Họa lại biết, ở trong lòng tiểu tử này , hắn nhất định nghĩ rằng bản thân không thể lấy lên .

Hiện thời đừng nói bốn nước không còn hòa bình như trước kia , cho dù còn giống như trước kia , nàng cũng không có khả năng chở nhiều vàng bạc ra khỏi nước Đông Diệu như vậy !

"Người xác định không có lừa ta ?" Thủy Y Họa cười tủm tỉm nhìn Tần Khuyết.

Tần Khuyết nghe xong câu chất vấn, ngạo nghễ ngẩng đầu, "Nhiều năm cơ nghiệp của Tần gia ta đã có rất nhiều tài bảo , chính là tổ tông Tần gia đều hiểu được đạo lý ẩn giấu , dè mà quá béo sẽ bị sói để mắt, không thể không phòng. Những vàng bạc châu báu đó đều để vào bình sứ sau đó chôn ở dưới đáy hồ Lân Ba , chỉ cần hơi đào mấy tấc đất , có thể đào ra bình sứ. Tin hay không ở ngài , dù sao ta đã giao ra tất cả gia tài của bản thân , chỉ xem vương phi ngài có gan dám lấy hay không mà thôi ."

Thủy Y Họa trong lòng kích động , thật muốn hiện tại phải đi tới hồ Lân Ba ở nước Đông Diệu , đào đáy hồ để lấy trăm vạn lượng hoàng kim ra!

Cơ Mộc Ly thấy nàng bộ dạng cao hứng , âm thầm nghiêng răng. Không phải là vàng bạc châu báu sao, Tiêu Dao cung của hãn châu báu đã sớm xếp thành núi rồi. Y Họa nói muốn, vậy đều là của nàng.

" Y Họa , trong phủ của ta không thiếu vàng bạc châu báu, nàng nói muốn, trong phủ của ta còn nhiều." Cơ Mộc Ly vội vàng chứng minh bản thân mình vẫn tồn tại .

Vì sao hãn có loại cảm giác , nếu đặt bản thân cùng một đồng vàng bạc ở cạnh nhau, Y Họa nhất định sẽ chọn vàng bạc đầu tiên , sau đó mới ngăm đến bản thân ?

Kỳ thật , Thủy Y Họa chẳng phải người ham tài , chính là, nàng thích vết của cải, có người thích sưu tầm đồ sứ, có người thích sưu tầm bảo kiếm, mà Thủy Y Họa có đam mê nho nhỏ , đó là cất chứa vàng bạc châu báu. Không nhất định phải muốn dùng vàng bạc làm chuyện gì, nhưng trong tay có nhiều vàng bạc cảm giác thật sự sướng khoái !

" Bản thân ta là người không chấp nhặt lỗi lầm của người nhỏ hơn , người đã có thành ý như vậy , ân oán của chúng ta coi như xóa bỏ ." Thủy Y Họa khó được hào phóng một lần . Phải biết rằng nàng là người có cừu tất báo , lúc trước nàng chỉ đâm một đao trên tay Tần Khuyết , không phải vì nàng có tâm địa từ bi , mà là trong tiềm thức của nàng liên cho rằng Tần Khuyết chạy không khỏi một kiếp này .

Để hãn trở lại Nguyệt Mãn lâu làm tiểu quan, quả thực chính là một loại hành hạ sống không bằng chết . Trải qua lâu như vậy, Thủy Y Họa cũng quả thật quên hãn rồi. Không nghĩ tới, tiểu tử này vẫn sống tốt dưới mắt nàng , thật sự làm nàng đau thương , lâu như vậy cũng chưa nhận ra được.

"Xem ra, vương phi rất vừa lòng với thù lao của tại hạ ." Tần Khuyết mỉm cười, ánh mắt chuyển hướng về phía Cơ Mộc Ly , "Nghe Kiếm Thập

Nhất nói, Vương Gia là người đáng giá tín nhiệm, như vậy ta có thứ muốn đưa cho Vương Gia."

Kiểm Thập Nhất ghé mắt nhìn hắn, không hiểu hơi hơi nhú mi.

Cơ Mộc Ly tạm thời bỏ những khó chịu trong lòng xuống , hơi có chút ngoài ý muốn nói: " Toàn bộ tài sản của người đều cho vương phi, trên người người chẳng lẽ còn có gì đáng giá hơn ?"

"Tự nhiên có." Tần Khuyết thản nhiên nói. Lúc đang muốn tiếp tục nói câu sau , Thủy Y Họa như có thâm ý cười.

" Tần Khuyết, à , không, hắn là Tần Khuyết công tử, người nói chẳng lẽ là quý đồng tử của người ?"

Tần Khuyết kinh ngạc, Thủy Y Họa làm sao mà biết hắn nhắc tới cái gì ?

Theo lý thuyết, chỉ có người của Hoàng thất mới biết được bí mật về quý đồng tử bí , vì sao nữ nhân này cũng rõ ràng, hắn vốn đang nghĩ làm cho những người khác ra ngoài , một mình cùng Viêm Đạm vương nói chuyện, không nghĩ tới... Chẳng lẽ Cơ Mộc Ly lại đem chuyện quan trọng như vậy nói cho nữ nhân này? !

Lúc Cơ Mộc Ly nghe đến hai chữ quý đồng tử , trong mắt nhanh chóng xẹt qua chút ánh sáng .

"Y Họa , đây cũng là một người có quý đồng tử khác mà nàng từng nhắc tới ?" Cơ Mộc Ly nhìn chăm chăm hai mắt Tần Khuyết , giờ phút này ánh mắt Tần Khuyết là màu đen, cả người không khác, căn bản nhìn không ra đến đây là một trong hai người Song Hàng Quý Tử mà bản thân tìm đã lâu .

Thủy Y Họa gật đầu, "Không sai, đúng là hắn, ta thế nào cũng không nghĩ tới này, tiểu tử này dám mặc nữ trang dưới mí mắt của ta . Ai , gan thật lớn , cũng không sợ ta nhận ra hắn, rồi sau đó chinh hắn đến chết ."

Kiểm Thập Nhất nghe tới giọng điệu lạnh rờn rợn của nàng , đã biết Tần Khuyết trước kia gặp phải nữ nhân trùng mắt tất báo này , không khỏi có chút lo lắng .

"Vương phi, hiện thời Tần Khuyết cũng coi như là người một nhà , chuyện trước kia liền xóa bỏ được không ?"

Thủy Y Họa chặc một tiếng, " Nếu đã là người nhà , chẳng lẽ ta lại lòng dạ hẹp hòi cần mãi chuyện này không tha. Nhưng Thập Nhất , tiểu tử này nam phần nữ trang lừa gạt cảm tình của người , người không bức tức ? Chẳng những không buồn bức, còn khắp nơi che chở hăn. Chặc chặc chặc, thị vệ gả đi ra ngoài quả nhiên là bát nước hắt đi , khuỷu tay đều bắt đầu rã ra ngoài rồi ."

Kiểm Thập Nhất nổi giận trùng mắt nàng, "Ta chỉ là nói lí , mà Tần Khuyết đã chủ động thẳng thắn thừa nhận thân phận, tự nhiên liền... Lại nói chuyện đại hôn lần này , vốn là bản thân ta một bên tình nguyện, liên quan gì tới hăn ?"

Hăn và Tần Khuyết ở chung thời gian dài nhất, sớm nên phát hiện Tần Khuyết là nam nhân, nhưng trước đây hăn không có chú ý, mãi cho đến phát hiện Tần Khuyết ba ngày hai bữa chạy ra ngoài, mua một ít kỳ quái gì đó, hăn mới dần dần phát hiện chút khó hiểu.

Lúc Tần Khuyết tức giận với hăn , tiếng nói không tự giác liền biến trở về tiếng nam tử , hăn đã từng nghe qua rồi. Chẳng qua, trong lòng hăn luôn luôn theo bản năng lảng tránh chuyện này, tâm lý thôi miên Tần Khuyết vẫn là nữ nhân, nếu không mình làm sao có thể động tâm rồi hả ?

Hăn làm sao có thể đối một người nam nhân động tâm? Đây thật sự là quá buồn cười rồi. Hăn vẫn mang tâm lý trốn tránh , luôn luôn đều xem Tần Khuyết làm nữ nhân . Sau này khi Tần Khuyết bị người bắt đi, sự thật bị chính hăn không chút do dự thừa nhận, hăn mới rớt cuộc hết hy vọng rồi.

Tần Khuyết quả thật là nam nhân, Tần Khuyết cũng chỉ là biệt hiệu của hắn .

Thủy Y Họa không dự đoán được Kiếm Thập Nhất luôn luôn đối gì đều không quan tâm, trong lòng chỉ có Cơ Mộc Ly , vậy mà như thế che chở một người ngoài . Không, có lẽ là sau đại hôn , giữa hai người này thật sự đã xảy ra cái gì? Vì thế, Tần Khuyết đã là vợ rồi hả ?

Thủy Y Họa bắt đầu mơ màng liên thiên. Tuy rằng ngay từ đầu lúc gả đến nước Hỏa Vũ cho rằng Cơ Mộc Ly là người đồng tính , cũng bởi vậy đối hắn không có hảo cảm, nhưng bản thân Thủy Y Họa đối với chuyện đồng tính cũng không có thành kiến . Trái lại nàng lại cảm thấy, có đôi khi tình yêu giữa hai người đàn ông , có thể so với nữ nhân còn có oanh oanh liệt liệt, còn muốn kinh thiên động địa.

Lại nhìn mặt Kiếm Thập Nhất cùng Tần Khuyết vài lần , Thủy Y Họa lại cảm thấy Tần Khuyết biến thành nam nhân lại càng thích hợp Kiếm Thập Nhất hơn so lúc đóng giả làm nữ nhân .

Hai người này tuy rằng đều là người có tính cách lạnh lùng , nhưng Kiếm Thập Nhất đối với người mà bản thân để ý lại cực kỳ bao dung, mà Tần Khuyết, tính cách đậm mạc là do cuộc sống tôi luyện mà thành gocthuymbachdang , người như vậy chính cần một người ít nói có năng lực bao dung hắn , vậy chẳng phải là Kiếm Thập Nhất?

Ba người khác thấy Thủy Y Họa trầm tư, còn tưởng rằng nàng đang nghĩ tới chuyện nghiêm túc gì , ai biết được người này lại tự vẽ chuyện tình cho Kiếm Thập Nhất và Tần Khuyết .

Mặc kệ Thủy Y Họa có phải suy nghĩ đại sự hay không , Cơ Mộc Ly thật là đang tự hỏi một chuyện .

"Thập Nhất , gọi Lăng vào đây , gia có chuyện nên cho các người đã biết."

Kiểm Thập Nhất trong lòng nghi hoặc lại không hỏi nhiều, xem ra thân thể của Tần Khuyết đích xác liên lụy quá lớn.

Lúc Đông Phương Lăng bị kêu vào , trên mặt biểu tình vui sướng khi người gặp họa còn chưa hoàn toàn rút đi. Không có biện pháp, quá buồn cười , Thập Nhất vì khôi phục sức khỏe , thế nhưng dùng đại bổ hoàn mà bản thân đưa cho , thật không hiểu Thập Nhất làm sao nhìn được , sẽ không sợ ghen ra nội thương sao ha ha ha! Từ lúc hẳn biết được chuyện này liền bắt đầu ôm bụng cười lăn lộn, cười mãi cho tới bây giờ.

Nhìn đến mấy người trong nhà đều không có biểu cảm quét về phía bản thân, Đông Phương Lăng rốt cục thu hồi ý cười trên mặt , một bộ nghiêm trang đứng bên cạnh Kiểm Thập Nhất .

Đợi đến trong lúc vô tình quét đến Tần Khuyết để lộ ra hầu kết , cả kinh thét âm rồi nhảy dựng lên , "Ôi, nương ời , Thập Nhất , nàng dâu của người sao lại có hầu kết? !"

Tần Khuyết lạnh lùng lướt mắt nhìn hẳn, "Ta là nam nhân."

Đông Phương Lăng há to miệng gần như có thể nhét vừa quả trứng gà , chỉ vào Tần khuyết, " Thập Nhất , người, người người người, người vậy mà cười nam nhân làm nàng dâu?"

Kiểm Thập Nhất không nói gì lườm hẳn một cái, "Ta ngay từ đầu cũng không biết chuyện."

Đông Phương Lăng vỗ vỗ trái tim mình, rồi sau đó xem xét Cơ Mộc Ly cùng Thủy Y Họa, "Gia cùng vương phi bảo ta đi lại, vì báo cho biết ta sự thật này ?"

Thủy Y Họa đã sớm nhìn thấu bản tính nhiều chuyện của Đông Phương Lăng , nâng trán nói: "Gia có đại sự tuyên bố, đợi lát nữa các người sẽ biết.

Tốt lắm, đừng đứng ở đằng kia , ngồi đi." Đặc biệt nhìn lướt qua Tần Khuyết , "Người cũng ngồi xuống."

Tần Khuyết xem tư thế liền biết Cơ Mộc Ly vốn định nói bí mật này rồi. Tuy rằng hần trước kia chỉ nghe loáng thoáng ở chỗ Đoan Mộc Toái Phong , nhưng hần biết bí mật này đối với người trong hoàng thất mà nói, cực kỳ quan trọng ,ddddleeequy~donna.com hơn nữa ngay từ đầu bí mật này chỉ truyền cho quốc quân kế nhiệm . Đến bây giờ, người được quốc quân tín nhiệm cũng có khả năng biết , chính như Đoan Mộc Toái Phong và người trước mắt này.

Vì biểu đạt thành ý, Tần Khuyết trước kể lại chuyện cuộc đời của bản thân , quả nhiên là một chút cũng chưa sót . Từ vừa mới bắt đầu cuộc sống giàu có , rồi về sau cửa nát nhà tan, lại về sau trong lúc vô ý gặp được Hỏa Kỳ vương chiêu hiền như khát , rồi sau bị hần giam lỏng ở trong mật thất. Tuy rằng được ăn uống thoải mái , nhưng trong đoạn thời gian kia không có nửa phần tự do .

Hai mắt Kiểm Thập Nhất luôn luôn buông xuống , biểu cảm không thay đổi, chính là hai tay giấu ở trong áo kia lại nắm thật chặt .

" Tiểu tử này mất đi nội lực mà có thể một mình trốn khỏi Hỏa Kỳ vương phủ!" Đông Phương Lăng bội phục nói, hần đối Tần Khuyết biến thành nam nhân tương đối có cảm tình.

Trước kia Tần Khuyết là nữ tử hần không có để ý , Đông Phương Lăng cũng chỉ xem hần là một tiểu nha hoàn. Khi Tần Khuyết có thể biến trở về thành nam nhân trên người có một loại khí chất không chịu khuất phục , làm hần thưởng thức.

"Cho nên, từ lúc người chạy ra khỏi Hỏa Kỳ vương phủ vẫn luôn chạy trốn ?" Đông Phương Lăng nhin không được lại hỏi,ngocthuylachdanglqd.com trên mặt mang theo chút đồng tình. Nhiều

nanh vuốt của Hỏa Kỳ vương đuổi bắt một người không có võ công như vậy mà tiểu tử này lại có thể nhiều lần tránh được , không thể không nói là một người rất cẩn thận , nhưng là đồng thời, trong khoảng thời gian này Tần Khuyết ăn qua khổ không là bọn hắc có khả năng tưởng tượng đến.

Tần Khuyết thấy được sự đồng tình trong mắt của Đông Phương Lăng , trong lòng cười lạnh, hắc chưa bao giờ cần người khác thương hại. Thương hại là cái gì, có thể làm cơm ăn? Tư vị đói khát và chạy trốn , không có người so với hắc càng rõ ràng.

"Nên nói ta đều nói rồi. Vương Gia không tỏ thái độ sao?" Tần Khuyết nhìn về phía Cơ Mộc Ly. Nói thật, đến bây giờ hắc đều không có nhìn thấu Cơ Mộc Ly , đó là một người làm cho người ta đoán không ra , hắc dám đảm bảo, cho dù là Kiếm Thập Nhất hay Đông Phương Lăng theo hắc hồi lâu cũng không thể hoàn toàn nhìn thấu suy nghĩ trong lòng nam nhân này .

Cơ Mộc Ly miễn cưỡng nhú mày, không chút để ý nói: "Người yên tâm, người đã làm lựa chọn, bốn vương sẽ hộ người đến cùng, chính là quý đồng tử của người đến lúc đó bốn vương khả năng sẽ mượn một chút."

Kiếm Thập Nhất đồng tử chợt co rụt lại, cả kinh nói: "Gia, chẳng lẽ ngài tưởng đem hai mắt Tần Khuyết ..."

"Yên tâm, gia các người sẽ không khoét mắt hắc." Thủy Y Họa cười tủm tỉm trả lời thay Cơ Mộc Ly , nhìn Tần Khuyết hồi lâu , tán câu, " Đôi mắt đẹp như vậy , mọi người không nỡ hủy hoại nó."

Cơ Mộc Ly nghe vậy, vốn không có tâm tư này cũng trở nên có. Hừ, chỗ nào đẹp mắt rồi hả ? Ánh mắt của tiểu tử này còn chưa có quyền rũ như của hắc đâu!

"Mộc Ly , nếu đã tìm được Song Hàng Quý Tử , sao không mang một bức họa cổ ra thử xem?" Thủy Y Họa hé miệng cười.

Cơ Mộc Ly cũng nở nụ cười , " Y Họa thật sự là nghĩ giống ta ."

Trừ bỏ Tần Khuyết, Kiếm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng đều là bộ dạng mờ mịt không hiểu . Gia cùng vương phi đến cùng đang nói cái gì? Bọn họ hoàn toàn nghe không hiểu.

"Thập Nhất , Lăng, chuyện này trước kia ta luôn luôn gạt các người, là vì khi đó các người tôi luyện còn chưa đủ, cũng chưa va chạm nhiều trong giang hồ , nhưng là hiện tại, ta cảm thấy là thời điểm cho các người biết bí mật này rồi..." Cơ Mộc Ly từ từ nói.

Kiếm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng nghiêm cẩn nghe, trên mặt vẻ mặt giật mình càng lúc càng lớn. Tần Khuyết hiển nhiên cũng là lần đầu biết nội tình như thế rõ ràng , sắc mặt cũng là chấn động.

"Nói như vậy, chỉ cần tập hợp đủ bốn tấm họa cổ trong truyền thuyết , rồi tìm Song Hàng Quý Tử là có thể mở ra bảo tàng trong truyền thuyết ? Còn có thể nhất thống thiên hạ? !" Đông Phương Lăng cả kinh nói.

Cơ Mộc Ly hơi hơi dạ, “ Họa cổ ta xem qua , thường nhân căn bản nhìn không ra cái gì , nghe nói chỉ có hai người có quý đồng tử đồng thời xem họa cổ thì mới có thể nhìn ra bí mật ."

Kiếm Thập Nhất nhíu mày, nhìn thoáng qua Tần Khuyết, ánh mắt phức tạp.

Khó trách Hỏa Kỳ vương luôn luôn đuổi theo Tần Khuyết không tha, hóa ra trong đó còn có nguyên do này . Như lời gia nói, quốc quân hoặc là hoàng tử có khả năng kế nhiệm của bốn nước đều biết đến chuyện này , tình cảnh của Tần Khuyết chẳng phải là cực kỳ nguy hiểm ?

Tần Khuyết không biết suy nghĩ trong lòng Kiếm Thập Nhất , hẳn lúc này rốt cục đã hiểu tác dụng hai mắt của mình . Có phải chỉ cần hủy đi hai mắt của bản thân , hết thảy khổ sở sẽ không tồn tại rồi hả ?

"Kiếm Thập Nhất, người nói, nếu bản thân ta hủy đi ánh mắt này , có phải hay không - - "

"Nghĩ cũng đừng nghĩ!" Kiếm Thập Nhất lập tức đánh gãy lời nói của hắn , thanh âm trầm lãnh giống như vừa mới tắm nước đá.

Tần Khuyết bị thái độ kiên quyết của hắn làm cho ngẩn ngơ , quay đầu không nói nữa. Hai mắt là của hắn, hắn muốn làm như thế nào thì làm , liên quan gì đến Kiếm Thập Nhất ?

Nhưng mà hắn không thể không thừa nhận, nghe xong những lời này , trong lòng hơi hơi ấm một chút. Từ lúc hai vị cao đường trong nhà qua đời, phủ bị phá nát , không còn có người không mang theo mục đích gì quan tâm hắn rồi.

"Bốn vương nói, sẽ hộ người chu toàn, hai mắt của người cứ an tâm mà giữ đi." Trên người Cơ Mộc Ly toát ra khí chất vương bát chi khí (đọc chệch đi của cụm từ gốc Vương Bá Chi Khí : ý để chỉ 1 người có khí thế lãnh tụ trời sinh) thật dễ dàng làm cho người tin phục. Không phải là hắn khuếch đại lời nói, mà là hắn còn có bản lĩnh này.

"Gia, không phải ngài tưởng nhất thống thiên hạ đi?" Đông Phương Lăng ấp úng hỏi.

"Ta nghĩ muốn nhất thống thiên hạ thì cần gì ủng hộ đại ca ngồi trên vị trí thái tử ?" Cơ Mộc Ly đảo qua hắn liếc mắt một cái, rất giống như là nói: Lăng, trong đầu của người đến cùng suy nghĩ cái gì?

Thủy Y Họa hé miệng cười, đáp lại một câu: "Trong đầu của hắn chắc toàn tương hồ."

"Người, các người!" Đông Phương Lăng hỗn hển trừng mắt này hai người phu xướng phụ tùy này .

Thấy người bị đưa đến xù lông , Thủy Y Họa mới thay Cơ Mộc Ly trả lời: "Đều không phải gia các người coi trọng bảo tàng này , mà là hãn thiếu người nhân tình, cần giúp người nọ mở ra bảo tàng trong truyền thuyết ."

"Vậy không phải là quá tiện nghi cho người kia sao? Đến lúc đó bảo tàng thật sự mở ra , chúng ta cũng thuận tay lấy chút ít ." Đông Phương Lăng cười hắc hắc nói.

"Bốn vương cũng không tính toán thay người nọ bán mạng đến cùng, thay hãn tập hợp đủ bốn bức họa rồi tìm được Song Hàng Quỷ Tử , ta sẽ không thiếu hãn cái gì rồi." Cơ Mộc Ly không vì bảo tàng mà dao động . Theo ý hãn, mấy thứ này đều là hư không ,ddlequydonnn.comm còn không bằng rút ra thời gian cùng Y Họa du sơn ngoạn thủy.

Đông Phương Lăng cũng chỉ là nói như vậy, hãn đời này tối say mê chính là y thuật và độc thuật, đối những vật khác cũng không có hứng thú.

Thủy Y Họa tuy rằng cảm thấy đáng tiếc, nhưng là lần này bảo tàng quá mức khó giải quyết, nàng cũng không đồng ý vì bảo tàng mà bỏn ba khắp nơi . Nhất là sau khi được đến toàn bộ gia sản của Tần Khuyết , đối với bảo tàng nàng càng không có tâm tư rồi.

Nhất thống thiên hạ? Nàng cũng không hiểm lạ.

Cơ Mộc Ly đối với tính cách của mấy người đã sớm quen thuộc , dám trước mặt bọn họ nói ra bí mật, liền chắc chắn mấy người này sẽ không tồn ý niệm gì khác . Nhưng là Tần Khuyết này...

"Tần Khuyết, hôm nay bốn vương đem tất cả bí mật đều nói ở trước mặt người , người cũng không nên cô phụ bốn vương tín nhiệm." Cơ Mộc Ly hơi híp híp con ngươi, nhìn hãn nói.

Tần Khuyết mấp máy miệng, "Vương Gia cứ yên tâm đi, đã ta chuyện gì đều nói với Vương Gia , liền không có tâm tư khác . Vương Gia nếu còn

chưa tin , đại khái có thể bảo Đông Phương Lăng hạ độc được gì đó cho ta cũng được ."

Kiểm Thập Nhất nghe xong lời này hơi có chút không vui, "Tần Khuyết, không cần nói với gia như vậy. Gia không phải là người như thế."

Cơ Mộc Ly vô tình khoát tay chặn lại, "Hắn nói cũng đúng, bốn vương hiện tại quả thật không có hoàn toàn tin hắn. Cho nên - - "

Tận lực dừng một chút, quét đến biểu cảm hơi căng thẳng của Kiểm Thập Nhất xong , cười đến không có hảo ý, ánh mắt cuối cùng dừng ở trên người Đông Phương Lăng , nói: "Cho nên Lăng, người nhìn Tần Khuyết một chút , không để cho hắn làm ra chuyện gì mà ta không thích . Còn có, người lại xem cho hắn xem nội lực còn có khả năng khôi phục hay không ."

Tần Khuyết không thể sử dụng nội lực vì ăn vào được mạn tính , loại được này là Hỏa Kỳ vương sai người cho vào trong thức ăn, lâu dài tích lũy trong người, đã lan tràn đến lục phủ ngũ tạng , hiện tại đã rất khó lại khôi phục nội lực.

"Tốt quá , ta gần nhất vừa vận nhân rồi không có việc gì làm , vừa khéo có thể thay tiểu tử này nghiên cứu một chút phương pháp giải độc ." Đông Phương Lăng lập tức liền đáp ứng , hơn nữa hai mắt trở nên sáng trưng, rất giống con chó nhỏ vừa mới nhặt được khúc xương . Đợi đến Tần Khuyết từ trong nhà đi ra , hắn như cũ có chút không tin.

"Thế là xong việc rồi hả ?" Hắn lập tức nghiêng đầu, nhìn về phía Kiểm Thập Nhất, không hiểu hỏi.

Kiểm Thập Nhất khó được nở nụ cười , "Bằng không đâu, người cho là gia giống Hỏa Kỳ vương đem người nhốt lại?"

Nói xong, vỗ vỗ bả vai hắn , "Yên tâm đi, về sau người liền giống ta cùng Lăng , trở thành thuộc hạ đắc lực của gia ,Die nd da nl e q uu ydo n

tuy rằng là thuộc hạ , nhưng là gia cũng không đem chúng ta thực làm hạ nhân , nhiều lắm là... Khụ ~ lúc tính khí táo bạo thích ép buộc người ."

Kiểm Thập Nhất còn chưa nói xong, Đông Phương Lăng liền tóm lấy Tần Khuyết không tha , hưng phấn nói: "Đi một chút, đi trong nhà ta, ta kiểm tra được trong cơ thể người . Người yên tâm, có ta ở đây, bảo đảm sẽ khôi phục nội lực cho người như lúc ban đầu!"

Tần Khuyết nhìn về phía sau liếc mắt một cái, còn chưa kịp nói thêm điều gì , đã bị Đông Phương Lăng nhiệt tình quá mức tóm đi rồi.

Kiểm Thập Nhất nghĩ nghĩ, vẫn là vội vàng đi theo.

Dù sao hiện tại chuyện Tần Khuyết nam mặc nữ trang chỉ có vài người bọn họ biết, ở trong mắt người khác, Đông Phương Lăng cười tủm tỉm lôi kéo tay nữ nhân của hắn , quả thực kỳ quái! Trong mắt người ngoài, này nhưng là đội nón xanh bóng , nón xanh bóng ..

Đông Phương Lăng thấy Tần Khuyết vui vẻ theo, trong lòng nhịn không được trộm vui vẻ. Thập Nhất , người thật sự là không cứu, lúc người này là nữ nhân người đã che chở khắp nơi , đợi đến khi người ta biến thành nam nhân, người lại ngày một nghiêm trọng rồi.

Chắc chắn, chẳng lẽ là gia trước kia đóng giả quá mức giống , làm cho Thập Nhất mưa dầm thấm đất, thế cho nên thiếu niên tuần mỹ bị ảnh hưởng thành đoạn tụ? Đông Phương Lăng trong lòng loạn bét,Die nd da nl e q uu ydo n Tần Khuyết cởi sạch áo khoác nằm ở trên giường, trên người trát đầy kim châm dài ngắn khác nhau .

Kiểm Thập Nhất thấy hắn biểu cảm không đúng , lập tức hỏi, "Như thế nào? Chẳng lẽ được ức chế nội lực là độc được?"

Đông Phương Lăng sắc mặt không tốt lắm, " Cho dù diệt trừ hết được tính trong cơ thể , hắn cũng không có cách nào luyện kiếm nữa , nói cách

khác... Hãn về sau là một phế nhân rồi."

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 121

Tần Khuyết nghe vậy, ánh mắt rõ ràng ảm đạm xuống . Phế nhân? Về sau cũng không có thể luyện kiếm nữa rồi hả ?

Kiểm Thập Nhất sắc mặt hơi đổi, nhìn đến ánh mắt ảm đạm của Tần Khuyết, trong lòng lại dâng lên chút cảm xúc không rõ .

"Lăng, thật sự không có cách nào lại tập võ sao ?" Kiểm Thập Nhất nhin không được hỏi.

Đông Phương Lăng liếc hẳn một cái, "Thế nào, y thuật của ta người còn không tin? Linh dược có thể mở rộng kinh mạch nhưng cũng sẽ làm kinh mạch trở nên càng ngày càng nhỏ, làm cho thân thể không thể thừa nhận nội lực cùng chân khí. Cũng may hẳn dùng loại dược vật này không nhiều lắm , nếu dùng quá liều , kinh mạch sẽ bị co rút nhanh, chân khí bên trong sẽ bị loạn , thương tổn tới tim phổi, đến lúc đó chính là phế nhân trong phế nhân!"

"Mặc kệ thế nào, trước ta sẽ bức hết dược tính còn lưu lại trong cơ thể ra , nếu như may mắn , chúng ta không chừng có thể tìm được linh dược mở rộng kinh mạch , đến lúc đó tiểu tử này có thể lại tập võ ."

Đông Phương Lăng hướng hẳn nháy nháy mắt, ý bảo hẳn nói tốt hơn, miễn cho tiểu tử Tần Khuyết nhất thời luẩn quẩn trong lòng.

Kiểm Thập Nhất hiểu ý đi lại, nói tiếp : "Người nói đúng, trong phủ của ta không thiếu đó là linh dược . Thiên hạ này cũng không có bệnh nào mà Đông Phương Lăng người trị không hết ." Nói xong nhìn về phía Tần Khuyết, "Cho nên người hãy phối hợp Lăng dưỡng bệnh, chờ trong thân

thể người dược tính bị bức ra sạch sẽ , ta liền tự mình dạy người kiếm pháp ?"

Đông Phương Lăng nhất thời khẽ trừng mắt, tiểu tử Kiếm Thập Nhất này đang dỗ trẻ con sao? Ai chẳng biết kiếm pháp của Kiếm gia không truyền ra ngoài!

Tần Khuyết không nhanh không chậm mặc quần áo , nghe vậy chỉ thản nhiên nói một câu, "Không sao , đối với ta mà nói, có võ công hay không võ công chẳng quan trọng, lại nói trước kia ta cũng chỉ biết chút quyền cước đơn giản , nội lực cũng thật nông cạn, không có sẽ không có. Nhưng mà các người yên tâm, thân thể là của ta , ta nhất định sẽ bảo vệ ."

"Ừ... Người biết là tốt rồi." Kiếm Thập Nhất nói, cánh tay có chút không được tự nhiên ôm ở trước ngực. Từ lúc đánh mất kiếm, hắn liền cảm thấy cả người không được tự nhiên.

Tần Khuyết chú ý tới động tác nhỏ của hắn , ánh mắt hơi hơi giật giật.

Kiếm Thập Nhất cùng Tần Khuyết lấy danh nghĩa thiếu chủ tử và thiếu phu nhân Kiếm phủ ở lại Viêm Đạm vương phủ rảnh rồi ngày người hai ngày, sau lại quay về Kiếm phủ. Tần Khuyết vẫn mặc nữ trang như trước , lấy thân phận Tần Khuyết tiếp tục ở tại Kiếm phủ. Đông Phương Lăng phối một ít viên thuốc bài trừ dược tính đưa cho hai người, sau đó tiếp tục cầm đầu vào phòng dược của bản thân nghiên cứu giải dược .

Trong Trúc Hương các , Cơ Mộc Ly cười mím chỉ day trán cho tiểu tức phụ.

"Như thế nào, tay nghề của vi phu có tiến bộ hay không ?"

Thủy Y Họa khép hờ mắt liếc nhìn hắn một cái, "Bình thường thôi ."
Vừa nói xong liền ngáp một cái.

"Trời còn chưa tối lại mệt rồi hả ? Y Họa , thân thể nàng có chỗ nào không thoải mái hay không ?" Cơ Mộc Ly cảm thấy tiểu tức phụ tần suất mệt mỏi rất thường xuyên . Đông Phương Lăng trước kia nhắc tới chứng bệnh thích ngủ , Y Họa của hần sẽ không phải bị loại bệnh này đi ?

Nghĩ vậy , Cơ Mộc Ly tâm lí cả kinh.

"Ta thân thể vẫn tốt , huynh cứ hay hỏi ta chỗ nào không thoải mái, chẳng lẽ là muốn ta sinh bệnh hả ?" Thủy Y Họa cười cầm lỗ tai hần .

"Thật không lương tâm, ta đây là quan tâm nàng ." Cơ Mộc Ly véo mặt nàng .

Thủy Y Họa chuyển tay hần sang ấn xoa tay mình , thân mình ngồi thẳng, suy nghĩ một lát, nói "Mộc Ly , ta ngày gần đây nhàn rồi vô sự, không bằng cùng Liệt sư huynh cùng đi Tuyết Ly làm việc?"

Cơ Mộc Ly mày hung hăng nhảy dựng, bất mãn, "Êm đẹp đi Tuyết Ly làm cái gì? Hơn nữa, tiểu tử Bắc Đường Liệt kia có bản lĩnh gì , muốn đi ra ngoài thì cũng phải để Thập Nhất hoặc là Lăng đi cùng nàng ."

Thủy Y Họa đã sớm nhìn thấu bản tính ghen tuông của Cơ Mộc Ly , không khỏi liếc xéo hần một cái, “ Ta đã gả cho huynh , huynh còn ăn dấm chua làm gì ? Liệt sư huynh đã lớn tuổi , đã nhiều ngày chúng ta cũng không có làm hết trách nhiệm của chủ nhà . Nếu không phải phụ thân có lệnh, hần cũng không cần luôn luôn đi theo ta, huynh còn không biết xấu hổ bắt người như vậy buồn ở trong phủ?"

Cơ Mộc Ly kiêu ngạo hừ một tiếng, "Lão tử phục vụ hần ăn uống no say , vậy còn chưa có hết trách nhiệm ? Hơn nữa, lúc ta ở Cổ Cương cũng không có chịu ân tình gì của hần . Hơn nữa, không cho hần ra phủ là vì tốt cho hần , gần nhất bên ngoài không yên ổn, chỉ chút bản lĩnh của hần , bảo hộ bản thân đều khó chứ đừng nói là vào Nam ra Bắc rèn luyện nữa !"

Ở trước mặt kiều thê , việc mà Cơ Mộc Ly thường xuyên làm nhất đó là tận hết sức lực làm thấp đi hết thầy nam tính, cũng lấy thế làm vui.

Thủy Y Họa lườm hắt một cái, "Hai ngày trước ta đã nói với huynh một chuyện , thế nào, huynh đã quên?"

"Y Họa nói mỗi một câu ta đều nhớ kỹ, lại như thế nào sẽ quên?" Cơ Mộc Ly đắc ý hôn nàng một chút.

"Cho nên ta tính toán đi Tuyết Ly đem Liên Nguyệt công chúa mang ra. Hẳn là một người có quý đồng tử , lại là thủ hạ của huynh , lúc này Tần Khuyết cũng thành người của huynh , hai người ở cùng nhau ,nói không chừng bí mật Song Hàng Quý Tử cũng có thể giải ." Thủy Y Họa nói .

Cơ Mộc Ly không đồng ý lắc lắc đầu, "Y Họa , Thượng Quan Diệt Nhị cũng không phải là thủ hạ của ta, mà là Quý Sát Huyết Tôn, trừ khi bản tôn tự thân xuất mã, bằng không không có người có thể mang hẳn đi , cho dù là nàng cũng không được." Dứt lời, ngón tay búng một cái ở trên mặt nàng , động tác vô cùng thân thiết.

Thủy Y Họa sớm đã thành thói quen các loại động tác khiêu khích của hẳn cho nên mặc kệ hẳn , chính là nghe xong hẳn nói trong lòng có chút khó chịu.

"Mộc Ly , khi nào thì mang ta đi Tiêu Dao cung nhìn xem đi, vừa vặn cũng nhận thức tam Đại Hộ Pháp trong truyền thuyết." Thủy Y Họa đã trực tiếp bỏ bớt đi Thanh Long hộ pháp.

Ngay cả Đông Phương Lăng thế nhưng cũng có thể trở thành Thanh Long hộ pháp, Thủy Y Họa thật sự khó hiểu, thật không hiểu Tứ Đại Hộ Pháp trình tự là thế nào sắp hàng, chẳng lẽ là Thanh Long lợi hại nhất, sau đó đến Bạch Hổ , rồi cuối cùng là Chu Tước cùng Huyền Vũ?

Cơ Mộc Ly đã đọc ra nghi hoặc của nàng lúc này, cười giải thích nói: "Lăng là người đi theo ta sớm nhất, cho nên thành Thanh Long hộ pháp, không liên quan đến võ công của hắc . Bạch Hổ là người thứ hai, tiếp theo đó là Chu Tước, cuối cùng mới là Huyền Vũ."

Thủy Y Họa hơi có chút hứng thú vượt càm, "Huynh từng nói Thượng Quan Diệt Nhị là người của Tiêu Dao cung , ta thấy hắc võ công không kém, có thể nói cao thủ, không có khả năng chỉ là một thủ hạ phổ thông , chẳng lẽ... Hắc là Huyền Vũ thần bí khó lường ? !"

"Y Họa quả nhiên thông minh." Cơ Mộc Ly cười khen, "Vậy nàng lại đoán xem Bạch Hổ cùng Chu Tước lại là loại người nào?"

Thủy Y Họa trừng hắc, "Cho dù là Đại La Thần Tiên cũng đoán không ra đi, ta mới thấy qua bọn họ một mặt, hơn nữa đều là lúc bọn hắc mang theo mặt nạ."

"Không sao , một tháng sau đó là đại lễ tế kiếm bốn năm một lần của Kiếm gia , đến lúc đó ba đại gia tộc Diệp gia cùng Ôn gia đều sẽ tới , đến lúc đó nàng sẽ nhìn đến bọn họ." Cơ Mộc Ly đột nhiên hơi cong môi một cái, trong mắt lóe sáng.

Thủy Y Họa lập tức liền hiểu được, "Huynh là nói Bạch Hổ cùng Chu Tước là người của Diệp gia và Ôn gia ?

Nàng trước kia còn không rõ ràng bốn đại hộ pháp là tuyển như thế nào , hiện thời nghe Cơ Mộc Ly nói như vậy , nàng rốt cục hiểu được, bản lĩnh lung lạc lòng người của Cơ Mộc Ly quả thật là cao thủ ! Xem xem , đều có người của ba đại gia tộc trong đó !

Cộng thêm Đông Phương Lăng là đệ tử của Vạn Độc Dược Thánh không độc nào là không giải được , khó trách Tiêu Dao cung có thể ở trên giang hồ càn rỡ như thế !

Cơ Mộc Ly thấy nàng nghe hiểu ý tứ của bản thân , cười nhạt giúp nàng vuốt tóc , miễn cưỡng nói: "Ta không có cho nàng sớm tiếp xúc Tiêu Dao cung cũng là có nguyên nhân.

Mấy người đó đều là những người có tính cách kỳ quái , ngay từ đầu cũng không có tin tưởng lẫn nhau, cho nên ta vì mỗi người đều tạo ra một tấm mặt nạ, nhưng hình dáng lại không giống nhau, rất dễ phân biệt . Kể từ đó, cho dù là Tứ Đại Hộ Pháp cũng không biết lẫn nhau .

Nhưng là ở chung ba năm , bọn họ đã vừa lòng ăn ý, cũng đã có sự tin tưởng nhất định , ta cảm thấy... Là thời điểm công khai thân phận lẫn nhau rồi."

"Loại biện pháp này cũng chỉ có huynh nghĩ ra, ngay từ đầu bọn họ nhất định làm cho huynh đau đầu đi, dù sao tất cả đều là người xa lạ." Thủy Y Họa có chút vui sướng khi người gặp họa.

Cơ Mộc Ly lại lắc đầu cười, "Y Họa , nàng nghĩ nhiều lắm. Chỉ cần đủ mạnh , ta liền có năng lực tổ chức dàn xếp bọn họ . Đợi đến lúc nhất định , cho dù ta thường xuyên không ở, bọn họ cũng có thể quản chế Tiêu Dao cung rất tốt ."

Thật sự là người tự đại. Thủy Y Họa yên lặng châm chọc nói, yêu nghiệt đáng chết này luôn như thế tự phụ, nhưng là hắc mỗi lần nói lại đều thật chính xác.

"Đúng rồi, vì sao Kiếm Thập Nhất không có gia nhập Tiêu Dao cung?" Thủy Y Họa đã sớm tưởng hỏi cái này. Chẳng qua lời này mới rơi xuống, nàng liền lập tức giải nghi hoặc của bản thân , "Ta hiểu được! Thập Nhất hắc thân là người Kiếm gia , kiếm bất ly thân, cho nên điểm này thật dễ dàng bại lộ thân phận của hắc ."

Cơ Mộc Ly giương mi, "Quả thật như thế." Y Họa của hắc chính là thông minh.

" Tốt , thật chờ mong lúc nhận thức bọn họ ." Thủy Y Họa cười nói.

Cơ Mộc Ly vừa nghe lời này liền cảm thấy không dễ chịu. Y Họa thật sự mong gặp Tứ Đại Hộ Pháp của hân ?

Thủy Y Họa tự nhiên không biết đối phương lại bắt đầu suy nghĩ mien man , trái lại tự tiếp tục nói: "Ta vốn là muốn đi Tuyết Ly mang Thượng Quan Diệt Nhị đến, nhưng mà huynh đã nói tiểu tử này chỉ nghe lệnh của huynh vậy nên chuyện này đành thôi ."

"Cũng tốt, mấy ngày nữa đó là ngày tân hoàng đăng cơ , đợi đến xong việc này , ta liền tự mình đi Tuyết Ly một chuyến, làm Huyền Vũ rời đi nhà giam kia , trở thành Hộ pháp Huyền Vũ của Tiêu Dao cung!" Cơ Mộc Ly trầm giọng nói. Kỳ thực Thủy Y Họa chỉ cần cầm mặt nạ và quý sát huyết tiên của hân tới cũng có thể sai sử Thượng Quan Diệt Nhị, đáng tiếc hân không đồng ý cho Thủy Y Họa đi.

Tuyết Ly dù sao cũng là nơi Thủy Y Họa sinh trưởng , hơn nữa nơi đó hình như còn có mấy con ruồi bọ làm người ta ghét . Cơ Mộc Ly lại thế nào bỏ được để cho Thủy Y Họa đi đâu.

Không thể không nói, trên đời này nam nhân lòng dạ hẹp hòi chính là người trước mắt Thủy Y Họa này rồi . Bảy ngày sau, Thái tử mới lập Cơ Văn Kỳ đăng cơ làm đế, trở thành thế hệ quốc quân mới của Hỏa Vũ , phong thái tử phi vì hoàng hậu, tiên hoàng vì Thái Thượng Hoàng, Ngô hoàng hậu trở thành Thái hậu. Những đại thần có công đều bị phong thưởng, nhất là Cơ Mộc Ly , tân hoàng thiên vị đến cực kỳ , thưởng rất nhiều vàng bạc châu báu .

Mọi người còn tưởng rằng Viêm Đạm vương sẽ từ chối , ai ngờ Viêm Đạm vương vui mừng vội vàng liền nhận.

Vô nghĩa, đây chính là những thử mà tiểu kiều thê trong nhà thích nhất , hân làm sao phải từ chối .

Cơ Văn Kỳ cũng từng lén hỏi Cơ Mộc Ly muốn gì , Cơ Mộc Ly đương trường liền mở miệng nói: Vàng bạc châu báu, càng nhiều càng tốt. Công công ở bên cạnh che miệng liền lén cười lên.

Ngày này , cả nước Hỏa Vũ đồng khánh, rất nhiệt náo. Lúc Cơ Văn Kỳ vẫn là Nho vương đã có hiền danh lan xa, hiện thời đăng cơ làm đế cũng coi như thuận theo dân ý rồi.

Đáng tiếc , mấy nhà vui mừng mấy nhà sầu, nghe nói Ngô hoàng hậu, à không, hẳn là Ngô Thái hậu ném vỡ rất nhiều thứ trong tầm cung , tức giận đến mức gần té xỉu.

Những người Ngô gia tuy rằng cười , nhưng đều là ngoài cười nhưng trong không cười, trong lòng đã sớm mặt vàng tràn ra. Xử lý tốt chuyện này, Cơ Mộc Ly liền mượn cớ rời khỏi Hỏa Vũ , trước khi đi tự nhiên không quên chuẩn bị mọi thứ

Trong vương phủ có Đông Phương Lăng cùng Triệu Xương ở đây, Kiếm Thập Nhất đã ở thành Hoa Dung , rồi còn Bắc Đường Liệt cao thủ về dùng cổ độc , Cơ Mộc Ly cũng coi như yên tâm.

Nhưng là, trên đời này mọi chuyện đều có cái ngoài ý muốn, đợi đến lúc Cơ Mộc Ly trở về, biết được chuyện đã xảy ra trong phủ , giận dữ gần như phát cuồng. Khi đó bên ngoài Viêm Đạm vương phủ gần như máu chảy thành sông. Đây đó tự nhiên cũng là nói sau.

Lại nói Cơ Mộc Ly đi rồi, Thủy Y Họa không có việc gì liền ở trong sân phơi nắng, thỉnh thoảng cùng Bắc Đường Liệt đánh cờ uống rượu, rồi nghiên cứu phương pháp chế cổ mà cha nàng đưa cho . Nếu không nữa thì chính là cùng Đông Phương Lăng tham thảo một chút y thuật cùng độc thuật. Mấy ngày nay cuộc sống quá thoải mái.

Không có Cơ Mộc Ly ở đây, số lần Thu Diệp hồi phủ cũng nhiều một ít, hiện thời tiểu nha đầu này đã thành ông chủ đứng sau Họa Vũ Lâu , mà bản

thân Thủy Y Họa lại thành “tiểu bạch kiếm” ăn cơm trắng rồi , hàng tháng chờ thu bạc , thuận tiện nghe Thu Diệp tìm hiểu tới tin tức.

Nói lên Họa Vũ Lâu này , danh môn Quý tộc bốn nước không ai không biết. Tuy rằng Họa Vũ Lâu cơ sở chính ở Hỏa Vũ nhưng ở ba nước khác cũng đều có chi nhánh, trang hoàng hoa lệ, đồ ăn mỹ vị đa dạng . Nhất là ở bên trong nhã gian, bố trí cực kì lịch sự tao nhã, hiệu quả cách âm cũng cực kỳ tốt , rất nhiều người có chút lai lịch đều nguyện ý tiêu tiền đi Họa Vũ Lâu để bàn chuyện .

Bởi vậy , Họa Vũ Lâu liền trở thành nơi tìm hiểu tin tức tốt nhất .

Chỗ thần bí nhất của Họa Vũ lâu không phải là trang trí hoa lệ , mà là ai cũng không biết ông chủ thực sự của Họa Vũ Lâu là ai, có người nói là một cô nương xinh đẹp như hoa , cũng có người nói là con của phú thương . Đáp án không phải trường hợp cá biệt.

"... Chủ tử, tháng này ngân lượng đã đưa đến ngân khố , tổng cộng nhiều như vậy..." Khi nhắc tới số liệu , trong mắt Thu Diệp mang theo ý cười, cố tình tiến đến bên tai Thủy Y Họa , còn săn sóc thả chậm tốc độ.

Thủy Y Họa nghe xong, hai mắt trở nên sáng lấp lánh, kim quang bắn ra bốn phía. Lại có nhiều bạc như vậy !

Chiều tốc độ này , không đến mấy năm , nàng có thể biến thành gia tộc thứ tư sau ba đại gia tộc kia rồi , khả khả ha...

Thu Diệp bất đắc dĩ cười khẽ, nàng liền không rõ, chủ tử thế nào liền thích vàng bạc như vậy chứ ? Nhưng mà đối với Thủy Y Họa, nàng chỉ có cảm kích cùng trung thành . Nếu không phải nàng, bản thân có lẽ cả đời cũng chỉ là một tiểu cung nữ, mà lúc này nàng có thể tự do phát huy tài hoa của nàng , mắt thấy việc buôn bán của Họa Vũ Lâu càng ngày càng tốt , trong lòng nàng cũng rất có cảm giác thành tựu.

Đương nhiên, Họa Vũ Lâu làm được như thế không thể không nói đến người đứng sau lưng hiền kế , tất cả những kiến trúc bên trong Họa Vũ Lâu đều là Thủy Y Họa tự mình thiết kế, đồ ăn đa dạng rất nhiều cũng là nàng nghĩ ra .

Thủy Y Họa không duyên cớ lại nhiều bạc như vậy , trong lòng miễn bàn nhiều hưng phấn , ăn uống no đủ nhân tiện thu bạc, hiện tại lại đùa giỡn mỹ nhân, "Thu Diệp , mấy ngày nay cô vất vả rồi , chờ qua ít ngày nữa, ta sẽ tìm cho cô một người tuần tú lịch sự . Ta cũng không thể để cô luôn luôn làm việc cho ta , việc đại sự cả đời bị ta trì hoãn ."

Thu Diệp quýnh lên, lập tức nói: "Chủ tử, ta còn không nghĩ thành thân!" Thành thân sau liền không có nhiều thời gian làm việc bản thân muốn làm nữa .

"Cô là nữ nhân, sao có thể cả đời làm hoàng hoa khuê nữ?" Thủy Y Họa cười tủm tỉm xem nàng hạ thấp thanh âm hỏi, "Cô cảm thấy Đông Phương Lăng như thế nào? Nếu là để ý, ta sẽ thay hai người buộc tơ hồng?"

Thu Diệp mặt sung huyết đỏ bừng, không phải vì nàng vừa vận luyện mộ Đông Phương Lăng, mà là lời nói của chủ tử rất không đáng tin rồi.

" Tâm ý của chủ tử lòng ta lĩnh . Chẳng qua ngài vẫn đừng làm hồng nương đi, nghe Đông Phương công tử nói, ngài kiếm cho Kiếm công tử một cái tơ hồng rất to ."

Thủy Y Họa vừa nghe lời này, yết hầu khó chịu , những câu tác hợp cho hai người cũng không nói ra được. Người cũng có lúc tính sai ngựa có lúc mất móng, chuyện đó là ngoài ý muốn.

"Thu Diệp, thực không thích Đông Phương Lăng? Ở trước mặt ta cũng không cần e lệ."

Thu Diệp chỉ trời trợn trừng mắt, "Chủ tử, ngài liền yên tĩnh chút đi. Đông Phương Công tử tuy tốt, nhưng là ta cũng không thích hắn."

"Vì sao?" Thủy Y Họa không được đến đáp án thề không bỏ qua.

"Bởi vì hắn rất nhiều chuyện ." Thu Diệp chi tiết nói.

Xa trong phòng Đông Phương Lăng trêu ghẹo thảo dược bỗng nhiên liền hắt hơi một cái. Vì không nghĩ Thủy Y Họa tiếp tục nói này đó, Thu Diệp lập tức chuyển đề tài, "Trừ bỏ bẩm báo tình hình của Họa Vũ Lâu , mặt khác, ta tìm hiểu đến một ít tin tức..." Thu Diệp để sát vào bên tai Thủy Y Họa , thấp giọng nói .

Thủy Y Họa nghe xong, hơi khẽ cau mày, " Liên Nguyệt công chúa của Tuyết Ly bị Thái hậu dùng hoả hình tại chỗ rồi hả ?"

Lão yêu bà này không phải là lúc trước hạ lệnh thiêu chết nàng sao? Hiện thời ngay cả cháu ruột mình đều ra tay được, thật sự là một người lòng dạ độc ác.

Nhưng mà Thủy Y Họa không tin Thượng Quan Diệt Nhị liền như vậy đã chết. Quốc quân Thượng Quan Huyền Minh cũng không phải là bài trí, cho dù hắn lại không thích hoàng đệ có quý đồng tử , nhưng là quan hệ huyết thống còn đó , hắn không có khả năng không niệm cảm tình huynh đệ .

Còn nữa, Thượng Quan Diệt Nhị thân phận phức tạp, âm thầm sớm có người muốn gây rối, Thượng Quan Huyền Minh tên kia ruột cong cong queo queo, làm sao sẽ làm ra loại việc ngồi chờ chết này . Cho nên, dựa theo hiểu biết trước kia của Thủy Y Họa đối Thượng Quan Huyền Minh , người này thật khả năng sẽ âm thầm cứu Thượng Quan Diệt Nhị, rồi đem hắn bí mật an trí tại nơi nào đấy .

Thủy Y Họa có chút ảo não than nhẹ một tiếng, sớm biết rằng nên làm cho Liệt sư huynh đi theo đi, có cổ trùng của Liệt sư huynh có thể ở trong thời gian ngắn tìm được người . Xem thế này, Cơ Mộc Ly muốn tìm thế nào ?

"Thu Diệp, cô cho người lưu ý tin tức bên Tuyết Ly ." Thủy Y Họa nhíu mày, dạn dò nói.

"Chủ tử yên tâm, nếu có động tĩnh , ta liền lập tức làm cho người dùng bồ câu đưa tin đến." Thu Diệp gật đầu nói.

Trải qua những tháng ngày mài luyện , Thu Diệp trở nên càng ngày càng trầm ổn, làm việc có thể nói chu đáo, làm Thủy Y Họa vừa lòng vô cùng. Một đêm này, lúc người trong phủ ngủ say nhất Thủy Y Họa từ trong mộng bừng tỉnh, đầu đầy mồ hôi .

"Vương phi, không tốt rồi !" Ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến giọng nói của Triệu Xương .

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 126: Kinh Biển, Tin Tưởng

"Triệu Xương, đã xảy ra chuyện gì?" Thủy Y Họa nhíu mày hỏi, động tác trên tay cũng không dừng lại, nhanh chóng mặc xong áo khoác.

Triệu Xương không kịp nói tỉ mỉ, thấy Thủy Y Họa đi ra, lập tức ném cho nàng một bộ quần áo thị vệ, gấp giọng nói: "Vương phi nhanh chóng thay nam trang đi theo thuộc hạ, thuộc hạ lấy tánh mạng đảm bảo, nhất định sẽ hộ tống ngài an toàn rời khỏi vương phủ!"

Thủy Y Họa nghe xong nhíu mày, chần chờ một lúc, hai tai đã tỉnh tường nghe được thanh âm binh khí va chạm vào nhau bên ngoài phủ, trong mắt không khỏi hiện lên kinh ngạc.

Dám trực tiếp xông vào Viêm Đạm vương phủ, lá gan thật lớn !

"Triệu Xương, có phải là người của Thái tử cùng Ngô gia ? Bọn họ đây là muốn tạo phản sao?" Thủy Y Họa gần như lập tức liền nghĩ tới khả năng này. Cũng chỉ có Cơ Văn Kỳ âm thầm ẩn núp cùng Ngô gia mới có thể làm như vậy.

Triệu Xương không nghĩ tới vương phi vừa đoán liền chuẩn, nhưng là không có thời gian nói tỉ mỉ với nàng, "Vương phi vẫn là cùng thuộc hạ trước rời khỏi vương phủ lại nói, hiện tại mấy ngàn binh lính đã vây kín vương phủ, thuộc hạ đã bảo các huynh đệ chia làm hai tốp, một tốp ở cửa chính, một tốp ở cửa sau, bọn họ sẽ cầm chân chúng, thuộc hạ dẫn vương phi đi từ cửa hông."

"Đông Phương Lăng đâu?" Thủy Y Họa vừa đi vừa thay quần áo.

"Đông Phương công tử cải trang thành vương phi đi ra cửa sau rồi." Triệu Xương nhanh chóng trả lời , mang theo Thủy Y Họa đi về hướng phía nam .

Cửa góc phía nam đi ra một cánh rừng, chạy ra đó rất dễ ẩn thân, hiện tại phòng thủ bên ngoài cửa góc phía nam cũng là yếu nhất, lúc này thoát đi khả năng thành công tính lớn nhất.

Thủy Y Họa tuy rằng luôn luôn đi theo hần nhưng trong đầu cũng là suy nghĩ tung bay.

Nếu Cơ Văn kỳ còn có thời gian rồi đối phó Viêm Đạm vương phủ, như vậy trong cung tình hình như thế nào ? Trong cung chẳng lẽ đã sớm có người của thái tử , đến lúc đó lại đến trường hợp nội ứng ngoại hợp?

Nghĩ vậy , Thủy Y Họa trầm giọng hỏi: "Trong cung hiện tại tình hình như thế nào rồi hả ?"

Triệu Xương nghiêm mặt nói: "Thuộc hạ chỉ phụ trách bảo hộ vương phi an toàn, trong cung tình hình không rõ ràng lắm , nhưng vương phi yên tâm, Vương Gia trước khi đi đã sắp đặt mọi việc , thái tử cũng không tạo ra sóng gió gì . Lúc này đây có lẽ tân hoàng cùng Vương Gia mượn cơ hội này một lưới bắt hết bọn họ . Chẳng qua Cơ Văn Kỳ còn phân một bộ phận binh mã chuyên môn đối phó Viêm Đạm vương phủ, thật sự làm cho người ta khó hiểu.

Vương phủ phòng vệ thật nghiêm cẩn , nhưng là đối phương lại phái một ngàn binh mã đến . Cho dù thị vệ đều có thể lấy một chọi mười, muốn trong khoảng thời gian ngắn xông ra vòng vây cũng là không có khả năng!"

"Vương phi, cửa góc phía nam nhanh đến , thuộc hạ hộ tống ngài xông ra vòng vây." Triệu Xương đã nắm đại đao trong tay, trong mắt sát khí bắn ra bốn phía.

Thủy Y Họa nhìn gương mặt trong sáng của người này , trong lòng thở dài, người này sẽ không phải là đưa mình rời khỏi đây rồi trở về chịu chết đi? Trong thời gian ở Viêm Đạm vương phủ , nàng đã sớm sinh lòng bội phục đối đội cận vệ . Những người này sẵn sàng hi sinh tính mạng vì Cơ Mộc Ly , liên quan đến nàng cũng cực kỳ tôn kính.

Nếu là bản thân một mình chạy đi , chẳng phải làm lòng người lạnh ngắt.

Thủy Y Họa bước chân chậm lại, mắt thấy sắp đến cửa góc phía nam , nàng bỗng nhiên nói với hắn : "Triệu Xương, ta hiện tại lấy thân phận vương phi ra lệnh cho người, lập tức gia nhập cùng các huynh đệ chiến đấu , tạm thời đầu hàng cũng được , chém giết đến lúc ta trở về cũng tốt, nhất định phải giữ lại mạng sống!"

Nói xong lời này, nàng bước chân vừa chuyển, lập tức lại quay lại đường cũ . Lúc này đây không có giấu diếm , khinh công dùng chừng mười thành, chính là trong nháy mắt , thân hình liền biến mất ở trước mắt Triệu Xương .

Triệu Xương mở trừng hai mắt nhìn xem , vương phi vậy mà lại là một cao thủ thâm tàng bất lộ ? ! Nhưng là, nàng đi về làm cái gì?

Ban đầu lo lắng Thủy Y Họa là vì nàng tay không tấc sắt , hiện tại thấy nữ nhân này võ công quý dị khó lường như thế , có lẽ ngay cả chính mình cũng không phải là đối thủ của nàng . Đã vương phi có bản lĩnh chạy đi, hắn sẽ không phải lo lắng nữa , hiện tại chủ yếu là đối phó đám binh lính bên ngoài kia .

Triệu Xương hỏa tốc chạy tới cửa chính, chuẩn bị nhảy vào chém giết . Trong vương phủ thị vệ có gần hai trăm người , có bản lĩnh lấy một chọi mười đại khái hơn ba mươi người , lấy một chọi năm hơn sáu mươi người , thừa lại đều có thể lấy một địch hai. Như vậy lại hợp kế, đối phương cũng không có bao nhiêu ưu thế . Hiện tại hắn chỉ có thể khẩn cầu đối phương đừng tăng thêm người , bằng không bọn họ phải cố hết sức nhiều lắm.

Lại nói Thủy Y Họa, vội vàng quay lại Lan Hình các , mở ra rương của bản thân lấy ra mặt nạ mà đỏ mà Cơ Mộc Ly từng tặng nàng , rồi sau đó chạy tới Trúc Hương các lục ra bộ quần áo màu đỏ của Cơ Mộc Ly.

Không tới một khắc , một nam tử mặc áo đỏ đội mặt nạ màu đỏ bay nhanh biến mất ở trong màn đêm.

"Này , vừa rồi giống như có cái gì bay qua trước mắt ta ." Một binh sĩ canh giữ cửa góc phía nam bỗng nhiên nói.

Mấy binh sĩ bên cạnh nghe vậy nhìn nhìn xung quanh , cũng không có phát hiện cái gì dị thường.

"Tiểu tử ngươi không có việc gì muốn đánh hả , có cái chim ấy ! Chúng ta mạng tốt mới được an bày ở chỗ này. Cho dù có người từ chỗ này chạy ra cũng là mấy con tôm nhỏ , nghe nói Viêm Đạm vương phi chạy thoát từ cửa sau , rất nhiều binh lực đều chuyển qua chỗ đó , cửa chính và cửa sau đều chém giết thành một mảnh, tiểu tử, người tưởng đi vào trong đó chịu chết sao?"

Lão binh hơi lớn tuổi đánh lên gáy tiểu tử kia một cái .

Nguyên bản binh lực nơi này đều giống những chỗ khác , nhưng nghe nói vương phi có ý đồ chạy trốn từ cửa sau , rất nhiều binh lính bị điều động đến cửa sau, cửa chính có rất nhiều thị vệ của vương phủ , cũng cần đủ binh lực để chống cự . Cho nên hiện tại chỉ có cửa góc phía nam nơi này công việc là nhẹ nhàng nhất. Xung quanh đại khái chỉ chưa hơn trăm tên binh lính.

"Nhưng là ta thật sự cảm giác được một trận gió thổi qua bên tai . Còn giống như có một bóng dáng màu đỏ ." Binh lính ấp úng lập lại vài câu.

"Lão ca, ta giống như cũng cảm giác được một trận gió lạnh ." Bên cạnh một binh sĩ khác cũng gia nhập cuộc nói chuyện của hai người, nói xong lại

nhìn hai người thối khí lạnh .

Lão binh liếc hắt một cái, " Cứ canh gác cẩn thận là được rồi , đừng có nói linh tinh nữa . Nếu vội vàng muốn đi chịu chết thì cửa chính và cửa sau đang cần người đấy ."

"Lão ca, người nói nếu chúng ta thua , có tính là loạn thần tặc tử không ?" Một binh sĩ khác sợ hãi thấp giọng hỏi.

Lão binh lập tức thở dài một tiếng, "Ta chính là con tôm nhỏ bị người sai sử , sinh tử đã sớm không nằm trong tay chúng ta nữa rồi . Người chẳng lẽ đã quên chuyện vài người mắng to nghịch tặc bị tướng lĩnh chém ? Hừ, lão tử sớm biết ngôi vị hoàng đế kia tân đế ngôi không vững , nhị hoàng tử làm thái tử nhiều năm như vậy , há có thể cam tâm đem ngôi vị hoàng đế chấp tay nhường người ta? Chính là sau khi cung biến , nhị hoàng tử cho dù ngồi trên ngôi vị hoàng đế, cũng danh không chính ngôn không thuận rồi."

"Nếu như lần này cung biến thất bại thì sao ?" Tiểu binh lại hỏi.

Lão binh lập tức phun nước miếng về phía hắt , "A phi! Xú tiểu tử người tốt nhất cầu nguyện thái tử đoạt cung thành công, bằng không kết cục của chúng ta đều chỉ còn đường chết . Nếu khá hơn thì bị sung quân đến biên thành làm cu li..."

Lúc mấy người còn nói nhỏ , Thủy Y Họa đã xuyên qua vòng vây của binh lính , bay ra thật xa. Chỉ chút bản lĩnh như vậy , còn muốn bắt được nàng, thật sự là buồn cười!

Thủy Y Họa càng nghĩ cũng không nghĩ ra , nhóm người Cơ Văn kỳ và Ngô gia vì sao phải chia ra một bộ phận binh lực chuyên môn đối phó Viêm Đạm vương phủ, cuối cùng cũng chỉ có thể quy kết vì: Bọn họ là muốn lấy người mà Cơ Mộc Ly để ý nhất để uy hiếp hắt,lấy này phòng ngừa hắt ngày sau lại làm phản. Cho nên bọn họ mới có thể đem rất nhiều binh lực đều tập trung ở phía cửa trước và cửa sau. Cửa chính là vì thị vệ chủ lực

của vương phủ ở đằng kia, cửa sau là vì Đông Phương Lăng đóng giả thành bộ dáng của nàng đào tẩu.

Cơ Mộc Ly từng nói vị trí của Tiêu Dao cung cho Thủy Y Họa , y Thủy Y Họa xem ra, nếu nàng sử dụng hết mười thành khinh công, không lâu liền có thể đến, vấn đề chính là như thế nào khuyên bảo người Tiêu Dao cung hỗ trợ Viêm Đạm vương phủ . Cơ Mộc Ly nói qua không lâu nữa sẽ công khai thân phận của mình với người của Tiêu Dao cung , để tăng cường tin tưởng lẫn nhau , nhưng là... Hiện tại Thủy Y Họa quyết định thực hiện trước rồi !

Tiêu Dao cung nằm ở phía nam của Hỏa Vũ , cẩn thận tính ra thì Tiêu Dao cung cách hoàng thành của Hỏa Vũ và Tuyết Ly không xa. Nghiêm cẩn mà nói thì càng gần Tuyết Ly hơn . Cũng khó trách lúc trước Cơ Mộc Ly mặc áo đỏ luôn xuất hiện ở trước mặt nàng .

Sau rừng cây tùng , đầu tiên thấy một hai gò núi nhỏ, sau đó thấy núi non trùng điệp , đi qua một bãi đá , có một cửa đá cao lớn , ngoài cửa đứng hai người thủ vệ .

Thủy Y Họa khoe miệng cong lên , động tác nhanh hơn , phi thẳng vào cửa lớn .

Hai người hạ nhân nhìn đến một bóng dáng màu đỏ lóe qua , lập tức cúi người nói: "Cung nghênh tôn thượng hồi cung!"

Người qua đường ào ào hành lễ.

Thủy Y Họa trong lòng bật cười. Quả nhiên bị nàng đoán trúng? Yêu nghiệt Cơ Mộc Ly này bình thường liền thích tỏ ra lạnh lùng cao thâm , mỗi lần hồi cung cũng chỉ để người ta thấy một bóng dáng màu đỏ ? Khó trách bên ngoài đồn đãi, Tiêu Dao cung Quỷ Sát Huyết Tôn bộ dạng cực kì dọa người, ngay cả người trong cung đều không biết bộ mặt thật của Tôn chủ bọn họ , những người khác lại càng không rõ ràng rồi.

Tiêu Dao cung ở chỗ cao nhất của ngọn núi , đoạn đường này Thủy Y Họa chạy vội, hơn nữa muốn giả vờ ở trước mặt những người này , khinh công dùng hết mười phần mười, lúc đến Tiêu Dao cung , đã hơi có chút thở hổn hển.

Cảm thấy so bình thường còn muốn mệt rất nhiều . Thủy Y Họa ở trong lòng buồn bực nói. Chẳng lẽ bản thân gần nhất thật sự thiếu ngủ?

Cũng may trong cung điện của Quỷ Sát Huyết Tôn ánh sáng tương đối ảm đạm, Thủy Y Họa giống như một trận gió bay vào được sau, trực tiếp ngồi ở ghế tựa được trang trí hình hai con rắn màu đen tượng trưng cho địa vị , tranh thủ chớp mắt một chút, chờ tam Đại Hộ Pháp đến.

Quả nhiên, thời gian không đến hết ly trà nhỏ , một nam tử áo trắng đi về hướng cung điện .

"Tôn thượng hồi cung rồi hả ?" Bạch Hổ hỏi hai người thủ vệ .

"Vừa về ." Trong đó một người cung kính trả lời. Chỉ khi Quỷ Sát Huyết Tôn có việc sai bảo bọn họ mới có thể nghe lệnh đi vào, bằng không liên tục canh giữ ở cửa đại điện.

Ánh mắt của nam tử ẩn dưới mặt nạ màu bạc tinh xảo hơi có chút kinh ngạc nhíu mày, sau thông thả bước vào. Hắn thường dùng đại đao cầm ở trong tay, đã thành loại thói quen, hơn nữa Quỷ Sát Huyết Tôn chẳng kiêng dè này đó, Tiêu Dao cung bất luận kẻ nào đều có thể đeo binh khí tiến vào cung điện của hắn , bởi vì hắn có đủ tự tin, trong Tiêu Dao cung không có ai có thể làm hắn bị thương .

Mà càng là vì điểm này, mọi người đối với Quỷ Sát Huyết Tôn thần bí này thêm phần kính trọng, không có nửa phần không tôn.

"Không phải tôn thượng nói gần nhất có việc , sẽ có một thời gian dài không đến sao , thế nào giờ này ngài lại đến đây?" Bạch Hổ rảnh rang

thong thả bước đến gần, khẩu khí thật tùy ý , trong kính sợ lại nhiều một ít thân cận.

Chính là lời này vừa xuất khẩu không lâu, hắn liền đã nhận ra không thích hợp, người ngồi ở trên ghế căn bản không phải Quỷ Sát Huyết Tôn!

Bạch Hổ hai mắt nhú lại , sát ý tản ra quanh thân . Đại đao trong tay hơi chuyển , ngân quang thoáng hiện.

"Bạch Hổ hộ pháp, đã lâu không gặp ." Thủy Y Họa từ trên ghế dựa đứng lên, ánh mắt dừng ở trên người hắn, nghiêm cẩn đánh giá .

Trong truyền thuyết Bạch Hổ hộ pháp của Tiêu Dao cung , nàng tổng cộng cũng gặp qua hai lần, một lần là nàng lấy thân phận Phủng Nguyệt công chúa của Tyết Ly gả đến Hỏa Vũ , trên đường gặp được thích khách, người này cùng Thanh Long, Chu Tước cùng nhau xuất hiện, tiêu diệt sạch thích khách Phong Vân đường phái tới .

Còn có một lần, là lúc Cơ Mộc Ly cổ độc phát tác, cả người nổi điên giết người lung tung , lúc đó Bạch Hổ và Chu Tước đứng ở phía sau Cơ Mộc Ly , liền cùng trước mắt giống nhau, đặng đặng sát khí, ánh mắt thâm thúy. Hắn là người thứ nhất phát hiện Cơ Mộc Ly khác người , mang theo tùy tùng còn lại của Tiêu Dao cung rời khỏi nơi giống như địa ngục kia .

"Người nhận được ta?" Bạch Hổ ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm người trước mắt . Thủy Y Họa không có che giấu giới tính bản thân , thanh âm trong sáng sạch sẽ, làm cho người ta vừa nghe liền biết là nữ tử . Nhưng hắn tò mò không phải là người này là nữ tử, mà là nữ nhân này trên mặt đội mặt nạ huyết sắc và mặc áo choàng đỏ , đều chỉ có Quỷ Sát Huyết Tôn mới có, thiên hạ không còn có cái thứ hai.

Thủy Y Họa từ từ thong thả bước tới trước mặt hắn, khẽ cười một tiếng nói: "Chuyện về Bạch Hổ hộ pháp ta nghe tôn thượng nói quá nhiều lần , tự

nhiên nhận được người, mà Bạch Hồ hộ pháp người nói vậy cũng nghe nói qua ta."

"Người?" Bạch Hồ khinh thường xuy một tiếng. "Người tính cái gì, vì sao cảm thấy ta nhất định nghe nói qua người?"

"Bởi vì ta là nữ nhân của Quỷ Sát Huyết Tôn !" Thủy Y Họa gằn từng chữ nói.

Bạch Hồ có trong nháy mắt sững sờ, thấy nàng ăn mặc thế này , trong lòng ngay từ đầu cũng tin vài phần, dù sao lúc trước khi Quỷ Sát Huyết Tôn Tẩu Hỏa Nhập Ma , đó là người này chủ động tiến lên trấn an, bọn họ mới có thể thành công lui lại. Lúc này nghe nàng chính miệng nói ra, trong lòng liền tin bảy tám phần .

"Tôn thượng quả thật có thích nữ nhân, đáng tiếc người nọ đã gả cho người , người nọ đúng là Hỏa Vũ Viêm Đạm vương." Bạch Hồ trong lòng tuy rằng tin tưởng, trên mặt vẫn là chất vấn như vậy .

Thủy Y Họa đứng trước mặt hần, giơ tay lên, từ từ tháo mặt nạ , lộ ra gương mặt xinh đẹp , cười nhẹ hỏi, "Bạch Hồ hộ pháp có thể thấy ta nhìn quen mắt?"

Bạch Hồ hai mắt chợt co rụt lại, "Người là... Phùng Nguyệt công chúa của Tuyệt Ly ? Viêm Đạm vương vương phi!"

"Quỷ Sát Huyết Tôn đã sớm ám chỉ quá các người, không phải sao? Bạch Hồ hộ pháp làm gì như thế giết mình?" Thủy Y Họa cầm mặt nạ ở trên tay thưởng thức, thần sắc lại rất nghiêm túc , "Mộc Ly từng nói, giữa các người đã đủ tin tưởng , là lúc công khai thân phận lẫn nhau , đáng tiếc hiện thời ta gặp một ít khó khăn, nên trước tiên thực hiện ý tưởng của hần ."

"Như thế nào, sau khi biết được thân phận thật sự của hắc , Bạch Hồ hộ pháp còn có thể trước sau như một nguyện trung thành hắc sao?" Khóe miệng Thủy Y Họa hiện lên nụ cười yếu ớt , mà cặp mắt kia lại mang theo chiều sâu gắt gao khóa lại hai mắt của hắc .

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 127: Thích Giết .

Bạch Hổ trong lòng giết mình là khẳng định có, nhưng hắn càng giết mình hơn chính là nữ nhân này dám một thân một mình tới Tiêu Dao cung, còn nói với hắn sự thật làm khiếp sợ mọi người này .

Trong mắt nữ nhân này tản mát ra khí thế khiếp người làm hắn trong lúc giết mình nghĩ tới Quỷ Sát Huyết Tôn.

Một lần cơ duyên xảo hợp , hắn bị Quỷ Sát Huyết Tôn thu lưu trọng dụng, sau này lại dần dần bị năng lực và sự uy nghiêm của người này thuyết phục, đi theo hắn cũng trở nên càng ngày càng cam nguyện. Nhưng là, cho dù như thế, trong lòng hắn vẫn có ít nhiều ngăn cách, dù sao người nọ biết thân phận của hắn, mà mình lại không biết thân phận thật sự của người kia .

Hiện thời Thủy Y Họa nói ra thân phận của Quỷ Sát Huyết Tôn , một chút khúc mắc trong lòng Bạch Hổ cũng đã biến mất. Đợi đến khi nghĩ lại thân phận của Quỷ Sát Huyết Tôn , trong lòng hắn càng khiếp sợ tột đỉnh.

Quỷ Sát Huyết Tôn dĩ nhiên là Viêm Đạm vương của Hỏa Vũ ? !

Nghe nói vị Vương gia nhàn tản này rất được quốc quân Hỏa Vũ yêu thương , thủ đoạn chinh người sắc bén không nói, lại là người yêu thích nam nhân , nhưng là ... Nghe nói từ lúc công chúa nước Tuyết Ly gả qua , người này lại toàn tâm toàn ý theo vương phi sống một cuộc sống bình thường .

Nghĩ vậy , Bạch Hổ như có đăm chiêu nhìn chăm chăm nữ nhân trước mắt . Nữ nhân này mặt mày như vẽ , dung mạo quả thật xinh đẹp , nhưng

cũng không phải xinh đẹp động lòng người đủ để cho một nam nhân ham mê đoạn tỵ sửa lại tính tình. Cho nên nói, nhiều năm như vậy , Viêm Đạm Vương thực sự là giả vờ cho người khác xem?

Nhưng là một người có thể nhẫn nhịn .

Bạch Hổ so sánh Viêm Đạm vương trong truyền thuyết và Quỷ Sát Huyết Tôn ở cùng mấy năm qua , trong lòng cảm thán thật sâu . Tôn thượng ẩn giấu thật đúng là sâu , mặc hấn lật tung những người có thân phận địa vị trong cả bốn nước , cũng đoán không ra Viêm Đạm vương lại là Quỷ Sát Huyết Tôn của Tiêu Dao cung !

"Như thế nào, Bạch Hổ hộ pháp đã quyết định xong chưa ?" Thủy Y Họa vẫn chăm chú dõi theo hấn lại hỏi một câu.

Nàng đã dám vào Tiêu Dao cung , là đã nắm chắc có thể toàn thân mà lui. Chính là Bạch Hổ và Chu Tước hộ pháp của Tiêu Dao cung , nàng chưa bao giờ chính diện tiếp xúc , cũng không có nắm chắc có thể thuyết phục bọn họ.

Bạch Hổ hơi hơi nhíu mày , cũng không biết nghĩ đến chuyện gì, một đôi mắt dưới mặt nạ màu bạc thỉnh thoảng hiện lên một chút ý tứ không rõ .

"Hiện thời thời gian không đợi người , người lại nghĩ nhiều một lát, bên ngoài Viêm Đạm vương phủ lại sẽ có nhiều người chết ."

Bạch Hổ nghe vậy, khóe miệng cong lên , "Bọn họ chết thì mắc mớ gì tới ta, chẳng qua là vài hạ nhân không đáng giá tiền ."

Hai mắt Thủy Y Họa không khỏi lạnh xuống, lại nghe hấn tiếp tục nói: " Nhưng mà , nếu người nói đều là sự thật , ta tự nhiên không thể mặc kệ."

"Tôn thượng đã công khai thân phận với chúng ta , thuộc hạ được trọng dụng như chúng ta tự nhiên cũng sẽ chân thành đối đãi." Bạch Hổ có chút

hứng thú đảo qua nữ nhân trước mắt , khóe miệng cong lên , "Trước kia ta còn nghĩ tôn thượng vì sao cố tình coi trọng một nữ nhân bình thường như ngươi , hiện tại thấy ngươi một mình xâm nhập Tiêu Dao cung, trong lòng cũng đã hiểu vài phần. Ngươi là một người có bản lĩnh , đáng giá hẳn coi trọng ."

Thủy Y Họa nhìn đến nụ cười thoáng hiện trên khóe miệng hắn , biết người này tuy rằng ngoài miệng nói khen , trong lòng lại có chút không phục.

Trên giang hồ Quỷ Sát Huyết Tôn rất ít khi tin người , kể cả là bốn đại hộ pháp, cũng phải theo hắn vài năm , mới dần dần chiếm được lòng tin và sự trọng dụng của hắn . Nhưng nữ nhân trước mắt này tính cái gì? Thế nhưng lại so được với thuộc hạ bán mạng cho Quỷ Sát Huyết Tôn ?

Thủy Y Họa ngấm đái đao trong tay hắn , khẽ cười một tiếng nói: "Bạch Hổ, võ công của ngươi so tôn thượng thế nào?"

Bạch Hổ không rõ nàng thế nào đột nhiên hỏi này, đề tài xoay chuyển thật sự nhanh , nhưng vẫn hơi có chút ngạo khí trả lời: " Võ công của Tôn thượng cũng không phải bình thường, trong bốn nước hiếm có người là đối thủ của hắn. Tại hạ bất tài, là người có thể tiếp chiêu của hắn nhiều nhất trong bốn đại hộ pháp , chừng trăm chiêu."

Thủy Y Họa lúc này liền nhìn hắn vài lần , bốn đại hộ pháp của Tiêu Dao cung không phải theo võ công mà sắp xếp thứ tự , tối thiểu Thanh Long hộ pháp Đông Phương Lăng võ công không phải là người cao nhất , nhưng nàng không nghĩ tới Bạch Hổ lại là người lợi hại nhất trong bốn người .

"Ngươi có tin ta cũng có thể ở trong tầm trăm chiêu bắt ngươi?" Thủy Y Họa đột nhiên nhún mày cười nói, ánh mắt rơi thẳng rơi xuống đất nhìn thẳng hắn, cũng không có nửa phần chột dạ hay né tránh.

Nàng vốn nói thật, có gì phải chột dạ ?

Bạch Hồ đột nhiên thấp cười ra tiếng, thái độ có vài phần càn rỡ, ánh mắt cũng khinh thường, "Mặc dù nói người là nữ nhân của tôn thượng, nhưng là, không ai nói cho người biết ta Bạch Hồ trừ bỏ Quỷ Sát Huyết Tôn, bất luận kẻ nào đều sẽ không để vào mắt, chẳng sợ... Là người trong lòng hãnh !"

Thủy Y Họa xòe năm ngón tay, biểu cảm thản nhiên nói: "Năm chiêu, nếu ở trong vòng năm chiêu người đánh không lại ta, liền nhanh chóng dẫn người cùng ta đi Viêm Đạm vương phủ cứu người."

"Ai ! Thật sự là một nữ nhân mạnh miệng ." Bạch Hồ nghe được cười lớn .

Cũng không phải Bạch Hồ cố ý khinh thường nàng, mà là nữ nhân này tay chân lẻo khoẻo, nội lực cũng không có bao nhiêu, võ công có thể cao đến đâu chứ ? Hãnh nhưng là thuở nhỏ luyện võ, lại trong giang hồ rèn luyện nhiều năm. Nếu không phải gặp được Quỷ Sát Huyết Tôn, hãnh đời này cho dù lại nghèo túng, đều khó có khả năng thành thuộc hạ của người khác .

Thủy Y Họa không thời gian cùng hãnh vô nghĩa, lúc này liền từ bên hông rút ra quỷ sát huyết tiên, đánh về phía hãnh .

Bạch Hồ đang nhìn đến cây roi này, sắc mặt lại là biến đổi. Xem ra, Quỷ Sát Huyết Tôn thật đúng là sủng ái nữ nhân này, vũ khí tùy thân của chính mình đều tặng cho nàng rồi. Chẳng qua cho dù như thế, hãnh cũng sẽ không thể thủ hạ lưu tình.

Tiêu Dao cùng Bạch Hồ hộ pháp là người không thương hương tiếc ngọc, đây là chuyện mọi người đều biết .

Chỉ thấy hãnh xoay cổ tay, đại đao ở trong tay hãnh linh hoạt lật chuyển vài cái, sau đó trực tiếp đón thế công của Thủy Y Họa .

Một đao này, làm cho Thủy Y Họa tránh không được , bị hấn gọt mất một mảng da lớn .

Chiêu số thật độc ác !

Thủy Y Họa thấy thế, trong mắt sát khí hiện lên , thế công biến đổi , hơn tàn nhẫn.

Huyết tiên ở trong tay nàng như một con rắn bơi trong không trung , chiêu thứ nhất liền vờng vàng bò lên đại đao của Bạch Hổ . Lấy nhu chế cương, đại đao lại không thể động đậy trong một lát .

Bạch Hổ trong mắt tràn đầy kinh ngạc, lúc này tập trung tinh thần để đối phó . Càng đánh nhau, trong lòng hấn càng là giật mình.

Bản lĩnh cận chiến của nữ nhân này không giống như một người mới ra đời , rõ ràng chính là người trong nghề !

Cho đến hết năm chiêu , Bạch Hổ đều không có thắng được nàng , trong mắt không khỏi lóe sáng . Xem ra, thật đúng là hấn khinh địch , nữ nhân này nội lực không bằng bản thân , nhưng là võ công chiêu số lại là đệ nhất , từng bước ép sát, nếu là người thường đã sớm bị nàng bức đến góc chết rồi.

Bạch Hổ hưng phấn còn muốn tiếp tục, Thủy Y Họa lại hợp thời vừa thu lại chiêu thức, thối lui đến một bên, nhú mày nói: "Bạch Hổ hộ pháp nên sẽ không quên lời hứa vừa rồi đi?"

Bạch Hổ khinh thường hừ một tiếng, "Ta Bạch Hổ từ trước đến nay nhất ngôn cửu đỉnh ."

"Người trước chờ." Khó chịu tung ra một câu, bóng dáng của hấn rất nhanh liền biến mất ở giữa cung điện .

Không lâu sau , Bạch Hổ đã tụ tập năm mươi người . Năm mươi người đều mặc một thân quần áo màu đen mạnh mẽ , chính là trên cổ tay áo có thêu một chữ giết bằng sợi tơ hồng .

"Người liền mang theo ít người như vậy đi giải cứu?" Thủy Y Họa thuận miệng vừa hỏi, trong lòng kỳ thực đã tin tưởng không nghi ngờ. Năm mươi người này đủ để bắt trăm ngàn binh lính bình thường.

Bạch Hổ liếc nàng một cái, "Những người này đều là lấy một chống trăm, người như không tin, liền tự mình thí nghiệm một phen ."

"Ta tin lời Bạch Hổ hộ pháp nói , vừa rồi chẳng qua là thuận miệng nói thôi ." Thủy Y Họa ôm quyền hướng hân , " Việc hôm nay đa tạ rồi."

Vô nghĩa không nói nhiều, Thủy Y Họa chuẩn bị mang theo năm mươi người nhanh chóng đến Viêm Đạm vương phủ cứu người. Nhưng là, đợi đến lúc Thủy Y Họa đi ra vài bước, những người đó cũng không có nhúc nhích một chút.

"Ha ha ha... Người muốn đi rồi hả ? Nói thật với người , trừ tôn thượng và bốn đại hộ pháp , không có người có thể sai khiến bọn hân." Bạch Hổ cười ha hả.

Thủy Y Họa tà tà liếc hân, "Vậy còn mong Bạch Hổ hộ pháp ra lệnh."

Bạch Hổ có thể này mới an bày bố trí , nhìn đến nữ nhân này cam chịu, trong lòng hơi có chút đắc ý.

Năm mươi người áo đen đồng loạt đi theo sau hai người , những người này khinh công đều tính thượng thừa, chạy suốt cả một đêm . Né tránh binh lính tuần tra ban đêm , thuận lợi đến Viêm Đạm vương phủ trong Hoàng Thành . Bên ngoài Viêm Đạm vương phủ cảnh tượng như dưới địa ngục , mấy chục người thị vệ chém giếtmắt đều đỏ, lấy bọn họ làm trung tâm, chung quanh chất đầy những mảnh thi thể , cơ hồ là máu chảy thành sông.

"Xem ra, người không có nói dối. Cũng chỉ có tôn thượng mới có thể nuôi dưỡng được một đám thị vệ giết người không muốn sống như vậy ." Bạch Hồ xa xa nhìn lướt qua, đứng trọng tâm bình luận nói. Chính là, chiêu thức của bọn họ quá mức thu liễm, không thể so sánh với những người mà mình mang tới .

Thủy Y Họa lướt mắt nhìn hẳn, "Xem đủ rồi có phải nên ra lệnh cứu người không ?"

Bạch Hồ nhẹ nhàng liếc nhìn nàng, rồi sau đó nhìn về phía năm mươi người phía sau làm một cái thủ thế đơn giản . Thủ thế này rõ ràng cho thấy là một loại ám hiệu.

Ám hiệu vừa ra , năm mươi nam tử áo đen phá không nhảy ra, động tác hung ác bắt đầu chém giết.

Những thủ hạ đã trải qua huấn luyện đặc biệt này không ra tay thì thôi, vừa ra tay chiêu chiêu trí mệnh. Xung quanh mỗi người rất nhanh liền có binh lính ngã xuống thành đồng .

Mấy thị vệ lấy Triệu Xương cầm đầu thấy thế, trong mắt đầu tiên là hiện ra mừng như điên, lập tức là nghi hoặc không hiểu.

Ngay từ đầu bọn họ còn tưởng rằng là cứu binh mà Đông Phương Công tử chuyển đến . Nhưng nhìn kỹ, những người này rõ ràng không phải binh lính thông thường, càng làm người ta khó hiểu chính là những người này hành vi tàn nhẫn, giết người giống như giết gà, ngay cả ánh mắt cũng không nháy , thật sự không giống như là người tầm thường .

Bất kể như thế nào, những người này đang giúp bọn hắn giết địch , tạm thời hẳn là không có ác ý.

Chỉ hơi chút ngây người , Triệu Xương cùng chư vị thị vệ gần như kiệt sức nháy mắt lại tràn ngập khí lực, tiếp tục xung phong liều chết xông lên .

Đầu lĩnh đám binh lính phản tặc thấy thế , đã sinh lòng nghĩ trốn chạy . Hết nhìn đông tới nhìn tây , ghìm ngựa tìm một chỗ trống , không tiền đồ chạy thoát.

Chính là, không đợi đến hãn cười ngựa chạy ra rất xa, một thanh ngân đao trực tiếp phá không truyền đến, sạch sẽ lưu loát cắt đầu của hãn xuống .

Thủy Y Họa không khỏi khẽ nhú mày.

Bạch Hổ thu hồi đại đao vừa ném , tương đối có chút buồn cười nhìn về phía Thủy Y Họa, "Nữ nhân chính là nữ nhân, nhìn không được gió tanh mưa máu, liền điểm ấy kiến thức lại như thế nào xứng đôi Quỷ Sát Huyết Tôn ?" Hãn thấy Thủy Y Họa nhú mày, theo bản năng liền cho rằng nữ nhân này là bị hành động tàn nhẫn của bản thân dọa đến .

Mà Thủy Y Họa cũng không phải cảm thấy thủ pháp của hãn tàn nhẫn, dù sao người này cũng giết rất nhiều thị vệ trong vương phủ, là nên thiên đao vạn quả, đáng tiếc, dù sao cũng phải giữ lại người đứng đầu để thẩm vấn .

"Người không nên trực tiếp giết đầu lĩnh, đến lúc vấn tội có lẽ còn dùng được hãn."

Bạch Hổ nghe vậy, nao nao, lại nhìn nàng , chỉ thấy nàng nhú mày , sắc mặt không phải tái nhợt như bị kinh hách , tức thời liền phản ứng là bản thân nghĩ nhiều rồi.

"Vừa rồi thấy hãn muốn chạy, cho nên ta không nghĩ qua liền ném đao . Nhưng mà người nọ cũng quá vụng về , ngay cả một đao dễ dàng như vậy cũng không tránh được ." Bạch Hổ không có chút tự giác vì làm sai , ngược lại một bộ dáng lơ đãng .

Thủy Y Họa than nhẹ. Coi như quên đi, có thể tìm đến tôn đại Phật này đã tốt lắm rồi , còn có thể trông cậy vào hãn cái gì đều nghe bản thân? Nghĩ

vậy , Thủy Y Họa không khỏi dựng thẳng ngón cái tán thưởng Cơ Mộc Ly , chỉ xem tính cách Bạch Hổ này cũng biết là người không dễ đối phó, Cơ Mộc Ly có thể làm cho Bạch Hổ cam tâm tình nguyện nhiều năm như vậy, nói vậy cũng là mất không ít công phu.

Năm mươi người này không hổ là cao thủ của Tiêu Dao cung , trong vòng nửa canh giờ , liền cơ bản xử lý xong phản tặc thừa lại . Chính là...

Thủy Y Họa bất đắc dĩ nâng trán.

Chính là địch nhân đều giơ tay đầu hàng , những người này vẫn giơ đao chém giết , giống như quỷ sa tăng đến từ địa ngục , trên đất mùi máu tươi lại như là chất xúc tác , làm cho bọn họ giết được càng ngày càng hăng say !

"Bạch Hổ, ta thấy đối phương đã có ý đầu hàng , có thể bảo bọn họ dừng lại hay không ?" Ngữ khí của Thủy Y Họa mang theo một tia thương lượng.

Bạch Hổ nhưng chỉ thản nhiên liếc nhìn nàng, " Việc này không phải do ta, quy củ của Tiêu Dao cung : Đối địch nhân tuyệt không nhân từ nương tay, diệt cỏ phải diệt tận gốc . Người yên tâm, đợi khi giết hết mọi người, bọn họ tự nhiên sẽ dừng lại."

Một câu nói cuối cùng rất nhẹ nhàng băng quơ .

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 128: Địch Chạy , Y Họa Có Thai

Thủy Y Họa im lặng không nói gì. Loại chuyện nhổ cỏ tận gốc bình thường là nhằm vào cừu địch trên giang hồ . Những người trước mắt này cũng không phải là người trong giang hồ, dùng lý luận đó căn bản là không thể thực hiện được, quả thực là lãng phí tinh lực.

"Bạch Hổ, làm cho bọn họ dừng tay đi, đối phương đã đầu hàng, không cần phải tiếp tục giết hại." Thủy Y Họa nhíu mày nói.

"Hả , sao thế , dùng xong rồi đã nghĩ ném chúng ta qua một bên ?" Bạch Hổ nhìn nàng khinh thường một tiếng , mặt nạ màu bạc dưới ánh trăng phản xạ ra ánh sáng trắng có chút chói mắt, lại giống như một tầng tuyết sương.

"Đã bảo người Tiêu Dao cung ra tay, vậy thì dựa theo quy củ của Tiêu Dao cung chúng ta làm việc." Bạch Hổ thản nhiên nói, cúi đầu vuốt ve đại đao đầy máu trong tay , từng chút lại từng chút, động tác trông rất ôn nhu, lại làm cho người ta nhìn xem trong lòng phát lạnh.

Tiếng cầu xin tha thứ không ngừng vang lên , Thủy Y Họa mày cũng nhăn càng nhanh.

"Bạch Hổ , ngươi vì sao luôn luôn nghe lệnh của Quỷ Sát Huyết Tôn? Có phải bởi vì võ công năng lực của hắn hơn hẳn ngươi? Nếu như ta cũng có thể trong vòng trăm chiêu thắng ngươi, ngươi có phải cũng nghe lời ta đúng không ?" Thủy Y Họa chờ đợi xem chém giết trước mắt , trong thanh âm mang theo một chút lạnh nhạt.

Bạch Hổ hơi có chút kinh ngạc quay đầu nhìn nàng, lập tức nở nụ cười ha ha , "Nữ nhân, mạnh miệng nói thì có thể, ngàn vạn không nên tưởng thật. Đừng cho rằng trong năm chiêu ta không bắt được ngươi, ngươi có thể địch nổi ta. Đến cùng là ai cho ngươi tự tin , để ngươi có thể nói ra như vậy ?"

Thủy Y Họa mỉm cười, "Ta đã dám đưa ra đề nghị này , tự nhiên có đủ tin tưởng thắng ngươi. Bởi vì ta cũng không làm chuyện mà ta không nắm chắc . Sao vậy , Bạch Hổ hộ pháp có dám đánh cuộc một lần với ta hay không ?"

Bạch Hổ nghe vậy, khóe miệng đang cong lên từ từ mím chặt , ánh mắt nặng nề nhìn chăm chăm nàng, "Thiên hạ này còn không có người khiêu chiến mà Bạch Hổ ta không dám ứng ."

Thủy Y Họa ý cười càng đậm, "Tốt lắm , hiện tại trước bảo thủ hạ của ngươi dừng tay, chờ ta xử lý xong chuyện vương phủ , ngày từ ngươi chọn lựa, ta tùy thời xin đời."

"Ai , mặc kệ ngươi có phải có thực học hay không , lá gan của ngươi ta thật sự có chút bội phục." Bạch Hổ liếc nhìn nàng, ánh mắt chuyển hướng thủ hạ đang giết chóc thành nghiệm quát , " Được rồi , đều dừng tay lại đi."

Thanh âm không cao không thấp, lại cũng đủ làm cho thủ hạ nhĩ lực bất phàm nghe rõ ràng.

Trong lòng mọi người có chút giật mình, nhưng vẫn là rất nhanh dừng tay, phi về tới bên người Bạch Hổ , đồng loạt đứng thành hai hàng.

Bọn họ chính tay đâm mấy người, trên người sớm dính đầy máu tươi, đứng chung một chỗ, mùi máu tươi càng nồng đậm, Bạch Hổ lại ngay cả mày đều không có nhăn một chút, hiển nhiên là sớm đã thành thói quen loại hương vị này .

Triệu Xương vừa rồi cũng cảm thấy có chút khó chịu , theo lý thuyết những người này là tới trợ bọn họ phá vây . Bọn họ không nên có dị nghị, nhưng quân địch rõ ràng toàn bộ đầu hàng , những người này lại vẫn còn giết hại.

Hắn tiến lên khuyên vài câu, những người đó lại mặt không biểu cảm lướt mắt nhìn hắn, tùy tay vung dao găm lên , đâm vào một người bên cạnh có ý đồ đánh lén,ngocthuybachdang.diendanlequydon..com máu tươi văng xuống đất ở trước mắt hắn , có vài giọt còn bắn vào trên mặt của hắn. Dù là bình thường lúc ban sai cũng có lúc giết người , hắn cũng rất ít nhìn thấy hành động giết chóc tàn nhẫn như vậy .

Thấy đám người áo đen tàn nhẫn ác độc này đó lui trở lại phía sau một nam tử áo trắng , lúc này Triệu Xương mới chú ý tới Thủy Y Họa đứng bên người họ .

"Vương phi!" Triệu Xương lập tức chạy lên trước , vẻ mặt kích động, "Vương phi không có việc gì thật tốt quá , những người này đều là vương phi ngài tìm đến giúp chúng ta?"

Thủy Y Họa nhìn hắn cười nhẹ, "Ta không sao, mọi người vất vả rồi." Dứt lời, nhìn Bạch Hổ liếc mắt một cái, nói với Triệu Xương : "Vị này là bằng hữu của ta trong giang hồ, lần này cố ý mời hắn lại giúp đỡ ."

Triệu Xương nghe vậy lập tức nhìn nam tử đội mặt nạ kỳ quái này , ôm quyền nói: "Đa tạ vị hiệp sĩ này ra tay cứu giúp."

Bạch Hổ lạnh lùng lướt mắt nhìn hắn, không có đáp lại.

Triệu Xương không khỏi xấu hổ nhìn nhìn Thủy Y Họa, trên giang hồ có rất nhiều cao nhân tài khí quái dị , có lẽ vị trước mắt này đó là?

"Không cần để ý hắn, hắn không thích nói chuyện." Thủy Y Họa mặt không thay đổi giải thích nói, ánh mắt lướt qua đám binh lính đầu hàng ,

nói: "Trước đem đám loạn thần tặc tử trối lại, chuyện khác chờ ý chỉ thánh thượng đi."

Lời này mới rơi xuống, Bạch Hổ liền giật giật lỗ tai, không khỏi khẽ cười một tiếng nói: "Có người đến đây, lúc này có rất nhiều người. Muốn chúng ta tiếp tục giết hay không ?"

Thủy Y Họa đã sớm nghe thấy , người tới có bộ binh cũng có kỵ binh, chỉnh tề quy nhất , rõ ràng cho thấy quân đội có huấn luyện . Hiện tại tới tất nhiên không phải là người của thái tử , xem ra chuyện trong cung đã giải quyết xong , hoàng thượng phái người tới giải vây rồi. Nhưng người tới đến cùng là chậm một chút .

Nghe xong Bạch Hổ đề nghị, Thủy Y Họa day day cái trán, "Người đừng bảo thủ hạ động thủ , hiện tại tới hẳn là cứu binh."

Bạch Hổ xem nàng bộ dạng mỗi một , khoe miệng thần nhiên cong lên , "Một khi đã như vậy, chúng ta liền từ biệt."

Lúc đi qua bên người nàng , bước chân dừng một chút, thanh âm tự trong môi hẳn khinh tràn mà ra, "Mười ngày."

Thủy Y Họa không hiểu nhướng mày .

"Cho người mười ngày xử lý chuyện vương phủ , đến lúc đó tôn thượng cũng nên hồi phủ , người cùng hẳn đến Tiêu Dao cung, ta muốn trước mặt mọi người Tiêu Dao cung quyết đấu với người ."

Thủy Y Họa không có do dự, thanh âm nặng nề đáp lại , " Được ."

Đơn giản đối thoại , nam tử đeo mặt nạ mặc áo trắng lướt qua nàng , mang năm mươi thủ hạ nhập vào trong bóng đêm, thời gian không đến một phút , bóng dáng bọn họ đã biến mất sạch sẽ.

Tiếng vó ngựa càng ngày càng gần, trong đó có hai con ngựa một trước một sau chạy tới bên này, thanh âm càng rõ ràng.

"Triệu Xương - - "

"Vương phi, là Đông Phương Công tử mang cứu binh tới !" Triệu Xương hưng phấn nói. Ngay từ đầu là vương phi, sau này lại là Đông Phương Công tử, bọn họ mặc dù chạy thoát , cũng không quên những thị vệ còn đang chém giết tại đây . Cho dù bọn họ có chết, cũng đáng.

Xa xa một người giục ngựa mà đến, cảnh tượng vội vàng, đúng là Đông Phương Lăng cải trang nàng xông ra vòng vây.

Lúc đó thời gian khẩn trương, hắn tùy tiện khoác một bộ quần áo của Thủy Y Họa ở bên ngoài , một phần là vì dẫn đi một bộ phận binh lực, một phần khác đó là phương tiện lúc trở lại bộ dáng bản thân .

Nhưng Đông Phương Lăng thật không ngờ nhóm người này chủ yếu hướng về phía Viêm Đạm vương phi tới, hắn vừa chạy, một đội nhân mã đều chạy đuổi theo .

Đông Phương Lăng chuyên chọn nơi hẻo lánh để đi, ngay từ đầu vì không làm cho người hoài nghi, cơ bản không có sử dụng khinh công, chờ lúc sau đem nhóm binh lính dẫn tới nơi xa, mới vận dụng khinh công chạy thoát bọn họ .

Tùy tiện tìm góc bỏ đi thân nữ trang , Đông Phương Lăng chạy về phía hoàng cung.

Cơ Mộc Ly trước khi đi liên dự liệu tới tất cả mọi khả năng , đều đã chuẩn bị thỏa đáng , theo lý thuyết trong cung cho dù thật sự xảy ra việc bức vua thoái vị , hoàng thượng cũng có thể rất nhanh bình định xuống . Hồng là hồng ở những ám vệ vẫn luôn theo dõi không có trước tiên phát hiện hướng đi của Ngô gia cùng thái tử .

Mấy lão hồ ly Ngô gia có dã tâm bành trướng cùng với chi thứ hai của Kiếm gia đã sớm có liên hệ, ám vệ cũng theo dõi rất cẩn thận ,ddlequydon.com nhưng ám vệ tuyệt đối thật không ngờ nhị lão gia của Kiếm gia cùng Ngô đại nhân ở trong thư phòng trao đổi chuyện quan trọng, cả đêm đều không có ra ngoài . Nơi này đến cùng là Kiếm gia – gia tộc đứng đầu trong ba đại gia tộc, bọn họ cho dù có hoài nghi cũng không dám dễ dàng xông vào. Kết quả trong thư phòng của nhị lão gia Kiếm phủ thậm chí có một cái mật đạo, hai lão hồ ly đã sớm theo mật đạo chạy đi , sau đó rất nhanh bố trí cung biến đêm nay .

Tân hoàng Cơ Văn Kỳ cùng Viêm Đạm vương Cơ Mộc Ly ở trong cung sớm có chuẩn bị , chỉ chờ thái tử Cơ Vũ Trường và người Ngô gia tạo phản . Chỉ không ngờ bọn hắc âm thâm cầu kết nhị lão gia của Kiếm gia , con trai lớn nhất Kiếm Vô Song lại thuộc đảng của Thái tử , phụ tử hai người tự nhiên cũng có một chút tâm phúc, đêm nay lại mượn sức thuộc hạ tâm phúc toàn bộ xuất động .

Chính vì bỗng nhiên thêm rất nhiều người , tân hoàng Cơ Văn Kỳ mới mất thêm một ít thời gian thanh lý đám phản tặc. Trong đó, công lao của tiểu công tử dòng chính của Kiếm gia Kiếm Thập Nhất không thể bỏ qua . Kiếm Thập Nhất trước tiên nhận thấy được chi thứ hai của Kiếm gia không thích hợp, vội vàng phái ra thị vệ mà Kiếm gia đã sớm chuẩn bị chạy tới Hoàng Thành.

Lúc Đông Phương Lăng đuổi tới Hoàng Thành vừa vặn gặp được Kiếm Thập Nhất đang đánh nhau với huynh đệ mình , cảm thấy cả kinh. Hẳn biết Kiếm Thập Nhất công phu muốn cao hơn bản thân một bậc, lại không nghĩ rằng giờ phút này Kiếm Thập Nhất giống như tích lũy tất cả sức lực trên người , một kiếm đâm vào ngực tam ca Kiếm Vô Song của hắn . Mà thanh kiếm kia đúng là chỉ bạc nhận kiếm mà hắn đã làm mất .

Một khắc này , sự lạnh lùng trong mắt hắn làm cho Đông Phương Lăng nhìn thấy cũng phải giật mình , như là tuyết lạnh bao trùm hết thảy, trong

mắt tất cả mọi thứ đều bị sự lạnh lùng ngăn trở , chỉ còn lại cảm xúc đơn điệu thuần túy .

Đối phó đám loạn thần tặc tử không có trong dự liệu , lại nghe Đông Phương Lăng nói đến tình trạng của Viêm Đạm vương phủ , Kiếm Thập Nhất không nói hai lời, lập tức bấm báo Cơ Văn Kỳ, Cơ Văn kỳ nghe xong rất nhanh chuẩn tấu, mặt khác còn phái một đội nhân mã đi theo nghĩ cách cứu viện.

Những người này đó là đi theo phía sau Đông Phương Lăng .

Đông Phương Lăng nhìn đến trước mắt thi thể máu chảy thành sông ở khắp nơi , trong lòng đầu tiên là nhảy dựng, chờ thấy rõ đại bộ phận đều là quân địch , mới thoáng nhẹ nhàng thở ra.

Lại đi tới gần , Triệu Xương đã mang theo hơn trăm thị vệ tới phía trước nghênh đón, trên mặt tất cả đều là kích động sống sót sau tai nạn . Bọn họ vốn đã không để ý chuyện sinh tử , nhưng những chủ tử này chưa bao giờ xem nhẹ tính mạng bọn họ .

"Triệu Xương, nơi này đã xảy ra chuyện gì ?" Đông Phương Lăng vài bước chạy tới, kinh ngạc hỏi. Mặc dù hẳn biết gia huấn luyện những thị vệ này có bản lĩnh , trong thời gian ngắn toàn quân sẽ không bị diệt , nhưng đối phương hơn một ngàn người cũng không phải là con số ảo, giữ lại tính mạng bản thân đã là tốt rồi. Không nghĩ tới quân địch thế nhưng thúc thủ chịu trói, những người khác lại là thầy ngang khắp đồng, cơ hồ một đao trí mạng.

Lúc này, Kiếm Thập Nhất cũng giục ngựa chạy tới, từ trên lưng ngựa nhảy xuống, đứng ở bên người Đông Phương Lăng , nhú mày xem hết thảy trước mắt. Tuy rằng không hỏi ra tiếng, vẻ mặt của hắn rõ ràng cũng mang theo nghi hoặc.

Bị Triệu Xương cùng vài thị vệ cao lớn che khuất thân mình , Thủy Y Họa chậm rãi đi ra, nhìn hai người nhẹ nhàng cười, "Lăng, Thập Nhất ."

Đông Phương Lăng nhìn đến nàng lập tức kêu to một tiếng, "Vương phi, sao ngài lại ở chỗ này, ta không phải bảo Triệu Xương đưa ngài chạy đi sao? !"

Triệu Xương nghe vậy, ngượng ngùng cười cười , " Nói ra thật hổ thẹn, ta vừa mới biết vương phi đúng là một cao thủ thâm tàng bất lộ , vừa rồi chính là vương phi mang đến cứu binh, kịp thời cứu chúng ta ."

Kiểm Thập Nhất hồ nghi nhìn chăm chăm Thủy Y Họa, "Vương phi tìm người nào?" Không phải là hấn không tin Thủy Y Họa, mà là ở trong ấn tượng của hấn, vương phi ở Hỏa Vũ cũng không có thuộc hạ có thể đảm đương cứu binh .

Thủy Y Họa chột nhú mày, "Chẳng qua là chút bằng hữu trên giang hồ, không đáng nhắc tới. Nếu thật muốn biết , hồi phủ rồi nói sau."

Kiểm Thập Nhất dặn bảo binh lính phía sau nghe theo Triệu Xương phân công , dọn dẹp sạch sẽ thi thể phía trước vương phủ , rồi bắt giữ tù binh đầu hàng . Mà Kiểm Thập Nhất, Đông Phương Lăng cùng Thủy Y Họa ba người vào phủ thương nghị sự việc .

Đi đến một nửa đường , Thủy Y Họa bỗng nhiên nhớ tới một chuyện , sắc mặt đột biến.

" Sao thế ?" Đông Phương Lăng thấy nàng thần sắc không đúng , lập tức hỏi.

Thủy Y Họa túm chặt tay áo của hấn, khẩn trương hỏi, "Bắc Đường Liệt đâu? Hấn hiện tại ở đâu? !"

Buổi tối bị Triệu Xương gọi dậy khi đang ngủ , đột nhiên nghe được tin tức có người giết tới cửa , việc đầu tiên Thủy Y Họa nghĩ đến đó là tình hình trong cung và như thế nào giải cứu những người này, lại xem nhẹ Bắc Đường Liệt vẫn luôn luôn ở trong phủ . Tình hình lúc đó , Triệu Xương mang theo tất cả thị vệ tiến lên đối địch, Đông Phương Lăng lại cải trang thành bộ dáng của nàng dẫn binh lính rời đi , mà trong phủ nha hoàn ma ma nghe nói ẩn nấp ở một gian phòng nhỏ , như vậy Bắc Đường Liệt đâu? Hắn đi đâu vậy?

Đông Phương Lăng nghe xong cũng nhíu mày. Tuy rằng hắn không quá thích Bắc Đường Liệt, nhưng cũng không chán ghét hắn, huống hồ lúc ở Cổ Cương, người này đối bọn họ cũng không có địch ý, ngược lại là đứng ở bên phía bọn họ.

"Nói không chừng hắn cũng trốn trong phòng giống như đám nha hoàn và ma ma , hắn là không có việc gì." Đông Phương Lăng nói có chút không xác định.

Thủy Y Họa khẽ lắc đầu, rất không có khả năng, Bắc Đường Liệt tên kia làm sao có thể thanh thản ổn định trốn trong phòng.

"Vừa thấy liền biết." Kiếm Thập Nhất thản nhiên nói.

Ba người bước nhanh hướng về phía Vũ Lương các .

Vũ Lương các vốn là chỗ ở của Hách Liên Thiên Mạch, từ lúc Bắc Đường Liệt phát hiện trong căn phòng này có dấu vết cổ thuật , liền chủ động thỉnh cầu ở tại nơi này.

Trong phòng vẫn sạch sẽ như trước , chẳng qua sau này Cơ Mộc Ly nghe lời Thủy Y Họa nói, mới đặt thêm cái tủ quần áo, đệm giường cũng đều thay mới .

Trên bàn có vẽ nửa vòng tròn , nửa vòng tròn dùng nước trà vẽ ra , lúc này nước trà đã khô , chỉ để lại dấu vết mờ mờ, không cẩn thận nhìn gần bản nhìn không thấy .

"Ta xem nước trà vừa mới khô , chắc là Bắc Đường Liệt mới vẽ không lâu." Thủy Y Họa nhú mày nói .

Nàng không dám tưởng tượng Bắc Đường Liệt xảy ra chuyện gì, tuy rằng ở chung mới hơn một tháng, nhưng Bắc Đường Liệt giống phụ thân rất bao dung nàng , ddlqd.com còn luôn đốc thúc nàng học tập cổ độc cùng cổ thuật, làm chuyện gì cũng đều để ý đến nàng. Đừng nhìn Bắc Đường Liệt bộ dáng thờ ơ lạnh nhạt , kỳ thực người này rất biết quan tâm , chính là không quen biểu đạt mà thôi.

Trừ bỏ trên bàn vẽ nửa vòng trong bằng nước trà , những vật khác đều ngay ngắn chỉnh tề, tìm không thấy một chút manh mối.

Bắc Đường Liệt đến cùng phát sinh chuyện gì rồi hả ?

Ánh mắt Thủy Y Họa ngừng ở nửa vòng tròn trên bàn , mày càng nhú càng chặt.

Không bao lâu, bọn hạ nhân tụ lại cùng nhau nghe được phản tặc đều bị bắt lại , trong lòng đồng loạt thở ra , rốt cục từ trong phòng nhỏ chạy ra . Mà Thủy Y Họa cũng lại xác định, Bắc Đường Liệt không ở trong nhà , người ở trong vương phủ mất tích rồi.

Mất tích rồi hả ? !

"Thập Nhất , hiện thời cậu cũng coi như có chút địa vị thân phận ,chuyện của Liệt sư huynh..." Thủy Y Họa nói xong lời cuối cùng nhú mày thở dài.

"Cô yên tâm, ta sẽ mau chóng tìm hân ." Kiếm Thập Nhất nói.

Đông Phương Lăng ho nhẹ một tiếng, "Có lẽ chúng ta lo lắng vô ích, Bắc Đường Liệt là loại người nào, hãn nhưng là đại đệ tử của Đại Tế Tư Cổ Cương , cổ độc cổ thuật không người theo kịp. Mặc dù là người có võ công cao cường cũng không thể làm gì được hãn ."

Thủy Y Họa đương nhiên biết Bắc Đường Liệt cổ độc cổ thuật rất cao, nhưng ở đây cũng không phải như Cổ Cương , người giang hồ tâm hiểm ác, Bắc Đường Liệt lại là người không có kinh nghiệm . Ai lại biết hãn có phải rơi vào cạm bẫy của ai hay không , bị người khác bán còn giúp đếm tiền .

"Ta còn muốn đi hoàng cung phục mệnh, đi trước rồi." Kiếm Thập Nhất nhìn nhìn hai người, cuối cùng ánh mắt dừng ở trên người Đông Phương Lăng , dặn dò: "Lăng, bảo hộ vương phi, chờ ta xử lý tốt chuyện Kiếm phủ rồi sẽ trở về vương phủ."

Đông Phương Lăng nghe vậy cảm thấy Kiếm Thập Nhất đang ám chỉ cái gì? Trong đầu lóe sáng , lập tức nghĩ tới. Nếu sau khi gia trở về biết vương phi bị kinh hách , hãn liền gặp xui , Thập Nhất không ở bên cạnh, gia sẽ chỉ biết lấy hãn hết giận rồi !

Kinh, sợ!

"Vương phi, cô không sao chứ? Có bị kinh hách hay không ?" Đông Phương Lăng vội vàng chân chó dò hỏi.

Vốn chính là thuận miệng vừa hỏi, ai đoán được nhìn kỹ, thật đúng kêu Đông Phương Lăng nhìn ra điểm không thích hợp . Sắc mặt Thủy Y Họa không còn hồng nhuận như trước kia , hình như là không có nghỉ ngơi tốt, giữa trán còn có dấu vết mệt mỏi .

Đông Phương Lăng càng chột dạ , nếu để gia trở về nhìn đến bộ dáng này của vương phi , hãn chắc chắn không còn đường sống .

"Không có chuyện gì, chính là chuyện đêm nay làm ta có chút mệt."
Thủy Y Họa lơ đãng.

"Nghe Triệu Xương nói là cô mang cứu binh tới , loại cứu binh nào mà có bản lĩnh một đao liền kết liễu mạng người như thế hả ?" Đông Phương Lăng hỏi, thấy nàng hí mắt quét tới, lập tức cười hắc hắc nói: "Vương phi đừng hiểu lầm, ta chỉ là tò mò, cũng không có ý tứ khác ."

Thủy Y Họa lườm hắn một cái, "Cậu cảm thấy ta có thể tìm người nào đến?"

Đông Phương Lăng thành thật lắc đầu, nếu biết thì hắn làm sao phải hỏi .

"Là Bạch Hổ." Thủy Y Họa thản nhiên nói.

"Cái gì? !" Đông Phương Lăng cả kinh quát to một tiếng, " Cô vậy mà có thể khuyên được Bạch Hổ ra tay tương trợ ? ! Cô cũng đã để lộ thân phận của gia cho hắn rồi hả ?"

Thủy Y Họa nhướn mày liếc hắn, " Giật mình như vậy làm cái gì, Cơ Mộc Ly vốn tính toán mấy ngày nữa công khai thân phận lẫn nhau , ta chẳng qua là nói trước vài ngày mà thôi."

"Không, không phải chuyện này “ Đông Phương Lăng lắc đầu, " Chuyện này ta cũng đã nhìn ra, gia cố ý công khai thân phận, ta khiếp sợ chính là , Bạch Hổ tên kia lại có thể ngoan ngoãn nghe cô ? Thật hay giả? Tiểu tử này ngay cả ta đều không thể nói hắn , bình thường hắn cũng chỉ nghe mệnh lệnh một mình gia !"

Đông Phương Lăng mặt đầy hoài nghi.

"Này đơn giản, người này quá mức tự phụ, trong vòng năm chiêu hắn đánh không lại ta, cho nên liền cùng đi theo rồi." Thủy Y Họa cười cười.

Đông Phương Lăng cười ha ha , "Chiêu này của vương phi quả nhiên cao minh, tiểu tử này phải nghĩ biện pháp mài bớt nhuệ khí, ai bảo hấn trong ngày thường hay sai sử ta làm này làm kia . Nhưng vương phi đoạn đường này cũng vất vả , Tiêu Dao cung cách Hoàng Thành cũng không tính gần đâu."

Giống như là vì xác minh những lời này , Thủy Y Họa cảm thấy hai mắt biến thành màu đen, có một trận choáng váng mắt hoa ập tới , thân mình bỗng nhiên quơ quơ.

Đông Phương Lăng vội vàng giúp đỡ một chút, nhưng lập tức tránh ra. Đây chính là nữ nhân của gia , y theo tính tình lòng dạ hẹp của gia , nam nhân động chạm tới vương phi khẳng định không có kết cục tốt.

Nhưng là, vừa rồi Đông Phương Lăng đụng tới tay nàng vừa khéo đụng đến mạch của nàng , tuy rằng là lập tức buông lỏng ra, Đông Phương Lăng vẫn là đã nhận ra không thích hợp.

Choáng váng mắt hoa chỉ có một lát, Thủy Y Họa lại trở nên tinh thần minh mẫn , kỳ quái đăm đăm đầu bản thân nói: "Có thể là gần nhất ngủ không ngon, đêm nay lại đi lại nhiều ."

Đông Phương Lăng nghe được cái trán ứa ra mồ hôi , yết hầu gian nan nuốt một ngụm nước bọt, biểu cảm hơi có chút khẩn trương nói: "Vương phi, để ta bắt mạch cho cô đi."

Nói xong, không đợi Thủy Y Họa trả lời, vừa kích động lại vừa khẩn trương cầm cổ tay nàng.

Một lúc sau, Đông Phương Lăng biểu cảm triệt để xơ cứng rồi. Hóa ra vừa rồi hấn không có chuẩn đoán sai , vương phi nàng ... Nàng vậy mà đã có thai hơn một tháng !

Đối với đại phu phổ thông mà nói, phụ nữ mang thai một tháng rất ít người có khả năng chuẩn ra hỉ mạch , nhưng là Đông Phương Lăng lại khác .Hắn là đệ tử của Vạn Độc Dược Thánh , chút mạch tượng đơn giản như thế căn bản không làm khó được hắn. Thủy Y Họa quả thật đã mang thai hơn một tháng rồi !

Đông Phương Lăng duy trì bộ dáng miệng há to , giật mình lại rung động. Phản ứng đầu tiên chính là hắn thay Cơ Mộc Ly cảm thấy kích động và cao hứng, nhưng là suy nghĩ lại , trong lòng bỗng nhiên cảm thấy có trận gió lạnh lẽo thổi qua.

Hắn lại để cho vương phi đã có thai bị kinh hách như đêm nay , còn làm cho nàng bồn ba đến Tiêu Dao cung mượn viện binh, cuối cùng còn so chiêu với Bạch Hổ ? !

Nếu sau khi gia biết những chuyện này đó , hắn có phải sẽ không nhìn tới mặt trời ngày mai phải không ? ! Đông Phương Lăng cảm thấy bản thân vô cùng đau khổ , thân là đệ tử của Vạn Độc Dược Thánh , hiện tại bây giờ mới phát hiện vương phi có thai, còn làm cho nàng xảy ra nhiều chuyện như vậy .

Đông Phương Lăng thu hồi tay , mạnh mẽ ôm đầu bản thân . Muốn chết, muốn chết! Gia khẳng định sẽ giết của hắn, hu ...hu...

Thủy Y Họa nhìn bộ dáng rối rắm này của hắn , nghi ngờ hỏi: " Sao vậy , mạch tượng của ta có cái gì không thích hợp? Chẳng lẽ là có bệnh gì không chữa được ?"

"Phi phi phi! Vương phi cô có thể nói lời nào hay hơn không , cái gì kêu bệnh không chữa được , đây là hỉ mạch, là hỉ mạch!"

Lần này đổi thành Thủy Y Họa chột ngẩn ra, biểu cảm đờ đẫn , quá một lúc lâu mới lại hỏi một lần nữa , "Lăng, cậu nói là ta sẽ làm nương rồi hả ?"

Trong bụng nàng đã có cốt nhục của Cơ Mộc Ly ?

Thủy Y Họa khó có thể tin cúi đầu nhìn chăm chăm bụng mình , nơi này vẫn bằng phẳng như trước kia , nhưng dưới sự bằng phẳng kia đã dưng dục một tiểu sinh mệnh . Thật sự là một chuyện khó có thể tin .

Đời trước chưa kịp yêu đương, đời này bị Cơ Mộc Ly mạnh mẽ buộc tại bên người, cũng chỉ có cùng nam nhân keo kiệt bá đạo như vậy mới có cảm giác yêu thương . Mới tưởng tình tế thường thức tư vị tình yêu thì nàng đã làm mẹ rồi hả ?

Tuy có chút bất ngờ, Thủy Y Họa vẫn cảm thấy cao hứng. Đây chính là đứa con đầu tiên của nàng cùng Cơ Mộc Ly . Đây là con của nàng .

Đông Phương Lăng thấy Thủy Y Họa tâm tình rất tốt , vội vàng cười hề hề theo nàng lôi kéo làm quen, dặn nàng như thế nào dưỡng thai, như thế nào chú ý ẩm thực, vô nghĩa liên thiên sau rốt cục nhịn không được nói: "Vương phi , việc hôm nay ta sẽ nói qua với gia . Nếu cô nói cô lẻ loi một mình chạy tới Tiêu Dao cung tìm người, gia khẳng định lo lắng chết !"

Thủy Y Họa cười tủm tỉm nhìn hắn, "Ta đã từng nói với Cơ Mộc Ly , sẽ không giấu hắn chuyện gì . Nhưng mà Lăng, cậu cứ yên tâm , ta cam đoan lúc gia đá móng cậu sẽ nhẹ hơn một chút ."

Không có thiên lý rồi ! Đông Phương Lăng nản lòng đi xa, cả người ủ rũ .

Một đôi vợ chồng vô lương , không ai lại bắt nạt người ta như thế !

Lo lắng mãi, Thủy Y Họa bảo Đông Phương Lăng tạm thời giữ bí mật, hiện thời thời buổi rối loạn, vẫn là không cần biến thành mọi người đều biết, hơn nữa nàng muốn đợi Cơ Mộc Ly trở về , chọn thời gian chính miện nói cho hắn. Hai ngày sau, Cơ Mộc Ly trở về từ Tuyết Ly . Ở trên

đường hăn liền mơ hồ nghe được chuyện thái tử Cơ Vũ Trường bức vua thoái vị , tuy rằng sớm có chuẩn bị , nhưng vẫn có chút lo lắng.

Trong lúc vô tình nghe được người qua đường nói Viêm Đạm vương phủ đã chết rất nhiều người, Cơ Mộc Ly nhanh chóng bắt được người nọ, ánh mắt lạnh như băng, bình tĩnh hỏi, "Người mới vừa nói cái gì? Viêm Đạm vương phủ đã chết rất nhiều người? Ai đã chết? !"

Người nọ nháy mắt bị dọa tái ra quần , hai chân run run trả lời: "Công tử tha mạng, tiểu nhân cũng là nghe những người khác nói, thái tử bức vua thoái vị, còn sai người vây quanh Viêm Đạm vương phủ . Nghe nói Viêm Đạm vương phi ý đồ chạy trốn khỏi vương phủ , đáng tiếc vô ý ngã xuống vách núi chết , áo khoác vẫn còn treo ở bên bờ đá . Công tử tha mạng a! Tiểu nhân thật sự không biết cái gì cả !"

Cơ Mộc Ly tay run lên , người nọ lập tức giống như được đại xá chạy mất .

Y Họa ngã xuống vách núi chết rồi hả ? Cơ Mộc Ly cười lạnh một tiếng, lời nói vô căn cứ! Y Họa của hăn làm sao có thể dễ dàng chết như vậy rồi hả ?

Tuy rằng rất tin Thủy Y Họa không có việc gì, nhưng trái tim Cơ Mộc Ly vẫn đập nhanh gấp nhiều lần so bình thường , người giống như một trận gió chạy về hướng vương phủ . Thân hình nhanh như quỷ mị, trên đường người đi đường chỉ cảm thấy bên tai có một trận gió thổi qua, lại đều không thấy được cái gì .

Viêm Đạm vương phủ có vẻ quanh quẽ rất nhiều so với bình thường , Cơ Mộc Ly một cước đá văng cửa đi vào. Gã sai vật ngoài cửa còn đỏ mắt, thấy Vương Gia đã trở lại, lập tức dụi dụi hai mắt , xác định không có lầm, lập tức nhìn về phía bên trong hô: "Vương Gia đã trở lại - - Vương Gia đã trở lại - - "

Cơ Mộc Ly nhìn nhìn hạ nhân sững đỏ mắt, trong lòng hoảng hốt, bay nhanh về hướng Trúc Hương các .

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 129: Yêu Mỹ Nhân Không Yêu Giang Sơn

Trên đường liên tiếp gặp vài người hạ nhân, đều khóc hai mắt sưng đỏ , Cơ Mộc Ly nhìn xem hết hồn.

"Vừa rồi người kia là Vương Gia?" Hạ nhân Giáp cả kinh nói, lập tức hỏi thăm hạ nhân Ất.

Hạ nhân Ất gật đầu, "Nhưng mà nhìn Vương Gia trông có vẻ vô cùng lo lắng, chẳng lẽ Vương Gia đã nghe được tin tức Ngô ma ma qua đời ?"

Hai người liếc nhau, lại tiếp tục thương cảm . Ngô ma ma là lão nhân trong phủ , trải qua chuyện thái tử bức vua thoái vị rồi chuyện vương phủ bị bao vây , bị kinh hách, thân mình ăn không tiêu, tối hôm qua vừa đi. Trong phủ hạ nhân đều chịu quá nặng trĩu nỗi, khó tránh khỏi có chút thương tâm, cho nên rất nhiều người đều khóc đỏ mắt.

Không nghĩ tới Vương Gia cũng sầu não giống bọn họ , xem sắc mặt Vương Gia vừa rồi , đều biến thành trắng rồi.

Ai, Ngô ma ma thế nào nói đi là đi đâu? Nhưng mà cũng nhiều tuổi rồi , cho dù không có chuyện của mấy ngày hôm trước , khả năng cũng sống không được bao lâu , đại khái sẽ chết không đau đi.

Lúc hạ nhân thì thầm bát quái , Cơ Mộc Ly đã chạy thẳng về phía Trúc Hương các , sau đó một chưởng mở cửa ra .

" Y Họa !" Cơ Mộc Ly quát to một tiếng, một tiếng này lộ ra khẩn trương, lo lắng, e ngại.

Kết quả vừa hô lên một tiếng , khi Cơ Mộc Ly nhìn đến tình hình trong nhà , chỉ ngây ngốc ngẩn người tại chỗ.

Thủy Y Họa đang nửa nằm ở trên ghế quý phi, bên người có hai người nha hoàn tận tâm hầu hạ. Một người bóc vỏ nho đưa đến trong miệng nàng, một người khác đang nhẹ nhàng phẩy cây quạt nhỏ.

"Mộc Ly, huynh đã trở lại." Thủy Y Họa nhìn nam nhân một chường chém cửa gỗ khắc hoa thành hai nửa , kinh ngạc lại vui sướng, đẩy nha hoàn đưa nho qua , vội vàng đứng dậy nghênh đón, đưa tay vuốt ve gương mặt Cơ Mộc Ly , "Ngốc đứng làm gì ? Sao trở về cũng không có hạ nhân thông báo? Còn có, mọi chuyện thế nào rồi ? Có tìm được người nợ - - "

Câu nói cuối cùng bị động tác của Cơ Mộc Ly đánh gãy, hăn mạnh đem nữ tử trước mắt ôm vào trong lòng, động tác nhanh chóng như muốn đem nàng khảm nhập trong lòng bản thân .

Thủy Y Họa nghĩ đến đứa nhỏ trong bụng , vội vàng đẩy ra một chút, không nghĩ tới nam nhân này lại càng ôm chặt , hai cánh tay giống như gọng kìm đem nàng giam cầm tại trong ngực.

"Tự nhiên lại nổi điên làm gì ?" Thủy Y Họa buồn cười nói.

Hai người nha hoàn thấy thế, vội vàng cúi thấp đầu chạy ra ngoài. Trong Viêm Đạm vương phủ trước kia là không có nha hoàn trẻ tuổi , nhưng mà hai ngày trước , Đông Phương Lăng không biết uống nhầm thuốc gì, thế nhưng chủ động mua thêm hai nha đầu lạnh lợi , chuyên môn phụ trách hầu hạ Viêm Đạm vương phi.

Hai nha đầu đã sớm nghe qua uy danh của Viêm Đạm vương , ngay từ đầu còn có chút run sợ trong lòng , nhưng sau này nghe nói Viêm Đạm vương phi không giống người thời nay, mà trong vương phủ tiền tiêu vật hàng tháng lại cao, cho nên liền ở lại.

Sau hai ngày , tất cả mọi chuyện về cuộc đời Viêm Đạm vương , các loại thủ đoạn tàn khốc vô tình đều bị các nàng tìm hiểu rõ mồn một , vừa rồi thấy Viêm Đạm vương phi không lớn không nhỏ đi vượt ve mặt Viêm Đạm vương , cả kinh kém chút kêu ra tiếng . Hiện tại các nàng càng là thấy được thứ không nên xem, hận không thể đem đầu cắm vào trong đất .

Chờ đến trong nhà chỉ còn có hai vợ chồng , Cơ Mộc Ly lập tức hôn quên trời đất , dừng ở trên mắt Thủy Y Họa , cái mũi, khuôn mặt còn có môi hồng, cuối cùng bọc lấy đôi môi như cánh hoa đào mạnh mẽ mút vào . Hai tay cũng không nghỉ ngơi, không ngừng xoa nắn ở trên eo nàng , lực đạo mạnh mẽ như muốn đem nàng nuốt vào bụng!

Thủy Y Họa bị hấn làm cho thở gấp liên tục. Thật lâu sau, rời môi, vẫn còn lưu lại dư tình .

"Sao... Như thế nào? Mới xa nhau không đến nửa tháng..." Thủy Y Họa thở dài khẽ hỏi.

Cơ Mộc Ly để đầu lên cái trán của nàng, mạnh mẽ đóng chặt mắt một lúc sau mới mở, thấp giọng nói: "Không có việc gì, chỉ vì nhớ nàng thôi . “

" Mọi việc thế nào rồi ?" Thủy Y Họa ôm eo của hấn , ngửa đầu nhìn hấn, tò mò hỏi.

"Đều làm thỏa đáng rồi." Cơ Mộc Ly vén tóc nàng ra sau tai , ánh mắt sáng quắc nhìn chăm chăm nàng.

Thủy Y Họa nhẹ cười ra tiếng, " Làm gì nhìn ta kỹ thế , cứ như vài năm chưa gặp vậy ."

" Y Họa , ta nhớ nàng ." Cơ Mộc Ly nâng mặt nàng, tiếng nói vừa dứt, lại cúi đầu hôn lên.

Hai vợ chồng quần quít một hồi , con thú tảo bạo trong người Cơ Mộc Ly mới lắng xuống.

Cơ Mộc Ly ôm Thủy Y Họa dựa vào trên ghế quý phi, câu được câu không giúp nàng chải vuốt tóc. Vừa rồi đậu hủ ăn đủ, lúc này mới nhớ tới hỏi ra nghi hoặc trong lòng , " Y Họa , ta thấy trong phủ rất nhiều hạ nhân đều khóc đỏ mắt, trong phủ ra chuyện gì hay sao?"

Thủy Y Họa nghe hẳn hỏi cái này, thở dài một tiếng nói: "Là Ngô ma ma, tối hôm qua mới đi. Ngô ma ma đối đãi với hạ nhân trong phủ rất tốt , mọi người được nàng chiếu cố rất nhiều , nay đột nhiên đi , bọn hạ nhân đương nhiên thương tâm rồi."

Tuy rằng nàng đối với Ngô ma ma không có cảm tình, nhưng cũng biết người này cũng cống hiến không ít cho phủ . Trong lòng mặc dù không có nhiều thương cảm, đã có chút tiếc hận.

"Nhưng mà huynh yên tâm, ta đã sai người hậu táng , người nhà của nàng ta cũng làm cho người đưa qua rất nhiều thứ để an ủi." Thủy Y Họa thấy hẳn không biểu cảm, cho rằng hẳn thương cảm, dù sao Ngô ma ma cũng đi theo hẳn từ rất sớm .

Nhưng Cơ Mộc Ly chính là nhanh ôm chặt nàng, thản nhiên nói: "Ngô ma ma là người tốt, những năm gần đây đối ta cũng luôn luôn trung thành và tận tâm, tuy rằng đột nhiên mất , nhưng nàng xuống đất, Diêm vương nhất định sẽ không bạc đãi nàng. Còn có, nàng làm rất đúng." Nói xong, lại hôn hai cái lên mặt Thủy Y Họa .

Thủy Y Họa cười cười, "Thế nào ra ngoài một chuyến lại trở nên dính người hơn trước kia ? Cũng không sợ hạ nhân nhìn đến chê cười huynh ."

"Ta thích dán nữ nhân của mình , ai dám có ý kiến ta đá bay hẳn." Cơ Mộc Ly ấp úng hừ nói.

"Ta ở trên đường nghe nói thái tử tạo phản bức vua thoái vị , Y Họa nàng nói rõ ràng cho ta , lúc đó tình hình như thế nào ?"

Thủy Y Họa đem chuyện ngày đó Cơ Vũ Trường bức vua thoái vị cẩn thận nói một lần, trong đó có rất nhiều tin tức nàng mới tìm hiểu được . Lúc này đây chuyện bức vua thoái vị , liên lụy sâu rộng, trong triều võ quan còn có vài vị tướng quân bị bắt giam , còn có nhị lão gia và Kiểm tam công tử Kiểm Vô Song của Kiểm gia .

"Mộc Ly, Thập Nhất hử... Hử tự tay giết tam ca của mình , như vậy thật sự không có việc gì?" Thủy Y Họa có chút lo lắng. Cứ việc người bên ngoài xem Kiểm Vô Song là nghịch tặc trợ giúp thái tử mưu phản , nhưng là xét từ quan hệ huyết thống thì lại là huynh đệ của hử . Giết hử, người Kiểm gia sẽ đối xử với hử như thế nào ?

Cơ Mộc Ly lơ đãng nhướn mày, "Đối với Thập Nhất mà nói, người đáng chết nhất chính là người này. Lúc trước hử ở Kiểm gia chịu khổ , rất nhiều đều là do người này ban tặng. Lúc trước tam ca của hử không niệm tình huynh đệ muốn lấy tính mạng của hử, Thập Nhất cần gì phải mềm lòng?"

"Ta chỉ là lo lắng những lão già cổ hủ của Kiểm gia sẽ không dễ dàng buông tha Thập Nhất . Chuyện Kiểm Vô Song có nên chết hay không cũng không phải là chuyện ta muốn quan tâm." Thủy Y Họa bĩu môi.

"Ha ha, điểm này nàng liền càng không cần lo lắng , mặt trên có hoàng huynh ở đây, Thập Nhất nhưng là đại công thần sửa lại án xử sai . Nếu không là hử, hoàng thượng có thể trị Kiểm gia tội tru di cửu tộc , những lão già cổ hủ đó nếu có chút thức thời, sẽ không đối nghịch với hoàng thượng ."

"Nghe nói... Thái tử còn phái người vây quanh vương phủ?" Lúc Cơ Mộc Ly hỏi cái này , biểu cảm đã gần như lãnh khốc.

"Ừ . Theo ám vệ theo dõi nói, nhị lão gia của Kiếm gia cùng người Ngô gia ở thư phòng nói chuyện , sau này trực tiếp chạy theo mật đạo đi ra , đợi đến lúc phát hiện đã không kịp báo người của vương phủ ."

Khóe miệng Cơ Mộc Ly chậm rãi gợi lên giống như cười , nhưng trong mắt lại không có mím cười, ngược lại lạnh giống như tấm băng.

"... Ta đoán là có người âm thầm ra chủ ý này , muốn bắt ta uy hiếp huynh . Người này tất nhiên rõ ràng thực lực của huynh , bằng không cũng sẽ không thể như vậy đề phòng huynh rồi." Thủy Y Họa suy nghĩ nói.

"Quả nhiên vẫn là không nên rời khỏi nàng nửa bước." Cơ Mộc Ly than nhẹ một tiếng, lại hôn một cái lên cổ trắng nõn của Thủy Y Họa .

"Ta đây không có việc gì sao? Còn có, có một việc ta tự tiện chủ trương."

"Ừ , việc gì?" Cơ Mộc Ly có chút không yên lòng vuốt ve vòng eo của nàng .

"Lúc đó tình huống khẩn cấp, cho nên ta đi Tiêu Dao cung, còn nói thân phận của huynh cho Bạch Hổ . Sau này Bạch Hổ giúp ta cứu người , ta còn đáp ứng hãn mười ngày sau đi Tiêu Dao cung tìm hãn, cùng hãn tỷ thí một hồi." Thủy Y Họa nằm ở trong lòng hãn, không nhanh không chậm nói.

Cơ Mộc Ly nghe xong mày nhíu chặt .

Thủy Y Họa thấy thế, hơi có chút chột dạ hỏi, " Có phải ta làm sai rồi phải không , không nên nói với Bạch Hổ thân phận của huynh ?"

"Đương nhiên sai lầm rồi! Ai bảo nàng đáp ứng hãn tỷ thí rồi hả ? !" Cơ Mộc Ly tức giận đến lông mày đều nhanh dựng thẳng lên.

"Ta biết từ lúc nàng rời Cổ Cương thì võ công tiến bộ rất nhiều, nhưng là Bạch Hổ cũng không phải là đùa giỡn, người này ra chiêu ngoan độc, giết

người không chớp mắt. Y Họa , nàng bảo ta nên làm gì với nàng bây giờ ? Về sau loại chuyện này không cho tùy tiện ứng thừa, phải được ta đồng ý đã !"

Thủy Y Họa trong lòng ấm áp, đi tới gần hôn vài cái vào môi hăn , "Ly Ly, ta sai rồi, về sau trước khi đáp ứng chuyện gì đều hỏi huynh trước , như vậy được chưa, hả?"

Một tiếng Ly Ly làm cho cả người Cơ Mộc Ly nổi cả da gà , suýt chút hóa thân thành sói. Nhưng là vì muốn giáo huấn tiểu hồ ly tự tiện chủ trương , hăn nhất định phải chịu đựng. Hơn nữa hăn cũng phát hiện , Thủy Y Họa chỉ có khi chột dạ hoặc cao hứng mới gọi hăn một tiếng Ly Ly, khó như vậy hăn đương nhiên muốn nghe vài lần rồi.

Thủy Y Họa quả nhiên không phụ sở vọng gọi vài lần , làm cho nam nhân bên người hóa thành một vũng nước .

"Chuyện Bạch Hổ giao cho ta, ta cũng không chuẩn nàng cùng hăn tỷ thí." Cơ Mộc Ly hừ nói.

Trước khi Thủy Y Họa không biết bản thân có thai khẳng định sẽ phản bác hăn , lúc này lại gật đầu nói: "Việc này có huynh ra mặt cũng tốt, ta tạm thời còn không tưởng cùng hăn tỷ thí, đợi đến sau này hãy nói đi."

Nói xong lời này, Thủy Y Họa theo bản năng sờ sờ bụng.

Cơ Mộc Ly cho rằng bụng nàng không thoải mái, vội vươn tay giúp nàng xoa .

"Ly Ly , ta có chuyện muốn nói cho huynh..." Thủy Y Họa cảm thấy lúc này không khí không sai, là lúc nói với hăn rồi.

Cơ Mộc Ly đang nhíu mày trầm tư vừa đúng ngắt lời nàng, ngưng sắc nói : "Y Họa , ta cũng có chuyện muốn nói với nàng . Biết nàng không có

việc gì, trong lòng ta rất cực yên lòng, nhưng vì vĩnh viễn yên tâm, ta phải mất mấy ngày để xử lý chuyện của thái tử và Ngô gia . Bây giờ ta nhất định phải làm cho bọn họ rốt cuộc không tạo nổi một cơn sóng !"

Thủy Y Họa miệng ngập ngừng vài cái, vừa rồi lời nói lập tức sẽ thốt ra cuối cùng bị nuốt xuống, hỏi, " Huynh chuẩn bị xử lý ra sao?"

Cơ Mộc Ly cười lạnh một tiếng, "Nên xử lý như thế nào thì sẽ làm như thế đó , lúc này ta muốn cho thái tử, Kiệt Vương, Ngô hoàng hậu hết thấy xuống Địa ngục!" Ai bảo bọn hăn dám động đến nữ nhân của hăn !

Đem nữ tử trong lòng ôm lên giường , cúi người hôn môi hồi lâu, để sát vào bên tai nàng nói: "Vì về sau một bước không rời nàng , ta phải đi ba bốn ngày, chờ hết thấy xử lý tốt , ta sẽ không bao giờ cho nàng rời đi nửa bước."

"Đi thôi, trở về sau ta có chuyện vui nói với huynh ." Thủy Y Họa cười nhạt nói, ngẩng đầu cắn một cái ở trên cằm hăn .

Cơ Mộc Ly tuy rằng không nở , nhưng là không nhớ mấy cái đình này , hăn thật sự lo lắng.

Trong hoàng cung, thư phòng của hoàng thượng .

Một người mặc hoàng bào màu vàng sáng ngồi ở trên ghế rồng, một vị khác ngồi ở ghế đệm thượng đẳng .

"Mộc Ly , chuyện này là trầm sai , không có lưu bộ phận binh lực bảo vệ vương phủ của đệ , cũng may đệ muội không có việc gì, bằng không trầm mang tội lớn." Tân hoàng Cơ Văn Kỳ áy náy nói.

Cơ Mộc Ly ánh mắt lạnh lùng nói: "Chuyện này không trách hoàng huynh, cũng một phần do thần đệ lúc trước không suy nghĩ chu đáo , nghĩ trong phủ thị vệ ứng phó một ít phiền toái nhỏ không vấn đề gì , lại không

nghĩ rằng Cơ Vũ Trường thế nhưng mang hơn một ngàn nhân mã hướng về phía Viêm Đạm vương ta . Thần đệ không còn sở cầu, chỉ cầu hoàng huynh có thể đem thái tử cho ta, thù Y Họa bị dọa sợ , trong phủ thị vệ chết hơn phân nửa , ta đều muốn tính toán tỉ mỉ với hần !"

Cơ Văn Kỳ bất đắc dĩ thở dài một tiếng, "Dầu gì cũng là người trong hoàng thất , Mộc Ly bảo thủ hạ của đệ giữ chút đúng mực, đừng để hần bị chết quá khó coi là được rồi."

"Đa tạ hoàng huynh thành toàn."

Cơ Văn Kỳ cười rộ lên, "Cùng trăm khách khí cái gì, giang sơn này của trăm hơn phân nửa đều là đệ giúp đỡ đánh hạ tới. Nếu không phải đệ không cần , trăm tưởng phong đệ làm Nhiếp Chính vương."

"Nhưng đừng, thần đệ cũng không ham muốn mấy thứ đó . Hoàng huynh nếu tưởng thật sự ban thưởng , cấp thêm cho thần đệ chút vàng bạc châu báu là được rồi ." Cơ Mộc Ly vội nói . Đối giang sơn quyền lợi mấy thứ này, hần là thực không có hứng thú, làm Hoàng đế cũng không có tự do thoải mái như làm Quỷ Sát Huyết Tôn của Tiêu Dao cung .

"Ha ha ha... Mộc Ly , trăm thật sự là lần đầu tiên biết, hóa ra đệ lại yêu tiền như vậy ." Cơ Văn Kỳ thoải mái cười.

Khóe miệng Cơ Mộc Ly hơi hơi giơ giơ lên , "Bởi vì Y Họa thích mấy thứ này, hoàng huynh cho nàng nhìn một cái cũng được , sau đó thần đệ lại vụng trộm trả lại cho ngài . Dù sao nàng chính là thích thu thập tài bảo, cũng sẽ không thể mỗi đêm ôm ngủ."

Cơ Văn Kỳ đầu tiên là sửng sốt, lập tức lại là một trận cười to, "Trăm không biết hóa ra đệ vợ vệt của cái là vì đệ muội. Thật sự là một nữ tử kì lạ ."

Kỳ thật , trong lòng hẳn nghĩ đúng lắm, Thủy Y Họa thật sự là một nữ tử kỳ lạ . Từ xưa đến nay, mặc kệ tài nữ hay là mỹ nữ, đều thích tuyên dương bản thân đạo đức tốt, chưa từng xuất hiện quá một nữ tử quang minh chính đại yêu tiền như vậy .

Hai người nói chuyện phiếm một hồi , lại về tới chính đề.

"Hoàng huynh, thần đệ lần này tiến cung , đợi xử lý xong chuyện của thái tử rồi mới tính đến chuyện về phủ ." Cơ Mộc Ly trầm giọng nói.

"Này... Chuyện lần này , trăm cùng đệ đã chuẩn bị thật lâu , tất cả những người thuộc đảng của Thái Tử cuối cùng là toàn bộ sa lưới, chẳng qua trong đó liên lụy quá sâu , sợ là một chốc xử lý không xong."

Cơ Văn Kỳ vỗ vỗ bờ vai của hắn, cười nói ôn hòa : "Trăm biết đệ đang lo lắng đệ muội , trăm đáp ứng đệ , trong vòng ba ngày, nhất định sẽ xử lý chuyện này thỏa đáng . Vậy trước hết đệ cứ ở lại trong cung đi , đợi khi mọi chuyện xử lý xong , đệ cũng có câu trả lời thỏa đáng cho đệ muội và những người trong vương phủ ."

"Đa tạ hoàng huynh, vậy thần đệ cáo lui trước." Cơ Mộc Ly vái chào hắn, lui đi ra ngoài.

"Đúng rồi Mộc Ly !" Cơ Văn Kỳ bỗng nhiên gọi lại hắn, có chút do dự mở miệng nói: " Sau khi biết chuyện nhị đệ liên hợp tứ đệ tạo phản, phụ hoàng thân mình không bằng lúc trước , có thời gian thì đi xem hắn đi, hiện thời hẳn một thân một mình , cũng không có người nói chuyện..."

"... Thần đệ sẽ lo lắng ." Cơ Mộc Ly giọng điệu lạnh nhạt , gật đầu về phía hắn, rồi sau cũng không quay đầu lại đi xa.

Vương công công mới thăng chức thành đại nội tổng quản dè dặt đưa tới một ly trà , "Hoàng thượng, canh giờ không còn sớm , nên nghỉ ngơi rồi."

Cơ Văn Kỳ lướt mắt nhìn hắc, vẫn cười nho nhã giống như thường ngày nhưng lại hơn vài phần sắc bén, "Nhiều tấu chương như vậy không xem chẳng lẽ muốn đợi về sau xem?"

Vương công công cả kinh, lập tức quỳ xuống, "Tiểu nhân lảm miêng! Mong hoàng thượng thứ tội!"

"Đứng lên đi, trẫm cũng không phải người hỉ nộ vô thường, chỉ cần bản thân chú ý đúng mực, chức đại nội tổng quản người có thể ngồi yên, nhưng nếu bị trẫm phát hiện người làm chuyện không nên làm, đầu người trẫm tùy thời sẽ lấy xuống!"

Vương công công nghe được mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, liên thanh đáp ứng. Xem ra sau này không thể lại tùy tiện thu tiền tài nữa rồi. Đều nói trước kia Nho vương điện hạ ôn hòa hữu lễ, nhưng từ khi lên làm hoàng thượng Đại hoàng tử căn bản giống như là thay đổi thành một người khác. Khí thế quanh thân không kém Thái Thượng Hoàng.

Vương công công không dám nói tiếp nữa, chỉ cung kính đứng ở một bên, thỉnh thoảng sai bảo hạ nhân đổi trà nóng mang vào.

Sau một lúc lâu, Thiên tử vẫn cúi đầu phê duyệt tấu chương bỗng nhiên ngẩng đầu, hỏi một tiếng, "Người nói Mộc Ly hắc như vậy tận tâm tận lực giúp trẫm, đến cùng có ý đồ gì? Hắc đối vị trí này không có một chút thêm muốn sao?"

Vương công công trong lòng kinh hãi, loại lời này hắc nào dám tùy tiện trả lời, nhưng không trả lời cũng tuyệt đối không được, hơi chút suy nghĩ sau nhân tiện nói: "Y tiểu nhân xem, Viêm Đạm vương chỉ mong an nhàn. Nếu là Viêm Đạm vương tưởng... Muốn càng nhiều, y theo sự yêu chiều của Thái Thượng Hoàng đối với hắc, muốn cái gì đều không thành vấn đề."

Trong này tự nhiên cũng bao gồm ngôi vị hoàng đế mà Cơ Văn Kỳ hiện tại đang ngồi. Nhưng loại lời này Vương công công cũng không dám nói thẳng ra miệng.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 130: Chậm Trễ Bốn Vương Hồi Phủ Gặp Y Hoạ , Đáng Chết!

Thủ đoạn của Cơ Văn Kỳ cũng coi như sắc bén, đêm đó liền xem hết tất cả tấu chương , chỉ cần nhìn ra người sinh dị tâm liền áp dụng đối sách tương ứng .

Chuyện Thái tử bức cung tạo phản có rất nhiều người liên lụy , hẳn không thể đem tất cả những người trong triều có dính dấp toàn bộ chém đầu, như vậy sẽ làm hỏng nền tảng căn bản của quốc gia . Hẳn chỉ có thể từ từ mà tính, thưởng phạt rõ ràng đồng thời cũng muốn áp dụng chính sách dụ dỗ . Những người trực tiếp tham gia tạo phản đương nhiên là phải xử tử, nhưng những người khác có thể chọn hình thức trừng phạt thích hợp hơn .

Chỉ trong vòng hai ngày , Hỏa Vũ lại một lần nữa đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Thái tử tạo phản bị ban chết, Ngô Thái hậu tức Ngô hoàng hậu trước đây bị biếm lãnh cung, Kiệt Vương Cơ Thịnh Duệ cũng tham dự chuyện tạo phản , nhưng tân hoàng niệm hẳn có ý ăn năn , chỉ phạt hẳn cả đời ở trong chùa miếu ăn chay niệm Phật. Lại nói tiếp, Kiệt Vương Cơ Thịnh Duệ cũng coi như không hay ho, vốn quan hệ của hẳn cùng Cơ Vũ Trường bởi vì vương phi của bản thân mà âm ỉ , đã sớm không nghĩ tham gia vào chuyện của Cơ Vũ Trường , nề hà Ngô hoàng hậu tự mình khuyên bảo hẳn, lại mắng hẳn một trận. Hẳn cùng Cơ Vũ Trường cũng là huynh đệ nhất mẫu đồng bào , ngôi vị hoàng đế rơi xuống trên đầu ai cũng không thể là người khác. Sau này, Cơ Vũ Trường lại chính miệng hứa hẹn rất nhiều , Cơ Thịnh Duệ có thể này mới đồng ý hỗ trợ, đem binh mã trong tay đều đưa đi ra ngoài. Kết quả, đúng là lòng tham làm cho hẳn rốt cuộc không thể làm

Vương gia cao cao tại thượng , cả đời này cũng chỉ có thể cùng Phật đèn làm bạn rồi.

Trừ những thứ đó ra, Ngô phủ cũng bị xét nhà, nam nhân sung quân hoặc bị đầy đến nơi hoang vu , nữ tặc bị bắt làm nô tì. Lại nghe, quan phủ xét nhà thế nhưng lại lấy được mấy bao bạc trắng , làm người ta tắc lưỡi không thôi.

Về phần Kiếm gia, tuy rằng nhị lão gia cùng tam công tử Kiếm Vô Song cũng tham dự chuyện tạo phản , nhưng Kiếm gia tiểu công tử Kiếm Thập Nhất đã có công lớn sửa lại án sai . Cho nên Kiếm gia ưu khuyết điểm bù trừ cho nhau.

•

Trong nhà giam của Hình bộ , Cơ Mộc Ly thành thoi ngồi ở một bên, ánh mắt mĩa mai nhìn Thái tử Cơ Vũ Trường chật vật trong phòng giam .

"Hiện thời người rơi vào tình cảnh này , lại trách được ai? Ai bắt người tạo phản hay sao?" Cơ Mộc Ly hớp miếng trà , đặt tách trà đến một bên, lập tức có thị vệ tiến lên tiếp nhận.

Cơ Vũ Trường dáng vẻ chật vật ngồi xếp bằng ở trong phòng giam, cười lạnh nhìn hăn, "Tam đệ, bản cung bình thường thật sự là xem thường người, không nghĩ tới thủ đoạn của người tàn nhẫn như thế . Nếu không phải người, Cơ Văn Kỳ nào có dễ dàng như vậy bắt được bản cung!"

"Thái tử tán thưởng." Cơ Mộc Ly miễn cưỡng ứng một câu.

"Bản cung cực hận, hận lúc người còn nhỏ sao không bóp chết người sớm hơn !" Khuôn mặt Cơ Vũ Trường trở nên dữ tợn , hoàn toàn không còn bộ dáng kiêu ngạo như bình thường .

Cơ Mộc Ly chẳng phải luôn luôn bị phụ hoàng yêu chiều , trước kia lúc hãn còn nhỏ , Cơ Lạc Phong đối hãn chẳng những không để ý thậm chí có thể nói là chán ghét, mãi cho đến lúc bộ dạng hãn càng lúc càng giống Như phi đã chết . Cơ Lạc Phong mới giật mình bừng tỉnh, đối hãn áy náy , rồi sau đó là vạn phần dung túng và cưng chiều.

Trước đây, giết chết Cơ Mộc Ly là cơ hội tốt nhất , đáng tiếc Cơ Vũ Trường cùng Ngô hoàng hậu đều lỡ mất cơ hội khó có được này , đợi đến lúc lại sinh ra sát ý , phía sau hãn đã có hoàng thượng Cơ Lạc Phong, chính hãn cũng đủ lông đủ cánh . Một nước cờ sai thua cả ván cờ, hiện tại chờ đợi bọn họ đúng là loại kết cục này .

Cơ Mộc Ly nghe hãn nói xong , trong mắt xẹt qua chút sắc bén , cười nhạo nói: "Thái tử trí nhớ cũng không tốt, bốn vương nhớ được, lúc còn nhỏ người không thiếu lần ra tay với bốn vương . Nếu không phải bốn vương thông minh, thì đã chết không biết bao nhiêu lần rồi ."

"Người thế nào không chết đi ? Người sớm nên chết, đi cùng mẫu phi ma quỷ của người đi ! Mẫu tử các người đoạt hết mọi thứ mà bản cung cùng mẫu hậu nên được hưởng , các người thật sự là tiện nhân !" Tạo phản thất bại Cơ Vũ Trường cũng không có nửa phần tu dưỡng, hiện tại hãn đã trở thành tù nhân, mắng chửi ác liệt cũng coi như giải tỏa oán khí.

Cơ Mộc Ly nhìn người trông coi phía sau , thản nhiên nói: "Có thứ dân dám can đảm nhục mạ bốn vương cùng thái phi đã mất , các người nói, nên xử trí như thế nào?"

Có người có nhãn lực lập tức trả lời: " Thừa vương gia, vả miệng, rồi sau đó dùng cực hình."

Thấy Viêm Đạm vương giống ám chỉ cái gì, hai binh lính lập tức tiến lên, mỗi người đánh mấy bạt tai.

Thanh âm bốp bốp ở trong phòng giam yên tĩnh có vẻ cực kì vang dội .

"Cơ Mộc Ly , người dám để hạ nhân vũ nhục bản cung! Người không chết tử tế được!" Cơ Vũ Trường nổi giận chửi ầm lên nói.

"Người hiện thời bộ dáng này lấy tư cách gì để bốn vương lấy lễ đối đãi hả ?" Cơ Mộc Ly ánh mắt lạnh lùng nhìn hăn, giống như xem một con kiến tùy thời đều có thể giẫm chết .

"Cơ Vũ Trường , người vẫn là thành thật khai báo đi, là ai hiến kế cho người động đến vương phủ của bốn vương ? Y theo đầu óc của người , cũng sẽ không nghĩ đến việc đi bắt vương phi của bốn vương đến để uy hiếp bốn vương ." Cơ Mộc Ly phúi phúi cổ tay áo, trào phúng nhìn hăn.

"Thằng làm vua thua làm giặc, chuyện cho tới bây giờ, muốn chém giết muốn róc thịt tùy tiện, người cũng đừng mơ tưởng biết được tin tức gì từ bản cung "

"Người nếu như thật sự có thể luôn luôn như vậy kiên cường, cũng sẽ không thể đến mức này, ngu xuẩn." Cơ Mộc Ly thản nhiên nói, "Người ngàn không nên vạn không nên động tới Viêm Đạm vương phủ , lại càng không nên động tới Viêm Đạm vương phi , người đáng chết."

Miễn cưỡng khoát tay làm thủ thế, phía sau cách đó không xa công công bưng khay bằng gỗ hiệu ý, lập tức đi lên phía trước.

Chờ Cơ Vũ Trường thấy rõ trong khay để gì đó, sắc mặt liền trắng.

"Cơ Mộc Ly , người muốn làm gì ? Bản cung là thái tử, là Hoàng thất con trai trưởng!" Sợ hãi lấp đầy hai mắt của hăn , thân mình cũng lui về sau .

"Mới vừa rồi không phải còn kiên cường sao?" Cơ Mộc Ly lạnh lùng liếc hăn một cái, cười mỉa mai, "Nể tình người là người trong hoàng thất , bốn vương sẽ làm cho người chết không quá khó coi. Nơi này có hai kiểu chết ,

một loại là dùng dải lụa , một loại là dùng thuốc độc, người chọn lựa một loại đi."

Cơ Vũ Trường lắc đầu, "Không, bản cung muốn gặp phụ hoàng, phụ hoàng nhất định sẽ không xử tử ta!"

"Phụ hoàng? Hiện tại Thái Thượng Hoàng cũng mặc kệ triều chính, đây là tân hoàng hạ ý chỉ . Phạm phải tội mưu nghịch , người còn nghĩ sống được?" Cơ Mộc Ly ánh mắt miễn cưỡng nhìn lên , "Bốn vương cảm thấy thuốc độc không sai, bị chết cũng nhanh mà lại không đau đớn , các người giúp thái tử ăn vào đi."

Hai công công cùng đi lập tức tiến lên, cầm lấy bình thuốc độc liền đổ vào miệng Cơ Vũ Trường .

Cơ Vũ Trường phản hận nhìn Cơ Mộc Ly , "Cơ Mộc Ly , bản cung rửa người không chết tử tế được! Không chết tử tế được! khà khà ha... Bản cung nói cho người, người cũng sống không được bao lâu , bản cung cho dù chết cũng muốn kéo người chôn cùng , ục ... Nôn..."

Cơ Vũ Trường bị bắt uống thuốc độc , một lúc sau liền mở to mắt đi, thuốc độc này quả thật lợi hại, giết người không thấy máu , cũng không làm cho Cơ Vũ Trường bị chết quá khó coi.

"Bốn vương khiến người thất vọng rồi, bốn vương không chỉ có tiếp tục còn sống, mà sẽ sống càng tốt hơn ." Cơ Mộc Ly nhìn lướt qua thi thể của hắn , biểu cảm lạnh lùng.

Dừng lại ở đây, chuyện thái tử mưu phản cũng coi như chấm dứt, nhưng Cơ Mộc Ly tâm lý thủy chung có chút nghi hoặc. Người sau lưng bày mưu tính kế đến cùng là loại người nào? Vì sao hắn cảm thấy hết thảy đều giống như là có người có ý định an bày. Trải qua chuyện thái tử chủ mưu tạo phản , Hỏa Vũ quả thật tổn thất không ít binh lực, tân hoàng vừa mới đăng cơ,

cũng có rất nhiều chuyện cần xử lý. Có thể từ giữa được lợi lại là loại người nào?

Cơ Mộc Ly hai mắt hơi hơi nhúu lại rồi lại mạnh trừng mắt , xem ra không phải là người của Hỏa Vũ , mà là người của một trong ba nước khác . Nhưng mặc kệ là ai, muốn phá hỏng căn cơ Hỏa Vũ , là tuyệt đối không có khả năng!

Xử lý xong chuyện trong triều , tảng đá trong lòng Cơ Mộc Ly cuối cùng là rơi xuống đất , vội vàng chạy về vương phủ, nhin lâu như vậy không gặp Y Hoạ . Hắn đã sớm nhận nại không được rồi.

Hoàng cung cách Viêm Đạm vương phủ không tính rất xa, Cơ Mộc Ly ngồi xe ngựa, chỉ cần nửa canh giờ liền có thể đến. Nhưng chỉ cần trong nửa canh giờ này , thế nhưng đã xảy ra chút chuyện ngoài ý muốn.

Lúc xe ngựa đi tới chỗ góc chết , trong xe Cơ Mộc Ly đang chớp mắt đột nhiên mở hai mắt, thân thể nhanh chóng từ trong xe phi ra ngoài , thuận tay xách xa phu đến một bên.

Nguyên bản xe ngựa còn đang chạy tốt đột nhiên bị tách ra thành bốn mảnh , giống là có người dùng nội lực thâm hậu xé rách mở ra.

"Vương Gia!" Thị vệ hộ giá đi theo xe ngựa sắc mặt nhất thời biến đổi, đồng loạt rút đao hộ ở quanh người Viêm Đạm Vương .

Bọn họ thậm chí không có nhìn đến đối phương ra tay, xe ngựa đã bị phá nát , cho nên đối phương tất nhiên là một cao thủ . Nghĩ vậy , bọn thị vệ càng thêm cẩn thận , ánh mắt bắn khoả nhìn bốn phía, ý đồ phát hiện tặc nhân ẩn nấp từ một nơi bí mật gần đó .

Cơ Mộc Ly nhúu mày, hai tay chấp sau lưng, một bộ dáng lười nhác thanh thản , nào có quần sợ đặt mình trong nguy hiểm .

Cơ Vũ Trường trước khi chết nói muốn lôi kéo hãn cùng nhau chôn cùng, chẳng lẽ nói chính là này? Cơ Mộc Ly buồn cười . Đối lại người bình thường, vừa rồi khẳng định là đã chết, hơn nữa chết rất thê thảm, ứng với câu " Không chết tử tế được" của Cơ Vũ Trường.

Nhưng là, Cơ Vũ Trường vĩnh viễn cũng không biết, trên đời này người có thể giết được hãn ít lại càng ít, cho dù là... Phong Vân đường lão Đường chủ - - Mộ Dung Liệt!

Một trận gió thổi qua, hai mũi ám khí tùy theo bay tới, trong nháy mắt liền cắt vỡ yết hầu của hai người thị vệ .

Cơ Mộc Ly hai mắt ngưng trệ , nhìn thị vệ chặn ở phía trước người nói: "Các người đều đi trước đi ."

"Vương Gia! Thuộc hạ phụng hoàng mệnh tề sống chết bảo vệ Vương Gia!" Đây đó đều là Đại Nội thị vệ Cơ Văn Kỳ chuyên môn phái ra , nhiệm vụ chính là hộ tống Viêm Đạm Vương hồi phủ, lúc này gặp được nguy hiểm liền càng không thể có thể rời đi .

"Bốn vương bảo các người đi, ai dám cãi lại mệnh lệnh của bốn vương ? !" Cơ Mộc Ly hai mắt lạnh lùng đảo qua mọi người .

Chỉ nói hai câu ngăn ngừa này , lại có hai người thị vệ bị ám khí cắt qua yết hầu, không tiếng động ngã xuống.

"Các người ở lại cũng không có tác dụng gì, còn không bằng mau đi kêu viện binh!"

Thị vệ còn lại cũng biết Viêm Đạm vương nói đúng, bọn họ ở lại chỗ này căn bản không làm nên chuyện gì, đối phương không biết là loại người nào, võ công bí hiểm, chỉ trong chớp mắt đã lấy mạng vài người.

"Vương Gia, tiểu nhân thề phải bảo vệ Vương Gia!" Liền tính hiện tại đi gọi viện binh cũng không còn kịp rồi, bọn họ cho dù chết cũng muốn bảo vệ người trước mắt này.

Cơ Mộc Ly bất đắc dĩ day day cái trán, một đám vô dụng chỉ biết thêm phiền toái . Thôi, bại lộ liền bại lộ đi.

Lúc ám khí bay tới , thân hình Cơ Mộc Ly bay vút lên không trung, vung tay lên, hai mũi ám khí bị hắt kẹt ở giữa hai ngón tay , động tác phong lưu phóng khoáng, tiêu sái nói không nên lời .

Mấy người thị vệ ngậy người ra xem, khó có thể tin xem nam nhân tao nhã cao quý chuẩn xác bắt được ám khí bay tới với tốc độ không tầm thường này .

Hoá ra Viêm Đạm vương đúng là một cao thủ võ công thâm tàng bất lộ !

Cơ Mộc Ly thường thức ám khí trong tay , cười lạnh nói: "Không nghĩ tới Phong Vân đường lão Đường chủ lại là một con chuột âm thầm đánh lén . Nếu truyền đến trên giang hồ chắc phải làm cho người ta cười đến rụng răng rồi."

Lời này mới rơi xuống, không trung nổi lên một trận gió , một người tự chỗ tối hiện thân, rơi xuống trước mặt hắn.

Đó là một nam nhân tầm bốn năm mươi tuổi , trên cằm chòm râu đã có chút hoa râm, một đôi mắt lạnh như chim ưng , nguy hiểm nhìn chăm chăm con mồi trước mắt , trên mặt không vui cùng phần nộ đã hết sức rõ ràng.

"Người là loại người nào , làm sao có thể thấy ra võ công của lão phu ? " Mộ Dung Liệt nhanh mím môi, ánh mắt sắc bén âm ngoan nhìn chăm chăm người trước mắt này .

Nếu không phải Cơ Vũ Trường dùng toàn bộ gia sản của hắn để mua mạng của Cơ Mộc Ly , diendanlequydon.com Mộ Dung Liệt là như thế nào cũng sẽ không tự mình xuất động. Người mà hắn đặc ý nhất là Mộ Dung Thất đã rời khỏi Phong Vân đường, trừ bỏ Mộ Dung Thất, người khác ra tay hắn cũng không thể yên tâm, lúc này đây hắn là tuyệt sẽ không cho phép lại xảy ra biến cố , nên đành phải tự mình đến đây.

Không nghĩ tới , Viêm Đạm vương cũng là một cao thủ, còn liếc mắt một cái nhìn ra võ công của hắn .

"Cơ Vũ Trường tới Phong Vân đường mua mạng bốn vương ?" Cơ Mộc Ly không đáp hỏi lại.

Cơ Vũ Trường cuối cùng là thông minh một lần , tìm sát thủ cũng hiểu được tìm người có trình độ cao rồi .

"Phong Vân đường cũng không lộ ra thân phận khách mua ." Mộ Dung Liệt hai mắt nhú lại, bàn tay khép lại ở trong tay áo run lên, một cây côn nhiều đoạn bị quăng ra, "Người chỉ cần biết một việc, hôm nay lão phu đến đó là lấy tính mạng của ngươi !"

Âm cuối rơi xuống, Mộ Dung Liệt đã tấn công về phía Cơ Mộc Ly , có thể nói chiêu chiêu ngoan độc trí mạng.

Cơ Mộc Ly năm ngón tay nắm lại , nhanh chóng bay tới lấy một thanh đao bên người thị vệ , lập tức nghênh đón.

Đám thị vệ phía sau nhìn xem trong lòng run sợ, nhưng cũng biết bản thân đi lên can bản giúp không được gì, chỉ biết tăng thêm phiền toái.

Hai người thị vệ thấy thế, đã lạng lẽ lui đi ra ngoài, chuẩn bị đi gọi viện binh. Vương Gia bây giờ còn có thể chống đỡ một lúc , bọn họ sẽ mau chóng tìm tới cứu binh . Cho dù đối phương võ công lại lợi hại, cũng chống không lại thiên quân vạn mã.

Mộ Dung Liệt nhận thấy được thị vệ rời đi , lập tức bắn ra hai mũi ám khí, không nghĩ tới Cơ Mộc Ly vùng tay lên, hai mũi ám khí lập tức thay đổi quỹ đạo.

"Xem ra, là lão phu coi khinh người rồi !" Mộ Dung Liệt giận dữ nói. Hẳn vốn cho rằng cho dù có lại nhiều thị vệ che chở, muốn lấy tính mạng Viêm Đạm vương cũng là việc rất nhỏ, nào biết hẳn vận khí thật sự không tốt, nhưng lại gặp phải cao thủ.

Trong lúc hai người đánh nhau , Cơ Mộc Ly đã dẫn hẳn tới một con đường ít người qua lại .

Xác định lúc này chỉ có hai người , Cơ Mộc Ly trong mắt rất cực loé lên sát ý dày đặc , cười lạnh một tiếng nói: "Mộ Dung lão Đường chủ đã lâu không gặp . Người xác định hôm nay có thể giết được bản tôn?"

"Người... Người là Tiêu Dao cung Quỷ Sát Huyết Tôn? !" Mộ Dung Liệt đột nhiên mở to hai mắt nhìn, liền ngay cả nhúm râu hoa râm trên cằm cũng giật mình run rẩy vài cái.

" Đúng vậy , đáng tiếc - -" Cơ Mộc Ly khoe miệng cong lên , "Người biết quá muộn rồi!"

Nhận thấy được trên thân người này sát ý dày đặc , trong mắt Mộ Dung Liệt xẹt qua tia hoảng loạn. Hẳn từng đánh nhau với Quỷ Sát Huyết Tôn , biết bản thân căn bản không phải là đối thủ của hẳn, có lẽ trong khoảng thời gian ngắn không phân ra cao thấp, nhưng là chỉ cần qua hai trăm chiêu , hẳn không còn là đối thủ của người này .

Mộ Dung Liệt tránh đi chiêu phong của hẳn , lập tức nói: "Lão phu nếu như biết người là Quỷ Sát Huyết Tôn, có cho tiền cũng sẽ không dám trêu chọc tôn thượng . Việc hôm nay xem ra là hiểu lầm , chúng ta bỏ qua được không ?"

Cơ Mộc Ly cười như không cười nhìn hắc, "Nhưng là lão đường chủ đã biết đến thân phận của bản tôn, vậy phải làm sao bây giờ?"

"Phong Vân đường ta rất biết giữ danh dự, lão phu hướng tôn thượng hứa hẹn, tuyệt không tiết lộ thân phận của tôn thượng cho người thứ ba biết!" Mộ Dung Liệt né tránh chiêu thức của hắc, nhận thấy được chiêu thức của hắc không có ép sát như vậy, trong lòng không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Nhưng là khẩu khí còn chưa có nói ra bao lâu, liền thấy người nọ cười đến xinh đẹp mị hoặc, nhẹ bồng mà nói: "Bản tôn vẫn là cảm thấy, chỉ có người chết mới có thể tin."

Lời này mới rơi xuống, Cơ Mộc Ly chiêu thức đột biến, chiêu chiêu công vào tử huyệt của hắc.

Mộ Dung Liệt sắc mặt trở nên vừa xanh vừa trắng, gặp hoà giải vô dụng, chỉ có thể đả khởi mười hai phần tinh thần đối phó hắc.

Lần trước đánh nhau với hắc, Quỷ Sát Huyết Tôn dùng quỷ sát huyết tiên, vốn tưởng rằng lúc này hắc không có vũ khí bên người, bản thân có thể chiếm chút tiện nghi, nhưng là Mộ Dung Liệt hiển nhiên xem nhẹ vị Diêm vương trong truyền thuyết này. Cho dù là cầm một cái đao phổ thông, hắc đều có thể bức mình thẳng lui về sau.

Mắt thấy Cơ Mộc Ly thế công càng lúc càng nhanh, đánh nhau cũng nhanh đến hai trăm chiêu, Mộ Dung Liệt mồ hôi lạnh trên trán càng lúc càng nhiều. Đối phó hắc cũng càng ngày càng cố hết sức, bỗng nhiên lúc này xa xa truyền đến tiếng kêu của thị vệ.

Cơ Mộc Ly hơi khựng lại, Mộ Dung Liệt lập tức ném ra hai quả đạn mù.

"Lão Thất Phu!" Cơ Mộc Ly xem trước mắt không có một bóng người, trong mắt bao trùm một tầng băng sương. Nếu là đám thị vệ phía sau kia lại

đến trễ chút , hăn nhất định làm cho lão thất phu không chết tử tế được. Lại bỏ chạy , hăn tin tưởng Mộ Dung Liệt tạm thời sẽ không dám công khai thân phận của mình, trừ phi hăn tưởng bản thân sẽ tìm đến cửa giết hăn.

Vừa rồi thị vệ đi tìm viện binh đã dẫn theo gần 1000 người đến, hai trăm cung thủ, hai trăm kỵ binh, còn lại tất cả đều là bộ binh.

"Mặt tướng đến chậm, làm Vương Gia bị sợ hãi!" Tướng lĩnh cầm đầu lập tức nhìn Cơ Mộc Ly cúi đầu.

Cơ Mộc Ly tùy ý khoát tay, " Thích khách nghe được các người đuổi theo, vừa rồi đã chạy, hiện tại muốn đuổi cũng là cản không nổi rồi. Các người chạy một chuyến cũng vất vả , bốn vương nhất định thưởng tấu hoàng thượng, báo cáo ân tương trợ ."

Tướng lĩnh vội hỏi: "Vương Gia khách khí , Vương Gia gặp được nguy hiểm, đây là việc mặt tướng phải làm ." Nói vậy nhưng trong lòng hăn vẫn là có loại cảm giác ra cửa nhặt được vàng . Hiện thời Viêm Đạm Vương là đại công thần bên người hoàng thượng, bản thân cứu hăn, hoàng thượng chắc chắn ngợi khen.

Cơ Mộc Ly cho mọi người đi về , lấy một con ngựa của thị vệ , nôn nóng sốt ruột trở về vương phủ. Hăn muốn giết chết Mộ Dung Liệt , nguyên nhân trọng yếu vẫn còn có một, thì phải là Lão Thất Phu dám chậm trễ hăn về nhà gặp Y Hoạ !

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 131: Lão Tử Làm Cha Rồi !

Một đường trở lại vương phủ, Cơ Mộc Ly khẩn cấp muốn đi ôm nàng dâu , ai đoán được Y Hoạ của hắc căn bản không ở Trúc Hương các, Lan Hình các cũng không có người.

Đông Phương Lăng nghe nói hắc đã về, vội vàng chạy đi lại.

"Gia, ngài đã về rồi ."Đông Phương Lăng thở dài một tiếng.

" Trong phủ phát sinh chuyện gì rồi hả ?" Cơ Mộc Ly nhíu mày hỏi.

"Cũng không có chuyện gì?" Đông Phương Lăng hung hăng lườm hắc một cái, " Hai ngày nay ngài không ở nhà, vương phi tra tấn ta , ta đều nhanh thành tôi tớ bên người của nàng rồi !"

Cơ Mộc Ly nhẹ nhàng thở ra, hắc còn tưởng rằng là chuyện gì đâu, " Y Hoạ hai ngày này thân thể không khoẻ, sai sử người lại như thế nào? Đông Phương Lăng, ta còn không có tính sổ với người đâu, trong khoảng thời gian ta không ở nhà, người đến cùng là thế nào chiếu cố vương phi, hả?"

Đông Phương Lăng nghe được chảy mồ hôi liên tục, hắc cho rằng vị gia này đã quên chuyện trước đây , không nghĩ tới còn nhớ rõ ràng .Lúc này liền cười mỉm , "Gia, ngài đừng oan uổng ta , ta coi như mình chịu tội cũng không dám kêu vương phi chịu tội, chuyện mấy ngày hôm trước đều do ngoài ý muốn, hắc hắc... Đúng rồi gia, vương phi còn có chuyện vui chưa nói với ngài đâu , thuộc hạ sẽ không quấy rầy vương gia cùng vương phi nữa."

Đông Phương Lăng tung ra một cái liếc mắt đầy ái muội ,rồi sau đó như một cơn gió biến mất ở trước mặt Cơ Mộc Ly .

Cơ Mộc Ly cảm thấy cái nhìn kia của Đông Phương Lăng rất kỳ quái , nhưng là trong lòng nhớ kỹ Thủy Y Họa , cũng không công phu để ý tới hẳn . Mới đi hai bước mới giật mình nhớ lại bản thân vậy mà đã quên đi về phía Y Họa .Vừa hay có một nha hoàn mới nhập phủ đi ngang qua, Cơ Mộc Ly vội vàng gọi lại nàng, hỏi, "Vương phi đâu, buổi tối khuya đi đâu vậy?"

Tiểu nha hoàn giống như rất sợ hãi, cúi đầu ấp úng trả lời: "Vương phi đang ngồi trên cây ngấm trăng ở đằng sau hoa viên , Tiểu Ngọc đang hầu hạ , nô tì đi đổi nước trà."

Cơ Mộc Ly lướt qua ấm trà trong tay nàng , không kiên nhẫn phất phất tay, một mình đi về phía hoa viên .

Ngấm trăng? Còn leo đến trên cây ngồi ngấm trăng? Y Họa thế nào đột nhiên lại có hưng trí này ? Hiện tại đều nhanh cuối tháng , trăng chỉ còn hình lưỡi liềm thì có gì mà nhìn ?

Cơ Mộc Ly nhớ đi nhớ lại liền bật cười. Đã Y Họa tưởng ngấm trăng, hẳn liền cùng nàng là được , hai ngày này đã sắp xếp xong tất cả mọi việc . Về sau có nhiều thời gian đều có thể ở bên cạnh nàng.

Đêm không trăng dễ giết người, ngày gió thổi dễ phóng hỏa chính là giống như đêm nay vậy. Bầu trời đêm tuy nhiều sao sáng , nhưng ánh trăng cũng đã thành hình cái lưỡi liềm , cong cong giống như là gương mặt nữ tử .

Trong vương phủ đèn đuốc sáng trưng, đằng sau hoa viên treo mấy cái đèn lồng màu đỏ càng làm cho đường nhỏ trở lên cực kì sáng sủa .

Trong hoa viên có mấy cây đào , hiện thời vừa tới đầu thu, cây đào đã bắt đầu kết trái . Cơ Mộc Ly còn nhớ rõ, những cây đào này là lúc trước

chuẩn bị cưới Thủy Y Họa cố ý sai người làm vườn mang tới , tuyển chọn không phải là loại cây chỉ để ngắm hoa , mà là có thể ăn cả quả , mùa xuân thì ngắm hoa nở , mùa thu thì ăn quả đào, ngắm lại chính là chuyện tốt . Nếu là mỹ nhân trong ngực, vậy thì không còn gì để nói nữa rồi .

Nhưng là, Thủy Y Họa gả lại đây thời gian dài như vậy, hai người không phải là vì chuyện cổ độc của hắc , thì lại vì chuyện trong triều hoặc trong phủ , hắc hắc còn chưa có thời gian cùng kiều thể nghiệm một phen lạc thú.

Cơ Mộc Ly không khỏi tự trách , chuyện của thái tử cuối cùng cũng đã xử trí thỏa đáng , thời gian còn lại hắc nhất định phải hết sức yêu thương kiều kiều thể.

Nghĩ vậy , Cơ Mộc Ly cười phớt phớt , trông cực kỳ yêu mị.

Xa xa nhìn lại, trên một cây đào lớn nhất , thấy một mỹ nhân nằm ngửa trên này, truyện được đăng duy nhất trên trên chạc cây có phủ một tấm thảm thật dày , dưới gốc cây đào có đặt một cái bàn, mặt trên bày một ít trái cây và chút bánh ngọt , có một nha hoàn đứng ở một bên, thái độ cung kính, thường thường nhìn mỹ nhân phía trên cây ánh mắt mang theo kinh sợ, giống như tùy thời chuẩn bị đi tiếp nữ tử trên cây .

Thủy Y Họa ngẩng đầu nhìn những ngôi sao trên bầu trời đêm , suy nghĩ bổng chốc bay ra thật xa, nghĩ đến chuyện cũ trước kia bỗng nhiên có chút phiền muộn . Đại để nữ nhân mang thai đều là như thế, thích thu buồn xuân đau? Càng thích không có việc gì thì nghĩ ra việc để làm ? Bằng không, nàng thể nào vừa thấy đến Đông Phương Lăng đã nghĩ đến việc trêu đùa hắc đầu?

Thủy Y Họa cười cười, cúi đầu uống hết nước trà trong chén , sau đó cong ngón tay búng ly trà ra ngoài , ly trà liền ngay ngắn nằm trên bàn nhỏ dưới gốc cây .

"Vương phi thật là lợi hại!"Nha hoàn Tiểu Ngọc thở dài, mắt lộ ra ao ước.

Vị vương phi này bộ dạng xinh đẹp không nói, khí chất càng là cao quý tao nhã, thường làm cho bọn họ nhìn xem mê mẩn .Khó trách bên ngoài đồn đãi Viêm Đạm vương phong lưu đa tình tính khí táo bạo nhưng từ khi cưới vương phi , cũng chỉ sủng ái một mình vương phi , tính tình ôn hòa như là thay đổi thành người khác . Đương nhiên, sự ôn hòa cùng sủng ái đều chỉ nhằm vào một mình vương phi , những người khác nghĩ cũng đừng nghĩ được đến Viêm Đạm vương ôn tồn , liền ngay cả Đông Phương công tử và Kiếm công tử nghe nói đều thường xuyên chịu ức hiếp.

Tiểu nha hoàn mới nghĩ đến Viêm Đạm vương trong truyền thuyết , bên người liền bỗng nổi lên một cơn gió lạnh, đợi đến lúc tập trung nhìn kỹ , thấy bên người vương phi đã có một nam nhân ngồi cạnh , người nọ chẳng phải là Viêm Đạm vương? !

Nam nhân tuấn mỹ quá đáng thản nhiên quét tới liếc mắt một cái, tiểu nha hoàn lập tức sợ tới mức trái tim co rụt lại, ngay sau đó liền cực có nhãn lực lui xuống.

Cơ Mộc Ly nhìn đến hạ nhân chướng mắt đi rồi, lập tức đi tới gần ôm Thủy Y Họa, rồi sau đó là một cơn mưa hôn , " Y Họa , gia thật sự là nhớ nàng muốn chết!" Nói xong, lại là hung hăng cắn vài miếng , tiếng chụt chụt ở trong màn đêm rất rõ ràng.

Thủy Y Họa quăng cho hắn một cái liếc mắt , nhẹ giọng nói : "Rốt cục chán mới về hả ?"

Tiểu kiều thê rõ ràng không có hưng trí , Cơ Mộc Ly lại nghe lời này, trong lòng cảm thấy tủi thân cực kỳ, hôn mấy cái vào môi nàng , lại liếm liếm, nhất thời hóa thân thành yêu nghiệt đầy lẳng lơ , từ từ khiêu nại nói: " Y Họa, nàng đừng oan uổng ta , cái gì kêu rốt cục chán mới trở về? Ta chỉ

hận không thể ngày ngày kề cận nàng , để nàng một bước đều không rời khỏi ta . Hai ngày này ta cùng hoàng thượng ngày đêm không ngừng xử lý việc triều chính , vì không phải là sớm trở về nhìn nàng sao?Hừ, thế mà nàng chẳng những không khen ta ngược lại lại tỏ thái độ lạnh nhạt .Nàng xem hiện tại, ta đây không phải là sớm xử lý xong việc , trở về với nàng sao?Nàng còn tức giận cái gì, hả?"

Vừa nói vừa chiếm tiện nghi, hôn từ trên trán đến cái cổ trắng nõn , hưng trí cao lên thì cắn ngay mặt hay cổ nàng , nhìn bản thân lưu lại dấu răng chính tề , trong lòng sung sướng vô cùng.

Thủy Y Họa cứ mặc kệ hân chiếm tiện nghi , thuận thế ỷ ở trên người hân, chẳng qua lại không có đáp lại, một đôi mắt sáng trong nhìn chăm chăm trắng lười liềm trên không trung , không biết đang nghĩ cái gì.

Cơ Mộc Ly đối với phản ứng của nàng cực không vừa lòng, nhắm ngay cổ nàng cắn một miếng , lúc này làm cho Thủy Y Họa đang thất thần kêu lên một tiếng.

"Cơ Mộc Ly , huynh cầm tinh con chó sao? !"Thủy Y Họa oán hận lườm hân một cái.

"Ai bảo nàng thất thần, ta vừa rồi nói nhiều như thế , mà nàng cũng chẳng thém nói một câu ." Cơ Mộc Ly u oán nói , rất giống nàng dâu nhỏ bị chồng vắng vẻ .

Thủy Y Họa vừa rồi lúc lơ đãng nhớ tới chuyện cũ trước kia, trong lòng khó tránh khỏi có chút phiền muộn, lúc này thấy đến hình dáng u oán của Cơ Mộc Ly , trong lòng thất lạc đột nhiên liền tan thành mây khói , nhin không được bật cười hì hì một tiếng .

Cơ Mộc Ly thấy tiểu kiều thê rất cực hoàn hồn , chính muốn mở miệng nói cái gì , Thủy Y Họa đột nhiên sáp lại gần hôn môi hân .

Trong lòng Cơ Mộc Ly đập dồn tìm không thấy Đông Tây Nam Bắc , lập tức ôm chặt lấy Thủy Y Họa, kịch liệt mà triền miên hôn trả đi qua, bộ dáng bá đạo mà điên cuồng như là muốn nuốt sống nữ tử trong lòng .

Thật lâu sau, hai người rúc vào nhau, mới từ từ bình phục hô hấp.

Cơ Mộc Ly bỗng nhiên nghĩ đến năm ngày quần quýt si mê ở dưới dốc núi vạn trượng , cả người không khỏi trở nên khô nóng , ẩm no nghĩ dâm dục . Hiện tại đã không có chuyện gì khó giải quyết , hẳn rốt cục có thể làm chuyện mà bản thân đã sớm muốn làm rồi.

Có chút hiểu ra liêm liếm môi, hai tay Cơ Mộc Ly ôm tại bên hông Thủy Y Họa cũng bắt đầu không an phận .

"Y Họa..." Một tiếng kêu này của Cơ Mộc Ly tràn đầy nhu tình .

"Hả?"Thủy Y Họa ngửa đầu tựa vào trên người hắn, miễn cưỡng nhìn bầu trời đêm.

Cơ Mộc Ly giờ phút này thực hận không thể lấy ánh trăng lồi xuống đập nát , thứ kia có cái gì đẹp mắt, không hiểu sao Y Họa liền nhìn chăm chăm đến mức mê mẩn như vậy ? Hừ!

Thu hồi chút bất mãn trong lòng , Cơ Mộc Ly để sát vào bên tai Thủy Y Họa , nhẹ giọng dụ dỗ nói: " Y Họa, phu nhân, nương tử ai, bảo bối của gia , còn nhớ rõ ước định lúc trước không? Nàng xem hôm nay bóng đêm không sai, gia cũng đã xử lý xong mọi chuyện , chúng ta không bằng lấy trời làm chăn, lấy đất làm giường, ở chỗ này thực hiện luôn ?"

Thủy Y Họa đương nhiên nhớ được ước định lúc trước , chẳng qua khi đó cũng là đùa giỡn để dỗ nam nhân này , ai thực muốn cùng hắn tranh tài mười ngày mười đêm , vậy không kiệt sức mà chết mới là lạ. Hơn nữa, thật muốn chiến mười ngày mười đêm cũng phải trong điều kiện sức khỏe nàng cho phép , đưa tay sờ sờ bụng, con cũng đã có , hiện tại còn muốn ?

Vì thế, Thủy Y Họa thật không lương tâm bắt đầu giả vờ ngớ ngẩn , miễn cưỡng liếc một cái, " Đầu tháng trước không phải là đã làm sao?"

Đầu tháng trước đã làm? Trên mặt Cơ Mộc Ly ý cười thu lại, biểu cảm nghiêm túc nhớ lại. Đầu tháng trước hẳn cùng Y Họa đều ở Cổ Cường, chỉ có mấy ngày ở dưới Vạn Xà Bách Hoa cốc , chẳng lẽ Y Họa thật sự nói tới mấy ngày ở đó ?

Vừa nghĩ như vậy , Cơ Mộc Ly nhất thời suy sụp , " Y Họa , nàng đang trêu đùa ta sao? Năm ngày đó không tính !"

Như nào mới có thể tính đâu? Tuyệt đối không được, Tiểu hồ ly là nghĩ cách muốn chạy trốn ước định lúc trước đây .Hẳn nhất định phải thực hiện ước định đó , nhất định phải giữ Y Họa ở trên giường mười ngày , sau đó cùng nàng đại chiến mấy trăm hiệp.

" Chẳng phải lúc trước ta tùy ý huynh xoa nắn năm ngày năm đêm , ăn xong bây giờ liền không thừa nhận sao, hả?" Thủy Y Họa lập tức véo lỗ tai của hắn .

Cơ Mộc Ly nghe xong dở khóc dở cười, tuy rằng biết Tiểu hồ ly là đang cố ý nói sang chuyện khác, nhưng là hắn cũng không tưởng gánh vác tội danh lớn như vậy , ai nói hắn không thừa nhận , hắn ước gì hướng toàn bộ thế giới tuyên cáo, hắn cùng Y Họa ân ái ngọt ngào .

Đang chuẩn bị lấy lòng tiểu kiều , chợt Cơ Mộc Ly nghe được câu nói kế tiếp của Thủy Y Họa , triệt để ngây đại.

Chỉ thấy Thủy Y Họa cúi đầu đưa tay để ở trên bụng, lại thấp giọng bồi thêm một câu, " Oa nhi đều đã ở nơi này bắt đầu hình thành rồi..."

Cơ Mộc Ly hai mắt đột nhiên trừng lớn, miệng há to , sau đó ánh mắt lướt qua bụng Thủy Y Họa .Trong đầu những lời này lại xoay quanh . Oa nhi... Oa nhi...

Bị giật mình , một mất thần kết quả chính là: Một yêu nghiệt yêu mị quyến rũ nào đấy hoa lệ từ trên cây ngã đi xuống, lại vẫn là kiểu ngã chó ăn

Phịch một tiếng, những con dế trong trong bãi cỏ đều bị dọa đến , mà trên cành cây đám chim nhỏ bị cả kinh đồng loạt bay lên trời cao, nhân tiện rơi xuống dưới một đồng cứt chim.

Thủy Y Họa bị phản ứng của Cơ Mộc Ly chọc cười , khanh khách nở nụ cười .

Mà yêu nghiệt nào đó rơi xuống trên mặt đất vẫn duy trì tư thế chó ăn .. sững sờ hồi lâu, một khắc sau bỗng nhiên từ trên mặt đất nháy lên đến, ngửa mặt lên trời cười ha hả, "Ha ha ha... Lão tử phải làm cha rồi... khà khà ha..."

Cơ Mộc Ly đề khí bay trở về trên cây , ôm Thủy Y Họa hôn rồi lại hôn , vừa hôn vừa cười ngây ngô .

Thủy Y Họa lườm hằm một cái, " Đêm khuya quỷ rống cái gì, người ta đều đi ngủ hết rồi ."

Cơ Mộc Ly cảm thấy bộ dạng trợn mắt của tiểu kiều thê đáng yêu cực kỳ, tùy ý nàng kể lể, rồi sau không để ý tiểu kiều thê phản ứng ôm người đi về hướng Trúc Hương các.

"Ta còn muốn ngắm trăng , trong phòng buồn cực kỳ..." Thủy Y Họa nói thầm, hai tay ôm lấy cổ của hằm .

"Ta cùng nàng , phu nhân sẽ không cảm thấy buồn." Cơ Mộc Ly đã bình tĩnh lại , nghe vậy nhẹ nhàng ấn một nụ hôn lên trên trán nàng .

Thủy Y Họa kỳ quái hằm nhanh như vậy liền trấn định lại , nhưng mà cảm nhận được trên trán cảm xúc ôn hòa , trong lòng bỗng nhiên liền bình

thản xuống dưới.

Đợi đến tiểu kiều thê ngủ , Cơ Mộc Ly rón ra rón rén ra Trúc Hương các, tìm một góc tối không người , nhìn góc tường, cười lên ha hả, luôn luôn cười tới tận hừng đông...

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 132+128: Tìm Được, Sau Đó Hủy Diệt

Ngày kế, trong vương phủ mỗi hạ nhân đều mang đôi mắt thâm quầng làm việc, trường hợp trông cực kỳ buồn cười .

Đông Phương Lăng vừa ra khỏi cửa đã bị hạ nhân mời đến Trúc Hương các.

"Gia, bảo ta có chuyện gì ?" Đông Phương Lăng cố nhin không ngáp , chăm chú nhìn nam nhân trước mắt chỉ muốn tát cho một cái, trong lòng khinh thường .

Cười cười cười, xem bộ dáng ngốc nghếch của ngài ,không phải là được làm cha sao, có gì đặc ý? !

Thủy Y Họa đã tỉnh, lúc này ngồi ở đầu giường, mà Cơ Mộc Ly ôm nàng, không để nàng lộn xộn, giống như trong lòng ôm là bảo bối quý giá nhất trên đời này vậy .

"Lăng, nhanh qua đây kiểm tra cho vương phi một cái ! Mau mau!" Cơ Mộc Ly hưng phấn hai mắt sáng lên,ngocthuybachdanglqd trong mắt ánh sáng giống như đã giăng co cả một đêm khuya.

Đông Phương Lăng trong lòng trợn mắt , bắt mạch cho Thủy Y Họa xong , nói: "Vương phi thai tượng thật ổn định, thân mình cũng tốt thật sự, không cần thiết phải uống thuốc bổ gì cả ."

Cho dù hai ngày trước quá độ mệt nhọc, Đông Phương Lăng cũng đã sớm cho nàng ăn thuốc bổ , giờ phút này đương nhiên là không có vấn đề gì

. Nghĩ vậy , ho hai tiếng, "Thuộc hạ đã quên chúc mừng , chúc mừng gia, ngài được làm cha rồi !"

Cơ Mộc Ly cười ha hả, tâm tình thật tốt nói: "Đợi lát nữa nói với mọi người , tháng này trong phủ tiền tiêu vật của mỗi người tăng gấp đôi , còn có, chuyện Y Họa có thai phải nhanh chóng nói cho hạ nhân , phải đảm bảo mỗi người đều biết . Rồi dặn dò các nàng ngày thường hầu hạ dụng tâm chút , xảy ra chuyện, ta sẽ không tha cho bọn họ!"

Đông Phương Lăng ghen hòng không nói gì . Đây còn phải nói cho hạ nhân sao? Cũng không biết tối qua là ai trốn ở góc tường cười cả đêm, còn ngửa mặt lên trời rống to phải làm cha , phải làm cha , cười một tiếng làm mọi người khiếp sợ , cả đêm đều ngủ không yên. Nghe xong tiếng quý rống sói tru, chuyện vương phi có thai còn có ai chẳng biết hả ?

"Gia yên tâm, lát nữa thuộc hạ sẽ nói ." Đông Phương Lăng trong lòng nghĩ như thế nào là một chuyện, trên mặt mũi vẫn là mỉm cười , miễn cho tôn đại Phật này lại lấy hấn khai đao.

" Hả ? Lăng , hai mắt của người thế nào lại tím bầm vậy hả ?" Cơ Mộc Ly có thể này mới nhìn thấy cặp mắt gấu mèo của Đông Phương Lăng .

"Này... Đây là tối hôm qua ngủ không ngon, thuộc hạ tối qua gặp ác mộng, mơ thấy có người ở bên tai ta không ngừng niệm chú, luôn luôn nói tới hừng đông, rồi sau thành bộ dáng này rồi." Đông Phương Lăng ần ần xem xét hai người liếc mắt một cái, trả lời.

Cơ Mộc Ly nghe xong, lập tức lòng từ bi vấy tay, "Đã nhiều ngày người liên nghỉ cho khỏe đi, gia chuẩn người vài ngày nghỉ ."

Đông Phương Lăng đang muốn cảm động đến rơi nước mắt , lại nghe đến một câu, " Nhưng mà người phải cam đoan hễ Y Họa kêu là tới." Đông Phương Lăng lúc đó liền tức giận đến mức muốn cắn chết đôi vợ chồng này .

Sắp xếp xong xuôi mọi việc , Cơ Mộc Ly lại đi tới bóp vai cho Thủy Y Họa , thái độ hầu hạ hoàn mỹ như làm gương cho tất cả nam nhân trong thiên hạ này , làm cho Đông Phương Lăng kinh hách hai mắt đều nhanh lồi ra đến đây.

Đây tuyệt đối không phải chủ tử của hắc , tuyệt đối không là!

Đông Phương Lăng vẻ mặt hoảng hốt đi xa , một bộ dáng bị tàn phá .

Người đi rồi, Thủy Y Họa cười mắng dấm vào vai Cơ Mộc LY vài cái, " Suốt ngày bắt nạt Đông Phương Lăng, huynh làm chủ tử thật đúng là uy phong nhĩ ?"

Cơ Mộc Ly cười tủm tủm cầm mặt nàng , "Ta này không phải vì tốt cho Y Họa sao , hiện thời trong bụng còn có nữ nhi bảo bối của chúng ta , ta nhiều sai sử Lăng, Lăng cũng sẽ không thể để ý, hắc chính là ngoài miệng oán giận một chút mà thôi."

Thủy Y Họa phì một tiếng bật cười, "Ta nói Cơ Mộc Ly , huynh thế nào lại biết trong bụng ta là nữ nhi rồi hử ? Hơn nữa nam nhân bọn huynh không phải đều là thích nhĩ tử sao?"

Cơ Mộc Ly đưa tay vuốt bụng Thủy Y Họa , vẻ mặt cực kì thỏa mãn, "Ta cảm thấy nữ nhi rất tốt , nhất định sẽ giao hảo đáng yêu giống như nàng ."

"Nếu ta đây sinh con trai thì sao ? Chắc huynh không cần nữa hử ?" Thủy Y Họa hai mắt nhú lại, nguy hiểm trừng hắc.

"Ha ha, chỉ cần là Y Họa sinh, mặc kệ nam nữ ta đều thích." Cơ Mộc Ly lập tức đem tiểu kiều thê ôm vào trong ngực đỡ, "Hơn nữa, về sau chúng ta khẳng định không chỉ có một đứa trẻ, ta lần sau thêm chút sức lực , nhất định phải làm cho nàng một lần sinh sẽ là sinh đôi hoặc là sinh ba ."

" Ta phi, Cơ Mộc Ly huynh nghĩ ta là heo hay là mèo ? Một thai có thể sinh bảy tám?"

Cơ Mộc Ly ôm nàng nở nụ cười ha ha . Hai người ôm thành một đoàn, dính chặt không buông .

•

Lại quá mấy ngày, triều đình bắt đầu ổn định lại , Cơ Văn Kỳ đã trở thành tân quân được cả triều đình công nhận , trong triều thế lực cũng tiến hành một lần đại thanh tẩy.

Tuy rằng là đại thanh tẩy, nhưng Cơ Văn Kỳ lại đối với những đại thần từng theo Thái Tử chỉ xử phạt giáng chức , những đại thần này tự nhiên là mang ơn.

Không chỉ như vậy, Cơ Văn Kỳ còn cải cách chế độ khoa cử , tất cả dân chúng của nước Hỏa Vũ chỉ cần thân thể trong sạch có thể tham gia khoa cử, con cháu vương hầu tướng muốn đi sĩ đồ cũng phải bắt đầu từ đầu , không có ưu thế gì .

Lúc này Ngự Thư Phòng, đại môn khép chặt, trong phòng ba người sắc mặt ngưng trọng.

"Hoàng thượng là muốn phá giải bảo tàng?" Thủy Y Họa hỏi.

Cơ Văn Kỳ nho nhã cười, "Đệ muội không cần đa lễ, cứ bảo ta một tiếng đại ca hoặc hoàng huynh giống như Mộc Ly là được rồi ."

Chuyện bí mật về bốn bức họa cổ , trong hoàng thất Hỏa Vũ trừ bỏ Cơ Lạc Phong và Cơ Mộc Ly biết, thì một người khác đó là Cơ Văn Kỳ . Hơn nữa thời gian hẳn biết đến không phải là lúc vừa mới lên làm ngôi vị hoàng đế , mà là từ rất lâu rồi .

Sau khi Cơ Mộc Ly nhận định người này , giữa hai người có rất nhiều việc đều trở nên cởi mở , người thông minh trong lúc đó không cần thiết phải giấu diếm, như vậy ngược lại bất lợi cho việc ở chung. Cho nên, lúc Cơ Mộc Ly biết ở trên yến hội của Lam Đăng người động tay chân chính là Cơ Văn Kỳ, mà Cơ Văn Kỳ cũng biết trước hẳn và Thủy Y Họa đã lấy trộm bức họa hoa lan .

"Trẫm đã nghĩ thật lâu, bí mật về bảo tàng mấy trăm năm kia nếu luôn luôn không cởi bỏ, như vậy bảo tàng đó đối với hòa bình của bốn nước chính là một sự uy hiếp, mỗi một quốc quân khi biết được bí mật này đều sẽ nhớ tới đồn đãi nhất thống thiên hạ , rồi sau... Dã tâm bành trướng, vĩnh viễn không ngừng.

Văn Nhân Dịch đem bức họa hoa lan ra , hành động này đã phá vỡ hòa bình trăm năm qua , làm cho ba nước còn lại đều biết bí mật này không phải là gió thổi nhà trống, bốn bức họa cổ quả thật tồn tại. Trước đó vài ngày ở Tuyết Ly lại xảy ra chuyện quý đồng tử , càng khẳng định chuyện bảo tàng càng thêm chân thật, trẫm đoán rằng, quốc quân của bốn nước đều bắt đầu rục rịch rồi."

"Bao gồm cả hoàng thượng sao?" Thủy Y Họa cười hỏi, trong mắt ý cười lại rất nhẹ.

" Y Họa , không được vô lễ với hoàng huynh. " Cơ Mộc Ly răn dạy một câu, nhéo nhéo tay nàng.

"Vô phương. Đệ muội là người ăn nói thẳng thắn , trẫm thích nói chuyện với người như thế ." Trên mặt Cơ Văn Kỳ không có chút không vui nào , tươi cười ngược lại càng thêm rõ ràng một ít.

"Đệ muội hỏi không sai, trong này tự nhiên cũng bao gồm trẫm." Cơ Văn Kỳ xem hai người ân ái có thêm , cười nhạt nói: "Trẫm không thể nói là người có dã tâm, nhưng cũng là người không dễ bắt nạt . Nếu chuyện bảo

tàng sớm hay muộn sẽ bị vạch trần, vì sao không để trẫm đến thôi động nó, làm cho nó sớm ngày thành hiện thực, miễn cho luôn luôn đặt ở nơi đó hấp dẫn một ít người có dã tâm bồng bột."

Cơ Mộc Ly ánh mắt chột lóe, "Hoàng huynh, chẳng lẽ ngài tưởng..."

Thủy Y Họa cũng là sững sốt, Cơ Văn Kỳ chẳng lẽ là ý tứ kia ?

Cơ Văn Kỳ gật đầu, "Trẫm không biết truyền thuyết này là thế nào lưu truyền tới nay, bốn bức họa giao cho quốc quân của bốn lại có mục đích gì ? Nhưng là trẫm rất muốn tìm ra bảo tàng trong truyền thuyết , rồi sau... Hủy nó đi !"

Thủy Y Họa cùng Cơ Mộc Ly liếc nhau, không hiểu hỏi, "Hoàng huynh nghĩ không khỏi rất đơn giản , nếu như bảo tàng là một đồng núi vàng núi bạc, nên như thế nào tiêu hủy? Cho dù không là vàng bạc châu báu, người mở đường tìm kiếm bảo tàng cũng giống như là Đường Lang, hoàng huynh lại như thế nào xác định, chúng ta nhất định có thể hủy diệt trước khi Hoàng Tước tới ?"

Cơ Văn Kỳ đầu tiên là lộ ra thần sắc kinh ngạc, sau đó trên mặt lập tức hiện lên thường thức xem nữ nhân trước mắt này, "Trẫm trước kia liền không hiểu sao Mộc Ly làm sao có thể khẳng khẳng một mực nhận định muội, trước kia chỉ cho là đệ muội tài mạo đều đủ, hiện tại trẫm mới biết được, đó chẳng qua là một góc , trên người đệ muội thực sự hấp dẫn người khác nhiều lắm, trẫm cũng bị hấp dẫn rồi."

"Hoàng huynh!" Cơ Mộc Ly sắc mặt khẽ biến , không vui ai oán nói: "Hoàng huynh thế nào có thể trước mặt ta khoét góc tường hả ? !"

"Ha ha... Xem xem bộ dáng bao che cho con của đệ này , trẫm chẳng qua là chỉ đùa một chút thôi."

Thủy Y Họa nhưng là thoải mái nhận Cơ Văn Kỳ ca ngợi, cười nói: "Hoàng huynh tán thưởng, lúc trước nếu không là hỗn đản này mặt dày mày dạn quần quít lấy ta, ta đã sớm ném hắn đi qua cuộc sống tiêu dao rồi."

Cơ Mộc Ly nghe vậy, lập tức khẽ trừng mắt, "Y Họa nàng dám?!"

Cơ Văn Kỳ cười lắc đầu, đồng thời trong lòng lại có chút vui mừng. Mẫu thân của hắn xuất thân đê tiện, cho dù sau khi chết bị truy phong Liên phi cũng không thể che giấu chuyện thật về thân phận đê tiện của mẫu thân hắn. Bởi vì một câu nói của phụ hoàng, hắn từ nhỏ là bị Như phi dưỡng, nữ tử này đối đãi với hắn giống như con trai ruột, thân phận của hắn cũng đi theo nâng lên không ít. Cho đến về sau khi Cơ Mộc Ly sinh ra, phụ hoàng mới giao hắn cho phi tử khác nhận nuôi.

Lúc đó, hắn rất hận Cơ Lạc Phong, bởi vì hắn tìm được tình yêu thương trên người Như phi mà người khác không có được, mà chỉ vì một câu nói của hắn, làm cho bọn họ tách ra. Khi đó hắn còn nhỏ, nên hắn hận cả Cơ Mộc Ly. Bởi vì nếu Như phi không sinh ra hắn, bản thân sẽ luôn luôn đi theo mẫu thân ôn hòa như nước này.

Ai đoán được sau này cho dù Như phi có đứa nhỏ của riêng mình cũng thường xuyên đi xem hắn, trong lòng hắn lại như thế nào không cảm kích? Nữ tử kia đã sắm một nhân vật quan trọng nhất trong lòng hắn, là người mà cả đời này hắn tôn trọng nhất.

Hắn còn nhớ mang máng khi đó, hắn ôm Cơ Mộc Ly nhỏ hơn mình bốn tuổi, cùng nhau nằm ở trong lòng Như phi. Sáng sớm ánh mặt trời làm cho người ta cảm thấy ôn hòa thoải mái, thanh âm của nữ nhân mềm mại kể chuyện xưa, thỉnh thoảng lại bóc vỏ trái cây bỏ vào trong miệng của hắn. Hắn hí hóp mắt nhìn nữ nhân này, cảm thấy nàng là mẫu thân từ ái nhất thiên hạ này.

Sau này, Như phi đi, không có người như vậy đối hân, mà hân cũng dần dần hiểu được trong cung a dua nịnh hót, người lừa ta gạt.

Khi đó hân có tâm che chở Cơ Mộc Ly , nhưng là hân ngay tự bảo vệ mình cũng không có thể, lại thế nào bảo hộ ấu đệ. Cho đến về sau phụ hoàng đối ấu đệ giạt mình sinh lòng áy náy, hân mới thở dài nhẹ nhõm một hơi. Mà hân cũng chỉ có thể trơ mắt xem cái kia hồi nhỏ mềm yếu trở nên càng ngày càng càn rỡ, phong lưu lại đa tình, liên tính tuyên bố bản thân là đoạn tụ cũng có thể như thế đúng lý hợp tình. Lại sau này, tiểu tử này cưới nữ tử mà Tuyết Ly đưa đến , liền biến thành đức hạnh như hiện tại.

Cơ Văn Kỳ day day trán , tiểu tử này rốt cục hạnh phúc , về sau liên tính dưới cửu tuyền thấy Như phi, hân cũng có thể không thẹn với lương tâm rồi.

" Được rồi , Mộc Ly đệ đệ muội đi, đều mau thành cha , còn không có chừng chặc ." Cơ Văn Kỳ không đồng ý trừng mắt nhìn Cơ Mộc Ly liếc mắt một cái.

Cơ Mộc Ly á khẩu không trả lời được, hoàng huynh có phải hiểu lầm cái gì rồi hay không , hân khi nào thì không nhường Y Họa rồi hả ? Trên đời này người có thể nhường hân che chở đến tận đây cũng chỉ có một mình Thủy Y Họa mà thôi.

"Về phần đệ muội nói trăm cũng suy nghĩ quá, nếu như bảo tàng này chính là vàng bạc châu báu , thì Hoàng thất bốn nước sẽ không đem bí mật truyền lưu đến nay , được đến vàng bạc châu báu có thể nhất thống thiên hạ? Đây càng là chuyện cười, cho nên trăm cho rằng, bảo tàng này phải có vật khác , thật có thể là binh thư trận pháp thất truyền , cũng có thể là một ít phương pháp trị quốc trân quý ." Cơ Văn Kỳ suy nghĩ nói.

Thủy Y Họa ánh mắt sáng ngời, "Hoàng huynh nói khả năng tính rất lớn, nếu như quả thật là một ít thuật Kỳ Môn Độn Giáp hoặc là binh thư thất

truyền vậy thì quả là có lợi cho việc tác chiến . Hủy thật đáng tiếc, hoàng huynh thật ác độc quyết tâm?"

Cơ Văn Kỳ cười nói: "Nói thật, trẫm cũng hạ không được quyết tâm. Nhưng là, nếu thứ này nhất định trở thành tai họa , trẫm đành phải làm như vậy rồi."

"Hoàng huynh thật sự khí phách, nếu như là ta, khẳng định luyện tiếu." Thủy Y Họa cười khê.

Cơ Mộc Ly trầm mặc hồi lâu , ngưng sắc nói : "Nếu đây thật sự là hoàng huynh muốn, thần đệ sẽ tận lực đi làm."

Cơ Văn Kỳ ý cười chậm rãi thu vào, không khỏi thở dài một tiếng, "Mộc Ly , ta biết đệ không thích cuộc sống trong cung , ta làm sao không nghĩ phong đệ một cái tước vị Vương Gia nhân tử , tùy ý đệ đi theo đệ muội du sơn ngoạn thủy, nhưng thiên hạ này một ngày không yên ổn, trong lòng ta cũng quá không xong, các người... Các người nếu là không đồng ý lợi vững nước đục này , đại ca cũng không ép các người, các người liền rời đi đi..."

Hắn nói những lời này là những câu từ tận phế phủ, cũng không có lại tự xưng trẫm.

Cơ Mộc Ly hơi hơi mấp má miệng, "Lúc ta còn nhỏ liền biết, đại ca luôn luôn âm thầm quan tâm ta, này phần ân tình ta luôn luôn đều nhớ kỹ, lớn lên sau, đại ca người vì tị hiềm, cho nên cũng không lại gần ta . Bây giờ trên đời này ta cũng chỉ còn một mình huynh là người thân , ta không giúp huynh lại giúp ai?"

Cơ Văn Kỳ nghe xong lời này, trong lòng có chút vui mừng lại có chút xót xa, hắn này nửa đời trước đều giấu tài cùng mưu hoa, nơi nào có thời gian thể hội tình cảm huynh đệ . Trong đầu bỗng nhiên nhớ tới một người , hắn chậm rãi nhíu mi, hỏi dò, "Mộc Ly, phụ hoàng hắn luôn luôn chờ đệ đi thăm, đệ..."

Nói đến phần sau hăn cũng nói không nên lời , phụ hoàng đã từng làm chuyện sai quả thật làm cho Mộc Ly bị tổn thương , nhưng hăn cũng biết lão nhân kia kỳ thực là thật tâm yêu thương Mộc Ly . Xem người nọ thân thể ngày càng lụn bại, trong lòng hăn chỗ sâu nhất này một tia oán niệm sớm đã không còn, ngược lại có chút thương hại người kia.

Dù nói thế nào, người nọ đều là phụ thân của bọn họ .

Cơ Mộc Ly sắc mặt đột biến, rất nhanh dời đi đề tài, "Hoàng huynh yên tâm, chuyện bảo tàng thần đệ sẽ phụ trách hoàn toàn , canh giờ cũng không sớm, thần đệ cùng vương phi trước hết cáo từ ."

"Mộc Ly , ai, được rồi, các người lui ra đi..."

Ra Ngự Thư Phòng, Thủy Y Họa hơi hơi kéo kéo góc áo Cơ Mộc Ly , ôn nhu nói: "Mộc Ly, đi xem hăn đi, cho dù chán ghét hăn cũng không có khả năng cả đời không thấy. Hơn nữa, có một số việc không bằng giáp mặt nói rõ ràng."

Cơ Mộc Ly mặt trầm xuống liếc nhìn nàng, ôm lấy eo nàng đi thẳng về phía trước , đi hơn mười bước , bước chân dừng một chút, rốt cục vẫn là xoay người lại .

Thủy Y Họa lén lút cười thầm. Vừa rồi Cơ Mộc Ly nếu không nghe lời nàng, nàng nhất định véo lỗ tai của hăn .

Cơ Mộc Ly nhớ được, lần trước gặp người nọ cũng không có cách xa bao lâu, nhưng là lúc này đây gặp lại người nọ, người nọ thoát nhìn rõ ràng thương lão rất nhiều.

Liên tính được tôn là Thái Thượng Hoàng, sống qua những ngày thanh nhàn , thân thể hăn cũng không phải rất tốt. Lúc Cơ Mộc Ly cùng Thủy Y Họa đi qua , hăn đang ngồi cạnh cái bàn đá dưới tàng cây , trên bàn bày một bàn cờ đang chơi dở . Hăn xoay người ở đằng kia nghiêng cứu, lưng có

vẻ hơi còng , mái tóc hoa râm trước kia giống như qua một đêm toàn bộ trắng, thoát nhìn nhưng lại giống lão nhân tuổi xế chiều .

Nghe đến phía sau có tiếng bước chân, hẩn bỗng nhiên che miệng ho , thanh âm già nua , cũng không có quay đầu, chỉ thản nhiên hỏi: "Ngô công công, người tìm đến người biết chơi cờ ?"

Thủy Y Họa nghiêng đầu nhìn phản ứng của Cơ Mộc Ly , vẻ mặt của hẩn vẫn đăm đăm như trước kia , chính là ánh mắt kia trở nên càng thêm thâm thúy, lờ lờ nhấp nháy cũng không biết đang nghĩ cái gì.

Giống như phát hiện phía sau không có người đáp lời, Cơ Lạc Phong nhin không được lại ho khan vài tiếng, giọng nói nặng nề , "Ngô công công?"

Tiếng bước chân không nhanh không chậm tới gần, Cơ Lạc phong phát hiện không đúng , mạnh mẽ quay đầu, liếc mắt một cái liền nhìn thấy đôi mắt không có cảm xúc của Cơ Mộc Ly .

"Ly nhi?" Cơ Lạc Phong khó có thể tin nhìn chăm chăm người tới, lúc quét đến Thủy Y Họa đi phía sau Cơ Mộc Ly , rốt cục tin tưởng bản thân không có hoa mắt, trong lòng vui vẻ, "Ly nhi, con đến thăm cô hả ?"

Cơ Mộc Ly mặt không biểu cảm ngồi xuống cạnh bàn đá , cũng không ngẩng đầu lên xem ván cờ trên bàn , chỉ nhẹ giọng nói : "Ta đến chơi cờ..."

Cuộc sống liền như ván cờ, ai có thể cam đoan mỗi một nước đi đều là đúng ? Cờ đã đi không thể thu lại , những chuyện đã làm cũng không thể quay lại , nhưng không ảnh hưởng tới thắng lợi cuối cùng . Chính là, trong này chứa nhiều cay đắng ngọt bùi , chỉ có người đang chơi cờ biết được...

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 133+129: Thê Nô

Hai người yên lặng chơi cờ , chỉ có tiếng cạch cạch lúc hạ cờ , thời gian cứ chậm chậm trôi đi . .

Cho đến quân cờ trắng cuối cùng hạ xuống, Cơ Mộc Ly đầu cũng không nâng thân nhiên nói: "Phụ hoàng, ngài thua."

Cơ Lạc Phong cười khố một tiếng, " Đúng vậy , cô thua."

Thua không phải chỉ là ván cờ này , mà là cả cuộc đời này . Hẳn sống hơn nửa đời người kết quả có cái gì? Trừ bỏ ngôi vị hoàng đế lạnh như băng kia , hẳn cái gì cũng không có được ...

"Ta sẽ trở lại thăm ngài, ngài bảo trọng." Sau một lúc trầm mặc Cơ Mộc Ly rốt cục ngẩng đầu nhìn hẳn vài lần . .

Cơ Mộc Ly lôi kéo Thủy Y Họa đi xa, biểu cảm nhàn nhạt.

" Y Họa , chờ lâu không ? Vừa rồi hẳn là kêu hạ nhân mang cho nàng cái ghế đệm ngồi." Cơ Mộc Ly nhìn về phía Thủy Y Họa , ánh mắt đã trở nên nhu hòa .

Thủy Y Họa lắc đầu, "Ta không phiền lụy, huynh nói chuyện với phụ hoàng xong rồi hả ?"

"... Ừ , đi thôi."

Thủy Y Họa vụng trộm ngắm lão nhân tóc trắng một cái, trong lòng không khỏi thở dài một tiếng. Đối với Cơ Lạc phong, nàng không tính là đồng tình, chính là Cơ Mộc Ly bởi vì người này nên không vui , trong lòng

nàng cũng sẽ không thể tốt hơn Cho nên, nàng tình nguyện nghĩ biện pháp trợ giúp hai người hòa dịu mâu thuẫn, chỉ cần Cơ Mộc Ly có thể buông chuyện cũ .

Đợi đến hai người chuẩn bị rời khỏi vườn , Cơ Lạc Phong bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía hai người, hoặc là nói ánh mắt chính là dừng ở trên người Cơ Mộc Ly .

"Ly nhi, mấy năm nay cô có lỗi với con , có lỗi với mẫu thân con ..."
Trong giọng nói tràn đầy phiền muộn cùng thương cảm, còn có nồng đậm hối hận.

Cơ Mộc Ly bước chân hơi ngừng lại, chung quy là cái gì đều không có nói. Nhưng là Thủy Y Họa đã biết , Cơ Mộc Ly đã chậm rãi buông chuyện trước kia, đem đoạn thống khổ áp ở đáy lòng.

Bất kể như thế nào, người phía sau kia đều là phụ thân của hãn, cho dù người kia đã từng làm thương tổn đến mẫu thân của hãn . Cho dù hãn bỏ qua nhiều năm như vậy, mặc kệ hãn ở hoàng cung nơi ăn thịt người không nhả xương từng bước cẩn thận , rồi lục đục với nhau , nhưng hãn như cũ là phụ thân của mình.

Sau này , hãn lại không còn hận hãn, lại cũng không thể đối hãn sinh ra tình cảm phụ tử. Hiện tại những người ở bên cạnh hãn đã làm cho hãn thật thỏa mãn , Y Họa , Lăng, Thập Nhất , còn có Triệu Xương trung thành và tận tâm...

Gần đây, Hỏa Vũ có rất nhiều tin đồn , tất cả đều nói về một người - - Tần Khuyết Tần công tử.

Nói đến vị Tần công tử này , tất cả mọi người đều bị vẻ bề ngoài của hãn làm cho ngây dại . Tần công tử bộ dạng cực kỳ tuấn mỹ, một đôi mắt mắt đẹp như ngọc lưu ly tuy rằng thanh lãnh, lại giống như có thể câu hồn .

Dân chúng Hỏa Vũ đều biết Viêm Đạm vương Cơ Mộc Ly bộ dạng đẹp như thần , tuần mỹ làm cho người ta không dám xúc phạm . Nhưng Tần Khuyết tiểu công tử lại không giống như vậy , phàm nhân nhìn thấy trong lòng liền ngứa, rất muốn đụng chạm một chút . Đây là một mỹ nhân ở trong lòng của tất cả mọi người . Nếu không phải phía sau hắn có Kiếm gia làm chỗ dựa , thì chắc chắn không thiếu những công tử phong lưu sẽ tiến lên đùa giỡn .

Ham mê đoạn tụ của nước Hỏa Vũ vốn nghiêm trọng hơn rất nhiều so với những quốc gia khác . Chuyện này phải nói từ lúc Viêm Đạm vương quang minh chính đại tuyên bố bản thân thích nam nhân, lại đưa vào trong phủ không ít mỹ nam . Kể từ sau đó phong trào đoạn tụ của Hỏa Vũ liền từ từ hưng thịnh lên.

Thử nghĩ một chút, đương triều Vương Gia là đầu lĩnh đoạn tụ , hoàng thượng cũng cam chịu , như vậy dân chúng tự nhiên càng lo lắng , mà Hỏa Vũ bởi vậy còn có không ít tiểu quan lâu . Trong lâu có đầy đủ các màu mỹ nam cho mọi người chọn lựa, điểm này ở những nước khác đều là không có, những nước khác cho dù có cũng chỉ dám lạng lẽ , nào dám công khai bên ngoài?

Lại nói về Tần Khuyết công tử, bộ dạng tuy rằng dẫn người phạm tội, nhưng là hắn là người của Kiếm gia tiểu công tử . Mọi người cũng chỉ dám ở trong lòng nghĩ nghĩ, không dám thật sự đùa giỡn người của Kiếm Thập Nhất . Nhưng mà , nói lên lai lịch của Tần Khuyết , dân chúng lại càng hoang mang .

Nghe nói tân nương tử của Kiếm gia tiểu công tử mới cưới vào cửa không lâu trong một đêm chết bất đắc kỳ tử . Mà tân nương tử có một đệ đệ là bà con xa , mà đệ đệ bà con xa này bộ dạng có tám phần tương tự tân nương tử , đúng là Tần Khuyết hiện thời cùng ăn cùng ngủ với Kiếm Thập Nhất . Bởi vì Tần Khuyết mặt ngoài phong cảnh, sau lưng thể lực mạnh mẽ, mọi người đều âm thầm xưng hô một tiếng Tần công tử.

Nghĩ đến Kiếm gia tiểu công tử Kiếm Thập Nhất luôn cùng Tần Khuyết công tử như hình với bóng, trong lòng mọi người khó tránh khỏi toát ra một ít ý tưởng ái muội , âm thầm cười đến đáng khinh .

Ngay từ đầu bọn họ còn đồng tình Kiếm Thập Nhất, dù sao hắn còn chưa có cùng tân phu nhân ân ái bao lâu, nữ nhân này liền không phúc khí đi, đáng tiếc hiện tại... Mọi người thấy đến bên người hắn nhiều mỹ nhân, tuy là nam tử, nhưng cũng muốn tán một tiếng: Kiếm Thập Nhất tiểu tử này điểm phúc sâu.

Vương phủ chính sảnh ngồi hai người, một người mặc cẩm y màu trắng , ôm một thanh trường kiếm . Tên còn lại mặc trường bào màu xanh ngọc ngấn tới gối , diện mạo tuấn tú xinh đẹp, nhưng đôi mắt đẹp như lưu ly lại cực kỳ lạnh lùng . Giống như không thích thân cận với người khác , chính là thỉnh thoảng nhìn về phía người ngồi bên cạnh , trong mắt lạnh lùng giảm xuống, trở nên có chút phức tạp.

Lão quản gia bưng trà cho hai người , cười nói: "Kiếm công tử cùng Tần công tử ngồi tạm một lát, Vương Gia và vương phi rất nhanh sẽ tới . Lời khách sáo, ta cũng không nói nhiều , đều là người một nhà."

"Lão quản gia cũng đừng vội , ta cùng Khuyết nhi đợi được ." Kiếm Thập Nhất tâm tình không kém, cười yếu ớt nói.

Nghe xong Kiếm Thập Nhất xưng hô một tiếng vô cùng thân thiết , lão quản gia nhìn không được vụng trộm chăm chú nhìn Tần Khuyết, đã thấy thiếu niên xinh đẹp néo néo lông mày, trừng mắt nhìn Kiếm Thập Nhất . Sau đó hắn lại lạnh nhạt ngồi như cũ , không nói được lời nào.

Kiếm công tử ở trong phủ này người đã hơn bốn năm, lão quản gia rất ít nhìn thấy vị tiểu chủ này cười, không nghĩ tới chỉ cách có mấy ngày đã làm cho người ta nhìn với cặp mắt khác xưa? Tiểu tử này gương mặt rõ ràng rất vui sướng . Đồn đãi Kiếm Thập Nhất cùng tân hôn phu nhân tình cảm thâm

hậu, xem ra đồn đãi có lắm , bằng không Kiếm Thập Nhất làm sao có thể cười vui vẻ như thế được ?

Lão quản gia đầu óc càng nghĩ càng loạn, rõ ràng không đi quản chuyện của người trẻ tuổi , nhìn hai người hơi cúi người , sau đó đi ra ngoài .

Xác định người đi xa , Tần Khuyết lạnh lùng nhìn hần, "Về sau đừng ở trước mặt người khác gọi nhũ danh của ta , người không sợ dọa người, ta còn ngại !"

Kiếm Thập Nhất lơ đãng phúi phúi chuôi kiếm của bản thân , "Ta thích."

"Người thích thì liên quan gì tới ta ? !" Tần Khuyết cả giận nói.

"Khuyết nhi, đừng đùa giỡn tiểu tính tình , nơi này là vương phủ không là nhà chúng ta. Tưởng đùa giỡn tiểu tính tình đợi trở về lại đùa giỡn." Kiếm Thập Nhất bất đắc dĩ lại bao dung nhìn hần, giống như xem một đứa nhỏ đang nghịch ngợm .

Tần Khuyết đã giận nói không ra lời rồi. Lão tử đùa giỡn cái rắm ! Hần thật sự là chịu đủ tên Kiếm Thập Nhất này , trước kia coi hần là nữ nhân liên thôi, đó là chính hần tạo thành . Nhưng là hiện tại đổi về nam trang , nam nhân này liền bắt đầu coi hần là tiểu hài nhi ? Nói chuyện với hần giống như ông nói gà bà nói vịt, nói nữa chỉ tổ càng tức giận hơn !

Kiếm Thập Nhất uống vài ngụm trà , lúc Tần Khuyết không chú ý đã bắt trụ cánh tay của hần , đưa hần kéo lên, "Đi thôi, đi tìm gia."

Tần Khuyết hất tay hần ra, nhú mày nói: " Đừng có động thủ động cước. Không phải nói muốn tại đây chờ sao?"

Kiếm Thập Nhất mỉm cười, đúng lý hợp tình nói: " Vương phủ giống như nhà của ta , đến liền tới đi liền đi. Vừa rồi chẳng qua là làm cho người khác xem, ý tứ đến là được."

Nói xong đã đi trước làm gương ra chính sảnh, thường thường quay đầu nhìn nam nhân phía sau vài lần, "Theo sát ta, vương phủ rất lớn, cẩn thận kéo lạc mất."

Tần Khuyết tức giận nở nụ cười, "Kiếm công tử, Kiếm Thập Nhất! Người có phải đã quên hay không, lão tử đã từng ở trong vương phủ này ngây người mấy tháng? !"

Kiếm Thập Nhất nghe vậy ngẩn ra, sáng tỏ nói: "Vừa rồi thật sự là đã quên. Nhưng là, Tần khuyết đã chết, nàng quá khứ hẳn là cũng đã chết đi? Khuyết nhi, người nói đúng hay không?"

Tần Khuyết chà xát cánh tay, giận dữ nói: "Ta nói Kiếm Thập Nhất, người có thể đừng như vậy bảo ta sao, ta một đại nam nhân, người kêu buồn nôn như vậy, ta nghe được cả người nổi cả da gà!"

Kiếm Thập Nhất hơi có chút kinh ngạc nói: "Làm sao có thể đâu, người không phải nói người nhà của người đã từng như vậy gọi người sao?" Hẳn cảm thấy xưng hô cực kỳ thuận miệng, hơn nữa càng nghe càng thoải mái.

"Người muốn làm cha hay nương của lão tử? Chỉ có trường bối mới như vậy bảo ta."

Tần Khuyết đã không còn tức giận như lúc trước, bởi vì hẳn đã quen rồi. Mấy ngày nay hẳn đã sớm bị Kiếm Thập Nhất làm cho tức điên lên rồi. Tiểu tử này nói không nhiều lắm, nhưng là mỗi một lần đều có thể làm cho hẳn tức giận nói không ra lời.

"Ha ha, Khuyết nhi, ta mang người đi nghe nghe cái gì mới nghiêm túc buồn nôn."

Tần Khuyết không hiểu theo hẳn đến bên ngoài Trúc Hương các, còn chưa đến gần, đã nghe tới tiếng nói chuyện từ bên trong truyền ra.

"Y Họa , còn chỗ nào không thoải mái, ta xoa bóp cho nàng ." Cần thận lấy lòng hỏi.

" Lại xoa sau lưng cho ta , ngồi lâu hơi mỏi ..."

Trung gian tạm dừng một lúc , xem ra là Cơ Mộc Ly đấm bóp sau lưng cho Thủy Y Họa .

Lại qua một lúc , nam nhân hỏi: "Lực thế này được chưa ? Thoải mái hay không?"

Nữ tử thoải mái rầm rì hai tiếng, "Bình thường. Ly Ly, bóc cho ta quả nho ."

"Được rồi... Còn muốn nữa không?"

Ngoài cửa hai người nghe đến không lời. Kiếm Thập Nhất tuy rằng nghe Đông Phương Lăng nói gia gần nhất khác thường, biết hẳn đối Thủy Y Họa mọi cách dung túng, nhưng là Cơ Mộc Ly ăn nói khép nép như vậy thật đúng tưởng tượng không nổi .

Gia, khí thế trước kia của ngài đều đi đâu vậy? Thực cho nam nhân chúng ta mất mặt .

Tần Khuyết hiển nhiên cũng không dự đoán được nam nhân thần bí trong ngày thường lạnh mạc như vậy mà còn có... một mặt không muốn người biết như thế .

Trong phòng bỗng nhiên an tĩnh lại. Bên trong hai người giống như nhận thấy được có người tới gần.

" Thập Nhất , Tần Khuyết, còn đứng ở bên ngoài làm gì? Chạy nhanh lên tới đây cho gia !" Cơ Mộc Ly thanh âm nổi giận vang lên . Chắc là vừa rồi

hình tượng bản thân bị hai người này đã biết, trong lòng có chút giận giữ đi.

Trúc Hương các tuy rằng là tấm điện để nghỉ ngơi , nhưng nơi này vốn rộng nên chia làm hai phần , bình thường bọn họ đều ở bên ngoài thương thảo mọi chuyện , nhìn không tới tình cảnh phía trong . Cho nên Kiếm Thập Nhất không e dè liền dẫn Tần Khuyết đến đây.

Trong phòng hai người đã ngồi nghiêm chỉnh trên ghế , chẳng qua dưới thân Thủy Y Họa rõ ràng lót thêm mấy tầng đệm lông , trên bụng cũng đắp thêm tầng chăn mỏng .

Nhìn đến Kiếm Thập Nhất cùng Tần Khuyết , trên mặt Thủy Y Họa rõ ràng mang theo ý cười chế nhạo , " Thập Nhất , người phải kiềm chế chút , cẩn thận người bên cạnh bị người khác cướp mất ."

Kiếm Thập Nhất trong lòng hừ nhẹ một tiếng, hẳn biết Tần Khuyết bộ dạng xinh xắn, nhưng là ai dám trước mặt hắn đục khoét nền tảng, hẳn nhất định sẽ cho người đó một trận .

"Không nhọc vương phi quan tâm , ta trong lòng đã biết . Lần trước vương phi tặng lễ cho ta , ta còn không có cảm tạ ." Kiếm Thập Nhất nói cảm ơn.

Trong lòng hắn là thật tâm cảm tạ Thủy Y Họa, lần trước trước khi rời khỏi vương phủ , Thủy Y Họa đưa cho hắn một gói đồ . Chờ hắn trở về mới phát hiện, đó là một quyển kiếm phổ của Cổ lão trong chốn giang hồ cứ tưởng đã mất đi , bên trong chiêu số vô cùng tinh diệu . Hắn nhìn xem chặc chặc khen ngợi, thật muốn một hơi luyện hết tất cả các chiêu thức trong đó .

Quan trọng hơn là, bản kiếm phổ này không phải của Kiếm gia , chờ hắn học xong là có thể dạy cho Tần Khuyết . Kể từ đó, hắn cũng không cần

thiết phải truyền thụ cho Tần Khuyết kiểm pháp của Kiếm gia , làm cho liệt tổ liệt tông dưới suối vàng phải tức chết rồi.

"Giữa người và ta khách khí làm gì , người là phụ tá đắc lực của gia , thứ này ta không cho người lại cho ai?" Thủy Y Họa cười cười, bản kiếm phổ kia vốn trong lúc vô tình phát hiện trong Tủ Linh điện của cha nàng , cảm thấy thích hợp Kiếm Thập Nhất liền mang về.

Ánh mắt ngẫu nhiên xẹt qua Tần Khuyết . Thủy Y Họa đối Kiếm Thập Nhất tán dương không thôi . Mấy ngày không thấy, Tần Khuyết rõ ràng so trước kia khỏe mạnh hơn rất nhiều, cũng không có gầy như vậy , sắc mặt cũng hồng nhuận không ít. Xem ra, Kiếm Thập Nhất chăm sóc hẩn rất tốt .

Cơ Mộc Ly khó chịu xoa nắn vài cái trên eo nàng , " Y Họa , đang nhìn đi đâu vậy ?"

Thủy Y Họa miễn cưỡng liếc xéo hẩn một cái, "Nói chính sự đi."

Kiếm Thập Nhất hơi kinh ngạc hỏi, "Lại chuyện gì xảy ra? Cần ta đi làm gì , gia cùng vương phi cứ việc nói thẳng."

Cơ Mộc Ly nhú mày lướt mắt nhìn hẩn, ánh mắt sâu thẳm dừng ở trên người Tần Khuyết , nghiêm mặt nói: "Bốn vương đã mang đến một người có quý đồng tử nữa . Tần khuyết , người cùng bốn vương đi một chuyến, ta cần ánh mắt của các người nghiệm chứng truyền thuyết ."

Tần Khuyết nghe xong lời này, vẻ mặt kích động. Nói như vậy, hẩn có thể nhìn đến một người khác giống hẩn ?

Giống nhau, có được quý đồng tử .

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 134: Bộ Mặt Thật

Tiêu Dao cung.

Bạch Hổ nhìn chăm chăm nam tử đội mặt nạ màu lá cọ đầy tinh xảo , vẫn trầm tư. Người này đến Tiêu Dao cung đã hơn nửa tháng , mỗi ngày chỉ đơn điệu lặp lại hai việc , một là vẽ tranh, hai là lau hai thanh loan đao độc đáo . Hơn mười ngày cứ thế , một câu cũng không có nói .

"Người chính là... Huyền Vũ?" Bạch Hổ do dự mà hỏi một câu.

Thiếu niên khóe miệng giương lên, ý cười không hiểu, đem hai thanh đao sáng loáng để về trong lòng, ngẩng đầu nhìn hắn, "Bạch Hổ hộ pháp, người định nhìn ta cho tới khi nào? Chẳng lẽ bộ dạng ta rất kỳ quái sao ?"

"Ta còn tưởng rằng Huyền Vũ hộ pháp sẽ không nói, hóa ra là ta lo lắng thừa . Luôn luôn nhìn người tự nhiên là bởi vì ta tò mò." Bạch Hổ hai mắt đánh giá nói.

"Ta còn tưởng rằng người là muốn cùng ta tỷ thí ." Huyền Vũ trầm giọng nói, trong lời nói mang theo hưng phấn.

Bạch Hổ nghe ra hắn vốn là có tính toán này , từ yết hầu bật ra một tiếng cười khẽ "Tiểu tử, người cho là đứng đầu Tứ Đại Hộ Pháp chỉ để làm dáng thôi sao ? Người không phải là đối thủ của ta."

"Không thử một lần lại làm sao mà biết?" Huyền Vũ thản nhiên nói, chẳng biết lúc nào đã từ trong lồng ngực lấy ra hai thanh loan đao, ngay sau đó hai thanh đao móc lại với nhau , trong nháy mắt biến thành một thanh đao hình chữ S .

Một đôi mắt lúc ngẩng đầu lên trong nháy mắt đã tràn ngập hàn khí, loan đao trong tay cùng lúc nhẹ nhàng bay ra.

Bạch Hổ hai mắt sáng ngời, nhanh chóng nghiêng đầu tránh đi phi đao, hứng thú dạt dào hỏi: "Đây là loại đao gì ? Ha ha, có ý tứ."

"Lăng Không đao." Huyền Vũ thanh âm trầm lãnh đáp lại một câu, ngay sau đó loan đao bay dạo qua một vòng đã tự động bay trở về trên tay.

Bạch Hổ không lại do dự, trong tay đại đao vung lên , ngay sau đó liền vung đao nghênh đón.

Lúc mấy người Thủy Y Họa tới nhìn thấy chính là tình cảnh như vậy , hai người đánh túi bụi. Huyền Vũ Lăng Không đao thu phóng tự nhiên, lúc gần lúc xa, mà Bạch Hổ am hiểu nhất là cận chiến , có ưu thế tuyệt đối . Nhưng hai người cũng có một điểm giống nhau, thì phải là không ra chiêu thì thôi, vừa ra chiêu đó là tuyệt đối ngoan lệ độc ác.

Cơ Mộc Ly một thân áo bào màu đỏ cùng với mặt nạ đỏ cực kỳ chói mắt , Thủy Y Họa hôm nay cũng mặc một thân váy dài màu đỏ , trên mặt cũng mang một chiếc mặt nạ màu đỏ tinh xảo ngocthuymbachdanglequydoon.comm, hai người đứng chung một chỗ thực sự trông cực kỳ diêm dúa loè loẹt. Đông Phương Lăng đổi về quần áo của Thanh Long , trên mặt đội mặt nạ màu xanh độc nhất vô nhị của Thanh Long hộ pháp . Mà Kiếm Thập Nhất cùng Tần Khuyết bởi vì là lần đầu tiên đến, chỉ có bị một miếng vải đen ở trên mặt .

Dọc theo đường đi mọi người đã gặp Quỷ Sát Huyết tôn ào ào hành lễ, nhưng khóe mắt đều quét về phía mấy người khác. Trừ bỏ Thanh Long hộ pháp cùng Quỷ Sát Huyết Tôn, những người khác bọn họ căn bản chưa thấy qua, đặc biệt là nữ nhân mặc váy dài màu đỏ , lại đội một chiếc mặt nạ giống của tôn thượng , làm cho bọn họ cực kỳ tò mò .

Tuy rằng trước kia liền nghe nói tôn thượng có thích một nữ nhân, nhưng là nữ nhân này hình như là đã có gia đình , chẳng lẽ tôn thượng lại tìm người khác rồi hả ?

Đến bên ngoài cửa Tiêu Dao cung , đã xem như đến lãnh địa của Quỷ Sát Huyết Tôn . Chỉ là không nghĩ tới, mấy người vừa tới liền nhìn đến hai người đánh nhau , hai người thể công biến ảo vô cùng, chiêu thức tàn nhẫn.

"Mộc Ly , Bạch Hồ hộ pháp và Huyền Vũ hộ pháp của huynh đang đánh nhau , huynh không ngăn cản ?" Thủy Y Họa nở nụ cười trên tức . Nàng cơ hồ liếc mắt một cái nhìn ra người đội mặt nạ màu xanh lá cọ chính là tiểu tử ở Liên Dục cung .

"Bây giờ còn chưa được, nếu như ta ra chiêu ngăn cản, bọn họ sẽ có khả năng bị tổn hại ." Cơ Mộc Ly ánh mắt nhìn chăm chăm hai người đang đánh nhau , phân tích nói.

Đông Phương Lăng cười ha ha , "Bạch Hồ vẫn luôn như vậy, mãi nghĩ cùng người đánh một trận. Trước kia ta chính là bại bởi hắn mới luôn chịu hắn áp bức."

Kiểm Thập Nhất không nói gì, nghiêng đầu nhìn người bên cạnh , khẽ nhíu mày hỏi, "Khuyết nhi, như thế nào, có cái gì không thích hợp?"

Lời này khiến cho mấy người khác quay đầu, đồng loạt nhìn về phía Tần Khuyết.

Người này chính giữa đầu xem hai người, xác thực nói, là ánh mắt chăm chú khóa chặt lại Huyền Vũ.

"Chẳng lẽ... Người có thể cảm ứng ra quỷ đồng tử khác ?" Thủy Y Họa kinh ngạc hỏi Tần Khuyết biểu cảm rõ ràng nói cho mọi người, hắn đã nhận ra Huyền Vũ chính là người có quỷ đồng tử .

Tần Khuyết cũng có chút ngạc nhiên, nói: "Nói không rõ ràng là cảm giác gì , nhưng là lúc người này đứng trước mặt ta , ta có thể lập tức nhận ra hắc có quỷ đồng tử , giống như trên thân hắc cùng ta có liên hệ nào đó ."

Huyền Vũ đang giao thủ với Bạch Hổ trên không trung giống như cũng cảm ứng được Tần Khuyết , không khỏi phân thần hướng về bên này .

Chính là đang phân thân, đại đao của Bạch Hổ suýt chút bổ vào cánh tay của hắc , cũng may Bạch Hổ phản ứng mau, lập tức đem thể công vừa thu lại, bản thân lại bị phản phệ nhốt ngục máu tươi.

"Huyền Vũ, người cũng quá không tôn trọng ta rồi !" Bạch Hổ đưa tay lau máu tươi nơi khóe miệng , hừ lạnh một tiếng.

"Đa tạ người vừa rồi thu tay lại." Huyền Vũ thản nhiên nói, đã bay về phía mấy người trên đất . Bạch Hổ theo sát phía sau.

"Huyền Vũ gặp qua tôn thượng." Huyền Vũ nhìn Cơ Mộc Ly cúi đầu, thái độ cung kính. Từ đó về sau, hắc lại không có quay về cung điện chật hẹp lạnh lẽo ở Tuyết Ly nữa lequydon.com, vĩnh viễn thoát ly khỏi nơi làm hắc phản cảm kia .

"Không cần khách khí như vậy, người cứ như Bạch Hổ , Thanh Long là được ." Cơ Mộc Ly hơi hơi vuốt cằm.

"Không, tôn thượng xứng đáng nhận ta cúi đầu , nếu không phải tôn thượng, liền không có Huyền Vũ hiện tại , về sau cũng chỉ có Huyền Vũ." Huyền Vũ nói từng chữ thật thành khẩn, Cơ Mộc Ly nghe đã hiểu ý tứ của hắc, hắc là buông tha cho thân phận tử hoàng tử Thượng Quan Diệt Nhị của nước Tuyết Ly . Từ nay về sau chỉ có Huyền Vũ hộ pháp của Tiêu Dao cung mà thôi .

Cơ Mộc Ly ánh mắt đảo qua mấy người, nghiêm mặt nói: " Đi vào cùng bản tôn , ta có chuyện thương nghị với các người ."

Nói xong lời này, hắn kéo Thủy Y Họa đi vào chủ điện Tiêu Dao cung .

Phía sau mấy người trừ bỏ Bạch Hổ cùng Huyền Vũ, đều là một bộ dáng đương nhiên . Bạch Hổ chưa thấy qua Quỷ Sát Huyết Tôn đối nữ nhân nào để bụng như thế . Lúc này thấy hắn chủ động cầm tay nữ nhân này , trong lòng kinh hãi, nhưng mà bỗng nhiên nhớ tới một chuyện khác , biểu cảm đã trở nên tối tăm .

Nữ nhân không tuân thủ danh dự , rõ ràng không dám tỷ thí với hắn , mà lúc này đã quá mười ngày từ lâu rồi !

Về phần Huyền Vũ, lúc hắn vẫn là Thượng Quan Diệt Nhị chỉ biết Quỷ Sát Huyết Tôn đối một nữ nhân thật đặc biệt, chẳng qua không biết nữ nhân trước mắt này có phải là người đó hay không mà thôi .

Cơ Mộc Ly cho mọi người lui ra , trong cung điện chỉ còn tâm phúc của chính mình .

"Bạch Hổ, Chu Tước còn chưa tới?" Cơ Mộc Ly thuận miệng hỏi. Hắn đương nhiên biết hắn còn chưa tới, bởi vì lần này Chu Tước sẽ theo người của Diệp gia đi tới lễ hội kiếm ở Hỏa Vũ .

"Chu Tước phải mấy ngày nữa mới về ." Bạch Hổ hồi đáp.

Cơ Mộc Ly trầm mặc hồi lâu, đột nhiên hỏi, "Bạch Hổ, ngươi đã biết thân phận thực sự của bản tôn rồi phải không ?"

Bạch Hổ nao nao, lập tức gật đầu, ánh mắt đảo qua trên người Thủy Y Họa , "Phùng Nguyệt công chúa đã nói cho thuộc hạ , tôn thượng đó là Viêm Đạm vương Cơ Mộc Ly của nước Hỏa Vũ ."

Lời này vừa ra, Huyền Vũ đột nhiên ngẩng đầu.

Quý Sát Huyết Tôn dĩ nhiên là Viêm Đạm vương của Hỏa Vũ ? ! Tuy rằng hãn bình thường cực ít đi ra ngoài, nhưng là có một số chuyện của bốn nước hãn vẫn cứ tìm hiểu . Đồn đãi Hỏa Vũ Viêm Đạm vương yêu thích nam sắc, dung nhan tuấn mỹ dị thường, mà thủ đoạn lại cực kỳ ngoan độc, trở mặt vô tình . Không nghĩ tới, người này chính là Tiêu Dao cung Quý Sát Huyết Tôn, hãn dám xác định có rất ít người có thể nghĩ tới Quý Sát Huyết Tôn lại là Viêm Đạm vương đầy tiếng xấu đó .

Cơ Mộc Ly khoe miệng nhếch lên, đưa tay tháo mặt nạ xuống , lộ ra gương mặt tuấn mỹ , giống như thần . Khóe mắt nhìn nghiêng , lại nhiều thêm vài phần tà mị diêm dúa , lại không nhiễm bụi trần .

"Nay bản tôn sẽ nói thật với các người , bản tôn quả thật là Viêm Đạm vương của nước Hỏa Vũ , mà ngồi ở bên người bản tôn đó là Phủng Nguyệt công chúa của nước Tuyết Ly , cũng là nữ nhân mà Cơ Mộc Ly ta nhận định ."

Lúc Cơ Mộc Ly nhìn về phía Thủy Y Họa ánh mắt triền miên cơ hồ làm cho Bạch Hổ cùng Huyền Vũ mờ mắt.

Lúc hãn giới thiệu về mình thì Thủy Y Họa đã tháo mặt nạ xuống , khoe miệng khê nhếch , mặt như hoa đào , một đôi mắt lộng lẫy như ánh sao , cười nhạt nói: "Bạch Hổ, Huyền Vũ, đã lâu không gặp ."

Bạch Hổ ánh mắt lạnh nhạt không dấu vết đảo qua khuôn mặt của nàng , mang theo nhắc nhở cùng cảnh cáo ở bên trong. Mặc kệ nữ nhân này là ai, thất ước làm cho người ta khinh bỉ.

Thủy Y Họa tự nhiên nhìn đến biểu cảm khinh thường của hãn , lúc này nhẹ cười ra tiếng, "Bạch Hổ hộ pháp nhất định ở trong lòng đang mắng ta , nói ta không tuân thủ ước định đi . Chẳng qua chỉ sợ ta còn muốn tiếp tục không tuân thủ hẹn. Đợi đến sang năm chúng ta có thể tiếp tục ước định tỷ thí ."

"Không sao , ta cũng không để ở trong lòng." Bạch Hổ không chút để ý đáp lại một câu. Hắn vốn không đem nữ nhân này để vào mắt, cho dù là nữ nhân của tôn thượng lại như thế nào, ở trong mắt hắn chẳng qua là một tiểu nhân vật không đáng giá nhắc tới .

Cơ Mộc Ly có chút không vui, Y Họa tốt đẹp làm sao người ngoài có thể biết được . Nhưng mà , hắn cũng vô tâm làm sáng tỏ, như vậy rất tốt, Y Họa ưu tú chỉ có một mình hắn biết.

"Bạch Hổ, chuyện này bản tôn trong lòng có tính toán, đã Y Họa đáp ứng người , liền sẽ không bội ước, chẳng qua là trễ mấy tháng mà thôi." Cơ Mộc Ly nhìn lướt qua Bạch Hổ, ẩn ẩn mang theo vài phần uy áp.

Bạch Hổ biết bản thân chạm tới giới hạn của hắn , trong lòng hừ lạnh một tiếng, không lại nói chuyện. Nữ nhân này chẳng qua là sống dưới sự che chở của Quỷ Sát Huyết Tôn hoặc là nói Viêm Đạm vương , đợi đến khi rời khỏi Quỷ Sát Huyết Tôn, thì cũng không là gì .

Lúc mọi người nói chuyện , Huyền Vũ và Tần khuyết đều âm thầm đánh giá đối phương , nhất là ánh mắt, chăm chú nhìn hồi lâu. Chẳng qua là một người đội mặt nạ màu lá cọ , một người đeo khăn mặt màu đen.

Kiểm Thập Nhất có chút không vui , hắn chán ghét ánh mắt Tần Khuyết lạc ở trên người người khác.

"Bạch Hổ, Huyền Vũ, hôm nay bản tôn đem hai người gọi tới đây , là vì nói một chuyện quan trọng , còn có mấy người phía sau bản tôn , các người hắn là cũng không xa lạ." Cơ Mộc Ly biểu cảm nghiêm túc . Lựa chọn nói chuyện này cho Bạch Hổ cùng Huyền Vũ liền ý nghĩa, những người này phải đối hắn tuyệt đối trung thành. Nếu như bọn hắn có lòng nghi ngờ , hậu quả sẽ cực kỳ nghiêm trọng.

Bạch Hổ giống như nhìn ra Cơ Mộc Ly cố kị, lập tức trầm giọng nói: "Tôn thượng yên tâm, từ khi thuộc hạ quyết tâm gia nhập Tiêu Dao cung

cũng đã tán thành tôn thượng là Cung chủ, mặc kệ thân phận thật sự của ngài là gì, ta Bạch Hổ chỉ nghe lệnh ngài. Tôn thượng có chuyện gì chỉ để ý nói , Bạch Hổ sẽ tận lực đi làm."

Huyền Vũ nghe vậy, cũng lập tức nói tiếp : " Mạng sống của Huyền Vũ là tôn thượng cấp, lời Bạch Hổ muốn nói đó là lời thuộc hạ muốn nói. Chuyện của tôn thượng đó là chuyện của thuộc hạ , ta Huyền Vũ vượt lửa quá sông không chối từ."

Cơ Mộc Ly hơi dừng một chút, nghiêm mặt nói: " Được , bản tôn tin tưởng các người. Đợi lát nữa bản tôn muốn nói chuyện chính là một bí mật cực lớn , các người nếu là lựa chọn đi theo bản tôn, phải chuẩn bị tùy thời nghênh địch , còn có, phải bảo vệ tốt bí mật này ."

Dứt lời, hắn nhìn lướt qua Kiếm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng , hai người hiểu ý, một người đem trên mặt mặt nạ tháo xuống, một người khác kéo khăn che mặt xuống , thuận tiện cũng kéo luôn cả khăn che mặt của Tần Khuyết .

Tần Khuyết hơi hơi trừng mắt nhìn Kiếm Thập Nhất , không nói gì.

"Ta là Tiêu Dao cung Thanh Long hộ pháp, tên thật Đông Phương Lăng, chính là đệ tử độc môn của Vạn Độc Dược Thánh nổi tiếng trên giang hồ ." Đông Phương Lăng nhìn Bạch Hổ cùng Huyền Vũ, nghiêm cẩn giới thiệu nói.

"Kiếm Thập Nhất, con trai trưởng đứng thứ mười một của Kiếm gia ." Kiếm Thập Nhất ôm kiếm đứng ở một bên , mặt không biểu cảm, chỉ có ngẫu nhiên nhìn về phía thiếu niên bên người , trong mắt hàn ý mới có thể thoáng thu liễm.

Tần Khuyết ngay sau đó nói: "Ta là Tần Khuyết, là người có quý đồng tử ." Lúc nói lời này , hắn cố ý nhìn nhìn Huyền Vũ, ước nguyện được đền bù khi nhìn đến Huyền Vũ biểu cảm chuyển vì khiếp sợ.

"Người cũng có được quý đồng tử? !" Huyền Vũ cả kinh nói, "Khó trách vừa rồi lúc ta và Bạch Hổ tỷ thí không có cách nào chuyên tâm, cảm thấy có cái gì đó làm ta phân tâm, hóa ra là bởi vì ánh mắt của ngươi ."

Tần Khuyết hai mắt thanh lãnh nhìn hắn, buồn không ra tiếng. Ánh mắt kia lại rất chuyên chú, giống như muốn nhìn xuyên thủng hai mắt của Huyền Vũ vậy .

Mấy người bên cạnh Quỷ Sát Huyết Tôn đều lộ ra bộ mặt thật , Huyền Vũ cùng Bạch Hổ mỗi khi biết được thân phận thật sự của một người , đều phải chấn động. Vạn Độc Dược Thánh độc môn đệ tử? Truyền nhân được coi trọng nhất của Kiếm gia ? Còn người thứ ba , Bạch Hổ có lẽ không biết là cái gì, Huyền Vũ cũng là cảm thấy so với hai người trước còn làm cho hắn khiếp sợ hơn .

Hắn vẫn cho là trên đời này chỉ có bản thân có được quý đồng tử, tượng trưng tà ác cùng hủy diệt, không được người đời chấp nhận, chỉ một mình tránh ở trong góc tối liếm láp miệng vết thương, nhưng là hiện tại hắn thế nhưng gặp được một người cũng giống như mình . Không biết người này trải qua cuộc sống thế nào , có phải cũng bị nhốt trong phòng như hắn không ?.

Đã hiểu ý Quỷ Sát Huyết Tôn , Bạch Hổ do dự một chút cũng tháo xuống mặt nạ màu bạc , lộ ra một gương mặt ôn nhuận tuấn mỹ . Chính là cặp mắt tối tăm kia làm cho phần ôn nhuận giảm bớt, có vẻ có chút không hài hòa.

Nhưng là Thủy Y Họa nhìn đến không phải là ôn nhuận tuấn mỹ, cũng không phải cặp mắt lạnh lùng kia , mà là mặt của người này .

Khuôn mặt này có ba phần tương tự Mặc Ngọc công tử Ôn Căn Hiên !

Người này cùng Ôn Căn Hiên là quan hệ gì ? !

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 135+131: Thánh Điển Tế Kiềm .

Không chỉ là Thủy Y Họa, liền ngay cả Đông Phương Lăng và Kiềm Thập Nhất, thậm chí cả Huyền Vũ khi nhìn đến gương mặt thật của Bạch Hồ đều ngẩn ra. Người này tuyệt đối là có quan hệ thân thích với Ôn Căn Hiên , bằng không bộ dạng sẽ không có giống như vậy .

Tần Khuyết kéo kéo ống tay áo của Kiềm Thập Nhất , thấp giọng hỏi, " Sao vậy , mọi người biết hửn ? Nếu không vì sao đều giật mình như vậy ?"

"Bộ dạng rất giống Mặc Ngọc công tử Ôn Căn Hiên của nước Tuyết Ly ." Kiềm Thập Nhất trả lời, đối với Tần Khuyết , tính nhẫn nại của hửn luôn cực kỳ tốt . Nếu đối là một người khác hỏi hửn, hửn đều lười đáp lời, có lẽ ngay cả liếc mắt cũng cũng sẽ không cho .

Bạch Hồ nhìn phản ứng của mọi người , tự giễu cười, từ từ nói: "Ta là Ôn Hạo Nhiên, các người đoán không sai , ta quả thật có dính dáng chút quan hệ với Ôn gia . Không, phải nói là có quan hệ rất sâu xa. Về phần kết quả có cái gì sâu xa, đây là chuyện của bản thân ta cùng Ôn gia , thứ tại hạ không tiện bẩm báo."

Nói xong lời cuối cùng, thanh âm gần như đã lãnh khốc vô tình , rõ ràng mang theo cừu thị.

Chỉ cần liếc mắt một cái, mọi người liền biết, Ôn Hạo Nhiên đối Ôn gia nhất định là hận thấu xương, chẳng qua nguyên nhân mọi người nhưng không biết mà thôi.

"Mộc Ly , thân phận thật sự của Bạch Hồ chắc hửn ngay từ đầu huynh đã biết đi?" Thủy Y Họa ghé sát vào Cơ Mộc Ly , dùng nội lực truyền âm hỏi.

Cơ Mộc Ly hơi có chút giật mình, nội lực của Y Họa khi nào thì tiến bộ đến mức này rồi hả ? Đã có thể lấy nội lực truyền âm! Thật sự là làm cho hân kinh hỉ.

" Y Họa , nàng đoán không sai, ta biết rõ thân phận thật sự của hân , chờ hồi phủ ta sẽ nói tỉ mỉ với nàng ." Cơ Mộc Ly cũng dùng nội lực truyền âm đáp lại .

Sau Bạch Hồ , Huyền Vũ cũng tháo mặt nạ lá cọ xuống , lộ ra một gương mặt tuấn tú dễ nhìn. Bởi vì tất cả mọi người chưa thấy qua Liên Nguyệt công chúa của nước Tuyết Ly , huống chi Huyền Vũ vẫn là nam nhân . Cho nên từ đầu không biết người trước mắt này đó là vị tứ công chúa thần bí kia .

Đợi đến khi Huyền Vũ bình thản nói về bản thân , mấy người đều phải khiếp sợ so với những người trước .

"... Thân phận nguyên bản của ta là Liên Nguyệt công chúa của nước Tuyết Ly ." Xem mọi người há hốc miệng , Huyền Vũ mặt không biểu cảm tiếp tục nói: "Tên thật là Thượng Quan Diệt Nhị, mà không là Thượng Quan Diệp Nhi. Về phần hoàng huynh ta vì sao sẽ tuyên bố ta là tứ công chúa mà không là Tứ hoàng tử, đó là ý tứ của tiên hoàng , tiên hoàng vì sao làm như vậy, nói vậy tôn thượng đã tìm được đáp án rồi."

Kiểm Thập Nhất vụng trộm liếc mắt nhìn Tần Khuyết , ánh mắt nhưng lại dẫn theo vài phần trêu tức. Giống như muốn nói, thế nào hai người các người không chỉ đều có quý đồng tử, cũng đều thích đóng giả nữ nhân, thật đúng là có duyên phận.

Tần Khuyết trong lòng bốc hỏa, nhắm ngay chân sau của hân đạp một cước.

Kiểm Thập Nhất hơi hơi lão đảo, sau đó lại lập tức đứng vững. Cũng may không có người chú ý tới tình huống bên này . Hai người lại đứng vào

thăng tấp, cho rằng không chuyện gì phát sinh.

Cơ Mộc Ly nhẹ nhàng khoát tay, ý bảo mấy người ngồi xuống , " Kế tiếp bản tôn muốn nói chuyện các người phải cẩn thận nghe . Nếu khiến ta phát hiện có người có nhị tâm, đừng trách bản tôn không để ý tình cảm, để hắc chết không tử tế được. Đương nhiên, bản tôn nói lời này là không có khả năng phát sinh trên người các vị đang ngồi đây , các người đều là những người mà bản tôn tín nhiệm nhất . Nếu ngay cả các người cũng tin không nổi, vậy bản tôn liền đâm đầu chết luôn ."

Lời nói vừa dứt, Đông Phương Lăng thật sự nhịn không được nở nụ cười , thấy vô số ánh mắt đánh tới, lập tức che miệng ho nhẹ hai tiếng, rồi sau ngồi nghiêm chỉnh.

Lúc này đây, không có người chặn ngang , Cơ Mộc Ly đem chuyện bốn bức họa cổ và bảo tàng nói rõ ràng.

Mấy người Đông Phương Lăng cùng Kiếm Thập Nhất đã biết trước , lúc này cũng không có nhiều phản ứng, nhưng Bạch Hồ Ôn Hạo Nhiên cùng Huyền Vũ Thượng Quan Diệt Nhị lại khác . Nhất là Thượng Quan Diệt Nhị, hẳn đã sớm từ trong miệng Quỷ Sát Huyết Tôn biết được tác dụng của quỹ đồng tử . Nhưng hẳn hoàn toàn không nghĩ tới, quỹ đồng tử lại có thể là chìa khóa để mở được bảo tàng , chỉ cần hai người có quỹ đồng tử tụ cùng một chỗ, có thể nhìn ra bí mật trong họa cổ !

"Hiện tại các người có cái gì nghi vấn đều có thể hỏi bản tôn, bản tôn sẽ nói tất cả những gì mà mình biết ." Cơ Mộc Ly cười nhạt quét mấy người liếc mắt một cái.

Ôn Hạo Nhiên thu hồi kinh ngạc trong mắt , trong lòng lại quay cuồng không ngừng.

Dựa theo lời nói của tôn thượng , loại bí mật kinh thiên động địa này chỉ có quốc quân của bốn nước mới biết được, mà bốn bức họa bị quốc quân

của bốn nước cất chứa. Nếu bí mật này là thật sự, hẳn khó có thể tin, nhiều năm hòa bình như vậy đến cùng là như thế nào duy trì được? Dù sao bí mật này đủ để cho bất cứ một quốc quân nào cũng có thể nảy sinh dã tâm .

"Tôn thượng, ý của người là, chỉ cần tập hợp đủ bốn bức họa cổ , rồi tìm đến Song Hàng Quỷ Tử , chúng ta liền có thể mở ra bảo tàng trong truyền thuyết ? Tôn thượng chẳng lẽ tưởng... Nhất thống thiên hạ?"

Một câu cuối cùng Ôn Hạo Nhiên hỏi lo lắng không đủ. Nếu Cơ Mộc Ly thật muốn nhất thống thiên hạ . Hắn đã sớm thành tân hoàng của Hỏa Vũ , thì ngôi vị hoàng đế làm sao có thể đến phiên Đại hoàng tử Cơ Văn Kỳ ngồi .

Ôn Hạo Nhiên tuy rằng đoán không ra suy nghĩ của Cơ Mộc Ly , lại biết bí mật này nếu là lộ ra ngoài, nhất định khiến cho một hồi gió tanh mưa máu. Đến lúc đó không chỉ là quốc quân của bốn nước , trong chốn giang hồ một ít người có dã tâm nhất định cũng sẽ không từ bỏ mọi thủ đoạn để truy đuổi bảo tàng. Dù sao, bảo tàng hấp dẫn thật sự là quá lớn.

Cơ Mộc Ly khinh thường cười nhạt một tiếng, "Bảo tàng? Đưa cho bản tôn, bản tôn cũng không hiếm lạ . Cho nên mục đích của bản tôn , đó là tìm được bảo tàng , rồi sau... Hủy nó đi ."

Lời này vừa nói ra, trong điện giống như chết lặng .

"... Mặc kệ huynh làm cái gì, ta đều duy trì huynh ." Thanh âm trong trẻo của Thủy Y Họa bỗng nhiên đánh vỡ sự yên lặng.

Ôn Hạo Nhiên liếc xéo nàng một cái, ngay sau đó nói: "Mặc kệ tôn thượng quyết định như thế nào , thuộc hạ đều không có dị nghị."

Mấy người khác tự nhiên cũng không có ý kiến, bọn họ vốn là người không có dã tâm này , nhưng mà kích động là khẳng định có . Dù sao đây chính là bảo tàng có thể thống nhất thiên hạ trong truyền thuyết . Nếu có

thể tìm được bảo tàng này , mặc kệ là hủy diệt hay là làm gì khác, đều là một chuyện làm cho người ta cảm thấy kích động !

Tần Khuyết cùng Thượng Quan Diệt Nhị liếc nhau, do dự hỏi: "Vương Gia, hiện thời Song Hàng Quỷ Tử đều trình diện , Vương Gia là muốn hiện tại liền nghiệm chứng bảo tàng trong truyền thuyết ?"

Cơ Mộc Ly cười mỉm, lấy một bức họa từ trong tay áo ra, rồi sau đó trước mặt mấy người mở tấm họa cổ đang cuộn tròn ra .

Đó là một bức họa hoa mai trong tuyết nở rộ, họa sĩ tinh xảo, có thể nói là kiệt tác. Nhưng là vô luận xem bao lâu, cũng chưa có người có thể từ trong họa nhìn ra manh mối.

Mà Tần Khuyết cùng Thượng Quan Diệt Nhị từ lúc nhìn đến bức tranh hoa mai , nhưng lại lộ ra thần sắc giật mình .

" Sao vậy , Khuyết Nhi, có phải người nhìn thấy gì đúng không ?" Kiếm Thập Nhất lập tức hỏi.

Tần Khuyết khẽ nhú mày, ánh mắt luôn luôn nhìn bức tranh , thấp giọng nói: "Ở trong bức họa mai giống như có một ngọn núi."

"Nhưng là ta nhìn thấy không phải là núi , mà là một chữ linh." Thượng Quan Diệt Nhị kinh ngạc chuyển hướng Tần Khuyết, ánh mắt của hai người lúc nhìn đến bức họa cổ đã tự động biến thành màu xanh , vô cùng quỷ dị.

"Mộc Ly , xem ra Song Hàng Quỷ Tử quả thật có thể nhìn đến những thứ mà thường nhân chúng ta nhìn không tới , không chỉ như vậy, liền ngay cả bọn họ nhìn thấy cũng khác nhau ." Thủy Y Họa nói.

Cơ Mộc Ly vội để Đông Phương Lăng mang tới giấy bút. Tần Khuyết miêu tả dãy núi mà hắn nhìn đến , mà Thượng Quan Diệt Nhị lại viết chữ

Linh mà hần nhìn thấy xuống bên cạnh .

"Tạm thời còn nhìn không ra đây là núi gì , mà chữ này ý nghĩa cũng rất mơ hồ. Nhưng mà đợi tập hợp đủ bốn bức họa , tin tưởng hết thấy đều sẽ rõ ràng ." Cơ Mộc Ly trầm giọng nói. Lần này hần chỉ mang theo bức tranh hoa mai , từ Lam Đăng trộm được bức tranh hoa lan , còn bức hoa cúc mà Hạc Thần Uyên trộm được từ hoàng cung của Tuyết Ly thì để ở vương phủ .

Cơ Mộc Ly cảm thấy chuyện này hần là bàn bạc kỹ hơn, dù sao bức họa thứ tư còn chưa tìm được . Hạc Thần Uyên trước khi đi đã bảo đảm với hần , nói bức họa của Đông Diệu rất nhanh có thể tới tay Tuy rằng không biết Hạc Thần Uyên vì sao như thế khẳng định, nhưng là mọi thứ chuẩn bị thỏa đáng trước, hần không tính toán để cho người khác biết hần đã tập hợp đủ ba tấm họa cổ .

"Bạch Hổ, nhiệm vụ của người là bảo vệ tốt Huyền Vũ, hơn nữa không muốn cho người khác phát hiện hần có quý đồng tử , Thập Nhất , người bảo hộ Tần Khuyết, lời dư thừa ta không nói nữa . Các người hần là hiểu ý tứ của ta ."

"Gia yên tâm, ta sẽ không để cho người khác xúc phạm tới Khuyết Nhi!" Kiếm Thập Nhất lập tức nói, thật sâu nhìn Tần Khuyết liếc mắt một cái.

Tần Khuyết xấu hổ quay đầu, hừ nói: "Bản thân ta tự bảo hộ mình , không cần người nhiều chuyện."

Kiếm Thập Nhất trong mắt tràn đầy ý cười.

" Thập Nhất , thánh điển tế kiếm nhanh đến , mà Kiếm gia lại là người đứng ra tổ chức người lưu ý chút." Cơ Mộc Ly căn dặn xong, ánh mắt nhìn về phía Ôn Hạo Nhiên, nửa đứng đắn nửa oán trách nói: "Bạch Hổ, khúc mắc vẫn sớm nên cởi bỏ , người mặt mũi suốt ngày âm trầm , lão tử thật sự

là xem đủ. Lần này Ôn gia nhất định sẽ đến, muốn làm như thế nào chính người xem làm."

Ôn Hạo Nhiên lập tức liền hiểu ý tứ của Cơ Mộc Ly , trong lòng không khỏi ấm áp, hiện thời có toàn bộ Tiêu Dao cung làm hậu thuẫn cho hắn , hắn quả thật không cần lại băn khoăn thế lực của Ôn gia . Tam đại gia tộc lại như thế nào, chỉ cần hắn xuất động tám mươi một Quỷ Sát quân của Tiêu Dao cung , như thường có thể diệt Ôn gia.

•

Ngày gần đây, chuyện bốn nước đàm luận nhiều nhất đó là gia tộc đứng đầu trong ba đại gia tộc lớn nhất Kiếm gia tổ chức thánh điển tế kiếm . Cái gọi là thánh điển tế kiếm , đó là nghi thức dành cho những người hữu duyên tìm kiếm được những bảo kiếm chưa khai quang .

Kiếm gia lấy kiếm thuật nổi tiếng thiên hạ, cũng nổi tiếng vì Kiếm gia trang luyện ra bảo kiếm . Không chỉ giang hồ lục lâm hảo hán, liền ngay cả võ tướng triều đình đều sẽ mộ danh đi tham gia. Mà thánh điển tế kiếm còn có một loại tác dụng khác , đó là mượn buổi lễ long trọng này để tăng thêm danh tiếng , củng cố quan hệ lẫn nhau , cũng hoặc là nói là so đo lẫn nhau , để một lần nữa sắp xếp lại thứ tự của ba đại gia tộc .

Càng ngày càng nhiều người xa lạ xuất hiện tại thành Đông Liệt của nước Hỏa Vũ , có người ăn mặc kiểu giang hồ , cũng có người mặc cẩm bào thế gia công tử.

Trong thành Đông Liệt các khách sạn lớn đều đã chật cứng người, nhất là khách sạn Hỏa Vũ mới xây không lâu , từ phòng chữ Thiên loại một cho đến phòng chữ hoàng loại bốn đều đã đầy người . Nơi này nước trà đồ ăn ngon , trang hoàng cũng thật tinh xảo, mà giá tiền lại hợp lý , cho nên từ người trong hoàng thất , cho tới phổ thông dân chúng, đều thích lựa chọn nơi này.

Lúc này, vài người giang hồ đang tụ tập ngồi chung một bàn lớn ở gần cửa sổ uống rượu nói chuyện phiếm , tiếng cười không ngừng.

"Lần này ta nhất định phải xông vào cửa Ất của kiếm tràng , lấy một thanh bảo kiếm mang về !" Trong đó một người lời thề son sắt nói.

Bên cạnh một người cười nói: "Dựa vào bản lĩnh của Vương đại ca , tiến cửa giáp đều không thành vấn đề , lần này vào được cửa giáp là có bảo kiếm thượng đẳng cơ ! Đến lúc đó Vương đại ca nhớ cho chúng ta ngó một chút phong thái của bảo kiếm nhé !"

"Ha ha, ta chắc không được, có thể được đến một thanh bảo kiếm ở cửa Ất là đã tốt lắm rồi, bảo kiếm ở cửa Ất của Kiếm gia cũng đã là thượng thừa ..."

Mấy người lẫn nhau a dua nịnh hót một phen, một trận tiếng cười qua đi, lâu một khách sạn bỗng nhiên yên tĩnh trở lại.

Mọi người ào ào nhìn xuống cầu thang , cái nhìn này qua đi, nguyên bản còn có một chút xì xầm lẫn này xem như hoàn toàn không có.

Nam tử áo trắng từng bước một đi xuống dưới, tư thái tao nhã thông dong, dung nhan càng là ôn nhuận tuấn mỹ. Phía sau nam tử áo trắng đi theo năm sáu người hạ nhân ăn mặc kiểu tùy tùng, dung mạo đoan chính.

Người nọ nhận thấy được tầm mắt của mọi người , hai mắt nhìn xung quanh một vòng khách sạn , mặt cười yếu ớt, quả nhiên là ôn nhuận Như Ngọc.

"Là người thừa kế đời sau của Ôn gia , Mặc Ngọc công tử Ôn Căn Hiên!" Có người nhận ra tới lập tức hô nhỏ một tiếng. Ý thức được bản thân vô lễ, người nọ vội vàng che miệng lại.

Công tử áo trắng tuấn nhã nhưng không có để ý người khác thất lễ , chỉ nhìn không chớp mắt rồi đi xa.

Sau khi xác định người nọ đã đi xa , lầu một khách sạn lại sôi trào hừng hực.

Thánh điển tế kiểm bốn năm một lần, lần trước người Ôn gia tới không phải là Mặc Ngọc công tử Ôn Căn Hiên , ngày đó tới cũng là một nam tử áo trắng nho nhã tuấn mỹ , chính là người nọ ánh mắt thoạt nhìn có cảm giác sắc bén hơn mấy phần so Ôn Căn Hiên , vừa thấy liền biết là người không dễ chọc . Đáng tiếc , nghe nói đại điển lần đó , người nọ bởi vì tuyển chọn kiểm chết ở cửa Giáp của kiểm tràng .

Bảo kiểm thượng đẳng nghe nói rất khó thuần phục , nếu có thể thuần phục kiểm kia , bảo kiểm sẽ trở thành tùy tùng cả đời cùng người, nhưng nếu tâm trí định lực không đủ, thật dễ dàng bị kiểm phản phệ.

Người thừa kế đời trước của Ôn gia đã chết ở buổi tế kiểm đó , người này tên gọi hình như là Ôn Hạo Nhiên.

Nghe chung quanh mọi người bàn tán chuyện về Ôn Căn Hiên , nam tử áo trắng ngồi ở góc đột nhiên đứng dậy, mấy bước đi nhanh liền biến mất ở trong khách sạn Họa Vũ .

Mọi người chỉ còn kịp nhìn đến bóng lưng và đại đao lóng lánh trên lưng người nọ .

Mạng che mặt bị gió thổi bay lên , lộ ra ánh mắt người nọ , tối tăm mà tràn đầy thù hận.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 136: Bắc Đường Liệt Bị Cường Hôn .

Người đội mũ rộng vành có che lụa đen , lưng đeo đại đao màu bạc đứng là Bạch Hồ Ôn Hạo Nhiên. Nhìn đến Ôn Căn Hiên , trong lòng hấn cảm giác khó diễn tả .

Nhớ năm đó, lúc hấn được các trưởng lão của Ôn gia công nhận là người thừa kế của Ôn gia , Căn Hiên vẫn là một tiểu hài tử gần mười tuổi . Mà hiện tại, tam đệ lúc trước non nớt ngu si hiện thời đã biến thành Mặc Ngọc công tử ôn hòa nội liễm , nhưng là... Căn Hiên vẫn chỉ là con rối gỗ mà các trưởng lão của Ôn gia chọn ra mà thôi.

Đối với Ôn Căn Hiên, cảm tình của hấn thật phức tạp, khi đó bọn họ vẫn là huynh đệ tương thân tương ái , nhưng là hấn không rõ, Căn Hiên vì sao phải đáp ứng Ôn gia làm con rối . Vì sao hấn chưa bao giờ nghĩ tới việc báo thù cho bản thân , cũng không có một chút oán hận, hấn hấn là biết bản thân chết không đơn giản như vậy.

Là người của Ôn gia , là người mà mấy vị trưởng lão trong tộc cảm thấy hấn không hề bị bọn họ khống chế . Cho nên mới quyết định muốn không dấu vết xử lý hấn, đều nói trong ba đại gia tộc thì Kiếm gia là vô tình nhất . Bởi vì bọn họ có vô tình kiếm, nhưng là Ôn Hạo Nhiên trải qua mấy chuyện này sau lại cảm thấy những trưởng lão của Ôn gia mới là những người lãnh tình nhất . Bọn họ vì lợi ích của bản thân có thể không từ thủ đoạn, cho dù là hại chết con cháu mình .

Đúng vậy , con cháu bọn họ lại không chỉ có một mình hấn , còn có rất nhiều người có tài lại ngoan , Căn Hiên là một người trong đó .

Ôn Hạo Nhiên cười lạnh một tiếng, theo sát ở phía sau Ôn Căn Hiên .
Mấy lão già của Ôn gia kia nhất định đang âm thầm quan sát đến mỗi tiếng nói cử động của người thừa kế , đi theo Ôn Căn Hiên liền có thể tìm được vài lão già kia.

Lúc này đây, hẳn thề phải vì bản thân báo thù rửa hận . Bọn họ cũng không niệm tình cảm con cháu , bản thân cần gì phải lại cố kỵ về quan hệ huyết thống nữa !

Mà lúc này trong khách sạn Họa Vũ , mọi người còn chưa sôi trào bao lâu lại một lần nữa yên tĩnh trở lại.

Mọi người vụng trộm nhìn chăm chăm đoàn người từ phòng khách chữ Thiên ở lầu hai đang đi xuống . Đó là... người của Diệp gia !

Thật không nghĩ tới đoàn người của Ôn gia cùng Diệp gia lại ở lại khách sạn Họa Vũ , bọn họ có thể tính nhìn đã mắt rồi. Mấy người thừa kế của Diệp gia và Ôn gia lớn lên cực kỳ tuấn mỹ, khí chất lại càng xuất chúng.

Mượn vị công tử cầm bào trước mắt này mà nói, tuy rằng người hơi gầy một ít, nhưng này giơ tay nhắc chân phú quý mười phần, ưu nhã thỏa đáng, mà khuôn mặt càng là tinh xảo đẹp mắt. Cánh môi hồng nhạt, mũi vênh cao, da thịt lại trắng nõn như mỡ đông .

"Là vị kia của Diệp gia !" Có người thấp giọng nói, trong thanh âm khó nén sùng kính.

"Vị nào ?" Có người lập tức nói tiếp, mặt không hiểu.

"Diệp gia có một vị hết sức xuất sắc được chọn lựa là người thừa kế đầu tiên , tên là Diệp Tùy Phong , là con cháu một trong họ , nhưng là các người biết sao không ? Diệp Tùy Phong lại phạm vào một chuyện không thể cứu vãn được !"

Đợi đến treo lên khẩu vị của mọi người , người nọ mới tiếp tục nói: " Diệp công tử chủ động buông tha cho Diệp gia trăm năm gia nghiệp, tự xưng về sau tuyệt sẽ không đảm nhiệm chương gia Diệp gia . Các người không biết, chắc chắn, lúc trước nhưng làm cho Diệp lão gia tức gần chết . Người mà lão nhân kia thương yêu nhất đó là Diệp Tùy Phong này , nhưng là tiểu tử này cứng mềm không ăn, kiên trì không kế thừa gia nghiệp. Lúc đó, có người đổ kị có người đổ mắt, cũng có người mắng hăn ngu ngốc."

Mọi người nghe vậy, đều thốn thức, người này thật sự không là ngu ngốc sao? Có ai sẽ từ chối gia nghiệp lớn như vậy , ngu chưa kìa?

Nhưng là người đàn độn này không nhìn ánh mắt mọi người xung quanh, trong tay nắm một chiếc quạt xếp, phong lưu phóng khoáng đi xuống lầu.

Phòng khách chữ Thiên hạng nhất nào đó , một nam một nữ đang ngồi ở bên cửa sổ xem tình hình ở lầu một .

" Y Họa , ta không cho nàng nhìn người khác ." Mỗ yêu nghiệt khẩu khí có chút lên men. Tuy rằng khẩu khí u oán, trên tay động tác lại chưa ngừng, một bàn tay ôm nữ tử, tay kia thì vuốt ve eo cho nàng .

Thủy Y Họa lười nhác ngáp một cái, mở mắt nhìn hăn, "Ly Ly , huynh yên tâm, ở trong mắt ta huynh vĩnh viễn là đẹp nhất , mặc kệ Mặc Ngọc công tử hay là Diệp Tùy Phong , đều so ra kém huynh ."

Cơ Mộc Ly nghe xong lời này, mừng rỡ nhếch miệng lên, " Y Họa , ta thật sự là yêu bộ dạng này của nàng quá !" Tuy rằng hăn cũng cảm thấy trên đời này hiếm có người so quá bản thân, nhưng mà vì để ngừa vạn nhất, hay là làm cho đám nam nhân này ít xuất hiện trong tầm mắt của Y Họa .

Mỗ yêu nghiệt còn chưa có cao hứng bao lâu , trong lòng nữ tử lại lên tiếng rồi.

" Vừa rồi nếu ta không nhìn lầm , huynh nhìn Diệp Tùy Phong vài lần, thế nào, cảm thấy nam nhân kia bộ dạng đẹp ? Ly Ly, không bằng huynh nói thật với ta đi, kỳ thực, huynh thật sự thích nam nhân đi, lại vẫn thích kiểu nam nhân gầy gò trắng nõn như Diệp Tùy Phong ." Thủy Y Họa liếc xéo hắn, hai mắt sáng tình lưu chuyển.

Lại tới nữa!

Cơ Mộc Ly trong lòng lộp bộp nhảy dựng, cứ vài ngày sẽ lại đến như vậy một lần, Y Họa càng ngày càng cố tình trở nên gây sự, không chỉ có lục ra những nợ cũ rồi mù, còn các loại chế ngạo giễu cợt hắn. Cơ Mộc Ly tâm lí khổ mà không nói được.

Chuyện này Cơ Mộc Ly còn từng hỏi quá Đông Phương Lăng, tiểu tử này nói nữ nhân có thai đều như vậy, tính cách tâm tình hay thay đổi, muốn bản thân nhiều nhường.

Cơ Mộc Ly đương nhiên khắp nơi nhường nàng, không chỉ có nhường nàng, các loại thứ tốt đều hận không thể trước tiên cầm cho nàng xem. Nhưng là, Y Họa luôn bắt nạt hắn, hắn thật sự là vừa thương cảm vừa vui sướng.

"Thế nào, Ly Ly huynh có ý kiến với ta ?" Thủy Y Họa véo tai của hắn , cười tùm tùm hỏi.

Cơ Mộc Ly lập tức cười hề hề trả lời: "Làm sao có thể, Y Họa nói cái gì cũng đúng ."

"Cái gì? !" Thủy Y Họa trừng mắt, "Nói như vậy, huynh trước kia thật đúng thích nam nhân, không chỉ có như thế, vừa rồi huynh còn nhìn trúng tên mặt trắng Diệp Tùy Phong kia ? !"

Cơ Mộc Ly dờ khóc dờ cười, " Y Họa , nàng biết rõ trong lòng ta chỉ có một mình nàng , mà nàng còn nói linh tinh , đấy không phải là cố tình gây

sự sao..."

"Hả, hiện tại huynh lại chê ta cố tình gây sự, chê ta phiền huynh đi ra ngoài cho ta." Thủy Y Họa hừ nói.

"Phu nhân, vì phu sai lầm rồi." Cơ Mộc Ly lập tức thức thời nhận sai.

Thủy Y Họa đột nhiên phì một tiếng bật cười, xoa mặt hần, nói, "Ly Ly, huynh thật sự là đáng yêu."

"Y Họa, dùng đáng yêu để nói về một người nam nhân là rất không lễ phép." Cơ Mộc Ly cầm mũi nàng.

"Được rồi, không làm khó dễ huynh nữa. Kỳ thực ta vừa rồi chính là trong lòng có chút nghi ngờ. Người kia kêu Diệp Tùy Phong, huynh có quen biết hay không?"

"Thế nào, chẳng lẽ người nọ có cái gì không thích hợp?" Cơ Mộc Ly chính sắc hỏi, dừng một chút, nói: "Còn nhớ rõ ta từng nói với nàng không, Bạch Hổ cùng Chu Tước đều có quan hệ tới Ôn gia cùng Diệp gia, Bạch Hổ cùng Ôn gia có chút sâu xa, mà này Chu Tước... Đúng là Diệp Tùy Phong."

Thủy Y Họa lộ kinh ngạc, "Vừa rồi người kêu Diệp Tùy Phong đó là Tiêu Dao cung Chu Tước hộ pháp?"

Thế nhưng chính là người này!

"Ừ, Chu Tước chính là người này, Chu Tước hộ pháp mang mặt nạ màu tím, một đầu tóc đỏ như lửa, mà đầu tóc chính là cải trang, đây mới là bộ mặt thật của hần, người có thực lực kế thừa gia nghiệp nhất của Diệp gia."

"A, Ly Ly, huynh thật đúng là biết chọn người. Lúc trước huynh là thế nào dụ dỗ người này tiến vào Tiêu Dao cung, hả?" Thủy Y Họa ánh mắt hơi

hơi nheo lên, không biết vì sao thoát nhìn có chút nguy hiểm.

Cơ Mộc Ly trong tâm cảnh báo mãnh liệt, lập tức chi tiết trả lời: "Nói thật, ta cũng không rõ ràng tiểu tử này vì sao lại cam tâm tình nguyện gia nhập Tiêu Dao cung, nhưng là người này võ công không sai . Người cũng thật thông minh, càng trọng yếu hơn đối ta không có dị tâm, bằng không ta liền sẽ không để hãn đảm nhiệm một trong bốn đại hộ pháp rồi ."

Thủy Y Họa bỗng nhiên trêu tức cười, "Ly Ly, người này nên sẽ không là coi trọng huynh , cho nên cam tâm tình nguyện bán mạng cho huynh đi? Ta trước kia liền cảm thấy huynh đào hoa không ít, không nghĩ tới phòng nhiều như vậy, còn sót một đóa như vậy , hơn nữa một đóa này vẫn là đã sớm nở ở bên cạnh huynh rồi."

Cơ Mộc Ly gấp đến độ kém chút nhảy lên, như nói ngay từ đầu Thủy Y Họa là cố ý đùa giỡn hãn mới nói . Hiện tại Thủy Y Họa tuyệt đối là thật nghiêm cần nói lời này, tuy rằng khẩu khí nghe như là đang nói giỡn.

" Y Họa , ta không thích nam nhân, liền tính tiểu tử Chu Tước này thật là nhìn trúng ta mới gia nhập Tiêu Dao cung, nhưng là ta tuyệt đối không thích hãn, ta chỉ thích một mình nàng !" Cơ Mộc Ly còn kém không chỉ trời thề thốt rồi.

Thủy Y Họa đương nhiên biết hãn nói thật sự, nhưng là vừa nghĩ có người theo Cơ Mộc Ly rất nhiều năm, trong lòng vẫn là có một chút không thoải mái.

"... Diệp Tùy Phong là nữ nhân." Thủy Y Họa giọng điệu thản nhiên nói.

"Hả ... Gì? !" Cơ Mộc Ly sợ tới mức giật nảy mình . khà khà ha, làm sao có thể, Chu Tước theo hãn cũng có hai năm , hãn không có khả năng ngay cả nam nữ đều không có phân biệt được !

" Y Họa , làm sao nàng thấy được? Nàng không có đùa ta đấy chứ?"

Thủy Y Họa lườm hắt một cái, "Nữ nhân trực giác rất mẫn cảm , tuy rằng Diệp Tùy Phong không có đánh lỗ tai, lông mày cũng cố ý vẽ lại , nhưng là không có cải biến được mùi thơm của nữ tử trên người nàng . Nam nhân bọn huynh sẽ không biết, bởi vì nam nhân bọn huynh phần lớn là động vật thị giác , thật dễ dàng xem nhẹ loại cảm giác khác biệt này ."

Nếu không có như thế, lúc trước Thủy Y Họa đóng giả thành Bạch Y Họa xuất hiện tại trước mặt Đao Mộc Toái Phong , hẳn cũng sẽ không thể ở chung vài ngày như vậy còn nhìn không ra .

Cơ Mộc Ly á khẩu không trả lời được, tưởng phản bác Thủy Y Họa , nhưng là Chu Tước ở Tiêu Dao cung ngây người lâu như vậy, hẳn xác thực nhìn không ra hẳn là thân nữ nhi , không phản bác lời của nàng, chẳng lẽ muốn thừa nhận bản thân thật là một động vật thị giác ?

" Y Họa , nàng hẳn là biết, liên tính ta là cung chủ Tiêu Dao cung , ta cũng rất ít ở nơi đó , không chỉ là ta, Thanh Long cùng Chu Tước cũng không có khả năng thường xuyên ở Tiêu Dao cung . Bởi vì bọn họ đều có hai thân phận. Bạch Hổ là ngoại lệ, hẳn không có chỗ có thể đi, cho nên rất nhiều khi đều đứng ở Tiêu Dao cung giúp ta xử lý mọi chuyện . Nàng nhìn một cái, ta cùng Chu Tước ở chung thời gian không tính là quá lâu, huống chi nàng mỗi lần đều mang theo mặt nạ, ta liền càng khó phát hiện nàng chân thật giới tính rồi..."

Thủy Y Họa bĩu môi, "Được, ta lại không trách huynh . Nữ nhân liên nữ nhân đi, chỉ cần nàng đừng mơ ước không nên mơ ước gì đó, ta sẽ không khó xử của nàng."

Cơ Mộc Ly nghe nói như thế, nhin không được nhếch môi cười, "Về điểm này, Y Họa quá lo lắng. Nếu Chu Tước thật sự là nữ nhân, lại đối ta có cảm tình, như vậy hai năm qua, nàng thế nào không có tận lực tiếp cận ta, ngược lại chính là làm tốt bốn phận của bản thân ? Nhưng mà ... Nhờ nàng đề tỉnh như vậy , ta ngược lại là có phát hiện mới ."

"Hả? Phát hiện gì ?" Thủy Y Họa miễn cưỡng dựa vào ở trong lòng hăn hỏi.

Cơ Mộc Ly nhếch miệng lên , "Ta phát hiện nơi nào có Bạch Hồ thì sẽ có Chu Tước, bọn họ rất nhiều khi đều là đồng tiến đồng lui. Nàng nói, có khả nghi hay không ?"

Thủy Y Họa trầm mặc , một lúc sau , cười mỉm. Như thế là một mối lương duyên không sai .

Chẳng qua , nếu Chu Tước thực đối Bạch Hồ cố ý , vậy đường tình duyên tương lai khả năng sẽ khó khăn một ít . Dù sao tính tình của Bạch Hồ thật sự là làm cho người ta không dám khen tặng. Người nọ quá mức âm trầm, có đôi khi đối giết hại có loại yêu thích vắn vẹo. Người thích hăn nhất định phải một trái tim cường đại .

Ai, vừa rồi Thủy Y Họa còn đối Diệp Tùy Phong có chút phòng bị, hiện tại lại chuyển vì đồng tình rồi.

"Đúng rồi, Liệt sư huynh có tin tức gì không?" Thủy Y Họa giọng nói vừa chuyển, đột nhiên hỏi.

Cơ Mộc Ly sắc mặt khê biến thành đen , trầm giọng nói: " Âm vệ nói, vẫn là không có tìm được Bắc Đường Liệt . Y Họa , nàng đừng lo lắng, Bắc Đường Liệt nhưng là đại đệ tử của nhạc phụ đại nhân , làm sao có thể dễ dàng gặp chuyện không may như vậy , ta ngược lại cảm thấy, hăn là một mình đi nơi khác rèn luyện đi ."

"Như vậy tốt nhất." Thủy Y Họa thở dài, trong lòng nàng cũng cảm thấy y theo năng lực của Bắc Đường Liệt không có khả năng ra chuyện gì, hơn nữa Bắc Đường Liệt mới tới Trung nguyên , căn bản không có khả năng đắc tội người nào. Nghĩ như vậy, Thủy Y Họa an tâm không ít, chính là trong lòng mơ hồ còn có chút lo lắng. Bắc Đường Liệt thấy thế nào đều

không giống như là người đi không từ già , chỉ có khả năng là hẩn bỗng nhiên nhìn thấy người nào đó , đuổi theo.

•

Một nơi cách nước Hỏa Vũ ngàn dặm , một nam nhân mặc áo bào màu đen trên thân có thêu mình con rắn màu vàng đang lẳng lặng ngồi bên cạnh đồng lửa, ánh mắt thanh lãnh nhìn chăm chăm nữ tử xa lạ bên người .

Hắn cả người giống như bị hạ ma chú kỳ quái , thế nhưng không thể động đậy, mà bên người hẩn nữ nhân luôn luôn riu ra riu rít nói không ngừng.

Nàng kia bộ dạng hoạt bát đáng yêu, nhất là hai mắt to ngập nước nhìn chăm chăm "Con mối" của bản thân , cười hề hề ôm bản thân như vật sở hữu .

" Đây , Cơ Mộc Ly, người thế nào không nói với ta? Một mình ta nói chuyện thật nhàm chán ." Nữ tử vênh môi oán giận.

Bắc Đường Liệt bất đắc dĩ thở dài, "Cô nương, ta đã nói rất nhiều lần , ta không phải là Cơ Mộc Ly , cô bắt sai người."

Nàng kia lập tức buồn bực trừng mắt nhìn hẩn, "Không có khả năng, ta nghe nói Hỏa Vũ Viêm Đạm vương Cơ Mộc Ly là nam nhân đẹp nhất Trung nguyên , ta mấy ngày nay tìm khắp toàn bộ Viêm Đạm vương phủ, lần đầu tiên nhìn đến người đã bị người hấp dẫn , người bộ dạng tuấn tú như vậy , nhất định là Viêm Đạm vương Cơ Mộc Ly mà bọn họ nói !"

Bắc Đường Liệt không hiểu hỏi, "Cô tìm Cơ Mộc Ly làm cái gì?"

Tiểu cô nương thật cao hứng, ánh mắt đều sáng, "Cơ Mộc Ly , người hôm nay nói với ta rất nhiều lời, ta cao hứng cực kỳ. Ta tìm người tự nhiên

bởi vì người là nam nhân đẹp nhất Trung nguyên . Ta muốn cưới một nam nhân thật tuấn tú , làm cho bọn tử muội hâm mộ , khả khả..."

"Cô nói cô muốn cưới ta làm... phu quân của cô ?" Bắc Đường Liệt nhíu mày nhìn chăm chăm tiểu cô nương.

Tiểu cô nương mạnh gật đầu.

"Đây là không có khả năng." Bắc Đường Liệt khẳng định nói.

"Vì sao?" Tiểu cô nương chu miệng.

"Bởi vì ta không phải là Cơ Mộc Ly..."

"Ta mặc kệ người có phải hay không , dù sao ta xem trúng người , người theo ta trở về!" Tiểu cô nương cực kỳ bá đạo.

"..."

"Cô nương chuẩn bị mang ta đi chỗ nào?" Bắc Đường Liệt nhìn chăm chăm vào nữ tử vừa nhào vào trên người hắn , ánh mắt càng ngày càng sâu thẳm.

Tiểu cô nương bỗng nhiên khanh khách nở nụ cười, nâng mặt hắn hôn một cái , đặc ý xem vị hôn phu mà bản thân tuyển chọn tới , nói: "Hôn phu, người thật lợi hại, còn có thể nhiếp hồn thuật, nhưng mà này đối ta vô dụng ~ "

Bắc Đường Liệt nghe vậy, ánh mắt dần dần trầm xuống , "Người đến cùng là loại người nào?"

"Người đoán." Tiểu cô nương chống cằm nhìn hắn, càng xem càng hợp khẩu vị, kéo cổ áo của hắn lại cắn lên miệng hắn .

Bắc Đường Liệt muốn tránh ra nữ nhân vô liêm sỉ này , nhưng là trên người không biết bị ma chú gì , càng muốn làm chuyện gì càng là làm không xong. Trên một đường này hắc nếm thử nhiều loại cổ thuật, nhưng là tiểu cô nương giống như có thể che chắn cổ thuật của hắc , thế nhưng không chút nào chịu ảnh hưởng.

Không phải người Trung nguyên , lại càng không là người Cổ Cương , nữ tử này đến cùng là loại người nào?

Đợi đến lúc môi của Bắc Đường Liệt bị cắn thành hình lập xườn , tiểu cô nương mới vừa lòng buông hắc ra.

"Nếu người không phải là Cơ Mộc Ly , vậy người là ai? Tên thật của người là gì?" Tiểu cô nương chẳng biết xấu hổ dán tại trên người hắc hỏi.

Cổ Cương nữ tử đều rất lớn mật , chủ động cầu yêu không phải số ít, cho nên Bắc Đường Liệt ngay từ đầu còn có thể chịu nổi, nhưng là tại đây tiểu cô nương không để ý hắc có đồng ý hay không đều mạnh mẽ hôn hắc, Bắc Đường Liệt không thể lạnh nhạt nữa rồi. Ở Cổ Cương cho dù nữ tử lại lớn mật, bị cự tuyệt cũng sẽ không tiếp tục dính lấy người , nhưng là trước mắt tiểu cô nương rõ ràng đã cường hãn đến mức đáng sợ .

" Đây, phu quân, tên thật của người là gì, mau nói cho ta biết." Tiểu cô nương càng không ngừng lắc cánh tay của hắc .

Bắc Đường Liệt cảm thấy đầu mình sắp nổ tung , không thể không nể hà thở dài: " Cô nói cho ta biết thân phận của cô trước rồi ta sẽ nói ."

"Ta gọi Thiên Hà, nhớ kỹ , ta gọi Thiên Hà, về sau chúng ta sẽ sống cùng nhau mấy trăm năm." Tiểu cô nương cười mỉm nói.

Mấy trăm năm?

Bắc Đường Liệt nhìn chăm chăm nàng, trong lòng kinh ngạc vô cùng.
Người này không có dưỡng nhan cốt của Cổ Cường , cũng có thể sống trên
trăm năm ?

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 137: Kiếm Thập Nhất Tặng Kiếm

Thiên Hà tiểu cô nương mở to một đôi mắt ngập nước nhìn hăn, cho đến khi Bắc Đường Liệt phải quay đầu bỏ qua .

" Đây , phu quân, ta đã nói, tới phiên ngươi ." Tiểu cô nương ôm cánh tay của hăn , cười tủm tỉm đoan trang nhìn gương mặt tuấn mỹ của hăn.

Bắc Đường Liệt nhìn đồng lứa trước mặt , thản nhiên nói: "Bắc Đường Liệt."

Ánh mắt của Thiên Hà lập tức cong thành hai vầng trăng , " Liệt ? Liệt như hỏa ? Nhưng mà tên này không xứng với bề ngoài của ngươi , ta đoán là thanh liệt (yên tĩnh , yên lặng) đúng hay không?"

Vừa nói xong, tiểu cô nương lập tức ngửa đầu nhìn hăn, một bộ dạng thuần khiết đáng yêu vô địch .

Bắc Đường Liệt thản nhiên ừ .

Thiên Hà lập tức cao hứng bổ nhào vào trên người hăn, "Bắc Đường Liệt, ngươi bộ dạng thực tuấn, sư phụ thấy ngươi khẳng định sẽ vừa lòng, ha ha ha..."

Bắc Đường Liệt im lặng không nói. Kỳ thực hăn nếu như thực tưởng tránh ra khỏi sự trói buộc của nữ tử này cũng không phải không có cách nào, chính là như vậy khả năng sẽ làm bị thương đối phương, vốn là có chút không đành lòng . Mà lúc này hăn bỗng nhiên có ý khác, đã hăn phải đi ra ngoài rèn luyện , trên người tiểu cô nương Thiên Hà lại có rất nhiều

câu đố, vậy hẳn sao không tương kế tựu kế, cùng nàng đi tới chỗ thần bí đó .

Trừ bỏ ngoài Cổ Cương , còn có một quốc gia thần bí kỳ quái nữa . Hẳn thật đúng là tò mò.

•

Thánh điển Tế kiếm đã bắt đầu, vô số người trong võ lâm cùng với thế gia đệ tử đến cầu kiếm.

Thánh điển Tế kiếm ai đến cũng không cự tuyệt, chỉ cần người có thể thuận lợi tiến vào cửa tương ứng , trong đó bảo kiếm tùy quân chọn lựa . Lời tuy như thế, nhưng trước khi tiến vào cửa Bính để tới nơi tế kiếm còn phải đi qua một đường hầm .

Mà đây là một đường hầm bằng đá vô cùng thần kỳ , nghe nói nếu là người không có thành tâm cầu kiếm , căn bản không thể đi tới cửa cuối cùng của đường hầm . Cho nên, liên tính là cửa Bính , cũng phải là người hữu duyên mới có thể đi vào. Có thể cầu đến một phen bảo kiếm ở cửa Bính không phải ai cũng có thể làm đến.

Kiểm gia cũng sẽ phái một nhà đến cầu kiếm, cầm đầu đó là Kiếm Thập Nhất, mà Ôn gia là lấy Ôn Căn Hiên cầm đầu vài hậu bối xuất sắc . Về phần Diệp gia, phái tới chính là Diệp Tùy Phong cùng với vài người có tài hoa được đề cử cho vị trí gia chủ .

Tuy rằng trong ba đại gia tộc chỉ có Kiếm gia là lấy kiếm vi tôn, người người đều là võ công cao thủ, nhưng là Ôn gia cùng Diệp gia những năm gần đây cũng chưa bao giờ lơ lửng ở mặt võ học . Vì chính là muốn tranh cao thấp cùng Kiếm gia .

Liên lấy Ôn Căn Hiên cùng Diệp Tùy Phong mà nói, hai người này đều là thuở nhỏ tập võ, võ công cho dù so ra kém một ít trưởng bối bí mật của

Kiểm gia , nhưng nếu là so với những hậu bối của Kiểm gia thì khó nói .

Rất nhiều khi, cầu kiếm không nhất định là thật cần bảo kiếm, mà là bảo kiếm tượng trưng thân phận và địa vị của mình . Có thể xâm nhập vào cửa cuối cùng của đàn tể kiếm sẽ có được vô thượng vinh quang .

Vào trong hang đá không thể mang binh khí, cho dù là người không rời kiếm như Kiểm gia cũng như thế. Tất cả mọi người là tay không vào trong hang .

Ôn Căn Hiên nhìn thấy Kiểm Thập Nhất chỉ hơi hơi kinh ngạc một chút, lập tức cười với hắn, "Kiếm công tử, đã lâu không gặp ."

Kiểm Thập Nhất lướt mắt nhìn hắn, hơi hơi vuốt cằm, "Ôn công tử."

" Nếu tại hạ nhớ không lầm , Kiếm công tử giống như đã có một thanh bảo kiếm ." Ôn Căn Hiên cười đến nho nhã.

Có lẽ người ngoài không biết, người của ba đại gia tộc lại nghe được một ít nội tình.

Bốn năm trước, năm ấy Kiểm Thập Nhất mới mười bốn tuổi là một trong những người cuối cùng bên cạnh Kiểm gia tam công tử Kiểm Vô Song cùng nhau tham gia thánh điển tể kiếm . Sau này hai người cũng tiến vào cửa cuối cùng của buổi tể kiếm , nhưng là bên trong lại đã xảy ra một chuyện làm cho người Kiểm gia thất vọng cực kỳ .

Nghe nói bảo kiếm thượng thừa có thể kích phát ra tâm ma của người cầu kiếm , bốn năm trước Kiểm Thập Nhất vì một phen chỉ bạc nhận kiếm suýt chút chính tay đâm tam ca Kiểm Vô Song của mình . Chuyện này bị người của Kiểm gia coi là sỉ nhục, bởi vì Kiểm gia xem trọng cháu ruột lại chống cự không xong tâm ma của chính mình , mà tâm ma này lại muốn giết hại tam ca bản thân .

Ôn Căn Hiên năm đó không có tham gia thánh điển tế kiếm , không có thấy tận mắt trường hợp đó , nhưng trong lòng hẩn trực giác Kiếm Thập Nhất chẳng phải loại người muốn giết huynh đoạt quyền . Nhưng sự thật như thế nào, chỉ sợ chỉ có Kiếm Thập Nhất cùng Kiếm Vô Song mới biết được . Cho dù những người sau này đi vào đều xưng thấy được sự thật, nhưng ai biết việc này thực sự có phải như những gì người ta nhìn thấy hay không .

Mà hiện thời, Kiếm Vô Song đã bởi vì tham dự chuyện thái tử Cơ Vũ Trường mưu phản , bị đệ đệ Kiếm Thập Nhất chính tay đâm chết . Lúc này đây hẩn là chân chính mang danh giết huynh đệ , hơn nữa là quang minh chính đại ở trước mặt mọi người. Chẳng những sẽ không bị thế nhân lên án, còn được người đời tán một tiếng Đại Công Vô Tư.

Kiếm Thập Nhất nghe được Ôn Căn Hiên hỏi , khóe miệng hơi hơi hơi cong lên , "Mặc Ngọc công tử cũng không cần kiếm, nhưng người không phải vẫn tới đó thôi ?"

Hai người nhìn nhau cười, đều hiểu ý tứ trong đó.

Ba đại gia tộc tuy rằng rất là hòa thuận, nhưng là ai đều có một chút lòng hư vinh , giống như Ôn gia không cam nguyện đứng thứ hai, Diệp gia cũng không cam nguyện ở trong ba đại gia tộc vĩnh viễn đều đứng thứ ba. Nếu ở thánh điển tế kiếm có thể tìm một thanh bảo kiếm tốt nhất , coi như là tranh một chút mặt mũi cho gia tộc mình .

Mà thánh điển tế kiếm cũng có quy định nghiêm chỉnh, người cầu kiếm trong lúc đó không được giết hại lẫn nhau . Nếu như bị phát hiện, về sau sẽ loại bỏ vĩnh viễn tư cách cầu kiếm của người này .

Đúng là như thế, đây mới là chiến trường không thấy huyết lệ , có thể được đến thượng đẳng bảo kiếm coi như là một phương thức khác để chứng

minh năng lực của bản thân . Rồi sau đó bồi dưỡng năng lực trực tiếp quyết định sự phát triển về sau của gia tộc .

"Ai , Kiếm công tử nói đúng “ . Ôn Căn Hiên cười nhẹ , hướng hân gật đầu một cái.

Hai người trước sau thông qua đường hầm đá , tiến vào cửa Bính .

Mới tiến vào cửa Bính không lâu, Diệp Tùy Phong liền dẫn người Diệp gia theo sát tiến vào . Trừ bỏ người của ba đại gia tộc , thừa lại hơn phân nửa đều là người trong giang hồ cùng với một ít công tử thế gia , hoặc là một ít mộ danh mà đến .

Đường hầm đá đã đào thải gần một phần ba , số người còn lại tiến vào cửa Bính của kiếm tràng, có người tự mình hiểu lấy đã buông tha cho tiếp tục đi vào trong . Lúc này từ cửa Bính chọn một thanh bảo kiếm yêu thích , rồi sau để bảo kiếm nhận chủ.

Đương nhiên, này đó chính là một bộ phận nhỏ , những người tới tham gia thánh điển tế kiếm thế nào cam tâm cầm một thanh kiếm ở cửa Bính trở về . Cho nên rất nhiều người vẫn là lựa chọn tiếp tục đi phía trước.

Mỗi hai cấp bậc của tế kiếm tràng đều có một cánh cửa, chỉ có người có được nội lực nhất định mới có thể thông qua . Cho dù thông qua cánh cửa kia, bảo kiếm bên trong người cũng không nhất định có thể khống chế được.

Cuối cùng tiến vào cửa cuối cùng của kiếm tràng không quá mười người.

Trên dòng nham thạch đang nóng chảy cắm rất nhiều bảo kiếm tuyệt thế , ở giữa có một thanh Thông Thiên Kiếm cao tới gần hai trượng, ánh sáng trên thân kiếm cơ hồ có thể chiếu ra bóng dáng người . Xung quanh thanh Thông Thiên Kiếm lại có đủ loại kiếm nhỏ kiểu dáng khác nhau . Có thân

kiếm chỉ dày như một tờ giấy , có kiếm lại dày như lòng bàn tay, có thân kiếm gấp khúc tự nhiên, có kiên cường như sắt.

Kiểm Thập Nhất liếc thấy một thanh trường kiếm đứng ở bên cạnh Thông Thiên Kiếm . Nếu như hần không đoán sai , thanh kiếm này còn có thể gấp khúc, rất hợp với Khuyết Nhi, thanh kiếm này hần muốn định rồi!

Lúc Kiểm Thập Nhất đang muốn hành động , bên cạnh Diệp Tùy Phong mắt lộ kinh diễm nhìn chăm chăm thanh kiếm mà Kiểm Thập Nhất nhìn trúng , hưng phấn nói: " Thanh kiếm màu lam kia không tệ , mỏng như tờ giấy rất tiện mang theo, ta nhìn trúng , Kiếm huynh cùng Ôn huynh cũng không nên tranh với ta ."

Ôn Căn Hiên cười nhạt nói: "Diệp huynh tùy ý."

Kiểm Thập Nhất mấp máy miệng, như đổi lại trước kia, hần tuyệt sẽ không bởi vì loại việc nhỏ này mà đắc tội người của Diệp gia , nhưng là lúc này đây hần không nghĩ nhượng bộ.

"Nếu hai vị không ý kiến , ta Diệp Tùy Phong cần phải đi lấy kiếm rồi." Diệp Tùy Phong dương miệng cười.

" Đợi một chút." Kiểm Thập Nhất gọi lại nàng, sắc mặt lạnh lùng, "Thanh kiếm này ta cũng nhìn trúng , Diệp huynh có thể bỏ những thứ yêu thích không ?"

Diệp Tùy Phong trong mắt có ngạc nhiên chợt lóe lên. Kiểm Thập Nhất nàng tuy rằng tiếp xúc không nhiều lắm, nhưng là nàng biết người này ít khi dùng khẩu khí thương lượng để nói chuyện với người khác, không nghĩ tới hần hiện thời thế nhưng vì một thanh kiếm mà xin ý kiến mình ?

Nếu Kiểm Thập Nhất khẩu khí lãnh ngạch như trước kia , Diệp Tùy Phong nhất định sẽ cho rằng đây là Kiếm gia đang khiêu khích Diệp gia .

Hiện tại sao, nàng có thể nhìn ra người này thật sự coi trọng thanh kiếm này .

Nhường cho hắn, hay là không nhường đâu ? Diệp Tùy Phong có chút hao tổn tâm trí, dù sao bản thân cũng thật thích thanh kiếm này . Thanh kiếm mềm dẻo có thể hoàn toàn giấu ở bên hông.

"Kiếm huynh vì sao muốn thanh kiếm này? Theo ta biết , kiếm thuật của Kiếm huynh giống như không thích hợp loại nhuyễn kiếm này . Kiếm huynh nếu có thể nói thật , Diệp mạo muội tự nhiên chủ động từ bỏ ."

"Tặng người." Kiếm Thập Nhất trả lời rất rõ ràng, không chút do dự.

Diệp Tùy Phong ánh mắt chợt lóe, liên tưởng đến gần nhất nghe được đồn đãi về Kiếm Thập Nhất , không khỏi ái muội cười, "Kiếm huynh chẳng lẽ là tưởng đưa cho người trong lòng?"

Kiếm Thập Nhất lần này không có trực tiếp đáp lời, tương đương với cam chịu rồi.

Nói chung, những người đến thánh điển tế kiếm cầu kiếm là vì bản thân mà cầu . Bởi vì mỗi người chỉ có thể lấy đi một thanh bảo kiếm ở buổi tế kiếm , nhưng thánh điển tế kiếm bốn năm mới có một lần, cơ hội quý báu như vậy , mọi người tự nhiên là đều tự cầu cho bản thân . Cho nên rất nhiều người khi nhìn đến bảo kiếm mình thích liền lập tức để bảo kiếm nhận chủ.

Nhưng mà Kiếm Thập Nhất lại khác , hắn bốn năm trước đã từng tham gia , lúc này đây hoàn toàn là vì người khác mà đến.

Không có người cùng Kiếm Thập Nhất tranh đoạt, Kiếm Thập Nhất rất nhanh để khí bay qua, chân chạm nhẹ vào những chuôi kiếm bên cạnh , cuối cùng trong lòng bàn tay phát lực, đem thanh kiếm mỏng như tờ giấy rút ra.

Cùng với một tiếng xoạt , bảo kiếm thoát ly khỏi nham thạch nóng chảy, bảo kiếm chưa khai quang thân kiếm có chút tối đậm, Kiếm Thập Nhất mang theo bảo kiếm thuận lợi rời khỏi nham thạch nóng chảy , tay nắm chuôi kiếm có chút run rẩy, giống như đang đấu tranh cùng cái gì đó .

Ôn Căn Hiên cùng Diệp Tùy Phong phía sau xem, sắc mặt ngưng trọng.

"Muốn giúp hãn hay không ?" Diệp Tùy Phong nhìn chằm chằm gương mặt Kiếm Thập Nhất có chút vặn vẹo , không khỏi nhú mày.

Ôn Căn Hiên lắc đầu cười, " Diệp huynh chỉ để ý xem, lúc trước chỉ bậc nhận kiếm đều có thể bị Kiếm Thập Nhất phục tùng, thanh kiếm này chắc cũng không là vấn đề . Hãn hiện tại đang cùng kiếm hỗn đấu tranh, phục tùng kiếm này là vấn đề sớm hay muộn mà thôi . Nhưng mà trước đó, người ngoài không muốn đi qua quấy rầy."

Ôn Căn Hiên cùng Diệp Tùy Phong là chính nhân quân tử không có nghĩa là những người phía sau cũng vậy , có một vị râu quai nón định đánh lên Kiếm Thập Nhất . Tuy rằng hãn không dám trực tiếp chống lại người Kiếm gia , nhưng nếu Kiếm Thập Nhất không thể chinh phục thanh kiếm này , hãn là có thể chiếm tiện nghi cướp đi kiếm kia.

Đáng tiếc suy nghĩ mới vừa nảy ra , vị này liền nhận thấy được có hai tầm mắt dừng ở trên người bản thân, ngẩng đầu vừa thấy dĩ nhiên là Ôn Căn Hiên và Diệp Tùy Phong .

Người này vội vàng thu hồi tiểu tâm tư của bản thân , trong lòng lại kinh ngạc không thôi, người của ba đại gia tộc khi nào thì tốt như vậy , thế nhưng trở nên "Tương thân tương ái" ?

" Nếu như ai có tâm tư không nên có, đừng trách Ôn Căn Hiên ta không nể mặt." Ôn Căn Hiên lạnh lùng nói.

Diệp Tuy Phong cũng nhếch môi cười cười, vừa quý khí lại quyến rũ ,
"Nơi này nhiều bảo kiếm như vậy , chứ vị đừng làm ra chuyện giết người
cướp kiếm , đây chính là phạm quy ."

Mọi người tự nhiên không dám cùng ba đại gia tộc đối nghịch, các loại
tiểu tâm tư chỉ có thể thu hồi, tìm bảo kiếm thích hợp bản thân .

Bởi vì rất nhiều người xem kiếm ánh mắt cũng không cao, cho nên rất
nhiều người đều quan sát cử chỉ của Diệp Tuy Phong cùng Ôn Căn Hiên ,
phàm là ánh mắt của bọn họ lưu lại ở thanh kiếm nào . Chỉ trong nháy mắt
tiếp theo liền có người thông minh lập tức đi lấy bảo kiếm này .

Chỉ trong thời gian một ly trà nhỏ , Kiếm Thập Nhất hai mắt đã mở,
trong mắt cảm xúc vừa lòng tràn đầy .

Lúc đi qua Ôn Căn Hiên và Diệp Tuy Phong , Kiếm Thập Nhất thấp
giọng nói: "Chuyện vừa rồi đa tạ."

"Không bằng lễ thưởng vãng lai." Ôn Căn Hiên cười nhạt đáp lại một
câu, rồi sau bay lên không hướng về Kỳ Lân bảo kiếm bay đi.

Diệp Tuy Phong cười cười, cũng nói: " Lần này làm phiền Kiếm huynh
rồi." Dứt lời, cũng bay đi vào trong kiếm trảng, lấy một thanh kiếm bề
ngoài thật không bắt mắt .

Kiếm Thập Nhất cầm kiếm dựng ở một bên, không có ý rời đi , những
người khác tự nhiên không dám tồn tâm tư khác, chỉ phải tự bản thân tuyển
chọn một thanh kiếm hợp mắt .

Mặc kệ thế hệ trước của ba đại gia tộc có suy nghĩ gì , ít nhất lúc này đây
ba người thừa kế ưu tú nhất của họ lại ăn ý mười phần.

Trừ bỏ một số trường hợp cá biệt bị kiếm hồn cắn nuốt tâm , những
người khác đều an toàn lấy bảo kiếm mình thích , rồi sau đã lấy máu để

kiếm nhận chủ.

Tất cả những người lấy được bảo kiếm ở kiếm tràng đều phải ở trước mặt mọi người lấy kiếm tế trời , tuyên cáo quyền sở hữu, cùng lúc đó sẽ có Chú Kiếm Đại Sư (người đánh giá kiếm định) chuyên môn vì bảo kiếm phân chia cấp bậc.

Đang nhìn đến đại sư khen ngợi bảo kiếm của Kiếm Thập Nhất , mọi người đều hâm mộ đỏ mắt. Bảo kiếm này dĩ nhiên là Băng Phách hiểm thấy , không chỉ có mỏng như tờ giấy , còn có thể tùy ý gấp khúc , càn là chém sắt như chém bùn . Cho dù là bảo kiếm của Ôn Căn Hiên và Diệp Tùy Phong cũng muốn kém hơn một chút.

Ba đại gia tộc lần này đều nổi bật tại thánh điển tế kiếm , nhất là Kiếm gia lại đứng thứ nhất, lấy được bảo kiếm tốt nhất .

Đang lúc mọi người hâm mộ ghen ghét , Kiếm Thập Nhất lại cho kiếm này đổi chủ, lúc này lại làm cho mọi người giận chết !

Chỉ thấy người nọ mang theo tuyệt thế bảo kiếm , đẩy ra đám người chậm rãi đi đến trước mặt một thiếu niên mũm mĩm , đem kiếm nâng đến trước mặt hắn, khóe miệng hơi hơi cong lên , thanh âm cũng rút đi lạnh lùng thường thấy , nói: "Khuyết nhi, đây là bảo kiếm ta cầu tới cho ngươi , ngươi có thể đặt tên ?"

Tần Khuyết nhíu mày xem nam nhân ở trước mắt, nhìn đến cặp mắt tối đen thế nhưng lại thấy xuất hiện khát khao , ma xui quỷ khiến liền vươn tay tiếp được rồi. Vừa tiếp được Kiếm tâm lí lại bắt đầu hồi hận.

Ở trước mặt mọi người nhận thanh kiếm này của hắn, này kết quả là gì ?
!

"Khuyết Nhi, về sau kiếm này liền là của ngươi." Ánh mắt Kiếm Thập Nhất khi thấy hắn tiếp nhận kiếm trở nên cực kỳ nhu hòa.

Tần Khuyết mấp máy miệng, nhàn nhạt ừ một tiếng, "Vậy thì kêu Băng Phách đi ."

Mọi người thấy thế đều bị ghen tị nghiêng rằng, tiểu tử này trong lòng nhất định là vui vẻ hồng rồi, còn giả bộ trấn định cái gì ?

Mấy vị trưởng bối trong tộc Kiếm gia biết được việc này sau, cũng tức giận đến kém chút phun ra một ngụm máu , dĩ nhiên là thanh kiếm này ! Đây nhưng là Chú Kiếm Đại Sư nổi tiếng khắp cả bốn nước từ năm mươi năm trước Tiết lão nhân dùng Băng Phách đúc sắt thành bảo kiếm . Trong tế kiếm tràng mỗi bốn năm bảo kiếm đều tự động lệch vị trí một lần , có bảo kiếm sẽ chìm vào nham thạch nóng chảy, có bảo kiếm từ trong giấc ngủ say thức tỉnh, dần dần từ trong nham thạch nóng chảy chui ra.

Bốn năm trước chỉ bạc nhận kiếm đó là một trong những bảo kiếm thượng thừa , mà hiện tại bốn năm sau , Kiếm Thập Nhất lại lần nữa cầu được một thanh bảo kiếm , nhưng tiểu tử này lại đem bảo kiếm như thế cho người ngoài . Ở trong mắt các trưởng bối trong tộc , tiểu tử này có cốt khí , nhưng cũng là tên phá của.

Thánh điển tế kiếm bốn năm một lần ở trong ánh mắt hâm mộ ghen tị cùng tiếng chửi bậy của mọi người cũng đi qua.

Lúc Thủy Y Họa biết được việc này chụp bàn cười ha hả, "Thực nhìn không ra Kiếm Thập Nhất còn có thời điểm lãng mạn như vậy , dám ở trước mặt nhiều người thổ lộ tình ý. Ta mà là Tần Khuyết, nhất định sẽ bị cảm động."

Cơ Mộc Ly vội vàng đỡ lấy nàng đang cười đến run cả người , không vui nói, " Y Họa nếu muốn, ta có thể đi vào bên trong lấy ra tất cả bảo kiếm đặt tới trước mặt nàng ."

"Thôi, ta cũng không có thói quen sử dụng kiếm ." Thủy Y Họa vuốt ve bụng bản thân , tươi cười nhu hòa. Từ lúc có bầu , nàng rất ít lại đi tham gia

những chuyện phí công sức lao động , tâm tính cũng trở nên bình thản không ít.

Lúc hai người đang ôm ấp , lão quản gia bỗng nhiên tới báo tin , có người tự xưng là bạn cũ của vương phi tới bái phỏng. Người nọ một thân áo trắng , bộ dạng tuấn mỹ khí chất tao nhã.

Cơ Mộc Ly liếc về phía Thủy Y Họa, mặt trầm xuống nói: " Y Họa , Ôn Căn Hiên khi nào thì thành bạn cũ của nàng , ta thế nào không biết?"

Thủy Y Họa bất đắc dĩ cười, "Người tới là khách, huynh không thể bởi vì không thích Ôn Căn Hiên mà từ chối người ta đi ?"

Trong phòng khách , Ôn Căn Hiên cúi đầu uống nước trà , tư thái thông dong lịch sự tao nhã , cũng khó trách tất cả mọi người xưng hân một tiếng Mặc Ngọc công tử rồi.

Nhìn thấy Cơ Mộc Ly đỡ Thủy Y Họa mà đến, Ôn Căn Hiên nhìn hai người vuốt cảm ý bảo , "Viêm Đạm vương, Thủy cô nương."

"Ôn công tử, thật lâu không thấy." Thủy Y Họa cười cười với hân, thoạt nhìn khách khí có lẽ cũng không xa lạ.

Cơ Mộc Ly ở trong lòng âm thầm đắc ý.

Ôn Căn Hiên lại không thêm để ý, ý cười nhu hòa, nhìn về phía Cơ Mộc Ly , ánh mắt mang theo trưng cầu, "Vương Gia, không biết tại hạ có thể một mình nói với vương phi mấy câu được không ?"

Cơ Mộc Ly hơi hơi nhú mắt lại , cười lạnh nói: "Mặc Ngọc công tử có lời nói thẳng đi, có chuyện gì mà phải tránh bốn vương ?"

Ôn Căn Hiên có chút ngoài ý muốn nhướng nhướng mày, giống như không nghĩ tới thái độ của Viêm Đạm vương đối với hân như thế , rõ ràng

có địch ý.

Nở nụ cười một tiếng, nói: "Đã Viêm Đạm vương không để ý, vậy tại hạ liền ở trước mặt vương gia nói với vương phi đi. Kỳ thực cũng không phải chuyện gì , chính là ta lần này vì một người mang tới mấy câu nói ."

Hơi dừng một chút, thanh âm trong sáng nói: "Duệ vương Thượng Quan Huyền Mặc bảo ta tiện thể nhắn Thủy cô nương, quá khứ là hãn sai coi trân châu là mắt cá, bỏ lỡ một đoạn nhân duyên tốt . Nếu thời gian có thể quay lại , hãn nhất định sẽ chặt chẽ giữ lấy duyên phận. Mà lúc này, hãn chỉ có thể chúc phúc Thủy cô nương cùng người yêu bạch đầu giai lão, ân ái cả đời. Còn có... Vị trí Duệ vương phi vĩnh viễn lưu trữ."

Nói xong này đó, Ôn Cẩn Hiên nhìn lướt qua gương mặt Cơ Mộc Ly dần dần trở nên thanh hắc , cười nhạt rời đi.

Cơ Mộc Ly cười lạnh ba tiếng. Thượng Quan Huyền Mặc ? Đến mức này , người còn chưa từ bỏ ý định?

Trên đời nào có thuốc hồi hận, chính người mắt mù bỏ lỡ Y Họa , có thể oán ai đâu?

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 138+134: Huynh Đệ Gặp Lại , Hai Nước Giao Chiến .

Thánh điển tế kiểm qua đi, mọi người cũng chưa lập tức rời khỏi Hỏa Vũ , mà ở lại thêm mấy ngày. Mà mấy ngày này đã xảy ra một ít chuyện không lớn không nhỏ .

Mấy ám vệ của Ôn gia âm thầm đi theo Mặc Ngọc công tử Ôn Căn Hiên bị một người thần bí xử tử rồi. Có người nghe đồn người thần bí này chính là Ôn Hạo Nhiên – người thừa kế kiệt xuất nhất của Ôn gia đã chết ở thánh điển tế kiểm bốn năm trước !

Việc này đối với người ngoài mà nói chẳng qua là thêm câu chuyện để nói lúc cơm no rượu say mà thôi , nhưng là vài vị trưởng bối của Ôn gia sắc mặt rõ ràng rất khó coi . Lúc trước là chuyện gì xảy ra, không có người so với vài người bọn hắn càng rõ ràng, tiểu bối Ôn Hạo Nhiên rõ ràng chết ở tế kiểm tràng , hiện thời làm sao có thể bỗng nhiên xuất hiện? Chẳng lẽ lúc trước tiểu tử này không chết .

Vài vị trưởng bối Ôn gia lúc này liên hoảng. Bọn họ không sợ Ôn Hạo Nhiên tìm đến bọn họ báo thù, bọn họ sợ chính là tiểu tử này sẽ bôi đen danh dự của Ôn gia . Hiện tại Ôn Hạo Nhiên đã hướng bọn họ hạ chiến thư rồi.

Sau khi Ôn Căn Hiên biết được việc này , cảm xúc rõ ràng xuất hiện dao động , nhưng là chỉ một lúc , tất cả cảm xúc đều bị hấn dấu đi.

Ôn Căn Hiên rất nhanh rời khỏi nước Hỏa Vũ , mà Diệp Tùy Phong sau khi nghe được tin tức sắc mặt nặng nề .

•

Cẩn thận tránh được người đồng hành , Ôn Cẩn Hiên nhìn phía sau, trong mắt hiện lên vẻ kích động , biểu cảm cực ít khi xuất hiện trên gương mặt ôn nhu nhu hòa này .

"Đại ca, đệ biết đại ca ở quanh đây ! Tiểu đệ rất nhớ đại ca , không cần phải trốn tránh đệ nữa !" Lúc biết Ôn Hạo Nhiên không có chết , Ôn Cẩn Hiên thật sự là kinh hỉ đan xen, hẳn phải cực lực khống chế nỗi lòng bản thân mới không có để cho người khác nhìn ra.

Xa xa chỉ có từng cơn gió nhẹ thổi qua, cỏ mận đung đưa . Trong lúc nhất thời đúng là cực kỳ yên tĩnh.

Ôn Cẩn Hiên nhìn phía cây cối hồi lâu đều không có động tĩnh gì , trong mắt có thất vọng chợt lóe lên.

Đại ca là đối hân thất vọng rồi? Làm con rồi nhiều năm như vậy , người ngoài cảm thấy hẳn phong quang vô hạn . Chính là làm người thừa kế của Ôn gia trừ bỏ hâm mộ đó là ghen tị, nhưng là các loại tư vị này chỉ có hẳn tự mình biết , những việc quan hệ đến gia tộc hẳn cho tới bây giờ liền không có cách nào nhúng tay. Những tộc trưởng của Ôn gia cũng sẽ không thể cho phép một tiểu bối nhúng tay, chẳng sợ tiểu bối về sau có thể là một người cường gia xuất sắc , người này cũng phải nghe theo các trưởng lão trong tộc sắp xếp .

Nhưng mà , hẳn Ôn Cẩn Hiên làm sao có thể cam tâm làm một con rối gỗ, mấy năm nay hẳn chẳng phải ngồi không . Hẳn có nắm chắc, tiếp qua một hai năm, gần một nửa gia sản của Ôn gia đều sẽ nằm ở trong tay của hẳn, những vị trưởng lão trong tộc rốt cuộc sẽ không làm gì được hẳn !

"Đại ca, mấy năm nay ta vẫn chưa quên mối thù của ngươi , cũng luôn luôn nỗ lực. Ngươi không thể... đi ra trông thấy ta sao?" Nói xong lời cuối cùng, khóe miệng tràn ra một tiếng than nhẹ.

"Ta cho rằng đại ca là biết con người của ta ... Hóa ra không phải . Người cùng những người đó giống nhau đối đãi ta, ta đây mấy năm nay bố cục cùng tính kế đến cùng là vì cái gì?"

Ôn Căn Hiên gợn gàng linh hoạt xoay người, thôi, thân đại ca lại như thế nào? Nếu hấn tin bản thân, vì sao bốn năm qua luôn luôn không có đi tìm hấn, bản thân ở trong mắt hấn liền như vậy không đáng tin?

Mới đi ra hai bước, phía sau truyền đến một tiếng sột soạt , lá cây bay xuống, có người từ trong bụi cây bay ra.

Ôn Căn Hiên đột nhiên quay đầu, liếc mắt một cái nhìn đến Ôn Hạo Nhiên đứng ở chỗ không xa .

Hai người mặt đối mặt , dung mạo ba phần tương tự, chẳng qua một người trong mắt lẳng đọng nhiều thứ , một người khác trong mắt có rõ ràng kinh hỉ.

"Đại ca!"

Ôn Hạo Nhiên có chút áy náy xem ấu đệ trước mắt , an ủi vỗ vỗ bờ vai của hấn, "Căn Hiên, mấy năm nay người ở Ôn gia chịu khổ rồi. Còn có... Đại ca có lỗi với người."

Đúng vậy , ngay từ đầu hấn cũng không hoàn toàn tin tưởng Ôn Căn Hiên, dù sao khi đó hấn còn nhỏ, là tuổi khó tránh khỏi cá mồi , hấn cho rằng trải qua những trường bối của Ôn gia "Dạy bảo", thì ấu đệ đã hoàn toàn đắm chìm ở trong sinh hoạt giàu có của Ôn gia . Nhưng là nghe xong những lời nói vừa rồi , hấn mới biết được, hấn làm đại ca mà không bằng , Căn Hiên mạnh hơn hấn.

"Đại ca còn sống quan trọng hơn mọi thứ ." Ôn Căn Hiên cười nhạt nói, giống như ý thức được bản thân vừa rồi luống cuống, hơi hơi quần bách sau lại khôi phục Mặc Ngọc công tử nho nhã.

"Cần Hiên, người thật sự trưởng thành." Ôn Hạo Nhiên trong mắt đã rút đi tối tăm , ở trong mắt hắc , Ôn Cần Hiên vẫn giống như bốn năm trước , lại trở nên càng thêm trầm ổn.

Nhưng là Ôn Hạo Nhiên biết, bản thân đã hoàn toàn không còn là Ôn Hạo Nhiên của bốn năm trước , sự lạnh lùng và tàn nhẫn của hắc sau khi trải qua việc bị Ôn gia bỏ qua , toàn bộ bị kích phát ra rồi, sự cảnh giác cũng đạt tới mức độ trước kia chưa bao giờ có .

Lúc trước nếu không phải Quỷ Sát Huyết Tôn cùng Thanh Long cứu hắc, hắc là không có khả năng thần phục cho một người nào . Trong lòng hắc còn có tính tình không chịu thua , điểm này mặc kệ ở trước kia vẫn là hiện tại đều không có thay đổi quá.

Hai người nhìn nhau chẳng nói gì, rõ ràng có rất nhiều lời muốn nói, nhưng là bất chợt gặp nhau, hai người lại chẳng nói được thành lời .

"Đại ca, ám vệ là người giết ?" Ôn Cần Hiên đột nhiên hỏi.

Ôn Hạo Nhiên nghe vậy cười lạnh một tiếng, "Chính là muốn nhắc nhở mấy lão già đó một tiếng , ta Ôn Hạo Nhiên đã trở lại, cần thận không biết khi nào thì mất đầu ."

Ôn Cần Hiên không thể nhíu nhíu mày, hắc biết việc đại ca chết có liên quan đến vài lão gia này , nhưng là hắc cũng không muốn cho Ôn Hạo Nhiên trực tiếp động thủ làm loại chuyện đại nghịch bất đạo này . Thủ đoạn có rất nhiều, làm gì nhất định phải cá chết lưới rách.

"Đại ca, chuyện này giao cho ta đến làm như thế nào?"

"Người?" Ôn Hạo Nhiên buồn cười nhíu mày, "Cần Hiên, tuy rằng bốn năm không thấy, nhưng là tính tình của người ta còn là hiểu biết, người rất nhân từ ."

Ôn Cẩn Hiên mặt mày vừa động, khóe miệng chậm rãi gợi lên một đường cong nhu hòa , trong mắt lại tránh qua một tia sáng lạnh cực không tương xứng , "Xem ra đại ca vẫn là không hiểu rõ lắm về ta. Một năm, nhiều nhất hai năm, ta sẽ đem toàn bộ Ôn gia đều nắm ở trong tay ta!"

Ôn Hạo Nhiên đầu tiên là ngẩn ra, lập tức cười ra tiếng.

Ôn Cẩn Hiên dù sao không thể trì hoãn lâu lắm, hai người nói thêm một lát, mới lại đường ai nấy đi.

Nhìn bóng lưng Ôn Cẩn Hiên rời đi , khóe miệng Ôn Hạo Nhiên chậm rãi toét ra một đường cong tàn khốc , "Cẩn Hiên, đại ca liền cho người thời gian một năm rưỡi , nếu đến lúc đó ta không có nhìn đến kết quả vừa lòng , ta thật sự sẽ rất tức giận, hậu quả liền không là người có thể chịu được..."

•

Viêm Đàm vương phủ, Trúc Hương các.

Bụng của Thủy Y Họa càng ngày càng to , mỗi yêu nghiệt cũng hầu hạ càng ngày càng tận tâm , thực hận không thể đem tất cả những thứ tốt nhất trên đời này mang đến trước mặt Y Họa .

Đối với cái này, Kiếm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng đồng loạt mắt tròn trắng, Tần Khuyết vừa mới bắt đầu còn kinh ngạc sau biến thành hiện tại lạnh nhạt.

"Hạc Thần Uyên bên kia còn không có tin tức?" Thủy Y Họa theo bản năng khẽ vuốt vuốt bụng, dò hỏi.

Cơ Mộc Ly lột vỏ trái cây đút cho nàng, cười nói: "Loại chuyện này vội không được , càng vội liền càng làm không được. Huống hồ hiện tại Đông Diệu đang loạn , Hạc Thần Uyên có lẽ đang bận chuyện khác."

Thủy Y Họa nghi ngờ nhìn hắn, "Ly Ly, huynh có vẻ biết cái gì."

Cơ Mộc Ly cười thần bí, "Đến lúc đó nàng sẽ biết, tuy rằng ta có đôi khi vô sỉ chút, nhưng ta luôn luôn là một người hết lòng tuân thủ lời hứa , đáp ứng hắn không tiết lộ thân phận ta nhất định phải làm được."

Thủy Y Họa cong miệng cười. Những lời này không phải rõ ràng gián tiếp nói cho bản thân, Hạc Thần Uyên có quan hệ với Đông Diêu sao?

"Ta không thể không thừa nhận, huynh thật sự rất có tự mình hiểu lấy." Thủy Y Họa chọc chọc ngực hắn , " Huynh có đôi khi đích xác thật vô sỉ."

Cơ Mộc Ly còn tưởng tiếp tục tán tỉnh vài câu, ai đoán Đông Phương Lăng đột nhiên phá cửa mà vào.

Hai người sửa sang lại quần áo , ngồi thẳng.

Đông Phương Lăng trong lòng xì một tiếng, ăn mặc lại chỉnh tề hắn cũng biết vừa rồi hai người nhất định là lại ôm ôm ấp ấp .

"Gia, Tiêu Dao cung vừa được đến tin tức, Đông Diêu quốc Hỏa Kỳ vương Đoan Mộc Toái Phong bị sắc phong vì thái tử." Đông Phương Lăng vừa mới được đến tin tức lập tức đăng báo.

Cơ Mộc Ly trên mặt không có gì ngoài ý muốn, kết quả này hắn đã sớm liệu đến, Đoan Mộc Toái Phong lên làm thái tử là chuyện sớm hay muộn, tuy rằng hắn đối với người này cực kỳ khó chịu.

Thủy Y Họa nghe tin tức xong ánh mắt hơi hơi động, Đoan Mộc Toái Phong ước nguyện được đền bù lên làm thái tử, như vậy Ứng Dực vương Đoan Mộc Lôi Đình đâu? Tuy rằng ở chung thời gian thật ngắn, nhưng nàng đối Đoan Mộc Lôi Đình thật có cảm tình. Hiện tại nàng chỉ hy vọng Đoan Mộc Lôi Đình có thể buông hết tay, còn sống là được.

Cơ Mộc Ly trong lúc vô tình quét đến sự lo lắng ẩn giấu giữa hai hàng lông mày của Thủy Y Họa , tuy rằng thật nhạt , lại bị mắt sắc hăn bắt giữ đến. Ở Đông Diệu quốc chẳng lẽ còn có người nào làm Y Họa để ý ?

Hăn mất hứng , trong lòng thật mất hứng! Hăn chán ghét trong lòng Y Họa cất giấu người khác . Chẳng sợ người nọ khả năng chỉ là bằng hữu sơ giao , phân đi nàng một chút lực chú ý đều không được!

Hai tháng sau, một chuyện lớn làm tản đi sự chú ý của mọi người .

Đông Diệu và Tuyết Ly khai chiến rồi.

Nguyên nhân khai chiến thật khoa trương lại giả tạo cũng rất đơn giản, quốc quân Thượng Quan Huyền Minh phái sứ thần đi Đông Diệu bị chém chết . Không chỉ như vậy, Đông Diệu thái tử Đoan Mộc Toái Phong còn từng đóng giả sứ thần lên vào hoàng cung Tuyết Ly , ý đồ sát hại huyết mạch Hoàng thất .

Mà Đông Diệu lại nói sứ thần Tuyết Ly nhục mạ quốc quân, miệng nói uế ngôn, thật sự đáng chết, trừ này đó ra, nửa năm trước trên cung yến ở nước Tuyết Ly , sứ thần Đông Diệu cũng bởi vì gặp được bí mật của Hoàng thất nên bị Duệ vương sát hại tàn nhẫn .

Thù mới hận cũ tăng thêm , rốt cục vẫn là bạo phát chiến tranh.

Đối lại trước kia, quân đội của Đông Diệu muốn mạnh so với Tuyết Ly , nhưng là vì chuyện tranh đoạt vị trí thái tử giữa Hỏa Kỳ vương cùng Ứng Dực vương , trâu bò đánh nhau ruồi muỗi chết, tiêu hao không ít binh lực . Hiện thời hai nước tương xứng, hiện tại chỉ có thể nhìn năng lực điều binh khiển tướng của tướng quân nguyên soái của hai bên , cùng với sĩ khí của quân đội .

"Mộc Ly , hai nước giao chiến đệ thấy thế nào?" Trong ngự thư phòng, Cơ Văn Kỳ khép lại một quyển tấu chương vừa mới xem xong , chính sắc

hỏi.

Cơ Mộc Ly nghiêm chỉnh ngồi ở trên ghế đệm , miễn cưỡng cười, "Hoàng huynh là chỉ cái gì? Kết quả tác chiến của hai nước ? Hay là Hỏa Vũ chúng ta có nên xuất binh tương trợ Tuyết Ly ?"

" Cả hai lí do ." Cơ Văn Kỳ ánh mắt đảo qua một đồng tấu chương thật dày trước mặt , " Tất cả đồng tấu chương này , có hơn một nửa chủ trương bàng quan, chỉ có non nửa cho rằng trăm hãn là nhớ đạo nghĩa, xuất binh tương trợ.

Viêm Đạm vương phi là Phủng Nguyệt công chúa của Tuyết Ly , phân tình nghĩa còn tại, trăm nếu như khoanh tay đứng nhìn, khó tránh khỏi bị người lên án, trăm nếu như xuất thủ tương trợ, thì phải là rõ ràng đứng ở phía đối lập với Đông Diệu . Còn nữa, trăm cùng Cơ Vũ Trường tranh đoạt cũng hao phí không ít binh lực, nếu xuất binh tương trợ, binh lực thừa lại có thể chống cự Lam Đăng đột nhiên tập kích không ?"

"Hoàng huynh lo lắng khá xa, ngay cả Lam Đăng cũng lo lắng đến." Cơ Mộc Ly thu hồi bộ dáng lười nhác , chống cằm nghiêm cần suy tư .

Cơ Văn Kỳ sắc mặt ngưng trọng nói: "Thân ở vị trí này, tự nhiên muốn lo lắng chu đáo, Mộc Ly , một bước sai ngàn bước sai, sau thân ta không chỉ lại là người Nho vương phủ , mà là toàn bộ dân chúng của Hỏa Vũ . Ta hi vọng đệ có thể hiểu nỗi băn khoăn của ta ."

"Thần đệ đều hiểu ."

Hắn đương nhiên hiểu những đạo lý này, nhưng mà Tuyết Ly dù sao cũng là nơi mà Y Họa sinh trưởng , chẳng sợ phụ thân của nàng là Đại Tế Tư của Cổ Cương , mẫu thân cũng không phải người của Tuyết Ly . Thủy phủ đối Y Họa lại không công bằng lại lạnh lùng, cũng là nơi nuôi dưỡng nàng .

Nếu Tuyết Ly không tồn tại nữa, trong lòng Y Họa cũng sẽ có chút cảm xúc đi.

"Mộc Ly , nói suy nghĩ của đệ đi , ở trước mặt trẫm không cần phải bần khoản cái gì, trẫm chính là nghe ý kiến của đệ , cũng không nhất định tiếp thu."

" Theo ý kiến thần đệ , Tuyết Ly phần thắng khả năng tính thật nhỏ." Cơ Mộc Ly suy nghĩ một lúc , cho ra kết luận.

" Sao ? Đệ căn cứ vào cái gì mà thấy được?"

" Khoảng thời gian trước Tuyết Ly có xảy ra chuyện quỷ đồng tử , ở trong mắt dân chúng vốn là dự báo điềm xấu , sĩ khí đã đại giảm , mà Đông Diêu tuy rằng đã xảy ra một ít nội loạn, nhưng là theo tin tức mà thần đệ có được , Đoan Mộc Toái Phong và Đoan Mộc Lôi Đình tranh chấp cũng không kịch liệt, cuối cùng vẫn là Đoan Mộc Lôi Đình chủ động buông tha , cho nên tất cả mọi người đều bị Đông Diêu lừa, binh lực của hãn vẫn là cường đại giống như trước kia ."

Cơ Văn Kỳ khước miệng giương lên, " Ý tứ của Mộc Ly là, bàng quan?"

"Không, chúng ta xuất binh!" Cơ Mộc Ly bỗng nhiên cười.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 139: Y Họa Sinh

Cơ Văn Kỳ có chút ngoài ý muốn nhìn nhìn hăn, "Xuất binh? Mộc Ly , đệ nói xuất binh là có ý gì?"

Theo ý hăn, nếu không phải Cơ Mộc Ly có tính toán khác , tuyệt sẽ không nói ra lời này . Nhưng nếu như thật sự xuất binh, Văn Nhân Dịch lại làm sao có thể buông tha cơ hội tốt như vậy, đến lúc đó Hỏa Vũ sẽ rơi vào kết cục bị giặc ngoại xâm .

"Hoàng huynh cũng nói qua , nếu không xuất binh, sẽ bị dân chúng lên án, Hỏa Vũ chúng ta dù sao cùng có quan hệ ngoại giao với Tuyết Ly . Hai nước lại là láng giềng gần , vô luận như thế nào đều nên giúp đỡ . Về phần Lam Đăng , Văn Nhân Dịch cùng Văn Nhân Lưu tuy rằng giáo hoạt, nhưng là bọn hăn đều tự phụ, đánh lén khả năng không lớn, nhưng là bọn hăn rất có khả năng sau khi chúng ta xuất binh sẽ tấn công Hỏa Vũ . Chúng ta sẽ có đủ thời gian chuẩn bị, hoàng huynh đại khái có thể yên tâm."

Cơ Văn Kỳ không đồng ý lắc lắc đầu, " Đệ cũng nói, chúng ta vừa xuất binh, bọn họ có khả năng sẽ mượn cơ tấn công Hỏa Vũ, phải đợi binh tướng quay lại , căn bản cản không nổi."

"Ha ha, thần đệ ta cũng không có trông cậy vào binh lính trở lại, hoàng huynh chẳng lẽ đã quên ưu thế địa hình của Hỏa Vũ . Lam Đăng nếu thật sự muốn tấn công Hỏa Vũ , thì chắc chắn phải theo biên thành rồi vào từ cửa bắc hoặc là cửa đông đánh vào, mà biên thành tiếp theo thành trì địa thế hiểm trở, dễ thủ khó công. Trừ này đó ra , thần đệ sẽ ở trong khoảng thời gian ngắn tìm được nguồn binh lính , huấn luyện ra một đội tiên phong ."

Cơ Mộc Ly thần nhiên nói , giữa trán lại không hề có chút lo lắng. Thế lực của Kiếm gia , thế lực và tài lực của Tiêu Dao cung , những thứ này cũng đủ để cho Hỏa Vũ như hổ thêm cánh.

Cơ Văn Kỳ chỉ cho rằng hẳn nói mượn thế lực của Kiếm gia , lại không biết thế lực khổng lồ của Tiêu Dao cung , Tiêu Dao cung có Bạch Hổ cùng Chu Tước, Bạch Hổ sớm hay muộn sẽ thu hồi quyền lực của Ôn gia nằm trong tay , mà Chu Tước cho dù vô tâm kế thừa Diệp gia, cũng đã có thế lực riêng của mình . Đến lúc đó ba đại gia tộc đều đến tương trợ, Hỏa Vũ há có thể sợ Lam Đăng .

"Trẫm thấy Mộc Ly định liệu trước như vậy , càng cảm thấy bản thân quá mức dè dặt cẩn trọng rồi." Cơ Văn Kỳ than nhẹ lắc lắc đầu.

"Hoàng huynh đúng, đang ở địa vị cao, cái cần chính là phúc lợi của dân chúng , đương nhiên không thể quyết định qua loa , nhưng mà thần đệ cam đoan với hoàng huynh , cho dù Lam Đăng tấn công Hỏa Vũ ta , bọn họ tuyệt đối cũng không chiếm được ưu thế ."

Cơ Văn Kỳ nở nụ cười , "Mộc Ly , trẫm cảm thấy đệ không làm vị trí này thật sự là đáng tiếc ."

Cơ Mộc Ly nghe vậy sắc mặt hơi đổi, "Hoàng huynh, loại lời này về sau tuyệt đối không cần nói nữa. Người biết rõ của ý nguyện của ta , ta căn bản vô tâm với ngôi vị hoàng đế!

Rất sớm trước kia thần đệ liền nảy sinh ý tưởng muốn trợ hoàng huynh đoạt vị , chính là khi đó hoàng huynh giấu giếm rất sâu , làm ta không dám nói thẳng với hoàng huynh , mãi cho đến khi phát hiện hoàng huynh thế nhưng luôn luôn giấu tài, trong lòng miễn bàn có nhiều vui sướng. Hỏa Vũ có hoàng huynh, thần đệ về sau là có thể yên tâm mà đi."

"Người nha , hoàng cung liền như vậy đáng sợ sao, nếu không phải trăm triệu người vào cung, người chỉ sợ đều sẽ không chủ động đến xem trẫm

liếc mắt một cái." Cơ Văn Kỳ lườm hăn một cái.

Cơ Mộc Ly hờ hững nói: " Đúng vậy , rất đáng sợ, nếu là có thể, ta thật hy vọng cũng không cần tiến cung."

"Người, ai..." Cơ Văn Kỳ biết hăn đối hoàng cung không có hảo cảm, lại không biết những chuyện hồi nhỏ đã để lại ám ảnh trong lòng hăn . Mẫu phi chết , Ngô hoàng hậu lạnh lùng , các loại hãm hại cùng lạnh nhạt ...

Lúc Cơ Mộc Ly chín tuổi , một cung nữ ý đồ ăn cắp di vật của Như phi , chẳng qua là mấy cây trâm, nhưng là lúc đó Cơ Mộc Ly mắt cũng không chớp một cái liền tự tay giết người nọ. Hăn lạnh lùng so với ai đều lạnh lùng hơn , tàn nhẫn ai cũng không phải là đối thủ của hăn.

Một người như vậy , Cơ Văn Kỳ vẫn cho là tâm của hăn từ trong ra ngoài đều không có người có thể gần, mãi cho đến khi tiểu công tử Kiếm Thập Nhất của Kiếm gia trở thành "Nam sủng" của hăn , đệ tử Đông Phương Lăng của Vạn Độc Dược Thánh cũng trở thành "Nam sủng" của hăn . Cơ Văn Kỳ mới cảm thấy tam đệ chẳng phải không có một chút cảm tình.

Mà làm hăn hoàn toàn cảm thấy khiếp sợ chính là việc Thủy Y Họa xuất hiện, thời điểm kia trái tim của Cơ Mộc Ly mới bắt đầu chân chính mở ra. Đối với Thủy Y Họa, Cơ Văn kỳ là thật tâm cảm kích.

Cơ Mộc Ly thấy hăn trầm mặc , cho rằng hăn còn đang lo lắng chuyện này, nhân tiện nói: "Không đối gạt hoàng huynh, thần đệ có thể chuẩn bị đến rất nhiều binh tướng thực lực tốt , hoàng huynh cứ việc yên tâm . Rồi nói chuyện này cũng không gấp, hiện tại Tuyết Ly với Đông Diệu mới là thời kỳ khai chiến , Thượng Quan Huyền Minh cho dù muốn nhờ Hỏa Vũ giúp đỡ, cũng phải ít nhất vào một năm sau."

Cơ Văn Kỳ cười vỗ vỗ bờ vai của hăn, hứa hẹn nói: "Đợi đến bốn nước tình thế ổn định lại, trẫm sẽ thỏa mãn yêu cầu của đệ ."

"Đa tạ hoàng huynh thành toàn!"

"Đừng vội tạ trăm. Tình thế ổn định còn không biết muốn bao lâu, có lẽ ba bốn năm, cũng hoặc là mười mấy hai mươi năm." Cơ Văn Kỳ buồn cười nói, bỗng nhiên lại nghĩ tới cái gì, sắc mặt lại ngưng trọng , "Mộc Ly , chuyện bảo tàng chỉ sợ muốn trì hoãn , việc này nếu không phải đệ tự mình đi làm, trăm lại như thế nào yên tâm . Nhưng là sắp tới , trăm cũng không thể thả đệ rời đi."

"Việc này không vội. Không đối gạt hoàng huynh, hiện thời thần đệ đã tập hợp đủ ba tấm họa cổ , một bức cuối cùng đó là của Đông Diêu , thần đệ phái người đi lâu rồi mà không có tin tức . Chỉ sợ tấm cổ họa thứ tư này không dễ dàng vào tay như vậy ."

"Thế nhưng đã tập hợp đủ ba tấm? !" Cơ Văn Kỳ kinh ngạc nói. Từ lúc hắn nói cho Cơ Mộc Ly bí mật này , đến bây giờ mới có mấy tháng, Cơ Mộc Ly thế nhưng tìm được ba tấm?

Nhưng Cơ Văn Kỳ nào biết đâu rằng, rất sớm trước kia, lúc Hạc Thần Uyên cùng Cơ Mộc Ly giao dịch , Cơ Mộc Ly liền đã biết bí mật này, hơn nữa vì thế làm rất nhiều chuẩn bị.

Cơ Văn Kỳ hơi hơi nhíu mày, khó trách tam đệ vừa rồi chắc chắn như vậy , có thể ở trong khoảng thời gian ngắn như vậy tìm được ba tấm cổ họa, thể lực của tam đệ không phải là nhỏ .

Phàm là Quân Vương đều có suy nghĩ liên quan đến quyền lợi như vậy , Cơ Văn Kỳ tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Một thần tử thể lực cùng uy tín còn cao hơn cả hoàng thượng hắn , khó tránh khỏi có vẻ quân chủ uất ức. Nhưng Cơ Văn Kỳ lại là một Quân vương lòng dạ khoáng đạt , người khác có lẽ cảm thấy phần nộ cùng kiêu ngạo, hắn lại chỉ có một chút không vui. Chút không vui này sẽ không ảnh hưởng đến tình nghĩa huynh đệ của hai người .

" Nếu tam đệ trong lòng đã có tính toán , vậy chuyện bảo tàng người xem rồi làm là tốt rồi." Những lời này của Cơ Văn Kỳ đã biểu lộ sự tín nhiệm của hắn .

Cơ Mộc Ly gật đầu, "Hoàng huynh chỉ cần yên tâm."

•

Tuyệt Ly và Đông Diệu giao tranh đã gần nửa năm. Hai nước tương xứng, thắng bại bất phân .

Trong lúc tình thế đang ác liệt , Viêm Đạm vương phủ cũng hoảng loạn chẳng kém.

"Ôi, Vương Gia của ta , ngài một đại nam nhân cũng không thể vào phòng sinh!" Một bà mẹ bụng một chậu máu loãng đi ra, nhìn đến Viêm Đạm vương liền tiếp ngó vào trong , nhất thời đã quên e ngại, chạy nhanh đẩy người.

Cơ Mộc Ly vừa thấy đến hơn phân nửa chậu máu loãng, sắc mặt lập tức trầm xuống , "Thế nào nhiều máu như vậy ? ! Vương phi nếu xảy ra chuyện, các người cũng không cần sống nữa !"

Bà mẹ vừa nghe lời này, nhớ tới Viêm Đạm vương tàn nhẫn trong truyền thuyết , sắc mặt nhất thời đại biến, sợ tới mức hai chân phát run, đường đều đi không nổi.

Ba người Đông Phương Lăng thấy thế, ào ào mắt trợn trắng.

"Đây là bình thường, sinh đứa nhỏ đều như vậy." Tần Khuyết hảo tâm nhắc nhở một câu.

Kiểm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng thật ăn ý lời Cơ Mộc Ly rời khỏi phòng sinh .

" Thập Nhất , Lăng, các người hai cái đều làm phản ! Mau thả ta ra, ta muốn nhìn Y Họa !" Cơ Mộc Ly kêu to nói.

"Gia, ngài liền yên tĩnh chút đi, ngài càng âm ỉ , vương phi tình huống sẽ càng không tốt." Đông Phương Lăng tròn mắt vừa động, làm như có thật nói.

Cơ Mộc Ly khẩn trương trừng mắt, "Có ý gì? Y Họa chính ở bên trong bị tội, không nhìn một cái ta lo lắng."

Đông Phương Lăng ho hai tiếng, " Là có chuyện như vậy , lúc phụ nữ có thai chuyển dạ , cha của đứa nhỏ biểu hiện càng trấn định, sinh đứa nhỏ sẽ càng thuận lợi . Nếu là càng khẩn trương, phụ nữ có thai sinh nở liền càng nguy hiểm . Cho nên..."

Nhún vai, Đông Phương Lăng một bộ biểu cảm "Người xem rồi làm" .

Cơ Mộc Ly nhướng mày, lập tức đứng lại ngoài cửa , hai tay phía sau lưng, rảnh rang nhìn mấy cây liễu phía xa xa .

Tuy rằng thoát nhìn thật trấn định, nhưng nhìn hai tay sau lưng đã nắm chặt thành quyền, gân xanh có thể thấy được, đã bán đứng tâm tình hẩn bấy giờ.

Đông Phương Lăng thấy thế, cố gắng nín cười . Gia cũng có lúc bị hẩn đùa giỡn , thật sự là quá buồn cười rồi !

Kiểm Thập Nhất vụng trộm hướng hẩn dựng thẳng ngón tay cái, Tần khuyết khoe miệng cũng nhếch lên .

Vì hôm nay, Cơ Mộc Ly đã chuẩn bị từ lâu , trong phủ sớm liền mời tới năm bà mụ, đều là những người có kinh nghiệm nhất của Hỏa Vũ . Từ hai tháng trước đã đón người vào trong phủ, còn có lúc sinh nở dùng nhân sâm

cùng với các loại thuốc cầm máu, cũng đều toàn bộ chuẩn bị tốt, vì chính là một ngày này .

Theo lý thuyết hẳn là không có chuyện gì phát sinh , nhưng là Cơ Mộc Ly nghe được tiếng rên rỉ rồi lại thét chói tai của Thủy Y Họa từ trong phòng sinh truyền ra , trong lòng vẫn là thật lo lắng.

Nghe nói có rất nhiều phụ nữ có thai đều chết ở lúc sinh , còn có rất nhiều nữ nhân bởi vì sinh xong biến thành thân thể hao tổn , sống không quá vài năm phải đi rồi. Vừa nghĩ vậy , Cơ Mộc Ly mặt mũi trắng bệch. Lúc trước mẫu phi là vì sinh hẳn xong thân thể mới hỏng . Nếu Y Họa vậy...

"Gia, ngài làm gì vậy ? ! Thập Nhất , mau ngăn gia lại !"

Vừa rồi còn giả bộ trấn định rồi đột nhiên biến sắc, lập tức nhìn hướng phòng sinh phóng đi. Đông Phương Lăng chỉ cảm thấy đau đầu, Kiểm Thập Nhất cũng không ngăn lại. Kết quả là, một đại nam nhân thể nhưng tiến vào trong phòng sinh.

"Thôi, để hẳn đi đi. Ta lý giải tâm tình của gia ." Kiểm Thập Nhất thở dài.

Một bên Tần khuyết nghe nói như thế, liếc xéo hẳn liếc mắt một cái, "Người lý giải? Chẳng lẽ người cũng sinh rồi ?"

Kiểm Thập Nhất khước miệng giương lên, "Khuyết nhi, không bằng chúng ta cũng nhận nuôi một đứa trẻ đi."

Tần Khuyết ngẩn ra, im lặng không nói.

Đông Phương Lăng yên lặng thối lui đến một bên, hẳn mới không muốn nhìn đối cầu nam nam ở trước mặt hẳn diễn ân ái, miễn cho mù mắt hẳn .

Tuy rằng hai người này " diễn ân ái" ở trong mắt người khác là đối thoại rất bình thường ,nhưng người ngoài lại thế nào so với hẳn hiểu biết Kiếm Thập Nhất . Mỗi một câu nói của Kiếm Thập Nhất đối Tần Khuyết đều là không che đậy dự vọng !

"A - - "

Trong phòng sinh một tiếng thét đau đớn lại vang lên, ngay sau đó là tiếng chửi bậy liên tiếp .

"Cơ Mộc Ly , tên đáng chết này - - đều là người làm chuyện tốt! Lão nương tốt cuộc... Không sinh cho người , đau chết lão nương - - người tên khốn này, đồ chết tiệt !"

" Nghe tiếng hô trung khí mười phần, ta cảm thấy vương phi sẽ sinh một tiểu tử mập mạp ." Đông Phương Lăng vui sướng , không chút ảnh hưởng vì tiếng kêu đau .

Kiếm Thập Nhất lắc lắc đầu, đứng đắn tiếp một câu, "Ta lại cảm thấy sẽ là bé gái. Hơn nữa Vương Gia cũng rất muốn bé gái."

Tần Khuyết quét hai người liếc mắt một cái, " Hai người các người thực nhàm chán." Dừng một chút, chống cằm nói: "Kỳ thực cũng rất có khả năng là một đôi song sinh ."

Kiếm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng: "..."

Trong phòng sinh, Cơ Mộc Ly nhanh chóng chạy tới trước mặt Thủy Y Họa , mạnh mẽ nắm giữ tay nàng.

Vài bà đỡ thấy thế, ào ào biến sắc, "Vương Gia, nơi này là phòng sinh, ngài vẫn là đi ra ngoài đi, miễn cho bẩn mắt ngài ."

Cơ Mộc Ly lạnh lùng đảo qua mấy người, " Câm miệng lại , nếu là vương phi có gì sơ xuất, tất cả các người đều chôn cùng!"

Vài bà đỡ cũng không dám nói chuyện nữa , càng thêm ra sức đỡ đẻ .

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 136

"Sinh rồi hả ?" Cơ Mộc Ly hai mắt sáng ngời, nhìn đến Thủy Y Họa chẳng biết lúc nào mê man đi qua , sắc mặt vui mừng lập tức lại trầm xuống, lạnh mặt hỏi, "Vương phi như thế nào?"

Bà đỡ ôm đứa nhỏ trong lòng vui mừng đi qua, liên tiếp nói lời chúc mừng còn chưa nói xong, đã bị khí thế của vị gia này làm giật mình nảy người.

Bên cạnh một bà đỡ khác lập tức chịu đựng e ngại trả lời: "Vương Gia yên tâm, vương phi chỉ là thể lực cạn kiệt , nhất thời mệt đến hôn mê thôi. Ha ha, đây là chuyện thật bình thường, hơn nữa vương phi thể lực rõ ràng so thường nhân tốt hơn rất nhiều, sinh thật thuận lợi."

Nói xong lời này, vội vàng vui tươi hơn hớn hử bế đứa nhỏ từ tay một bà đỡ khác , chịu áp lực cực lớn đưa đến trước mặt Viêm Đạm vương , một mặt cười nịnh, "Vương Gia người xem, là đứa bé mập mập, tiếng khóc cũng là trung khí mười phần."

Đầu năm nay không có chủ tử nào không muốn nhi tử, bà mẹ định liệu Viêm Đạm vương sẽ mừng rỡ, nhưng là đợi đến chân chính nhìn đến phản ứng của vị chủ tử này sau, bà đỡ thực tại dọa ra một thân mồ hôi lạnh.

Chỉ thấy nam tử tuần mỹ nguyên bản liền nhú mày lúc này mày nhú càng chặt , có chút ghét bỏ nhìn chằm chằm đứa trẻ đầy nếp nhăn trong lòng bà đỡ , hừ nói: "Bốn vương còn tưởng rằng là một khuê nữ đáng yêu như Y Họa , hóa ra cũng là tên tiểu tử. Xú tiểu tử, ngươi làm hại mẫu thân ngươi chịu đau đớn, xem lão tử không đánh mông ngươi !"

Cơ Mộc Ly tiếp nhận đứa nhỏ , véo một cái trên mặt hăn , "Về sau lại ép buộc nường người , lão tử nhất định đánh cho mông người nở hoa."

Trẻ mới sinh oa oa khóc lớn lên, tiếng khóc vang dội.

Vài bà đỡ nhìn xem hết hồn. Oa nhi xinh đẹp như thế , Vương Gia lại lộ ra biểu cảm ghét bỏ như vậy , quả thực không có thiên lý rồi !

Các nàng nào biết, Cơ Mộc Ly luôn luôn ngóng trông một nha đầu giáo hoạt đáng yêu như Thủy Y Họa ,ngocthuybachdang.lequydon.com hiện tại nhìn đến là một xú tiểu tử, trong lòng khó tránh khỏi có chút thất vọng. Nhưng mà , mặc kệ thế nào, đây đều là Thủy Y Họa sinh, thất lạc qua đi, Cơ Mộc Ly liền lạnh nhạt ôm tiểu gia hỏa nhiều nếp nhăn dễ dàng .

Dỗ còn chưa có nín , liền ném về phía mấy bà đỡ , rồi sau bắt đầu chiêu cố Thủy Y Họa đang mê man .

Vài bà đỡ hai mặt nhìn nhau ôm đứa nhỏ rời đi, trong lòng âm thầm buồn bực, Viêm Đạm Vương thật sự là quái nhân, xem bộ dáng này , đứa nhỏ thế nhưng còn chưa kịp một phần thê tử . Một khi đã như vậy, còn muốn đứa nhỏ làm gì , muốn đứa nhỏ lại không đối xử tử tế . Khổ thân , đứa nhỏ này về sau có thể bị khổ .

Cơ Mộc Ly phản ứng thường thường, không có nghĩa là trong phủ những người khác cũng là như thế này, Đông Phương Lăng cùng Tân Khuyết nhìn thấy tiểu tử này liền thích vô cùng, thay phiên đổi đồ ngoạn, liền ngay cả Kiếm Thập Nhất luôn luôn đối đứa nhỏ không có hảo cảm cũng thường thường đi tới gần đùa hai lần.

Vài bà đỡ cười tủm tỉm nhìn xem , ý tứ không cần nói cũng biết, người ta còn chờ tiền thưởng đâu .

Đông Phương Lăng không hề bủn xỉn ném cho mỗi người một nén vàng, làm cho mấy người lúc này vừa mừng vừa sợ, các nàng đỡ đẻ cả đời vẫn là

lần đầu tiên nhìn đến vàng tinh khiết như vậy .

"Ôi, các người nhìn cái miệng nhỏ này , quả thực giống gia như đúc , khả khả ha..." Đông Phương Lăng mừng rỡ hôm một cái lên mũi tiểu gia hỏa .

Tuy rằng vừa sinh ra tiểu gia hỏa thoát nhìn còn có nhiều nếp nhăn, nhưng là bộ dáng cực kỳ giống như Cơ Mộc Ly thu nhỏ , toàn thân đều là mềm yếu , so với Cơ Mộc Ly hơi tí mặt âm trầm , thì tiểu Cơ Mộc Ly quả thực đáng yêu đã chết!

" Đúng vậy , rất giống." Tần Khuyết cười cười, nhịn không được đưa tay chọc chọc khuôn mặt tiểu gia hỏa , mềm mại, non nớt , giống như không nghĩ qua là sẽ chọc thủng .

Kiểm Thập Nhất len lén quan sát vẻ mặt của hắn, tay nắm chuôi kiếm nhẹ gõ hai lần, cũng không biết đang tính kế cái gì.

"Gia thế nào còn không ra? Bà đỡ không phải nói vương phi đã không có việc gì sao, hắn không đi ra nhìn xem con trai của mình?" Đông Phương Lăng rướn cổ lên thăm dò , đối với Cơ Mộc Ly làm cha như thế thất trách hơi có chút bất mãn.

Kiểm Thập Nhất thản nhiên nói: "Ở trong mắt hắn, không có gì so được với nữ nhân nằm bên trong kia , cho dù là con trai của mình cũng thế ."

"Nhưng hắn vừa biết vương phi mang thai lại cực kỳ vui vẻ mà ?" Đông Phương Lăng nhịn xuống xúc động mắt trợn trắng .

"Nói thật ta cũng không rõ ràng, gia tâm tư thật khó đoán." Kiểm Thập Nhất ra vẻ cao thâm nói.

Tần Khuyết dè dặt cẩn trọng ôm trẻ mới sinh ngẩng đầu quét hai người liếc mắt một cái, từ từ nói: "Đứa nhỏ là kết tinh của cảm tình , cũng là một

loại ràng buộc, có đứa nhỏ, mẫu thân đứa nhỏ liền không bao giờ có khả năng thoát đi ."

Đông Phương Lăng cùng Kiếm Thập Nhất lộ ra biểu cảm bình tĩnh đại ngộ , Kiếm Thập Nhất biểu cảm càng trở nên nhu hòa , "Có lẽ người nói đúng, nhưng có đôi khi, không có gì ràng buộc, cảm tình vẫn có thể trở nên thật vững chắc."

Tần Khuyết nghe vậy, động tác dừng một chút, lại tiếp tục chọc khuôn mặt của tiểu gia hỏa , hơi có chút không được tự nhiên.

Hai nha hoàn Tiểu Ngọc và Tiểu Mai đi ra ngoài vừa thấy đến tình hình này , biến sắc, Tiểu Ngọc đau lòng tiếp nhận đứa nhỏ từ trong tay Tần Khuyết , Tiểu Mai tức giận trừng mắt nhìn hắn, "Tần công tử, người chọc như vậy , khuôn mặt của thiếu gia phải bị người chọc thủng đấy !"

"Ta..." Tần Khuyết xấu hổ.

"Gia đâu?" Kiếm Thập Nhất không dấu vết hỏi chen vào .

"Vương Gia ở bên trong với vương phi , này không , đều đuổi bọn nô tì ra ngoài." Tiểu Ngọc bĩu môi nói. Vị chủ tử này cũng chỉ có ở trước mặt vương phi mới có thể bình thường một chút, nhưng mà có đôi khi cũng bình thường quá mức , yêu chiều vương phi thật sự là không có cách nào nói rồi .

"Gia xem qua đứa nhỏ rồi hả ?" Đông Phương Lăng nhin không được hỏi, tiểu gia hỏa đáng yêu như vậy , gia thế nào không có tỏ vẻ gì , trái tim của hắn đến cùng là làm bằng gì vậy , rất lạnh lùng rồi !

Tiểu Ngọc nhìn tiểu gia hỏa trong lòng , giận dữ nói: "Tiểu Chủ Tử thật đáng thương, sinh ra đã bị Vương Gia ném cho bà đỡ , cũng chỉ nhìn vài lần, trong mắt cũng đều là ghét bỏ. Tiểu gia hỏa đáng yêu như vậy còn không thích, ánh mắt của Vương Gia là bị... Khụ khụ..."

Trong giây lát ý thức được phía trước còn có mấy vị chủ nhân không thể trêu vào , nha đầu Tiểu Ngọc dưới sự hun đúc của Thủy Y Họa càng ngày càng trở nên mạnh mẽ vội vàng im miệng, vụng trộm liếc mắt nhìn ba người một cái.

Tiểu gia hỏa giống như ý thức được bản thân tương lai không người thích , bỗng nhiên oa một tiếng lại khóc lên .

"Tiểu tử, đừng khóc! Lão tử người về sau không đau người , ta về sau sẽ nhận thức người làm nhi tử!" Đông Phương Lăng hai tay ôm ngực, nhìn chăm chăm tiểu gia hỏa nói.

Kiểm Thập Nhất ánh mắt từ từ chuyển qua , thản nhiên nhắc nhở một câu, "Cha nuôi dễ làm như vậy ? Không sợ gia đình chết , người đi làm đi..."

Đông Phương Lăng: ...

Hắn sai lầm rồi, về sau chết cũng không làm!

•

Lúc Thủy Y Họa tỉnh lại , chỉ cảm thấy thân thể đã khôi phục rất nhanh , chuyện quan trọng đầu tiên tự nhiên là gặp đứa nhỏ bảo bối của mình .

Cơ Mộc Ly thấy nàng tỉnh, trong lòng nhẹ nhõm , nghe nàng muốn xem đứa nhỏ, trên mặt rõ ràng có khó chịu chớp lóe lên. Vội vàng vàng sai hạ nhân ôm đứa nhỏ đến đây , Cơ Mộc Ly cười tủm tỉm tiếp nhận đứa nhỏ, đưa đến trước mặt Thủy Y Họa .

" Y Họa nàng xem, con trai của chúng ta, thật đáng yêu !"

Thủy Y Họa chỉ nhìn thoáng qua tiểu gia hỏa đang ngủ say sưa liền biết là con trai của mình , ai kêu tiểu gia hỏa này bộ dạng giống y như cha hắn ,

giống như là trong một cái khuôn mẫu đúc ra . Cái miệng nhỏ nhếch lên, rất giống lúc Cơ Mộc Ly tức giận , cái mũi nhỏ cũng thật cao , rất đẹp mắt, duy nhất không xác định chính là cặp mắt còn chưa hoàn toàn mở ra , không biết có phải hẹp dài giống như Cơ Mộc Ly không .

Thủy Y Họa nhin không được than nhẹ một tiếng, có chút thất vọng. Toàn thân thể nhưng không có một chỗ nào giống bản thân.

Cơ Mộc Ly vừa thấy nàng như vậy, còn tưởng rằng nàng có cùng suy nghĩ giống mình , lúc này an ủi vỗ vỗ bờ vai nàng , ôm cả hai mẹ con vào trong ngực , ôn nhu nói: " Y Họa đừng nóng vội, tuy rằng không phải bé gái , ta cũng có chút thất vọng, nhưng là chúng ta ngày còn dài, ngày sau không ngừng cố gắng, lần sau khẳng định sẽ sinh bé gái!"

Nói xong lời này, còn véo một cái trên mặt tiểu gia hỏa , thoạt nhìn hơi có chút thô bạo.

Tiểu gia hỏa lập tức méo miệng khóc lớn lên, tiếng khóc thê lương.

Thủy Y Họa sắc mặt nhất thời biến đổi, "Cơ Mộc Ly , huynh không thích ta sinh con trai có phải hay không? Huynh có thể nói với ta , vậy mà lại đi bắt nạt tiểu hài tử vừa sinh ra , người biến đi cho lão nương , ra ngoài - - "

" Y Họa , nàng hãy nghe ta nói, ý ta không phải là như vậy ... Y Họa ! Y Họa , ta sai rồi - - "

Chữ cuối cùng còn chưa nói xong , Cơ Mộc Ly đã bị đuổi ra ngoài, biểu cảm vạn phần khổ bức. Hắn sâu sắc cảm nhận thấy, con trai là chuyên môn sinh ra đến khắc hắn.

Quả nhiên đợi đến Cơ Mộc Ly vừa rời khỏi buồng trong, tiếng khóc nỉ non đã không còn , miệng nhỏ mấp máy vài cái, xem ra giống như là đang cười trộm. Nhưng cũng chỉ là thoạt nhìn giống mà thôi, trẻ con vừa sinh ra làm sao hiểu được nhiều cảm xúc như vậy .

Thủy Y Họa ôm tiểu gia hỏa trong lòng , cả trái tim bị hòa tan thành nước .

Lại nghe, vào lúc ban đêm, Viêm Đạm vương không thể đi vào Trúc Hương các, chỉ tại thư phòng chấp nhận một đêm.

Lại nghe thấy, buổi tối ngày thứ hai , Viêm Đạm vương ở ngoài cửa Trúc Hương các chuyển động vài vòng, lời hay nói hết , đáng tiếc vẫn là đi thư phòng.

Buổi tối ngày thứ ba , Viêm Đạm vương rốt cục đi vào, nhưng mà ngủ dưới đất .

Mãi cho đến buổi tối ngày thứ tư , yêu nghiệt vô cùng thâm hiểm nào đó rốt cục trèo lên giường vương phi , nghe nói còn là vì Tiểu Chủ Tử nở nụ cười , vương phi mới cho phép .

Vì thế, trong phủ hạ nhân đều nhận rõ một chuyện thực. Mọi chuyện trong phủ Vương Gia định đoạt, nhưng Vương Gia bị vương phi ăn đến sít sao, vương phi lại bị tiểu thiếu gia ăn đến sít sao, cuối cùng định đoạt vẫn là tiểu thiếu gia còn đang tròn mắt .

Không giống vừa sinh ra có nhiều nếp nhăn, tiểu gia hỏa hiện tại bộ dạng vô cùng đáng yêu, toàn thân trắng nõn nà, làm cho người ta nhìn rất muốn sờ vài cái, có thể không dám dùng sức, chỉ sợ hơi chút dùng sức đã chọc thủng tầng thịt mềm mại này .

Khuôn mặt nhỏ nhắn hoàn toàn giống y hệt Cơ Mộc Ly , lúc mất hứng miệng mỏng thật thích nhếch lên, khốc khốc đáng yêu cực kỳ, mà đôi mắt xinh đẹp không giống thân cha Cơ Mộc Ly xinh đẹp câu hồn người , lại có một kiểu mê người khác , tối đen vô cùng, sáng trong như vì sao, cực kỳ giống mẫu thân Thủy Y Họa.

Sau khi Cơ Mộc Ly trải qua chuyện dọa người mấy ngày trước , rốt cục thông minh một phen, tượng hình tượng dáng suy nghĩ ba ngày ba đêm, long trọng đặt tên cho tiểu gia hỏa là - - Cơ Thần Tinh.

Sau này khi Cơ Thần Tinh dần dần trưởng thành đại yêu nghiệt , mê giết ngàn vạn nam nữ già trẻ , mỗi khi nhớ tới nhũ danh - - Tiểu Tinh Tinh, liền hận không thể hung hăng đá lão cha không lương tâm kia , rời xa mẫu thân thân yêu của hắn .

Đương nhiên, này đó đều là nói sau.

Lúc Cơ Thần Tinh được ba tháng tuổi đã làm mê đảo mọi người , mỗi khi cười , hai mắt sáng trong biến thành nửa vàng trắng , bên trong có những đốm sáng nhảy nhót , đáng yêu đến chết mất , môi mỏng hồng nhuận thường thường cong lên, nháy mắt đáng yêu là đồ một đám người. Hai bàn tay nhỏ thích nhất nắm lại , giống hai cái bánh bao, thật muốn cắn cho một cái rồi nuốt vào trong bụng.

Bánh bao nhỏ thật thông minh, mỗi khi phụ thân phát ra áp suất thấp , hắn liền xuất ra vũ khí thứ nhất của bản thân - - khóc. Khóc lớn , đợi đến mẫu thân thân ái quở mắng phụ thân xong , bánh bao nhỏ tâm tình thư sướng , thoải mái mà ru rú tại trong lòng mẫu thân ngủ.

Thân cha là cái gì? Mau ra chỗ khác chơi đi .

Lúc bánh bao nhỏ được sáu tháng , đã biết nắm giữ bí quyết biến sắc mặt . Người trước là bánh bao nhỏ đáng yêu vô địch , người sau là tiểu ác ma khi dễ lương dân . Hắn thích nhất động tác chính là đi , tất cả mọi thứ trên đường đều không may mắn thoát khỏi bị hắn chà đạp.

" Sinh cơ cao của ta đâu? !" Đông Phương Lăng hét lên một tiếng, đây là đan dược hắn mới nghiên cứu ra a!

Nhũ mẫu lạnh nhạt nói: "Tiểu thiếu gia vừa rồi đi một vòng trong phòng của ngài ..."

"Kiếm của ta đâu?" Kiếm Thập Nhất nhú mày.

Nhũ mẫu lạnh nhạt nói: "Tiểu thiếu gia vừa rồi đi một vòng trong phòng của ngài ..."

"A a a, trâm cài của ta không thấy nữa!"

Nhũ mẫu mặt không đổi sắc, "Tiểu thiếu gia vừa rồi giống như trèo lên bàn của người đi một vòng..."

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 137

Lúc tiểu ác ma Cơ Thần Tinh đem Viêm Đạm vương phủ biến thành gà bay chó sủa , thì tình hình chiến sự giữa Tuyết Ly cùng Đông Diệu cũng càng quyết liệt .

Trong thời gian ngắn còn không rõ ràng, một thời gian sau, ưu nhược điểm của hai nước đã bắt đầu lộ rõ .

Binh lính của Tuyết Ly không cao lớn rắn chắc như binh lính Đông Diệu , nên trong lúc giao chiến thường chịu thiệt, lại thêm Đông Diệu binh lực luôn luôn hùng hậu, tướng sĩ năng chinh chiến không thiếu , mà tài ba dị sĩ bên người Đoan Mộc Toái Phong càng không thiếu .

Nhưng mà Tuyết Ly cũng có ưu thế của bản thân , hai nước đối chiến càng lâu, cần tài lực vật lực cũng lại càng lớn, Tuyết Ly sản vật phong phú, tiền tài đủ sức để chống đỡ nhiều năm, mà Đông Diệu lại không được.

Gần hai tháng, ý đồ của Đông Diệu đã càng ngày càng rõ ràng, tính toán tại trong thời gian ngắn tập trung binh lực tấn công Tuyết Ly, hạ đủ vốn lẫn gốc . Vì thế, trong thời gian này , Tuyết Ly bắt đầu liên tiếp bại lui. Thượng Quan Huyền Minh rốt cục bắt đầu hướng về Hỏa Vũ xin giúp đỡ.

Kỳ thật , Thượng Quan Huyền Minh coi như là một quân vương có chút ngạo khí , trong lòng đều có một phen mưu lược. Hắn suy nghĩ nếu ngay từ đầu liền xin sự giúp đỡ của Hỏa Vũ thì chưa chắc Hỏa Vũ đã xuất binh , nhưng là hiện tại , Tuyết Ly ở ngoài mặt đã đến mức sơn cùng thủy tận , Hỏa Vũ nếu là không xuất binh, thì không thể nói đạo nghĩa nữa .

Trong lòng Thượng Quan Huyền Minh cũng có tính kế khác , tuy rằng Ôn gia nhiều thế hệ không tham chính . Nhưng nếu như hãn có thể thuyết phục Ôn Căn Hiên cùng thế lực của Ôn gia tương trợ, phần thắng cũng không phải không có.

Thư xin giúp đỡ được gửi tới tân hoàng Cơ Văn Kỳ của Hỏa Vũ , Thượng Quan Huyền Minh vốn tưởng rằng Hỏa Vũ cho dù xuất binh cũng sẽ kéo dài thật lâu . Ai đoán được thư mới đến, Cơ Văn Kỳ liền hồi âm, nói sẽ xuất ra mười vạn binh để tương trợ Tuyết Ly .

Mười vạn? Hỏa Vũ thật sự là ra tay thật lớn !

Thượng Quan Huyền Minh đọc đi đọc lại nhiều lần , sắc mặt ngưng trọng. Hãn chưa từng nghĩ tới có thể mượn đến mười vạn binh mã , cho dù lúc Hỏa Vũ còn là Cơ Lạc Phong chủ trì , hãn cũng quyết định sẽ không xuất mười vạn binh , nên nói Cơ Văn Kỳ trọng nghĩa khí, hay là hãn có mưu kế khác ? !

Trong ngự thư phòng chỉ có hai người. Đem thư đưa cho Thượng Quan Huyền Mặc , Thượng Quan Huyền Minh sắc mặt bình thản , lại biến thành vị quân chủ hỉ nộ không hiện ra mặt , "Nhị đệ, người xem Cơ Văn Kỳ hồi âm."

Thượng Quan Huyền Mặc tiếp nhận thư , đọc nhanh như gió , trong mắt có kinh ngạc chợt lóe lên, rồi sau đó bắt đầu nghiêm cẩn suy nghĩ .

Hãn không còn là công tử tính tình nôn nóng tùy hứng như trước đây , cũng không còn là tiểu Vương gia trông mặt mà bắt hình dong không rõ thật xấu . Hãn hiện tại khí chất nội liễm, có vẻ thành thục trầm ổn . Thượng Quan Huyền Mặc như vậy so trước kia còn muốn tuần mỹ , vô hình trung tản mát ra một loại sức quyến rũ của nam nhân từng trải , làm cho không biết bao nhiêu trái tim thiếu nữ tan nát .

"Cơ Văn Kỳ đáp ứng xuất mười vạn binh ? Cho dù hấn nhớ tình hữu nghị của hai nước , cũng không đến mức hào phóng như thế . Nếu như nói trong đó không có âm mưu , thần đệ như thế nào cũng không tin tưởng." Thượng Quan Huyền Mặc trầm giọng nói.

"Đúng , trầm cũng là nghĩ như vậy. Nếu Cơ Văn Kỳ cũng tưởng nhân cơ hội đánh Tuyết Ly , lần này hướng hấn cầu binh, chẳng phải dẫn sói vào nhà?" Thượng Quan Huyền Minh đồng tử chợt co rụt lại.

Hấn biết bản thân trời sinh tính đa nghi . Nếu không phải tính đa nghi này , Tuyết Ly đã sớm bị người khác bắt nạt đi.

"Thần đệ không tiếp xúc quá Cơ Văn Kỳ , cũng nói không chính xác hấn là người như thế nào . Nhưng là người này có thể giấu tài nhiều năm, cuối cùng còn có thể từ trong tay thái tử Cơ Vũ Trường cướp lấy vương vị , chỉ sợ người này tâm cơ không thể so người bình thường."

"Nhị đệ người nói đúng, cho nên chúng ta không thể không phòng." Thượng Quan Huyền Minh than một tiếng, "Nhị đệ, người cũng biết vì sao Tuyết Ly chúng ta mặc dù không phải là nước mạnh nhất , nhưng nhiều năm như vậy, luôn luôn không ai dám xâm phạm không ?"

Thượng Quan Huyền Mặc cười nhạt nói: "Thần đệ biết, Tuyết Ly chúng ta sản vật phong phú, tài lực hùng hậu , đây là căn cơ ."

Thượng Quan Huyền Minh nghe xong lại lắc đầu, trịnh trọng nhìn hấn nói: " Đây chỉ là một phần , Tuyết Ly có thể luôn luôn sừng sững không ngã nguyên nhân lớn nhất chính là Hoàng thất chúng ta luôn đoàn kết. Mặc kệ là tiên hoàng với hoàng thúc, vẫn là trầm với người, chưa bao giờ xuất hiện quá việc tranh đoạt vương vị ."

Thượng Quan Huyền Mặc nghe thế , mày hơi hơi nhú lại, "Thần đệ hiểu rồi. Ba nước còn lại đều có tranh giành đoạt vị . Cho dù Lam Đăng hiện tại không có, nhưng là vài vị hoàng tử cùng lứa với Văn Nhân Dịch đều vì

ngôi vị hoàng đế mà tranh được đầu rơi máu chảy. Tuyệt Ly chúng ta vĩnh viễn không có nội loạn ."

" Đúng vậy , nhưng là trăm không có dã tâm nhất thống thiên hạ , nếu không lúc Đông Diêu cùng Hỏa Vũ sinh nội loạn , trăm nhân cơ hội tấn công bọn họ, làm cho bọn họ loạn trong giặc ngoài, còn không chiếm đại tiện nghi?"

"Hoàng huynh nói rất đúng, chiến tranh hao tài thương tổn mệnh, đều không phải ý nguyện của chúng ta. Nhưng người khác chủ động đánh tới cửa, chúng ta đương nhiên không thể ngồi chờ chết!"

Đông Diêu lần này rõ ràng cho thấy chủ động khiêu khích, lúc đó Thượng Quan Huyền Minh tưởng Đông Diêu vừa mới xảy ra nội loạn, binh lực tất có tổn thất, thêm đối phương khinh người quá đáng . Hắn liền đáp ứng khiêu chiến, ai đoán Đoan Mộc Lăng Thạch cùng Đoan Mộc Toái Phong căn bản là mê hoặc người ngoài . Đông Diêu nội loạn căn bản là không thể xưng nội loạn, nhưng Đoan Mộc Toái Phong lại đem chuyện nội loạn tuyên truyền ầm ĩ , biến thành người ngoài đều cho rằng Đông Diêu không còn binh hùng tướng mạnh như trước . Mà Thượng Quan Huyền Minh nhất thời xúc động, liền trúng kế!

Hai người suy nghĩ một hồi , Thượng Quan Huyền Minh liền lại viết một phong thư , lúc này phong Duệ Vương làm đại sứ thần, tự mình đi Hỏa Vũ mượn binh.

•

Năm ngày sau.

Trong đại điện uy vũ của nước Hỏa Vũ , bách quan đứng sừng sững.

"Hoàng thượng cân nhắc! Mượn mười vạn binh chẳng phải động tới căn cơ của Hỏa Vũ , Bắc có Lam Đăng như hổ rình mồi, nếu mượn mười vạn

binh , Lam Đăng nhất định mượn cơ hội xâm phạm, mong hoàng thượng cân nhắc !"

Phiêu Kỵ đại tướng quân lập tức bước ra khỏi hàng khuyển nhũ. Hắn là lão tướng quân có nhiều năm kinh nghiệm , đã sớm nghĩ tới tất cả tình huống . Vì Hỏa Vũ suy nghĩ, hắn là tuyệt không tán thành Cơ Văn Kỳ cho mượn binh, nhưng là Cơ Văn Kỳ chẳng những chuẩn bị xuất binh tương trợ Tuyết Ly, còn chuẩn bị cho mượn mười vạn binh ? !

Đây không phải là đưa Hỏa Vũ đẩy tới bờ vực thảm sao !

Phiêu Kỵ tướng quân vừa ra, những quan văn hoặc là võ quan khác cũng liên tiếp bước ra khỏi hàng khuyển bảo. Những người này không phải là không tán thành cho mượn binh, chính là không đồng ý cho mượn mười vạn mà thôi .

"Thần cảm thấy, có thể cho mượn năm vạn , cũng đã là biểu hiện thái độ của Hỏa Vũ ta , nhưng là mười vạn thật sự nhiều lắm, hoàng thượng cân nhắc..." Lại một quan văn đứng ra nói.

Cơ Văn Kỳ xem mọi người , khóe miệng gợi lên một chút cười nhạt, ánh mắt lại vô cùng sắc bén, bề ngoài nhìn văn võ bá quan, thanh âm trầm lạnh, "Trẫm làm ra quyết định này đều có tính toán, lát sau chư vị ái khanh sẽ biết được."

Dứt lời, ngón tay khoát lên long ỷ gỗ gỗ , giống như đang chờ đợi cái gì.

Văn võ bá quan hai mặt nhìn nhau, âm thầm trao đổi ánh mắt. Lại nói tiếp Cơ Văn Kỳ cũng coi như nhân vật lợi hại , ngăn ngừa trong một năm liền thống trị Hỏa Vũ gọn gàng ngăn nắp , thủ đoạn quyết đoán, thậm chí so Thái Thượng Hoàng còn mạnh mẽ vang dội, ân uy cũng thi , làm cho người ta lại kính trọng lại e ngại.

Mọi người đang tự suy đoán ý tưởng của Quân Vương , ngoài cửa một Đái Dao Thị Vệ Ngũ Phẩm vội vàng tới , quỳ lạy bẩm báo nói: "Hoàng thượng, sứ thần Tuyết Ly đã đến đây, đang ngoài cổng chính đợi ."

Cơ Văn Kỳ khước miệng ý cười rõ ràng một ít, "Người tới là ai?"

Thị vệ vội trả lời: "Là Duệ vương gia của Tuyết Ly !"

Vừa nói xong, bách quan liền bắt đầu xì xào bàn tán . Không nghĩ tới chưa thương lượng xong , Tuyết Ly thế nhưng phải sứ thần tới trước, mà sứ thần này lại là Duệ Vương Điện Hạ, Thượng Quan Huyền Minh tín nhiệm nhất Vương đệ!

Cơ Văn Kỳ thanh âm như nước , nghiêm mặt nói: "Tuyên."

"Hoàng thượng có chỉ, tuyên sứ thần Tuyết Ly yết kiến - -" giọng lạnh lạnh của công công từng tầng truyền ra.

Ngoài cửa nam tử đi lại thông thả , nghiêm trang nhìn về phía trước, cho đến khi đi đến chính giữa đại điện , nhìn Cơ Văn Kỳ ngồi trên ngôi vị hoàng đế hơi cúi đầu hành lễ, " Sứ thần Tuyết Ly Thượng Quan Huyền Mặc gặp qua hoàng thượng, nguyện hoàng thượng long thể an khang, phúc chí tứ hải."

Lấy thân phận của hần, lễ tiết đã tính chu đáo, thái độ không kiêu ngạo không siểm nịnh, liền tính là đến mượn binh, hần cũng không khuất phục nịnh hót.

"Sứ thần không cần khách khí, người tới, ban thưởng ngồi ." Cơ Văn Kỳ cười đến khách khí cũng không xa cách.

"Đa tạ hoàng thượng."

Trong đại điện có một lát yên lặng, không người mở miệng .

Bỗng nhiên một người bước ra khỏi hàng, mặt hiện khinh thường nói: "Hoàng thượng, Thượng Quan Huyền Mặc thân là sứ thần Tuyết Ly , vừa rồi nhưng không có hướng hoàng thượng hành đại lễ, trong mắt căn bản không có Hỏa Vũ chúng ta !"

Thượng Quan Huyền Mặc trong mắt lóe lên ánh sáng lạnh , lạnh lùng nhìn hắn một cái, chậm rãi đứng lên, nhìn Cơ Văn Kỳ liền ôm quyền, "Nếu hoàng thượng cũng cảm thấy thần cấp bậc lễ nghĩa không đủ, thần không lời nào để nói, nhưng thần lần này đến đây , thành ý mười phần."

"Ha ha, Huyền Mặc cần gì phải tức giận, mới vừa rồi chẳng qua là thần tử hồ ngôn loạn ngữ thôi." Nói xong, thần nhiên xem xét người vừa rồi nói năng lỗ mãng , liếc mắt cảnh cáo một cái.

Người nọ lập tức mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, cũng không dám nhiều lời nữa .

Hoàng thượng xuất khẩu vô cùng thân thiết, một tiếng Huyền Mặc đã làm cho bách quan biết thái độ của hắn , không có người còn dám làm chim đầu đàn nữa .

"Trở lại chuyện chính, Huyền Mặc đến là vì mượn binh ? Thế nào, trăm cho mượn mười vạn binh vẫn là không đủ sao?" Cơ Văn Kỳ cười hỏi, một dạng vô cùng thân thiết .

Bách quan vừa nghe lời này vẫn là nhin không được hít một hơi. Hoàng thượng đến cùng đang nghĩ cái gì, mười vạn binh cũng không phải là đùa giỡn, thật không sợ Lam Đăng từ phương bắc đánh lén?

Không chỉ văn võ bá quan của Hỏa Vũ , liền ngay cả Thượng Quan Huyền Mặc cũng sờ không rõ suy nghĩ của Cơ Văn Kỳ . Không có một Quân Vương có gan lấy quốc gia của chính mình đến làm tiền đặt cược. Nếu không phải là người này có tính toán khác, chính là người này là một người điên.

Cơ Văn Kỳ hiển nhiên không phải là người điên, cho nên trong nháy mắt Thượng Quan Huyền Mặc đã càng thêm khẳng định tính toán trước khi đến .

"Hoàng thượng như thế trọng nghĩa tương trợ, thần đại diện cho con dân của Tuyết Ly vô cùng cảm kích!" Thượng Quan Huyền Mặc thành khẩn nói, "Tuyết Ly đang ở tình thế nước sôi lửa bỏng lại được Hỏa Vũ dốc lòng tương trợ, Ngô Hoàng đối với chuyện này cảm động đến rơi nước mắt. Nhưng là... Tuyết Ly cũng không có thể chỉ cố bản thân, mà làm cho Hỏa Vũ lâm vào hoàn cảnh nguy hiểm .Hoàng thượng như thế cho Tuyết Ly mượn mười vạn binh mã, nếu Lam Đăng xâm phạm, quốc quân và con dân Tuyết Ly chẳng phải đều thành tội nhân?"

Bách quan vừa nghe lời này, trên mặt ào ào tránh qua kinh ngạc. Không nghĩ tới Duệ Vương Thượng Quan Huyền Mặc là một người thức thời như thế .

Trong mắt Cơ Văn Kỳ xẹt qua chút không vui , làm cho Thượng Quan Huyền Mặc luôn luôn quan sát biểu cảm của hắn lập tức liền nhìn đến .
Thầm nghĩ : Cơ Văn Kỳ trong lòng quả nhiên có tính toán khác.

"Huyền Mặc không cần thay trẫm sầu lo việc này, trẫm cho dù cho mượn mười vạn binh , cũng có biện pháp ứng phó Lam Đăng đánh bất ngờ . Mười vạn binh mã, Huyền Mặc người liền yên tâm mà nhận lấy đi."

Cơ Văn Kỳ khuyên nhủ, trong mắt tinh quang tránh qua, lại tiếp tục nói: "Không chỉ mười vạn binh mã, trẫm còn phái ra vài vị Phó tướng, bọn họ đều cũng có kinh nghiệm , đi Tuyết Ly , mặc cho Nguyên Soái của Tuyết Ly sai phái."

Nghe xong lời này, Thượng Quan Huyền Mặc tâm lý càng cảnh giác, cơ hồ là lập tức nói: "Hoàng thượng, thần sao dám nhận hậu lễ như thế . Tuyết Ly có thể được Hỏa Vũ tương trợ, đã vạn phần cảm kích. Mười vạn binh

mã là tuyệt đối không được, Tuyết Ly chỉ cần ba vạn tinh binh. Chỉ cần lại kiên trì một năm nữa năm, Đông Diêu tài lực cùng lương thảo không đủ để chống đỡ , đến lúc đó đó là lúc Tuyết Ly chiếm thượng phong."

Cơ Văn Kỳ sắc mặt khê trầm xuống, Thượng Quan Huyền Mặc chỉ làm như không thấy.

"Huyền Mặc người tưởng thật chỉ cần ba vạn binh mã?" Cơ Văn Kỳ như muốn xác định hỏi lại một câu.

"Thần chỉ cần ba vạn binh mã." Thượng Quan Huyền Mặc nói được khẳng định.

" Được , như người mong muốn." Cơ Văn Kỳ mỉm cười.

Thượng Quan Huyền Mặc không khỏi sửng sốt, trong lòng có ý niệm chợt lóe lên.

Như ngay từ đầu đó là Cơ Văn Kỳ cố lộng huyền hư , như vậy người này tâm cơ cũng đáng sợ. Hoặc là nói có người ở bên cạnh bày mưu tính kế ?

Thượng Quan Huyền Mặc cau mày, trong đầu bỗng nhiên tránh qua gương mặt một người.

Cơ Mộc Ly ?

Như quả thật là người, Thượng Quan Huyền Mặc cam nguyện nhận thua.

Có một số việc một khi lỡ mất liền vĩnh viễn không có khả năng thu hồi , hãn đời này chuyện hối hận nhất chính là bỏ lỡ nữ nhân này . Nói đến kỳ quái, trong ấn tượng của hãn lần đầu tiên nhìn thấy nữ nhân này là ở Thủy phủ , nàng vui cười khéo mắng bản thân, còn một cước đá bộ hạ của hãn , đánh hãn ngất đi.

Trước đó, hăn rõ ràng thấy nàng mấy lần, nhưng là không có một lần so lần đó càng rõ ràng . Hăn thường thường suy nghĩ, nếu lúc đó bản thân sớm một chút nhận rõ trong lòng cảm tình , bắt lấy nàng, không cho nàng rời đi, sự tình có phải sẽ không giống như bây giờ phải không ?

Nhưng là, trên đời vĩnh viễn là không có thuốc hồi hận.

Hăn chỉ cầu về sau lại đừng hiểu lầm người khác , cũng không cần ngây thơ không biết lỡ mất nhân duyên của bản thân , chỉ cầu không thẹn với lương tâm

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 142: Tiểu Ác Ma Vs Yêu Nghiệt Cha

Thượng Quan Huyền Mặc thành công mượn ba vạn binh mã, giải quyết tình huống khẩn cấp của Tuyết Ly, cũng như ý của Cơ Văn Kỳ.

“Ha ha ha...” Trong Viêm Đạm vương phủ, Cơ Văn Kỳ cười to ra tiếng.

“Hoàng huynh nghĩ như thế nào lại đến chỗ ta ngồi, nếu ngài nhớ ta, sai người nói với ta một tiếng, ta lập tức liền tiến cung gặp người.” Cơ Mộc Ly miễn cưỡng cười cười.

Thủy Y Họa tự mình ngâm hai ly trà đưa đến trước mặt hai người, nhìn Cơ Văn Kỳ gật gật đầu, rồi sau đó ngồi vào bên cạnh Cơ Mộc Ly. Mà Cơ Mộc Ly rất tự nhiên ôm eo nàng.

Cơ Văn Kỳ hơi có chút kinh ngạc nhú mày. Lúc hẳn bàn luận chuyện quan trọng là tuyệt không làm cho người không liên quan ở một bên hầu hạ, nhất là nữ nhân, nhưng bộ dáng này của nhị đệ rõ ràng là muốn cho đệ muội dự thính. Hai người này ăn ý giống như một đôi vợ chồng già nhiều năm, ghen chết người khác.

Nhớ tới bản thân thê nhi, Cơ Văn Kỳ khó tránh khỏi thất vọng thở dài, hoàng hậu tuy rằng hiền đức, làm việc lại quá mức câu nệ. Nếu là hoàng hậu có thể có một nửa sự thông minh và tài năng của đệ muội lequydon, hẳn phòng chừng cũng sẽ giống nhị đệ như vậy đi. Không, có lẽ vẫn là so ra kém nhị đệ. Nhị đệ bộ dáng này rõ ràng là đem đệ muội phụng ở lòng bàn tay sợ rớt, ngâm trong miệng sợ tan, bộ dạng lúc hai người yêu nhau thật sự là ghen chết người khác.

Cơ Mộc Ly nhìn ra Cơ Văn Kỳ do dự, ha ha nở nụ cười một tiếng, “Hoàng huynh không cần kiêng kị Y Họa, nàng ở một bên có thể làm quân sư, đề nghị hoàng huynh cho mượn mười vạn binh này đó là Y Họa nói.”

Cơ Văn Kỳ hơi sững sờ, nhìn về phía Thủy Y Họa.

Không biết có phải là do đã làm mẫu thân, nữ nhân này nhìn qua hơn vài phần thành thực và quyến rũ so trước kia, cũng có lẽ là ở bên cạnh nhị đệ diện mạo tuấn mỹ giống như yêu giống như tiên đã lâu, nàng bây giờ trong lúc vô tình để lộ ra phong tình còn muốn yêu nghiệt quyến rũ hơn Cơ Mộc Ly rất nhiều.

“Chủ ý này đúng là đệ muội nghĩ ra?” Cơ Văn Kỳ rõ ràng thật kinh ngạc, “Trẫm còn đang suy nghĩ, nhị đệ khi nào thì như vậy hiểu biết Thượng Quan Huyền Minh, còn đưa ra phương pháp mạo hiểm như thế, hóa ra...”

Cơ Văn Kỳ tán thưởng cười. Thủy Y Họa quả thật là một nữ tử tài sắc vẹn toàn.

Thủy Y Họa cười nhạt nói: “Các người đừng nói ta như vậy, ta chẳng qua là dùng chiến thuật tâm lý mà thôi. Tuy rằng chỉ mới tiếp xúc quá Thượng Quan Huyền Minh một hai lần, nhưng là người này trời sinh tính đa nghi, thường đem mọi chuyện phức tạp hóa, mọi sự thường lo lắng chu toàn mới cảm thấy tâm an.”

Chính là vì biết Thượng Quan Huyền Minh đa nghi, nàng mới nghĩ ra biện pháp cho mượn mười vạn binh mã. Nếu Hỏa Vũ chủ động đề cập cho mượn ba vạn binh, Tuyết Ly có lẽ còn ngại không đủ, nhưng là lúc này đây từ Thượng Quan Huyền Mặc tự mình mở miệng, tính chất liền không giống với rồi. Hỏa Vũ đã hào phóng đến không để ý bản thân an nguy, đáng tiếc người Tuyết Ly không dám muốn.

“Cho nên Y Họa liền lợi dụng nhược điểm đó, nhưng là có thể gan lớn đến mức này, nàng coi như là người đầu tiên rồi.” Cơ Mộc Ly nhìn Thủy Y Họa, trong mắt tràn đầy cứng chiều.

Cơ Văn Kỳ nhìn xem không ngừng hâm mộ, cười nói: “Trẫm biết hai người các người tương thân tương ái, nhưng cũng không cần ở trước mặt trẫm diễn ân ái đi, nhìn xem trẫm đều đỏ mắt rồi.”

Cơ Mộc Ly ôm Thủy Y Họa vào trong ngực, cười đến đắc ý, “Hoàng huynh không cần phải hâm mộ đôi ta, ngài cùng hoàng tẩu cũng không phải phi thường ân ái.”

Cơ Văn Kỳ cười cười, không có nói nữa, chỉ từ trong lồng ngực lấy ra một cái khóa Trường Mệnh đưa cho hai người, “Nhị đệ được con trai, trẫm này làm hoàng bá bá còn không có tỏ vẻ gì, thật sự không thể nào nói nổi, khóa Trường Mệnh này là trẫm đặc biệt mệnh thợ khéo đánh chế, trong đó có huyền cơ. Ha ha, hi vọng có thể giúp Tiểu Tinh Tinh mang đến phúc khí.”

Thủy Y Họa mày liễu vừa nhăn, không chút khách khí nhận lấy khóa Trường Mệnh, lập tức sai bà vú đem Cơ Thần Tinh dẫn theo đi lại.

Tiểu Tinh Tinh bộ dạng càng ngày càng đáng yêu, một gương mặt tròn trịa bụ bẫm, hai con mắt đen như đá cẩm thạch, trong đó còn hai đốm nhỏ sáng như sao. Lúc này Bánh Bao Nhỏ mặc quần yếm vừa thấy đến trong phòng có mấy người, tròn mắt đen bóng dạo qua một vòng ngocthuymbachdang.lequydon, dừng lại ở trên người mẫu thân, vươn hai cái móng vuốt thịt, y y nha nha kêu lên, miệng dính đầy nước miếng, thường thường mấp máy hai lần, nháy mắt làm mọi người trong phòng đổ ngã hoàn toàn.

Thủy Y Họa nhìn bộ dáng làm nũng của Bánh Bao Nhỏ, nhin không được cười nhẹ ra tiếng, từ trong tay bà vú đón nhận Bánh Bao Nhỏ, đưa hai

lần, Bánh Bao Nhỏ lập tức khanh khách nở nụ cười. Hai đại nam nhân một bên nhìn xem ghen tị không thôi.

“Hoàng huynh, kỳ thực ta luôn luôn hoài nghi tiểu tử này tương khắc với ta, người xem bộ dạng này của hắn, chỉ biết lấy lòng nường hắn, hoàn toàn không đem thân cha này để vào mắt.” Cơ Mộc Ly rầm rì ai oán nói.

Giống như càng thêm đả kích Cơ Mộc Ly, lúc Cơ Văn Kỳ bế Bánh Bao Nhỏ, Bánh Bao Nhỏ cười đến càng cao hứng, còn khanh khách vung bàn tay nhỏ bé toàn thật về phía hoàng bá bá, thuận tiện y y nha nha vài tiếng.

Cơ Mộc Ly mặt nháy mắt liền đen lại. Xú tiểu tử, người này ăn cây táo, rào cây sung, quay đầu xem lão tử thế nào thu thập người!

Cơ Văn Kỳ bị Bánh Bao Nhỏ đùa đến mặt rộng cực kỳ vui mừng, lúc này lại là ban cho.

Đợi đến Bánh Bao Nhỏ làm nũng đủ, mới nắm bắt khóa Trường Mệnh của bản thân bị bà vú bế đi xuống.

“Nhị đệ, tiểu gia hỏa này bộ dạng giống hệt người hồi nhỏ, trăm thoát nhìn xem giống như lúc người vừa mới sinh ra không lâu.” Cơ Văn Kỳ cười thờ dài, “Ngày qua nhanh thật, không nghĩ tới chúng ta đều là làm cha.”

Cơ Mộc Ly nghĩ đến những năm tháng trước kia, lơ đãng cười cười, “Chuyện trước kia còn nói đến hắn làm cái gì, người đừng xem xú tiểu tử này lớn lên giống ta, hắn làm sao yên tĩnh đáng yêu như ta lúc nhỏ, tiểu gia hỏa này làm ta lúc nào cũng muốn đánh mông hắn!”

Mấy người nghe vậy cười ha ha, không khí nhất thời náo nhiệt cực kỳ.

Tuyệt Ly có Hỏa Vũ tương trợ, chiến sự lại bắt đầu ngang hàng, hai nước thắng bại tương đương, bắt đầu đánh lâu dài. Mà một trận chiến này nhưng

lại giảng co đến tận hai năm.

Trong lúc này đã xảy ra rất nhiều việc, đối với có người mà nói chỉ là râu ria, đối với những người mà nói cũng là sinh tử đại cừu hoặc là chuyện lớn thay đổi cả đời.

Như thế lực Ôn gia gần như bị Ôn Căn Hiên toàn bộ tiếp nhận, mà Ôn Căn Hiên lại đem quyền lực giao hết cho đại ca Ôn Hạo Nhiên đã “mất” vài năm trước.

Chuyện này bỗng nhiên xuất hiện một cách đột ngột mạnh mẽ đầy vang dội, làm cho những thanh âm phản đối ở Ôn gia cũng dần dần chìm xuống, cuối cùng hoàn toàn chấp nhận sự thật. Có người nói hãn tự nhiên nhất được tiện nghi, thay Ôn Căn Hiên thấy bất bình, mà người Ôn gia đều biết đến, này hết thấy đều là Ôn Căn Hiên cam tâm tình nguyện.

Lại như trên giang hồ tổ chức sát thủ Phong Vân đường tiếng tăm lừng lẫy hoàn toàn bị một người không quen biết trong một đêm tiêu diệt hết. Lão Đường chủ Mộ Dung Liệt bị một nam tử mặt than một kiếm đâm chết.

Tình hình đánh nhau lúc đó rất kịch liệt, hai người đại chiến một ngày một đêm, cuối cùng nam tử trẻ tuổi mặt than chiếm thượng phong, không chút do dự lấy tính mạng lão gia này.

Lại nghe một già một trẻ quen biết lẫn nhau, nam tử tuổi trẻ đối lão Đường chủ Mộ Dung Liệt quen thuộc tới từng chiêu thức. Cho dù lão gia hỏa kia để lại không ít hậu chiêu.

Lại nghe thấy, vào giây phút cuối cùng, lão gia này than thở khóc lóc nói gì đó, thừa dịp người trẻ tuổi không chú ý một kiếm đâm đi, mà người trẻ tuổi sớm có chuẩn bị, rất nhanh phản ứng kịp, dùng chính kiếm đó đâm chết lão Đường chủ.

Theo lời của mấy người Phong Vân đường trốn thoát lộ ra, người này đó là Mộ Dung Thất, là đứa nhỏ Mộ Dung Liệt nuôi từ nhỏ đến lớn!

Lại sau này, mọi người mới biết được, lão Đường chủ Mộ Dung Liệt dĩ nhiên là hung thủ sát hại cha mẹ Mộ Dung Thất. Người nọ không bằng súc vật, xứng đáng rơi vào kết cục như thế.

Thời gian hai năm cũng đủ phát sinh rất nhiều chuyện.

Tất cả mọi người biết trong Viêm Đạm vương phủ có một tiểu ác ma, mới hai tuổi học được chút khinh công gà mờ, còn có chút quyền cước công phu, đặc biệt Bánh Bao Nhỏ có khuôn mặt quả thực nam nữ già trẻ đều mê. Miệng mím lại, người sẽ đem tất cả mọi thứ đều nâng đến trước mặt Bánh Bao Nhỏ, lúc Bánh Bao Nhỏ cười khanh khách, người liền tự động đã quên những dấu vết mà một giây trước tiểu ác ma để lại trên người.

Giờ này phút này, tiểu ác ma thừa dịp bà vú không chú ý liền bay lên trạc cây đại thụ.

“... Ôi, tiểu tổ tông của ta, cầu người mau xuống đây đi, trái tim nô tì bị người dọa nhảy ra rồi!” Bà vú gương mặt đau khổ, đứng dưới gốc cây đại thụ gấp đến độ giống con ruồi không đầu, xoay quanh lại xoay quanh.

Trên cây tiểu gia hỏa đứng ngay gần, bộ dáng muốn nhiều khốc có nhiều khốc, muốn bao nhiêu đáng yêu có bấy nhiêu đáng yêu. Đáng tiếc bộ dạng này lại dọa bà vú và mấy người hạ nhân đang đứng dưới gốc cây toát mồ hôi hột. Nha hoàn Tiểu Ngọc thấy thế, cả kinh rơi cả ly trà trong tay, không nói hai lời, quay đầu phải đi thông tri hai vị trong phòng.

“Vương phi nương nương, việc lớn không tốt - -” Tiểu Ngọc vừa chạy vừa kêu, đã sợ đến kinh hồn thất sắc.

Biết được việc này Cơ Mộc Ly lạnh lùng trầm mặt xuống, khiển trách: “Bổn vương còn tưởng là chuyện gì đâu, loại việc nhỏ này còn cố ý phiền nhiễu vương phi, người làm tỳ nữ bên người kiêu gì vậy?!”

Nha hoàn Tiểu Ngọc khó có thể tin há to miệng, này... Cái này làm sao sẽ là việc nhỏ? Tiểu thiếu gia đứng trên cây chẳng may rơi xuống, chẳng phải... Chẳng phải...

Tiểu nha đầu gấp đến độ khẽ đạp chân, chửi ầm lên một câu, “Vương Gia, người cũng quá vô tình, nô tì duy trì vương phi tái giá!”

Nói xong lời này, tiểu nha đầu liền nổi giận ùng ùng chạy, trực tiếp đi tìm thị vệ trưởng Triệu Xương.

Cơ Mộc Ly trừng mắt nhìn, quả thực phản rồi! Hiện thời một tiểu nha đầu cũng dám nói chuyện như vậy với hắn. Trong phủ này trong mắt hạ nhân có còn vương gia hắn hay không?! Còn nói gì? Duy trì Y Họa tái giá? Này tiểu nha đầu thực nên tha đi ra ngoài quất 100 roi!

Kỳ thực, việc này không thể trách toàn bộ hạ nhân trong phủ.

Tất cả mọi người đều biết, trong phủ này mỗi một lần đôi này cãi nhau đều là một kiểu như vậy, Cơ Mộc Ly làm chuyện xấu làm Thủy Y Họa tức giận, rồi sau đó Cơ Mộc Ly ưỡn nghiêm mặt đi nịnh nọt, mà lúc Thủy Y Họa tức giận cực kỳ sẽ nói thêm một câu: Huynh lại chọc giận ta, ta liền mang theo Tiểu Tinh Tinh cùng nhau tái giá đi!

Lời nói vừa dứt, Cơ Mộc Ly quá sợ hãi, lập tức lại dùng các loại cầu xin tha thứ lấy lòng. Thủy Y Họa trăm lần đều linh.

Vì thế, gần như trong phủ mỗi người đều biết đến một câu nói làm cho Cơ Mộc Ly luôn phải nghe theo, càng vui mừng ở trong bóng tối cười trộm cùng các loại đánh đố.

Đợi đến Tiểu Ngọc tức giận hò hét đi rồi, trên giường nữ tử ngồi dậy. Thủy Y Họa vừa rồi liền nghe được giọng nói của Tiểu Ngọc, lúc này vội vàng xoa xoa ánh mắt còn có chút mơ hồ, hỏi, “Tiểu Tinh Tinh hẳn lại phạm vào chuyện gì kinh thiên động địa, thế nhưng làm Tiểu Ngọc gấp thành như vậy?”

Cơ Mộc Ly đem người ôm vào trong ngực, không chút để ý mà nói: “Cũng không có gì lớn lao, chính là trèo lên cây đi. Nếu nàng còn buồn ngủ vậy thì ngủ thêm một lát nữa đi.”

Thủy Y Họa bất đắc dĩ nâng trán, “Ly Ly, huynh nói tiểu tử này thật sự là con của chúng ta sao? Hai tuổi liền bắt đầu biết chữ, không đến ba tháng liền học xong tất cả chữ cái, một tháng trước ta cho hắn một quyển nội công tâm pháp, để hắn chơi đùa, nào biết tiểu gia hỏa này thật đúng luyện ra chút nội khí, còn có thể dễ dàng Phi Diêm Tẩu Bích rồi. Ta sinh không phải người, kỳ thực là yêu quái đi?”

Thủy Y Họa vừa vui mừng lại vừa lo lắng. Cơ Thần Tinh tiểu ác ma này thật sự là quá thông minh chút, cũng không giống người đàn ông hoàng, có đôi khi nàng cũng hoài nghi này cũng là một người xuyên không tới, nhưng là vài lần nghiêm cẩn quan sát thử, nàng vạn phần xác định, tiểu gia hỏa này quả thật là một tiểu oa nhi, chẳng qua thông minh quá thôi.

Kỳ thực, nàng luôn luôn hi vọng Cơ Thần Tinh có thể bình thường giống như tiểu hài tử, không cần thông minh như vậy. Nhưng là, tiểu gia hỏa hiển nhiên không thể như ý của nàng rồi.

Cơ Mộc Ly nghe vậy, tâm tình hơi tốt chút, nhượng mày nói: “Tiểu tử thôi kia đương nhiên là con trai của Cơ Mộc Ly ta, nó thông minh giống như cha nó. Mặc dù có thời điểm ta cũng thật phiền hắn, nhưng con trai của chúng ta thông minh như vậy, Y Họa chẳng lẽ nàng không thích?”

Nói qua nói lại, tay chân liền bắt đầu giở hạnh kiểm xấu, hàm hồ nói: “Nếu như Y Họa không thích con trai này, chúng ta lại sinh vài đứa được không? Tốt nhất sinh mấy nữ nhi.”

Dứt lời, một đôi mắt yên lặng xem xét bụng của Thủy Y Họa, còn đưa tay sờ soạng hai lần, giống như bên trong đã có một tiểu oa nhi.

Mấy ngày nay hăn luôn luôn ra sức cày cấy, nhưng là bụng Y Họa vẫn không có động tĩnh, xem ra là hăn còn chưa đủ nỗ lực.

Thủy Y Họa nhìn bộ dạng kỳ vọng này của hăn, đột nhiên cảm thấy chột dạ. Kỳ thực là nàng không nghĩ tới lúc này có thêm con, cho nên mỗi lần viên phòng nàng sẽ tận lực tránh vào ngày dễ thụ thai.

Đợi đến thời cuộc chân chính ổn định lại, Cơ Mộc Ly muốn mấy đứa đều không thành vấn đề, nhưng là hiện tại không được. Hỏa Vũ cho rằng Lam Đăng sẽ thừa dịp Hỏa Vũ cho mượn binh mà tấn công Hỏa Vũ, nhưng là đợi lâu như vậy, ngay cả một chút động tĩnh cũng không có, muốn nói Văn Nhân Dịch cùng Văn Nhân Lưu không có lòng muông dạ thú, ai tin tưởng đâu? Chỉ có thể nói bọn họ có tính toán khác. Mà càng là những thứ không biết càng là đáng sợ.

“Ly Ly, ban ngày ban mặt, đừng náo loạn. Ta đi xem Tiểu Tinh Tinh.” Thủy Y Họa đẩy hăn ra, nhìn hăn mất hứng, đi tới gần hôn một cái ở khoe miệng hăn, cười tủm tỉm nói: “Cảm thấy trong phủ có hai cái hài tử. Người là đại hài tử, Tinh Tinh là tiểu hài tử.”

Cơ Mộc Ly vẫn chưa thỏa mãn, ôm Thủy Y Họa hôn một hồi lâu mới buông tha nàng, “Nàng đã nói như vậy, về sau sẽ không cần nặng bên này nhẹ bên kia, Y Họa có đôi khi nàng rất sủng nịch xú tiểu tử này, ta sẽ ghen tị.”

Thủy Y Họa cười đến vô nại, “Đã biết, về sau càng sủng huynh.”

Lúc hai vị chính chủ chạy tới, một tiểu ác ma nào đấy đang quậy rất cao hứng.

“Triệu Xương thúc thúc, người nếu dám đi lại, ta liền lập tức nhảy xuống ~” tiểu ác ma chống nạnh nói, cười cực kỳ đắc ý.

Rõ ràng là tiểu nhân đáng yêu như vậy, thế nào có thể nói ra một câu đáng đánh đòn như thế đâu. Đây là tiếng lòng của mọi người dưới gốc cây.

Triệu Xương nghe được dở khóc dở cười, tự nhiên không dám có động tác, nhưng là hăn tò mò hơn chính là, tôn tiểu Phật gia này đến cùng là như thế nào trèo lên cây đại thụ. Bà vú chỉ nói bản thân không có lưu ý, tiểu gia hỏa này liền lên rồi, không chính mắt thấy. Triệu Xương nghĩ, không có khả năng là bản thân bay đi lên đi, ha ha, này căn bản là chuyện không có khả năng, Tiểu Chủ Tử mới nhỏ như vậy.

Vì thế, lúc Thủy Y Họa cùng Cơ Mộc Ly tới, tiểu ác ma Cơ Thần Tinh còn duy trì bộ dáng lên mặt này, miệng nhỏ đắc ý cong lên, cái mũi đều nhanh vênh đến lên trời rồi.

Tiểu gia hỏa vốn là mặc một thân cẩm bào ngắn, trên chân còn đeo một đôi ủng ngắn màu đen, hơn nữa gương mặt trẻ con béo tròn trắng nõn cực kỳ giống Cơ Mộc Ly, cùng với cặp mắt đen tròn linh động giống Thủy Y Họa. Mặc kệ tiểu ác ma cỡ nào càn rỡ, tất cả mọi người không có cách nào khác tức giận.

Đáng yêu đã chết, quả thực làm cho người ta muốn cắn vài miếng!

Bộ dạng đáng yêu của Cơ Thần Tinh có thể tàn sát mọi người, chỉ có ngoại trừ một người.

“Xú tiểu tử, còn không lăn xuống đây cho lão tử, cẩn thận lão tử đánh cho mông ngươi nở hoa!” Cơ Mộc Ly trừng mắt tiểu gia hỏa đang ngồi trên trạc cây không ngừng lên mặt kia.

Cơ Thần Tinh cả người khẽ run rẩy, đang nhìn đến phụ thân nhà mình, biểu cảm lên mặt lập tức biến mất không thấy, thay vào đó là một bộ dáng điềm đạm đáng yêu, rồi sau đó tha thiết mong chờ nhìn mẫu thân thân ái đang đứng bên cạnh Cơ Mộc Ly, quắt miệng nhỏ nói: “Mẫu thân - - phụ thân lại mắng ta, hu hu...”

Thủy Y Họa vừa thấy bộ dáng đáng thương của nhi tử này, trong lòng liền nhuễn, nơi nào còn nhớ rõ chuyện khác, vội giơ hai tay ra nói với tiểu gia hỏa, “Tinh Tinh, nhảy xuống, mẫu thân ôm con. Sau đó ta thay con dạy phụ thân.”

Cơ Thần Tinh bữu môi nói: “Mẫu thân, Tinh Tinh sợ phụ thân đánh ta.”

“Hắn dám!” Thủy Y Họa hí mắt nhìn nhìn Cơ Mộc Ly.

Mỗ tên yêu nghiệt mặt trầm xuống im lặng không hé răng. Xú tiểu tử, mỗi lần đều dùng chiêu này, người còn chưa có dùng chán sao? Đợi đến lúc nường người không ở bên cạnh, xem ta không đập nát mông của người!

Cơ Thần Tinh được lời nói của mẫu thân, trong lòng vừa lòng cực kỳ, hai cánh tay duỗi ra, lộn một vòng 360 độ nhảy thẳng vào trong lòng Thủy Y Họa, hạ nhãn nhìn xem võ tay bảo hay, ánh mắt đều trường lớn rồi.

Cơ Thần Tinh ghé vào trong lòng Thủy Y Họa, xoay vặn tiểu thân thể, hôn hai cái lên mặt nàng, cười khanh khách nói: “Tinh Tinh thích nhất mẫu thân rồi.”

Thủy Y Họa trong lòng như hóa thành một đầm nước, ôm Bánh Bao Nhỏ đi xa, mà hai cái móng vuốt của Bánh Bao Nhỏ khoác lên trên lưng của mẫu thân nhà mình, đầu dò xét về phía sau, một đôi mắt đen nhánh trượt đi, rồi sau đó vươn hai cái móng vuốt béo ú, nhìn về phía Cơ Mộc Ly giờ hình chữ V.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 143: Tiểu Gia Hỏa Chuồn Êm

Cơ Mộc Ly nhìn dáng vẻ đặc ý của nhi tử nhà mình, cảm thấy vừa giận lại buồn cười. Tiểu tử thối cũng tưởng tranh thủ tình cảm với lão tử. Tiểu tử, người so lão tử còn quá non rồi.

Đông Phương Lăng tự mình đi một chuyến tới Đông Diệu, lần này trở về sắc mặt ngưng trọng.

“Như thế nào, tìm được Hạc Thần Uyên rồi hả?” Cơ Mộc Ly không chút để ý hỏi, giống như không hề để tâm tới chuyện này.

“Ừm, tìm được. Chẳng qua mọi chuyện có chút bất ngờ.” Đông Phương Lăng than một tiếng, nhíu mày hỏi, “Gia, có phải ngài đã sớm biết thân phận của Hạc Thần Uyên rồi có phải không?”

Cơ Mộc Ly miễn cưỡng nhượng nhượng mày, nói “Kỳ thật, ta có chuyện luôn luôn không có nói cho người cùng Thập Nhất.”

Đông Phương Lăng hơi sững sờ, lập tức khôi phục thái độ bình thường, không sao cả nói: “Gia không nói với ta và Thập Nhất thì nhất định là có nguyên nhân. Như vậy hiện tại gia là chuẩn bị nói cho chúng ta biết chuyện này?”

“Vốn làm một người giữ chữ tín, đã đáp ứng người khác không thể bội ước, nhưng mà thôi, bốn vương liên ngoại lệ một lần, hẳn là không ảnh hưởng đến danh dự của bốn vương đi?” Cơ Mộc Ly sờ sờ cằm bản thân, làm như có thật nói.

Đông Phương Lăng không nể mặt trợn trừng mắt, vừa đáp ứng chuyện liền đổi ý, loại chuyện này người làm còn thiếu sao?

“ Nếu gia tướng nói, thuộc hạ liền chăm chú lắng nghe.” Đông Phương Lăng cười hề hề nói, cực lực che giấu sự hiếu kỳ trong mắt.

Cơ Mộc Ly thản nhiên nói: “ Lúc ta mười một tuổi, ta vô tình gặp Hạc Thần Uyên lúc đó đang bị trọng thương, sau đó cứu hắn. Sau hắn truyền thụ võ công cho ta, mà ta thay hắn làm hai việc.”

Đông Phương Lăng càng nghe càng là kinh ngạc, miệng đều cả kinh không thể ngậm, “Gia, người là nói, một thân võ công quý dị khó lường của người đều là Hạc Thần Uyên dạy? Vậy... Vậy hắn chẳng phải là sư phụ của ngài rồi hả? Hơn nữa, mười một tuổi, vậy không phải là chuyện từ mười năm trước sao? Lúc đó Hạc Thần Uyên cũng chỉ là một thiếu niên đi, mà võ công của hắn đã cao thâm tới mức độ đó rồi hả? Đây... Đây cũng quá khó tin đi!”

“Không, đó chỉ là vẻ bề ngoài của hắn, nếu người Cổ Cương có thể bảo trì dung nhan không già, như vậy võ công bí tịch của Trung nguyên bác đại tinh thâm, lại có cái gì không có khả năng?” Khóe miệng Cơ Mộc Ly hơi nhếch lên, cười cười.

“Tuy rằng võ công của ta đều là hắn dạy, nhưng là hắn còn lâu mới là đối thủ của ta. Mười năm trước hắn bị trọng thương, công lực bị phế sáu thành, có rất nhiều chiêu thức võ công hắn đều không thể sử dụng, hơn nữa hắn thương tổn kinh mạch, có thể giữ lại bốn thành công lực đã là không dễ. Mặc kệ bao năm qua hắn đều không thể tiến triển thêm, đối với một người yêu võ mà nói, đây mới thật sự là chuyện so với chết còn khó chịu hơn.”

Đông Phương Lăng không ngừng tiêu hóa bí mật khiếp sợ mà bản thân vừa nghe tới, đứng ngây người.

“... Nói như vậy, Uyên... Hạc Thần Uyên hẳn kỳ thực tính là tiền bối của chúng ta, mà hẳn sở dĩ bảo trì dung nhan không già, là vì tu luyện bí kíp võ công kỳ quái?”

Cơ Mộc Ly khẽ gật đầu, “ Hạc Thần Uyên muốn tìm bảo tàng trong truyền thuyết. Còn có, hẳn còn muốn tìm một nữ nhân, theo ta được biết, nữ nhân đó là mẫu thân của Y Họa.”

Đông Phương Lăng miệng lại nở rộng ra một vòng, kinh hô một tiếng, “ Vậy Hạc Thần Uyên sẽ không là tình địch của phụ thân vương phi đi?!”

Cơ Mộc Ly lộ ra biểu cảm trẻ nhỏ dễ dạy, “ Không sai.”

“ Gia đáp ứng hai chuyện đều là những chuyện rất khó hoàn thành, như nói bảo tàng, bốn tấm họa cổ đều trong hoàng thất của bốn nước, muốn tập hợp đủ là chuyện không dễ, mặt khác còn muốn tìm được Song Hàng Quỷ Tử trong truyền thuyết. Còn có mẫu thân của vương phi, ngay cả Đại Tế Tư lợi hại như vậy đều không có tìm được, người nọ sống hay chết đều - - “

Đông Phương Lăng bỗng nhiên ý thức được bản thân đang nói về mẫu thân của Thủy Y Họa, lập tức che miệng lại, im bật.

Cơ Mộc Ly cũng không thềm để ý, “Ta biết ý tứ của ngươi, nhưng là bốn vương có gốc như vậy sao? Tuy rằng học hẳn một thân công phu, lại không cần phải làm chân chạy cả đời, cho nên chúng ta ước định có một kỳ hạn.

Mười năm, trong vòng mười năm ta sẽ dốc hết toàn lực mà làm việc cho hẳn. Mười năm sau, mặc kệ ta có làm được chuyện hẳn yêu cầu hay không, chúng ta đều có thể trở lại quan hệ người xa lạ.

Mà hiện tại, kỳ hạn mười năm chỉ còn lại có bốn tuần thôi.”

Đông Phương Lăng nhướn mày, đồng ý nói: “Gia làm như vậy là đúng, thân phận Hạc Thần Uyên thật sự rất miễn cảm, gia không thể liên lụy quá nhiều tới hân.”

Cơ Mộc Ly biết hân lần này đến Đông Diệu, đã dò xét được chuyện bản thân muốn biết, liền hỏi thẳng vào vấn đề, “Nói đi, thân phận thật sự của Hạc Thần Uyên đến cùng là cái gì?”

Đông Phương Lăng do dự một lát, cúi đầu nói: “Gia nghe xong khẳng định sẽ chấn động. Hạc Thần Uyên hân giống như cùng Hỏa Kỳ vương Đoan Mộc Toái Phong dính chút quan hệ thân thích. Mới đầu ta còn tưởng rằng là Đoan Mộc Lăng Thạch ở dân gian có con riêng, là huynh đệ của Đoan Mộc Toái Phong hoặc là Đoan Mộc Lôi Đình, nhưng là nghe xong gia giải thích sau, ta nghĩ Hạc Thần Uyên thật có thể là... hoàng thúc của Đoan Mộc Toái Phong!”

Cơ Mộc Ly có chút kinh ngạc, a một tiếng, ngoài ý muốn nói: “Ta còn tưởng rằng là con vương hầu tướng gì, không nghĩ tới dĩ nhiên là thân hoàng thúc của Đoan Mộc Toái Phong. Hân hai năm qua đi Đông Diệu liền không có trở về, ta nghĩ hân là bị Đoan Mộc Toái Phong giữ lại rồi. Khó trách hân còn khẳng định chắc chắn với bốn vương sẽ lấy được bức họa thứ tư một cách dễ dàng, hóa ra là nguyên nhân này. Hân cũng không tính lừa gạt bốn vương.”

Hạc Thần Uyên, Đoan Mộc Trầm Uyên... Bốn vương sớm nên đoán được.”

“Gia có tính toán gì không? Chẳng lẽ thật sự giúp hân tìm được bảo tàng trong truyền thuyết sao? Hân nhưng là người trong hoàng thất Đông Diệu, ý đồ đã thật rõ ràng.” Đông Phương Lăng liền vội vàng hỏi.

“Tự nhiên, bốn vương nhưng là một người giữ chữ tín.” Cơ Mộc Ly một bộ nghiêm trang trả lời.

Đông Phương Lăng không lời nào để nói rồi. Hắn biết ý tứ của Cơ Mộc Ly, chẳng qua là lợi dụng lẫn nhau mà thôi, đã đều muốn tìm được bảo tàng, vậy thì cùng nhau hợp tác.

Truyện được đăng tại

Hai người nơi này không khí đúng là nặng nề, chợt nghe bên ngoài một tiếng khóc vang dội vang lên.

Đông Phương Lăng nhin không được trộm cười ra tiếng, tiểu ác ma lại làm chuyện gì rồi?

“Lăng, theo ta đi xem con trai bảo bối.” Nói xong lời cuối cùng, cơ hồ là nghiêng răng nghiêng lợi nặn đi ra.

•

Lan Hình các.

Cơ Thần Tinh ôm đùi Thủy Y Họa, khóc đến nước mắt tràn ra, rất đáng thương. Cái mũi nhỏ đều đỏ rực.

Thủy Y Họa không vì thế mà động lòng, biểu cảm lạnh nhạt nói, “Tinh Tinh, mẫu thân lần này cũng không phải là đi chơi, mà là muốn làm một chuyện rất quan trọng. Cho nên không thể mang con đi, con nên ngoan ngoãn ở trong phủ, để Lăng thúc thúc cùng Triệu Xương thúc thúc chơi với con, hoặc là chính con đi Kiểm phủ tìm Thập Nhất thúc thúc cùng Tần Khuyết thúc thúc.”

“Ta không cần, hu hu... Mẫu thân, ta cũng phải đi! Vương phủ của phụ thân và Kiểm phủ của Thập Nhất thúc thúc Tinh Tinh đã sớm chán rồi, liền ngay cả hoàng cung của hoàng bá bá ta cũng đều có thể nhắm mắt lại mà đi. Ta muốn đi theo nương đi ra ngoài, đi xem thế giới bên ngoài!”

Cơ Thần Tinh chu miệng nhỏ nói, một đôi mắt đầy nước không ngừng chớp chớp, Thủy Y Họa nhìn xem lại bắt đầu mềm lòng rồi. Nhưng là, chuyện này không phải là chuyện nhỏ, tuyệt đối không được! Ngocthuybachdang

Cơ Mộc Ly vừa vào nhìn đến cảnh tượng này, trong lòng kỳ quái không thôi, Y Họa bình thường yêu nhất xú tiểu tử này, hôm nay thế nào lại chọc xú tiểu tử này khóc vậy?

“Phụ thân, hu hu...” Tiểu gia hỏa thái độ khác thường, tự nhiên nhìn thấy Cơ Mộc Ly liền tiếp đón, còn một bộ dáng đáng thương, giống như nhận hết bao nhiêu ủy khuất ở chỗ mẫu thân nhà mình vậy.

Cơ Mộc Ly do dự một chút, vẫn là đem tiểu gia hỏa ôm vào trong ngực.

Tuy rằng hắn bây giờ còn là không thích người ngoài tới gần, nhưng là xú tiểu tử này đến cùng là con trai của chính mình. Nhất là vừa thấy đến hai mắt giống hệt Y Họa, trong mắt còn đầy nước mắt, Cơ Mộc Ly tâm lại nhuyến.

Trong lòng tiểu gia hỏa cuộn tròn lại, khoan hãy nói, cảm giác rất thoải mái, giống như ôm một cái gối bông.

Cho nên, Cơ Mộc Ly cuối cùng không có bãi mặt thối đối với Cơ Thần Tinh, ngược lại nhẫn nại nhiều dò hỏi: “Con ngoan, đây là sao, ai chọc giận con rồi hả? Có phải mẫu thân phải không? Nếu đúng, phụ thân buổi tối giúp con báo thù.”

Tiểu gia hỏa âm thầm trợn trừng mắt, đừng tưởng rằng hắn không biết phụ thân nói “Báo thù” là ý gì, không phải là hai người ôm nhau chế tạo tiểu nhân sao. Cha hắn đã sớm muốn cho mẫu thân sinh cái muội muội, rồi sau một cước đá văng hắn.

Hừ!

Cũng may hắc đã sớm hướng Tống Tử Quan Âm hứa nguyện, nhất định không cho mẫu thân sinh muội muội, muốn sinh thì sinh một đống đê đê, đến lúc đó... Hắc hắc, hắc là có thể mang theo một đám đê đê đối kháng với cha hắc rồi.

Cơ Thần Tinh nhưng chưa từng quên chuyện của bản thân, vội vàng dùng móng vuốt mập mạp ôm lấy mũi Cơ Mộc Ly, nước nở khóc nói: “Phụ thân, mẫu thân muốn một mình đi chơi, không mang theo phụ thân, cũng không mang Tinh Tinh! Nàng muốn một người chuồn êm! Nàng không muốn phụ tử chúng ta, hu hu...”

Thủy Y Họa nghe được một đầu hắc tuyến, rồi sau lập tức thấy được Cơ Mộc Ly đen mặt.

Y Họa, nhi tử nói đều là thật sự? Nàng tưởng bỏ lại chúng ta đi chỗ nào, hả?”

Cơ Mộc Ly ôm Cơ Thần Tinh, một người nước mắt giàn giụa chu cái miệng nhỏ nhắn, một người hơi hơi híp mắt mặt trầm xuống, hơn nữa này hai gương mặt cực kỳ giống nhau, trên mặt cũng đều mang theo biểu cảm vô cùng u oán, lực sát thương thật sự là quá lớn.

Thủy Y Họa bất đắc dĩ nâng trán, “Ly Ly, lời của nhi tử nói huynh cũng dám tin? Ta thật là tưởng ra ngoài một chuyến, nhưng là cũng không phải bỏ phụ tử các người.”

Nhi tử cùng lão tử cùng kêu lên hỏi: “Vậy nàng muốn làm gì? Hừ, đừng nghĩ bỏ lại chúng ta!”

Hai đạo thanh âm cũng phát, một cái trưởng thành, một cái non nớt, Thủy Y Họa ngoan ngoãn đầu hàng. Rồi sau đem ý đồ của chính mình một năm một mười nói ra.

“... Liền là như thế này, hiện tại là lúc Đông Diêu cần lương thảo nhất, ta vừa khéo có thể nhân cơ hội này đến huyện Lệ một chuyến, lấy đi tất cả tài sản của Tần Khuyết.”

Cơ Mộc Ly nghe được nhú mào, do dự một lát, gật đầu, “Hiện tại quả thật là một cơ hội tốt, lấy thân phận thương đội tiến vào Đông Diêu, có thể tránh tai mắt của người. Nhưng là, hiện tại thương đội chỉ sợ chỉ có gạo lương mới có thể đi vào trong Đông Diêu, mà Y Họa nàng như thật sự đi đưa lương thảo, chẳng phải gián tiếp giúp Đông Diêu?”

“Ai nói ta muốn thật sự đưa đi lương thảo rồi hả?” Thủy Y Họa cười với hân, trong mắt phiếm quá ánh sáng giảo hoạt.

Cơ Mộc Ly vui lên, “, ta suýt chút đã quên bản lĩnh của Y Họa rồi. Được rồi, mấy ngày nữa ta sẽ đi cùng nàng.”

“Không, huynh ở lại vương phủ. Lại nói huynh diện mạo xuất chúng, cho dù đeo mặt nạ da người, ai biết có phải hay không gặp được cao thủ dịch dung, liếc mắt một cái phân biệt được. Thứ hai, bây giờ là lúc hoàng huynh cần huynh, kiểu gì cũng muốn tuyên huynh vào cung. Nếu như huynh đi cùng với ta, vậy lý do xuất phủ là gì?”

Cơ Mộc Ly im lặng.

Cơ Thần Tinh một lát nhìn mẫu thân Thủy Y Họa, một lát nhìn sang phụ thân Cơ Mộc Ly, rồi sau tiểu biểu cảm càng ngày càng phần nộ, bởi vì hân phát hiện phụ thân cùng mẫu thân từ lúc bắt đầu nói chuyện liền tự động xem nhẹ hân như vậy. Quả thực là xem thấp tiểu hài tử thôi!

“Phụ thân, ta - - “

“ Y Họa, chuyện này nói lớn không lớn nói nhỏ không nhỏ, không bằng giao cho Lăng hoặc là Thập Nhất đi làm.”

“Mẫu thân, ta - - “

“Không được, Kiếm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng hiện thời đều là quen mặt ở Hỏa Vũ, bọn họ ngôn hành cử chỉ đặc điểm nói không chừng đã sớm bị người biết được, cho nên chuyện này tốt nhất phải người lạ mặt đi. Vừa đúng trong lòng ta có mấy người, tóm lại, lần này ta muốn đích thân đi một chuyến.”

Cơ Mộc Ly biết tính Thủy Y Họa nói một không hai, suy đi nghĩ lại liền đồng ý. Hiện tại có nhạc phụ đại nhân chỉ điểm, võ công của Thủy Y Họa đã tương xứng với hãn, kém hãn cũng chỉ là nội lực mà thôi, huống hồ Thủy Y Họa còn học xong cổ độc cùng cổ thuật của Cổ Cương, như thực so sánh với, trong chốn giang hồ cơ hồ không có người là đối thủ của nàng.

Cơ Thần Tinh thấy phụ thân đồng ý, xem xét chuẩn vội vàng xen vào nói: “Phụ thân, Tinh Tinh đi cùng nương!”

Cơ Mộc Ly xách hãn từ trong lòng ngực ra, thả lại trên đất, “Nhi tử, chuyện này không có cửa đâu.”

Tiểu gia hỏa trong mắt lập tức rơi xuống vài giọt nước mắt to bằng hạt đậu, hai mắt ngập nước yên lặng xem xét cha mình, “Phụ thân, ta nghĩ muốn đi, người cho ta đi cùng mẫu thân đi!”

Cơ Mộc Ly lạnh nhạt quay mặt đi, nghiêm mặt nói: “Hỗn tiểu tử, người hiện tại mới bao lớn, chờ người năm tuổi phụ thân tự mình mang người đi chơi.”

Tiểu gia hỏa thấy cha tâm địa cứng rắn, tay nhỏ bé quệt trên mặt, lập tức nín khóc, hừ nói: “Phụ thân, người gần nhất sức quyến rũ giảm đi, mẫu thân nói bên ngoài có rất nhiều thú thú xinh đẹp, người không để ta đi theo mẫu thân, cẩn thận mẫu thân ở bên ngoài cho ta tìm vài cái cha nuôi!”

Cơ Mộc Ly tức giận sắc mặt lạnh lùng, “Xú tiểu tử, cha ngươi là nam nhân tuần tú nhất trên đời này! Chính ngươi soi gương nhìn một cái, khuôn mặt này của ngươi đến cùng có bao nhiêu tuần?”

“Phụ thân, ta biết bản thân bộ dạng đẹp hơn ngươi, chờ ta lớn lên, ta còn đẹp hơn phụ thân mấy chục lần. Hừ hừ ~ “

Mắt thấy hai phụ tử vừa muốn bắt đầu tranh đấu, Thủy Y Họa lập tức xách nhi tử lên, bưng kín cái miệng nhỏ của hắn.

“Ly Ly, huynh đi ra ngoài trước đi, ta khuyên Tiểu Tinh Tinh.”

Cơ Mộc Ly trừng mắt nhìn xú tiểu tử một cái, “Xú tiểu tử, nếu để lão tử biết ngươi lại quẩn quít lấy nương ngươi nháo sự, lần sau lão tử sẽ ném ngươi vào trong hầm cầu.” Nói xong, tức giận đi rồi.

Cơ Thần Tinh thấy cha đi rồi, lập tức ôm cổ Thủy Y Họa làm nũng, “Mẫu thân, ta thật sự không thể cùng đi?”

“Không thể.”

Khuôn mặt bánh bao của tiểu gia hỏa rơi vào trầm tư, một lát sau bất đắc dĩ thỏa hiệp nói: “Ta đây nghe nương, tuy rằng nương không cho ta đi, ta vẫn yêu nương.” Nói xong, hôn hai cái ở trên mặt Thủy Y Họa.

Thủy Y Họa cũng vội hôn vài cái ở trên mặt tiểu gia hỏa, “Ngoan ngoãn ở trong phủ, không phải con cảm thấy tò mò đồng chai lọ của Lăng thúc thúc, để Lăng thúc thúc dạy con biết thảo dược.”

Tiểu gia hỏa nghe xong lời này, hai mắt rõ ràng sáng ngời, gật gật đầu, liền hùng hùng hổ hổ trốn rồi. Xem như vậy, đúng là nhắm hướng Hàn Lăng các của Đông Phương Lăng chạy tới.

Nhưng không ai biết, trong lòng Cơ Thần Tinh kỳ thực có tính toán khác. Quả thực hẳn đối với đồng thảo dược của Lăng thúc thúc cảm thấy hứng thú, nhưng là thảo dược có thể về sau học a, hiện tại cơ hội đi ra ngoài cực kỳ khó có được, lần tiếp theo đều không biết là khi nào rồi.

Ba ngày sau.

Ba chiếc thuyền lớn hai tầng từ biên cảnh Lam Đăng chạy ra, phương hướng đúng là Đông Diệp ở phía đông.

Trên chiếc thuyền đi đầu, một vị công tử áo trắng đứng ở mũi thuyền, bên người có một nam một nữ đứng sừng sững. Phía sau người nam tử có đeo một thanh trường kiếm, khuôn mặt tuấn tú lại không có biểu cảm, ánh mắt lạnh lẽo mang theo tử khí, nữ tử dung mạo xinh đẹp, dáng người yếu điệu, lúc này trên mặt mang theo không hiểu.

“Chủ tử, chúng ta giả dạng làm thương đội Lam Đăng, đi lại đường thủy, trên đường khó tránh khỏi hội ngộ đến thương đội thật sự của Lam Đăng, đến lúc đó nếu như không cẩn thận bại lộ, có cần động thủ hay không?” Mở miệng chính là nữ tử đứng bên phải.

Công tử áo trắng khẽ cười một tiếng, quạt giấy cầm trong tay gõ nhẹ lên đầu nữ tử, “Thu Diệp, ta liền không giống như người Lam Đăng sao? Yên tâm đi, phong thổ Lam Đăng ta đã sớm biết rõ, cho dù thực gặp thương đội cũng có thể lãnh giáo một hai.”

Hóa ra ba người này đúng là nữ giả nam trang Thủy Y Họa cùng nha hoàn Thu Diệp, cùng với Mộ Dung Thất mới báo xong thâm cừu đại hận. Trừ bỏ ba người này, hai chiếc thuyền còn lại là một ít thuộc hạ trung tâm mà Thủy Y Họa âm thầm bồi dưỡng, bọn họ người người tinh thông kỹ năng bơi.

“Nếu như phải giết người, báo ta một tiếng.” Mộ Dung Thất lạnh lùng nói, nhìn Thủy Y Họa gật gật đầu, rồi sau trở về khoang thuyền.

Thu Diệp nhẹ cười một tiếng, “ Lại là đức hạnh này, cứ làm như ai thiếu hẳn một xe ngân lượng không bằng.”

Thủy Y Họa hé miệng cười cười, “Ta nói Thu Diệp, chẳng lẽ em không phát hiện, thái độ của tiểu tử này đối với em hoàn toàn khác hẳn thái độ khi nói với ta?”

“Như thế nào không giống với?” Thu Diệp nghi hoặc nói, đi tới gần hỏi.

“ Lúc nhìn ta, thái độ của hắn là thái độ báo ân, lúc nhìn em lại là...”

“Là cái gì?” Thu Diệp vội vàng hỏi.

“Chính em tự tìm hiểu...” Thủy Y Họa cười rộ lên.

Ở trong một thùng gỗ nằm trong tầng thấp nhất của khoang thuyền. Lúc không có người trông coi kho hàng, hộp gỗ bỗng nhiên bật nắp.

Sau một lát, nắp hộp bị nhấc lên một cái khe hở, lộ ra một đôi mắt to.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 144+140: Bánh Bao Nhỏ Bị Bắt

Hừ hừ, không muốn cho ta đi , ta sẽ âm thầm đi theo.

Cơ Thần Tinh trong lòng đặc ý , thò đầu ra ngoài thùng gỗ , mắt to tròn vòng vo vài vòng, xác nhận không có người tiếp cận nơi này, liền móc từ trong gói đồ ra hai miếng bánh . Hắn theo một đường, đến bây giờ còn không có ăn cơm đâu, chỉ có thể thừa dịp không có người trông coi hàng hóa hắn mới đi ra ngoài hít thở không khí, thuận tiện ăn để bổ sung thể lực.

Đợi đến thuyền đi xa, hắn lại đột nhiên hiện thân, khi đó mẫu thân khẳng định sẽ không lại đưa hắn trở về.

Hắc hắc, hắn thật sự là quá thông minh!

Hai miếng bánh đậu xanh vào bụng , Cơ Thần Tinh nghe được có tiếng bước chân tới gần , lập tức chui về trong thùng gỗ , lúc quay trở về hắn còn bò lồm ngồm nhìn rất giống con sâu lông .

Tiếng bước chân đã càng ngày càng gần , Cơ Thần Tinh vểnh tai nghe, gần như có thể xác định là hai người lớn.

"Người nói chủ tử vì sao muốn đưa gạo đi Đông Diệu ?" Trong đó một người hỏi.

"Người hỏi ta, ta hỏi ai ? Đây là lần đầu tiên ta nhìn thấy mặt Bạch chủ tử , trước kia lúc ở Họa Vũ lâu khi gặp chúng ta đều là đội một chiếc mặt nạ màu đỏ , ta thật không nghĩ tới, chủ tử lại là một nam tử trẻ tuổi như thế ." Tên còn lại có chút cảm khái nói.

"Ha ha, người đừng bị vẻ bề ngoài của chủ tử mê hoặc , theo lời Thu Diệp cô nương , vị chủ nhân này mà nổi giận là thật khủng bố, giết người không chút nào chùn tay."

"Ta chưa thấy qua Bạch chủ tử giết người, nhưng lần này Bạch chủ tử cố ý chọn những người biết bơi , ta nghĩ hẳn là đến lúc chúng ta đại triển thân thủ ."

Hai người lại nói chuyện phiếm một hồi , vừa tán gẫu vừa vào trong kho gạo kiểm tra một lần. Nói là giả dạng làm thương nhân buôn lương thực , kỳ thực trong kho gạo cũng chỉ có năm sáu túi, còn lại hơn hai mươi túi tất cả đều là bông vải cùng vải dệt.

"Kiểm tra một lần rồi , không vấn đề gì."

"Đi bẩm báo lại Bạch chủ tử một chút."

Tiếng bước chân càng ngày càng nhỏ, hai người đã đi xa. Tiểu nhân trong hộp nhỏ lại lập tức thò đầu ra .

Bởi vì hai người này là phụ trách con thuyền thứ hai , mà con thuyền thứ hai và con thuyền thứ ba rõ ràng có chút khoảng cách . Cho nên mỗi lần hai người báo tình huống ngocthuyđđ, đều sẽ sử dụng khinh công bay qua. Mà một màn này vừa đúng rơi vào trong mắt một người phía xa .

•

"Bạch chủ tử, thuộc hạ đã kiểm tra kho hàng một lần rồi , không có vấn đề gì ." Trương Nghị nhìn công tử áo trắng thở dài bẩm báo nói.

Thủy Y Họa ừ một tiếng, hai mắt nhìn về nơi xa nào đó, phân thần nhìn hai người liếc mắt một cái, cười nhạt nói: "Đều đi nghỉ ngơi đi, khoảng ba ngày nữa là có thể đến huyện Lệ của nước Đông Diêu rồi."

"Chủ tử đang nhìn cái gì?" Thu Diệp theo tầm mắt của nàng nhìn về phía xa xa, mơ hồ nhìn đến một điểm nhỏ, "Là thuyền của thương lái ! Xem vải bạt trên thuyền , hẳn là từ Lam Đăng ."

Y theo tốc độ của bọn họ , chỉ sợ không được bao lâu, hai chiếc thuyền có thể gặp gỡ. Thật đúng là nghĩ cái gì đến cái đó ?

Thủy Y Họa khẽ nhếch miệng , "Nếu bọn họ không có chủ động chào hỏi chúng ta , chúng ta sẽ giả vờ như không có thấy, còn như bọn họ chủ động chào hỏi , lẽ thường vắng lai, chúng ta sẽ đáp lễ ."

Thu Diệp đoán không sai, con thuyền kia đi rất chậm, mà bọn họ chuyển này đi thực vội, chỉ trong thời gian hai ly trà , hai chiếc thuyền đã chạm đầu nhau .

Mắt thấy chiếc thuyền đầu tiên của Thủy Y Họa sẽ vượt qua chiếc thuyền lớn này , trên thuyền kia bỗng nhiên có người cao giọng hỏi: "Thuyền đối diện là thương đội từ Lam Đăng phải không ?"

Thủy Y Họa nhíu mày nhìn Thu Diệp liếc mắt một cái, Thu Diệp hiểu ý, lập tức trả lời: "Đúng vậy ! Gia chủ của ta họ Bạch, không biết đối phương là người nào? Có phải cũng là thương đội của Lam Đăng ?"

Người bên kia giống như đi vào xin chỉ thị của người nào, một lát sau mới lại đi ra trả lời, " Gia chủ ta họ Diệp, muốn đi Đông Diệu quốc ,ngocthuybachdang diendanlequydonn.com gặp nhau không bằng ngẫu nhiên gặp, đã đều là từ Lam Đăng , gia chủ ta mời các người lại đây nói chuyện , không biết gia chủ các người có nề mặt không ?"

Thu Diệp quay đầu nhìn Thủy Y Họa, thấp giọng hỏi, "Chủ tử, muốn đi qua hay không , thuộc hạ cảm thấy nhiều một chuyện không bằng thiếu một chuyện , vẫn là đừng đi , cho dù không cho đối phương mặt mũi, cũng không đến mức then quá thành giận giết người diệt khẩu đi?"

Thủy Y Họa lơ đãng cười cười, "Thu Diệp tiểu nha đầu, nếu là đối phương là thương gia phổ thông thì thôi, nhưng là người xem con thuyền này , bề ngoài nhìn trông rất phổ thông , kỳ thực bên trong có Càn Khôn . Nếu đối phương đã mời chúng ta , cũng không thể không đi." Truyện được đăng tại diendanlequydon.com .

Thu Diệp vừa nghe lời này, tròn tròn hai mắt nhìn, cứ thế không thấy được thuyền này có Càn Khôn chỗ nào .

Đang chuẩn bị trả lời , đối phương đã có người mang ván cầu tới , rất nhanh liền đặt lên hai chiếc thuyền .

Thủy Y Họa ánh mắt lạnh lùng, "Nhìn một cái, ta còn không lên tiếng đâu, đối phương cũng đã tự chủ trương rồi."

Thu Diệp nhìn thấy tình huống này , trên mặt cũng có chút không vui. Đối phương là ai , cũng dám trêu chọc chủ tử!

"Chủ tử, không bằng ta đi qua thay ngài từ chối ."

Thủy Y Họa hơi hơi nâng tay, "Không cần , ta cũng rất tò mò, đối phương đến cùng là loại người nào."

Trên sàn tàu của đối phương đứng mười mấy người hạ nhân mặc áo vải thô . Người lúc trước hỏi mày rậm mắt to, diện mạo đoan chính, chòm râu cá trê thoạt nhìn trông có hảo cảm.

" Mời hai vị vào bên trong ." Người râu cá trê đem hai người dẫn tới trong khoang thuyền nói .

Thủy Y Họa lướt mắt nhìn hẩn, mang theo Thu Diệp vén màn đi vào.

Nam nhân râu cá trê giống như đang âm thầm quan sát hai người, Thủy Y Họa trong lòng rõ ràng, trên mặt lại như là không có phát hiện.

Con thuyền này nhìn qua không khác gì những con thuyền thông thường , không nghĩ tới bên trong lại hoàn toàn là một bộ dáng khác . Bên trong có một cái bàn , trên tường còn có treo vài bức tranh sơn thủy, nhìn không khác gì phòng khách của những thương nhân . Bên cạnh cửa đứng hai nha đầu diện mạo xinh đẹp , nhìn thấy công tử Thủy Y Họa , cũng chỉ là nhìn nhiều một cái, cũng không có gì thất lễ.

Thủy Y Họa xem thật rõ ràng, trong lòng càng thêm tò mò rồi. Xem ra đối phương lai lịch không nhỏ. Tư thế này , chẳng lẽ là người của Diệp gia ? ! Vừa rồi người nọ quả thật nói chủ tử nhà mình họ Diệp, như vậy vô cùng có khả năng chính là người Diệp gia !

Một lúc sau , một người đi ra từ phía sau tấm bình phong , tướng mạo tuấn tú, nhưng bởi vì Thủy Y Họa nhìn thấy mỹ nam như Cơ Mộc Ly và Bắc Đường Liệt cùng với Đoan Mộc Lôi Đình , lúc này cũng chỉ cảm thấy nam tử này diện mạo bình thường mà thôi.

Bỗng nhiên nhận thấy được cái gì, Thủy Y Họa không dấu vết nghiêng nghiêng người, thay đổi góc độ đứng thẳng.

Người nọ thấy công tử áo trắng cùng với mỹ nhân đứng bên người hắn , trong mắt thần sắc đánh giá càng thêm rõ ràng.

Chỉ trong giây lát, nam tử trẻ tuổi liền ôm quyền hướng về phía Thủy Y Họa , dùng nụ cười rất chuyên nghiệp nói , "Tại hạ Diệp Tùy Trang, không biết vị huynh đài xưng hô như thế nào ?"

Diệp Tùy Trang? Đây không phải là con trai trưởng của Diệp gia sao?

Thủy Y Họa trong đầu suy nghĩ rất nhanh , khách khí trả lời: "Tại hạ Bạch Ly ."

"Bạch huynh mời ngồi . Người tới , rót trà!" Diệp Tùy Trang lập tức sai phái một câu , lại nhìn Thủy Y Họa cười nói: "Ta đã đi trên sông suốt cả

một ngày, mới vừa rồi thấy phía sau có thương thuyền , trong lòng cảm thấy thân thiết, liền để người mời Bạch huynh đi lại, Bạch huynh có phải cảm thấy ta rất bá đạo hay không ?"

Hắn cười rộ lên làm cho người ta có một loại cảm giác rất dễ thân cận , rất khó làm cho người ta tỏ thái độ với hắn .

Thủy Y Họa cũng cười , chẳng qua ý cười lại chưa đạt đáy mắt, "Diệp huynh khách khí , nếu là thời gian cho phép , tại hạ cũng rất muốn cùng Diệp huynh nói chuyện phiếm , đáng tiếc ta chính đang vội, chỉ sợ không thể lưu lại."

Diệp Tùy Trang nghe xong lời này, trên mặt ý cười cũng không có thay đổi , "Là ta đường đột rồi. Hôm nay nhìn thấy Bạch huynh, sinh lòng kết giao , không biết Bạch huynh có chịu nể mặt hay không ?" Truyện được đăng tại diendanlequydon.com

"Hả ? Diệp huynh chẳng lẽ thường xuyên như vậy kết bạn? Người ta mới nói ngăn ngừa một hai câu, không biết tại hạ có điểm nào đáng giá Diệp gia công tử tương giao?" Thủy Y Họa cười như không cười nhìn hắn.

Diệp Tùy Trang hơi sững sờ, giống như là lần đầu gặp được vấn đề này . Nhưng cũng chỉ ngăn ngừa trong nháy mắt , ngay sau đó đột nhiên nhẹ cười ra tiếng, "Ha ha, Bạch huynh sao biết ta không là thật tâm tương giao? Có người chỉ cần nhìn một cái là biết có đáng giá làm bằng hữu hay không . Bạch huynh chẳng lẽ là bởi vì thân phận của ta, cho nên cảm thấy ta đang trêu đùa người?"

Thủy Y Họa làm như có thật gật đầu, " Đúng vậy , Bạch mỗ chẳng qua là một thương nhân mua bán nhỏ lẻ , thật sự không nghĩ cùng đại gia tộc như Diệp gia có quan hệ, đến lúc đó không duyên cớ làm cho mấy vị huynh đệ khác ghen tị, thật đúng là mất nhiều hơn được."

Diệp Tuy Trang lần đầu tiên nhú nhú mày, "Bạch huynh, ta chỉ là đơn thuần tưởng kết giao bằng hữu, tuyệt không liên lụy tới lợi ích của gia tộc, nói như vậy cũng không được?"

Thủy Y Họa đang muốn cự tuyệt, khóe mắt bỗng nhiên quét đến bóng dáng phía sau bình phong , giọng nói lập tức vừa chuyển, như là bỗng nhiên nghĩ thông suốt cái gì, cười trả lời: "Nếu là Diệp huynh có thể cam đoan tại hạ an toàn, người bằng hữu như Diệp huynh tại hạ đương nhiên là cầu còn không được. Có thể lưu trữ mạng nhỏ, về sau mới có thể quá chút ngày lành."

Diệp Tuy Trang trong mắt nguyên bản còn có vài phần tán thưởng, nghe xong lời này, vẻ tán thưởng lập tức thu vào, nhưng vẫn cười đến ôn hòa như trước , "Bạch huynh đã đang vội, tại hạ sẽ không giữ , nguyện Bạch huynh thuận buồm xuôi gió , sinh ý thịnh vượng."

"Nhờ lời lành của Diệp huynh , cáo từ." Thủy Y Họa giống như có chút thất vọng, hướng hân ôm quyền, liền "Không nữa " rời đi .

Đợi đến công tử áo trắng cùng với tỷ nữ rời đi, Diệp Tuy Trang mới nhìn bình phong , khẽ thở dài: "Xem ra, cảm giác của Lưu công tử cũng có lúc sai , chủ nhân của thuyền kia bộ dạng tuy tuấn tú, nhưng là một người rất sợ chết lại thính dùng kiểu lạt mềm buộc chặt ."

Nói xong, ngay chính hân đều lắc lắc đầu, thất vọng nói: "Đáng tiếc bề ngoài đẹp như vậy ."

Phía sau bình phong bỗng nhiên vang lên một trận cười sáng sủa , ngay sau đó có hai vị công tử đi ra. Người đi phía trước mặc một thân cẩm bào màu tím , phong thái lỗi lạc, khí độ bất phàm, diện mạo càng là cao nhã tuấn mỹ, sau hân một bước nam tử mặc một thân màu vàng nhạt , khí chất nho nhã.

Hai người đúng là thái tử Văn Nhân Lưu của Lam Đăng và quân sư Lê Tử Ngọc.

"Tùy Trang, nhãn lực của người xa không kịp Tử Ngọc." Văn Nhân lưu cười nói, thanh âm bay bổng .

Diệp Tùy Trang nhú mày, "Lưu công tử ý tứ là, Bạch Ly đáng giá tương giao? Hơn nữa ta đánh giá người này là sai ?"

Một bên Lê Tử Ngọc cười vỗ vỗ bờ vai của hắn, "Diệp lão huynh, nhãn lực của người trước sau như một đều kém , khả khả, thật không hiểu người là thế nào sống ở Diệp gia cho đến bây giờ?"

Diệp Tùy Trang có chút ảo não trợn mắt nhìn hắn, lập tức kiêu ngạo trả lời: "Có Tùy Phong che chở ta, ta tự nhiên không chết được. Tốt lắm, các người dù sao cũng phải nói với ta chỗ sai lầm rồi đi? Người nọ rõ ràng là dùng thủ đoạn lạt mềm buộc chặt , ngay từ đầu ta quả thật bị hắn lừa, cho rằng hắn là một người có cá tính , ai đoán còn chưa có hỏi vài câu, hắn liền bắt đầu nịnh bợ ta rồi. Chẳng lẽ người như vậy còn không tính tiểu nhân?"

"Không là giả, phản ứng ngay từ đầu mới là tính cách thật của hắn , người này có nội lực, sau này có lẽ là cảm ứng được hơi thở của ta cùng Tử Ngọc , cho nên mới sửa lại thái độ." Văn Nhân Lưu ánh mắt sáng quắc nhìn về phía ngoài cửa sổ, nơi đó vừa vặn là con thuyền của Bạch Ly . Lúc hắn nghiêng người tiến vào khoang thuyền , tuy rằng chỉ là thoáng nhìn, Văn Nhân Lưu lại vẫn là thấy được khuôn mặt này .

Ha ha, bản cung dự cảm không sai, chúng ta lại thấy mặt, Thủy Y Họa.

Diệp Tùy Trang lại bắt đầu hồi tưởng biểu cảm mới vừa rồi của Bạch Ly , càng nghĩ càng cảm thấy Lưu công tử nói đúng .

"Lưu công tử nhìn chăm chăm vào Bạch Ly , chẳng lẽ là nhận thức hắn?" Lê Tử Ngọc theo tầm mắt của hắn xem qua , đã nhìn không tới bóng dáng

của Bạch Ly . Nhưng mà , trong lòng hắn luôn có một loại cảm giác rất quái dị .

Văn Nhân Lưu nhìn hai người cười thần bí, "Có lẽ... Được cho là có quen biết."

"Tử Ngọc, chẳng lẽ người không biết là người kêu Bạch Ly này nhìn quen mắt?"

Lê Tử Ngọc hơi hơi nhú mào , "Vừa rồi Bạch Ly gần như là quay lưng về phía chúng ta , ta không có thấy rõ tướng mạo của hắn , nhưng mà , người này quả thật làm cho ta sinh ra một loại cảm giác quen thuộc , nhưng nếu cẩn thận suy nghĩ, lại thế nào cũng nghĩ không ra."

Văn Nhân Lưu nghe nói như thế, khóe miệng ý cười càng sâu.

Lê Tử Ngọc nhìn xem kinh ngạc, Bạch Ly đến cùng là loại người nào, nhưng lại làm cho thái tử cảm thấy hứng thú như vậy ? Còn có, trong lòng cảm giác quen thuộc là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ hắn đã từng thật sự gặp qua Bạch Ly ?

"Tử Ngọc nghĩ không ra liền thôi, dù sao người không có bản lĩnh đã gặp một lần là không quên như ta ." Văn Nhân Lưu tâm tình không sai, khó được trêu tức cười.

Mấy người đang nói đùa , cửa sau bỗng nhiên bị mở ra, một người lặng yên không một tiếng động đi đến.

"Lưu công tử, là Kim sư phụ đã trở lại." Diệp Tùy Trang lập tức nói.

Văn Nhân Lưu gật gật đầu, "Kim sư phụ bản lĩnh không thể nghi ngờ, một chuyện này sẽ không có người phát hiện. Không biết Kim sư phụ phát hiện cái gì?"

Văn Nhân Lưu vừa hỏi vừa ngẩng đầu nhìn, này vừa thấy cũng không khỏi ngẩn ra. Diệp Tùy Trang cùng Lê Tử Ngọc cũng là một bộ biểu cảm không thể tin được .

Bởi vì vào giờ phút này , trong tay đại hán râu quai nón có mang theo một tiểu nhân , gương mặt bánh bao của tiểu gia hỏa nhìn ba người đối diện , một đôi mắt to đen ngập nước, miệng nhỏ chu lên , bộ dáng cực mất hứng .

Kim sư phụ vốn là một đại hán dáng người cao ngất , tiểu gia hỏa lại như là một cái bánh bao nhỏ , hai người quả thực hình thành một bức tranh đối lập.

Đứa nhỏ thật đáng yêu ! Còn đi giày nhỏ khoác áo choàng, mắt to chớp chớp nhìn chăm chăm ba đại nam nhân trước mắt .

Kim sư phụ xấu hổ sờ sờ đầu, giải thích nói: "Vừa rồi nhận thấy được con thuyền thứ nhất có một cao thủ võ công , vì tránh cho phiền toái, ta phải đi theo con thuyền thứ hai để điều tra tình huống, không nghĩ tới phát hiện hắc trồn ở trong thùng gỗ , khụ khụ... Vì tránh hắc đế lộ tin tức, thuộc hạ đành phải đem hắc mang theo ."

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 145: Bánh Bao Nhỏ Làm Nũng Nhận Cha Nuôi.

Cơ Thần Tinh mở to đôi mắt ngập nước , chớp chớp nhìn chăm chăm ba đại nam nhân trước mắt . Sự tình giống như có chút không ổn , trước mắt vài người này rõ ràng lợi hại hơn mình . Nhưng mà , vài vị thúc thúc bộ dạng xinh đẹp như vậy , hẳn là sẽ không bắt nạt một đứa nhỏ đáng yêu như hắn ?

Thật giận bản thân bị thúc thúc râu xồm phía sau điểm á huyết, không thể dùng cái miệng khôn khéo của mình nói chút lời êm tai . Hiện tại chẳng khác nào một con búp bê vải , mặc cho những người này dùng ánh mắt kỳ quái đánh giá hắn .

Cơ Thần Tinh vội vàng vung tay , cẳng chân cũng đá ra hai lần, biểu hiện ra bản thân sinh long hoạt hổ.

"Này... Trên thuyền của Bạch Ly làm sao có thể có đứa nhỏ như vậy ?" Diệp Tùy Trang kinh ngạc hỏi.

"Kim sư phụ, có phải người điểm huyết đạo của tiểu oa nhi phải không ?" Lê Tử Ngọc quan sát một lúc , lập tức dùng ánh mắt khiển trách nhìn Kim sư phụ liếc mắt một cái.

Kim sư phụ ghen lời, " Nếu... Nếu không điểm hắn á huyết của hắn , tiểu gia hỏa này kêu ra tiếng làm người khác chạy tới làm sao bây giờ?" Hẳn nhưng là trộm , có người nhìn đến bản thân , còn không cho bản thân điểm á huyết? Lê công tử khi nào thì không thông tình đạt lý như vậy rồi.

Lê Tử Ngọc không muốn nghe hắn giải thích, kéo Bánh Bao Nhỏ từ trong tay đại hán râu xồm ra .

Gần như lúc hăn vừa tiếp Bánh Bao Nhỏ , Bánh Bao Nhỏ lập tức giơ tay ôm lấy hăn, hai cái chân nhỏ cũng quặp chặt người hăn , động tác vô cùng thân thiết làm Lê Tử Ngọc cả người cứng đờ.

Một cục thịt thật mềm !

Gương mặt nhỏ nhắn tròn vo thật khiến người thích , đặc biệt cặp mắt tối đen như mực kia , thật sự làm người ta chỉ muốn cưng chiều . Nhưng mà , khuôn mặt nhỏ nhắn này thấy thế nào có chút nhìn quen mắt?

Không có nghĩ nhiều, Lê Tử Ngọc hai ngón tay duỗi ra, lập tức giải huyết đạo cho Bánh Bao Nhỏ .

Bánh Bao Nhỏ được giải huyết đạo cũng không có méo miệng nỉ non giống như trong tưởng tượng của bọn hăn , ngược lại tò mò xem xét Lê Tử Ngọc đang ôm hăn , mặt mày cong lên , ngọt ngào nói: "Chào thúc thúc ."

Lê Tử Ngọc hoàn toàn không có sức chống cự, kém chút liền lên tiếng trả lời rồi. Tưởng đến tình hình hiện tại, miệng vừa mới mở ra lại lập tức đóng lại , lập tức quay mặt đi, không nhìn tới gương mặt khả ái của Bánh Bao Nhỏ .

"Lưu công tử, đứa trẻ này vẫn là giao cho ngài xử trí đi ." Lê Tử Ngọc nhẫn tâm đem Bánh Bao Nhỏ để xuống đất , không có cục thịt mềm trong ngực, trong lòng thất lạc.

Ánh mắt của Cơ Thần Tinh dừng ở trên người vị thúc thúc ăn mặc tốt nhất trong đó , nhãn tình sáng lên, nhìn giày đen của mình , chạy vội tới chỗ Văn Nhân Lưu .

Kim sư phụ trong đầu cảnh báo vừa vang, đang muốn một chương chụp đi qua, lại bị một cái liếc mắt ngăn cản của Văn Nhân Lưu nên đành thu hồi lòng bàn tay.

Văn Nhân Lưu hứng thú dạt dào nhìn chăm chăm tiểu gia hỏa kia, nhìn hẳn kết quả muốn làm gì. Ai dự đoán được Bánh Bao Nhỏ chạy thẳng về phía hắn , rồi sau đó ôm hai chân hắn , ngửa đầu xem xét hắn, chớp hai mắt sáng rực như sao , miệng nhỏ vừa vén, kêu ra một tiếng làm ba người kém chút té ngã .

" Cha nuôi ~" Bánh Bao Nhỏ dùng thanh âm non nớt kêu lên, rồi sau tứ chi cùng sử dụng để trèo lên người Văn Nhân Lưu . Nề hà thế nào cũng đều không thể lên được .

Văn Nhân Lưu nhất thời sửng sốt, ánh mắt của Lê Tử Ngọc cùng Diệp Tuy Trang nhìn về phía Văn Nhân Lưu cũng trở nên vi diệu .

"Ha ha ha... Tiểu gia hỏa, người vừa rồi bảo ta cái gì, lại kêu một lần nữa xem!" Văn Nhân Lưu cao giọng cười ha hả, xoay người đem tiểu gia hỏa đang cố gắng leo lên người ôm đến trong lòng bản thân.

Ừm... Xúc cảm không sai, lại mập lại mềm , khó trách vừa rồi Tử Ngọc ôm tiểu gia hỏa này đều luyện tiết buông tay rồi.

" Cha nuôi !" Cơ Thần Tinh lại giòn tan kêu một lần, hai cánh tay nhỏ liền thuận thế ôm cổ Văn Nhân Lưu , ngay sau đó dán mặt béo phì tới gần hôn bẹp một cái .

"Ha ha ha... Thật sự là đáng yêu , không nghĩ tới ta Văn Nhân Lưu còn chưa thành gia còn có nhi tử." Văn Nhân Lưu cười to không ngừng, tâm tình vô cùng tốt.

"Này... Lưu công tử, tuy rằng đứa trẻ này lớn lên đáng yêu, nhưng là lai lịch không rõ, mà vẫn là Kim sư phụ mang từ thuyền của Bạch Ly tới ." Lê Tử Ngọc lập tức tỉnh táo nhắc nhở.

Cơ Thần Tinh lập tức bĩu môi xem Lê Tử Ngọc, "Vậy các người đưa ta trở về, ta sẽ không nói gặp qua thúc thúc râu quai nón ."

Văn Nhân Lưu cười xem tiểu nhân, đang nhìn đến phía sau lưng hắn có gói đồ nhỏ , ý cười càng sâu, "Tiểu gia hỏa, người cùng họ Bạch kia có quan hệ như thế nào , làm sao có thể tránh ở trên thuyền của hắn ?"

"Hừ hừ, ta mới không phải tiểu gia hỏa đâu, ta gọi Tiểu Tinh Tinh." Cơ Thần Tinh bất mãn cường điệu nói.

"Ha ha, được rồi , Tiểu Tinh Tinh, ta hỏi người, người vì sao lại trốn trên thuyền của Bạch Ly ?" Văn Nhân Lưu cười hỏi.

Lê Tử Ngọc cùng Diệp Tùy Trang trơ mắt xem công tử tao nhã cao quý hóa thân thành thúc thúc lừa gạt tiểu hài tử , trong lòng vừa sợ lại hiếu kỳ. Đã thích tiểu hài tử như vậy , vì sao không nhanh chóng kết hôn, ngược lại vì tránh né hoàng thượng chỉ hôn mà cố ý ra ngoài du ngoạn.

Hai tròng mắt đen như mực của Cơ Thần Tinh chuyển một vòng , bữu môi giải thích nói: " Cha nuôi chẳng lẽ không có nhìn đến gói đồ của Tinh Tinh sao, Tinh Tinh trốn nhà đi đấy . Ta thừa dịp người trên thuyền không chú ý, trốn vào đi."

"Ha ha, thật sự là một tiểu gia hỏa thông minh . Vậy người vì sao bảo ta cha nuôi . Cha mẹ người đâu?"

Cơ Thần Tinh vừa nghe đến này, nhất thời lộ ra biểu cảm tủi thân , khụt khịt cái mũi nói: "Phụ thân không thích ta, hắn muốn nương sinh cho ta một muội muội, ta là một tiểu hài tử cha không đau nương không thương , hu hu..."

Rớt vài giọt nước mắt xong , Cơ Thần Tinh liền không có lại khóc nữa . Bởi vì lấy kinh nghiệm của hắn đến xem, đứa nhỏ khóc nhiều luôn luôn không làm cho người thích, mà như bây giờ bộ dáng khóc mắt ngấn nước dễ dàng lừa người lớn nhất .

"Còn có, ta gọi ngài là cha nuôi, là vì ta cảm thấy ngài bộ dạng xinh xắn, cha ta cha tuy rằng cũng tốt xem, nhưng là người ta nhìn chán rồi." Lúc Cơ Thần Tinh khen đối phương, đồng thời cũng không quên làm thấp đi cha mình, ai kêu hăn hay mắng hăn, còn tranh mẫu thân với hăn nữa!

Văn Nhân Lưu nghe xong có chút dở khóc dở cười, tiểu hài tử quả nhiên chính là tiểu hài tử. Chỉ vì việc nhỏ thế này liền rời nhà trốn đi, lại bởi vì bản thân bộ dạng xinh xắn nên kêu bản thân cha nuôi, ha ha, thật làm cho người ta cảm thấy vừa buồn cười lại vừa thấy đáng yêu.

"Cha nuôi không thích Tiểu Tinh Tinh sao?" Cơ Thần Tinh chu miệng hỏi, gương mặt Bánh Bao Nhỏ chôn ở trên cổ Văn Nhân Lưu, một bộ dáng ủy khuất cực kỳ.

Văn Nhân Lưu cười nói: "Ai nói cha nuôi không thích người. Nhưng là người không thể luôn luôn không trở về nhà đi, cha nuôi đưa người trở về?"

Cơ Thần Tinh vội vàng lắc đầu, thịt non trên mặt đều đung đưa theo, cau cái mũi, tội nghiệp nói, "Ta mới không cần nhanh như vậy trở về, cha nuôi, không bằng người mang theo Tinh Tinh du sơn ngoạn thủy đi thôi. Dù sao ta là một đứa nhỏ cha không đau nường không thương."

Lúc nói lời này, một đôi mắt sáng đáng sợ, chỗ nào giống đứa nhỏ không được cha mẹ yêu thương.

Văn Nhân Lưu cười chột nhứ mày, "Người tiểu gia hỏa này, không biết ta là người như thế nào liền dám bảo ta cha nuôi, còn muốn ta mang người đi du sơn ngoạn thủy, người sẽ không sợ ta bán người?"

"Cha nuôi bộ dạng tốt như vậy, nhất định không là người xấu!" Bánh Bao Nhỏ nói được nghĩa chính ngôn từ.

"Ha ha, được, ta liền nhận thức nhi tử người. Tinh Tinh, nhìn con còn nhỏ như vậy, năm nay mấy tuổi rồi, đại danh là gì?"

Bánh Bao Nhỏ cười nhắm tịt hai mắt , "Ta nhũ danh kêu Tiểu Tinh Tinh, tên đầy đủ không biết. Năm nay mau ba tuổi rồi ! Khanh khách... Cha nuôi thật tốt, về sau Tinh Tinh liền đi theo người một bước lên trời!"

"Xì - -" bên cạnh Lê Tử Ngọc cùng Diệp Tùy Trang nghe vậy phun cười ra tiếng.

"Mới ba tuổi liền thông minh như vậy , về sau còn không biết thế nào nữa?" Lê Tử Ngọc bất đắc dĩ lắc đầu, ngocthuymbachdang thật sự là một đứa nhỏ khiến người khác muốn yêu thương , cũng không biết là cha mẹ nào sinh . Còn có, cha mẹ này cũng quá không biết đủ , có đứa con trai đáng yêu như vậy mà còn ghét bỏ.

Lê Tử Ngọc không biết là, thực tế Cơ Thần Tinh cũng mới hai tuổi rưỡi mà thôi, là một đứa nhỏ giờ này nói chưa sõi và vẫn cần người trông giữ .

Cơ Thần Tinh thường thường toát ra vài câu tiểu hài tử hay nói, làm cho mấy người trên thuyền cười ha ha. Văn Nhân Lưu xem như chính thức nhận thức con nuôi .

Văn Nhân Lưu chuẩn bị cho Bánh Bao Nhỏ một chiếc bát bằng vàng và một đôi đũa làm bằng mỹ ngọc , Bánh Bao Nhỏ nhìn xem mắt sáng hơn sao . Mặt khác, Văn Nhân Lưu còn mệnh hai vị tú nương trên thuyền chế tạo gấp ra vài bộ quần áo và giày tốt nhất . Trong đó có chiếc áo choàng giống y như chiếc mà Văn Nhân Lưu mặc trên người , chẳng qua biến thành bản thu nhỏ , ngay cả trên tay áo cũng thêu hình mây , thợ may cực kỳ tinh xảo .

Hai người mặc quần áo giống nhau đứng chung một chỗ, rất giống một đôi phụ tử tương thân tương ái , Lê Tử Ngọc và Diệp Tùy Trang nhìn xem không ngừng hâm mộ.

Nhìn đến Bánh Bao Nhỏ thích mấy thứ lông lánh gì đó, bọn họ liền đem vàng mang theo người ném cho Bánh Bao Nhỏ chơi , Bánh Bao Nhỏ cao

hứng cười khanh khách, toàn bộ thu vào trong gói đồ nhỏ của bản thân .

Đến buổi tối lúc đi ngủ , mấy người vốn chuẩn bị cho Bánh Bao nhỏ một mình một gian phòng , ai biết Bánh Bao Nhỏ dính chặt Văn Nhân Lưu , ngay cả ngủ cũng không chịu rời .

Nội tâm của Bánh Bao Nhỏ : Hừ hừ, đương nhiên không thể rời khỏi cha nuôi , hẳn là áo cơm cha mẹ của ta .

Lê Tử Ngọc xem Bánh Bao Nhỏ y hệt con bạch tuộc quấn trên người Văn Nhân Lưu , bất đắc dĩ cảnh cáo nói: "Tĩnh Tĩnh , nhanh chóng xuống dưới , Lê thúc thúc mang người đi sang phòng bên cạnh ngủ, còn sẽ có vàng ."

Lê Tử Ngọc bắt đầu vô sỉ dụ dỗ tiểu hài tử.

Văn Nhân Lưu cười thầm, cũng muốn nhìn một chút phản ứng của Bánh Bao Nhỏ . Tiểu gia hỏa này thích nhất ánh vàng rực rỡ sáng lấp lánh gì đó , hẳn thực muốn nhìn, bản thân có so được với những vật chết đó hay không .

Cơ Thần Tĩnh nghe vậy, hai mắt to ngập nước quả nhiên sáng ngời, lập tức có chút do dự nhìn về phía Lê Tử Ngọc, rồi sau lại xoay đầu xem cha nuôi, qua lại nhìn hai lần sau, Cơ Thần Tĩnh hung hăng cắn răng một cái, vội đem khuôn mặt nhỏ nhắn chôn trên cổ Văn Nhân Lưu , hừ nói: "Cái gì đều không quan trọng bằng cha nuôi ! Ta muốn ngủ cùng cha nuôi !"

Văn Nhân Lưu thấp cười ra tiếng, "Tử Ngọc người cũng thấy đấy, Tĩnh Tĩnh rất thích ta , người liền từ hân đi."

"Lưu công tử, người thật muốn ngủ cùng giường với tiểu gia hỏa này ?"
Lê Tử Ngọc hơi có chút ngoài ý muốn.

"Ừ , thời gian không còn sớm , người cũng đi nghỉ ngơi đi."

Lê Tử Ngọc nhú mảy nhìn Bánh Bao Nhỏ liếc mắt một cái, rồi sau lui đi ra ngoài.

Thực khiến người ta phải để ý , thái tử vậy mà lại đối với một đứa con nít như vậy để bụng.

Chờ trong phòng chỉ còn hai người , Cơ Thần Tinh vội vàng xoay thân mình, dùng thanh âm trong vắt nói: "Cha nuôi, ta muốn xuống dưới."

Văn Nhân Lưu đem Bánh Bao Nhỏ đặt trên đất, Bánh Bao Nhỏ lập tức lôi từ dưới gầm bàn ra một gói đồ nhỏ , rồi sau móc từ trong lòng ra mấy nén vàng nhét vào, vui sướng cười khanh khách vài tiếng. Đợi đến đặc ý đủ, lại nhồm mông lên nhét gói đồ lại xuống dưới gầm bàn .

"Phụt , ta nói Tiểu Tinh Tinh, sao con lại thích vàng như vậy ? Về sau cha nuôi hồi phủ , đưa hản cho con một rương vàng nhé ?" Văn Nhân Lưu ôm ngực xem tiểu nhân bận rộn .

Cơ Thần Tinh làm xong xuôi chuyện của chính mình , lập tức lại bắt đầu bò lên người Văn Nhân Lưu , cuối cùng vẫn là Văn Nhân Lưu đuổi tay ra, đem tiểu nhân ôm vào trong lòng.

"Hừ hừ, mẹ ta kể , người trong giang hồ , sao có thể không có tiền. Trên đời này tiền không đơn thuần là chìa khóa vạn năng , nhưng là nếu có tiền là tuyệt đối không thể tích." Lúc nói lời này đầu giường lên, ngón tay nhỏ bé đáng yêu cũng hươ vài cái trong không trung , giống như đang học bộ dáng của một người nào đấy khi nói lời này .

Khóe miệng của Văn Nhân Lưu lại cười càng sâu , " Nương con thật sự là một nữ nhân thật đáng yêu . Nhưng mà , thật sự là đáng tiếc ."

"Đáng tiếc cái gì?" Cơ Thần Tinh tò mò nghiêng đầu qua nhìn hăn.

Văn Nhân Lưu ngoéo một cái lên chiếc mũi nhỏ của hăn , ánh mắt trong nháy mắt đó trở nên sâu thẳm không hiểu , hăn cười cười, nói: "Đáng tiếc không có sớm gặp được nương con . Không chừng con sẽ là con ruột của ta không chừng ."

Cơ Thần Tinh lập tức bấu môi, dùng bàn tay đầy thịt vỗ vỗ bả vai cha nuôi đầy an ủi , "Sớm gặp được mẹ ta cũng vô dụng , y theo tính cách vô sỉ bá đạo của phụ thân , nhất định sẽ dùng hoa ngôn xảo ngữ đem mẫu thân lừa gạt đi, cha nuôi người không phải là đối thủ của cha ta . Mẹ ta kể, cha ta là người vô sỉ nhất trên đời này , nhưng cũng là người đáng giá yêu nhất ."

Văn Nhân Lưu trầm mặc một lát , bỗng nhiên cười hỏi: " Câu cuối cùng cũng là nương con nói ?"

Cơ Thần Tinh nghĩ nghĩ, nhếch miệng cười nói: "Không phải , là bản thân ta tổng kết ra tới."

"Hả? khà khà ha... Con thật sự là đứa trẻ thông minh."

"Này đương nhiên, bởi vì nương ta cũng rất thông minh, cho nên ta càng thông minh." Bánh Bao Nhỏ đắc ý chống nạnh.

Văn Nhân Lưu mỉm cười, không có hỏi lại .

Đợi đến lúc hai người lên giường , Bánh Bao Nhỏ lập tức chui vào trong lòng Văn Nhân Lưu , hai mắt tối đen nhìn thẳng hăn, "Cha nuôi , ta muốn nghe chuyện xưa."

"... Chuyện xưa , được rồi , đợi ta nhớ lại đã . Có, từ trước có một quan tham ức hiếp dân chúng ..."

"Cha nuôi , ngài kể chuyện xưa không hề dễ nghe , so với mẫu thân kém xa." Bánh Bao Nhỏ có chút thất vọng.

"Hả ? Vậy nường con hay kể những chuyện gì , con kể lại cho cha nuôi được không ?"

"Đương nhiên không thành vấn đề!" Bánh Bao Nhỏ hắng giọng một cái, rồi sau đó vui vẻ kể lại chuyện người nông dân và con rắn . Rắn bị đông cứng , người nông dân tốt bụng cứu nó , thậm chí dùng nhiệt độ cơ thể để ủ ấm cho nó , nhưng là sau khi con rắn tỉnh lại liền lập tức quay sang cắn người nông dân .

Văn Nhân Lưu nghe được có hứng trí, cười nhẹ hỏi, " Vậy Tinh nhi sau khi nghe xong con học được cái gì ?"

Bánh Bao Nhỏ lập tức đặc ý hừ hừ nói: "Tuy rằng mẫu thân nói, chuyện xưa này nói cho chúng ta biết phải biết được cách phân biệt tốt xấu, nhưng ta cảm thấy người nông dân là tên đần độn, còn con rắn lại rất thông minh. Nó hiểu được lừa gạt cùng lợi dụng nhân tâm để đạt tới mục đích của chính mình , con rắn mới là đáng giá học tập!"

Văn Nhân Lưu nghe được ngẩn ra, lập tức cười ra tiếng, ôm Bánh Bao Nhỏ bóp nhẹ vài lần, cao hứng nói: "Tinh nhi, cha nuôi thật sự là càng ngày càng thích con , không bằng con đá cha con , tới nhà cha nuôi ở nhé ?"

Cơ Thần Tinh nghiêm cẩn chống cằm nghĩ nghĩ, có chút rối rắm mà nói: "Ta cũng thật thích cha nuôi, nhưng là ta đi tới nhà cha nuôi , rồi nường ta làm sao bây giờ?"

"Ừm ... Không bằng rủ cả nường con đến ở ." Văn Nhân Lưu thuận miệng nói.

"Này chắc chắn không được !" Bánh Bao Nhỏ cực kỳ khẳng định.

"Hả ? Vì sao?"

"Bởi vì nương ta trốn không thoát lòng bàn tay của phụ thân ... Còn có..."
Một câu nói chưa xong, Bánh Bao Nhỏ đã lẫn ra ngủ.

Ánh mắt của Văn Nhân Lưu luôn luôn dừng ở trên gương mặt nhỏ nhắn của Cơ Thần Tinh , hồi lâu sau bỗng nhiên cười, giống như lạc vào ảo giác thì thầm một câu, "Bộ dạng thật đúng giống người nọ..."

•

Thủy Y Họa chỉ huy ba chiếc thuyền một đường hướng đông, luôn luôn chạy đến bến tàu của huyện Lệ . Cũng may huyện Lệ cách hoàng thành của Đông Diệu khá xa , nên có nhiều thời gian để chuẩn bị . Càng làm cho người ta cao hứng chính là ,hồ Lân Ba thế nhưng lại thông với cửa biển !

Trên một đường này cũng gặp rất nhiều quan binh chặn đường, nhưng vừa nghe Thủy Y Họa nói là thương nhân buôn lương thảo , lúc kiểm tra khoang thuyền cũng nhìn đến những bao tải đựng gạo , cho nên không có gây khó dễ.

Hiện thời Đông Diệu chiến sự căng thẳng, đúng là lúc cần lương thảo , cho nên Đường Kim Thánh Thượng sớm đã hạ lệnh . Nếu là thương nhân đến Đông Diệu mua bán gạo lương đều sẽ được ưu tiên , mà cũng có rất nhiều thương nhân của Đông Diệu đi tới Lam Đăng mua gạo lương với giá cao . Thủy Y Họa lấy danh nghĩa thương nhân của Lam Đăng nên dọc theo đường đi quả nhiên là xuôi gió xuôi nước.

Ba chiếc thương thuyền đứng ở bến tàu , Thủy Y Họa dùng không ít bạc cho binh lính trông giữ bến tàu, làm cho bọn họ trông giữ. Đám binh lính không duyên cớ được nhiều bạc như thế , cho đi lại là gạo lương , trong lòng miễn bàn nhiều vừa lòng.

Vào huyện Lệ , mọi người lập tức không dấu vết chia làm hai tốp , một tốp đẩy xe đi mua bán gạo lương cùng vải dệt làm bình phong . Một đám người khác lại âm thầm mua vải con thuyền hoa, chờ mấy ngày sau du hồ.

Mà tới ngày đi du hồ , ba chiếc thuyền hoa mãi cho đến trời tối cũng không có rời đi, xem như vậy, chủ nhân thuyền hoa hẳn là muốn ở lại hồ Lân Ba qua đêm . Loại chuyện này trước kia chẳng phải không có, cho nên dân địa phương cũng không có nghi ngờ .

Đợi đến đêm khuya yên tĩnh , trong ba chiếc thuyền hoa lặng yên đi ra mấy chục thủy thủ, vụng trộm lặn xuống đáy hồ Lân Ba . Chỉ trong một lát, người thủy thủ thứ nhất đã ngoi lên mặt nước , trên tay còn cầm một cái bình. Theo sau, các thủy thủ khác cũng liên tiếp nổi trên mặt nước, không có người nào mà trên tay không có ôm bình . Nếu không phải do bọn họ thành thạo kỹ năng bơi, mang theo bình rượu nặng như vậy chắc chắn cần tiêu phí rất nhiều tinh lực.

Hết thủy tiến hành lặng yên không một tiếng động. Bọn thủy thủ mò hơn nửa đêm, mới trên cơ bản vét xong những bình rượu chôn ở đáy hồ .

Ngày kế lúc trời hửng sáng , ba chiếc thuyền hoa liền đi theo một hướng khác ra cửa biển , đợi đến lúc có người đi qua bên hồ , nơi đó sớm không có bóng dáng của thuyền hoa .

Cùng lúc đó, Thủy Y Họa đã mang theo một nhóm người khác trở về thuyền của mình , trong những người này phần lớn là một ít người làm công nhật thuê tại đây , bù lại cho nhóm thủy thủ không có ở trên thuyền . Bởi vì nhân số tương xứng, cho nên không có khiến cho binh lính trông giữ hoài nghi .

Ba chiếc thuyền đứng ở cửa hồ Lân Ba đợi , chờ thuyền hoa xuất hiện , lập tức bắt đầu giao tiếp. Thủy Y Họa cẩn thận tuyển mấy chục người trong nhóm Vũ Sát Vệ thông thạo kỹ năng bơi nhanh chóng chuyển bình rượu đến trên thuyền , mà những người làm công nhật mới thuê lại sang thuyền hoa, quay trở về hồ Lân Ba .

Hết thủy tiến hành không chệ vào đâu được.

Đợi đến ba chiếc thuyền ra khỏi biên cảnh nước Đông Diêu , Thủy Y Họa khẩn cấp đập vỡ một cái bình rượu , xem đến bên trong tràn đầy vàng thỏi , nhin không được cười ha hả.

Cả ba con thuyền tràn đầy bình rượu , số vàng cộng lại đủ để dọa chết người, khà khà!

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 146: Nuông Chiều Không Giới Hạn

Viêm Đạm vương phủ lộn xộn, bởi vì tiểu thể tử mà vương phi, Đông Phương Công tử, Kiếm công tử cùng với Tần công tử thương yêu nhất mất tích rồi!

Triệu Xương tự trách quỳ gối trước mặt Viêm Đạm vương, mấy người canh cửa, gã sai vặt cũng đồng loạt quỳ.

“Vương Gia, là thuộc hạ thất trách, thế nhưng không có phát hiện tiểu thể tử mất tích! Vương Gia muốn chém giết muốn róc thịt thuộc hạ không một câu oán hận!” Triệu Xương xấu hổ tự trách luôn luôn cúi đầu, đã không mặt mũi nào nhìn Vương phi cùng Vương Gia nữa.

“Tiểu... Tiểu nhân cũng biết sai, tiểu thể tử khi nào thì chuồn ra khỏi phủ, tiểu nhân thế nhưng không phát hiện, Vương Gia, tiểu nhân nguyện ý lĩnh phạt!” Một người canh cửa mặc quần áo gã sai vặt nói, vài người cũng lập tức phụ họa.

Cơ Mộc Ly có chút đau đầu day day cái trán, xú tiểu tử cũng dám chơi trò mất tích, thật sự là đáng đánh đòn!

“Các người đều đứng lên, cho dù bốn vương có giết đám người các người, thì xú tiểu tử này chẳng lẽ sẽ trở lại rồi hả?”

Triệu Xương không chịu đứng lên, vẫn cứ quỳ. Tiểu thể tử còn gọi hân một tiếng thúc thúc, thế mà hân lại để tiểu thể tử mất tích ở trước mắt mình. Thế giới bên ngoài nhân tâm hiểm ác, tiểu thể tử còn nhỏ như vậy, phạm là những người nổi lên lòng xấu xa đều có thể đối phó được hân.

Chỉ chốc lát sau, Triệu Xương liền tưởng tượng ra các loại cảnh tượng ủy khuất mà Cơ Thần Tinh có thể gặp được. Đói bụng, bị người ta lừa đi tiêu quan lâu hoặc là rạp hát, thậm chí... Xảy ra chuyện!

Vừa nghĩ như vậy, Triệu Xương liền hận không thể tự tay đâm mình vài nhát kiếm, hắn thân là thị vệ trưởng của Viêm Đạm vương phủ, thật sự là quá thất trách rồi.

“Đứng lên!” Cơ Mộc Ly khẽ quát một tiếng, “Tinh Tinh hắn không có việc gì.”

“Triệu Xương, người trước đứng lên.” Đông Phương Lăng dùng nội lực đem Triệu Xương ương bướng kéo lên, lập tức nhú mày nhìn về phía Cơ Mộc Ly, lo lắng nói: “Gia, thuộc hạ đều hi vọng Tiểu Tinh Tinh không có việc gì, nhưng là... Không biết có phải có người bắt Tinh Tinh đi hay không?”

Đông Phương Lăng nhanh nhú mày, thần sắc ngưng trọng. Nếu bản thân trốn đi thì không sao. Nếu như tiểu tử này là bị người có tâm bắt đi, hậu quả sẽ không chịu nổi!

Cơ Mộc Ly lạnh giọng cười, “Nếu quả thật có người lẻn vào vương phủ, bốn vương há có thể không phát hiện được, tiểu tử này rõ ràng là bản thân trốn nhà đi mà thôi.”

Thấy mấy người vẫn là một bộ biểu cảm trầm trọng, Cơ Mộc Ly thần nhiên đảo qua mấy người, “Yên tâm đi, bốn vương rất rõ bản lĩnh của tiểu tử này. Hắn học sự thông minh của mẫu thân hắn và sự tàn nhẫn của bốn vương. Bình thường chẳng qua hắn dấu bản lĩnh đi thôi, tiểu tử này giáo huấn thật sự, không có dễ dàng gặp chuyện không may như vậy.”

“Nhưng là gia, Tiểu Tinh Tinh hắn mới hơn hai tuổi! Đứa nhỏ mới lớn như vậy...” Đông Phương Lăng rõ ràng còn quan tâm hơn người làm cha.

Cơ Mộc Ly liếc xéo hắn một cái, Đông Phương Lăng nhất thời im lặng không nói rồi.

“Triệu Xương, tin tức tiểu thế tử mất tích nhất định phải phong tỏa.”

“Vương Gia yên tâm, thuộc hạ đã sớm làm như vậy. Đến hiện tại, cũng chỉ có người trong phủ mới biết được.” Triệu Xương vội đáp lời.

“Ừ... Mặc kệ thế nào, rõ ràng một người biến mất ở dưới mí mắt của người, là nên lĩnh phạt. Đều tự đi lĩnh 20 đại côn.”

“Thuộc hạ lĩnh mệnh! Đây... Chuyện tiểu thế tử làm sao bây giờ? Không bằng thuộc hạ phái người âm thầm đi thăm dò tin tức của tiểu thế tử?” Triệu Xương là thật lo lắng an toàn của Cơ Thần Tinh, cho nên có như vậy vừa hỏi.

“Bốn vương tự sắp xếp, đều lui ra đi. Lăng, người ở lại.”

Chờ đến bên trong phòng chỉ còn hai người, Đông Phương Lăng vội la lên: “Gia còn đang suy nghĩ cái gì, Tiểu Tinh Tinh đều mất tích, hiện thời chạy nhanh phái người tìm hắn mới là thượng sách!”

“Vội cũng không hữu dụng.” Cơ Mộc Ly nằm ở trên ghế đệm, thần sắc thản nhiên, tuyệt không giống như người cha đang bị lạc con trai.

Đông Phương Lăng có chút giận tái đi, mà khi giận dữ nói chuyện sẽ không có cố kỵ, cơ hồ là chửi ầm lên nói: “Ta nói gia, ngài con trai ruột đều đã đánh mất, ngài còn như vậy thành thoi, ta thật sự hoài nghi Cơ Thần Tinh đến cùng có là con trai của ngài hay không! Cho dù ngài không thích hắn, nhưng ngài cũng không thể nhẫn tâm mặc kệ hắn chết sống, ngài thật sự là một người máu lạnh. Hiện tại ta cũng duy trì vương phi tái giá, mang theo Tiểu Tinh Tinh cùng nhau rời đi người lạnh tình như ngài!”

Cơ Mộc Ly nghe xong, sắc mặt đã hoàn toàn đen lại, “Đông Phương Lăng, người vì xú tiểu tử này mà chống đối ta? Bốn vương đều nói không có việc gì, người thế nào cũng không tin đâu? Còn nói ra duy trì vương phi mang theo Tinh Tinh cùng nhau tái giá? Chẳng lẽ người không biết bốn vương chán ghét nhất là hai chữ "Tái giá" sao?!”

Đông Phương Lăng vừa rồi lỡ lời cũng có chút hối hận, nhưng là hắn không biết Cơ Mộc Ly tại sao lại tự tin như thế, Tinh Tinh còn nhỏ như vậy, bên ngoài giang hồ nhân tâm hiểm ác, Tiểu Tinh Tinh dù thông minh, nơi nào địch nổi?

“Gia, vừa rồi là ta nhất thời lỡ miệng. Nhưng là, thuộc hạ là thật lo lắng cho Tinh Tinh, hắn mới nhỏ như vậy, bên ngoài bao lớn, bị người bán đi thì làm sao? Bị đổi thì làm sao?”

Đông Phương Lăng gương mặt khóc tang. Tiểu Tinh Tinh mỗi ngày gọi hắn Lăng thúc thúc Lăng thúc thúc, ngocthuymbachdang mặc dù có thời điểm nghịch ngợm gây sự một ít, còn thỉnh thoảng đi trộm mấy viên thuốc mà hắn luyện chế, nhưng đứa nhỏ này luôn luôn được hắn cưng chiều. Ở trong cảm nhận của hắn, tiểu gia hỏa luôn xếp ngang hàng với Vương gia và sư phụ.

Cơ Mộc Ly nhìn bộ dạng không tiền đồ của hắn, nhin không được nhắc nhở: “Có chuyện ta vẫn chưa nói cho người và Thập Nhất biết, hiện tại ta hắn là nên cho các người biết một ít.”

Đông Phương Lăng vội vàng vãn tai, chẳng lẽ lại có bí mật lớn gì sao?

“Tinh Tinh hắn kỳ thực đã học xong một ít công phu, khinh công hoặc đối phó người bình thường hắn là không thành vấn đề, còn có... Hắn mang đi phần nửa mà Y Họa luyện chế, mê hương cùng với vài loại độc dược. À, đúng rồi, trong rương của Y Họa còn thiếu một viên dạ minh châu và mấy nén vàng, nha hoàn Tiểu Ngọc cũng bị mất một ít bạc vụn. Ủm, còn

có, trong phòng bếp bánh hoa quế và bánh đậu xanh hình như cũng thiếu hai phần...”

Đông Phương Lăng càng nghe càng kinh, cảm đều nhanh chậm đất.

Này... Đây là chuyện mà một đứa nhỏ không đến ba tuổi nghĩ được sao? Nương của ta, vì sao hẳn cảm thấy tiểu tử này thông minh không giống người cơ chứ. Truyện được đăng tại .

“Gia, người người người... Người là nói, Tiểu Tinh Tinh hẳn còn nhỏ như vậy mà đã học được công phu sao?” Nuốt nước miếng, tiếp tục hỏi, “Còn như vậy thông minh mang đi tất cả mọi thứ như vậy?”

Tiểu gia hỏa còn lo lắng chu đáo hơn so với hẳn! Còn hiểu mang độc dược cùng ngân lượng, hơn nữa biết phòng bị một ít bạc vụn, ngay cả lương khô đều mang theo rồi! Này... Thấy thế nào đều như là trăm phương ngàn kế để chuồn đi.

Cơ Mộc Ly im lặng gật đầu. Không thông minh sao có thể là con của hẳn? Nhưng là, xú tiểu tử này dám rời nhà trốn đi, đợi khi tìm được hẳn về phải tuyệt đối giáo huấn tiểu tử này!

“Gia, tuy rằng Tiểu Tinh Tinh thật thông minh, nhưng đến cùng là một đứa trẻ, vẫn là nhanh chóng phái người đi ra ngoài tìm xem đi.” Đông Phương Lăng thái độ đã hòa dịu xuống, cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm.

“Tự nhiên là muốn phái người tìm, bằng không khi Y Họa trở về còn không giết ta? Chẳng qua, ta không tính toán vận dụng người trong vương phủ, có bao nhiêu người đang âm thầm nhìn chăm chăm bốn vương, bốn vương tuyệt đối không thể để những người đó bắt lấy nhược điểm.”

“Vậy ý của gia là... Vận dụng người của Tiêu Dao cung?” Đông Phương Lăng rất nhanh liền phản ứng kịp.

“Không sai, Lăng, người lấy thân phận của Thanh Long mang theo Quý Sát quân âm thầm tìm hành tung của xú tiểu tử này, cần phải tìm được hắn trước khi Y Hòa trở về! Nhớ kỹ, ngàn vạn không cần khiến cho người khác chú ý, bằng không, sẽ đẩy xú tiểu tử này vào hiểm cảnh.”

Đông Phương Lăng liên tục gật đầu, “Thuộc hạ minh bạch. Gia, có cần nói Thập Nhất âm thầm tra tìm không?”

“Không, trước không báo cho Thập nhất, người ngoài đều biết đến Thập Nhất là người của bốn vương, truyện được đăng tại Kiếm phủ giống như vương phủ, không ít người đều âm thầm nhìn chăm chăm. Hơn nữa, Thập Nhất cùng Tần Khuyết đều rất thương Tinh Tinh, biết sau cũng là tăng thêm lo lắng.”

“Này... Chuyện này muốn báo cho Bạch Hổ và Chu Tước hay không? Dù sao thế lực của bọn họ cũng không nhỏ.”

“Có thể nói cho Chu Tước, Bạch Hổ tạm thời không cần, tuy rằng hắn đã ở Ôn gia đứng vững vàng, nhưng dù sao mới chừng gia không đến hai năm, tâm phúc đáng giá tin tưởng khẳng định không nhiều lắm.”

“Có thể tìm - - “

“Ôn Căn Hiên bốn vương không tin tưởng!” Cơ Mộc Ly lập tức đen mặt đánh gãy Đông Phương Lăng đề nghị.

Đông Phương Lăng ở trong lòng khinh thường, trên mặt lại không hề có biểu hiện gì.

Thật sự là một nam nhân lòng dạ hẹp hòi.

Ôn Căn Hiên ở Ôn gia nhiều năm như vậy, tâm phúc khẳng định rất nhiều, bằng không cũng sẽ không thể nhanh như vậy liền nắm trong tay

hơn phân nửa Ôn gia. Nhưng là, bởi vì Vương Gia nhà hắc lòng dạ hẹp hòi, Ôn gia thế lực là không dùng được rồi.

“Gia, ta đây phải đi ngay, sớm một chút tìm được mới yên tâm.” Đông Phương Lăng nói xong, không đợi Cơ Mộc Ly gật đầu bỏ chạy rồi.

Cơ Mộc Ly bất đắc dĩ lắc đầu, đợi đến trong phòng chỉ còn một mình hắc, trên mặt của hắc mới mơ hồ lộ ra một phần thần sắc lo lắng.

Xú tiểu tử, lúc người trở về nếu là thiếu miếng thịt, bốn vương lúc này tuyệt sẽ không nường tay với người. Ngày sau trong vòng mười năm người đừng mơ tưởng rời khỏi vương phủ!

•

Trong thuyền lớn, hai người tự nhiên đánh cờ, mà hai người này một bên ngồi vị công tử tuần tú, còn người kia bên người ngồi một tiểu nhân tròn trịa.

Tiểu nhân một đôi mắt đen sáng trong nhìn chăm chăm quân cờ trắng trên bàn, như là muốn nhìn ra một đóa hoa.

“Tình nhi, con đang nhìn cái gì?” Văn Nhân Lưu nhẹ nhàng đặt quân cờ trắng trong tay xuống, quay đầu nhìn về phía Bánh Bao Nhỏ, nhẹ nhàng cười.

Diệp Tùy Trang xem xét đi qua, quả nhiên nhìn thấy tiểu gia hỏa ánh mắt vẫn không nhúc nhích dính tại quân cờ, không khỏi kinh ngạc, “Tình Tình, người có thể xem hiểu ván cờ?”

Vừa nói xong lời này, chính hắc liền không tin lắc lắc đầu. Làm sao có thể, tiểu gia hỏa này mới ba tuổi mà thôi.

Lê Tử Ngọc không nhanh không chậm hạ xuống một quân đen, nhìn hai người khẽ cười nói: “Hai vị huynh đài hoàn toàn nhiều lo lắng. Quý linh tinh này nơi nào là ở xem quân cờ, rõ ràng là ở xem bàn cờ này.”

Bàn cờ này là Văn Nhân Lưu thích nhất, toàn bộ bàn cờ được chế tạo từ mặc ngọc, qua tay thợ khéo tinh điêu trác mà thành. Mà Mặc Ngọc vốn là mỹ ngọc cực kỳ hiếm thấy, một miếng nhỏ đã giá trị thiên kim, càng đừng nói đến cả một bàn cờ thế này.

Trừ này đó ra, ngay trên bàn cờ có vài ô vuông đều là dùng tơ vàng khảm ở bên trong làm thành, thoát nhìn cực kỳ tinh mỹ. Bàn cờ nếu đặt ở dưới ánh sáng càng là óng ánh trong suốt.

Văn Nhân Lưu nhìn một theo ánh mắt tiểu gia hỏa, không khỏi cười. Tiểu gia hỏa tham tài, nhiều ngày qua rõ ràng tặng rất nhiều vàng bạc châu báu cho hắn thưởng thức, hắn lại để ý tới bàn cờ mặc ngọc này.

“Tinh nhi, có phải con nhìn trúng bàn cờ mặc ngọc này phải không?” Văn Nhân Lưu cưng chiều sờ sờ đầu của Bánh Bao Nhỏ.

“Cha nuôi, quân tử không đoạt thứ người khác yêu thích, Tinh Tinh cho dù có thích cũng sẽ không thể muốn đồ của cha nuôi.” Cơ Thần Tinh thật nghiêm túc trả lời, nháy mắt làm ba người chết mê mệt.

Văn Nhân Lưu nghe được vui lên, nhéo nhéo cái mũi nhỏ của hắn, “Không phải là cha nuôi luyện tiếc bàn cờ này, mấy thứ này đều là vật chết, nơi nào so được với quý linh tinh con. Ta chỉ sợ con cầm không có phương tiện, ngày sau nếu như có thể nhìn thấy cha mẹ con, ta sẽ đưa đến trong phủ cho con!”

“Cha nuôi tốt nhất!” Bánh Bao Nhỏ Cơ Thần Tinh lập tức bổ nhào qua, ôm cổ Văn Nhân Lưu, ở trên mặt hắn hôn vài cái, lưu lại vài cái hôn đầy nước miếng.

“Ha ha...” Văn Nhân Lưu cao hứng cười ha hả, bỏ dở ván cờ, ôm con nuôi của mình đi rồi.

“Lưu công tử, cờ còn không có chơi xong.” Xem đến không lời Lê Tử Ngọc nhìn không được ở sau người nhắc nhở.

Văn Nhân Lưu cùng Bánh Bao Nhỏ trong lòng cùng nhau quay đầu, một cái tuần dật cao nhả, một cái tròn vo đáng yêu.

“Tùy Trang thay ta chơi tiếp đi.” Văn Nhân Lưu cười một tiếng.

“Diệp thúc thúc, Lê thúc thúc, chúng ta đi đây ~” Bánh Bao Nhỏ cũng nhếch miệng cười.

Hai người bị quăng lại phía sau liếc nhau, đều từ trên mặt đối phương thấy được thần sắc bất đắc dĩ.

“Tử Ngọc, khoan hãy nói, thoát nhìn qua, hai người này như một đôi phụ tử chân chính. Nhưng là, Lưu công tử có phải không phải rất chiều đứa nhỏ này rồi không?” Diệp Tùy Trang thở dài, nhận mệnh ngồi trở lại vị trí của Văn Nhân Lưu, đi tiếp nước cờ còn dang dở.

Lê Tử Ngọc thưởng thức một quân cờ đen, trong mắt lóe sáng, thật lâu sau hần bỗng nhiên cười, “Xem ra Diệp huynh vẫn là không hiểu rõ Lưu công tử. Lưu công tử làm chuyện gì đều có tính toán của chính hần, giống như cờ của hần, từng bước tính kế, mỗi một bước đi đều cực kỳ cẩn thận, mà hần cho tới bây giờ đều là thắng lợi.”

Diệp Tùy Trang lướt mắt nhìn hần, “Ta biết Lưu công tử thuở nhỏ thông minh, hiếm có người là đối thủ của hần, càng không có người có thể đoán được tâm tư của hần, nhưng là ta vừa mới nói tới Tinh Tinh tiểu gia hỏa kia, người thế nào bỗng nhiên lại nói ra chuyện khác, nói người là quân sư, người còn thực sự ra vẻ cao thâm?”

Lê Tử Ngọc cười yếu ớt, “Ta liền thích tính cách thẳng thắn lớn mật của Diệp huynh, muốn nói gì thì nói. Nhưng mà, xưng hô quân sư ta không dám nhận, ta chỉ là thích suy xét mọi chuyện kĩ càng mà thôi.”

“Tử Ngọc không cần khiêm tốn, năng lực của người mọi người có mắt đều thấy. Chẳng qua, nói ta tùy tính lớn mật, ta có thể không sánh bằng tiểu đệ Tùy Phong của ta.” Diệp Tùy Trang khẩu khí mang theo vài phần khoe khoang.

Lê Tử Ngọc đầy hưng trí, “Vẫn hay nghe người nhắc tới tiểu đệ Diệp Tùy Phong, hẳn liền tốt như vậy?”

“Ha ha, Tùy Phong thật ưu tú, người không biết hồi nhỏ hẳn thông minh thế nào đâu, cầm kỳ thư họa cùng với kị xạ đánh nhau, hẳn không cái nào không giỏi, rất được các trưởng bối trong tộc yêu thích. Nếu không phải hẳn là nữ... Dạy mãi không sửa cái tính cứng đầu đó, trong nhà trưởng bối đã sớm đem Diệp gia giao cho hẳn, lại nơi nào cần ta phiền lòng.” Diệp Tùy Trang nói đến một nửa rõ ràng dừng một chút.

Lê Tử Ngọc Hồ nghi nhìn nhìn hẳn, trực giác hẳn che giấu cái gì.

Diệp Tùy Trang làm như bỗng nhiên nhớ tới cái gì, nhìn về phía Lê Tử Ngọc ánh mắt trở nên sáng quắc, “Ha ha, Tử Ngọc huynh, nếu ta nhớ không lầm, Tử Ngọc huynh đến nay vẫn lẻ loi một mình. Chẳng lẽ Tử Ngọc huynh liền không nghĩ tới làm bạn với giai nhân?”

Lê Tử Ngọc không khỏi ngẩn ra, lập tức trêu tức nói: “Diệp huynh có thời gian rồi quan tâm tới đại sự cả đời của ta, sao bản thân không tự tìm kiếm lương duyên? Diệp huynh đến nay cũng chưa thành gia.”

Diệp Tùy Trang lời sắp ra khỏi miệng lại bị ghen trở về, không khỏi buồn bực liếc hẳn một cái, “Liền cái tính chận hòng người khác của người, người vẫn là tuổi già cô đơn đi thôi.”

“Ha ha...”

Văn Nhân Lưu ôm Bánh Bao Nhỏ trở về phòng, rồi sau đó lại kể chuyện xưa cho hẳn.

“... Tinh nhi, lần này chuyện xưa thế nào?”

“Cha nuôi kể chuyện xưa càng ngày càng hay, nhưng mà so với nương ta vẫn còn kém xa ~” Bánh Bao Nhỏ bình luận đúng trọng tâm.

Văn Nhân Lưu cười cười, hỏi, “ Nương con thường dạy con những gì, không bằng Tinh nhi biểu diễn cho cha nuôi xem được không?”

Tròng mắt tối như mực của Cơ Thần Tinh chuyển vài vòng, cười tủm tỉm nói: “Tinh Tinh đọc thuộc Tam Tự kinh, còn biết ca hát khiêu vũ ~” lúc nói chuyện chột nhứ mày đặc ý.

Hắn đương nhiên không chỉ đơn giản đọc được Tam Tự kinh, nhưng là nương nói, phải hiểu được giấu tài, hoàng bá bá giấu tài hai mươi mấy năm đâu, hẳn tuy rằng rất muốn triển lãm tài lẻ của bản thân, nhưng an toàn là trên hết, vẫn là ngu ngơ một ít đi.

Cơ Thần Tinh không biết là, ngu ngơ trong mắt hẳn thì ở trong mắt người khác vẫn là vô cùng thông minh, thông minh làm cho người ta khen không thôi.

Lúc Bánh Bao Nhỏ đọc lầ lầ Tam Tự Kinh, Văn Nhân Lưu nở nụ cười, “Tinh nhi thật sự là thông minh.”

Cơ Thần Tinh miệng nhỏ cong lên, “Cha nuôi, chờ ta biểu diễn xong người lại khen ta.”

“Ha ha, được.”

Bánh Bao nhỏ hăng giọng một cái, lập tức bắt đầu khoe ra vũ đạo bản thân mình học cùng mẫu thân, vừa nhảy vừa hát, “Trái ba vòng phải ba vòng, cổ xoay xoay hông xoay xoay, ngủ sớm dậy sớm chúng ta đi thể dục...”

Hát đến chỗ cao hứng, hông dít nhỏ xoay tròn, làm cho Văn Nhân Lưu liên tục cười to.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 147: Yêu Nghiệt Cha Xuất Mã

Cơ Mộc Ly lấy tờ giấy nhỏ cột ở chân bồ câu xuống, sau khi nhìn thấy nội dung trên giấy một gương mặt đen như đáy nồi.

Cơ, Thần, Tinh! Người xú tiểu tử này qua không sai thôi, vậy mà còn nhận thức Văn Nhân Lưu làm cha nuôi?! Chờ Đông Phương lăng tìm được người về, xem bốn vương không lột da của người ra!

“Triệu Xương!”

Triệu Xương nghe tiếng lập tức tới rồi, “Vương Gia có chuyện gì sai bảo?”

“Lập tức chuẩn bị ngựa, bốn vương muốn vào cung một chuyến!” Cơ Mộc Ly biểu cảm rất lạnh, lạnh muốn đông chết người. Truyện được đăng tại diendan

Triệu Xương không khỏi rung mình một cái, lập tức lên tiếng trả lời đi chuẩn bị.

Ngự Thư Phòng.

“Mộc Ly người vội vã tới là có chuyện gì?” Cơ Văn Kỳ có chút buồn bực, vị tam đệ này của hắn chỉ khi nào tức giận cực kỳ mới lộ ra loại thần sắc đông lạnh này, cũng không biết là ai chọc hắn.

Cơ Mộc Ly liếc hắn một cái, hướng hắn khom người hành đại lễ, “Thần đệ có tội.”

Cơ Văn Kỳ thần sắc biến đổi, vội vàng đưa tay đi đỡ hân, “Đến cùng phát sinh cái gì rồi hả? Chẳng lẽ là đệ muội nàng...”

“Hoàng huynh quả nhiên đã biết.” Cơ Mộc Ly than một tiếng, vội vàng nói tiếp, “ Y Họa nàng quả thật đến Đông Diệu, nhưng mà hoàng huynh yên tâm, Y Họa cũng không dị tâm, chỉ là vì thu hồi một ít vàng bạc châu báu thôi.”

Cơ Văn Kỳ nho nhã cười, “Trẫm đương nhiên biết, trẫm trong lòng đều có suy tính, người nào ở trước mặt trẫm nói huyền thuyên, mang tâm tư gì, trẫm đều nhất thanh nhị sở. Nhưng là Mộc Ly người, bình thường phải cẩn thận chút, đừng làm cho người ta không duyên cớ nắm lấy nhược điểm, phía dưới nhiều người để ý như vậy, trẫm cho dù có tâm hộ người, mặt ngoài cũng phải công chính vô tư.”

“Thần đệ biết, hoàng huynh yên tâm. Cơ Mộc Ly ánh mắt hơi hơi trầm xuống.

“Việc này trước để qua một bên không nói, trẫm thấy người mới vừa rồi hành sự vội vàng, không biết đã xảy ra chuyện gì?”

Cơ Mộc Ly trong lòng đã bứt tức giận, hiện tại ngược lại là lo lắng.

“Hoàng huynh, Tinh Tinh hân trốn nhà đi.”

“Ừm... Cái gì?! Cháu ngoan của Trẫm trốn nhà đi?!” Cơ Văn Kỳ cả kinh đứng bật dậy, “Mộc Ly, người đang nói giỡn sao? Tinh Tinh nhỏ như vậy, biết cái gì là trốn nhà đi! Không phải là bị người nào bắt đi thôi?!”

Cơ Văn Kỳ bình thường cũng cực kỳ yêu chiều Cơ Thần Tinh, lúc này vừa nghe tiểu gia hỏa kia không thấy nữa, trong lòng lo lắng vô cùng. Theo ý hân, “ trốn nhà đi “ trong miệng Cơ Mộc Ly quả thực là buồn cười cực kỳ. Một đứa nhỏ chưa đến ba tuổi, bình thường chỉ biết làm nũng, biết cái gì là trốn nhà đi chơi?

“Thị vệ trong vương phủ đều là ăn cơm trắng sao? Ngay cả đứa nhỏ hai tuổi đều xem không được!” Cơ Văn Kỳ hiển nhiên tức giận cực kỳ, giọng nói tàn khốc, nơi nào còn có vẻ hiền hòa nho nhã như bình thường.

Cơ Mộc Ly nhú mày, “Hoàng huynh yên tâm, Tinh Tinh đứa nhỏ này biết chuyện, một lát không ra được chuyện gì, hơn nữa thần đệ khẳng định, là chính hắc ròi nhà trốn đi, không phải là người khác bắt đi. Cho nên hoàng huynh đại khái có thể yên tâm.”

“Yên tâm? Người còn không biết xấu hổ kêu trẫm yên tâm? Nếu không phải người đối tình tình quá mức nghiêm khắc, trong ngày thường ngay cả tươi cười đều keo kiệt cho hắc, Tinh Tinh sẽ rời nhà trốn đi sao? Người cho trẫm chạy nhanh đi tìm, tìm không thấy cháu trai bảo bối của trẫm, ngày sau cũng đừng gặp trẫm nữa!”

Cơ Mộc Ly bất đắc dĩ nâng trán, rõ ràng là xú tiểu tử quậy chán ở vương phủ, cùng với vấn đề hắc nghiêm khắc hay là hiền lành căn bản là không có quan hệ. Nay một đám, thế nào đều coi hắc như thú dữ, hắc làm phụ thân có thất bại như vậy sao?

“Hoàng huynh, thần đệ đến chính là vì việc này, hai ngày trước thần đệ đã âm thầm phái người đi tìm hiểu tin tức của Tinh Tinh, nhưng mà tin tức mang về làm thần đệ phát hoảng. Tinh Tinh lại ở trong tay Văn Nhân Lưu!”

Cơ Văn Kỳ vừa nghe lời này, thần sắc chợt biến đổi, “Lam Đăng thái tử Văn Nhân Lưu? Tinh Tinh thế nào lạc đến trên tay hắc ròi hả?!”

“Cụ thể nguyên nhân thần đệ cũng không có tra được, chỉ biết là Tinh Tinh xú tiểu tử này hiện tại ở cùng Văn Nhân Lưu và Lê Tử Ngọc, có người tận mắt thấy mấy người đi vào Đông Diệu. Cũng may Văn Nhân Lưu hiện tại còn không biết Tinh Tinh là con ta, bằng không hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.”

“Hay một cái Văn Nhân Lưu, hiện tại tình hình đang căng thẳng như vậy thế nhưng còn dám một mình đi Đông Diêu, hắn sẽ không sợ Đông Diêu ngay tại chỗ giải quyết hắn?” Cơ Văn Kỳ ánh mắt chợt lóe. Đều nói Văn Nhân Lưu là một người tính toán tỉ mỉ lại lớn mật tùy tính, xem ra lời nói không giả. Không có bản lĩnh nhất định, lại làm sao dám xuất hiện tại Đông Diêu.

“A, hắn như thế nào không dám? Đông Diêu nếu như tưởng hai mặt thụ địch, vậy thì động vào Văn Nhân Lưu đi, nhưng là, bọn họ nào có lá gan này?” Cơ Mộc Ly cười nhạo nói. Sớm trước kia liền xem Văn Nhân Lưu không vừa mắt, lần này còn động tới con của hắn, còn nhận thức hắn làm con nuôi? Con trai của bốn vương người cũng dám nhận thức, muốn chết!

“Không nói tới Văn Nhân Lưu, cháu trai bảo bối của trẫm quan trọng nhất. Người phái người đi có thể tin không? Có thể cướp Tinh Tinh từ trên tay Văn Nhân Lưu sao?”

“Thần đệ lần này tiến cung là vì chuyện này, để cho người khác đi, thần đệ lo lắng, khẩn cầu hoàng huynh ân chuẩn ta ra ngoài một chuyến.”

Cơ Văn Kỳ không chút do dự, lập tức khiển trách: “Vậy còn dong dài cái gì, chạy nhanh đi! Cháu trai bảo bối của Trẫm nếu thiếu một sợi lông, trẫm không tha cho người, hừ!”

Cơ Mộc Ly có chút dở khóc dở cười, xú tiểu tử này sức quyến rũ liền lớn như vậy sao? Đều đem chính mình so không bằng.

“Hoàng huynh, thần đệ cáo từ.”

Chờ hắn đi ra vài bước, Cơ Văn Kỳ lại lập tức gọi hắn lại, “đợi một chút, Mộc Ly, chính người cũng phải cẩn thận. Nếu là người xảy ra chuyện, trẫm cũng tuyệt đối không tha cho người.”

Cơ Mộc Ly cười cười, “Yên tâm, thần đệ rất nhanh liền mang Tiểu Tinh Tinh trở về.” Hắn tự thân xuất mã, còn không đem xú tiểu tử này lập tức xách trở về.

Đoàn người Văn Nhân Lưu một đường hướng đông, đến Ngọc Tân Thành của nước Đông Diệu mới ngừng lại. Ngọc Tân thành là một thành trấn phồn vinh chỉ sau Hoàng Thành của Đông Diệu, chỉ bởi vì nơi này thừa thãi mỹ ngọc, ngọc thạch vừa khai thác ra trải qua tinh điều tế tác, trở thành đủ loại vật phẩm trang sức tinh mỹ, còn tiêu thụ ở cả ba nước khác.

Bên trong xe ngựa, một lớn một nhỏ hai người chính cười nói.

“Cha nuôi, Diệp thúc thúc nói nơi này có rất nhiều bảo bối, đến cùng có phải sự thật hay không?” Cơ Thần Tinh chớp đôi mắt to tối như mực, đầy tò mò nhìn chăm chăm Văn Nhân Lưu.

Văn Nhân Lưu cười nhẹ nói: “Ừ, là thật. Tinh nhi con xem trúng bảo bối nào cứ nói, cha nuôi mua cho con.”

“Cha nuôi tốt nhất rồi! Là người tốt nhất thiên hạ! “ Bánh Bao Nhỏ không quên vượt mông ngựa, nghe được Văn Nhân Lưu bất đắc dĩ cười. Tiểu gia hỏa này thật biết nịnh bợ.

“Con nói cha nuôi tốt, như vậy so với nương con thì sao?” Văn Nhân lưu đột nhiên hỏi, trong mắt mang tràn đầy cứng chiều.

“Ừm... Đây, nương cũng tốt, cha nuôi cũng tốt, cả hai đều tốt.” Bánh Bao Nhỏ thật thông minh trả lời. Ở trong lòng hắn, mẫu thân là tốt nhất, tuy rằng trước mắt cha nuôi cũng không sai, nhưng là trung gian vẫn là cách vài thứ.

Mẫu thân là ruột thịt, cha nuôi là người ngoài, có thể so sánh sao? Nhưng mà. Vì bảo bối, gocthuylachdang.lqd.cm Bánh Bao Nhỏ vẫn là quyết định đem mông ngựa vồ đến cùng.

“Tóm lại, cha nuôi tốt lắm, mẫu thân cũng tốt lắm.” Về phần thân cha, hừ, ai kêu hần làm mặt lạnh với bản thân. Đừng tưởng rằng hần nhỏ sẽ không biết, phụ thân hần hận không thể nhét lại hần vào bụng mẫu thân đấy chứ.

Lúc mấy người đạo phố, hạ nhân đã đi lấy mấy gian phòng thượng đẳng ở khách sạn. Đợi đến trời dần tối, Bánh Bao Nhỏ mới không đành lòng bị Văn Nhân Lưu nắm tay về khách sạn.

Phía sau hai người hầu ôm vài cái hộp lớn nhỏ cao tới đầu, Văn Nhân Lưu một đầu mồ hôi. Tiểu tử này đáng yêu thì đáng yêu thật, nhưng là có cần tham tài như vậy hay không, thấy cái gì cũng đòi, nhiều như vậy, hần làm sao ôm nổi hết đây?

“Tĩnh nhi, sắc trời không còn sớm, nếu không đạo đủ, cha nuôi ngày mai lại đi với con.” Văn Nhân Lưu xem bộ dáng lưu luyến của Bánh Bao Nhỏ, trong lòng cười thầm không thôi.

Bánh Bao Nhỏ nghe xong lời này, hai mắt quả nhiên sáng ngời, tay nhỏ bé nắm chặt bàn tay to của hần, bĩu môi nói: “Cha nuôi, nhất ngôn ký xuất tứ mã nan truy, cha nuôi không thể đổi ý nha ~ Tĩnh Tĩnh còn có rất nhiều rất nhiều thứ thích đó.”

“Ha ha, Tĩnh nhi ngay cả nhất ngôn ký xuất tứ mã nan truy đều biết đến, cha nuôi nơi nào có đạo lý nói dối.” Văn Nhân Lưu xoa xoa đầu Bánh Bao Nhỏ, đối với tiểu gia hỏa miệng ngọt này yêu thích không thôi.

“Cha nuôi, Lê thúc thúc cùng Diệp thúc thúc đi đâu vậy, Tĩnh Tĩnh thế nào không nhìn đến bọn họ?” Bánh Bao Nhỏ tò mò hỏi, xoay quá đầu nhìn lướt qua phía sau, chỉ nhìn đến hai người hầu cùng với đại thúc râu quai nón, đại thúc râu quai nón đúng là người bắt hần, hình như là bị vài thúc thúc gọi là “Kim sư phụ”, cha nuôi còn thật kính trọng hần.

Trừng mắt nhìn Kim sư phụ liếc mắt một cái, Bánh Bao Nhỏ yên lặng thu hồi tầm mắt bản thân.

Kim sư phụ khoe miệng giật giật, nếu hắn không nhìn lầm, vật nhỏ vừa rồi trợn trừng mắt hắn? Không phải đều nói tiểu hài tử kỳ thực không mang thù sao, thế nào tiểu gia hỏa này luôn luôn nhớ kỹ chuyện bản thân bắt đi hắn?

“ Hai vị thúc thúc đi tìm một vật thay cha nuôi, rất nhanh sẽ về khách sạn.” Văn Nhân Lưu cùng tiểu nhân giải thích nói.

Kim sư phụ trong lòng kinh ngạc: Tuy rằng hắn đi theo Văn Nhân Lưu thời gian cũng không dài, nhưng hắn biết Văn Nhân Lưu chẳng phải cái loại người cứ hỏi sẽ trả lời, mà lúc này tiểu gia hỏa này hỏi cái gì, hắn đáp cái gì, thật sự là làm hắn giật mình.

“Tìm cái gì vậy nha?” Bánh Bao Nhỏ lại hỏi, một đôi mắt đen như ngọc lưu ly thật sự làm cho người ta yêu thích.

Văn Nhân Lưu cười nhạt nói: “Mấy ngày nữa là sinh nhật của phụ thân cha nuôi, cha nuôi chuẩn bị tìm một khối huyết ngọc có thể kéo dài tuổi thọ, để làm lễ vật.”

Bánh Bao Nhỏ nghe xong không khỏi chu miệng, “Cha nuôi vì sao không mang theo ta cùng nhau tìm, ngược lại lại giao cho hai vị thúc thúc đâu?”

“Bởi vì cha nuôi muốn có thời gian cùng Tinh nhi dạo phố.” Văn Nhân Lưu nắm bắt tay nhỏ bé của hắn nói.

Bánh Bao Nhỏ mắt âm ứớt, méo miệng nói: “Cha nuôi thật tốt.” Cảm động có như vậy một chút, nước mắt cũng là giả. Ai, không có biện pháp, phỏng chừng hắn về phương diện này di truyền từ cha hắn, là động vật máu lạnh. Chẳng qua, hắn hiện tại đích xác có một chút thích cha nuôi rồi.

Nhưng là, hắn không thói quen, hơn nữa cha nuôi đối hắn quá tốt làm cho hắn cảm thấy không chân thực, còn là yêu nghiệt thân cha gào to rống lớn làm hắn thoải mái.

“Tình nhi, con có cái gì muốn tặng cho cha hoặc nương con không?”
Văn Nhân Lưu đột nhiên hỏi.

“Ừm... Có! Cha nuôi, có cái gì để cho mẫu thân trở nên càng đẹp mắt không, Tình Tình tưởng đưa cho mẫu thân.” Bánh Bao Nhỏ ngửa đầu xem Văn Nhân Lưu, một đôi mắt sáng như sao.

“Ha ha, đương nhiên là có, hôm nay cha nuôi giúp con chọn khối Tàng Thanh Độc ngọc, hàng năm mang ở trên người, liền có thể mắt sáng dưỡng nhan, còn có thể nhuận tâm phế, thanh hỏa dạ dày.”

Bánh Bao Nhỏ lập tức vui mừng nói: “Ta đây muốn đem khối ngọc này đưa cho mẫu thân!”

Văn Nhân Lưu vừa nghe lời này, khóe miệng chậm rãi gợi lên một chút cười yếu ớt, cười đến có chút không rõ ý tứ, điểm điểm cái mũi nhỏ của hắn, giọng điệu mềm nhẹ nói: “Vài thứ kia đều là của con, ngày sau cha nuôi tìm người đưa đến trong phủ con. Nhưng mà, khối Tàng Thanh Độc ngọc con cứ cầm trước đi, cũng tốt sớm tặng nương con.”

“Vâng, cảm ơn cha nuôi.” Bánh Bao Nhỏ điềm nhiên trả lời, trong lòng lại sinh ra một loại cảm giác là lạ, nhưng hắn dù sao cũng là một đứa nhỏ, tâm tư người lớn phức tạp không phải cứ thông minh có thể biết.

Hai người lúc trở về, Diệp Tùy Trang cùng Lê Tử Ngọc đã đến khách sạn, hai người nhìn chăm chăm một lớn một nhỏ, lại nhìn đến phía sau tới tứ ô hợp lớn hộp nhỏ, đồng loạt lộ ra thần sắc bất đắc dĩ.

Lê Tử Ngọc không khỏi kể lể nói: “Ta còn tưởng rằng các người bị người đánh cướp đâu, lại không nghĩ rằng là dạo phố, còn dạo trở về một

đồng vô dụng gì đó. Lưu công tử, Tinh Tinh không hiểu chuyện làm vậy thì thôi, người thế nào có thể như vậy chứ? Ngày sau người nếu có con, còn không bị người khác chiều thành cái tính tình kiêu căng?”

Văn Nhân Lưu lơ đãng cười cười, “Tinh nhi là con nuôi của ta, ta nguyện ý chiều hã. Hơn nữa ta có dự cảm, Tinh nhi không lâu liền phải rời khỏi ta rồi. Trước khi hã rời đi kiêu căng một chút có gì không được?”

Lê Tử Ngọc có chút bất đắc dĩ vẫy vẫy tay, “Thôi thôi, khó được Lưu công tử như vậy thích một đứa trẻ.”

“Tử Ngọc, Diệp huynh, ta muốn ngọc tìm được sao?” Văn Nhân Lưu chuyển hướng đề tài.

Hai người vừa nghe lời này, cũng không để ý tới hã như thế nào chứ chiều tiểu gia hỏa, trực tiếp đem mấy khối Lam Điền ngọc hôm nay tìm tới để tới trước mặt hã, “Mấy khối Lam Điền Ngọc là thuần khiết, óng ánh trong suốt, vẫn còn ở dạng thô. Nếu điêu khắc ngọc bội Thành Long quần Tường Vân, hoàng... Lão gia nhất định sẽ thích.”

Văn Nhân Lưu cầm lấy một khối ngọc, trong mắt lộ ra thần sắc vừa lòng. Đang muốn nói chuyện, ngoài cửa bỗng nhiên hét lớn một tiếng.

Ngay sau đó, vù một tiếng, một bóng màu đỏ từ cửa sổ bay vào, mà Kim sư phụ canh giữ ở cửa cũng theo sau phá cửa mà vào.

Người tới một thân trường bào đỏ rực như lửa, mặt nạ màu đỏ tinh xảo, môi mỏng cong lên, xinh đẹp vô cùng.

Cơ Thần Tinh nhìn xem hai mắt lóe sáng: tạo hình thật đẹp!

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 148: Cổ Họa Tề Tụ, Bảo Tàng Hiến Lộ.

Nam tử đội mặt nạ màu đỏ tinh xảo một đôi mắt lạnh đảo qua Bánh Bao Nhỏ đáng yêu , ngấm tới bàn tay của Bánh Bao Nhỏ bị móng vuốt của Văn Nhân Lưu bao trùm . Cuối cùng dừng ở trên người Văn Nhân Lưu , hàn quang bắn thẳng đến.

"Lưu công tử cẩn thận!" Kim sư phụ hét lớn một tiếng, lắc mình tới, một quyền đánh về phía nam tử áo đỏ .

Nam tử áo đỏ nghiêng người né tránh, nguy hiểm híp híp mắt. Đây là người nào ? Không nghĩ tới người này nội lực thâm hậu như thế , một quyền này nếu là thật sự đánh vào trên thân hấn, hấn sẽ ăn không ít đau khổ.

Chỗ nam tử áo đỏ đứng phát ra phịch một tiếng, một chiếc ghế gỗ đằng sau đã bị một quyền của Kim sư phụ làm cho tan xương nát thịt.

"Tiêu Dao cung Quỷ Sát Huyết Tôn?"

Kim sư phụ thay đổi bộ dạng ngơ ngác ngày thường , ánh mắt lợi hại nhìn chăm chăm nam tử áo đỏ trước mắt , nói chuyện khẩu khí đã tiếp cận khẳng định.

Áo đỏ rời mặt nạ đỏ , đúng là trên giang hồ người người kính sợ Tiêu Dao cung Quỷ Sát Huyết Tôn.

Trên giang hồ có rất ít người nhìn đến bộ mặt thật của Quỷ Sát Huyết Tôn , nghe nói liền ngay cả những người trong Tiêu Dao cung đều không rõ ràng tôn thượng bọn họ trưởng thành bộ dáng gì ngocthuylachdang. Nhưng

là, Kim sư phụ theo khí tràng của nam tử này đã nhìn ra, người này là Quỷ Sát Huyết Tôn không thể nghi ngờ.

Văn Nhân Lưu chưa thấy qua bộ dạng cảnh giác như vậy của Kim sư phụ, trong lúc nhất thời ánh mắt nhìn về phía nam tử áo đỏ cũng trở nên lạnh lùng sắc bén .

Tiêu Dao cung Quỷ Sát Huyết Tôn? Tuy rằng hãn thân ở triều đình, nhưng là chuyện trên giang hồ hãn cũng không phải không biết .

Rất sớm trước kia hãn liền tò mò Tiêu Dao cung là làm cái gì, nhưng là phái người đi ra điều tra không người nào tìm được đáp án , đó cũng là giáo huấn làm cho hãn không dám dễ dàng lại phái người điều tra chuyện về Tiêu Dao cung , miễn cho tiền mất tật mang. Nhưng là, có một việc có thể khẳng định, Tiêu Dao cung không là người bình thường có thể dễ dàng trêu chọc.

Cơ Mộc Ly mắt hơi hơi nheo lại, không nói hai lời liền cùng Kim sư phụ đánh lên.

Hãn không nghĩ tới Kim sư phụ thế nhưng như vậy khó đối phó, nói vậy bản thân là gặp Thế Ngoại Cao Nhân rồi. Tuy rằng đối phương võ công cao cường, nhưng là hãn từ tu tập bí kíp mà Hiên Viên U Băng cho hãn , võ công tiến rất xa, muốn còn hơn Kim sư phụ cũng không tính vấn đề lớn . Chẳng qua muốn trong khoảng thời gian ngắn bắt hãn liền có chút khó khăn rồi.

Xem xét chuẩn một khắc Kim sư phụ thất thần , Cơ Mộc Ly tung một chưởng bổ về phía Văn Nhân Lưu.

Lê Tử Ngọc kinh hô một tiếng, hận không thể thay Văn Nhân Lưu đỡ một chưởng này. Chẳng qua hãn lo lắng cũng là dư thừa, Văn Nhân Lưu tuy rằng không là đối thủ của những người này , nhưng là người trong hoàng thất thuở nhỏ tập võ, né tránh một chưởng cũng không khó.

Mà Cơ Mộc Ly cũng không nghĩ thật muốn mạng của hần, hần chỉ tranh thủ lúc Văn Nhân Lưu tránh đi một chường này túm lấy Bánh Bao Nhỏ mắt đang lấp lánh xem hần . Rồi sau đó hóa thành một cơn gió , bay nhanh biến mất ở trước mặt mọi người .

Kim sư phụ đề khí sẽ bay ra ngoài đuổi theo , Lê Tử Ngọc vội vàng hô lên , "Kim sư phụ chờ đuổi, cẩn thận là kẻ điếu hổ ly sơn!"

Hiện thời thái tử điện hạ an toàn mới là quan trọng nhất, đây cũng là nguyên nhân Lê Tử Ngọc sẽ cùng Văn Nhân Lưu đi ra du ngoạn , hần phải cam đoan thái tử an toàn, cứ việc hần biết thái tử điện hạ đều có đối sách vạn toàn .

Kim sư phụ bước chân dừng lại, lập tức quay người trở về.

Diệp Tùy Trang có chút không đành lòng, lăm bầm hỏi, "Nhưng là tiểu gia hỏa bị người bắt đi , chẳng lẽ chúng ta cứ như vậy ngồi xem mặc kệ?" Bánh Bao Nhỏ vẫn gọi hần Diệp thúc thúc , vạn nhất xảy ra chuyện gì... Hần đều không dám nghĩ tiếp. Quý Sát Huyết Tôn thích giết tàn nhẫn, hần vì sao phải bắt đi tiểu gia hỏa?

Bắt đầu từ lúc Quý Sát Huyết Tôn xuất hiện thì sắc mặt Văn Nhân Lưu vẫn luôn ngưng trọng , thấy hần bắt đi Tiểu Tinh Tinh , ánh mắt càng là lạnh lùng sắc bén.

Nghe được lời nói của Diệp Tùy Trang , ánh mắt đảo qua mấy người, thần nhiên nói: "Tinh nhi sẽ không xảy ra chuyện gì, người nọ là phụng mệnh người kia mang Tinh nhi trở về." Ngừng một lúc , thanh âm trầm xuống, "Chính là bản cung nhưng lại không biết, ngay cả Tiêu Dao cung Quý Sát Huyết Tôn đều sẽ nghe lệnh Viêm Đạm vương."

Lê Tử Ngọc nghe vậy ánh mắt chợt lóe, trong lòng đã có đoán. Tuy rằng hần tinh thông mưu tính, nhưng là hần bản thân có một khuyết điểm rất lớn , thì phải là trí nhớ của hần không tốt . Trí nhớ kém không phải là xem văn

nhớ thơ , mà là mặt người . Nếu là chỉ thấy người nọ một hai lần, trong đầu hẳn rất ít khi có thể lưu lại bộ dáng người nọ , nhưng là có một ngoại trừ, thì phải là Viêm Đạm vương Cơ Mộc Ly .

Lúc trước Lam Đăng mượn cơ xem họa , mời ba nước khác đến Lam Đăng làm khách , Hỏa Vũ thì có Viêm Đạm Vương và quốc quân Cơ Văn kỳ, cũng tức Nho Vương trước đây .

Trừ bỏ hoàng thượng tổ chức hai lần đại yến, Viêm Đạm Vương Cơ Mộc Ly cùng Nho Vương Cơ Văn Kỳ rất ít ra khỏi hành cung . Cho nên hẳn tổng cộng cũng gặp qua Cơ Mộc Ly hai lần.

Nam nhân kia diện mạo tuấn mỹ, giống như tiên lại giống như yêu thật sự làm cho người ta khó có thể quên . Cho nên Văn Nhân Lưu hơi đề tỉnh hẳn liền hiểu được , khuôn mặt của Tiểu Tinh Tinh vừa thấy có tám chín phần giống Viêm Đạm Vương Cơ Mộc Ly ! Mà chỉ có duy nhất ánh mắt thì mười phần giống mẫu thân Thủy Y Họa của hắn - - nữ nhân kia có thể được cho thông minh lại xảo hoạt !

"Lưu công tử, Tinh Tinh hẳn chính là con trai của Hỏa Vũ Viêm Đạm Vương Cơ Mộc Ly cùng Tuyết Ly Phụng Nguyệt Công chúa Thủy Y Họa ?" Lê Tử Ngọc trầm sắc, vài câu đã tiếp cận với khẳng định rồi.

Không sai được, con trai của hai người này năm nay cũng phải hơn hai tuổi , mà tiểu gia hỏa trong miệng ba tuổi chỉ sợ là tuổi mụ, trên đời này cũng tìm không ra người tương tự hai người như vậy rồi. Hẳn nguyên bản còn đang suy nghĩ, đứa nhỏ thông minh đáng yêu này là con nhà ai , ngocthuymbachdang.leqd cũng không tưởng là con trai của kinh địch Viêm Đạm vương .

Lam Đăng cùng Hỏa Vũ sớm hay muộn sẽ giao chiến, không là hiện tại cũng là lúc sau.

Văn Nhân Lưu tuy rằng không có cấp ra đáp án chính xác , nhưng là Lê Tử Ngọc nhìn ánh mắt của hắn đã biết rõ sự thật . Hắn tuyệt đối không nghĩ tới, Văn Nhân Lưu ngay từ đầu đã biết thân phận đứa nhỏ , xong ... Còn nhận thức làm con nuôi ? Thật không hiểu, thái tử điện hạ lại đang tính kế gì rồi.

Một bên Diệp Tùy Trang nghe được không hiểu ra sao, Tiểu Tinh Tinh tiểu gia hỏa kia là con trai của Viêm Đạm Vương và Phụng Nguyệt Công chúa ? ! Thái tử điện hạ ngay từ đầu đã biết ?

Diệp Tùy Trang luôn luôn không hiểu nổi suy nghĩ của Văn Nhân Lưu . Giống như là Tuyết Ly cùng đông Diệu khai chiến, Hỏa Vũ cho Tuyết Ly mượn ba vạn binh mã , mà Lam Đăng lại án binh bất động. Rất nhiều triều thần đề nghị hoàng thượng đánh lén Hỏa Vũ , thái tử điện hạ lại cực lực phản đối việc này. Rất nhiều người đều đoán không ra thái tử tâm tư, chỉ có hoàng thượng Văn Nhân Dịch cùng hắn tâm ý tương thông, luôn luôn không có phái binh tấn công Hỏa Vũ .

Rất nhiều đại thần thở dài, tự xưng bỏ lỡ tốt nhất thời cơ tấn công , nhưng là Văn Nhân Dịch cùng Văn Nhân Lưu lại không cho là đúng.

"Lưu công tử, trong lòng người đến cùng là nghĩ như thế nào? Biết rõ tiểu gia hỏa kia là con trai của địch nhân , người còn ... Còn như vậy thâm tâm đào phối đối hắn?" Diệp Tùy Trang là người thẳng tính, nhin không được hỏi ra trong lòng nghi vấn.

Lê Tử Ngọc nghe vậy cũng nhìn đi qua, chờ hắn trả lời .

Văn Nhân Lưu chính là cầm lấy một khối huyết ngọc trên bàn thưởng thức, qua một lúc sau, khóe miệng đột nhiên giương lên, cười nhẹ nói: "Không vì sao, chính là đơn thuần cảm thấy đứa nhỏ này khiến người thích ."

Diệp Tuy Trang cùng Lê Tử Ngọc nghe được không nói gì. Văn Nhân Lưu là một người tính toán cẩn thận , làm cho bọn họ tin tưởng người này chính là đơn thuần lấy lòng con của địch nhân , so tin tưởng nước sông chảy ngược còn muốn nan.

"Người đi tìm hiểu Bạch Ly khi nào thì trở về?" Văn Nhân Lưu bỗng hỏi một câu.

"Sẽ nhanh trở lại phục mệnh thôi ." Diệp Tuy Trang trả lời.

Cơ Thần Tinh bị bắt đi lúc này hai mắt đầy sao nhìn chăm chăm nam tử áo đỏ mang theo hắn . Vừa rồi người này sử xuất công phu thật đẹp mắt , nếu có thể cùng hắn bái sư học nghệ thì tốt rồi.

Cơ Mộc Ly hoàn toàn không biết nhi tử nhà mình đã đánh chủ ý lên hắn , mang theo hắn một đường Phi Diêm Tẩu Bích, cho đến khi tiến nhập một nhà khách sạn cách khá xa .

Trong phòng khách , nam tử áo xanh đội mặt nạ màu xanh tinh xảo , hơi có chút sốt ruột đi qua đi lại , nhìn thấy Quỷ Sát Huyết Tôn cùng với tiểu nhân trong tay hắn , mới thở ra .

"Tôn thượng, người đã trở lại, thuộc hạ còn đang suy nghĩ, ngài nếu không trở lại, thuộc hạ liền mang theo Quỷ Sát quân vây quanh khách sạn này ." Thanh Long lập tức tới nghênh tiếp, còn chưa đi gần, giữa không trung liền có một vật bóng đen bị ném đến , Thanh Long sợ tới mức vội vàng tiếp được, mắt mang khiển trách nhìn Quỷ Sát Huyết Tôn liếc mắt một cái.

Cơ Thần Tinh đối với hành vi ném bản thân của cao nhân có chút bất mãn, nhưng là hắn hạ quyết tâm muốn nhận thức sư phụ . Cho nên chỉ mập mạp cái miệng nhỏ nhắn, một tiếng không kêu , kết quả rơi thẳng xuống đất lọt vào trong lòng nam tử áo xanh kia .

Hả ? Đây là hương vị gì ? Rất quen thuộc !

Bánh Bao Nhỏ vội vàng ôm cổ Thanh Long , mặt tròn mồm mĩm vội vàng tới gần dùng sức ngửi ngửi, lập tức hai mắt sáng ngời, thốt ra, "Lăng thúc thúc!"

Đông Phương Lăng nhất thời không chú ý, thế nhưng theo bản năng ai một tiếng, kết quả mới xuất khẩu liền ngân ngân cả người. Xú tiểu tử! Cư nhiên nhận ra hân rồi !

"Tiểu quý, người loạn gọi cái gì, ta mới không phải Lăng thúc thúc!" Đông Phương Lăng liếc nhìn ánh mắt lạnh của Cơ Mộc Ly , lặng lẽ nuốt một ngụm nước bọt.

"Hu hu... Lăng thúc thúc, người thế mà không tiếp thu Tinh Tinh , hu hu hu... Người thật nhẫn tâm, một Tinh Tinh vài ngày nay luôn luôn nhớ tới người, người vậy mà lại không cần Tinh Tinh nữa ..." Bánh Bao Nhỏ miệng mở ra , nói khóc liền khóc, bộ dáng miễn bàn có nhiều ủy khuất , nhìn xem Đông Phương Lăng trong lòng tội ác tăng mười phần, hận không thể tự nhảy vào hố phân.

Đông Phương Lăng cũng không quản chuyện Cơ Mộc Ly cản dận , lập tức liền nhỏ giọng nhẹ dõ , "Tinh Tinh ngoan , Lăng thúc thúc đang làm chuyện quan trọng , không thể lộ ra thân phận . Cho nên Tinh Tinh muốn giả vờ như không biết Lăng thúc thúc, hiểu không?"

"Tinh Tinh ở trong mắt Lăng thúc thúc dĩ nhiên là người ngoài ?" Khóe mắt Bánh Bao Nhỏ rớt xuống hai giọt nước mắt to như hai hạt đậu .

Đông Phương Lăng vội vàng sửa miệng, "Tinh Tinh đương nhiên không là người ngoài ! Lăng thúc thúc chỉ thích Tinh Tinh thôi !"

Bánh Bao Nhỏ vừa nghe lời này, nhất thời mặt mày hớn hở, hôn bẹp một cái vào trên mặt Đông Phương Lăng .

Đông Phương Lăng trong lòng vui mừng mà nói: Tiểu hài tử chính là dễ dụ.

Nhưng là, hắn nào biết đâu rằng Bánh Bao Nhỏ là trong lòng có tính toán khác.

Vụng trộm xem xét vị thúc thúc áo đỏ liếc mắt một cái, Bánh Bao Nhỏ để sát vào bên tai Đông Phương Lăng , nhẹ nhàng mà nói: "Lăng thúc thúc, vị thúc thúc áo đỏ kia là loại người nào vậy ?"

Đó là cha người ! Đông Phương Lăng ở trong lòng cười nói. Gia chỉ sợ là muốn tức chết rồi, tiểu gia hỏa này vừa nhìn là nhận ra bản thân, nhưng là làm thân cha xách theo một đường, tiểu gia hỏa lại không nhận ra đến!

Kỳ thực, Cơ Thần Tinh có thể nhanh như vậy nhận ra Đông Phương Lăng, chủ yếu là vì Đông Phương Lăng thường xuyên ôm hắn .

Đông Phương Lăng bởi vì hàng năm đều tiếp xúc với thảo dược, trên người liền có mùi thơm của dược thảo , Cơ Thần Tinh cái mũi nhỏ thật sự rất thính , sớm quen thuộc , cho nên lúc ngửi được hương vị quen thuộc , hắn lập tức liền xác định thân phận của Đông Phương Lăng .

Nhưng Cơ Mộc Ly lại không giống như thế , số lần hắn ôm thân nhi tử ít đến thảm thương , lại không dùng hương nhang gì , Cơ Thần Tinh nhất thời thật đúng không nhận ra hắn.

Gương mặt Cơ Mộc Ly dưới mặt nạ màu đỏ không cần xem cũng biết là đen xì . Đông Phương Lăng cười trộm với Bánh Bao Nhỏ trong lòng nói: " À , vị thúc thúc áo đỏ đó hả . Là người mà Lăng thúc thúc muốn nghe theo ."

Đôi mắt to tròn linh động của Bánh Bao Nhỏ đảo một vòng , ghé vào lỗ tai hắn nhỏ giọng nói: "Lăng thúc thúc, người hiện tại đây là một lòng hầu hai chủ sao? Nếu bị phụ thân biết đến , người sẽ chịu không nổi á ~ "

Đông Phương Lăng nhất thời ngây ngốc, xú tiểu tử đây là ý tứ gì ? Thế nào lời này nghe có điểm không có hảo ý .

Quả nhiên, câu tiếp theo của tiểu gia hỏa làm Đông Phương Lăng ghen hòng .

"Lăng thúc thúc nếu thuyết phục vị thúc thúc áo đỏ kia thu Tinh Tinh làm đồ đệ, Tinh Tinh nhất định sẽ thay Lăng thúc thúc thu miệng lại , bằng không, hừ hừ ~ "

Hai chữ hừ hừ ý tứ uy hiếp rõ ràng , Đông Phương Lăng thật muốn một tay hất xú tiểu tử này văng ra.

Vậy mà dám uy hiếp hử? Quả thật là to gan !

Tuy rằng Cơ Thần Tinh nói rất nhỏ , nhưng là Cơ Mộc Ly đứng cách đó vài bước vẫn là một chữ đều nghe không sót , lúc này ở trong lòng cười ha hả: Xú tiểu tử, cư nhiên hiểu được uy hiếp Lăng thúc thúc vì bản thân mưu hoa, không hổ là con trai của Cơ Mộc Ly ta , đủ vô sỉ đủ giáo hoạt!

"Tiểu gia hỏa, muốn báỉ ta làm thầy phải tỏ rõ thành ý của ngươi ." Nam tử đội mặt nạ nhìn Bánh Bao Nhỏ nhếch môi cười .

Bánh Bao Nhỏ nghe vậy mắt sáng ngời, lập tức lại bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, không khỏi kêu lên một tiếng, "A a a - - Lăng thúc thúc, gói đồ của ta lại để ở chỗ cha nuôi rồi !"

Kết quả là , Cơ Mộc Ly nghe đến hai chữ cha nuôi , biểu cảm đặc ý vui mừng lúc trước trong nháy mắt liền biến mất không thấy, toàn bộ mặt đều lạnh xuống.

Về sau một đoạn thời gian rất dài , Bánh Bao Nhỏ biết được sự thật vì học được võ nghệ thượng thừa , thật vô sỉ hướng về phía thân cha làm nũng các kiểu , ý đồ muốn để phụ thân dạy hửn võ công. Nhưng là, bởi vì hửn

thân cha là người mang thù , Bánh Bao Nhỏ luôn luôn không có đạt được, mãi cho đến khi mẫu thân của hắn ra tay , bản thân mới rớt cuộc kết thúc công cuộc làm nũng , bắt đầu cùng quý hạp hời cha học võ.

Tự nhiên, này đó đều là nói sau.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 144.2

Thủy Y Họa thắng lợi trở về, trong lòng miễn bàn nhiều vui mừng. Nhưng là khi đi là xuôi gió xuôi nước, cho nên chỉ tốn ba bốn ngày liền đến huyện Lệ ở Đông Diệu . Mà lúc trở về lại hoàn toàn tương phản, bởi vì là đi ngược dòng có đôi khi còn có thể ngược gió , hành trình liền chậm lại, phải mất năm sáu ngày mới hoàn toàn ra khỏi biên cảnh Đông Diệu .

Hơn nữa, Đông Diệu lại không có trực tiếp thông tới kênh đào của Hỏa Vũ , nên trước hết phải quay lại Lam Đăng , tiếp theo lại nghĩ biện pháp đem vàng bạc mang về Hỏa Vũ . Cho nên khi đi dễ dàng khi về thì nan, cũng may nàng đã nghĩ ra đối sách .

Thủy Y Họa thật không ngờ chính là , ba con thuyền của bản thân vừa ra khỏi Đông Diệu không lâu , nàng lại đụng phải thuyền của Diệp Tùy Trang . Hơn nữa, thuyền kia hiển nhiên là đang chờ nàng.

"Bạch công tử, gia chủ ta mời người lên thuyền nói chuyện ."

Thủy Y Họa thật xa liền thấy có người đang tiếp đón nàng, người nọ đúng là hạ nhân lần trước mời nàng lên thuyền .

Ai , dựa vào cái gì người bảo ta đi ta nhất định phải đi đâu. Thủy Y Họa lạnh lùng đảo qua con thuyền bề ngoài phổ thông này liếc mắt một cái.

Mộ Dung Thất cùng Thu Diệp đứng ở phía sau Thủy Y Họa , thần sắc cảnh giác.

"Nếu không phải chủ tử thông minh, sai người mỗi lần kiểm tra khoang thuyền xong đều phải rải lên một tầng phấn trắng , chúng ta cũng không

biết có người xâm nhập vào chiếc thuyền thứ hai ." Thu Diệp hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm thuyền lớn cách đó không xa , "Hiện tại xem ra, người âm thầm xâm nhập thật khả năng chính là thuộc hạ của chủ nhân con thuyền kia ."

Mộ Dung Thất sắc mặt có chút đông lạnh, "Là lỗi của ta , lần trước thế nhưng không có nhận thấy được hơi thở của người lạ."

Thủy Y Họa lơ đãng cười cười, "Tiểu Thất, lần trước không oán người, bọn họ phái ra người ít nhất khinh công ở trên người, lại nói, chúng ta cũng không tổn thất cái gì. Không phải là bị hấn đã biết hàng hóa của ta sao, chỉ cần không gây trở ngại ta, ta cũng nguyện ý cùng Diệp gia ở mặt ngoài giao hảo."

Nói đến đây, Thủy Y Họa ánh mắt chợt lóe, như có thâm ý hơi cong môi, "Cũng không biết, trừ bỏ hấn Diệp Tùy Trang, trên thuyền kia đến cùng còn có đại nhân vật nào?"

Lần trước nàng đi vào nhã gian, bởi vì trong phòng hạ nhân hơi thở nặng nề , nàng chính là mơ hồ nhận thấy được phía sau bình phong giống như có hơi thở của người khác nữa .Cho nên ngay từ đầu nàng liền nghiêng thân mình , vừa chuẩn làm cho người phía sau bình phong không nhìn thấy diện mạo của nàng .

Cho đến sau này nàng trong lúc vô tình nhìn đến bóng đen phía sau bình phong , nàng mới xác định phía sau bình phong quả thật có người , trong lòng đột nhiên sinh ra một loại cảm giác không ổn, cùng Diệp Tùy Trang nói chuyện thái độ cũng đổi .

"Vậy ... Chủ tử lần này không tính toán đi?" Thu Diệp nhìn ngó nàng, không xác định hỏi. Y theo sự hiểu biết của nàng đối chủ tử, chủ tử cũng không phải là loại người bị người nắm mũi dẫn đi .

Thủy Y Họa cười nhạo một tiếng, "Đi chứ ngại gì? Lão nương chính muốn biết phía sau Diệp Tùy Trang đến cùng là người nào !"

"Tiểu Thất, lần này người vẫn là ở lại trên thuyền, nhưng đừng tái phạm sai lầm lần trước ."

Mộ Dung Thất gương mặt cực ngắc gập đầu.

Thủy Y Họa tiến vào phòng lớn của đối phương ,lúc nhìn đến mấy người bên trong , sắc mặt đột biến.

Nàng mơ hồ dự đoán được có thể là Lê Tử Ngọc, ai đoán thế nhưng lại có cả Thái Tử Văn Nhân Lưu của Lam Đăng !

Lại nghe Văn Nhân Lưu có được bản lĩnh đã gặp qua là không quên được , nàng lại đã từng tham dự yến hội của Lam Đăng .Tuy rằng nàng cải trang thành nam tử, còn cố ý dùng bút chì tô lại lông mày , lấy vải bông quấn eo , nhưng là nếu như Văn Nhân Lưu cẩn thận quan sát, chỉ sợ rất nhanh có thể phát giác ra nàng .

Vừa nghĩ vậy , Thủy Y Họa trong lòng không khỏi căng thẳng, vội nhìn Diệp Tùy Trang ngồi ở bên trái liền ôm quyền, "Diệp huynh, đã lâu không gặp . Chẳng qua tiểu đệ lần này trên đường đã trì hoãn không ít thời gian, thật sự không phương diện cùng Diệp huynh nhiều tán gẫu, tiểu đệ đi trước , ngày khác sẽ tự đến quý phủ bồi tội."

Thủy Y Họa nói xong liền đi ra ngoài. Nếu chỉ riêng là Lê Tử Ngọc, nàng còn có thể chu toàn một phen, nhưng nếu hai con hồ ly ở cạnh nhau , nàng vẫn là trước tránh đi .

Đáng tiếc, có người hiển nhiên không cho nàng cơ hội này.

Phía sau bỗng nhiên vang lên một hồi tiếng cười .

"Bạch công tử làm gì vội vã rời đi, chẳng lẽ Bạch công tử không muốn biết trên thuyền của người thiếu cái gì sao ?"

Thủy Y Họa đột nhiên quay đầu, ánh mắt thẳng tắp chống lại Văn Nhân Lưu. Trong mắt người kia lóe sáng cùng ý cười nhạt nhẽo làm nàng sinh ra ảo giác người này sớm đã biết thân phận nàng .

Mặc kệ Văn Nhân Lưu có nhận ra nàng hay không , nàng cũng phải tiếp tục giả vờ .

"Diệp huynh, không biết hai vị huynh đài này là ?" Thủy Y Họa mang nghi hoặc nhìn về phía Diệp Tùy Trang.

Diệp Tùy Trang cười giới thiệu nói: "Bên người ta vị này là Lưu công tử, ngồi ở bên cạnh hẳn là Lê công tử."

Thủy Y Họa nhìn mấy người cười nịnh nói, "Tiểu đệ có thể nhận thức mấy vị công tử, thật sự là tiểu đệ đã tu luyện phúc khí ba đời . Nhưng mà , Lưu công tử mới vừa nói không biết là ý gì?"

Lê Tử Ngọc nhiều xem Bạch Ly vài lần, trong lòng không khỏi cảm thấy buồn cười, rõ ràng chính là công tử cao nhả không tầm thường . Vì sao lại muốn giả bộ thành bộ dạng tiểu nhân nịnh nọt ? Tuy rằng người trong giang hồ muốn cẩn thận một chút, nhưng là người này cũng quá mức dè dặt cẩn trọng thôi, không khỏi làm cho người ta cảm thấy quá không cốt khí .

Văn Nhân Lưu khéo môi nhếch lên một chút cười nhạt, "Ta chỉ là thay Bạch công tử người lo lắng mà thôi, chẳng lẽ Bạch công tử thật sự không có phát hiện bản thân đã đánh mất gì đó quan trọng sao ?"

Thủy Y Họa đã lười nghe hẳn quanh co lòng vòng, cười lạnh một tiếng nói: "Lưu công tử có lời nói thẳng đi, tiểu đệ ta đến cùng là đã đánh mất cái gì vậy?" Mộ Dung Thất cùng Thu Diệp đã xác nhận quá, trên ba chiếc

thuyền căn bản không có mất hàng hóa gì , người trên thuyền cũng không thiếu một ai .

Văn Nhân Lưu hơi giật mình, bất đắc dĩ cười, "Bạch Ly huynh giống như hiểu lầm cái gì, tại hạ chính là đơn thuần tưởng cùng Bạch huynh làm bằng hữu mà thôi. Lần trước xác thực là ta không đúng, phái người đi lên thuyền của người tìm hiểu tình huống, nhưng là tại hạ không có ý khó xử , Bạch huynh kết quả có phải là gạo lương hay không , tại hạ cũng không có để ý ."

Thủy Y Họa hơi hơi híp híp mắt, chờ câu kế tiếp của Văn Nhân Lưu .

"Lần trước Kim sư phụ trong lúc vô ý ở trên thuyền phát hiện một tiểu oa nhi có hành vi lén lút . Đoán hẳn khả năng có toan tính khác , Kim sư phụ liền thuận tiện dẫn người đã trở lại."

Nói đến đây , cố ý nhìn lướt qua vẻ mặt trấn định của Thủy YHọa , khẽ cười nói: " Tiểu oa nhi khoảng ba tuổi , tự xưng Tiểu Tinh Tinh, ta coi tiểu gia hỏa này bộ dáng đáng yêu , lại nhỏ như vậy, khẳng định không phải có ý xấu gì .Cho nên liền nhận thức hẳn làm con nuôi ..."

Thủy Y Họa cả trái tim chợt căng thẳng, thùng thùng nhảy dựng, sau này nghe hẳn nói nhận thức Tinh Tinh làm con nuôi , mới hơi thở ra lại lập tức sinh lòng cảnh giác.

Tinh Tinh lại trốn ở trên thuyền của nàng ? Còn bị người của Văn Nhân Lưu bắt đi rồi hả ? ! Nhưng Văn Nhân Lưu vì sao muốn nói cho nàng, chẳng lẽ Văn Nhân Lưu thật sự đã biết thân phận của nàng?

Mặc kệ Thủy Y Họa trong lòng sóng to gió lớn như thế nào , ở mặt ngoài như cũ bất động thanh sắc. Trước lộ ra dấu vết trước hết thua. Hiện tại có một chút là xác định, Tiểu Tinh Tinh từng dừng ở trên tay Văn Nhân Lưu !

Văn Nhân Lưu chống lại cặp mắt tối đen không gợn sóng của Thủy YHọa , trong lòng không khỏi có chút thất bại. Thật sự là một nữ nhân không đơn giản , vì sao hẳn liền không thể sớm gặp được đâu?

"Bạch huynh có hứng thú đánh một ván cờ với ta hay không ?" Văn Nhân Lưu đột nhiên hỏi.

Thủy Y Họa nhìn hẳn thật lâu sau, khóe miệng hơi hơi cong lên , "Vui vô cùng." Ta ngược lại muốn nhìn, người đến cùng tính toán điều gì!

Bàn cờ được chế tạo từ ngọc linh lung tốt nhất được hạ nhân mang lên , Văn Nhân Lưu đem quân cờ màu đen để trước mặt nàng , "Bạch huynh, mời ."

Thủy Y Họa mới sẽ không khách khí với hẳn, nhặt lên một quân đen dẫn đầu vào ván cờ .

" Được , rõ ràng." Văn Nhân Lưu khen, một quân cờ trắng ngay sau đó hạ xuống.

Lê Tử Ngọc cùng Diệp Tùy Trang liếc nhau, yên tĩnh ở bên cạnh xem cờ .

Ngay từ đầu , hai người vẫn là bàng quan, cuối cùng nhưng lại thoáng như đặt mình trong trong đó, nhìn xem mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Hai người này cờ phong thể nhưng như thể tương tự, thích nhất bức người đến góc chết, đợi đến hoàn hồn là lúc, quân cờ đã mất hồi thiên thuật, chỉ còn đường chết. Chỗ khác nhau đó là Văn Nhân Lưu trọng ở từng bước đan xen, tiền hô hậu ứng, mà nước cờ của Bạch Ly nhìn như lộn xộn, thật sự trong có Càn Khôn, đợi đến lúc phát hiện không thích hợp , quân cờ đã rơi vào cạm bẫy.

Văn Nhân Lưu không khỏi cười khẽ, "Không nghĩ tới tài đánh cờ của Bạch huynh lại cao siêu như thế , ngay cả ta đều suýt chút chống đỡ không được."

Thủy Y Họa thân nhiên nói: "Chẳng qua là đặt loạn thôi , Lưu công tử khen trật rồi."

Cứ việc hai người vừa đánh cờ vừa nói chuyện , không để ý thời gian cũng qua nửa canh giờ . Kết quả ở ngoài dự đoán của mọi người nhưng cũng là trong dự đoán của hai người : Hai người hạ thành thế hoà.

Văn Nhân Lưu tâm tình là chưa bao giờ thoải mái như vậy , nhưng mà Thủy Y Họa lại không có tâm tình cùng hân chu toàn, hiện tại trong đầu nàng toàn bộ là Tiểu Tinh Tinh.

Xú tiểu tử dám theo dõi nàng, nhất định là nàng ngày thường rất chiều hân rồi ! Nhưng là, nàng càng lo lắng chính là an nguy của Tiểu Tinh Tinh .

"Bạch huynh, bàn cờ linh lung này người mang đi đi." Văn Nhân Lưu cười yếu ớt nói, nhìn nàng ánh mắt tình cảm không hề che giấu .

Thủy Y Họa kinh ngạc nhú nhú lông mày , "Vô công không thụ lộc."

"Ha ha, đây là ta đáp ứng đưa cho Tinh nhi, ta cũng không thể làm người không có chữ tín , liền làm phiền Bạch huynh đem thứ này thay ta chuyển giao đi."

Thủy Y Họa hai mắt tròn tròn .

Quả nhiên! Văn Nhân Lưu đã nhìn ra nàng là cải trang , càng đã biết thân phận của nàng! Bằng không vì sao nhờ nàng thay chuyển giao? !

"Lưu công tử đã nhờ ta thay chuyển giao bàn cờ Linh Lung , như vậy người cũng biết đứa nhỏ này hân hiện ở nơi nào?"

Thủy Y Họa trong lòng đã đại khái đoán được. Tiêu Dao cung của Cơ Mộc Ly cũng không phải là bài trí, Tinh Tinh không thấy nữa, hẳn sẽ có động tác, vừa rồi nàng nhất thời nóng vội, lại bị lời nói của Văn Nhân Lưu dẫn đường sai, cho nên không có nghĩ lại.

Văn Nhân Lưu cười mang theo chút đắc ý , "Tinh nhi đã bị cha hẳn sai người mang về , vừa rồi ta như không nói lời này , Bạch huynh chỉ sợ sẽ không lưu lại, càng sẽ không cùng ta chơi cờ rồi ."

Thủy Y Họa không vui nhìn chăm chăm người nam nhân trước mắt này, nhưng rất nhanh liền trấn định lại, mặc kệ thế nào, Tinh Tinh ở trên tay hẳn trong khoảng thời gian này không có chịu khổ, hẳn cũng không có ý đồ lợi dụng một đứa nhỏ hai ba tuổi làm chuyện gì. Người này nếu không phải ở mặt đối lập, nhưng là một người đáng giá giao hữu .

"Đúng rồi, còn có gói đồ nhỏ của Tinh nhi , Bạch huynh cũng mang về đi." Văn Nhân Lưu cười yếu ớt nói. Gói đồ nhỏ hẳn đã mở ra xem qua, những thứ bên trong thực làm cho hắn dở khóc dở cười. Nhiều độc dược rồi phần độc lạ các loại , nhiều ngọc bội phi thúy bảo bối linh tinh hẳn lấy từ trên người hắn như vậy , còn có hai khối vàng Tinh nhi tự mang theo , cùng với mấy cái bánh bị cắn vài miếng.

Hắn là hết sức thích tiểu gia hỏa giao hoạt đáng yêu kia .

Thủy Y Họa hướng hắn gật gật đầu, chưa tính toán cùng hắn thâm giao . Nhưng là, Văn Nhân Lưu hiển nhiên không là nghĩ như vậy.

Lúc Thủy Y Họa cầm lại gói đồ nhỏ và bàn cờ linh lung chuẩn bị rời đi , Văn Nhân Lưu bỗng nhiên gọi lại nàng, tao nhã mà thông thả bước tới trước mặt nàng, cười nói: "Không biết Văn Nhân Lưu ta có tư cách trở thành bằng hữu của Thủy cô nương không ?"

Lời này vừa nói ra, Lê Tử Ngọc vẫn bàng quan sắc mặt đột biến, lập tức gắt gao nhìn chăm chăm nam tử trước mắt , Diệp Tùy Trang cũng thập

phần kinh ngạc, Bạch Ly đúng là nữ nhân?

Thủy Y Họa ánh mắt trầm xuống, Văn Nhân Lưu người kết quả đang tính toán gì ?

"Lưu công tử nếu như không ghét bỏ , tại hạ liền nhận thức người làm bằng hữu." Chính là, bằng hữu cũng có rất nhiều loại, người lúc này là một loại không bắt mắt nhất . Y Họa cong miệng cười.

Nhìn theo Thủy Y Họa rời đi , Văn Nhân Lưu tao nhã hơi cong môi một cái, cười đến ý tứ hàm xúc không rõ.

"Tùy Trang." Hắn bỗng nhiên kêu, chậm rì rì phân phó, "Là thời điểm nên cấp Đông Diệu đưa chút lương thảo cứu mạng , đến lúc đó đừng quên nhắc nhở ý tứ của bản cung ."

"Thuộc hạ tuân mệnh."

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 144.3

Đông Diệu cùng Tuyết Ly đối chiến gần ba năm, thắng bại ngang nhau, trong một tháng cuối cùng của chiến dịch. Đông Diệu lương thảo đã không đủ, lại có tin tức truyền đến, âm thầm có quý nhân đưa lương thảo tới tương trợ, Đông Diệu được lương thảo sung túc, sĩ khí tăng nhiều, thắng trận này.

Vốn tưởng rằng Đông Diệu sẽ thừa dịp này tiếp tục tấn công Tuyết Ly, ai đoán được Đông Diệu nhưng lại chủ động đưa ra nghị hòa, làm cho tất cả mọi người rất là không hiểu.

Không chỉ như vậy, Đông Diệu Thái tử Đoan Mộc Toái Phong còn chủ động tống xuất một bức cổ họa vô giá, từ đây hai nước đình chiến.

Mà Tuyết Ly được tống họa cổ không lâu sau lại đưa cho quốc quân của Hỏa Vũ, mặt ngoài xưng là tạ lễ vì cho mượn binh.

Trong đó việc nhỏ không đáng kể kết quả như thế nào, chỉ sợ chính là đương sự mới biết.

Hỏa Kỳ vương phủ.

Tuy rằng Đoan Mộc Toái Phong hiện thời đã là Đông Diệu Thái tử, đáng lý nên vào ở Đông cung của Thái tử, nhưng bởi vì rườm rà phiên toái, Đoan Mộc Toái Phong vẫn là ở tại vương phủ của bản thân.

Lúc này, sắc mặt Đoan Mộc Toái Phong hơi có chút không vui xem nam nhân trẻ tuổi bên cạnh, nhưng cũng không mất tôn trọng hỏi, "Hoàng thúc, vì sao ta phải đưa bức họa cổ tống truyền đi, đó nhưng là có thể cởi bỏ bí mật bảo tàng gì đó!"

Bên người hãn nam tử nhìn như anh tuấn trẻ tuổi đúng là Hạc Thần Uyên đã biến mất khỏi Viêm Đạm vương phủ đã lâu, tên thật Đoan Mộc Trầm Uyên, mười mấy năm trước liền rời đi Đông Diệu. Hiện tại bỗng nhiên xuất hiện tại bên cạnh hoàng thất Đoan Mộc Toái Phong này, lại giúp đỡ hãn cùng nhau bày mưu tính kế, Đoan Mộc Toái Phong tự nhiên thật tín nhiệm hãn.

Đoan Mộc Trầm Uyên thấp mắng hãn một câu, "Phong nhi, người làm việc còn chưa thỏa đáng, có đôi khi còn dễ dàng xúc động. Nếu không đổi được tật xấu này, ngày sau có thể nào làm được đại sự?"

Đoan Mộc Toái Phong tự biết đuối lý, lại cũng có chút giận, "Hoàng thúc tổng nói ta không sánh bằng Viêm Đạm vương Cơ Mộc Ly, diệt nhi ta trừ bỏ ngẫu nhiên xúc động, lại có những phương diện nào không bằng hãn?"

Đoan Mộc Trầm Uyên âm thầm lắc đầu, tuy rằng hãn cùng Cơ Mộc Ly luôn luôn là quan hệ giao dịch, nhưng là ở chung nhiều năm, không thể không nói không có một chút cảm tình, Cơ Mộc Ly so với hoàng thất này của hãn càng có thể ẩn nhẫn, càng thiện quyết sách, thủ đoạn quyết đoán sắc bén hơn, nhưng Đoan Mộc Toái Phong cũng có ưu thế của bản thân, hãn thiện lung lạc nhân tâm, thưởng phạt phân minh, chỉ dùng người mình biết.

"Phong nhi, ta đời này chuyện ảo não nhất chính là không thể lưu lại nữ nhân mình yêu thích, mà áy náy nhất chuyện đó là bỏ quên Đông Diệu không để ý, tùy hứng đi làm chuyện bản thân muốn làm. Lúc trước hoàng huynh cực lực giữ lại, ta là một mực đi làm việc riêng của bản thân quên hãn một người ứng phó nhiều việc như vậy, ta... Thẹn với tiên hoàng lâm chung nhắc nhở. Cho nên, ta thề phải giúp người lấy được bảo tàng trong truyền thuyết, lấy để làm cho Đông Diệu ta trở nên càng cường đại hơn."

Đoan Mộc Toái Phong nghe thế, thở dài nói: "Hoàng thúc vì sao không chịu báo cho phụ hoàng biết người đã trở lại. Phụ hoàng biết sẽ phải thật

vui sướng đi. Về phần chuyện bảo tàng, hoàng thúc vì sao năm chắc như thế? Hoàng thúc sẽ không sợ Viêm Đạm vương có tâm tư khác?"

Sau khi hai người nhận thức không lâu, Đoan Mộc Trầm Uyên liền đem những chuyện mình trải qua trong nhiều năm nói cho Đoan Mộc Toái Phong, Đoan Mộc Toái Phong từ mới bắt đầu kinh ngạc cùng hoài nghi hiện tại đã biến thành tín nhiệm cùng lo lắng.

Tín nhiệm Đoan Mộc Trầm Uyên trung tâm, lo lắng Viêm Đạm vương sẽ có tâm tư khác sau khi hẹn ước mười năm kết thúc.

Đoan Mộc Trầm Uyên lắc lắc đầu, "Mộc Ly đứa nhỏ này là ta nhìn lớn lên, mấy năm nay hẳn đúng là tận tâm tận lực giúp ta hoàn thành tâm nguyện. Còn nữa, mười năm ước hẹn rất nhanh sẽ đến, đến lúc đó hẳn như thật sự mang tâm tư khác ta cũng không có tư cách khiển trách hẳn."

"Hoàng thúc vì sao không sớm tìm tới diệt nhi? Diệt nhi ta cũng có thể giúp hoàng thúc." Đoan Mộc Toái Phong có chút cảm giận nói.

Hắn rất sớm chỉ biết bản thân có một vị hoàng thúc yêu võ thành si, bỏ lại vương vị đi chung quanh bước chân vào giang hồ, học được một thân võ nghệ, nếu là bản thân có thể được hẳn chân truyền, chắc chắn so Cơ Mộc Ly càng xuất sắc. Hiện tại hẳn chính là muốn học cũng vô dụng, một là chính vụ nhiều lắm, mà là võ công của chính hắn cũng đã hình thành, lại đi học hoàng thúc sẽ dễ dàng biến thành vẽ hổ không thành lại thành ra vẽ chó.

Đoan Mộc Trầm Uyên bùi ngùi nói: "Khi đó ta cảm thấy then với người cùng phụ hoàng người. Cho nên không dám quay về Đông Diệu, còn nữa, Cơ Mộc Ly lúc trước thân phận cùng tình cảnh là thích hợp nhất làm việc này."

"Thôi, không đề cập tới chuyện năm đó, đã nói hiện tại. Trận chiến cuối cùng là ai đã đưa lương thảo tới cho Đông Diệu ta, Phong nhi người hẳn là

trong lòng có tính toán, đã đối phương đưa ra yêu cầu này, chúng ta đương nhiên muốn hết lòng tuân thủ lời hứa, ngocthuylachdang. quan trọng hơn là, ta biết cỗ họa sẽ rơi xuống tay Cơ Mộc Ly. Cho nên, đưa cho Tuyết Ly hay đưa cho Cơ Mộc Ly căn bản không có gì khác nhau. Hiện tại, Mộc Ly hẳn đại khái đã tập hợp đủ..."

Đoan Mộc Toái Phong hơi có chút hưng phấn mà hỏi: "Hoàng thúc nói nhưng là thật sự? Cơ Mộc Ly bây giờ đây đã tập hợp đủ bốn bức họa và Song Hàng Quỷ Tử để mở ra bảo tàng?!"

"... Không sai. Đến lúc đó ta sẽ đi theo hắn, bảo tàng ta ĐoanMộc Trầm Uyên muốn định rồi!"

Editor:ngocthuylachdang@

Viêm Đạm vương phủ - tình hình lúc này có thể dùng một từ để hình dung: Gà bay chó sủa.

Bánh Bao Nhỏ - Cơ Thần Tinh ở trong vương phủ to như vậy chẳng khác nào con khỉ con liên tục bay nhảy, yêu nghiệt phụ thân Cơ Mộc Ly theo sát phía sau, hí mắt nhìn hắn, nguy hiểm cười nói: "Ta xem tiểu tử ngươi còn có thể chạy. Dám trốn nhà đi chơi? Hôm nay không đánh cho mông ngươi nở hoa, cha ngươi sẽ không họ Cơ!"

Bánh Bao Nhỏ vừa thở hổn hển vừa nhảy lên, vừa quay đầu khóc cầu nói: "Phụ thân, Tinh Tinh sai rồi được không? Hu hu, ta cũng không dám nữa rồi..."

"Cầu xin tha thứ cũng không tác dụng!" Cơ Mộc Ly đề khí bay lên, một tay xách Bánh Bao Nhỏ xuống.

"Cứu mạng - - mẫu thân, cứu Tinh Tinh - - "

"Gọi nương người cũng vô dụng!"

Cuối cùng, kết quả chính là Cơ Mộc Ly đánh cho mông nhỏ trắng nõn của Cơ Thần Tinh sưng đỏ, Bánh Bao Nhỏ nằm sấp ở trên giường rên rỉ, trong lòng đối cha mình lòng dạ hẹp hòi lại khinh bỉ một phen.

...

Sắp xếp mọi thứ xong xuôi, Cơ Mộc Ly gọi tất cả tâm phúc đến tề tụ ở Tiêu Dao cung, không khí ngưng trọng.

Bốn tấm họa cổ tập hợp, theo thứ tự là: Mai, Lan, Trúc, Cúc, mà Song Hàng Quý Tử Tần Khuyết cùng Thượng Quan Diệt Nhị đứng ở một bên. Trong điện, Quý Sát Huyết Tôn Cơ Mộc Ly cùng Thủy Y Họa ngồi trên ghế, Kiếm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng đứng hai bên, vẻ mặt hoặc kích động hoặc khẩn trương, Bạch Hồ Ôn Hạo Nhiên cùng Chu Tước Diệp Tùy Phong cũng nín thở chờ đợi.

Bốn bức họa đã tập hợp đến cùng nhau, Tần Khuyết cùng Thượng Quan Diệt Nhị hai mắt dần dần chuyển sang màu xanh quý dị.

"Các người nhìn thấy gì?" Thủy Y Họa chống cằm hỏi, nàng không có bỏ qua ánh mắt khê biến của hai người.

"Ta nhìn thấy một dãy núi, giống như hình bàn tay, mà phía trên còn đánh dấu mấy địa điểm, chấm đỏ ở giữa chắc là chỗ bảo tàng." Tần Khuyết trả lời.

Thấy ánh mắt mọi người lại dừng ở trên người mình, Thượng Quan Diệt Nhị hơi hơi nhú mày nói: "Ta nhìn thấy bốn chữ ngũ linh cổ mộ. Ta nghĩ bảo tàng hẳn là tại trong cổ mộ này."

"Ngũ Linh cổ mộ?" Thủy Y Họa cùng Cơ Mộc Ly liếc nhau, trong mắt khó nén kinh ngạc. Ngọn núi giống hình bàn tay, lại có hai chữ ngũ linh, hay núi Ngũ Linh Phong nằm trên biên giới Tây Nam của Lam Đăng?!

Nói là biên cảnh của Lam Đăng, kỳ thực nơi này dân chúng Lam Đăng đều rất là kính ngưỡng. Truyền thuyết nơi đó hàng năm nhiều sương mù, trong vòng mười dặm đều là một mảnh trắng xóa, thấy không rõ cảnh sắc phía dưới sương mù. Chỉ có những lúc trời quang, người qua đường từ xa mới có thể nhìn đến hình dáng ngọn núi.

"Gia, quả thật là bản đồ kho báu!" Đông Phương Lăng kích động nói, ánh mắt nhìn chăm chăm bản đồ. Xuyên qua lớp sương mù bên ngoài núi Ngũ Linh Phong, trên đường đi qua Phong Lôi cốc liền đến Ngũ Linh cốc mộ!

Trên đường đi chỉ ba địa danh, nhìn như thật dễ dàng, Thủy Y Họa cùng Cơ Mộc Ly nhưng chưa lời lỏng.

"Ly Ly, huynh có phát hiện chỗ nào khác lạ hay không?" Thủy Y Họa nhíu mày xem bản vẽ, hỏi người bên cạnh.

" Ừm, núi Ngũ Linh Phong rộng lớn, diện tích phải bằng năm tòa thành trì của Hoả Vũ ta, nhưng trên bản đồ chỉ có ba địa danh, tìm ra cũng không dễ dàng. Ta nghĩ... ba địa phương này sẽ rất nguy hiểm ."

Mọi người vừa nghe, sắc mặt chuyển ngưng trọng.

"Này lại có sợ gì? Thuộc hạ đi theo gia đã trải qua nhiều việc như vậy, há có thể sợ núi Ngũ Linh Phong." Kiếm Thập Nhất kiệt ngạo nói.

Tần Khuyết quét mắt nhìn hắn một cái, trong mắt thần sắc lo lắng chợt lóe lên. Một lúc sau, hắn không dấu vết đi đến bên người hắn, nhẹ nhàng đập hắn một cước, "Ta và các người cùng đi."

"Không được, người võ công quá kém, ở Kiếm phủ chờ ta là tốt rồi." Kiếm Thập Nhất nói được trăm đình tiệt thiết, một bộ khẩu khí không thương lượng, làm Tần Khuyết tức giận thật muốn đương trường cãi nhau với hắn một trận.

Mọi sự chuẩn bị thỏa đáng, đoàn người lặng yên không một tiếng động rời khỏi Hỏa Vũ. Vì không làm cho người ta chú ý, mọi người tách riêng từng nhóm hành động, ước định tụ họp dưới chân núi Ngũ Linh Phong.

"Ly Ly, phía sau có người theo dõi." Thủy Y Họa thấp giọng nói. Nàng cùng người bên cạnh đóng giả thành giang hồ hiệp nữ cùng hiệp sĩ, cũng không tính gây chú ý.

Cơ Mộc Ly chợt nhíu mày, nhìn về phía sau, không chút ngoài ý muốn thấy phía sau có người theo dõi, lớn tiếng nói: "Đoan Mộc Trầm Uyên, người đã có tâm nương ta phát hiện, hiện tại cần gì phải trốn trốn tránh tránh?"

Không bao lâu, một người thông thả bước ra, đúng là Đoan Mộc Trầm Uyên.

Đoan Mộc Trầm Uyên ánh mắt chợt lóe, trầm giọng nói: "Mộc Ly, người quả nhiên phái người dò xét thân phận của ta." Lập tức có chút không vui nói: "Người đã tìm được bảo tàng, nhưng là người vì sao không có cho ta biết?"

Cơ Mộc Ly cười nhạt một tiếng, "Hạc Thần Uyên, nếu không có kính người đem võ nghệ truyện thụ cho ta, chỉ bằng thân phận hiện thời của người, người cảm thấy bốn vương có lập trường gì báo cho người biết? Bốn vương luôn luôn nói lời giữ lời, đã mười năm ước định còn không có kết thúc, bốn vương cũng sẽ tiếp tục tuân thủ ước định. Nếu không có như thế, người làm sao có thể dễ dàng như vậy liền tìm được bốn vương? Chẳng qua người ta ước định là ta giúp người tìm được vị trí của bảo tàng, về phần tìm được về sau như thế nào thì lại không có ở trong ước định rồi."

Đoan Mộc Trầm Uyên thầm kêu một tiếng hồ ly, liếc hẳn một cái nói: "Này ta biết, người chỉ để ý mang ta đi tới chỗ bảo tàng, chuyện phía sau dựa vào bản lĩnh riêng."

Kỳ thực, thấy đồ nhi bản thân một tay dạy dỗ có tâm cơ thế này, Đoan Mộc Trầm Uyên vẫn là vui mừng, cứ việc hai người không tính chính thức là sư đồ. Nếu không phải thân phận của hắn không cho phép, hắn thật đúng vui mừng vì Cơ Mộc Ly đã tìm được bảo tàng trong truyền thuyết.

Năm ngày sau, mấy người đã tề tụ dưới chân núi Ngũ Linh Phong.

Thấy nhiều ra một người, mấy người cũng không hỏi nhiều, đã người nọ là Cơ Mộc Ly mang đến, chắc là có thể tin. Mà chỉ có Đông Phương Lăng cùng Kiếm Thập Nhất biết người này đã không còn chung một chiến tuyến với họ rồi.

"Gia, vương phi, ta đã xem qua , lại đi về phía trước ba dặm, chính là rừng sương mù." Kiếm Thập Nhất nói, hiển nhiên đã tìm hiểu trước tình huống.

" Chẳng qua, sương mù này có chút kỳ quái, ta vẫn cảm thấy trong sương mù còn có thành phần khác, cho nên ta mới nghiên cứu qua , phát hiện một hiện tượng kỳ quái: Như là chúng ta ở trong sương mù thời gian quá dài cả người sẽ trở nên mềm yếu vô lực." Đông Phương Lăng khẩn cấp xen vào nói.

Thủy Y Họa khẽ cười một tiếng, "Xem bộ dáng không biết sợ của người, hẳn là có mang theo giải dược đi?"

"Ha ha, vẫn là vương phi hiểu biết ta." Đông Phương Lăng cực kì lên mặt.

Chờ mỗi người ăn vào một viên dược hoàn xong, Thủy Y Họa tìm đến một sợi dây thừng, mỗi người túm vào sợi dây thừng đi, chỉ cần không buông dây thừng ra, đoàn người sẽ không thất lạc.

Sương khói mù dày đặc hơn so mọi người nghĩ, hơn nữa càng đi vào chỗ sâu sương khói mù càng dày đặc, thế nhưng chỉ có thể nhìn đến mọi thứ

trong vòng nửa trượng.

Thủy Y Họa cẩn thận để ý cảnh vật xung quanh, đi qua phần lớn là một ít cây cối bụi cỏ thông thường, cũng không dị thường.

Trong lúc vô tình nhớ tới lúc trước tìm được Cổ Cường cũng đụng phải rất nhiều quái vật ăn thịt người. Sau khi vượt qua rất nhiều trở ngại mới tới được thánh địa Cổ Cường, như vậy lúc này đây, có phải cũng sẽ gặp được trở ngại sau đó mới tìm được bảo tàng trong truyền thuyết?

Hoặc là nói, trong chỗ sâu nhất của rừng rậm cũng có một bộ lạc thần bí giống như Thị Huyết tộc?

Ý tưởng cũng chỉ là chợt lóe lên, Thủy Y Họa lập tức lại tập trung tinh lực xuyên qua làn sương mù dày đặc này.

"Mọi người không cần tùy tiện chạm vào cây cỏ trong rừng này." Thủy Y Họa bỗng nhiên trầm giọng dặn một câu. Nếu sương mù dày đặc là thiên nhiên mà thành, mà trong sương mù lại chứa đựng những vật khác, như vậy khẳng định có liên quan tới cây cỏ trong rừng này.

"Y Họa, có phải nàng phát hiện ra cái gì phải không?" Cơ Mộc Ly luôn luôn nắm tay nàng hỏi.

Thủy Y Họa lắc đầu, nhớ tới hần khả năng thấy không rõ động tác của bản thân, liền mở miệng nói: " Nếu sương mù này không giống sương mù bình thường, ta đoán có thể là một ít hương vị của thực vật phát ra dung nhập vào trong đó. Mặc kệ có phải như vậy hay không, cẩn thận một chút cũng không sai."

"Y Họa nói rất đúng." Cơ Mộc Ly giọng điệu thư giãn thích ý, một chút không giống như người đang tìm kiếm bảo tàng, mà như là đi du sơn ngoạn thủy.

Thủy Y Họa nói chuyện thanh âm không thấp, mấy người khác tự nhiên đều nghe được, trong lòng cũng cực kỳ đồng ý. Mấy trăm năm không có người phát hiện bảo tàng nhất định phải ở một nơi cực kỳ bí mật lại nguy hiểm, bằng không đã sớm bị hậu thế phát hiện rồi.

Mọi người đi lại càng thêm cẩn thận, có thể nghe rõ cả hơi thở của nhau.

Cũng không biết đi bao lâu, mấy người rốt cục phát giác không thích hợp.

"Tôn thượng, ta cảm thấy chúng ta giống như đang đi vòng quanh chỗ này." Bạch Hồ Ôn Hạo Nhiên nói.

Đông Phương Lăng nghe vậy, lập tức phụ họa một tiếng, "Đúng! Chính là loại cảm giác này, trước ta thấy cây đại thụ kia vỏ cây thật bóng loáng, ta liền nhìn nhiều vài lần, nhưng là hiện tại ta lại nhìn đến nó rồi!"

Những người còn lại chỉ biết im lặng.

Trong nhóm người này chỉ có Đoan Mộc Trầm Uyên kinh nghiệm phong phú nhất, nhưng là hắc hiện tại cũng không có chiêu, loại việc lạ này hắc cơ hồ chưa bao giờ gặp. Mấy người chỉ phải nhìn về Cơ Mộc Ly và Thủy Y Họa đi ở phía trước, bọn họ cũng chỉ là mơ hồ nhìn đến một ít bóng dáng.

"Tiếp tục đi." Cơ Mộc Ly trầm giọng nói, "Lần sau nếu lại phát hiện cây này thì dừng lại."

Tuy rằng không biết Cơ Mộc Ly có chủ ý gì, nhưng mấy người vẫn là nghe theo lời hắc nói tiếp tục đi về phía trước.

Không bao lâu, Đông Phương Lăng lập tức kêu lên: "Gia, ta lại nhìn đến cái cây kia rồi!"

Cũng không biết là Đông Phương Lăng cùng cây đại thụ này có duyên vẫn là sao, mỗi một lần Đông Phương Lăng đều có thể rất nhanh tìm được nó.

Thủy Y Họa cùng Cơ Mộc Ly đến gần cây đại thụ này, mấy người khác cũng chậm chậm vây quanh lại.

"Ha ha, ta hiểu được." Thủy Y Họa mỉm cười.

Cơ Mộc Ly nghe vậy, nhéo nhéo tay nàng, trong mắt mang theo ý cười, "Y Họa quả nhiên nghĩ giống ta."

"Gia, ngài với vương phi đến cùng đang nói cái gì? Đừng nói khó hiểu như thế chứ." Đông Phương Lăng hừ nói. Đến tối khi nào, vẫn còn không quên diễn trò bọn họ ăn ý.

"Bạch Hổ, mượn đao của người dùng một chút."

Ôn Hạo Nhiên hồ nghi đưa qua đại đao.

"Trận pháp này tâm trận đó là người đi!" Cơ Mộc Ly hai mắt dừng lại, không chút nào do dự cầm đao giơ lên, mấy cây đại thụ trong khoảnh khắc bị chặt đứt.

Lúc cây bị chém thành hai đoạn, tự nhiên phát ra một tiếng kêu thảm thiết hết sức quỷ dị, sau đó tiếng hét thảm này rất nhanh biến mất.

Mấy người nghe sợ nổi da gà, hai mặt nhìn nhau.

"Mau nhìn! Sương mù tản ra rồi!" Đông Phương Lăng cao hứng kêu một tiếng.

Mấy người đưa mắt nhìn lại, quả nhiên thấy sương mù lúc trước còn nồng đậm tán không ra lúc này đang lấy một loại tốc độ quỷ dị rất nhanh tản ra.

Thủy Y Họa ngưng thần nhìn xa xa, hết sức đề cao cảnh giác. Khu rừng sương mù này lại thật sự có trận pháp, hoặc là những người ở xung quanh đây bày trận pháp, hoặc là chính những tiên bối đã mất cố ý lưu lại.

Cơ Mộc Ly nghiêng đầu xem nàng, " Y Họa đừng sợ, có ta đây."

Thủy Y Họa thật không nể mặt liếc mắt lườm hăn.

Trận pháp bị phá, mọi người rất nhanh liền đi ra khỏi rừng sương mù, tiến vào núi Ngũ Linh Phong.

Núi Ngũ Linh Phong trông cũng không khác những ngọn núi bình thường khác, đường lên núi cũng không tính khó đi. Nhưng càng lên cao càng làm cho người ta có cảm giác trầm lắng.

" Bao giờ mới đến đỉnh núi Ngũ Linh Phong đây?" Đông Phương Lăng duỗi thẳng cổ nhìn lên trên xem, thế nào đều nhìn không thấy đỉnh núi, dựa theo bản vẽ, đi qua núi Ngũ Linh Phong không lâu sau có thể đến Phong Lôi cốc. Ngọn núi này chẳng lẽ không có đỉnh sao?

"Đã bản vẽ có Phong Lôi cốc, liền nhất định có thể tìm được." Thủy Y Họa hai mắt tối đen lóe lên, rất sáng.

Không có người kêu khổ kêu mệt, những người này đã từng trải qua rất nhiều chuyện, đã lựa chọn đi cùng Cơ Mộc Ly đến đây, cũng đã nghĩ tới các loại khả năng.

Sau một hồi, Đông Phương Lăng hưng phấn mà hô to một tiếng, "Đến đỉnh rồi! Chúng ta đến đỉnh núi rồi! Các người xem, các người - -" thanh âm im bặt đình chỉ, biểu cảm của Đông Phương Lăng đã không đủ để dùng từ khiếp sợ để hình dung rồi.

Bọn họ thật là đến đỉnh núi, nhưng là đỉnh Ngũ Linh Phong không phải là bằng phẳng sao. Vì sao phía trước lại là đoạn dốc núi! Nương, này không

phải là trêu người sao!

Mấy người nhìn đoạn dốc núi trước mắt, trong lúc nhất thời trầm mặc không lời.

Chẳng lẽ con đường này là sai? Nhưng là đi qua rừng sương mù, chỉ có một con đường để đi tới Ngũ Linh Phong, hiện tại đường cụt, mặt sau lại nên làm cái gì bây giờ?

"Nơi này có tấm bia đá." Thượng Quan Diệt Nhị chột lên tiếng phá vỡ sự im lặng.

Thủy Y Họa lập tức nhìn tấm bia đá, đưa tay đẩy ra đám cỏ dại che khuất bia đá, không ra dự kiến thấy được mấy chữ. Tám chữ khắc sâu xuống bia đá, chỗ lõm có tô màu đỏ lại bị tro bụi che khuất, thoạt nhìn có từ rất lâu rồi.

"Tuyệt xử phùng sinh, thất bất tái lai?" Thủy Y Họa thì thầm ra tiếng. Những người khác cũng không hiểu.

Tuyệt là nói đoạn dốc núi, vậy sinh lại là có ý gì? Chẳng lẽ là nhảy vào đoạn dốc núi?! Thủy Y Họa hai mắt rõ ràng sáng ngời, càng nghĩ càng cảm thấy chính là ý tứ này. Nhưng là, nếu nàng nghĩ sai như vậy nhảy xuống cũng là lấy chính tính mạng của mình ra làm trò đùa rồi!

"Y Họa, ta đi thử xem đi." Cơ Mộc Ly nhú mày, cũng hiểu ý nghĩa của mấy tấm bia đá này.

"Muốn đi cùng đi!" Thủy Y Họa nắm chặt tay hắn, nhìn hắn nhặt nhẹo cười.

Ở đây mấy người cũng đều là người thông minh, tự nhiên cũng trong thời gian rất ngắn cân nhắc rõ rồi.

"Gia, ta cùng Lăng trước đi dò thám tình huống đi!" Kiếm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng liếc nhau, đã sớm ăn ý mười phần.

Cơ Mộc Ly lại lắc đầu, nghiêm mặt nói: "Hiện tại lời nói của ta các người đều nghe cho rõ. Tuyệt xử phùng sinh, thất bất tái lai có nghĩa nhảy xuống dốc núi này, rất có thể không trở lại được. Vậy con đường kế tiếp ngay tại dưới dốc núi, hơn nữa chỉ có cơ hội một lần đi xuống, cho nên hiện tại chúng ta chỉ có thể cùng nhau nhảy vực, nhưng là ta Cơ Mộc Ly cũng không có thể cam đoan các người an toàn."

Nói đến đây, hẳn rõ ràng dừng một chút, thanh âm cũng trầm vài phần, "Hiện tại các người nếu rời đi vẫn còn kịp, phương pháp hóa giải rừng sương mù các người đều thấy được. Quay về hay là tiếp tục, các người bản thân lựa chọn, ta sẽ không nói nửa câu oán hận."

"Cạc cạc, ta Đông Phương Lăng đã sớm chán sống, không tìm đến bảo tàng trăm năm khó gặp này, ta là như thế nào đều sẽ không sáng mắt, cho nên gia, chết sống ta đều theo người rồi!" Đông Phương Lăng cười cười tùy tiện mở miệng.

Kiếm Thập Nhất chỉ nói một câu, "Thuộc hạ cho dù chết cũng đi theo gia cùng vương phi."

Bạch Hổ ánh mắt cũng trở nên kiên định, "Nếu không có tôn thượng nơi nào có Ôn Hạo Nhiên. Tôn thượng không cần nhiều lời, ta Bạch Hổ với người."

Chu Tước Diệp Tùy Phong quét Bạch Hổ liếc mắt một cái, đôi môi hồng nhạt mang theo tươi cười, "Bạch Hổ đại ca đi chỗ nào, ta liền đi chỗ đó." Nàng bây giờ tuy rằng còn mặc nam trang, lại không cài trang thành Chu Tước tóc hồng nữa, thoát nhìn giống như một vị thiếu gia đẹp mắt.

Ôn Hạo Nhiên chống lại đôi mắt nàng cất giấu tình ý, có chút không được tự nhiên quay mặt đi.

Thượng Quan Diệt Nhị càng tùy ý, "Mạng của ta vốn là tôn thượng."

Đoan Mộc Trầm Uyên hừ lạnh một tiếng, "Mộc Ly, người hẳn là biết tính toán của ta, lời vô nghĩa đừng nói nữa."

Thủy Y Họa thấy mọi người quyết tâm như thế, dương môi cười, "Đã như vậy, mọi người còn chờ cái gì? Chúng ta nhảy!"

Cơ Mộc Ly nắm tay Thủy Y Họa nhảy xuống, những người khác ngay sau đó cũng nhảy xuống.

Nhìn từ đằng xa, tám chấm đen nhanh chóng rơi xuống dưới, tình cảnh này trông buồn cười lại hết sức khó gặp.

Còn chưa rơi xuống bao lâu, mấy người nhưng lại cảm thấy chân chạm vật gì đó, vừa nhìn xuống, mới phát hiện dĩ nhiên là một khối đá lớn. Khối đá này trông không tự nhiên như mấy phiến đá trên vách núi, mà là khối đá do con người mài thành.

Bên vách đá có một cánh cửa đá, trên cửa có viết dòng văn tự bằng chữ cổ.

Đông Phương Lăng vỗ vỗ trái tim mình, lòng còn sợ hãi nói: "Này tám chữ nói quả nhiên không sai, nhảy xuống thật sự không chết được! Không chỉ có không chết được còn tìm được cửa đá!"

Đoan Mộc Trầm Uyên ánh mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm dòng chữ trên cửa đá, thì thào lẩm bẩm: "Nơi này xem như là một tòa cổ mộ, chẳng lẽ nơi này đó là Ngũ Linh cổ mộ?!"

"Nơi này quả thật là một tòa cổ mộ, nhưng cũng không phải Ngũ Linh cổ mộ." Thủy Y Họa lướt mắt nhìn hẳn, bắt đầu ở trên cửa sờ soạng chốt mở.

Còn chưa có đi qua Phong Hồi cốc, lại làm sao có thể đến Ngũ Linh cổ mộ?

Không biết có phải tay Thủy Y Họa chạm vào chốt mở hay không mà cửa đá phát ra một tiếng ầm vang, dưới ánh mắt chăm chú của mấy người từ từ mở ra.

Đợi cánh cửa đá mở ra hoàn toàn, mọi người liếc nhìn nhau, rồi sau đó lấy ra hỏa chiết tử bắt đầu đi vào. Cơ Mộc Ly và Kiếm Thập Nhất đều cầm hỏa chiết tử, một người đi ở phía trước, một người đi ở cuối cùng.

Nếu đây thật là một tòa cổ mộ, vậy thật sự làm người ta khó hiểu. Đến cùng là loại người nào, nhưng lại hao tổn của cải tu kiến cổ mộ cho bản thân, vẫn là đặt tại trong vách núi này?

Lại nhìn phong cách phô trương của cổ mộ, chỉ là đường vào còn dài như vậy, liền tính Thủy Y Họa không biết gì về khảo cổ, cũng đoán được ra nơi này cũng không phải là mộ của người bình thường.

"Vậy mà chôn cất tại đây? Nói vậy chủ nhân cổ mộ này nhất định là đầu óc không bình thường." Đông Phương Lăng nói thầm, giống như cảm thấy một cơn gió lạnh thổi tới, sợ tới mức hắt lập tức sửa lại miệng, nói: "A, ha ha, chủ nhân táng ở nơi này thật sự là quá thông minh, chỗ này thật sự là thanh tĩnh rất khác biệt, còn không ai tìm được đến..."

Không đợi Đông Phương Lăng nói xong, Đoan Mộc Trầm Uyên âm điệu lạnh lùng đánh gãy hẳn: "Lăng, ở chỗ này, người vẫn là ít nói đi, miễn cho va chạm chủ nhân cổ mộ."

Đông Phương Lăng cho rằng Đoan Mộc Trầm Uyên chính là ngại bản thân ồm ỉ, ai án quét mắt một cái, thế nhưng phát hiện tất cả mọi người sắc mặt ngưng trọng dừng bước.

Đường hầm càng đi vào trong, càng là tối đen, cho dù đầu đuôi hai người trong tay cầm hỏa chiết tử, ánh sáng phát ra cũng sẽ không xuyên thấu đến nửa trượng bên ngoài.

Mắt nhìn không thấy, mấy người thánh lực trở nên so bình thường muốn mất cảm rất nhiều.

Thủy Y Họa hoàn toàn nín thở ngưng thần, luôn mãi nghe sau rốt cục xác định bản thân không có xuất hiện ảo giác. Trừ bỏ trong bóng đêm có tiếng hít thở của mấy người, thì chỗ sâu nhất của con đường còn truyền đến tiếng địch trầm thấp.

Khúc nhạc cực kỳ êm dịu, làn điệu lại nhẹ nhàng uyển chuyển, thế nào nghe đều cảm thấy như là tiểu thư khuê các ngóng trông lang quân về. Nhưng là tại trong cổ mộ đột nhiên nghe đoạn nhạc như thế, sẽ chỉ làm cho người ta cảm thấy nổi da gà.

Đông Phương Lăng cuộc đời không sợ cái gì, chỉ riêng sợ những thứ âm trầm quái dị gì đó, liền như ở Cổ Cương khi nhìn đến đám quái vật bề ngoài ghê tởm có thể làm cho lực công kích của hắn đại giảm.

Đúng lúc này, Bạch Hồ bỗng nhiên kêu một tiếng, "Kiếm Thập Nhất thế nào không thấy nữa?!"

Kiếm Thập Nhất đi ở tuốt phía sau, nhưng là lúc này, phía sau Bạch Hồ đã không có một bóng người.

Ôn Hạo Nhiên đã trải qua rất nhiều những cuộc giết chóc máu tanh, nhưng là lúc này trong lòng cũng không khỏi sinh ra một tia sợ hãi. Một khắc trước Kiếm Thập Nhất vẫn còn nói với bản thân, thế nào trong chớp mắt nói không thấy đã không thấy tăm hơi? Chỗ này thật là có chút tà môn.

Thủy Y Họa cùng Cơ Mộc Ly vội vàng quay lại, vẫn là không thấy được bóng dáng Kiếm Thập Nhất.

Đột nhiên, Thủy Y Họa tựa đầu vào trên tường đá, "Phía sau tường đá có tiếng động!" Dừng một lát, khẳng định hô nhỏ một tiếng, "Là Thập Nhất! Thập Nhất đang sử dụng kiếm phá đá."

"Sao lại thế này? Thập Nhất làm sao có thể ở phía sau tường đá được!" Đông Phương Lăng kinh dị trừng mắt nhìn tường đá, cơ hồ ngay sau một khắc, hần lại lập tức kêu sợ hãi ra tiếng, "Gia, mau nhìn, trên tường đá có điêu khắc vài thứ!"

Ôn Hạo Nhiên cùng Diệp Tùy Phong vội vàng đem hỏa chiết tử gom lại gần tường đá, chỉ thấy hai bên tường đá có khắc năm sáu cái phù điêu hình đầu người thân thú trông rất kỳ quái, có rất nhiều hình đầu người thân rắn, hình đầu người thân hổ, hình thái khác nhau, lại điêu khắc trông rất thật, tự động làm cho người ta cảm thấy sợ hãi.

"Này... Người này đầu thế nào nhìn giống như người thật vậy?"

Đông Phương Lăng bỗng nhiên chỉ vào một cái phù điêu ngay bên cạnh kêu lên, vừa nói vừa nuốt một chút nước miếng.

Mấy người nghe vậy nhìn lại, đồng loạt hít vào một ngụm khí lạnh, bức phù điêu cuối cùng là một hình đầu người thân nhộng. Một bàn tay từ trong thân nhộng đưa ra ngoài, tuyệt vọng hướng về mấy người, người này miệng há lớn, hai mắt trũng to như chuông đồng, như là bị kinh hách tột độ, mà người này tất cả bộ phận khác giống như bị nhốt lại trong thể xác của con nhộng.

Lại nhìn kĩ, đây không phải là hình vẽ đầu người, rõ ràng chính là đầu người thật sự bị con nhộng nuốt vào trong!

"Nương của ta, đây là người thật!"

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 151: Bộ Lạc Vu Tộc , Người Nhà Đoàn Tụ

"Lăng, đi xem người này đã chết bao lâu?" Cơ Mộc Ly như có đăm chiêu nhìn chăm chăm đầu người nọ . Có thể nằm trong tường đá , nói vậy đã chết thật lâu, nhưng là lâu như vậy còn có thể bảo tồn giống như người thật , trên mặt da thịt vẫn đều còn nguyên vẹn , thật sự là không thể tưởng tượng.

Đông Phương Lăng chịu đựng ghê tởm đi lên phía trước, nhanh chóng kiểm tra một hồi , khẳng định mà nói: "Ít nhất đã chết trên trăm năm . Kỳ quái, người này da thịt lại có thể còn nguyên vẹn cho tới bây giờ ."

"... Mọi người cẩn thận xung quanh." Cơ Mộc Ly im lặng một lát, dặn dò.

Mấy người gật đầu, đề cao cảnh giác.

Thủy Y Họa trầm giọng nói: "Ly Ly, đằng sau tường đá này khẳng định là một cái hang , Thập Nhất có lẽ bấm nhầm chốt mở mới vào được . Chúng ta nhanh chóng tìm xem chốt mở cửa đá đi ."

Giống như là đáp ứng lời nói bên này , bên kia tường đá lại truyền đến tiếng va chạm của kiếm vào tường đá .

"Thập Nhất , có thể nghe được chúng ta nói không ? Người đừng vội, chúng ta đi tìm chốt mở cửa cho người ra!" Đông Phương Lăng nhìn tường đá , hét lớn.

Tiếng va chạm của đao kiếm vào tường đá vẫn còn tiếp tục, xem ra Kiếm Thập Nhất căn bản nghe không được bên này nói chuyện.

Kiểm Thập Nhất vội , mấy người cũng nóng nảy, nhanh chóng sờ soạng trên tường đá .

Đột nhiên, Bạch Hồ nói một tiếng, "Tìm được!" Dứt lời, hần ần một cái vào hòn đá tròn nhô lên trên tường đá , chỉ nghe một tiếng ầm , xa xa giống như truyền đến tiếng cửa đá đóng lại .

Có một lát yên tĩnh , chỉ còn lại tiếng hít thở của mấy người .

"Bạch Hồ, hình như người ấn vào chốt đóng cửa đá lạ rồi ." Diệp Tùy Phong thở dài.

Ôn Hạo Nhiên lập tức lại đi chạm vào hòn đá , lại phát hiện hòn đá không biết khi nào thì đứng yên không xoay chuyển được nữa .

Mấy người vừa thấy , trái tim ào ào treo lên . Xem ra đường ra là bị phá hỏng , bọn họ hiện tại chỉ có thể vào không thể lui.

Lại một tiếng ầm vang , một tiếng này so với lúc này còn lớn hơn rất nhiều, hiển nhiên là ở gần vang lên.

"Thập Nhất ? !" Thủy Y Họa mắt sắc nhìn đến một khe hở trên tường đá , Kiểm Thập Nhất nhanh chóng bay ra, cơ hồ là trong nháy mắt , tường đá lại lập tức đóng lại .

Nguy hiểm thật!

Chậm thêm một bước, không chừng đã bị cửa đá tạt thành bánh thịt rồi.

Kiểm Thập Nhất thở hỗn hển, thoát nhìn có chút chật vật.

"Vừa rồi ta không cẩn thận chạm tới chốt mở cửa trên tường đá , bị cửa đá nhốt tại bên ngoài , ta vào một cái hang nhỏ , trong hang có một bộ xương người , ta thấy bên cạnh bộ xương có cái này..." Kiểm Thập Nhất

nói qua bản thân vừa rồi gặp được, sau đó đem một cuộn da dê cũ kỹ đưa cho Cơ Mộc Ly .

Trên cuộn da dê có ghi dòng chữ bằng văn tự cổ mà mấy người xem không hiểu , Cơ Mộc Ly cầm nó đưa trả lại cho Kiếm Thập Nhất, "Cất kỹ, nói không chừng còn có tác dụng."

Mấy người tiếp tục đi về phía trước, phát hiện trên tường có nhiều phù điêu hơn, đều là loại phù điêu đầu người thân nhộng , hơn nữa đầu người rất gầy , giống như là bị hút cạn máu ăn luôn thịt .

"Lăng, lại đi xem."

Đông Phương Lăng mau khóc, nín thở ngưng thần giờ hỏa chiết tử để sát vào, lúc này đây hẳn không dám làm qua loa giống lần đầu tiên , mà là xem thật kĩ càng .

Một lúc sau , hẳn đem hỏa chiết tử từ từ hướng xuống phía dưới xem , tay cầm hỏa chiết tử hơi hơi sợ run , "Trời ạ, này... Này đến cùng là cái gì? !"

Trên thân nhộng có một tầng sợi tơ trong suốt quấn chặt , làm cho người ta không khỏi nghĩ đến con tằm nhả tơ . Mà thân nhộng cũng không phải điêu khắc ra, ngược lại như là một cái vỏ nhộng mặc ở trên người .

Hỏa chiết tử đi theo tơ bạc về phía trước, một lúc sau , mọi người nhìn đến cảnh tượng trên vách tường , đồng loạt hít khí lạnh .

Trên vách tường có hơn mười con nhộng to lớn , chỉ bạc sợi tơ quấn quanh bên ngoài xác nhộng , đột nhiên, một cái từ trên vách tường rớt xuống, từ trong vỏ nhộng có một con sâu to gần bằng bắp đùi của nam nhân trưởng thành chui ra.

Thủy Y Họa vội vàng đem hỏa chiết tử ném tới trên người con sâu , sâu quay cuồng vài cái, bị đốt trụi rồi.

Đông Phương Lăng ghê tởm mau ói ra.

Diệp Tùy Phong cũng cảm thấy trong bụng quay cuồng, nhìn không được che miệng nôn khan vài cái, Ôn Hạo Nhiên nhìn thấy sau, thay nàng vỗ vỗ lưng, trong lúc giật mình nhớ tới cái gì, lại giống như giật điện lập tức thu tay.

"Nơi đây không nên ở lâu, đi mau."

Cơ Mộc Ly dứt lời, mấy người khác không có do dự, hận không thể sớm rời đi nơi quỷ quái này.

Thủy Y Họa quay đầu nhìn lướt qua đám nhộng dính trên tường đá , thầm nghĩ: Nếu là Bắc Đường Liệt ở trong này thì tốt rồi, hẳn kiến thức rộng rãi, không chừng biết đây là cái gì .

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 145.2

Ở nơi bị bịt kín trong một thời gian dài mà vẫn có thể trưởng thành như vậy , mấy thứ này khẳng định không đơn giản, cũng may hiện tại là thời kỳ chúng nó đẻ trứng , tạm thời đối bọn họ cũng không tạo được uy hiếp.

Đông Phương Lăng giống như bị những thứ kỳ quái này dọa , đưa tay vẽ loạn thuốc bột tránh rắn côn trùng lên trên mặt trên người . Ôn Hạo Nhiên nghĩ nghĩ , vụng trộm hỏi hắn còn thừa lại nửa bình, mặt không biểu cảm nhét vào trong tay Diệp Tùy Phong .

Từ lúc phát hiện những thứ kỳ quái này , Cơ Mộc Ly cũng có chút lo lắng nắm chặt tay Thủy Y Họa , làm Thủy Y Họa cười thầm trong lòng . Nàng sớm đã nhìn quen những thứ kỳ quái , sẽ không giống Đông Phương Lăng và Diệp Tùy Phong cảm thấy buồn nôn như vậy .

Mọi người tiếp tục đi về phía trước, rất nhanh đi đến chỗ cuối cùng của đường hầm , chỗ cuối của đường hầm cũng là một cửa đá khổng lồ . Trên cửa có vẽ hình , giống như linh thú trừ tà trấn giữ cửa , bộ dáng nhe răng trợn mắt làm cho người ta sinh lòng sợ hãi.

Vừa rồi tiếng địch đứt quãng , lúc này lại từ cửa đá truyền ra, làm cho Đông Phương Lăng nổi lên một thân da gà.

Rất quỷ dị , không có người sống thì tiếng địch là ai thổi ? Nói là quỷ, Thủy Y Họa cũng không tin.

"Nơi này phải là cổ mộ , một cánh cửa khác có lẽ liền ở bên trong."

Cơ Mộc Ly dứt lời, Đoan Mộc Trầm Uyên đã khẩn cấp tiến lên sờ soạng chốt mở.

Sờ một vòng trên đầu linh thú trừ tà , cửa đá từ từ mở sang hai bên , tro bụi trên mặt rớt đầy xuống trên đất.

Lúc cửa đá mở ra tiếng địch quý dị ngừng lại , không có mùi hư thối bốc ra , ngược lại tràn ra một luồng hương khí nữ tử nhạt nhẽo .

Có lẽ nơi này táng một mỹ nhân quốc sắc thiên hương . Thủy Y Họa nghĩ như vậy .

Mấy người theo thứ tự tiến vào. Nương theo vầng sáng của hỏa chiết tử , phát hiện đây là một ngôi mộ hết sức rộng rãi , một bộ hài cốt mặc quần áo màu cầu vồng yên tĩnh nằm trên giường đá . Mà ở bên cạnh hài cốt còn một bộ quan tài bằng đá , như là cố ý vì chuẩn bị cho người trong phòng này vậy .

Thủy Y Họa nhìn bộ hài cốt , bỗng nhiên sinh ra một loại thương cảm .

Nữ nhân ngây ngốc đợi người yêu , đến chết cũng không có thấy người yêu đến , đợi đến chỉ là sự tịch mịch vĩnh cửu .

" Y Họa , đừng nhìn , mục đích của chúng ta chính là tìm được đường ra khỏi cổ mộ ." Cơ Mộc Ly đưa tay che ánh mắt nàng, thừa dịp ánh sáng ảm đạm, hôn một cái trên cổ nàng , giống như đang trấn an.

Thủy Y Họa có thể này mới dời ánh mắt, cũng sờ soạng trên vách đá giống những người khác .

Trên bốn góc giường đá được khảm một viên dạ minh châu, ánh sáng màu xanh mỏng manh giống như màu mắt của Thượng Quan Diệt Nhị . Tại trong bóng tối tản mát ra vầng sát nhàn nhạt làm cho bộ hài cốt mặc quần áo hình cầu vồng bao phủ một tầng thần bí mà quý dị . Tên vách tường trừ

bỏ một ít vật tùy táng , có bốn hình nộm cao lớn mặc đồ kỳ quái . Bọn họ đứng ở bốn phía cổ mộ , hai tay hoặc khép lại hoặc nhẹ vênh, như là đang kết ấn, giống như là có pháp chú từ trong miệng bọn họ tràn ra.

Bốn hình nộm đối mặt với giường đá , mắt vẫn không nhúc nhích nhìn chăm chăm bộ hài cốt , trong tròng mắt tản mát ra tia sáng lạnh lẽo , giống như độc xà xác thực mà nói, là nhìn chăm chăm tới những người tới gần giường đá . Giống như gần giường đá thêm một bước , bọn họ có thể để cho người thân trúng tà thuật, thống khổ.

Thủy Y Họa không khỏi rung mình một cái, ánh mắt xẹt qua viên dạ minh châu kia , sau đó rời khỏi giường đá.

Thôi , vốn còn đang nghĩ muốn lấy trộm một viên , nhưng người chết lớn nhất , nàng sẽ không làm kẻ trộm rồi.

Mấy người đang sờ soạng bốn phía trên tường cổ mộ , thời gian dần dần trôi đi. Lại tiếp tục như vậy căn bản không phải biện pháp, nơi này dù sao cũng là cổ mộ khép kín . Hiện tại lại đột nhiên có bảy tám người , bên trong không khí lưu lại không đủ để mọi người duy trì thời gian dài.

Cũng may mấy người đều là cao thủ , nín thở ngưng thần, đem tần suất hô hấp hạ xuống mức thấp nhất. Nhưng là, liên tính như vậy, cũng chỉ có thể duy trì khoảng nửa canh giờ.

Thủy Y Họa sờ soạng hồi lâu, không thu hoạch được gì, không khỏi nổi giận nùng lại, ngược lại nhìn chăm chăm bộ hài cốt trên giường đá. Bốn viên dạ minh châu, bốn hình nộm kỳ quái , tiếng địch u oán kỳ lạ , nữ tử nằm trên giường đá ... Mấy thứ này có phải có liên quan tới nhau hay không ?

Nhẹ khép mắt , lúc mở ra , ánh mắt Thủy Y Họa cực kỳ sáng .

"Ly Ly, có biện pháp có thể thử một lần!"

Một nén nhang sau, bên cạnh bốn hình nộm đứng bốn người lần lượt là Thanh Long, Bạch Hổ, Huyền Vũ, Chu Tước . Bọn họ làm động tác giống hết hình nộm , nhìn nữ tử trên giường đá , trên tay nắm bụi đất .

Thủy Y Họa đem bụi đất rắc vào bốn phía giường đá , lấy hỏa chiết tử đốt , trong miệng mặc niệm , " Người chủ nhân đợi đã về , chúng ta sẽ quy ẩn, vọng chủ nhân thành toàn . Người chủ nhân đợi đã về, chúng ta sẽ quy ẩn, vọng chủ nhân thành toàn..."

Cứ như vậy đọc đi đọc lại nhiều lần , bộ hài cốt nằm trên giường đá bỗng nhiên có động tĩnh, trên bốn góc để dạ mình châu hiện ra bốn cái nút hình vuông .

Thủy Y Họa nhìn bốn người liếc mắt ra hiệu, mấy người cơ hồ là cùng một thời gian chạy vội tiến lên, ấn xuống bốn cái nút.

Chỉ nghe một tiếng ầm vang, trên tường đá bỗng xuất hiện một cánh cửa chỉ đủ một người đi qua .

"Đi mau!" Cơ Mộc Ly hét lớn một tiếng, túm Thủy Y Họa liền đẩy nàng ra khỏi cửa đá, cửa đá mở không lâu sau lại lập tức bắt đầu khép kín . Cơ Mộc Ly hai tay chống ở cửa cửa , trên cánh tay lộ ra gân xanh .

Liền ngay cả võ công cao cường như Cơ Mộc Ly đều như vậy cố hết sức, đừng nói là những người khác rồi.

Mấy người không nói nhiều , một người tiếp một người , bay nhanh ra cửa đá, mà lúc cửa đá chuẩn bị đóng lại Cơ Mộc Ly lăn một vòng , thuận lợi ra khỏi cổ mộ .

Thủy Y Họa nhìn xem sợ chết khiếp , lập tức ôm lấy Cơ Mộc Ly , cắn một cái trên cánh tay hấn , "Lần sau lại đẩy ta ra , ta nhất định cắn chết huynh !"

Cơ Mộc Ly cười cười, ở trên miệng nàng hôn một cái , "Yên tâm, chỉ cần Y Họa còn sống , ta sẽ không nỡ chết ."

Mấy người khác đã thức thời đem bản thân biến thành không khí.

Ra khỏi cánh cửa đá , lại đến một đường hầm thật dài , đường hầm vừa tối lại lạnh , so với đường lúc đầu lại hẹp hơn rất nhiều , chỉ đủ một người đi qua.

Càng đi xuống, địa thế càng thấp, đi đến phía sau thế nhưng còn có bậc thềm, chỉ tiếc bên trong rất tối, bậc thềm tác dụng cũng không lớn, luôn đạp hẫng . Nếu không phải người mang võ nghệ thật khả năng bỗng chốc rơi xuống rồi ngã chết.

Thủy Y Họa bị Cơ Mộc Ly ôm eo đi, bỗng nhiên cảm thấy dưới chân mềm nhũn, giống như đạp đến một cục thịt, ngay sau đó truyền ra một tiếng kêu vô cùng thê lương .

Con chuột!

Thủy Y Họa trong lòng vui vẻ, nhìn mọi người nói: "Nơi này có con chuột, xem ra cách mặt đất không xa rồi."

Lại đi thời gian khoảng một nén nhang , lúc mấy người nhìn đến ánh sáng , trong lòng đồng thời buông lỏng.

"Rốt cục đi ra rồi !" Đông Phương Lăng kích động mau khóc. Cuối cùng là rời khỏi nơi quỷ quái kia .

Ra khỏi cửa động , mấy người nhìn đến tình hình trước mắt , đồng loạt ngẩn ra.

Tình huống gì? Trước cửa động thế nhưng có một đài tế cực kỳ lớn , trên đài bày một cái bồn sắt, hai bên đặt mấy con heo đã nấu chín , mà chính

giữa bồn sắt có một nam nhân đã bị nấu chín !

"Nôn..." Diệp Tùy Phong một tay ôm Ôn Hạo Nhiên, đã một ngụm phun ra.

Đông Phương Lăng cũng không khá hơn chút nào, hắn gặp qua người chết các kiểu , chính là chưa thấy qua người bị nấu chín thành tế phẩm . Thật sự quá ác tâm rồi !

"Xem ra, xung quanh có người ở ." Thủy Y Họa nhíu mày nói.

Từ trong cổ mộ ra sau mới phát hiện sắc trời đã dần tối, đêm tối rất nhanh ập xuống .

"Rời đi trước lại nói." Cơ Mộc Ly thần sắc có chút ngưng trọng.

Trước mắt có một con đường nhỏ ngoằn ngoèo , còn lại là cây cối um tùm. Mấy người dọc theo đường nhỏ đi về phía trước, sắc trời càng ngày càng mờ, đi rồi hơn một canh giờ , mấy người không thể không dừng lại nghỉ tạm, thuận tiện bổ sung lương thực.

Mấy người ngồi ở bên cạnh đồng lửa, thường thường tán gẫu mấy câu.

"Xem ra bảo tàng thật sự không dễ tìm, chỉ là một khu rừng sương mù và cổ mộ liên lãng phí của chúng ta nhiều thời gian và tinh lực như vậy ." Đoan Mộc Trầm Uyên nói .

"Nếu là dễ tìm sẽ không kêu bảo tàng trăm năm rồi." Kiếm Thập Nhất mắt lạnh quét hắn.

Đông Phương Lăng từ lúc biết được thân phận của Hạc Thần Uyên xong đối hắn liền không có hảo cảm. Hắn cũng biết mục đích thật sự của Đoan Mộc Trầm Uyên , nhưng gia là chuẩn bị hủy bảo tàng , mọi người theo tới

đều là người của gia , Đoan Mộc Trầm Uyên chỉ là một người ngoài , có thể tạo lên sóng gió hay sao?

Vài nam nhân nướng món ăn thôn quê , Thủy Y Họa lặng lẽ đi theo Diệp Tuy Phong , mãi cho đến một nơi có thể ẩn nấp .

Diệp Tuy Phong không khỏi đỏ mặt, ho hai tiếng, nói: "Thủy cô nương luôn luôn đi theo ta làm cái gì? Đại nam nhân muốn phương tiện một chút, người tại đây xem, ta thế nào đi ?"

Thủy Y Họa nhin không được phun cười ra tiếng, "Diệp cô nương, cô cũng không phải giả vờ nữa , ta đã sớm biết cô là nữ tử rồi."

Diệp Tuy Phong rõ ràng sửng sốt, "Việc này ta chưa bao giờ nói với ai , cô làm sao mà biết được? !"

Thủy Y Họa nhìn nàng chau chau mày, cười nói: "Bởi vì ta có Hỏa Nhân Kim Tình , cô cải trang giỏi , nhưng không dấu diếm quá được người thường xuyên đóng giả nam nhân."

"VẬY... VẬY cô có đem việc ta nữ giả nam nói cho người khác biết?" Diệp Tuy Phong có chút chờ mong lại có chút sợ hãi nhìn chăm chăm Thủy Y Họa.

Thủy Y Họa để sát vào bên tai nàng, trêu tức nói: "Diệp cô nương chẳng lẽ không phát hiện thái độ của Bạch Hổ đối với cô khác trước sao ?"

"Cô thế nhưng nói cho Bạch Hổ? !" Diệp Tuy Phong kinh hô một tiếng, lập tức lập tức che miệng lại, hung tợn trừng mắt Thủy Y Họa, "Ai cho cô xen vào việc của người khác !"

" Ha ha , ta nếu như không nói cho hã, cô với hã khi nào thì mới tu thành chính quả , hả?" Thủy Y Họa khoe miệng ý cười không ngừng.

Diệp Tuy Phong náo loạn đỏ thắm mặt , nàng từ nhỏ bị coi như nam tử nuôi lớn, lần đầu tiên giống như nữ hài tử động tâm là trong lúc vô tình gặp được Bạch Hổ . Khi đó Bạch Hổ vẫn là Ôn gia kiệt xuất tiểu bối Ôn Hạo Nhiên, sau này biết được hãn chết ở lễ tế kiếm , trong lòng một cực kỳ bi ai.

Lại sau này, nàng trong lúc vô ý phát hiện Bạch Hổ mang theo mặt nạ màu trắng , nam tử kia khí chất cùng vóc người làm cho nàng nghĩ tới hãn . Cho nên nàng chủ động vào Tiêu Dao cung, hiệu trung với Quỷ Sát Huyết Tôn, càng là vì đến gần người nọ. Sau này chuyện thực chứng minh, nàng không có cảm giác sai, Bạch Hổ chính là Ôn Hạo Nhiên, người làm nàng động tâm đến nay .

Nhưng là, vì sao nữ nhân này biết tâm tư của bản thân? Tâm tư của bản thân thế nhưng rõ ràng đến mức này rồi hả ? !

Thủy Y Họa đã biết trong lòng nàng cố kỵ cái gì, liền nhỏ giọng nói : "Diệp cô nương, cô với ta đều là nữ nhân, ta cũng thích người tùy tính giống Diệp cô nương . Cho nên nhịn không được khuyên một câu, có đôi khi thích gì đó phải lớn tiếng nói ra , cô đừng hy vọng khối bằng Bạch Hổ có thể chủ động phát hiện tâm tư của cô."

Diệp Tuy Phong trầm mặc một lát, ấp úng nói: "Cảm ơn."

Nghe được xa xa có người kêu bản thân, hai người liếc nhau, ăn ý khẽ cười một tiếng.

"Đi, trở về đi, tôn thượng nhưng là một chốc đều không thể rời cô ." Diệp Tuy Phong đã thấy , không khỏi chọc ghẹo Thủy Y Họa .

Thủy Y Họa lắc đầu, đi sau lưng nàng, mới đi ra vài bước, bỗng nhiên nhận thấy được có một nguồn lực kỳ quái hút lấy nàng, Thủy Y Họa cả kinh, lui về sau một bước, lại làm cho nàng vấp ngã lăn xuống sườn núi .

Kỳ quái, nội lực vì sao thi triển không ra!

"Thủy cô nương - -" Diệp Tùy Phong kinh hô một tiếng, lập tức xông đến, túm chặt cánh tay của nàng . Ai đoán nàng cũng bị túm vào trong lực hút kỳ quái này , không thể sử dụng nội lực .

"Bạch Hổ, Bạch Hổ!" Diệp Tùy Phong quay đầu kêu to.

Cơ Mộc Ly trước một bước bay tới, xem đến tình cảnh trước mắt, nổi giận phi đi xuống, chuẩn bị đem người âu yếm kéo tới, ai đoán được không kéo được lên , ngược lại tăng sức nặng cho Diệp Tùy Phong , vài người cùng nhau lặn xuống dốc .

"Cơ Mộc Ly, nhìn huynh làm chuyện tốt! Nếu nội lực không dùng được , lão nương há có thể bị ngã xuống đây ?" Trước khi ngã xuống , Thủy Y Họa nhin không được chửi ầm lên.

"Y Họa , ta sai lầm rồi." Cơ Mộc Ly ôm Thủy Y Họa ở trong ngực, dờ khóc dờ cười.

Mấy người Kiếm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng không chút nghĩ ngợi cũng liền đi theo nhảy xuống.

Nội lực không sử dụng được , lúc lặn xuống chỉ cảm thấy đầu óc quay cuồng , mọi người lại đi một lúc , đột nhiên phát hiện bốn phía bỗng chốc yên tĩnh trở lại , cũng không biết khi nào thì, bốn phía lại nổi lên sương mù trắng xóa , chẳng qua nhạt hơn so với rừng sương mù lúc trước thôi .

Cảm giác thật kỳ quái, như là bỗng nhiên đi vào thế giới khác , chỗ này ngăn cách, mấy người xâm nhập có vẻ không hợp lắm .

Thủy Y Họa bị Cơ Mộc Ly hộ ở trong ngực, biểu cảm ngưng trọng đánh giá bốn phía, quay lại nhìn đã không thấy sườn dốc làm cho bọn họ lặn xuống nữa .

Hiển nhiên, mấy người khác cũng phát hiện chỗ quỷ dị .

"Này... Nơi này đến cùng là chỗ nào?" Đông Phương Lăng hú lên quái dị.

" Cộc , cộc ..." Như là tiếng gậy trúc va chạm vào nhau , từ nơi không xa rõ ràng truyền tới.

"Nơi này... Có lẽ chính là Phong Hồi cốc." Cơ Mộc Ly nghiêm mặt nói.

"Tôn thượng, phía trước giống như có người!" Ôn Hạo Nhiên thanh âm hơi trầm xuống.

"Nín thở, cùng đi qua."

Mấy người đi về phía trước , tiếng đương đương cũng càng ngày càng gần.

Đá vụn trải thành đường mòn, hai bên cạnh có rất nhiều cột gỗ cao lớn đứng sừng sững , luôn luôn kéo dài đến tận cuối con đường .

Mấy người tránh ở sau cột gỗ , nhìn đến cách đó không xa có một nữ tử mặc quần áo trắng chậm rì rì đi về phía xa , nữ tử biểu cảm cực kì thành kính . Bên cạnh nàng có mấy người hai tay ôm đèn , hương khí lượn lờ bay xa , một vài người khác lại cầm hai đoạn gậy trúc gõ vào nhau , phát ra tiếng cộc cộc .

Sương mù gắn vào trên người nữ tử , làm cho người ta cảm thấy này đó là tiên nữ mới giáng trần .

Mọi người liễm khí, im lặng theo ở phía sau, đi đến nửa đường, thế nhưng gặp được một thôn xóm nhỏ, nhà cửa trong thôn xóm không tính là đơn sơ . Không ngừng có nữ tử mặc áo trắng từ trong nhà đi ra, không có ngoại lệ gia nhập vào trong đội ngũ .

Đến cuối cùng, thôn xóm lại trở nên không có một bóng người.

Những người này đến cùng muốn đi chỗ nào? Thủy Y Họa nghiêng đầu xem Cơ Mộc Ly , dùng ánh mắt hỏi.

Cơ Mộc Ly nhân cơ hội hôn nàng một cái , cười tủm tỉm xem nàng: Nhìn xem đi chẳng phải sẽ biết rồi hả ?

Thủy Y Họa lườm hăn một cái, rồi sau tuần tra bốn phía.

Nơi này nhà nhà ngoài mái hiên đều treo một cái chuông gió làm bằng trúc , có gió thổi đến, chuông gió va chạm phát ra tiếng vang đinh đờng đinh đờng , cực kỳ thanh thúy.

Nhưng là, Thủy Y Họa lại cảm thấy có chỗ nào rất kỳ quái.

Lại nhìn chăm chăm chuông gió trước cửa mỗi căn nhà hồi lâu, nàng mới bỗng nhiên phát hiện chỗ không thích hợp đến cùng là cái gì rồi.

Mấy người bọn họ đi thời gian dài như vậy, nhưng không khí trong thôn lại như đọng lại , một chút gió đều không có.

Đã không có gió , vậy vì sao những chuông gió này còn có thể lay động ra tiếng, hơn nữa tất cả tiếng vang đều nhất trí, thật giống như là bị làm pháp chú , làm mãi không ngừng nghỉ , chuẩn xác không có lằm động tác .

Chẳng lẽ là có người thao túng chỗ chuông gió này ?

Thật quý dị, quý dị làm Thủy Y Họa cũng nhin không được sinh lòng sợ hãi .

Lúc nàng đang miên man suy nghĩ , Cơ Mộc Ly vươn tay ôm eo nàng , tự dưng làm cho người ta tin cậy.

Thủy Y Họa nhin không được đi tới gần hôn lên khoe miệng của hẳn, không tiếng động cười cười.

"Không... Không thấy nữa!" Đông Phương Lăng bỗng nhiên hô nhỏ một tiếng.

Nguyên bản một hàng dài nữ tử xếp hàng như là bỗng nhiên đi vào một màng cách trở , thân hình một người tiếp một người ẩn vào trong sương mù, cho đến một người cuối cùng cũng hoàn toàn nhập đi vào.

Mấy người vội vàng đi theo, nhìn xung quanh rốt cuộc nhìn không tới một người, không khỏi hai mặt nhìn nhau.

"Nhìn lâu như vậy cũng không thấy một người nam nhân, trong thôn này hay là đều là nữ nhân?" Diệp Tùy Phong nói ra nghi hoặc trong lòng mọi người .

"Gia, chỗ này cũng quá tà môn , nhiều người như vậy ta nói không liên không, chẳng lẽ các nàng giống như thần tiên yêu quái sẽ phi thiên độn địa (bay lên trời chui xuống đất) ?" Đông Phương Lăng nhin không được chà xát cánh tay , trong lòng giống như thổi qua một cơn gió lạnh , kích hẳn run rẩy .

Cơ Mộc Ly ngạo nghễ cười lạnh, "Chẳng qua là một ít tà thuật chướng mắt , như thật sự là yêu ma quỷ quái, ta liền gặp quỷ giết quỷ gặp yêu giết yêu!"

Lời nói này làm cho Đông Phương Lăng xấu hổ không thôi, trong lòng dưng khí tỏa ra, lúc trước cảm giác sợ hãi cũng giảm rất nhiều.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thôn

www.dtv-ebook.com

Chương 145.3

Khi mấy người nói chuyện, Thủy Y Họa đã có chút tâm thần không yên, nàng luôn có loại cảm giác bị rình coi. Giống như ở chỗ tối có một đôi mắt xem nàng, cặp mắt kia rình coi vốn nên làm nàng cảm thấy tức giận, nhưng là Thủy Y Họa lại không có tức giận.

Cặp kia mắt vì sao làm cho nàng sinh ra cảm giác quen thuộc nói không nên lời, như là từ sâu trong trí nhớ mang đến, bẩm sinh, lại không thuộc về trí nhớ nguyên bản của nàng. Cảm giác quen thuộc lại xa lạ...

Thủy Y Họa nhìn không được nhẹ nhàng nhắm mắt, cảm thụ được tầm mắt kia, chân tự động đi ra vài bước, bước vào màn sương mù.

"Y Họa!" Cơ Mộc Ly hô nhỏ một tiếng, vài bước nhào qua, không ngờ lần này lại chụp hụt.

Mọi người trợn mắt há hốc mồm mà xem một màn này, mắt lộ ra kinh ngạc.

Cơ Mộc Ly đi quanh quần ở nơi Thủy Y Họa biến mất, lại tìm không thấy tung tích của nàng.

Ngay sau đó hân nổi giận gầm lên một tiếng, trong ánh mắt tơ máu đầy đặc.

•

Thủy Y Họa chỉ cảm thấy thân hình nhoáng lên một cái, cả người liền giống như bỗng nhiên vào một tầng không gian khác, ngẩng đầu nhìn lại,

trong lòng đập thành thịch vài cái.

Đây là... đàn tế?

Phần đông nữ tử áo bào trắng quỳ gối trước một đàn tế hình tròn làm bằng ngọc, thấp giọng ngâm xướng cái gì.

Tiếng ngâm xướng lặp lại, mà ở giữa đàn tế hình tròn là một thiếu nữ áo trắng bị trói lại trên cây cột. Thiếu nữ có khuôn mặt điềm đạm, hai mắt khép hờ, lúc này chính hơi hơi ngửa đầu, nhìn về phía trăng tròn.

Thủy Y Họa lúc này mới phát hiện đêm nay ánh trăng vừa to vừa tròn, ánh trăng phủ kín trên đất, chỉ riêng không ra khỏi đàn tế hình tròn này. Mà ánh trăng giống như rất nhanh sẽ chuyển đến phía trên đỉnh đầu của thiếu nữ đang bị trói trên cây cột gỗ kia .

Nhưng là, những người này muốn làm gì? Chẳng lẽ là chuẩn bị giết chết thiếu nữ áo trắng này?!

Tiếng ngâm xướng giống như ma chú, bị phần đông nữ tử áo bào trắng lặp lại ngâm tụng, Thủy Y Họa nghe được trong lòng cảm thấy sợ hãi, trái tim giống như bị một bàn tay to bóp chặt, muốn đi tới chỗ cây cột.

Theo tiếng ngâm xướng lặp lại, Thủy Y Họa cuối cùng là nghe ra một câu, "Ánh trăng soi chiếu, Thánh nữ hiển hiện..."

Tiếng ngâm xướng càng lúc càng lớn, cũng càng lúc càng nhanh, làm cho Thủy Y Họa đang trốn ở phía sau nhện không được bịt tai hết lớn một tiếng, "Đủ, câm miệng hết cho ta!"

Chỉ một thoáng, những tiếng ngâm xướng bỗng chốc liền im bật, nhưng là lúc này Thủy Y Họa lại không thể thoải mái.

Bởi vì, nghe thấy tiếng quát của Thủy Y Họa, trừ bỏ thiếu nữ áo trắng bị trói trên cột giống như đã chết không chút sứt mẻ, ngocthuymbachdang.com còn lại tất cả nữ tử áo trắng vừa thành kính ngâm xương đồng loạt quay đầu lại, làm cho người ta trong lòng sợ hãi.

"Ha ha, nếu không... Các người cứ tiếp tục?" Thủy Y Họa cười gượng một tiếng. Ở trong này không thể sử dụng nội lực, bằng vào võ công đối phó những người này rất nhanh sẽ chống đỡ không nổi, cái này tốt lắm, chẳng những bại lộ bản thân, ra vẻ còn chọc giận những người này. Vốn là trốn ở trong bóng cây cột, hiện tại càng cảm thấy lạnh lẽo.

Thủy Y Họa vẫn là lần đầu biết, nữ tử còn có thể lộ ra biểu cảm hung thần ác sát như thế.

Không phải bất đắc dĩ, nàng còn không nghĩ đại khai sát giới. Dù vậy, Thủy Y Họa vẫn là từ trong lồng ngực lấy ra một thanh đao nhỏ, tùy thời đều có thể chém ra một đao.

Nếu bàn về đối chiến cận thân, lại có ai là đối thủ của nàng!

"Ta Vu tộc lại có người ngoài xông vào..." Một nữ tử ở gần đàn tế nhất mặt không biểu cảm nhìn Thủy Y Họa liếc mắt một cái, thì thào như vậy một câu.

Lúc quét đến tướng mạo của Thủy Y Họa, nàng kia hai mắt đột nhiên tròn tròn, lập tức lại rất nhanh khôi phục bình thường, nhìn về mọi người phía sau trầm giọng nói: " Lễ rửa tội không thể ngừng, mọi người tiếp tục." Tuy rằng Thủy Y Họa thân ở trong bóng tối, nhưng là nữ nhân này nhãn lực không thể so sánh người tầm thường, đã thấy rõ diện mạo Thủy Y Họa.

Tướng mạo của người này...

Tiếng nói vừa dứt, tiếng ngâm xương giống như ma chú lại bắt đầu rồi.

Chỉ trong thời gian ngắn, nữ tử xung quanh tể đàn khôi phục trật tự nguyên bản.

Thủy Y Họa không nói gì mấp máy miệng. Những người này phản ứng không khỏi cũng quá lạnh nhạt thôi? Vẫn là nói, so với lễ rửa tội dưới ánh trăng, nàng chỉ có thể nói là giống như sự tồn tại của một con kiến - - không đáng giá nhắc tới?

Thủy Y Họa mừng rỡ bâng quan, dứt khoát đứng phía sau đám nữ tử vẫn đang quỳ lạy, quan khán các nàng hành lễ theo như lời.

Mà giờ này khắc này, Cơ Mộc Ly bị ngăn cách ở ngoài sớm tức giận mau muốn giết người rồi.

"Gia đừng nóng vội, người hiền có trời phù hộ, vương phi sẽ không xảy ra chuyện gì!" Đông Phương Lăng thấy bộ dáng như muốn ăn thịt người của Cơ Mộc Ly, nhin không được khuyên nhủ.

"Mộc Ly, nữ oa kia thông minh thật sự, người lo lắng dư thừa." Đoan Mộc Trầm Uyên vỗ vỗ bờ vai của hãh, "Chúng ta vẫn là đi tra những căn nhà còn lại trong thôn, bên trong không chừng có người lưu lại."

Cơ Mộc Ly hít thở mấy hơi, mới chậm rãi bình tâm lại, thản nhiên trả lời: "Người nói đúng, tại chỗ sốt ruột vô dụng."

Mấy người vào từng căn nhà, trong thôn này mặc dù không lớn, phòng ốc lại cực kỳ dày đặc, phía trước hơn phân nửa phòng ốc đều không có người.

Lúc Cơ Mộc Ly chuẩn bị lại nổi giận, Kiếm Thập Nhất bỗng nhiên từ trong một căn phòng túm ra một người đàn ông trung niên, "Gia, trong căn nhà này có nam nhân!"

Nam nhân diện mạo không sai, lúc còn trẻ nói vậy cũng là một thiếu niên anh tuấn.

"Buông ra ta! Người... Các người là loại người nào?" Biểu cảm của nam nhân rối rắm mâu thuẫn, vừa vui vừa buồn, giống như tức giận lại không phải giận. Truyện được đăng tại.

"Nơi này là chỗ nào? Người lại là người phương nào? Vì sao trốn ở trong này?" Cơ Mộc Ly quan sát hẩn, một đôi mắt lạnh như băng.

Nam nhân trung niên bị ánh mắt lạnh như băng này nhìn cả người run lên, run run rẩy rẩy mà nói: "Nơi này là thôn xóm Bạch Vu tộc, ta vốn là tiên sinh dạy học trong thôn Biển Sơn của nước Lam Đăng, ta là bị thê chủ hiện tại bắt tới. Tính ra đã có mười năm năm rồi..."

Mọi người nghe xong lời của hẩn, đại khái hiểu biết bộ lạc quý bí này.

Nơi này có Bạch Vu tộc cùng Hắc Vu tộc, bọn họ trong lúc vô tình xâm nhập nơi này đó là nơi ở của Bạch Vu tộc, Hắc Vu tộc cùng Bạch Vu tộc vốn là một nhà, có vu pháp cường đại. Sau này bởi vì một chuyện mà phân liệt thành hai bộ lạc.

Tuy rằng Vu tộc có năng lực kéo dài tuổi thọ, nhưng là dù sao không là kế lâu dài, người Hắc Vu tộc tính cách cực đoan, không chủ trương tìm nam nhân sinh sôi nảy nở, nhưng là người Bạch Vu tộc cũng không cho rằng như vậy. Nếu như lại không mượn nam nhân bên ngoài sinh con dưỡng cái, Vu tộc sớm hay muộn sẽ biến mất trên đời này.

Hai tộc phân chia là vì một chuyện, Thánh Nữ của Vu tộc trong một lần tuân theo thần chỉ đi ra ngoài điều tra tình huống, không nghĩ tới sau khi trở về lại bị tộc nhân phát hiện mất trinh tiết, còn đã từng có thai.

Hắc Vu tộc không tán thành Thánh nữ, tách hẩn ra ngoài, đối nam nhân càng là hận tận xương, mà Bạch Vu tộc từ đó về sau bắt đầu từ từ chịu nhận

tư tưởng của Thánh nữ. Bắt đầu ra bên ngoài tìm nam nhân để nối dõi tông đường.

"... Hơn mười năm trước, tổng cộng có ba nam nhân bị nữ nhân nơi này bắt đến, ta cũng là một người trong đó, người như thế bị các nàng gọi là phó phu, trừ bỏ cùng bọn họ... Ái ân, cơ bản không có tác dụng gì." Nói đến đây, gương mặt của nam nhân trung niên rõ ràng đỏ bừng.

Đông Phương Lăng khoa trương há to miệng, hẳn chỉ nghe nói qua nữ nhân bị dùng để nối dõi tông đường, không nghĩ đến đây nam nhân lại có tác dụng như nữ nhân. Truyện được đăng tại

Nam nhân kia lại thở dài, tiếp tục nói: " Chẳng qua, người của Vu tộc dùng Vu thuật có thể kéo dài tuổi thọ, mà chúng ta lại không được . Cho nên ba năm trước, trong tộc có vài vị cô nương lại đi ra ngoài tìm kiếm phó phu rồi... Bạch Ngọc cô nương cùng Thiên Hà cô nương tìm trở về hai vị phó phu cực kỳ tuấn tú, ta trước kia tuy rằng chưa bao giờ ra đi ra khỏi thôn Biển Sơn, nhưng cũng biết nói hai người kia là Nhân Trung Long Phượng, không phải chúng ta phàm phu tục tử có thể so sánh với. Đáng tiếc, hai người này đến bây giờ đều còn chưa có dạy dỗ xong, ngocthuymbachdang. hai vị cô nương không cho chúng ta thăm, bằng không ta thật muốn hỏi, hiện ở bên ngoài là như thế nào rồi..."

Nam nhân vừa nói vừa thán, bộ dáng đầy cảm khái.

Mấy người nghe được hai mặt nhìn nhau, một bộ lạc nam nữ điên đảo! Bọn họ đến nơi này chẳng phải là rơi vào hang hổ?

Đông Phương Lăng nuốt một chút nước miếng, nơi này nữ nhân thật quá mạnh mẽ, thật không hiểu hai nam nhân không hay ho bị bắt tới là ai.

"Hôm nay đã xảy ra chuyện gì? Nữ nhân Bạch Vu tộc mặc áo bào trắng, hơn nữa trong nháy mắt liền không thấy nữa." Cơ Mộc Ly che dấu gợn sóng trong mắt, trầm giọng hỏi chính sự.

Nam nhân lập tức nói: "Thượng giới Thánh nữ tự động thoái vị vì Thánh Cô, cho nên hôm nay là ngày tuyển ra Thánh nữ mới của Bạch Vu tộc, Thiên Hà cô nương là người được chỉ định. Nếu có thể hoàn thành lễ tế dưới ánh trăng, sẽ trở thành hạ giới Thánh nữ."

"Làm thế nào tiến vào tế đàn của bọn họ được?" Cơ Mộc Ly ngay sau đó hỏi.

Nam nhân lắc đầu liên tục, "Bạch Vu tộc tuy rằng ra ngoài tìm phó phu, nhưng không dạy bọn ta vu pháp, rất nhiều chuyện trong tộc ta cũng chỉ biết một ít. Bằng không, các người hỏi vài phó phu khác?"

"Bọn họ đều đang ở nơi nào?"

Sau, mấy người tìm hai vị phó phu khác, cuối cùng đi đến một gian phòng tương đối sạch sẽ, chính là nơi này giống như bị làm vu pháp, mới vừa đi gần cửa phòng liền cảm thấy trái tim quặn đau, càng đi gần tới cửa phòng đau đớn càng nhiều.

Cơ Mộc Ly ánh mắt nhìn thẳng, một chương bổ ra cửa phòng.

Trong phòng hai nam tử đang đánh cờ, nghe tiếng quay đầu nhìn về phía bên này.

Này vừa thấy, hai bên đều là sửng sốt.

"Bắc Đường Liệt? Hách Liên Thiên Mạch?!" Đông Phương Lăng quát to một tiếng, tròn mắt đều nhanh rơi xuống rồi.

Hóa ra hai vị phó phu ba năm trước bị bắt tới là bọn họ!

Bắc Đường Liệt trong mắt hiện lên chút xấu hổ, từ trong nhà đi ra.

"Vu pháp đối với người vô dụng? Đã có thể tùy tiện xuất nhập, vì sao không sớm rời đi nơi đây? Người cũng biết bốn vương phái ra bao nhiêu

ám vệ tìm người, Y Họa cũng bởi vì chuyện của người vẫn còn oán giận bốn vương." Cơ Mộc Ly lạnh lùng liếc hẳn.

Hách Liên Thiên Mạch cũng đi tới cửa, nhưng không có đi ra, hiển nhiên có thể tùy ý xuất nhập chỉ có một mình Bắc Đường Liệt.

Gặp lại Cơ Mộc Ly, Hách Liên Thiên Mạch ánh mắt đã thản nhiên rất nhiều, mơ hồ xen lẫn vài phần xấu hổ, trên mặt cũng không có tối tăm như trước đây, ngược lại tản mát ra hơi thở ôn hòa điềm đạm, làm cho người ta cảm thấy thật thoải mái.

Bắc Đường Liệt hai mắt đảo qua mọi người, cười nhạt nói: "Nơi này vu pháp thật thần kỳ, đã ta là ra ngoài rèn luyện, tự nhiên không thể buông tha cơ hội tốt như vậy. Tựa như hiện tại, vu pháp vậy thú này đã trói không được ta rồi."

Cơ Mộc Ly hiện đang lo lắng Thủy Y Họa, không công phu nghe hẳn tế giảng chuyện ba năm qua, nỗ lực áp chế trong lòng thô bạo, nói, "Nghe nói nữ nhân bắt người tới đây chính là người được chỉ định làm Thánh Nữ lần này, người nhất định biết tế đàn ở chỗ nào, mau chút mang ta đi, Y Họa không thấy nữa."

Bắc Đường Liệt có chút kinh ngạc, "Tiểu sư muội lại có thể tiến vào tế đàn?"...

Ánh trắng như ngọc giống như sẽ chuyển qua đỉnh đầu nữ tử, tiếng ngâm xướng càng thành kính, cũng càng dày đặc.

Mà đúng lúc này, dị tượng đột sinh.

Thủy Y Họa chỉ cảm thấy một cỗ lực vĩ đại hút cả người nàng, hút về hướng cây cột, đồng thời ánh trắng càng chiếu sáng rõ, chiếu ở trên thân thể nàng, ngay sau đó, ánh trắng chuyển dời, trong hư không xuất hiện một loạt hình ảnh.

" Có dị thường, nhanh đi bẩm báo Thánh Cô!" Nữ nhân ở gần đàn tế nhất lập tức mở miệng sai bảo người bên cạnh. Hai người nhanh chóng rời đi, mà những người khác dùng ánh mắt vừa thành kính vừa nghi hoặc nhìn chằm chằm hư ảnh mà ánh trăng phát ra.

Nữ tử quỳ lạy ở hàng đầu tiên tương đối lớn tuổi một ít, đợi cho thấy rõ nữ nhân dưới ánh trăng, cùng với tướng mạo của nữ nhân trong hư ảnh nhưng lại đồng loạt kinh hô. Nữ nhân này... Gương mặt của nữ nhân này...

Thủy Y Họa bị nguồn lực giữ ở trên cột, tránh thoát không ra, chỉ có thể cùng mọi người cùng nhìn về hư ảnh mà ánh trăng chiếu ra.

"Này, người là loại người nào, vì sao có thể được đến Thánh Quang lễ?" Nữ tử bị trói ở cột gỗ quay lưng về phía nàng, lúc trước bộ dáng vẫn là không chút sứt mẻ thành kính. Lúc này lại nhịn không được quay đầu xem nàng, hai mắt to lộ hết linh động.

Thủy Y Họa không công phu đáp lại nàng, nhìn đến hình ảnh ánh trăng chiếu ra, không khỏi kinh dị mấy mấy miệng.

Đó là... Chuyện về sau sẽ phát sinh ở trong thôn này?

Lãnh tụ lại đúng là bản thân!

Hình ảnh rõ ràng xuất hiện bóng dáng Thủy Y Họa, bên trong nàng mặc váy dài màu trắng giống như nữ tử bị trói, dẫn dắt người Bạch Vu tộc diệt người Hắc Vu tộc, Vu tộc lại hợp hai thành một.

Phía dưới đám nữ tử áo trắng quỳ lạy người người nhìn xem kích động mênh mêng. Truyện được đăng tại

Người xâm nhập này dĩ nhiên là Thánh nữ đời sau! Còn có thể dẫn dắt các nàng tiêu diệt Hắc Vu tộc làm nhiều việc ác?!

Mà vài trưởng lão không có kinh hỉ như những nữ tử áo trắng, họ vẫn đang suy nghĩ, nữ tử này đến cùng cùng có quan hệ gì với Thánh Cô, tưởng mạo nhưng lại giống Thánh Cô!

Nữ tử bị trói bên người Thủy Y Họa trừng mắt nhìn, giật mình quay đầu, "Người dĩ nhiên là Thánh Nữ! Nhưng là, người là người ngoại tộc đi? Hắc hắc, thật tốt quá, lúc này Thánh Cô khẳng định sẽ không lại bức ta làm Thánh nữ rồi. Đúng rồi, ta gọi Thiên Hà, người tên là gì?"

Bên người nữ tử thầm thì không ngừng, Thủy Y Họa lúc này nhưng không có tâm tư đáp lại lời của nàng.

Bỗng nhiên trong lúc đó, một tiếng hét to vang lên, đánh tan bầu không khí yên lặng quỷ dị.

Một nam tử mạnh mẽ nhảy tới, cho dù không sử dụng được nội lực, nhưng cũng nhảy tới chỗ cây cột mà Thủy Y Họa bị hút vào.

"Ly Ly!" Thủy Y Họa có thể này mới nhớ tới, bản thân lúc trước là một người xông vào tế đàn, phía sau không thấy bóng dáng Cơ Mộc Ly. Lúc này, bộ dáng phản nộ lại suốt ruột của Cơ Mộc Ly làm trong lòng nàng ấm áp, vội vàng đưa tay ôm lấy hăn.

"Ta không sao, ta không sao." Thủy Y Họa mạnh mẽ ôm hăn, nhẹ nhàng nói. Nếu không thể làm cho thằng nhãi này tắt lửa giận, bảo vệ không cho hăn làm mấy chuyện đổ máu đến xì cơn tức.

Ánh trăng sáng tỏ chiếu vào trên người hai người đang ôm nhau, nhưng lại nói không nên lời cảnh đẹp ý vui.

Tế đàn hoàn hảo vô khuyết coi như bị người từ bên ngoài mở ra một chỗ hổng, sau Cơ Mộc Ly, Kiếm Thập Nhất cùng Ôn Hạo Nhiên cũng chạy đi lại.

"Bọn người là người nào? Dám sấm tế đàn của Bạch Vu tộc ta!" Nữ nhân áo trắng cầm đầu này hét lớn một tiếng, tuy rằng nữ nhân này thoát nhìn chỉ khoảng ba mươi tuổi nhưng sự tang thương trong mắt kia đã có vài thập niên thậm chí trăm năm lắng đọng lại.

Ánh trăng từ từ dời, lực hút trên người Thủy Y Họa bị tiêu trừ, hai người ôm nhau từ trên trụ cao nhảy xuống.

"Y Họa, không việc gì là tốt. Ta còn đang suy nghĩ, người nếu là xảy ra chuyện, ta nhất định phải làm cho mọi người Bạch Vu tộc chôn cùng!" Cơ Mộc Ly trên mặt âm trầm xen lẫn khát máu sảng giọng.

"Đều nói không có việc gì." Thủy Y Họa cười khẽ dấu môi, hôn một cái ở trên khóe miệng hằn.

Cơ Mộc Ly bất mãn nhéo vòng eo của nàng, "Đừng lấy cái này có thể ứng phó ta. Nàng có biết hay không nàng đột nhiên biến mất, ta lo lắng rất nhiều?"

Nói xong câu đó, nhìn về phía nữ nhân áo trắng xung quanh tế đàn, ánh mắt kia nhưng lại hung ác giống như muốn ăn thịt người.

Mấy người Kiếm Thập Nhất chờ Cơ Mộc Ly lên tiếng, đánh vẫn là không đánh, ngay tại hằn một ý niệm.

Đang lúc hai phe nhân mã giương cung bạt kiếm, có người thành kính đại xướng một tiếng, "Thánh Cô đến đây!"

Rất đông nữ nhân áo trắng tự động nhường tới hai bên, kính sợ nhìn xa xa.

Một người mặc váy dài màu trắng, trên mặt đeo mặt nạ bảo hộ bằng lụa trắng lượn lờ mà đến, trong làn sương mỏng manh tưởng thật như tiên nữ hạ phàm, khí chất siêu phàm thoát tục.

Nhưng là, khi Thủy Y Họa nhìn đến ánh mắt của nữ nhân này, trong lòng hung hăng ngẩn ra.

Không sai, chính là ánh mắt này, từ lúc nàng ngộ nhập địa bàn Bạch Vu tộc liền luôn luôn âm thầm rình coi nàng, mềm mại ấm áp, mang theo một loại cảm giác quen thuộc nói không nên lời.

Thủy Y Họa há miệng thở dốc, xem nữ nhân này từng bước một hướng bản thân.

Đoan Mộc Trầm Uyên đứng ở bên người Đông Phương Lăng, từ lúc nữ tử xuất hiện một khắc liền trở nên ngu dại, tầm mắt gắt gao dính tại trên thân nữ tử kia, yết hầu giống như bị ngăn chặn, nói chuyện đều cực kỳ tối nghĩa.

"Huyền... Huyền Nhi?" Đoan Mộc Trầm Uyên thất thần kêu một câu.

Nàng kia lại như là không có nghe đến tiếng thì thầm của hắn, tiếp tục đi về phía Thủy Y Họa.

Bắc Đường Liệt và Hách Liên Thiên Mạch đi theo mấy người Kiếm Thập Nhất đồng loạt giật mình liếc nhau.

"Liệt đại ca, người phát hiện không, trong cơ thể nữ nhân này nhưng lại ẩn núp một con sâu độc." Hách Liên Thiên Mạch nói khẽ.

"Là dưỡng nhan cổ. Người ta ở chỗ này ngây người ba năm, chưa bao giờ phát hiện tung tích cổ độc cổ thuật. Vì sao nữ nhân này xuất hiện liền có rồi hả?" Bắc Đường Liệt cũng không hiểu.

Cũng không biết là bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, Bắc Đường Liệt hai mắt giật mạnh, vội vàng nhìn chăm chăm nàng kia cao thấp đánh giá.

Thủy Y Họa cùng nàng kia đối diện, cả chính mình cũng chưa phát hiện, nàng bất tri bất giác đã rời tay Cơ Mộc Ly, đi về phía trước hai bước.

Nữ tử áo trắng đi đến trước mặt nàng, thon thon tay ngọc chậm rãi nâng lên, xoa gương mặt nàng, thanh âm mặc dù bình tĩnh, người biết rõ lại từ bên trong nghe được kích động.

"Họa Nhi, nhưng là con?" Tay nàng nhịn không được run rẩy đứng lên.

Nữ nhi của nàng, nữ nhi mà nàng cùng với nam nhân đời này yêu nhất sinh ra. Vốn tưởng rằng lại không có cơ hội nhìn thấy một người trong bọn họ, ai đoán trên trời rủ lòng thương xót, nhường nàng nhanh như vậy liền gặp được thân sinh nữ nhi.

Thủy Y Họa kinh ngạc xem nàng, trong lòng có một đám Thảo Nê Mã (lạc đà không bướu) gào thét mà qua.

Đừng nói cho nàng, nữ nhân trẻ tuổi giống nàng trước mắt này chính là thê tử mà cha nàng mười mấy năm qua vẫn đang đi tìm và cũng là mẹ ruột của nàng!

Nữ tử đôi mắt đẹp hơi ẩm, dưới ánh mắt chăm chú của mọi người đem mạng che mặt xốc lên ném tới một bên, động tác lại có chút thẳng thắn đáng yêu.

Chung quanh bùng nổ một trận tiếng kinh hô, Thủy Y Họa lúc nhìn đến gương mặt chân thật của nàng sau nhịn không được khóe miệng run rẩy.

Này thoát nhìn bộ dạng có chín phần tương tự nàng, thậm chí bộ dạng nữ nhân này còn trẻ hơn so với nàng?!

Ông trời ơi, ngài vẫn là cho một đạo sét đánh chết ta đi.

"Thật tốt, một nhà chúng ta có thể đoàn tụ rồi." Cửu Lan Huyền đưa tay đem nữ nhi vẫn đang sững sờ ôm vào trong ngực, thì thào nói nhỏ.

Sư phụ hạ chú ngữ đã giải, hẳn nhất định sẽ rất nhanh tìm được bản thân. Nghĩ vậy, khóe miệng Cửu Lan Huyền nhẹ cong lên mang theo khát khao và thỏa mãn.

Ở một góc không có người phát hiện, nam nhân một thân áo bào thêu măng xà màu bạc, ánh mắt đang nhìn hai nữ nhân ôm nhau, ánh mắt quạnh quẽ bình tĩnh nhưng lại gợn sóng nổi lên bốn phía.

Huyền Nhi, không cần đợi, ta đã đến đây.

Đang ôm lấy Thủy Y Họa, Cửu Lan Huyền đột nhiên nới tay, đột nhiên quay đầu nhìn về phía xa xa, trong mắt là khiếp sợ cùng mừng như điên.

Mọi người còn chưa hoàn hồn lại theo tầm mắt của nàng nhìn lại, phát hiện xa xa có nam tử mặc áo đen đang đứng, nam tử kia dung mạo tuấn mỹ, tôn quý vô cùng.

Một lát sau, môi mỏng hắn cong lên, hai tay chậm rãi mở rộng.

"Huyền Nhi, ta đến đây." Thanh âm thanh lãnh khó được tràn ra nhu tình.

Thánh Cô cao quý thanh nhã trong mắt tộc nhân nghe nói như thế sau, đột nhiên khóc lớn lên, chạy về phía nam tử áo đen, một đầu tiến vào trong lòng hắn.

Hai người gắt gao ôm nhau, mặt mày đều là nói không nên lời thỏa mãn.

"Băng, Băng..." Cửu Lan Huyền không ngừng thì thầm.

Hiên Viên U Băng chính là gắt gao ôm nàng, cái gì cũng chưa nói.

"Băng, thực xin lỗi. Sự phụ hạ vu chú cho ta, trừ phi người thân tìm đến, băng không không được rời đi Vu tộc nửa bước. Tự tiện rời đi, chỉ có đường chết. Vì đoàn tụ với huynh, ta không muốn chết. Còn có, ta không nên giấu diếm thân phận của mình. Nếu không phải như vậy, huynh đã sớm tìm đến đây..."

Cửu Lan Huyền vừa nói vừa nước nỡ, nam nhân ôm lấy nàng nhẹ nhàng vuốt ve phía sau lưng nàng, cười yếu ớt nói: "Không quan hệ, đều đi qua, chúng ta còn có thời gian rất dài."

Hai người không coi ai ra gì, ôm nhau gần bó, thời gian giống như ở một khắc này dừng lại.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thần

www.dtv-ebook.com

Chương 154: Cổ Mộ Di Tình, Cơ Quan Trùng Trùng

Hai ngày qua, Thủy Y Họa hai vẫn còn trong tình trạng khiếp sợ.

Thân cha nàng được xưng là Đại Tế Tư của thánh địa Cổ Cương, tuyệt đối trên vạn người. Mẹ ruột nàng là Thánh Cô của bộ lạc Bạch Vu tộc thần bí, cũng là thượng giới Thánh nữ, nhận hết tôn sùng.

Có cha mẹ lợi hại như vậy, Thủy Y Họa ngay cả năm mơ đều phải cười tỉnh.

Lúc biết được sự thật, biểu cảm của Cơ Mộc Ly cực kỳ phấn khích, nguyên bản còn tưởng giáo huấn đám nữ nhân của Bạch Vu tộc này, nhưng là nhạc mẫu đại nhân của hã dĩ nhiên là Thánh Cô chỗ này? Vì thế, biểu cảm của Cơ Mộc Ly lúc này thay đổi 180 độ, gọi nhạc phụ nhạc mẫu cực kỳ có thứ tự.

Đương nhiên, có người vui mừng cũng có người phiền muộn. Đoan Mộc Trầm Uyên tìm Cửu Lan Huyền nhiều năm. Lúc nhìn đến khoảnh khắc hai người gắt gao ôm nhau, lại nhiều không cam lòng cùng không phục đều buông xuống.

Cho dù hã vì Cửu Lan Huyền bảo trì tuổi trẻ ngăn ngủ lại có ích lợi gì? Hã không là người Vu tộc, cũng không phải người của Sáp Huyết tộc, duy trì diện mạo như hiện tại này có năng lực bao lâu đâu? Nhiều nhất chống không lại trăm năm, đã không thể đáp ứng hứa hẹn với nàng, hã cần gì phải khóc đuổi theo không tha. Trọng yếu nhất là, hai người này yêu nhau, hã này người đi đường giáp lại có cái gì không cam lòng.

Đoan Mộc Trầm Uyên trong lòng buồn ra, nhưng cũng giống như ở trong một cái nháy mắt già đi rất nhiều. Hơn nữa, còn có Thủy Y Họa, tư cách trưởng bối của hắn bày ra đến đây, phải muốn Thủy Y Họa gọi hắn cha nuôi.

Thủy Y Họa bất đắc dĩ, chỉ phải thừa dịp thân cha không ở, dỗ gọi hắn hai tiếng. Lại nói tiếp, này cũng là người đáng thương, cũng không có làm gì sai.

Ở Bạch Vu tộc hai ngày, sau đó Thủy Y Họa mới cùng mẹ ruột nhắc tới chính sự. Không có biện pháp, hai ngày này thân cha nàng với thân nương ôn tồn thời gian cũng không đủ đâu, nàng lại thế nào nhẫn tâm quấy rầy hai người. Nhìn thân cha nàng rõ ràng một bộ không ăn nhân gian khói lửa, nhưng là lúc nàng đánh gãy chuyện tốt của hai người, trong mắt viết rõ ràng dục vọng chưa thỏa mãn.

"Họa Nhi, con muốn đi Ngũ Linh cổ mộ?" Cửu Lan Huyền mặt hồng như thoa phấn, hai mắt ngậm nước, một bộ dáng vừa bị yêu thương.

Cơ Mộc Ly tâm lý không ngừng hâm mộ, vụng trộm nhìn chăm chăm Thủy Y Họa, ánh mắt ý bảo: Nhìn cha nương nàng đi, nàng đã bao lâu không yêu thương ta?

Bọn họ ở cùng nhau lâu như vậy, trừ bỏ lần ở dốc núi, hắn không có một lần tận hưởng, bởi vì hắn thật sự nhiều việc.

Cái gì? Người hỏi hắn một ngày một đêm còn chưa đủ? Cơ Mộc Ly nghe rằng: Đương nhiên không đủ, hắn khát vọng chính là có thể ôm Y Họa đại chiến mấy trăm hiệp mà không bị người quấy rầy, mà mấy trăm hiệp hắn phải hơn năm ngày năm đêm.

Thủy Y Họa oán trách trừng mắt nhìn hắn: Cũng không nhìn xem đây là tình huống gì chưa thỏa mãn dục vọng hồi phủ lại nói!

"Phụ thân, mẫu thân, ta và Mộc Ly chiếm được bảo tàng trong truyền thuyết, mà bảo tàng đã sớm khiến cho bốn nước mơ ước. Cho nên ta với Mộc Ly tính toán sớm tìm được bảo tàng, rồi sau hủy đi, miễn cho ngày sau lại thành tai họa. Đi qua rừng sương mù, trải qua Phong Hồi cốc, tiếp qua không xa chính là Ngũ Linh cổ mộ, mẫu thân có biết vị trí cụ thể của cổ mộ?"

"Này... Họa Nhi, trước tiên để ta cân nhắc một chút." Cửu Lan Huyền nghiêm mặt nói. Hiên Viên U Băng đứng, nàng tựa vào Hiên Viên U Băng mà ngồi.

Kéo người đến phía trước, Cửu Lan Huyền giận dữ cười nói: "Mấy ngày nay huynh cũng mệt mỏi, đừng đứng nữa."

Lời vừa ra khỏi miệng, Cửu Lan Huyền mới ý thức đến lời này có bao nhiêu ái muội, nhìn ánh mắt trêu tức của nữ nhi cùng với vẻ mặt sáng tỏ của con rể, trên mặt đỏ ửng, vội vàng giải thích nói: "Họa Nhi Ly nhi, các con đừng có hiểu lầm, là cha các con vì mau tìm được ta, sử dụng cấm thuật của Cổ Cương, cho nên bị thương thân mình."

Lúc mấy người Thủy Y Họa phá được trận pháp trong rừng sương mù thì vu chú trên người Cửu Lan Huyền liền bắt đầu chậm rãi phá giải. Cũng là lúc đó, cổ hoàng trong cơ thể Hiên Viên U Băng cảm nhận được dưỡng nhan cổ của Cửu Lan Huyền, tuy rằng cổ hoàng cảm ứng thật chuẩn, ngocthuymbachdang.lequydon.cm cũng không có thể rất nhanh tìm ra vị trí xác thực, Hiên Viên U Băng vừa vội tìm được Cửu Lan Huyền, liền âm thầm sử dụng cấm thuật của Tư Tế đường.

Loại cổ thuật này có thể rất nhanh tìm được đối phương nhưng cũng làm cho người thi dùng thuật này giảm nhân thọ. Vì vậy gọi là cấm thuật.

Hiên Viên U Băng thân có cổ hoàng, tự nhiên sẽ không dễ dàng như vậy giảm thọ, chẳng qua thân thể bị mệt nhưng là thật sự.

Thủy Y Họa nghe xong không nói gì, thân thể mệt như vậy còn không kể chuyện phòng the. Phụ thân nàng đến cùng là đói khát đến mức nào chứ?

Hiên Viên U Băng ánh mắt nhu hòa, ôm lấy ái thiếp ngồi xuống, bộ dáng không còn thanh lãnh giống từ trước cơ hồ làm mù mắt Thủy Y Họa cùng Cơ Mộc Ly.

"Huyền Nhi nếu cảm thấy khó xử, sẽ không cần nhúng tay chuyện của Họa Nhi, làm cho bọn họ tự đi tìm kiếm." Hiên Viên U Băng đưa tay khẽ vuốt qua gò má ái thiếp, lơ đãng nói.

Thủy Y Họa trong lòng hừ nói: Có thể tử liền đã quên nữ nhi, phụ thân rất không xứng chức rồi!

Cửu Lan Huyền đỏ hồng mặt, lắc đầu, hoạt bát cười, "Cũng không phải làm khó. Ngũ Linh cổ mộ tuy rằng luôn luôn là cấm địa của Vu tộc chúng ta, cũng là bởi vì Ngũ Linh cổ mộ nguy hiểm quý dị, bị coi là nơi lấy mạng. Ta chỉ là lo lắng sự an toàn của Họa Nhi. Họa Nhi, chúng ta một nhà ba người vừa mới đoàn tụ, nường không nghĩ cho con mạo hiểm."

Thủy Y Họa nhất thời cảm thấy trong lòng xẹt qua một dòng nước ấm, liền tính tiền phương cực khổ cũng đáng rồi.

"Nường, ngài xem thường nữ nhi như vậy sao? Hơn nữa, còn có con rể ngài ở đây, hẳn sẽ bảo vệ ta, tuyệt đối sẽ không để cho ta có việc."

Lời này rõ ràng là nói tốt cho Cơ Mộc Ly.

Cơ Mộc Ly mặt mày cong lên, thức thời phụ họa nói: "Y Họa nói rất đúng. Nhạc phụ nhạc mẫu yên tâm. Cho dù là ta chết, ta đều sẽ không cho phép Y Họa có việc."

"Này... Thôi, không hồ là nữ nhi của ta, dám làm dám chịu. Nơi này có hai lá bùa, Họa Nhi con cất kỹ. Nếu là gặp khó khăn, đem lá bùa đốt cháy,

ta với cha con sẽ ở thi pháp chú tương trợ." Dứt lời, đem hai tờ giấy viết chữ màu đỏ như hình con giun đưa cho Thủy Y Họa.

"Đa tạ mẫu thân!"

Ngày kế, lúc mấy người cáo từ rời đi, người của Bạch Vu tộc xa xa đưa tiễn. Hai ngày này ở chung làm các nàng càng thêm tin tưởng bản lĩnh của Thủy Y Họa. Nếu như Nguyệt thần nêu lên đúng, người này ngày sau nhất định sẽ an toàn trở về, rồi sẽ trở thành Thánh nữ của Bạch Vu tộc!

Bắc Đường Liệt cũng gia nhập đội ngũ, dù sao có hãn ở đây, phần thắng lại nhiều một phần. Ai đoán vừa nghe hãn phải đi, Thiên Hà tiểu cô nương nóng nảy, cũng nháo muốn cùng đi.

Cửu Lan Huyền bất đắc dĩ, nhưng cũng biết tư vị tình nhân chia lìa, bị Thiên Hà quán quít sau một hồi chỉ phải đáp ứng để nàng cùng đi.

Đám người đã đi xa. Ở một nơi không người chú ý đứng hai người, nam tử tuấn mỹ xinh đẹp, một đôi mắt xếch đưa mắt xa xem, thoạt nhìn có chút cô đơn. Bên cạnh, một nữ tử cùng hãn lẳng lẳng gặm bó.

"Thiên Mạch, người không là bạn của bọn họ sao? Vì sao không cùng nhau đi?" Bên người nữ tử mắt ngọc mây ngài, bộ dạng xinh đẹp động lòng người, lúc này kéo cánh tay nam tử, ngửa đầu xem hãn, trong mắt tình ý triền miên.

Hách Liên Thiên Mạch sờ sờ đầu nàng, cười nhạt nói: "Không dám hy vọng xa vời làm bằng hữu, nhưng câu chuyện trước kia có thể xóa bỏ. Ta ngược lại hi vọng người nọ có thể hung hăng đánh ta một trận, chẳng sợ đánh ta bán thân bất toại."

Nữ tử không hiểu nhú nhú mày, "Thiên Mạch là chỉ ai? Là người kêu Kiếm Thập Nhất, hay là Đông Phương Lăng? Bọn họ nhìn người ánh mắt đều mang theo hận ý."

Hách Liên Thiên Mạch nao nao, "Còn những người khác đâu?"

"Ừm... Họa tử tử nhìn người có chút dọa người, kiểu rất muốn đánh người, trừ này đó ra lại mang theo chút... thương hại. Người kêu Đoan Mộc Trầm Uyên từ lúc thấy Thánh Cô sau luôn luôn không yên lòng, ánh mắt nhìn về phía người thật đậm đặc, không quan hệ bản thân, về phần vài người khác hẳn là cùng Thiên Mạch người không quen đi, ánh mắt nhìn về phía người gần như người xa lạ."

"Người xa lạ..." Hách Liên Thiên Mạch thở dài một tiếng, thì thào lầm bầm: "Tốt lắm, không là ánh mắt của cừu nhân là tốt rồi. Liên tính là cũng không ngại, ta đã sớm chuẩn bị trả nợ..."

"Ngọc nhi, người nói ta nếu trước kia làm nhiều chuyện sai, hiện tại bù lại còn kịp sao?"

"Đương nhiên kịp, chúng ta còn có rất nhiều thật nhiều thời giờ, có thể làm rất nhiều rất nhiều chuyện..."

"Ha ha, người cùng Thiên Hà giống nhau, đều là cô nương đáng yêu."

"Vậy người đến cùng có muốn làm phó phu của ta hay không? Ta sẽ yêu thương người. Ta còn có thể vụng trộm dạy người Vu thuật, để người theo ta cùng nhau sống lâu trăm năm."

"Ừm... Này thôi, nếu bọn họ đều bình yên vô sự đã trở lại, ta đáp ứng người..."

"Thiên Mạch người thật tốt quá!" Tiểu cô nương được tin chính xác, bổ nhào qua ôm mũ nam hôn vài cái.

•

Thôn xóm Bạch Vu tộc liền xây dựng dựa vào Phong Hồi cốc, ra thôn lại đi về hướng tây đi một ngày một đêm liền hoàn toàn rời khỏi phạm vi Phong Hồi cốc, tiện đà bước trên một mảnh thổ địa không khí trầm lặng.

"Lại đi về phía trước hai dặm đường chính là Ngũ Linh cổ mộ rồi." Thiên Hà cười tủm tỉm đối Bắc Đường Liệt nói, một bàn tay dính tại trên cánh tay hắn không buông.

Cơ Mộc Ly vui khi việc thành, xem tiểu cô nương đặc biệt thuận mắt, hướng nàng cười hỏi, "Thiên Hà cô nương cùng Bắc Đường huynh cảm tình thật tốt, nhìn xem ta cùng Y Họa đều phải hâm mộ."

Thiên Hà vụng trộm chăm chú nhìn Cơ Mộc Ly đang đi bên cạnh Thủy Y Họa, trong mắt xẹt qua một tia cảnh giác, vội trả lời: "A Liệt là nam nhân của ta, chúng ta đương nhiên cảm tình tốt lắm. Nhưng mà Cơ công tử, ta ngược lại là thường nghe A Liệt nhắc tới Thủy cô nương, nói nàng như thế nào như thế nào thông minh."

"Hả?" Âm điệu giọng lên, Cơ Mộc Ly mặt không khỏi đen, nhìn về phía Bắc Đường Liệt hai mắt cũng hơi hơi trầm xuống.

Thủy Y Họa không nói gì mắt trợn trắng.

Bắc Đường Liệt thản nhiên liếc mắt nhìn hắn. Trong lòng lại nói: Thật sự là nam nhân lòng dạ hẹp hòi, nếu không phải tiểu sư muội trước gặp hắn, lại đã có con, hắn thật là có tâm tư cười tiểu sư muội. Dù sao ở cùng Thủy Y Họa cảm giác thật thoải mái, người Cổ Cương tuy rằng không câu nệ thế tục, nhưng cũng không phải tùy tiện phá nhân duyên người khác. Chẳng qua suy nghĩ này là trước đây, hiện tại hắn bị nha đầu bên người cuốn lấy phân không ra, càng lười quản chuyện của người khác rồi.

Trên đời này đều là vô quýt dày có móng tay nhọn, có lẽ từ lúc Bắc Đường Liệt gặp được tiểu cô nương Thiên Hà liền nhất định là muốn bị nàng đè nặng.

"Đây là cái gì vậy?!" Đông Phương Lăng chợt quát to một tiếng, nháy mắt hấp dẫn lực chú ý của mọi.

Theo tầm mắt của hắn, mọi người nhìn lên không trung, đồng loạt hít vào khí lạnh.

Chỉ thấy phía chân trời có một đám màu đen đông nghìn nghịt bay về hướng này, bộ dáng hùng hổ. Nhìn kỹ vừa thấy, giống như chim ưng lại không phải chim ưng, giống như đại bàng lại không phải đại bàng, hình thể phải lớn gấp đôi hai người.

Thiên Hà thấy thế, sắc mặt khê biến, quát khê nói: "Không tốt! Đây là đại bàng hút máu ở cổ mộ, chúng ăn thịt người uống máu người, chúng ta mau trốn đi!"

Nàng là người bản địa, mọi người lúc này tự nhiên nghe ý kiến của nàng, rất nhanh trốn vào hang động cách đó không xa.

Núi Ngũ Linh Phong bởi vì địa hình và khí hậu thuận lợi, rất nhiều động thực vật từ thời cổ xưa đều được bảo vệ và giữ lại. Còn như Cổ Cương bởi vì xung quanh thiên nhiên bình chướng, liên sinh trường tiến hóa ra một ít động thực vật kỳ quái, giống như rắn tám chân ở sông Hắc Hà, hay là nhện đầu người ở trong rừng sâu, lại như phía trước bọn họ thấy nhộng trùng khổng lồ trong cổ mộ không biết tên kia.

Thủy Y Họa cũng là về sau mới biết được, cổ mộ không biết tên đó đúng là của tổ tiên Vu tộc, tổ tiên táng tại chỗ kia, cho đến chết đều đang chờ nam nhân mình yêu, mà đó cũng là nguyên nhân Vu tộc như vậy chán ghét nam nhân.

Mặc kệ là Bạch Vu tộc hay là Hắc Vu tộc, bọn họ vẫn kính trọng vị tiên bối xuất sắc này. Ngay từ đầu bọn họ nhìn đến nam nhân bị chẹn chín đó là tế phẩm của Hắc Vu tộc đưa cho tổ tiên.

"Đại bàng hút máu giống như bay xa rồi." Thiên Hà thở ra một hơi. Mấy thứ khát máu này thật sự đáng sợ. Nếu là bị chúng nó phát hiện, dù nhiều lành ít, nàng cũng không muốn vì chúng liên sử dụng Vu thuật, cũng quá không đáng giá.

Cơ Mộc Ly cùng mấy người Ôn Hạo Nhiên lơ dềnh, chẳng qua là một đám súc sinh hung tàn biết bay mà thôi. Cho dù số lượng lớn, mất chút thời gian cũng có thể tiêu diệt toàn bộ.

Xuyên qua một đoạn đường đá lởm chởm, một ngọn núi đá cao lớn ngăn cản đường đi của mọi người. Mà trong vách đá có hai tượng đá Thần Thú to lớn ngồi đó, thoạt nhìn uy nghiêm không thôi.

Thủy Y Họa nhìn về phía Thiên Hà, mắt mang hỏi.

Thiên Hà hoạt bát cười, "Thủy cô nương đoán không sai, trước mắt đó là Ngũ Linh cổ mộ, tượng đá này là Thần Thú trấn mộ, cổ mộ ngay tại phía sau nó.

Nghe nói Ngũ Linh cổ mộ chính là năm trăm năm trước, sư tổ của ta cùng với bằng hữu của nàng cùng nhau tu kiến. Sư tổ làm xong liền đầu hết đèn tắt, còn báo cho hậu nhân Vu tộc không được tới gần cổ mộ, có vài vị hậu bối bởi vì tò mò vụng trộm đến đây. Ai đoán còn chưa tiến vào cổ mộ liền mất mạng bởi vì đại bàng công kích, biến thành thi cốt vô tồn, cũng là từ đó về sau, Ngũ Linh cổ mộ liền thành cấm địa của Vu tộc."

Nghe xong Thiên Hà giải thích, mọi người không có sinh ra chút sợ hãi nào.

Thủy Y Họa nghi hoặc hỏi câu, " Bằng hữu của sư tổ cô là người Vu tộc hay là người ngoại tộc?"

"Thủy cô nương thật sự là lợi hại, vừa nghe liền nghe ra trong đó môn đạo."

Thiên Hà dịu dàng mỉm cười, "Ta Vu tộc đã có từ rất lâu, sư tổ ở năm trăm năm trước đã có mấy trăm tuổi . Sau này bởi vì nghiên cứu Vu thuật kém chút phản phệ mà chết, may mắn gặp một nữ tử ngoại tộc vô ý xông tới, là nàng kia cứu nàng. Cho nên Vu tộc chẳng những không có trừng phạt nàng, ngược lại tôn vì khách quý. Sư tổ cùng vị tiền bối này cùng nhau tu kiến Ngũ Linh cổ mộ, sửa xong cổ mộ không lâu, hai vị liền lần lượt mà đi. Thi cốt các nàng liền chôn ở cổ mộ này."

"Chúng ta nếu là vội vàng mà vào, chẳng phải mạo phạm hai vị tiền bối?" Cơ Mộc Ly mặt mày nhú nhú, nhưng không có một chút hổ thẹn nào.

"Vậy phải xem duyên phận rồi. Lúc sư tổ lâm chung liền để lại di ngôn, nàng sẽ ở trong cổ mộ chờ người hữu duyên. Nếu như tới là người có duyên với sư tổ, tự nhiên liền không tính là mạo phạm. Nếu không, chúng ta đi vào đập đầu thêm vài cái để chuộc tội với hai vị tiền bối?" Nói xong lời cuối cùng, Thiên Hà cười khanh khách.

Bắc Đường Liệt đuổi tay ra, đem Thiên Hà xách đến một bên, nhìn mấy người nói: "Việc này không nên chậm trễ, khai mộ đi."

"A Liệt, huynh làm gì vậy, người ta đang nói chính sự!" Thiên Hà bất mãn bĩu môi, rồi sau chỉ hướng Thần Thú trấn mộ cao hơn hai trượng nói, "Đây, các người nếu có thể dời tượng đá này, cổ mộ đại môn tự nhiên liền mở."

"Này không là việc khó." Cơ Mộc Ly chột nhú mày, Ôn Hạo Nhiên cùng vài người Kiếm Thập Nhất liền đi tới bên cạnh tượng đá Thần Thú, tay Ôn Hạo Nhiên cùng Kiếm Thập Nhất để ở tượng đá. Đông Phương Lăng cùng Đoan Mộc Trầm Uyên lại đi tới phía sau đẩy nội lực.

Một lát sau, mọi người đã là mồ hôi đầm đìa, ai đoán được tượng đá thế nhưng vẫn chưa bị lay động.

Cơ Mộc Ly híp mắt, nhìn về phía Thiên Hà đang đứng một bên ôm ngực xem diễn, lạnh mặt hỏi, "Người xác định cửa cổ mộ là ở phía sau Thần Thú?"

Thiên Hà vô tội giang tay, hì hì cười, "Không sai, chính là tại phía sau tượng đá Thần Thú, xoay được, cửa cổ mộ liền mở ra rồi."

Bắc Đường Liệt đang chuẩn bị đi qua hỗ trợ, ai đoán Thiên Hà vội vàng kéo lấy hắn, bữu môi nói: "A Liệt, chút công phu của huynh sẽ không cần đi thêm phiền, lại nói ta cũng luyện tiếc huynh dùng lực."

Bắc Đường Liệt trong mắt tránh qua một tia bất đắc dĩ, "Thiên Hà, ta cuối cùng không thể khoan tay đứng nhìn."

"Bọn họ đây không ra chỉ có thể thuyết minh bọn họ không phải là người có duyên với sư tổ, không bằng A Liệt huynh khuyên bọn họ trở về đi." Thiên Hà gắt gao ôm cánh tay Bắc Đường Liệt, một chút không buông tay.

Thủy Y Họa nhìn lướt qua hai người đang liếc mắt đưa tình, nhìn mấy người đang dùng lực đẩy tượng đá nói: "Thử xô dịch tượng đá này, không cần đẩy về phía trước."

Cơ quan hay trận pháp cái gì nàng xem nhiều lắm , đơn giản chính là xoay tròn, bề tượng đá này xem ra giống như là có thể xoay, đã dời không ra vậy thì chuyển một chút thử xem.

" Y Họa thực sự quá giỏi." Cơ Mộc Ly cười khen.

Mấy người dựa theo lời Thủy Y Họa nói xoay tròn tượng đá, quả nhiên không đến một lát liền chuyển được hai tượng đá Thần Thú trấn mộ. Đợi đến toàn bộ đều được chuyển sang một bên, phía sau tượng đá xuất hiện một cái hang rộng không đến một trượng.

" Cửa cổ mộ đã mở ra rồi!" Thiên Hà mừng rỡ, phe phẩy cánh tay Bắc Đường Liệt cười nói, "Không nghĩ tới các người thật sự là người hữu duyên, ta hôm nay có thể tính dính hết, ta khẳng định là người đầu tiên của Vu tộc được vào Ngũ Linh cổ mộ, ha ha ha..."

Bắc Đường Liệt thấy nàng cười đến thoải mái, bất đắc dĩ lắc đầu thở dài, mặc kệ nàng dán tại trên người bản thân, đi theo những người khác vào cổ mộ.

Sau khi đi vào hang động, bên trong tối như mực, Đoan Mộc Trầm Uyên không chút do dự, là người đầu tiên chui vào trong. Tình trường thất ý, không có nghĩa là hắn đã quên mục đích lúc này đây.

Sau đó mọi người theo thứ tự đi vào cổ mộ, còn đi chưa được mấy bước, ánh sáng giống như từ từ yếu đi, ù ù một tiếng, chỉ thấy tượng đá Thần Thú thể nhưng tự động xoay lại như lúc ban đầu, lại một lần nữa đóng lại cửa ra vào cổ mộ. Kiếm Thập Nhất và Thượng Quan Diệt Nhị đi ở cuối cùng lập tức quay trở lại, lại thế nào cũng đẩy không ra rồi.

Đông Phương Lăng khoa trương quát to một tiếng: "Lại là như thế này! Mỗi lần đều đóng cửa nhốt chúng ta."

"Vô phương, trước tiên chúng ta xem hoàn cảnh bên trong đã, tìm được bảo tàng lại nói." Thủy Y Họa không có sợ hãi. Giống như nơi này, có cửa vào thì nhất định phải có cửa ra, diendanlqd.cm tìm được cửa ra chỉ là vấn đề sớm hay muộn mà thôi. Hiện tại nàng càng cảm thấy hứng thú với bảo tàng lưu truyền mấy trăm năm cơ.

Dứt lời, từ trong lồng ngực lấy ra một cái hỏa chiết tử, nương theo ánh sáng mỏng manh đi về phía trước.

"Các người đi nhanh chút, đừng lề mề." Đoan Mộc Trầm Uyên đi tuốt ở hàng trước đã có chút khẩn cấp , nhưng hắn là người thông minh. Cho dù

hắn nghĩ sớm tìm được bảo tàng, hắn cũng sẽ không thể dễ dàng rời đi đại đội ngũ, bằng không khả năng gặp được nguy hiểm sẽ tăng lên rất nhiều.

Đối với sự vội vàng của hắn, trong bóng đêm Cơ Mộc Ly cũng chỉ hơi lơ ra nụ cười nhẹ, không nhanh không chậm ấn theo bộ pháp của bản thân đến.

Trong không gian bịt kín này cũng không có mùi hư thối, bên trong không khí giống như là thường xuyên lưu thông.

Đi rồi đại khái hai ba mươi bước, Đoan Mộc Trầm Uyên đột nhiên dừng bước, thanh âm Thủy Y Họa va vào người hắn cũng đồng thời vang lên.

Người phía sau nghe thấy tiếng động, không hện mà cùng dừng bước.

"Sao vậy?" Thủy Y Họa giương giọng hỏi. Tuy rằng nàng rất đồng tình với Đoan Mộc Trầm Uyên về chuyện của mẹ nàng, còn nguyện ý gọi hắn vài tiếng cha nuôi, nhưng là so sánh cùng Ly Ly, người này tự nhiên liền thua, huống chi người này còn đứng ở bên Đoan Mộc Toái Phong.

Đã cha nuôi muốn đi phía trước thì cứ để cho hắn đi, vừa khéo có thể giúp dò đường. Cùng lắm thì lúc có nguy hiểm bản thân trước tiên giữ chặt hắn.

"Khuê nữ, con trước đừng tới đây, phía trước giống như có một cái hố." Đoan Mộc Trầm Uyên vội nói.

Nghe vậy, mọi người cầm hỏa chiết tử gom lại cùng nhau, ánh lửa trở nên mạnh hơn một ít, chiếu sáng tình hình trước mắt.

Nhưng là, đâu phải là cái hố? Rõ ràng là một đầm nước lớn.

Đầm nước đại khái rộng hơn ba mươi trượng, khoảng cách xa như vậy, muốn một hơi bay qua là không có khả năng, liền tính khinh công cao siêu

như Cơ Mộc Ly cùng Thủy Y Họa, cũng ít nhất phải mượn lực một lần mới có thể bay qua.

Ngũ Linh cổ mộ vốn thiết kế dựa vào dốc núi, mà hiện tại ở bên trong này lại có một đầm nước lớn như vậy, không thể không nói quá mức quý dị.

Càng thêm quý dị là: đầm nước này đã tồn tại trong cổ mộ có mấy trăm năm, nhưng còn trong sạch hơn so với nước suối ở bên ngoài!

Đông Phương Lăng nhìn đến đầm nước trong suốt quý dị, lập tức liên tưởng đến sông Hắc Hà quý dị ở bên ngoài Cổ Cương, hết thấy đều vượt qua thường thức gì đó, đều có chút nguy hiểm. Trong nước này không chừng còn có quái vật mãnh thú đâu!

Thủy Y Họa nhặt lên một cục đá quăng vào, cục đá phát ra tùm một tiếng, rất nhanh liền chìm xuống.

Kiểm Thập Nhất cũng vào lúc này đo lường xong độ sâu, ước chừng có hơn nửa trượng, đi qua là không có khả năng.

Đông Phương Lăng không cam lòng lạc hậu, cũng cẩn thận kiểm tra nước, nói: "Gia, nước này không có độc tính gì, nếu là không có quái thú chúng ta có thể bơi qua."

"Ta đi thử xem đi." Ôn Hạo Nhiên không sợ nói, đã bắt đầu vặn ống tay áo. "Bạch Hổ, trước đợi chút." Thủy Y Họa nhìn chăm chăm mặt nước yên lặng một lát, cũng không biết đang quan sát cái gì.

Một lúc sau, nàng đi đến trước mặt Diệp Tùy Phong, giơ tay lên, "Diệp cô nương, cho mượn trâm cài của cô dùng một chút." Tiếng nói vừa dứt, đã rất nhanh rút ra trâm cài trên đầu nàng trước ánh mắt vừa sợ vừa tức giận của Diệp Tùy Phong.

"Thủy cô nương, cô khinh người quá đáng!" Tóc dài tản ra, Diệp công tử tao nhã quý giá trong nháy mắt hóa thân thành nữ nhân mỹ mạo.

Diệp Tùy Phong tức giận. Nữ nhân này thế nhưng... Thế nhưng trước mặt mọi người rút trâm cài cột tóc của nàng, lần này nàng tưởng muốn che dấu thân phận nữ nhân đều che không được rồi.

Vụng trộm nhìn Bạch Hồ liếc mắt một cái, đã thấy ánh mắt của hắn chính dừng ở trên người bản thân, Diệp Tùy Phong thân mình run lên, vội vàng dời mắt.

Cơ Mộc Ly, Thủy Y Họa cùng với Bạch Hồ đã biết nàng là thân nữ nhi, những người còn lại tuy rằng kinh ngạc nhưng không có hỏi nhiều. Duy có một người...

"Oa, A Liệt, vị Diệp công tử cư nhiên là nữ nhân ai, thăm thăm, nha đầu Lưu Nguyệt kia còn nói với ta coi trọng Diệp công tử, không nghĩ tới là nữ nhân!" Thiên Hà kinh hô lên.

Bắc Đường Liệt đưa tay che miệng của nàng, "Người nói ít chút đi."

"Thật có lỗi, Diệp cô nương, cũng chỉ có mình cô dùng trâm cài bằng gỗ." Thủy Y Họa cười tủm tỉm nói, sau đó ở trong ánh mắt nghi hoặc hoặc không hiểu của mọi người, đem trâm cài quăng vào trong nước.

Hiện tượng kỳ quái xuất hiện rồi.

Trâm gỗ không có nổi lên, mà trực tiếp liền chìm vào trong nước.

Ngay cả trâm gỗ đều không nổi lên được, nếu như người nhảy vào còn thế nào bơi? Khẳng định bị trực tiếp kéo đến đáy nước, rồi sau chết thảng cẳng rồi.

Mọi người chỉ một thoáng đều yên tĩnh trở lại, ngay cả Thiên Hà đang gào to và Diệp Tùy Phong đang xấu hổ cũng chuyển lực chú ý sang đầm nước.

Thủy Y Họa vừa rồi nhìn đến một sợi tóc của Đoan Mộc Trầm Uyên chìm vào đáy nước, sợi tóc có thể chìm vào đáy nước thật bình thường, nhưng là không dừng một giây sẽ trầm xuống, vậy càng làm cho khả nghi rồi. Vốn nàng cũng chỉ là tưởng thử một chút, không nghĩ tới quả thực phát hiện vấn đề.

"Thập Nhất, đưa dây thừng cho ta." Cơ Mộc Ly bỗng nhiên mở miệng nói.

Kiểm Thập Nhất lập tức từ trong bọc quần áo lấy ra một cuộn dây thừng, dây thừng được chế từ dây mây trăm năm, rắn chắc vô cùng, lại cực nhẹ, là Thánh Cô của Bạch Vu tộc cũng là mẫu thân của Thủy Y Họa tặng cho. Không chỉ có dây thừng, Cửu Lan Huyền còn đưa cho rất nhiều những vật khác.

Cơ Mộc Ly tiếp nhận dây thừng, nhìn về phía Thượng Quan Diệt Nhị, "Huyền Vũ, Lăng Không đao cho ta mượn dùng một chút."

Một đầu dây thừng buộc vào Lăng Không đao, Cơ Mộc Ly đem đao ném về phía tường đá bên bờ đối diện, thân đao xoay tròn phi tới tường đá, đâm vào bên trong.

Còn một đầu dây thừng buộc vào cột đá bên người, Cơ Mộc Ly quay đầu nhìn về phía mấy người, "Còn thất thần làm gì, còn không mau mượn lực bay qua."

Mọi người ở đây đều biết kinh công biết võ nghệ, kém cỏi nhất như Bắc Đường Liệt chỉ cần mượn lực năm lần liền có thể bay qua. Hiện tại trên đầm nước lại vắt ngang sợi dây thừng, cho dù là người thường cũng đều có thể nắm dây thừng leo đến phía đối diện rồi.

Mấy người lần lượt bay qua, an toàn quá đầm nước.

Chính muốn tiếp tục đi về phía trước, phía sau đột nhiên truyền đến thanh âm cuộn sóng quay cuồng. Mọi người quay đầu vừa thấy, không khỏi chấn động.

Giống như lúc bay qua đầm nước đã động đến chốt mở hay cơ quan gì đó, mặt nước yên lặng thế nhưng quay cuồng, rồi sau đó một bóng đen vĩ đại kèm với cành hoa từ dưới đáy nước dâng lên.

Mọi người theo bản năng lui về sau, đợi cho bọt nước chậm rãi lắng xuống, bóng đen rốt cục hiển lộ ra chân diện mục. Hóa ra là một cây cột hình tròn đường kính khoảng ba thước, từ dưới đáy nước trồi lên.

Thủy Y Họa nhìn đến không lời, nàng suýt chút tưởng là gậy như ý của Tôn Ngộ Không!

Trên thân cột điêu khắc một hình Thần Thú trấn mộ, ánh mắt ngạo nghễ như đang lườm bọn họ, miệng thú há to, thoát nhìn vô cùng khiếp sợ.

Cơ Mộc Ly hơi hơi nhú mày xem hình Thần Thú khắc trên cột, thật sự đoán không ra cây cột này là dùng để làm gì.

Cho đến khi cây cột hình tròn hoàn toàn nổi lên mặt nước, mọi người mới nhìn đến dòng chữ nhỏ được khắc phía dưới hình Thần Thú:

Tự tiện xông vào cổ mộ, chết.

Hoàn cảnh âm trầm tối đen càng tôn lên những lời này, lại làm cho người ta cảm thấy có chút lạnh lẽo từ lòng bàn chân nhảy lên, len đến đến toàn bộ cơ thể.

Cơ Mộc Ly khinh thường nở nụ cười, "Ta ngược lại muốn nhìn hai vị tiền bối đến cùng đang bày trò gì."

"Gia nói đúng, hai vị tiên bối nhất định là đang đùa giỡn!" Đông Phương Lăng mạnh gật đầu.

Ai đoán được lời này mới dứt, nguyên bản miệng thú đang há to bỗng nhiên bay ra một ít con muỗi kích cỡ bằng ngón tay cái, vỗ vôi cánh bay về phía mấy người.

Kiểm Thập Nhất cùng Đoan Mộc Trầm Uyên lập tức giờ hỏa chiết tử trong tay lên, thiêu sạch đám muỗi vừa bay tới.

Đám muỗi ở trong lửa còn vắn vẹo thân mình, giãy dụa vôi đầy răng cửa rơi xuống trên mặt đất liền xuất hiện vài cái hố nhỏ.

Thiên Hà ghét cau mày nói: " Đây là loại muỗi tên là Khô Lâu, những nơi có người chết sẽ nhìn đến chúng, nhưng mà hiện tại hẳn là diệt sạch mới đúng, không nghĩ tới Ngũ Linh cổ mộ thế nhưng vẫn còn. Chúng ta mới vừa rồi nhìn thấy mấy con đều là trong giai đoạn ấu trùng. Ấu trùng muỗi Khô Lâu chỉ ăn thực động vật và da người, cũng không thể lấy mạng. Một khi đến thời kỳ thành trùng, đám muỗi Khô Lâu có thể lớn bằng nửa lòng bàn tay, vôi của nó có thể to bằng ngón út, chuyên môn hút cốt tủy của người và động vật, lại khỏe mạnh đến đâu cũng có thể bị nó chọc ra lỗ hổng."

Thủy Y Họa nghe được tắc lưỡi, nói như vậy, nếu không là vừa rồi bọn họ phản ứng mau, thì mấy con muỗi Khô Lâu thật khả năng sẽ cắm vôi vào người bọn họ chọc ra mấy cái lỗ lớn?

"Vậy chứng tỏ dưới đầm nước này có không ít xương người, bằng không làm sao có thể nuôi sống đám muỗi Khô Lâu này? Đám muỗi Khô Lâu này cũng coi như thông minh, thế nhưng trốn ở trong cột đá, vừa trốn chính là trăm năm." Thủy Y Họa chặc hai tiếng.

"Trời ạ, lần trước là ấu trùng, lúc này là muỗi khổng lồ, nơi mai táng người chết sao lại nhiều thứ lý kỳ cổ quái như vậy chứ?" Đông Phương

Lăng hùng hù hù một câu, không dấu vết chuyển đến phía sau Kiếm Thập Nhất.

Mấy người đi phía trước rồi lại đi vài bước, phía sau hình trụ lại có dị động, thế nhưng phát ra tiếng vang âm âm, hai bức tượng Thần Thú trấn mộ và cột đá điêu khắc hình Thần Thú từ từ trầm xuống, ở chỗ cột đá trầm xuống xuất hiện lỗ xoáy thật sâu, tất cả đầm nước đều bị lỗ xoáy hút vào. Sau một lát, đầm nước hơn ba mươi trượng thế nhưng toàn bộ biến mất, toàn bộ mọi thứ dưới đáy đầm cũng hoàn toàn lộ ra.

Rất nhiều bộ xương cốt nằm ở đó, còn có một chút binh khí gỉ sắt.

Xem ánh mắt khó có thể tin của mọi người, Thiên Hà thở dài: " Năm trăm năm qua quả thật có không ít người không nghe khuyên bảo vụng trộm lên vào cổ mộ, hiện tại Hắc Vu tộc có rất nhiều người đều ủng hộ mở cổ mộ." Nói đến đây, tiểu cô nương cười lạnh một tiếng, "Đừng cho là ta không biết các nàng tâm tư, chẳng qua là ham bản vu pháp của sư tổ ta để lại bên trong mà thôi."

Mọi người nghe xong hoặc cảm khái hoặc thờ ơ. Bọn họ tới nơi này cũng là có sở cầu, không biết phía trước đến cùng còn có cạm bẫy nào chờ bọn họ.

"Đi thôi." Cơ Mộc Ly nói một câu làm mọi người bỏ hết những ý niệm khác trong đầu đi, tiếp tục đi trước.

Đi rồi không bao lâu, phía trước xuất hiện một gian thạch thất. Bên ngoài là một khối đá đen chế thành cửa.

"Thiên Hà cô nương, sư tổ của người và bạn của nàng quả thực là rất nhiều tiền, ngay cả cửa này đều làm từ đá đen." Đông Phương Lăng nhin không được tán câu.

Thiên Hà vừa nghe lời này nhất thời mặt mày hớn hở, "Ở Vu tộc, loại này còn nhiều, không coi là cái gì, Đông Phương công tử nếu thích, khi nào về ta đưa người một túi."

Đông Phương Lăng nghĩ đến Tiểu Tinh Tinh thích những thứ lòe lòe sáng lên gì đó, lập tức liền chẳng biết xấu hổ đáp ứng rồi.

Lúc hai người nói chuyện, Cơ Mộc Ly ý đồ đẩy ra cửa đá, không ngờ cửa này như là bị cái gì giữ lại, thế nhưng một chút cũng không xô dịch.

"Ngoài cửa này bị người bày kết giới." Bắc Đường Liệt chờ Cơ Mộc Ly uống phí khí lực hồi lâu sau mới nhắc nhở một câu, nhất thời đổi lấy một cái liếc mắt của Cơ Mộc Ly. Biết sớm không nói!

Thiên Hà nghe được A Liệt nhà mình nói chuyện, lập tức cũng đi tới gần xem, nhất thời kêu một tiếng, "Đây là vu kết! Ở Vu tộc chúng ta chỉ có người có vu pháp cường đại mới có thể làm được, giống như vu kết bên ngoài đàn tế của Bạch Vu tộc, chính là sư tổ lưu lại. Hiện tại trong tộc chỉ có Thánh Cô cùng hai vị trưởng lão hợp lực mới có thể giải trừ."

Niệm niệm lái nhai một lát, Thiên Hà đang muốn nói bản thân vô năng vô lực, Bắc Đường Liệt lại vươn tay ấn một cái trên cửa đá, tiếp theo, cánh cửa bị phong bế bị hấn nhẹ nhàng đẩy, mở.

Bắc Đường Liệt thông thả bước đi đến tiến vào.

Thiên Hà hai mắt tròn xoe, kích động bổ nhào vào trên lưng hắn, "A Liệt A Liệt, hóa ra huynh lợi hại như vậy!"

Bắc Đường Liệt kéo nàng từ trên lưng mình xuống, "Người yên lặng cho ta."

"Ài!" Thanh âm rõ ràng, vui sướng tràn đầy.

Cơ Mộc Ly hừ một tiếng, lôi kéo Thủy Y Họa theo sát sau đi vào.

Đoan Mộc Trầm Uyên giống như nghĩ thông suốt cái gì, hiện tại cũng không vội mà chạy về phía trước, ngẫu nhiên cũng đi ở phía sau, bảo hộ phía sau lưng an toàn.

Thạch thất cũng không lớn, cho nên mấy người phía sau vẫn chưa đi vào, chỉ đứng tại cửa xem xem.

Thạch thất giống như có người ở, mấy cái bàn gỗ, bên trong còn có một cái giường đá và chăn nệm. Thậm chí ở trên vách tường còn giắt mấy bức tranh đã ố vàng.

Thủy Y Họa mang theo ánh mắt kinh ngạc, vẫn không nhúc nhích xem thạch thất. Phương diện này bố trí còn thật lịch sự tao nhã, nói vậy hai vị tiên bối đều là người hiểu được hưởng thụ. Nhưng là, nàng cảm thấy... Nơi này không giống như là hai nữ nhân ở, mà giống như là một đôi tình lứa.

"Sao vậy?" Cơ Mộc Ly vươn tay ôm ở eo nàng.

"... Ly Ly, chẳng lẽ huynh không thấy nơi này bố trí quá mức... Ấm áp sao? Hơn nữa giống như ở thật lâu." Thủy Y Họa có chút không tin nói. Nàng thậm chí cho rằng, ngocthuymbachdang.diendanlqd.com sau khi hoàn thành xong cỗ mộ hai vị tiên bối thật khả năng ở lại đây, mãi đến tận lúc chết.

Nghe xong lời nói của Thủy Y Họa, Cơ Mộc Ly soi mói đánh giá thạch thất này, cũng không thật tốt, nhưng mà đích xác như là nơi ở.

Thủy Y Họa cẩn thận đánh giá mỗi một chỗ. Nơi này cực kỳ nhiều thứ đều nói cho nàng. Hai người từng đã có một cuộc sống thích ý như thế nào.

Một mâm đồ ăn dang dở, một vài xấp giấy vẽ bảng chữ mẫu, thậm chí ở trên giá treo còn bày một cây đàn cổ.

Nam tử vẽ tranh, nữ tử đánh đàn. Thủy Y Họa nghĩ đến liền là tình cảnh như vậy.

Trên bàn có nửa đĩa bánh ngọt, có một bình trà xanh, nghiêng mực đã mài tốt lắm, trên đầu bút lông còn có chút ẩm ướt, có mấy tấm giấy viết thư hỗn độn bày biện ở trên bàn, mà phòng ở này giống như hai người mới vừa rời khỏi, xem ra phong ấn đem tất cả mọi thứ bên trong đều dừng lại một khắc của trăm năm trước.

Thủy Y Họa tiện tay cầm lên một tờ giấy, chữ viết bên trên hoàn toàn xem không hiểu, vì thế đưa cho Thiên Hà.

"Đây là chữ viết cổ của Vu tộc ta, nội dung trên là nói... Là nói, trời ạ!" Thiên Hà nhanh chóng nhặt lên những tờ giấy còn lại, lộ ra biểu cảm khó có thể tin.

"Trên đó viết gì vậy?" Cơ Mộc Ly hỏi.

Thiên Hà không từ bỏ nhìn chăm chăm Bắc Đường Liệt, kinh ngạc mà nói: "A Liệt, hóa ra hơn năm trăm năm trước người cứu sư tổ ta căn bản không phải nữ nhân, mà là một người nam nhân!"

Sư tổ cùng người nọ yêu nhau, nhưng là khi đó Vu tộc không đồng ý cho tộc nhân cùng nam nhân ngoại tộc, sư tổ nàng thân là Thánh Nữ lúc đó, chỉ có thể giấu diếm ân nhân giới tính, sau hai người đồng loạt tu tọa cổ mộ, trụ tại bên trong. Lúc trước sư tổ vốn là bị vu pháp phản phệ, liền tính được cứu cũng đã thành người bình thường, cùng thường nhân giống nhau sinh lão bệnh tử, nàng cùng vị ân nhân kia ở chỗ này gần nhau hơn ba mươi năm, nàng đúng là cả đời đều ở tại bên trong!"

Nói xong, Thiên Hà vẻ mặt cầu xin xem Bắc Đường Liệt, "A Liệt, nếu sư tổ có thể giống như Thánh Cô đánh vỡ quy củ, nàng có phải cũng có thể hạnh phúc giống như Thánh Cô hiện tại? Sư tổ nàng chính là nghĩ đến nhiều lắm, cố thủ quy tắc, kết quả chỉ có thể cả đời sống nơi này..."

Bắc Đường Liệt vỗ nhẹ nhẹ chụp lưng của nàng, không nói gì an ủi nàng.

"Thiên Hà cô nương, có lẽ sư tổ cùng vị ân nhân kia đều thật hưởng thụ loại sinh hoạt này. Tuy rằng đứng ở đây không thấy mặt trời, nhưng là có thể gần nhau cả đời, cái gì đều so ra kém." Thủy Y Họa cười nhẹ, nhìn xem thông thấu.

Thiên Hà khịt khịt mũi, trong lòng dễ chịu rất nhiều.

"Tôn thượng, phía trước có ba cánh cửa đá bị khóa lại." Một người canh giữ ở ngoài cửa truyền đến một tiếng, đúng là Ôn Hạo Nhiên.

Cơ Mộc Ly ở bên trong trả lời: "Dùng nội lực đánh vỡ ra “.

"Gia, tốt nhất ngài vẫn là ra xem đã." Kiếm Thập Nhất cũng nói.

Thấy Thủy Y Họa nhìn chăm chăm mâm bánh ngọt trên bàn đánh giá, Cơ Mộc Ly liền trước đi điều tra tình huống.

Trước mắt là ba cánh cửa đá đã bị khóa lại, hình dáng ba cánh cửa đá giống nhau như đúc, làm cho người ta không thể nào phân rõ. Bắc Đường Liệt tỏ vẻ bên ngoài cửa đá không có hạ kết giới vụ pháp gì cả, theo lý thuyết dùng nội lực đánh vỡ ra dễ dàng có thể đi vào. Nhưng là, ba cánh cửa đá lại khắc một hàng chữ, làm cho người ta không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Trên có khắc: Hủy khóa mà vào, cổ mộ sẽ sập.

Nếu nói trước mặt là thật sự, lúc bọn họ ở hủy diệt ba cánh cửa đồng thời cổ mộ sẽ sập. Vậy còn tìm bảo tàng làm gì nữa, bọn họ không bị mai táng đến bên trong thì tốt rồi.

Không ai dám mạo hiểm hủy diệt cửa đá làm cổ mộ sụp xuống. Liên ngay cả Cơ Mộc Ly đang nhìn đến này cũng trầm mặc rồi.

Nếu mặt trên viết không được đi vào bằng không không chết tử tế được, hẳn nhất định sẽ phá cửa mà vào, nhưng là hiện tại đó là một chuyện khác rồi. Nếu như cổ mộ sụp xuống thật sự, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

Đúng lúc này, Thiên Hà vô ý nói câu, "Đã khóa lại, này nên có chìa khóa."

"Đúng vậy! khà khà, tiểu nha đầu người quá thông minh, gia, chúng ta tìm được chìa khóa mở khóa không phải bình yên vô sự sao." Đông Phương Lăng cao hứng trở lại.

Những người khác nghe vậy khó tránh khỏi lộ ra vài phần thẹn đỏ mặt, bọn họ đều là người bá đạo, thích suy nghĩ theo kiểu cao siêu, lại đã quên phương pháp nguyên bản nhất.

"Không cần tìm kiếm, chìa khóa ở chỗ này!" Thủy Y Họa đã từ trong thạch thất đi ra, trong mắt ý cười nhẹ nhàng, trong lòng bàn tay mở ra, lộ ra ba chiếc chìa khóa.

"Y Họa, nàng tìm thấy ở chỗ nào vậy?" Cơ Mộc Ly khóe miệng cong lại cong.

"Tự nhiên là trong thạch thất." Thủy Y Họa cười trả lời.

Mới vừa rồi nàng thấy trong đó có một cái bánh ngọt đã bị ăn dở bên trong lộ ra ánh sáng, hơi suy nghĩ một chút sau liền bẻ đôi một cái trong đó, bên trong rõ ràng cất giấu một chiếc chìa khóa màu đen.

Chờ bẻ hết điểm tất cả điểm tâm, tổng cộng tìm được ba chiếc chìa khóa làm bằng sắt.

Cơ Mộc Ly vô cùng thân thiết nhéo nhéo mặt nàng, " Y Họa của ta luôn luôn thật thông minh."

Đem ba chiếc chìa khóa tương ứng mở ra ba cánh cửa đá, chính là mở khóa xong thì ba cánh cổng vẫn như trước không chút sứt mẻ.

Thủy Y Họa nhìn chăm chăm cửa đá đánh giá hồi lâu, phát hiện hai bên cạnh cửa đá có một rãnh lõm vào, do dự một lúc liền đem tay phải thả vào.

Đông Phương Lăng ồ lên một tiếng, học Thủy Y Họa đặt một bàn tay ở một cái rãnh khác.

Ai đoán mới vừa thả ra, Đông Phương Lăng bỗng chốc bị bắn ra thật xa. Đông Phương Lăng ngã bốn chân chống lên trời, kêu to vài tiếng.

Cơ Mộc Ly nhìn nhìn, cùng Thủy Y Họa trao đổi ánh mắt, rồi sau giơ tay trái bỏ vào rãnh.

Lúc hai người đồng thời bỏ tay vào trong rãnh, cửa đá bắt đầu rung chuyển, lập tức không tiếng động mở ra rồi...

Thủy Y Họa nhìn vào, bên trong tối đen như mực, không thấy rõ mọi thứ.

Còn chưa chờ hai người đi vào, một giọng nói thanh thúy như chim Hoàng Oanh từ bên trong cửa truyền ra:

"Duyên đến duyên đi, thật cũng là giả mà giả cũng là thật, mong người bạc đầu chẳng xa nhau, nhân gian khó được chân tình đáng quý. Các người nếu có thể thông qua khảo nghiệm, bảo tàng mang đi..."

Bỗng nhiên xuất hiện giọng nói làm cho mọi người trong lòng chột căng thẳng, mở to hai mắt nhìn đi vào.

Lúc cánh cửa đá ở giữa chuẩn bị mở hết ra, Thủy Y Họa cùng Cơ Mộc Ly liếc nhau, đồng loạt bước vào.

Kiểm Thập Nhất cùng mấy người Ôn Hạo Nhiên đang muốn đi vào, ai đoán còn chưa đến gần một bước, cửa đá lại âm ầm đóng lại, làm mấy người trở tay không kịp.

"Ồ không có mắt!" Đông Phương Lăng mắng một câu. Đoan Mộc Trầm Uyên tắc bất đắc dĩ than một tiếng, thôi thôi, đã hăn không phải là người hữu duyên, lại đi tranh cái gì, chỉ có thể là hăn có lỗi với hoàng thất rồi.

Hai người đi vào trung gian cửa đá, chỉ có thể tiếp tục đi về phía trước.

Bên trong là một hành lang dài treo đầy cuốn tranh. Mỗi một bức họa đều là hình một nữ nhân, nữ nhân bộ dạng rất đẹp, vẻ đẹp kiều thanh lãnh lại mang theo nhu tình, làm Thủy Y Họa không khỏi nhớ tới Hiên Viên U băng. Chính là, theo hai người tiếp tục đi về phía trước, hình vẽ người này rõ ràng đang không ngừng già đi, cho đến bức họa cuối cùng, nàng đã biến thành một bà lão tóc bạc phơ.

"Người vẽ tranh nhất định thật yêu nữ nhân này, ta có thể cảm nhận được qua mỗi một bức họa." Thủy Y Họa không khỏi thở dài.

Cơ Mộc Ly cười hôn nàng một cái, "Ta đây ngày sau cũng hàng năm vẽ tranh cho nàng, mãi cho đến khi chúng ta già và chết tại nhà."

Thủy Y Họa ghét bỏ mà nói: "Bằng tài nghệ của huynh, khẳng định sẽ vẽ ta rất xấu." Tuy rằng ngoài miệng nói vậy, nhưng mặt mày lại tất cả đều là ý cười.

Ngay sau đó, nụ cười còn chưa tán đi, một tiếng kêu sợ hãi vang lên. Phiến đá dưới chân bỗng nhiên tách ra, Thủy Y Họa rớt xuống.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thôn

www.dtv-ebook.com

Chương 155: Hủy Bảo Tàng, Thoát Hiểm Cảnh (1)

Cơ Mộc Ly không hề nghĩ ngợi liền nhảy xuống , cánh tay dài duỗi ra ôm Thủy Y Họa tại trong ngực, bảo hộ quá đổi.

Ở bên dưới tối đen như mực , hai người như là rơi vào cái hang không đáy, Cơ Mộc Ly cùng Thủy Y Họa vội vàng vận nội lực nhằm giảm bớt trọng lực.

Trong giây lát, hai người thân mình ngừng lại, Cơ Mộc Ly tay phải ôm Thủy Y Họa, tay trái lại cầm lấy một gốc cây mọc ở trên tường đá , rễ cây dựa vào tại trên tường đá , đã sớm ăn sâu vào trong vách đá . Hai người cũng sẽ không tiếp tục rơi xuống dưới.

Thủy Y Họa thở ra một hơi, lòng còn sợ hãi mà nói: " Cổ mộ quả nhiên khắp nơi là cơ quan." Nói đến đây , hờn dỗi trừng mắt nhìn nam nhân bên người liếc mắt một cái, " Huynh thật sự là ngốc , ta là không cần thận rơi xuống, huynh lại nhảy xuống theo làm cái gì? Nếu như phía dưới này thật sự là biển lửa hay nham thạch nóng chảy, huynh định theo ta tự tử hả ?"

Tuy rằng động sâu tối đen , Cơ Mộc Ly chỉ cần nghe lời của nàng, liền có thể tưởng tượng đến bộ dáng oán trách kể lể của nàng lúc này , không khỏi sùng nịch cười, còn nhéo nhéo eo nàng , " Y Họa chẳng lẽ không phải biết rõ còn cố hỏi? Núi đao biển lửa, chỉ cần là có nàng ta đều sẽ đi ."

" Sao huynh không vì Tinh Tinh suy nghĩ một chút . Chúng ta nếu là thật sự đi, hẳn làm sao bây giờ?" Thủy Y Họa khóe miệng nhin không được cong lên, lại vẫn là oán giận một câu.

"Hồn tiểu tử tinh linh thật sự, cho dù chúng ta lần này gặp được chuyện gì, về sau hẳn cũng có thể sống được so với ai đều dễ chịu." Cơ Mộc Ly giọng điệu mang theo kiêu ngạo.

"Yên tâm đi, có ta ở đây, chúng ta đều không chết được." Thủy Y Họa khẳng định.

"Hả ? Vì sao?" Cơ Mộc Ly trêu tức nói .

"Bởi vì ta là người có phúc lớn mạng lớn ." Thủy Y Họa đắc ý nhưn lông mày, rồi sau từ trong lồng ngực lấy ra một viên cầu bị miếng vải đen bao lấy , đợi đến miếng vải đen vừa mở ra , nhất thời có một vầng sáng màu xanh nhạt tỏa ra .

"Dạ minh châu? khả khả ha, nàng nghĩ đến thật sự là chu đáo." Cơ Mộc Ly lồng ngực chấn động, thoải mái cười. Hai người phản ứng căn bản không giống bị vây ở hiểm cảnh , ngược lại vẫn liếc mắt đưa tình như trước .

Vầng sáng của dạ minh châu chiếu sáng chỉ được một khoảng nhỏ , bọn họ thân ở động sâu chung quanh đều là tường đá , mà trên tường đá có bốn năm gốc cây to bò quanh . Mà những gốc cây này lại không giống như những dây leo bình thường , cứ cách một đoạn rễ cây lại cắm thật sâu vào trong tường đá , có thể nói là đã thành một phần của tường đá .

Đáng tiếc, vầng sáng của dạ minh châu rất yếu , muốn nhìn đến gốc cây kéo dài đến chỗ nào căn bản không có khả năng, tưởng muốn nhìn thấy đỉnh và đáy động liền càng không thể.

"Ly Ly, có dám đánh cược một phen hay không ?" Thủy Y Họa đột nhiên hỏi, dưới ánh sáng của dạ minh châu , hai mắt của nàng có chút ánh sáng lấp lánh , rất là mê người.

"Tất cả nghe theo nàng ." Môi mỏng xinh đẹp của Cơ Mộc Ly cong lên, nói được khẳng định lại rõ ràng.

Thủy Y Họa hôn một cái trên mặt hăn coi như ban thưởng , ngay sau đó liền cầm dạ minh châu ném đi xuống.

Quả như Thủy Y Họa đoán , động này căn bản không sâu, rất nhanh phát ra tiếng va chạm của dạ minh châu vào vách đá , thanh âm này cũng không thuần túy, trên tảng đá giống như được trải một tầng gì đó . Vầng sáng của hạt châu dừng ở một chỗ, cự ly cách chỗ bọn họ nhiều lắm hai trượng .

"Xem ra Y Họa thành công rồi." Cơ Mộc Ly trong lời nói mang cười, ôm Thủy Y Họa nhẹ nhàng nhảy xuống.

Đáy động trải lên một tầng cỏ thật dày , dạ minh châu bị ném ra liền nằm ở mặt trên, phát ra ánh sáng nhàn nhạt . Mà trên tường đá ở dưới đáy động lại có một cái cửa nhỏ .

Hai người kinh ngạc liếc nhau, sau đó nương theo ánh sáng dạ minh châu vào cửa nhỏ.

Ngay từ cửa vào là một đường hầm nhỏ hẹp , càng đi vào trong đường hầm càng rộng, chẳng qua đường hầm cong cong queo queo, làm cho người ta đầu óc choáng váng.

Đại khái đi khoảng ba bốn mươi bước , cuối đường hầm lại xuất hiện một vầng sáng rực rỡ .

Cơ Mộc Ly cùng Thủy Y Họa kinh nghi đồng thời cũng tăng nhanh tốc độ .

Ra khỏi đường hầm , lúc nhìn đến cảnh tượng trước mắt , dù là nhìn quen vàng bạc châu báu như Cơ Mộc Ly cũng không khỏi ngây người một chút, càng đừng nói Thủy Y Họa .

Bên trong là một gian điện phủ xanh vàng rực rỡ , chất đầy vàng bạc châu báu . Chẳng qua những thứ này căn bản không coi là cái gì, làm cho hai người giật mình chính là ở giữa không trung của điện phủ vậy mà có rất nhiều đá quý và tinh thạch bay lơ lửng .

Không sai, những thứ này đó đều là bay lơ lửng !

Giống như những vật này được cố định ở giữa không trung , đá quý đủ màu đủ dạng cùng tinh thạch tại trong đại điện tỏa ánh sáng lấp lánh . Quả thực giống như là thiên đường trong mộng .

"Ly Ly, huynh mau khắp ta một chút, mau mau!" Thủy Y Họa hai mắt không chớp nhìn chăm chăm những thứ trước mắt .

Cơ Mộc Ly chính là sửng sốt một cái liền hoàn hồn, lúc này nhìn đến hai mắt Thủy Y Họa lóng lánh chỉ cảm thấy buồn cười.

"Y Họa , những thứ kia không động đây, nàng nếu là thích, hồi phủ ta sẽ đem hết vàng bạc châu báu trong phủ rồi dùng sợi tơ treo lên được không ?" Cơ Mộc Ly sủng nịch ngăn trở nàng định lấy tay đi hái đá quý , cười nói.

"Treo lên?" Thủy Y Họa trợn trừng mắt. Treo lên với lại bay lơ lửng giữa không trung , hai cái này có thể so tính sao?

Nàng cũng biết những thứ trong điện này không thể tùy ý động chạm , bằng không có khả năng sẽ mở ra trận pháp cơ quan . Cho nên nàng vừa rồi chẳng qua là muốn sờ sờ, căn bản không chuẩn bị đem đá quý làm của riêng.

"Trong truyền thuyết bảo tàng khẳng định không chỉ là những châu báu này , ta nghĩ thứ kia tại trong gian trong điện này . Ly Ly, không bằng ta và huynh chia nhau đi tìm, tìm được mới tốt sớm đi ra ngoài, để Lăng cùng Thập Nhất khỏi lo lắng."

Cơ Mộc Ly nghe vậy, ánh mắt không khỏi lảng động lại . Nếu như gặp phải cơ quan ... Hẳn không thể để Y Họa mạo hiểm.

Thủy Y Họa đương nhiên biết trong lòng hắc đang nghĩ cái gì, không khỏi buồn cười nói: "Ta ở trong lòng huynh liền yếu đuối như vậy ? Bình thường là vì có huynh che chở ta mới lười động thủ, huynh tin hay không, vừa rồi nếu là một mình ta rơi vào trong động này, cuối cùng cũng nhất định không có việc gì?"

Cơ Mộc Ly đương nhiên tin, nhưng hắc chính là không nghĩ rời khỏi Thủy Y Họa nửa bước, trong cổ mộ chuyện xấu nhiều lắm, liền tính là một chút nguy hiểm, hắc cũng không nghĩ Thủy Y Họa gặp được. Nhưng hắc cũng biết tính tình Thủy Y Họa nói một không hai , cuối cùng chỉ có thể theo nàng rời.

" Điện phủ cũng không lớn lắm , ta sẽ không đột nhiên biến mất trước mắt huynh đi?" Trước khi hai người tách ra tìm bảo tàng , Thủy Y Họa còn cười ghẹo như vậy một câu. Ai đoán sự tình thường thường không như ý của nàng .

Ngay từ đầu, hai người một trái một phải lật chuyển tìm trong điện , ánh mắt xẹt qua vàng bạc châu báu sáng lập lòe , thân mình cũng tránh đi đá quý nhiều màu đang bay lơ lửng giữa không trung . Nhưng là, đợi đến Thủy Y Họa đi vào góc phía đông bắc của đại điện , bóng dáng của nàng nhưng lại rõ ràng biến mất tại trong đại điện.

" Y Họa !" Cơ Mộc Ly vội vàng bay vút đi qua. Nhưng là, tại chỗ kia còn bóng người? !

Chẳng lẽ lại là kết giới vu pháp ? Cơ Mộc Ly hai mắt phiếm hồng, hiện tại ngay cả tâm tư hủy đi cổ mộ đều có.

Lại nói Thủy Y Họa, nàng trong lúc vô ý nhìn thấy một cái rương ở trong góc , trong lòng nhảy nhót không thôi, vội vàng đi tới trước mặt cái rương ,

căn bản không chú ý tới phía sau gì đó đang lung lay , càng không có nghe đến tiếng Cơ Mộc Ly sốt ruột gọi lại . Hết thấy đều giống như trong khoảnh khắc bị che lại , chỉ còn nàng một người ở trong này.

Cái rương này lớn hơn mấy lần so với đám đá quý , nhưng lại có thể vững vàng trôi nổi giữa không trung . Thủy Y Họa đoán khẳng định chắc chắn do vị Thánh Cô đã mất kia làm vu pháp , không chỉ cái rương , toàn bộ đại diện khả năng đều bị làm pháp.

Thủy Y Họa chậm rãi đưa tay chạm đến rương, phát hiện không có xuất hiện dị trạng, trong lòng không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi . Nhưng nàng lại không biết, lúc nàng chạm đến cái rương , có một làn sương khói quỷ dị thổi về phía sau .

Không có trở ngại mở ra chiếc rương , Thủy Y Họa lấy ra một quyển sách , tùy ý mở ra nhìn nhìn. Vừa nhìn đến chữ viết bên trong , Thủy Y Họa hung hăng ngấn ra.

Đây rõ ràng là chữ giản thể ở hiện đại !

Thủy Y Họa khó có thể tin mấp máy môi, đợi nhìn kỹ nội dung trên sách càng là cả kinh nói không ra lời.

Tôn Tử binh pháp • 36 Kế?

Lại mở một quyển sách khác ra xem, đúng là phương pháp chế tạo hỏa dược và binh khí hiện đại . Bên trong còn có mấy bản vẽ chiến hạm đã được sửa đổi từ hiện đại !

Lại sau này xem, có một quyển nhật ký. Thủy Y Họa lật xem , có loại cảm giác như gặp phải sét đánh .

Vị nam tử mà Vu tộc Thánh Cô yêu thế nhưng cũng là xuyên tới !

Nhật ký ghi lại tất cả những chuyện mà nam tử kia gặp lại khi đến nơi này , Thủy Y Họa có thể cảm thụ được tâm tính hắc biến hóa từ những hàng chữ . Xem xong , Thủy Y Họa rốt cục hiểu được lý do bảo tàng tồn tại.

Vị tiền bối này tên là Thương Kinh, năm trăm năm trước từ hiện đại mà đến, lúc đó toàn bộ đại lục chỉ có hai quốc gia, Bắc Chiêu cùng Nam Sở. So sánh, Nam Sở so Bắc Chiêu còn cường đại hơn một ít. Hắc dưới cơ duyên xảo hợp kết bạn với Bắc Chiêu thái tử, trở thành phụ tá của hắc , mà hắc bản thân chính là người có hùng tâm tráng chí . Vì thế vì Bắc Chiêu thái tử bày mưu tính kế, tiêu phí gần mười năm trợ giúp thái tử đoạt được giang sơn, thống nhất thiên hạ.

Nhưng là, Thương Kinh vốn coi thái tử là bạn thân lại trong lúc vô ý phát hiện thái tử có tâm tư diệt trừ hắc. Ngày xưa tình bạn không lại, trong lòng hắc cũng thiêu đốt hừng hực lửa giận. Hắc cả đời này lao tâm lao lực . Vì thái tử đoạt được giang sơn, nhưng là đổi lấy lại là kết cục bị chất vấn và tính kế .

Ở lần thứ ba bị tính kế sau giao ra binh quyền , Thương Kinh rốt cục hết hy vọng rồi. Hắc cũng phát hiện, nếu là bản thân lại không rời khỏi nơi thị phi này , mạng nhỏ của hắc sẽ bị mất ở đây . Vì thế vị tiền bối cầm được thì cũng buông được, ngocthuymbachdang.diendanlequydon.cm công danh lợi lộc nói không cần là không cần , nói với thái tử cũng là Bắc Chiêu để khi đó từ quan hồi hương.

Hắc vốn tưởng rằng đây là chung kết, ai đoán Bắc Chiêu đế thế nhưng còn không buông tha hắc, không có niệm chút tình xưa , phái tinh binh ngự trang thành giặc cỏ để giết hắc.

Lúc đó Thương Kinh giận quá thành cười, tà hỏa càng cháy càng mạnh. Đã hắc có thể trợ giúp Bắc Chiêu để đánh hạ giang sơn, cũng có thể lại hủy đi giang sơn của hắc .

Hắn tránh thoát đuổi giết , bắt đầu tỉ mỉ bố cục. Mất ba năm , dùng hết các loại mưu kế, đem ba vị Hầu gia khác họ châm ngòi tạo phản, Bắc Chiêu Đế Hoàng vị mới ngồi hơn ba năm, giang sơn liền bắt đầu tràn đầy nguy cơ.

Sau này giang sơn phân thành bốn quốc gia, đó là Lam Đăng , Đông Diệu, Hòa Vũ, Tuyết Ly như hiện nay .

Giang sơn vừa mới phân chia vài năm, bởi vì chiến sự biến thành dân chúng lầm than, Thương Kinh có chút áy náy, thiên hạ này đến cùng là thống nhất mới càng có lợi cho cuộc sống của dân chúng . Cho nên Thương Kinh liền có ý tưởng thiết trí bảo tàng . Ý tưởng này gặp được Vu tộc Thánh Cô Cữu Lan Điệp sau bắt đầu trở nên mãnh liệt. Bởi vì Thương Kinh muốn mau chóng hoàn thành một ít ý tưởng của bản thân . Sau đó sẽ cùng nữ nhân mình yêu thích cùng nhau sống tới bạc đầu giai lão.

Có Cữu Lan Điệp trợ giúp, việc tu kiến cổ mộ hoàn thành rất nhanh, những công nhân bị bọn họ tìm để xây dựng cổ mộ xong liền bị Cữu Lan Điệp làm vu pháp, sẽ không nhớ được tất cả những thứ có liên quan đến cổ mộ . Mà những lao động này cũng bị hắn cùng Cữu Lan Điệp an toàn đưa đi ra ngoài, việc này ngay cả tộc nhân của Cữu Lan Điệp đều không biết.

Mà trước khi tu cổ mộ , Thương Kinh liền vẽ lại bản đồ của bản thân , sau đó vấy một loại phấn huỳnh đặc biệt lên giấy vẽ . Đợi đến lúc bản đồ được ẩn giấu dưới phấn huỳnh , mới lại tìm người vẽ lên Mai Lan Trúc Cúc.

Kỳ thực, chỉ cần đem bốn bức họa thắm ướt , lại lấy lửa đốt , có thể xem đến bản đồ ẩn giấu bên trong . Chính là những thứ đó dưới cơ duyên xảo hợp mới có thể phát sinh, vì thế liền có chuyện Song Hàng Quý Tử . Việc này không thể nghi ngờ là kiệt tác của Cữu Lan Điệp .

Cửu Lan Diệp nghe xong sự tích về Thương Kinh , nghĩ biện pháp tìm được hai kẻ thù của Thương Kinh , ở trên người bọn họ làm vu pháp, loại vu pháp này theo một trình độ nào đó cũng coi như là một loại nguyên rửa . Con cháu đời sau của bọn họ chắc chắn sẽ có một người sinh ra có quý đồng tử, mà sẽ sống không quá ba mươi tuổi, mà người sinh có quý đồng tử mới nhìn đến bí ẩn của bức họa . Thương Kinh cũng là sau này mới biết việc này, dở khóc dở cười đồng thời lại càng thêm yêu Cửu Lan Diệp .

Người Vu tộc biết, sử dụng thuật nguyên rửa sẽ giảm thọ, Cửu Lan Diệp vì người âu yếm có thể liễu lĩnh, hưởng hồ khi đó nàng là bị Vu thuật phản phệ , sử dụng xong thuật nguyên rửa liền thật sự thành một phàm nhân, sinh lão bệnh tử, lại không có thể thọ như Nam Sơn.

Bốn bức họa bị Thương Kinh nghĩ biện pháp đưa đến trong tay bốn vị quốc quân , còn báo cho họ biết về chuyện bảo tàng . Khi đó bốn nước binh lực tương đương, cho dù có ai thật sự có lòng nhất thống thiên hạ cũng muốn suy nghĩ năng lực bản thân . Đây cũng là nguyên nhân Thương Kinh dám đánh bạo nói về chuyện bảo tàng .

Ở trăm năm sau , chiến sự sớm hay muộn sẽ bùng nổ, Thương Kinh nghĩ rằng cùng việc bốn nước tranh giành người chết ta sống , không bằng hãn giao ra mấy thứ này, làm cho một nước trong đó có thể rất nhanh thống nhất thiên hạ, giảm bớt thời gian dân chúng chịu khổ .

Hãn luôn luôn tin tưởng vững chắc, trên vùng đại lục này sẽ xuất hiện một vị minh quân có thể nhất thống thiên hạ , mà bảo tàng của hãn liền giữ cho người hữu duyên có thể tìm thấy .

Thủy Y Họa đọc nhanh như gió xem xong, trong lòng thổn thức không thôi. Nhưng là, nàng cũng không hoàn toàn đồng ý với cái nhìn của tiền bối Thương kinh . Chẳng may tìm tới là một người có dã tâm bưng bưng lại tàn nhẫn , vậy mấy thứ này của hãn chẳng phải rơi vào trong tay kẻ xấu ?

Tôn Tử binh pháp, bản thiết kế chiến thuyền , cách thức chế tạo thuốc nổ , đối với một quốc gia mà nói, những thứ này quả thật là của quý, được đến sau quả thật càng dễ dàng nhất thống thiên hạ, cũng khó trách được xưng là bảo tàng có thể nhất thống thiên hạ . Nhưng là vị tiên bối Thương Kinh chẳng lẽ không nghĩ tới những thứ này sẽ tạo thành ảnh hưởng sao ?

Nếu là lặng yên không một tiếng động đưa đến một vị quốc quân nào đấy thì thôi , nhưng như vậy công khai hậu thế, thật dễ dàng làm cho người ta sinh ra cử chỉ điên rồ, thậm chí cảm thấy muốn nhất thống thiên hạ không có bảo tàng không thể. Chẳng qua , vị tiên bối Thương Kinh cũng có chỗ nói không sai, có mấy thứ này có thể thống nhất thiên hạ nhanh hơn .Truyện được đăng tải duy nhất tại diendanlequydon.com .

Vậy nàng đến cùng có muốn hủy đi mấy thứ này hay không ?

Ánh mắt lóe sáng , trong lòng Thủy Y Họa đã có tính toán . Thứ được xưng là bảo tàng gì đó bị nàng xé nát . Lúc rơi xuống động nàng đã làm mất hỏa chiết tử , bằng không nàng hiện tại liền một mối lửa thiêu mấy thứ này.

Đợi đến mọi chuyện xong xuôi , Thủy Y Họa mới đột nhiên nhớ tới, bản thân còn chưa có báo cho Cơ Mộc Ly biết liền tự chủ trương hủy đi bảo tàng, cũng không biết Cơ Mộc Ly có trách nàng hay không .

Lúc đang muốn trở về , Thủy Y Họa chợt nghe phía sau truyền đến đối thoại của mấy người , mà nàng cũng vào lúc này phát hiện, phía sau hư không giống như mơ hồ một chút, một lúc sau mới trở nên rõ ràng.

Kết giới?

Thủy Y Họa hơi hơi nhíu nhíu mày, tiếp tục đi ra ngoài. Chính là nàng mới vừa chuẩn bị bước ra ngoài nhưng khi nghe tới đối thoại của mấy người thì chợt ngừng lại .

Nam nhân đối diện nàng dung mạo tuấn mỹ vô đức, đúng là Cơ Mộc Ly , mà bên người hắt đứng hai người là Kiếm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng không thể nghi ngờ.

Cơ Mộc Ly trên mặt ẩn ẩn mang theo sốt ruột .

Kiếm Thập Nhất đột nhiên nhẹ xuy một tiếng, "Gia, không phải là ngài thật sự yêu vương phi đó chứ ? Lúc trước chỉ lợi dụng nàng giải Thị huyết cổ, rồi tìm đến bảo tàng, sau đó chúng ta sẽ nhất thống thiên hạ . Nếu là gia vì cảm tình mà chùn bước , ta cùng Lăng nhiều năm như vậy chịu nhục chẳng phải uổng phí?"

Đông Phương Lăng cũng cà lơ phất phơ nở nụ cười, "Thập Nhất , yêu cầu của người rất cao , từ xưa anh hùng khó qua cửa mỹ nhân . Gia sớm hay muộn muốn tìm người nối dõi tông đường, vương phi vẫn là không sai. Thập Nhất chẳng lẽ đã quên năm năm trước Huyền Ky lão nhân tính quẻ rồi sao , tương lai sẽ có một nữ tử tên mang một chữ Thủy , mà nữ tử này có thể giúp gia đoạt được thiên hạ?"

Cơ Mộc Ly lạnh lùng quét hai người liếc mắt một cái, "Đủ, các người đều câm miệng. Hai người các người vào bằng cách nào, những người khác đâu?"

"Chúng ta tìm được một con đường khác , chẳng qua trong đó rất nhiều cơ quan , ta cùng Thập Nhất kém chút mất mạng rồi." Đông Phương Lăng hì hì cười, rồi sau vén lên tay áo , lộ ra cánh tay loang lổ vết máu , "Người xem người xem, ta bị ám tiễn bắn, cũng may ta mang theo thuốc cầm máu ."

"Những người khác bị ta và Lăng dẫn tới một con đường khác , khả năng không lâu sẽ tới . Gia, chúng ta vẫn là nhanh chóng tìm được bảo tàng đi ."

Kiếm Thập Nhất vẫn là Kiếm Thập Nhất, Đông Phương Lăng vẫn là Đông Phương Lăng, Cơ Mộc Ly cũng vẫn là Cơ Mộc Ly mà Thủy Y Họa

biết rõ . Mỗi một biểu cảm của hắn đều sớm khắc vào trong đầu óc nàng, làm cho người ta đau lòng chính là Cơ Mộc Ly lộ ra biểu cảm lãnh khốc tàn nhẫn nhất .

"Gia đình làm như thế nào? Vương phi sớm hay muộn sẽ biết tính toán của ngài , đến lúc đó ngài sẽ không thật sự cùng vương phi đi vân du tứ hải đi?" Đông Phương Lăng hỏi.

Cơ Mộc Ly hơi hơi híp híp con ngươi, thản nhiên nói: "Không thể nào, bốn vương nhiều năm như vậy chịu nhục, vì chính là có thể đem bốn nước thu hết vào trong túi. Một nữ nhân sẽ không ngăn cản bước chân của bốn vương ."

Thủy Y Họa rốt cuộc nghe không nổi nữa, trong cơ thể sự phản nộ bùng lên , trong mắt cũng đột nhiên dâng lên hai luồng đại hỏa, đi ra kết giới, giống như cuồng phong chạy về phía mấy người .

"Y Họa , nàng thế nào..." Cơ Mộc Ly mặt lộ vẻ kinh ngạc nhìn nữ tử bay vút về hướng hắn , trong mắt xẹt qua một tia kinh hoàng cùng không từ bỏ.

Phập một tiếng, thanh âm chủ thủ đâm vào da thịt vang lên .

Cơ Mộc Ly trừng mắt to nhìn Thủy Y Họa, tầm mắt rơi xuống trước ngực mình, "Y Họa , nàng... Nàng vì sao..."

Máu từ chủ thủ uốn lượn chảy xuống, mùi xông vào mũi.

Kiểm Thập Nhất và Đông Phương Lăng đứng ở một bên nhìn xem sừng sốt, nhất thời vẫn không nhúc nhích .

Thủy Y Họa trong mắt có sát ý nồng liệt , đưa tay ấn vào đuôi chủ thủ thủy .

Trơ mắt nhìn Cơ Mộc Ly ngã xuống , nàng lại giơ tay chém xuống giết nốt Kiếm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng .

Chủy thủ rú xuống, máu tươi từ lưỡi dao nhỏ xuống dưới mặt đất , Thủy Y Họa phần nộ nhìn chăm chăm ba bộ thi thể trên đất , đặc biệt là thi thể chói mắt nhất , âm thanh lạnh lùng nói: "Ngu xuẩn! Nam nhân của ta cũng là người có thể bắt chước? ! Đi tìm chết, người đi chết đi !"Phần nộ nói đến đây , bàn tay nắm chủy thủ kia cũng không ngừng run rẩy . Người nộ dù sao bộ dạng giống Cơ Mộc Ly như đúc . Nàng tự tay giết người giống hần như vậy , loại cảm giác này cũng không hơn gì, chẳng sợ nàng từ vừa mới bắt đầu chỉ biết đó là hàng giả .

Không quá bao lâu, ba cỗ thi thể thể nhưng lại hóa thành ba người giấy, trên người giấy có viết mấy chữ mà Thủy Y Họa xem không hiểu .

"Cửu Lan Diệp tiền bối, người nếu còn như vậy trên đầu ta, có tin ta sẽ hủy đi huyết mộ của ngài và người yêu hay không ? !" Thủy Y Họa giận giữ nói với hư không .

Liên tính người này đã chết, vu pháp lưu lại cũng có thể bảo tồn mấy trăm năm, không thể không nói vu pháp của vị tiền bối này quả thật cường đại, nhưng cũng làm cho người ta hận nghiêng răng nghiêng lợi.

Thủy Y Họa đứng tại chỗ ngây người một lúc .

Không bao lâu, một tiếng vung roi vang lên, Thủy Y Họa ngẩng đầu nhìn lại, này vừa thấy trong mắt bỗng nhiên ẩm ướt .

Người tới chính là Cơ Mộc Ly trên mặt tràn đầy vệt vàng xao động . Hắn ở bên ngoài tìm hồi lâu , rốt cục tìm được kết giới , dám dùng Thị Huyết tiên của bản thân khua vỡ kết giới vu pháp , rồi sau tìm được Thủy Y Họa.

Thấy nàng không có việc gì, Cơ Mộc Ly không khỏi thở ra một hơi, linh hoạt bay đến trước mặt nàng, " Y Họa , nàng không sao chứ?"

Thủy Y Họa nhìn thấy hân xong , sự hờn dỗi trong lòng cũng chậm chậm tán đi , trở nên an tâm không ít.

Lo lắng vội vàng xao động qua đi, Cơ Mộc Ly kích động ôm người tại trong ngực, hung hăng hôn mấy cái ở trên mặt nàng , " Y Họa , về sau vẫn là không cần rời khỏi ta , thật muốn đem nàng buộc ở trên dây lưng quầ. Nàng không biết ta lo lắng thế nào , ta suýt chút, ừm - - "

Cơ Mộc Ly nói còn chưa dứt lời, bởi vì Thủy Y Họa mạnh mẽ hôn hân.

Bị nàng hôn sững sốt, nam nhân hai con mắt giống muốn phun lửa , lập tức ngậm chặt môi Thủy Y Họa nhất quyết không buông .

Hai người lờ lễ qua lại quần giao, thanh âm mút môi trần trọc giống như tại trong đại điện phát ra vọng lại.

Cơ Mộc Ly bị hôn huyết mạch trương lên , máu giống như toàn bộ chảy xuống nửa người dưới , nhớ tới hai người mấy lần ân ái , cả người đều phải nóng bỏng sôi trào hừng hực rồi.

Thật vất vả, hai làn môi dính dính dán dán cuối cùng cũng tách ra. Cơ Mộc Ly lại có chút ý còn chưa hết, ái muội vươn đầu lưỡi liếm một vòng trên môi mình , nói: " Y Họa , nàng cố ý quyến rũ ta sao?"

Thủy Y Họa kề ở trong lòng hân bình ổn ý nóng trong lòng , đợi đến lúc khôi phục bình thường , mới lườm hân một cái, hừ nhẹ nói: "Cũng không xem xem chúng ta đang ở chỗ nào, về phủ lại nói."

"Lại là những lời này." Cơ Mộc Ly hơi có chút ủy khuất.

"Ly Ly, bảo tàng ta mới tìm được , hơn nữa đã hủy đi. Huynh... Sẽ không trách ta tự tiện chủ trương đi?"

"Trách nàng làm gì, thứ này sau khi tìm được vốn là muốn hủy diệt." Cơ Mộc Ly cười khẽ ngoéo mũi nàng một cái .

" Nhưng mà mấy thứ này muốn hủy tốt nhất đi ra ngoài lại hủy." Do dự một lúc , hần lại nói.

"Hả? Vì sao? Làm như vậy chẳng lẽ có cái gì không ổn?"

"Bảo tàng đã là của hai vị tiền bối , nàng liền ở trong cổ mộ hủy đi, chẳng phải đánh thể diện hai vị tiền bối ? Nếu như vị tiền bối Vu tộc làm vu pháp thì làm sao bây giờ?" Nói xong, Cơ Mộc Ly lại lắc lắc đầu, "Cũng có lẽ là ta suy nghĩ nhiều."

Thủy Y Họa hơi hơi nhú nhú mày, trong lòng đột nhiên dâng lên một dự cảm không tốt . Đã qua lâu như vậy đều không có việc, nàng mới dần dần yên tâm chút.

Hai người theo đường cũ quay về , Thủy Y Họa đơn giản nói về những thứ ở trong hộp báu .

Cơ Mộc Ly mỉm cười, "Quả nhiên là binh thư sách lược . Thực cho là những thứ này liền có thể nhất thống thiên hạ rồi hả ? Quả thực là trò cười lớn nhất thiên hạ."

Từ đáy động tới miệng động vốn là không cao, thêm nữa trên tường đá còn có rất nhiều gốc cây rắn chắc , Cơ Mộc Ly lúc này đã leo đến đỉnh.

Hần đi lên trước , rồi sau đó một tay lôi kéo Thủy Y Họa .

"Y Họa , chúng ta lại đồng sinh cộng tử một lần nữa , lần này trở về nàng lại không thưởng cho ta, ta nhất định không buông tha nàng ." Cơ Mộc Ly lôi kéo tay nàng, cười xem nàng.

Thủy Y Họa ngẩng đầu, hờn dỗi trừng mắt nhìn hăn, "Trước kéo ta đi lên lại nói, lần này mọi chuyện xong xuôi hất định thưởng cho huynh , như vậy được chưa?"

"Y Họa nhất định phải nói lời giữ lời. Nhưng mà ... Y Họa vừa rồi vì sao tự tiện hủy đi bảo tàng ?"

Cơ Mộc Ly như trước cười đến xinh đẹp động lòng người , chính là khuôn mặt đột nhiên trở nên quý dị : " Y Họa vì sao nàng không tin ta ? Nàng cũng biết ta vừa rồi ở trong điện nhìn thấy gì? Trong góc đại điện có một tấm bia đá, mặt trên có khắc: Đến khi thành đôi, người đi ảnh ở lại .

Hai người chúng ta nhất định chỉ có thể có một người còn sống đi ra. Ta yêu nàng như vậy , không bằng để ta sống, nàng thấy thế nào, hả?"

Nói xong, một tay khác của hăn hóa thành một thanh đao, chặt đứt gốc cây trăm năm bám trên tường đá , tay nắm tay Thủy Y Họa cũng rơi ra một chút .

Thủy Y Họa sững sờ nhìn chăm chăm người trên, trong mắt không có thất vọng cùng e ngại, có chính là lo lắng. Chẳng lẽ hủy đi bảo tàng thật sự bị nguyên rủa ? Vẫn là nguyên rủa tàn sát lẫn nhau ?

Không lâu phía trước thanh chủy thủ giết người giấy biến ảo thành Cơ Mộc Ly , sau khi ảo thuật phá giải , chủy thủ dính máu màu đỏ tươi cũng biến mất, mà giờ thanh chủy thủ hiện tại ngay tại bên người Thủy Y Họa , chỉ cần nàng nhanh lấy ra chủy thủ đâm Cơ Mộc Ly một nhát , thừa dịp hăn không chú ý có thể bám rễ cây nhảy lên.

Nhưng là, nàng luyến tiếc! Đây thật sự là Cơ Mộc Ly , không phải là giả! Hăn chỉ là bị thần chú nguyên rủa bám vào người .

Lúc tay Cơ Mộc Ly sẽ hoàn toàn rơi ra , Thủy Y Họa nhắm tâm nhìn nhìn Cơ Mộc Ly , nhưng là nhắm tâm cũng là đối bản thân. Trong giây lát

đó, nàng liền buông tha cho ý tưởng đi lên .

Nàng nhận tâm tưởng, nếu là Cơ Mộc Ly , không có quan hệ. Dù sao bản thân ngã xuống trong khoảng thời gian ngắn không chết được. Chờ Cơ Mộc Ly giải trừ nguyên rửa xong hắn vẫn là sẽ quay về cứu bản thân . Chính là, nàng rất đau lòng, nếu Cơ Mộc Ly biết bản thân làm chuyện có lỗi với nàng, trong lòng hắn khẳng định rất khó chịu. Nhưng kêu nàng làm tổn thương tới Cơ Mộc Ly , nàng càng không làm được.

Ly Ly, thật sự không có cách phản kháng lại sao?

Thủy Y Họa bất đắc dĩ khép mắt, chờ bản thân rơi xuống.

Ai biết đến cuối cùng, trên cổ tay nàng lực đạo lại bỗng nhiên thành lớn, thân thể xoay tròn một vòng , Thủy Y Họa cảm thấy trước mắt mình hôn mê choáng váng.

Trùng mắt nhìn, lúc nhìn lại chống lại đó là gương mặt Cơ Mộc Ly mang theo nồng đậm tự trách cùng tức giận . Tự trách là vì nàng, tức giận lại là vì người thi hạ nguyên rửa .

Cơ Mộc Ly gắt gao đem nàng ôm vào trong ngực, "Thực xin lỗi, Y Họa , thật sự thực xin lỗi, ta vừa rồi nhưng lại... Thế nhưng suýt làm ra chuyện thương hại đến nàng . Nếu nàng thật sự đã xảy ra chuyện, ta nhất định sẽ lấy đao đâm chết bản thân !"

Thủy Y Họa cong miệng, cũng ôm chặt hắn, " Chẳng phải không ngã xuống sao, hơn nữa, cho dù vừa rồi huynh thật sự buông tay , ta ngã xuống cũng không chết được . Động này sâu bao nhiêu huynh cũng không phải không biết. Hơn nữa cũng không trách huynh , là ta hủy đi bảo tàng trước . Xem ra, Ly Ly huynh nói đúng , hủy đi bảo tàng thật sự sẽ bị nguyên rửa, Cửu Lan Diệp tiên bối tính tình thật đúng là cổ quái, những thứ thuộc về Thương Kinh tiên bối đều hủy không được sao..."

" Cho dù như vậy, ta cũng không nên..." Cơ Mộc Ly ôm nàng , hồi lâu đều nói không ra lời.

Thủy Y Họa đã biết hắn còn đang tự trách, chỉ có thể nhẹ khẽ vuốt vuốt phía sau lưng hắn. Chiến thắng vu pháp nguyên rửa, cần phải có nghị lực cùng chấp niệm rất lớn mới làm được, nàng thương hắn còn không kịp, nơi nào còn oán hận hắn.

Có lẽ là hai người thông qua “ khảo nghiệm “ của hai vị tiền bối đã qua đời , cửa đá khép kín lúc đến thế nhưng tự động mở ra . Hai người liếc nhau, trong mắt thâm tình vẫn chưa che lấp, nắm tay nhau đi ra ngoài.Truyện được đăng duy nhất tại diendanlequydon.com.

Hai người tiến vào cửa đá đã qua gần nửa canh giờ , người bên ngoài đã sớm gấp đến độ mau đào đất chui vào rồi.

Thấy hai người vô sự, mọi người đồng loạt thở ra .

"Gia, vương phi, các người nếu không ra, chúng ta sẽ khoan thành động đi vào!" Đông Phương Lăng oán giận một tiếng, chẳng qua giọng điệu ai oán lại không che giấu được thần sắc kích động .

Đoan Mộc Trầm Uyên trước tiên hỏi ra chuyện mọi người muốn hỏi .

"Mộc Ly , bảo tàng tìm được không ?" Đoan Mộc Trầm Uyên chẳng phải ham cái gì, hắn đã nghĩ thông suốt , không là của hắn chung quy không là của hắn .Hắn chỉ là tò mò, bảo tàng trong truyền thuyết kia có thể nhất thống thiên hạ đến cùng là cái gì.

Những người khác cũng hoặc nhiều hoặc ít đều lộ ra thần sắc tò mò, gât gao nhìn chăm chăm hai người.

Cơ Mộc Ly nhú mày cười, "Còn có cái gì, chẳng qua là một ít vàng bạc châu báu chồng chất thành núi . Nhưng mà châu báu đều lơ lửng ở giữa

không trung, thật sự là xinh đẹp."

"A? Châu báu lơ lửng trong không trung? ! Thật thần kỳ , nếu ta có thể chính mắt gặp một lần thì tốt rồi." Đông Phương Lăng thần thái sáng láng, mắt lộ ra ham muốn .

Thiên Hà phì một tiếng cười ra, "Kỳ thực đây không tính là cái gì, Vu tộc có một môn thuật, có thể làm mọi thứ lơ lửng trên không trung , chẳng qua người bình thường một lần nhiều nhất chỉ có thể làm với một hai cục đá nhỏ, càng nhiều liền không được. Ta sư tổ vu pháp cường đại, cho nên mới có thể thi thuật nhiều như vậy châu báu."

Nói đến đây , Thiên Hà mặt mày hớn hở ôm cánh tay Bắc Đường Liệt , "A Liệt, nếu huynh muốn nhìn . Về sau chờ ta vu pháp trở nên cường đại , ta liền biểu diễn cho huynh xem, được không ?"

Bắc Đường Liệt cười thán một tiếng, "... Được ."

Bị Đông Phương Lăng cùng Thiên Hà như vậy gào to, ai đều không có hỏi lại bảo tàng chuyện, chỉ có Đoan Mộc Trầm Uyên có chút hồ nghi xem xét hai người liếc mắt một cái, nhưng hăn cũng không nói thêm gì.

Tài phú quả thật rất có tác dụng, nhưng là có nhiều tiền liền có thể nhất thống thiên hạ, lời này ai tin đâu?

Ra khỏi cửa đá , mọi người bắt đầu tìm cửa cổ mộ . Cửa vào đã bị Thần Thú trấn mộ tự động ngăn chặn, bọn họ phải tìm một cửa khác để ra .

"Sau khi Tôn thượng cùng Thủy cô nương tiến vào cửa đá , chúng ta đã ở bên ngoài đi tìm , trừ bỏ hai cửa đá còn lại , không có cửa khác để đi ra ." Thượng Quan Diệt Nhị ít nói kiệm lời khó được nói một câu . Có thể là vu pháp còn lại ở cửa đá đối hăn có ảnh hưởng, lúc ở kề bên ba cánh cửa đá , cặp mắt quý đồng tử của hăn tự động thay đổi màu sắc , màu xanh lục dưới ánh lửa bùng bùng cực kỳ giống tiểu quỷ từ địa ngục .

"Có lẽ cửa ra là một trong hai cái đó . Ly Ly, huynh nói chúng ta nên chọn cái nào ?" Thủy Y Họa dựa Cơ Mộc Ly hỏi.

Hai người từ lúc ra khỏi cửa đá liền rõ ràng trở nên có chút khác thường , ánh mắt thâm tình mà chuyên chú nhìn chăm chăm đối phương , nóng rực làm cho người khác cảm thấy như đặt mình bên trong hỏa lò , tưởng bỏ qua đều không có biện pháp.

" Y Họa nói chọn cái nào, chúng ta đi vào cái đó ." Cơ Mộc Ly cứng chiều chạm chóp mũi nàng .

Đông Phương Lăng vội vàng xen vào nói: "Gia, vẫn là để ta chọn đi!" Hẳn thật sự không tin được trực giác của Thủy Y Họa .

Đầu phiếu lựa chọn, Thủy Y Họa bị vô tình bài trừ ở ngoài, thừa lại chín người có năm tuyến chọn cửa đá bên phải , bốn người tuyến chọn cửa bên trái . Vì thế mọi người quyết định đi cửa bên trái .

Thủy Y Họa cùng Cơ Mộc Ly hai người giống lần trước , phân biệt đem tay phải cùng tay trái bỏ vào cái rãnh trên hõm cửa .

Mọi người đang chờ cửa đá mở rộng ra, nhưng là đợi mãi mà không có động tĩnh!

Sao lại thế này? Vì sao cánh cửa đá này không có mở ra? Rõ ràng là giống nhau , phương pháp cũng đồng dạng . Vì sao không thể thực hiện được?

Mọi người ngơ ngác xem ta ta xem người, hai mặt nhìn nhau.

Thủy Y Họa chống cằm nghĩ nghĩ, rồi sau ánh mắt dừng ở trên người Ôn Hạo Nhiên cùng Diệp Tùy Phong , "Bạch Hồ Chu Tước, các người đi lại thử xem."

Hai người trong mắt tuy có không hiểu, nhưng cũng nghe theo lời Thủy Y Họa đem bàn tay đặt vào.

Như trước không có phản ứng.

Lúc Ôn Hạo Nhiên cùng Diệp Tùy Phong thử mở cửa , Thiên Hà thấy phương pháp này dễ chơi , liền vụng trộm lôi kéo Bắc Đường Liệt đi vào cánh cửa bên trái , thấp giọng nói: "A Liệt, chúng ta cũng tới thử đi ."

Bắc Đường Liệt dung túng để nàng đem tay trái của mình nhét vào rãnh lõm , chờ Thiên Hà đem tay phải để tới một cái rãnh khác , hai người kinh ngạc liếc mắt nhìn nhau . Bởi vì cửa đá nhưng lại nhẹ nhàng mà chấn động một cái.

"Có phản ứng rồi hả ? khà khà, cửa đá đang mở ra ai!" Thiên Hà kinh hô lên, cười không khép miệng. Hiện tại nàng cũng thấy ra chút thú vị , cửa đá có lẽ cần một đôi nam nữ tâm ý tương thông hợp lực mới có thể mở ra. A Liệt nhà nàng xem ra đã thích nàng , khà khà ha...

Diệp Tùy Phong trong mắt xẹt qua vẻ thất vọng, xấu hổ cúi cúi đầu, sau đó thu hồi tay. Ôn Hạo Nhiên nhìn nhìn nàng, ánh mắt trước sau như một lạnh lùng, không nói gì.

Thiên Hà còn tại khoe ra cười to, Bắc Đường Liệt rõ ràng bưng kín miệng của nàng, "Người ít nói chút."

Thiên Hà chớp mắt vài cái , ngoan ngoãn gật gật đầu. Nàng bản thân cao hứng, đã quên bên này có đôi tình nhân thất ý rồi.

Mấy người theo thứ tự vào cửa đá bên trái .

Đông Phương Lăng ai oán thở dài: "Chọn chán chê , vẫn là đi cửa vương phi chọn ."

Thủy Y Họa tận lực thả chậm bước chân, cùng Diệp Tùy Phong sóng vai, dùng nội lực truyền âm nói: "Diệp cô nương chớ nổi giận, cô ngẫm lại, nhiều năm qua cô đều là lấy thân nam nhi ở chung với Bạch Hổ . Hắn cũng mới biết được cô là nữ tử, này một chốc, cô nói hắn như thế nào cùng cô tình ý tương thông? Mặc dù không đến tình ý tương thông , nhưng ta nhìn ra được Bạch Hổ đối cô đã sinh ra hảo cảm. Cô cần phải cố gắng thêm chút ."

Diệp Tùy Phong nghiêng đầu nhìn nàng, "Thật sự?"

Thủy Y Họa cười khẽ gật gật đầu, rồi sau đó nhanh hơn bước chân vượt qua Cơ Mộc Ly. Người này hiện tại không cho nàng rời đi một bước, chính ở phía trước chờ nàng đâu.

Diệp Tùy Phong quay đầu nhìn nhìn Bạch Hổ đang đi ở cuối cùng , thản nhiên cười cười nhìn hắn , tâm tình nhất thời tốt lên không ít. Lâu như vậy đều chịu được , lại chờ vài năm cũng không thành vấn đề .Dù sao người biết nàng là nữ nhi không nhiều lắm, không có người buộc nàng lập gia đình.

Phía sau cửa đá là một gian điện nhỏ , những thứ trong điện đều bình thường không có gì khác thường , làm Đông Phương Lăng thất vọng . Hắn còn muốn nhìn một chút đá quý bay lơ lửng trong không trung cơ .

Mấy người tùy tiện nhìn nhìn, đoán rằng đây có thể là một gian phòng ngủ khác của hai vị tiền bối .

Thiên Hà từ lúc vừa vào cửa liền nhìn chăm chăm quyển sách để ở đầu giường , hai mắt đều dời không ra rồi.

"Sao vậy ?" Bên người Bắc Đường Liệt hỏi.

Thiên Hà hai mắt tỏa ánh sáng chỉ vào bản ghi chú, "A Liệt, nhìn đến quyển sách để ở đầu giường không? Nó nhất định là quyển sách mà sư tổ

ghi chép vu pháp !"

"Người muốn?" Bắc Đường Liệt hai mắt trong suốt lạnh nhạt mang theo ý cười .

Tiểu cô nương tự nhiên là mạnh gật đầu. Nhưng mà thấy hấn đi lên phía trước để lấy , Thiên Hà vội vàng túm cánh tay của hấn , "A Liệt huynh không thể đi! Cả cái giường đều bị sư tổ làm vu pháp, ngay ta đều không giải được, huynh lại có biện pháp nào? Xông vào sẽ bị thương, chẳng qua là một quyển chép tay mà thôi, ta không cần .

Bắc Đường Liệt cười nhạt, "Ai nói ta không giải được rồi."

Nói xong lời này, hấn tay phải duỗi ra, vật nhỏ đã biến thành cổ Vương tử trong cổ tay hấn chui ra.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thôn

www.dtv-ebook.com

Chương 156: Đại Kết Cục: Kịch Chiến, Quy Ẩn

Cơ Mộc Ly vừa giận vừa cười, đợi đến cười đủ, trong mắt đã là âm trầm, "Khá lắm Văn Nhân Lưu, hóa ra là thế!"

Văn Nhân Lưu căn bản là khinh thường bảo tàng trong truyền thuyết, hẳn đợi chính là lúc Cơ Mộc Ly cùng thuộc hạ của hắn rời đi Hỏa Vũ. Lần này Cơ Mộc Ly mang theo Kiếm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng, tìm kiếm bảo tàng mất gần một tháng, mà trong một tháng gần gũi đó, Văn Nhân Lưu liền dẫn người chiếm trọn hai tòa thành trì quan trọng nhất của Hỏa Vũ là Thạch Thành và Biên Phong Thành!

Cơ Văn Kỳ day day thái dương, "Mộc Ly người có thể an toàn trở về, đối trẫm mà nói đã là trấn an lớn nhất. Về phần hai tòa thành trì này, lại trọng yếu cũng không bằng tính mạng của người."

"Hoàng huynh, Văn Nhân Lưu khinh người quá đáng!" Cơ Mộc Ly giọng điệu lạnh như băng. Người nọ tính toán nhưng là không sai, thậm chí ngay cả hắn cũng tính một lượt ở bên trong rồi.

"Mộc Ly, lần này chúng ta phải để ý, Văn Nhân Lưu không phải là người dễ đối phó, tâm cơ của hắn cùng mưu lược không người có thể so, huống chi bên người hắn còn có Lê Tử Ngọc, liền ngay cả Diệp gia cũng vì hắn." Cơ Văn Kỳ có chút lo lắng, lần này hắn đã mất vài vị tướng quân.

"Nghe nói lần này là Văn Nhân Lưu tự mình xuất chinh, lời này là thật hay giả?" Cơ Mộc Ly ánh mắt ẩn ẩn chớp động.

" Là thật. Mộc Ly, trẫm cũng không gạt người, lần này Văn Nhân Lưu tự mình xuất chiến, Lam Đẳng sĩ khí tăng cao, trẫm tính toán... Ngự giá xuất

chinh."

Cơ Mộc Ly nhướn mày, "Có thần đệ ở đây, nào cần hoàng huynh xuất mã."

Cơ Văn Kỳ bị giọng điệu đương nhiên của hắn đùa nỡ nộ cười, đánh hắn một quyền, "Đây là khẩu khí gì, trẫm ở trong mắt ngươi liền vãn nhược như thế? Trẫm đã có chiến lược, chỉ chờ ngươi trở về thay xử lý triều chính. Lần này trẫm tâm ý đã quyết, ngươi đừng khuyên trẫm."

"Hoàng huynh, thần đệ cũng không phải nói đùa với ngài, lúc này đây thỉnh hoàng huynh cần phải nhường thần đệ đi đối chiến, thần đệ cùng Văn Nhân Lưu còn có nợ cũ chưa đòi."

Cơ Văn Kỳ buồn bực nhìn hắn, "Trẫm thế nào không biết ngươi cùng này Văn Nhân Lưu kết thù riêng?"

"Tóm lại, hoàng huynh giao cho thần đệ là tốt rồi, triều chính ta xử lý không được, ngươi như không nghĩ ta làm cho triều chính lộn xộn, vậy ngươi cứ khẳng khẳng giữ ý kiến."

Cơ Văn Kỳ bất đắc dĩ nâng trán, "Thôi thôi, đáp ứng ngươi là được. Nhưng mà ngươi nên bận tâm đại cục, cũng đừng hành động theo cảm tình. Quan trọng nhất là, ngươi muốn cam đoan bản thân an toàn."

Cơ Mộc Ly liếc hắn, "Ta lại không biết hoàng huynh khi nào trở nên dong dài như vậy rồi."

Cơ Văn Kỳ nhanh chóng đuổi người.

Cơ Mộc Ly rất nhanh liền dẫn dắt quân đội đi biên thành, Văn Nhân Lưu đánh hạ hai tòa thành trì là hai tòa thành trì giáp ranh với biên giới Lam Đăng. Tặc nhân tâm cơ rất sâu, chuyên môn chờ hắn rời đi thì mới động thủ. Một khi mất hai tòa thành trì này, Lam Đăng tấn công các thành trì

khác quả thực quá dễ dàng. Nhưng là Cơ Mộc Ly cũng sẽ không cho phép loại chuyện này phát sinh, Văn Nhân Lưu là thế nào đánh hạ thành trì, hẳn sẽ dùng cách đó đoạt lại!

Quân đội đóng quân cách Thạch Thành mười dặm, Cơ Mộc Ly tuy rằng chỉ dẫn theo năm vạn tinh binh, lại giao cho Bạch Hổ cùng Chu Tước mang đến tám mươi một Quỷ sát quân của Tiêu Dao cung. Quỷ Sát quân cải trang thành tinh binh lẫn ở trong đội ngũ, chỉ cần thu được ám hiệu của Cơ Mộc Ly có thể làm tiên phong, vụng trộm công thành.

Trời vừa sáng, Cơ Mộc Ly một thân khôi giáp màu bạc gọn gàng linh hoạt điểm hai vạn tinh binh, trong đó sáu ngàn tinh binh làm tiên phong. Lúc này đây chủ yếu là thăm dò quân địch, cũng không cần tính toán quá nhiều.

Dưới ánh mặt trời, ngân khôi lờ lờ sáng lên, nổi bật lên tư thế oai hùng hiên ngang của người nọ.

"Gia, lần này để thuộc hạ đánh tiên phong đi." Kiếm Thập Nhất ghì ngựa đuổi tới trước mặt hắn, thấp giọng nói: "Còn có, vương phi thác thuộc hạ nói cho gia một câu."

"Hả? Y Họa nói cái gì? Có phải bảo ta đi đường cẩn thận không." Cơ Mộc Ly tâm tình thật tốt.

Kiếm Thập Nhất mặt không đổi sắc khẽ lắc đầu, "Không phải. Vương phi nói, nếu như ngài bị thương quay về. Về sau liền ngủ trên sàn."

Cơ Mộc Ly nghe được sững sốt, quả thực là dở khóc dở cười, "Đao kiếm không có mắt, làm sao có thể một chút thương tổn cũng không có, nhưng mà ta đã mang theo thuốc trừ sọc của Lăng. Đến lúc đó liền tính thực sự thương tổn cũng sẽ không để Y Họa nhìn ra."

Kiểm Thập Nhất lơ đễnh, "Từ ngài, trong đó lợi hại, gia bản thân cần nhắc đi."

Cơ Mộc Ly mấp máy miệng, nhin không được cười khẽ, trong lòng giờ này khắc này trở nên cực kì bình thản yên tĩnh. Có người ở ngoài ngàn dặm luôn luôn lo lắng chính mình, chờ bản thân, lại không có gì so này làm cho người ta cảm thấy tâm ấm rồi. Hắn rất muốn nhanh kết thúc chiến sự nhằm chán này, rồi sau đó hồi phủ gặp người trong lòng, còn có tiểu gia hỏa giáo hoạt kia. Hai mẫu tử nhà này, quả thực là cùng nhau đến khắc hẳn. Truyện được đăng tại.

Cơ Mộc Ly mang theo chúng tướng sĩ tự mình xuất chinh, sĩ khí tăng cao, nhưng là Lam Đăng cũng không kém cỏi chút nào, người ta đi nhưng là Lam Đăng thái tử, quốc quân tương lai.

Lúc hai vạn tướng sĩ đến dưới thành, trên tường thành người nọ chính khoan thai đứng sừng sững trên này, trên mặt ý cười phong khinh vân đạm, hẳn không có mặc khôi giáp, vẫn là một thân áo trường bào màu trắng.

"Văn, Nhân, Lưu." Dưới thành người nọ một thân khôi giáp màu bạc, sắc mặt lạnh lùng lại khó nén khí chất tiên yêu khó phân biệt. Hắn nhìn người trên tường thành, khoe miệng cong lên, chậm rãi phun ra tên của hắn, trong mắt lại không có chút ý cười.

Hai người giằng co, không có lời nói dư thừa, trong mắt bắt đầu khởi động sóng ngầm chỉ có lẫn nhau mới biết được.

"Thập Nhất, đưa cung tiễn đến." Cơ Mộc Ly bỗng nhiên mở miệng nói, phía sau hắn Kiểm Thập Nhất lập tức chuyển cung tiễn đến. Cung tiễn này chính là dùng chất liệu thượng đẳng chế thành, tầm bắn có thể vượt xa ngoài hai trăm bước.

Chỉ thấy nam tử áo giáp cánh tay giương lên, tên đã lắp, cung bị kéo căng, nhắm phía trên tường thành hai mắt hơi hơi nhúu lại.

"Công tử cẩn thận!" Kim sư phụ bên người bảo hộ Văn Nhân Lưu hai mắt trừng trừng, quát to một tiếng.

Văn Nhân Lưu lại ngay cả ánh mắt đều không nháy mắt một cái, trơ mắt nhìn mũi tên bay về phía bản thân, tên sát qua thái dương hắc, keng một tiếng thẳng tắp bắn vào quân kỳ phía sau. Quân kỳ trong khoảnh khắc liền rơi xuống.

Thật là lợi hại! Cách xa như vậy còn có thể bắn trúng, hơn nữa một mũi tên lực đạo đủ mạnh. Trên tường thành vài binh lính trông chừng trong lòng đã nổi lên sợ hãi.

Lê Tử Ngọc nghe tiếng mà đến, đứng cạnh Văn Nhân Lưu, cùng nhau nhìn về binh mã phía dưới thành.

"Tử Ngọc, xem ra thực bị người đoán trúng." Văn Nhân Lưu đột nhiên cười nhạt một tiếng, im lặng một lát, liếm cười phân phó nói: "Truyền lệnh đi xuống, trong vòng ba ngày, mặc kệ quân địch như thế nào kêu gào, không được mở thành nghênh chiến. Đã nhiều ngày chú ý phòng thủ, đặc biệt ban đêm." Truyền được đăng tại.

Mấy ngày sau, Văn Nhân Lưu không có xuất hiện trên tường thành, mà Cơ Mộc Ly cũng không có tự mình hiện thân, chỉ phái Kiếm Thập Nhất và vài đại tướng quân tiến đến bên tường thành kêu gào. Kiếm Thập Nhất trầm mặc ít lời, không có nghĩa là thủ hạ của hắn đều là cọc gỗ, hắn chuyên môn tìm mấy tiểu tướng chửi bậy giỏi nhất trong quân doanh đến mắng, tiếng chửi bậy khó nghe, kém chút ngay cả ba đời tổ tông của quân địch đều mắng đi vào.

"Điện hạ, Viêm Đạm vương thật sự quá đáng!" Lam Đằng bên này Lý lão tướng quân nổi giận đùng đùng xâm nhập chỗ ở của thái tử điện hạ.

Hai người đánh cờ dừng lại, quay đầu nhìn nhìn người tới.

"Lý lão tướng quân làm gì tức giận, bọn họ chẳng qua cũng chỉ dùng võ miệng." Lê Tử Ngọc cười nói, "Thái tử điện hạ trong lòng có tính toán, ta chỉ để ý nghe theo Điện hạ an bày."

Văn Nhân Lưu cười nhạt, "Vẫn là Tử Ngọc hiểu biết bản cung."

Lý lão tướng quân nhìn nhìn hai người thờ ơ, nặng nề mà thở dài một hơi, sau đó ghen một bụng khí đi rồi.

"Hiện tại đúng là lúc Hỏa Vũ sĩ khí hùng hực, nói vậy Điện hạ lo lắng điểm ấy đi. Không, không chỉ này, ta nghĩ Điện hạ là muốn đốt một mối lửa tự cao, làm cho bọn họ tự cao tự đại, do đó thả lỏng cảnh giác. Ba ngày sau bọn họ nếu là đánh lén, nhất định sẽ đại bại mà về."

Văn Nhân Lưu cười mà không nói.

Ngoài thành nơi đóng quân, doanh trưởng chủ tướng.

"Gia, đã ngày thứ ba, cửa thành khép chặt không mở, chúng ta không thể nào xuống tay. Không bằng ta mang theo quân tiên phong đi đánh lén?" Kiếm Thập Nhất ôm kiếm đứng ở một bên, đã có chút kèm nén không được. Hắn từ trước đến nay làm việc rõ ràng, thật sự không thích kéo dài như vậy.

Cơ Mộc Ly đang hí mắt chậm rãi mở ra, hai mắt tinh quang, bỗng nhiên cười, như có đăm chiêu nói: "Ngay cả Thập Nhất người đều kèm nén không được, càng đừng nói là những tướng sĩ khác. Văn Nhân Lưu nhưng là biết rõ nhân tâm."

"Gia, người là nói... Văn Nhân Lưu hẳn đang chờ chúng ta chủ động đưa lên cửa?" Kiếm Thập Nhất lập tức đã hiểu.

"Có lẽ... Không chỉ như vậy."

Kiểm Thập Nhất hơi kinh hãi, "Chẳng lẽ... Hãn Văn Nhân lưu còn tưởng đánh lên chúng ta?"

Lời này mới rơi xuống, ngoài doanh trường bỗng nhiên truyền đến tiếng cười, đúng là ám hiệu quân doanh bị đánh lên.

Cơ Mộc Ly cười nhạo nói: "Văn Nhân Lưu quả nhiên là người không làm việc theo lẽ thường, nhưng mà bên ta quân doanh đầy đủ năm vạn tinh binh. Hãn vì phòng ngừa ta từ nơi khác đánh lên, binh lính phải đi đóng ở hai tòa thành trì khẳng định không dưới một vạn, có thể phái ra người lại có thể có bao nhiêu? Cho nên ta đoán mục đích của hãn hãn là..."

"Không tốt, lương thảo bị thiêu!" Bên ngoài quân doanh hỗn loạn, có người thất kinh hét lớn.

Địch nhân thiêu lương thảo xong liền đi, căn bản không có lưu lại, làm cho người ta tức giận đến cắn răng.

Kiểm Thập Nhất cũng tức giận cực kỳ, "Tiểu nhân vô sỉ!"

Cơ Mộc Ly lại cười ha ha, "Thập Nhất, đây chỉ là mưu lược mà thôi, bốn vương còn thực thưởng thức người này. Đường nhiên, thưởng thức rất nhiều, bốn vương càng ghét hãn." Nói xong lời cuối cùng, ý cười toàn bộ không có, ngữ điệu lạnh lùng.

Chỉ chốc lát sau, tiểu tướng trông giữ lương thảo liền bị một vị Phó tướng trời tiến vào.

Tiểu tướng suy sút quỳ, dập đầu vài cái, "Mạt tướng thất trách, muốn chém giết muốn róc thịt tất nghe Vương Gia, mạt tướng không một câu oán hận!"

"Quân lệnh như núi, người không nên trách bốn vương." Cơ Mộc Ly khoát tay, đã có người đem người nọ áp đi xuống. Kết cục chỉ có một: Chết.

Đây là quân lệnh, càn là giết gà dọa khỉ. Ai còn dám lười biếng, đó là kết cục!

"Vương Gia, mặt tướng đã tra quá, đã chết năm tiểu binh trông coi lương thảo, lương thảo bị cháy còn lại không đủ cho một nửa binh sĩ." Phó tướng nói mà cái trán đổ mồ hôi lạnh. Không có lương thảo, thế tất sẽ khiến cho binh lính hỗn loạn, chẳng qua là chuyện sớm hay muộn. Hiện tại chỉ có lui binh mới là quyết định chính xác, nhưng là lời này hãn thì không dám nói với vị gia này.

Cơ Mộc Ly không để ý nhún vai, "Thieu liền thieu đi. Truyền lệnh đi xuống, ngày mai sáng sớm đem hết toàn lực công thành."

Phó tướng há miệng thở dốc, ấp úng trả lời: "Nhưng là, tướng sĩ ăn không đủ no liền công thành..."

"Cứ như vậy truyền lệnh đi xuống đi." Cơ Mộc Ly miễn cưỡng vẫy vẫy tay.

Chờ Phó tướng rời đi sau, Kiếm Thập Nhất cũng cau mày nói: "Gia, như vậy chỉ sợ bất thành, Văn Nhân Lưu cùng Lê Tử Ngọc nói vậy đã sớm chuẩn bị kỹ càng. Ngày mai chỉ còn chờ chúng ta chui đầu vô lưới."

"Liền như của hãn ý." Cơ Mộc Ly thần nhiên nói, dưới ánh nến con người tối tăm sáng ngời.

Kiếm Thập Nhất mày nhíu lại một chút lại nói ra. Xem ra, gia trong lòng đã có chuẩn bị.

Không có ăn no tướng sĩ quả nhiên xông xáo không ít, nhưng là quân lệnh như núi, mọi người cũng chỉ có thể cố nén bụng đói, bắt đầu công thành.

Lúc này Văn Nhân Lưu không có sai người khép chặt cửa thành, mà là phái đặc lực Đại tướng tiến đến đối chiến. Lý lão tướng quân hiển nhiên là

nghe mệnh lệnh của Văn Nhân Lưu, ngay từ đầu cũng không vội mà nghênh chiến, mà là bắt đầu khẩu chiến, cùng với mấy tiểu tướng đối phương chửi nhau.

"Đối phương đang kéo dài thời gian. Truyền lệnh đi xuống, tức khắc khai chiến." Cơ Mộc Ly mặt không biểu cảm đối bên người Kiếm Thập Nhất nói.

Lý lão tướng quân gặp đối phương đã phản ứng kịp, cũng không lại lãng phí vô mồm, chấp khởi trường thương liền chém về phía đối phương. Hai phe tướng sĩ chính thức đấu võ.

Mà Kiếm Thập Nhất nghe lệnh, tự mình suất lĩnh một ngàn tinh binh công thành. Những cái thang thật dài đáp ở trên tường thành, từng người từng người binh lính trèo lên trên thang đi. Nhưng là phần lớn leo đến một nửa đã bị tên trên tường thành bắn ngã, từ giữa không trung ngã xuống, vô cùng thê thảm.

Hỏa Vũ tinh binh mặc dù mạnh mẽ mà nhiều, lại phần lớn bụng không ăn no, trạng thái không tốt, khó tránh khỏi chiếm hạ phong.

Tiếng chém giết vang lên không ngừng, máu tươi phun tung toé, cả bầu trời đều giống như bị nhuộm thành màu đỏ. Truyện được đăng tại.

Cơ Mộc Ly ngồi ở trên xe, lẳng lặng đứng ở xa xa quan khán, như là một người qua đường không đếm xỉa tới. Mắt thấy chết hơn phân nửa, Cơ Mộc Ly mới hạ lệnh lui binh.

Trong quân doanh Hỏa Vũ không khí bị thương bao trùm, đa số quân sĩ lòng có khó chịu. Ăn không đủ no còn đánh trận sao nổi?!

"Vương Gia, quân ta thương vong gần một vạn, trong đó đã chết hai ngàn, trọng thương ba ngàn, bị thương nhẹ khoảng năm ngàn..." Phó tướng bẩm báo, thanh âm càng ngày càng thấp.

Cơ Mộc Ly trong lòng đã có tính toán, phất phất tay cho hăn lui xuống. Thấy Kiếm Thập Nhất một bộ dáng muốn nói chưa dám nói, nhân tiện nói: "Có cái gì muốn hỏi cứ hỏi đi."

Kiếm Thập Nhất lập tức nói: "Gia vì sao không ra lệnh Quỷ Sát quân? Hôm nay rõ ràng có thể tránh nhiều người chết như vậy." Ngữ khí không phải là chất vấn cùng bất mãn, chính là đơn giản không hiểu cùng trần thuật.

"Bởi vì thời điểm không đến. Có bỏ mới có, đêm nay ta sẽ báo thù."

Kiếm Thập Nhất còn đang suy nghĩ "Đêm nay" là có ý tứ gì, liền lại nghe đến Cơ Mộc Ly căn dặn nói: "Đi tìm Lâm Mặc, bảo hăn đem lương thảo lấy ra, kiểm kê số lượng binh lính, chuẩn bị một chút, đêm nay liền công thành!"

Trong miệng hăn Lâm Mặc đúng là người dẫn dắt Quỷ Sát quân, Tiêu Dao cung tám mươi một Quỷ Sát quân chỉ nghe theo Tứ Đại Hộ Pháp điều khiển, nhưng là Lâm Mặc cũng là người trong thời gian ngắn nhất làm cho bọn họ hội họp.

"Lương thảo? Gia, chúng ta nơi nào còn có lương thảo?" Kiếm Thập Nhất kinh nghi nói.

Cơ Mộc Ly khước miệng vừa vén, "Lần trước bị thiêu hủy căn bản không phải lương thảo, mà là một ít vôi. Không tha ra mồi câu, làm sao có thể câu được cá lớn."

"Gia, hóa ra người sớm có chuẩn bị, nhưng là người vì sao..." Kiếm Thập Nhất nói đến một nửa không có nói nữa. Hỏi cái gì, vì sao phải hy sinh nhiều như vậy binh lính lừa Văn Nhân Lưu mắc câu? Nhưng đây mới là chân chính Cơ Mộc Ly. Hăn nhìn nhiều lần là lúc Cơ Mộc Ly ở cùng Thủy Y Họa, liền kém chút đã quên nam nhân này khát máu vô tình.

Hiện tại đây... Mới là chân chính hấn đi. Không phải là ảnh hưởng của Thị huyết cổ, mà là nam nhân này trong khung còn có một loại lãnh huyết vô tình.

Trong quân đã truyền khắp: Có quý nhân tương trợ, đưa tới lương thảo. Chúng tướng sĩ được tin tức khí lực tăng vọt, đầu bếp rất nhanh liền làm ra một loạt đồ ăn phong phú. Ăn no một trận, những binh lính không thương tổn và thương nhẹ bị tập hợp lại, mà Quỷ Sát quân cũng sớm bị tụ tập ở một chỗ khác. Bọn họ không mặc khôi giáp, chỉ mặc một thân màu đen y phục dạ hành.

Lam Đăng trong doanh trại còn tại cuồng hoan, ngoài thành đã có một đội ngũ khổng lồ dần dần tới gần.

Quỷ Sát quân làm tiên phong, mỗi người trên tay một chiếc móc sắt đôi chiều, ném tới trên tường thành, liền chặt chẽ móc ở phía trên, mà những người áo đen dùng khinh công linh hoạt đi lên.

Binh lính trên tường thành còn ngủ gà ngủ gật, không nghĩ không có một lưu ý, trên cổ đã bị một vết cắt, ngay cả kêu một tiếng cũng không kịp liền chết.

Quỷ Sát quân công tường thành, rất nhanh từ bên trong mở ra đại môn, mà quân mai phục cách đó ba dặm chờ đợi trên tường có người vung cờ, rất nhanh vào cửa thành, một đường thông suốt.

•

"Điện hạ, người lại thất thần rồi." Lê Tử Ngọc nhắc nhở.

Văn Nhân Lưu ném con cờ trong tay, mày nhíu lại, "Tử Ngọc, người có cảm thấy kỳ quái hay không?"

Lê Tử Ngọc không khỏi ngẩng đầu nhìn hăn, "Hóa ra không phải một mình ta có loại cảm giác này." Tuy rằng Văn Nhân Lưu mưu hoa vẹn toàn, nhưng là hết thầy không khỏi tiến hành rất thuận lợi, thật giống như là có người chuyên môn chui vào lưới vậy."Không tốt, chúng ta trúng kế rồi!" Văn Nhân Lưu vội đứng dậy, mâu quang lạnh lùng.

Nhưng vào lúc này, có người vội vội vàng vàng phía trước thông bẩm: "Điện hạ không tốt rồi! Quân địch đã công phá cửa thành, lập tức sẽ đánh tới bên này rồi!"

Văn Nhân Lưu nắm chặt tay, bỗng nhiên nhẹ cười ra tiếng, "Cơ Mộc Ly a Cơ Mộc Ly, bản cung tính kế đến hết thầy, chính là không tính đến người tâm ngoan thủ lạt." Thật lâu sau, hăn chậm rãi mở miệng nói: "Bỏ thành."

Một trận chiến này, Hỏa Vũ quốc dễ dàng đoạt lại một tòa thành trì, cơ hồ không có phí người nào. Mà Văn Nhân Lưu lại mang theo binh lính Lam Đăng thối lui đến một tòa thành trì khác đó là Biên Phong thành.

Biên Phong thành không giống với Thạch Thành mà bọn hăn vừa mới tấn công xong, mà là dựa vào núi mà xây, dễ thủ khó công, muốn so phía trước càng khó đánh. Nhưng là Cơ Mộc Ly trong vòng năm ngày đánh hạ Thạch Thành đã thanh danh lan truyền rộng. Bởi vì Thạch Thành tính cả Biên phong thành là một trong ba tòa thành khó công nhất của Hỏa Vũ, hướng chi đối phương vẫn là Lam Đăng Thái tử đa mưu túc trí Văn Nhân lưu.

Trải qua một trận chiến này, thái độ của Văn Nhân Lưu rõ ràng trở nên càng cẩn thận, Cơ Mộc Ly cũng không thể giống lần đầu tiên như vậy dễ dàng lừa bịp quá địch nhân, chiếm được tiện nghi gì.

Hai người liền như vậy người tới ta đi, Biên Phong thành nhưng lại nửa tháng đều không có đánh hạ, chiến dịch lớn nhỏ lại đánh không ít.

Cơ Mộc Ly miễn cưỡng chống đầu chộp mắt một chút, Kiếm Thập Nhất đứng tại bên người nhịn không được than một tiếng, "Gia, như vậy khi nào mới kết thúc? Chẳng lẽ muốn luôn luôn tiêu hao dần? Lại tiêu hao dần, lương thảo sớm hay muộn không đủ."

Cơ Mộc Ly mở mắt nhìn hẩn, trêu tức nói: "Thế nào, nhịn không được trở về nhìn Tiểu Tình Nhân của người?"

Kiếm Thập Nhất mặt nhất thời sung huyết đỏ bừng, hừ một tiếng, "Nói được cứ như người không nghĩ vậy."

"Gia mới không tiền đồ giống người như vậy." Cơ Mộc Ly khinh thường thì thầm một tiếng.

"Báo - -" ngoài cửa Tiểu Bình xa xa liên kêu lên.

"Chuyện gì kinh hoàng?" Trong màn trướng hai người đều là người lười nói chuyện, Kiếm Thập Nhất thấy Cơ Mộc Ly trên mặt mang theo không kiên nhẫn, liền thay hẩn hỏi.

Tiểu Bình mặt kích động trả lời: "Bẩm báo Vương Gia cùng Tướng quân, triều đình phái giám quân đưa tới lương thảo!"

Cơ Mộc Ly chột nhứ mày, "Bốn vương còn chưa gửi xuất thư tín, triều đình liền phái lương thảo đến? Hoàng huynh quả nhiên tri kỷ. Chẳng qua, đưa lương thảo liền đưa lương thảo, còn phái giám quân, chẳng lẽ không phải vẽ vờ thêm chuyện?"

Lời này mới lạc, ngoài cửa liền truyền đến một giọng nói trong veo, bên trong còn kèm theo mỉm cười, "Hả? Vương Gia cảm thấy ta tới đây là vẽ vờ thêm chuyện?"

Cơ Mộc Ly nghe được thanh âm, hai mắt nhất thời trở nên sáng sủa vô cùng, lòng bàn chân giống như có gió chạy vội ra ngoài.

Kiểm Thập Nhất âm thầm trợn trừng mắt. Vừa rồi nói hăn không tiền đồ đến cùng là ai?

Không đợi Cơ Mộc Ly vén màn, người bên ngoài đã đi trước một bước tiến vào.

Người tới một thân quần áo màu đen mạnh mẽ, tóc cũng buộc thành kiểu nam tử, một đôi mắt phá lệ sáng trong hữu thần, còn có chút ý cười trong đó, càng làm cho người ngạc nhiên chính là phía sau người này còn theo một cái đuôi nhỏ. Tiểu nam oa vui vẻ phấn nộn chính ôm đùi người nọ, nhìn Cơ Mộc Ly nhếch miệng cười đến đặc ý.

"Y Họa, sao nàng lại tới đây?" Cơ Mộc Ly trên mặt vui sướng khó nén, xách tiểu nhân đang ngăn cản đến một bên, rồi sau đó ôm eo Thủy Y Họa hỏi.

Thủy Y Họa thấy được trong mắt hăn vẻ chờ mong, cười cười, trả lời: "Ta nhớ huynh, liền năn nỉ hoàng thượng để cho ta tới."

Cơ Mộc Ly chính cao hứng muôn ôm người hung hăng hôn một cái, này mới phát giác trong lều trại còn có hai tên chương mắt. Một lớn, một nhỏ.

Kiểm Thập Nhất vẫn tương đối thức thời, kéo tiểu nhân cũng đi ra ngoài. Cơ Thần Tinh bĩu môi, đi theo Kiểm Thập Nhất, trước khi đi còn nhìn cha mình làm mặt quỷ, hừ hừ nói: "Phụ vương, mẫu thân là sợ người bại trận cho nên đến trợ giúp người, dọa người!"

Cơ Mộc Ly hiện tại tâm tình tốt lắm, trực tiếp xem nhẹ tiểu gia hỏa khiêu khích, đám người đi rồi khẩn cấp liền ôm Thủy Y Họa vô cùng thân thiết.

Một phen khinh thương yêu mật, hai người kề cận bên nhau ngồi cùng một chỗ.

"Y Họa, nàng nghĩ như thế nào mà lại đến quân doanh xem ta?" Cơ Mộc Ly cầm đế ở trên vai nàng, ôm nàng xoay xoay.

Thủy Y Họa thần bí cười nói: "Đưa lương thảo cho huynh, thuận tiện tặng cho huynh ít bảo bối."

"Hả? Không biết là bảo bối gì, có thể làm nàng tự mình đưa tới?"

"Là một thứ vũ khí có thể làm quân ta lập công to. Hơn nữa ta còn..."

"Ai ở bên ngoài!"

Cơ Mộc Ly chợt quát một tiếng,

Chỉ thấy một bóng người cấp tốc dung nhập vào trong màn đêm, trong lòng hấn cả kinh, hai mắt tình ý lúc trước đều trầm xuống.

Người nọ là ai? Lại ở ngoài trướng nghe bao lâu? Hấn tự hỏi nhĩ lực thượng thừa, liền tính vừa rồi cùng Y Họa ở chung thả lỏng một ít, nhưng cũng không đến mức ngay cả có người tới gần đều cảm thấy không ra. Người nọ khinh công cùng nội lực nhất định đều rất lợi hại, bằng không cũng không thể tránh thoát hơn mười đội tuần binh ban đêm, còn có thể dưới mí mắt của hấn nghe lén!

Đáng chết!

Thủy Y Họa cũng là trong lòng chợt lạnh, "Ly Ly, nhanh chóng phái người tra rõ quân doanh, xem người nọ là còn có đồng đảng!"

Cách trướng doanh không xa Kiếm Thập Nhất nghe tiếng sau đã đuổi theo ra ngoài. Đuổi theo vài dặm, người nọ hiển nhiên không nghĩ cùng hấn xung đột chính diện, chỉ để ý chạy.

Như thế đi xuống căn bản không phải biện pháp, Kiếm Thập Nhất hai mắt nhất lảng, chỉ bạc nhận kiếm đã rút ra, trong không trung ném bay mà

ra, muốn trước ngăn trở bộ pháp người nọ.

Nhưng mà người nọ thân mình khế nghiêng, thế nhưng tránh thoát một kiếm, ngay sau đó tốc độ không giảm trái lại còn tăng, thẳng đến Biên Phong thành.

Kiểm Thập Nhất đuổi tới ba dặm ngoài thành, đã là phạm vi quân địch. Cho nên không dám liều lĩnh, sợ có mai phục, chỉ có thể lui trở về.

Trở lại trong lều, Kiểm Thập Nhất đem tình huống nói cho Cơ Mộc Ly, Cơ Mộc Ly nghe vậy nhíu mày: "Nhất định là người như hình với bóng bên cạnh Văn Nhân Lưu. Người kia, Văn Nhân Lưu gọi hần Kim sư phụ, nói vậy địa vị không thấp, ta cùng hần đã giao thủ, võ công rất cao. Truyền lệnh đi xuống, tăng mạnh đề phòng!"

Nếu như thực đánh lên, Kim sư phụ cũng không phải đối thủ của Cơ Mộc Ly, nhưng là một người như vậy lên vào thám thính quân tình, không thể không phòng!

Trở lại Biên Phong thành Kim sư phụ sắc mặt không dễ nhìn, lần đầu tiên bị người đuổi theo giống như đuổi chó.

Văn Nhân Lưu hơi có chút không vui, "Tử Ngọc, đây là người ra chủ ý?"

Lê Tử Ngọc ngượng ngùng cười, "Điện hạ, ta biết người có tâm cùng Cơ Mộc Ly so đo một phen, nhưng là Điện hạ chớ quên tình cảnh của chúng ta, nơi này dù sao cũng là Hỏa Vũ quốc thổ, chúng ta vốn tính toán là công hạ Hỏa Vũ quốc vài toà biên thành, sau đó từ từ mà tính. Nhưng là Điện hạ, bản lĩnh của Cơ Mộc Ly khác xa với dự đoán của chúng ta. Nếu không thể thủ thành trì, đánh hạ lại có ích lợi gì?"

Văn Nhân Lưu trầm mặc, hồi lâu sau mới lạnh nhạt hỏi một câu, "Tử Ngọc là muốn ta không công buông tha cho công Biên Phong thành? Người chẳng lẽ quên lúc trước chúng ta công thành đã chết bao nhiêu tướng sĩ?"

"Vi thần không là ý này." Lê Tử Ngọc thở dài. Kỳ thực nếu là một người có bản lĩnh khác tới, Văn Nhân Lưu rất có khả năng liền chủ động bỏ qua thành trì, nhưng lần này tới cố tình là Cơ Mộc Ly.

Người khác có lẽ không biết, Lê Tử Ngọc lại rất rõ ràng ám ảnh trong lòng Văn Nhân Lưu. Trước mắt người này đối Thủy Y Họa thật có hứng thú, có hứng thú đến điều tra tất cả mọi thứ mà nàng đã trải qua. Kết quả chính là, hẳn đối với nữ nhân mới chung nhau ngăn ngừa vài lần càng có hứng thú, thậm chí đã có chút không thả ra được. Mà Cơ Mộc Ly là nam nhân gần gũi nhất với Thủy Y Họa liền thành đối tượng mà Văn Nhân Lưu muốn giao phong nhất, thậm chí lấy đả bại hẳn vì nhiệm vụ của mình.

Đương nhiên, những thứ đó cũng không ảnh hưởng tới chủ kiến trong lòng Văn Nhân Lưu, liền ngay cả Thủy Y Họa cũng thế. Hẳn chẳng qua là thưởng thức nữ nhân kia, đối phó Cơ Mộc Ly cũng là ở trong kế hoạch. Cho nên Lê Tử Ngọc mới sẽ không vạch trần điểm tâm tư của hẳn. Trước kia hẳn là nghĩ như vậy, cũng là như thế phóng túng. Nhưng là hiện tại xem ra, Văn Nhân Lưu đối này nữ nhân này đã gần như nhập ma, hơn nữa sắp ảnh hưởng đến chủ tâm của hẳn rồi.

"Lưu công tử, thuộc hạ tìm hiểu đến một đại sự." Kim sư phụ chen vào nói, đánh vỡ bầu không khí không vui giữa hai người này.

Hai người có thể này mới quay đầu nhìn hẳn.

Đợi đến Kim sư phụ nói xong bản thân thám thính tới tin tức, Văn Nhân Lưu thần sắc rõ ràng biến đổi, lập tức khòe miệng gợi lên một chút ý cười không rõ, nói: " Hả? Kim sư phụ là nói địch quân có giám quân, mà giám quân đúng là Viêm Đạm vương phi?"

Lê Tử Ngọc chú ý cũng là một chuyện khác, hơi chút nhíu mày, hỏi, " Thủy Y Họa nói bản thân không chỉ có mang đến lương thảo, còn mang đến một loại vũ khí bí mật?"

"Đúng, thuộc hạ nghe được rất rõ ràng."

Hai người liếc nhau, Văn Nhân Lưu lơ đãng cười cười, "Bình đến tướng chặn, nước đến đất ngăn."

Hai ngày sau, Hỏa Vũ quân doanh, gần năm vạn tướng sĩ toàn bộ bị tụ tập ở cùng nhau.

Cơ Mộc Ly cười trên con ngựa cao to, một mặt nghiêm nghị nhìn chăm chăm chúng tướng sĩ phía trước, cao giọng hỏi: "Biết chúng ta vài ngày nay đều đang làm cái gì sao?"

"Biết!" Chúng tướng sĩ lớn tiếng hô to, Cơ Mộc Ly gật gật đầu, ánh mắt lãnh liệt đảo qua chúng tướng sĩ, lớn tiếng nói: "Đúng! Chúng ta vài ngày nay đang tấn công Lam Đăng, đoạt lại hai tòa thành trì của chúng ta! Nhưng không chỉ là như thế này!"

Hắn ghì chặt dây cương, khẽ vuốt con ngựa đỏ thẫm dưới thân đang hơi xao động, cất cao giọng nói: "Chúng ta không đơn thuần là đoạt lại thành trì, chúng ta còn là rửa sạch sỉ nhục trước kia! Nơi này! Chính là ở trong này! Lam Đăng đã giết ta vài Đại tướng của Hỏa Vũ, vài tên tiên phong, thậm chí ngàn vạn binh lính!"

"Nơi này có máu của tướng sĩ Hỏa Vũ chúng ta lưu lại, có bọn họ lưu lại không cam lòng cùng tiếc nuối! Chúng ta không chỉ có muốn đoạt lại bản thân thành trì, càng muốn vì bọn họ báo thù rửa hận!"

Cơ Mộc Ly mắt sáng như đuốc nói năng khí phách, "Ngầm lại! Ngầm lại Lam Đăng mang cho chúng ta sỉ nhục! Hôm nay, chúng ta sẽ tại nơi đây rửa sạch sỉ nhục trước kia, vì các huynh đệ chết đi báo thù. Các huynh đệ, hãy dũng cảm đấu tranh anh dũng, không dám tiến lên đó là rùa đen rút đầu!"

Trước trận các tướng sĩ bị khơi dậy một thân nhiệt huyết, giờ cao vũ khí hô hào theo Cơ Mộc Ly.

Cơ Mộc Ly hơi hơi nâng đầu, trầm giọng nói: "Nhớ kỹ, chúng ta không phải là tàn sát, chúng ta chính là đoạt lại thành trì! Càng là cảnh cáo địch nhân, chúng ta Hỏa Vũ quốc không phải dễ bắt nạt như vậy! Chỉ cần bốn vương không chết, bốn vương sẽ thủ đến một khắc cuối cùng! Chỉ cần đại quân một người không chết, thì một người cũng sẽ quơ lấy đại đao giết đi qua! Trời bảo hộ Hỏa Vũ, này chiến tất thắng!"

Các tướng sĩ nghe vậy ào ào hô hào: "Trời bảo hộ Hỏa Vũ, này chiến tất thắng!"

"Trời bảo hộ Hỏa Vũ, này chiến tất thắng!"

Cơ Mộc Ly khuôn mặt càng thêm lạnh lùng, cất cao giọng nói: "Các huynh đệ! Hãy xem xem chung quanh chúng ta, hơn một tháng trước, Lam Đăng là thế nào giết hại huynh đệ chúng ta, đoạt thành trì chúng ta, chúng ta phải trả lại! Đợi đến sau này trở về, chúng ta có thể kiêu ngạo nói cho những người khác, là chúng ta đoạt lại quốc thổ của bản thân, đem Lam Đăng đánh cho hoa rơi nước chảy!"

Chúng binh sĩ ào ào hòa cùng, từng gương mặt trẻ tuổi huyết sắc cơ hồ muốn căng ra, Cơ Mộc Ly quay đầu nhìn về ngọn núi phía xa xa liếc mắt một cái. Y Họa, thật may mắn, cùng nàng kề vai chiến đấu!

Phía sau Phó tướng vụng trộm để sát vào bên người đại tướng quân Kiếm Thập Nhất, vừa mừng vừa sợ hỏi, "Kiếm Tướng quân, hôm nay Vương Gia thế nào không giống trước kia, những lời này ngay cả ta nghe xong đều nhiệt huyết sôi trào, đừng nói là những người trẻ tuổi!" Trước kia Viêm Đạm vương ngay cả cái rắm đều sẽ không phóng, đương nhiên những lời này hẳn liền dám ở trong lòng suy nghĩ một chút.

Kiểm Thập Nhất hơi hơi bĩu môi, "Thật sự là làm khó gia, lại bị vương phi buộc nói nhiều lời vô nghĩa như vậy. Chẳng qua...những lời vô nghĩa nhìn như tác dụng rất lớn, so hứa hẹn thăng quan tiến chức còn phải hữu dụng."

Cơ Mộc Ly làm xong việc động viên trước cuộc chiến, những binh sĩ được hăn dẫn dắt giống như sói hoang nhắm về phía Biên Phong thành.

Mà lúc này dưới Biên Phong thành, Văn Nhân Lưu sớm sai người dọn xong trận pháp chờ địch nhân.

Trận pháp hình dạng xem ra giống như là một con chim ưng, hai cánh giương ra, binh lính tay cầm tấm chắn đứng thẳng, mà trận pháp này còn lại có một ít kỵ binh cầm trường thương cùng đại đao.

Cơ Mộc Ly cũng mặc kệ đây là trận pháp gì, theo ý hăn, lực lượng đông, trận pháp đều là dư thừa. Cơ Mộc Ly không thể tiết lộ thân phận cho nên không có sử dụng Quỷ sát huyết tiên, mà là quơ lấy một thanh đại đao mang theo mọi người giết vào trung tâm trận pháp, sang trái rồi lại phải, gặp người liền chém, thi thể ngổn ngang, máu tươi văng khắp nơi.

Trên tường thành Văn Nhân Lưu giơ tay, ưng trận thế nhưng lập tức biến hóa đội hình, thành một trận đồ bát quái, bao vây mọi người vào trong đó.

Như thay đổi người thường, chỉ sợ sớm đã bị trường thương đâm chết, nhưng là Cơ Mộc Ly nơi nào là thường nhân. Hăn không theo lẽ thường, gặp người liền chém làm cho trận đồ bát quái lộ ra sơ hở, mà phía sau hăn tướng sĩ trẻ tuổi đã chém giết đỏ cả mắt rồi, nhìn thấy trận pháp có lỗ hổng, lập tức liền đâm tới.

Từ trước đến nay Lam Đằng lấy trận pháp nổi danh bị Cơ Mộc Ly mang đội tiên phong triệt để nhiễu loạn trận hình.

Cơ Mộc Ly bản thân tổn hại trận pháp, liền dứt khoát triệt để hủy đi nó. Dù sao chính hãn không cần, cũng không cho quân địch dùng trận pháp, tướng sĩ quân địch bị chém chạy loạn bốn phía.

Trận pháp còn không có triệt để bắt đầu phát huy tác dụng rất nhanh đã bị Cơ Mộc Ly dẫn dắt đội tiên phong khuấy đảo thành năm bè bảy mảng.

Văn Nhân Lưu ở trên tường thành ánh mắt lạnh lạnh xem dưới thành hết thấy, nặng nề mắng chửi một câu, "Đồ điên không muốn sống!"

"Điện hạ, Lê quân sư, mau mở cửa thành, ta duy trì không được rồi!" Mới qua nửa canh giờ mà thôi, tướng quân tiên phong của Lam Đăng không chịu được nhìn về phía người trên cửa thành hô lớn, lúc này hãn đã là một thân chật vật.

Lúc hai phe binh lính giao chiến, Kiếm Thập Nhất cũng không nhàn rỗi, suất lĩnh tám mươi một Quỷ sát quân leo tường thành. Tên đến đây từng đợt rồi lại từng đợt, phần lớn Quỷ Sát quân tránh được, nhưng cũng có một ít quân bị tên xạ thương. Nhưng là Kiếm Thập Nhất mục đích chủ yếu lại không phải thật sự trèo lên tường thành, mà là dụ Văn Nhân Lưu bắn tên, chờ một khắc hãn đem tên bắn hết ra.

"Điện hạ, cửa thành không thể mở." Lê Tử Ngọc nhanh nhú mày nói.

"Bản cung biết." Văn Nhân Lưu sắc mặt mặc dù không có nhiều biến hóa, nhưng là trong mắt rõ ràng bắt đầu khởi động một ít sóng ngầm. Hiện tại Hòa Vũ quốc tướng sĩ đã xâm nhập bốn phương, nếu mở cửa thành, thật khả năng liền thất thủ. Nhưng nếu không mở cửa thành... Hãn chỉ có thể trở mắt xem tướng sĩ chết ở dưới đao thương của đối phương. Hoặc là, trở thành tù binh.

Văn Nhân Lưu nắm chặt tay, hai mắt trợn lên nhìn chăm chăm bóng người dưới thành, khô giáp màu trắng, uy phong凛冽, mà người nọ mặt giống như la sát dưới địa ngục, khát máu, tàn nhẫn.

"Kim sư phụ, người có thể dùng một mũi tên bắn trúng chủ tướng đối phương không?" Văn Nhân Lưu bỗng nhiên lên tiếng nói.

Kim sư phụ giật mình, im lặng một lát mới trả lời: "Điện hạ, thuộc hạ từng đã nói qua, chỉ ở bên cạnh người bảo hộ người năm năm, trả lại ân tình của người, trừ này đó ra những chuyện khác thuộc hạ sẽ không nhúng tay." Truyện được đăng tại.

Văn Nhân Lưu lạnh nhạt cười cười, "Không cần năm năm, nếu Kim sư phụ nguyện ý hiện tại ra tay, người thiếu ân tình bản cung từ đây xóa bỏ."

Dứt lời, thanh âm lại nhuyển xuống, "Kim sư phụ người cũng thấy đấy, người nọ chính là người điên, bản cung thật khổ cực mới nghiên cứu ra trận pháp hoàn toàn bị hấn lung tung hủy đi, lại không áp dụng thi thố, toàn quân sẽ bị diệt. Người chẳng lẽ nhẫn tâm nhìn đến những tướng sĩ trung tâm đó toàn bộ chết dưới loạn đao sao? Cái gọi là bắt giặc bắt vua trước, chỉ có giết người cầm đầu, mới có thể làm rối loạn trận tuyến của đối phương, mà có thể làm chuyện ấy chỉ có một mình Kim sư phụ người mà thôi.

Giúp, hoặc là không giúp, chính người cân nhắc đi."

Lê Tử Ngọc nghe được tắc lưỡi, hấn rất ít khi nhìn đến Văn Nhân Lưu như vậy dụ dỗ đe dọa người khác, càng đừng nói là hấn trong ngày thường rất là kính trọng Kim sư phụ, xem ra Cơ Mộc Ly thật là bức người ngoan rồi. Nhưng mà, đây cũng thật là biện pháp tốt nhất.

Kim sư phụ suy nghĩ một lát, ánh mắt quét đến tình hình thê thảm dưới thành, cuối cùng thở dài một hơi, nói: "Điện hạ, ta đáp ứng người đem hết toàn lực bắn ra ba tên, sau đó mặc kệ kết quả như thế nào, hi vọng Điện hạ không cần lại bức bách ta quản việc phân tranh giữa các nước nữa."

"... Được."

Tài bắn cung của Kim sư phụ trăm phát trúng trăm, hơn nữa mỗi một tên lực đạo có thể xuyên thùng tường đá. Lúc hãn đáp ứng bắn tên, Văn Nhân Lưu trong lòng thở dài nhẹ nhõm một hơi. Hãn biết người này từ trước đến nay hết lòng tuân thủ lời hứa, ddlequydon.com nói là đem hết toàn lực bắn ra ba tên sẽ dùng toàn lực ứng phó, mà tên hãn bắn ra, phóng tầm mắt khắp thiên hạ cũng không có mấy người có thể tránh thoát đi.

Một thanh trường cung màu vàng được hai tiểu binh hợp lực nâng đi lên, Kim sư phụ kéo trường cung, nhắm ngay nam tử áo giáp đang chém giết dưới thành, mũi tên lực đạo mười phần bắn đi ra ngoài, ngay sau đó lại là hai mũi tên cùng phát.

NGHỊCH THIÊN ĐỘC SÙNG CUỒNG PHI THẬT YÊU NGHIỆT

Sa Thôn

www.dtv-ebook.com

Chương 157: Đại Kết Cục: Kịch Chiến, Quy Ẩn (2)

Cơ Mộc Ly vừa giận vừa cười, đợi đến cười đủ, trong mắt đã là âm trầm, "Khá lắm Văn Nhân Lưu, hóa ra là thế!"

Văn Nhân Lưu căn bản là khinh thường bảo tàng trong truyền thuyết, hẳn đợi chính là lúc Cơ Mộc Ly cùng thuộc hạ của hắn rời đi Hỏa Vũ. Lần này Cơ Mộc Ly mang theo Kiếm Thập Nhất cùng Đông Phương Lăng, tìm kiếm bảo tàng mất gần một tháng, mà trong một tháng gần gũi đó, Văn Nhân Lưu liền dẫn người chiếm trọn hai tòa thành trì quan trọng nhất của Hỏa Vũ là Thạch Thành và Biên Phong Thành!

Cơ Văn Kỳ day day thái dương, "Mộc Ly người có thể an toàn trở về, đối trẫm mà nói đã là trấn an lớn nhất. Về phần hai tòa thành trì này, lại trọng yếu cũng không bằng tính mạng của người."

"Hoàng huynh, Văn Nhân Lưu khinh người quá đáng!" Cơ Mộc Ly giọng điệu lạnh như băng. Người nọ tính toán nhưng là không sai, thậm chí ngay cả hắn cũng tính một lượt ở bên trong rồi.

"Mộc Ly, lần này chúng ta phải để ý, Văn Nhân Lưu không phải là người dễ đối phó, tâm cơ của hắn cùng mưu lược không người có thể so, huống chi bên người hắn còn có Lê Tử Ngọc, liền ngay cả Diệp gia cũng vì hắn." Cơ Văn Kỳ có chút lo lắng, lần này hắn đã mất vài vị tướng quân.

"Nghe nói lần này là Văn Nhân Lưu tự mình xuất chinh, lời này là thật hay giả?" Cơ Mộc Ly ánh mắt ẩn ẩn chớp động.

" Là thật. Mộc Ly, trẫm cũng không gạt người, lần này Văn Nhân Lưu tự mình xuất chiến, Lam Đẳng sĩ khí tăng cao, trẫm tính toán... Ngự giá xuất

chinh."

Cơ Mộc Ly nhướn mày, "Có thần đệ ở đây, nào cần hoàng huynh xuất mã."

Cơ Văn Kỳ bị giọng điệu đương nhiên của hắn đùa nỡ nộ cười, đánh hắn một quyền, "Đây là khẩu khí gì, trẫm ở trong mắt ngươi liền vãn nhược như thế? Trẫm đã có chiến lược, chỉ chờ ngươi trở về thay xử lý triều chính. Lần này trẫm tâm ý đã quyết, ngươi đừng khuyên trẫm."

"Hoàng huynh, thần đệ cũng không phải nói đùa với ngài, lúc này đây thỉnh hoàng huynh cần phải nhường thần đệ đi đối chiến, thần đệ cùng Văn Nhân Lưu còn có nợ cũ chưa đòi."

Cơ Văn Kỳ buồn bực nhìn hắn, "Trẫm thế nào không biết ngươi cùng này Văn Nhân Lưu kết thù riêng?"

"Tóm lại, hoàng huynh giao cho thần đệ là tốt rồi, triều chính ta xử lý không được, ngươi như không nghĩ ta làm cho triều chính lộn xộn, vậy ngươi cứ khẳng khẳng giữ ý kiến."

Cơ Văn Kỳ bất đắc dĩ nâng trán, "Thôi thôi, đáp ứng ngươi là được. Nhưng mà ngươi nên bận tâm đại cục, cũng đừng hành động theo cảm tình. Quan trọng nhất là, ngươi muốn cam đoan bản thân an toàn."

Cơ Mộc Ly liếc hắn, "Ta lại không biết hoàng huynh khi nào trở nên dong dài như vậy rồi."

Cơ Văn Kỳ nhanh chóng đuổi người.

Cơ Mộc Ly rất nhanh liền dẫn dắt quân đội đi biên thành, Văn Nhân Lưu đánh hạ hai tòa thành trì là hai tòa thành trì giáp ranh với biên giới Lam Đăng. Tặc nhân tâm cơ rất sâu, chuyên môn chờ hắn rời đi thì mới động thủ. Một khi mất hai tòa thành trì này, ngocthuymbachdang. Lam Đăng tấn

công các thành trì khác quả thực quá dễ dàng. Nhưng là Cơ Mộc Ly cũng sẽ không cho phép loại chuyện này phát sinh, Văn Nhân Lưu là thế nào đánh hạ thành trì, hẳn sẽ dùng cách đó đoạt lại!

Quân đội đóng quân cách Thạch Thành mười dặm, Cơ Mộc Ly tuy rằng chỉ dẫn theo năm vạn tinh binh, lại giao cho Bạch Hổ cùng Chu Tước mang đến tám mươi một Quỷ sát quân của Tiêu Dao cung. Quỷ Sát quân cải trang thành tinh binh lẫn ở trong đội ngũ, chỉ cần thu được ám hiệu của Cơ Mộc Ly có thể làm tiên phong, vụng trộm công thành.

Trời vừa sáng, Cơ Mộc Ly một thân khôi giáp màu bạc gọn gàng linh hoạt điểm hai vạn tinh binh, trong đó sáu ngàn tinh binh làm tiên phong. Lúc này đây chủ yếu là thăm dò quân địch, cũng không cần tính toán quá nhiều.

Dưới ánh mặt trời, ngân khôi lờ lờ sáng lên, nổi bật lên tư thế oai hùng hiên ngang của người nọ.

"Gia, lần này để thuộc hạ đánh tiên phong đi." Kiếm Thập Nhất ghì ngựa đuổi tới trước mặt hắn, thấp giọng nói: "Còn có, vương phi thác thuộc hạ nói cho gia một câu."

"Hả? Y Họa nói cái gì ? Có phải bảo ta đi đường cẩn thận không." Cơ Mộc Ly tâm tình thật tốt.

Kiếm Thập Nhất mặt không đổi sắc khẽ lắc đầu, "Không phải. Vương phi nói, nếu như ngài bị thương quay về. Về sau liền ngủ trên sàn."

Cơ Mộc Ly nghe được sững sốt, quả thực là dở khóc dở cười, "Đao kiếm không có mắt, làm sao có thể một chút thương tổn cũng không có, nhưng mà ta đã mang theo thuốc trừ sọ của Lăng. Đến lúc đó liền tính thực sự thương tổn cũng sẽ không để Y Họa nhìn ra."

Kiểm Thập Nhất lơ đãng, "Từ ngài, trong đó lợi hại, gia bản thân cần nhắc đi."

Cơ Mộc Ly mấp máy miệng, nhìn không được cười khẽ, trong lòng giờ này khắc này trở nên cực kì bình thản yên tĩnh. Có người ở ngoài ngàn dặm luôn luôn lo lắng chính mình, chờ bản thân, lại không có gì so này làm cho người ta cảm thấy tâm ấm rồi. Hắn rất muốn nhanh kết thúc chiến sự nhằm chán này, rồi sau đó hồi phủ gặp người trong lòng, còn có tiểu gia hỏa giáo hoạt kia. Hai mẫu tử nhà này, quả thực là cùng nhau đến khắc hẳn. Truyện được đăng tại.

Cơ Mộc Ly mang theo chúng tướng sĩ tự mình xuất chinh, sĩ khí tăng cao, nhưng là Lam Đăng cũng không kém cỏi chút nào, người ta đi nhưng là Lam Đăng thái tử, quốc quân tương lai.

Lúc hai vạn tướng sĩ đến dưới thành, trên tường thành người nọ chính khoan thai đứng sừng sững trên này, trên mặt ý cười phong khinh vân đạm, hẳn không có mặc khôi giáp, vẫn là một thân áo trường bào màu trắng.

"Văn, Nhân, Lưu." Dưới thành người nọ một thân khôi giáp màu bạc, sắc mặt lạnh lùng lại khó nén khí chất tiên yêu khó phân biệt. Hắn nhìn người trên tường thành, khoe miệng cong lên, chậm rãi phun ra tên của hắn, trong mắt lại không có chút ý cười.

Hai người giằng co, không có lời nói dư thừa, trong mắt bắt đầu khởi động sóng ngầm chỉ có lẫn nhau mới biết được.

"Thập Nhất, đưa cung tiễn đến." Cơ Mộc Ly bỗng nhiên mở miệng nói, phía sau hắn Kiểm Thập Nhất lập tức chuyển cung tiễn đến. Cung tiễn này chính là dùng chất liệu thượng đẳng chế thành, tầm bắn có thể vượt xa ngoài hai trăm bước.

Chỉ thấy nam tử áo giáp cánh tay giương lên, tên đã lắp, cung bị kéo căng, nhắm phía trên tường thành hai mắt hơi hơi nhúu lại.

"Công tử cẩn thận!" Kim sư phụ bên người bảo hộ Văn Nhân Lưu hai mắt trừng trừng, quát to một tiếng.

Văn Nhân Lưu lại ngay cả ánh mắt đều không nháy mắt một cái, trơ mắt nhìn mũi tên bay về phía bản thân, tên sát qua thái dương hắc, keng một tiếng thẳng tắp bắn vào quân kỳ phía sau. Quân kỳ trong khoảnh khắc liền rơi xuống.

Thật là lợi hại! Cách xa như vậy còn có thể bắn trúng, hơn nữa một mũi tên lực đạo đủ mạnh. Trên tường thành vài binh lính trông chừng trong lòng đã nổi lên sợ hãi.

Lê Tử Ngọc nghe tiếng mà đến, đứng cạnh Văn Nhân Lưu, cùng nhau nhìn về binh mã phía dưới thành.

"Tử Ngọc, xem ra thực bị người đoán trúng." Văn Nhân Lưu đột nhiên cười nhạt một tiếng, im lặng một lát, liếm cười phân phó nói: "Truyền lệnh đi xuống, trong vòng ba ngày, mặc kệ quân địch như thế nào kêu gào, không được mở thành nghênh chiến. Đã nhiều ngày chú ý phòng thủ, đặc biệt ban đêm." Truyền được đăng tại.

Mấy ngày sau, Văn Nhân Lưu không có xuất hiện trên tường thành, mà Cơ Mộc Ly cũng không có tự mình hiện thân, chỉ phái Kiếm Thập Nhất và vài đại tướng quân tiến đến bên tường thành kêu gào. Kiếm Thập Nhất trầm mặc ít lời, không có nghĩa là thủ hạ của hắn đều là cọc gỗ, hắn chuyên môn tìm mấy tiểu tướng chửi bậy giỏi nhất trong quân doanh đến mắng, tiếng chửi bậy khó nghe, kém chút ngay cả ba đời tổ tông của quân địch đều mắng đi vào.

"Điện hạ, Viêm Đạm vương thật sự quá đáng!" Lam Đằng bên này Lý lão tướng quân nổi giận đùng đùng xâm nhập chỗ ở của thái tử điện hạ.

Hai người đánh cờ dừng lại, quay đầu nhìn nhìn người tới.

"Lý lão tướng quân làm gì tức giận, bọn họ chẳng qua cũng chỉ dùng võ miệng." Lê Tử Ngọc cười nói, "Thái tử điện hạ trong lòng có tính toán, ta chỉ để ý nghe theo Điện hạ an bày."

Văn Nhân Lưu cười nhạt, "Vẫn là Tử Ngọc hiểu biết bản cung."

Lý lão tướng quân nhìn nhìn hai người thờ ơ, nặng nề mà thở dài một hơi, sau đó ghen một bụng khí đi rồi.

"Hiện tại đúng là lúc Hỏa Vũ sĩ khí hùng hực, nói vậy Điện hạ lo lắng điểm ấy đi. Không, không chỉ này, ta nghĩ Điện hạ là muốn đốt một mối lửa tự cao, làm cho bọn họ tự cao tự đại, do đó thả lỏng cảnh giác. Ba ngày sau bọn họ nếu là đánh lén, nhất định sẽ đại bại mà về."

Văn Nhân Lưu cười mà không nói.

Ngoài thành nơi đóng quân, doanh trưởng chủ tướng.

"Gia, đã ngày thứ ba, cửa thành khép chặt không mở, chúng ta không thể nào xuống tay. Không bằng ta mang theo quân tiên phong đi đánh lén?" Kiếm Thập Nhất ôm kiếm đứng ở một bên, đã có chút kềm nén không được. Hắn từ trước đến nay làm việc rõ ràng, thật sự không thích kéo dài như vậy.

Cơ Mộc Ly đang híp mắt chậm rãi mở ra, hai mắt tinh quang, bỗng nhiên cười, như có đăm chiêu nói: "Ngay cả Thập Nhất người đều kềm nén không được, càng đừng nói là những tướng sĩ khác. Văn Nhân Lưu nhưng là biết rõ nhân tâm."

"Gia, người là nói... Văn Nhân Lưu hẳn đang chờ chúng ta chủ động đưa lên cửa?" Kiếm Thập Nhất lập tức đã hiểu.

"Có lẽ... Không chỉ như vậy."

Kiểm Thập Nhất hơi kinh hãi, "Chẳng lẽ... Hãn Văn Nhân lưu còn tưởng đánh lén chúng ta?"

Lời này mới rơi xuống, ngoài doanh trường bỗng nhiên truyền đến tiếng cười, đúng là ám hiệu quân doanh bị đánh lén.

Cơ Mộc Ly cười nhạo nói: "Văn Nhân Lưu quả nhiên là người không làm việc theo lẽ thường, nhưng mà bên ta quân doanh đầy đủ năm vạn tinh binh. Hãn vì phòng ngừa ta từ nơi khác đánh lén, binh lính phải đi đóng ở hai tòa thành trì khẳng định không dưới một vạn, có thể phái ra người lại có thể có bao nhiêu? Cho nên ta đoán mục đích của hãn hãn là..."

"Không tốt, lương thảo bị thiêu!" Bên ngoài quân doanh hỗn loạn, có người thất kinh hét lớn.

Địch nhân thiêu lương thảo xong liền đi, căn bản không có lưu lại, làm cho người ta tức giận đến cắn răng.

Kiểm Thập Nhất cũng tức giận cực kỳ, "Tiểu nhân vô sỉ!"

Cơ Mộc Ly lại cười ha ha, "Thập Nhất, đây chỉ là mưu lược mà thôi, bốn vương còn thực thưởng thức người này. Đường nhiên, thưởng thức rất nhiều, bốn vương càng ghét hãn." Nói xong lời cuối cùng, ý cười toàn bộ không có, ngữ điệu lạnh lùng.

Chỉ chốc lát sau, tiểu tướng trông giữ lương thảo liền bị một vị Phó tướng trời tiến vào.

Tiểu tướng suy sút quỳ, dập đầu vài cái, "Mạt tướng thất trách, muốn chém giết muốn róc thịt tất nghe Vương Gia, mạt tướng không một câu oán hận!"

"Quân lệnh như núi, người không nên trách bốn vương." Cơ Mộc Ly khoát tay, đã có người đem người nọ áp đi xuống. Kết cục chỉ có một: Chết.

Đây là quân lệnh, càn là giết gà dọa khỉ. Ai còn dám lười biếng, đó là kết cục!

"Vương Gia, mặt tướng đã tra quá, đã chết năm tiểu binh trông coi lương thảo, lương thảo bị cháy còn lại không đủ cho một nửa binh sĩ." Phó tướng nói mà cái trán đổ mồ hôi lạnh. Không có lương thảo, thế tất sẽ khiến cho binh lính hỗn loạn, chẳng qua là chuyện sớm hay muộn. Hiện tại chỉ có lui binh mới là quyết định chính xác, nhưng là lời này hãn thì không dám nói với vị gia này.

Cơ Mộc Ly không để ý nhún vai, "Thieu liền thieu đi. Truyền lệnh đi xuống, ngày mai sáng sớm đem hết toàn lực công thành."

Phó tướng há miệng thở dốc, ấp úng trả lời: "Nhưng là, tướng sĩ ăn không đủ no liền công thành..."

"Cứ như vậy truyền lệnh đi xuống đi." Cơ Mộc Ly miễn cưỡng vẫy vẫy tay.

Chờ Phó tướng rời đi sau, Kiếm Thập Nhất cũng cau mày nói: "Gia, như vậy chỉ sợ bất thành, Văn Nhân Lưu cùng Lê Tử Ngọc nói vậy đã sớm chuẩn bị kỹ càng. Ngày mai chỉ còn chờ chúng ta chui đầu vô lưới."

"Liền như của hãn ý." Cơ Mộc Ly thần nhiên nói, dưới ánh nến con người tối tăm sáng ngời.

Kiếm Thập Nhất mày nhíu lại một chút lại nói ra. Xem ra, gia trong lòng đã có chuẩn bị.

Không có ăn no tướng sĩ quả nhiên xông xáo không ít, nhưng là quân lệnh như núi, mọi người cũng chỉ có thể cố nén bụng đói, bắt đầu công thành.

Lúc này Văn Nhân Lưu không có sai người khép chặt cửa thành, mà là phái đặc lực Đại tướng tiến đến đối chiến. Lý lão tướng quân hiển nhiên là

nghe mệnh lệnh của Văn Nhân Lưu, ngay từ đầu cũng không vội mà nghênh chiến, mà là bắt đầu khẩu chiến, cùng với mấy tiểu tướng đối phương chửi nhau.

"Đối phương đang kéo dài thời gian. Truyền lệnh đi xuống, tức khắc khai chiến." Cơ Mộc Ly mặt không biểu cảm đối bên người Kiếm Thập Nhất nói.

Lý lão tướng quân gặp đối phương đã phản ứng kịp, cũng không lại lãng phí vô mồm, chấp khởi trường thương liền chém về phía đối phương. Hai phe tướng sĩ chính thức đấu võ.

Mà Kiếm Thập Nhất nghe lệnh, tự mình suất lĩnh một ngàn tinh binh công thành. Những cái thang thật dài đáp ở trên tường thành, từng người từng người binh lính trèo lên trên thang đi. Nhưng là phần lớn leo đến một nửa đã bị tên trên tường thành bắn ngã, từ giữa không trung ngã xuống, vô cùng thê thảm.

Hỏa Vũ tinh binh mặc dù mạnh mẽ mà nhiều, lại phần lớn bụng không ăn no, trạng thái không tốt, khó tránh khỏi chiếm hạ phong.

Tiếng chém giết vang lên không ngừng, máu tươi phun tung toé, cả bầu trời đều giống như bị nhuộm thành màu đỏ. Truyện được đăng tại.

Cơ Mộc Ly ngồi ở trên xe, lẳng lặng đứng ở xa xa quan khán, như là một người qua đường không đếm xỉa tới. Mắt thấy chết hơn phân nửa, Cơ Mộc Ly mới hạ lệnh lui binh.

Trong quân doanh Hỏa Vũ không khí bị thương bao trùm, đa số quân sĩ lòng có khó chịu. Ăn không đủ no còn đánh trận sao nổi?!

"Vương Gia, quân ta thương vong gần một vạn, trong đó đã chết hai ngàn, trọng thương ba ngàn, bị thương nhẹ khoảng năm ngàn..." Phó tướng bẩm báo, thanh âm càng ngày càng thấp.

Cơ Mộc Ly trong lòng đã có tính toán, phất phất tay cho hăn lui xuống. Thấy Kiếm Thập Nhất một bộ dáng muốn nói chưa dám nói, nhân tiện nói: "Có cái gì muốn hỏi cứ hỏi đi."

Kiếm Thập Nhất lập tức nói: "Gia vì sao không ra lệnh Quỷ Sát quân? Hôm nay rõ ràng có thể tránh nhiều người chết như vậy." Ngữ khí không phải là chất vấn cùng bất mãn, chính là đơn giản không hiểu cùng trần thuật.

"Bởi vì thời điểm không đến. Có bỏ mới có, đêm nay ta sẽ báo thù."

Kiếm Thập Nhất còn đang suy nghĩ "Đêm nay" là có ý tứ gì, liền lại nghe đến Cơ Mộc Ly căn dặn nói: "Đi tìm Lâm Mặc, bảo hăn đem lương thảo lấy ra, kiểm kê số lượng binh lính, chuẩn bị một chút, đêm nay liền công thành!"

Trong miệng hăn Lâm Mặc đúng là người dẫn dắt Quỷ Sát quân, Tiêu Dao cung tám mươi một Quỷ Sát quân chỉ nghe theo Tứ Đại Hộ Pháp điều khiển, nhưng là Lâm Mặc cũng là người trong thời gian ngắn nhất làm cho bọn họ hội họp.

"Lương thảo? Gia, chúng ta nơi nào còn có lương thảo?" Kiếm Thập Nhất kinh nghi nói.

Cơ Mộc Ly khước miệng vừa vén, "Lần trước bị thiêu hủy căn bản không phải lương thảo, mà là một ít vôi. Không tha ra mồi câu, làm sao có thể câu được cá lớn."

"Gia, hóa ra người sớm có chuẩn bị, nhưng là người vì sao..." Kiếm Thập Nhất nói đến một nửa không có nói nữa. Hỏi cái gì, vì sao phải hy sinh nhiều như vậy binh lính lừa Văn Nhân Lưu mắc câu? Nhưng đây mới là chân chính Cơ Mộc Ly. Hăn nhìn nhiều lần là lúc Cơ Mộc Ly ở cùng Thủy Y Họa, liền kém chút đã quên nam nhân này khát máu vô tình.

Hiện tại đây... Mới là chân chính hấn đi. Không phải là ảnh hưởng của Thị huyết cổ, mà là nam nhân này trong khung còn có một loại lãnh huyết vô tình.

Trong quân đã truyền khắp: Có quý nhân tương trợ, đưa tới lương thảo. Chúng tướng sĩ được tin tức khí lực tăng vọt, đầu bếp rất nhanh liền làm ra một loạt đồ ăn phong phú. Ăn no một trận, những binh lính không thương tổn và thương nhẹ bị tập hợp lại, mà Quý Sát quân cũng sớm bị tụ tập ở một chỗ khác. Bọn họ không mặc khôi giáp, chỉ mặc một thân màu đen y phục dạ hành.

Lam Đăng trong doanh trại còn tại cuồng hoan, ngoài thành đã có một đội ngũ khổng lồ dần dần tới gần.

Quý Sát quân làm tiên phong, mỗi người trên tay một chiếc móc sắt đôi chiều, ném tới trên tường thành, liền chặt chẽ móc ở phía trên, mà những người áo đen dùng khinh công linh hoạt đi lên.

Binh lính trên tường thành còn ngủ gà ngủ gật, không nghĩ không có một lưu ý, trên cổ đã bị một vết cắt, ngay cả kêu một tiếng cũng không kịp liền chết.

Quý Sát quân công tường thành, rất nhanh từ bên trong mở ra đại môn, mà quân mai phục cách đó ba dặm chờ đợi trên tường có người vung cờ, rất nhanh vào cửa thành, một đường thông suốt.

•

"Điện hạ, người lại thất thần rồi." Lê Tử Ngọc nhắc nhở.

Văn Nhân Lưu ném con cờ trong tay, mày nhíu lại, "Tử Ngọc, người có cảm thấy kỳ quái hay không?"

Lê Tử Ngọc không khỏi ngẩng đầu nhìn hăn, "Hóa ra không phải một mình ta có loại cảm giác này." Tuy rằng Văn Nhân Lưu mưu hoa vẹn toàn, nhưng là hết thầy không khỏi tiến hành rất thuận lợi, thật giống như là có người chuyên môn chui vào lưới vậy.

"Không tốt, chúng ta trúng kế rồi!" Văn Nhân Lưu vội đứng dậy, mâu quang lạnh lùng.

Nhưng vào lúc này, có người vội vội vàng vàng phía trước thông bẩm: "Điện hạ không tốt rồi! Quân địch đã công phá cửa thành, lập tức sẽ đánh tới bên này rồi!"

Văn Nhân Lưu nắm chặt tay, bỗng nhiên nhẹ cười ra tiếng, "Cơ Mộc Ly a Cơ Mộc Ly, bản cung tính kế đến hết thầy, chính là không tính đến người tâm ngoan thủ lạt." Thật lâu sau, hăn chậm rãi mở miệng nói: "Bỏ thành."

Một trận chiến này, Hỏa Vũ quốc dễ dàng đoạt lại một tòa thành trì, cơ hồ không có phí người nào. Mà Văn Nhân Lưu lại mang theo binh lính Lam Đăng thối lui đến một tòa thành trì khác đó là Biên Phong thành.

Biên Phong thành không giống với Thạch Thành mà bọn hăn vừa mới tấn công xong, mà là dựa vào núi mà xây, dễ thủ khó công, muốn so phía trước càng khó đánh. Nhưng là Cơ Mộc Ly trong vòng năm ngày đánh hạ Thạch Thành đã thanh danh lan truyền rộng. Bởi vì Thạch Thành tính cả Biên phong thành là một trong ba tòa thành khó công nhất của Hỏa Vũ, huống chi đối phương vẫn là Lam Đăng Thái tử đa mưu túc trí Văn Nhân lưu.

Trải qua một trận chiến này, thái độ của Văn Nhân Lưu rõ ràng trở nên càng cẩn thận, Cơ Mộc Ly cũng không thể giống lần đầu tiên như vậy dễ dàng lừa bịp quá địch nhân, chiếm được tiện nghi gì.

Hai người liền như vậy người tới ta đi, Biên Phong thành nhưng lại nửa tháng đều không có đánh hạ, chiến dịch lớn nhỏ lại đánh không ít.

Cơ Mộc Ly miễn cưỡng chống đầu chộp mắt một chút, Kiếm Thập Nhất đứng tại bên người nhịn không được than một tiếng, "Gia, như vậy khi nào mới kết thúc? Chẳng lẽ muốn luôn luôn tiêu hao dần? Lại tiêu hao dần, lương thảo sớm hay muộn không đủ."

Cơ Mộc Ly mở mắt nhìn hẩn, trêu tức nói: "Thế nào, nhịn không được trở về nhìn Tiểu Tình Nhân của người?"

Kiếm Thập Nhất mặt nhất thời sung huyết đỏ bừng, hừ một tiếng, "Nói được cứ như người không nghĩ vậy."

"Gia mới không tiền đồ giống người như vậy." Cơ Mộc Ly khinh thường thì thầm một tiếng.

"Báo - -" ngoài cửa Tiểu Bình xa xa liên kêu lên.

"Chuyện gì kinh hoàng?" Trong màn trướng hai người đều là người lười nói chuyện, Kiếm Thập Nhất thấy Cơ Mộc Ly trên mặt mang theo không kiên nhẫn, liền thay hẩn hỏi.

Tiểu Bình mặt kích động trả lời: "Bẩm báo Vương Gia cùng Tướng quân, triều đình phái giám quân đưa tới lương thảo!"

Cơ Mộc Ly chột nhú mày, "Bốn vương còn chưa gửi xuất thư tín, triều đình liền phái lương thảo đến? Hoàng huynh quả nhiên tri kỷ. Chẳng qua, đưa lương thảo liền đưa lương thảo, còn phái giám quân, chẳng lẽ không phải vẽ vờ thêm chuyện?"

Lời này mới lạc, ngoài cửa liền truyền đến một giọng nói trong veo, bên trong còn kèm theo mỉm cười, "Hả? Vương Gia cảm thấy ta tới đây là vẽ vờ thêm chuyện?"

Cơ Mộc Ly nghe được thanh âm, hai mắt nhất thời trở nên sáng sủa vô cùng, lòng bàn chân giống như có gió chạy vội ra ngoài.

Kiểm Thập Nhất âm thầm trợn trừng mắt. Vừa rồi nói hăn không tiền đồ đến cùng là ai?

Không đợi Cơ Mộc Ly vén màn, người bên ngoài đã đi trước một bước tiến vào.

Người tới một thân quần áo màu đen mạnh mẽ, tóc cũng buộc thành kiểu nam tử, một đôi mắt phá lệ sáng trong hữu thần, còn có chút ý cười trong đó, càng làm cho người ngạc nhiên chính là phía sau người này còn theo một cái đuôi nhỏ. Tiểu nam oa vui vẻ phấn nộn chính ôm đùi người nọ, nhìn Cơ Mộc Ly nhếch miệng cười đến đặc ý.

"Y Họa, sao nàng lại tới đây?" Cơ Mộc Ly trên mặt vui sướng khó nén, xách tiểu nhân đang ngăn cản đến một bên, rồi sau đó ôm eo Thủy Y Họa hỏi.

Thủy Y Họa thấy được trong mắt hăn vẻ chờ mong, cười cười, trả lời: "Ta nhớ huynh, liền năn nỉ hoàng thượng để cho ta tới."

Cơ Mộc Ly chính cao hứng muôn ôm người hung hăng hôn một cái, này mới phát giác trong lều trại còn có hai tên chương mắt. Một lớn, một nhỏ.

Kiểm Thập Nhất vẫn tương đối thức thời, kéo tiểu nhân cũng đi ra ngoài. Cơ Thần Tinh bĩu môi, đi theo Kiểm Thập Nhất, trước khi đi còn nhìn cha mình làm mặt quỷ, hừ hừ nói: "Phụ vương, mẫu thân là sợ người bại trận cho nên đến trợ giúp người, dọa người!"

Cơ Mộc Ly hiện tại tâm tình tốt lắm, trực tiếp xem nhẹ tiểu gia hỏa khiêu khích, đám người đi rồi khẩn cấp liền ôm Thủy Y Họa vô cùng thân thiết.

Một phen khinh thương yêu mật, hai người kề cận bên nhau ngồi cùng một chỗ.

"Y Họa, nàng nghĩ như thế nào mà lại đến quân doanh xem ta?" Cơ Mộc Ly cầm đế ở trên vai nàng, ôm nàng xoay xoay.

Thủy Y Họa thần bí cười nói: "Đưa lương thảo cho huynh, thuận tiện tặng cho huynh ít bảo bối."

"Hả? Không biết là bảo bối gì, có thể làm nàng tự mình đưa tới?"

"Là một thứ vũ khí có thể làm quân ta lập công to. Hơn nữa ta còn..."

"Ai ở bên ngoài!"

Cơ Mộc Ly chợt quát một tiếng,

Chỉ thấy một bóng người cấp tốc dung nhập vào trong màn đêm, trong lòng hấn cả kinh, hai mắt tình ý lúc trước đều trầm xuống.

Người nọ là ai? Lại ở ngoài trướng nghe bao lâu? Hấn tự hỏi nhĩ lực thượng thừa, liền tính vừa rồi cùng Y Họa ở chung thả lỏng một ít, nhưng cũng không đến mức ngay cả có người tới gần đều cảm thấy không ra. Người nọ khinh công cùng nội lực nhất định đều rất lợi hại, bằng không cũng không thể tránh thoát hơn mười đội tuần binh ban đêm, còn có thể dưới mí mắt của hấn nghe lén!

Đáng chết!

Thủy Y Họa cũng là trong lòng chợt lạnh, "Ly Ly, nhanh chóng phái người tra rõ quân doanh, xem người nọ là còn có đồng đảng!"

Cách trướng doanh không xa Kiếm Thập Nhất nghe tiếng sau đã đuổi theo ra ngoài. Đuổi theo vài dặm, người nọ hiển nhiên không nghĩ cùng hấn xung đột chính diện, chỉ để ý chạy. Như thế đi xuống căn bản không phải biện pháp, Kiếm Thập Nhất hai mắt nhất lẳng, chỉ bạc nhận kiếm đã rút ra, trong không trung ném bay mà ra, muốn trước ngăn trở bộ pháp người nọ.

Nhưng mà người nọ thân mình khẽ nghiêng, thế nhưng tránh thoát một kiếm, ngay sau đó tốc độ không giảm trái lại còn tăng, thẳng đến Biên Phong thành.

Kiểm Thập Nhất đuổi tới ba dặm ngoài thành, đã là phạm vi quân địch. Cho nên không dám liều lĩnh, sợ có mai phục, chỉ có thể lui trở về.

Trở lại trong lều, Kiểm Thập Nhất đem tình huống nói cho Cơ Mộc Ly, Cơ Mộc Ly nghe vậy nhíu mày: "Nhất định là người như hình với bóng bên cạnh Văn Nhân Lưu. Người kia, Văn Nhân Lưu gọi hắc Kim sư phụ, nói vậy địa vị không thấp, ta cùng hắc đã giao thủ, võ công rất cao. Truyền lệnh đi xuống, tăng mạnh đề phòng!"

Nếu như thực đánh lên, Kim sư phụ cũng không phải đối thủ của Cơ Mộc Ly, nhưng là một người như vậy lên vào thám thính quân tình, không thể không phòng!

Trở lại Biên Phong thành Kim sư phụ sắc mặt không dễ nhìn, lần đầu tiên bị người đuổi theo giống như đuổi chó.

Văn Nhân Lưu hơi có chút không vui, "Tử Ngọc, đây là người ra chủ ý?"

Lê Tử Ngọc ngượng ngừng cười, "Điện hạ, ta biết người có tâm cùng Cơ Mộc Ly so đo một phen, nhưng là Điện hạ chớ quên tình cảnh của chúng ta, nơi này dù sao cũng là Hỏa Vũ quốc thổ, chúng ta vốn tính toán là công hạ Hỏa Vũ quốc vài toà biên thành, sau đó từ từ mà tính. Nhưng là Điện hạ, bản lĩnh của Cơ Mộc Ly khác xa với dự đoán của chúng ta. Nếu không thể thủ thành trì, đánh hạ lại có ích lợi gì?"

Văn Nhân Lưu trầm mặc, hồi lâu sau mới lạnh nhạt hỏi một câu, "Tử Ngọc là muốn ta không công buông tha cho công Biên Phong thành? Người chẳng lẽ quên lúc trước chúng ta công thành đã chết bao nhiêu tướng sĩ?"

"Vi thần không là ý này." Lê Tử Ngọc thở dài. Kỳ thực nếu là một người có bản lĩnh khác tới, Văn Nhân Lưu rất có khả năng liền chủ động bỏ qua thành trì, nhưng lần này tới cố tình là Cơ Mộc Ly.

Người khác có lẽ không biết, Lê Tử Ngọc lại rất rõ ràng ám ảnh trong lòng Văn Nhân Lưu. Trước mắt người này đối Thủy Y Họa thật có hứng thú, có hứng thú đến điều tra tất cả mọi thứ mà nàng đã trải qua. Kết quả chính là, ngocthuymbachdang@ hấn đối với nữ nhân mới chung nhau ngăn ngừa vài lần càng có hứng thú, thậm chí đã có chút không thả ra được. Mà Cơ Mộc Ly là nam nhân gần gũi nhất với Thủy Y Họa liền thành đối tượng mà Văn Nhân Lưu muốn giao phong nhất, thậm chí lấy đá bại hấn vì nhiệm vụ của mình.

Đương nhiên, những thứ đó cũng không ảnh hưởng tới chủ kiến trong lòng Văn Nhân Lưu, liền ngay cả Thủy Y Họa cũng thế. Hấn chẳng qua là thường thức nữ nhân kia, đối phó Cơ Mộc Ly cũng là ở trong kế hoạch. Cho nên Lê Tử Ngọc mới sẽ không vạch trần điểm tâm tư của hấn. Trước kia hấn là nghĩ như vậy, cũng là như thế phóng túng. Nhưng là hiện tại xem ra, Văn Nhân Lưu đối với nữ nhân này đã gần như nhập ma, hơn nữa sắp ảnh hưởng đến chủ tâm của hấn rồi.

"Lưu công tử, thuộc hạ tìm hiểu đến một đại sự." Kim sư phụ chen vào nói, đánh vỡ bầu không khí không vui giữa hai người này.

Hai người có thể này mới quay đầu nhìn hấn.

Đợi đến Kim sư phụ nói xong bản thân thám thính tới tin tức, Văn Nhân Lưu thần sắc rõ ràng biến đổi, lập tức khước miệng gọi lên một chút ý cười không rõ, nói: " Hả? Kim sư phụ là nói địch quân có giám quân, mà giám quân đúng là Viêm Đạm vương phi?"

Lê Tử Ngọc chú ý cũng là một chuyện khác, hơi chút nhíu mày, hỏi, " Thủy Y Họa nói bản thân không chỉ có mang đến lương thảo, còn mang

đến một loại vũ khí bí mật?"

"Đúng, thuộc hạ nghe được rất rõ ràng."

Hai người liếc nhau, Văn Nhân Lưu lơ đãng cười cười, "Bình đến tướng chặn, nước đến đất ngăn."

Hai ngày sau, Hỏa Vũ quân doanh, gần năm vạn tướng sĩ toàn bộ bị tụ tập ở cùng nhau.

Cơ Mộc Ly cười trên con ngựa cao to, một mặt nghiêm nghị nhìn chăm chăm chúng tướng sĩ phía trước, cao giọng hỏi: "Biết chúng ta vài ngày nay đều đang làm cái gì sao?"

"Biết!" Chúng tướng sĩ lớn tiếng hô to, Cơ Mộc Ly gật gật đầu, ánh mắt lãnh liệt đảo qua chúng tướng sĩ, lớn tiếng nói: "Đúng! Chúng ta vài ngày nay đang tấn công Lam Đăng, đoạt lại hai tòa thành trì của chúng ta! Nhưng không chỉ là như thế này!"

Hắn ghì chặt dây cương, khẽ vuốt con ngựa đỏ thẫm dưới thân đang hơi xao động, cất cao giọng nói: "Chúng ta không đơn thuần là đoạt lại thành trì, chúng ta còn là rửa sạch sỉ nhục trước kia! Nơi này! Chính là ở trong này! Lam Đăng đã giết ta vài Đại tướng của Hỏa Vũ, vài tên tiên phong, thậm chí ngàn vạn binh lính!"

"Nơi này có máu của tướng sĩ Hỏa Vũ chúng ta lưu lại, có bọn họ lưu lại không cam lòng cùng tiếc nuối! Chúng ta không chỉ có muốn đoạt lại bản thân thành trì, càng muốn vì bọn họ báo thù rửa hận!"

Cơ Mộc Ly mắt sáng như đuốc nói năng khí phách, "Ngầm lại! Ngầm lại Lam Đăng mang cho chúng ta sỉ nhục! Hôm nay, chúng ta sẽ tại nơi đây rửa sạch sỉ nhục trước kia, vì các huynh đệ chết đi báo thù. Các huynh đệ, hãy dừng cảm đấu tranh anh dũng, không dám tiến lên đó là rùa đen rút đầu!"

Trước trận các tướng sĩ bị khơi dậy một thân nhiệt huyết, giờ cao vũ khí hô hào theo Cơ Mộc Ly.

Cơ Mộc Ly hơi hơi nâng đầu, trầm giọng nói: "Nhớ kỹ, chúng ta không phải là tàn sát, chúng ta chính là đoạt lại thành trì! Càng là cảnh cáo địch nhân, chúng ta Hỏa Vũ quốc không phải dễ bắt nạt như vậy! Chỉ cần bốn vương không chết, bốn vương sẽ thủ đến một khắc cuối cùng! Chỉ cần đại quân một người không chết, thì một người cũng sẽ quơ lấy đại đao giết đi qua! Trời bảo hộ Hỏa Vũ, này chiến tất thắng!"

Các tướng sĩ nghe vậy ào ào hô hào: "Trời bảo hộ Hỏa Vũ, này chiến tất thắng!"

"Trời bảo hộ Hỏa Vũ, này chiến tất thắng!"

Cơ Mộc Ly khuôn mặt càng thêm lạnh lùng, cất cao giọng nói: "Các huynh đệ! Hãy xem xem chung quanh chúng ta, hơn một tháng trước, Lam Đăng là thế nào giết hại huynh đệ chúng ta, đoạt thành trì chúng ta, chúng ta phải trả lại! Đợi đến sau này trở về, chúng ta có thể kiêu ngạo nói cho những người khác, là chúng ta đoạt lại quốc thổ của bản thân, đem Lam Đăng đánh cho hoa rơi nước chảy!"

Chúng binh sĩ ào ào hòa cùng, từng gương mặt trẻ tuổi huyết sắc cơ hồ muốn căng ra, Cơ Mộc Ly quay đầu nhìn về ngọn núi phía xa xa liếc mắt một cái. Y Họa, thật may mắn, cùng nàng kề vai chiến đấu!

Phía sau Phó tướng vụng trộm để sát vào bên người đại tướng quân Kiếm Thập Nhất, vừa mừng vừa sợ hỏi, "Kiếm Tướng quân, hôm nay Vương Gia thế nào không giống trước kia, những lời này ngay cả ta nghe xong đều nhiệt huyết sôi trào, đừng nói là những người trẻ tuổi!" Trước kia Viêm Đạm vương ngay cả cái rắm đều sẽ không phóng, đương nhiên những lời này hẳn liền dám ở trong lòng suy nghĩ một chút.

Kiểm Thập Nhất hơi hơi bĩu môi, "Thật sự là làm khó gia , lại bị vương phi buộc nói nhiều lời vô nghĩa như vậy. Chẳng qua...những lời vô nghĩa nhìn như tác dụng rất lớn, so hứa hẹn thăng quan tiến chức còn phải hữu dụng."

Cơ Mộc Ly làm xong việc động viên trước cuộc chiến, những binh sĩ được hăn dẫn dắt giống như sói hoang nhắm về phía Biên Phong thành.

Mà lúc này dưới Biên Phong thành, Văn Nhân Lưu sớm sai người dọn xong trận pháp chờ địch nhân.

Trận pháp hình dạng xem ra giống như là một con chim ưng, hai cánh giương ra, binh lính tay cầm tấm chắn đứng thẳng, mà trận pháp này còn lại có một ít kỵ binh cầm trường thương cùng đại đao.

Cơ Mộc Ly cũng mặc kệ đây là trận pháp gì, theo ý hăn, lực lượng đông, trận pháp đều là dư thừa. Cơ Mộc Ly không thể tiết lộ thân phận cho nên không có sử dụng Quỷ sát huyết tiên, mà là quơ lấy một thanh đại đao mang theo mọi người giết vào trung tâm trận pháp, sang trái rồi lại phải, gặp người liền chém, thi thể ngổn ngang, máu tươi văng khắp nơi.

Trên tường thành Văn Nhân Lưu giơ tay, ứng trận thế nhưng lập tức biến hóa đội hình, thành một trận đồ bát quái, bao vây mọi người vào trong đó.

Như thay đổi người thường, chỉ sợ sớm đã bị trường thương đâm chết , nhưng là Cơ Mộc Ly nơi nào là thường nhân. Hăn không theo lẽ thường, gặp người liền chém làm cho trận đồ bát quái lộ ra sơ hở, mà phía sau hăn tướng sĩ trẻ tuổi đã chém giết đỏ cả mắt rồi, nhìn thấy trận pháp có lỗ hổng, lập tức liền đâm tới.

Từ trước đến nay Lam Đằng lấy trận pháp nổi danh bị Cơ Mộc Ly mang đội tiên phong triệt để nhiễu loạn trận hình.

Cơ Mộc Ly bản thân tổn hại trận pháp, liền dứt khoát triệt để hủy đi nó. Dù sao chính hãn không cần, cũng không cho quân địch dùng trận pháp, tướng sĩ quân địch bị chém chạy loạn bốn phía.

Trận pháp còn không có triệt để bắt đầu phát huy tác dụng rất nhanh đã bị Cơ Mộc Ly dẫn dắt đội tiên phong khuấy đảo thành năm bè bảy mảng.

Văn Nhân Lưu ở trên tường thành ánh mắt lạnh lạnh xem dưới thành hết thấy, nặng nề mắng chửi một câu, "Đồ điên không muốn sống!"

"Điện hạ, Lê quân sư, mau mở cửa thành, ta duy trì không được rồi!" Mới qua nửa canh giờ mà thôi, tướng quân tiên phong của Lam Đăng không chịu được nhìn về phía người trên cửa thành hô lớn, lúc này hãn đã là một thân chật vật.

Lúc hai phe binh lính giao chiến, Kiếm Thập Nhất cũng không nhàn rỗi, suất lĩnh tám mươi một Quỷ sát quân leo tường thành. Tên đến đây từng đợt rồi lại từng đợt, phần lớn Quỷ Sát quân tránh được, nhưng cũng có một ít quân bị tên xạ thương. Nhưng là Kiếm Thập Nhất mục đích chủ yếu lại không phải thật sự trèo lên tường thành, mà là dụ Văn Nhân Lưu bắn tên, chờ một khắc hãn đem tên bắn hết ra .

"Điện hạ, cửa thành không thể mở." Lê Tử Ngọc nhanh nhú mày nói.

"Bản cung biết." Văn Nhân Lưu sắc mặt mặc dù không có nhiều biến hóa, nhưng là trong mắt rõ ràng bắt đầu khởi động một ít sóng ngầm. Hiện tại Hòa Vũ quốc tướng sĩ đã xâm nhập bốn phương, nếu mở cửa thành, thật khả năng liền thất thủ. Nhưng nếu không mở cửa thành... Hãn chỉ có thể trở mắt xem tướng sĩ chết ở dưới đao thương của đối phương. Hoặc là, trở thành tù binh.

Văn Nhân Lưu nắm chặt tay, hai mắt trợn lên nhìn chăm chăm bóng người dưới thành, khô giáp màu trắng, uy phong凛冽, mà người nọ mặt giống như la sát dưới địa ngục, khát máu, tàn nhẫn.

"Kim sư phụ, người có thể dùng một mũi tên bắn trúng chủ tướng đối phương không?" Văn Nhân Lưu bỗng nhiên lên tiếng nói.

Kim sư phụ giật mình, im lặng một lát mới trả lời: "Điện hạ, thuộc hạ từng đã nói qua, chỉ ở bên cạnh người bảo hộ người năm năm, trả lại ân tình của người, trừ này đó ra những chuyện khác thuộc hạ sẽ không nhúng tay." Truyện được đăng tại.

Văn Nhân Lưu lạnh nhạt cười cười, "Không cần năm năm, nếu Kim sư phụ nguyện ý hiện tại ra tay, người thiếu ân tình bản cung từ đây xóa bỏ."

Dứt lời, thanh âm lại nhuyển xuống, "Kim sư phụ người cũng thấy đấy, người nọ chính là người điên, bản cung thật khổ cực mới nghiên cứu ra trận pháp hoàn toàn bị hấn lung tung hủy đi, lại không áp dụng thi thố, toàn quân sẽ bị diệt. Người chẳng lẽ nhẫn tâm nhìn đến những tướng sĩ trung tâm đó toàn bộ chết dưới loạn đao sao? Cái gọi là bắt giặc bắt vua trước, chỉ có giết người cầm đầu, mới có thể làm rối loạn trận tuyến của đối phương, mà có thể làm chuyện ấy chỉ có một mình Kim sư phụ người mà thôi.

Giúp, hoặc là không giúp, chính người cân nhắc đi."

Lê Tử Ngọc nghe được tắc lưỡi, hấn rất ít khi nhìn đến Văn Nhân Lưu như vậy dụ dỗ đe dọa người khác, càng đừng nói là hấn trong ngày thường rất là kính trọng Kim sư phụ, xem ra Cơ Mộc Ly thật là bức người ngoan rồi. Nhưng mà, đây cũng thật là biện pháp tốt nhất.

Kim sư phụ suy nghĩ một lát, ánh mắt quét đến tình hình thê thảm dưới thành, cuối cùng thở dài một hơi, nói: "Điện hạ, ta đáp ứng người đem hết toàn lực bắn ra ba tên, sau đó mặc kệ kết quả như thế nào, hi vọng Điện hạ không cần lại bức bách ta quản việc phân tranh giữa các nước nữa."

"... Được."

Tài bắn cung của Kim sư phụ trăm phát trúng trăm, hơn nữa mỗi một tên lực đạo có thể xuyên thủng tường đá. Lúc hăn đáp ứng bắn tên, Văn Nhân Lưu trong lòng thở dài nhẹ nhõm một hơi. Hăn biết người này từ trước đến nay hết lòng tuân thủ lời hứa, ddlequydon.com nói là đem hết toàn lực bắn ra ba tên sẽ dùng toàn lực ứng phó, mà tên hăn bắn ra, phóng tầm mắt khắp thiên hạ cũng không có mấy người có thể tránh thoát đi.

Một thanh trường cung màu vàng được hai tiểu binh hợp lực nâng đi lên, Kim sư phụ kéo trường cung, nhắm ngay nam tử áo giáp đang chém giết dưới thành, mũi tên lực đạo mười phần bắn đi ra ngoài, ngay sau đó lại là hai mũi tên cùng phát.

Trong tiếng chém giết hỗn độn có thể phân rõ phương hướng ám tiễn vốn là chuyện khó, càng không nói đến mũi tên này bắn ra chuẩn mà ngoan, hơn nữa tên này cũng không biết được làm từ chất liệu gì, thế nhưng không tiếng động, cho nên đợi đến lúc Cơ Mộc Ly nhận thấy được thì mũi tên đã cách hăn gần một trượng.

Cơ Mộc Ly hai mắt giãn giữ, nhanh chóng lập tức nghiêng đầu, hiểm hiểm tránh đi, nhưng là tên lại bắn trúng dây cột tóc trên đầu. Trong lúc nhất thời tóc xõa xuống, ở trong gió bay lượn, làm nổi bật lên vẻ xinh đẹp tà khí của nam tử phong thần tuấn lãng.

Chưa từng có ngày người, lập tức nhanh phản ứng lại, một tay nắm giữ dây cương, cả người bay ra ngoài, chỉ có một đôi chân còn đáp ở trên lưng ngựa, như là dán tại, mà hai mũi tên còn lại toàn bộ bắn vào hư không, không chỉ có như thế, còn bị Cơ Mộc Ly nửa đường tiết hạ, chặt chẽ nắm chặt vào trong lòng bàn tay.

Tức giận lan tràn, cặp mắt mang theo ngọn lửa nhìn về trên tường thành.

Lúc mũi tên thứ nhất bị đối phương tránh thoát đi, Kim sư phụ liền thầm than không ổn, mũi tên thứ nhất là một mũi tên mang phần thắng lớn nhất.

Bởi vì người nọ không hề phòng bị, hai mũi tên tiếp theo đã có thể không dễ dàng như vậy rồi. Kết quả cũng quả thật như thế, người nọ không chỉ tránh thoát hai mũi tên sau, lại vẫn đưa tay ngăn lại, công lực thật mạnh!

"Điện hạ, thuộc hạ đã tận lực rồi." Kim sư phụ bất đắc dĩ than một tiếng.

Văn Nhân Lưu vẫy vẫy tay, "Bản cung biết Kim sư phụ đã hết lực."

Dưới thành người hơi hơi dời ánh mắt, chống lại Văn Nhân Lưu, hai người liếc mắt một cái đối diện, dòng nước xiết gợn sóng.

"Báo - -" một tiểu tướng gấp giọng đưa tin: "Điện hạ, tên phòng bị đã dùng hết rồi! Nhưng là địch nhân còn tại bám leo tường thành, lập tức sẽ công lên đây!"

Văn Nhân Lưu trong mắt lãnh ý càng sâu, thản nhiên nói: "Áp dụng chiến lược hai."

Không bao lâu, một đám đá tảng được chuyển lên tường thành, binh lính hai người một tổ, đẩy đá xuống tường thành. Quý Sát quân thấy thế hô to không ổn, nhanh chóng rút lui, liên tính như thế, cũng có mười mấy người đương trường bị nện thành trọng thương.

"Điện hạ, nếu như đối phương luôn luôn duy trì thế công mạnh như vậy, cửa thành bị phá là chuyện sớm hay muộn." Lê Tử Ngọc nói.

Văn Nhân Lưu không có trực tiếp trả lời, ngược lại hỏi, "Trong thành binh lính còn có bao nhiêu?"

Lê Tử Ngọc hơi giật mình, chi tiết nói: "Cũng còn không đến một vạn."

"Truyền lệnh đi xuống, Lý lão tướng quân mang sáu ngàn binh nhanh chóng mở cửa trợ giúp, thừa lại một nửa tử thủ cửa thành, một nửa lên tường thành viện trợ."

"Điện hạ, người đây là..." Ngọc Thạch Câu Phần mấy chữ nhưng vẫn còn bị Lê Tử Ngọc nuốt xuống. Nếu là ra sức một trận, cũng không phải không có phần thắng, chẳng qua hy sinh hơi lớn.

Cửa thành được mở ra, Lý lão tướng quân mang binh lao ra, cửa thành lại khép kín.

Hai phe binh lính chém giết đều không còn đường lối, cơ hồ là nhắm mắt chém lung tung. Chợt nghe thấy không trung vang lên một tiếng còi, hơn mười con chim lớn đang bay về phía tường thành.

"Đây là cái gì?!" Trên tường thành binh lính kinh hô lên.

Xa xa là hơn mười con chim lớn, đợi đến " chim lớn " phi gần tới, bọn họ mới nhìn ra, đây căn bản không phải chim lớn, mà là điều lớn dùng giấy cùng sào trúc làm thành. Bên dưới có hai hàng hoành lan, hai tay bám về phía trước, hai chân đạp ở phía sau. Mỗi một con điều đều có hai binh lính, bọn họ bị điều lớn mang theo bay về phía dưới tường thành, khí thế bức người.

Con điều cầm đầu chỉ có một người, Văn Nhân Lưu chăm chú nhìn xem " nam tử " dưới cánh chim , trong lòng có loại cảm xúc phức tạp nói không nên lời.

Thủy, Y,Họa.

Điều giấy cầm đầu bỗng nhiên lao xuống thẳng xuống, nhắm ngay phương hướng Cơ Mộc Ly.

Nam tử đang ngồi ở trên lưng ngựa tươi cười xinh đẹp, chẳng không bay lên, linh hoạt bay đến hoành lan phía trên điều giấy, cùng Thủy Y Họa cùng nhau khống chế điều giấy.

"Điện hạ, đi mau!" Lê Tử Ngọc cả kinh nói, hơn mười con điều giấy mắt thấy sẽ bay đến phía trên tường thành. Hắn cũng bất chấp rất nhiều, túm Văn Nhân Lưu bước đi.

"Tử Ngọc sợ cái gì, đám người đó hợp lại chỉ hơn trăm người, mà chúng ta trên tường thành có hơn ba ngàn tiểu binh, không có gì lo lắng." Văn Nhân Lưu ở một khắc này trở nên phá lệ quật cường.

Lê Tử Ngọc gấp đến độ mau nổi nóng, "Điện hạ! Không chỉ có những người đó, còn có những người đang đi lên tường thành! Điện hạ cũng là thuở nhỏ tập võ, chẳng lẽ nhìn không ra những người này đều là cao thủ một địch trăm sao?!"

Văn Nhân Lưu hai mắt vi liễm, than dài một tiếng nói: "Tử Ngọc, ta không cam lòng. Ta..." Lời còn chưa dứt, người liền bị đánh hôn mê bất tỉnh.

Lê Tử Ngọc lạnh nhạt thu hồi chưởng, đối Kim sư phụ cùng mấy cấp dưới trung thành nói, "Các người nhanh chóng mang Điện hạ đi, nơi này có ta."

Kim sư phụ nhíu mày, "Lê công tử người làm sao bây giờ? Không bằng cùng Điện hạ cùng nhau rời đi."

Lê Tử Ngọc kiên định lắc đầu, "Không thể. Ta như đi rồi, tường thành liền thật sự sụp đổ rồi."

Kim sư phụ cũng biết thời gian cấp bách, không dám lại do dự, vội vàng mang theo Văn Nhân Lưu ngất đi rút lui khỏi nơi đây.

Hơn mười con điều giấy liên tiếp bay tới, binh lính vừa rơi xuống đất liền vung đao chém giết, những người đó đều là không quân mà Thủy Y Họa tự mình huấn luyện, không riêng kỹ thuật khống chế điều giấy, kinh công cùng kỹ năng đánh nhau càng là thượng thừa.

Cơ Mộc Ly cùng Thủy Y Họa ngồi chung một con điều giấy, nếu không phải thời gian không thích hợp, hẳn rất thích cứ như vậy cùng nữ tử bên người cùng nhau quan sát cảnh sắc trước mắt. Y Họa đưa cho hẳn vũ khí bí mật thật sự là không sai, không chỉ có có thể giết địch còn có thể ngăn cản.

Hai người sóng vai đứng ở đầu tường, cùng với Lê Tử Ngọc đang được quân lính vây quanh ở trung tâm lặng im đối diện.

Thủy Y Họa cười mỉm, hướng hẳn nói: "Lê huynh, đã lâu không gặp."

Lê Tử Ngọc mấp máy miệng, "Ta nên gọi người Bạch Ly, vẫn là Thủy cô nương, hoặc là Viêm Đạm vương phi?"

"Ha ha, đều được." Tiếng nói vừa dứt, Thủy Y Họa hai mắt nhú lại, nhắc đại đao liên lao về phía vòng vây, từ vòng vây chặt như nêm cối đánh giết ra một con đường. Sau đó vung đao đánh về phía Lê Tử Ngọc.

"Quả nhiên, Lê Tử Ngọc người vẫn là một cao thủ thâm tàng bất lộ." Thủy Y Họa nở nụ cười.

"Ta càng không nghĩ tới, người võ công tiến bộ như thế." Lê Tử Ngọc ánh mắt lóe ra, mới hơn ba năm, nữ nhân này công phu đã vượt quá hẳn.

Thời gian không quá dài, cuối cùng cây đại đao vẫn là để ở trên cổ Lê Tử Ngọc.

Cảm xúc lạnh như băng từ cổ truyền đến toàn thân, mà thanh âm nữ tử cầm đao cũng biến lạnh xuống, "Bắt giặc bắt vua trước, đạo lý này không chỉ các người biết, ta cũng biết. Người có biết hay không, vừa rồi ta ở phía xa xem các người đánh lén Cơ Mộc Ly, trong lòng hận không thể đem bọn người nghiền xương thành tro?!"

Lê Tử Ngọc cười khố một tiếng, "Được làm vua thua làm giặc, muốn chém giết muốn róc thịt tùy tiện."

"Hừ, người nghĩ rằng ta nhìn không ra đến, người là đang thay Văn Nhân Lưu kéo dài thời gian? Người cho là hãn có thể thoát được rất xa? Không nói gạt người, hai đại thành trì của Lam Đăng đã bị ta đánh bại một tòa quan trọng nhất, người nói, hãn Văn Nhân Lưu có thể trốn đi nơi nào?"

Lê Tử Ngọc hai mắt trừng, "Người nữ nhân giáo hoạt vô sỉ!"

"Ha ha ha... Ta chính là giáo hoạt chính là vô sỉ, người quản được sao?"

Cơ Mộc Ly ở một bên nhìn xem kích động không thôi, Y Họa như vậy quả thực rất quyến rũ, còn nói hãn lớn lên giống yêu nghiệt, rõ ràng nàng mới là!

Đắc ý nhíu mày, Cơ Mộc Ly đi qua ôm lấy eo Thủy Y Họa, âm điệu tăng lên, "Ta cùng Y Họa chính là một đôi phu thê vô sỉ giáo hoạt nhất thiên hạ, các người quản được sao?"

Cửa thành rất nhanh bị phá, chúng tướng sĩ hoan hô không thôi.

Kim sư phụ mang theo Văn Nhân Lưu một đường chạy về hướng Bắc, mà hãn nào biết đâu rằng biên thành quan trọng nhất của Lam Đăng đã bị Thủy Y Họa dẹp xong, đã sớm thay người của Hỏa Vũ, chuyển đi này không khác chui đầu vào lưới.

Lúc Văn Nhân Dịch biết được tin tức giận tím mặt, cam nguyện lấy năm tòa thành trì đổi về thái tử Văn Nhân Lưu, lại đưa lên ngựa và trên vạn lượng hoàng kim. Lúc này đây, Lam Đăng quốc khố gần như trống rỗng, không có ngựa cùng tài phú, trong thời gian này muốn gây sóng gió đã không thể nào rồi.

Đông Diệu cùng Tuyết Ly trải qua một hồi chiến tranh, hai nước lỗ lã không ít, kể từ đó, bốn nước lại khôi phục bình tĩnh như trước. Ít nhất trong vòng hai mươi năm, bốn nước đều sẽ không lại gây chiến. Mà Hỏa Vũ một quốc gia độc đại, nổi bật lấn át hết ba nước khác, ần ần có xu thế cúi đầu xưng thần. Truyện được đăng tại.

•

Hai năm sau, Hỏa Vũ quốc, Viêm Đạm vương phủ.

Tiếng cười của tiểu nha hoàn từ sau viện truyền đến.

"Một cái, hai cái... ba trăm hai một cái, oa oa oa, vương phi thật là lợi hại..."

Thủy Y Họa bay lên không, chân sau vừa nhấc, quả cầu lông gà nhiều màu bay lên, vũng vàng rơi xuống phía trên đế giày.

Bộp bộp bộp. Có người lớn tiếng vỗ tay.

Thủy Y Họa quay đầu nhìn lại, đang nhìn đến yêu nghiệt vừa vỗ tay vừa đi về phía bên này, đem quả cầu ném cho nha đầu Tiểu Ngọc, vài bước vọt tới, sau đó khí phách vô cùng nắm lấy đầu Cơ Mộc Ly, nhanh chóng hôn mấy cái trên môi hăn, nhíu mày cười nói: "Thế nào, hoàng thượng lần này có đồng ý với huynh hay không?"

Cơ Mộc Ly hung hăng hôn lại vài cái, cười nói: "Nơi đó lí đều xử lý xong, hoàng huynh cũng không có lý do giữ lại ta nữa."

"Ha ha, nói như vậy, chúng ta rốt cục có thể vân du tứ hải rồi hả?"

Cơ Mộc Ly gạt đầu, sủng nịch mà dung túng nhìn nàng.

"Tiểu Ngọc, chuẩn bị ngựa - - Tiểu Mai, lấy gói đồ - -" Thủy Y Họa vui mừng kêu lên.

"Vương phi, ngài sẽ không thật sự bỏ lại tất cả mọi người mà đi chứ, không cần a - -" Tiểu Ngọc cùng Tiểu Mai đồng loạt xả giọng.

"Vương phi cùng Vương Gia chẳng lẽ không quản tiểu thế tử sao? Các người làm cha mẹ cũng quá nhẫn tâm thôi!"

"Hả, Tiểu Tinh Tinh, hử đi học võ, không đến ba năm chỉ sợ là sẽ không về đến đây." Thủy Y Họa vô trách nhiệm trả lời. Từ lúc nàng biết xú tiểu tử tâm nhẫn so nàng còn nhiều sẽ không lại trói buộc hử nữa.

Kỳ thực Cơ Thần Tinh phải đi Tiêu Dao cung , nơi đó hiện thời từ Huyền Vũ chương quản, Thanh Long Bạch Hồ Chu Tước ngẫu nhiên cũng sẽ đi qua đó. Tiểu gia hỏa nhận thức bốn sư phụ, lúc này chính kích động, phải muốn học ra bộ dáng mới tính toán lộ diện. Xú tiểu tử cũng không đánh cha mẹ, bọn họ này làm cha mẹ tự nhiên sẽ không chậm trễ tiền đồ nhi tử.

Trong vòng hai năm, Ôn gia Chương Môn Ôn Hạo Nhiên cưới Diệp gia tiểu nữ Diệp Tùy Phong ; Thu Diệp cũng làm vợ người ta, mà gả đúng là Mộ Dung Thất suốt ngày bày ra gương mặt người chết ; Kiếm Thập Nhất cùng Tần Khuyết chương quản toàn bộ Kiếm gia, Tần Khuyết cam chịu thành chủ nhân thứ hai của Kiếm gia ; Bắc Đường Liệt ngẫu nhiên sẽ mang theo Thiên Hà ra ngoài, còn cùng không gì vướng víu, cả người nhẹ nhàng Mặc Ngọc công tử Ôn Căn Hiên thành bằng hữu. Mà Thủy Y Họa tiện nghi cha mẹ nghe nói ở Cổ Cương quá tiêu điều tự tại.

Cơ Mộc Ly rốt cục chờ tới một ngày thế giới chỉ có riêng hai người.

Mặt trời chiều ngã về tây, một con ngựa cao lớn dẫm lên cỏ chạy như bay. Hai người cưỡi trên ngựa, nữ tử áo trắng như tuyết, mặt mày như họa, nam tử áo đỏ như máu, xinh đẹp tuấn lãng. Ánh mặt trời màu vàng ấm áp chiếu ở trên thân hai người, giống như độ một tầng viền vàng, tiếng vó ngựa đát đát vang lên. Tình cảnh này giống như một bức tranh đẹp nhất.

"Y họa, tiếp theo đi chỗ nào?" Nam tử hỏi.

"Tùy tâm sở dục, lưu lạc thiên nhai." Nữ tử cười to.

"Ha ha... Được, ta liền tùy nàng lưu lạc thiên nhai..."

----- Hoàn -----

Table of Contents

Mục lục

Chương 1: Hoàng Thượng Người Vô Sĩ Vạn Phần

Chương 2: Nàng Này Thật Cuồng Vọng

Chương 3: Cho Hai Người Tức Chết

Chương 4: Một Phát Đá Chết Người

Chương 5: Về Ngoài Xinh Đẹp Kỳ Thực Rất Xấu Xí

Chương 6: Đêm Tối Và Bóng Đen

Chương 7: Nữ Nhân, Cô Chọc Tới Ta

Chương 8: Người Của Kiếm Gia

Chương 9: Hai Người Ngu Xuẩn

Chương 10: Thiếu Niên Xinh Đẹp

Chương 11: Ánh Mắt Xanh Quỷ Di

Chương 12: Cứu Con Rắn Độc

Chương 13: Người Muốn Tìm Chết

Chương 14: Mặc Ngọc Công Tử

Chương 15: Phấn Ngựa Khí Thế Ngất Trời

Chương 16: Sứ Thần Lê Tử Ngọc Của Lam Đăng Quốc

Chương 17: Nửa Rương Bùn Đất

Chương 18: Trợn Mắt Nói Lời Bịa Đặt

Chương 19: Mười Dặm Thảm Đỏ

Chương 20: Hai Người Điên Loạn Đảo Phượng

Chương 21: Nam Nhân Mặc Áo Hồng

Chương 22: Người Đàn Ông Dưới Mặt Nạ Quỷ

Chương 23: Nữ Nhân Này Bản Tôn Coi Trọng

Chương 24: Tẩu Tử Các Người

Chương 25: Oan Gia Ngõ Hẹp

Chương 26: Chờ Nàng Thật Lâu

Chương 27: Không Có Cửa Đâu

[Chương 28: Rùa Đen Rứt Đầu](#)
[Chương 29: Thuộc Hạ Cái Gì Cũng Chưa Nhìn Thấy](#)
[Chương 30: Kén Rẻ](#)
[Chương 31: Nữ Nhân Tức Giận Thật Đáng Sợ](#)
[Chương 32: Người Ra Tay](#)
[Chương 33: Liên Dục Cung](#)
[Chương 34: Thượng Quan Độ Nhị](#)
[Chương 35: Nói Chuyện Đồ Cưới](#)
[Chương 36: Không Cần Thận Hờn Đến Miệng](#)
[Chương 37: Ai Bị Thiệt](#)
[Chương 38: Thượng Quan Huyền Mặc Đội Nón Xanh](#)
[Chương 39: Người Lén Vào Là Ai](#)
[Chương 40: Người Thương Tồn Hồn](#)
[Chương 41: Ra Oai Phủ Đầu](#)
[Chương 42: Ba Mẹ Con Tính Kế](#)
[Chương 43: Một Màn Khó Coi](#)
[Chương 44: Lại Thấy Yêu Nghiệt](#)
[Chương 45: Kiểm Thập Nhất Động Sát Ý](#)
[Chương 46: Nhân Quả Báo Ứng](#)
[Chương 47: Cám Ở Người, Người Có Thể Chết Rồi](#)
[Chương 48: Bị Yêu Nghiệt Hôn Trộm](#)
[Chương 49: Phong Lưu Không Kiềm Chế Được](#)
[Chương 50: Nam Sùng Thần Bí](#)
[Chương 51: Cuộc Chiến Võ Mồm](#)
[Chương 52: Cổ Độc Phát Tác](#)
[Chương 53: Cởi Hết Quần Áo](#)
[Chương 54: Đốt Đèn Nói Chuyện Đêm Khuya](#)
[Chương 55: Cung Yến Kinh Biến](#)
[Chương 56: Điệu Múa Làm Kinh Sợ Mọi Người](#)
[Chương 57: Sát Thủ Mộ Dung Thất](#)
[Chương 58: Bại Lộ Thân Phận](#)
[Chương 59: Hai Người Nói Chuyện Thẳng Thắn](#)

[Chương 60: Tâm Tư Của Cơ Mộc Ly](#)
[Chương 61: Ác Quỷ Khát Máu , Hôn Sâu](#)
[Chương 62: Hạc Thần Uyên](#)
[Chương 63: Bí Mật Kinh Người.](#)
[Chương 64: Gặp Phải Sát Thủ \(Một\)](#)
[Chương 65: Lấy Thân Dường Cổ](#)
[Chương 66: Hỏa Kỳ Vương, Đoan Mộc Toái Phong](#)
[Chương 67: Bạch Y Họa- Không Nhiễm Bụi Trần](#)
[Chương 68: Nói Lời Khách Sáo, Phương Pháp Giải Cứu.](#)
[Chương 69: Hẳn Là Biến Thái!](#)
[Chương 70: Vạn Độc Được Thánh](#)
[Chương 71: Nhớ Huỳnh](#)
[Chương 72: Rửa Chân, Tán Tinh](#)
[Chương 73: Chàng Chàng Thiếp Thiếp](#)
[Chương 74: Bình Dấm Chua](#)
[Chương 75: Gặp Kẻ Trộm](#)
[Chương 76: Đôi Phu Xướng Phụ Tùy* Vô Sĩ.](#)
[Chương 77: Nếu Nàng Muốn , Ta Sẽ Đoạt Lấy Cho Nàng](#)
[Chương 78: Sông Hắc Hà Quỷ Di](#)
[Chương 79: Quái Xà Bát Giác.](#)
[Chương 80: Đùa Giỡn Và Bị Đùa Giỡn](#)
[Chương 81: Ước Định: Người Nào Đến Sau Sẽ Là Heo](#)
[Chương 82: Một Bầy Quái Vật Nhện Mặt Người](#)
[Chương 83: Thánh Địa Cổ Cương](#)
[Chương 84: Tế Tư Điện, Quỷ Di.](#)
[Chương 85: Đại Tế Tư. \(1\)](#)
[Chương 85 \(2\).: Đại Tế Tư.](#)
[Chương 87: Cơ Mộc Ly Dùng Mỹ Nam Kế\(1\)](#)
[Chương 88: Cơ Mộc Ly Dùng Mỹ Nam Kế\(2\)](#)
[Chương 87: Thân Thế Bắc Đường Liệt](#)
[Chương 88: Về Sau, Ta Bảo Hộ Huỳnh](#)
[Chương 89: Đó Là Một Thiên Tài!](#)

[Chương 92: Bắc Đường Liệt Giải Cổ](#)
[Chương 91: Hoa Ăn Thịt Người](#)
[Chương 92: Khe Núi Sâu Rộng Trăm Trượng, Vách Đá Cao Vạn Trượng](#)
[Chương 93: Cơ Mộc Ly, Huỳnh Không Xuống Ta Sẽ Chết!](#)
[Chương 94: Nguồn Gốc Tội Ác, Ánh Mắt Màu Đỏ Kỳ Lạ](#)
[Chương 95: Nàng Phải Tin Tưởng Vào Chính Nam Nhân Của Mình](#)
[Chương 96: Hoan Ái](#)
[Chương 97: Đại Tế Tư Trở Về](#)
[Chương 98: Mẫu Thân Của Con Tên Là Gì?](#)
[Chương 99: Thân Cha Thật Khí Phách !\(1\)](#)
[Chương 99.2](#)
[Chương 100: Lặng Lẽ Ra Đi Không Từ Biệt? Huỳnh Nhất Định Phải Chết](#)
[Chương 101: Lại Gặp Biến Thái](#)
[Chương 102: Bạch Y Họa, Thật Lâu Không Thấy](#)
[Chương 103: Người Nào Rình Coi Bốn Vương Tắm Rửa? !](#)
[Chương 104: Đoan Mộc Lôi Đình](#)
[Chương 105: Gặp Được Một Tên Đại Ngốc](#)
[Chương 106: Cái Gọi Là Mỹ Nhân Kế \(Phần 1\)](#)
[Chương 106: Cái Gọi Là Mỹ Nhân Kế \(Phần 2\)](#)
[Chương 107: Kiếm Thập Nhất Muốn Kết Hôn ?](#)
[Chương 108: Yêu Cầu Vô Sĩ Của Thủy Y Họa](#)
[Chương 109: Đau Khổ Thông Báo \(Tiếp\)](#)
[Chương 110: Yêu Nghiệt Tái Hiện](#)
[Chương 110: Yêu Nghiệt Tái Hiện](#)
[Chương 112: Bí Kíp Dụ Dỗ Nữ Nhân Của Cơ Mộc Ly \(1\)](#)
[Chương 117: Tiểu Biệt Thăng Tân Hôn](#)
[Chương 114: Biến Động Ở Hỏa Vũ](#)
[Chương 115: Con Hoang](#)
[Chương 120: Người Quen Cũ](#)
[Chương 117](#)
[Chương 122: Ta Là Nam Nhân!](#)
[Chương 123: Cừu Địch Gặp Mặt](#)

[Chương 124: Về Sau Chỉ Là Một Phế Nhân!](#)
[Chương 121](#)
[Chương 126: Kinh Biển, Tin Tưởng](#)
[Chương 127: Thích Giết .](#)
[Chương 128: Địch Chạy, Y Họa Có Thai](#)
[Chương 129: Yêu Mỹ Nhân Không Yêu Giang Sơn](#)
[Chương 130: Chậm Trễ Bốn Vương Hồi Phủ Gặp Y Họa, Đáng Chết!](#)
[Chương 131: Lão Tử Làm Cha Rồi !](#)
[Chương 132+128: Tìm Được, Sau Đó Hủy Diệt](#)
[Chương 133+129: Thê Nô](#)
[Chương 134: Bộ Mặt Thật](#)
[Chương 135+131: Thánh Điển Tế Kiêm .](#)
[Chương 136: Bắc Đường Liệt Bị Cường Hôn .](#)
[Chương 137: Kiếm Thập Nhất Tầng Kiếm](#)
[Chương 138+134: Huỳnh Đệ Gặp Lại, Hai Nước Giao Chiến .](#)
[Chương 139: Y Họa Sinh](#)
[Chương 136](#)
[Chương 137](#)
[Chương 142: Tiểu Ác Ma Vs Yêu Nghiệt Cha](#)
[Chương 143: Tiểu Gia Hỏa Chuồn Êm](#)
[Chương 144+140: Bánh Bao Nhỏ Bị Bắt](#)
[Chương 145: Bánh Bao Nhỏ Làm Nũng Nhận Cha Nuôi.](#)
[Chương 146: Nuông Chiều Không Giới Hạn](#)
[Chương 147: Yêu Nghiệt Cha Xuất Mã](#)
[Chương 148: Cổ Họa Tề Tụ, Bảo Tàng Hiễn Lộ.](#)
[Chương 144.2](#)
[Chương 144.3](#)
[Chương 151: Bộ Lạc Vu Tộc, Người Nhà Đoàn Tụ](#)
[Chương 145.2](#)
[Chương 145.3](#)
[Chương 154: Cổ Mộ Di Tình, Cơ Quan Trùng Trùng](#)
[Chương 155: Hủy Bảo Tàng, Thoát Hiểm Cảnh \(1\).](#)

[Chương 156: Đại Kết Cục: Kịch Chiến, Quy Âm](#)

[Chương 157: Đại Kết Cục: Kịch Chiến, Quy Âm \(2\)](#)